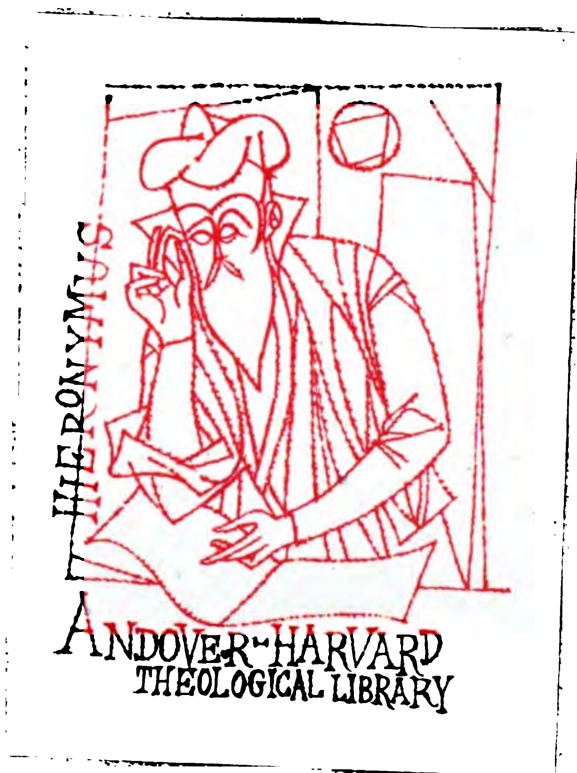
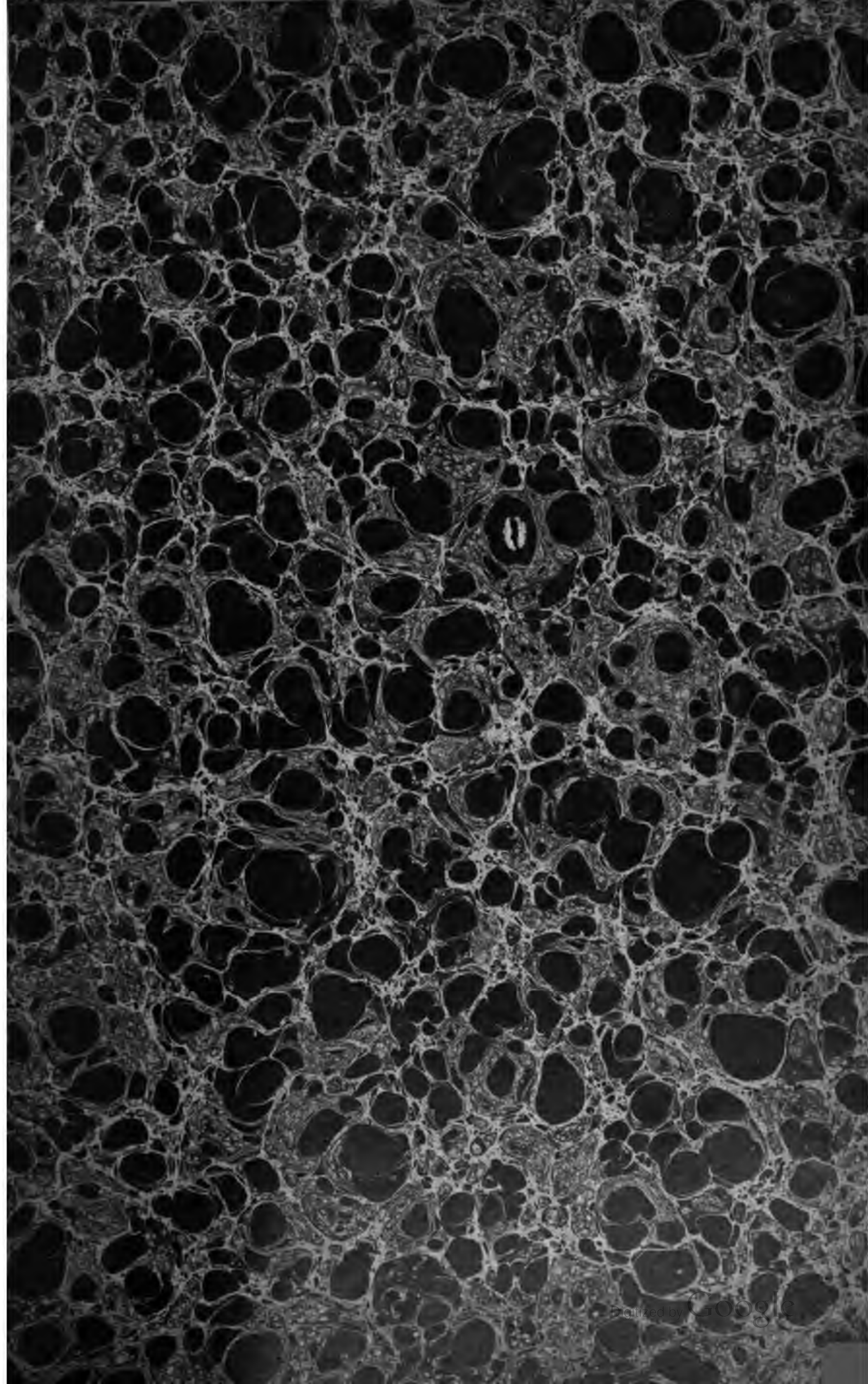

HIERONYMUS
ANDOVER-HARVARD
THEOLOGICAL LIBRARY

ערוך החדש

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHES WÖRTERBUCH

ZU

TARGUM, TALMUD UND MIDRASCH

BEARBEITET

VON

D. Dr. GUSTAF H. DALMAN
PROFESSOR IN LEIPZIG.

MIT LEXIKON DER ABBREVIATUREN

VON

G. H. HÄNDLER.

FRANKFURT A. M.
J. KAUFFMANN
1901.

Druck von W. Drugulin in Leipzig.

VORWORT.

Ein Wörterbuch, welches den Wortschatz der Targume, Talmude und Midraschim vollständig, aber in möglichster Kürze, darbietet, wird als ein dringendes Bedürfnis bezeichnet werden können. Der grosse Umfang und der hohe Preis der brauchbaren unter den bisherigen Wörterbüchern für diese Litteratur hat dem Studium derselben für viele ein unübersteigliches Hindernis in den Weg gelegt. Dies hinwegzuräumen, ist ein Hauptzweck dieser Publikation, welche dabei die Bedeutung und den Wert der umfangreicheren Arbeiten Früherer nicht schmälern will. Zugleich darf gehofft werden, dass ein minder umfangreiches Wörterbuch eher von Zeit zu Zeit neue Auflagen erlebt und dabei den auf diesem Gebiet zu erhoffenden Fortschritten als Krystallisationspunkt dient, vorausgesetzt, dass die Fachmänner es nicht verschmähen, bessernd und vervollkommnend an der weiteren Entwickelung des nun ans Licht tretenden Werkes mitzuarbeiten.

Die Fortschritte, welche auf dem Gebiete dieser Lexikographie seit Nathan bar Jechiel [1] gemacht wird, werden durch die Namen Johannes Buxtorf [2] und Jakob Levy [3] gekennzeichnet. A. Kohut hat in seinem „Aruch completum“ (1878—1892) weniger geleistet, als man hätte erwarten können. Eine kritische Ausgabe des alten Aruch bleibt ein Desideratum, und die persischen Lehnwörter des Aramäischen bedürfen noch immer der Bearbeitung durch einen gründlich geschulten Fachmann. Dagegen verdient M. Jastrow [4] hohes Lob für seine sorgfältige Durch-

[1] Sepher he-ʿAruk, verfasst um 1100, erster Druck vor 1480.

[2] Lexicon chaldaicum, talmudicum et rabbinicum, Basel 1639/40.

[3] Chaldäisches Wörterbuch über die Targumim und einen grossen Teil des rabbinischen Schrifttums, Leipzig 1867 f. Neuhebräisches und Chaldäisches Wörterbuch über die Talmudim und Midraschim, nebst Beiträgen von H. L. Fleischer, Leipzig 1876—1889, ergänzt von M. Lattes in Saggio di giunte e correzioni al Lessico Talmudico (1878), Nuovo saggio (1881), Miscellanea postuma I. II (1884/85).

[4] Dictionary of the Targumim, the Talmud Babli and Jerushalmi, and the Midrashic Literature, London u. New-York 1886 ff. (bisher Lief. I—IX, von א bis Anf. נ).

arbeitung des bisher bekannten Stoffes, den er auch stellenweise erweitert. Zu bedauern ist neben der Gewaltsamkeit, mit welcher oft griechische und persische Fremdwörter von ihm aus semitischen Wurzeln hergeleitet werden, besonders dies, dass dem Herausgeber für den palästinischen Talmud und die Midraschim die unumgängliche Unterlage der ersten Drucke fehlte. Wie viel bleibt aber noch zu thun übrig! Ich nenne als das Wichtigste folgendes:

1. Eine bessere Feststellung der Aussprache durch erschöpfende Verteilung der Nomina auf die vorkommenden Nominalformen und durch Vergleichung der verwandten Sprachen. Was durch E. König in seinem „Lehrgebäude der hebräischen Sprache" Bd. II, 1 (1895) für das biblische Hebräisch, durch E. Kautzsch in seiner „Grammatik des Biblisch-Aramäischen" (1884) für diesen aramäischen Dialekt geschehen, muss für das nachbiblische Hebräisch und Aramäisch auf Grund der Übersichten der semitischen Nominalformen von de Lagarde und Barth noch geleistet werden. Vorarbeiten hierfür sind die Beispielsammlungen für die Nominalformen der Mischna von C. Siegfried in Strack-Siegfried's „Lehrbuch der neuhebräischen Sprache" (1884) S. 35—51 und von F. Hillel in „Die Nominalbildungen in der Mischnah" (1891).

2. Eine Feststellung des Wortschatzes der verschiedenen Dialekte. Für das Neuhebräische ist der gegebene Ausgangspunkt ein Glossar der Mischna, welches nicht nur für die Beurteilung anderer hebräisch geschriebener Schriftwerke, sondern auch für die Bestimmung des zur Zeit der Mischna in Palästina gesprochenen Aramäisch von grosser Bedeutung wäre. Als Vorarbeiten sind zu nennen das noch ungedruckte neuhebräische Wörterbuch „Almurschid Alkâfî" von Tanchum Jeruschalmi (c. 1250), die Indices in der lateinischen Übersetzung der Mischna von G. Surenhusius (1698 bis 1703), die Glossare in den von H. L. Strack herausgegebenen Mischnatraktaten Pirke Aboth (1888), Schabbâth (1890), Jomâ (1888), ʿAboda zara (1888) und A. Th. Hartmann, Thesauri linguae Hebraicae e Mischna augendi Particula I—III (1825 f.)[1].

Für das Aramäische wären zu bearbeiten gesonderte Glossare für folgende Dialekte, bez. Schriften: 1) für die judäischen[2] Idiome a) des Onkelostargum, b) des Prophetentargum; 2) für das galiläische Idiom des palästinischen Talmud und Midrasch; 3) für das babylonische Idiom des babylonischen Talmud; 4) für die Mischdialekte

---

[1] Vergl. auch das Glossar in M. S. Zuckermandel's Ausgabe der Tosephta (1880 bis 1882).

[2] Die Bezeichnungen „judäisch" und „galiläisch" habe ich in meiner „Grammatik des jüdisch-palästinischen Aramäisch" diesen Idiomen gegeben wegen der Her-

a) der sogen. jerusalemischen Targume zum Pentateuch, b) der Targume zu den Megilloth, c) der Targume zu den Psalmen, Sprüchen, Hiob, d) des Targum zur Chronik. Diejenigen Wörter, welche den Idiomen der Mischdialekte allein eigentümlich sind und in den anderen Dialekten nicht nachzuweisen, sollten schliesslich aus dem Sprachschatze des jüdischen Aramäisch als einer lebenden Sprache ganz ausgeschlossen werden.

Das zuerst zu bearbeitende Glossar zum Onkelostargum wird von diesem Wörterbuch dargeboten (s. unten); ich freue mich, dass begründete Aussicht vorhanden ist, dass in absehbarer Zeit auch Glossare für das Jesajatargum und für das aramäische Idiom des palästinischen Talmud entstehen werden. Möchte die Mischna recht bald einen zuverlässigen Bearbeiter finden!

3. Eine systematische Untersuchung aller Bezeichnungen für Realien. Löw's Werk über die „Aramäischen Pflanzennamen“ (1881) hat auf anderen Gebieten keine ebenbürtigen Nachfolger gefunden. Die an sich dankenswerten Arbeiten von P. Rieger über „Spinnen, Färben, Weben, Walken“ und von H. Vogelstein über „Getreidebau“ (beide 1894) bedürfen noch der Nachprüfung und Vervollständigung. L. Lewysohn's „Zoologie des Talmuds“ (1858) ist ganz ungenügend.

4. Eine Feststellung der in den hebräischen und aramäischen Wörtern zu Tage tretenden Wurzeln mit Scheidung der von verschiedenen Wurzeln stammenden, jetzt gleichlautenden Vokabeln. Dazu giebt Beiträge J. Barth in „Etymologische Studien zum semitischen, insbesondere zum hebräischen Lexicon“ (1893), während E. Landau in „Die gegensinnigen Wörter im Alt- und Neuhebräischen“ (1896) mehr den Gebrauch als den Ursprung der behandelten Wörter beleuchtet. Verfehlt ist der Versuch von Abraham ben Elijjahu mi-Wilna in „Sepher tirgēm Abraham“ (Jerusalem 1896), die Wortstämme des Onkelostargum auf hebräische Wurzeln zurückzuführen.

5. Eine vollständige Bearbeitung der griechischen, lateinischen und persischen Fremdwörter. Für das Griechische und Lateinische lassen David Cohen de Lara in seinem Wörterbuch „De convenientia vocabulorum rabbinicorum cum graecis“ (1648), S. M. Bondi, A. Brüll, J. Perles, M. Sachs noch manches zu thun übrig. Das „Glossarium graeco-hebraeum“ von J. Fürst (1890) befasst sich nur mit

---

kunft der sie bezeugenden Schriftwerke, ohne behaupten zu wollen, dass dieselben jemals in der uns bekannten Gestalt, von welcher in den Targumen zahlreiche Hebraismen abzurechnen sind, neben einander existiert hätten. Beide Idiome werden zu ihrer Zeit weit über die Grenzen Judäa's, bez. Galiläa's hinaus im Gebrauch gewesen sein.

dem von den Midraschim dargebotenen Material. Das von S. KRAUSS verheissene Wörterbuch der griechischen Fremdwörter ist leider noch nicht erschienen. Für die persischen Fremdwörter liegen Vorarbeiten vor von P. DE LAGARDE in „Semitica" I (1878), von H. L. FLEISCHER in den Wörterbüchern von J. LEVY und von A. KOHUT in seinem „Aruch completum".

Wenn ich hinzufüge, dass uns kritische Ausgaben und wissenschaftliche Kommentierungen fast aller in Frage kommenden Litteraturwerke fehlen, dass auch genügende Wörterbücher der nächststehenden Dialekte des Samaritanischen, des Mandäischen und des Idioms von Maʿlūlā noch nicht geschrieben sind[1], so erhellt, dass die aramäisch-neuhebräische Lexikographie noch nicht so bald in ein auch nur vorläufig befriedigendes Stadium treten dürfte.

Die Beiträge, welche in diesem Wörterbuche zu einem Fortschritte dem Ziele entgegen geboten werden sollen, sind folgende:

1. Die Vokalisation, besonders der aramäischen Wörter, ist soviel als möglich gebessert worden, zum Teil durch Vergleichung des Syrischen, besonders aber durch Heranziehung der in den südarabischen Targumhandschriften mitgeteilten Aussprachetradition. Es sind hierbei von mir benützt worden für das Onkelostargum die im Besitze von Professor A. SOCIN in Leipzig befindliche Handschrift Cod. Soc. 84, für das Targum zu den vorderen Propheten die Handschriften des Britischen Museum Orient. 1471 u. 2210, für das Targum zu den hinteren Propheten Orient. 1474 u. 2211, ausserdem für das ganze Prophetentargum die Haphtarenhandschrift Prof. SOCIN's Cod. Soc. 59; für die Targume zu den fünf Megilloth[2] MSS Orient. 1302, 1476, 2375, 2377 (welche zum Esterbuch nur das sogen. Targum scheni enthalten). — Alle Bibelcitate, bei welchen nichts Anderes bemerkt ist, verweisen auf die genannten Targume, und zwar für den Pentateuch stets auf Cod. Soc. 84, für die vorderen Propheten auf Orient. 2210, für die hinteren Propheten auf Orient. 2211, für die Megilloth auf Orient. 2375, wenn nicht ausdrücklich eine andere Handschrift als Quelle der mitgeteilten Lesart genannt wird.

---

[1] Erfreulicher Weise ist der Wortschatz des Evangeliarium Hierosolymitanum, dessen Sprache dem galiläischen Idiom der Juden sehr nahe steht, in den „Thesaurus Syriacus" (1879ff.) von R. PAYNE SMITH aufgenommen worden. Eine Auswahl bietet F. SCHWALLY in seinem „Idioticon des christlich-palästinischen Aramäisch" (1893). Der für diesen Dialekt von Jahr zu Jahr sich mehrende Stoff (s. zuletzt G. MARGOLIOUTH, The Liturgy of the Nile, 1896) bedarf aber erneuter lexikalischer Behandlung.

[2] Es sei hier aufmerksam gemacht auf die zahlreichen Abweichungen der von den Handschriften vertretenen Textrecensionen von der Recension des Druckes in der ersten rabbinischen Bibel v. J. 1517. Übrigens haben MSS Orient. 1476 und 2375, wie es scheint, dieselbe Textgestalt, während Orient. 1302 eine andere vertritt.

Im Interesse der Anfänger, welche besonders über die Setzung des Dagesch lene und forte nicht im Zweifel gelassen werden konnten, und um die nach meinen früheren Erfahrungen[1] höchst prekäre Benützung der Typen für die superlinearen Vokale zu vermeiden, wurde die superlineare Vokalisation der südarabischen Handschriften in die sublineare umgesetzt. Wer auf die eigentliche handschriftliche Lesart zurückschliessen will, hat nur zu beachten, dass jedes Segol auf Patach zurückzuführen ist, jedes Chateph (ausgenommen bei אֱמַרְ, קֳבֵיל, קֳדָם) in ein (lautbares) Schewa zu verwandeln, jedes Schewa quiescens und auch jedes Schewa mobile (bez. intermedium) nach kurzem Vokal und einfachem unverdoppeltem Konsonanten zu streichen[2]. Auch das Dagesch, das jenem Punktierungssystem ursprünglich nicht angehört und in den Handschriften nur unregelmässig, in manchen gar nicht, erscheint, wäre wegzulassen. Es ist also vorauszusetzen für הֵיכְלָא, מַלְכִּין, מַלְךְּ, מַלְכְּתָא, מַלְכְּוָן, אֱנָא, אִתְּתָא, קְטָלִין, יִתְקַטְּלוּן, יִתְקַטְּלוּן superlinear vokalisiert היכלא, מלך, מלכין, מלכתא, מלכון, אנא, אתתא, קטלין, יתקטלון, יתקטלון. Es erhellt daraus, dass die Verdoppelung der Konsonanten meist, aber nicht immer, mit Sicherheit erkannt werden kann, während über die Setzung eines Dagesch lene öfters Zweifel entstehen können[3].

Neben die handschriftlich bezeugte Schreibung eines Wortes habe ich eine andere gesetzt, in dem Falle, dass mir die handschriftliche Vokalisierung bedenklich oder doch nicht allein berechtigt schien.

2. Der Wortschatz des Onkelostargum ist durch Citate kenntlich gemacht worden. Die Wörter und bei Verben auch die Konjugationen[4], für welche keine Citate aus dem Pentateuch mitgeteilt sind, vermag ich aus diesem Targum nicht nachzuweisen. Bei dem Fehlen einer Concordanz könnte ja immer noch etwas vermisst werden. Ich habe keine Mühe gescheut, um Übersehenes aufzuspüren (s. S. 181) und darf hoffen, dass nichts Wesentliches übergangen wurde, bin aber dankbar für die Nachweisung von Lücken.

Der Wortschatz der Targume zu den Propheten und zu den Megilloth ist nicht geschieden worden und wird auch nur in soweit durch Citate kenntlich gemacht, als er von dem Wortschatze des Onkelos-

---

[1] S. meine Grammatik S. VII. 340 ff.

[2] Auch nach langem Vokal fehlt in der superlinearen Vokalisation das Schewa in der Femininendung ājtā und wenn *jā, jān, jāt, jātā* folgt, s. meine Gramm. S. 56, 132, 140 f., 144, 154, 281, 291. אוֹרָיְתָא, חָזְיָא entspricht also אוריתא, חזיא und nicht אוריתא, חזיא.

[3] S. das dabei von mir angewandte Princip in meinen „Aramäischen Dialektproben" S. V.

[4] Hierbei war die Vokalisation der benützten Handschrift das Massgebende.

targums abweicht. Doch habe ich häufig Beispiele aus den Targumen zu den Propheten vorgezogen, wenn Wörter sowohl dort, als in den Megillothtargumen zu finden waren. Wörter, bei denen nur Stellen aus dem Pentateuch citiert sind, können somit auch in anderen Targumen sich finden, es ist aber nicht nötig, dass dies stets der Fall ist. Immerhin kann damit wenigstens der allgemeine Wortschatz der älteren Targume als bezeichnet gelten.

Unbelegt blieben die Wörter der übrigen Litteraturwerke, für welche ich mir für etwaige spätere Auflagen Ergänzungen vorbehalte. Doch schien es mir zuweilen wünschenswert, die älteste bekannte Lesart eines Wortes festzustellen. In diesem Fall wird der Beleg gegeben. Wo Midrasch Rabba, Midrasch chamesch Megilloth, Talmud Jeruschalmi und Jalkut Schimoni citiert sind, besagt dies, dass die mitgeteilte Lesart die des ersten Druckes jener Werke[1] ist. Wenn das sogenannte Targum des Jonathan zum Pentateuch (JI) bei Pentateuchcitaten notiert ist, bezieht sich die Angabe — abgesehen von den Vokalen — auf die einzige bekannte Handschrift desselben, MS. Add. 27031 des Brit. Museum[2], wofern nicht die erste Druckausgabe (Venedig 1591) ausdrücklich genannt ist.

3. Aramäische Fremdwörter im Hebräischen und hebräische Fremdwörter im Aramäischen werden als solche nicht kenntlich gemacht. Alle aus anderen Sprachen stammende Wörter wurden durch ein beigesetztes *x.* als Lehnwörter bezeichnet. Den griechischen und lateinischen Fremdwörtern habe ich die entsprechenden Äquivalente aus diesen Sprachen beigefügt. Bei den übrigen Fremdwörtern, welche meist persischen Ursprungs sein werden, ist dies nicht geschehen, weil mir hier vieles noch sehr unsicher schien.

4. Für die Anordnung habe ich ein festeres Prinzip als meine Vorgänger dadurch zu gewinnen gesucht, dass die Matres lectionis für kurze Vokale ausser Betracht gelassen, dagegen die für lange Vokale stehenden bei der alphabetischen Anordnung berücksichtigt wurden. Nur bei allen Fremdwörtern, bei welchen Längen und Kürzen meist nicht sicher zu

---

[1] Midrasch Rabba, Konstantinopel 1512; Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519; Talmud jeruschalmi, Venedig 1523/24; Jalkut Schimoni I. Saloniki 1526, II. Saloniki 1521.

[2] S. über diese (unvokalisierte) Handschrift meine „Aramäischen Dialektproben" S. 35. Von M. Ginsburger wird Monatsschrift f. G. u. W. d. J. XLI S. 345 Anm. 2 mit irrtümlicher Berufung auf G. Margoliouth behauptet, dass diese Handschrift eine Abschrift aus der Walton'schen Polyglotte sei. Das ist schon deshalb unmöglich, weil die Handschrift einen Censurvermerk vom Jahre 1593 (oder 98) trägt, während jene Polyglotte erst 1657 erschien.

bestimmen sind und die Orthographie eine besonders schwankende ist, blieben die Matres lectionis sämtlich ausser Betracht. Der Anfänger wird darum gut thun, ein etwa von ihm nicht gefundenes Wort, das er nicht als Fremdwort erkannt hat, auch noch unter Nichtberücksichtigung der Vokale zu suchen, z. B. also בולוס bei בלס, nicht bei בול. Doch steht einige Mal das Wort an beiden Stellen.

5. Nur der nachweisbare Sprachgebrauch wurde bei den Wortbedeutungen berücksichtigt. Alle bloss angenommenen Grundbedeutungen der Wörter fielen weg. Der Reihenfolge der mitgeteilten Bedeutungen liegt kein besonderes Prinzip zu Grunde. Dass auch hier mancherlei besser zu bestimmen versucht wurde als bisher, wird hoffentlich der Gebrauch zeigen. Besondere Aufmerksamkeit habe ich den Diskussionsformeln beider Talmude gewidmet. Die bisher nachgewiesenen Konjugationen der Verba wurden vollständig aufgeführt. Nur habe ich auf die besondere Nennung eines Nitpael neben dem Hitpael verzichtet.

Endlich sei bemerkt, dass es ja die Aufgabe eines Wörterbuchs nicht sein kann, alle Schreib- und Druckfehler der im Gebrauche befindlichen Drucke dieser Litteratur zu verbessern, zumal jede Ausgabe deren wieder neue enthält. Doch habe ich, um den Anfänger nicht allzu ratlos zu lassen, eine ganze Anzahl von Korrekturen solcher Fehler aufgenommen. Auf die Angabe der Stellen glaubte ich hierbei in der Mehrzahl der Fälle verzichten zu müssen, zumal öfters mehrere zu nennen gewesen wären und mir vielleicht die dabei vorausgesetzte neuere Ausgabe einer Schrift nicht zu Gebote stand. Wer für eine solche fragliche Lesart das Wörterbuch befragt, findet dort die Korrektur. Für andere hat es wenig Interesse, wo die falschen Lesarten stehen. Im übrigen sei auf die Wörterbücher von Levy und Jastrow verwiesen. Mit Fragezeichen habe ich öfters Wörter oder deren Bedeutungen versehen, wenn mir Text oder Übersetzung nicht sicher schienen. Ich behaupte damit nicht, dass ich alles nicht mit Fragezeichen Versehene für absolut gesichert halte.

Die zwar nicht umfangreiche, aber sehr zeitraubende Arbeit der Ausarbeitung dieses Wörterbuches hätte ich wohl nicht unternommen, wenn nicht von mehrfacher Seite mir dankenswerte Hilfe geleistet worden wäre. Herr P. Theodor Schärf in Gnadenberg, Schlesien, hat für den grösseren Teil der dem Onkelostargum entnommenen Wörter Cod. Soc. 84 verglichen und mich ausserdem durchweg bei der Herstellung des Druckmanuscripts hingebend unterstützt. Die Handschriften des Britischen Museum habe ich für die targumischen Wörter von א bis ס (nur die Handschrift des Jonathantargum zum Pentateuch für

א bis ת) selbst eingesehen. Herr Dr. HENRY BARNSTEIN in London fand sich bereit, diese Arbeit nach meinen Angaben vorläufig zu Ende zu führen und hat ausserdem die Güte gehabt, eine grosse Reihe von Fragen, welche mir im Verlaufe der ganzen Arbeit entstanden, nach den Handschriften zu beantworten. Als während des Druckes Cod. Soc. 84 mir nicht mehr zu Gebote stand, hatte Herr Professor TH. WALKER in Belfast, Irland, die Freundlichkeit, mir die Lesarten dieser Handschrift zu einer Reihe von Stellen zu notieren. Allen sei dafür hier öffentlich verbindlicher Dank gesagt.

Besonderen Dank schulde ich auch der Verwaltung des Britischen Museum in London, sowie Herrn Professor SOCIN in Leipzig für die gewährte Möglichkeit ausgiebiger Benützung der für diese Arbeit wichtigen Handschriften.

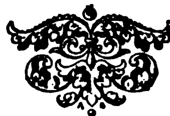
Dass Rev. G. H. HÄNDLER in London diesem ersten Bande, welchem der zweite (Schluss-)Band hoffentlich in nicht zu langer Frist folgen wird, auf meine Bitte hin ein von ihm mit Benützung meiner eigenen Sammlung ausgearbeitetes „Lexikon der Abbreviaturen“ beigefügt hat, wird, denke ich, von vielen willkommen geheissen werden, obwohl absolute Vollständigkeit auf diesem Gebiet bei der hier herrschenden Willkür aller Autoren und Drucker nicht erwartet werden kann.

Bei der Korrektur des Wörterbuchs haben mich wirksam unterstützt die Herren P. TH. SCHÄRF und I. I. KAHAN, von denen der letztere bei dieser Gelegenheit dankenswerte Beiträge zur sachlichen Vervollkommnung des Werkes gegeben hat. Bei dem Lexikon der Abbreviaturen lag die Hauptlast der Korrektur auf Herrn I. I. KAHAN, welchen der Autor, Rev. G. H. HÄNDLER, und ich sekundierten.

Möchte das Buch nun fleissige Benützer und sorgsame Kritiker finden!

STOCKHOLM, den 10. August 1897.

GUSTAF H. DALMAN.

VORWORT ZU TEIL II.

Seit dem Ausgehen des ersten Teils dieses Wörterbuches sind als Hilfsmittel bei der Bearbeitung zu den früher genannnten hinzugekommen:

S. Krauss, Griechische und lateinische Lehnwörter im Talmud, Midrasch und Targum. Mit Bemerkungen von Immanuel Löw, Teil I. II, 1898/99.
W. Bacher, Die älteste Terminologie der Jüdischen Schriftauslegung. Ein Wörterbuch der bibelexegetischen Kunstsprache der Tannaiten, 1899.
Das Glossar in D. Hoffmann's Übersetzung von Mischna, Seder Nezikin, 1898.
G. Löwy, Die Technologie und Terminologie der Müller und Bäcker in den rabbin. Quellen, 1898.
J. Krengel, Das Hausgerät in der Mišnah I, 1899.

Nützliche neue Textausgaben sind:

M. Ginsburger, Das Fragmententargum, 1899.
F. Praetorius, Das Targum zu Josua in jemenischer Überlieferung, 1899; Das Targum zum Buch der Richter in jemenischer Überlieferung, 1900.
M. David, Das Targum Scheni, 1898.
S. Buber, Midrasch Echa Rabbati, 1899.

Die Onkeloshandschrift und die Haphtarenhandschrift Socin's, Cod. Soc. 84 und 59, waren inzwischen in den Besitz der Deutschen Morgenländischen Gesellschaft übergegangen, wurden aber von dieser in sehr dankenswerter Weise mir wiederum zur Ausnützung überlassen. Ich erwarb den Midrasch zu den fünf Megilloth, Ausg. Venedig 1545, in einem Exemplar mit alten handschriftlichen Eintragungen der Collation eines Manuskripts, deren Lesarten einige Male von mir als MS D. zitiert werden. Herr Lic. Dr. Dietrich in London hatte die Güte, für eine Anzahl von Targumwörtern die jemenischen Handschriften des Britischen Museum zu vergleichen, wofür ihm hier verbindlichster Dank abgestattet wird.

Ein längerer Aufenthalt in Palästina und Syrien zum Studium orientalischen Lebens und Arbeitens hat zwar die Vollendung des Werkes verzögert, ist ihm aber doch zu gute gekommen, weil manche Realien sich nun mit grösserer Sicherheit bestimmen liessen.

Die Grundsätze der Bearbeitung sind dieselben geblieben, welche im Vorwort zu Teil I S. VI ff. auseinandergesetzt wurden. Ich verweise hier

nur aufs neue auf das dort S. VIII f. unter 4. besprochene Ordnungsprinzip. Wörter wie חוּמְשׁ und בֵּיעוּר sind unter חו und בי zu suchen, Fremdwörter wie דִּיקִי und בּוּלוֹס unter דק und בל.

Die Vokalisierung besonders der aramäischen Wörter ist nun hoffentlich eine im allgemeinen haltbarere geworden, als es bei den Vorgängern dieser Arbeit der Fall war. In bezug auf die zahlreichen, meist griechischen Fremdwörter habe ich mich mit einem Kompromiss begnügen müssen. Ein konsequenter Anschluss an die originale griechische Aussprache wäre wohl in vielen Fällen das Richtige gewesen. Aber ich hätte ihn nur mit Hilfe gewaltsamer Eingriffe in die uns überlieferten Texte durchführen können. Darauf hatte ich zu verzichten. Ausserdem ist ja fraglich, wie weit semitisches Sprachgefühl die Form griechischer Wörter zuweilen beeinflusste. Die für diese Wörter herkömmliche Aussprache in der Weise zu berücksichtigen, wie es noch Krauss in seinem Wörterbuch gethan hat, schien mir aber unerlaubt, da sie nur als ein willkürlicher Versuch beurteilt werden kann, die geschriebenen Wortformen mundgerecht zu machen. Für η habe ich die Aussprache ē[1], für ει und οι ī, für αυ und ευ *aw* bez. *ew* vorausgesetzt.

Die wertvollen Beiträge von Immanuel Löw zu dem Werke von Krauss sind eine wichtige Veranlassung für den grossen Umfang der am Schlusse mitgeteilten „Verbesserungen und Berichtigungen". In diese sind die „Nachträge" und „Berichtigungen" zu Teil I aufgenommen worden, sodass das dem ersten Bande angehängte Schlussblatt nun kassiert werden kann. Berichtigungen in grösserem Umfang verdanke ich auch Prof. W. Bacher's Besprechung des ersten Bandes in Jüd. Monatsschrift XLII, S. 236 ff. und Herrn Rabbiner Dr. J. Kahan in Znaim.

Obwohl Rev. Händler wiederum einige tausend Ergänzungen zu seinem Lexikon der Abbreviaturen gesammelt hat, habe ich geglaubt, auf ihre Mitteilung für dieses Mal verzichten zu sollen. Seine Arbeit übertrifft an Reichhaltigkeit ohnedies erheblich die Sammlungen von Pietro Perreau (Oceano, 2. Ausg. 1883, Appendice, 1889).

Um die Korrektur haben sich wiederum verdient gemacht die Herren Pastor Th. Schärf in Gnadenfrei und I. I. Kahan in Leipzig.

Dank schulde ich dem Curatorium der Zunzstiftung in Berlin für seine Unterstützung des Unternehmens, dem Herrn Verleger für sein bereitwilliges Eingehen auf meine Wünsche, der Offizin W. Drugulin in Leipzig und ihrem geschulten Personal für die musterhafte Drucklegung.

Leipzig, 24. Juni 1901.

GUSTAF H. DALMAN.

---

[1] S. dazu meine Bemerkung in Jüd. Monatsschrift XLI S. 327.

BENÜTZTE HANDSCHRIFTEN UND DRUCKE.

a. Handschriften.

1. **Onkelostargum**: Cod. Soc. 84 (16. Jahrh.?).
   Br. Mus. Orient 1467.
2. **Jonathantargum zum Pentateuch**: Br. Mus. Cod. 27031 (16. Jahrh.).
3. **Prophetentargum**, a) vordere Propheten:
   Br. Mus. Orient. 2210 (1469).
   Br. Mus. Orient. 1471 (17. Jahrh.).
   b) hintere Propheten:
   Br. Mus. Orient. 2211 (1475).
   Br. Mus. Orient. 1474 (17. Jahrh.).
   c) Haphtaren:
   Cod. Soc. 59 (17. Jahrh.?).
4. **Megillothtargum**: Br. Mus. Orient. 2375, die fünf Megilloth (15. Jahrh.?).
   Br. Mus. Orient. 2377, Klagelieder, Prediger, Ester (14. Jahrh.).
   Br. Mus. Orient. 1302, Ruth, Hoheslied, Prediger (14. Jahrh.).
   Br. Mus. Orient. 1476, Hoheslied, Klagelieder, Ester (16. Jahrh.).
5. **Megillath Antiochos**: Br. Mus. Orient. 2377 (s. o.).

b. Drucke.

1. **Onkelostargum**: Pentateuch, Sabbioneta 1557 (im Original).
2. **Jonathantargum zum Pentateuch**: Pentateuch, Venedig 1591.
3. **Propheten- und Megillothtargume**: Biblia Rabbinica I, Venedig 1517, II Venedig 1525.
4. **Mischna**: Riva di Trento 1559, Cambridge 1883.
5. **Tosephta**: Sabbioneta 1554/55, Pasewalk 1881.
6. **Talmud babli**: Wien 1840—47 und Rabbinovicz, Variae Lectiones (1867—86). 20 Traktate in Ausg. Venedig I od. II. 2 Traktate Ausg. Konstantinopel. 1 Traktat Ausg. Pesaro.
7. **Talmud jeruschalmi**: Venedig 1524 (?).
8. **Midrasch**: Mechilta, Konstantinopel 1515, Wien 1865, Wien 1870.
   Siphra, Venedig 1545, Wien 1862.
   Siphre, Venedig 1545, Wien 1864.
   Midrasch rabba, Konstantinopel 1512, Venedig 1545.
   Midrasch chamesch Megilloth, Pesaro 1519.
   Midrasch Tanchuma, Venedig 1545, Mantua 1563, Wilna 1885.
   Midrasch Tehillim, Konstantinopel 1512 (Saloniki 1515), Venedig 1546, Wilna 1891.
   Midrasch Schemuel, Konstantinopel 1517, Venedig, 1546, Krakau 1893.
   Midrasch Mischle, Venedig 1546, Wilna 1893.
   Pesikta, Lyck 1868.
   Pesikta rabbati, Wien 1880.
   Tanna de-Bē Elijjahu, Venedig 1598.
   Pirke Rabbi Eliezer, Venedig 1544.
   Jalkut Schimoni, Saloniki 1526—21.
9. **Aruch**: Pesaro 1517.

ABKÜRZUNGEN.

1. Targum.

Onkelostargum — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

Jonathantargum zum Pentateuch — JI, der Bezeichnung des Buches angehängt, z. B. GenJI 1, 3.

Fragmententargum zum Pentateuch — JII.

Prophetentargum und Hagiographentargume — Schriftstelle ohne nähere Bezeichnung.

MS (ohne nähere Bezeichnung) — die für ein Targum zunächst in Frage kommende Handschrift (s. S. IV).

Gen	1. B. Mose.
Ex	2. B. Mose.
Lv, Lev	3. B. Mose.
Nu	4. B. Mose.
Dt	5. B. Mose.
Jos	Josua.
Jud, Jd	Richter.
S	Samuel.
K	Könige.
Jes	Jesaja.
Jer	Jeremia.
Ez	Ezechiel.
Ho	Hosea.
Jo	Joel.
Am	Amos.
Ob	Obadja.
Jon	Jona.
Mi	Micha.
Na	Nahum.
Hb	Habakkuk.
Ze	Zephanja.
Ha	Haggai.
Sa, Sac	Sacharja.
Ma	Malachi.
Ps	Psalmen.
Prov	Sprüche.
Hi	Hiob.
Cant	Hoheslied.
Ru	Ruth.
Thr	Klagelieder.
Koh	Prediger.
Est I	Ester (erstes Targum).
Est II	Ester (zweites Targum).
Chr	Chronik.

2. Talmud.

Talmud babli — b der Bezeichnung des Traktates vorausgeschickt, z. B. bSabb. 14b.

Talmud jeruschalmi — j, z. B. jSabb 14b

MaasSch	Maaser scheni.
MoK	Moed katon.
RhS	Rosch ha-Schana.
BK, BabK	Baba kamma.
BM, BabM	Baba mezia.
BB, BabB	Baba bathra.
AbZ	Aboda zara.

3. Midrasch.

BerR	Bereschith Rabba.
SchemR	Schemoth Rabba.
VajR	Vajjikra Rabba.
BemR	Bemidbar Rabba.
DebR	Debarim Rabba.
SchirR	Midr. Schir ha-Schirim.
RutR	Midr. Ruth.
EchR	Midr. Echa.
KohR	Midr. Koheleth.
EstR	Midr. Ester.
Pes	Pesikta de-Rab Kahana.
PesR	Pesikta Rabbati.
MidrTill	Midrasch Tehillim.
MidrSchem	Midrasch Schemuel.

a. aramäisch. *h.* hebräisch. *x.* Fremdwort.

א

א 1. erster Buchstabe des hebr. Alphabets. *pl.* אָאִין; 2. א als Zahlzeichen = 1; 3. אַ *a.* praefig. für עַל oder עַד.

אאפיקון l. אָפִּיקוֹן *x.* (ὀφφίκιον, *officium*) Beamtenschaft.

אאָרָא s. אַוִּירָא.

אָב (Thr 1, 2) *m.* der 5. Monat des jüd. Kalenders (etwa August).

אָב *h. m., c.* אֲבִי, אַב, *pl.* אָבוֹת 1. Vater, Ahn; 2. אַב בֵּית דִּין zweites Oberhaupt des Synedriums; 3. *pl.* אָבוֹת auch: a) vornehme Eltern; b) die Erzväter; c) die erste Benediktion des 18-Gebetes; d) Name eines Mischnatraktates; 4. Hauptklasse, Oberbegriff, z. B. אָבוֹת נְזִיקִין Hauptklassen der Schadenersatzleistungen, א' מְלָאכוֹת Hauptklassen der am Sabbat verbotenen Arbeiten, א' הַטּוּמְאוֹת je der erste Grad der Unreinheit, בִּנְיַן אָב Entwickelung eines Grundsatzes.

אֵב *h. m., pl.* אִבִּין Trieb.

אֲבָא (Ex 10, 27) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיבֵי Dt 13, 9 wollen, willfährig sein.

אַבָּא I (Gen 44, 19; בָּא Nu 25, 14, pal. Targ. auch אִבָּא) *a. m., ind.* אָב Nu 11, 12, Ez 44, 25, *c.* אַב Gen 17, 4, *c. s.* אֲבָא Gen 19, 34, אֲבוּהִי Gen 2, 24 etc., *pl. d.* אֲבָהָתָא Nu 36, 1 (*syr.* אֲבָהֵי Prov. 19, 14 Eltern) 1. Vater, Ahn; 2. Fürst, Herr; 3. *pl.* auch: Eltern, prägn. vornehme Eltern.

אַבָּא II *m.* Personenname (Verkürzung von אֲבִיָּה).

אִבָּא (Gen 4, 3) *a. m., pl. d.* אִבְּבַיָּא 1 K 6, 38 (nicht MS) Frucht, Ertrag.

אֲבָא *a. m.* Dickicht.

אבאמים (SchemR 38) l. אֶבָאטִים.

אַבְאָשׁוּתָא *a. f., c.* אַבְאָשׁוּת Koh 7, 3 Übelwollen.

אֲבַב *a. Pa. pt. c. s.* מְאַבְּבָהּ Ho 9, 10 Or. 1474, l. מַאֲבָבָהּ, s. מַאֲבָבָא.

אֲבָבִית (BerR 19) *h. f.* Fieberschauer.

אבגינום (אַבְגֵּינִים) *x. m.* (εὐγενής) edel, vornehm.

אבגניסמי l. אַבְגֶּנְיסְטֵי *pl. x. m.* (εὐγενέστατοι) edelste.

אבגתיים l. אַבְגֶּתִים *x.* (οἰκέτις) Sklavin.

אָבַד *h.* 1. verloren gehen, zu grunde gehen; 2. Verlust erleiden. *Ni.* verloren gehen. *Pi.* 1. verlieren; 2. zu grunde richten; 3. vergessen.

אֲבַד *a., ipf.* יֵיבַד Nu 24, 20 zu grunde gehen, verloren gehen. *Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּאַבְּדוּן Dt 12, 2, תַּבְּדוּן Nu 33, 52 vernichten. *Aph.* אוֹבֵיד, הוֹבַד! Thr 2, 9, *inf.* אוֹבָדָא Dt 28, 63, *ipf.* 2 *sg.* תּוֹבֵיד Dt 7, 24 dass. *Itpe.* אִתְּבֵיד, אִתְאֲבֵיד verloren gehen, sich verlieren.

אֲבַד *h. m.* was zu grunde geht.

אַבְדָא *a. m.* Untergehen.

אברומה l. אַבְרוֹמָה.

אֲבַדּוֹן *h. m.* 1. Untergang; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדָּלָה *h. f.* 1. Absondern; 2. Benediktion beim Ausgang des Sabbats.

אַבְדָּלְתָא *a. f.* dass.

אַבְדִּימוֹס, אַבְדִּימִי, אֲבוּדְמָא *x. m.* (Εὔδημος) Personenname.

אַבְדָּן *m.* (= אֲבָא יוֹדָן) Personenname.

אָבְדָן (אֲבָדָן) *h. m.* Untergang, Vernichtung.

אֲבַדָּנָא (Jes 53, 9, Or. 2211, אַבְדָּנָא Or. 1474) *a. m.* 1. Untergang, Vernichtung; 2. Ort der Verdammnis.

אַבְדּוּקוֹס (falsch אבדיקוס) *m.* (Εὔτοκος) Personenname.

אֲבִידַרְנָא (?) *m.* Personenname.

אֲבָה s. אֲבָא.

אַבָּה *m.* Personenname.

אַבָּהוּ *m.* Personenname.

אבהטם (jKil 31 c) l. אֲמְבָּטִים.

אַבּוּ, אִיבּוּ *m.* Personenname (Abkürzung von אֲבוּיָה).

אֲבוּ (Lv 11, 19) *a. f.* Weihe (*milvus*).

אַבּוּב (אֲבּוּב) *h. m.* Rohr, Flöte. — אַבּוּב רוֹעֶה Weberdistel (*Dipsacus fullonum*).

אֲבוּבָא (Gen 4, 21) l. אַבּוּבָא *a. m.* Flöte.

אֲבוּבְרָם *m.* Personenname.

אִיבּוּד *h. m.* 1. Untergang; 2. s. אָבוֹי.

אֲבוּדִינָא(?) *m.*(Ἀβυδηνός?) Personenname.

אֲבוּדְמָא s. אַבְדִּימוֹס.

אֲבוֹי *h.* wehe!

אֲבוּיָה *m.* Personenname.

אבויין (Ar. zu jSabb 8b) l. אוּנְיָין *pl.* v. אוּנִיתָא *x. f.* (ὕνις) Pflugschar.

אֵבוּל *h. m.* Trauer.

אַבּוּל *h. m.* Stadtthor.

אֲבוּלָא *a. m., pl. c. s.* אֲבוּלָהָא Jer 50, 26 Stadtthor.

אֲבוּלָאָה *a. m.* Thorwächter.

אַבּוּן *m.* Personenname.

אֲבוּנָא *m.* Personenname.

אֵבוּס *h. m.* 1. Krippe; 2. Stall.

אִבּוּס *h. m.* 1. Mästen, Stopfen; 2. l. אִבּוּם.

אֲבוּקָא *m.* Personenname.

אֲבוּקָה *h. f.* Fackel.

אֲבָזָקָה, אֲבָזֶקֶת *h. f.* 1. Mottenfrass; 2. Fusskrankheit der Tiere.

אַבְזָרָא *x. m.* Zubehör.

אבחטס (jKil 31c, Ven. אבהטם, Ar. אבהנוס) l. אַמְבָּטִים.

אֲבַטָּא *a. m.* Weinschlauch.

אַבָּטִי *x.* (ἐμβατή), *pl.* אַבָּטָאוֹת Badewanne, Badehaus.

אַבְטִינָא l. אַנְטִינָא.

אָבְטִיוֹנָא *x. m.* (ὀπτίων, *optio*) Stellvertreter des Heerführers.

אֲבַטִּיחַ *h. m.* Wassermelone (*Citrullus vulgaris*).

אֲבַטִּיחָא *a. m., pl. d.* אֲבַטִּיחַיָּא Nu 11, 5 dass.

אבטילא, אבטיליא l. אַבְטוֹנְיָא.

אַבְטָלָה *h. f.* Müssigkeit, Nutzlosigkeit.

אַבְטַלְיוֹן (Πτολίων?) Personenname.

אַבְטִילָס, אַבְטִילוֹס, אַבְטוֹלְמוֹס *m.* (Πτολεμαῖος, Εὔτολμος) Personenname.

אַבְטוֹמָטוֹס *x. m.* (αὐτόματος) selbstthätig.

אַבְטוֹנְיָא *x. f.* (αὐτονομία) Ort mit selbständiger Verwaltung.

אַבְטִינָס *m.* (Εὐθύνοος?) Personenname.

אַבַּי *m.* Personenname (Abkürzung von אֲבִיָּה).

אביא (Siphr. Nu 139) l. אַסְיָא (Ἀσία) Beiname von Ephesus.

אָבִיב *h. m.* 1. die reifende Ähre; 2. Jahreszeit der Kornfruchtreife; 3. Monatsname (Nisan).

אֲבִיבָא (Ex 13, 4, 1 K 6, 38) *a. m., ind.* אָבִיב Lv 2, 14, 1. reifende Ähre; 2. Zeit der Kornreife; 3. Monatsname (Nisan).

אֲבֵידָה *h. f.* 1. der verlorne (resp. gefundene) Gegenstand; 2. Erleiden eines Verlustes, Schaden.

אבידוי (NuJI 34, 6) l. אבירוי (so MS.), s. אֲבִירָא.

בֵּי אֲבִידָן *x.* (Kakophemie für בֵּי עֲמִידָן?) Kirche.

אֲבֵידְתָא (Dt 22, 3) *a. f.* verlorner (resp. gefundener) Gegenstand.

אביה (jMeg 71^b) l. אֲכָיָה (Ἀχαΐα) Achaja.

אֲבִיו (viell. zu lesen אַבַּיי) *m.* Personenname.

אֶבְיוֹן *h. m.* arm.

אֲבִיוֹנָה *h. f.* 1. Kapper (*Capparis spinosa*); 2. s. תביונה.

אֶבְיוֹנוּת *h. f.* Armut.

אֶבְיוֹנֵי. בֵּי אֶבְיוֹנֵי Ortsname.

אֲבִילָא (Lv 13, 45) *a. m.* Leidtragender, Trauernder.

אֲבֵילָה *h. f.* 1. leidtragende Frau; 2. Trauerzeremonie.

אֲבֵילוּת *h. f.* 1. Trauerzeremonie; 2. Trauern.

אֲבִילוּתָא, אֲבֵילוּתָא (sic!) (Thr 2, 5) *a. f.* dass.

אֲבֵילִין Ortsname.

אֲבִינָא, אָבִין *m.* Personenname.

אַבִּיק *x. m.* (ἄμβιξ) Abflussrohr der Badewanne.

אֲבִיקָא s. אֲבוּקָא.

אַבִּיר *h. m.* mächtig.

אִיבִּירְיָתָא *a. f.* das Klarwerden (?).

אֲבִית (= בֵּית) s. בֵּיתָא.

אַבְּכָא *a. m.* starker Hahn.

אֲבָל *h.* 1. fürwahr, wahrlich; 2. aber.

אָבֵל I *h. m.* Leidtragender.

אָבֵל II Stadtname.

אָבַל *h.* trauern, leidtragen. *Hitp.* die Trauergebräuche beobachten.

אֲבֵיל (Thr 2, 8) *a.* trauern, leidtragen. *Pa. Itpa.* אִתְאַבַּל Gen 37, 34 dass.

אֵבֶל *h. m.* 1. Trauer; 2. אֵבֶל רַבָּתִי Name eines Talmudtraktates.

אֲבֵלָא (Gen 50, 11), אֶבְלָא, אוּבְלָא *a. m.*, *ind.* אֲבַל Gen 50, 11 Trauer, Klage.

אוּבְלָא *a. m.* korbartiges Geflecht.

אַבְלוֹנִיי (BerR 33) l. אַבְלוֹנִים (Αὐλών) Ort in Coelesyrien.

אַבְלַט *m.* Personenname.

אבולי (bBabB 143^a) s. בּוּלֵי.

אַבְלִינ *m.* Personenname.

אוּבְלִים, אוּבְלִין Ortsname.

אַבְלִינָא *x. m.* (ἐβέλινος) Ebenholz.

אַבְלִס (Αὐλίς?) Ortsname.

אַבְלוּמוּס, אַבְלוּסְמוּס *x. m.* (ἀναβόλισμα) nur mit כְּלֵי: zum Übernachten im Freien dienende Decke.

אַבְמַי *m.* Personenname.

אַבְמָכוֹס *m.* (Εὔμαχος) Personenname.

אבמסים (jMeg 74^a) l. אַבְמָכוּס.

אֶבֶן *h. f.* 1. Stein; 2. Gewicht. א׳ טוֹבָה Edelstein. א׳ הַטּוֹעִים (wohl eigentlich א׳ הַטּוֹעַן) Platz in Jerusalem, auf dem Gefundenes niedergelegt wurde. א׳ שׁוֹאֶבֶת Magnet. א׳ הַשָּׁעוֹת Teil der Sonnenuhr. א׳ שְׁתִיָּה der Stein, der im Tempel an Stelle der Lade war. א׳ תּוֹשָׁב von anderwärts versetzter Stein.

אַבְנָא (Gen 28, 18) *a. f.*, *ind.* אֶבֶן Ex 24, 10, *pl. d.* אַבְנַיָּא Ex 28, 11 1. Stein; 2. Gewicht. א׳ דְאַבְכָּא Laststein, den man auf die Garben legt. א׳ טָבָא Edelstein. א׳ דְכוּחְלָא schwarzer Marmor. א׳ שְׁיָבָא Magnetstein. אֶבֶן שְׁתִיָּה Koh 3, 11 Stein im Tempel.

אַבְנֵט *h. m.* Gürtel.

אָבְנַיִם (*bibl.*) *h. m.* Gebärmutter.

אַבְנִימוֹס *m.* (Εὐνόμαος) Personenname.

אבניתא (NuJII Dt 14, 18) l. אִכְּמְתָא, s. אִכְּמָא.

אֻבְנְתָא, אוּבְנְתָא *a. f.* Verstand, Denkvermögen (?).

אָבַס *h.* füttern, mästen.

אוֹבִיסוּס (Ἔφεσος) Ephesus.

אַבְסְקַנְטָה *x.* (ἀβάσκαντα) unberufen.

אַבַעְבּוּעִיתָא *a. f.*, *pl.* אֲבַעְבּוּעָן Ex 9, 9, Blasen, Pusteln.

אַבְעָיָה, אוּבְעָיָה *h. f.* Absuchen der Felder durch Arme.

אִיבְּעֵית *a.* (= אִי בָּעֵית) s. בְּעָא.

אֲבָצָא (Nu 31, 22) *a. m.* Zinn.

אוּבְצָנָא *a. m.* Druck, Überanstrengung.

אָבַק *h. Pi.* bestäuben; *Hitp.* sich bestäuben.

אָבַק *a.* 1. verflechten; 2. an etwas hängen.

אָבָק *h. m.*, *pl.* אֲבָקוֹת, אבקאות 1. Staub, Pulver. א׳ סוֹפְרִים Streusand. 2. ein leiser Anflug, nur eine Idee.

אַבְקָא (Dt 28, 24) *a. m.* Staub.

אֲבָקָה *h. f.* Staub, Pulver.

אֶבְקוֹלֹס *m.* (Εὔκολος?) Personenname.

אַבְקְתָא *a. f.* Umschlingung, Oese.

אָבַר I *h.* stark sein. *Pi.* stark, hart machen.

אָבַר II *h.* *Pi.* sich aufschwingen.

אָבַר III *h.* *Pi.* angliedern.

אֲבַר *a.* *Itpe.* sich in die Höhe schwingen.

אֵבֶר *h. m.*, *pl.* אֲבָרִים 1. Glied; 2. männliches Glied; 3. Knochen.

אֲבָר *h. m.* Blei.

איבר (jMo K 82ᵇ איבריו l. אֵיבָרָיו) s. אֵיבָר.

אֲבָרָא (Ex 15, 10) *a. m.* Blei.

אֶבְרָא, אֵבְרָא *a. m.*, *pl.* אֶבְרִין Jud 19, 29, *d.* אֶבְרַיָּא Lv 1, 6, אֶבְרַיָּא Mi 3, 3 1. Glied; 2. männliches Glied.

אֶבְרָא *a. m.*, *pl. c. s.* אֶבְרוֹהִי Dt 32, 11 1. Schwinge, Schwungfeder; 2. Arm.

אִיבְרָא *a.* in Wahrheit, fürwahr.

אברייאה (SchirR 2, 14) l. אנרייא (so Ed. Pes.), s. אִגְּרָא.

אֲבִירָא *x. m.* (ἀήρ) Luft.

אֲבַרְבְּרָא *a. m.* Krippe, Stallung (?).

אבורנני l. אֲבַרְנָנִי *x. m.* königl. Beamter.

אַבְרְוָר *x. m.* Stadtmauer.

אַבְרוּרִי *x. f.* Gegengewicht (?).

אברית l. אֲבְרוֹת *h. f.* Tanne.

אֲבָרְיְתָא *a. f.* Aussenplatz, Dorf.

אוֹבְרְיזוֹן, אוֹבְרִיזָא, אוֹבְרִיזִין (Est II 5, 1, MS אוֹפְרִיִין) *x. m.* (ὄβρυζον) reines Gold.

אֲבַרְזִין *x. m.* Lederdecke.

אַבְרוּטִי *x. m.* (ἄβρωτος) unessbar.

אֲבָרַאי, אֲבָרֵי *a. m.* ausserhalb, auswendig, draussen. מֵאֲבָרֵי von aussen.

איברייא (jMoK 83ᵈ Ven.) l. אוּבְרָיָא *a. f.* Leichenmahl.

אֶבְרִיכְסִין *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.

אַבְרוּמָא *x. f.* (ἀβραμίς) eine Fischart.

אֶבְרְנִי *x. m.* Sumpfvogel.

אֲבַרְנִים *x. m.* halbgar.

אבורנקא l. אַבְוּרְנְקָא.

אַבְרוּסִי *x. m.* (ἀβρώς?) unessbar.

אַבְרִיקִין (so jSabb 15ᵈ), אַבְרַסְקִין *x. m. pl.* (*bracca*) Hosen.

אברוקלון (jBabM 9ᶜ) s. אַמְפּוּרוּקְלוֹן.

אַבְרוּשָׁךְ *x. m.* Speise aus Mehl, Honig und Öl.

אַבְרְתָא *x. f.* wilder Majoran.

אַבְשׁוּנָא *a. m.* geröstete Ähre.

אוּבְשָׁן *h. m. pl.* getrocknete Trauben (Rosinen).

אֲנָא *a.*, s. הֲנָא.

אֲנָא *h.* das buchstäbliche Aussprechen.

אנאלינין (BerR 28) l. אֵילוֹנִין.

אֲגַב *a.* (= עַל גַּב) 1. auf, über; 2. vermöge, durch; 3. wegen. אֲגַב דְּ weil. אֲגַב אוֹרְחָא gelegentlich.

אַגְבִּין (jKil 32ᵃ) *h. m.* Bast (?).

אוּנְבִּינָא *a. m.* Kelch.

אֲגָנַיָּא (Est II 8, 13) l. אֲגָגַיָּא *m.* der Agagit (Beiname Hamans).

אַגוֹנָא *x. m.* (ἀγωγός) Wasserleitung.

אָגַד I *h.* 1. zusammenbinden; 2. zusammen rotten. *Ni.* zusammengebunden werden.

אָגַד II *h.* *Hiph.* hinziehen, andauern lassen.

אֲגַד I *a.* zusammenbinden.

אֲגַד II *a.* *Aph.* lang sein lassen.

אֶגֶד *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Verband, Band; 3. Bündel.

אִגְדָא *a. m.* dass.

אַגְדָא (2S 3, 29 *ind.* אֲגַר mit ר) *a. m.* 1. Stab, Tragholz; 2. Joch zum Wassertragen.

אֲגֻדָּה *h. f.* 1. Gebund, Bündel; 2. Schar, Partei; 3. Name einer Familie.

אוּגְדוֹיקוֹנְטָא (jBabB 14ᶜ אונרוי קונטא) *x.* (ὀγδοήκοντα) achtzig.

אַנְגְּדָנָא *x. m.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

אֶגְדִּיקוֹס *x. m.* (ἔκδικος) kaiserlicher Rechtspfleger.

אַנְדְּרְתָא a. f. 1. nichtrechtliche, religiöse Belehrung; 2. ein einzelner Lehrvortrag dieser Art; 3. eine einzelne Erzählung dieser Art; 4. die Liturgie für den Passahabend.

אָנָה h. f., pl. אָנִין Dornstrauch, Mannaklee.

אֲנָוַאי a. innerhalb, inwendig.

אינואה l. אִינְיָאָה.

אָנוּד h. m. Band, Gebund.

אֲגוּדָל h. m. Daumen.

אֱגוֹז h. m. Wallnuss (*Juglans regia*).

אֲגוֹזָא a. m. 1. Nuss; 2. Nussbaum.

אֱגוֹזָה h. f. dass.

אַנְוִיסְטוֹר x. m. (*quaestor*) Quästor.

אָנוּף h. m. 1. Körper; 2. Thürflügel.

אָגוּר h. m. Haufen, Hügel.

אִינוּרָא (Ju 6, 28) a. m., pl. c. s. אִינוּרֵיהוֹן Ex. 34, 13 1. Haufen, Hügel. 2. Götzenaltar.

אֲגוּדָה h. f. Speicher, Fach.

אֲנָחוּתָא a. f. אֲנָחוּת קְרָבָא Koh 9, 18 Kämpfen, Kriegführen.

אנטין 1. bSanh 91ᵃ l. לְגָמִין; 2. jKil 32ᵃ l. אַגְבִּין.

אַנְטַרְנְטָא x. m. (καταῤῥάκτης) Wasserfall.

אִינְיָאָה x. f. (αἰγείη) Ziegenfell.

אגין 1. jSabb 5ᵇ l. אָגוּן; 2. שוור את אגינו BerR 56 l. את עַצְמוֹ השליך.

אָגִים a. m. Schwager, d. h. der mit der Schwester von der Frau jemandes verheiratet ist, s. גִּים.

אֲגִירָא (Dt 24, 14) a. m., c. אֲגִיר Lv 25, 53 Lohnarbeiter.

אִגְלָא a. m. Aussenthor.

אֶגְלַיִם h. m., pl. Regentropfen (?).

אִגְלְפוּתָא a. f. Eingraben, Einfassen.

אֲגַם a. gebeugt, betrübt sein.

אֲגַם h. m. 1. Schilf, Binse; 2. Röhricht, Sumpf; 3. unbebautes Land.

אַגְמָא a. m., pl. d. אַגְמַיָּא Ex 8, 1 1. Sumpf; 2. unbebautes Land.

אַגְמָה h. f. Kummer.

אַגְמוֹן I h. m. Schilf.

אַגְמוֹן II s. הַגְמוֹן.

אַגְמוֹנָא a. m., ind. אַגְמוֹן Jes 58, 5 Schilf.

אָגוֹמֶן x. (ἄγωμεν) wohlan!

אָגוֹן x. m. (ἀγών) Wettkampf.

אַגָּן, אוֹגָן h. m. Becken, Schale.

אֲגַן a. Pa. אגין jSabb 10ᵇ, Ausg. Ven. אזין Scheiben formen (?).

אַגָּנָא, אוּגָנָא (Cant 7, 3) a. m. 1. pl. אַגָּנִין Jes 65, 11, c. אַגָּנֵי (Soc 59 אַגָּנֵי) 1 K 7, 41 Becken, Teller, Schale; 2. Teich.

אגונה l. אַגּוֹנָה.

אנגטין (jPea 21ᵇ) l. אַרְגַּנְטִין (*argenteum*) silbernes (Gerät).

אַגְנִיטוֹס, אַגְנָטוֹס m. Personenname.

אַגְנְיָא x. f. (ἀγνεῖα) Lammfell.

אִיגַּנְתָא (Est II 1, 2), אַגַּנְתָא a. f. Becken.

אַגַּנְתָא a. f. 1. Decke; 2. Beschützung.

אַגָּס x. m. Birne (*Pirus communis*).

אָגוּסְטָא x. 1. (Αὐγούστα) Titel von weibl. Gliedern der kaiserl. Familie; 2. (Αὔγουστος) Kaisertitel.

אַגִּיסְטְאָן, אַגְסְטְוּון, אַגִּיסְטוֹן x. m. (ἐκζητῶν) suchend.

אָגוּסְטוֹס x. m. (Αὔγουστος) Titel des röm. Kaisers.

אָגוּסְטָלִי x. m. (*augustalis*) Titel der kaiserlichen Prinzen und des ägypt. Präfekten.

אָגוּסְטִינֵי x. m. (*Augustiani*) kaiserliche Leibgarde.

אַגִּיסְטוּרִין, אַגְסִיטֵרְיוֹן x. m. (ἐξιτήριον) Abschiedsgruss, Empfehlung.

אָגַף h. verkleben.

אָגַף h. c. 1. Flügel, Thürflügel; 2. Schulter; 3. Uferrand.

אַגַּפָּא (Ez 1, 14 Or 1474 אַגַּפָּא) a. m., pl. c. אַגַּפֵּי Cant 5, 11 l. אַגַּפֵּי dass.

אָגַר h. 1. sammeln, aufhäufen; 2. aufhalten; 3. Raum einnehmen; *Ni.* sich versammeln, zurückziehen; *Hi.* anhäufen.

אָגַר I *a.* 1. sich sammeln; 2. Nutzen bringen. *Pa.* anhäufen, zusammentragen.

אָגַר II (Dt 23, 5) *a.* mieten, dingen. *Aph.* אוֹגַר vermieten, mieten. *Itpa. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתְגַּר 1. Dt 23, 25 sich vermieten; 2. Dt 21, 14 Vermietung ausführen.

אגר (2S 3, 29) l. אָגַד, s. אַגְדָּא.

אֶגֶר *h. m.* Dach.

אִגְּרָא *a. m., c. s.* אִגְּרֵיהּ Ex 30, 31 dass.

אַגְרָא *a. m.,* 1. *c.* אָגַר Dt 23, 19 Miete, Lohn; 2. l. אַגְדָּא; 3. Personenname.

אֲגוֹרָא, אֲגוֹרְיָא *x. m.* (ἀγορά) 1. Markt, Marktplatz; 2. Gerichtshof.

אוֹגְרָא *a. m.* Steinhaufen.

אַגְרָדְימוֹס, אַגְרָדְמוֹס *x. m.* (ἀγοράδημος) Marktaufseher.

אֲגוּרִי, אַגְרוֹן *x. m.* (ἄγριος) wild.

אגרו (jMaasS 54[d]) l. אַגְרוֹן.

אֶגְרוֹף *h. m., pl.* אֶגְרוֹפִים 1. Faust; 2. Gewalt, Macht.

אַגְרַטִּין *x. m. pl.* (ἄκρατος) starke Getränke.

אַגְרִיאוֹן *x. m.* (ἄγριον), *pl.* אַגִירְיָסִין Jer 5, 8 wild.

אגרומי (BerR 75) l. אַגְרוֹנְמִי, s. אַגְרוֹנוֹמוֹס.

אַגְרוֹנְימוֹס, אַגְרוֹנוֹמוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktaufseher.

אגרמא (דינר) jGit 47[b] l. גְּרָדִינָא (דִּינָרָא).

אגרנא (DtJI 29, 17) l. אַגְדְּנָא.

אַגִירִיסָא *x. m.* (ἄγριος) wild, rauh.

אגרסטים (BerR 14) l. אַרְנָסְטִים.

אַגְרִפָּא, אַגְרִפַּס *x.* (Ἀγρίππας) Personenname.

אַגְרִפִּינָא *x.* (Agrippina) Militärstation bei Caesarea.

אַגְרָפוֹס (jRhS 67[b] או גריפים) (ἄγραφος) ungeschrieben.

אִגְּרַת *f.* Königin der Dämonen.

אִגֶּרֶת *h. f.* Brief, Dokument.

אוֹגֶרֶת *h. f.* Messer mit Scharten.

אִגַּרְתָּא (1K 21, 8, Est II 1, 3 אִגְּרְתָא) *a. f., ind.* אִיגְּרָא Est II 6, 10, *pl.* אִגְּרָן 1K 21, 8, אִיגְּרִין Est II 6, 10, *c.* אִיגְּרַת Jes 51, 1 Brief, Edikt.

אֲדֵי *a.* 1. = עַד דְּ während; 2. = עַל דְּ in bezug auf, weil.

אֵד *h. m.* Rauch, Wolke.

אִדָּא, אַדָּא *m.* Personenname.

אַדָא I *a. f.* (= הָדָא) diese, jene.

אַדָּא II *h. f.* eine Vogelart.

אַדָּא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אֶדְבְּעָא *a. f.* Finger.

אִדְרָא *a. m.* Fischgräte.

אוּדְרָא *a. m.* Werg, Wollflocken.

אָדְהִי = אֲדָא הִיא.

אָדוֹם *h.* rot.

אַדְהָכִי וְהָכִי, אַדְהָכִי *a.* inzwischen.

אֱדוֹם *h. m.* 1. Personenname; 2. Volksname. *f.* 1. Land Edom; 2. das römische Reich.

אֲדוֹמִי *h. m.* 1. Edomiter; 2. Römer.

אֲדוֹמָאָה (Nu 20, 18) *a. m.* Edomiter.

אָדוֹן *h. m.* Herr.

אֲדוֹנָה *h. f.* Herrin.

אֲדוֹנִיָּה *h. f.* Ruhesitz.

אֲדוֹרִי *m.* Kakophemie für אֲדוֹנִי (Adonis)?

אַדְוָתָא *a. f. pl.* Wellenschaum (?).

אדיא (jMaas 49[b]) l. אוּרְזָא.

אַדִּיוּתָא (Nu 19, 13) *a. f.* Sprengen.

אֲדַיִן, אֲדַיִן (Meg Ant Or 2377), בְּאדַיִן (Meg Ant Or 2377) da.

אֲדַיִן (= עֲדַיִן) *h.* noch immer.

אוּדְיָנָא, אוּדְיָנֵי *x. f.* Sessel.

אַדִיצוּתָא *a. f.* Freude.

אודיאר l. אוּדְיָר.

אַדִּיר *h. m.* stark, mächtig.

אַדִּירָא (Ex 15, 6) *a. m., ind.* אַדִּיר Ex 15, 11 stark, mächtig.

אַדִּירָא *a. m.* Rand, Kante.

אַדְיָתָא, אוּדְיָתָא (Jer 31, 39 Or 1474) *a. f. pl.* wasserreiche Gegenden (?)

אדכא l. אוּרְכָּא.

אַדְכָּרוּתָא *a. f.* Erwähnung, Erinnerung.

אַדְכָּרְתָּא *a. f.* 1. Erwähnung des Gottes-

namens; 2. der Gottesname; 3. Lv 2, 2 Gedächtnisopfer.

אֶדֶל (אָדָל) *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

אַדְלָקָה *h. f.* Anzünden.

אָדַם *h. Pi.* röten. *Pu.* rötlich sein. *Hi.* 1. roten Schein geben, rot werden; 2. erröten lassen, beschämen. *pt.* מַאְדִּים Planet Mars.

אָדָם s. הֲדָם.

אָדָם *h. m., pl.* בְּנֵי אָדָם Mensch. כָּל אָדָם jedermann.

אָדָם (Gen 2, 7) Adam.

אֹדֶם *h. m.* rote Farbe.

אַדְמָא *a. m.* 1. Blut; 2. Seele, Menschenleben.

אֲדַמְדָּם *h. m.* hochrot.

אֲדַמְדְּמָנֵי *a. m. pl.* tropfende(?) Weinbeeren.

אֲדָמָה *h. f.* 1. Erdboden, Erde; 2. Siegelerde.

אַדְמוּמִית *h. f.* Röte, rote Farbe.

אַדְמוֹן *m.* Personenname.

אַדְמוֹנִי *h. m.* rötlich, blond.

אַדְמוּת *h. f.* Röte.

אֲדָמִי *m.* (bibl.) Ortsname.

אַדְמְתָא (Gen 2, 7) *a. f.* Erdboden, Erde.

אֶדֶן *h. m., pl.* אֲדָנִים Sockel, Untergestell.

אֵדֶן, אֶדֶן *h. m.* Bast.

אוּדְנָא (Ex 29, 20) *a. f., pl. ind.* אוּדְנִין Dt 29, 3 1. Ohr; 2. Henkel.

אוּדְנָא (?) *a. m.* 1. Becher, Mass; 2. Badewanne.

אוּדְנָא *a. m., c. s.* אוּדְנֵיהּ Jer 43, 10 Or 1474 Sessel.

אִידְנָא *a.* הָאִידְנָא jetzt, heut.

אֲדַנְדִּיקָס *x. m.* (αὐθεντικός) Selbstherrscher.

אַדְנוּת *h. f.* Herrschaft.

אַדְנֵי הַשָּׂדֶה *h. m.* Name eines wunderbaren Geschöpfes, vielleicht Orang Utang.

אָדַק *h.* 1. anhängen, anhaften; 2. festhalten.

אֲדַק *a.* anhaften. *Pa.* אַדֵּק Thr 4, 8 anheften, zusammenfügen. *Itpa.* sich anschliessen.

אֶדֶק *h. m.* Spritze (?).

אדקולאון (SchirR 1, 11) l. אַנְקוּלָאוֹן? Personenname (Onkelos?).

אָדַר (אָדַד?) *h.* abziehen.

אֲדַר *a. Pa.* helfen.

אֲדָר *m.* der 12. Monat des jüd. Kalenders (Febr. März).

אֲדָר קַדְמָאָה (Est II 9, 28) der erste Adar. אֲדָר תִּנְיָנָא (ebenda) der zweite Adar.

אֲדַר, אַדְרָא *x. m.* (δορά) Fell, Balg.

אִידוֹר *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.

אִדְּרָא I (Nu 18, 27) *a. m.* 1. Tenne; 2. Korn auf der Tenne; 3. das Dreschen.

אִידְּרָא II (Est II 7, 9) *a. m.* eine Cedernart.

אִדְרָא *x. m.* 1. (ἕδρα) Sitz; 2. (δόρυ) Lanze.

אַדְרָא (?) *a. f.* Schiffsflagge (?).

אַדְּרַבָּא *a.* 1. im Gegenteil; 2. gegenüber der Ansicht von Rabba.

אִדְרַבְלָא *x. m.* (ὑδραύλης) Musiker auf der Wasserorgel.

אִדְרַבְלִים *x. m.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

אודרוסטון (jSchebi 37[b]) l. אוּדְרוֹרוֹסְטוֹן (ὑδροροσᾶτον) Rosenwasser.

אֲדְרוּמָא *a. m.* Volksstamm.

אִדְּרוֹן *m.* Personenname.

אִדְּרוֹנָא *x. m., ind.* אִדְּרוֹן Gen 43, 30 Zimmer.

אַדְרוּתָא *a. f.* Herrlichkeit.

אַדְרִיאַס *x.* (Ἀδρίας) das adriatische Meer.

אַדְרִיכוּתָא *a. f.* Auftreten, Stampfen.

אַדְרִינוּס *m.* Hadrian, röm. Kaiser (Ἀδριανός).

אַדְרִינִי *x.* 1. aus der Stadt Hadria (Ἀδριανός); 2. Anhänger Hadrians; 3. חֶרֶס אַדְרִינִי von Wein durchzogene Scherben.

אַדְרַיְאנְטָא, אדריונטוס l. אַדְרִייַנְטוֹס x. (ἀνδρίας) Statue.

אוּדְרְךָ x. m. Mörserkeule.

אדריכלין (BerR 23, Ven. ארדיכלין) l. אַדְרַבְלִין.

אַדְרְכָן x. m. Personenname.

אַדְרַכְתָּא a. f. Dokument der gerichtlichen Ermächtigung des Gläubigers, sich am Besitz des Schuldners schadlos zu halten.

אַדְרַמֶּלֶךְ m. Name eines Götzen.

אדרימון (VajR 35) l. אֶרֵימוֹן x. m. (ἔρημος) wüst.

אידרומירון (jSchebi 37^b) l. אִידְרוֹמִילוֹן x. m. (ὑδρόμηλον) Quittenwein.

אֶדְרָעָא a. f., c. s. אֶדְרָעָךְ Koh 12, 3 Arm.

אֶדְרֶעָיָא m. aus der Stadt Edrei.

אִדְרוֹפִיקוֹס x. m. (ὑδρωπικός) wassersüchtig.

אֲדוֹרְתָּא x. f. (δορά) Fell, Haut.

אידתיקרימי (jDem 24^d) l. אַפּוֹתִיקָרְיָא x. m. pl. (ἀποθηκάριοι) Grosshändler.

אַדֶּרֶת h. f. Mantel.

אָהַב h. lieben. *Ni. Hitp.* geliebt, beliebt werden. *Pi. Hi.* beliebt machen.

אַהֲבָה I m. Personenname.

אַהֲבָה II h f. Liebe.

אֲהַבְתָּא a. f. dass.

אהדורי (jBer 4^b) l. wie Ausg. Lehm. אֲרוּרָא.

אָהוּ (= הָהוּא) a. m. jener.

אֲהַיָּא a. zu welchem (der angeführten Fälle) gehört dies?

אָהִיל h. m. Unreinheit, infolge davon, dass man sich mit einer Leiche unter derselben Überdachung befindet.

אֲהִילָה h. f., pl. אֲהִילוֹת ein von solcher Unreinheit handelnder Talmudtraktat.

אֲהִילַי m. Personenname.

אָהֵין a. m. jener.

אֲהִינָא a. m. nicht voll gereifte Dattel.

אָהָכֵי (= עַל הָכֵין) a. deshalb.

אָהַל h. *Pi. Hi.* 1. zeltartig ausbreiten; 2. eine Überdachung über einer Leiche bilden, s. אָהִיל.

אהל h. m. 1. Zelt; 2. Bedachung, *pl.* אֳהָלוֹת ein Talmudtraktat.

אָהָל h. m. Salzkraut (*Salsola*).

אָהֳלָא a. m. 1. Zelt; 2. die Verunreinigung durch Aufenthalt in einem Raume mit einer Leiche.

אַהֲלָא a. m. Salzkraut (*Salsola*).

אַהֲלוֹיָא a. m. Salzkrauthändler.

אַהֲלִי x. f. (αὐλή) Kastell (?).

אָהֳלִית h. f. Zelt.

אָהֵן a. m. dieser, derjenige.

אהניתא s. הַנְיָתָא.

אֲהוּרְיָר x. m. Stallmeister.

אֲהוּרְמִין x. Ahriman.

אַהֲרוֹנִית h. f. von Aaron abstammend.

או h. oder. או — או entweder — oder. *pl.* אוין, אוּאִין die Stellen, an denen das Wort או vorkommt.

או (Ex 21, 20) a. oder. או — או Lv 5, 1 entweder — oder.

או x. (ὁ) der.

או 1. a. m. (= הוּא) er, dieser, jemand; 2. x. (οὐ) nicht.

אַוָּארָא s. אַוִּירָא.

אוב h. m. בַּעַל אוב Totenbeschwörer.

אוּבָא a. m., *ind.* אוב (Jes 29, 4 Or 1474) 1. heraufbeschworener Geist; 2. אוּבָא טְמַיָּא Totenbeschwörer.

אוּבִילוּ קוּרְצָא Ortsname.

אוג h. m. Beere vom Sumach (*Rhus*)?.

אוּגְדוֹר samaritanischer Ort.

אוּגְדוּתָא a. f. Verlängerung.

אוּגְיָא a. f. Graben, Furche.

אוונימוס l. אֲוּנְגִּינוֹס.

אַבְגִּינָסְמְטֵי, אֲבַגִּינוֹס s. אֲוּנְגִּינָסְמְטֵי, אוּגִּינוֹס

אוּגִיָּה h. f. Furche.

אוּגְרָא a. m. Steinhaufen.

אוּגֶרֶת h. f. Messer mit Scharten.

אוּד h. m., *pl.* אוּדוֹת Schürholz.

אוּדָא a. m., *ind.* אוּד Am 4, 11 Or 1474, *pl.* אוּדִין 1. Schürholz; 2. Brand.

אודאותא, אוֹדָאָה (Jes 38, 9 Or 1474) *a. f.* Dank, Danklied.
אוּדְיָא *a. f.* Beutel (?).
אודיצותא *a. f.* Freude.
אודיקותא *a. f.* Betrachtung.
אודיתא *a. f.* 1. Bekenntnis; 2. Dokument, in welchem bekundet wird, dass der Schuldner die Schuld zugegeben hat.
אודייתא (jSchebi 38ª) l. אוֹדְיָירָא *x. m.* (ὀλεάριος) Einreiber (im Bade).
אוֹדֶם *h. m.* Röte.
אָוָה *h. Pi.* wünschen. *Hitp.* sich sehnen.
אוֹהֲדָנָא *a. m.* Herrschaft.
אוֹהַדְתָּא *a. f.* Schlinge.
אוֹהֲרָא *a. m.* Netz, Flechtwerk.
אָוָז *h. m.* Gans.
אָוְזָא *a. m., pl.* וְזִין Est II 3, 8, אָוְזִין Gans.
אוּזְיָא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.
אוּזֶן *h.* 1. Ohr; 2. Henkel; 3. Geschwulst.
אוֹזָפוּתָא *a. f.* Darlehn.
אוֹחַדְתָּא *a. f.* 1. Rätsel; 2. Epigramm.
אוחיתא *a. m., pl.* אוֹחָיָן Jes 13, 21 Eule (?).
אוֹטָבוּתָא *a. f., c.* אוֹטָבוּת Koh 4, 4 Gut machen.
אוֹטֵם s. אֹטֶם.
אוֹי *h.* 1. wehe; 2. das Wehe.
אָוְיָא *m.* 1. Personenname; 2. s. חָוְיָא.
אוֹיַם *x.* (vgl. ὠή) halloh!
אֲוִיר *x. m.* (ἀήρ) 1. *pl.* אֲוִירוֹת Luft, Himmel, Klima; 2. *pl.* אֲוִירִין Zwischenraum.
אֲוִירָא (Est II 3, 3) *x. m.* (ἀήρ) 1. *c.* אֲוִיר Dt 4, 17 Luft; 2. freier Raum; 3. א׳ דִלְבְנֵי Schicht von Ziegeln; 4. s. אִירָא.
אֲוִירְיָא Ortsname.
אוֹכָחוּתָא (Koh 7, 8) *a. f.* Zurechtweisen.
אוכייפי (EstR 1, 4) Bedrückung (?).
אוֹכֶל *h. m.* Speise.
אֻולָא (Jer 17, 12 Or 1474) *a. m.* 1. *c.* אֻוֹל Ho 9, 11 Or 1474 Anfang, Vorzeit. לְאֻולְהֵין Ez 16, 55 Or 2211. 1474 zu ihrem früheren Zustand; 2. Frühjahr.
אוֹלָד (אוֹלָר ?) *h. m.* Federmesser (?).
אוּלָם *h. m.* 1. Halle, Vorraum (des Tempels); 2. Ortschaft in Galiläa.
אוּלָמָא (Ez 40, 48) *a. m.* Vorhalle.
אֻולָם Stadt in Cilicien.
אולר s. אוֹלָד.
אוֹם *h. f.* 1. Mutter; 2. Schoss; 3. Eigentliches, Wesentliches.
אוֹמָא *a. f.* aus Dickmilch und Brotkrumen bereitete Speise.
אוֹמָאָה *a. f.* Beschwörer.
אוֹמָדוּתָא s. אֻמָּדוּתָא.
אוֹמָן *h. m., pl.* אוֹמָנִיּוֹת 1. äussere Furche, letzte Reihe; 2. Fleck von reifem Getreide in noch unreifem Felde.
אוֹמְנָא *a. m.* dass.
אוֹמָתָא *a. f.* Schwören, Schwur.
און *h. m.* Besitz, Macht.
אֻונָא *a. m., pl.* אֻונִין (!) Jes 10, 32 Or 2211 (*in margine*) 1. Station, Quartier; 2. Stadt am Tigris.
אוּנָא. אוּנָא נְקִים *m.* Personenname.
אוּנָא *a. f.* 1. Ohr, Ohrläppchen; 2. Henkel; 3. Lappen der Lunge.
אוֹנָאָה *h. f.* 1. Bedrückung, Unrecht; spez. Übervorteilung; 2. das Recht bei Übervorteilung Schadenersatz zu beanspruchen.
אוֹנָאוּתָא, אוֹנָאִיתָא *a. f.* Bedrückung, Übervorteilung.
אָוֶן גִּלָּיוֹן *x.* Kakophemismus für Εὐαγγέλιον, Evangelium.
אוֹנָה *x. f.* (ὠνή), *pl.* אונות Besitzurkunde.
אונו Ort in Palästina.
אוֹנִי (falsch אונו) *x. f.* (ὠνή), *pl.* אוֹנִיּוֹת 1. Kauf, Kaufbrief; 2. Stadt in Palästina.
אוֹנְיָא *m.* Personenname (Chonja).
אוֹנִיָּה *h. f.* 1. Bedrückung; 2. Konfiskation.
אונין l. אִינִין *x. m. pl.* (ἶνες) Fasern.

אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufschein.
אוֹנָיְתָא *a. f.* Bedrückung.
אֲוַנְקְרָא *x. m.* Arbeiter (?).
אוֹנֶס *h. m.* Zwang, Nötigung.
אוּסְיָא *x. m.* Nase (?).
אֶפְסוֹס (Ἔφεσος) Ephesus.
אוֹפְיָא *a. f.* 1. Zweig, Reisig; 2. Schaum.
אופיכיה (EchR 3, 13) Zerstörung(?).
אוֹפֶל *h. m.* Finsternis.
אוֹפֶן *h. m.* Art.
אוֹפָן *h. m.* Name einer Engelgattung.
אוֹפַנְא *a. m.* Erläuterung.
אוֹפַנָּא *a. m., pl. d.* אוֹפַנַּיָא Ez 10, 3 1. Rad; 2. Engelgattung.
אוּפְתָא *a. f.* Holzstück.
אוּץ *h.* 1. drücken, drängen; 2. haften.
אוֹצֵר *h. m.* Getreidegrosshändler.
אוֹצָר *h. m., pl.* אוֹצָרוֹת 1. Schatz, Getreidevorrat; 2. Speicher, Schatzkammer; 3. Höhlung der Perlmutter.
אוֹצְרָא *a. m., pl. d.* אוֹצְרַיָא Gen 41, 56 dass.
אוּקִימוּתָא *a. f.* Aufstehen.
אוֹר *h.* sich erhellen, licht werden. *Ni.* dass. *Hi.* leuchten lassen.
אוֹר *a.* hell werden.
אוֹר *h. m.* 1. Tageslicht, heller Tag; 2. Licht; 3. Glanz, Herrlichkeit, Glück; 4. Abend, Nacht; 5. Raute.
אוּר *h. m.* Feuer. *pl.* אוּרִים Teil des hohenpriest. Orakels.
אוּרָא I *a. m.* Spreu (?).
אוּרָא II *a. m., pl. d.* אוּרַיָא Nu 27, 21 Teil des hohenpriest. Orakels.
אורא *a. m.* Haut, Fell.
אוֹרָאָה (Ma 2, 7 Or 1474) *a. f.* Belehrung.
אוֹרָה *h. f.* 1. Licht, Sonne; לְאוֹרָה bei Tagesanbruch. לְכָאוֹרָה auf den ersten Blick, nach dem ersten Eindruck; 2. Kraut.
אוֹרַח s. אֹרַח.
אוֹרְחָ s. אֹרְחָ.
אוֹרְחָא s. אֹרְחָא.

אֲוִירְטָא *x. m.* (ἀβερτή) Felleisen.
אוּרִי *m.* Personenname.
אֲוָרִי *x. m.* Müssiggänger (?).
אוּרְיָא I *a. f.* Abendseite, Westen.
אוּרְיָא, אוּרְיָא II s. אַרְיָא.
אוּרִיאֵל *m.* Engelname.
אוֹרִיכוּתָא *a. f., c.* אוֹרִיכוּת Thr 5, 20 (MS. אֲרִכוּת) Verlängerung.
אוֹרֶן *m.* Personenname.
אוֹרַיְנָא *a. m.* 1. Gesetz; 2. בַּר אוֹרְיָן Gesetzeskundiger; 3. בית אוריין BerR 50 l. מְיתוֹרִיוֹן *x.* (μεθορία) Grenzland.
אוּרִינִי l. אוּדְיָנִי.
אוֹרָיְתָא (Lv 6, 7) *a. f.* (in Cod. Soc. ohne Schewa, s. Dalm., Gr. 56), *pl.* אוֹרָיָתָא Lv 26, 46. 1. Lehre, Unterweisung; 2. Gesetz; 3. Bibelvers; 4. Auslegung des Gesetzes; 5. Thorarolle, (Pentateuch).
אוֹרְכוּתָא *a. f., c.* אוֹרְכוּת Dt 30, 20 Verweilen, Verlängerung.
אוֹרֶן *h. m.* Lorbeerbaum.
אֲוָרְנָס *x. m.* (ῥάμνος) stacheliger Strauch(?).
אֲוָרוֹס *x. m.* (ἄβρως) unessbar.
אֲוָרוֹסְטִי *x. m.* (ῥοσᾶτον) Rosenwein.
אֲוָרַקְסִין (ExJI 28, 42 MS) *x. m. pl.* (*bracca*) Hosen.
אֲוָרְשִׁינָא, אֲוָרְשְׁנָא *x. f.* ein mythenhafter Vogel.
אוּרְתָא *a. f.* Abend, Nacht.
אֲוַשׁ *a. Pa.* 1. lärmen, Geräusch machen; 2. in Menge sein.
אוש *a. Hitp.* bestätigt werden.
אוּשָׁא Stadt in Galiläa.
אוֹשְׁטוּתָא *a. f.* Ausstrecken, Ergreifen.
אוֹשַׁעְיָא *m.* Personenname.
אושי (jMeg 71[b]) l. קוֹשִׁי (so Ausg. Ven.).
אֶוְשַׁר *a.* möglich.
אות *h. Ni.* נֵיאוֹת geniessen, Nutzen haben.
אוֹת I *h. m.* 1. *pl.* אוֹתוֹת Zeichen, Merkmal, Stück; 2. *pl.* אוֹתִיּוֹת Buchstabe; 3. schriftl. Dokument.
אוֹת II *h.* mit Suff. 1. für das Per-

sonalpronomen im Accusativ, z. B. אוֹתִי mich; 2. als Demonstrativpronomen אותו jener, derselbe, *f.* אוֹתָהּ, *pl.* אוֹתָן.

אוֹתָבוּתָא *a. f.* Sitzen.

אותונין (SchirR 3, 11) l. אִיקוֹנִין.

אוּתְיָא (ὠτός) *x. f.* Ohreule.

אֲוְתִיּוֹם, אֲוְתִיאוֹם *x.* (εὐθέως) sofort.

אַוְתָּן *x. m.* (αὐθέντης) mächtig, selbständig.

אַוְתַּנְטְיָא *x. f.* (αὐθεντία) 1. Selbständigkeit, Würde; 2. wesentlich, wirklich.

אַוְתַּנְטִין אַוְתַּנְטִים *x. m.* (αὐθέντης) unabhängig, mächtig.

אֲזָא (Jes 44, 15 Or 1474) *a.*, *pt. pl. m.* אָזִן Jes 33, 4 Or 1474 anzünden, heizen. *Itpe.* geheizt werden.

אֲזָא, אוּזָא (LvJI 11, 13 MS בר נוא) *a. m.* Seeadler (?)

אִזָּא *a. m.* stachelige Gerte (?)

אוזבין l. אֱזוֹב יָוָן.

אֲזַנְגָא *x. m.* Mörser.

אִזְגַּדָּא *m.*, *pl. d.* אִזְגַּדַּיָּא Gen 32, 6 Bote, Briefbote.

אִיזְגְּדַר *m.* Personenname.

אזגור l. אִזְגְּדַר.

איזגרין (BerR 74) l. אִיזְגַּדְּרִין, s. אִזְגַּדָּא.

אֲזַד *a.* gehen. וְאָזְדוּ לְטַעֲמֵיהוֹ und sie folgen (jeder) ihren Grundsätzen.

אִזְדַּעְזְעוּתָא *a. f.* Zittern.

אִזְדַּקְפוּתָא *a. f.* Aufstehen.

אַזְהָרָה *h. f.* 1. Verwarung, spez. die Gebote, die mit „du sollst nicht“ beginnen; 2. Aufklärung.

אֵזוֹב *h. m.*, *pl.* אֵזוֹבוֹת Ysop (*Hyssopus officinalis*, *Origanum majorana* u. s. w.).

אֵזוֹבָא (Ex 12, 22) *a. m.* Ysop.

אֵזוֹר *h. m.* Gürtel.

אֲזוּרָא *a. m.* dass.

אֲזוּרָה *h. f.* dass.

אוּזְיָא *x. f.* (οὐσία) 1. Stück, bestimmte Quantität; 2. Besitz.

אֲזֵינָא *a. m.* Waffe (?); *c. s.* בֵּית אֲזֵינֵיהּ Jer 5, 16, בֵּית אֲזֵנִין Sac 9, 13 Or 1474 Köcher.

אַזְכָּרָה *h. f.* 1. Erinnerung, Erwähnung; 2. Nennung des Gottesnamens; 3. der Gottesname, das Tetragramm.

אֲזַל I *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיזִיל Ex 10, 24, *imp.* 2 *m. sg.* אִיזִיל Gen 22, 2, זִיל, *inf.* מֵיזַל Gen 11, 31 1. weggehen; 2. fortsetzen (zur Bezeichnung der Dauer oder Zunahme einer Handlung); 3. abscheiden, sterben.

אֲזַל II *a.* spinnen.

אִיזְלָא *a. m.* Netz, Gespinnst.

אַזְלָיָא *a. m.* Spinner.

אַזְלַיָּא (Ex 15, 8) *a. m. pl.* Giessbäche.

אוזמאזמא l. אִיזְמָא *a. m.* Dornstrauch (*Alhagi Maurorum?*).

אוּזְמַיְאוֹת *x. f. pl.* Fransen (?).

אִיזְמוּרָד (ExJI 28, 18 MS) *x. m.* Smaragd.

אִזְמֵל, אוּזְמָל *x. m.* (σμίλη) Messer.

אוּזְמִילָא (Jes 44, 13 Or 1474) *a. m.*, *ind.* אִזְמִיל Jer 36, 23 Or 1474. 2211, *pl.* אִזְמִילָן Jos 5, 2, אִזְמִילִין Messer.

אִזְמַרַגְּדָא, אִזְמַרַגְּדִין, אִזְמַרַגַּד (Ex 28, 18) אִזְמַרַגְדִין Ez 28, 13 *x. m.* (σμάραγδος, σμαράγδιον) Smaragd.

אֹזֶן *h. f.* 1. Ohr; 2. Henkel, Griff; 3. Geschwulst.

אָזַן *h. Hi.* הֶאֱזִין hören.

אוזניות *h. f. pl.* eine Gemüseart.

אוּזִינְקָא *x. m.* Aufwand, Kosten.

אוּזְנִיקָא (?) *a. m.* Schädigung (?).

אוזפיה (LvJI 11, 20) l. אורעי (MS אורעיה, ed. princ. אודעיה), s. אוּרְעִיתָא.

אָזַר *h. Hitp.* sich gürten.

אזיק (KohR 8, 1) l. חֲזִיק.

אִזְקָפָא *x. f.* (σκάφη) Kahn, Barke.

אוזרד l. אוּזְרָד welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).

אֶזְרָח *h. m.* Eingeborner.

אֶזְרָעָא *a. f.* Arm.

איסתוורוי 1. אוּתּוּדָא אותודא *x. m., pl. c. s.* ExJI 25, 12 MS Griff.

אָח (Jes 44, 16 Or 1474) *a.* 1. oh! ha! 2. ach! wehe!

אָח *h. m., c.* אֲחִי, *pl.* אַחִים, *c.* אֲחֵי 1. Bruder, *pl.* Geschwister; 2. Verwandter; 3. Genosse.

אֲחָא (Gen 44, 19) *a. m., ind.* אָח! Ez 44, 15, *c. s.* אֲחִי Gen 20, 5, אֲחוּהִי Gen 14, 13, *pl. ind.* אַחִין Gen 13, 8, *c.* אֲחֵי Gen 34, 25, *c. s.* אֲחִי Gen 29, 4, אֲחָךְ Gen 31, 37, אֲחוּהִי Gen 16, 12 (Dalm., Gr. 157 f.) 1. Bruder; 2. Genosse.

אַחְאָ *m.* 1. Personenname; 2. Ortsname.

אֲחָא *a. Pa. inf.* אַחָאָה Koh. 3, 7. 1. אַחָאָה zusammenheften, zunähen.

אַחְבָּא *a. m.* nur mit Suff., z. B. אַחְבּוּהִי Lv 10, 4, 1 S. 10, 14 Oheim, Vaters Bruder.

אֶחָד *h. m., fem.* אַחַת einer. *pl.* אֲחָדִים einzige. אֶחָד — וְאֶחָד sowohl — als auch. בְּבַת אַחַת auf einmal. כְּאֶחָד, כְּאַחַת zu gleicher Zeit. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה (עאכ״ו) um wieviel mehr.

אָחַד *h.* verbinden, schliessen. *pt. pass.* אָחוּד 1. verschlossen, verborgen; 2. vereinigt, gemeinschaftlich.

אֲחַד *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg. c. s.* אֲחַדְתִּנּוּן Ex 15, 14, *imp. sg.* איחוד Ex. 4, 4 in Besitz nehmen, ergreifen, *pt. pass. f.* אֲחִידָא Gen 25, 26 ergreifend, haltend; 2. *f.* אֲחִידָא Lv 19, 20 zugeeignet; 2. אֲחַד Gen 19, 6, *ipf.* ייחוד Dt 11, 17 verschliessen. *Pa. ipf.* 3 *pl.* יְחַדוּן Dt 21, 19 ergreifen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְאֲחַד Ez 19, 4 Or 1474 ergriffen werden. 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְאֲחִידוּ Jes 24, 10 Or 1474 verschlossen werden. *Itpa. pf.* אִתַּחַד Nu 31, 47 ergriffen werden.

אַחְדְּבוּי *m.* Personenname.

אוּחְדָנָא *a. m.* Macht, Besitz.

אוּחְדְתָא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.

אַחְדָא *a. m.* Riegel.

אַחְדְתָא *a. f.* Verschliessung.

אַחוּדְתָא (אַחֲדְתָא) *a. f., c.* אַחוּדַת Nu 27, 7 Besitz.

אָחָה *h.* vereinen, verbinden. *Pi.* durch enge Striche verbinden, zusammennähen. *Hitp.* 1. vereinigt werden; 2. zusammengenäht werden.

אַחְוָא (Gen 41, 2) *a. m.* 1. Riedgras; 2. männlicher Eigenname (= אֲהָבָה).

אַחֲוָה *h. f.* 1. Bruderliebe, Freundschaft, בְּאַחֲוָה gemeinschaftlich; 2. Gleichberechtigung.

אִחוּי *h. m.* Zusammennähen (der bei der Trauer zerrissenen Kleider).

אַחֲוָיְתָא *a. f.* Belehrung, Lehre.

אַחוּנָא *a. m.* 1. Riedgras; 2. Weidenzweige, Bast; 3. Span zum Feueranzünden.

אַחֲוָנִיתָא *a. f.* Pflaume.

אָחוֹר *h. m., du.* אֲחוֹרַיִם 1. Hinterseite, Rücken; 2. Aussenseite.

אִיחוּר *h. m.* Säumen, Zögern.

אִיחוּרָא *a. m.* dass.

אֲחוֹרָא *a. m., pl. c.* אֲחוֹרֵי Ex 26, 12 Hinterseite, *c. s.* מֵאֲחוֹרָהָא Ez 2, 9 von ihrer Hinterseite.

אֲחוֹרֵי (Nu 3, 23), מֵאֲחוֹרֵי, לַאֲחוֹרֵי *a.* hinter.

אָחוֹרֵי *a. f.* andere.

אָחוֹת *h. f., c.* אֲחוֹת, *pl.* אֲחָיוֹת Schwester.

אָחַז *h.* 1. ergreifen, halten, sich bemächtigen; 2. א׳ אֶת הָעֵינַיִם die Augen halten, täuschen; 3. schliessen. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* ergreifen lassen.

אֲחֻזָּה *h. f.* Eigentum, Besitz.

אַחֲזָתָא *a. f.* dass.

אַחִי *m.* Personenname.

אֲחִידָה *h. f.* Besitzergreifung, Einnahme.

אֲחִידְתָא *a. f.* Rätsel.

אֲחִיָּה *m.* Personenname.

אַחְיוּתָא *a. f., c.* אַחְיוּת Hos 6, 2 Or 1474 Wiederbelebung, Auferweckung.

אֲחִיזָה *h. f.* das Anfassen. אֲחִיזַת עֵינַיִם Blendwerk.

אֲחִילוּ *x. f.* Fieberschauer.

אַחְלָה *h. f.* Befleckung.

אַחְמִיתָא *a. f.* Behältnis, Kasten.

אַחְמְרָא *x. m.* 1. *ind.* אַחְמַר Cant 5, 14, Or 1302 Rubin (?); 2. Zahl.

אַחְמְתָא Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

אח"ס בט"ע Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der 1. (א) mit dem 8. (ח) und dem 15. (ס), der 2. (ב) mit dem 9. (ט) und dem 16. (ע) vertauscht wird.

אַחְסַנְתָא *a. f., ind.* אַחְסָנָא Lv 14, 34, *c.* אַחְסָנַת Gen 17, 8 Besitz, Eigentum.

אָחַר *h.* 1. hinten sein; 2. begatten. *Pi.* zögern, hinziehen, später thun. *Pu. Ho.* später gethan werden. *Hitp.* sich versäumen.

אָחַר *a. Pa.* אִיחַר Gen 34, 19, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּאַחַר Dt 23, 22 1. aufhalten, zurückhalten; 2. säumen, sich verweilen. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹחָרִית Gen 32, 4 1. zurückhalten; 2. zögern, später thun. *Itpa. pt. pl.* מִתְאַחְרִין Deut 25, 17 sich verzögern.

אַחַר *h.* 1. hinten, später, nachher, לְאַחַר שֶׁ nachdem, מֵאַחַר שֶׁ da, weil; 2. nach, אַחַר הַשַּׁבָּת am Sonntag, לְאַחַר nach, hinter.

אַחֵר *h. m.* ein anderer. דָּבָר אַחֵר 1. andere Erklärung; 2. euphem. Götzendienst, unreine Dinge. אַחֵר Beiname des abtrünnigen Elisa ben Abuja. *pl.* אֲחֵרִים 1. anonyme Autoritäten; 2. fremde Völker, Nicht-Israeliten.

אַחֲרָא *a.* hinten. לְאַחֲרָא Gen 49, 17 zurück, rückwärts.

אוּחְרָא (אוּחֲרָא) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרוֹן *h. m., f.* אַחֲרוֹנִית ein anderer, letzter. מַיִם אַחֲרוֹנִים Händewaschen nach der Mahlzeit. אַחֲרוֹנִים die Späteren. בְּאַחֲרוֹנָה zuletzt.

אַחֲרֵי, לְאַחֲרֵי *h.* 1. hinter; 2. nach.

אוּחְרֵי (Dt 29, 26), אוּחְרִי (Gen 21, 10) *a. f., d.* אָחֳרִיתִי Est II 8, 13 andere.

אַחֲרַי *h. m.* haftbar, Bürgschaft leistend.

אַחֲרָיָא, אוּחְרָיָא *a. m., f. d.* אַחֲרָיְתָא 1. letzter; 2. anderer (?).

אַחֲרָיוּת *h. f.* 1. Haftbarkeit (bes. von Immobilien) für Schulden; 2. Immobilien; 3. Bürgschaft leistend.

אַחֲרָיוּתָא *a. f.* 1. Zukunft, Ende; 2. Haftbarkeit (von Immobilien für Schulden, selbst im Falle der Veräusserung).

אָחֳרִינָא (Est II 1, 7; 8, 13) *a. m.* ein anderer.

אַחֲרִית *h. f.* Zukunft.

אוּחְרָנָא (Gen 37, 9) *a. m., ind.* אָחְרָן Dt 20, 5, אָחֳרָן Gen 30, 24, *pl. m.* אָחֳרָנִין Gen 29, 27; *f. sg. d.* אוּחְרָנְתָא Gen 17, 21, *ind.* אוּחְרָנִית, *pl.* אָחֳרָנִין Gen 41, 3 ein anderer.

אַחֶרֶת *h. f.* andere.

אֲחַשְׁדַּרְפְּנַיָּא (*bibl.*) *x. m. pl. d.* Satrapen.

אַחָתָא *a. f., c.* אֲחָת Lv 18, 12, Ez 44, 25, *c. s.* אֲחָת Gen 12, 13 u. אֲחָתִי Gen 20, 5, אֲחָתַנָא Gen 24, 60, *pl. c. s.* אַחְוָתִי Jos 2, 13 Soc. 59 Schwester.

אטב"ח Formel für die Methode, die Buchstaben so zusammenzustellen, dass ihr Zahlenwert gleich 10 ist.

אטא s. אָתָא.

אִיטָא *x.* (εἶτα) dann.

אִיטָא *x.* (ἦτα) der griechische Buchstabe η.

אטא. *pl.* אטין jSabb 8ᵇ, wohl zu lesen אוּנִין oder אוּנְיָן, *s.* אבוין.

אַטְבָא, אַטְבְּבָא *a. m.* Klammer, Ring.

אָטָד *h. m.* Wegdorn (*Rhamnus*).

אָטְדָא *a. m., ind.* אָטַד Gen 50, 10. 11, *pl. ind.* אָטְדִין Gen 3, 18 Wegdorn (*Rhamnus*).

אִיטָה *x.* (εἶτα) dann.

אִיטָה *x.* (ἦτα) Buchstabe η.

אַטּוּ *a.* 1. wegen, um willen; 2. denn

etwa (in Fragen der Verwunderung u. Entrüstung).

אֲטוּנָא (Jos 2, 15) *a. m.*, *pl. c. s.* **אֲטוּנֵיהוֹן** Seil, Strick.

אִטְחַן s. **טְחַן**.

אַטְטָא *a. m.*, *pl.* **אַטְטִין** Ho 10, 8 Wegdorn, s. **אַטְדָא**.

אטימס l. **אַנְטִינַס** (?).

אֲטִינִין *h. m. pl.* ausgelesene Stecklinge.

אֲטִיפָא *a. m.* Höhlung, Loch.

אִטְלוּלָא *a. m.* Scherz.

אֲטָלוּתָא *a. f.* Werfen.

אַטְלִיז *x. m.*, s. **אַטְלִים**.

אַטְלִיס s. **אַתְלִיס**.

אִיטַלְיָא (Ez 27, 8) (Ἰταλία) Italien, besonders Unteritalien.

אַטְלִיס, אַטְלִיז *x. m.* (κατάλυσις), *pl.* **אַטְלָסִין, אַטְלָסִיּוֹת** Herberge, Bazar.

אַטְלִיס *x* (αὐτοτελής) unumschränkt.

אַטְלִיסִיתָא *x. f.* (κατάλυσις) Station.

אִיטַלְקִי *x. m.* (ἰταλικός) italisch.

אֶטְלֵק *h. m.* Wurf.

אַטְלְקוּתָא *a. f.* Niederwerfen.

אָטַם *h.* verstopfen, anfüllen. *pt. p.* **אָטוּם** 1. ausgefüllt, massiv; 2. formlos.

אֹטֶם *h. m.* 1. Verstopfung; 2. Gegenstand, der die Verstopfung bewirkt; 3. Unterbau, Fundament.

אַטְמָא, אוּטְמָא *a. m.*, *pl.* **אַטְמִין, אַטְמָן** 1. Masse; 2. *c. s.* **אַטְמֵיהּ** Est II 1, 2 Schenkel, Flanke.

אֲטִימְטוֹן *x. m.* (ἀτίμητον) unschätzbar.

אִיטְמוֹן Beiname des Engels Gabriel.

אֵיטִימוֹס *x. m.* (ἕτοιμος) bereit.

אֲטִימַסְיָא *x. f.* (ἑτοιμασία) vorausbestelltes Quartier.

אִיטָן, אִיטָנִי *x. m.* Riedgras, Binsenart.

אטנם (EstR 1, 14) l. **אַגּוּנָם**, s. **אַגּוּנָא**.

אַטוּנַס *x. m.* (θύννος) Thunfisch.

אַטְפָא s. **אַטִיפָא**.

אַטַקְטָא *x. m.* (ἄτακτος) ungeordnet, wild.

אִטֵּר *h. m.* steif, gelähmt.

אֲטַרְבּוּלִיס Stadt an der phönizischen Küste (Τρίπολις).

אֶטְרוֹגָא (MS **טְרוּגָא**) Cant 2, 3 Orangenbaum (*Citrus medica cedra*).

אִטְרוֹן (Jes 9, 13, Or 1474) l. **אַטְרוֹן** *x. m.* (τύραννος) Herr.

אִטְרִיתָא *x. f.* (ἴτριον) Mehlgebäck.

אַטְרְכוֹנָא Landschaft im Ostjordanland (Τράχων).

אטורננא l. **אַכְוָנְנַר**.

אַטְרְפָא *a. m.* Laub, Blatt.

אִי *a.* 1. (= **הִיא**) sie, diese; 2. (= **אִית**) es ist, es giebt; 3. (= **אִין**) a. wenn; b. **אִי** Cant 7, 13 ob, **אִי — אִי** ob — oder; c. Fragepartikel.

אי (Koh 11, 6) l. **או** (so MS), s. **או**.

אִי *h.* 1. (= **אֵין**) nicht; 2. ach! o!

אַי, אִי (Est II 1, 3) *a.* wo? **אִי מִכָּן** 2S 1, 13 woher?

אִי *h.* **אִי זֶה** 1. welcher? 2. wo?

אִיבוּ *m.* Eigenname.

אֵיבָה *h. f.* Feindschaft, Groll.

אִיבָעֵית *a.* wenn du willst.

אִיגוּרָא s. **אַגּוּרָא**.

אֵיד *h. m.* 1. Missgeschick, Unglück; 2. heidnisches Fest (Kakophemismus für **עֵיד**).

אֵידָא *a. m.* (heidnisches) Fest.

אִידָא *a. f.* diese.

אֵידָא (Jer 50, 1 Or 1474), **אֵידָא** *a. f.* welche denn?

אִידָא *a. f.* Hand, Pfote.

אִידִי (= **אִי דִין**) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m.* 1. dieser; 2. der eine, der andere.

אִידֵי *h. a.* (= **עַל יְדֵי**) 1. vermittelst, durch; 2. **אִידֵי דְ** weil.

אִידִית, אִידִי (**אִדִּי?**) *m.* Personenname.

אִידָךְ (= **אידין דְ**) Nöld., Mand. Gr. 92 *a. m.*, *f.* **אִידָךְ** (auch Plur.), *pl.* **אִינָךְ** 1. jener; 2. der andere. **וְאִידָךְ** und der andere Lehrer? (was kann er antworten?); 3. **א' וא'** dieser und jener, beide.

אִידִין (Jes 66, 1), **אֵידָן, אֵידְנָא** *a. m.*, *f.* **אֵידָא** Jes 50, 1 Or 1474, **אֵידָא**

welcher? welche? עַל אֵידָא weshalb? Jer 5, 7 Or 1474.
אֵיָה *m.* Personenname.
אֵיתָא, אֵיתָא (Ru 1, 16, nicht MS) *a. f.* diese, dieselbe.
אִיהוּא, אִיהוּ, אִיהוּ (Cant 5, 6) (Nöld., Mand. Gr. 92) *a. m., pl.* אִינְהוּ er, dieser.
אִיהִי, אִיהִי (Thr 1, 4, nicht MS) *a. f.* 1. sie, diese; 2. Stadt am Euphrat; 3. Personenname.
אֵיוֹ *m.* Personenname.
אֵיזֶה, אֵיזֶהוּ *h. m., f.* אֵיזוּ wer? welcher? בְּאֵיזֶה צַד auf welche Weise?
אִיזִי, אִיזוּ *a.* nun, doch.
אֵיךְ *a.* 1. wie, gleichwie; 2. wie?
אֵיכָא (Gen 37, 16, Mi 1, 5) *a.* wo?
אֵיכְדֵין (Dt 1, 12) *a.* 1. wie?; 2. um wie viel mehr?
אֵיכָה *h.* 1. ach, wehe; 2. Name des Buches der Klagelieder.
אֵיכָן *h.* wo? מֵאֵיכָן von wo? לְאֵיכָן wohin?
אֱיָל *h. m.* Stärke.
אַיִל *h. m.* Widder.
אַיָּל *h. m.* 1. Hirsch; 2. אַיָּל קַמְצָא Heuschreckenart.
אִילָא (אִלָּא?) *m.* Personenname.
אַיְלָא, (Dt 14, 5), אַיְּלָא (Thr 1, 6) *a. m.* Hirsch.
אַיָּלָה *h. f.* Hindin.
אַיְלוֹנִית *h. f.* unfruchtbar.
אִילֵימָא *a.* wenn man sagen wollte.
אֵילָךְ *h.* dahin. מִכָּאן וְאֵילָךְ von da an und weiter.
אֵילָךְ *a.* dass. מִיכָן וְאֵילָךְ Est II 5, 1.
אִילֵין *a. m.* welche?
אִילָן *h. m., pl.* אִילָנִין, אִילָנוֹת Baum.
אִילָנָא *a. m., ind.* אִילָן Gen 1, 13, *pl.* אִילָנִין Baum.
אַיֶּלֶת *h. f.* Hindin.
אַיַּלְתָּא, אַיַּלְתָּא *a. f., pl.* אַיַּלְתָא Jer 14, 5 Hindin.
אִיֵּם *h. Pi.* Furcht einflössen.
אֵימָה *h. f.* Furcht, Schrecken.
אֵימְמָא *a. m.* Tag, Tageszeit.
אֵימַת *a.* wann? אֵימַת דְּ dann, wann. כָּל אֵימַת דְּ so oft als.
אֵימְתָא (Ex 15, 16) *a. f.* Furcht, Schrecken.
אֵימָתַי, אִמָּתַי (Ex 10, 7) *a.* wann?
אֵימָתַי *h.* wann?
אֵימְתָן *h. m.* furchtbar.
אֵימְתָנָא *a. m., pl. ind.* אֵימְתָנֵי Gen 14, 5 1. furchtbar, schrecklich; 2. furchtsam.
אַיֵּן *h. Pi.* aufmerken, nachforschen.
אַיִן *h.* wo? לְאַיִן wohin? מֵאַיִן woher?
אֵין *h.* nicht. אֵינוֹ מְחֻוָּר es ist nicht klar gemacht.
אִין I *a.* ja.
אִין II (Est II 1, 10) *a.* 1. wenn, ob; 2. Fragepartikel.
אִינָא *a.* א׳ דְּ derjenige, welcher.
אִינָב *h. m.* Geschwür am Auge.
אִינְהוּ s. אִיהוּ.
איינוי (SchirR 5, 16) l. אַיְינוּ (= הָדֵין הוּא) das ist.
אינוקא (Est II 1, 2, MS. תִּינוּקָא) *a. m., pl.* אַינוּקִין Or 2375 ebenda, Or 1476 אִינוּקִין Säugling, s. אִנְקָא.
אִינִי (= אִין הִיא) *a.* ist das so?
אִינִי, אִינְיָא, אִינְיָנִי (אִנִּי) *m.* Personenname.
אִינָךְ s. אִידָךְ.
איינים (jDem 26[b]) l. אַסְתְּנִים.
איניתא (GenJI 49, 21) l. אוּנִיתָא.
אִיס *x. m.* (υἱός) Sohn.
אִיסָדִין *a. m. pl., c. s.* אִיסָדוֹהִי Gen 28, 11 zu Häupten.
איסודא *a. m., pl. c.* איסודי Nu 5, 17 Grund, Boden.
אֵיפָה *h. f.* ein Hohlmass.
אֵיפֹה *h.* Beschaffenheit. Vgl. אוֹפִי.
אֵיפוֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* Ephod.
איפוסיהון (MidrTill 87) l. אַפּוֹמִיקִין, s. אַפּוֹמִיקִי.
אִיצָא *a. m.* 1. Dornenreiss; 2. Drücken, Pressen; 3. gedrückte Preise.
אִיקָא *x. m.* (αἴξ?) Ziegenbock.
אִיקָרָא Est II 2, 10) *a. m., c. s.* אִיקָרֵיהּ

Est II 8, 15 Ehre, Ruhm. *pl.* אִיקָרִין Ehrengeschenk.

אִיָּר *m.* Name des zweiten Monats im jüdischen Kalender (April-Mai).

אֲיָירָא(?) jMoK 80ᵇ *x. f.* Wasserleitung(?).

אֲירוֹנִית *x. f.* (ἀέρινος) mit Luft gefüllt (?).

אִירִינוֹן *x. m.* (εἰρίνεον) wollen.

אֵירוּסִין *h. m. pl.* Verlobung.

אֵירוּעָא *a. m.* Festzeit.

אִישׁ *h. m.*, *pl.* אֲנָשִׁים Mann, Mensch.

אִישָׁה, אִישׁוּת *h. f.* Gebüsch.

אִישׁוּת *h. f.* Maulwurf.

אישות s. אָשׁוּת.

אֲיַשַּׁר *a.* Glück zu!

אִית (Gen 18, 24), אִיתַי *a.* es giebt, es ist. Mit Suff. אִיתָנִי Gen 48, 15, אִיתָךְ Gen 43, 4 אִיתוֹהִי Dt 29, 14 (Dalm., Gr. 77, 302); bab. Talm. אִיתֵיהּ, אִיתֵינַן, אִיתֵינְכוּ, אִיתְנְהוּ, אִיתְנְהִי, אִיתָא. וְאִם אִיתָא und wenn es so wäre. אִית לְ haben. אִית בְּ, לְ, können.

אִיתַי *m.* Personenname.

אִיתֵימָא s. אֵמָא.

אִיתָם *a. m.*, *ind.* Waise, vgl. יַתְמָא.

אֵיתָן s. אֵתָן.

אַךְ *h.* 1. nur, *pl.* אַכִּין die Stellen, an denen das Wort אַךְ vorkommt; 2. Unglück (?).

אך חדא l. אַכְחֲדָא *a.* zusammen.

אִכָּא *a.* (= אִית כָּא) es ist hier, es giebt.

אכאבית l. אֲכָבִית.

אכבא (Prov. 30, 31) l. אַכְּבָא.

אַכְבְּרָא Ortsname.

אכדרא l. אִנְדְּרָא.

אִכּוּ *a.* (= אִין כְּהוּא) o dass doch, o wenn doch!

אָכוּז *h. m.* Hinterteil.

אָכוּזָא *a. m.* Krug.

אִכּוּל *h. m.* Verzehrung.

אָכוּמָא *a. m.* schwarz.

אַכּוֹנְגַר *x. m.* Truchsess.

אִכּוּף *h. m.* Sattel, s. אוּכָּף.

אַכוּרְנְקָא *x. m.* Speisesaal, Speisezelt.

אכויא (GenJI 10, 4 MS) l. אֲכָיָא (Ἀχαΐα) Achaja.

אַכְזִיב Stadt im Norden Palästinas.

אַכְזְרָאָה *a. m.*, *pl.* אַכְזְרָאִין Dt 32, 33 grausam, streng.

אַכְזָרִי *h. m.* dass.

אַכְזְרִיאֵל (= אַכְתְּרִיאֵל) Engelname.

אַכְזָרִיּוּת *h. f.* Grausamkeit, Strenge.

אכטא l. אַכְטָא.

אוֹכְטוּ, אוֹכְטָא *x.* (ὀκτώ) acht.

אֲכָאטִים *x. m.* (ἀχάτης) Achat.

אֲכָיָה, אֲכָיָא die röm. Provinz Achaja, d. h. Peloponnes, Attika und Süd-Thessalien.

אֲכִילָה *h. f.* 1. Essen; 2. Verzehrtes.

אֲכִילְתָא (1 K 19, 8) *a. f.* Essen.

אכים (jGitt 48ᶜ) l. אָכוּם.

אָכֵין *a.* so.

אככא (Hi 30, 24) l. אֲרָכָא, s. אֲרוּכְתָא.

אָכַל *h.* 1. essen, geniessen, verzehren; 2. aufzehren, absorbieren; 3. euphem. Beischlaf ausüben. *Ni.* verzehrt werden. *Pi.* verzehren, verbrennen. *Hi.* zu essen geben, essen lassen. *Hitp.* 1. verzehrt werden; 2. schwinden, vergehen.

אֲכַל I *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיכוּל Ex 22, 4, *inf.* מֵיכַל Gen 24, 33 1. essen, verzehren; 2. א' קוּרְצָא verläumden. *Aph. pf.* אוֹכִיל, אֲיְכִיל, 1 *s.* אוֹכֵילִית Ex 16, 32, *ipf. c. s.* יוֹכִילִנָּנָא Nu 11, 4 zu essen geben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲכִיל Ex 21, 28 gegessen werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְאַכְּלוּן Jes 5, 24 verzehrt werden.

אֲכַל II *a.* (= כּוּל) messen.

אֹכֶל *h. m.* Speise, Futter.

אָכְלָא (Jd 14, 14) *a. m.* Esser.

אוּכְלָא I *a. m.* 1. Speise, Futter; 2. *c. s.* אוּכְלֵיהּ Lv 1, 16 Verdauungsreste in den Eingeweiden; 3. Auszehrung, Abmagerung.

אוּכְלָא II *a. m.* 1. kleines Hohlmass; 2. l. אוּבְלָא.

אַכְלָא (Jd 14, 14) *a. m.* 1. Esser, Fresser; 2. אכלא מינא bBabB 73[b] l. מִינָא אָכְלָא, s. אֲכַל.

אכלבא l. אַכְלְבָא *x. m.* Speicher.

אֲכִלָה (?) *h. f.* in Anspruch genommener Raum, s. אֲכִילָה.

אוּכְלוֹזָא *x. m.* (ὄχλος) Volkshaufe, Schar.

אַכְלִיוּתָא *a. f.* Lärm, Geschrei.

אַכְלוֹנָס *x. m.* (χελωνίς) Fussbank.

אַכְלָנָא *a. m.* Fresser.

אוּכְלוֹסָא *x. m.* (ὄχλος), *pl.* אוּכְלוּסִין Koh 10, 10 Volkshaufe, Schar.

אכלושא l. אוּכְלוֹסָא?

אָכַם *h. Hitp.* schwarz werden.

אוּכָּמָא *a. m., ind.* אוּכָּם Lv 13, 31 schwarz, dunkel.

אוּכָּמוּתָא *a. f., c.* אוּכָּמוּת Thr 4, 8 Schwärze.

אַכְמַר s. כְּמַר.

אוּכָּמְתָא *a. f.* 1. dunkle Farbe, Schwarzes; 2. Finsternis; 3. Unglück.

אָכֵין *a.* so, auf diese Weise.

אַכְסָא *x. m.* verrückt (?).

אַכְסַדְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.

אַכְסַדְרָא, אֶכְסַדְרָא (Jd 3, 23) *x. f.* (ἐξέδρα), *pl.* hebr. אַכְסַדְרָאוֹת Halle.

אַכְסַדְּרְיָא (Est II 7, 9) l. אַכְסַדְרְיָא *x. m.* (ἐξέδριον) Lehrhalle.

אַכְסִיגָרוֹן *x. m.* (ὀξύγαρον), *pl.* אַכְסִיגָרִיּוֹת 1. sauere Brühe; 2. sauere Kräuter.

אכסימורין l. אַכְסִיטֵירִין *x. m.* (ἐξιτήριον) Abschiedssegen.

אַכְסִיוֹמָא *x. m.* (ἀξίωμα) Bitte, Gesuch.

אכסיום (BerR 46) l. אַסְקִירוֹס *x. m.* (ἰσχυρός) stark.

אַכְסַלְגוֹס, אַכְסַלְגָּס *x. m.* (ξυλικός) hölzern.

אַכְסַלְגְיָא s. אַכְסַלְגוֹס.

אַכְסַלִית (אכסלי) *x. f.* (ξύλινα) baumwollener Stoff (?).

אַכְסַן *x. Hitp.* gastlich aufgenommen werden.

אַכְסָנָא (Jd 16, 13) *x. m.* (ἄξων) Kettenbaum, Webebaum.

אכסנדריה (Neg 12, 1) l. אַסְכֵּדְיָה *x. f.* (σχεδία) Floss.

אַכְסְנָאָה, אַכְסְנַאי, אַכְסְנָיָא *x. m.* (ξένος) 1. Fremder, Gast; 2. Söldner.

אַכְסַנְיָא *x. f.* (ξενία) 1. Herberge, Quartier, Gastmahl; 2. Wirtin; 3. Söldnerschaar.

אַכְסַנְיוּת *x. f.* (vgl. ξένος) 1. Fremde, Exil; 2. l. אַסְכַּנְיוּת, s. אַסְכַּנְיָא.

אכספסיאס l. אַכְסִיפִיאַס *x. m.* (ξιφίας) Schwertfisch.

אכסרה l. אַסְכְּרָה *x.* (ἐν σχερῷ) ohne zu messen, in Pausch und Bogen.

אכסיריה (VajR 18) l. אַכְסוֹרְיָה *x. f.* (ἐξορία) Verbannung.

אֲכַף I *a. Pa.* satteln.

אֲכַף II *a.* kümmern, angehen. מָה אָכְפָה לָהּ (אִכְפַּת) was geht sie an? Dalm., Gr. 195.

אוּכָף *h. m.* Sattel.

אוּכָּפָא *a. m.* dass.

אַכְפָּא *a. m.* Gewicht, Last.

אוכצנא l. אוּכְּצָנָא.

אִכָּר *h. m.* Ackerbauer, Landmann.

אִכָּרָא *a. m., ind.* אִכָּר Jer 51, 23 Or 1474 dass.

אַכְרוּב *x. m.* (κράμβη) Kohl (*Brassica oleracea*).

אִכְרוֹם, אִכְּרוֹם (Jer 8, 21, Am 2, 11 Or 1474) *x. m.* (χρῶμα) Farbe, Anstrich.

אַכְרַנְזָא s. כְּרַנְזָא.

אכרוע (jMaas 48[d]) l. אַכְרוּב.

אַכְרֵיז *x.* (κηρύσσω) *Aph.* öffentlich verkündigen.

אַכְרָזָה *x. f.* (vgl. κηρύσσω) öffentliche Aufkündigung.

אַכְרְזִיאֵל *m.* Name eines Engels.

אַכְרָזְתָא *x. f.* öffentliche Aufkündigung.

אַכְרְמוֹנְיָא *f.* (Καρμανία) Karmanien.

אַכְרַעְתָּא *a. f.* Neigung (der Wage).

אַכְשְׁרוּתָא *a. f., c.* אַכְשָׁרוּת Koh 10, 10 Rechtthun, rechte Anwendung.

אַכְתִּי *a.* auch jetzt, jetzt noch. מִדְּאַכְתִּי da jetzt erst.
אַכְתְּנָא *a. m.* zornig, gehässig.
אַכְתַּר(?) *x. m.* unsauber(?).
אַכְתְּרִיאֵל *m.* Beiname Gottes.
אַל *h.* nicht.
אֶל *h.* zu, nach. מֵאֵלָיו von selbst.
אֵל (Gn 14, 18) *h. a. m.* Gott.
אִילָא, אֶלָא (Cant 8, 5) *a. m.* Schleuder.
אִלָּא (Ez 40, 48 Or 1474) *a. m.* 1. *pl. d.* אִלַּיָּא Ez 41, 1 Or 1474 Gesims, vorspringender Teil; 2. Schiffsschnabel.
אִילָא, אִילְּא, אִלָּא *x. m.* (εὐλή) Made.
אֲלָא (2S 1, 17) *a.* wehklagen. *Pa. inf.* אַלָּאָה Jd 11, 40 dass.
אֶלָּא (Ex 15, 11, Est II 3, 3) *h. a.* (= אִין לָא) 1. wenn nicht; 2. ausser; 3. aber vielmehr; 4. nur, sondern. מָה ···· אֶלָּא כֵּן wie? — man muss vielmehr sagen.
אַלְבָּא *a.* nach der Meinung, nach Ansicht.
אַלְבִּינָא *a. m.* Reisigbündel, Rutenbesen.
אוּלְבָּנִין (Cant 4, 11, MS אוֹ לִבְנָן) *x. m.* (vgl. λίβανος) Weihrauch.
אל״בם Vertauschung des ersten, zweiten u.s.w. Buchstaben des Alphabets mit dem zwölften, dreizehnten u.s.w.
אִלְבְּנָא *a. m.* Fruchtrispe einer Palme(?).
אֶלְגָּבִישׁ *x. m.* Hagel, Hagelkorn.
אַלְגּוּמַיָּא (?) *x. m. pl.* rotes Sandelholz.
אלגוסין (Tos Maas 3) l. אֶלּוּ גְּרִיסִין.
אֵילוֹגִין *x. m.* (ἐλόγιον) Anklageschrift.
אֱלֹדִים *h.* vorsichtige Schreibung für אֱלֹהִים.
אֵלֶּה *h. pl.* diese.
אָלָה *h.* fluchen.
אָלָה *h. f.* Fluch.
אֵלָה, אַלָּה *h. f.* Terebinthe (*Pistacia palästina*).
אַלָּה *h. f.* 1. Lanze, Stange; 2. Messstange.
אֱלָהָא (Dt 33, 26) *a. m., ind.* אֱלָהּ Dt 33, 26 Gott.

אֱלָהוּת *h. f.* Gottheit.
אֱלָהוּתָא *a. f., c. s.* אֱלָהוּתָךְ Cant 8, 1 dass.
אֱלָהֵין (Gen 24, 38) *a.* ausser, nur.
אִלּוּ (Lv 10, 19) *h. a.* (= אִין לוּ) wenn. אִלּוּ פּוֹן Nu 22, 29 wenn etwa. אִלּוּ לָא פוֹן Gen 31, 42 wenn nicht etwa. כְּאִילוּ wie wenn, als ob.
אִלּוּ *h.* 1. diese; 2. welche?
אַלְוָא, אַלְוַי, אִלְוָן (Cant 4, 14) *x. m.* (ἀλοή) Aloe (*Aloë vulgaris*).
אֱלוֹהַּ *h. m.* Gott. *pl.* 1. אֱלֹהִים Gott; 2. אֱלֹהוּת 1. Gottheiten; 2. Bibelverse, in denen אֱלֹהִים vorkommt.
אַלְוַי *h. a.* o dass doch!
אַלְוִין *h. m.* eine Kressenart.
אַלְוָיְתָא *a. f.* Leichenzug, Grabgeleit.
אֱלוּל *m.* der sechste Monat im jüd. Kalender (August — Sept.).
אֱלוּלִי *h. m.* im Monat Elul geboren.
אִלּוּלֵי (Koh 6, 6) *h. a.* 1. *h.* אִלּוּלֵי שֶׁ, *a.* אִלּוּלֵי דְ wenn nicht; 2. wenn doch!
אִלּוּ לָא פוֹן, אִלּוּלְפוֹן, אִלּוּלֵיפוֹן (Gen 31, 42), אִלּוּ לְפוֹן (1 S 25, 34) *a.* wenn nicht etwa.
אָלוּם *h. m.* eine Gewürzpflanze.
אַלּוֹן *h. m.* 1. Eiche; 2. Eichel.
אַלּוּף *h. m.* Fürst·
אָלוּשׁ Ortsname.
אַלְטִין *x. m.* (ἐλάτινος) Fichte, Fichtenholz.
אַלְטִינוֹן *x. m.* (ἀληθινόν) ächt gefärbt, ächter Purpur.
אִלְיָא (2 S 1, 17) *a. m.* Trauer, Klage, Klagelied.
אלטיכסייה (BerR 8) l. אַל טִיכְסְיָיה, s. טִיכְסְיָה.
אֵילִיאוּם s. אֵילְיוֹם.
אַלְיָה *h. f.* 1. Fettschwanz; 2. Ohrläppchen.
אֶלְיְהוֹעֵינַי *m.* Personenname.
אַלְיוֹן *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.
אַלְיוֹנָא *a. m.* dass.
אֵילְיוֹם *x. m.* (ἥλιος) Sonne, Sonnengott.

אִילְיוֹפוֹלִים (Ἡλιόπολις) Heliopolis in Egypten.

אֲלִיתָא *a. f.* Klage.

אֱלֵיוּתֶרוֹפּוֹלִים (Ἐλευθερόπολις) Stadt in Idumäa.

אליחרק (GenJI 10, 6 MS) viell. zu lesen אַלְמַרְק Marmarica, Landschaft in Nordafrika (?).

אֱלִיל *h. m.* 1. Götzenbild; 2. 1. אֱלָל.

אֱלִילָא *a. m.* Götze.

אַלִּילָא *a. m., pl. ind.* אַלִּילֵי Gn 42, 9 Kundschafter, Spion.

אֲלִימָא *a. m.* stark, mächtig.

אִלִּימָא (Ex 4, 11) *a. m.* stumm.

אֲלִימוּתָא *a. f.* Stärke.

אִלִּימְנָא *a. m.* stumm.

אִלֵּין (Gen 10, 1), **אִלֵּין** *a. pl.* diese.

אֲלִיסָא *a. m.* Trümmer.

אֲלֵיַסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) süsser Wein.

אֲלִיקָא *x. m.* (ἕλιξ) Winde, Haspel.

אֲלִיקֵי, **אַלְעֵיקֵי** *x.* (vgl. εἰκῇ) auf gut Glück, ohne weiteres.

אֶלְיָקִים *m.* Personenname.

אוֹלְיָר *x. m.* 1. (ὀλεάριος) Badediener; 2. s. אוֹלָרִין.

אֲלִיתָא *a. f., pl. d.* אֲלָיָתָא Jos 9, 16 Klageweib.

אַלְיְתָא (Ex 29, 22) *a. f.* Fettschwanz.

אֲלִיתָא I *a. f.* (ὄλυνθος) Winterfeige.

אֲלִיתָא (?) II *a. f.* Mittel zum Feuerlöschen (?).

אֲלַכְסָא *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.

אֲלַכְסוֹן *x. m.* (λοξόν) 1. schräg, quer; 2. Diagonale.

אֲלַכְסִין *x. m. pl.* eine Nussart (viell. zu lesen אִלְקְרִין Haselnüsse).

אֲלֶכְסַנְדְּרוֹס (Est II 1, 2) *m.* (Ἀλέξανδρος) Personenname.

אֲלֶכְסַנְדְּרָא, **אֲלֶכְסַנְדְּרִי** *x. m.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandriner; 3. Personenname.

אֲלֶכְסַנְדְּרִיאָה, **אֲלֶכְסַנְדְּרְיָא** (Ez 30, 15 Or 1474) (Ἀλεξάνδρεια) Stadt in Egypten.

אֲלֶכְסַנְדְּרִית *f.* 1. alexandrinisch; 2. Alexandrinerin.

אוֹלוֹכְרוֹסִין, **אולוכורסין** *x. m.* (ὁλόχρυσον) ganz golden.

אֱלַל *h. Pi.* spionieren.

אֱלַל I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* אַלִּילוּ Nu 13, 3, *ipf.* 3 *pl.* יְאַלְּלוּן Nu 13, 1 dass.

אֱלַל II *a. Pa. imp.* אַלִּילוּ Jo 1, 11 (MS אַיְלִילוּ) jammern, s. יְלַל.

אֱלָל *h. m.* Fleischfetzen.

אֱלָלָא *a. m.* Presse, Kelter (?).

אללא (EstR 1, 3) l. mit Ausgabe Pes. אַלְוַוי לָא für אללא ווי.

אֲלָלָא *a. m.* Wehklagender.

אַלְלַי *h. m.* Wehe, Klage.

אֱלַם *h. Hitp.* verstummen.

אֱלַם I *a.* stark sein, stark werden. *Pa. pt. f.* מְאַלְּמָא Ru 1, 18 (MS *vacat*) 1. stark machen, Kraft einflössen; 2. überwältigen. *Itpa.* sich stark machen.

אֱלַם II *a.* stumm sein. *Itpe ipf.* יִתְאֲלַם Koh 12, 6 verstummen.

אִלֵּם *h. m., f.* אִלֶּמֶת 1. stumm; 2. töricht, dumm.

אִלְמָא s. אִלִּימָא.

אַלְמָא I *a. m.* 1. Bekräftigung; 2. also, folglich.

אַלְמָא II *a.* warum?

אוּלְמָא *a. m.* Stärke, Tüchtigkeit.

אַלְמוּגָא *x. m.* 1. *pl. d.* אַלְמוּגַיָא 1 K 10, 11 Sandelholz; 2. Koralle.

אֲלֻמָּה *h. f.* Garbe.

אַלְמוּג *x. m.* 1. Koralle; 2. *pl.* Sandelholz.

אַלְמוֹן *h. m.* 1. Witwer; 2. eine Art Cedernholz.

אַלְמוֹנִי (*bibl.*) *h. m.* jemand (ein Unbekannter).

אִלְּמוּת *h. f.* Verstummen.

אַלְמוּתָא *a. f.* Gewalt.

אִלְמָלֵא, **אִלְמָלֵי** (Cant 4, 12) *h. a.* 1. wenn nicht; 2. wenn wirklich.

אִלְמֵן *h.* zur Witwe machen. *Hitp.* Witwe werden.

אַלְמִין *x. m.* (λιμήν) Hafen.

אַלְמָנָא s. אַלְּיְמָנָא.

אַלְמָנָה *h. f.* Witwe. דֶּלֶת א׳ Thür ohne Thürflügel.

אַלְמָנוּת *h. f.* Witwenschaft.

אוֹלוֹמַרְגְּלִיטוֹן *x. m.* (ὁλομαργαρίτης) ganz mit Edelsteinen besetzt.

אֲלוּמְּתָא *a. f.*, *pl. d.* אֲלוּמַיָּא Ru 2, 7 (MS אוּלְמַיָּא) Garbe.

אוֹלוֹן *x. m.* (ὅλον) ganz.

אַלּוֹן *x. m.* (ἄλλον) ein anderer.

אִילָן (Tos Kil 5) s. קְלָאִילָן.

אֲלוּנְטִית *x. f.*, *pl.* אֲלוּנְטְאוֹת, אֲלוּנְטִיּוֹת 1. (λέντιον) Linnentuch; 2. s. אֲלוּנְתִּית.

אֲלוּנְכָּא *x. f.* (λόγχη) Speer.

אֶלֵּינִסְטִי *x.* (ἑλληνιστί) auf griechisch.

אַלַנְקִי *x. f.* Tragbahre.

אֲלוּנְתִּית, אֲלוּנְתִּין *x. f.* (cf. ἔλαιον οἰνάνθινον) 1. ein Parfum; 2. eine Weinmischung.

אֲלַס *a. Pa.* zerkauen, zerbeissen.

אֱלַס *m.* (Αἴολος) Personenname.

אֲלִיס *x.* (κλάσμα) Trümmer, Splitter(?).

אֱלַס (GenJI 10, 8 MS) (Ἑλλάς) Graecia Magna, Unteritalien.

אֲלִיסִים, אֲלוּסִים, אֵילְסִים *x.* Örtlichkeit bei Tiberias (vgl. ἤλυσις, κλύσις?).

אוֹלוֹסֵרִיקִין (Est II 8, 15) *x. m. pl.* (ὁλοσηρικόν) reinseiden.

אִלְסָרָא *a. m.* Haselnuss (*Corylus avellana*).

אֶלְעָאִי, אֶלְעַי Personenname (Abkürzung von אֶלְיוֹעֵינַי oder אֶלְעָזָר).

אַלְעִיקִי s. אֲלִיקִי.

אֲלַף *a.*, *ipf.* 3 *m. pl.* יֵילְפוּן Dt 4, 10 1. sich gewöhnen, gewohnt sein; 2. lernen, studieren. *Pa. pf.* 1 *sg.* אַלֵּיפִית Dt 4, 5, *pt.* מַלֵּיף Dt 4, 1 1. gewöhnen, üben; 2. lehren, unterrichten. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְאַלְּפוּן Jes 2, 4 Or 1474 1. sich üben; 2. gelehrt werden.

אֶלֶף *h. m.* tausend.

אָלֶף *h.* der erste Buchstabe des hebr. Alphabets.

אַלְפָא I 1. der erste Buchstabe des Alphabets; 2. das Beste.

אַלְפָא II (Dt 32, 30) *a. m.*, *ind.* אֲלַף Gen 20, 16, *pl. d.* אַלְפַיָּא Nu 10, 36, *ind.* אַלְפִין Nu 7, 85 tausend.

אִלְפָא (Jon 1, 3 Or 1474) *a.* 1. *f.* Schiff; 2. Rumpf; 3. *m.* Personenname (= Chilpaj).

אַלְפָבֵטָרִין (RuR 3, 13) *x. m.* (ἀλφαβητάριον) alphabetisches Akrostichon.

אָלֶ״ף בֵּי״ת 1. Alphabet; 2. alphabet. Akrostichon; 3. א״ב אחד das erste Kapitel der Klagelieder.

אַלְפָבִיתָא *x. m.* dass.

אוּלְפָנָא *a. m.*, *ind.* אוּלְפַן Gen 22, 25 1. Übung, Gewohnheit; 2. Lehre, Belehrung, Studium; 3. Gesetz.

אִלְפָס *x. m.* (λοπάς) Pfanne.

אילופוסה (jTer 40[c]) l. אֵילוּפִיסָה *m.* (Ἔλπις?) Personenname.

אֲלוּפְסִין *x. m.* (λυπηθείς?) betrübt.

אוּלְצָנָא *a. m.* 1. Bedrängnis; 2. Hungersnot.

אִלְצְרָא *a. m.* Haselnuss.

אֲלִיקָא (?) *x. m.* (ἕλιξ) Flaschenzug (?).

אַלְקוּם (*bibl.*) *h. m.* Nichtsnutz.

אֲלַקְטִי *x. f.* (ἑλικτή) Wendeltreppe.

אַלְקְטִי, אִלְקְטִית *x. f.* Getreidespeicher.

אֱלֹקִים vorsichtige Schreibweise für אֱלֹהִים.

אַלְקַמְּטָא (GenJI 41, 44 MS) *x. m.* hoher Würdenträger.

אלקפרא s. אַקְלַפְרָא.

אֲלַרְיָא (falsch אלירא) *x. f.* (ἱλαρία) 1. Fröhlichkeit; 2. vom Kaiser gegebenes Freudenfest; 3. l. דִּלַרְיָא.

אוּלָרִין *x. m. pl.* (αὐλάριον) בְּגָדִים א׳ höfische Tracht.

אַלְתָּא (Jos 24, 26) *a. f.*, *pl. c.* אִלְוַת Jes 6, 4 Or 1474 1. Oberschwelle; 2. Pfahl, Rute.

אלתוסבראות (MidrTill 15) l. אֵלוּ תוֹסַבְרָאוֹת, s. תּוֹסַבְרָא.

אִלְתִּית *h. f.* Name eines Fisches.

אַלְתַּר a. h. לְאַלְתַּר (= לְעַל אֲתַר) auf der Stelle, alsbald.

אִם h. 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם, אִם — הֲ ob — oder.

אִם (Gen 13, 9) a. 1. wenn; 2. ob; 3. אִם — אִם Ex 19, 13, אִם — הֲ Nu 13, 19 ob — oder.

אֵם h. f., pl. אִמָּהוֹת 1. Mutter, pl. spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Wesentliches, Hauptsache.

אִמָּא (Gen 3, 20) a. f., ind. אֵם Ez 44, 25, c. s. 1 sg. אִמָּא Gen 20, 12, pl. d. אִמְּהָתָא, c. s. אִימְּהָתְהוֹן Jer 16, 3 Or 1474, אִמָּיהוֹן Thr 4, 3 (nicht MS) 1. Mutter, pl. spez. die Patriarchenfrauen; 2. Schoss; 3. Prinzip, Hauptsache; 4. Fleisch einer Kernfrucht; 5. אֵם פָּרָשׁוּת אוֹרַח Ez 21, 26 Scheideweg; 6. Personenname.

אֲמַא a., ipf. 3 m. sg. יֵימָא sagen. הֲוָה אֲמִינָא ich hätte gesagt. לְימָא will das sagen? אִילֵימָא wenn er sagen würde. וְכִי תֵימָא und wenn du antwortest. אֶלָּא אֵימָא sage lieber. וְאֵימָא aber ich möchte sagen. Itpe. וְאִיתֵּימָא und es wird (auch eine andere Version) referiert.

אֶמָּאוּם (Ἐμμαοῦς) Ortsname.

אַמַּאי, אַמַּאי (= עַל מָא דֵין) a. warum dies? wie kann das sein?

אַמְבּוּהָא x. m. Volkshaufe.

אַמְבּוּל x. m. (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אַמְבַּטְּיָה, אַמְבַּטִּי, אַמְבַּטִּיתָא x. f. (ἐμβατή) Badewanne.

אַמְבַּטָּיס x. m. (ἀμβάτης) Beschäler (Esel).

אַמְבַּטִּיתָא s. אַמְבַּטִּי.

אַמְבַּרָא x. m. Magazin.

אַמְבִּירוּס x. m. (ἔμπυρος) feurig.

אמבורוקלון (jBabM 9c) l. אַמְבּוּרִיקְלוֹן x. m. (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אַמְגּוּזָא a. m. Wallnuss (Juglans regia).

אַמְגּוּשָׁא x. m. Magier.

אַמְגּוּשׁ x. m. einer der es mit Zauberei hält.

אַמְגּוּשְׁתָּא x. f. Zauberei.

אַמְגֵּיירְתֵּיהּ (jAb z 41a) (= עַל מְגַיֵּירְתֵּיהּ) s. גּוּר.

אָמַד h. messen, abschätzen, taxieren. Hi. dass.

אֲמַד a. dass. pt. אָמִיד hoch taxiert.

אוֹמֶד h. m. Abschätzung, Mutmassung.

אוֹמְדוּתָא a. f. dass.

אַמַּדְלָא a. m. Hütte des Feldhüters.

אוּמְדָנָא a. m. Abschätzung.

אמדרומה (jHor 58c) l. אוֹ מַדְרוֹמָה, s. דְּרוֹמָא.

אַמָּה h. f. 1. Unterarm; 2. Elle; א׳ עַל א׳ eine Elle im Quadrat. א׳ תְּבִיקִין thebaische Elle. א׳ גְּדוּמָה, א׳ בַּת שִׁשָּׁה עֲצִיבוֹת Elle von 6 Handbreiten bei geschlossenen Fingern, kurze Elle. א׳ (בַּת שִׁשָּׁה) שׂוֹחֲקוֹת Elle von 6 Handbreiten bei gespreizten Fingern, lange Elle. 3. das männl. Glied; 4. Flussarm, Kanal.

אֻמָּה h. f., pl. אֻמּוֹת Volk.

אָמָה h. f., pl. אֲמָהוֹת Magd.

אִמָּה h. f. Spinnrocken.

אַמְהָא a. f., s. אַמְתָּא.

אַמְהוּת h. f. Magddienst.

אַמְהוּתָא a. f., ind. אַמְהוּ (Ex 21, 7) dass.

אַמּוֹדָאָה a. m. Taucher.

אָמוּם h. m. Modell, Leisten.

אַמּוֹן Ortsname.

אֱמוּנָה h. f. 1. Zuverlässigkeit, Redlichkeit; 2. Glaube.

אָמוֹרָא h. m. 1. Lehrer, Erklärer, bes. der Sprecher, welcher die ihm vom Rabbi in der Synagoge mit leiser Stimme mitgeteilten Sätze vorträgt und erläutert; 2. die Klasse der im Talmud redenden Rechtslehrer, welche nach Abschluss der Mischna lebten.

אֲמוֹרָאָה a. m. 1. dass.; 2. l. אַמּוֹדָאָה.

אֱמוֹרָאָה a. m., pl. d. אֱמוֹרָאֵי Ex. 23, 23 Amoriter. פֶּרֶק א׳ Abschnitt, der von heidnischen Gebräuchen handelt.

אֱמוֹרִי *h. m.* 1. Emoriter; 2. heidnisch.

אַמְטוּל, אַמְטוּ (= עַל מְטוּל) *a., c. s.* אַמְטוּל דְּ אַמְטוּלְתֵּיהּ wegen, um — willen. אַמְטוּל דְּ Est II 1, 1 weil.

אימטין (SchemR 47) l. אִיקְמִין.

אַמְטִיתָא *a. f.* Wage, Wagschale.

אַמִיטַלְיָא *x. m. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.

אַמִטְתָא (Dt 4, 11) *a. f.* Dunkel, Nebel.

אַמִּי, אַמֵּי Personenname.

אַמַּאי, אַמֵּי (= עַל מָה דֵּין) *a.* warum dies?

אַמֵימַר *m.* Personenname.

אַמִיַנְטוֹן *x. m.* (ἀμίαντος) Amiant, eine Art Asbest.

אֲמִירָה *h. f.* 1. Sagen, Reden; 2. das Wort אמר in der Bibel; 3. Weihung; 4. Rühmung, Schmuck.

אַמִּיתָא *x. f.* Fenchelmerke (*Ammi copticum*).

אַמְכּוּתִיתָא (?) *a. f.* Verwundung (?).

אַמְלָא *a. m., pl.* אַמְלִין Ez 23, 24 Or 1474 Mantel.

אֻמְלָל *h. m.* unglücklich.

אומולוגיא, אומולוגין *x. f. m.* (ὁμολογία) 1. Quittung; 2. Capitulationsbedingung.

אַמְלַתְרָא *x. f.* (μέλαθρον) Querbalken.

אָמַם *h.* düster werden, verglimmen.

אָמַן I *h.* ordnen, in Reihen stellen(?). *Pi.* geschickt machen.

אָמַן II *h. Ni.* 1. geglaubt werden; 2. bestätigt, erfüllt werden. *Pi.* 1. stützen; 2. bestätigen, anerkennen. *Hi.* glauben, Glauben schenken, als glaubhaft anerkennen.

אֲמַן *a. Aph. pf.* 3 *m. sg.* הֵימִן Gen 45, 26, *part. p.* מְהֵימַן Nu 12, 7 glauben. trauen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְהֵמְנוּן Gen 42, 20 geglaubt werden.

אוּמָּן *h. m.* 1. Arbeiter, Künstler; 2. Beschneider.

אוּמָּנָא *a. m., ind.* אוּמָּן Gen 26, 1, *pl.* אוּמָּנַיָּא Est II 1, 2, אֻמָּנִין Est II, 6, 11 dass.

אָמֵן (Nu 5, 22, Jer 28, 6) *h. a.* 1. wahrlich, gewiss (Bekräftigung von Gebeten und Schwüren); 2. das Wort Amen.

אֲמָנָה *h. f.* 1. Vertrauen, Glaube; 2. Zuverlässigkeit.

אֲמָנָה 1. ein Fluss; 2. s. אֲמָנוֹן.

אִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.

אומוניאה (EstR 1, 9, Ausg. Konst. חומוניאה) l. הֶגְמוֹנְיָאה, s. הֶגְמוֹנְיָא.

אֲמָנוֹן, אוּמָנוֹס (Ἀμανόν, Ἀμανός) Gebirgszug zwischen Cilicien und Syrien.

אוּמָּנוּת *h. f.* 1. Kunstfertigkeit, Handwerk; 2. Kunstgriff.

אוּמָּנוּתָא *a. f., c.* אוּמָּנוּת Ex 31, 5, *pl.* אוּמָּנָן Ex 31, 4 Kunstfertigkeit, Handwerk.

אימוס (SchirR 7, 9) l. wie Ausg. Pesaro אִימְקְסְרוֹס.

אַמְפּוּלִי, אַמְפְּלִי *x.* (vgl. ἐμπολή) Kasse.

אַמְפִּילְיָא *x.* (ἐμπίλιον) Filzschuh.

אַמְפּוּמָא *x.* (ἔμφωμα), *pl.* אַמְפּוּמִיּוֹת Fenster.

אַמְפְּרַטוֹר *x. m.* (Ἰμπεράτωρ) Kaisertitel.

אַמְפּוּרָא *x. m.* (ἔμπορος), *pl.* אַמְפּוּרִין GenJI 25, 3 MS Grosshändler.

אָמֵץ *h.* hart sein. *Pi.* 1. stark, fest machen, anstrengen; 2. verschliessen. *Hitp.* verhärtet werden, sich verhärten.

אוּמְצָא *a. m.* rohes Fleisch.

אֶמְצַע *h. m.* 1. Mitte; 2. Gemeingut.

אֶמְצְעָא *a. m.* Mitte.

אֶמְצְעִיתָא *a. f.* Mitte.

אֶמְצָעִי *h. m., f.* אֶמְצָעִית in der Mitte befindlich.

אִימִיקְסְרוֹס *x. m.* (ἡμίξηρος) halbdürr (?).

אָמַר I *h.* 1. sagen, denken; 2. erklären; 3. weihen. *Ni.* gesagt werden.

אָמַר II *h. Hi.* mästen, gross thun.

אֲמַר *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵימַר Ex 22, 8, *imp.* 2 *m. sg.* אֵימַר Ex 6, 6 1. sagen, denken; 2. loben. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲמַר Gen 10, 9 gesagt werden. אִי אִתְּמַר הָכִי אִתְּמַר wenn

dieser Satz gelehrt wurde, muss er so gelautet haben.

אֹמֶר *h. m.* Rede.

אִמְּרָא (Ex 12, 14) *a. m., ind.* אִמַּר Ex 12, 15, *pl. d.* אִמְּרַיָּא Ex 12, 5 Lamm.

אִמְרָא I *a. m.*, 1. Saum, Franse; 2. s. חוּמְרָא.

אִמְרָא II *a. m., c.* אֵימַר Nu 24, 4 Spruch, Rede.

אֵימֵירָא *x. f.* (ἡμέρα) Tag.

אִמְרָאָה *a. m.* Empörung.

אִמְרָה *h. f.* Rede.

אִמְרָה *h. f., pl.* אִמְרִיּוֹת 1. Saum, Franse; 2. mit Fransen versehener Mantel; 3. Abzeichen, Schmuck.

אֵימֵירוֹן *x. m.* (ἥμερος) zahm.

אימורים 1. l. אֵימֵירִים *x. pl.* (μηρία) die auf den Altar kommenden Opferteile; 2. אוֹמֵירִים *x. pl.* (ὅμηρον) Pfand, Geisel.

אמוריה (EchR 3, 13), אומירי (EstR 1, 1) l. אוֹמֵרִיָּה *x. f.* (ὁμηρεία) Geben als Geisel, zum Pfand, Verpfändung.

אַמַּרְכְּלָא (Nu 3, 32), *h.* אֲמַרְכָּל *x. m., pl. d.* אֲמַרְכְּלַיָּא Jer 1, 1 Soc 59 1. Oberster; 2. Priesteroberer.

אִמְרְנָא *a. m.* Empörung (?).

אִמַּרְתָּא (Lv 5, 6) *a. f.* 1. weibliches Lamm; 2. weibl. Personenname.

אֶמֶשׁ *h. m.* 1. Abenddämmerung; 2. gestern Abend.

אֱמֶת *h. f.* Wahrheit, Zuverlässigkeit, Treue.

אַמְּתָא (Ex 25, 10) *a. f., c.* אַמַּת Dt 3, 11, *pl. ind.* אַמִּין Ex 25, 10 1. Elle; 2. *c. s.* אַמְּתַהּ Ex 2, 5 Arm; 3. männl. Glied.

אַמְתָא (Gen 16, 1) *a. f., ind.* אַמְהָא, *in pausa* אַמָא (!) Dt 23, 18, *c. s.* אַמְתִי Gen 16, 2, *pl. ind.* אַמְהָן Gen 12, 16 Magd.

אוּמְּתָא *a. f., pl.* אוּמִּין, *c.* אוּמֵי Nu 25, 15, אוּמַּן Volk, Nation.

אֵימָתַי (Ex 10, 7) *a.* wann? s. אֵימָתַי.

אֲמִתִּי *h. m.* wahr, aufrichtig.

אֲמַתְלָא *a. m.* Ausrede, Einwand.

אֲמַתְלַי *f.* Name der Mutter Abrahams.

אָן (Gen 3, 9) *a.* wo? לְאָן Gen 16, 8 wohin? מִן אָן, מְנָן Gen 29, 4 woher? אָן דְּ da, wo.

אִין (Est II 1, 10), אִן (Est II 1, 3) *a.* wenn, ob.

אָנָּא *h.* bitte.

אֲנָא (Gen 22, 11) *a.* ich.

אִנְבָּא I *a. m., c. s.* אִנְבֵּיהּ Cant 1, 16 Frucht.

אִנְבָּא II *a. f.* Ei der Laus.

אַנְבָּב *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.

אנבונא s. אִלְבְּנָא.

אַנְבּוֹל *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel in der Glocke.

אנבין (jSabb 4[c]) l. אַנְבִּין.

אַנְבָּטָא, אַנְבְּטֵי *x. f.* (vgl. ἄμβατος?) 1. Anhöhe, Wall; 2. Tribüne.

אַנְבּוּרְקְרָא *x. f.* (ἐμβουρίκλον) Pferdedecke.

אַנְגַּד *x.* ein wenig (?).

אַנְגְּלָא *x. m.* (ἄγγελος) Engel.

אינגלין (jMeg 73[d]) l. אֵינְגְּלִין.

אֵינְגִּיאוֹמִין *x.* (ἐνηγγυώμην) ich musste dafür haften.

אַנְגִּיסְטוֹר *x. m.* Messer.

אִנְגְּרָא *a. m.* Wasserlauf.

אַנְגְּרָא, (אנינרא) (Ἄγκυρα) Stadt in Galatien (?).

אַנְגַּרְבְּטִים אַנְגַּרְוָטָא *x. m.* (ἀγγαρευτής) Postbeamter (mit der Beobachtung der Bevölkerung beauftragt).

אַנְגַּרְוְטִינָה (BerR 64) *x.* (ἀγγαρευτικά) Vorspanndienst.

אַנְגַּרְיָא *x. f.* (ἀγγαρεία) 1. Vorspannpflicht; 2. Zwang.

אנגרמוס (jBb 15[a]) l. אַנְגַּרְנְמוֹס *x. m.* (ἀγορανόμος) Marktmeister.

אֵינִיגְרוֹן (falsch אינגורן) *x. m.* (οἰνόγαρον) sauere Brühe.

אֲנִיגְרוֹן *x.* Wort einer Zauberformel gegen Durst.

אַנְדִּכְתָּרִי *x.* (οὐινδικτάριον?) Vindiktenstab (bei der Befreiung von Sklaven).

אנדנא l. אַנְדְּנָא.

אַנְדִּיסְקָא *x. m.* Steuerbeamter (?).

אַנְדִּיפָא *x. m.* (μέτωπον) 1. Stirnlocken; 2. Stirn.

אִנְדְּרָא *x. m.* Zimmer.

אַנְדְּרוֹגִינוֹס *x. m* (ἀνδρόγυνος) Zwitter.

אַנְדְּרִיאַנְטוֹס, אַנְדְּרִיאַנְטָא, אַנְדְּרַטָּא *x. m.* (ἀνδριάς) Bildsäule, Bild.

אַנְדְּרַי *m.* (Ἀνδρέας) Personenname.

אנדרלומוסיא l. אַנְדְּרוֹלִימְסְיָא *x. f.* (ἀνδρολημψία) Menschenraub.

אִנְדְּרוֹנָא *x. m.* Zimmer.

אַנְדְּרִיָּנוֹס s. אַדְרִיָּנוֹס.

אַנְדְּרוֹנִיטִין, אַנְדְּרוֹנִיטִים *x. f.* (ἀνδρωνῖτις) Festhalle.

אַנְדְּרַפְּטָא, אַנְדְּרַפְּתָּא *x. m.* Name eines Vogels.

אָנָה *h. Pi.* אִנָּה bedrücken, übervorteilen. *Hitp.* übervorteilt werden. S. יָנָה.

אַנְהוֹרֵי (Ex 35, 14) *a. f.* Leuchten.

אַנְהָרוּתָא (Ex 25, 6) *a. f.* Beleuchtung.

אָנוּ *h.* wir.

אִנּוּן (Gen 6, 3) *a. c. pl.* sie.

אָנוּסָא *a. m., pl.* אָנוּסִין Jes 5, 7 Räuber.

אֱנוֹשׁ *h. m.* Mensch.

אָנוּשׁ *h. m.* stark, streng.

אַנְזִיקָא *a. m.* Unrecht, Schaden.

אָנַח *h. Hitp.* seufzen.

אֲנַח *a., pt. pl. m.* אניחן l. אָנְחִין Thr 1, 4 (MS מִתְאָנְחָן) seufzen. *Itpa.* 3 *m. pl.* אִתְאָנָחוּ Ex 2, 23, *pt. pl. m.* מִתְאָנְחִין Ez 9, 4 dass.

אֲנָחָה *h. f.* Seufzen, Kummer.

אַנָּחוּתָא *a. f.* 1. Lage; 2. Brett, Mulde.

אֲנַחְנָא (Gen 42, 11) *a.* wir.

אֲנַחְנוּ *h.* wir.

אַנַּחְתָּא *a. f., c.* אַנַּחַת 1 K 6, 4 (Or 1474 אָבְהַת) Ruheplatz.

אַנְחָתָא, אֵינַחְתָּא (Est II 3, 3, MS תֵּינַחְתָּא) *a. f., pl. c. s.* אַנְחָתַי Thr 1, 22 Seufzer.

אַנְטְבִילָא Name einer Familie.

אַנְטוּבִין *x. m.* (ἐντύβιον) Endivie (*Cichorium Endivia*).

אַנְטִיגְנוֹס *m.* (Ἀντίγονος) Personenname.

אַנְטִיגְרָפָא, אַנְטִיגְרָפִין *x. m.* 1. (ἀντιγραφόν) Duplikat; 2. (ἀντιγραφή) Gegenschrift, Antwortschreiben.

אַנְטִידִיקוֹס *x. m.* (ἀντίδικος) 1. Anwalt; 2. Gegner.

אַנְטִיוֹכוֹס, אַנְטִיוֹכָס (Est II 1, 2) *m.* (Ἀντίοχος) Personenname.

אנטימייה (jKil 32a) l. אנטיניא (so jMoK 82a), s. אַנְטִינָא.

אַנְטִיוֹכָאָה, אַנְטוּכָאָה *m., pl. d.* אנטיוכי GenJI 10, 18 MS, l. אַנְטִיוֹכָאֵי Antiochener.

אנטיכי l. אַנְתְּרָכִי (?) *x. f.* (ἀνθράκιον) Kohlenpfanne.

אַנְטוּכִי *x. m.* Antiochener.

אַנְטוּכְיָא (Meg Ant Or 2377) *x.* (Ἀντιόχεια) Stadt in Syrien.

אנטוכין (jKil 27a) l. אַנְטוּבִין.

אַנְטִיכְרֵיסִים *x. f.* (ἀντίχρησις) ein Vertrag, nach welchem der Gläubiger das verpfändete Eigentum des Schuldners benutzen darf.

אַנְטַל *x. m.* (ἀντλίον) ein Flüssigkeitsmass (1/4 Log).

אַנְטוּלִי *m.* (Ἀντύλλος) Personenname.

אנטולינוס l. אַנְטוֹנִינוֹס.

אַנְטְלְיָא *x. m.* (ἀντλίον) Schöpfvorrichtung.

אַנְטְלָר (jSanh 19d) *x. m.* (ἐντολάριος) Bevollmächtigter.

אַנְטִינָא, אַנְטְנָא (ἀνθινά) bunte Kleider.

אַנְטוֹנִינוֹס *m.* (Ἀντωνῖνος) Personenname.

אַנְטוֹנָס *m.* (Ἀντίνοος) Personenname.

אוֹנְטוֹס *x.* (ὄντως) in der That.

אַנְטִיפַּטְרִין, אַנְטִיפַּטְרִיס (Ἀντιπατρίς) Stadt in Palästina.

אַנְטִיפַּטְרִי *h. m.* aus Antipatris.

אַנְטִיפַּטָא *x. m.* (ἀνθύπατος) Proconsul, Statthalter.

אַנְטִיקֵיסַר *x. m.* (Ἀντίκαισαρ) Stellvertreter des Kaisers.
אנטיקוסר l. אַנְטִיקֵיסַר *x. m.* (ἀντεκέσσωρ) Fourier.
אנטיקירום (DtJI 3, 14 MS) l. nach JII אֶפִּיקָרוֹס.
אַנְטַרְדוֹס (Ἀντάραδος) Stadt in Syrien.
אַנְטַרְדָאָה *m., pl. d.* אַנְטַרִידָנָאֵי GenJII 10, 18 Einwohner von Antarados.
אַנְטְרִי, אַנְטְרִין *x. m.* (ἄντριον) Höhle.
אוני *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.
אֲנִי *h.* ich.
אִנִּין (Gen 6, 2) *a. f. pl.* sie.
אֲנִין. אֲ׳ דַּעַת empfindlich.
אֲנִינָא. אֲ׳ דַּעְתָּא dass.
אֲנִינָה *h. f.* 1. Trauer; 2. das Trauerstadium zwischen Tod und Begräbnis.
אֲנִינוּת *h. f.* dass.
אֲנִינוּתָא (Thr 2, 5) *a. f.* dass.
אֲנִיסָא (Koh 7, 7) *a. m.* Gewaltthätiger.
אֲנִיסוּתָא *a. f., c.* אֲנִיסוּת Koh 5, 7 (MS. אֲנָסוּת) Bedrückung.
אֲנִיסְתָא *a. f., ind.* אֲנִיסָא Jes 1, 13 geraubtes Gut.
אֲנִיץ *h. m.* Flachsbündel.
אוּנִיקָא. בֵּית א׳ (Βιθυνιακή) Bithynien.
אֲנִיקוּתָא *a. f.* Seufzen.
אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.
אֱינָשָׁא *a. m.* Mensch.
אֲנַךְ *h. Pi.* verzinnen.
אֲנָךְ *h. m.* 1. Blei; 2. Zinn.
אֵינָךְ *x. m.* (ὄνυξ) Onyx.
אוּנְכָּא *x. m.* (κόγχη) Muschel.
אֵינְלָגִין *x. m.* (ἀναλογεῖον) Lesepult.
אֵינוֹמֵילִין *x. m.* (οἰνόμηλον) Honigwein.
אֵינְמָרְנוֹן (SchirR 4, 14) *x. m.* (οἰνομύῤῥινον) Myrrhenwein.
אֲנַן (Cant 2, 9, Est II 1, 1), אֲנַן *a.* wir.
אָנַן I *h., pt.* אוֹנֵן der Leidtragende. *Hitpo.* sich beklagen.
אֲנַן *a. Po. pf.* אִינַן l. אוֹנַן Koh 7, 4 (MS אִינּוּן) betrübt sein, trauern.

אַנּוֹנָא *x. f.* (ἀννώνα) 1. Naturallieferung; 2. Amtseinkommen; 3. Lebensmittel.
אוננא (DebR 6) l. אַנּוֹנָא.
אֲנִינְיָא (Ἀνανίας) Personenname.
אַנַּנְקֵי, אֲנַנְקָא (Est II 5, 1, nicht MS) *x. m. f.* (ἀνάγκη) 1. Bedrängnis, Not; 2. notwendig; 3. notdürftig.
אננקתא l. אֲקָנִיקִיתָא.
אָנַס *h.* 1. zwingen, gewaltsam thun; 2. notzüchtigen. *Ni.* 1. gezwungen, überwältigt werden; 2. genotzüchtigt werden.
אֲנַס *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲנָסוּ Gen 21, 25, *ipf.* 2 *sg.* תֵּינוּס Gen 31, 31 1. wegreissen, rauben; 2. mit Beschlag belegen; 3. dringen, zwingen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תוניסון, l. *Pe.* תֵּינְסוּן (so MS) Jer 7, 6. *Itpe.* 1. *pt. m. pl.* מִתְאַנְסִין Jes 21, 2 beraubt werden; 2. eingezogen werden; 3. gehindert werden.
אַנָּס *h. m.* 1. gewaltthätig; 2. der Besitzer von Eigentum, welches dem ursprünglichen Eigentümer gewaltsam entrissen wurde.
אֹנֶס *h. m.* 1. Zwang; 2. Todesfall.
אונים (ExJI 2, 16) l. אֵוְגֵנֵס *x. m.* (εὐγενής) Vornehmer.
אוּנְסָא (Jer 5, 8) *a. m., ind.* אוֹנֵס Jes 58, 9. 13 Zwang, Gewaltthat.
אֲנָסוּתָא *a. f., c.* אֲנָסוּת Cant 6, 6 Bedrückung.
אנסיומא l. אַכְסִיוֹמָא.
אֲנִיסִין *x. m.* (νησίον) Insel.
אוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kauf, Kaufbrief.
אַנְסְכָא *a. m.* aus gegossenem Metall gefertigt.
אָנַף (*bibl.*) *h. Pi.* zanken, streiten.
אַנְפָּא *a. m., pl.* אַנְפִּין Koh 8, 1, *c. s.* אַנְפּאִי Cant 5, 5 1. Angesicht; 2. mit בְּ vor, bei, an. בְּאַנְפֵּי נַפְשֵׁיהּ für sich selbst.
אַנְפּוּתָא *a. f.* die rituelle Schwingung, Webung (des Opfers).

אוּנְפִּיל *x. m.* (ἀμφορεύς?) Gefäss.

אָנְפִּילְיָא *x. m. pl.* (ἐμπίλια) Filzsocken.

אָנְפִּילוֹגִים (KohR 10, 16) *x. m.* (ἐπίλογος) Beweisführung.

אָנְפִּילוֹן *x. m., pl.* אָנְפְּלִין (Cant 4, 12, MS אַלְפֵּילִין!) (ἐμπυλεών) innerer Saal.

אניפונים (Est II 1, 2) l. אֶפִּיפָנֵים, MS אֶפִּיפְיָינוֹס *m.* (Ἐπιφανής) Personenname.

אַנְפַּקָא *x. m.* (ἄμβιξ?) kleines Gefäss.

אָנְפָּקִינוֹן (אנפקימון l. אנפקינון) *x. m.* (ὀμφάκινον) Öl aus unreifen Oliven.

אַנְפּוֹרָא *x. f.* (ἀναφορά) Bericht.

אַנְפָּרוּת *x. f.* (ἀναφορά) Schadenersatz.

אָנְפּוֹרְיָא *x. f.* (ἐμπορία) 1. Handelsreise, Handel; 2. Waren.

אֲנַץ *a., pt. pl. m.* אָנְצִין Koh 12, 11 l. אֲנִיצִין spitz machen(?). *Pa. inf.* אַנָּצָא 1 S 13, 21 dass.

אנק *h., pt. pl. f.* מאונקות jBikk 63[d] l. מְאוּבְּקוֹת, s. אָבַק.

אֲנַק *a., pt. pl.* מאנקין Ez 9, 4 l. מְדַנְּקִין (so MS), s. דְּנַק.

אוּנְקָא, אוּנְקְיָא *x. m.* 1. (οὐγκία) *pl.* אוּנְקִיּוֹת Unze (27 gr.); 2. Körnchen, Bischen; 3. Fleisch vom Hals.

אֲנִיקָא, אֲנִיקֵי *x. f.* (ἀνάγκη) Not.

אֲנָקָא *a. f.*, s. אֲנָקְתָא.

אִנְקָא (Est II 1, 2, MS תִּינוּקָא) wohl der fabelhafte Vogel der Araber עַנְקָא, aber vom Targumisten missverstanden, s. אִינוּקָא, תִּינוּקָא.

אֲנָקָה *h. f.* Eidechsenart.

אנקטם (?) *x. m.* Tragholz(?).

אונקיינוס (GenJI 1, 7) l. אוֹקְיָינוֹס (MS) *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.

אוּנְקְיָא s. 1. אוּנְקָא; 2. אוּנְקְלָא.

אוּנְקְלָא, אוּנְקְלֵי *x. m. f.* (ἀγκάλη), *pl.* אוּנְקְלָן, אוּנְקְלִין; אוּנְקְלִין 1. Haken, Hakenstange; 2. die Last an der Hakenstange; 3. ein Teil der Eingeweide.

אוּנְקְלָה, אוּנְקְלֵי *x. f.* (ἀνάκωλος) kurzes Ärmelgewand.

אָנְקְלִימוֹן I *x. m.* (ἔκκλητον) Appellation.

אָנְקְלִימוֹן II *x. m.* (ἔγκλητον) Beschuldigung, Anklage.

אָנְקְלוּמָא *x.* (ἐκκαλοῦμαι) ich appelliere.

אָנְקְלֵסְיָא *x. f.* (ἔγκλησις) Schuldschein.

אוּנְקְלוֹס *m.* (Ἀκύλας) Personenname.

אנקלווסים (jBm 11[d]) l. אָנְקְלֵיסִים *x. f.* (ἔγκλησις) Klagerecht(?).

אוּנְקוֹס *x. m.* (ὄγκος) 1. Masse; 2. mühevolle Arbeit.

אנקוס (BerR 46) l. אִקְנוֹס.

אנקקתא l. אַקְנֵיקִיתָא.

אִנְקוֹרָא *x. m.* eine Vogelart.

אֲנָקְתָא *x. f.* weibliches Kamel.

אֲנָקְתָא *a. f.* Seufzen.

אֲנִירְדִּפוֹן *x.* Zauberformel.

אֲנָשָׁא (Gen 6, 1), אֱינָשָׁא *a. m., ind.* אֲנָשׁ Lv 13, 2, *pl.* אֲנָשִׁין Gen 6, 4, *c.* אֲנָשֵׁי Gen 17, 27 1. Mensch; 2. jemand. *coll.* אֲנָשׁ בֵּיתֵיהּ 1. Lv 16, 11 seine Geschlechtsgenossen; 2. seine Frau.

אַנְתְּ (Est II 1, 3), אַנְתָּא (Koh 7, 22) *a. c.* du.

אָנְתָּא *x. m.* (ὄντα) Substanz.

אַנְתּוּ *a.* ihr.

אִנְתּוּתָא *a. f.* Ehe.

אַנְתַּמְרוּס (Est II 1, 3) Männername, ein Ahne Hamans.

אַנְתּוּנִּים *x. m.* (θύννος) Thunfisch.

אנתוסאי (GenJI 10, 17) l. אָרְתּוּסָאֵי *m. pl. d.* (Ὀρθωσάς) Bewohner von Orthosias in Phönizien.

אָנְתֵּיקֵי *x. f.* (ἐνθήκη) Inhalt, Ladung.

אַנְתְּרוֹפִּי *x. m.* (ἄνθρωπος) Mensch.

אִנְתְּתָא *a. f.* Weib.

אִיֵּם *x. m.* (υἱός) Sohn.

אוֹם, אֹם *x.* (ὡς) wie.

אֲסָא *a. Pa. pf.* 3 *m. sg.* אַסִּי Gen 20, 17, *imp.* 2 *m. sg.* אַסִּי Nu 12, 13, *pt. c. pron.* מְסֵינָא Dt 32, 39 l. מַסֵּינָא heilen. *Itpa. pf.* 3 *m. sg.* אִתַּסִּי Lv 14, 3, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּסֵּי Lv 13, 18 geheilt werden.

אסא (= אַסָּאָה) (Jer 14, 19) l. אָסוּ (so MS), s. אָסוּתָא.

אָסָא (Est II 7, 9) *a. m.* Myrthe (*Myrthus communis*).

אָסָא *x. m.* alt(?).

אִסָּא *m.* Personenname.

אָסְיָא, אָסָא *a. m., c. s.* אָסָךְ Ex 15, 26 Arzt.

אוסאי (Ps 120, 5) l. מוּסָאֵי?, s. מוּסָאָה.

אֲסַב *a. Pa.* Erbrechen veranlassen(?).

אסנגטירין l. אַבְגֶנְסְטָטוֹן *x. m.* (εὐγενέστατος) edelster.

אַסְדָּא *a. f.* (σχεδία) Floss(?).

אַסְהֲדוּתָא, אַסְהֲדָתָא *a. f.* Zeugnis, Bericht eines Augenzeugen.

אָסוֹן (*bibl.*) *h. m.* unglücklicher Zufall.

אֲסוּפוֹת *h. f. pl.* Versammlung.

אֲסוּפִי *h. m.* Findling.

אָסוּר *h. m.* Gefangener.

אִסּוּר *h. m.* 1. Band, Kette; 2. Verbot, Verbotenes; 3. Festzugabe; 4. Personenname.

אֵסוּר *h. m.* Gefangenschaft.

אֲסוּרָא (bibl. אֱסוּרָא) *a. m., ind.* אָסוּר Ez 3, 25, *pl. c. s.* אֵיסוּרֵי 1. Band; 2. Fessel.

אִסּוּרָא *a. m.* 1. Verbot, Verbotenes. עֲבַד אִסּוּרָא Verbotenes (Unzucht) treiben; 2. *pl.* אִסּוּרִין (Jer 30, 11, Or 1474 יִסּוּרִין) Züchtigung.

אֲסוּרִין (?) *h. m. pl.* Geräte der Weinpresse.

אֲסוּרִיתָא *a. f.* Bündel.

אֲסֵוִירוּס *m.* (Σεβῆρος) Personenname.

אָסוּתָא *a. f., ind.* אָסוּ Gen 3, 6 Heilung, Gesundheit, Heil.

אַסְחָרוּתָא *a. f., c.* אַסְחָרוּת (1 K 10, 5) zu Tische Sitzen, Tafelrunde.

אסיטא l. אָסוֹטָא *x. m.* (ἄσωτος) ausschweifend.

אִסְטְבָא *x. m.* (στοά) 1. Säulengang; 2. Vorratsraum; 3. Lager, Sitz.

אִסְטַבְלָא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אִסְטַבְלְמָא *x. f.* (*stabulatio*) Stallung.

אִסְטַגְיָא *x. f.* (στέγη), *pl.* אִיסְטַגְיוֹת jAb z. 42ᵃ Decke, Dach.

אִסְטַגְלִילִית *x. f.* Schwarm.

אִסְטַגְנִינָא *x. m.* (vgl. στοιχεῖον) Astrolog.

אִסְטַגְנִינוּת *x. f.* Astrologie.

אִסְטַדְיָא, אִסְטַדִּין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.

אִסְטַהַר *f.* weiblicher Personenname.

אִסְטָיו, אִסְטְוָא *x. m.* Säulenhalle.

איסטווא (jMaasSch 55ᵇ) l. אִסְטַוְלָא.

אִסְטַוְלָא *x. m.* (στάβλα) Stall.

אִסְטְוָנָא (2 K 11, 14) *x. m.* Pfeiler.

אִסְטְוָנִית *x. f.* Säulenhalle.

אִסְטְוָרָא *x. m.* Knöchel.

אסטטי l. אִסְטָסִי *x. m.* (vgl. στάσις) unruhig, aufrührerisch.

אִסְטַטְיָא *x. f.* (στατίων) Ruhestation.

אִסְטַאטִיבָא *x.* (*stativa, sc. castra*) feste Militärstation.

אִסְטַטְיוֹן *x. m.* (στατίων) 1. Militärposten; 2. Bestand.

אִסְטַטְיוֹנָר *x. m.* (*stationarius*) Wachtsoldat.

אַסְטְיוּתָא *a. f., c.* אַסְטָיוּת Jes 27, 9 Beseitigung.

אסטטני l. אִסְטַסְיָנִי (vgl. στάσις) aufrührerisch(?).

אִסְטַכְטוֹן *x. m.* (στακτόν) von selbst ausfliessendes Öl.

אסטכיון (BerR 19) l. אִסְטִכָרִין? *x. m.* (στιχάριον) Leibrock(?).

אסטולי l. אִסְטֵילִי *x. f.* 1. (στήλη) Denksäule; 2. Dokument.

אִסְטְלָא, אִסְטְלִית *x. f.* (στολή), *pl. aram.* אַסְטְלָן 2 K 5, 5 Soc 59, *pl. hebr.* אִסְטְלָאוֹת Gewand. S. אִצְטְלָא.

אִסְטְלָא *x. m.* (στύλος) Schreibgriffel.

אִסְטְמָא *x. m.* 1. (στέμμα) Stirnband; 2. (vgl. στομόω) Schärfen des Eisens; 3. Zauberformel, vgl. סְמָא.

אִסְטוֹמְכָא *x. m.* (στόμαχος) Magen, Leib, s. אִסְתּוֹמְכָא.

אסטו מוכריאה (jSabb 8ᵇ) l. אִסְטוֹמְכְרִיאָה *x. m. pl.* (στομαχάρια) Leibbinde(?).

אִסְטַנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.

אסטן (Sem 13) l. **אָרוֹן**.

אַסְטְנֵיס *x. m.* (ἀσθενής) schwach, kränklich.

אִיסָטִיס *x. f.* (ἰσάτις) Färberwaid (*Isatis tinctoria*).

איסטסטולאטין l. **אִיסְטְרַטֵילָטִין**.

אִסְטַסְיָנִית *x. f.* (vgl. στάσις) aufrührerisch, zänkisch.

אסטית (SchemR 15) l. **אסטיוו**, s. **אִסְטְוָא**.

אסטופיט' l. **אַטִימִימוֹן**.

אִסְטַפְנִינִיתָא, **אִסְטַפְנִינָא**, **אִסְטַפְלִינָא** (mit Suff. **אִיסְטַפְנִינִיתֵיהּ** jChall 60ᵃ) *x. m. f.* (σταφυλῖνος) Möhre (*Daucus Carota*) (?).

אִסְטַקְטוֹן *x.* (στακτόν) von selbst auslaufendes Öl.

אִסְטְרוֹבִילוֹס (Ἀριστοβοῦλος) Personenname.

אִסְטְרוֹבְלִית, **אִסְטְרוֹבִיל** *x. f.* (στρόβιλος) 1. Mühlstein; 2. Pinienapfel, Piniensame.

אסטרוגילא s. **אַסְטְרוֹלוֹגוֹס**.

אסטריגוס l. **אַסְטְרִיסְקוֹס** *x. m.* (ἀστερίσκος) Merkzeichen.

אִסְטְרִידָא *x. m.* Segel, Takelage (?).

אִסְטְרָטָא, **אִסְטְרָטְיָא** *x. c.* (στράτα), *pl.* **אִסְטְרָטָן**, **אִסְטְרָטִין** gepflasterte Strasse.

אִסְטְרַטְיָא *x. f.* (στρατιά) 1. Kriegsheer; 2. Befehlshaber (στρατηλάτης); 3. Lager, Lagerplatz.

אִסְטְרַטֵּיגָא, **אִסְטְרָטֵיגָא** (1 S 14, 15), **אִסְטְרָטֵיגוֹס** *x. m.* (στρατηγός) 1. Praetor, Propraetor (Statthalter einer kaiserl. Provinz); 2. Feldherr.

אִסְטְרַטְיוֹטֵיס, **אִסְטְרַטְיוֹט** *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.

אִסְטְרָטֵילִיס, **אִסְטְרָטֵילִיטָא** *x. m.* (στρατηλάτης) Feldherr, Oberbefehlshaber (*magister militum, comes rei militaris*).

אסטריא, **אסטרטיא** l. **אִסְטְדְיָא**.

אסטרכין (jBabK 7ᶜ, Ausg. Ven. **איסטדכין**) l. **אִסְטְרְפִין** *x. m.* (στρόφιον) Tragband, Gürtel.

אַסְטְרוֹלוֹגְיָא *x. f.* (ἀστρολογία) Sterndeuterei. *pl.* **אַסְטְרוֹלוֹגִין** astronomische Tabellen.

אַסְטְרוֹלוֹגוֹס *x. m.* (ἀστρόλογος) Sterndeuter.

אסטרון l. **אִסְטְרַטְיוֹטִין**.

אִסְטְרוֹנְגִילוֹן *x.* (στρογγύλον) rund.

אִסְטְרוֹפוֹמָא *x. m.* (στροφωμάτιον) Thürangel.

אִסְטְרַקְלִילָא *x. m.* Beinschiene (?), s. **פְּרַקְלִילָא**.

אַסִּי, **אִסִּי** *m.* Personenname.

אָסְיָא (Ex 21,19) *a. m.*, *pl. d.* **אָסְוָתָא** Gen 50, 2 Arzt.

אָסְיָא *Asia proconsularis* (Mysien).

אַסְיָא Örtlichkeit in Palästina (Ἔσσα?).

אוּסְיָא, **אוּסִיתָא** *x. f.* (οὐσία) 1. Wesen; 2. Grundstück.

אָסְיוּתָא *a. f.* Heilung.

אסיטא (Prov 23, 20.21) l. **אָסוֹטָא** *x. m.* (ἄσωτος) unmässig.

אָסְיָנָא *a. m.* Arzt.

אסיסנא l. **אָסְיָנָא**, s. **אָסְנָתָא**.

אָסִיף *h. m.* Ernte.

אֲסִיפָה *h. f.* 1. Versammlung; 2. Ernte; 3. Hereinholung (von Tieren zum Verzehren ohne rituelle Schlachtung); 4. Tod.

אָסִיר *h. m.* Gefangener.

אֲסִירָא *a. m.*, *pl.* **אֲסִירֵי** Gen 40, 5 Gefangener.

אֲסִירָה *h. f.* Gefangenschaft.

אַסִּיתָא s. **אַסִּתָא**.

אִסְכַּדְיָא *x. f.* (σχεδία) Floss.

אֶסְכָּלָא, **אֶסְכַּלְתָא** *x. f.* (ἐσχάρα), *pl.* **אֶסְכָּלָאוֹת**, **אֶסְכָּלוֹת** Bratrost, Feuerstelle.

אִסְכּוֹלֵי *x. f.* (σχολή) Schule.

אִסְכּוֹלֵי *x. m.* Gelehrter.

אִסְכּוֹלַסְטִיקָא *x. m.* (σχολαστικός) 1. Lehrer; 2. Advokat.

אִסְכֵּמָא *x. f.* (σχῆμα) Miene, Haltung.

אַסְכָּמוּתָא *a. f.* Übereinstimmung.

אִסְכּוּפְתָא *a. f.*, *pl.* **אִסְכּוּפִין**, **אִסְכּוּפָן** Schwelle.

אַסְכָּרָא *x. m.* (σκίῤῥος?) Geschwulst (im Halse).
אסכריא (jBer 8^c) l. אִסְכָּרְיָא.
אָסָל, אֵיסָל *x. m.* (ἄσιλλα) Tragstange.
אַסְלָא *x. m.* (ἄσιλλα), *pl.* אַסְלִין, אַסְלָן dass.
אַסְלָא *x. f.* (σέλλα) 1. Sessel; 2. Nachtstuhl.
אסלטין (jBer 9^a) l. אִסְרְטִין, s. אִסְטְרָטָא. (Ausg. Lehm. אַטְלְסִין, s. אַטְלִים).
איסטמא (jBer 6^c) l. אִסְרָטָא (mit Ausg. Lehm.), s. אִסְטְרָטָא.
אַסְמַכְתָּא *a. f.* 1. Stütze; 2. Anlehnung; 3. Zusage unter einer Bedingung, deren Nichteintreten angenommen wird (Hoffnungsvertrag).
אָסִימוֹן *x. m.* (ἄσημον) ungeprägtes Metall.
אוּסְמְנָא *m.* ein ägyptischer Volksstamm (?).
אִסְמַרְגְּדִין *x. m.* (σμαράγδιον) Smaragd.
אַסְנָא *a. m.*, *pl. d.* אַסְנַיָּא Jo 1, 17 (MS חוּסְנַיָּא) Vorrat.
אַסְנָא (Ex 3, 2) *a. m.* 1. Brombeerstrauch (*Rubus fruticosus*); 2. Brombeere.
אסנגרין l. אַכְסִינְרִין.
איסניא (BerR 37) l. מוּסְיָא.
אַסְנְתָא *a. f.* 1. Mörser; 2. Brombeerstrauch.
אסיסנא l. אָסִינָא, s. אַסְנְתָא.
אָסַף *h.* einsammeln, ernten. *Ni.* 1. gesammelt, aufgelesen, geerntet werden; 2. sich versammeln; 3. abscheiden.
אֲסַף *a.* ernten.
אַסְקְפָּא *a. m.* Schwelle.
אִסְפּוֹג, אִסְפּוֹגִיתָא, אִסְפּוֹגָא *x. m.* (*f.*) (σπόγγος), *ind.* אִסְפּוֹג Ex 29, 23 lockeres Gebäck.
אִסְפְּרִיכָא *x. m.* Bleiweiss.
אִסְפּוֹר *x. m.* Sapphir.
אִסְפּוּרַק Ortsname.
אספוטמיא (BerR 30, Ausg. Konst. אספמיא) l. אַפָּמְיָא (Ἀπάμεια) Apamea.
אַסְפַּמְיָא, אַסְפַּמְלְיָה *x. f.* (ὀσπίτιον, ὀσπιτάλιον) Aufenthalt als Gast.

אִסְפָּתִין s. אִסְפָּמִין.
אַסְפַּלְיָאה *x. f.* (ἀσφάλεια) feierliche Versicherung.
אִסְפְּלִידָא *x. m.* 1. (σπηλάδιον) Höhle; 2. (σπαλίδιον) Nische, Winkel.
אִיסוֹפוֹלִיטְיָא *x. f.* (ἰσοπολιτεία) Bürgerrecht.
איספליטון (VajR 17, Jalk Ps 808) l. אִיסְפַּרְטוֹן *x. m.* (σπάρτον) Seil.
אִסְפְּלָנִית, אִסְפְּלָנִיתָא *x. f.* (σπλήνιον) Pflaster.
אִסְפַּמְיָא (Ob v. 20) 1. (Ἱσπανία) Spanien; 2. l. אַפָּמְיָא (Ἀπάμεια) Apamea.
אִסְפַּנְגָא s. אִסְפּוֹגָא.
אִסְפַּנְדְּמוֹן, אִסְפַּנְדְּמְנוֹס *x. m.* (σφένδαμνος) Ahorn.
אִסְפְּנִי *x. m.* (vgl. Ἱσπανία) Spanier.
אִסְפַּנְיָא *x. f.* (Ἱσπανία) Spanien.
אִסְפַּנִיקִי (2S 18, 11; 21, 16) *x. f.* (Ἱσπανική?) Schwertgurt.
אִסְפַּסְיָנוֹס, אִסְפַּסְיָאנוֹס (Thr 1, 19, nicht MS.) (Οὐεσπασιανός) Kaiser Vespasian.
אִסְפַּסְיָאנִי *x. m.* Anhänger Vespasians.
איספיסריאן (קומים) VajR 5 Ausg. Ven. (Ausg. Konst. nur קומיסטין) l. קוֹמִים אוֹפְּסִיאֲרִיאוֹ *x. m.* (κώμης ὀψαρίου) Oberproviantmeister.
אַסְפַּסְתָּא *x. f.* Luzerne (*Medicago sativa*).
אִסְקְפָא *a. m.* (σκύφος) Becher.
אִסְפִּיקוּלָא *x.* (σπέκουλα) Dienst der Scharfrichter.
אִסְפַּקְלָטוֹרָא *x. m.* (σπεκουλάτωρ) *pl. c.* אִסְפַּקְלָטוֹרֵי Est II 5, 2 Leibwächter, Scharfrichter.
אִסְפַּקְלַרְיָא *x. f.* (σπεκλάριον) 1. Glas; 2. Spiegel.
איספסקטין (EstR 1, 12) l. אַפְסַרְטוּטִים *x. m.* (ὀψαρτυτής) Koch.
אִסְפָּר *x.* (σπεῖρα) Kohorte (?).
אַסְפְּרָא *x. m.* (ἀσπρός) Asper (1/6 Denar?).
אַסְפַּרְגוֹס *x. m.* (ἀσπάραγος) 1. Kohlkeim; 2. eine Weinsorte.

אַסְפַּרְגְּלָא *x. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).

אַסְפַּרְנָא *x. m.* (σπεῖρα) Kohorte(?).

אַסְפְּרוֹן *x. m.* (ἄσπρος) weiss (eine Fischart).

אַסְפְּרִיטוֹן *x. m.* (σπάρτον) Seil.

אספירכא s. אַסְפְּדִיכָא.

אַסְפַּרְמְקָא *x. m., pl.* אִיסְפַּרְמְקֵי DtJI 28, 23 wohlriechendes Kraut.

אַסְפִּירָם, אַסְפִּירָא *x. m.* (σπεῖρος) Überwurf, Gewand.

אַסְפְּרִיסָא *x. m.* (*sparus*) grober Jagdspiess.

אַסְפּוּרְק Ortsname.

אַסְפְּתִין, אַסְפָּתֵי *x. f.* (σπάθιον, σπάθη) 1. Schwert; 2. Spatel (zum Festschlagen des Einschlags beim Weben).

אַסְפַּתְרֵי (SchirR 2, 15) *x. m.* (σπαθάριος) Schwertträger.

אִיסַק *m.* (Ἰσαάκ) Personenname.

איסקבמיריי (jKil 32c) l. איסקרטירי, s. אִסְקְרֵיטֵירָא.

אַסְקוּפָּה *h. f.* 1. Schwelle; 2. Rase.

אַסְקוּפְּתָא *a. f.* 1. Schwelle; 2. gewisse Teile eines geschlachteten Tieres.

אַסְקוּתָא *a. f.* Heizung.

אַסְקוּטְלָא *x. m.* 1. (σκυτάλη) Stock, Stockschlag; 2. (σκουτέλλα) Teller, kleine Schüssel.

אִיסְקְיוֹסוֹזוּת(?) (EstR 1, 14) *x.* Schicksal(?).

אַסְקַלָא s. אַסְכָּלָא.

אַסְקוֹלַסְטִיקָא s. אַסְכּוֹלַסְטִיקָא.

אַסְקוּנְדְּרָא *x. m.* 1. Kourier; 2. Spielmarke(?).

אוסקניתא, l. אִיסְקָפִיתָא *x. f.* (σκάφη) Kahn.

אַסְקָפֵי, אַסְקָפָא *x. f.* (σκάφη) dass.

אַסְקַפַּסְטֵי, אַסְקָפֵי *x. f.* (σκέπη, σκεπαστή) Sänfte, Schirmdach.

אַסְקָרָא *x. m.* die geschwänzte Heuschrecke.

אַסְקוֹרְטְיָא *x. f.* (*scorteum*) Lederdecke.

אַסְקְרִיטָּנִן (Ex 16, 31, Sach 4, 12), אַסְקְרִיטִין *x. f. pl.* 1. Heerdgebackenes (ἐσχαρίτης); 2. Pfanne (ἐσχαρίς).

אַסְקְרֵיטֵירָא (jKeth 35b falsch איסקריטורי) *x. m.* (σεκρητάριος) Schreiber.

אִסְקַרְיָא *x. f.* (ἱστοκεραία) Segelstange.

איסקרנדה (jAbZ 39d) l. אִיסְקַנְדְּרָה.

אָסַר *h.* 1. binden, fesseln; 2. anschirren; 3. durch einen Eid binden; 4. verbieten, untersagen. *Ni.* 1. gebunden werden; 2. untersagt werden.

אֲסַר *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲסָרוּ Nu 15, 34 1. binden, fesseln; 2. verbinden; 3. durch Zauber binden, beschwören; 4. ein Entsagungsgelübde thun; 5. verbieten; 6. Durchfall hemmen. *Pa. pt. pl.* מְאַסְּרִין Gen 37, 7 binden, knüpfen. *Itpe.* (*Itpa.*) 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְאֲסַר Gen 42, 19 gebunden werden; 2. verboten werden.

אִסָּר *x. m.* (ἀσσάριον) 1. Ass (= 1/4 Sesterz); 2. Münze.

אִסָּר, אֱסָר *h. m., pl.* אִסָּרוֹת, אִסָּרִין 1. Band, Kette; 2. Entsagungsgelübde.

אִסָּרָא, bibl. אֱסָרָא *a. m., ind.* אִסָּר Nu 30, 3, *pl. ind.* אֱסָרֵי Nu 30, 5, *pl. c. s.* אֱסָרָהָא Nu 30, 6 1. Entsagungsgelübde; 2. Band, Kette.

אַסְרָא *a. m.* Fürst (Schutzgeist).

אַסְרַדְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.

אֲסָרָה *h. f.* Anspannen.

אֲסָרוּתָא *a. f.* Band, Fessel.

אסרטא l. אִסְטְרָטָא.

אסרטיא l. אִסְטְרַטְיָא.

אסרטיוטא l. אִסְטְרַטְיוֹטָא.

איסרטום (jBm 8c) l. אִסְטְרַטְיוֹטִים.

אַסַּרְתָּא *a. f., c.* אֲסָרַת Ex 12, 22, *pl. c. s.* אֲסָרָתְכוֹן Gen 37, 7 Gebund, Bündel, Garbe.

אַסְּתָא *a. f.* 1. Mörser; 2. Hüftknochen.

אִסְתְּהַר *x. m.* Stern Venus.

אִסְתְּוָנָא *x. m., pl. c.* אִסְתְּוָנֵי Or 2377,

אִסְתְּוְרֵי Or 2375 Koh 12, 5 l. אִסְתְּוְרֵי Knöchel.

אִיסְתַּלְגָּנִית (?) *x. f.* Schar (?).

אסתרמינא s. אִסְטְרְמִינָא.

אִסְתּוֹמְכָא *x. m.* (στόμαχος) 1. Magen; 2. Öffnung, Mündung.

אִסְתְּנָא, אִסְתַּן *x. m.* Nordwind.

אִיסְתּוּנְיָה Ortschaft in Babylonien.

איסתונגסין l. אִיסְתּוֹנְסִין jMaasSch 56b *x. m. pl.* (σιτώνης) Getreidegrosshändler.

אִסְתַּנְדְּרָא *x. m.* Statthalter.

אַסְתְּנִים *x. m.* (ἀσθενής) schwach.

אַסְתְּנִיסְיָה *x.* (von ἀσθενής) Schwäche.

איסתפניני s. אִיסְפְּנִינָא.

איסתקמון s. אִיסְטְכְמוֹן.

אִסְתֵּירָא *x. m.* (στατήρ) Stater (= 2 Sekel = 4 Silberdenare).

אַסְתְּרָא (Est II 2, 7) *x.* (ἀστήρ) Stern Venus.

איסתרמינא s. אִיסְטְרְמִינָא.

איסתרולוניאה s. אַסְטְרוֹלוֹגְיָא.

אִסְתְּרוּקָנִית *x. f.* (ἰστρικόν) eine Salzart (istrisches?).

אָעָא *a. m., ind.* אָע Nu 31, 20, *pl.* אָעַיָּא Lv 1, 7 Holz, Balken.

אָעִיתָא *a. f., pl. d.* אָעֲיָתָא Jud 5, 28 Gitterfenster.

אַעֲרָעָא *a. m.* widerwärtiges Begegnis.

אַף *h.* auch. אַף — אַף sowohl — als auch. אַף לֹא — אַף לֹא weder — noch. אַף עַל פִּי שֶׁ, אַף עַל גַּב שֶׁ obgleich. אַף עַל פִּי כֵן nichts desto weniger, dennoch.

אַף (Nu 16, 13) *a.* auch. אַף — אַף Ex 5, 14 sowohl — als auch. אַף לָא — אַף לָא Gen 21, 26 weder — noch. אַף עַל גַּב דְּ obgleich.

אוּף (Est II 8, 13) *a.* auch.

אַף *h.* 1. Nase; 2. Gesicht; 3. Zorn; 4. Name eines Engels; 5. s. יַחַף.

אַפָּא *a. m., c. s.* אַפָּהּ Gen 24, 46 1. Nase; 2. *pl. ind.* אַפִּין Dt 34, 10, *c.* אַפֵּי Gen 1, 2 Gesicht. אַפִּין בְּאַפִּין Gen 32, 30, Cant 1, 2 von Angesicht zu Angesicht; 3. Anwesenheit; עַל אַפֵּי Gen 23, 19, לְאַפֵּי Nu 16, 2, בְּאַפֵּי in Gegenwart von, vor; עַל אַפֵּי Dt 32, 49 gegenüber; 4. Vorderansicht, Oberfläche; 5. Art, Methode; 6. Charakter, Natur.

אֲפָא (Gen 19, 9) *a., imp.* 2 *m. pl.* אִיפוּ Ex 16, 23, *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיפֵי Lv 24, 5 backen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְאֲפֵי Lv 6, 10 gebacken werden.

אָפָא (= אַפְעָא) *a. m.* Hyäne (?).

אָפְאָה s. אַפְיְתָא.

אָפּוּבַלְסְמוֹן *x. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsamharz.

אַפְּדַכְסִים *x. m.* (ἐπιδέξιος) geschickt.

אַפַּדְנָא *x. m., c. s.* אַפַּדְנֵיהּ Jer 43, 10 (MS אוּדְנֵיהּ) Prachtwohnung.

אַפִּידְרָא *a. m.* Estrich (?).

אִיפּוֹדְרוֹמִין *x.* (ἱππόδρομος) Rennbahn.

אָפָה *h.* backen. *Ni.* gebacken werden.

אִיפוֹ *x.* (ὑπό) von.

אֵיפוֹדָא (Ex 28, 4) *a. m.* hohepriesterliches Schulterkleid.

אַפּוּחָא *a. m.* Aufblasung.

אֲפוֹל, אֵיפוֹל *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).

אַפּוּמָא *x. m.* (ἔμφωμα) Lichtöffnung.

אָפוּן, אָפוֹן *h. m.* Kichererbse (*Cicer arietinum*).

אַפּוּקֵי (Lv 26, 5) *a.* (eigentl. *inf. Aph.* v. נְפַק) Ausgang.

אַפּוּקֵי שַׁבְּתָא Sabbatausgang (Sonnabend abend).

אַפּוּתָא *a. f.* 1. Nase; 2. Stirn.

אפו l. מַפָּו.

אַפּוּיָנָא *x. m.* (ὀψιανός) Lavaglas.

אַפָּחְתָּא *a. f.*, אַפָּחַת רוּחָא Verhauchung des Geistes, Kummer.

אַפְּחָוָא, אַפְּחָזָא *a. m.* 1. Leichtsinn; 2. Aufbauschung (viell. zu lesen אַפּוּחָא.

אַפְּטָא *x.* (ἑπτά) sieben.

אַפִּיטַגְמָא *x.* (ἐπίταγμα) Auftrag.

אַפְּטַט *x. m.* (ὑπόθετον) Untersatz, Dreifuss.

אִיפַּטְיָא (falsch אפטי) *x. f.* (ὑπατεία) 1. Konsulat, Konsulats-Aera; 2. Präfektur, Provinz.

אפוטיין (Jalk Ps 842) l. אֶפְּסְיָין (?).

אפוטמא l. אַפּוּמָא.

אפטניות (Pirk El 23) l. אַפְּטְקִיּוֹת, s. אַפּוֹתִיקִי.

אפטוניות (KohR 1, 8) l. אַפְּטוֹרִיּוֹת *x. f. pl.* (φθορά) Schändungen (?).

איפוטונקריק לינטין (PesR 26) l. מִיפַּלְטִין מְרִיקְלִינִין (?), s. מְרִיקְלִין, פַּלְטִין.

אַפּוֹתִיקִי, אַפּוֹתִיקָא *x. f.* (ἀποθήκη) Niederlage, Speicher.

אִיפּוּטִיקוֹס *x. m.* (ὑπατικός) Consularis (Statthalter mit dieser Rangstufe).

אַפְטָרָה *h. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אַפִּיטְרוֹפָּא, אַפִּיטְרוֹפּוֹס (falsch אפטרופולא) *x. m.* (ἐπίτροπος) 1. Aufseher, Verwalter, Procurator (Landpfleger); 2. Vormund; 3. Steuererheber; 4. Polizeiaufseher (Curator).

אַפִּיטְרוֹפְּיָא *x. f.* Vormund.

אַפִּיטְרוֹפְּסוּת *x. f.* (vgl. ἐπίτροπος) Amt des Verwalters.

אַפְטָרְתָּא *a. f.* 1. Abschiedsrede; 2. die gottesdienstliche Propheten-Lektion.

אפטוריקא (BerR 94) l. אַפַּטְרִיקָא (πατρίκιος) Patrizier oder אַפַּטְרִיַּרְכָא (πατριάρχης) Patriarch.

אוֹפִי, אוֹפִיתָא *x. f.* (εὐφυΐα) Naturanlage.

אֲפִיָּה *h. f.* 1. Backen; 2. Ortsname; 3. Kraut (?).

אַפַּטוֹרִיקָא *m.* (Πατρίκιος?) Personenname.

אוֹפִּיוֹן *x. m.* (ὄπιον) Opium.

אַפִּיוּמָא l. פִּיוּמָא.

אִפִּיַּטְרוֹס *x. m.* (ἱππιατρός) Pferdearzt.

אָפִיל *h. m.* Spätling, *f.* אֲפִילָה Spätherbst, dritte Periode des Frühregens, *pl.* אֲפִילוֹת spätträchtige Schafe.

אַפִּילָא *a. m.* Spätling, *pl.* אַפִּילֵי Koh 11, 2 (nicht MS) Spätsaat.

אֲפֵילָה *h. f.* Finsternis.

אָפִין *x. m.* (ἀφύη) kleine Fischart.

אָפִיק *h. m.* 1. Bach, Kanal; 2. Gewaltiger.

אָפַךְ s. הָפַךְ.

אָפִיתָא *a. f.*, *pl.* אָפְיָן 1 S 8, 13 Bäckerin.

אֲפַךְ (1S 4, 16) *a.* 1. umkehren, umwenden. אֵיפוֹךְ ich vertausche (die Namen der Tradenten). לָא תֵיפוֹךְ du brauchst nicht zu tauschen; 2. fliehen, kehrt machen; 3. zerstören; 4. verwandeln; 5. א' שְׁבוּעָא den Eid jemandem zuschieben; 6. hausieren, handeln; 7. vergelten, zurückerstatten; 8. kümmern, angehen, l. אֲכַף (Dalm., Gr. 195). *Pa.* אַפֵּיךְ 1. wegwenden; 2. in die Flucht schlagen; 3. zerstören. *Itpe.* אִתְפֲּךְ vertauschen.

אַפְכָא *a. m.* Gegenteil.

אַפּוֹכִי *x. f.* (ἀποχή) 1. Erlassurkunde, Quittung; 2. Belohnung.

אופיכיה (EchR 3, 13) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung (?).

אָפַל *h. Hi.* 1. dunkel machen, dunkel werden; 2. spät tragen, spät reifen.

אֲפַל *a. Aph.* dass.

אָפֵל *h. m.* 1. dunkel; 2. schwerfällig, langsam; 3. קֶרֶן א' Name eines Berges.

אֹפֶל *h. m.* Finsternis.

אִפְלוּ (Cant 8, 9, Koh 5, 8) *a. h.* obwohl, selbst wenn.

אַפְלוֹסִם (Est II 3, 1, MS אַפּוּלְנוֹס Ἀπόλλων), אַפּוּלִימוֹס (Sophr XIII, 6) *m.* (Πλοῦτος?) Personenname.

אפלטור l. אַמְפַּרְטוֹר.

אַפּוּלְיָא (Ez 27, 6, MS אַפּוּלִיָא) (Ἀπουλία) Apulien.

אַפִּילוֹן *x. m.* (ἀπειλῶν) drohend.

אַפִּילְיוֹן, אַפִּילוֹן *x. m.* (πυλών) Thorweg.

אפילון l. אַפִּילִי *x. f.* (ἀπειλή) Unglück.

אַפַּלְיוֹן *x. m.* (πάλλιον) Mantel.

אַפִּילְיוֹן *x. m.* (πιλίον) Filzhut.

אפולמוטוס 1. אֶפִּימְלִיטִּים.

אֲפַלְסָמוֹן (VajR 16) *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

אפליקטא, אפליקתא 1. אַפְקִילְתָא, s. אִפְקִילָא.

אַפַּלְתָא *a. f., pl. d.* אַפַּלְתָא Ex 9, 32 1. spätreifend; 2. spätträchtig.

אַפּוּמָא *x. f.* (ἔμφωμα), *pl.* אַפּוּמָטָא Fenster.

אופיטמאטא (SchemR 28) 1. אֵיפִּיטַגְמָאטָא *x. pl.* (ἐπιτάγματα) Aufträge.

אַפָּמְיָא, אַפָּמְיָם Stadt in Syrien (Ἀπάμεια).

אֶפִּימְלֵטִּים *x. m.* (ἐπιμελέτης) Verwalter.

אפומלייא (jNed 40ᵇ) 1. אֶפִּימְלֵיָא.

אִיפּוֹמְנֵימָא *x. m.* (ὑπόμνημα) Anklageschrift.

אֹפֶן *h. m.* Art.

אוֹפָן *h. m.* eine Gattung von Engeln.

אוֹפַנָּא *a. m., pl. d.* אוֹפַנַּיָּא Ez 10, 13 1. Rad; 2. Engelgattung.

אֲפוּנְדָּא *x. f.* (φοῦνδα) Geldgurt.

אַפַּנְטֵי *x.* (ἀπαντίον) entgegen, Zusammentreffen. לְאַ׳ entgegen.

אַפַּנְטֵיסוֹן *x.* (ἀπάντησον) begegne!

אפנטור (Cant 5, 14, nicht MS) 1. אַפַּנְטֵיר *x. m.* (πάνθηρ) Pantherstein (*Jaspis?*).

אפנטורין (ExJI 28, 20) 1. wie MS אַפַּנְטֵירִין *x. m.* (πανθήριον) dass.

אפנקריסין 1. אַפַּנְדְּקָרִיסִין *x. m. pl.* (κάρυον ποντικόν) Haselnuss.

אַפַּנְתָּא *a. f.* Oberleder am Schuh.

אֶפֶס *h. m.* 1. Ende; 2. Knöchel.

אָפֶס *x.* (ἄφες) lass.

אוֹפְס *x.* (ὤψ) Auge.

אָפָס *m.* Personenname.

אָפִּים. סַר א׳ Serapis, ägypt. Gottheit.

אַפַּסְמְיָא Ortsname.

אפסמיתה (jSabb 10ᵃ) 1. אִסְפְּמִיתָה, s. אִסְפְּתִי.

אוּפְסָא *x.* (κάψα) Behältnis.

אֶפִּיסְטוֹלֵי *x. f.* (ἐπιστολή) 1. Brief, Botschaft; 2. Vorschrift; 3. Vermächtnis, Testament.

אֶפַּסְטְלָאן *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen, Brödchen.

אֶפִּסְטִילְיָא *x. f.* (ἐπιστύλιον) Architrav.

אַפּוּסְטוּמוֹס *m.* (Πόστουμος) Personenname.

אַפְּסְטְקִין *x. m. pl.* (πιστάκια) Pistazie (*Pistacia vera*).

אפסיות (jDem 22ᶜ) 1. אֶפּוֹרִיוֹת (?) (ὀπώρα) *x. f. pl.* Sommerfrüchte.

אוּפְסִים, אוּפְסִין *x. m. pl.* Steine (?)

אַפְסִין *x. m.* (ὀψιανός) Lavaglas.

אַפְסִירָא s. אַפְסָרָא.

אַפְסוֹנִין, אַפְסַנְיָא (falsch ארפסנון) *x. m.* (ὀψώνιον) Ration, Zehrung.

אַפְסִנְתִּין *x. m.* (ἀψίνθιον) Wermut (*Artemisia absinthium*).

אַפְסְקִין *x. m.* (ὀψίκιον, *obsequium*) Quartiermacher des Kaisers.

אַפְסְקִימָא *x. m.* Kokosbast.

אַפְסָר, אַפְסָרָא (NuJI 19, 2 MS) *x. m.* Gebiss, Zaum.

אפיסתקיתי (BerR 70) 1. אַפְסְתֵיקִיתֵיהּ von אַפְסְתֵיקִיתָא *x. f.* (ὀψοθήκη) Speisebehälter.

אַפְעָא *a. m.* Hyäne.

אֶפְעֶה *h. m.* Otter.

אֵיפּוֹפִּי א׳ יִשְׂרָאֵל (jNed 42ᶜ) beim Gotte Israels! (absichtl. Umwandlung von אֱלֹהֵי י׳).

איפודין (אַפִּיפוֹדִין) *x. m.* 1. (ὑποπόδιον) Fussschemel; 2. אפופורין KohR 3, 19 1. אֶפִּיפוּרִין II.

אַפְּפוֹן *x. m.* (ἐφυφή) Einschlagfaden.

אֶפִּיפִּיוֹרָא *x. m.* (πύρφορος?) ein niederer Beamter.

אפופלסמון s. אֲפוּבַלְסָמוֹן.

אֶפִּיפִּירוֹת (?) *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Rohrgeflecht; 2. Papyrosmatten.

אֵיפּוֹפָסִין, אֵיפּוֹפָסִים *x. f.* (ἀπόφασις) Verurteilung.

אפיפורין I (Kel 24, 7) 1. אַפּוּפוֹדִין.

אֶפִּיפוּרִין II (BerR 17) *x. m.* (ἐπιπώρωμα) dicke Haut.

אָפַץ *h.* 1. zusammenpressen; 2. verschliessen.

אֲפַץ *a.* 1. zusammenpressen; 2. mit dem Saft von Galläpfeln versehen.

אַפְצָא *a. m.* Gallapfel.

אפיקדונא (jSchebu 37[d]) l. mit Ausg. Ven. פִּיקְדוֹנָא.

אַפְקוּתָא *a. f.*, *c. s.* אַפְקוּתֵיהּ, MS פְּקוּתֵיהּ 1 S 4, 18 1. der untere Teil des Halses; 2. א' דְדִיקְלָא Seitenschoss des Palmbaumes.

אַפָּקוּתָא *a. f.*, *c.* אַפָּקוּת Dt 8, 3 1. Hervorbringen; 2. Hervorgebrachtes.

אפיקטויזין, אפיקטפיזין l. אַפּוֹקַטְבִיזִין *x. m. pl.* (ἀποκοτταβισμός) künstlich herbeigeführtes Erbrechen.

אֲפִיקְלָא *x. m.* (ὀφφικιάλιος) Beamter, Scherge.

אֲפִיקוֹלוֹס *m.* Personenname (?).

אַפְקִילָא *x. m.* (ποικίλον) gesticktes (künstlich gewebtes) Gewand.

אפקימא s. אַפְקְקִמָא.

אפיקומן, אפיקימן l. אֲפִיקוֹמִין *x. m.* (ἐπικώμιον) (weltlicher) Lobgesang.

איפקינון l. אַנְפְּקִינוֹן.

אַפְקַעְתָּא *a. f.* Ungültigmachen von Verpflichtungen. א' דְמַלְכָּא königl. Erlass.

אֲפִיקוֹרִין(?) *x.* בְּא' nach Freidenkerart(?).

אֶפִּיקוֹרוֹס, אֶפִּיקוֹרָא *x. m.* (Ἐπικούρειος) Freidenker.

אֶפִּיקֵירוֹס (DtJI 3, 14, MS אֶפִּיקוֹרוֹס) (Ἐπίκαιρος) Stadt im Ostjordanland.

אֶפִּיקְרוּתָא, אֶפְקְרָסוּתָא *x. f.* Freidenkertum.

אֶפְקְרָסִי *x. m.* freidenkerisch.

אַפְקַרְסוּת, אַפְקַרְסִין *x.* Unterkleid.

אַפְשְׁקְיָאן, אַפְּקְשִׁיוֹן *m.* (Πραξίων?) Personenname.

אפר (jBick 64[d]) l. עֲבַר (?).

אֵפֶר *h. m.* Asche.

אָפָר *h. m.* Weidegrund.

אַפְרָא *a. m.* dass.

אַפְרָא *f.* א' הוּרְמִיז Personenname.

אִפְרָא (Est II 4, 1, nicht MS) *a. m.* Asche.

אַפְרַגְיָא *x.* (ἀπραγία) Geschäftslosigkeit.

אַפְרַגֵּל *x. m.* (φραγέλλιον) Peitsche.

אפרנים l. אַפְּרָטוֹס *x. m.* (ἄπρατος) unverkäuflich, wertlos.

אַפְרוֹדִיטִי *f.* (Ἀφροδίτη) eine Göttin.

אַפַּרְדּוֹכְסוּס *x.* (παραδόξως) unglaublich, auffallend.

אֶפְרוֹחַ *h. m.* junge Brut.

אֶפְרוֹחָא *a. m.*, *pl.* אֶפְרוֹחִין Dt 22, 6 junge Brut.

אַפְרִיזָא *x. m.* Tragebalken.

אפרותא s. אַרְזַפְתָּא.

אַפְּרוֹטוֹס *x. m.* (πρῶτος) erster.

אַפְּרְטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

אפרטומות (jKeth 26[d]) l. אַפְּרָטוּסוֹת *x. f. pl.* (*apparatus*) Kriegsmaschinen.

אַפִּרְיוֹן (falsch אפריין) *x. m.* (φορεῖον) Sänfte.

איפוריא (BerR 72) l. אוֹפּוֹרְיָא *x. f. pl.* (ὀπώρα) Sommerfrüchte.

אִיפַּרְכוֹס, אִיפַּרְכָּא *x. m.* (ὕπαρχος, ἔπαρχος), *pl.* אִיפַּרְכִּין Est II 1, 3 Präfekt.

אַפַּרְכִּי, אַפַּרְכְיָא (Meg. Ant.) *x. f.* (ἐπαρχία), *pl.* אַפַּרְכִּין, אַפַּרְכְוָון Provinz, Präfektur.

אַפְרוּמְבְיָא *x. m.* (φορβειά) Halfter.

אַפְרְכֵּל *h. m.* Weinranke.

אַפְרְכּוֹרִים (jGitt 46[a]) Ortsname.

אַפַּרְכֵּס, אַפַּרְכֶּסֶת *x. f.* (πρόχοος) Mühltrichter.

אַפַּרְסְמוֹן, אַפַּרְסְמָא *x. m.* (βάλσαμον) Balsam, Balsambaum.

אִיפַּרְסַן (jKidd 64[a]) *a.* (vgl. פּוּרְסְנָא) *Itpe.* taxiert werden.

אֲפַרְסְקִין *x. m. pl.* (περσικά) Pfirsich (*Amygdalus persica*).

איפרסים l. אֵיפּוּסְסִים.

אַפְרִיקָאָה *m.* Bewohner von Nordafrika.

אַפְּרְקִיד *x.* auf dem Rücken.

אַפְרִיקִי (Est II 6, 10), אַפְרִיקָא (1K 10, 22; 22, 49 Or 2377) *f.* (Ἀφρική) Afrika.

אַפְרוּרְיָא *x. m.* (φρούριον), *pl.* אַפְרוּרָן l. אַפְרוּרָן Ez 4, 2; 21, 27 Festung.

אַפְרֵשׁ *a.* לְאַפְרֵשׁ (Jes 57, 16 Soc 59) aufs unbestimmte, für immer.

אַפְרָשָׁה *h. f.* 1. Abtrennung, Absonderung; 2. heilige Abgabe.

אַפְרָשׁוּתָא (Ex 25, 2) *a. f., pl. c.* אַפְרָשׁוֹת Nu 18, 19 heilige Abgabe.

אֶפְרָתִי *h. m.* 1. Ephratiter; 2. *pl.* Edelleute (?).

אֶפְרָתָאָה *a. m., ind.* אֶפְרָתִי Jud 12, 5 MS, l. אֶפְרָתִי Ephratiter.

אֶפְשׁ *h. m.* Verlangen. Nur in der Verbindung: אִי אֶפְשִׁי ich will nicht.

אֶפְשַׁר (Gen 4, 14), אִפְשַׁר (Gen 13, 16, Ez 1, 27) *a.* möglich.

אַפְּתָא *a. m.* 1. Erker, Vorbau; 2. Knollen (?); 3. אַפְּתֵי רַמְשָׁא Anbruch der Nacht.

אוּפְתָּא *a. f.* Stielansatz (von Zweigen) am Palmbaum.

אַפְתָּאָה (Jes 30, 33) *a. f.* Weite.

אֶפְתֵּיסִים *x. f.* (ἐπίθεσις) Hinterhalt, Überfall.

אפתנתין l. אַפְטַקְנְטִין *x.* (ἑβδομήκοντα) siebzig.

אַפְתְּקָא *a. m.* Schöpflöffel.

אַפּוֹתֵיק, אַפּוּתֵיק *x. f.* (ἀποθήκη) 1. Niederlage, Behälter; 2. Schatz.

אַפּוֹתֵיקִי *x. f.* (ὑποθήκη) 1. Unterpfand, Garantie; 2. Schuldschein.

אֶצְאָר *h. m.* Ausgepresstes, Öl.

אצבמינ l. אַצְבֶּסְטִין.

אַצְבֶּסְטִין, אַצְבֵּן *x. m.* (ἀσβέστη) Asbest.

אֶצְבַּע *h. f., pl.* אֶצְבָּעוֹת, אֶצְבָּעִים 1. Finger, bes. Zeigefinger; 2. Zehe; 3. hervorragendes Glied, Lappen der Lunge; 4. Teil, Stück; 5. Zeugungsglied.

אֶצְבְּעָא (Ex 31, 18), אֶצְבַּעְתָּא *a. f., pl. c.* אֶצְבְּעָת 2 S 21, 20 Finger.

אֶצְבְּעִי *h. m.* Däumling.

אוּצְבְּתָא s. אֶצְבַּעְתָּא.

אֶצְבְּתִי (?) *h. f.* Zange (?).

אַצְוָחוּתָא, אַצְוָחְתָּא *a. f., c.* אַצְוָחַת Ez 7, 14 Lärm, Geschrei.

אַצְוָתָא *a. f.* Schmarotzerpflanze.

אָצוּתָא *a. f., c. s.* אָצוּתָךְ Dt 28, 17, *pl. c. s.* אָצְוָתְכוֹן Nu 15, 20 1. Backtrog; 2. Teigmasse in einem Trog.

אִצְטְבָא *x. m.* 1. (στοά) Säulenhalle; 2. (στιβάς) Strohlager.

אִצְטְבְלָא *x. m.* (στάβλος) 1. Stall; 2. Gehege.

אִסְטַגְנִינִין s. אצטגנינין.

אִצְטַדְיָא, אִצְטַדִּין *x. m.* (στάδιον) Arena, Rennbahn.

אִצְטַדְיָא *a. m.* Zerstörung.

אִצְטְוָא s. אִצְטְבָא.

אִצְטְלִיתָא, אִצְטְלָא, אוּצְטְלָא (Cant 5, 10), *x. f.* (στολή), *pl.* אִצְטְלָוָן Gen 45, 22, אִצְטְלָוָן Jud 14, 19, אִצְטְלִין Mantel.

אִצְטְלִית, אִצְטְלִים *x. f.* Futter (eines Schuhes).

אִצְטְרוֹבָל *x. m.* (στροβιλός) 1. ein sich drehender Körper; 2. Zirbelnuss.

אצטרבאמוסא l. אִסְטְרוֹפוֹמְסָא.

אִצְטְרִיכָא *a. m.* Bedürfnis.

אִצְטְרוֹלוֹגוֹס *x. m.* (ἀστρόλογος) Astrolog.

אִצְיָא, אוּצְיָא *a. f.* Beet, Reihe.

אַצִּיל *h. f.* Gelenk.

אֲצִיצָא *a. m.* Gefäss.

אָצֵל *m.* Personenname.

אֵצֶל *h.* neben.

אַצְלָחוּתָא *a. f., c. s.* אַצְלָחוּתֵיהּ Koh 10, 6 Erfolg, Glück.

אֶצְעָדָה *h. f.* 1. Schnalle; 2. Strumpfband.

אֲצַף *a. m.* ängstlich sein.

אַצְפְּתָא *a. f.* Matte.

אֲצָצָא, אֲיצָצְתָא *a. m. f.* 1. Pressung; 2. niedriger Preis.

אֶצְקְרָא *h. m.* eine Heuschreckenart.

אָצַר *h.* sammeln, anhäufen.

אֲצַר *a., ipf.* 3 *m. pl.* יֵיצְרוּן Gen 41, 35 sammeln. *Itpe. ipf.* יִתְאֲצַר Jes 23, 18 gesammelt werden.

אַצָּר *h. m.* Grosshändler.

אִצְרָא *a. m.* Zusammenziehung.
אֵיצְרָא *a. m.* Saft.
אצרות רוח (jSabb 12b) l. **אִצְדּוּתִּין** *x.* (στρούθιον) Seifenkraut (*Saponaria officinalis*) ?.
אַקוּבִּיטוֹן *x. m.* (ἀκούβιτον) Polster.
אקובנא l. **אַקוּנְבְּיָא**.
אַקְהָיוּתָא *a. f., c.* **אַקְהָיוּת** Am 4, 6 Stumpfheit.
אַקְוָתָא, אַקְהָתָא *a. f.* Verwerfung, Protest.
אַקוֹן *h. m.* Rohrgeflecht.
אַקּוּפָא *a. m.* Knoten in einem Gewebe (?).
אַקּוּשָׁא *a. m.* hart.
איקוסטא (VajR 6, Ausg. Const. **אי קושטא**) l. **אֵיקֵישְׂטָא** *x. m.* (ἀκέστωρ) Geburtshelfer, Arzt.
אוקטו *x.* (ὀκτώ) acht.
אַקְטִיסְפוֹן Ktesiphon am Tigris.
אַקְטוֹרָא, אוּקְטוֹרָא *x. m.* (ἄκτωρ) ein Beamter, der die Aufsicht über die Sklaven und das Staatseigentum hat.
אַקְטַרְתָּא *a. f.* etwas Qualm Verursachendes.
אֵיקֵי *x.* (εἰκῇ) **עַל אֵיקֵי** aufs Geratewohl.
אֵקֵי *x.* (εἶκε) Platz!
אוקיי (SchirR 7, 8) l. **אוֹקְיָנוֹס**.
אוּקְיָא s. **אוּנְקְיָא**.
אֹקְיָנוֹס (Koh 1, 7), **אוֹקְיָנוֹס** *x. m.* (ὠκεανός) Weltmeer.
אַקְלִיבוּסְתָּא *x. f.* Hüftbein (?).
אַקְלִידָא *x. f.* (κλείς) Schlüssel, Schlüsselbart.
אַקִילוֹס *m.* (Ἀκύλας) Personenname.
איקלין (jAb. z. 41d) l. **איקרין** (so Ausg. Ven.), s. **אִיקְרָא**.
אַקְלְפְרָא *x. m.* (*aquilifer*) Adlerträger.
אֵיקוּמֵינֵי, אוקומיני *x. f.* (οἰκουμένη) die bewohnte Erde.
אַקְמֵי *x. f.* (ἀκμή) Blüte.
אקמתא (Prov 30, 28) l. **אַמְקְתָּא** *a. f.* Eidechse.

אַקֵּן *a.* Halme treiben.
אִיקוֹנִין *x. m.* (εἰκόνιον), *pl. h.* **אִיקוֹנִיוֹת**, *a.* **אִיקוֹנְיָא, אִיקוֹנָתָא** 1. Bild, Abbild; 2. Gestalt, Aussehen.
אַקוּנְבְּיָא *x. m.* Wölbung, Kuppel.
אִיקוֹנְיָא *x. f.* (εἰκών) Bilderprozession.
אַקְנְיוּתָא *a. f., c. s.* **אַקְנְיוּתִי** 1 S 1, 16 Herausforderung, Reizung.
אַקְנְיָתָא *a. f.* 1. Kauf (von den Babyloniern festlich begangen); 2. Zahlungsverpflichtung.
אִיקוֹנוֹמוֹס *x. m.* (οἰκονόμος) Verwalter.
אַקוּנָס *x. m.* (κύων?) eine Fischart.
אַקְנוֹס *x. m.* (ἱκανός) geschickt, fähig, genügend.
אַקְנְקִיתָא *x. f.* (κνηκίας) der Falbe (Beiname des Wolfs).
אַקְנָתָא *a. f.* Treiben von Halmen.
אַקְסִיּוֹס *x. m.* (ἄξιος) würdig.
אקסינרון s. **אַכְסִינְרוֹן**.
אַקְסִילְלוֹאָן (Cant 4, 14, MS **אַקְסִי לְאָלוֹאָן**) *x. f. pl.* (ξυλαλόη) Aloeholz.
אַקְפָּדָה *h. f.* Aufregung, Überstürzung.
אוּקְצָא *a. m.* Spitze, Winkel.
אַקְפּוּתָא *a. f., c.* **אַקְפּוּת** Jes 3, 24 Haarkräuseln.
אַקַקְיָא (falsch **אקיקא**) *x. f.* (ἀκακία) Saft der Schoten der Akazie (*Acacia vera*).
אַקְרָא *x. f.* (ἄκρα) Befestigung, Burg.
אַקְרַאי *a. m.* zufällig.
אַקְרוּנְיָא Ortsname.
אַקְרַפְּטָא *x. m.* (κράβατος) Polstersitz.
אַקְרוּקְתָא *a. f.* Frosch.
אָרָא *a. m.* 1. Name eines Fisches; 2. (ἀρά) Verderben; 3. Vogelsteller (?).
אִירָא *x. m.* (εἴρια) Wolle.
אֲרָא *a.* in Verbindung bringen. *Aph.* **אַיְרֵי** dass.
אֶרְאֶלִּים *h. m. pl.* Name von Engeln.
אַרְאֲנָא *a. m.* Pflanze (*Malve?*).
אֲרַב *a.* auflauern. *Pa.* dass.
אַרְבָּא *a. f.* 1. Boot; 2. Napf; 3. s. **אַרְבְּתָא**.
אוּרְבָּא *a. m.* Reihe, Zwischenraum.
אַרְבָאָה *a. m.* Araber.

אַרְבֶּה *h. m.* Heuschrecke.
אֲרוּבָּה *h. f.* 1. Lucke; 2. Teil der Flügelthür.
אַרְבּוּנָא(?) *a. m.* schwaches Sehvermögen.
אַרְבִּילָא *a. m.* Sieb.
אוּרְבִּינָא (Est II 2, 7, MS אַרְנְבָא) *a. m.* Papyrusstaude.
אַרְבֵּיסַר *a. m., f.* אַרְבֵּיסְרֵי vierzehn.
אַרְבֵּיסְרָאָה *a. m., f.* אַרְבֵּיסְרֵיתָא vierzehnter.
אַרְבֵּל I Stadt in Galiläa (Arbela).
אַרְבֵּל II *a.* sieben, schütteln.
אַרְבְּלִי *m.* Einwohner von Arbel.
אָרְבָּן *h. m.* grobes Gewebe.
אוּרְבָּנָא *a. m.* Papyrusstaude (*Cyperus papyrus*).
אַרְבָּעָה *h. m., f.* אַרְבַּע vier.
אַרְבְּעָה (Gen 14, 9) *a. m., c.* אַרְבְּעַת Nu 29, 20, *f.* אַרְבַּע Gen 11, 16 vier. אַרְבְּעֵי, אַרְבַּעְתֵּי, *c. s.* אַרְבַּעְתֵּיהוֹן Ez 1, 10 Soc 59 die vier. *pl.* אַרְבְּעִין Gen 47, 28 vierzig.
אַרְבָּעָה (Jes. 7, 25, MS אַרְבַּעָה) *a. f.* das sich Niederlegen.
אַרְבַּעְסְרֵי *a.* vierzehn.
אַרְבַּעְתָּא *a. f.* der vierte Tag der Woche, Mittwoch.
אַרְבְתָּא *a. f.* Euphratpappel, Weide.
אָרְגָא *a. m.* Begehrenswertes.
אָרַג *h.* 1. flechten, weben; 2. ausarbeiten, formulieren. *Ni.* gewebt werden. *Pi.* 1. der Reihe nach machen; 2. (Gemüse) auslesen.
אֲרַג *a.* weben.
אַרְגּוּבְלָא *x. m., pl. d.* אַרְגּוּבְלַיָּא 2K 12, 13 Steinhauer.
אַרְגְּוָנָא (Ex 25, 4) *a. m.* Purpur.
אַרְגָּז *h. m.* Kasten.
אַרְגָּזָא (Ez 20, 28) *a. f.* Zornigmachen, Herausforderung.
אַרְגָּזוּתָא *a. f., c. s.* אַרְגָּזוּתֵיהּ 1 K 15, 30, *pl. d.* אַרְגָּזְוָתָא 1 K 21, 22 dass.
אַרְגִּיזָא Ortschaft in Babylonien.
אַרְגָּטִים *x. m.* (ἐργάτης) Arbeiter.

אַרְגַּלְיָא *x. m.* (ἐργαλεῖον) Werkzeug.
אַרְגָּמָן *h. m.* Purpur.
אַגְרְנְמִין, אַגְרְנְמִים, ארגנטים, ארגנטין l. (?) *x. m.* (γερόντιον) altes Männchen (Zwerg).
אַרְגַּנְטָרִין (falsch ארגנטורין) *x. m. pl.* (ἀργενταρία) Silberzeug.
אַרְגַּסְטִים *x. m.* (ἀργεστής) Nord-West-Wind.
ארגסטירין l. אַגְרְטוּסִין, s. אַגְרְסִין.
אַרְגּוּרִין *x. m.* (ἀργύριον) eine Silbermünze.
ארד (jSot 18ᵃ) l. אָרַר.
אַרְדָּא *a. m.* 1. Trüffel (*tuber*); 2. (*hordeum*) Gerste; 3. Anfang von persischen Eigennamen.
אורדא l. אוּרְדָּא.
אַרְדַּב, אַרְדְּבָא *x. m.* ein Trockenmass (= 72 Sextare).
אַרְדִּיכְלָא, אַרְדִּוכְלָא *x. m., pl. d.* אַרְדִּוכְלַיָּא 2 K 12, 13, Soc 59 אַרְדִּיכְלַיָּא Baumeister.
אַרְדִּילָא *a. m.* Trüffel (*tuber*).
אַרוֹדִין *x.* (Ἡρώδειον) Kastell des Herodes.
אַרְדְּלַג *x. m.* Mehlspeise.
אוּרְדְּכָא *a. m.* grosse Nadel, Keule(?).
אוּרְדְּעָנָא (אוּרְדְּעָא) *a. m., pl. d.* אוּרְדְּעָנַיָּא Ex 8, 3 1. Frosch; 2. eine Zungenkrankheit.
אַרְדְּפְנֵי (GenJI 30, 37 MS, ExJI 15, 25 MS) *x. f.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).
ארדקסס (jErub 20ᶜ) l. אַרְדְּקַסָּס (Artaxata?) Stadtname.
אַרְדְּשִׁיר Stadt bei Ktesiphon.
אָרָה *h.* pflücken.
אֲרוּגָה *h. f.* Gewebe.
אַרְוָד Stadt an der phönizischen Küste (Ἄραδος).
אַרְוָדָא *a. m.* Maultier.
אַרְוָדָאָה *m., pl. d.* אַרְוָדָאֵי Gen 10, 18 Bewohner von Arvad.
אַרְוִיסָא *x. m.* Seil.
אָרוֹךְ *h. m.* 1. lang, schlank; 2. lang, dauernd; 3. wohl bestellt, hergerichtet.

אֲרוּכָה h. f. 1. s. אָרוֹךְ; 2. Längsseite der Bettstelle; 3. Mulde; 4. Genesung. הֶעֱלָה א' vernarben.

אֲרוּכְתָא a. f. Genesung.

אֲרוּם (Koh 11, 4) a. 1. weil; 2. dass. S. אֲרֵי.

אֲרוּמָא Ortsname.

אֲרוּמָאָה a. m. Römer.

אֲרוֹן h. m., pl. אֲרוֹנוֹת 1. Kasten; 2. Bundeslade; 3. Sarg.

אֲרוֹנָא I (Ex 25, 10) a. m. 1. Kasten, Lade; 2. Sarg.

אֲרוֹנָא II m. eine Pflanze (*Malve?*).

אִירוֹס x. m. 1. l. אִירִיס (ἶρις) Schwertlilie; 2. ein Musikinstrument (?); 3. s. אָרָם, אִרְסָא.

אָרוּס h. m. Verlobter.

אֲרוּסָה h. f. Verlobte.

אֵרוּסִין h. m. pl. Verlobung.

אֲרוּעָא a. m. Festzeit.

אֲרוּרְתָא (2 K 9, 34) a. f. 1. Verfluchte; 2. Götzenbild.

אֶרֶז h. m. 1. Ceder (*Pinus cedrus*, *Juniperus Oxycedrus* u.s.w.); 2. grosser Gelehrter.

אוֹרֶז x. m. (ὄρυζα) Reis (*Oryza sativa*).

אַרְזָא I (Lv 14, 4) a. m., pl. אַרְזִין Nu 24, 6 1. Ceder (*Pinus cedrus*, *Juniperus Oxycedrus* u.s.w.); 2. Personenname.

אַרְזָא II a. m. (= קַרְסָא) vertrocknet, hart.

אוֹרְזָא, אוֹרִיזָא x. m. (ὄρυζα) Reis.

אַרְזְבוּנִית x. f. (ἐρυσίβη) eine Heuschreckenart.

אַרְזוּבָא a. m., pl. אַרְזוּבִין 1 K 6, 7 Hammer.

ארזין (Tos. Sanh IX, 8) l. אֲרוֹן.

אַרְזִילָא (Cant 8, 14), אוֹרְזִילָא (Cant 2, 9) a. m., pl. אַרְזִילִין Cant 7, 4 das Junge einer Gazelle.

אַרְזָלָא (Jes 24, 20, MS עַרְזָלָא, falsch אוֹרְזִילָא) a. m. 1. Hängematte; 2. s. אוֹרְזִילָא.

אוֹרְזְנָא a. m. Fruchtart.

אַרְזְנָאָה m. aus Arzana.

אַרְזַפְּתָא (Jud 4, 21) a. f. 1. Hammer; 2. Mohnart (?).

אָרַח h. Pi. beherbergen. *Hitp.* beherbergt werden.

אֲרַח a., pt. sg. m. אָרַח Jud 19, 17 wandern. *Itpa.* beherbergt werden.

אֹרֵחַ h. m. Reisender, Gast. הַכְנָסַת אוֹרְחִים Gastfreundschaft.

אַרְחָא I a. m. Gast, Reisender.

ארחא II (jBer 2[d]) l. שַׁחְרָא (so Ausg. Lehm.).

ארחא III s. אֲרִיחָא.

אוֹרְחָא (Gen 38, 16) a. f., c. אוֹרַח Gen 24, 48, pl. ind. אוֹרְחָן Dt 28, 7, Jud 5, 6 1. Weg, Lauf; 2. Gewohnheit; 3. Geschick. אוֹרַח אַרְעָא Sitte. אַגַּב אוֹרְחָא beiläufig.

אַרְטָא x. Anfang persischer Namen.

ארטבון l. אַטְרְבּוּן x. m. (*tribunus*) Tribun.

אַרְטַבְלָא (?) x. m. (ταβελλάριος) Kourier.

אַרְטְבַן m. Name eines parth. Königs.

אַרְטִיבְנָא, אַרְטַבְנְיָא Stadt bei Pumbeditha.

ארטסים l. אִסְטְרָסִים x. f. (στερέωσις) Verdichtung.

אַרְטְקָפָא x. m. (ἀρτοκόπος) Bäcker. בֵּית א' Bäckerei.

אֲרֵי (Gen. 1, 4) a. 1. dass; 2. weil; 3. wenn.

אֲרִי, אַרְיֵה h. m., pl. אֲרָיוֹת 1. Löwe; 2. Zeichen im Tierkreis.

אַרְיָא (Nu 24, 9) a. m., pl. ind. אַרְיָן Dt 33, 22 Löwe.

אָרְיָא, אוֹרְיָא I (Jes 1, 3), אוּרְיָא (Est II 6, 11) a. f., pl. אוֹרְוָן 1 K 4, 6 Krippe.

אוֹרְיָא II x. m. (ὅρριον), pl. אוֹרִיוֹת Magazin.

אַרְיָא a. f. Zusammenhang. מַאי אַרְיָא warum hängt es zusammen? מִדִּי אַרְיָא hängt es etwa zusammen?

אֲרִיאֵל *h. m.* Bezeichnung des Tempels.
אָרִיג *h. m.* Gewebe.
אֲרִיגָה *h. f.* Weben.
אַרְיוֹךְ *m.* Ehrentitel Rab Samuel's.
אַרְיוּתָא *a. f.* Löwin.
אַרְיוֹס *m.* (Ἄρειος) Personenname.
אָרִיחַ *h. m.* 1. Latte; 2. אָרִיחַ עַל גַּב לְבֵנָה Schreibweise von Stellen der h. Schrift mit schachbrettartigem Wechsel von beschriebenen und unbeschriebenen Stellen. אָרִיחַ עַל גַּב אָרִיחַ Schreibweise, wobei die beschriebenen Stellen über einander stehen (Kolumnen bilden); 3. Stadt bei Tiberias.
אֲרִיחָא (Nu 4, 10) *a. m.*, *pl. d.* אֲרִיחַיָּא Ex 25, 27 Latte, Stange.
אֲרִיכָא *a. m.*, *c.* אֲרִיךְ Ez 17, 3 1. lang; 2. recht, schicklich; 3. Beiname eines Lehrers.
אֲרִיכָה *h. f.* Verlängerung. א' אַף Nachsicht.
אֲרִיכוּת *h. f.* 1. Länge; 2. Hinhalten, Nachsicht üben.
אֲרִיכוּתָא *a. f.*, *c.* אֲרִיכוּת Jes 38, 11 dass.
אֲרִים (אֲרוּם). בֵּית א' Ortsname.
אָרִיס *h. m.* Pächter, der einen bestimmten Teil seines Ertrages als Pacht (in Naturalien) entrichtet.
אֲרִיסָא (Cant 8, 11) *a. m.* dass.
אֲרִיסוּת *h. f.* Pacht.
אֲרִיסוּתָא *a. f.* 1. dass; 2. s. אֲרִישְׁתָּא.
אוֹרְיָר *x. m.* (ὀλεάριος) Kleiderbewahrer, eigentl. Einreiber (im Bade).
אֲרִירָן s. אֲרָרָן.
אֲרִירָה *h. f.* Verwünschung.
אֲרִישְׁתָּא *x. f.* 1. Verpflichtung; 2. Einladung, welche zur Gegeneinladung verpflichtet.
אֲרִיתָא s. אֲרָתָא.
אָרַךְ *h.* lang sein. *Hi.* 1. verlängern, hinziehen; 2. הֶאֱרִיךְ פָּנִים, אַף, רוּחַ Nachsicht üben; 3. lang dauern; 4. schwer machen.

אֲרַךְ I *a.*, *pf.* 3 *m. pl.* אֲרִיכוּן 1K 8, 8 (MS אֲרִיכִין), *ipf.* 3 *pl.* יֵירְכוּן Ex 20, 12, Dt 5, 16 lang sein. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תּוֹרִיךְ Dt 4, 40, 2 *m. pl.* תַּוֹרְכוּן Dt 32, 47 1. lang machen; 2. lange thun; 3. hinhalten, zögern; 4. warten, harren.
אֲרַךְ (= עֲרַךְ) II *a.* rüsten.
אֶרֶךְ *h. m.* אֶרֶךְ אַפַּיִם langmütig.
אַרְכָא, אַרְכָּא *x. m.* (ἀρχή?), *pl. c. s.* אַרְכוֹהִי Est II 8, 15 Ende, Spitze.
אַרְכָא (Gen 6, 3) *a. f.* Zeitdauer, Frist.
אוּרְכָּא (Gen 6, 15) *a. m.* Länge.
אֲרִיכָא *a. f.* (ἀρχή) Einleitung (?).
אַרְכְּבְתָּא *a. f.* oberste Schicht (von dreien).
אַרְכָה *h. f.* Zeitlänge, Frist.
אַרְכּוּבָה *h. f.* 1. Knie; 2. Gelenk; 3. Weinranke.
אַרְכּוּבְתָא *a. f.*, *pl. c. s.* אַרְכֻּבָתָךְ Koh 12, 3 dass.
אַרְכּוּף *a. m.* Folter.
אַרְכּוּת babylonische Stadt (Arku).
אַרְכוּתָא *a. f.*, *c.* אַרְכוּת Thr 5, 20 Länge.
אַרְכֵּי I *x. f.* (ἀρχή) Regierung, Magistrat.
אַרְכֵּי II (Jud 1, 11) *x. m.* (ἀρχεῖον) Archiv.
אַרְכִּיטֶקְטוֹס, אַרְכִּיטֶקְטוֹן *x. m.* (ἀρχιτέκτων) Baumeister.
ארכיאטוס l. אַרְכִּיאַטְרוֹס *x. m.* (ἀρχίατρος) öffentlicher Arzt.
אַרְכִּידִיקָא *x. m.* (ἀρχίδικος) Oberrichter.
אַרְכֵּיוֹן *x. m.* (ἀρχεῖον) Rathaus, Archiv.
אַרְכִּילִיסְטִים (falsche Endung ים) *x. m.* (ἀρχιλῃστής) Räuberhauptmann.
ארכיליפור l. אַרְכִּילִיפְּטָר *x. m.* (ἀρχιλήπτηρ) Oberhaupt der Häscher.
אַרְכִּיסְטִים, אַרְכִּיסְטְרִים *x. m.* (ὀρχηστής, ὀρχηστήρ) Tänzer.
אַרְכִּיסְטְרָאטֵגוֹס *x. m.* (ἀρχιστρατηγός) Praetor (Richter) mi consularischer Gewalt.
אַרְכּוֹן, אַרְכּוֹנָא *x. m.* (ἄρχων), *pl. c.*

אַרְכּוֹנֵי Est II 8, 13 Or 2377, אַרְכּוֹנוּת 1. Statthalter; 2. Stadtvorstand.

אַרְכָּן *h. m.* einer der etwas lang macht

אַרְכָּנוּתָא *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archontenamt.

אורכנים l. אַרְכִּינָם *m.* (Ἄρχινος) Personenname.

אַרְכּוֹנְטוֹס *x. m.* (ἄρχων) Magistratsperson, Archont.

אַרְכְּסָא *a. m.* fest, dicht.

אַרְכַּת Stadt am untern Euphrat (Ὀρχόη).

אוּרְכְּתָא *a. f.* Vollmachtsurkunde.

אַרְלָא *a. m.* unbeschnitten.

אורולוגין *x. m.* (ὡρολόγιον) Uhr.

אֲרָם (Gen 28, 2) 1. Personenname; 2. Syrien; 3. Rom (?).

אֲרָמָא (Ex 29, 26) *a. f.* Schwingung (des Opfers).

ארמא *x., pt. pass.* מְאָרְמְאִין *in contumaciam* (ἔρημον δίκην) verurteilt werden.

אִרְמָא mesopotamische Ortschaft.

אֲרַמָּאָה (Dt 26, 5) *a. m.* syrisch, Syrer.

אֲרַמָּאָה *a. m., ind.* אֲרַמַּי Lv 25, 47, *pl. d.* אֲרַמָּאֵי Thr 5, 11 (nicht MS) Heide.

אֲרוֹמָאָה *a. m.* römisch.

אַרְמוֹן *h. m.* 1. Palast; 2. Name einer Stadt; 3. Platane (*Platanus orientalis*).

אֲרָמוּתָא (Ex 29, 27) *a. f.* 1. Aufstehen; 2. Darbringen, „Weben".

אֶרֵימִיָא *x. f.* (ἐρημία) Einöde.

אֲרַמִּי *h. m.* Aramäer, Syrer.

אֲרַמִּי *h. m.* Heide.

אֲרַמְיוּתָא *a. f.* Heidentum.

אֲרָמִית *h.* 1. aramäisch, syrisch; 2. Heidin.

אֲרַמִּית *h. f.* Aramäerin.

אֲרָמִית (2 K 18, 26, MS אֲרָמַת) *a.* aramäisch.

אַרְמַל *h. Hitp.* zur Witwe werden.

אַרְמִילָאוֹס, אַרְמַלְגּוֹס (DtJI 34, 3 MS) *x.* Personenname (Ἑρμύλος, Ἑρμόλαος, Ῥωμύλος).

אַרְמְלוּתָא *a. f., ind.* אַרְמְלוּ Jes 47, 58 Witwenschaft.

אַרְמִילוֹס, אַרְמִילוֹם (Jes 11, 4 *in marg.*) *m.* Personenname (Ἑρμύλος, Ῥωμύλος).

אַרְמַלְתָּא *a. f., ind.* אַרְמְלָא Dt 24, 16 Witwe.

אֲרִימוֹן *x. m.* (ἔρημος) öde.

אַרְמִינָאָה (Thr 4, 21, MS אַרְמוֹנְיָא) l. אַרְמִינְיָא.

אַרְמַנְיָאָה, אַרְמִינְיָא *f.* 1. (Ῥωμανία) Romania (Rumelien); 2. (Ἀρμενία) Armenien (?).

אַרְמָנוֹס *m.* (Ῥωμανός) Personenname.

אוֹרְנָא (Jes 44, 14) *a. m., ind.* אוֹרֶן Jes 40, 20 Lorbeerbaum.

ארנא (Sabb 32ᵃ) l. אֲרוֹנָא.

אַרְנֶבֶת *h. f.* Hase.

אַרְנַבְתָּא *a. f., ind.* אַרְנְבָא Lv 11, 6 Hase.

אַרְנוֹנָא, אַרְנוֹן *x. f.* 1. (ἀννῶνα) Naturalleistungen an die Hofhaltung oder Armee eines Fürsten; 2. l. אָרוֹן.

אַרְנָטוֹס *x. m.* (ὀρνᾶτος) Schmuck.

אַרְנְקֵי, אַרְנְקָא *a. f.* (ἀρνακίς) Beutel. א' דְמוֹחָא Hirnschale.

אָרַס *h. Pi.* 1. sich eine Frau verloben; 2. zur Frau geben. *Ni. Hitpa.* verlobt werden (von der Frau).

אֲרַס *a., ipf.* 2 *m. sg.* תֵּירוֹס Dt 28, 30 sich eine Frau verloben. *Pa. pt. pass. f.* מְאָרְסָא Ex 22, 15 verloben. *Itpe.* verlobt werden.

אֶרֶס *h. m.* Gift.

אריס, אירוס l. אִירִיס *x. m.* 1. (ἶρις) Schwertlilie; 2. Musikinstrument.

אִרְסָא *a. m.* Gift.

אַרִסְטָא *x. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück; 2. (ἀρίστης) Gast.

אַרִסְטוֹבְלוֹס *m.* (Ἀριστοβοῦλος) Personenname.

אורוסטין l. אוֹרוֹסָטוֹן *x. m.* (ῥοσᾶτον) Rosenwein.

אַרִסְטוֹן *x. m.* 1. (ἄριστον) Frühstück;

2. (Ἀρίστων) Personenname; 3. (ἄριστος) Vornehmer.
אַרְסְקִינָס *m.* (Ἐρασίξενος) Personenname.
ארסקינין l. **אֲסַרְקִינִין** *x. m. pl.* (σηρικά) halbseidene Stoffe.
אָרַע *h.* zustossen, sich ereignen. *Ni.* sich ereignen, in Berührung kommen. *Pi.* treffen. *Hitp.* hinzukommen.
אֲרַע (Dt 32, 10) *a.* begegnen, treffen. *Pa.* 1. treffen, zustossen; 2. sich begeben, ereignen. *Aph. ipf.* **יְאוֹרַע** Koh 3, 14, *Itpa.* dass.
אַרְעָא, אוּרְעָא I *a. m.* 1. Zufall, Begegnis, **לְאוּרְעֵיהּ** ihm entgegen; 2. Krankheit.
אַרְעָא (Gen 1, 1) II *a. f., ind.* **אֲרַע** Gen 2, 11, *pl. d.* **אַרְעָתָא** Gen 26, 3 Erde, Erdboden, Land. **בַּת אַרְעָא** Fussleiden.
אַרְעָאָה *a. m., pl. ind.* **אַרְעָאִין** Gen 6, 16, *f. d.* **אַרְעָיְתָא** Dt 32, 22, 1K 5, 6, **אַרְעִיתָא** Ez 26, 20 unten befindlich.
אַרְעוֹנָא *a. m., ind.* **אַרְעוֹן, אַרְעוּן** Koh 3, 19 Geschick.
אַרְעוּתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Schicksal.
אַרְעִי *a.* **בְּאַרְעִי** zufällig.
אַרְעִית *h. f.* das Unterste.
אַרְעִיתָא *a. f., c.* **אַרְעִית** Jer 48, 28 Tiefe.
אוּרְעִיתָא *a. f., pl.* **אורעיה** LvJI 11, 20 MS l. **אוּרְעָיָן** Wespen.
אַרְפְּכוֹם *x. m.* (ἅρπαξ, ἁρπάγιον) Wasseruhr.
אֶרֶץ *h. f.* Erde, Land, Boden. **הָאָרֶץ** Palästina. **עַם הָאָרֶץ** ungelehrter Mensch, der es mit der Befolgung des Gesetzes nicht genau nimmt.
אַרְצוּת *h. f.* Überredung, Übergabe.
ארקולאון s. **אדקולאון**.
אַרְקְלִין (Est II 1, 3) *x. m.* rasches Kamel (?).
ארק s. **אֲרַק**.
אַרְקָא 1. Stadt am Libanon (Ἄρκη); 2. Örtlichkeit im Totenreich; 3. Erde.
ארקבסא (jBer 5ᵃ) l. **אַרְקַבְסָא** (so MS Serillo), s. **אַלְקַפְטָא**.

אַרְקוּלְיָנֵי, אַרְקוּרְיָנֵי *x. m.* (*Herculiani*) Teil der kaiserlichen Leibwache.
אַרְקִין *x. m.* (κρόκος) Crokusblume.
אַרְקְלִים *m.* (Ἡράκλειος) Personenname.
אַרְקַפְתָּא s. **אַלְקַפְתָּא**.
אַרְקְתָא *a. f.* 1. geschmiedetes Eisen; 2. Leberkrankheit (?); 3. s. **עַרְקְתָא**.
אָרַר *h., pt. pass.* **אָרוּר** verfluchen. *Pi.* dass. *Ni. Hitpa.* verflucht werden.
אֲרַר *a.* verfluchen, s. **אָרוּרְתָא** 2K 9, 34, *d.* **אָרוּרַיָּא** die Verse der Bibel, die das Wort **אָרוּר** enthalten.
אַרְרָן *h. m.* Dolch.
אָרַשׁ *h.* rüsten (?).
אַרְתָּא *a. f., pl. d.* **אַרְתַּיָּא** Ex 8, 1 Kanal.
אַרְתִּכָּא *a. m.* Wagen.
אַרְתּוּסְיָא (Ὀρθωσιάς) phöniz. Hafenort.
אַרְתּוּקוֹפִּין *x. m.* (ἀρτοκοπεῖον) Bäckerei.
אֵשׁ *h. m.* 1. Feuer; 2. Fieber.
אָשָׁא *a. m.* alt (?).
אַשְׁבּוֹרָן *x. m.* Vertiefung für Wasser.
אַשְׁגָּרָא *a. f.* Geläufigkeit.
אֲשַׁד *a., ipf.* 3 *m. sg.* **יֵישׁוֹד** Gen 9, 6 ausschütten, giessen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* **יִתְאֲשַׁד** Gen 9, 6 vergossen werden.
אַשְׁדְּתָא *a. f., pl. d.* **אַשְׁדָּתָא** 1K 10, 19 Axe.
אִשָּׁה *h. f., c.* **אֵשֶׁת**, *pl.* **נָשִׁים** Weib.
אִשֶּׁה *h. m.* Feueropfer.
אָשׁוּתָא *a. m.* eine Cederart.
אַשְׁוָיָה *h. f.* Spule, worauf die Wolle gewickelt wird.
אַשְׁוּנָא, אֵישׁוּנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Zeit; 3. Heissbad im Badehaus (?).
אַשּׁוּר *h.* schnell!
אַשּׁוּר Assyrien.
אִשּׁוּר *h. m.* 1. Preis; 2. Beglaubigung.
אַשּׁוּרִי *h. m.* assyrisch.
אִשּׁוּת *h. f.* Ehe.
אַשְׁוֹת (Jes 25, 11, MS **אַשִּׁיוּת**) l. **אָשְׁיָת**, s. **אָשִׁיתָא**.
אָשׁוּתָא (Lv 11, 30) *a. f.* Maulwurf.
אשוון (GenJI 35, 16, Ausg. Ven. u. MS **אשוון**) l. **אָשׁוּן**.

אֲשִׁי, אֲשִׁיָא, אֲשִׁיָן *m.* Personenname.
אֲשִׁיבְתָּא *a.f.* Entstellung von שְׁבוּעֲתָא Eid.
אֲשִׁימָא heidnische Gottheit (von Hamath).
אֲשִׁינָא *a. m.* fest, hart.
אֲשִׁירְתָא s. אֲשַׁרְתָא.
אֲשִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
אֲשִׁישָׁה *h. f.* Kuchen.
אֲשִׁישִׁיתָא *a. f.* dass.
אֲשִׁיתָא, אֲשִׁיתָא *a. f., pl. d.* אֲשְׁיָתָא Cant 2, 9, *c. s.* אֲשְׁיָתְהָא Jer 50, 15 starke Mauer.
אֲשָׁכִים *h. m. pl.* Hoden. *denom.* מְאוּשְׁכָן mit grossen Hoden versehen.
אֲשְׁכָּבְתָּא *a. f.* 1. Sterben, Tod; 2. Schlachtung.
אֲשְׁכִּי, אוּשְׁכִּי Zauberwort.
אֶשְׁכּוֹל *h. m.* 1. Traube. א׳ שֶׁל בֵּצִים Eierstock; 2. Bezeichnung eines grossen Gelehrten.
אַשְׁכָּף, אוּשְׁכָּף *a. m.* eine Heuschreckenart.
אוּשְׁכָּפָא *a. m.* Schuhmacher.
אֶשְׁכָּרָא *a. m., pl.* אֶשְׁכָּרִין Est II 1, 3 1. Ring, Armband; 2. abgegrenztes Gebiet, Feld.
אֶשְׁכְּרוֹעַ *h. m.* Buchsbaum (*Buxus sempervirens*).
אֶשְׁכְּרְעָא *a. m., pl.* אֶשְׁכְּרְעִין Ez 27, 6 dass.
אֶשְׁכְּרְתִּי *a. f.* Maulwurf (?).
אֶשֶׁל *h. m.* 1. Tamariske (*Tamarix syriaca*); 2. Park.
אֲשֵׁל, אֲשִׁיל ein Fluss in Assyrien.
אֶשְׁלָא (1 S 22, 6) *a. m.* Tamariske.
אֲשְׁלָא *a. m.* Strick, Seil.
אוּשְׁלָא *a. m.* Gerstentrank.
אֲשְׁלָג *h. m.* Pflanze, die zur Seifenfabrikation verwandt wurde (*Leontice Leontopetalum*).
אֲשְׁלְגָא *a. m.* dass.
אַשְׁלָמוּתָא (Ex 25, 7) *a. f.* 1. Einfassung; 2. Einweihung, Fertigstellung.
אָשָׁם *h. m.* Schuldopfer. א׳ תָּלוּי Schuldopfer, das dargebracht wird, wenn es zweifelhaft ist, ob man sich bei einer That versündigt hat. א׳ וַדַּאי Schuldopfer zur Sühne von Vergehungen, deren Schuld klar zu Tage liegt. א׳ חֲסִידִים Schuldopfer, das Fromme darbringen wegen etwa unerkannt gebliebener Verschuldung.
אֲשָׁמָא (Lv 5, 15) *a. m.* 1. Schuldopfer; 2. Schuld.
אַשְׁמְדַאי (Koh 1, 11) *m.* Name eines Fürsten der Dämonen.
אַשְׁמָה *h. f.* Schuld.
אַשְׁמוּרָה, אַשְׁמֹרֶת *h. f.* Nachtwache.
אָשְׁמַי *h. m.* schuldbelastet.
אַשְׁמְיָא Ortsname.
אַשְׁמְתָא *a. f.* Schuld.
אָשָׁן s. אֲשִׁינָא.
אַשְׁנָה Ortsname.
אַשָּׁף *h. m.* Beschwörer.
אַשְׁפָּא *a. m.* abgeschabtes Fell, Leder.
אַשְׁפָּה *h. f., pl.* אַשְׁפּוֹת, אַשְׁפַּתּוֹת Mist, Misthaufen.
אוּשְׁפִּיזָא *x. m.* 1. Herberge, Gasthaus; 2. Wirt.
אוּשְׁפִּיזְכָן, אוּשְׁפִּיזְכְנָא *x. m.* Gastwirt.
אוּשְׁפִּיזְכְתָּא *x. f.* Wirtin.
אַשְׁפַּלְתָּא *a. f.* Korb.
אֶשְׁפָּר *h. m.* bestimmte Quantität, Portion (?).
אַשְׁפָּרָא *a. m.* Kleiderreiniger.
אוּשְׁפַּרְתִּי *f.* Personenname.
אֲשְׁקוּקָה (Entstellung von שְׁבוּעָה) Eid.
אַשְׁקַלְתָּא *a. f.* Verkauf (Ermächtigung wegzunehmen).
אֶשְׁקָקָא *a. m., ind.* אֶשְׁקָק Est II 6, 9 (nicht MS) Strasse, Platz.
אָשַׁר *h.* stark sein. *Pi.* 1. glücklich preisen; 2. beglaubigen. *Pu.* gepriesen werden. *Hitpa.* aufgestellt werden.
אֲשַׁר *a., ipf.* יֵישַׁר Est II 7, 10 (nicht MS) stark sein. *Pa.* 1. stark machen; 2. beglaubigen; 3. glauben. *Aph.* אֵישַׁר, *Itpe.* אִתְּשַׁר stark sein.
אֶשֶׁר *h. m., pl. c.* אַשְׁרֵי Heil! (o über das Glück von).

אַשְׁרָאָה *a. m.* 1. Kredit; 2. Guthaben.

אֲשֵׁרָה *h. f.* Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.

אֲשֵׁרָה *h. f.* gerichtliches Zeugnis.

אַשְׁרָיוּתָא *a. f., c.* אַשְׁרָיוּת Jes 66, 1 Wohnen.

אַשַּׁרְתָּא *a. f.* Glück zu!

אֲשֵׁרְתָא *a. f., c.* אֲשֵׁירַת Dt 16, 21, *pl. d.* אֲשֵׁירַיָּא und אֲשֵׁירָתָא Aschera, götzendienerischer Pfahl oder Baum.

אַשְׁרְתָא *a. f.* 1. Attest; 2. Schulden.

אשש *h. Pu. Hitpo.* fest begründet werden.

אֶשֶׁשׁ *h. m.* Glas.

אַשְׁשִׁיתָא *a. f.* Glasgefäss.

אַשְׁתָּא, אֶשְׁתָּא *a. m.* sechs. *pl.* אַשְׁתִּין אֶשְׁתִּין sechzig.

אִשָּׁתָא (Lv 1, 8) *a. f., ind.* אִישָּׁא Dt 4, 24 1. Feuer; 2. Fieber.

אוּשָׁה *h. f., pl.* אוּשִׁין Fundament.

אוּשְׁתָּא *a. f., ind.* אוּשָּׁא Cant 8, 9, *pl. d.* אָשַׁיָּא 1 K 7, 7 dass. S. auch אֲשִׁיתָא.

אִשְׁתָּא *a.* trinken.

אֶשְׁתָּאָה *a. m.* sechster.

אַשְׁתָּרָא *a. f.* dies Jahr.

אִשְׁתַּדְּרְיוּתָא *a. f., c.* אִשְׁתַּדְּרְיוּת Jes 7, 2 geschüttelt werden.

אֶשְׁתַּדּוּר (bibl.) *a. m.* Widersetzlichkeit.

אֶשְׁתְּמוֹת Ortsname.

אֶשְׁתּוּר *m.* Personenname.

אִשְׁתְּיָמָא *x. m.* Verwalter.

אִשְׁתִּיתָא *m.* Personenname.

אִשְׁתַּלְּהוּתָא *a. f.* schwach werden.

אֶשְׁתּוּמָא (?) *a. m.* Wunder! Unsinn!

אִשְׁתְּמוֹדַע (Gen 42, 7) *a.* 1. erkennen, anerkennen; 2. erkannt, bekannt werden; 3. sich zu erkennen geben.

אִישְׁתְּמוֹדַע (Ru 3, 2) *a. m.* Bekannter.

אִשְׁתְּמוֹדְעוּתָא *a. f., c.* אִשְׁתְּמוֹדְעוּת Jes 3, 9 1. Erkennungszeichen; 2. Bevorzugung.

אִשְׁתְּמָמוּתָא *a. f., ind.* אִשְׁתְּמָמוּ Jer 8, 21 Verwüstung, Entsetzen.

אַשְׁתְּסַר, אַשְׁתֵּיסַר *a.* sechzehn.

אִשְׁתְּעוּתָא *a. f.* Erzählung.

אִשְׁתַּעֲמָמוּתָא *a. f.* Entsetzen.

אֶשְׁתָּקַד *a.* 1. letztes Jahr; 2. früher.

אַשְׁתַּתְּסַר s. אַשְׁתֵּיסַר.

א״ת ב״ש Formel für die Permutation der Buchstaben in der Weise, dass der erste mit dem letzten, der zweite mit dem vorletzten u.s.w. vertauscht wird.

אַתְּ (Gen 12, 11) *a. c.* du.

אֵת *h.* Akkusativzeichen, *pl.* אֶתִין die Stellen, an denen אֵת vorkommt, s. אות.

אָתָא (Gen 4, 15) *a. m., pl.* אָתִין Gen 1, 14, Cant 1, 4 und אָתְוָן Nu 2, 2 1. Zeichen, Vorzeichen; 2. Buchstabe; 3. ein Sternbild, s. יוּתָא.

אֲתָא *a., pf.* 3 *m. pl.* אֲתוֹ Gen 12, 5, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיתֵי Gen 32, 11, *imp. m. sg.* אִיתָא Gen 31, 44, תָּא kommen, gehen. אָתְיָא כְּ es stimmt überein mit. אָתְיָא — מִן es ist abgeleitet von. *Aph. pf.* 3 *m. sg.* אַיְתִי Gen 2, 19, 3 *m. pl.* אַתִיאוּ Gen 37, 28, *imp. m. sg.* אַיְתָא Gen 27, 7 kommen lassen, bringen. וְתַנְּא מַיְתֵי לַהּ מֵהָכָא aber der Tradent leitet es von dieser Stelle ab. לְאֵיתוּיֵי מַאי was will dies hinzufügen? *Ittaph. pf.* 3 *f. sg.* אִתַּיְתִיאַת Gen 33, 11 gebracht werden. Dalm., Gr. 296 ff.

אִתְּדְּשָׁא (Jes 22, 5) *a. f.* Zerstampftwerden.

אַתָּה *h. m.* du.

אִתּוּתָא *a. f., ind.* אִתּוּ (Gen 12, 19) Ehe.

אִתְוַדָּאָה (Ho 14, 3) *a. f.* Bekenntnis.

אַתּוּן (Gen 42, 14) *a. pl. m.* ihr.

אַתּוּנָא (Gen 19, 28) *a. m.* 1. Heerd, Ofen; 2. dicker Rauch.

אַתּוּנָא *a. m.* Stärke.

אַתּוּר (Gen 25, 18) *a. m.* Assyrien.

אַתּוּרָא (?) (Ps 40, 3) *a. m.* Schritt.

אַתּוּרָאָה (Gen 10, 11) *a. m.* assyrisch.

אַתְחַלְתָּא *a. f.* Anfang.

אַתִּימְרוֹן (Ez 27, 6) *x. m.* (θέατρον) Theater.
אַתִּיבָא *a. m.* hart.
אַתִּין (Gen 31, 6) *a. pl. f.* ihr.
אַתְּכוּתָא *a. f., c. s.* אַתְּכוּתֵיהּ Guss, Erguss.
אַתְּכָלָא (Nu 13, 24) *a. m.* Traube.
אִתְכְּנָעוּתָא *a. f., c. s.* אִתְכְּנָעוּתַנָא Jer 3, 25 Demütigung.
אִתְכַּפְיָאִיתָא *a. f.* Beugen.
אַתְלִיטִים *x. m.* (ἀθλητής) Athlet.
אתלים s. אַטְלִיז.
אַתֶּם *h. pl. m.* ihr.
אַתְמְהָא *a. m.* Erstaunen! wunderbar.
אֶתְמוֹל *h.* gestern.
אִתְמַסְכְּנוּתָא *a. f.* Erniedrigung.
אֶתְמְלֵי (Ex 4, 10), אֶתְמָל *a.* gestern.
אִתְמְלוּכֵי *a. f., c. s.* אִתְמְלוּכֵיהוֹן Jer 18, 23 Sinnen, Gesinnung.
אִתְמְנְיוּתָא (Na 1, 12) *a. f.* Zahl.
איתימוס s. אִיטִּימוֹס.
אֵיתָן, אֵתָן *h. m.* 1. Wesen, Natur; 2. stark, dauerhaft; 3. Personenname.
אֲתָנָא (Nu 22, 21) *a. f., pl. ind.* אֲתָנָן Jud 5, 10 Eselin.
אַתְּנוּ *a.* (= אַתְּ אִינְהוּ) du bist es.
אַתִּינָא, אַתִּינַס (Ἀθῆναι) Athen.
אותונין *x. m.* (ὀθόνιον) feine weisse Leinwand.
אַתְּנִים *x.* (ἀσθενής) schwach, krank werden.
אותָנִיתָא *x. f.* (ὀθόνη) feines Leinengewand.
אֶתְנַן *h. m.* Hurenlohn.
אתפלנות (BemR, 13) l. אִתְפַּלְגַן, s. פְּלַג.
אֲתָנַסְיָא *x. f.* (ἀθανασία) Unsterblichkeit.
אִתְקְסָדֶת (!) (Ez 7, 25) *a. f.* Vernichtung.
אִתְקַסְפְתָא *a. f.* Entgegnung.
אַתְרָא (Gen 1, 9) *a. m., pl. d.* אַתְרַיָּא Dt 12, 2 Platz, Ort. בְּאָתַר, בָּתַר Gen 10, 32 1. an stelle; 2. in folge dessen; 3. nach, hinter. עַל אֲתַר (in hebr. Zusammenhang) auf der Stelle, sogleich.
אִתְרַבְרְבוּתָא *a. f., c.* אִתְרַבְרְבוּת Sach 12, 7 Grossthun.
אִתְרְגוּשְׁתָא *a. f., c.* אִתְרְגוּשַׁת Ez 30, 15 Lärm, Getöse.
אֶתְרוֹג *h. m.* Citronenart (*Citrus medica cedra*).
אֶתְרוֹגָא, אֶתְרוּגְנָא (Est II 7, 10) *a. m., pl.* אֶתְרוֹגִין Lv 23, 40 dass.
אַתְרוּתָא *a. f. pl.* אַתְרָוָתָא Ortssitte.
אִתְרְחָצָא (Jes 30, 3) *a. f.* Vertrauen.
אִתְרַשְׁלוּתָא *a. f., c.* אִתְרַשְׁלוּת Jer 47, 3 Erschlaffung.
אִתְּתָא (Lv 18, 18) *a. f., ind.* אִתָּא Lv 18, 22, *c.* אִתַּת Gen 16, 1, *pl. d.* נְשַׁיָּא Gen 18, 11, *ind.* נְשִׁין Gen 31, 50 Weib.

ב

ב der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ב = Zahlzeichen für 2.
בְּ *h. a.* 1. *c. s.* (*ar.*) בִּי, בָּךְ, בֵּיהּ Gen 37, 10 u.s.w. in, an, für, durch. בְּכַךְ *a*) wann; *b*) in betreff; *c*) Gen 19,16 weil; 2. in der Weise, in der Eigenschaft. בְּעֵד als Zeuge. 3. (für בַּר) Sohn des . . .
בָּא (Nu 25, 14) *a. m.* (= אַבָּא) 1. Vater; 2. Personenname.
בָּא (Jes. 5, 8) *a. f.* (= בַּיִת) Haus.
בְּאַדַּיִן (Meg. Ant.) *a.* da.
בְּאוּשָׁה *h. f., pl.* בְּאוּשִׁין eine geringwertige Sorte Weintrauben.
בָּאוּת s. בְּוָתָא.

בְּאִימָא, בְּאִינָא Ortsname.
בְּאִישָׁא *a. m.* 1. schlecht; 2. krank.
בְּאִישׁוּתָא *a. f.* Schlechtigkeit.
בָּאַר *h. Pi.* erklären, erläutern. *Pu. pt.* מְבוֹאָר klar, einleuchtend.
בְּאַר *a. Pa.* dass.
בְּאֵר *h. f.* 1. Brunnen; 2. Ursprung.
בְּאֵרָא *a. f., ind.* בְּאֵר Cant 4, 15 Brunnen, s. בֵּירָא.
בְּאֵרִי. בֵּי ב׳ Ortschaft in Galiläa und in Babylonien.
בָּאַשׁ *h. Hi.* 1. zu stinken anfangen, faulen; 2. stinken machen; 3. verläumden; 4. eine gewisse Reife erlangen (von Weintrauben).
בְּאַשׁ, בְּאִישׁ (Gen 21, 11) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִבְאַשׁ Gen 21, 12 1. schlecht, missfällig sein; 2. böse, ärgerlich sein; 3. krank sein. *Aph. pf.* 3 *m. pl.* אַבְאִישׁוּ Nu 20, 15 1. Böses thun; 2. jem. wehe thun; 3. in übeln Geruch bringen, verläumden. *Itpe. pf.* אִתְבְּאַשׁ Mi 4, 6, אִבְּאַשׁ 1. sich schlecht befinden, krank sein; 2. schlecht behandelt werden. *Ittaph. pf.* אִתַּבְאַשׁ Ex 5, 23 wehe gethan werden.
בַּבָּא (Est II 5, 14), richtiger בָּבָא *a. m.* 1. Thor, Thür; 2. בָּבָא קַמָּא, מְצִיעָא, בָּתְרָא, Namen der drei ersten Traktate der Ordnung נְזִיקִין; und (in Tos.) der Teile des Traktats כֵּלִים; 3. Personenname.
בָּבָה *h. f.* בָּבַת עַיִן Pupille.
בָּבוּאָה *x. f.* Abbild, Widerschein.
בבויא (jTaan 64[b], Ausg. Ven. בבולייא) s. בּוּלָא.
בָּבוּתָא l. דְּבָבוּתָא.
בִּיבֵי *x.* (vive) lebe!
בוביאר l. כּוּכְיָאר.
בָּבִיתָא *a. f.* 1. Kanal; 2. s. בָּבְתָא.
בביתין (jDem 23[b]) l. בִּכְתָּן für Flachs.
בָּבֶל 1. Stadt Babel; 2. Landschaft Babylonien; 3. das babyl. Reich.

בָּבְלָאָה *a. m., f.* בָּבְלֵיתָא Est II 1, 10 (MS falsch בָּבְלַייתָא) babylonisch.
בָּבְלוֹן (Βαβυλών) Babylon (für Rom).
בָּבְלִי *h. m.* babylonisch, Babylonier.
בָּבְלִיקוֹן *x. m.* (βαβυλωνικόν) babylonisch.
בִּיבָר *x. m.* (βιβάριον) Tierbehälter, Käfig, Zwinger.
בִּיבָרְיָא *x. m. pl.* Tiere, die man im Zwinger hält.
בָּבְתָא *a. f.* 1. בָּבַת עֵינֵיהוֹן Dt 32, 10 Pupille; 2. s. בּוּתָא.
בַּג בַּג *m.* Personenname.
בָּאגָא, בָּגָא *x. m.* Gemeindeland.
בָּגַד *h.* 1. treulos handeln; 2. ziehen, zerren.
בֶּגֶד• *h. m.* Gewand.
בגדל (BerR 98) l. מִגְדָּל.
בַּגְדָס *m.* (Βακχίδης) Personenname.
בַּגְדָא, בַּגְדַּת Ortsname (nicht das jetzige Bagdad).
בַּגְדָּתָאָה *a. m.* aus Bagdat.
בְּגִידָה *h. f.* Treubruch.
בַּגִּירָא *a. m.* 1. rauh, behaart; 2. mannbar.
בָּגַן *h. Hi.* schreien.
בָּאגְנָא *a. m.* 1. Lache, Tümpel; 2. zerbrochenes Gefäss.
בוגני גינמי (Est II 4, 1, Or 2375 פוּגְנָן גִּינְמֵי, Or 2377 פוּגַע גְּגְמַר) *x.* durch Kuriere gesandte Briefe (?).
בָּגַר *h.* mannbar werden.
בְּגַר I *a.* mannbar werden.
בְּגַר II *a.* schwach, mager werden. *Aph.* schwächen.
בֹּגֶר *h. m.* Alter der Mannbarkeit (der Jungfrau) d. h. vom 12 $^1/_2$. Jahre ab.
בַּגָּר *h. m.* 1. behaart, rauh; 2. mannbar.
בַּגְרוּת *h. f.* Mannbarkeit, das Alter nach dem 12 $^1/_2$. Jahr.
בגרון (VajR 28) l. פַּלְמָן.
בגרונדי s. גּוּנְדְּרָא.
בַּגְדָם (Meg. Ant.) l. בַּגְדָס.
בַּד *a.* 1. zur Zeit wann, wenn; 2. in betreff; 3. Gen 19, 16 weil.

בַּד I *h. m.* 1. Stengel, Stange; 2. Oelkelter. בֵּית הַבַּד dass.

בַּד II *h. m.* Leinwand.

בַּד III *h.* בַּד בְּבַד abgesondert, für sich. לְבַד allein. לְבַדּוֹ er allein. בִּלְבַד nur. בִּלְבַד שֶׁ nur dass.

בַּד s. אֲבַד.

בְּדָא I *a. Pa.* erdichten, ersinnen. *Itpa.* sich als falsch erweisen, der Lüge überführt werden.

בְּדָא II *a. Pa. pt. f.* מְבַדְּיָה SchirR 8, 1 (Ed. princ. מבדה) verabscheuen, verachten.

בַּדָּא I *a. m.* 1. Stengel; 2. *pl. d.* בַּדַּיָּא Jo 2, 24 l. wie Ar. בַּדַּיָּא Ölkelter.

בַּדָּא II *a. m.* feines Linnen.

בַּדָּאָה *a. m.* Erdichter, Lügner.

בְּדָאוּתָא *a. f.* Erfindung, Lüge.

בָּדַד *h.* 1. zerstreuen; 2. einsam sein. *Hitpo.* 1. heimatlos, fern von der Heimat sein; 2. sich trennen.

בְּדַד *a. Pa.* pressen, keltern.

בָּדָד *h. m.* Einsamkeit, Vereinsamung.

בַּדָּד *h. m.* Kelterer.

בְּדָדִיּוֹת s. בְּדִידָה.

בְּדָדִין *h. m. pl.* Stock (als Folterwerkzeug).

בָּדָה *h.* 1. sondern; 2. erfinden, erdichten, erlügen. *Pi.* 1. erdichten; 2. Lügen strafen. *Hitp.* sich als Lügner erweisen, als Lügner erscheinen.

בְּדוֹחָא s. בּוּדְחָא.

בְּדוֹחָא *a. m.* Lustigmacher.

בְּדוּקַיָּא *a. m. pl.* מַיָּא ב׳ Prüfungswasser (bei der des Ehebruchs Verdächtigen).

בְּדוּרָא *a. m., ind.* בְּידוּר Jes 8, 22 1. Zerstreuung; 2. Zerstreuter.

בְּדוּתָא, בְּדוּתָא *a. f.* Erdichtung.

בְּדַח *a., pf.* 3 *m. pl.* בְּדַחוּ Thr 1, 21 (MS חֲדוֹ) sich freuen. (Thr 1, 21; 4, 21, Koh 2, 10; 5, 18, Est II 8, 15 in Or 2375 nicht בדח). *Pa.* erheitern.

בּוּדְחָא, בְּדוּחָא *a. m.* Fröhlichkeit.

בודיא l. בּוּרְיָא.

בַּדַּי *h. m.* Erdichter, Lügner.

בְּדְיָא *a. m.* Erdichtung, Lüge.

בָּדִיד *h. m.* 1. Grabscheit; 2. Graben, Furche.

בְּדִידָה, בּוּדִידָה *h. f.* (kleine) Olivenpresse.

בְּדִיוּתָא *a. f.* Erdichtung.

בְּדִיחוּתָא *a. f.* Belustigung, Heiterkeit.

בְּדִיחָתָא *a. f.* dass.

בְּדִיל (Ex 13, 8) *a.* um — willen, wegen. בְּדִיל דְּ Gen 6, 3 weil.

בְּדִילָה *h. f.* Trennung.

בִּדִּין (Jes 44, 25) *a. m. pl.* 1. beschworener Geist; 2. Totenbeschwörer.

בדייני l. בְּדָוֹרֵי (= בֵּית דְּוָרֵי), s. דְּוַר.

בְּדִיקָה *h. f.* Untersuchung.

בְּדִיקוּתָא *a. f.* dass.

בְּדִיקְנָאָה (?) *a. m.* Untersucher, Spion.

בְּדִיתָא *a. f.* ein Euphratkanal.

בָּדַל *h.* 1. trennen, absondern; 2. ablassen. *Ni.* getrennt werden. *Hi.* 1. abtrennen; 2. die Habdala am Sabbatsausgang vollziehen. *Ho.* unterschieden sein.

בְּדַל *a.* 1. ablassen; 2. Habdala vollziehen.

בְּדֹלַח *x. m.* Bdellium, ein wohlriechendes Harz.

בְּדוּלְחָא (Gen 2, 12) *x. m.* dass.

בְּדוּלְקֵי (Midr Schem 22) *x. m. pl.* (βδέλυγμα) Scheusal, Götzenbild.

בָּאדָן, בְּדָאן, בְּדָן Ortsname.

בדסין l. בִּרְסִין.

בָּדַק *h.* 1. untersuchen, prüfen; 2. Pflanzen behäufeln. *Ni.* geprüft werden.

בְּדַק *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְדּוֹק Dt 13, 15 prüfen, untersuchen; 3. ein Abführmittel einnehmen. *Pa. inf.* בַּדָּקָא Gen 44, 15 untersuchen. *Itpe.* untersucht werden.

בֶּדֶק *h. m.* 1. Riss, schadhafte Stelle; 2. Reparatur.

בִּדְקָא (Gen 42, 9) *a. m.* 1. Riss,

Schadhaftes; 2. Wasserdurchbruch; 3. Sünde.

בָּדַר *h. Pi.* zerstreuen.

בְּדַר *a.* streuen. *Pa. pf.* בַּדַּר Gen 11, 8 1. zerstreuen; 2. schütteln (in einem Siebe); 3. l. בַּדֵּר. *Itpa. pf.* 3 *f. pl.* אִתְבַּדַּרָא Jes 33, 3, *ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבַּדְּרוּן Nu 10, 35 zerstreut werden.

בדרסין l. בַּרְדְּסִין.

בִּדְּתָא *a. f.* Erdichtung.

בָּהָא *h.* ängstlich sein (?).

בְּהוּלְתָּא (Lv 26, 16) *a. f.* Bestürzung, Verwirrung.

בָּהוֹר *h. m.* weissfleckig.

בֵּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בְּהִילוּתָא *a. f.* Eile. בִּבְהִילוּ Ex 12, 11 eilig.

בְּהִיקָא *a. m., ind.* בְּהִיק Cant 7, 3 glänzend, vornehm.

בָּהִיר *h. m.* weiss, glänzend.

בְּהִירָא *a. m.* dass.

בָּהַל I *h.* nur *pt.* בָּהוּל überstürzt. *Pi.* beunruhigen. *Hitp.* beunruhigt werden.

בָּהַל II *h. Hi.* Dampf aufsteigen lassen.

בְּהַל *a. Pa.* beunruhigen, in Schrecken setzen. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּבְהִיל Koh 5, 1 unbedacht sein. *Itpe. pf.* אִתְבְּהִיל 1S 28, 21, 3 *m. pl.* אִתְבְּהִילוּ Ex 15, 15 1. beunruhigt werden; 2. sich beeilen.

בֶּהָלָה *h. f.* böser Zufall, plötzlicher Tod.

בָּהָם *h. m.* Viehtreiber.

בְּהֵמָה *h. f.* vierfüssiges Haustier, Vieh. בּ׳ גַסָּה Grossvieh. בְּ׳ דַקָּה Kleinvieh.

בְּהֵמוֹת *h. f.* Nilpferd.

בָּהַק *h.* weiss sein, glänzen. *Hi.* 1. leuchten; 2. erleuchten, hell machen. *Ho.* glänzend, ausgezeichnet sein.

בְּהַק *a. Aph. pt. sg. f.* מַבְהֲקָא Est II 8, 15, *pl. m.* מַבְהֲקִין 2S 22, 13 glänzen, leuchten.

בּהֲקָא (Lv 13, 39) *a. m.* weisser Fleck.

בַּהֲקִיתָא *a. f.* weisser Hautfleck.

בּוֹהֲקָן, בַּהֲקָן *h. m.* mit weissen Flecken versehen.

בָּהַר *h. Pi. Hi.* 1. glänzen; 2. sich hervorthun; 3. verfinstern.

בְּהַר *a.*, s. שַׁבְהַר.

בַּהֶרֶת *h. f.* weisser Hautfleck.

בַּהַרְתָּא (Lv 23, 23) *a. f., pl. ind.* בַּהֲרָן Lv 23, 38 weisser Hautfleck.

בְּהַת *a., pf.* 2 *m. sg.* בְּהֵיתְתָּא Gen 49, 8 1. sich schämen; 2. bestürzt, erschreckt sein. *Pa. Aph. pf.* 2 *sg.* אַבְהֵיתְתָּא 2S 19, 6 1. schämen machen; 2. schrecken, in Angst versetzen. *Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יִבְּהֲתוּן Mi 7, 16 beschämt werden, sich schämen.

בַּהֲתְתָא *a. f., ind.* בַּהֲתָא Ez 8, 17, *c.* בַּהֲתַת Jer 3, 25 Scham, Schande. בֵּית בַּהֲתְתֵיהּ Dt 25, 11 Schamglied.

בּוֹא *h.* 1. kommen, hingehen, hineingehen. הַבָּא מִן הַדִּין das aus der Folgerung Resultierende; 2. geschlechtl. beiwohnen. *Hi.* 1. bringen, darbringen; 2. hinzufügen; 3. hervorbringen, verursachen.

בוב s. בּוּךְ.

בּוּבְיָא *a. m.* 1. Pfanne; 2. Abbild.

בּוּבִיתָא *a. f.* Kanal, Rinne.

בודיא l. בּוּרְיָא.

בּוֹהַק *h. m.* weisser Fleck.

בוהקן s. בַּהֲקָן.

בּוּז *h.* verachten.

בוז *a.*, s. בְּזַז.

בּוּזָאָה *a. m.* aus Buzi.

בּוּזְזָא *a. m.* Plünderer.

בּוּזְתָא *a. f.* Verachtung, Schmach.

בּוּטָא *m.* Personenname.

בּוּטְמָא *a. m.* 1. schimmernd; 2. Funke.

בומיתא s. בְּמִיטָא.

בּוּךְ *a.* 1. hin u. her rennen (?); 2. weinen (s. בְּכָא).

בּוּל *h.* vermengen.

בּוּל *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.

בּוּל (*bibl.*) *h. m.* 1. Gewächs; 2. Name des 8. Monats (etwa November); 3. Ortsname.

בּוֹלָא *a. m.* Kastagnette.
בּוֹלֶשֶׁת *h. f.* Streifschaar.
בּוּן 1. Personenname; 2. s. בִּין.
בּוֹסֶם *h. m.* Gewürz.
בּוּעַ *a., ipf.* 1 *sg.* אֲבוּעַ Hb 3, 18, *imp. f. sg.* בּוּעִי Sac 9, 9 jauchzen.
בּוּעֲרָא (Jes 30, 17) *a. m.* Fackel.
בּוּעֲתָא *a. f.* 1. Jubel, Jauchzen; 2. *pl.* בּוּעִין Geschwür; 3. l. בּוּעֲרָא Jes 30, 17.
בּוּץ *h.* aufgehen, leuchten.
בּוּץ *h. m.* 1. Byssus; 2. Byssusgewand.
בּוּצָא *a. m.* 1. *ind.* בּוּץ Ex 25, 4 dass. 2. l. בִּצָא; 3. בּוּצִין Jes 43, 2, l. wie MS בּוֹצִין, s. בּוֹצִינָא.
בּוֹצִינָא *a. m.* 1. *pl. d.* בּוֹצִינַיָּא Ex 30, 7 Lampe, Licht; 2. *pl. d.* בּוֹצִינַיָּא Nu 11, 5 Kürbis, Gurke (?); 3. Achse oder Loch des Mühlsteines.
בּוּצְנָא *a. m.* Byssusgewand.
בּוּצַרְתָּא *a. f., pl. d.* בְּצָרְתָא 2 S 23, 4, Ho 2, 5 (hier Soc. 59), vgl. בִּצּוּרְתָּא.
בּוֹקֶר *h. m.* Morgen.
בּוּר *h.* brach, unbebaut sein. *Pi.* 1. wüste lassen, leer machen; 2. eine Falle machen. *Hi.* brach liegen lassen.
בּוּר *a., ipf.* 3 *f. sg.* תְּבוּר Gen 47, 19 brach liegen, öde sein. *Aph.* אוֹבַר brach liegen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְּבָרוּ Jer 10, 14 (MS אִפְּפְשׁוּ) verdummt sein. *Itpa.* verheert werden.
בּוֹר I *h. m.* ungebildet.
בּוֹר II *h. m. f., pl.* בּוֹרוֹת 1. Grube, Cisterne; 2. Becken in der Kelter; 3. Gefahr.
בּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* בּוּר Jes 7, 23 Unkraut, Gestrüpp; 2. roh, unverdaulich; 3. ungebildet.
בּוֹרָא *a. m.* 1. Grube; 2. weibl. Scham(?).
בּוּרְדָּם (בּוּרְדָּס?) *x. m.* eine Krankheit.
בּוּרוּת *h. f.* Unwissenheit.
בּוּרִי *h. m.* 1. Gesundheit; 2. Gewissheit.
בּוֹרִיּוֹת (בּוֹרְאוֹת) *h. f. pl.* Wildlinge (von Fruchtbäumen).
בּוֹרִית I l. בֵּירִית.
בּוֹרִית II *h. f.* (vegetabilisches) Laugensalz.
בּוֹרִיתָא (Ma 3, 2) *a. f.* dass.
בּוֹרֶךְ *h. m.* Pflugbaum.
בּוֹשׁ *h.* sich schämen. *Pi.* beschämen, Schande zufügen. *Hi.* zu schanden machen. *Hitp.* beschämt werden, sich schämen.
בּוּשָׁה *h. f.* Schande, Scham.
בּוֹשֶׁת *h. f.* dass. בּוֹשֶׁת פָּנִים Schamhaftigkeit.
בּוּתָא (Lv 11, 18), בּוּתְּא (ebenda Or 1467) *a. f.* 1. Eule; 2. Maulwurf.
בּוּתָא *a. f.* Geschwür, s. בּוּעֲתָא.
בְּזָא I *a.* 1. verachten (*pf.* 3 *pl.* בזו Ez 16, 57 l. בְּזָא, s. בְּזַז); 2. schänden. *Pa. pt. pl. m.* מְבַזַּן Cant 8, 1 verachten. *Itpe.* verachtet werden.
בְּזָא II *a.* spalten, zerbrechen. *Pa.* verteilen. *Itpe.* geteilt werden.
בִּזָּא, בּוּזָא (Thr 4, 3) *a. m.* Mutterbrust.
בִּזְבּוּזָא *a. m.* Beute, Raub.
בִּזְבֵּז *h.* 1. teilen; 2. freigebig austeilen; 3. verschwenden; 4. plündern.
בִּזְבֵּז *a., pt.* מְבַזְבֵּז Koh 3, 22 l. מְבַזְבֵּז dass.
בִּזְבְּנָא, בִּזְבִּינָא *x. m.* Zolleinnehmer.
בִּזְנָא *a. m.* Bündel, Gebund.
בָּזָה *h.* verachten, schmähen. *Pi.* dass. *Hitp.* verachtet werden, verächtlich erscheinen.
בִּזָּה *h. f.* Beute.
בַּזּוֹז *h. m.* Räuber.
בַּזּוֹזָא *a. m., pl.* בַּזּוֹזִין Jes 16, 4 dass.
בִּזּוּזָא, בְּאוּזָא *a. m., ind.* בִּזּוּז Jes 24, 16 Raub.
בַּזּוֹזִיתָא *a. f.* Räuberin.
בִּזּוּזִיתָא *a. f.* Beraubung.
בִּזּוּי *h. m.* Verachtung.
בִּזּוּעָא *a. m., ind.* בִּזּוּעַ Jo 2, 13 das Zerreissen.
בָּזַז *h.* rauben, plündern. *Pilp.* s. בִּזְבֵּז.
בְּזַז *a., pf.* 3 *m. pl.* בְּזוּ Nu 31, 35,

ipf. 2 *m.* *sg.* תָּבוֹז Dt 20, 14 rauben, plündern. *Aph.* *pt.* מְבִיז Jes 24, 1 plündern lassen. *Itpe.* *pf.* אִתְּבְזִיז Ho 8, 8 geplündert werden. *Palp.* s. בַּזְבֵּז.
בְּזָיָא *a.* *m.* verächtlicher Mensch.
בזייה (jBabB 14[c]) l. בְּזָלָא.
בִּזָּיוֹן *h.* *m.* Verachtung.
בְּזִיוֹנָא I *a.* *m.* dass.
בזיונא II s. בדייני.
בְּזִיוֹנָא III *a.* *m.* 1. Haken; 2. Schlitz.
בזיווי (ExJI 25, 29, MS בויכוי) l. בָּזִיכוֹי, s. בָּזִכָּא.
בְּזִיעֲתָא *a.* *f.* Spalt, Riss.
בָּזִיק *h.* *m.* Scherbe.
בַּאזְיָרָן *x.* *m.* Falkenier.
בָּזִךְ, בָּזִיךְ *h.* *m.* Schale.
בָּזִכָּא (Nu 7, 14) *a.* *m.*, *pl.* *d.* בָּזִכַּיָּא Nu 4, 7 dass.
בְּזָלָא *a.* *m.* vom Gemeindeland getrennt liegendes Grundstück.
בְּזַע *a.*, *pt.* *pass.* *f.* בְּזִיעָא Koh 3, 7 spalten, durchbrechen, zerreissen. *Pa.* *pf.* בַּזַּע Nu 25, 8 zerreissen, aufschlitzen. *Itpe.* *pf.* 3 *f.* *sg.* אִתְבְּזַעַת Nu 16, 31 zerrissen werden.
בִּזְעָא *a.* *m.* Spalt, Riss.
בִּזְעֲתָא *a.* *f.* Zerrissenes.
בָּזָק (?) *h.* *m.* Blitz.
בָּזַק *h.* streuen. *Ni.* sich zerstreuen.
בְּזַק *a.* streuen. *Itpe.* ausgestreut werden.
בִּזְקָא *a.* *m.* Brocken, Scherbe.
בָּזַר *h.* zerstreuen, streuen. *Pi.* dass.
בְּזַר *a.* *Pa.* dass.
בִּזְרָא *a.* *m.* Samen.
בִּזְרְנָא *a.* *m.* Samenart.
בִּזְתָא (Ex 15, 9) *a.* *f.* Beute.
בִּזְתָא I *a.* *f.*, *pl.* בִּזִין Riss, Spalte.
בִּזְתָא II *a.* *f.* Verachtung.
בְּחַיִּין (EchR 1, 16) = בְּ—חַיִּין lebendig.
בָּחוּר *h.* *m.* 1. Auserwählter; 2. Unverheirateter.
בַּחוּרָא *a.* *m.* dass.
בחורתא (NuJI 21, 27) l. בחודתא (so MS), s. חוּדְתָא.

בְּחִינָה (*nachtalmud.*) *h.* *f.* 1. Prüfung, Betrachtung; 2. Hinsicht.
בְּחִירָה *h.* *f.* Wahl, Erwählung. בֵּית הַבְּחִירָה der Tempel in Jerusalem.
בְּחִירְתָא *a.* *f.* 1. Wahl, Erwählung; 2. Beiname des Talmudtraktates Edujoth.
בָּחַל *h.* *Pi.* reifen (den ersten Grad der Reife erhalten). *Hi.* reif machen, treiben.
בָּחַן *h.* prüfen, untersuchen. *Pi.* *Hi.* dass.
בְּחַן *a.*, *pf.* 2 *m.* *sg.* *c.* *s.* בְּחַנְתָּהִי Dt 33, 8, 1 *sg.* בְּחָנִית Koh 1, 17 dass. *Pa.* dass. *Itpe.* *ipf.* 2 *m.* *pl.* תִּתְבַּחֲנוּן (MS תִּתְבַּחֲרוּן) Gen 42, 15 geprüft werden.
בָּחַר *h.* auswählen, erwählen. *Pi.* dass. *Ho.* *pt.* מוּבְחָר auserlesen.
בְּחַר *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* *c.* *s.* אֶבְחֲרִנּוּן Sac 13, 9, *pt.* *pass.* *pl.* *f.* בְּחִירָן Ex 14, 7 prüfen; 2. auswählen. *Aph.* auslesen. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *pl.* *m.* תִּתְבַּחֲרוּן Gen 42, 15 geprüft werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְבְּחַרוּ Nu 31, 5 erwählt werden.
בַּחֲרוּת *h.* *f.* Jugend, junge Leute.
בַּחֲרָן *h.* *m.* wählerisch.
בָּחַשׁ *h.* 1. umrühren; 2. untersuchen, suchen.
בְּחַשׁ *a.* dass.
בַּחֲשָׁא *a.* *m.* Rührlöffel.
בִּחְשָׁא *a.* *m.* Achselhöhle.
בטא l. בְּטִטָא.
בֵּיטָא *x.* *m.* (βῆτα) zweiter Buchstabe des griech. Alphabets.
בְּטְבּוּט *h.* *m.* Hanf.
בִּטְבֵּט *h.* anschwellen.
בטדא l. בִּטְרָא.
בָּטָה *h.* Eide (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts thun. *Pi.* dass.
בִּטּוּי *h.* *m.* Eid (Gelübde) gleichgiltigen Inhalts.
בִּטּוּל *h.* *m.* 1. Annullierung, Abschaffung; 2. Störung; 3. Zeitverlust.

בְּטוּלָא *a. m.* 1. Ungiltigmachung; 2. Vernichtung.

בְּטֻוְיָא (VajR 25, so auch Ed. princ.) s. **טֻוְיָא**.

בְּטוּנָא *a. m.* Seil.

בָּטַח *h.* vertrauen. *pt.* **בָּטוּחַ** sicher, zuverlässig. *Hi.* versichern, verheissen (von Gott gesagt). *Ho.* versichert sein, gewiss sein.

בְּטַח *a.* vertrauen. *Aph. pf.* 2 *m. sg. c. s.* **אַבְטַחְתַּנִי** Ru 2, 13 (vac. Or 1302 und 2375) Vertrauen einflössen, versichern. *Itpe. pt.* **מִתְבְּטַח** Jer 12, 5 sich auf etwas verlassen, sich sicher fühlen.

בֶּטַח *h. m.* Wasserreservoir (?).

בִּטָּחוֹן *h. m* Vertrauen.

בְּטֵי *x. f.* (ἐμβάτη) Wanne, Bassin.

בִּיטִי *x. m.* (βυθός) Abgrund, Tiefe(?).

בָּאטִי, **בָּטִי** *m.* 1. Personenname; 2. (βάτος) Roche (verbotener Fisch).

בַּטִּיחַ *m.* Personenname.

בּוּטִיטָא, **בְּטִיטָא** *a. f.* Höhle (?).

בְּטִיטִי *m.* Personenname.

בְּטִילָא, **בַּטִּילָא** *a. m., ind.* **בְּטִיל** Ex 32, 25, *pl.* **בַּטִּילִין** Ex 5, 9 1. müssig; 2. wertlos.

בְּטִילָה *h. f.* Müssiggang.

בְּטִינְתָא (Jud 15, 15) *a. f.* trächtig.

בּוּטִיתָא, **בְּטִיתָא** *h. f.* Kapperfrucht.

בָּטַל *h.* 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören; abgeschafft, annulliert sein; 3. aufgehen (in der Menge). *Ni.* 1. abgeschafft werden; 2. befreit sein, ausgenommen werden. *Pi.* 1. aufheben, abschaffen, vernichten; 2. etwas, das verboten ist, durch besondere Veranstaltungen gebrauchsfähig machen; 3. ehelos bleiben; 4. stören, unterbrechen. *Hi.* aufhören lassen. *Hitp.* gestört, aufgehoben werden.

בְּטֵל, **בְּטַל** (Thr 5, 15) *a., pf.* 3 *f. sg.* **בַּטִּילַת** Est II 1, 1, *ipf.* 3 *m. pl.* **יִבְטְלוּן** Gen 8, 22 1. feiern, müssig sein; 2. aufhören. *Pa. ipf.* 1 *sg.* **אֲבַטֵּיל** Lv 26, 6 1. aufhören machen, abschaffen, vernichten; 2. ungiltig machen, annullieren; 3. stören. *Aph. pf.* 3 *pl.* **אַבְטִילוּ** Jes 24, 5 1. vernichten; 2. stören. *Itpe. pf.* 3 *pl.* **אִתְבְּטַלוּ** Thr 5, 14 1. aufhören; 2. vernichtet werden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* **יִתְבַּטְּלוּן** Koh 12, 3 zum Feiern gebracht werden.

בָּטֵל *h. m.* 1. nichtig, leer, wertlos; 2. ungiltig; 3. müssig, unthätig.

בַּטָּלָה *h. f.* 1. Müssiggang; 2. Nichtigkeit, Unbrauchbarkeit; 3. Zeitverlust.

בִּטָּלוֹן *h. m.* 1. Musse, Müssiggang; 2. Zeitverlust.

בַּטְלָן *h. m.* 1. müssig; 2. einer, der kein Geschäft treibt.

בּוּטְלָנָא *a. m., ind.* **בּוּטְלָן** Ex 21, 18 Müssiggang.

בַּטְלָנָא *a. m., pl.* **בַּטְלָנִין** Ex 5, 8 Müssiggänger.

בַּטְלָנוּת *h. f.* Müssiggang, Unthätigkeit.

בּוּטְמָא *a. m., pl.* **בּוּטְמִין** Gen 43, 11 Terebinthe (*Pistacia palästina*).

בְּטַן *a.* schwanger sein, trächtig sein. *Aph.* 1. schwanger machen; 2. gebären lassen.

בֶּטֶן *h. f.* Leib.

בַּטְנָא (Jud 13, 5), **בִּטְנָא** (ebenda Soc 59) *a. f.* Leib.

בּוּטְנָא *a. m.* 1. Pistazie (*Pistacia vera*); 2. Geschwulst.

בּוּטְנָא, **בָּטְנָן** Stadt und Landschaft in Palästina.

בּוּטְנָה, **בָּטְנָה** *h. f.* Pistazie.

בַּטְנוֹן *a. m.* ein Musikinstrument (?).

בַּטְנֵי *a. m.* Name eines Vogels.

בָּטְנִית *f.* Batanäerin (?).

בֵּי בָּטְנִיתָא. **בָּטְנִיתָא** Ortsname.

בִּטְנְתָא *a. f.* Schwangerschaft.

בִּטְרָא *a. m.* Spannweite (?).

בּוּטְרָא Eigenname einer Stadt, Bosra.

בוטרינונין (PesR 10) l. בְּטְרִינוֹנִין *x.* (τριγώνιον) im Dreieck.

בָּטַשׁ *h.* 1. treten, stampfen; 2. walken.

בְּטַשׁ *a.* 1. stampfen, treten; 2. walken. *Pa. pt. m. pl.* מְבַבְּשִׁין Est II 3, 8 1. stampfen; 2. walken; 3. gewaltthätig behandeln. *Itpa.* eingestampft werden.

בִּטְשָׁא *a. m.* Tritt.

בֵּי I *a.* 1. (= בְּ) in, mit, zu. בֵּיהִיא שַׁעְתָא Cant 1, 4 zu jener Stunde; 2. (= בֵּינָת) unter, zwischen. בֵּי תְרֵי zwei zusammen. בֵּי שִׁמְשֵׁי Freitagabend.

בֵּי II *a. f.* (= בֵּית) Haus, Schule des . . ., Ort für . . . בַּר בֵּי רַב (eigentl. Sohn des Lehrhauses) Schüler. בֵּי גִנְזֵי מַלְכָּא Est II 6, 11 das Schatzhaus des Königs.

בֵּי III *x.* (*ave*) lebe wohl (?).

בֵּי *a. m.* (= בַּר) nur in der Verbindung בֵּי רַבִּי, בֵּירַבִּי Sohn des Rabbi N. N.

בִּיָה, בִּיָא *x. f.* 1. (*via*) Strasse; 2. (βία) Gewalt, Gewaltthat; 3. (οὐαί) wehe! 4. (βίος) Lebensunterhalt.

בִּיאָה *h. f.* 1. Hereinkommen, Eintritt; 2. Beischlaf.

בִּיב *h. m.* Rinne, Kanal.

בִּיבָא *a. m.* dass.

בייבא s. בִּיבָא.

בִּיבוֹן, בִּיבַי *m.* Personenname

בֵּיבַנֵּי *x. m.* (= בֵּי בַנֵּי) (βαλανεῖον) Badehaus.

בִּיהוּתָא *a. f.* Schande.

בִּיוּנָא *a. f.* 1. Verständnis; 2. Klugheit.

בִּיוּנְנוּתָא *a. f.* dass.

בֵּיזָתָא Ortsname.

ביטא (jSchebu 34[d]) l. בֵּיעָה.

בֵּיכָא (?) *a. m.* Netz, Haarschmuck (?).

בִּילָה *h. f.* Vermischung.

בֵּימַי (בִּמַּי) *m.* Personenname.

בִּין *h. Hi.* 1. הוֹבִין verständlich machen; 2. הֵבִין *a.* verstehen, *b.* herleiten, Analogieschlüsse machen. *Po.* בּוֹנֵן vernünftig machen. *Hitpo.* 1. einsichtig werden; 2. nachsinnen.

בִּין *a. Pa.* 1. zu verstehen geben; 2. verständig machen. *Itpa.* 1. wahrnehmen; 2. erkennen, kennen, verstehen. *Itpo.* 1. zum Verständnis gebracht werden; 2. verstehen.

בֵּין *h.* 1. zwischen, unter; 2. Zwischenraum, s. בֵּינַיִם. בֵּין — וּבֵין 1. zwischen — und; 2. sowohl — als auch.

בֵּין (Gen 3, 15), בֵּינֵי (Jes 52, 14), בֵּינָת *a., c. s.* (1 pers.) בֵּינָא Gen 13, 8, בֵּינוֹהִי Gen 30, 36 zwischen, unter. אִכָּא בֵּינַיְהוּ es ist Verschiedenheit zwischen ihnen betreffs. בֵּין — וּבֵין 1. Ex 40, 7 zwischen — und; 2. sowohl — als auch; 3. sei es dass — sei es dass.

בָּאיִין, בַּיִין *x. m.* (βάϊον) Palmzweig.

בִּינָא *a. m.* Tamariske (?).

בִּינָה *h. f.* Verstand, Einsicht.

בֵּינוֹנִי *h. m.* 1. in der Mitte befindlich, mittelst; 2. mittelmässig; 3. mittlere Periode der Zeit des Frühregens.

בִּינוּתָא *a. f., c.* בִּינוּת Est II 1, 2 Einsicht.

בֵּינַיִם, בֵּינְתַיִם *h. m.* 1. Zwischenraum; 2. dazwischen.

בִּינְתָא I *a. f.* Einsicht.

בִּינְתָא II *a. f., pl.* בִּינִין 1. Korn; 2. *c.* בִּינַת Jud 20, 16 Haar; 3. Wurm. (בֵּינָא, Am 9, 9 = בֵּינָהּ zwischen ihr).

בֵּיסָא *a. m.* stachlichtes Kraut.

בֵּיעָא *a. m.* 1. *ind.* בֵּיעַ Jes 16, 10 Freude, Jubel; 2. l. בָּיְעָא *pt. f.* von בוּעַ.

בֵּיעוּסָא *a. m., ind.* בֵּיעוּס Jes 10, 33 (MS בְּעֵיס) Stampfen, Keltern.

בֵּיעוּרָא *a. m., c.* בֵּיעוּר Jer 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.

בֵּיעוּתָא *a. m., pl.* בֵּיעוּתִין Jes. 21, 4 Schrecken.

בֵּיעֲתָא *a. f.* Freude, Jubel.

בֵּיעֲתָא *a. f., pl.* בֵּיעִין Dt 22, 6 Ei.

בֵּיצָה *h. f., pl.* בֵּיצִים 1. Ei; 2. Ball,

Klumpen; 3. Stamm, Wurzel; 4. Hode; 5. Name eines Talmudtraktates.

ביר s. בְּרָא.

בִּיָּר h. m. Brunnenmeister.

בִּיְרָא a. m., ind. בִּיָר Dt 21, 4, Jer 12, 13 Brachland.

בֵּירָא a. c., pl. בֵּירָן Gen 14, 10, בֵּירָנִן, c. בֵּירֵי Gen 26, 15 Brunnen.

בִּירַבִּי h. m. Gelehrtentitel.

בִּירָה h. f. 1. Burg, Festung; 2. Residenzstadt; 3. Residenz Gottes, Tempel zu Jerusalem.

בֵּירוּזָא a. m. Loch.

בֵּירוּץ h. m. Aufhäufen.

בֵּירוּר h. m. 1. Wahl; 2. der klare Sinn.

בֵּירִי h. f. 1. Wasserstation; 2. Ortsname; 3. m. Personenname.

בֵּירִיאֲתָא a. f. Klarheit.

בֵּירִית h. f. 1. Ring, Band; 2. Knieband.

בִּירָנִית h. f. 1. Burg, Palast; 2. Hofdame.

בִּירָנְתָא a. f., pl. c. בִּירָנְיָת Jes 2, 16 Burg, Palast.

בִּירְתָא (Est II 9, 7) a. f. 1. Burg, Palast; 2. Ortsname.

בִּירְתִית h. f. aus Birtha (?).

ביש s. בְּאֵשׁ.

בִּישָׁא (Dt 13, 12) a. m., f. d. בִּשְׁתָּא Gen 37, 20 1. schlecht, böse; 2. krank; 3. das Schlechte, Übel, Krankheit.

בִּישׁוּתָא a. f., ind. בִּישׁוּ Gen 31, 52 Schlechtigkeit, Bosheit.

בַּיְשָׁן h. m. schamhaft, keusch.

בֵּישָׁן, בֵּישָׁן Beth-Schean (Skythopolis).

בֵּישְׁנָאָה a. m. Einwohner von Beth-Schean.

בֵּישָׁנִי h. m. dass.

בֵּית h. m. Beth, der zweite Buchstabe des hebr. Alphabets.

בִּית a., pf. 3 m. sg. בָּת Gen 32, 21, ipf. 3 m. sg. יְבִית Dt 16, 4, imp. 2 m. pl. בִּיתוּ Gen 19, 2 1. einkehren, übernachten. Pa. dass. Aph. übernachten lassen.

בַּיִת h. m. 1. Haus, Gebäude; 2. der Tempel zu Jerusalem; 3. Familie, Stammhaus; 4. Schule, Genossenschaft; 5. Platz, Ort; 6. Gehäuse; 7. der menschl. Körper; 8. Glied, die weibl. Scham; 9. Weib. — בַּעַל הַבַּיִת 1. Bürger; 2. Privatmann. בֵּית אָב, pl. בָּתֵּי אָבוֹת 1. Familie; 2. Priestergeschlecht; 3. Prinzip, Grundsatz, aus dem ein Gesetz entwickelt wird; 4. אֲרִיסֵי בָתֵּי אָבוֹת Erbpächter. בֵּית דִּין Gerichtshof. בֵּית עוֹלָם Friedhof.

בֵּיתָא (Ex 12, 3), בַּיְתָא a. m., c. בֵּית Gen 12, 1, בֵּי, pl. בָּתִּין Ex 1, 21 1. Haus, Wohnung. אֱנָשׁ בֵּיתָא, בְּנֵי בַיְתָא a. Hausleute; b. Weib. דְּבֵיתָא Weib; 2. Familie, Stamm, Genossenschaft; 3. Ort, Stätte. בֵּית עָלַם Friedhof. יוֹם בֵּית וָלְדָא Gen 40, 20 Geburtstag; 4. Beischlaf; 5. Buchstabe Beth.

בַּיְתוֹס m. (Βόηθος) Personenname.

בַּיְתוֹסִי m. Anhänger des Boethos.

בֵּיתוֹת h. f. pl. Haustiere.

בֵּיתוּתָא a. f. Wohnung.

בִּיתָנָא (Est II 7, 8) a. m. Palast.

בְּכָא (Gen 43, 29) a., inf. מִבְכֵּי Gen 43, 29, pt. f. בָּכְיָא Jer 31, 15 weinen, schluchzen, jammern. Pa. pt. pl. f. מְבַכְּיָן Ez 8, 14 dass.

בָּכָה h. weinen, jammern.

בְּכוֹר h. m. Erstgeborner.

בְּכוֹרָא a. m., pl. c. בְּכוֹרֵי Ex 24, 5 Erstgeborner.

בִּכּוּרָה h. f., pl. בִּכּוּרוֹת, בִּכְּרִיּוֹת 1. Frühfrucht; 2. Frühfeige. — pl. בִּכּוּרִים 1. Erstlingsfrüchte, Darbringung der Erstlingsfrüchte; 2. Name eines Talmudtraktates.

בְּכוֹרָה h. f. 1. Erstgeburt, Erstgeburtsrecht; 2. Pflicht der Abgabe der

Erstgeburtstiere an die Priester; 3. *pl.* בְּכוֹרוֹת Name eines Talmudtraktates.

בְּכּוּרְתָא *a. f., ind.* בִּכּוּרָא Jes. 28, 4 (MS בִּכְּרָא) Frühfeige. *pl.* בִּכּוּרִין Lv 2, 14 Erstlingsfrüchte.

בכושא (jMeg 73[d], ed. princ. מבכשא) l. מְכוּשָׁא.

בְּכוּתָא *a. f.* Weinen.

בְּכִי *h. m.* Weinen.

בְּכִי. עֵין ב׳, בַּעַל ב׳ Baalbek, Stadt in Syrien.

בְּכָיִים *h. m. pl.* Balsampflanze.

ביכאי, בוכיא l. כּוּבְאי, כּוּבְיָא.

בכיא s. בְּכִיתָא.

בוכיא, בוכיר 1. l. כּוּכְיָא, כּוּכְיָר; 2. l. בּוּכְיָא.

בְּכִיָּה *h. f.* Weinen.

בְּכִיָּה (Est II 3, 1), בְּכִיאָה (2S 13, 36) *a. f. ind.* dass., s. בְּכִיתָא.

בְּכִיוּתָא *a. f.* Weinen.

בְּכִיָּנָא *a. m.* Weinender.

בָּכִּיר *h. m.* 1. frühreifend (Frühfrucht). 2. frühzeitig.

בְּכִּירָא *a., pl. c.* בְּכִּירֵי Gen 4, 4 dass.

בְּכִּירָה *h. f.* erste Periode des Frühregens.

בְּכִירוּתָא (Gen 25, 34) *a. f.* Erstgeburt, Erstgeburtsrecht.

בְּכִיתָא (Dt 34, 8) *a. f.* Weinen, Klagen.

בוּכְנָא *a. m.* 1. Mörserkeule; 2. Oberschenkel.

בּוּכְנָה *h. f.* Stiel.

בָּכַר *h. Pi.* 1. frühe Früchte zeitigen; 2. Erstlinge hervorbringen, Erstgeborene werfen; 3. als Erstgebornen anerkennen. *Hi. Hitp.* dass. wie 1. 2.

בְּכַר *a.* 1. *Pa. pt. pl. f.* מְבַכְּרָתָא Gen 30, 41 Erstgeborene werfen; 2. früh hervorbringen; 3. *inf.* בַּכָּרָא Dt 21, 16 als Erstgebornen anerkennen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבַּכַּר Lv 27, 26 als Erstgeborner ausgesondert werden.

בוּכְרָא (Ex 12, 29) *a. m.* 1. Erstgeborner; 2. unterste Schicht.

בּוּכָּרְיָא *x. f.* (βάκκαρις) Pflanze mit wohlriechendem Öl.

בכריתא (Prov. 27, 7) l. כַּכָּרִיתָא.

בַּל *h.* nicht.

בַּכָּרְתָא *a. f., ind.* בַּכָּרָא Jes 28, 4 (Ho 9, 10 בַּכָּרָא) Frühfeige.

בֵּל (Jes 46, 1) Name einer babyl. Gottheit.

בּוֹל *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kloss.

בְּלָא, בְּלִי *a., pf.* 3 *f. sg.* בְּלִיאַת Dt 8, 4, *pt. p. m.* בְּלִי Jes 44, 19 l. בְּלֵי morsch werden, welken, abgenutzt werden. *Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְבַלּוֹן Jes 65, 22 l. יְבַלּוֹן abnutzen, aufreiben. *Itpe.* abgenutzt werden.

בְּלָא, בָּאלָא *x. m.* Berg, Wildnis.

בְּלָאָה, בְּלָא *h. f. m., pl.* בְּלָאִים, בְּלָאוֹת 1. Lumpen, Fetzen; 2. Überbleibsel.

בְּלָאָה *a. m.* 1. *pl.* בְּלָאֵי Jer 38, 11 Lumpen, Fetzen; 2. l. כְּלָאָה; 3. Leute von Bela in Babylonien.

בלארין s. בַּלְנָרִין.

בּוּלְבְטִים (בולבוטים) בּוּלְבְטִים *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr, Senator.

בִּלְבֵּל *h.* 1. vermischen, verwirren; 2. in Unordnung bringen.

בַּלְבֵּל (Gen 11, 9) *a.* vermischen, verwirren. *Pass.* vermischt werden.

בּוּלְבּוֹס *x. m.* (βολβός) Zwiebelgewächs (*Solanum nigrum?*).

בלבקי l. בַּלְנְקִי *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.

בְּלַג s. פְּלַג.

בַּלְגָּא s. פַּלְגָּא.

בִּלְגָּה *m.* Name einer Priesterabteilung.

בילדין l. בִּילְדָּרִין.

בלאדין l. בַּלָּארִין *x. m.* (πανάριον) Brotkorb.

בּוּלְדָּרָא, בַּלְדָּרָא *x. m.* (βερηδάριος) Depeschenträger, Kourier.

בלדרסין l. בַּלַנְדְּרְסִין.

בָּלָה *h.* morsch, abgenutzt, welk werden. *Pi.* abnutzen, aufreiben. *Ni. Hitp.* hinfällig werden.

בְּלוֹ *a. f.* (*bibl.*) Abgabe.

בָּלוּט *h. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum; 3. zum Thürverschluss gehöriger Zapfen.
בְּלוּטָא (Jes 6, 13) *a. m.* 1. Eichel; 2. Eichbaum.
בְּלַוְטִי (?) *m.* Personenname.
בּוּלְוְטֵיס *x. m.* (βουλευτής) Senator.
בלוים l. בְּלָיִים, s. בְּלָאָה.
בלוניא s. בְּלִיוֹנָא.
בָּלוּעַ *h. f.* Schlund.
בְּלוֹרִית *h. f.* 1. Locke, Haarflechte; 2. Kette, Strick.
בְּלוֹרִיתָא *a. f.* Locke, Haarflechte.
בְּלוּשָׁא *a. m.* Untersuchung.
בָּלוֹשָׁא *a. m., pl.* בָּלוֹשִׁין Jer 49, 10 1. Untersucher; 2. Spion; 3. Polizeidiener.
בלזמיות (JalkJer 320; VajR 12 בלימיאות) l. קְלִינִיּוֹת, *pl.* v. קְלִינֵי *x. f.* (κλίνη) Gelage.
בָּלַח *h. Hi.* hin und herflackern.
בָּלַט *h.* hervorragen, erhaben sein, heraussstehen.
בְּלַט *a.* dass.
בְּלַטְוְרָא *x. m.* (βλαδαρός) einfältig (?).
בַּלְמִיתָא, בּוּלְמִיתָא *a. f.* Wurmfrass. Fäulnis, Moder.
בְּלִי *h.* nichts, nicht. בִּבְלִי ohne.
בָּאלִי (Οὐάλης) Valens.
בּוּלִי *x. f.* (βουλή) 1. Ratsversammlung; 2. Stadtrat.
בוליוטים l. בּוּלְווֹטֵיס *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.
בְּלִיטָה *h. f.* Vorsprung.
בְּלִילָה *h. f.* Mischung.
בִּילוֹן s. 1. וִילוֹן; 2. בְּלִיוֹנָא.
בְּלִיוֹנָא *x. m.* 1. Edelstein; 2. Amulett.
בְּלִימָה *h.* nichts.
בלינירין (jSanh 29ᵃ, Ausg. Ven. כלינירין) l. קְלִינְדִין.
בְּלִיעָא *a. m.* 1. Verschlingen, Gefrässigkeit; 2. Gurgel, Schlund; 3. Meerenge.
בְּלִיַּעַל *h. m.* Bosheit.
בְּלִיעֲתָא *a. f.* Verschlingen.

בְּלִיתָא *a. f.* Fetzen.
בָּלַל *h.* vermischen, durcheinanderrühren, verwirren. *Ni. Ho.* vermischt werden. *Pilp.* s. בִּלְבֵּל.
בָּלַם I *h.* 1. das Maul zubinden; 2. stumm sein; 3. verstopft, geschwollen sein. *Hi.* sich beschränken.
בְּלַם *a.* 1. zubinden; 2. *pt. pass.* בְּלִים, Jes 32, 4 l. בְּלִים stumm sein; 3. l. בְּלַם.
בַּלְמָא *a. m.* Verschluss, Umzäunung.
בְּלִימָא *x. m.* (βλῆμα) Sphäre.
בילמי (PesR 21) l. בְּצַלְמֵי s. צַלְמָא.
בּוּלְמוֹס *x. m.* (βούλιμος) Heisshunger.
בִּילוֹן, בִּילָן 1. (βῆλον) Vorhang; 2. s. כִּילוֹן, כִּילָן.
בַּלָּן *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.
בַּלָּנָא (Est II 6, 11), בַּלָּנָאָה *x. m.* dass.
בַּלָּנָא *x. m.* (βάλανος) Eichel, Nuss.
בְּלַנְדְּרְסִין (Βρενδέσιον) Brindisium.
בלנמיא l. בַּלָּנְרְיָא.
בַּלָּנֵי (בַּלִּינֵי) *x. m.* 1. (βαλανεύς) Badediener; 2. (βαλανεῖον) Bad, Badehaus.
בַּלָּנִיּוֹת *x. f. pl.* (βαλανεῖα) Badeutensilien.
בלינוס s. כְּלִינוֹס.
בלונקי (jDem 22ᶜ) *x. m.* Händler (?).
בַּלָּנְקֵי, בַּלָּנְקְיָא *x. m.* (βαλανικός) Saft des Myrobalanenbaumes.
בַּלָּנְרִין, בַּלָּנְרְיָא *x. m.* (βαλναρία) 1. Bademantel; 2. Badezimmer.
בָּלַס *h.* 1. mischen, zusammenmengen; 2. häufen.
בְּלַס *a.* dass. wie 1.
בְּלוּסָא, בּוּלָס *x. m.* (βέλος) Pfeil.
בּוּלוֹס *x. m.* (βῶλος) Klumpen, Kugel.
בַּלִּסְטְרָא *x. f.* (βαλλίστρα) Wurfmaschine.
בַּלִּסְטָר, בַּלִּסְטָרֵי *x. m.* (βαλλιστάριος) Bedienungsmannschaft der Wurfmaschine, Schütze.
בַּלְסְמוֹן (Cant 7, 14, MS בְּסְמִין), בַּלְסַם *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.
בלסמיה l. בְּלַסְפֵּימְיָא.
בְּלַסְפֵּימְיָא *x. f.* (βλασφημία) Lästerung

בלספימסון, l. בְּלַסְפִּימִיסָן *x.* (ἐβλασφήμησεν) er lästerte.

בלוספין s. כְּלוּפְסִין.

בָּלַע *h.* verschlingen, verzehren. *Ni.* 1. verschlungen, verzehrt werden, absorbiert werden; 2. verschwinden. *Hi.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen; 3. unausgesprochen lassen; 4. etwas unmerklich unter etwas anderem durchgehen lassen. *Ho.* 1. verschlungen werden; 2. in die Mitte zu liegen kommen; 3. aufgenommen, gern gesehen werden.

בְּלַע (Ex 7, 12) *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּבְלַע Nu 16, 30 1. verschlingen; 2. (Schläge) empfangen. *Aph.* 1. verschlingen; 2. verschwinden lassen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְבְּלַע Jos 6, 5 1. verschluckt werden, verschwinden; 2. aufgenommen werden.

בֶּלַע *h. m.* 1. Absorption, Verlust; 2. Atom, Stäubchen; 3. Eigenname.

בַּלְעָא *a. m.* Vielfrass.

בְּלִיעָא *a. m.* 1. Verschluckung; 2. Verschlucktes.

בַּלְעַם *a. pass.* sich verschlucken.

בַּלְעָן (Est II 3, 1, Or 2375 מַעֲקְלוֹן) ein Vorfahre Haman's (Flaccus?).

בלופסין l. כְּלוּפְסִין.

בולפס s. בּוּלְבּוּס.

בַּלְצָא *m.* Personenname.

בַּלְצַמְרָא s. בְּלִסְמְרָא.

בְּלָק *x.* בְּלָק — חִלָּק irgend wer (Hinz u. Kunz).

בלקטיר *x. m.* 1. l. כְּלַקְטוֹר; 2. l. כָּלְקְטִיר.

בלקיא l. בַּלָּנְקִי.

בלקס (jTaan 66[a]) l. כולקים (so Ausg. Ven.), s. כַּלְקִים.

בְּלוֹרִין (Est II 1, 2) *x. m.* Beryll.

בולרא *x. m.* (φολλερόν) Grundsteuer.

בְּלוּרְיָא *f.* (*Veluria*) Frauenname.

בולרין *x. m.* 1. (φολλάριον) Münze; 2. (βωλάριον) Klumpen.

בְּלָרִין s. בְּלָנְרִין.

בָּלַשׁ *h.* durchsuchen, untersuchen.

בְּלַשׁ (Gen 31, 35) *a.* untersuchen, durchforschen. *Pa. Aph. pt. m. pl.* מַבְלְשִׁין Jes 22, 5 dass. *Itpe. pf.* אִתְבְּלִישׁ Ob 6 untersucht werden.

בַּלָּשָׁא *a. m.* 1. Untersucher; 2. Kundschafter; 3. Polizeidiener.

בַּלְשְׁפַּט Stadt in Persien.

בְּלָתִי, בְּלָתִין. בֵּית ב' Ortsname.

בּוֹלֶשֶׁת, בַּלֶּשֶׁת *h. f.* Streifschar.

במנגימין (jRhS 57[b]) l. טַנְמָמִין.

בְּמִדְבַּר *h.* das 4. Buch Mose.

בָּמָה *h. f.* Opferstätte (ausserhalb des legitimen Heiligtums).

בִּימָה *x. m.* (βῆμα) Bühne, Richterstuhl.

בְּמוֹהִי (מוהי für מומי) *a.* ich schwöre.

בִּימִין *x. m.* (*vimen*) Weidenrute (?).

באמי. קקים ב' (SchirR III 4, Ausg. Pes. קקים כאמי) l. קַקוֹסְכִימִי *x. f.* (κακοσχημή) hässlich.

בְּמָסָא, בֵּימוּס, בומוס *x. m.* (βωμός) 1. Altar; 2. Untersatz, Gestell, Piedestal.

בָּמְתָא (1K 3, 4) *a. f.* Höhe, illegitime Opferstätte.

בֵּן *h. m.*, *c.* בֶּן, *pl. ind.* בָּנִים, *c.* בְּנֵי 1. Sohn, Kind, Nachkomme; 2. Teilhaber (mit folgendem Substantiv zur Umschreibung eines Adjektivs).

בְּנָא (Dt 20, 5) *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יִבְנֵי Dt 25, 9, *imp. m. sg.* בְּנֵי Nu 23, 1 1. bauen, aufbauen; 2. das Geschlecht (durch Leviratsehe) fortpflanzen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְבְּנִיאַת Nu 13, 22 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten.

בַּנָּאָה I *x. m.* (βαλανεύς) Badediener.

בַּנָּאָה II *a. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personenname.

בְּנִיגְנֵי *x. m. pl.* (*benignae?*) mildernde Umstände (?).

בָּנָה *h.* 1. bauen, erbauen. בָּנָה אָב ein Princip eruieren; 2. das Geschlecht durch Nachkommen erhalten, Kinder

zeugen. *Ni.* 1. aufgebaut werden; 2. Nachkommen erhalten. *Pi.* erbauen (?). *Hitp.* adoptiert werden.

בְּנָה *m.* Personenname (Benaja).

בְּנוֹיָא *a. m.* Erbauer.

בַּנֵּי, בֵּי בָנֵי *x. m.* (βαλανεῖον), *pl.* **בְּנָאָן** Koh 2, 8 Or 2377 (Or 2375 **בַּבְּנוֹן** l. **בֵּי בְנָן**) Bad.

בַּנַּי *h. m.* 1. Baumeister, Maurer, Erbauer; 2. Personenname (Benaja).

בַּנָּיָא s. **בְּנָאָה** II.

בַּנַּי, בְּנָי *m.* Personenname (Benaja).

בּוּנְיָא *a. m.* ein unreiner Vogel.

בִּנְיָן *h. m., pl.* **בִּנְיָנוֹת** 1. Gebäude, Bauwerk; 2. Norm, Prinzip. **בִּנְיַן אָב** Herleitung eines Prinzips aus einem für einen speciellen Fall gegebenen Gesetze; 3. Gerippe, Knochengerüst.

בִּנְיָנָא (Koh 3, 3) *a. m.* Gebäude.

בְּנָיוֹס *m.* (Βαναίας) Personenname.

בְּנִיסָא *a. m.* unwillig, verdriesslich.

בְּנִיתָא (?) *a. f.* Geflecht, Netzwerk.

בְּנִיתָא *a. f.* eine Karpfenart.

בִּנְכָּא *x. m.* Furche.

בְּנַס *a.* unwillig sein.

בְּנָסָא *a. m.* Verdruss.

בְּנֵיפִיקִין *x. m.* (βενεφίκιον) Vorrecht(?).

בְּנֵיפִיקָרִין *x. m. pl.* (βενεφικιάλιος) Freisoldaten, Gefreite.

בַּנְּרִיתָא *x. f.* (βαλανάριον) Bademantel, Badewäsche.

בנתיקה (jSanh 25[d]) l. **מַרְתּוּקָה**.

בְּסָא *a. Pa.* verachten.

בֵּיסָא *x. f.* (βῆσα) Gefäss.

בַּסְבַּג *x. m.* Gemeines Engelsüss (*Polypodium vulgare*).

בְּסוֹרְתָא *a. f., ind.* **בְּסוֹרָא** 2 S 18, 22 frohe Botschaft.

בַּסָאטָא *x. pl.* (φοσσᾶτα) Gräben, Gruben.

בַּסְטְיָא *x. m. pl.* (βέστια) Kleidung.

בּוּסְטָנָא *x. m.* Garten.

בַּסְטַרְנָא *x. m.* (βαστέρνα) Sänfte.

בַּסְיָא (**בַּסְיָא**) *a. m.* Fahrlässigkeit, Mutwille.

בָּסִילְיוֹס, בָּסִילֵיאוֹס *x. m.* (βασιλεύς) König.

בָּסִילִיוֹן *x. m.* (βασίλειον) 1. Königspalast, Königsthron; 2. zum Hof gehörig.

בָּסִילְקִי *x. f.* (βασιλική) Gerichtshalle, Markthalle.

בְּסִימָא *a. m., ind.* **בְּסִים** Jes 28, 7, 2 S 23, 1 1. schmackhaft; 2. Essig.

בְּסִימוּתָא *a. f.* Schmackhaftigkeit, Süssigkeit.

בְּסִימִין *a. m. pl.* Einbalsamierung.

בסין (jMaasSch 55[c]) l. **בְּסִים**.

בְּסִירָא I *a. m., pl.* **בְּסִירִין** Ma 2, 9 verachtet.

בסירא II l. **בָּכִירָא**.

בְּסִירוּתָא *a. f.* Verachtung.

בָּסַם *h.* 1. süss, angenehm sein; 2. duften. *Pi.* 1. würzen; 2. parfümieren; 3. einbalsamieren. *Hitp.* 1. sich parfümieren; 2. sich berauschen; 3. sich verbessern.

בְּסַם *a., pf.* 3 *m. pl.* **בְּסִימוּ** Ex 15, 25, *ipf.* 3 *m. sg.* **יִבְסַם** Dt 32, 2 1. süss, angenehm sein; 2. duften. *Pa.* 1. süss, schmackhaft machen; 2. parfümieren; 3. *ipf.* **יְבַסֵּם** Ex 30, 33, *pt. pass.* **מְבַסַּם** Ex 32, 25 Gewürz zubereiten; 4. einbalsamieren; 5. glücklich machen. *Itpa.* 1. schmackhaft gemacht werden; 2. einbalsamiert werden; 3. sich vergnügt machen (berauschen).

בַּסָּם *h. m.* Gewürzbereiter.

בֹּסֶם *h. m.* Gewürz.

בּוּסְמָא *a. m., ind.* **בּוּסַם** Ex 30, 25, **בְּסַם** Ex 30, 23, *pl.* **בּוּסְמִין** Ex 30, 34 Gewürz.

בּוּסְמָנָא *a. m., pl.* **בּוּסְמָנִין** Ru 3, 3 Gewürz.

בּוּסְמָנוּתָא *a. f., ind.* **בּוּסְמָנוּ** Ex 30, 25 Gewürzbereitung.

ביסניה l. **בִּסְנָא**.

בָּסַס I *x.* (vgl. βάσις) *Pi.* fundamentieren, festen Grund legen. *Hitp.* festgegründet werden.

בְּסַס II *h.* treten.
בְּסַס *x., pt. pass. f. pl.* בְּסִיסָן Cant 5, 15 begründen. *Pa.* dass. *Itpe. pf.* אִתְבְּסִים Cant 7, 14 begründet werden.
בְּסִים *x. m.* (βάσις) Unterlage, Gestell, Postament.
בְּסִיסָא (1K 7, 30) *x. m.* (βάσις), *c. s.* בְּסִיסֵיהּ Ex 30, 18 dass.
בָּסַר *h.* verachten.
בְּסַר I *a.*, dass. *Pa.* בַּסַּר Nu 15, 31, Ez 17, 18, *pt. f.* מְבַסְּרָא 2K 19, 21 dass.
בְּסַר II *a.* verkündigen, frohe Botschaft melden. *Pa. inf.* בַּסָּרָא 2 S 18, 20 dass. *Itpa. ipf.* יִתְבַּסַּר 2S 18, 31 benachrichtigt werden, frohe Botschaft erhalten.
בֹּסֶר *h. m.* Heerling, saure Frucht.
בּוּסְרָא (Jes 18, 5) *a. m.* dass.
בִּסְרָא (Gen 2, 23) *a. m., ind.* בְּסַר Gen 41, 2 1. Fleisch; 2. Mensch (als vergängliches Geschöpf); 3. Schamteil.
בסריא (Pes 155b) l. קִיסְרָיָא.
בּוּסְרָנָא *a. m., ind.* בּוּסְרָן Jes 53, 3 Verachtung.
בִּסְרָנוּתָא *a. f.* dass.
בַּסְתְּיָאר *x. m.* (βεστιάριος) Garderobenmeister.
בּוּסְתְּנָא *x. m., pl. c. s.* בּוּסְתְּנַנָא Est II 3, 8 Obstgarten.
בִּסְתְּקָא *x. m.* irdener Krug.
בִּיסְתַּרְקֵי (DtJI 34, 6) *x. m.* Teppich.
בְּעָא I (Dt 13, 11) *a.* 1. suchen, aufsuchen. בָּעֵי er forscht, erörtert (so zuweilen im jer. Talm.); 2. fragen, bitten. בָּעֵי פְּלוֹנִי es stellt jemand folgendes Problem auf; 3. wünschen, wollen. בָּעֵן מֵימַר sie wollen sagen (jer. Talm.). אִי בָּעֵית אֵימָא wenn du willst, sage (Vorschlag der Lösung eines Problems); 4. nötig haben. *Aph. pf.* 3 *m. pl. c. s.* אַבְעֲיוּהִי Jes 1, 8 l. אַבְעֲיוּהִי 1. durchsuchen; 2. Futter suchen, grasen. *Itpe. pf.* אִתְבְּעֵי, אִבְּעֵי, 3 *f. sg.* אִיבְּעֲיָא Cant 1, 8, *pt.* מִתְבְּעֵי Gen 42, 22 1. gesucht, gefragt werden; לָא מִבַּעְיָא es ist nicht fraglich. לָא מִבַּעְיָא קָאָמַר etwas zweifelloses lehrt er. אִבַּעְיָא לְהוּ folgendes Problem wurde von ihnen (den Lehrern) aufgeworfen. 2. verlangt werden. אִבְּעֵי לֵיהּ er hätte sollen; 3. ängstlich fliehen (?) l. בְּעַת.
בְּעָא II *a.* brüllen, s. פְּעָא.
בַּעְבּוּעַ *h. m.* Sprudeln, Blasen.
בִּעְבַּע *h.* 1. sprudeln; 2. anschwellen; 3. Wellen machen.
בַּעְבַּע *a.* anklopfen.
בעד *arab. imp. Aph.* אַבְעַד לִי mach mir Platz!
בָּעָה *h.* abweiden. *Hi.* abweiden lassen.
בְּעוּט *h. m.* Stoss, Tritt.
בְּעוּטָא *a. m., ind.* בְּעוּט Jes 10, 33 (MS בְּעִיט) Treten, Keltern.
בִּעוּר *h. m.* Wegschaffen.
בְּעוּרָא *a. m., c.* בִּיעוּר Jes 17, 6 Wegschaffen, Abpflücken.
בְּעוּרָא *a. m., ind.* בְּעוּר Gen 15, 17 Fackel.
בָּעוּתָא *a. f., c. s.* בָּעוּתָךְ Ex 32, 10 Bitte. בְּבָעוּ Gen 19, 18 bitte!
בְּעוּתָא *a. m., pl.* בִּיעוּתִין Jes 21, 4 Schrecken, Furcht.
בָּעַט *h.* 1. treten, stampfen, ausschlagen; 2. keltern; 3. walken; 4. verächtlich behandeln; 5. abweichen. *Pi.* 1. treten; 2. mit Füssen treten, verächtl. behandeln.
בְּעַט (Dt 32, 15) *a.* 1. treten, stampfen; 2. keltern; 3. walken; 4. verachten. *Pa. pt.* מְבַעַט l. מְבַעֵט Thr 1, 15 1. keltern; 2. verachten. *Itpe. pt.* מִתְבְּעִיט Jes 62, 3 gekeltert werden.
בַּעְטָן *h. m.* stössig.
בָּעְיָא *a. m.* Frage, Bitte.
בַּעְיָא I *a. m.* Anschwellung.
בַּעְיָא II (= מַעְיָן) Personenname.

בְּעִיטָא *a. m., ind.* בְּעֵיט Jes 10, 33; 63, 3; Jo 4, 13 (Druck überall בְּיעוּט) Keltern.

בְּעִיטָה *h. f.* Ausschlagen, Stossen, Treten.

בְּעִילָה *h. f.* Beischlaf.

בְּעִירָא (Lv 5, 1) *a. m., ind.* בְּעִיר Dt 32, 1 Vieh. בְּעִירָא דַקִּיקָא Kleinvieh; *pl.* auch = Behemoth, Nilpferd.

בָּעַל *h.* beiwohnen, *pt. pass.* בְּעוּלָה die Geehelichte. *Ni.* Beischlaf erfahren.

בְּעַל *a., ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תִּבְעֲלִנַּהּ Dt 21, 13 beiwohnen. *Pa. pt. pass. f.* מְבַעֲלָא Ru 1, 12 (vac. MS) l. מְבַּעֲלָא. *Itpe.* 1. verheiratet sein; 2. geschändet werden.

בַּעַל *h. m.* 1. Herr; 2. Gatte; 3. Eigentümer, Inhaber mit etwas Behafteter (mit folgendem Substantiv oft zur Umschreibung eines Adjektivs). בַּעַל מִקְרָא Bibelkundiger. בַּעַל תַּלְמוּד ein derRechtserörterungKundiger. בַּעַל קֶרִי ein von Pollution Betroffener. בַּעַל לָשׁוֹן Verläumder; 4. Gott Baal. בֵּית הַבַּעַל Feld, das von der Natur genügend befruchtet wird, so dass es keiner künstlichen Bewässerung bedarf.

בַּעֲלָא (Nu 25, 4) *a. m., c.* בְּעֵיל Ex 21, 3, *c. s.* בַּעֲלַהּ Nu 30, 8, *pl. c.* בַּעֲלֵי Gen 49, 13 1. Herr; 2. Gatte; 3. Gott Baal.

בַּעֲלָה *h. f.* Herrin.

בַּעֲלְתָא (בְּעֶלְתָּא) *a. f.* Herrin.

בְּעַע *a. Aph. pt.* מַבְּע Dt 32, 35 eilen, beschleunigen. *Ittaph.* (?) s. *Itpe.* v. בְּעַת sich beeilen.

בְּעַץ *a., pt. pass.* בְּעִץ Jer 32, 11 l. בְּעִיץ 1. durch Zinn verschliessen (?); 2. treten (s. בְּעַט).

בַּעַץ *h. m.* Zinn.

בַּעֲצָא *a. m., ind.* בְּעֵיץ Ez 22, 18 Zinn.

בָּעַר *h.* brennen. *Pi.* 1. wegschaffen; 2. verzehren, aufessen. *Hi.* anzünden. *Ho.* angezündet werden.

בְּעַר I *a.* 1. *pt.* בָּעַר Ex 3, 2 brennen; 2. anzünden. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּבַעֲרוּן Ex 35, 2 anzünden; 2. *pf.* בַּעַר Dt 4, 11 brennen; 3. entfernen. *Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַבְעַר Lv 6, 5, Jes 62, 1 dass.

בער II *pt. pl.* בוערין Est II 1, 2 l. בְּעַיִן (Or 2375 נָעֲיִן), s. בְּעָא II.

בְּעֵרָה *h. f.* Brand.

בְּעַשׁ (= בְּאַשׁ) *a.* böse sein, missfällig sein. *Pa.* Böses thun.

בָּעַת *h. Ni.* sich ängstigen. *Hi.* schrecken, in Angst bringen.

בְּעַת *a.* ängstlich sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* בְּעֵיתַת l. בְּעֵיתַת 2S 22, 5 ängstigen, drohen, schrecken. *Itpe.* אִתְבְּעֵית 1 S 21, 2, *inf.* אִתְבְּעָתוּתַהּ 2S 4, 4 אִתְבְּעוּתֵיהוֹן 2K 7, 15, *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבַּעֲתוּן Dt 20, 3 1. sich ängstigen; 2. ängstlich fliehen.

בַּעֲתָא, בְּעָתָא *a. f.* 1. Schrecken; 2. l. כָּאתָא.

בַּעֲתוּתָא *a. f.* Schrecken, Furcht.

בְּצָא *a.* durchsuchen. *Itpe.* durchsucht werden.

בִּצָּא (בוּצָּא) *a. m., pl.* בִּצִּין Jes 14, 23 1. Morast; 2. l. נִצָּא.

בִּצְבּוּץ *h. m.* Hanf.

בִּצְבֵּץ *h.* aufsprossen, hervorbrechen.

בַּצְבֵּץ *a.* dass.

בִּצָּה *h. f., pl.* בִּצִּין Morast.

בִּצּוּעַ *h. m.* Vergleich, Vermittelung.

בִּצּוּעָא *a. m., pl.* בִּצּוּעִין Lv 2, 6 Stück, Brocken.

בִּצּוּר *h. m.* Bezeichnung für Gebet.

בַּצּוֹרֶת *h. f.* Regenmangel, Teuerung.

בִּצּוּרְתָּא I (Ez 41, 12) *a. f.* abgesonderter Raum im Tempel.

בַּצּוּרְתָּא II (Jer 17, 8) *a. f.* Regenmangel, Teuerung.

בָּצִיר *h. m.* Weinlese.

בְּצִירָא (בַּצִּירָא) *a. m.* wenig, gering, knapp.

בְּצִירָה *h. f.* Weinlese.

ביצירתא l. בַּצּוּרְתָּא.

בְּצִיתָא *a. f.* Sumpfboot, flach gehendes Fahrzeug.
בְּצַל *a.* spalten, abzweigen. *Itpe.* Zwiebeln treiben.
בָּצָל *h. m.* Zwiebel. בְּצַל הַכּוֹפְרִי Dorfzwiebel(?), בְּצַל הַקִּיצוֹנִי Sommerzwiebel. עֲלֵי בְצָלִים (Zwiebelblatt) Personenname.
בְּצָלָא, בּוּצְלָא *a. m., pl. ind.* בּוּצְלֵי Lv 11, 5 Zwiebel (*Allium cepa*).
בּוּצְלָנָא *a. m.* ein Zwiebelgewächs.
בְּצַלְצוּל *h. m.* Zwergzwiebel.
בָּצַע *h.* 1. brechen, das Brod brechen; 2. einen Vergleich zu stande bringen.
בְּצַע *a.* 1. brechen, zerbrechen; 2. frei machen; 3. einen Vergleich zu stande bringen. *Pa. imp. m. sg.* בַּצַּע Lv 2, 6 zerbrechen.
בִּצְּעָה *h. f., pl.* בִּצְעִין Teich, Sumpf.
בָּצַץ *h.* tröpfeln lassen.
בצוצטראות (jBabB 14[b]) l. כְּצוֹצְטְרָאוֹת (so Ausg. Ven.), s. כְּצוֹצְטְרָא.
בצוצרא 1. l. כְּצוֹצְטְרָא (ἐξώστρα) Gesims, Balken; 2. l. כַּצְטְרָא (κάστρα) Lager.
בָּצֵק *h. m.* Teig.
בָּצַר *h.* 1. Trauben lesen; 2. vermindern. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. verringert werden. *Pi.* 1. umwallen; 2. befestigen. *Hitp.* abgesondert werden.
בְּצַר *a.* 1. abschneiden; 2. verringern. *Pa. inf.* בַּצָּרָא Koh 3, 15 verringern.
בֶּצֶר *h. m.* 1. Festung; 2. Unterhalt.
בָּצְרָה Ortsname.
בָּצְרָיָא, בָּצְרָאָה *m.* aus Bozra.
בָּקַת Ortsname.
בַּקָּא *a. m.* Mücke.
בּוּקָא *a. m.* 1. Krug (vgl. βικίον, βυκίον); 2. Schenkel, Keule.
בְּקָא *a.* durchsuchen, prüfen.
בְּקוּעַ *h. m.* Spalten. בֵּית בְּקוּעַ das mit breiter Schneidefläche versehene Blatt einer Doppelhacke.
בִּקּוּר *h. m.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Besuch. בִּקּוּר חוֹלִים Krankenbesuch.
בִּקּוֹרֶת *h. f.* 1. Abschätzung; 2. Züchtigung; 3. öffentlicher Aufruf.
בִּיקּוֹרְתָּא (Lv 19, 20) *a. f.* Züchtigung.
בָּקִי *h. m.* erfahren, kundig.
בְּקִיאָה *a. m.* erfahren, kundig.
בּוּקְיָא. בֵּית ב' Ortsname.
בִּיקְיָא *x. f.* (βικίον) Wickenart.
בּוּקִיּוֹן *x. m.* (βουκκίων) Possenreisser.
בְּקִילֵי *a. m. pl.* eine Hülsenfrucht.
בּוּקִינוֹס *x. f.* (βούκινον) Horn.
בָּקִיעַ *h. m.* Wasserbecken (?).
בְּקִיעָא *a. m.* 1. Spalt; 2. s. פְּקִיעָא.
בְּקִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Scheit; 3. Darunterdurchgehen.
בְּקִיעִין Ortsname.
בְּקִיקָא *a. m.* morsch.
בְּקַלְאָן *x.* (βοκάλιος, *vocalis*) Sänger (?).
בְּקַלְסָא *x. m.* (βάκυλος) Stock.
בָּקַע *h.* 1. spalten, durchbrechen. טֻמְאָה בּוֹקַעַת die Unreinheit (der Leiche) durchbricht das Grab und verunreinigt die über diesem sich befindenden Gegenstände; 2. hindurchgehen, hinübergehen. *Ni.* gespalten werden, bersten. *Pi.* 1. spalten; 2. hineinstecken. *Hi.* 1. abschneiden; 2. querdurchziehen, *Ho.* gespalten werden.
בְּקַע (1S 2, 14 Ausg., MS קְבַע) *a.* spalten. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִתְבַּקָּעוּ Thr 1, 16 gespalten werden.
בֶּקַע *h. m.* ein Gewicht und eine Münze im Wert eines halben Sekels.
בִּקְעָה *h. f.* Ebene. בִּקְעָה מָצָא וְגָדַר בָּהּ גָּדֵר bildliche Redensart: er fand gleichsam ein offenes Feld und umzäunte es.
בִּקְעֲתָא (Gen 11, 2) *a. f.* 1. Ebene; 2. Scheit, Span.
בָּקַר *h. Pi.* 1. untersuchen; 2. besuchen. *Hi.* freigeben, sich des Eigentumsrechtes begeben. *Ho.* freigegeben werden. *Hitp.* 1. geprüft, untersucht werden; 2. besucht werden.
בְּקַר *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְבַקַּר Lv 13, 36

1. untersuchen; 2. besuchen; 3. nachlesen; 4. frei gehen lassen; 5. freigeben. *Itpa.* durchsuchen.

בֹּקֶר *h. m.* Morgen, Tageslicht.

בָּקָר *h. m.* Rind.

בַּקָּר *h. m.* Viehtreiber, Hirt.

בַּקָּרָא *a. m.* dass.

בָּקְרָא *a. m.*, *pl.* בָּקְרִין Jud 9, 4 ungebildeter Mensch.

בַּקָּרוּת *h. f.* Viehstall.

בַּקָּרוּתָא *a. f.* 1. Viehstall; 2. *c. s.* בַּקָּרוּתְהוֹן Jer 23, 32 Mangel an Bildung.

בַּקָּרָנוּתָא *a. f.*, *c. s.* בַּקָּרָנוּתָךְ 1S 17, 28 Unbesonnenheit.

בְּקַרְתָּא *a. f.*, *pl.* בַּקְרִין, *c.* בַּקְרֵי Dt 7, 13, בַּקְרָן Jes 7, 25 Herde.

בָּקַשׁ *h. Pi.* 1. suchen; 2. bitten. *Hitp.* gesucht werden.

בַּקָּשָׁה *h. f.* Bitte, Verlangen.

בִּקְעָתָא *a. f.* 1. Ebene; 2. enge Wohnung. בַּר בִּקְעָתָא Nachbar, von derselben Klasse.

בָּקְתָא *a. f.* Mücke.

בַּר I *h. m.* rein, lauter.

בַּר II *h. m.* 1. Aussenseite; 2. draussen; 3. unbebautes Land. שׁוֹר הַבַּר wilder Ochs, Büffel.

בַּר III *h. m.* Korn.

בָּר *a.* בָּר מִן Gen 14, 24, Lv 23, 38, לְבַר מִן ausser, ohne.

בָּרָא (בַּרָא) *a. m.* 1. freies (unbebautes) Land. חֵיוַת בָּרָא Gen 3, 19 wilde Tiere. תַּרְנְגוֹל בָּרָא Est II 1, 3 Wiedehopf. נָפְקַת בָּרָא Gen 34, 31 Hure; 2. בְּבָרָא Dt 23, 13; 24, 11, לְבַרָא Nu 35, 4, לְבָרָא Dt 23, 12; 24, 11, לְבָר, מִבַּרָא Ex 25, 11, מִלְּבָר draussen. לְמִבָּרָא לְ Nu 5, 3 hinaus aus. מִבַּרָא לְ Dt 23, 12 ausserhalb.

בְּרָא *a. m.*, *ind.* בַּר Gen 17, 16, בַּר, *c. s.* בְּרִי Gen 21, 10, *pl.* בְּנִין Gen 48, 6, בְּרִין Sohn, Nachkomme; *pl.* auch Kinder. בַּר אוּלְפַן, בַּר אוּרְיָן Gelehrter. בַּר נָשָׁא, בַּר אֱנָשָׁא 1. jemand; 2. *pl.* בְּנֵי אֱנָשָׁא Nu 23, 19 Mensch. בַּר בַּר Jes 14, 22 Enkel. בַּר זַרְעָא, *c. s.* בַּר זַרְעֵיהּ Gen 1, 11 Same. בַּר חוֹרִין Dt 15, 13 Freier. בַּר עַמְמִין Dt 29, 21 Heide. בַּר נְצָא, בַּר נִצָּא, *pl.* בְּנֵי נִיצִּין Est II 1, 2 Habicht. בְּרָשָׁן 1 S 19, 24 Wahnsinniger (?).

בַּרְהִימַג, בַּרְהִינַג l. בר הימג od. בר הינג *x. m.* Beiname einer Ysopart.

בָּרָא I *h.* schaffen. *Ni.* geschaffen werden. *Hi.* durchbohren.

בָּרָא II *h. Hi.* 1. stark, gesund werden; 2. eine Stärkung geben.

בְּרָא I (Gen 1, 1) *a.* 1. *ipf.* יִבְרֵי Nu 16, 30 schaffen; 2. *pt.* בָּרֵי Jes 40, 20 schneiden, durchbohren. *Aph.* durchbohren. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אִתְבְּרֵיתָא Gen 3, 19, 3 *f. pl.* אִתְבְּרִיַּן l. אִתְבְּרִיָן Est II 3, 15 1. geschaffen werden.

בְּרָא II *a.* kräftig sein. *Aph.* stark werden, sich nähren; 2. *inf.* אוֹבְרָא! 2S 3, 35 (MS אוֹכָלָא) jem. nähren. *Itpe* stark werden, beherzt werden.

בְּרָא III *a.* vertreiben. *Itpe.* wild werden.

בָּרָאָה (Ez 44, 1) *a. m.* 1. *f. d.* בָּרָיְתָא Ez. 42, 1 ausserhalb befindlich, s. אֲבָרֵי, בָּרֵי; 2. Strasse, freier Platz; 3. *f. d.* בָּרָיְתָא eine nicht in die Mischna aufgenommene Lehrmeinung der Tannaim.

בְּרֵאשִׁית *h. f.* 1. Schöpfung; 2. Urzeit. מִבְּרֵישִׁית Jes 41, 4 von jeher; 3. סֵפֶר בְּרֵאשִׁית das 1. Buch Mose.

בְּרַבָּא (Lv 21, 4), בְּרַבִּי, בְּרַבִּי *a. m.* Titel von Gelehrten.

בַּרְבֵּי *a. m.* (= בַּר בֵּית) Familienglied.

בַּרְבַּל s. בַּלְבַּל.

בַּרְבָּרָאָה *x. m.* (βάρβαρος) Barbar, Uncivilisierter.

בַּרְבָּר, בַּרְבָּרוֹן *x. m.* (βάρβαρος) dass.

בַּרְבָּרִי *x. m.* dass.

בַּרְבָּרְיָא, בַּרְבָּרִיאָה *x. f.* (βαρβαρία)

1. Ausland; 2. Germanien, Britannien; 3. Tunis, Mauretanien.
בַּרְבָּרִית Ortsname.
בָּאֳרָג x. m. vortrefflich (?).
בּוּרְגְּמָא x. m. (πύργωμα) Kastell.
בּוּרְגַּם, בּוּרְגָּן, בּוּרְגִּין x. m. (πύργος, πύργιον) Turm, Station.
בּוּרְגָּנִי x. m. Stationsinhaber.
בורגנרה (jAbZ 43[d]) l. בּוּרְגָּנָיָה x. m. dass.
בּוּרְגָּנְרָה, בּוּרְגָּר x. m. (βουργάριος) Landmann.
בּוּרְגָּרוּתָא x. f. Ackerbau.
בּוּרְגְּתָה Ortsname.
בָּרָד h. m. Hagel.
בַּרְדָא (Ex 9, 18) a. m. 1. Hagel; 2. eine Salbe.
בַּרְדָא ein unreiner Vogel.
בַּרְדְּלָא m. Personenname.
בּוּרְדְּלָא, בַּרְדּוּלָא x. m. (βουρδούλη) Geisselhieb, Prügel.
בַּרְדְּלָיָה Ort in der Nähe von Lydda.
בַּרְדְּלָה, בַּרְדְּלִים x. m. (πάρδαλις) 1. Panther; 2. Iltis (?).
בַּרְדִּינוּן, בַּרְדִּינוּס x. m. (ῥόδινος) Rubin.
ברדניקוס (bBer 58[b]) l. הַדְרָנִיקוֹס.
בַּרְדָּם s. בּוּרְדָּם.
בּוּרְדְּסִין, בַּרְדְּסִין x. m. (*bardaicus*) Mäntel mit bardaischer Kapuze.
בַּרְדַּק a. durchdringen.
בּוּרְדִּיקָא x. m. 1. (*bardaicus*) bardaische (illyrische) Kapuze? 2. (*Parthicus*) parthisches rotgefärbtes Leder?
בָּרוּךְ. בֵּי בּ׳ Hals des Schlachttieres (genannt nach der Benediktion, die der Schlachtung voranging).
בְּרוֹנָא a. m. 1. Söhnchen, Liebling; 2. Personenname.
בְּרוֹנִי m. Personenname.
בֵּירוּצִין x. m. (ὄβρυζον) reines Gold (?).
בְּרוּצְיָא (?) Frauenname (s. בְּרוּרְיָא).
בָּרוֹקָא a. m. 1. Smaragd; 2. Morgenstern; 3. Personenname.
בָּרוּר h. m. 1. auserlesen; 2. hell, klar.

בָּרוּר. בֵּ׳ חַיִל Ortsname.
בְּרוֹשׁ h. f. Cypresse.
ברושיתא l. כְּרוֹשִׁיתָא.
בְּרוֹת h. f. Cypresse.
ברותא l. בְּדוּתָא.
בְּרוֹתָא (Est II 2, 7) a. f. Cypresse.
בְּרַז a., ipf. 1 sg. c. s. אֶבְרְזִנֵּהּ 1 S 18, 11 duchbohren. *Aph.* dass.
בִּרְזָא I a. m., c. בִּרְזֵי 1 S 14, 26 Loch.
בִּרְזָא II x. m. (βυρσίνη) Lederriemen.
בַּרְזֵג x. (vgl. זוג) paaren.
ברזווא (NuJI 25, 8) l. בֵּירוּזָא (so MS).
ברזילא l. כְּרְזִילָא.
בַּרְזִילָה Ortsname.
בַּרְזִינָא a. m. ein kleines Mass.
בַּרְזִיתָא a. f. Spiess.
בַּרְזֵל a. schütteln (?).
בַּרְזֶל h. m. 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug. צֹאן בַּרְזֶל sichergestelltes Sondereigentum der Ehegattin.
בַּרְזְלָא (Gen 4, 22) a. m., ind. בַּרְזֶל Est II, 1, 3 1. Eisen; 2. eisernes Werkzeug.
בירולין (ExJII 28, 19) l. בֵּירוּלִין.
בּוּרְזִינְקָא x. m. intermittierende Quelle.
בַּרְזָנִיתָא a. f. Anbohren.
בָּרַח h. fliehen. *Hi.* 1. verjagen, in die Flucht schlagen; 2. verriegeln; 3. entziehen, unterschlagen. *Ho.* vertrieben werden.
בְּרַח a. fliehen. *Aph.* vorenthalten. *Itpe.* abgehalten werden.
בַּרְחָא a. m. Ziegenbock.
ברטיא (PesR 33) l. בַּרְבָּרְיָא.
בּוּרְטְיָא x. m. (βηρούττα) Spiess.
בְּרִטַּנְיָא (Βρεττανία) Britannien.
בְּרִי, בְּרִי h. m. 1. Gesundheit, Kraft; 2. Gewissheit, Überzeugung.
בָּרֵי a. auswendig, draussen. מִבָּרֵי von aussen.
בָּרִיא h. m. 1. fett, stark, gesund; 2. fest, gewiss, wahr.
בָּרְיָא a. m., c. s. בָּרְיָךְ Koh 12, 1 Schöpfer.
בְּרִיאָה a. m., ind. בְּרִיא! Koh 10, 6

1. fett, stark, gesund; 2. sicher, gewiss.

בָּרְיָא, בּוּרְיָא *a. m., c. s.* בָּרְיֵיהּ Ex 21, 19 Gesundheit, Stärke.

בּוּרְיָא *a. m.* Schilfmatte.

בְּרִיאָה, בְּרִיָּה *h. f., pl.* בְּרִיּוֹת 1. Schöpfung; 2. Geschöpf, Lebewesen; 3. Mensch.

בְּרִיאוּתָא *a. f.* Stärke, Gesundheit.

בְּרִיאָתָא *a. f., ind.* בְּרִיאָה Nu 16, 30 dass.

בַּרְיוֹן *h. m.* zügelloser Mensch.

בַּרְיוֹנָא *a. m.* dass.

בירויות l. בְּרֵיוּיוֹת (PesR 43) *x. f. pl.* (βρέουιον) Erlass.

בַּרְיוּתָא *a. f.* 1. Zügellosigkeit; 2. Gesundheit.

בְּרִיחַ *h. m.* Riegel, Bolzen.

בְּרִיחָה *h. f.* Flucht.

בְּרִיכָה *h. f.* 1. Niederknien; 2. Segnen; 3. Trieb, Schössling; 4. Brut (der Tauben).

בְּרֵיכָה *h. f.* Teich.

בְּרֵיכְתָא (2 K 18, 17) *a. f.* dass.

בָּרִין. בֵּ׳ רָם Ortsname.

בריקא s. בּוּרְדִּיקָא.

בְּרִירָא *a. m., ind.* בְּרִיר Thr 3, 41 auserlesen.

בָּרִירָא *a. m., ind.* בָּרִיר Hb 1, 13 rein, klar.

בְּרִירָה *h. f.* 1. Auslesen, Sortieren; 2. ideelle Sonderung, Feststellung (durch nachträgliche Bestimmung für einen besonderen Zweck).

בְּרִירוּת *h. f.* Reinheit.

בְּרִירוּתָא (2 S 22, 27) *a. f., ind.* בְּרִירוּ Ex 24, 10 Reinheit, Unschuld.

בְּרִית *h. f.*, 1. *pl.* בְּרִיתוֹת Abkommen, Bund. בְּרִיתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם = Beschneidung, Beschneidungsglied; 2. s. בֵּירִית.

בִּרְיְתָא *a. f., c.* בִּרְיַת Am 7, 1, *pl. d.* בִּרְיָתָא Ez 1, 14 1. Geschöpf, Lebewesen; 2. Schöpfung; 3. Naturzustand; 4. Trauermahlzeit, vgl. הַבְרָיְתָא.

בָּרַךְ *h.* segnen. *Pi.* 1. segnen, preisen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern; 3. urbar machen (?). *Pu.* gepriesen werden. *Hi.* einsenken, Ableger machen. *Hitpa.* gesegnet werden, sich segnen.

בָּרַךְ *h. Pu.* bewässert werden.

בְּרַךְ *a., pt. pass. m.* בְּרִיךְ Gen 9, 26 segnen. *Pa.* 1. *pf.* בָּרֵיךְ Gen 24, 1 segnen, eine Benediktion sprechen; 2. lästern. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְבָּרְכוּן Gen 12, 3 gesegnet werden.

בֶּרֶךְ *h. f.* 1. Knie; 2. ein knieartig gebogenes Holz; 3. ברכים, s. בִּרְכִּיר.

בִּרְכָּא *a. f., ind.* בְּרַךְ Jes 45, 23, *pl. c. s.* בִּרְכוֹהִי 1 K 18, 42 Knie.

בּוּרְכָּא, בִּרְכָּא Zweig.

בְּרָכָה *h. f.* 1. Segen, Segensspruch, Benediktion; 2. Glückwunsch; 3. Lästerung. *pl.* בְּרָכוֹת Name eines talmud. Traktates.

ברכויר, בורכייר l. בּוּכְּרְיָא.

בִּרְכִּיר, בּוּרְכִּיר *x. m.* (βραχιάριον) Ring.

בִּרְכְּסוֹן (ברקשון) *x.* (ἔβρεξεν) es regnet.

ברכר s. כַּרְכָּר.

בִּרְכְתָא (Dt 33, 1) *a. f., c.* בִּרְכַת Gen 27, 36 Segen.

בִּרְכְתָא Ortsname.

בּוּרְכְּתָא *a. f.* Thorheit.

בּוּרְלָא (Ex 28, 9), בּוּרְלְתָא, בֵּירְלָא *x. m. f., pl.* בּוּרְלְיָוֹת חָלָא ExJI 28, 20, בֵּירְלָוֹת חָלָא NuJI 2, 25 (βήρυλλος) Beryll.

בֵּירוּלִין *x. m.* (βηρύλλιον) Beryll.

בְּרַם (Gen 7, 23) *a.* 1. aber, allein; 2. Dt 28, 13. 29 nur; 3. Gen 20, 12 auch; 4. gewiss, fürwahr, ja.

בּוּרְמָא *x. m.* (πάρμη) Schild.

ברנטין s. לִבְרְטִין.

בּוּרְנִי (Jes 33, 21) *x. f.* (λιβυρνίς) Schnellsegler.

בּוּרְנִיץ Name eines Flusses.

בַּרְנְסַיָּא (Jes 3, 23, MS לְבוּרְנְסַיָּא) *x. m. pl. d.* Mantel.

בַּרְנַשׁ Ortsname.

בְּרַם? (Hi 6, 5) *a. Aph.* brummen lärmen (?).

בירוס s. בִּרְסִין.

בורסנניות (CantR 2, 2, Ausg. Pes. (כורסנניות) l. כְּרִיסַרְגִּירוֹת *x. pl.* (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer.

בּוּרְסִי *x. m.* (βυρσεύς) Gerber.

בּוּרְסִין *x. m.* (βυρσεῖον) Gerberei.

בּוּרְסִין. בְּרְסִין *x. m. pl.* (βίρρος) Oberkleid.

בּוּרְסִיף Borsippa (in Babylonien).

בּוּרְסְקִי *x. f.* (βυρσική) Gerberei.

בִּרְסָם *x. m.* Brust-, Rippenfellentzündung.

ברסנה l. כִּרְסָנָה.

בְּרוֹסְתִּי *x.* (βρῶθι) iss!

בָּרַץ *h. Pi.* 1. hindurchdringen lassen; 2. überlaufen lassen.

בְּרַץ *a. Pa.* dass.

בִּרְצוּץ (ExJI 39, 28 MS) *a. m.* Spitze des Turbans.

בִּרְצִיתָא. בֵּי ב' Ortsname.

בָּרַק *h.* glänzen, leuchten. *Hi.* 1. sichtbar sein; 2. erblinden.

בְּרַק *a.* leuchten, glänzen. *Aph. pt. pl.* מַבְרְקִין Est II 3, 8 blitzen, leuchten lassen.

בָּרָק *h. m.* Blitz.

בַּרְקָא *a. m.* 1. (Dt 32, 41) Blitz; 2. weisser Fleck; 3. Star im Auge; 4. Haar, Faden; 5. Balkon, Gesims.

בַּרְקַי *h. m.* 1. Morgenstern; 2. Personenname; 3. כְּפַר בַּרְקַי Ort in Palästina.

בְּרָקִין *x. m. pl.* (βράκια) Beinkleider.

בַּרְקִית *h. f.* Blindheit, Star.

ברוקלי l. בְּדוּלְקֵי.

בָּרְקַן (Ex 39, 10) *a. m.* Smaragd.

בַּרְקָן *h. m.* Dornpflanze (*Phaceopappus scoparius*).

בַּרְקָנַיָּא (Jud 8, 7) *a. m. pl. d.* dass.

בַּר קוּרְיָאנֵי (EstR 1, 3) l. הַרְקוּרְיָאנֵי *x. m. pl.* (*Herculiani*) Herkulianen (die Ehrenlegion des Kaisers Maximian).

בָּרֶקֶת *h. f.* Morgenstern.

בַּרְקְתָא *a. f.* 1. Smaragd; 2. Ortsname.

בְּרוּקְתִּיתָא, בְּרַקְתִּיתָא *a. f.* Star im Auge.

בָּרַר *h.* 1. klar machen; 2. aussondern, auslesen. *Pi.* 1. klar legen, beweisen, erläutern; 2. auswählen. *Ho.* 1. abgesondert werden; 2. entschieden werden. *Hitp.* 1. sich klar machen wollen; 2. klar werden.

בְּרַר *a.* 1. reinigen; 2. auswählen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲבָרֵיר Jes 1, 25 absondern, auswählen. *Itpe.* rein sein.

בְּרָרָא *a. m.* 1. Reinheit; 2. Klarheit, Wahrheit.

בֵּירִישָׁא Ortsname (Baris?).

בְּרוּרְיָא *f.* (*Veluria*) Frauenname.

בַּרְשָׁן (1S 19, 24) *a. m.* Wahnsinniger(?).

בְּרַתָּא (Gen 30, 21) *a. f.*, *ind.* בְּרַת, l. בְּרַת Ez 44, 25, *c.* בְּרַת, בַּת Gen 17, 17, *c. s.* בְּרַתֵּיהּ Gen 34, 5, *pl. d.* בְּנָתָא Gen 31, 43, *ind.* auch בְּרָתִּין 1. Tochter; 2. Schössling, Frucht. בְּרַת יַמָּא, *pl.* בְּנָת יַמָּא Est II 1, 2 ein Vogel (viell. zu lesen בְּנָת יוֹנָא). בַּת נַעֲמִיתָא Lv 11, 16, בְּרַת נַעֲמִיתָא, *pl.* בְּנָת נַעֲמִין Jes 13, 21 Strauss; בְּרַת שֶׁבַע, שׁוּבְעִין eine Feigenart. בְּרַת קָלָא Thr 3, 38, בְּרַת קָלָא (!) Est II 1, 3 1. Schall, Ausspruch, Ruf; 2. Himmelsstimme. בַּת אַרְעָא Schwiele an der Fussohle. בַּת הָכִי von solcher Beschaffenheit. בַּת יוֹמָא von demselben Tage. בַּת מִנָּא חַמְרָא ein reiner Vogel. בַּת מִינָא von derselben Klasse. בַּת עֵינָא Loch im Mühlstein. בַּת קִבְרַיָּא eine Art Vogel. בַּת תִּיהָא Loch im Spund des Fasses(?).

בְּרָתָא *a. f.*, *pl.* בְּרָאתֵי Cant 1, 17 l. בֵּירָוֹן, בְּרָתֵי 2S 6, 5 Cypresse.

בורתידה (CantR 4, 8) l. בּוּרְתִּירָה *x. f.* (φέρετρον) Tragbahre.

בַּרְתּוּתָא Ortsname.

ברתצין s. בַּרְדִּסִּין.

בָּשׂוֹם *h. m.* Leckerbissen.

בְּשׂוֹרָה *h. f.* gute Botschaft.

בְּשׂוֹרְתָא *a. f.* dass., s. בְּסוֹרְתָא.

בָּשָׂם s. בֶּסֶם.

בִּשֵּׂר *h. Pi.* gute Nachricht bringen; *Hitp.* gute Nachricht erhalten.

בָּשַׂר *a. Pa. Itpa.* dass., s. בְּסַר.
בָּשָׂר *h. m.* Fleisch. בָּשָׂר וָדָם sterblicher Mensch.
בִּשְׂרָא s. בִּסְרָא.
בִּשְׂרָנָא *a. m.* fleischig (nicht mager).
בְּשׂוֹרְתָא *a. f.* gute Botschaft.
בִּשּׁוּל. *h. m.* 1. Kochen; 2. Reifen; 3. Speise.
בִּשּׁוּלָא *a. m.* dass.
בְּשַׁט *a.* auseinanderstreuen.
בִּשְׁטוּתָא (Jer 13, 27, MS וּשְׁטוּתִיךְ) s. שְׁטוּתָא.
בְּשִׁילָה (Nu 6, 19) *a. m., ind.* בְּשִׁיל Ez 11, 3 gar, gekocht.
בוּשְׁכֵּי Zauberformel.
בשכר l. כַּשְׁכַּר Cascara am Tigris.
בָּשַׁל *h.* 1. reifen; 2. gar werden. *Pi.* kochen. *Pu.* gekocht werden. *Hitp.* gekocht werden, gar werden.
בְּשַׁל *a.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* בְּשִׁילוּ Gen 40, 10 reifen; 2. *inf.* מִבְשַׁל 1S 2, 13 (MS מְבַשַּׁל) kochen, gar werden. *Pa.* 1. *inf.* בַּשָּׁלָא Ex 16, 33 kochen; 2. reif machen. *Itpe. Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְבַּשַּׁל Lv 6, 21 gekocht werden; 2. reifen.
בָּשֵׁל *h. m.* gar, reif.
בְּשִׁלָא *a. m.* gar, gekocht.
בַּשָּׁלָא *a. m., pl. d.* בַּשָּׁלַיָּא Ez 46, 24 (MS בַּשָּׁלָא *inf. Pa.* v. בְּשַׁל) Koch.
בוּשְׁלָא *a. m.* 1. reif; 2. gar (von Fellen).
בִּשְׁלוֹנָא *a. m.* Speise.
בְּשְׁקַר *a.* erkennen.
בשש *Itpe.* אתבשו Thr 1, 14, l. אִשְׁתַּבְּשׁוּ (so MS), s. שְׁבַשׁ.
בִּשְׁשָׁא *a. m.* Gemüseart *Peganum Harmala.*
בַּת I *h. f., pl.* בָּנוֹת 1. Tochter; 2. Mädchen; 3. mit folgendem Substantiv zum Ausdruck des Teilhabens an etwas oder Gehörens zu etwas, z. B. בַּת אוּר Heizungsmaterial. בַּת שֶׁבַע, בַּת שׁוּחַ, בַּת שִׁקְמָה verschiedene Feigenarten. בַּת מֶלֶךְ, בַּת חוֹרִין Name von Dämonen. בַּת קוֹל *a*) Schall, *b*) Himmelsstimme; 4. Mal. בְּבַת אַחַת auf einmal. בְּבַת רֹאשׁ kopfüber.
בַּת II Mass für Flüssigkeiten.
בַּת *a. f.*, s. בְּרַתָּא.
בַּתָּא (Ez 45, 10, 11 Soc 59), בַּתָּא (Jes 5, 10 MS בְּיִתָא) *a. f., pl.* בַּתִּין 1 K 7, 26 Bath (Flüssigkeitsmass).
בָּתָּה *h. f.* Garaus, Vernichtung.
בְּתוּלָה *h. f.* 1. Jungfrau; 2. jungfräulicher Boden; 3. Sternbild der Jungfrau; 4. *pl.* die Pfosten, die den Pressbalken halten.
בְּתוּלִים *h. m. pl.* Jungfrauschaft.
בְּתוּלִין (Dt 22, 14) *a. m. pl.* dass.
בְּתוּלְתָא (Gen 24, 16) *a. f., pl. d.* בְּתוּלָתָא Thr 1, 15 Jungfrau.
בַּתְוְתָא *a. f.* Scholle (?).
בֵּית אוּנִיקָא (Βιθυνικά) Bithynien.
בְּתִיָּה *f.* Personenname.
בּוּתְנַיִם, בּוּתְנִיאַס (GenJI 10, 17 בוטניים) *m.* Personenname.
בּוּתְנַן, בּוּתְנִין, בּוּתְנַיָּא (Βαταναία) Basan.
בֶּתֶר *h. m.* Stück. בְּרִית בֵּין הַבְּתָרִים Bund Gottes mit Abraham (cf. Gen 15, 17. 18).
בותרא (Hiob 15, 33) l. בּוּסְרָא.
בָּתַר (Gen 10, 32) *a.* hinter, nach. בָּתַר דְּ Gen 5, 4 nachdem.
בִּתְרָא *a. m.* Stück.
בֵּיתַר (ביתתר) (Κάστρα Βέτερα) Militärkolonie bei Sepphoris.
בַּתְרָאָה (Ex 4, 8) *a. m.* letzter, hinterer. בְּבַתְרֵיתָא Nu 2, 31, בָּתְרַי zuletzt.
בְּתַשׁ *a. Pa.* in jemand dringen, inständig bitten.

ג

ג der dritte Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ג als Zahlzeichen = 3.

גַּא *h. f., pl.* גֵּאָיוֹת Thal.

גְּאָה *a., pt. m. pl.* גָּאָן 1 S 2, 5 hoch, gross sein. *Itpe.* אִתְגְּאִי Ex 15, 1 1. erhaben sein; 2. sich überheben. *Itpa. pt. pl. m.* מִתְגָּאָן Jes 16, 6 dass.

גָּאָה *h.* hoch, erhaben sein. *Pi.* erheben. *Hitp.* 1. erhaben sein; 2. sich überheben, gross thun.

גֵּאֶה *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. stolz.

גַּאֲוָה *h. f.* 1. Erhabenheit, Ruhm; 2. Hochmut.

גָּאוֹן *h. m.* 1. Majestät, Pracht; 2. Titel der babyl. Schulhäupter in nachtalm. Zeit.

גָּאַל *h.* 1. einlösen, rächen; 2. zurückkaufen; 3. erlösen. *Ni.* erlöst werden.

גְּאַל *a.* 1. einlösen (das Blut), rächen, nur *pt.* גָּאֵיל Dt 19, 6; 2. erlösen.

גְּאֻלָּה *h. f.* 1. Erlösung; 2. Name der 7. Benediktion des Achtzehngebets und der Eulogie nach der Schema-Recitation.

גְּאוּלְּתָא *a. f.* dass.

גְּאַם *a.* hinunterschlucken. *Pa.* schlucken lassen.

גַּב *h. m.* 1. Erhöhung; 2. Rücken; 3. Ufer, Bord; 4. Wall; 5. גַּב הַזָּקָן Kinn; 6. עַל גַּב, עַל גַּבֵּי 1. auf, an, bei; 2. auf grund von, vermöge.

גַּב *a.* auf, an, bei. אַגַּב, עַל גַּבֵּי, עַל גַּב 1. bei, auf; 2. vermöge. אַף עַל גַּב דְּ obgleich. לְגַב zu. מִן גַּבֵּי von. מִן גַּב דְּ weil.

גֹּב *h. m.* Grube.

גֵּב, גֶּבָא *h. m., pl.* גֵּבִין, גֵּבְאִין Cisterne.

גַּבָּא (גַּבָּא, גְּבָא) *a. m.* 1. Rücken. מְסַר נַפְשֵׁיהּ כְּעַל גַּב Jud 9, 17 sein Leben auf's Spiel setzen; 2. Ufer, Rand.

גּוּבָּא (Gen 37, 22) *a. m., pl.* גּוּבִּין Dt 6, 11 1. Grube, Cisterne; 2. Scheit, Stück.

גְּבָא *a., ipf.* 3 *pl.* יִגְבּוֹן Dt 22, 19, *pt. m. pl.* גָּבַן Jes 46, 6, *pt. pass.* גְּבֵי Ho 8, 6 (MS גְּבַר) erheben, eintreiben. *Aph.* 1. *pt. m. pl.* מַגְבַּן Ho 8, 13 einziehen, einkassieren lassen; 2. Vorteil ziehen. *Itpe. inf.* אִתְגְּבָאָה Ex 21, 22 einkassiert, erhoben werden.

גַּבָּאוּת *h. f.* Einnehmeramt.

גִּבֵּב *h. Pi.* auflesen, zusammenschleppen.

גְּבַב *a. Pa.* 1. auflesen; 2. Geld erheben. *Po. ipf.* 3 *pl.* יְגָבְבוּן Ex 5, 7, *pt.* מְגָבֵב Nu 15, 32 auflesen.

גַּבְבָא *a. m.* Gipfel.

גִּבְבָא *a. m.* 1. Spreu, Stoppel; 2. Wollflocken.

גְּבָבָה *h. f.* Spreu, Stoppel.

גּוּבְבְתָא (גִּיבְבְתָא) Ortsname.

גָּבָה *h.* einziehen, einkassieren. *Ni.* 1. einkassiert werden; 2. besteuert werden. *Hi.* besteuern.

גָּבַהּ *h.* 1. hoch sein; 2. sich überheben. *Hi.* 1. hoch machen; 2. aufheben. *Ho.* erhoben werden. *Hitp.* sich überheben, hochmütig sein.

גְּבַהּ *a.* gross sein. *Aph.* 1. gross machen; 2. erheben. *Itpe. pf.* אִתְגְּבַהּ Koh 1, 12 (MS אִתְגַּו) sich erheben.

גּוּבְהָא *a. m.* Höhe.

גַּבְהוּת *h. f.* Stolz.

גַּבְהוּתָא *a. f.* dass.

גָּבוֹהַּ *h. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Riese; 3. zum Opferdienst gehörig.

גִּבּוּי *h. m.* Einsammlung.

גַּבּוֹיָא *a. m.* Einsammler, Steuerbeamter.

גְּבוּל *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet; 3. Land (im Gegensatz zur hl. Stadt); 4. Ortsname.

גְּבוּל *h. m.* Kneten.
גְּבוּלָאָה *a. m.* aus Gebul.
גִּבּוֹר *h. m.* Held.
גְּבוּרָה *h. f.* 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. hohes Alter; 4. Bezeichnung für Gott; 5. *pl.* die zweite Benediktion des Achtzehngebets.
גְּבוּרְתָּא *a. f.*, *ind.* גְּבוּרָא Jes 11, 2, *c. s.* גְּבוּרְתִי Ex 3, 20, גְּבוּרְתֵיהּ Dt 33, 2 1. Stärke, Macht; 2. mächtige That; 3. Bezeichnung für Gott.
גְּבוּשׁ *h. m.* Steinhaufen.
גִּבֵּחַ *h. m.* von hoher Statur.
גָּבַח *h. Pi.* eine Glatze scheren.
גַּבַּחַת *h. f.* 1. kahle Platte am Vorderkopf; 2. glatte Aussenseite der Kleider, neue Kleider.
גַּבַּי *h. m.* Sammler, Steuereinnehmer.
גַּבָּיָא *a. m.* dass.
גַּבְיָא I *a. m.* 1. gross, hoch; 2. wertvoll.
גַּבְיָא II *a. m.* Alaun, s. מַגְבְּיָא.
גְּבִיָּה *h. f.* Einnehmeramt.
גְּבִיהָא *a. m.* 1. hoch, erhaben; 2. Personenname.
גְּבִיּוּת *h. f.* Steueramt.
גַּבְיוּתָא *a. f.* dass.
גְּבִיחָא *a. m.* von hoher Statur.
גְּבִילָא *a. m.* Teig, Brei.
גְּבִילָה *m.* Personenname.
גְּבִין *h. m.* Augenbraue.
גְּבִינָא *a. m.*, *pl. c.* גְּבִינֵי Lv 14, 9 1. Augenbraue, Wimper; 2. *ind.* גְּבִין Lv 21, 20 buckelig.
גּוּבְיָנָא *a. m.* Einkassierung, Erhebung.
גַּבְיָנָא *a. m.* Eintreiber.
גְּבִינָה *h. f.* Käse.
גְּבִינָאָה *a. m.* buckelig.
גְּבִינִי *m.* (*Gabinius?*) Personenname.
גְּבִינְתָּא *a. f.* Höcker, Buckel.
גָּבִיעַ *h. m.* Schale, Becher.
גְּבִיעָא *a. m.* buckelig.
גְּבִיעָה I *m.* Personenname.
גְּבִיעָה II *h. f.* Buckel.
גְּבִירָה *h. f.* Herrin, Dame.
גְּבַיִת *m.* Personenname.
גּוּפִיתָא *a. f.* Graben.
גָּבַל *h.* kneten, anrühren. *Pi.* dass. *Hitp.* geknetet werden.
גְּבַל *a.* kneten, anrühren. *Pa.* dass. *Itpa.* eingeknetet werden.
גַּבָּל *h. m.* Kneter, Einrührer.
גַּבְּלָא *a. m.* dass.
גְּבָלָא 1. Gobolitis (Jos.), das alte Edom; 2. Name einer Stadt.
גּוּבְלָא *a. m.* Teig.
גְּבָלָאָה *a. m.* Bewohner der Gobolitis.
גַּבְלוּל *h. m.* Teig, Teigkloss.
גַּבְלִית *h. f.* Vorsprung (am Hause).
גַּבְלָן, גּוּבְלָנָא Name einer Landschaft.
גִּבֵּן *h. m.* buckelig oder mit schadhaften Augenbrauen.
גָּבַן *h. Pi.* Käse bereiten.
גַּבְנָא *a. m.* Buckel, Rücken.
גּוּבְנָא *a. m.*, *pl.* גּוּבְנִין 1S 17, 18 Käse.
גַּבְנוּן *h. m.* buckelig.
גבנוני l. גִּבְעוֹנִי.
גּוּבְנִי *h. m.* Einwohner von Gubna.
גִּבְסִים *x. m.* (γύψος) Gips.
גְּבַע *a.* gewölbt sein. *Pa.* anschwellen.
גֶּבַע Ortsname.
גִּבְעָה *h. f.* 1. Hügel; 2. Ortsname.
גִּבְעוֹל *h. m.* Knospe.
גִּבְעוֹלָא *a. m.*, *pl.* גִּבְעוֹלִין Ex 9, 31 dass.
גִּבְעוֹנִי *h. m.* Gibeonit (der nicht in die Gemeinde Israels aufgenommen werden durfte).
גִּבְעֲתָא (Ze 1, 10) *a. f.* Hügel.
גָּבַר *h.* stark sein, die Übermacht haben. *Pi.* stärken. *Hi.* 1. stärken; 2. stark werden. *Hitp.* 1. sich als stark erweisen; 2. siegen.
גְּבַר *a.* stark sein. *Pa. pt.* מְגַבַּר Jes 8, 8 1. stärken; 2. überwältigen. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אַגְבְּרִנֵּיהּ Jes 41, 25 (MS אֲגַבְּרִנֵּיהּ) stark machen. *Itpa. pt. m. pl.* מִתְגַּבְּרִין Ex 17, 11, *inf.* אִתְגַּבָּרָא 2S 22, 3 Soc59 1. übermächtig werden, siegen; 2. sich stark beweisen.

גֶּבֶר *h. m.* 1. Mann; 2. Hahn; 3. männl. Schamglied.

גּוּבְרָא (Dt 1, 17), גַּבְרָא *a. m.*, *ind.* גְּבַר Gen 41, 44, *pl. d.* גּוּבְרַיָּא Nu 22, 9 Mann. גַּבְרָא אַגַּבְרָא קָא רָמֵית willst du eine Autorität gegen die andere in's Feld führen? (Abweisung der Entgegensetzung der Meinung eines Amoräers gegen die des andern). בְּלָא גַבְרָא ohne Nennung einer Autorität.

גִּבָּרָא *a. m.*, *pl. d.* גִּבָּרַיָּא Dt 3, 13 1. Held, heldenhaft; 2. das männliche Glied.

גְּבוּרְתָא (Jer 10, 6) *a. f.*, *pl. c. s.* גְּבוּרָתָךְ Dt 3, 24 1. Heldenkraft; 2. Heldenthat.

גַּבְרִיאֵל Name eines Engels.

גַּבְרִית *h. f.* hahnartig.

גְּבֶרֶת *h. f.* Herrin.

גִּבָּרְתָנָא *a. m.*, *f. d.* גִּבָּרְתָנִיתָא heldenhaft, stark.

גָּבַשׁ *h.* aufhäufen. *Pi.* mit Steinen anfüllen.

גְּבַשׁ *a.* aufhäufen.

גַּבְשׁוּשִׁית *h. f.* Haufe, Hügel.

גַּבְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5, MS גַּלְשׁוּשִׁיתָא) *a. f.*, *ind.* גַּבְשׁוּשִׁית Koh 12, 5 dass.

גּוּבְשְׁתָא *a. m.*, *pl. d.* גּוּבְשָׁתָא Ze 1, 10 (MS גִּבְעָתָא) Hügel.

גַּבַּת Stadt in Galiläa.

גֻּבְתָּא (Est II 1, 3) *a. f.* 1. Rohr; 2. Gyps; 3. Name mehrerer Ortschaften.

גָּג *h. m.*, *pl.* גַּגּוֹת 1. Dach; 2. Spitze, Gipfel.

גִּגִּית *h. f.* Bottich (von Thon).

גְּגִיתָא *a. f.* dass.

גּוּגְמֵי, גִּגְמֵי *a. m. pl.* Bohne (?).

גינגמון (jMeg 73ᵃ) l. דִּיגְלָטוֹן *x. m.* (δίγλωττον) doppelsprachig.

גַּד I *h. m.* herb.

גַּד II *h. m.* 1. Koriander (*Coriandrum sativum*); 2. Körnchen.

גַּד III *h. m.* 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit. גַּד יָוָן Ortsname.

גִּדָּא I (Am 5, 7), גִּדְדָא *a. m.*, *pl.* גִּדִּין Thr 3, 19, Jer 9, 14 (hier MS גִּירִין) Wermut.

גִּדָּא II (Ex 16, 31) *a. m.* 1. Koriander; 2. Körnchen.

גַּדָּא (Est II 8, 15 Or 2377, Or 2375 גִּדָּא) *a. m.*, *ind.* גַּד Gen 30, 11 1. Geschick, Glück; 2. (heidn.) Schutzgott, Gottheit.

גִּדָּא (Koh 10, 8, MS גְּזִירָא) *a. m.* Wand, Wall, Uferwand.

גְּדָא *a.* schneiden, teilen. *Pa.* abschneiden.

גְּדַבְרָא (גְּדַבְרָא) s. גִּזְבָּרָא.

גּוּדְגְּדִין (?) *h. m. pl.* Glück.

גדגדנית l. גַּרְגְּרָנִית.

גדגלידא s. גַּרְגְּלִידָא.

גדגנית l. גַּרְגְּרָנִית.

גָּדַד *h.* 1. abschneiden, einschneiden; 2. den Preis bestimmen. *pt. pass.* גָּדוּד 1. abgeschnitten; 2. mittellos. *Pi.* abschneiden, zerstören. *Ni.* abgeschnitten werden. *Po. Hitpo.* sich Einschnitte machen.

גְּדַד *a.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּגוּדוּן DtJI 14, 1 (MS *in textu*, *sed in margine* תתגרסון) abschneiden, sich Einschnitte machen, verwunden; 2. entscheiden. *Pa.* abschneiden.

גָּדָד *h. m.* herb.

גדודקי s. גּוּרְזְקֵי.

גְּדוּד *h m.* 1. Trupp, Bande; 2. Personenname; 3. l. גְּדוֹר.

גְּדוּד *h. m.* 1. Absturz; 2. l. גְּדוֹר.

גְּדוּדָא *a. m.* 1. *pl.* גְּדוּדִין Jes 38, 12 steiler Absturz, hohes Ufer; 2. Bande, Trupp.

גְּדוּדָא *a. m.* entästeter Baum.

גְּדוּדִית *h. f.* 1. Bande, Schar; 2. Trümmer.

גָּדוֹל *h. m.* 1. gross; 2. vornehm; 3. alt.

גִּדּוּל *h. m.* 1. Erziehen, Aufziehen; 2. Wachstum; 3. Erhöhung; 4. Personenname (Gedalja).

גְּדוּנִין (Jes 21, 14) *a. m. pl.* Schlauch(?).
גְּדוּעַ *h. m.* 1. Fällen, Kappen; 2. der neue Trieb aus einem alten Stumpf.
גִּדּוּף *h. m.* Lästerung, Schmähung.
גְּדוּפָא *a. m., pl.* גְּדוּפִין 1S 2, 3 Soc 59 (Or 2210 גְּדָפִין) dass.
גְּדוּפִיתָא *a. f.* Lästerung.
גָּדוֹר, גְּדוֹרָה, גְּדוֹר Ortsname.
גְּדוּר *h. m.* Enthaltung.
גָּדוֹשׁ *m.* Personenname.
גְּדִי *h. m.* 1. Böckchen; 2. Tierkreisbild Steinbock.
גַּדְיָא (Gen 38, 17) *a. m., pl.* גַּדְיִין 1 S 10, 3 Or 1471 (Or 2210 גְּדָיִן), גִּדְיָן Dt 14, 4, *c.* (?) גַּדְיֵי Gen 27, 9, גַּדְיֵ Gen 27, 16 1. Böckchen; 2. Personenname; 3. Glücksgott.
גְּדִידָה *h. f.* 1. Einschneiden; 2. Abschneiden.
גְּדִידִים *m.* Personenname.
גְּדִיָּה *h. f.* Zicklein.
גְּדִיל I *h. m.* gedrehter Faden.
גְּדִיל II *h. m.* gehäuft.
גְּדִילָא *a. m.* dass.
גְּדִילָה *h. f.* Wuchs, Statur.
גְּדִילוּתָא *a. f., ind.* גְּדִילוּ Ex 28, 14 Flechtwerk.
גדיאן l. גַּדְיָן.
גְּדִילְתָא *a f., pl.* גְּדִילָן Ex 28, 24 Flechte, geflochtene Schnur.
גְּדִירָא (Nu 21, 24) *a. m., pl.* גְּדִירִין Est II 3, 8 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Gegenleiste (*Anthelix*) der Ohrmuschel.
גְּדִירָה *h. f.* 1. Enthaltung; 2. s. גְּדִידָה.
גָּדִישׁ *h. m.* Getreidehaufen, Schober.
גְּדִישָׁא *a. m., pl.* גְּדִישִׁין Ex 22, 5 dass.
גְּדִישׁוּתָא *a. f.* aufgehäuftes Mass.
גַּדְיְתָא *a. f.* Ziege.
גָּדַל I *h.* gross sein. *Pi.* 1. aufziehen, erziehen; 2. erheben, loben. *Hi.* heranwachsen. *Hitp.* 1. grösser, älter werden; 2. gepriesen, berühmt werden; 3. sich rühmen, prahlen.

גָּדַל II *h.* flechten.
גְּדַל I *a.* gross sein. *Pa.* erziehen. *Itpa.* gepriesen werden.
גְּדַל II *a., pt. pass. pl. f. d.* גְּדִילְתָא Ex 28, 14 flechten. *Pa. pt. pass. f.* מְגַדְּלָא Koh 4, 12 (MS מְגַדְּלָא) dass.
גָּדֵל *h. m.* erwachsen.
גְּדַל *h. m.* 1. Mündel, Zögling; 2. Personenname (Gedalja).
גַּדְלָאָה, גַּדְלָיָא *a. m.* Weber, Flechter.
גְּדוּלָּה *h. f.* Grösse, Würde.
גִּדְלוֹן *h. m.* Erhöhung.
גּוּדְלָנָא *a. m.* Aufhäufung, was über das gestrichene Mass hinausgeht.
גָּדַם *h.* abstumpfen, abhacken. *Hitp.* abgehackt werden.
גְּדַם *a.* abstumpfen, abhacken.
גִּדֵּם *h. m.* mit verstümmelter Hand (Vorderfuss).
גּוּדְמָא, גַּדְמָא *a. m.* Palmzweig.
גַּדְנְפָא (Ex 25, 25) *x. m.* Rand, Leiste.
גָּדַע *h.* abhacken, verstümmeln. *Ni.* abgeschnitten, verkleinert werden.
גְּדַע *a.* abhacken.
גָּדַף *h. Pi.* lästern, schmähen.
גְּדַף *a. Pa. pf.* גַּדִּיף 1K 21, 13 dass.
גַּדְפָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גַּדְפֵּיהוֹן Ex 25, 20 Flügel; 2. Geflügel, Vogel; 3. Rand; 4. Ortsname.
גּוּדְפָן, גַּדְפָן *h. m.* Lästerer.
גָּדַר *h.* 1. abschneiden; 2. absondern, umzäunen; 3. ג' פֶּרֶץ Schäden heilen. *Ni.* sich bewahren, sich enthalten. *Pi.* zerschneiden. *Hitp.* sich hervorthun, sich überheben.
גְּדַר *a.* 1. umzäunen; 2. abtrennen.
גָּדֵר *h. m.* 1. Scheidewand, Umwallung; 2. Bezeichnung von rabbin. Verboten, die einer Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen sollen; 3. Ortsname.
גְּדֵרָה *h. f.* Scheidewand, Umwallung.
גּוּדְרִיתָא *a. f.* Umzäunung.
גדרסן (Jud 16, 14, MS גַּרְדִּיאִין), s. גַּרְדְּסָנָא.

גדרפוס s. גַּנְדְּרוֹפוֹס.

גַּדְשׁ Ortsname.

גָּדַשׁ *h.* 1. aufhäufen; 2. übervoll machen, ein gehäuftes Mass geben. *Ni.* gehäuft werden.

גְּדַשׁ *a.* 1. aufhäufen; 2. übervoll machen; 3. l. גָּדַשׁ.

גּוּדְשָׁא *a. m.* Aufhäufung (was mehr ist als das gestrichene Mass).

גָּהָה *h.* neigen, überhängen.

גִּהוּץ *h. m.* Säubern.

גְּהַם *a.* schaben, radieren.

גַּהְיָא *a. m.* rot.

גָּהַץ I *h. Pi. Hi.* säubern. *Hitp.* gesäubert werden.

גָּהַץ II *h.* Abscheu haben.

גָּהַק *h. Pi.* rülpsen.

גּוֹהַרְקָא *x. m.* 1. Tragsessel; 2. unreife Frucht.

גַּו, גּוֹ, גּוּ *h. m.* Mitte. לְגוֹ hinein. בְּגוֹ darin.

גַּוָּא *a. Pa.* hineinbringen.

גַּוָּא (Lv 1, 13) *a. m., c.* גּוֹ Dt, 3, 16, 1K 8, 64, גּוֹא 1. Inneres, Mitte; 2. Eingeweide; 3. בְּגוֹ Gen 18, 24, Est II 1, 3, *c. s.* בְּגַוַּהּ Gen 29, 2, לְגוֹ Ex 14, 23, לְגוֹא in, unter; 4. מִגּוֹ Dt 5, 4, מִן גּוֹא von; 5. מִגּוֹ, מִן גּוֹ דְּ in folge dessen, dass; weil.

גַּוָּאָה I (Lv 10, 18, Jer 52, 25), גַּוָּאָה 1K 6, 27, גַּוָּיָא *a. m., f. d.* גַּוָּיְתָא Ez 40, 27 innerer.

גַּוָּאָה II (1K 22, 9, 2K 23, 11) *a. m., pl.* גַּוָּאִין 2K 9, 32 Eunuch.

גּוֹאֵל *h. m.* 1. גֹּ׳ הַדָּם Bluträcher; 2. der zum Einlösen berechtigte nächste Verwandte; 3. Erlöser.

גּוּאַלָא *a. m.* dass.

גּוּאַלְקָא, גְּוָאלְקָא, גּוּאַלְקָא *x. m., pl.* גּוּאַלְקִין, גּוּאַלְקָאן Thr 5, 5 (fehlt im MS) Habersack, Mantelsack.

גּוּב *h. m.* Grube.

גּוּב *a. Pa. Aph.* אֲגִיב antworten.

גּוּבָא (Ex 10, 4) *a. m.* Heuschrecke.

גּוּבְאָה *a. m.* Einwohner von Gubja.

גּוֹבַה *h. m.* 1. Anhöhe; 2. Stolz.

גּוֹבַי *h. m.* Heuschrecke.

גּוּבְיָא Ortsname.

גּוּבָל *h. m.* Feldrand.

גּוּגַלְתָּא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. f.* Schädel.

גּוּד *h.* 1. binden; 2. Parteien bilden. *Hitpo.* Parteien bilden.

גּוּד (נֹוד?) *h. m.* Schlauch.

גּוּדָא (נוּדָא?) *a. m.* dass.

גּוּדָל *h. m.* 1. Daumen; 2. grosse Zehe.

גּוֹדֶל *h. m.* 1. Grösse; 2. Haufen.

גּוֹדֶלֶת *h. f.* Haarflechterin.

גּוּדְרוֹת *h. f. pl.* Hürdenvieh.

גּוֹדֶשׁ *h. m.* Aufhäufung (was über das gestrichene Mass geht).

גּוּהָא *a. m.* Getöse.

גּוּז *h.* hindurchgehen. *Hi.* hindurchführen, durchtreiben.

גּוּז *a., ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תְגוּזִנֵּיהּ Jes 33, 21 1. abschneiden; 2. hindurchgehen. *Aph.* hindurchführen.

גּוּזָא, גַּוְזָא(?) *a. m.* Kästchen.

גּוּזָא Name eines Flusses.

גְּוָזָא *a. m.* 1. Stumpf, abgeschnittener Zweig; 2. Lostäfelchen; 3. 1K 22, 9, 2K 23, 11 (MS גַּוָּאָה) Eunuch.

גּוּזָזָא *a. m., pl.* גּוּזָזִין Ez 27, 24 (MS גּוּזְגְזִין) Abschnitt.

גּוֹזָל *h. m.* junger Vogel, bes. junge Taube.

גּוֹזְלָא *a. m., pl.* גּוֹזְלִין Cant 4, 1 dass.

גּוּזְנַיָא Ortsname.

גּוּחַ *a.* 1. hervorbrechen; 2. brüllen. *Aph.* hervorbrechen lassen. אֲגִיחַ קְרָבָא Ex 17, 8 Krieg führen. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגַּח Ex 17, 16 gekriegt werden.

גּוֹי *h. m.* 1. Volk, heidnisches Volk; 2. Nichtjude. *f.* גּוֹיָה Nichtjüdin.

גַּוֵּי, לְגַוֵּי *a.* inwendig (Adv.).

גְּוִיָּה *h. f.* Körper, Leib.

גִּוָּיל *h. m.* 1. unbehauener Stein; 2. Pergament.

גְּוִילָא *a. m.* Pergament.
גְּוִיעָה *h. f.* Verscheiden.
גְּוִיתָא *a. f., c. s.* גְּוִיָּתֵיהּ(!) Jes 6, 2, גְּוִיָּתָנָא(!) Gen 47, 18, *pl. c. s.* גְּוִיָּתְהוֹן Ez 1, 11 Soc 59 Körper, Leib.
גול *h.* rollen.
גול *a.* dass.
גָּוַל (Jes 38, 12) l. גָּוַל, s. גְּוָלָא.
גולה *h. f., pl.* גוליות 1. Exil; 2. Exulantenschaft.
גוליליא (1K 14, 10) 1. Koth; 2. Götze.
גולל *h. m.* Rollstein (zum Verschluss des Felsengrabes).
גוללא *a. m.* dass.
גולם *h. m.* 1. Masse, Klumpen; 2. Körper; 3. unfertiges Gefäss.
גולמי *h. m.* formlos.
גולמיש *h. m.* immergrüner Baum.
גולן, גְּוָלָנָא transjordanische Landschaft (Gaulanitis), s. גַּבְלָן.
גולנית *h. f.* Münze von Golan.
גוולקא *x. m.* Habersack, Mantelsack.
גומא (Ex 2, 3), גומי *a. m.* Papyrusstaude.
גומד *h. m.* 1. kurze Elle; 2. Schleier.
גון (vgl. גָּנַן) *h.* bedecken. *Hi.* schützen.
גון *a. Aph.* schützen, s. גְּנַן. *Itpe. ipf.* יִתְגַּן Ze 2, 3 beschützt werden.
גְּוָן *h. m., c.* גוון 1. Farbe; 2. Art. כְּגוֹן wie. כְּגוֹן שֶׁ wie wenn.
גְּוָנָא *a. m., c.* גְּוַן Koh 3, 10 (Or 2375 גִּיוַן, Or 1302 גְּוַון), גוון, *pl.* גְּוָנִין Koh 5, 7 (MS גִּיוָנְתַּנִין), 1. Farbe; 2. Art. כְּגוֹן wie. כְּגוֹן דְּ wie wenn. כְּי הָאי גוונא (MS כְּי הָאי גוונא) Ru 4, 6 auf diese Weise.
גַּוָּנָא *a. m.* innerer.
גונבא (Jud 4, 18) *x. m.* (γαυνάκη) Filzdecke.
גוס I *h.* dreist sein. *Hi.* erdreisten, stolz thun.
גוס II *h. Hi.* umrühren.
גוס I *a.* dreist sein. *Aph.* sich überheben. *Itpe. pf.* אִתְּגַס Koh 1, 12 (MS אִתְּגַז) dass.

גוס II *a.* 1. treffen; 2. vertraut sein; 3. speisen.
גוסה, גוסי *h. f.* Erbrechen.
גוסס *h. m.* im Sterben liegend.
גְּוַע *h.* 1. (*bibl.*) sterben; 2. l. גְּרַע.
גוף *h.* 1. verschliessen; 2. Ehebruch begehen. *Pi.* umarmen. *Hi.* zuschliessen, verstopfen.
גוף *a.* 1. verschliessen; 2. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּגוּף Ex 20, 14 Ehebruch begehen. *Pa. pt. pl. f.* מְגַיְּפָן Ho 4, 13 (MS גַּיְּפָן) Ehebruch begehen. *Aph. pf.* אֲגִיף 2S 13, 18 (MS אֲגֵף), *ipf.* 3 *m. sg.* יְגִיף Ma 1, 10, 2 *f. sg.* תְּגִיפִין 2K 4, 4 zuschliessen, verstopfen.
גוף *h. m.* 1. Körper; 2. Person. חובת הַגּוּף persönliche Pflicht. 3. Wesen, Hauptsache; 4. männliches Glied; 5. Farbe, Aussehen; 6. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.
גּוּפָא I (1S 31, 12) *a. m.* 1. Körper; 2. Person; 3. Wesen. In der talmud. Diskussion גופא Citationsformel, wenn ein vorher gelegentlich angeführter Ausspruch zum Hauptgegenstand der Erörterung werden soll. הָא גופא קַשְׁיָא ist dies nicht ein Selbstwiderspruch? 4. Kapital; 5. Aufenthaltsort der präexistenten Seelen.
גּוּפָא II *a. m.* Netz.
גופן *h. m.* Schriftzug.
גוץ *a.* abnagen.
גוּצָא *a. m.* klein, zwergartig.
גור *h.* in einem fremden Lande weilen, Gast sein. *Pi.* zum Proselyten machen. *Hitp.* Proselyt werden.
גור I *a.* in fremdem Lande weilen. *Pa.* zum Proselyten machen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְגַּיְּרוּן Lv 16, 29 Proselyt werden.
גור II *a.* ehebrechen. *Pa.* zum Ehebruch verführen.
גור *h. m.* junges Tier.
גּוּרָא *a. m.* dass.
גּוּרְיָא *a. m.* 1. junger Löwe; 2. Personenname.

גּוּרְיָן, גּוּרְיוֹן *m.* Personenname.

גּוּרִיתָא, גּוּרְיְתָא I *a. f.* 1. junge Löwin; 2. Hündin.

גּוּרִיתָא II *a. f.* Fisch ohne Schuppen (?).

גּוֹרָל *h. m.* Los.

גּוֹרֶן *h. m.* 1. Tenne; 2. Ernte, Ertrag; 3. Dreschzeit.

גּוּשׁ (?) *a. Aph.* hart machen.

גּוּשׁ *h. m.* kompakte Masse, Scholle, Erdboden. ג' חָלָב Ortsname.

גּוּשָׁא *a. m.* Scholle, Erdboden.

גֵּז *h. m.* abgeschorene Wolle.

גָּז *h. m.* 1. ein Raubvogel; 2. Wespe.

גַּזָּא I *a. m.* dass.

גִּזָּא II *x. m.* 1. Schatz, Schatzkammer; 2. Personenname.

גִּזָּא *a. m.* geschorene Wolle.

גְּזָא *a.* 1. durchschneiden, abschneiden, scheren; 2. laufen; 3. austeilen, vergelten. *Aph. pt.* מַגְזֵי Jes 44, 13 abschneiden.

גִּזְבָּר *x. m.* Schatzmeister, Verwalter.

גִּזְבְּרָא (גִּזְבָרָא) *x. m., pl.* גִּזְבְּרִין Koh 2, 7 dass.

גִּזְבָּרִית *x. f.* Verwalterin.

גִּזָּה *h. f.* 1. Scheren; 2. abgeschorene Wolle.

גְּזוּזָא *a. m., ind.* גְּזוּז Jes 3, 24 Abscheren.

גְּזוּמָא *a. m.* Kappen, Beschneiden.

גָּזוֹמָא *a. m.* Drohender.

גָּזוֹרָא *a. m.* Beschneider.

גְּזוּרָה *h. f.* Beschneidung.

גְּזוּרְתָא *a. f.* 1. Beschneidung; 2. Beschneidungsglied.

גָּזַז *h.* scheren, abschneiden.

גְּזַז *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּגוּז Dt 15, 19 scheren, abschneiden, beschneiden; 2. hindurchgehen (s. גוז); 3. kastrieren. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְגְּזִיזַת Am 7, 1 (MS שֶׁיְּצִיאַת) abgeschnitten werden.

גַּזָּז *h. m.* Wollscherer.

גְּזוֹזְטְרָא *x. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Anbau.

גְּזִיב Ortsname.

גְּזִירָא *a. m.* 1. Scheit, Stock; 2. Scholle.

גְּזִיזָה *h. f.* 1. Scheren; 2. Stück.

גְּזִילָא (Lv 5, 21) *a. m.* geraubtes Gut.

גְּזִילוּתָא *a. f., ind.* גְּזִילוּת Cant 6, 5 (MS גְּזִילָה) Rauben.

גְּזִילְתָא (Koh 5, 7) *a. f.* Raub.

גְּזֵירָה *h. f.* 1. abschüssiger Ort, Abgrund; 2. Beschluss, Edikt; 3. rabbin. Verordnung, die der Übertretung des mosaischen Gesetzes vorbeugen soll; 4. ג' שָׁוָה *a)* Schluss aus der zweifellosen Bedeutung eines Ausdrucks an einer Stelle des Gesetzes auf die Bedeutung desselben an einer anderen Stelle. *b)* Schluss aus feststehenden Bestimmungen eines Gesetzes auf die näheren Bestimmungen eines anderen verwandten Charakters.

גְּזִירִיפָּטָא, גְּזִירְפָּטָא *x. m.* (persischer) Beamtentitel.

גְּזֵירְתָא *a. f.,* 1. *ind.* גְּזֵירָא Gen 47, 26, Koh 10, 8 Beschluss, Dekret; 2. rabbin. Verordnung; 3. die durch Verordnung bestimmte Abgabe; 4. l. גְּזוּרְתָא.

גְּזִית *h. f.* Zweig.

גָּזִית *h. f.* behauener Stein, Quader.

גְּזִיתָא *a. f., ind.* גָּזִית 1K 7, 9 dass.

גְּזִיתָא *a. f. pl. d.* Abschneidewege.

גָּזַל *h.* rauben (von jeder unrechtmässigen Aneignung fremden Besitzes). *Ni.* geraubt, beraubt werden.

גְּזַל (Lv 5, 23) *a.* dass.

גָּזֵל *h. m.* Geraubtes.

גְּזֵלָה *h. f.* Raub.

גַּזְלָן, גַּזְלָן *h. m.* Räuber.

גַּזְלָנָא *a. m.* dass.

גַּזְלָנוּתָא *a. f.* Räuberei.

גָּזַם *h.* abschneiden. *Pi.* 1. kappen, beschneiden; 2. drohen.

גְּזַם *a.* drohen

גּוּזְמָא *a. m.* Aufschneiderei, Hyperbel.

גִּזְמָא Ortsname.

גזע l. גֶּדַע.

גֶּזַע *h. m.* 1. Baumstumpf; 2. frischer Trieb aus dem Stumpf; 3. Abkömmling.

גוף 1. גְּוָף.

גָּזַר *h.* 1. schneiden, beschneiden; 2. anordnen; 3. behaupten; 4. ableiten. *Ni.* angeordnet werden. *Hitp.* 1. zerteilt werden; 2. scharf abfallen, steil sein.

גְּזַר *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְזוֹר Ex 12, 44 1. schneiden, beschneiden; 2. ג׳ קְיָם Gen 15, 18 Bund schliessen; 3. *pt. pass.* גְּזִיר Jes 58, 14 Soc 59 beschliessen, anordnen; 4. *pt.* גָּזַר Jer 8, 6 sich stürzen in. *Itpe. pf.* אִתְגְּזַר Est II 1, 3, 1 *sg.* אִתְגְּזָרִית Thr 3, 54 1. abgeschnitten werden; 2. beschnitten werden; 3. beschlossen werden.

גְּזַר *h. m.* גְּזַר דִּין Urteil, Dekret.

גֶּזֶר *h. m.*, *pl.* גְּזָרִין Holzscheit.

גִּזְרָא *a. m.* 1. *pl.* גִּזְרִין 1K 3, 25 (fehlt im MS) Scheit, Stück; 2. Schutzbinde; 3. *pl. c.* גִּזְרֵי 1K 20, 27 Herde, Abteilung.

גַּזְרָאָה *a. m.* Vertilger.

גִּזְרָה *h. f.* 1. Balkon, Erker; 2. behauener Stein.

גוּזַרְתָּא *a. f.* Beschneidung.

גִּזְתָא *a. f.*, *c.* גְּזַת Dt 18, 4 abgeschorene Wolle.

גְּחוּךְ *h. m.* 1. Scherz, Lachen; 2. anstössiges Betragen.

גְּחוּכָא *a. m.* dass.

גָּחוֹן *h. m.* Bauch.

גָּחוֹר *h. m.* rot.

גְּחִירָא *a. m.* dass.

גְּחַךְ *a.* 1. lachen, scherzen; 2. unanständig sein. *Pa.* dass. *Itpe.* sich zum Gelächter machen.

גּחְכָא *a. m.* Lachen.

גַּחְכָן *h. m.* Spassmacher.

גַּחֶלֶת *h. f.*, *pl.* גֶּחָלִים glühende Kohle.

גְּחַם *a.* verbrennen (?).

גָּחַן *h.* sich beugen, neigen.

גְּחִין (1K 18, 42) *a.* dass. *Pa.* dass.

גַּחַר *h. m.* Öffnung (?).

גָּחַר *h. m.* rot.

גֵּט *h. m.* 1. Urkunde; 2. Scheidebrief; 3. גִּטִּין Name eines Talmudtraktates.

גִּטָּא *a. m.*, *ind.* גֵּט Dt 24, 1 1. Urkunde; 2. Scheidebrief.

גִּטְשָׁא *a. m.* Mist (?).

גַּיְא, גֵּי *h. f.* Thal.

גיא. גיית (BerR 33) l. גַּוַּיית (so Ausg. Konst.), s. גַּוָּא.

גיאה. רְקַם ג׳ (Dt 1, 19) Ortsname (Kadesch Barnea).

גֵּיאוּתָא (Ex 15, 1) *a. f.* 1. Erhabenheit; 2. Hochmut.

גֵּיבָא *a. m.* Höhe.

גִּיגְלָא *a. m.* Pupille.

גִּיד *h. Pi.* die Sehnen durchschneiden. *Hitp.* an den Sehnen durchschnitten werden.

גִּיד *a. Pa.* dass.

גִּיד I *h. m.* Koriander.

גִּיד II *h. m.* 1. Sehne, Ader; 2. männl. Glied.

גִּידָא (Gen 32, 32) *a. m.* dass.

גִּידוֹ Ortsname.

גֵּיידוּר (jBabM 11[a]), גֵּידְרִינָא *x. m.* (γαϊδούριον) kleine Eselart.

גִּיהָא I *a. m.* Licht, Flamme.

גִּיהָא II (גִּיהִיאָה) *a. m.* Wasserbassin.

גִּיהְיָא s. גִּיהָא.

גֵּיהִנֹּם *h.* 1. Thal Hinnom; 2. Ort der Verdammten.

גֵּיהִנָּם (Jes 53, 9) *a.* dass.

גִּיהַר (Cant 5, 14, nicht MS) *a. m.* ein Edelstein.

גֵּיו. מְגָּיו Gen 6, 14, מִלְּגָיו 1K 6, 4 inwendig. לְגָיו 2K 7, 11 nach innen. מְגָּיו לְ Lv 16, 13, לִמְגָּיו לְ Lv 16, 15, לְגָיו מִן, מִלְּגָיו לְ innerhalb von.

גיומאה 1. גֵּיוֹמָאָה *a. m.* Einwohner des Nomos Naut in Ägypten.

גֵּיוֹפָא *a. m.* Ehebrecher.

גִּיוֹרָא (Ex 23, 9) *a. m.* Proselyt.

גֵּיוֹרָא *a. m.* Ehebrecher, Buhle.

גִּיוּרָא *a. m.* Ehebruch.

גִּיוֹרֶת *h. f.* Proselytin.

גִּיוֹרְתָּא *a. f.* dass.

גַּיוּתָא *a. f.* Eigenschaft als Nichtjude.

גַּיְוְתָא (Ez 28, 13), גַּיְוְתָא *a. f.*, *ind.* גַּיְוָה Jes 3, 24 1. Erhabenheit; 2. Stolz, vgl. גַּיאוּתָא.

גַּיְוְתָן *h. m.* hochmütig.

גַּיְוְתָנָא *a. m.*, *pl. d.* גַּיְוְתָנַיָּא Ex 15, 1 dass.

גַּיְוְתָנוּתָא *a. f.* Erhabenheit.

גיח s. גּוּחַ.

גִּיחוֹן einer der Ströme Edens.

גִּיל I *h.* einen Kreis bilden, rollen(?).

גִּיל II *h. m.* 1. Kreis, Genossenschaft, von gleichem Alter. בֶּן גִּיל gleichzeitig geborener; 2. Klöppel in der Glocke, Schelle.

גִּילָא *a. m.* 1. etwas Rundes; 2. s. גִּלְלָא.

גִּילָאָה *a. m.* von gleichem Alter.

גִּילָה *h. f.* Versammlung, Kreis.

גִּימֶל dritter Buchstabe des hebr. Alphabets.

גִּין, גִּן *a.* בְּגִין Jes 28, 15 unter dem Schutz von. בְּגִין Koh 6, 8 wegen. בְּגִין דְ 1. weil; 2. damit. בְּגִין לָא Thr 3, 44 damit nicht. בְּגִין כֵּין Koh 10, 10 deshalb.

גִּין *h.* בְּגִין wegen.

גִּינֵי s. גִּנֵּי.

גינאות l. גּוֹנִיאוֹת (?), s. גּוֹנְיָא.

גִּיס *h. m.* 1. Schwager (Gatte der Schwester der Frau); 2. wohlbekannt.

גִּיסָא *a. m.* dass.

גַּיִס *h. m.* Räuberschar.

גַּיִס, גָּיוֹס *m.* (Γαΐος) Personenname.

גַּיֵּס *h. Pi.* zusammenscharen.

גַּיֵּס *a. Pa.* dass.

גַּיְסָא *a. m.* Räuberschar.

גַּיָּסָא *a. m.* 1. Räuber; 2. frech.

גִּיסָה *h. f.* Todeskampf.

גִּיף, גֵּיף *h. m.* Ehebruch.

גִּיף *h. m.* Ufer, Küste.

גִּיפָא *a. m.* dass.

גַּיָּפָא (Lv 20, 10) *a. m.* Ehebrecher.

גַּיֶּפְתָּא (Lv 20, 10) *a. f.* Ehebrecherin.

גַּיְפְתָנוּתָא *a. f.* Erhabenheit.

גִּיץ *h. m.* Funke.

גִּיצָא *a. m.* dass.

גִּיר *h. m.* 1. Gischt, Schaum; 2. Kalk; 3. Eisenstein, Tintenstein; 4. Pulver.

גַּיֵּר *a. Pa.* mit Kalk bewerfen.

גִּירָא *a. m.* 1. *ind.* גִּיר Ex 16, 14, Jes 27, 9 Kalk; 2. Gischt, Schaum; 3. eine Krankheit; 4. *ind.* גִּיר Jes 49, 2, *pl. c. s.* גִּירַי Dt 32, 43 Geschoss, Pfeil; 5. Schössling; 6. Folge; 7. Personenname.

גַּיָּרָא *a. m.* Ehebrecher.

גִּירָאָה *a. m.* Schütze.

גִּירְגְּפְסִין *x. m.* Gypspulver.

גִּירָה s. גֵּרָה.

גֵּירוּי *h. m.* Reizung.

גֵּירוּמִין *h. m. pl.* Übergewicht (beim Wiegen).

גֵּירוּעַ *h. m.* 1. Abzug; 2. unreife Beere.

גֵּירוּשִׁין *h. m. pl.* Scheidung.

גֵּירוּת *h. f.* 1. Wohnen als Fremdling; 2. Übertritt zum Judentum.

גֵּירוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. l. גּוּרִיתָא.

גֵּירָעוֹן *h. m.* Abzug.

גירקרדין l. גִּירְקְרְדִין(?) *x. m.* Ricinuspulver.

גִּירְרָא *a. m.* Pfeil.

גַּיַּרְתָּא, גַּיּוֹרְתָּא *a. f.* Ehebrecherin.

גִּישׁ s. גִּיס.

גִּישָׁה *h. f.* Nahen (zum Altar).

גֵּיתָא *a. m.*, *pl. ind.* גֵּיתֵי Gen 46, 34 Herde.

גַּל *h. m.* 1. Steinhaufen; 2. Welle; 3. Thür; 4. Schildkröte.

גַּלָּא *a. m.* 1. Steinhaufe; 2. *pl.* גַּלִּין Jes 37, 26, גַּלְלִין, *c.* גַּלֵּי (l. גַּלֵּי) Sac 10, 11, *c. s.* גַּלּוֹהִי Jer 5, 22 Welle; 3. Thür; 4. *pl. c.* גַּלֵּי Ez 4, 12 (MS גַּלְלֵי), גַּלְלֵי Thr 2, 13 Or 1377 Exkrement; 5. *pl. d.* גַּלַּיָּא 2K 23, 6 (MS גַּלְלַיָּא) kakophemistische Bezeichnung der Götzen (für גַּדְיָא).

גִּלָּא *a. m.* 1. *pl. ind.* גִּלֵּי Ex 5, 12 dürres Gras; 2. Schilf(?).

גְּלָא *a.* 1. גְּלָא Nu 22, 31 öffnen, entdecken, *pt. pass.* גְּלֵי Ex 3, 7 offenbar, bekannt; 2. *pt.* גָּלֵי Gen 4, 16 in die

Verbannung gehen. *Pa.* גַּלִּי Lv 20, 11 aufdecken, enthüllen. *Aph. pf. c. s.* אַגְלְיָךְ Dt 30, 1 in die Verbannung schicken. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְגְּלִי Ex 3, 2 offenbart werden, erscheinen; 2. *pf.* 1 *sg.* אִתְגְּלִיתִי Ex 3, 8 sich zu erkennen geben, sich offenbaren; 3. verbannt werden. *Itpa. pf.* אִתְגַּלִּי Gen 9, 21, *imp. sg. f.* אִתְגַּלָּא Jes 51, 9 1. sich aufdecken; 2. sich zeigen.

גְּלַב *a.* rasieren.

גַּלְבָא *x. m.* (vgl. γλύφω), *pl.* גַּלְבִין (MS גַּלְבִין) 1 S 17, 5 Schuppe.

גְּלָבָא *x. m.* (vgl. γλύφω), *ind.* גְּלַב Ez 27, 24 Bildhauerei.

גַּלָּבָא *a. m.* 1. Messer; 2. Rasiermesser; 3. *pl. d.* גַּלָּבַיָּא Ez 5, 1 Barbier.

גולבא *a. m.* eine Art Erbsen.

גְּלִיבְטוֹן *x. m.* (γλυπτόν) graviert.

גולבינא, גְּלְבוֹנָא *a. m.* eine Art Erbsen.

גלבטינון l. גְּלַקְטִינוֹן *x. m.* (γαλακτινόν) milchweiss.

גְּלַבְקִיָא *x. f.* (γλαύκιον) Schöllkraut (*Chelidonium Glaucium L.*).

גְּלַג *a. Pa.* plaudern.

גַּלְגָא *a. m.* Geschwätz.

גְּלוּנְדְּקָא (Thr 2, 1) *x. f.* (λεκτίκια) 1. Sänfte; 2. Fussschemel.

גִּלְגּוּל *h. m.* 1. Rollen, Wälzen; 2. einen Eid Zuschieben; 3. unebenes Terrain.

גְּלְגּוּלָא *a. m.* Pupille.

גַּלְגִּילָא *a. m.* Rauke (*Eruca sativa*).

גולגיקין (jBez63[a]) *x. m. pl.* (καλίκιος) Schuh.

גִּלְגֵּל *h.* 1. rollen, wälzen; 2. aufbürden; auferlegen, zuschieben; 3. hervorbringen; 4. sich zwingen zu, sich mühen mit. *Pass.* 1. sich rollen; 2. zugeschoben werden; 3. übertragen werden; 4. erregt werden; 5. sich auf jem. werfen, angreifen.

גַּלְגֵּל *a.*, *ipf.* יְגַלְגֵּל Thr 3, 3 rollen, wälzen. *Pass.* 1. erregt werden; 2. sich ansammeln; 3. sich ereignen; 4. sich anlegen.

גַּלְגַּל *h. m.* 1. Rad, Räderwerk; 2. Himmelssphäre, Tierkreis; 3. Augapfel; 4. *pl.* Wechsel des Glücks; 5. Körnchen.

גַּלְגְּלָא *a. m.* 1. גַּלְגְּלָא (l. גַּלְגְּלָא) Ez 10, 13, *pl. d.* גַּלְגְּלַיָּא (l. גַּלְגְּלַיָּא) Ez 10, 12, *c.* גַּלְגְּלֵי Ex 14, 25 Rad; 2. Tierkreis; 3. *pl. c.* גַּלְגְּלֵי Jes 11, 8 Augapfel; 4. גַּלְגְּלָא (l. גַּלְגְּלָא) Jes 17, 13 Stoppel; 5. Gürtel (?).

גולגלא s. גולגלתא.

גלגלין s. גַּגְלִין.

גֻּלְגֹּלֶת *h. f.*, *pl.* גֻּלְגּוֹלִיּוֹת 1. Schädel; 2. Kopfsteuer.

גולגלתא (Ex 16, 16) *a. f.*, *pl.* גֻּלְגְּלִין 1. Schädel; 2. Kugel, runder Stein; 3. Kopfsteuer.

גַּלִּיגִם *x. m.* (καλίγα) Soldatenstiefel.

גָּלַד *h.* 1. hart werden, eine Rinde, einen Schorf bekommen; 2. abhäuten. *Hi.* eine Kruste bilden. *Ho.* von einer Kruste überzogen werden.

גְּלַד *a.*, *pt. pass.* גְּלִיד bereift, mit Eis überzogen. *Itpe.* abgehäutet werden.

גֶּלֶד *h. m.* 1. Haut, Fell, Schale; 2. Schorf, Grind, Kruste.

גִּלְדָּא *a. m.* 1. *pl.* גִּלְדִּין Ez 27, 24 Überzug, Platte; 2. Haut; 3. Schorf.

גַּלְדָּאָה *a. m.* Fellarbeiter.

גַּלְדְּנָא *a. m.* Name eines Fisches.

גָּלָה *h.* 1. unbedeckt, offen sein; 2. auswandern. *Ni.* offenbart werden, erscheinen. *Pi.* 1. aufdecken; 2. ג׳ פָּנִים *a)* frech behandeln; *b)* Schande anthun. *Hi.* verbannen. *Hitp.* enthüllt werden, sich offenbaren.

גִּלָּה *h. f.*, *pl.* גִּלִּין Rohr, dürres Gras.

גֻּלָּה *h. f.* Becken.

גִּלְהֵי *a. m. pl.* Klarheit, Helle (des Himmels).

גָּלְוָאָה *a. m.* Exulant.

גְּלוּדָה *h. f.* enthäutetes Tier.

גִּלּוּחַ *h. m.* Scheren.

גְּלוּחָא *a. m.*, *ind.* גְּלוּחַ Jes 15, 2 1. Scheren; 2. rasierter Bart.

בְּגָלוּי **גָּלוּי** *h. m.* öffentliches Auftreten. בְּגָלוּי öffentlich.

גִּלּוּי *h. m.* 1. Unbedeckt sein, Entblössung. ג׳ עֲרָיוֹת Incest, ג׳ פָּנִים Frechheit; 2. das Verbot, Flüssigkeiten in unbedecktem Gefäss stehen zu lassen.

גִּלּוּיָא *a. m.* 1. Unbedeckt sein; 2. das Verbot, Flüssigkeiten offen stehen zu lassen; 3. reine Oberfläche.

גָּלוּיָא, גָּלְוָיָא *a.m.* Exilierter, Auswanderer.

גִּלּוּל *h. m.* Götzenbild.

גְּלוּלָא *a. m.* dass.

גַּלְוָלְאָה *a. m.* Exilierter.

גְּלוּמָא *a. m.* Klotz.

גלוסא (jMaaser 49b) l. **גְּרוּסָא**.

גִּלּוּעַ *h. m.* Blossstellung.

גְּלוּפָא *x. m.* (γλυφή), *ind.* גְּלוּף Hg 2, 23 (MS גְּלַף) Gravierung.

גְּלוּפָה *x. f.* Schnitzbild.

גְּלוּשָׁא s. **גְּלִישָׁא**.

גְּלוּשׁוּתָא s. **גְּלִישׁוּתָא**.

גָּלוּת *h. f.* 1. Verbannung; 2. Schar von Verbannten, Exilierten.

גָּלוּתָא *a. f., pl. c.s.* גָּלְוָתָךְ Dt 30, 4 dass. רֵישׁ גָּלוּתָא Oberhaupt der (babylon.) Exulanten.

גָּלַח *h. Pi.* das Haar schneiden.

גְּלַח *a. Pa. pf.* גַּלַּח Lv 13, 33 das Haar schneiden. *Itpa.* אִתְגְּלַח Jud 16, 22 (l. אִתְגַּלַּח) geschoren werden.

גַּלְחִי Ortsname.

גָּלֵי. בְּגָלֵי Jes 41, 2 öffentlich.

גַּלְטוּרִי *x. f.* (*caelatura*) Einmeisseln.

גַּלִּי *x. m.* (*Galium*) Labkraut.

גַּלְיָא *x. f.* (Γαλλία) 1. Gallien; 2. Galatien.

גַּלְיָא *a. m. pl.* בֵּית ג׳ 1. verächtliche Bezeichnung eines Götzentempels, viell. Verdrehung von גַּדְיָא mit Anspielung an γελοῖα oder גַּלְיָא Excremente; 2. in folge von Missverstand im babyl. Talmud als ehrende Bezeichnung (etwa Haus der Öffentlichkeit) betrachtet; 3. palästinische Örtlichkeit.

גַּלְיָא *a. m.* Einwohner von Gallaja.

גָּלִיד *h. m.* Reif, Eis.

גְּלִידָא (Gen 31, 40) *a. m.* dass.

גִּלָּיוֹן *h. m.* 1. Pergamentrolle; 2. Gürtel.

גָּלִיל *h. m.* 1. Landschaft, Distrikt; 2. Galiläa.

גְּלִילָא (2K 15, 29), **גְּלִילָא** *a. m.* Galiläa.

גְּלִילָא (Ez 47, 8) *a. m.* Distrikt.

גְּלִילָאָה *a. m.* Galiläer.

גְּלִילִי *h. m.* Galiläer.

גְּלִילְתָא, גְּלִילָנִיתָא *a. f.* zum Zusammenrollen.

גְּלִימָא, גְּלִימְתָא *a. m. f.* 1. *ind.* גְּלִים Gen 25, 25 Mantel, Hülle; 2. Anhöhe; 3. Thal, Tiefe; 4. eine Hülsenfrucht.

גליאסין (EchR 2, 7) l. גְּלִינְסִין, s. **גְּלִינַס**.

גְּלִיפָא *x.m.* (γλυφή) Eingrabung, Formung.

גְּלִיפָה *x. f.* 1. Gravierung; 2. Formung (der Worte).

גַּלִּיצוּר *m.* Name eines Engels.

גוליר (Est II 6, 11), **גַּלִּיר** *x. m.* (γαλιάριος) Trossknecht.

גְּלִישָׁא *a. m., ind.* גְּלִישׁ Lv 13, 41 kahl am Vorderkopf.

גְּלִישׁוּתָא *a. f., c. s.* גְּלִישׁוּתֵיהּ Lv 13, 42 Kahlheit am Vorderkopf.

גלכא s. **גַּלְבָּא**.

גָּלַל *h.* 1. wälzen, rollen; 2. von sich abwälzen. *Ni.* 1. zusammengerollt, angeheftet werden; 2. (mit עַל) die Oberhand haben. *Pi.* rollen. *Ho.* zusammengerollt werden.

גְּלַל *a., pt. pass. pl. f.* גלילן Cant 5, 14 l. גְּלִיפָן (so MS). *Pa.* rollen, wälzen. *Itpo. pf.* 3 *pl.* אִתְגּוֹלָלוּ Gen 43, 29, Jer 31, 19, *pt. f.* מִתְגּוֹלְלָא Ho 11, 8 Soc 59, l. מִתְגּוֹלְלָא sich winden, sich regen.

גָּלָל *h. m.* 1. Anhang; 2. Kügelchen; 3. Mist; 4. Welle.

גְּלַל *a.*, בִּגְלַל, *c. s.* בִּגְלַלְהוֹן Dt. 28, 32, מִן בִּגְלַל 1. wegen; 2. um zu. מִן בִּגְלַל דִּי Koh 5, 17 1. damit; 2. weil. מִן בִּגְלַל לְ um zu. בִּגְלַל כֵּן deshalb.

גְּלָלָא *a. m.* 1. Stein, Klumpen; 2. Excremente.

גְּלָלָא *a. m.* Woge.

גְּלָלְנִיתָא *a. f.* 1. klumpenförmig; 2. s. גְּלִילָנִיתָא.

גָּלַם *h.* 1. *pt. pass.* גָּלוּם formlos, ohne Specialisierung; 2. übervorteilen.

גּוּלְמָא *a. m.* 1. Kolben; 2. unfertiges Gefäss; 3. Hügel.

גַּלְמוּדָה *h. f.* menstruierend.

גַּלְמוּדְתָא *a. f.* dass.

גולמו הרג l. גּוּלְמוּהֲרַג *x. m.* Siegelerde (schwefelsaure Talkerde).

גּוּלְמִישָׁא *a. m., pl.* גּוּלְמִישִׁין Cant 5, 15 immergrüner Baum (Wachholder?).

גַּלְמְתָא, גּוּלְמְתָא *a. f.* 1. Hügel; 2. Thal.

גלנו (jEr 21[d]) l. גַּלְנִי od. גַּלְנוֹס *x. m.* (γαληνός) still.

גְּלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss, Riegel.

גְּלוּסְטְרָאָה *x. m.* (vgl. κλεῖστρον) Schlosser.

גְּלוּסְקָא, גְּלוּסְקִין *x. m.* (κόλλιξ), *pl.* גְּלוּסְקָאוֹת, גְּלוּסְקִין 1. feines Brod; 2. eine Sorte (gepresster) Oliven.

גְּלוּסְקְמָא *x. m.* (γλωσσόκομον), *pl.* גְּלוּסְקְמָאוֹת, גְּלוּסְקְמִין 1. Kasten, Futteral; 2. Sarg.

גָּלַע *h. Ni.* aufgebrochen, aufgerissen werden. *Pi.* aufdecken, blossstellen. *Hitp.* klargestellt werden.

גִּלְעָד (Nu 32, 40) Gilead.

גִּלְעָדָא (2K 15, 29, MS גִּלְעָד) dass.

גַּלְעִינָה *h. f., pl.* גַּלְעִינִין 1. Kern; 2. Dattelkern.

גָּלַף *x.* (γλύφω) eingraben, gravieren. *Pi.* dass.

גְּלַף *x.* (γλύφω), *ipf. 2 m. sg.* תִּגְלוֹף Ex 28, 11, *pt. pass. pl. f.* גְּלִיפָן Cant 5, 14 dass.

גִּלְפָא *x. m., c.* גְּלַף Ex 28, 11 Gravierung.

גּוּלְפָא *x. m.* 1. (κάλπη) Krug; 2. גולפין l. גּוּלְמִין.

גְּלוֹפַּטְרָא *f.* (Κλεοπάτρα) Kleopatra.

גְּלָפִיתָא *x. f.* Gravierung.

גְּלוּפְסָא *x. m.* Olivenart.

גְּלוּפְקְרָא, גְּלוּפְקְרִין *x. m.* (καλυπτήριον), *c. s.* גלופקריה DtJI 24, 13 (MS קלופקריה) Decke.

גּוּלִיקָס *m.* (Καλιγούλας) Caligula.

גְּלַאקְסִינוֹן, גְּלַקְסִינוֹן *x. m.* (γαλαξινός) milchfarben (?).

גְּלַקְטִיקָא *x. f.* (λεκτίκια) Sänfte.

גָּלַשׁ *h.* 1. aufwallen, kochen; 2. ans Licht kommen. *Hi.* veröffentlichen. *Ho.* kochend gemacht werden.

גְּלַשׁ *a.* aufkochen.

גֶּלֶשׁ *h. m.* Wallung. מֵי גְלָשִׁים siedendes Wasser.

גַּלְשָׁא *a. m.* 1. dass.; 2. freifliegendes Haar.

גַּלְשׁוּשִׁיתָא (Cant 6, 5) *a. f.* Steinhaufen.

גְּלַשְׁלְשׁוּתָא (גְּלַשְׁלְשְׁתָא) *a. f.* Kahlheit.

גְּלַשְׁלְשָׁנָא *a. m.* kahlköpfig.

גְּלִתָא *a. f.* Mantel.

גַּם *h.* 1. auch; 2. die Partikel גַּם.

גַּמָּא, גַּם *x. m.* (γάμμα) 1. der dritte Buchstabe des griech. Alphabets; 2. die Form des Gamma (rechter Winkel).

גּוּמָה (גּוּמָא) *h. f.* Vertiefung, Grübchen.

גָּמָא *h.* schlürfen.

גְּמָאִין *h. m. pl.* Leckerbissen.

גִּמְגֵּם *h.* stottern.

גַּמְגֵּם *a.* dass.

גָּמַד *h.* zusammenziehen, verkürzen.

גְּמַד *a., pt. pass.* גְּמִיד Jud 3, 15 dass.

גַּמְדָּא *m.* 1. Personenname; 2. Flussname.

גְּמוּל *h. m.* Vergeltung, Wohlthat.

גִּמּוֹל *h. m.* Vorrichtung, um ein Kalb am Saugen zu hindern.

גְּמוּלְתָא *a. f.* Wohlthat.

גִּימוֹן s. S. 77[b].

גִּימוֹנִית s. ebenda.

גָּמַז *h. Pi.* caprificieren (durch Aufhängen von früchtetragenden Zwei-

gen des wilden Ölbaums auf den zahmen).

גַּמְזָא *m.* Personenname.

גַּמְזוֹ Ortsname.

גַּמְזוּ *h. m.* eine durch Caprification in der Reife beförderte Feige oder Johannisbrotfrucht.

גַּמְזוּזַנְיָא *a. f.* Gericht von solchen Feigen.

גְּמִזִּית *h. f., pl.* **גַּמְזִיּוֹת** 1. zur Caprification benutzter Zweig (oder Frucht); 2. durch Caprification gereifte Frucht.

גִּימַטְרְיָא, גְּמַטְרְיָא *x. f.* 1. (γεωμετρία) Mathematik; 2. (γραμματεία) die Methode, den Zahlenwert der Wörter zu berechnen; 3. Ziffer.

גִּימַטְרִיקוֹן *x. m.* (γραμματικόν) die Ziffernbedeutung der Buchstaben betreffend.

גְּמַטְרוֹן *x. m.* (γεωμέτρος) Mathematiker.

גֹּמֶא *h. m.* Riedgras (*Papyrus?*).

גַּמְיָא *a. m.* dass.

גְּמִיָּה, גְּמִיאָה *h. f.* Einschlürfen.

גְּמִילוּת *h. f.* Vergeltung, Wohlthat. **ג׳ חֲסָדִים** Liebeserweis (Krankenbesuch, Tröstung Leidtragender u. s. w.).

גְּמִילוּתָא *a. f., c.* **גְּמִילוּת** Mi 6, 8 dass.

גְּמִיעָה *h. f.* Einschlürfen.

גְּמִירָא *a. m., ind.* **גְּמִיר** Lv 6, 15 vollständig.

גְּמִירְתָא *a. f., ind.* **גְּמִירָא** Gen 18, 21 1. Vernichtung; 2. Beschluss, endgiltige Entscheidung.

גָּמַל *h.* 1. vergelten; 2. Gutes thun; 3. entwöhnen; 4. reifen, sich voll entwickeln. *Ni.* entwöhnt werden. *Pi.* entwöhnen (?).

גְּמַל *a., pf.* 1 *pl.* **גְּמַלְנָא** Gen 50, 15, *imp.* **גְּמוֹל** Est II 5, 1 erweisen, anthun. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* **אִתְגְּמַלַת** Est II 5, 2 (nicht im MS) erwiesen erhalten.

גָּמָל *h. m.* Kamel.

גַּמָּל *h. m.* Kameltreiber. **חַמָּר וְגַמָּל** einer, der nicht weiss, wohin er sich wenden soll.

גַּמְלָא I (Lv 11, 4) *a. m.* 1. Kamel. **ג׳ פָּרְחָא** Dromedar; 2. eine Art Joch; 3. schmaler Steg; 4. Personenname (Gamliel); 5. Ortsname; 6. l. **גַּמָּא**.

גְּמַלָא II (Jes 66, 6, Jud 9, 16), **גְּמָלָא**, **גּוּמְלָא** *a. m.* Erweisung, Vergeltung.

גַּמְלוֹן *h. m.* gross, lang.

גַּמְלִיאֵל *m.* Personenname.

גַּמְלָנָא *a. m., f. d.* **גַּמְלָנִיתָא** gross, lang.

גַּמֶּלֶת *h. f.* Karawane von Kamelen.

גַּמַּלְתָּא *a. f.* dass.

גָּמַם *h. Pi.* 1. abschneiden; 2. beschneiden. *Ni.* abgeschnitten werden.

גְּמַם *a. Pe. Itpe.* dass.

גֻּמָּמִית, גֻּמְמִית *h. f.* Höhlung.

גִּימוֹן *x. m.* (κημός) Maulkorb.

גִּימוֹנִית *x. f.* Band.

גּוּמְסִית (falsch **גמומסית**) *x. f.* (vgl. γάμος) Ehekontrakt.

גָּמַע *h.* schlürfen. *Pi.* schlürfen lassen.

גְּמַע *a.* schlürfen. *Pa.* dass.

גְּמַץ *a.* eine Grube machen.

גּוּמְצָא *a. m.* Grube.

גַּמְסְקוֹס, גַּמְסְקוֹן, גַּמִיקוֹן *x. m.* (vgl. γάμος) 1. Ehekontrakt; 2. Morgengabe.

גָּמַר *h.* 1. vollenden, beendigen; 2. (die Begierde) befriedigen; 3. vernichten; 4. beschliessen; 5. einen Analogieschluss machen; 6. vollentwickelt sein. *Ni.* vollendet werden. *Pi.* 1. zerstören; 2. zur Reife bringen; 3. parfümieren. *Ho. Hitp.* parfümiert werden. *pt.* **מוּגְמָר** 1. Räucherwerk; 2. Kohlenpfanne.

גְּמַר *a.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* **תִּגְמְרִין** Ez 23, 34 vollenden, beendigen; 2. vernichten; 3. aufhören; 4. einen Schluss machen. **גָּמַר — מִן** er lehrt — von, es ist hergeleitet — von (bei Schluss aus blosser Analogie des Ausdrucks); 5. das traditionelle Recht lernen, lehren. **גְּמִירֵי** es ist Inhalt der Lehrtradition. *Pa.* 1. beendigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* **אֲגַמַּר** Nu 21, 3 vernichten. *Aph.*

lehren. *Itpa.* 1. beendigt werden; 2. zerstört werden; 3. *pt. f.* מִתְגַּמְּרָא Cant 3, 6 parfümiert werden.

גְּמַר *h. m.* Vollendung.

גְּמָרָא *a. m.* 1. *ind.* גְּמַר Ez 27, 24 Vollendung; 2. Karfunkel; 3. überlieferte Lehre, Tradition; 4. גְּמָרָא Cant 1, 1 (MS תַּלְמוּדָא) das Schriftwerk, welches die Diskussionen der Amoräer über die Mischna enthält (in späteren Drucken für תַּלְמוּד eingesetzt).

גְּמִרִי (גְּמָרֵי?) *a.* לִגְמְרֵי gänzlich.

גַּמְרָנָא *a. m.* Lehrer der Tradition.

גּוּמַרְתָּא *a. f.* 1. *pl.* גּוּמְרִין Lv 16, 12, 2 S 22, 9 Kohle; 2. Hautkrankheit (Pocken).

גְּמַשׁ *a.* niederbeugen.

גּוּמְּתָא *a. f.* Grube.

גַּן *h. m.*, *pl.* גַּנּוֹת 1. Garten. גַּן עֵדֶן Paradies; 2. Weib.

גְּנָא I *a.* 1. *pt. pl. m.* גָּנַיִן Est II 1, 3 (MS גָּנְיִין) liegen (zu Bett, am Tisch). *Aph. pf.* אַגְנִי Est II 1, 3 niedersetzen, sitzen lassen.

גְּנָא II *Pa.* beschämen. *Itpa.* 1. beschämt werden, sich schämen; 2. hässlich verfahren.

גְּנָאָה *a. m.* hässlich.

גַּנָּאָה, גְּנָאָה *a. m.* Gärtner, Gemüsehändler.

גָּנַב *h.* 1. stehlen; 2. täuschen, hintergehen. *Ni.* gestohlen werden. *Pi.* sich fortstehlen. *Hitp.* verstohlen thun, heimlich machen.

גְּנַב *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תִּגְנוֹב Ex 21, 37, תִּגְנוּב Ex 20, 13 stehlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְגַנְּבִין Jer 23, 30 stehlen; 2. sich herumstehlen, Umwege machen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגְּנֵיב Ex 22, 11 1. gestohlen werden; 2. sich fortschleichen.

גַּנָּב *h. m.* Dieb.

גַּנָּבָא (Ex 22, 1) *a. m.* dass.

גּוּנְבָּא *a. m.* 1. Schwanz; 2. l. גּוּנְבָא.

גַּנְּבִית *h. f.* diebisch.

גְּנַבְּרָא, גִּנְבָּרָא *a. m.* Riese.

גִּנְבָּרוּתָא *a. f.* Kraft.

גְּנַבְּרָא *x. m.* (*juniperus*) Wachholder.

גְּנוּבְתָּא *a. f.* Schwanz.

גַּנַּבְתָּא *a. f.* Diebin.

גְּנֵיגִי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.

גְּנְגִּידִין *x. m.* (γιγγίδιον) breitblätterige Kresse (*Lepidium latifolium*).

גַּנְגָּלִין, גַּנְגִּילוֹן *x. m.* (*cingulum*) Gürtel.

גּוּנְדָא I *x. m.* 1. (κάνδυς) Oberkleid; 2. (γοῦνδα) Bande, Trupp.

גּוּנְדָא II *a. m.* Mauer.

גּוּנְדְּלִית *x.* Schreibweise eines, der mit beiden Händen schreiben kann (eines Linkshändigen?), d. h. von links nach rechts.

גְּנְדַּר (Gen 29, 10) *a.* rollen, wälzen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יִגַּנְדְּרוּן Gen 29, 8 gewälzt werden, sich wälzen; 2. sich überheben.

גּוּנְדְּרָא *x. m.* steinigter Boden, Fels, Klippe.

גַּנְדְּרִיתָא *x. f.* Geländer.

גַּנְדְּרוֹפּוֹס *x. m.* (κυνάνθρωπος) Geistesstörung, Wahnsinn.

גָּנָה *h. Pi.* beschämen, tadeln. *Pu. pt.* מְגוּנֶּה hässlich. *Hitp.* sich Schande machen, verächtlich erscheinen.

גַּנָּה *h. f.* Garten.

גְּנוּבְתָּא (Ex 22, 3) *a. f.* 1. Diebstahl; 2. Trug; 3. gestohlener Gegenstand.

גְּנוּנָנִית, גְּנוּנֶנֶת *x. f.* Beutel (?).

גְּנוּי *h. m.* Schande.

גִּנּוּן, גְּנוּן *h. m.* Brautgemach.

גְּנוּנָא *a. m.*, *ind.* גְּנוּן Jes 4, 5 Bedachung.

גְּנוּנָא *a. m.*, *c. s.* גְּנוּנֵיהּ Jes 61, 10, *pl. c. s.* גְּנוּנְהָא Jo 2, 16 1. Bedachung; 2. Brautgemach.

גְּנוּנִים *h. m. pl.* Fleischklumpen (?).

גְּנוּנִית *h. f.* Gartenbeet (?).

גְּנוּנִיתָא (Cant 5, 13) *a. f.* 1. Gärtchen; 2. Personenname.

גְּנוּסְקָא, גְּנוּסְיָא s. גְּנִיסְיָא.

גְּנוּסַר s. גְּנֵיסַר.

גְּנוּת *h. f.* Schande.
גְּנוּתָא (Koh 5, 5) *a. f.* dass.
גָּנַז *h.* 1. verbergen, vergraben; 2. aufbewahren; 3. dem öffentlichen Gebrauch entziehen. *Ni.* 1. verborgen werden; 2. aus dem öffentlichen Gebrauch entzogen werden.
גְּנַז *a., pf.* 3 *m. pl.* גְּנַזוּ 2K 20, 17, *pt. pass. pl.* גְּנִיזִין Dt 32, 34 verbergen, aufbewahren. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגְּנִיז Jes 23, 18 verborgen, entzogen werden.
גִּנְזָא *x. m., c.* גְּנַז (l. גְּנַז) 1 S 25, 29, *pl. c. s.* גִּנְזוֹהִי Ho 13, 15 1. Schatz; 2. Schatzhaus.
גִּנְזִין *x. m. pl.* Schatz.
גְּנִזְכָּה *x. f.* 1. Schatz; 2. Schatzhaus.
גִּנְזַקָיָא (?) *a. m.* aus Ginzak.
גִּנְזַק Ortsname.
גָּנַח *h.* 1. stöhnen, ächzen; 2. husten.
גְּנַח I *a.* dröhnen. *Pa.* 1. dröhnen; 2. stöhnen.
גְּנַח II *a.* 1. schneiden; 2. vorüber eilen. *Pa.* castrieren.
גְּנַי *h. m.* Schande.
גְּנָיָא (גְּנָיָא) *a. m., ind.* גְּנָאי Est II 1, 3. 12 dass. לִגְנַי (לִגְנַי) schimpflich.
גינאות l. גּוּנְיוֹת (?), s. גּוּנְיָא.
גְּנַי Flussname.
גּוּנֵי *x. f.* (γυνή) Weib.
גּוּנְיָא *x. m.* (aus γυνή) Mann.
גּוּנְיָא *x. f.* (γωνία) Winkel.
גניאך. גְּנֵיאַךְ מַטְעֲתָא (Jes 1, 29) l. גִּנַּיָּא דְמַטְעֲתָא.
גַּנָּבָא *a. m.* Dieb.
גְּנֵבָה *h. f.* 1. Diebstahl; 2. gestohlener Gegenstand.
גְּנֵיבוּת *h. f.* 1. Diebstahl; 2. Betrug.
גְּנֵיבוּתָא *a. f.* dass.
גְּנִיזָה *x. f.* 1. Schatz; 2. Aufbewahrung. בֵּית גְּנִיזָה Schatzhaus.
גְּנִיחוּתָא *a. f.* Stöhnen.
גינין l. זְיָנִין, s. זַיִן.
גְּנִינִין, גְּנִינִים (jPea 20[a]) *h. m. pl.* besondere Mehlart.

גִּנֵּיסַר (Nu 34, 11) Genezareth.
גְּנִיסְתָא *x. f.* (vgl. γένος) Geschlecht.
גּוּנְמָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.
גְּנַן *a., ipf.* 3 *pl.* יְגִנּוּן Sac 8, 4 beschützen. *Aph. pf.* אַגֵּין Gen 7, 17, *ipf.* 1 *sg.* אֲגֵין 2K 20, 6, *pt. f.* מְגִנָּא Jes 4, 5 dass.
גַּנָּן *h. m.* Gärtner.
גַּנָּנָא *a. m.* dass.
גְּנוּנָא *a. m.* 1. Bedachung; 2. Brautgemach.
גֵּינָס, גְּנִים, גְּנוּס *x. m.* (vgl. γένος) vornehm.
גְּנִיסְיָא, גְּנוּסְיָא *x. m.* (γενέσια) 1. Geburtstag; 2. Tag des Regierungsantritts; 3. (γένος) Adel.
גְּנוּסְטְרָא, גְּנוּסְטְרִי *x. m.* (κνῆστρον) Schabmesser.
גנסרא l. גִּנְבְּרָא.
גַּנְפָא (?) *a. m., pl. c. s.* גַּנְפּוֹהִי Mi 1, 16 (MS כַּנְפּוֹהִי) Flügel.
גִּנְּתָא (Gen 2, 8) *a. f., pl.* גִּנִּין Est II 1, 1, *c. s.* גִּנֵּיכוֹן Am 4, 9 Garten.
גּוּנְתָּאָה *a. m.* Gete.
גַּס *h. m.* 1. dick, gross, übermässig. בְּהֵמָה גַסָּה Hornvieh. גַּס רוּחַ hochmütig; 2. s. גַּס (?).
גַּסָּא *a. m.* gross, umfangreich. בְּגַסָּא unmässig.
גִּסָּא *a. m.* 1. Seite, Nachbarschaft; 2. Art, Weise; 3. *pl.* Schätze (?).
גָּסָה *h.* speien.
גַּסּוּת *h. f.* Überhebung.
גַּסּוּתָא *a. f., ind.* גַּסּוּת Koh 7, 8 dass.
גַּסְטְרָא I *x. f.* 1. (γάστρα) Scherbe, Schale; 2. verstümmelter Körper.
גַּסְטְרָא II *x. f.* (κάστρα) 1. Lager; 2. Ortsname.
גַּסְטְרוֹן *x. m.* (κασσίτερος) Zinn.
גַּסְיוֹטָאָה *a. m.* Einwohner von Casiotis in Ägypten.
גְּסַס *a.* sich zu Tische legen, s. auch גְּנַס essen.
גֶּסֶס *h. m.* Seite, Arm.
גִּסְסָא *a. m.* 1. *pl.* גִּסְסִין Jes 60, 4 Seite; 2. *pl. d.* גִּסְסַיָּא Lv 3, 4 Lende; 3. *pl.* גִּסְסִין 2S 18, 14 Wurfspiess, Pfahl.

נוּסְפָּנָא *x. m., pl.* גְּסְפָּנִין Jes 10, 32 (*in margine*) Wagen.

גְּעָא *a., pt. pl. f.* גָּעֲיָן 1 S 6, 12 brüllen.

גַּעְגּוּעַ *h. m.* 1. Sehnsucht; 2. Eigensinn.

גִּעְגַּע *h. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken.

גַּעְגַּע *a. Pass.* 1. sich rollen; 2. sich beflecken; 3. sich eifrig beschäftigen.

גַּעְגָּעָא *a. m.* ג׳ דְמַיָּא Wasserfall.

גָּעָה *h.* brüllen.

גְּעוּל *h. m.* 1. Reinigen eines beschmutzten Geschirrs; 2. גְּעוּלֵי בֵיצִים abgetriebene Eier.

גְּעוּרִיתָא *a. f.* Anschreien.

גְּעִיָּה *h. f.* Stöhnen.

גְּעִילָה *h. f.* Verwerfen.

גְּעִיתָא *a. f.* Brüllen.

גָּעַל *h. Hi.* durch Ausbrühen reinigen. *Ni.* durch Ausbrühen gereinigt werden. *Hitp.* beschmutzt werden.

גְּעַל *a. Pa. pt. pass.* מְגָעַל Jes 6, 5 beschmutzen. *Itpa.* אִתְגָּעֲלוּ Jes 1, 6 Cod. Soc 59 sich besudeln.

גְּעַר *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִגְעַר Sac 3, 2 anschreien, anfahren.

גְּעָרָה *h. f.* Schelten, Drohen.

גָּעַשׁ *h.* 1. rauschen, dröhnen; 2. husten, niesen. *Hi.* dröhnen machen. *Hitp.* sich beeifern.

גַּעְתּוֹן Ortsname.

גַּף *h. m.* 1. Flügel; 2. Arm, Schulter; 3. Henkel; 4. בְּגַפּוֹ allein.

גַּפָּא (Dt 4, 17) *a. m.* 1. *c. s.* גַּפֵּיהּ Est II 1, 2 Flügel; 2. Geflügel; 3. Stadtthor; 4. Kakophemie für גַּרָא.

גַּפָּא s. גּוּפָא II.

גַּפָּה *h. f.* Steinhaufen.

גִּפּוּף *h. m.* 1. Umarmen; 2. Umschliessung.

גִּפּוּפָא *a. m.* dass.

גִּפְטִי *h. m.* (Αἰγύπτιος) ägyptisch.

נפל. מנפל (jSabb 14[a]) l. מְנַפֵּף.

גִּינִיּוֹן (SchemR 31) l. פִּינִיּוֹן (?) *x. m.* (πηγίον) Bach.

גֶּפֶן *h. m.* 1. Weinstock; 2. צֶמֶר גֶּפֶן Baumwollenstaude, Baumwolle.

גּוּפְנָא (Gen 40, 10) *a. m. f., ind.* גּוּפַן Gen 49, 22 1. Rebe, Weinstock; 2. Traube; 3. עֲמַר גֻּפְנָא Baumwollenstaude.

גּוּפְנָא, גּוּפְנִית, בֵּית גּוּפְנִין Ortsname.

גּוּפְנָן, גּוּפְנִין *h. m.* eine dem Dill ähnliche, aber heterogene Pflanze.

גִּפֵּס *x.* (γυψόω) mit Gyps bestreichen.

גִּפְּסָס, גִּפְּסִים *x. m.* (γυψός) Gyps.

גָּפַף *h. Pi.* 1. einschliessen; 2. umarmen. *Pu.* eingeschlossen werden.

גְּפַף *a. Pā.* גַּפֵּיף Gen 29, 13, *c. s.* גַּפְּפֵיהּ Gen 33, 4, 3 *pl. m.* גַּפִּיפוּ Thr 4, 5 1. umarmen; 2. die Hände in den Schoss legen.

גָּפַר *h. Pi.* schwefeln (verpichen?). *Hitp.* geschwefelt werden.

גְּפַר *a. Pa.* schwefeln.

גָּפְרִית *h. f.* Schwefel.

גּוּפְרִיתָא (Gen 19, 14) *a. f.* dass.

גֶּפֶת *h. f.* ausgepresste Oliven.

גִּפְתָּא *a. f.* dass.

גִּפְתִּי s. גִּפְטִי.

גּוּפְתָּה, גּוּפְתְּיָה s. גּוּבְבְתָא.

גִּץ *h. m.* 1. Funke; 2. גִּץ יְוָנִי Kalk, Gyps; 3. weisser Lehm (?).

גִּצָּא *a. m.* dass.

גִּצְרָא s. גִּסְטְרָא.

גֵּר *h. m.* 1. stammfremder Landesbewohner; 2. Proselyt. גֵּר צֶדֶק Nichtjude, der mit der Beschneidung das ganze Gesetz angenommen hat. גֵּר תּוֹשָׁב Nichtjude, welcher bes. dem Götzendienst entsagt hat.

גִּירָא *a. m.* dass.

גִּיר *x.* (γάρ) dann, nämlich.

גְּרָא *a. Pa.* 1. *pf.* גָּרִי Nu 21, 6 1. reizen, locken; 2. treiben; 3. schleudern. *Itpa. pf.* אִתְגָּרֵי 1 S 13, 4, *ipf.* 2 *pl.* תִּתְגָּרוּן Dt 2, 5 1. sich erregen gegen jem.,

angreifen; 2. geschleudert werden; 3. in Leidenschaft entbrennen.

גְּרָאִינָה s. גְּרָעִינָה.

גְּרַב a. wegnehmen. *Itpe.* beraubt werden.

גָּרָב h. m. 1. grosser Thonkrug; 2. Fussbekleidung.

גָּרָב h. m. Art von Aussatz.

גַּרְבָא a. m., ind. גְּרַב Jer 13, 12, 1 S 1, 24 Soc 59 Thonkrug.

גַּרְבָא a. m. Räuber.

גַּרְבָא (Dt 28, 27) a. m. Art von Aussatz.

גַּרְבִּיתָא a. f. Nordwind.

גַּרְבֵּל a. kneten, rollen.

גַּרְבָּנָא a. m., ind. גַּרְבָּן Lv 21, 20 mit einer Art von Aussatz behaftet.

גַּרְבְּתָא a. f. abnorme Länge des Schamgliedes.

גַּרְבְּתָן h. m. einer, der ein langes Schamglied hat.

גְּרַג a. *Pa.* erregen. *Itpa.* erregt werden.

גֶּרֶג h. m. Weidengeflecht.

גּוּרְגָא a. m. dass.

גּוּרְגְּנָא s. גּוּרְגְּנָא.

גַּרְגּוּתָא, גַּרְגִּיתָא a. f. Brunnen.

גַּרְגִּילָא s. גַּרְגִּירָא.

גַּרְגִּינָא a. m. Flechtwerk.

גַּרְגִּיר h. m. Rauke (*Eruca sativa*).

גַּרְגִּירָא a. m. dass.

גִּרְגִּישָׁאָה a. m., pl. d. גִּרְגִּישָׁאֵי Gen 15, 21 Girgesäer.

גַּרְגְּלִידָא x. m. (γογγυλίς) Rübe (*Brassica Rapa*).

גּוּרְגָּנָא x. m. (ὄργανον) Orgel.

גּוּרְגּוּס m. (Γεώργιος) Personenname.

גַּרְגֵּר h. 1. hinuntergiessen, ausschlürfen; 2. abbeeren, einzelne Beeren ablesen; 3. Oliven trocknen, zusammenschrumpfen lassen.

גַּרְגֵּר a. Körner erhalten, körnig werden.

גַּרְגֵּר h. m. 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive; 3. trunksüchtig, gefrässig.

גַּרְגְּרָא a. m., pl. גַּרְגְּרִין Jes 17, 6 1. Beere, Körnchen; 2. zusammengeschrumpfte Olive.

גַּרְגְּרִינָא a. m., ind. גַּרְגְּרִין Est II 1, 3 Brunnen (?).

גַּרְגְּרָן h. m. gierig, Schlemmer.

גַּרְגְּרָנָא a. m., f. d. גַּרְגְּרָנִיתָא Thr 1, 11 dass.

גַּרְגְּרָנוּת h. f. Fressgier.

גַּרְגְּרָנִית h. f. Honigklee (*Melilotus*).

גַּרְגֶּרֶת h. f. Schlund.

גַּרְגִּישְׁתָּא, גַּרְגְּשְׁתָּא (1 K 7, 46) a. f. 1. Erdkloss, Scholle; 2. ein als Medizin gebrauchtes rötliches Pulver.

גַּרְגּוּתְנֵי, גַּרְגְּתָנֵי x. f. (γύργαθος) 1. Flechtwerk, Korb; 2. Grind.

גָּרַד h. 1. schaben, kratzen, kämmen; 2. (das Gewebe vom Webstuhl) abschneiden. *Pi.* abkratzen.

גְּרַד a. 1. dass.; 2. erregen, rege machen.

גֶּרֶד h. m. 1. Abschaben, Ausradieren; 2. Franse, Zotte.

גַּרְדָּא, גּוּרְדָּא a. m. 1. Abschaben; 2. Franse; 3. Stumpf.

גַּרְדָּאָה, גַּרְדָּאָה x. m. (γέρδιος) Weber.

גַּרְדּוֹם h. m. Stumpf. אִישׁ ג' aller Mittel bar.

גַּרְדּוּמָא a. m. dass.

נירדונא l. גִּירְדּוּנָא.

גַּרְדִּי, גַּרְדִּי x. m. (γέρδιος) Weber.

גַּרְדִּיָּאָה x. m. (γέρδιος), pl. גַּרְדִּיָּאִין 2 S 21, 19 Or 1471, Jud 16, 14 dass.

גּוֹרְדְּיָן, גּוֹרְדְּיָנוֹן, גּוֹרְדְּיָנֵי x. m. (*Gordianus*) eine Goldmünze.

גַּרְדִּיתָא x. f. Gewebe, Faden.

גּוּרְדְּלִי h. m. aus Gurdela (?).

גַּרְדֵּם a. abreissen. *Pass.* abgerissen werden.

נרדום l. גַּרְדּוֹם, גַּרְדּוֹן x. m. (γράδος) Richtplatz.

גַּרְדְּנָא I x. m. Weber.

גַּרְדְּנָא II a. m. kahlköpfig.

גַּרְדְּסָנָא x. m., ind. גַּרְדְּסָן Jud 16, 14 (MS גַּרְדְּיָאִין) Weber.

נרדקי l. גְּרָרְקִי (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.

גָּרָה *h. Pi.* reizen, erregen. *Hitp.* 1. sich erregen, eifersüchtig werden; 2. sich in Kampf verwickeln; 3. Leidenschaft haben für.

גֵּרָה, גֵּירָה *h. f.* 1. Münze, Gewicht (= Ma'a, etwa 0,6 — 0,7 Gramm); 2. Samen von Johannisbrot; 3. Schlund; 4. das Wiedergekäute. מַעֲלֵה גֵרָה Wiederkäuer.

גְּרוּגְרוֹת *m.* Personenname.

גְּרוֹגֶרֶת *h. f.* getrocknete Feige.

גְּרוּדָא Ortsname.

גֵּרוּי *h. m.* Aufreizung.

גְּרוּמִי, גְּרוּמָנֵי (bBabB 89[b]) *x. m. pl.* (cf. γρυμεοπώλης) Trödler, Altwarenhändler.

גְּרוּמִין s. גֵּירוּמִין.

נרומתא l. גְּרוּמִיתָא *a. f.* kleiner Kuchen.

גָּרוֹן *h. m.* 1. Schlund; 2. Personenname.

גְּרוֹנָא *a. m., c. s.* גְּרוֹנָךְ Jes 58, 1 dass.

גְּרוּנְדָא *x. m.* steinigter Grund.

גָּרוֹס *h. m., pl.* גְּרוֹסִין, גְּרוֹסוֹת Gräupner.

גָּרוֹסָא *a. m.* dass.

גְּרוּסָא s. גְּרִיסָא.

גָּרוֹף *h. m.* Schössling, Reis.

גְּרוֹפִית *h. f.* dass.

גְּרוֹפִיתָא *a. f.* dass.

גָּרוּשׁ *h. m.* Verstosser (des Weibes).

גֵּרוּשִׁין *h. m. pl.* Verstossung.

גֵּרוּת *h. f.* 1. Fremdlingsrecht; 2. Übertritt zum Judentum.

גְּרָאוָא *a. m.* Amphibienart.

גְּרִזִין. טוּרָא דְגְ׳ Dt 27, 11 Berg Garizzim.

גְּרִיזְמְתָא, גְּרוּזְמִי, גַּרְזְמִיתָא *x. f.* (γάρισμα?) Fischbrühe mit Lupinen.

גּוּרְזְקִי (?) *x. m.* Käfig.

גְּרוּטְיָא, גְּרוּטְיָ *x. f.* (γρύτη) Gerümpel.

גֵּרִי *h. m.* einer Proselytenfamilie angehörig.

גְּרִיבָא *a. m.* Trockenmass (*Sea*).

גְּרִיבָה Strasse oder Platz in Tiberias.

גְּרִיד *h. m.* 1. Dürre, Trockenheit; 2. dürrer Boden.

גְּרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. allein, bloss, ohne Zusatz.

גְּרִידָה *h. f.* Abschaben.

גְּרִידוּתָא *a. f.* Reibung (beim Coitus).

גְּרִיוָא *a. m.* 1. ein Trockenmass (*Sea*); 2. ein Ackerstück, das man mit einem Geriw besäen kann.

נרימני l. גַּרְמָנִי.

גְּרִים *h. m.* 1. Graupe; 2. Graupengericht.

גְּרִיסָא *a. m., pl. d.* גְּרִיסַיָּא Est II 3, 8 (MS גְּרִיסוּיָא) dass.

גריסין s. קְקִי גְרִיסִין.

גְּרִיסְנָא *a. m.* Graupengericht.

גְּרִיעוּתָא *a. f.* Nachteiliges.

גְּרִיפָה *h. f.* Wegscharren (von Asche).

גְּרִיצָה *h. f.* Brotkuchen.

גְּרִיצְתָא (Ex 29, 23) *a. f., pl.* גְּרִיצָן Lv 7, 12. 13 Brotkuchen.

גְּרִירָה *h. f.* 1. Fortbewegen eines leblosen Gegenstandes; 2. ins Schlepptau Genommenwerden; 3. l. גְּרִידָה.

גְּרִישׁ *h. m., pl.* גְּרִישִׁין Graupe.

גָּרַל *h. Hi.* Los werfen.

גָּרַם *h.* veranlassen. *pt.* גָּרוּם vollkommen, reichlich. *Ni.* Gelegenheit gegeben werden. *Hi.* (beim Schlachten) mit dem Messer ausgleiten. *Ho. pt. f.* מוּגְרֶמֶת Tier, bei dessen Schlachtung das Messer ausglitt.

גְּרַם *a., pf.* 3 *pl. m.* גְּרַמוּ Jes 3, 9 1. verursachen; 2. stark sein. *Pa.* 1. stärken; 2. Knochen zermalmen. *Aph.* befestigen.

גְּרָם *h. m.* Veranlassung.

גֶּרֶם *h. m.* 1. Knochen; 2. Stärke; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. גַּרְמִי mich.

גַּרְמָא (Gen 2, 23) *a. m.* 1. Knochen; 2. Wesen. כָּל גַּרְמֵהּ eben dies; 3. Umschreibung des *pron. refl.*, z. B. גַּרְמֵיהּ sich selbst.

גְּרָמָא *a. m.* Veranlassung.

גְּרַמְּטִין *x. m.* (γραμματεῖον) Abschrift, Dokument.

גַּרְמִידָא (Jud 3, 16) *a. m.* 1. Arm; 2. Elle.

גַּרְמִיתָא *a. f.* Knöchelchen.

גַּרְמַמְיָא (Ez 27, 14) 1. = גֶּרְמַנְיָא; 2. = גֶּרְמָנִיקְיָא.

גֶּרְמַנְיָא (Γερμανία) Deutschland.

גֶּרְמָנִי *h. m.* 1. Germane; 2. Eigenname (*Germanus*).

גֶּרְמָנִיקְיָא *f.* Germanicia, Stadt und Bezirk in Commagene.

גְּרַמְסִין *x. m.* (γραμμάριον) Scrupel (1,137 Gramm).

גּוּרְנָא *x. m.* (γοῦρνα) Eimer.

גָּרַס *h. Pi.* zerreiben, Graupen machen.

גְּרַס *a.* 1. *pt. pl.* גָּרְסִין Est II 3, 8 lernen, sich Kenntnisse aneignen; 2. einen bestimmten Ausdruck (Lesart) gelernt haben (lehren); 3. s. גָּרַס. *Pa. Aph.* zermalmen, Graupen machen.

גִּרְסָא (Cant 1, 2) *a. m.* 1. Lernen, Gelerntes; 2. Lesart (das Gelernte).

גַּרְסָא *a. m., c. s.* גַּרְסַהּ Lev 2, 16 Graupe.

גַּרְסִי *h. m.* Gräupner.

גֻּרְסָנָא, גּוּרְסִינָא *a. m.* Erwerb.

גָּרַע *h.* abziehen, verringern. *Pi. Hi.* 1. abziehen; 2. ablaufen lassen. *Ni.* Abschlagszahlung leisten.

גְּרַע *a.* 1. abziehen; 2. scheren. *Pa. pf.* גָּרַע 2 S 10, 4 dass. *Itpe.* abgezogen erhalten.

גָּרְעָא *a. m.* Haarscherer.

גַּרְעִינָה *h. f., pl.* גַּרְעִינִין Dattelkern.

גַּרְעֵינוּתָא *a. f.* dass.

גָּרַף *h.* 1. wegschaufeln, wegscharren; 2. verjagen. *Pi.* dass.

גְּרַף *a., pt. pl.* גָּרְפִין Est II 3, 8 dass. *Itpe. pt.* מִתְגְּרִיף Est II 3, 8 weggeschaufelt werden. *Itpalp.* dass.

גָּרָף *h. m.* ג' שֶׁל רְעִי Nachtgeschirr.

גַּרְפָא *a. m.* Wegscharren (von Kohlen).

גְּרוּפִינָא s. אַגְרְפִינָא.

גִּרְצָא *a. m.* Aufeinanderhäufen (?).

גּוּרְקָא *x. m.* unreife Frucht.

גָּרַר *h.* 1. kratzen, schaben; 2. fortschleppen, rücken; 3. mitschleppen, angesteckt sein; 4. zersägen. *Ni.* 1. geschleppt werden; 2. gesägt werden. *Pi.* schleppen. *Hitpa. Hitpo.* 1. sich winden; 2. demütig um Verzeihung bitten.

גְּרַר *a.* 1. schleppen, ziehen; 2. Appetit reizen; 3. l. גְּרַד. *Pa.* 1. *pf.* גָּרַר Jud 8, 16 zerren, fortschleppen; 2. Appetit reizen; 3. *pt.* מְגָרֵר DtJI 33, 20 absägen. *Itpa. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְגָּרַר Jer 22, 19 geschleppt werden.

גְּרָרָא I *a.* אַגַּב ג' beiläufig.

גֵּרָרָא II *a. m.* Speise, welche das wiederkäuende Tier heraufbringt.

גִּרְרָא *a. m., pl. d.* גִּרְרַיָּא 2 K 13, 15 Pfeil.

גְּרָרָה (?) *h. f.* בֵּית ג' Gefängnis (?).

גְּרָרְקֵי (Γεραριτική) Bezirk von Gerar.

גַּרְשָׁא *a. m.* Graupe.

גָּרַשׁ *h., pt. pass. f.* גְּרוּשָׁה Geschiedene. *Pi.* 1. verstossen; 2. scheiden, einen Scheidebrief geben. *Hitp.* geschieden werden.

גְּרַשׁ I *a. Pa.* 1. scheiden, verstossen; 2. aufheben. *Itpa.* geschieden werden.

גְּרַשׁ II *a.* ziehen.

גְּרֵתִיקוֹן *x. m.* (γρητικόν) Kreide.

גְּשׁוּרָא *a. m.* Balken.

גְּשׁוּרָאָה (Dt 3, 14) *a. m.* Gesuräer.

גְּשׁוּשׁ *h. m.* Stange zum Messen der Wassertiefe.

גַּשּׁוֹשָׁא *a. m.* 1. einer der die Wassertiefe misst; 2. Schatzgräber.

גְּשִׁישׁ *h. m.* Brettergestell.

גָּשַׁם *h., pt. pass.* גָּשׁוּם beregnet. *Ho.* mit Regen versehen sein.

גֶּשֶׁם *h. m.* Regen. שְׂדֵה ג' natürlich bewässertes Feld.

גְּשָׁמָא, גּוּשְׁמָא *a. m.* 1. *c. s.* גְּשְׁמֵיהּ Est II 6, 11 Körper; 2. Umschreibung von „selbst“.

גִּשְׁמָא *a. m.* Thürpfosten.

גּוּשְׁפַּנְקָא (Koh 1, 7) *x. m.* Ring.

גּוּשְׁפָּקָא *x. m.* (γαυσάπη) haariger Stoff.

גּוּשְׁקְרָא, גְּשָׁקְרָא *x. m.* 1. kleienhaltiges Weizenmehl, Schrotmehl; 2. Baumwollenpflanze und Stoff daraus (?).

גָּשַׁר *h.* verbinden, eine Brücke schlagen.

גְּשַׁר *a.* dass.

גֶּשֶׁר *h. m.* Brücke.

גַּשָּׁר *h. m.* Fährmann.

גִּשְׁרָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* גִּשְׁרַךְ Ez 27, 5 Brücke; 2. Balken.

גָּשַׁשׁ *h.* berühren. *Pi.* betasten. *Pilp.* schlagen, treiben. *Hitpa.* 1. mit einander ringen; 2. seine Kräfte erproben, sich üben.

גְּשַׁשׁ *a.* berühren, betasten. *Pa.* dass.

גְּשָׁתָא *a. f.* 1. Tasten, Fühlen; 2. Heber.

גְּשׁוּתְמָא *x. m.* Thürschwelle.

גַּת *h. f.* 1. Kufe, Kelter; 2. Zeit des Weinkelterns; 3. kufenartige Vertiefung.

גּוּתָאָה *a. m.* (Γότθος) Gete.

גּוּתִי *h. m.* (Γότθος) Gete.

גּוּתְיָא (Γοτθία) Gothia (Getia), Siebenbürgen.

גִּתִּית *h. f., pl.* גִּתִּיּוֹת Winzerin (?).

גִּתְרָאָה *a. m.* Githräer.

ד

ד der 4. Buchstabe des hebr. Alphabets. ד׳ als Zahlzeichen = 4.

דְּ־ I *a.* 1. Gen 44, 9 welcher; 2. Gen 30, 18, בְּדְ־ Ex 16, 8, מִדְּ־ Ex 14, 11 weil; 3. Ex 11, 7 dass; 4. כְּד Lev 13, 5 wie; 5. Gen 30, 16 Einführung eines Genetivs.

דְּ־ II (= דִּין) *a.* אֵי דְּלוֹן wo finden sie?

דָּא I (Ex 7, 23) *a. f.* diese. בְּדָא Lv 26, 27, אַף בְּרַם דָּא Lv 26, 44 trotzdem. לְדָא Gen 2, 23 deshalb. אֵידָא Jer 5, 7, הֵי דָא, הֵידָא Est II 5, 14, הֵידָא 1. welche denn? 2. wo? מָא דָא Gen 3, 13 was da?

דָּא II a. Ruf der Kameltreiber.

דָּאַב *h. Hi.* 1. zerfliessen; 2. zerfliessen lassen.

דְּאַב *a.* 1. fliessen; 2. sich ängstigen.

דַּאֲבָא *a. m., ind.* דָּאֵיב Lv 15, 2 samenflüssig, s. דְּאַב.

דַּאֲבָא *a. m.* Betrübnis, Angst.

דַּאֲבוֹנָא *a. m.* dass.

דַּאֲבֵן *a.* betrüben.

דָּאַג *h.* besorgt sein.

דְּאַג *a.* dass.

דָּאָה *h.* fliegen, schweben.

דָּאָה *h. f.* Name eines unreinen Vogels, Geier.

דָּאו s. דְּאַב.

דְּאַצִּיפָא, דְּיַצִּיפָא *a. m.* eine Taubenart.

דְּיאַטַגְמָא *x. m.* (διάταγμα) Verordnung.

דְּיאַטְרֵיטָא (falsch דיאטרוטא) *x. m.* (διάτρητον) durchbrochenes Glas.

דְּיאַיְמְטִין *x.* (διάμεπτον) abwechselnd.

דְּיאוֹנִיסִין(?) *x. m. pl.* (Διονύσια) Bacchanalien.

דְּיאִיקִיטָא *x. m.* (διοικητής) Schatzmeister.

דְּאַת (für דתא) *a. Aph.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תַּדְאֵית Gen 1, 11 sprossen lassen, hervorbringen; 2. s. דְּאַג.

דְּיאַתֵּימִין (falsch דיאתימון) *x.* (διεθέμην) ich vermachte.

דְּיאַתֵּיקִי *x. f.* (διαθήκη) Testament.

דֵּב s. דֵּיב.

דֹּב, דּוֹב *h. m.* Bär.

דּוּבָא, דּוֹבָא (Jes 11, 7) *a. m., ind.* דּוֹב 2S 17, 8, *pl.* דֻּבִּין 2K 2, 24 dass.

דְּבָא *a. Pa.* auflauern.

דְּבָא s. מְבָא.

דָּבַב I *h.* 1. tropfen; 2. auspichen (?).

דָּבַב II *h., pt. pass.* דָּבוּב feindlich.

דְּבַב *a.* tropfen.

דְּבָבָא *a. m.* בְּעֵל ד׳, *pl. c. s.* בְּעֲלֵי דְבָבָךְ Nu 10, 35 Feind.

דִּיבְבָא (Koh 10, 1) l. דִּבָּבָא *a. m., pl. d.* דִּבָּבַיָּא Jes 7, 18 l. דִּבָּבַיָּא Fliege.

דְּבָבוּתָא *a. f., ind.* דְּבָבוּ Gen 3, 15, Thr 1, 2 Feindschaft.

דִּבְדְּבָנִית *h. f.* von der Traube fallende rosinenartige Beere (?).

דָּבָה *h.* überfliessen.

דִּבָּה *h. f.* 1. Verleumdung; 2. übel berüchtigte Frau.

דְּבוֹנָא s. דְּאַבוֹנָא.

דִּבּוּק *h. m.* 1. Zusammenhalten; 2. Bindemittel, Klebstoff.

דִּבּוּקָא *a. m., ind.* דִּבּוּק 1K 7, 30 Zusammenfügung.

דִּבּוּר *h. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. הַדִּבּוּר die Gottesrede (Gott).

דִּבּוּרָא (Ez 1, 25) *a. m.* 1. Ausspruch, Rede; 2. die Gottesrede (Gott); 3. *pl.* die zehn Gebote.

דְּבוֹרָה *h. f.* Biene.

דִּבּוּרִיתָא *a. f.* dass.

דְּבַח *a., pt.* דָּבַח Ex 20, 24 schlachten, opfern. *Pa. pf.* דַּבַּח Gen 46, 1, *ipf.* 1 *pl.* נְדַבַּח Ex 5, 8 dass.

דִּבְחָא *a. m., c.* דֵּיבַח Ex 12, 27, *pl.* דִּבְחִין Gen 46, 1 1. Schlachtopfer; 2. Passahfest.

דְּבִיאֵל *m.* Schutzengel der Perser.

דִּבְיוֹנִים *h. m. pl.* Exkremente.

דְּבֵילָה *h. f.* gepresste Feigen, Feigenkuchen.

דְּבֵילְתָא (Jer 40, 10), דִּבְלְתָא *a. f., c. s.* דְּבֵילְתִי Jud 9, 11, *pl.* דִּבְלָן, דִּבְלִין gepresste Feigen, Feigenkuchen.

דְּבִיקָה *h. f.* 1. Zusammenhaften; 2. Anhänglichkeit.

דְּבִיר *h. m.* 1. das Allerheiligste; 2. Bezeichnung der Thora; 3. Ortsname.

דִּבִּירָא (Cant 1, 11) *a. m.* Wort.

דבלא (Jer 34, 4) l. נְבָלָא (so MS).

דוּבְלָא *a. m.* 1. Feigenart (?); 2. l. דוּלְבָא.

דִּבְלוֹל *h. m.* hervorragendes Ende.

דִּבְלֵל *h., pt. pass.* מְדֻבְלָל dürftig.

דָּבַק *h.* 1. ankleben, anhangen; 2. zusammenkleben, verbinden. *Ni.* sich anschliessen. *Pi.* 1. zusammenkleben; 2. zum Anschluss auffordern. *Hi.* ankleben. *Hitp.* sich verbinden.

דְּבַק *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִדְבַּק Gen 2, 24, Dt 13, 18 anhangen, ankleben. *Pa.* ankleben. *Aph.* 1. *pf.* אַדְבֵּיק Gen 31, 23 erlangen, erreichen; 2. Ränke schmieden. *Itpe. pt.* 2 *pl.* אִדְּבִיקְתּוּן Dt 4, 4 sich anschliessen. *Itpa.* dass.

דֶּבֶק *h. m.* 1. Bindemittel, Leim; 2. Zusammenhang, Halt; 3. Folge.

דִּבְקָא (1K 7, 20) *a. m.* Zusammenfügung.

דָּבַר *h. Ni.* sich unterhalten. *Pi.* 1. reden; 2. euphem. geschlechtlichen Verkehr pflegen. *Hi.* überreden.

דְּבַר *a., pf.* 3 *f. sg* דְּבָרַת Gen 16, 3, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יִדְבְּרִינּוּנּוּן Am 9, 2 1. leiten, führen, fortführen; 2. nehmen, holen. *Pa. pf.* דַּבַּר Gen 31, 18, *ipf.* 3 *m. pl. c. s.* יְדַבְּרוּנּוּן Jes 14, 2, *Aph.* 1. leiten, fortführen; 2. herbeiholen; 3. treiben, antreiben. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּבָרַת Gen 12, 15, *pt.* מִדְּבַר 2K 2, 10 1. geführt werden; 2. sich schlepppen. *Itpa. pt. pl.* מִדַּבְּרִין Dt 33, 3 dass.

דָּבָר *h. m.* 1. Wort, Rede; 2. Auslegung; 3. Ding. דָּבָר אַחֵר euphem. für Götzendienst, Aussatz etc.

דֶּבֶר *h. m.* Seuche.

דִּבֵּר *h. m.* הַד׳ die Gottesrede (Gott).

דַּבָּר *h. m.* Führer.

דִּבְרָא, דְּבָרָא (2K 9, 20) *a. m., pl. c. s.* דִּבְרֵיהוֹן Jud 5, 20 Leitung.

דִּבְרָא *a. m.* 1. Feld; 2. Ortsname.

דִּבְרָה *h. f.* Wort, Ausspruch.

דִּבְרוֹנָא *a. m.* Lauf, Strömung.

דִּבְרוּתָא *a. f.* dass.

דַּבָּרִיתָא *a. f.* Führerin.

דַּבְּרִיתָא *a. f., pl. d.* דַּבְּרִיָּתָא Dt 1, 44 (falsch דִּבְרִיָּתָא Jud 14, 8) Biene.

דַּבְּרָן *h. m.* 1. Sprecher; 2. geschwätzig.
דַּבְּרָנָא *a. m.* dass.
דַּבַּרְתָּא I (Nu 31, 11) *a. f.* 1. Beute; 2. *c.* דַּבְּרַת Ex 33, 23 Zug, Einherziehen.
דַּבַּרְתָּא II *a. f.* Pest.
דְּבַשׁ *h. m.* Honig. ד׳ תְּמָרִים Dattelhonig.
דָּבַשׁ *h. Hi.* in Gährung übergehen.
דִּבְשָׁא (Jud 14, 8) *a. m., ind.* דְּבַשׁ Gen 43, 10 Honig.
דּוּבְשָׁן *h. m.* 1. Honigstock; 2. Honigkuchen.
דּוּבְשָׁנִיתָא *a. f.* honigartig.
דּוּבְשְׁקָא s. דְּפַשְׁקָא.
דַּבָּשְׁתָּא Ortsname.
דָּג *h. m.* Fisch.
דִּגָּא *a. m.* Tropfen.
דָּגָה *h. f.* Fische.
דְּגוּגִיתָא (Am 4, 2) *a. f.* Fischerbarke.
דִּגּוּל *h. m.* List.
דִּגּוּן *h. m.* Aufhäufen.
דוגזר s. רוּזְגָּר.
דְּגוּרָא *a. m., pl.* דְּגוּרִין Ex 8, 10 Haufe.
דִּיגַמְסִים (Est II 2, 8, MS דִּינְמִי עַם) l. דְּמַגְסִים.
דְּגִירָה *h. f.* Brüten.
דָּגַל I *h. Ni.* in Abteilungen geteilt sein. *Hi.* eine Flagge hissen.
דָּגַל II *h. Pi.* betrügen. *Hi.* betrügen.
דְּגַל *a. Pa.* lügen, betrügen.
דֶּגֶל *h. m.* Fähnlein, Trupp.
דִּגְלָא *a.* Panierstange.
דַּגָּלָא *a. m.* Lügner.
דגלום l. דִּלְגֵּיס *x. m.* (διαλγής) heftige Schmerzen habend.
דַּגָּלוּתָא *a. f.* Falschheit.
דִּגְלַת (Gen 2, 14) Tigris.
דּוּגְמָא, דִּיגְמָא *x. m.* (δεῖγμα) 1. Gleichnis, Beispiel, Exempel, Probe; 2. öffentl. Auftreten; 3. Merkmal, Abzeichen, Marke.
דּוּגְמַנְטֵירִין, דְּגְמַטְּרִין, דּוּגְמַטְּרִין l. דוגמנטורין *x. m.* (δειγμαντήριον) Bild.
דּוּגְמָנָא *x. m.* (δόγμα) Beschluss.

דָּגָן *h. m.* Getreide.
דְּגַן *a. Itpa.* aufgespeichert werden.
דְּגָנָא, דִּגְנָא *a. m.* Getreide.
דִּיגוֹן *x. m.* 1. (δίγονος) doppelt, zweimal; 2. (δίγωνον) mit zwei Winkeln.
דִּיגְנוֹסִים *x. f.* (διάγνωσις) Entscheidung, Beurteilung, Bestimmung.
דְּגַר *a., pt. pass.* דְּגִיר Ex 16, 14 (MS כְּגִיר) 1. aufhäufen; 2. brüten (?); 3. springen (?). *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* אִדְּגַרוּ Thr 1, 20 sich krümmen.
דָּגַשׁ *h. Hi.* deutlich aussprechen.
דַּד *h. m.* 1. Brust; 2. Zitze; 3. Hahn (an Geschirren).
דַּדָּא *a. m., pl.* דַּדִּין Jes 32, 12 (MS תְּדִין!), *d.* דַּדַּיָּא Cant 8, 1 dass.
דָּדָא *x. m.* (δᾳδίον) Fackel.
דְּדָא *a. Pa.* führen. *Itpa.* sich bewegen.
דִּדְבָא *a. m., pl.* דִּדְבָן, דִּדְבִין Fliege.
דָּדָה *h. Pi.* führen. *Hitp.* sich bewegen.
דדיונא l. רְדִיוֹנָא *a. m.* Flut.
דִּידְכֵי *x. f., pl.* דִּידְכָאוֹת (διαδοχή) sich ablösende Wache.
דִּידִימוֹס *x. m.* (δίδυμος) doppelt.
דְּדָנִים *h. m. pl.* Nomadenstamm.
דְּדָנִין (jRhS 58[a]) *x. m. pl.* (δᾳδίον) Kienspan (Fackel).
דָּה s. דָּא.
דְּהָא *Aph.* matt werden.
דָּהַב *h. Hi.* rot werden lassen (?).
דַּהֲבָא (Gen 2, 12) *a. m., ind.* דְּהַב Ex 25, 24 Gold.
דַּהֲבוּנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Goldwert.
דַּהֲבִי *m.* Personenname.
דַּהֲבִי *h. m.* Goldarbeiter.
דַּהֲבָנָא *a. m.* dass.
דַּהֲבַת Ortsname.
דָּהָה *h.* matt, dünn sein.
דהון (jAbZ 41[b]) l. הרהון *x. m.* (οὐρηρόν) Nachtgeschirr.
דִּהִינָא *a. m., ind.* דְּהִין Jes 55, 2 (Soc 59 בְּ־דִהִין — בִּדְהִין) fett.
דִּהִינוּנִיתָא *a. f.* dass.

דהך s. דְּחַךְ.
דְּהַן a. fett sein. *Pa. pf.* 2 *sg.* דַּהֵינְתָּא Jes 43, 24 fett machen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּהֵנַת Jes 34, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְהַן Jes 34, 7 fett werden.
דְּהָנָא, דּוּהֲנָא *a. m.* Fettigkeit.
דּוּהֲנָאָה *a. m., f. d.* דּוּהֲנֵיתָא Ez 32, 6 fett.
דַּהֲנוֹנִיתָא *a. f.* fett.
דַּהֲנִיתָא *a. f.* Dünger.
דַּהֲנֵן (?) *a.* als fett ansehen.
דהק s. דְּחַק.
דּוּהֲקָא *a. m.* Stange.
דו I (= דְּהוּא) *a.* 1. dieser. דו — דו die (Ansicht) des einen — die (Ansicht) des andren; 2. welcher.
דו II *x.* (δύο) zwei.
דְּוָא I *a., imp. pl.* דְּוּו Jer 48, 17 traurig sein. *Itpe.* Schmerz empfinden, sich betrüben.
דְּוָא II *a.* ausschauen.
דוב *a.* 1. fliessen; 2. *ipf.* 3 *f. sg.* תְּדוּב Lv 15, 25 Blut-, Samenfluss haben.
דוב *h. m.* Bär.
דּוּבָא I (Jes 11, 7) *a. m.* dass., s. דְּבָא.
דּוּבָא II *a. m., c. s.* דּוּבֵיהּ Lv 15, 3 Blut-, Samenfluss.
דּוּבְנָא (Lv 15, 4) *a. m.* mit Fluss behaftet.
דוג *a.* 1. wallen; 2. in Angst, Unruhe sein.
דּוּגִיתָא s. דּוּגוּגִיתָא.
דוד *h. m.* 1. Freund, Vertrauter; 2. Onkel, des Vaters Bruder. *pl.* דּוֹדִים Freundschaft, Liebe.
דּוֹדָא *a. m.* Vatersbruder.
דּוּדָא (Mi 3, 3) *a. m., pl.* דּוּדִין, *c.* דּוּדֵי Ex 16, 3, דּוּדָן Kessel.
דְּוָדָא *a. m.* Aufregung.
דודי *m.* Personenname.
דָּוָה *h.* traurig sein. *Ni.* betrübt werden. *Hi.* betrübt machen.
דָּוָה *h. f.* menstruierende.
דוהי (jAbz 40[d], jSabb 14[d] דורי) l. דְּוָוה, s. דְּוָתָא.

דוויה (LvJI 15, 3, MS דוייה) l. דּוּבֵיהּ, s. דּוּבָא.
דּוּי *h. m.* Elend, Kummer.
דְּווֹנָא (Gen 42, 38, Jes 35, 10) *a. m.* Kummer.
דּוּחַ *h. Ni.* abgespült, weggewaschen werden. *Hi.* abspülen, waschen. *Ho.* abgespült werden.
דּוּחַ *a. Aph.* abspülen.
דּוֹחַן *h. m.* Hirse.
דּוֹחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.
דְּוָיָא *a. m., c. s.* דְּוָיִי Gen 35, 18 Kummer, Betrübnis.
דְּוָיָא *a. m., ind.* דְּוֵי 1K 20, 43, *pl.* דְּוַן Jes 53, 3 1. traurig; 2. elend.
דְּוִילָא *a. m.* 1. Knaul. דְּוִיל יְדֵיהּ sein eigenes Werk; 2. Eimer.
דּוּךְ *h.* stossen, zerstossen. *Ni. Pu.* zerstossen werden.
דּוּךְ *a., pt.* דָּאֵיךְ Nu 11, 8 stossen, zerstossen. *Pa.* dass.
דּוּךְ *x. m.,* s. דּוּכְסָא.
דּוּכִיתָא *a. f.* Mörser.
דּוּכָּן s. דֻּכָּן.
דּוּכְתָא s. דּוּכְתָּא.
דְּוֹל *a. Aph.* spulen, (Garn) winden (?). *Itpe.* geschöpft werden.
דְּוֹלָא *a. m., ind.* דּוּל Jes 40, 15 (Soc 59 דּוּל), *pl.* דְּוֹלִין Est II 1, 3 (MS דְּוָלִין) 1. Schöpfeimer; 2. künstliche Bewässerung.
דְּוַלְלָא, דּוּלְלָא *a. m.* Knaul (Garn?).
דום *a., pt.* דָּיֵים verdächtig sein.
דּוּמָא (?) *m.* Personenname.
דּוּמָה *h. f.* 1. üble Nachrede; 2. verrufenes Weib; 3. Todesengel.
דּוּמִיתָא *a. f.* üble Nachrede.
דון (bBabB 90[b]) l. רוז.
דּוֹנַג I *h. m.* Wachs.
דּוֹנַג II *f.* Personenname.
דּוֹסָא *m.* (Δοσίθεος) Personenname.
דּוֹפִי *h. m.* Makel, Schimpf.
דּוֹפִי *a. m.,* s. דֻּפְיָא.

דּוֹפֶן I *h. m.* Makel.

דּוֹפֶן II *h. m., pl.* דְּפָנוֹת 1. Seite, Rippe; 2. Wand; 3. Unterleib; 4. l. דְּפִיוֹן.

דּוֹפֵק *h. m.* Stein, welcher den runden Verschlussstein des Felsengrabes am Wegrollen hindert.

דּוֹקְקָא *a. m.* dass.

דּוּץ I *a., pt.* דָּאֵיץ Hb 1, 15, *imp. pl.* דּוּצוּ Jes 66, 10 frohlocken.

דּוּץ II *a.* hineinstecken.

דּוּק *a.* 1. zu Pulver zerreiben; 2. genau, sorgfältig thun; 3. genau nehmen; 4. beweisen. לָא כָּמַר דָּיֵיק es beweist nicht für jenen. *Pa.* דַּיֵּיק 1. feinmachen, zerkleinern; 2. genau, sorgfältig verfahren; 3. genau nehmen. *Aph. pf.* אַדִּיק, אוֹדִיק, 3 *f. sg.* אַדִּיקַת Est II 6, 11 Or 2377, *ipf.* 3 *pl.* יְדִיקוּן Jes 14, 16 1. sorgfältig verfahren; 2. schauen. S. דַּיְקָא, דִּיקָא.

דּוּק *h. m.* Flor im Auge, Star.

דַּוְקָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. *adv.* 1. genau; 2. gerade, nur. —וְדַוְקָא—אֲבָל לָא nur (für diesen Fall gilt dies), aber (für jenen) nicht. כְּלָלָא קַמָּא דַּוְקָא (בָּתְרָא) die erste (letzte) Regel (von zweien, aus welchen für einen besonderen Fall Schlüsse zu ziehen) ist genau zu nehmen.

דּוּקָא s. דְּקָא.

דּוּקְיָא *a. m.* Schluss aus Pressung des Wortlautes einer Mischna.

דּוּקִים Ortsname.

דַּוְקְנָא *a. m.* sorgfältig.

דּוּר *h.* wohnen. *Pi.* 1. wohnen lassen; 2. düngen. *Hi.* wohnen lassen. *Hitp.* gedüngt werden.

דּוּר *a., pf.* 1 *sg.* דָּרִית Gen 32, 4, *ipf.* 3 *m. sg.* יְדוּר Lv 25, 35 wohnen, bewohnen. *Pa.* 1. aufstellen; 2. düngen; 3. דאירו Ps 129, 3 l. דְּרִין, s. דְּרָא.

דַּוֵּר *a. Pa.* 1. herumziehen, hausieren; 2. einholen. *Itpa.* eingeholt werden.

דּוּר *h. m.* 1. geflochtener Rand; 2. ausgestopfter Sack, Balg.

דּוֹר *h. m., pl.* דּוֹרוֹת Geschlecht, Generation, Zeitalter. לְדוֹרוֹת für immer.

דָּוָר *h. m.* eine Eidechsenart.

דַּוְרָא *x. m.* 1. Läufer, Depeschenträger; 2. Richter. בֵּי דַּוְרָא (höherer) Gerichtshof.

דּוּרָא *a. m.* 1. Reihe; 2. Niederlassung, Ortschaft; 3. Perle. (jSanh 28ᵃ דרור נאות l. דּוּר בְּנָאוֹת); 4. Eingeweidewurm (?); 5. Last, Bürde (?); 6. בֵּית דּוּרָא (?) Ortsname.

דּוּרְאָה *a. m.* Statthalter.

דּוּשׁ *h.* 1. treten, dreschen; 2. verachten; 3. wohl bekannt sein, gewöhnt sein; 4. Beischlaf vollziehen. *Pi.* treten. *Pol.* s. דּוֹשֵׁשׁ.

דּוּשׁ *a., pf.* 3 *pl. c. s.* דָּשׁוּהִי 2K 7, 17 1. treten, zertreten; 2. dreschen; 3. verachten; 4. bekannt sein, gewöhnt sein. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְּדַשׁ Jes 24, 3, 3 *pl.* יִדְּדָשׁוּן Jer 48, 26 Or 1474 (Or 2375 יִדָּשׁוּן), *inf.* אִתְּדָשָׁא Jes 22, 5, zertreten werden. *Aph.* verachten. *Pol.* s. דּוֹשֵׁשׁ.

דַּוְשָׁא *a. m.* 1. Treten, Dreschen; 2. Gewohnheit.

דּוֹשַׁי *m.* Personenname.

דּוֹשֶׁן *h. m.* fettes Land.

דּוֹת *h. f., pl.* דּוֹתִיּוֹת Keller, gemauerte Cisterne.

דַּוְתָא (Koh 10, 18, Or 2375 דּוֹוְתָא, Or 1302 דּוֹדָא) *a. f.* menstruierendes Weib.

דְּחָא *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* דְּחָהִי Nu 35, 20 1. stossen; 2. aufheben, hintansetzen. *Aph.* wegstossen. *Itpe.* weggestossen werden.

דחד. *Pa. ipf.* 2 *m. pl.* תדחדון *inf.* מדחדא DtJI 15, 14 l. תְּיַחֲדוּן, מְיַחֲדָא, s. יְחַד.

דָּחָה *h.* 1. wegstossen, verstossen. *pt.*

pass. דְּחוּי eilig; 2. verlegen; 3. verdrängen. *Ni.* 1. aufgehoben, abgestellt werden; 2. abgewiesen werden; 3. nachgeben, sich stossen lassen. *Hi.* 1. wegstossen, eilig wegbringen; 2. zurückweisen.

דְּחוּתָא *a. m.* Hochmut, Stolz.

דְּחוּי *h. m.* Zurückweisung.

דְּחוּכָא, דְּחוּכָא *a. m.* Scherz, Heiterkeit.

דְּחוּלָא, דְּחוּלָא *a. m., ind.* דְּחוּל Dt 28, 66, דְּחוּל Dt 20, 8 furchtsam.

דְּחֻנוֹת *h. f. pl.* Tischplatten.

דְּחוּק *h. m.* Haufen, Gedränge.

דִּיחוּשׁ (Ez 27, 17) l. רִיחוּשׁ, s. רִחוּשָׁא.

דחויא. *f.* דחויתא EchR Peth l. חֲדָיוּתָא (so Ausg. Pes.), *pl. m.* דחוין VajR 33 l. חֲדָיִן, s. חֲדִי.

דְּחִיָּה *h. f.* 1. Stossen; 2. Beseitigung, Widerlegung (von Argumenten).

דְּחִילָא (Dt 7, 21) *a. m.* 1. furchtbar; 2. ehrwürdig.

דְּחִילוּתָא *a. f., ind.* דְּחִילוּ Gen 28, 17 1. Ehrfurcht; 2. *pl. f.* דְּחִילָן Jes 66, 20 Cod Soc 59 (Or 2211 רַחִילָן) furchtbares Tier.

דְּחִילְתָא *a. f., ind.* דְּחִילָא Jon 1, 10 (MS דְּחָלָא) Furcht, Ehrerbietung.

דְּחִיפָה *h. f.* Niederstossen.

דְּחִיקָא *a. m., ind.* דְּחִיק 1K 8, 64 eng.

דְּחַךְ *a.* 1. lachen; 2. spotten, verlachen. *Pa.* dass.

דּוּחְכָא *a. m.* Spott.

דְּחַל *a., pf.* 3 *f. sg.* דְּחִילַת Gen 18, 15, *ipf.* 3 *m. sg.* יִדְחַל Jer 10, 7 fürchten. *Pa.* Furcht einflössen.

דַּחְלוּלָא *a. m.* Vogelscheuche.

דחלונייא (jMaasSch 56[b]) l. דַּחְלוֹנַיָּא, s. חֲלוֹנָאָה.

דַּחְלְתָא, דַּחְלְתָּא *a. f., ind.* דַּחֲלָא Dt 32, 18, *pl.* דַּחֲלָן Ex 20, 19 1. Furcht, Angst; 2. Ehrfurcht; 3. Gottheit.

דֹּחַן *h. m.* Hirse.

דּוּחְנָא (דּוּחִינָא) *a. m.* dass.

דָּחַם *h.* drücken, drängen. *Pi.* dass.

דְּחַם (Thr 2, 2, MS דְּרַם) *a.* dass. *Pa.* dass.

דְּחָמָה *h. f.* Druck, Quetschung.

דָּחַף *h.* stossen, treiben. *Ni.* sich beeilen.

דְּחַף *a., pt. pass. pl.* דְּחִיפִין Est II 8, 13 treiben. *Itpe.* sich beeilen.

דָּחַק *h.* drängen.

דַּחַק *h. m.* Bedrängnis.

דְּחַק *a., pf.* 3 *f. sg.* דְּחָקַת Nu 22, 25 1. drängen, zwängen; 2. inständig bitten; 3. beeilen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִדְּחִיקַת Nu 22, 25 gedrückt werden.

דֹּחַק *h. m.* 1. Gedränge; 2. Bedrängnis.

דְּחָקָא *a. m., pl. c. s.* דְּחָקֵיהוֹן Jud 2, 18 Bedränger.

דּוּחְקָא (Ex 3, 9), דַּחְקָא *a. m., ind.* דְּחוּק Ex 6, 7 1. Gedränge; 2. Drängen, Drücken; 3. Bedrängnis, Not.

דַּחְקוּתָא *a. f.* Bedrängnis.

דְּחַשׁ s. דְּחַם.

דִּיטַגְמָא *x. f.* (διάταγμα) Edikt.

דִּיטַגְסִים *x. m.* (διάταξις) Dekret.

דִּי I (Est II 1, 1) *a.* 1. welcher; 2. dass, weil; 3. Einführung eines Genetivs. מִכְּדִי da ja.

דִּי II (= דְּאִי) *a.* denn wenn. לֵית—דִּי לָא nur. דִּי לָא כֵּין sonst. בְּדִיעֲבַד אִין לְכַתְּחִלָּה לָא wenn er es gethan hat, ja (ist die Handlung giltig), im voraus aber (vor der That), nein (ist sie nicht erlaubt). דִּיעֲבַד נַמִּי לָא auch wenn er es gethan hat, ist es ungiltig.

דִּי III (= דְּהִיא) *a.* dass sie.

דִּי (= דִּין) *a.* דִּי הֵי, הֵידִי, אֵידִי wo? (vgl. hebr. אֵי זֶה).

דַּי *h., c.* דֵּי genug; דַּיִּי ich habe genug; דַּיּוֹ לָבֹא מִן הַדִּין לִהְיוֹת כַּנִּדּוֹן das durch ein Schlussverfahren Ermittelte darf nicht über das dem Schluss zu Grunde liegende hinaus gesteigert werden; כְּדַי würdig; כְּדֵי soviel als, gemäss; כְּדֵי לְ um zu; כְּדֵי שֶׁ damit, sodass; עַד כְּדֵי שֶׁ bis.

דִּיאוּ *x. m.* (*dies*) Tag.

דייאון (= דִּי יְהוֹן) dass sie seien.

דיאטגמא s. דִּיוֹטַגְמָא.

דיאטרימא s. דִּיוֹטְרִימוֹן.

דִּיבָא *a. m.* Weissfluss.

דִּיבָא (Jes 11, 6) *a. m.* Wolf.

דִּיבוּנָא *a. m.* Schmerz.

דִּיד *a., c. s.* = Possessivpron. דִּידִי, דִּידִי Est II 1, 4 mein, דִּידָךְ dein.

דִּידְכֵי *x. f.* (διαδοχή), *pl.* דִּידְכָאוֹת sich ablösende Wache.

דַּיָּה *h. f.* Geier.

דיה (?) *a. Aph.* schwach machen.

דִּיהָא *a. m.* matt.

דִּיהָה *h. m.* dass.

דִּיהִי (GenJI 25, 33) *a.* (= דִּי הִיא) von dieser.

דיאו, דיו l. דִּירוֹ *x.* (δεῦρο) hierher (?).

דְּיוֹ *h. f.*, *pl.* דְּיוֹת Tinte.

דִּיו *x. m.* (δύο) zwei.

דְּיוֹ *h. m.* Schwäche, Kummer.

דְּיוָא *a. m.* dass.

דִּיוֹבֵיט *x. m.* (διαβήτης) Heber.

דִּיוּדִין *h. m. pl.* Speise.

דִּיוֹזְגִי *x. f.* (διζυγία) Wechsel.

דִּיוֹטַגְמָא *x. f.* (διάταγμα) Anordnung.

דִּיוֹטֵי *x. f.* (δίαιτα), *pl.* דִּיוֹטָאוֹת 1. Wohngemach; 2. Stockwerk.

דִּיוֹטְרִימוֹן *x. m.* (διάτρητον) Becher mit Glasnetzarbeit.

דִּיוֹטְרִין *x. m.* (διαιτητήριον) Wohngemach.

דִּיוֹמַד *x. m.* (δίδυμος) Eckstück.

דיומן l. דַּסְמִין (?) *x. m. pl.* (δέσμοι?) Fesseln.

דִּיוֹמְסִית *x. f.* (δημόσιον) öffentliches Bad.

דִּיוּנָא *a. m.* Streit.

דִּיוֹסְטַר *x. m.* (διωστήρ) Querholz (am Webstuhl).

דִּיוֹסְטְרָא *x. m.* zweiseitig, zweischneidig.

דִּיוֹסְפְּרָא *x. m.* (Διόσπολις) Lydda (?).

דִּיוֹסְקוֹס *x. m.* (δίσκος) erhabenes Bild.

דִּיוֹפְטִין (דִּיוֹפֵי) *x. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דִּיוֹפְלֵי *x. m.* (δίβουλοι) *duumviri.*

דִּיוֹפְלוֹסְטוֹן *x. m.* (διπλόστωον) doppelter Säulengang.

דִּיוֹפְרָא *x. m.* s. דִּיפְרִיּוֹת.

דִּיוֹפְרוֹסוֹפִין, דִּיוֹפְרְצוֹפִין *x. m.* (διπρόσωπος) mit zwei Gesichtern.

דִּיוּקָא *a. m.* 1. Genauigkeit; 2. Herleitung, Beweis (durch Pressung des Wortlauts eines Gesetzes); 3. Erwiesenes.

דִּיוֹקְנָא, דְּיוֹקְנִי *x. m.* (εἰκών, δείκανον) Bild, Ebenbild.

דַּיּוֹר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Einwohner.

דַּיּוֹרָא *a. m.* 1. Beisasse; 2. Proselyt; 3. Gastwirt.

דִּיוּר *h. m.* Wohnung, Herberge.

דִּיוּרָא *a. m.* dass.

דיותא l. דַּיְתָא.

דְּיוֹתָא (Jer 38, 18) *a. f.* Tinte.

דיותמין s. דִּיאָתֵימִין.

דִּיוּתְקָא *x. f.* Familie.

דִּיטָא, דַּיְטֵי, דַּיְטָא *x. f.* (δίαιτα) 1. Zimmer; 2. Stockwerk; 3. Name eines römischen Gefängnisses in Cäsarea.

דַּיְטַגְמָא, דִּיַיטַגְמָא (Est II 8, 13) דִּיאַטִיגְמָא (Est II 9, 14) *x. f.* (διάταγμα) Befehl, Edikt.

דִּיוֹטְרִימוֹן s. דַּיְטְרִימוֹן.

דִּיךְ, דִּיכֵי (Gen 37, 19, Jud 6, 20) *a. m.* (vgl. bibl. aram. דִּכֵּן) jener.

דַּיְכָא *a. m.* Stachel (?).

דִּיכָה *h. f.* Zerstossen.

דיכון (NuJII 32, 16) l. דַּיְרָנוּן, s. דַּיְרָא.

דִּיל (= דִּי לְ) *a., c. s.* Umschreibung des Possessivpron. דִּילִי Nu 3, 13, דִּילָךְ mein, dein. בְּדִיל Ex 13, 8 wegen. בְּדִיל דְּ Gen 6, 3; 12, 13 weil, damit. בְּדִיל דְּלָא Gen 4, 15 dass nicht.

דִּילָא *a.* 1. (= דְּאִין לָא) denn, wenn nicht; 2. (= דָּא אִין לָא) dies, wenn nicht; 3. (= דְּלָא) Jes 6, 2 Soc 59 damit nicht.

דַּיָּלָא, דְּיָאלָא *a. m.* Aufwärter, Diener.

דיילא (jPes 32c) l. דַּיְלָא.

דִּימָה *h. f.* üble Nachrede.

דֵּין (Gen 5, 1) *a. m.* dieser. דֵּין — דֵּין

dieser — jener. כְּדֵין hier. כְּדֵין Dt 29, 21, Jud 18, 3 so. בְּגִין כְּדֵין, בִּכְדֵין deshalb. מָדֵין Lv 10, 17 was denn? אֵידֵין Jes 66, 1, הֵידֵין, הֵיְדֵין welcher?

דִּין *h.* 1. Gericht halten, richten, untersuchen; 2. beurteilen; 3. Schlussfolgerung ziehen (*a minori ad majus*). *Ni.* נִדּוֹן 1. gerichtet, bestraft werden; 2. gefolgert werden. *Pi.* rechten, streiten, disputieren.

דִּין *a., pf.* 3 *m. sg. c. s.* דָּנַנִי Gen 30, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יְדִין Dt 32, 36, 1 *sg.* אֲדוּן Gen 18, 21, *inf.* מְדָן Ex 18, 13 1. richten, bestrafen; 2. Recht verschaffen; 3. sein Recht verfechten, Prozess führen; 4. Zeugen verhören; 5. folgern. דון מִנָּהּ וּמִנָּהּ folgere daraus in allen Stücken; דון מִנָּהּ ואוקי בְּאַתְרָא folgere daraus u. lass es (im übrigen) an seinem Platze. *Pa.* דַּיֵּן streiten. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּדָן Ex 30, 32, *inf.* אִתְּדָנָא Jes 33, 14 gerichtet, bestraft werden. *Itpa.* אִדַּיַּן 1. dass.; 2. prozessieren.

דִּין *h. m.* 1. Gericht, Prozess, Rechtssache; 2. Recht, Gesetz; 3. Urteil; 4. Schlussfolgerung. אֵין עוֹנְשִׁין מִן הַדִּין Kriminalstrafen werden nicht auf Grund eines Schlussverfahrens angenommen. וְחָזַר הַדִּין die Verhandlung kann wieder beginnen. הַבָּא מִן הַדִּין das Resultat einer Folgerung. הוּא הַדִּין dasselbe gilt. בֵּית דִּין Gerichtshof, Gelehrtenkolleg. מִדַּת הַדִּין göttl. Eigenschaft der (strengen) Gerechtigkeit. בַּעַל דִּין Kläger.

דַּיָּן *h. m.* Richter.

דִּינָא (Dt 17, 8) *a. m.* 1. Gericht, Prozess; 2. Recht, Gesetz; 3. Rechtssache; 4. Strafe.

דַּיָּנָא (Dt 17, 9) *a. m.* Richter.

דִּינָה *f.* Personenname.

דִּיסָא (דַּיְסָא?) *a. m.* Grütze.

דִּיוֹס (Est II 3, 1) *m.* (Διός) Zeus.

דִּיוֹסִים (Est II 3, 1) viell. nur Variante von דִּיוֹס, sonst Διόνυσος Bacchus.

דִּיעֲבַד (= דְּאִי עֲבַד) s. דִּי II.

דֵּיעָה s. דֵּעָה.

דֵּיעֲתָא (Gen 3, 19, MS זֵיעֲתָא) Schweiss.

דִּיצָא *a. m., ind.* דִּיץ Jer 32, 13 Freude, Entzücken.

דַּיצָא (Dt 14, 5) *a. m.* Gazellenart.

דִּיצָה *h. f.* 1. Freude, Entzücken; 2. Schild.

דִּיצוּתָא *a. f.* Freude, Entzücken.

דִּיצְתָא *a. f.* Stechen im Auge.

דַּיצְתָא *a. f.* Gazelle.

דַּיְקָא *pt. f.* v. *a.* דוק. מַתְנִיתִין נַמִּי דַּיְקָא die Mischna drückt sich ebenso genau aus.

דִּיקָא *pt. pass. f.* v. *a.* דוק. דִּיקָא נַמִּי die Pressung des Ausdrucks führt auch darauf.

דַּיְקִינְתִּין *x. m.* (ὑακίνθιον) Hyazinth, ein Edelstein.

דַּיְקִינְתִּינוֹן *x. m.* (ὑακίνθινον) hyazinthfarben.

דַּיֵּר *h. Pi.* Hürden aufstellen. *Hitp.* mit Hürden versehen sein.

דִּיר *h. m., pl.* דִּירוֹת 1. Stalle, Hürde; 2. Wohnung; 3. = זֵר Kranz.

דָּיֵר *h. m.* Wohnung.

דַּיָּר *h. m.* 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt.

דַּיְרָא (Ex 15, 13) *a. m., ind.* דִּיר Jes 31, 4, *pl.* דַּיְרִן, דַּיְרָן, *c.* דַּיְרוֹת Jer 9, 9 1. Wohnung; 2. Stall.

דִּירָא *a. m., ind.* דִּיר Ex 25, 11 (MS זִיר) Kranzleiste.

דְּיָרָא *a. m.* Wohnung, Herberge.

דַּיָּרָא *a. m., ind.* דַּיָּר Dt 23, 8 1. Beisasse, Mieter; 2. Proselyt; 3. Hausierer.

דְּיָרָא *a. m., c.* דְּיָרֵי Gen 41, 47, *pl. c. s.* דְּיָרֵיהוֹן Jes 32, 19 Bewohner.

דִּירָה *h. f.* 1. Wohnung; 2. Kornwurm.

דַּיַּרְתָּא *a. f.* Proselytin.

דִּישׁ, דַּיִשׁ *h. m.* 1. Dreschen; 2. Zertretung.

דִּישָׁא *a. m., c. s.* דִּישֵׁיהּ Dt 25, 4 dass.

דִּיְשָׁא (Lv 26, 5) *a. m., ind.* דִּיַשׁ Jes 28, 18 1. Dreschen; 2. Zermalmung.
דִּיְשָׁאָה *a. m.* Drescher.
דִּישָׁה *h. f.* 1. Dreschen; 2. Coitus.
דִּית I *a. Pa. Itpa.* 1. schwitzen, tropfen; 2. ermatten, vor Angst schlaff werden.
דִּית II *a. Pa.* mit Tinte beflecken.
דִּיְתָא (Lv 11, 14), דִּיתָא *a. f.* Geier, Weihe.
דיתיכוס l. דִּיתוֹכוֹס *x. m.* (διάδοχος?) Nachfolger, s. auch דִּידְכֵי.
דִּיַתִּיקָא, דִּיַתִּיקֵי *x. f.* (διαθήκη) Testament.
דִּיתָן (= דִּישָׁן) Volksname.
דוּךְ *x.*, s. דוּכָם.
דַּךְ *h. m.* zerknirscht, elend.
דָּכָא *h. Pi.* zermalmen, vernichten.
דְּכָא *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְכֵּי Lv 12, 8 rein sein; 2. fähig sein, Zutritt haben. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְדַכֵּינֵיהּ Lv 13, 28 1. reinigen; 2. für rein erklären. *Aph.* erziehen. *Itpa.* 1. *imp. pl.* אִדַּכּוּ Gen 35, 2 sich reinigen, gereinigt werden; 2. abgethan werden.
דיכאות l. דּוּכְמָאוֹת *x. f. pl.* (*ductus*) Wasserleitung.
דַּכְדּוּךְ *h. m.* Zerknirschung.
דִּכּוּן *x. m.* Erhöhung (auf dem Herde).
דיכון (jSchebi 35[d]) l. רִיכּוּן (so Ven.).
דכונא l. רְכוּנָא.
דְּכוּרָא (Gen 17, 14), דְּכוּרָאָה *a. m.* männliches Wesen.
דְּכוּרוּתָא *a. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.
דְּכוּתָא *a. f., c. s.* דְּכוּתַהּ Lv 12, 5 Reinheit.
דְּכְיָא (Ex 25, 39), דַּכְיָא (Lv 10, 10) *a. m., ind.* דְּכֵי Ex 25, 11, *f. d.* דְּכִיתָא Ex 31, 8 rein, schuldlos.
דַּקִּיקָא *a. m., pl.* דַּקִּיקִין Lv 16, 12 fein zermahlen.
דְּכִירָא *a. m.* eingedenk. דְּכִרְנָא Gen 9, 15 ich bin eingedenk. *f.* דְּכִירָא Thr 1, 7, mit Verbalendung דְּכִירַת Thr 1, 9.
דְּכִירְתָא *a. f.* Totenbeschwörung.
דָּכַךְ *h.* zermalmen. *Pilp.* dass.
דְּכַךְ *a.* zermalmen. *Pa. Palp.* dass. *Itpa. Itpalp.* zermalmt werden.
דִּיכְמָא, דּוּכְמָא *x. f.* (δεῖγμα?) 1. Erscheinung, Ebenbild; 2. gleichwie.
דכן *h.* l. רָכַן.
דכן *a.* l. רְכַן.
דּוּכָן *x. m.*, s. דּוּכָם.
דּוּכָן *x. m.* 1. Tribüne, Plattform; 2. gottesdienstliche Verrichtung auf der Tribüne.
דּוּכְנָא *x. m., c.* דּוּכָן Ez 42, 12 dass.
דָּכַס *h.* 1. zerstossen; 2. schwächen.
דּוּכְסָא, דּוּכוֹס, דּוּכָס *x. m.* (δούξ, δοῦκας), *pl.* דּוּכְסִין Cant 6, 8 (MS רוּכְבִין!) Haupt der Militärmacht der Provinz.
דּוֹכוֹס *x. m.* (δόκος) Balken.
דַּכְסָא *x. m.* (δοχός) Behälter.
דַּכְסוּמֵינֵי *x. f.* (δεξαμενή) Wasserbehälter, Teich.
דוכסוסטון (דוכסוסטון) l. דִּיכְסִיסְטוֹס *x. m.* (δίξεστος) auf beiden Seiten geglättetes Pergament.
דּוּכְסוּסְיָא *x. m.* (vgl. ταξεώτης) Amtsdiener.
דּוּכְסוּתָא *x. f.* Würde eines Dux.
דַּכְסָס s. דַּכְסָא.
דכ״ץ s. אח״ס.
דְּכַר *a., inf.* מִדְכַּר Gen 50, 25 1. eingedenk sein; 2. erwähnen. מַאן דְּכַר שְׁמֵיהּ wer erwähnte dies? was hat es in diesem Zusammenhang zu thun? *Aph. pf.* אַדְכַּר Jes 49, 1, *ipf.* 2 *m. sg.* תַּדְכַּר Gen 40, 14, *pt.* מַדְכַּר Gen 41, 9 in Erinnerung bringen. *Itpe. pf.* אִדְּכַר Gen 40, 23 1. sich erinnern, 2. erwähnt werden.
דִּכְרָא *a. m.* 1. *ind.* דְּכַר Gen 1, 27, *pl.* דִּכְרִין Ex 13, 12 männliches Wesen, Männchen; 2. דִּכְרָא Nu 28, 13 Widder; 3. Spross. כְּפַר דִּכְרַיָּא Ortsname.

דוּכְרָנָא (Ex 12, 14) *a. m.* Erinnerung, Andenken.

דִּכְרָנִי *h. m.* bockartig, unzüchtig.

דִּכְּתָא *a. f., ind.* דּוּכָּא 1K 14, 28 Ort.

דל s. דִּלְכֵן.

דַּל *h. m.* arm, dürftig.

דְּלָא *a.* 1. welcher nicht, dass nicht; 2. = דִּילָא (דְּאִי לָא).

דְּלָא *a., pf.* 3 *f. pl.* דְּלָאָה Ex 2, 16 1. schöpfen; 2. aufheben. *Pa.* 1. befreien, erleichtern; 2. aufheben, wegnehmen; 3. erheben. *Aph.* aufheben. *Itpe.* 1. abhängen; 2. sich heben; 3. hoch sein.

דַּלָּאָה *a. m.* 1. Wasserschöpfer; 2. Sternbild des Wassermannes.

דּוּלְבָּא *a. m.* Platane (*Platanus orientalis*).

דלבקי s. דּוּלְפְּקִי.

דלבקקום l. לוּבְקְדְקוּם.

דָּלַג *h.* springen, hüpfen. *Pi.* überspringen.

דְּלַג *a.* dass. *Pa.* springen lassen, überspringen.

דִּלְדּוּל *h. m.* 1. Herabhängen; 2. Fetzen; 3. Warze (?).

דִּלְדֵּל *h.* 1. schwächen, verringern; 2. locker machen, herabhängen lassen. *Pass.* 1. schwach, dürftig werden; 2. gelockert, losgerissen werden.

דַּלְדֵּל *a.* arm werden, zu Grunde gehen. *Pass.* losgerissen werden.

דָּלָה *h.* 1. schöpfen; 2. herausziehen. *Hi.* 1. schöpfen, bewässern; 2. in die Höhe, auf ein Spalier ziehen.

דלווא s. דַּוְלָא.

דְּלוּבָא *a. m., ind.* דְּלוּב Gen 30, 37 Platane (*Platanus orientalis*).

דִּלּוּג *h. m.* Hüpfen.

דְּלוּחָא *a. m.* Furcht.

דְּלוּתְיָא *a. m.* dass.

דְּלוּעִין *h. f. pl.* Kürbisse, s. דְּלַעַת.

דַּלּוּת *h. f.* Armut, Dürftigkeit.

דְּלוּתָא *a. f.* Bewässerung.

דְּלַח *a.* 1. verwirren, beunruhigen; 2. unruhig sein. *Aph.* verwirren, beunruhigen.

דֵּילָטוֹר *x. m.* (δηλάτωρ) Angeber, Spion.

דֵּילָטוֹרְיָא, דֵּילָטוֹרָא *x. f.* (δηλατωρία) Angeberei.

דְּלִי *h. m.* 1. Schöpfeimer; 2. בֵּית דְּלִי Ortsname.

דְּלִי *h. m.* Wassermann, Sternbild im Tierkreis.

דְּלִיָּה *h. f.* Schöpfen.

דָּלִיל *h. m.* Gewinde, Gefitze.

דְּלִילָא *a. m.* dünn, spärlich.

דְּלֵיקָה *h. f.* Brand.

דְּלֵיקְתָא (Ex 22, 5) *a. f.* 1. dass.; 2. hitziges Fieber; 3. Dt 9, 22 Ortsname.

דָּלִית *h. f., pl.* דָּלִיּוֹת Weinranke (auf Bäume emporlaufende, nicht beschnittene).

דִּלְכֵן, דְּלְכֵן, דִּל כֵּן *a.* (= דְּאִין לָא כֵּין) denn, wenn es nicht so wäre.

דָּלַל *h.* spärlich, arm, dünn sein. *Hi.* spärlich machen, ausjäten. *Pu. pt.* dürftig.

דְּלַל *a.* spärlich, arm sein. *imp.* דַּל ziehe ab. *Itpe.* sich arm zeigen.

דלם l. דְּלָם.

דִּלְמָא *a.* 1. Gen 50, 15 vielleicht. וְדִלְמָא aber vielleicht (gilt eher folgendes). מַי אָמְרִינַן — אוֹ דִלְמָא sollen wir sagen — oder vielleicht? (Aufstellung der beiden Möglichkeiten eines Problems); 2. Dt 7, 22 damit nicht.

דְּלָמָא *x. f.* (δρᾶμα) Handlung, Ereignis.

דילמא (?) (jKil 32[d]) ein Gewand.

דַּלְמַטִּיקָא *x. m.* (δαλματική) langes Gewand.

דילניה (jBabMez 8[c]) l. כְּלִידוֹנָה?

דְּלָם, דְּלוֹם *x. m.* (δόλος) 1. List, Betrug; 2. Verfälschung.

דְּלוּסְקוּם *x. m.* (γλωσσόκομον) 1. Kiste, Futteral; 2. Sarg.

דְּלַעַת *h. f., pl.* דְּלוּעִין, דְּלוּעוֹת Kürbis (*Cucurbita Pepo*).

דָּלַף *h.* tropfen.
דְּלַף *a.* dass.
דֶּלֶף *h. m.* Traufe.
דִּלְפָּא *a. m.* dass.
דִּלְפָּה *h. f.* dass.
דּוּלְפָנָא *a. m.* triefäugig.
דּוּלְפִּין, דֶּלְפִּין *x. m.* (δελφίς) Delphin.
דֻּלְפְּקִי, דּוּלְפְּקִי, (דלופקי) *x. f.* (δελφική), *pl.* דֻּלְפְּקִיוֹת dreibeiniger Tisch.
דולפקס l. לוּבְדְּקָס.
דָּלַק *h.* 1. brennen, in Flammen aufgehen; 2. verfolgen (?). *Ni.* verbrannt werden. *Hi.* anzünden.
דְּלַק *a., pt. f. sg.* דָּלְקָא 2S 22, 9, *pl.* דָּלְקָן Est II 8, 15 brennen. *Aph.* 1. *pf.* אַדְלֵיק Ex 22, 5 anzünden; 2. verfolgen (?). *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִתְּדְלָקָא Jer 51, 30 verbrannt werden.
דֶּלֶק *h. m.* Brennmaterial.
דלקטיר l. דִּלְקָטוֹר *x. m.* (δηληγάτωρ) Delegierter.
דַּלֶּקֶת *h. f.* Fieber.
דִּלְרִיָא *x. f.* (διάρροια) Diarrhöe.
דָּלֶת *h. f., pl.* דָּלְתִין der vierte Buchstabe des hebr. Alphabets.
דֶּלֶת *h. f., pl.* דְּלָתוֹת Thürflügel, Thür.
דַּלְתָּא *a. f.* dass.
דלתותא (Prov 19, 14) l. יַרְתוּתָא.
דָּם *h. m.* 1. Blut, *pl.* דָּמִים vergossenes, gesprengtes Blut; 2. Leben.
דְּמָא (Gen 9, 4) *a. m., ind.* דַּם Dt 19, 13 1. Blut; 2. Leben; 3. Blutsverwandter; 4. Kongestion.
דְּמָא *a.* 1. *pt. pl. m.* דָּמַן Jes 1, 10 ähnlich sein, gleichen. הָא לָא דָּמְיָא אֶלָּא לְהָא dies ist eher ähnlich jenem Falle (Einführung eines Dilemma's). הֵיכִי דָּמֵי wem gleicht dieser Fall? (wie ist es vorzustellen?); מִי דָּמֵי הָתָם — הָכָא sind denn die beiden Fälle gleich? dort — hier —; 2. sich vorstellen, denken; 3. schweigen (vgl. דָּמַם). *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּדַמּוּן Jes 40, 25 vergleichen, gleichstellen; 2. *pt.* מְדַמֵּי Jes 45, 9 denken, glauben. *Itpe.* 1. verglichen werden, gleichen; 2. in der Gestalt von . . . erscheinen.
דַּמָּא *m.* Personenname (אַבְדִּימוֹס Εὔδημος).
דְּמָאִין (Jud 17, 5) *a. m. pl.* Abbilder (Teraphim).
דִּמְדּוּמִין *h. m. pl.* דִּמְדּוּמֵי חַמָּה 1. Abenddämmerung; 2. Morgendämmerung.
דִּמְדָּם *h., pt. pass.* betäubt, bewusstlos.
דִּמְדָּם *a., pt. pass.* dass.
דִּמְדְּמָנִית *h. f.* von der Traube fallende, rosinenartige Weinbeere.
דַּמָּה *m.* Personenname (אַבְדִּימוֹס Εὔδημος).
דָּמָה *h.* 1. ähnlich sein, gleichen; 2. vergleichen. *Ni.* 1. verglichen werden; 2. gleich scheinen. *Pi.* 1. vergleichen; 2. einen Analogieschluss machen; 3. eine Meinung haben. *Pu.* כִּמְדֻמֶּה אֲנִי es scheint mir.
דִּמְהַרְיָא Ortsname.
דְּמוּיָא *a. m.* Bild.
דְּמוּכָא *a. m., ind.* דְּמוּךְ Cant 5, 2 Schlaf.
דָּמוּכָא *a. m., ind.* דָּמוּךְ 1 K 18, 27 Soc 59 schlafend.
דמולא l. מוּדְלָא.
דִּמּוּעַ *h. m.* Mischung, Teruma-Mischung.
דָּמוּעַ *h. m.* eine Krautart.
דְּמוּת *h. f., pl.* דְּמוּיוֹת Bild, Abbild Ebenbild.
דְּמוּתָא *a. f., c.* דְּמוּת Dt 5, 16 dass.
דְּמִטְיָנוֹס *m.* (Δομετιανός) Domitian.
דְּמַאי *h. m.* 1. Zweifelhaftes, d. h. Früchte, von denen zweifelhaft ist, ob sie verzehntet; 2. Name eines Talmudtraktates.
דּוּמְיָא *a. m.* Ähnlichkeit, Analogie. דּוּמְיָא דְּ in Analogie mit einem anderen Fall.
דְּמִיכָא (Cant 5, 2) *a. m.* Schläfer.
דָּמִיכָא *a. m., ind.* דָּמִיךְ Est II 1, 9 schlafend.
דְּמִיכְתָּא *a. f., c.* דְּמִיכַת Koh 5, 11 Schlaf.
דָּמִים, דָּמִין *h. m.* Kaufpreis, Wert.
דְּמִין (Jes 55, 1) *a. m. pl., c. s.* דְּמֵיהוֹן Nu 20, 19 dass.

דְּמִינָא *a. m.* Ähnlichkeit.

דְּמַךְ, דְּמוּךְ (Gen 2, 21) *a.* 1. schlafen; 2. entschlafen (sterben). *Itpe.* entschlafen.

דְּמָכָא (Koh 5, 11), דְּמָכָא, דּוּמְכָא *a. m.* 1. Schlaf; 2. Lager.

דְּמָכוּתָא *a. f.* das Entschlafen.

דמולא l. מוּדְלָא?

דָּמַם *h.* 1. schweigen, stumm sein; 2. ablassen von. *Hi.* zum Schweigen, Stillstand bringen. *Palp.* s. דִּמְדֵּם.

דְּמַם *a. Palp.* s. דִּמְדֵּם.

דומינו l. דּוֹמִינֵי, דּוֹמִין *x. m.* (*domine*) Herr.

דִּימוֹנִיקִ (?) *x.* etwas zum Gottesdienst der Perser Gehörendes.

דִּימוֹס *x. m.* (δῆμος) 1. Volk, Volksversammlung, Volksfest; 2. Partei im Cirkus; 3. (δημόσιος) öffentlich.

דִּימוֹס *x. m.* (*dimissus*) entlassen, freigesprochen.

דימוס l. דִּידִימוֹס.

דּוֹמוֹס (falsch דימוס) *x. m.* (δόμος) Schicht von Steinen.

דְּמָסָא (Koh 2, 8 Or 2377) *x. m.* (δημόσιον), *pl. d.* דְּמָסַיָּא Koh 2, 8 l. דְּמָסַיָּא öffentliches Bad.

דִּימוֹסְיָא *x. m.* (δημόσια), *pl.* דִּימוֹסָאוֹת 1. öffentlich, dem Staat angehörend; 2. Staatsschatz (δημόσιον); 3. Grundsteuer; 4. öffentl. Bad, Platz.

דִּימוֹסִין *x. m.* (δημόσιον) 1. öffentl. Bad; 2. Gefängnis.

דִּימָסִית *x. f.* 1. Bad; 2. bestimmter Badeort.

דִּימוֹסְנָאָה *x. m.* (δημοσιώνης) Pächter der Steuern.

דַּמַסְקוֹס (Δαμασκός) Damaskus.

דָּמַע *h.* Thränen vergiessen. *Pi.* nicht-Terumapflichtiges mit Teruma im Verhältnis von über 100 : 1 vermischen und so zu דֶּמַע machen. *Ni.* durch Mischung Teruma werden.

דְּמַע *a.*, *ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְמַע Jer 13, 17 thränen, weinen.

דֶּמַע *h.* 1. Thränen; 2. Priesterabgabe (2 Mos 22, 28).

דִּמְעָא *a. m.* 1. Thränen; 2. *c. s.* דִּמְעָךְ Ex 22, 28 der beste Saft der Früchte; 3. Priesterabgabe.

דִּמְעָה *h. f.* Thräne.

דִּמְעֲתָא (Ma 2, 13) *a. f.*, *pl.* דִּמְעִין Jer 13, 17, דִּמְעָן, *d.* דִּמְעֲתָא Est II 1, 3 1. Thräne; 2. *c.* דִּמְעַת Dt 22, 9 Priesterabgabe.

דּוּמְקְיָא Ortsname.

דְּמַר *a. Itpa.* erstaunt sein, sich wundern.

דַּמַּשְׂקָאָה (Gen 15, 2) *a. m.* Damaszener.

דְּמַת *a. f.* Aderlass.

דְּנָא *a. m.* dieser, diese. מִן קַדְמַת דְּנָא Koh 1, 9 vor diesem, vorher. כִּדְנָא so.

דַּנָּא *a. m.* grosser Krug.

דְּנַב Ortsname.

דַּנְבָא (דּוּנְבָא) *a. m.*, *c. s.* דַּנְבֵיהּ Ex 4, 4 Schwanz.

דיננאה s. זִינְנָאָה.

דונגר l. רוֹזְנֵר.

דִּנְדְּנָה *h. f.* Ceterach (*Ceterach offic.*)?

דְּנָה = דְּאָנָא.

דְּנוּן = דְּאִנּוּן.

דְּנַח (Gen 32, 32) *a.* aufgehen (von der Sonne).

דּוֹנָטִיבָא *x. m. pl.* (*donativa*) Geldgeschenk von Feldherren oder Kaisern an die Soldaten.

דִּינָטוֹס *x. m.* (δυνατός) fähig.

דַּנְכוֹ *m.* Personenname.

דִּינָמִיס *x. f.* (δύναμις) Macht, Fähigkeit.

דְּנַן (Ex 15, 16) *a. com.* dieser, diese. כִּדְנַן Gen 32, 4 so. דְּנַן תַּרְתֵּין זִמְנִין Gen 43, 10 nun zweimal. לְמָא דְנַן Nu 11, 20 warum denn?

דָּנִיסְטִים *x. m.* (δανειστής) Wucherer, Gläubiger.

דְּנַק *a. Itpe. ipf.* 2 *m. pl.* תִּדַּנְקוּן Ez 6, 7 1. seufzen; 2. Reue haben, verzweifeln.

דַּנְקָא *x. m.* (δανάκη) 1. Silbermünze, der sechsteTeil einesDenars; 2. ein Sechstel.

דנקי *m.* Personenname.

דינר *x. m.* (δηνάριον) Denar (in Gold und in Silber). 1 Golddenar = 25 Silberdenar. 1 Sela' (Stater) = 2 Sekel = 4 Silberdenar. 1 Silberdenar = 2 Provincialsela (Stater) = 6 Silberma'a = 12 Pondion = 24 Issar = 48 Masmas = 96 Kunternuk = 192 Peruta (= 70 Pfennig nach dem Münzwert).

דינרא *x. m., pl.* דינרין 2 K 5, 5 dass.

דסא, דוסא *m.* (Δοσίθεος) Personenname.

דיסגנים (jMaasSch 52[d]) *x. m.* (vgl. δίσιγνος) mit doppeltem Gepräge (?).

דספק (?) *x. m.* Sänfte, s. רספק.

דסקא *x. m.* (δίσκος) 1. Tafel, Brett; 2. offizielles Schreiben; 3. s. מסקא.

דיסקיא *x. f.* 1. (δισάκκιον) Doppelsack; 2. דסקיא פלניא l. דיסקיפלינא.

דוסקניתא s. אוסקניתא.

דסקוס *x. m.* (δίσκος), *pl.* דסקוסים 1. Teller, Scheibe, Tischplatte; 2. Personenname.

דסקיפלינא *x. f.* (*disciplina*) Unterweisung.

דסקרין *x. m.* (δισκάριον) Teller.

דסקרתא, דסקרתא *x. f.* 1. Ortschaft, Stadt; 2. Ortsname.

דסתודר *x. m.* Handtuch, Kopfbund.

דוסתי, דוסתאי *m.* (Δοσίθεος) Personenname.

דסתנא *x. m.* Portion.

דסתקא (Jud 3, 22) *x. m.* Handhabe, Griff.

דסתקא (Est II 6, 10) l. רסתקא (so MS).

דסתורין *x. m.* Pacht.

דעבד *a.* s. דיעבד.

דעדע (= זעזע) *a., ipf.* 3 *pl. c. s.* ידעדונגון (= ידעדעונגון) Na 3, 12 schütteln.

דעדק *a.* zermalmen, zerkleinern.

דעדקא *a. m., ind.* דעדק Ex 16, 14, דעדק Lv 13, 30, *pl. d.* דעדקיא Nu 23, 10 pulverisiert, dünn, klein.

דעה *h. f.* 1. Kenntnis, Erkenntnis; 2. Ansicht, Geschmack; 3. Anstand.

דעותא *a. f.* Meinung.

דעך *h. Pi.* erdrücken (?). *Ni.* umkommen.

דעך *a., pf.* 3 *m. pl.* דעיכו Jes 43, 17 erlöschen. *Aph.* auslöschen.

דעץ *a.* einstecken, einsetzen. *Pa. pf.* דעיץ Gen 30, 38 dass.

דעץ *h. m.* Bezeichnung der althebräischen Schrift, s. רעץ.

דעת *h. f.* 1. Erkenntnis, Kenntnis, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. ד׳ קצרה Unzufriedenheit. ד׳ רחבה Zufriedenheit.

דעתא (1 K 7, 14) *a. f., pl.* דעאן 1. Erkenntnis, Wissen, Verstand; 2. Gesinnung; 3. Ansicht. סלקא דעתך ist wirklich deine Meinung zu sagen? (קשיא) — דאי סלקא דעתך denn wenn du das Gegenteil annehmen wolltest, dann (entsteht folgende Schwierigkeit). לא סלקא דעתך das kann dir nicht in den Sinn kommen, (denn). סלקא דעתך אמינא du könntest auf den Einfall kommen, ich sagte.

דף *h. m.* 1. Brett, Tafel; 2. Kolumne, Spalte.

דפא (Ex 26, 16) *a. m.* dass.

דפמי s. גזריפמא.

דיפמיא *x. m.* (διαβήτης) Zirkel.

דפיא *a. m., ind.* דופי Makel, Tadel.

דפלא *x. m.* (διπλᾶ) das Doppelte.

דפלי *x. f.* 1. (διπλῆ) דפלי אסמבא doppelter Säulengang; 2. דפלי פוטרין l. דיפלופוטירין *x. m.* (διπλοποτήριον) Doppelbecher; 3. (δίβουλοι) Duumviri.

דפלומטר *x. m.* (διπλωματάριον) Behältnis für wertvolle Gegenstände.

דיפלון *x. m.* (δίπυλον?) Haus mit zwei Thüren (?).

דפלסטון *x. m.* (διπλόστωον) doppelter Säulengang.

דפן *h.* befestigen. *Pi.* zwingen.

דפן *a. Pa.* zwingen.

דַּפְנָא *a. m., pl.* דַּפְנָן Wand.

דַּפְנָא *x. f.* (δάφνη) Lorbeer.

דַּפְנָא *a. m.* Scherge.

דּוּפְנֵי, דַּפְנֵי Daphne, Vorstadt von Antiochien in Syrien.

דּוּפְנִיתָא *a. f.* Rippe, Wand.

דְּפוּסָא, דְּפוּס *x. m., pl.* דְּפוּסִין, דְּפוּסִיּוֹת 1. (τύπος) Form, Modell; 2. GenJII 49, 11 l. רְפוּס.

דְּפַק *a. Pa.* anklopfen.

דַּפְקָא *a. m.* Puls, Pulsader.

דִּפְרִיּוֹת *x. f. pl.* (δίφορος) zweimal Frucht tragend.

דּוּפוּרִין l. דִּיפוּרִין *x. f.* (διφερνή) doppelte Mitgift.

דִּיפְרוֹסְפָּא *x. m.* (διπρόσωπος) mit doppeltem Gesicht.

דִּיפְרְצוֹף *x. m.* dass.

דִּיפְשְׁקָא (?) *x. m.* Graben (?).

דַּפְתַּי Ortsname.

דִּפְתְּרָא *x. m.* (διφθέρα), *pl.* דִּפְתְּרָאוֹת, דִּפְתְּרִין 1. zum Schreiben präparierte Haut; 2. Schriftstück.

דצוצא (bBech 8b) l. רְצוּצָא *a. m.* ausgekrochenes Küchlein.

דצך (Prov 6, 22) l. רְגָךְ, s. רִגְיָא.

דצ״ך. דצ״ך עד״ש באח״ב Abbreviatur zur Bezeichnung der ägyptischen Plagen.

דִּצְיָצִין (Jes 66, 10 Ar., MS דִּיצִין) *a. m. pl.* Freude.

דַּק *h. m.* dünn, fein, zart, klein. בְּהֵמָה דַקָּה Kleinvieh.

דַּקָּא *a. m.* dünn, fein, klein. *pl. d.* דַּקַּיָּא Eingeweide.

דַּקָּא, דּוּקָּא I (Jes 40, 15) Spreu.

דּוּקָּא II (Lv 21, 20) *a. m.* mit Flor im Auge (?).

דֵּיקָא (falsch דוקא) *x. m.* (δέκα) zehn.

דָּקָא *x. m.* (δόκος) Balken.

דִּקְדּוּק *h. m.* 1. Zerkleinerung; 2. Genauigkeit, sorgfältiges Studium; 3. Einzelheit.

דִּקְדּוּקָא *a. m., pl.* דִּקְדּוּקִין Cant 5, 13 dass.

דִּקְדֵּק s. דְּקַק.

דַּקְדֵּק s. דְּקַק.

דִּקְדְּקָא *a. m.* Pulver.

דקדקירא (jMoK 81b) l. דִּקְדִּקְתָּא.

דִּקְדִּקְתָּא *a. f.* Werg.

דַּקָּה *h. f.* kleiner Raum.

דִּקּוּלָא I *a. m.* 1. Korb (aus Dattelfasern); 2. geflochtener Schuh; 3. Rauchsäule (in Palmform).

דִּקּוּלָא II *a. m.* 1. Abspülung; 2. Kessel.

דְּקוּקָא *a. m., c. s.* דְּקוּקֵיהּ Jes 30, 14 Zerstossenes, Trümmer.

דֶּקֶר *h. m.* Bohrer, Pfriemen, Meissel.

דְּקוּרָא (= דִּקּוּלָא) *a. m.* Korb (aus Dattelfasern).

דִּיקֵי *x. f.* (δίκη) Recht, Rechtssache.

דִּיקְיוֹן *x. m.* (δίκαιον) Recht. תָּבַע דִּיקְיוֹן שֶׁל Genugthuung fordern für jemand.

דִּקְלְתָא *a. f., pl.* דִּקְלָן (?) 2 S 17, 19 Dattel (?).

דַּקִּיקָא *a. m., ind.* דַּקִּיק Ex 32, 20 1. zerstossen, zermahlen; 2. zart; 3. klein.

דְּקִירָא Ortsname.

דְּקִירָה *h. f.* 1. das Graben; 2. die Erdmasse, die man mit einem Spatenstich aushebt.

דְּקִיתָא *a. f.* 1. Schwanzwirbel; 2. kleiner Zweig.

דֶּקֶל *h. m.* 1. Dattelpalme (*Phoenix dactylifera*) Dattel; 2. l. דֶּקֶר.

דִּקְלָא *a. m., pl.* דִּקְלִין Ex 15, 27 1. Dattelpalme; 2. Dattelfaser.

דַּקְלָאָה *a. m.* Korbmacher.

דִּיקוּלוֹגוֹס *x. m.* (δικολόγος) Advokat.

דִּקְלֵיטִיָנוּס, דִּקְלִיטְיָנָא, דִּקְלֵיט *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.

דִּקְלִידָא (jBer 6d Ausg. Lehm., Ven. דייקלר) (δικελλίς?) zweizinkige Hacke(?).

דקלון (jSabb 5a) l. דְּדִקְלִין s. דִּקְלָא.

דַּקְלַי *h. m.* Palmgärtner.

דִּיקוּמָנֵי (דִּיקִימָנֵי) *x. m. pl.* (*decumani*) Dekumanen, Soldaten der zehnten Legion.

דִּקְנָא (Lv 13, 30) *a. m., ind.* דְּקַן Lv 13, 29 Bart.

דּוּקָנִיתָא *x. f.* (δίκρανον) Gabel.
דִּקְנָנָא *a. m.* Bart tragend.
דּוּקִינָר *x. m.* (δουκηνάριος) Hauptmann.
דְּקוּנְתָּיָא *a. m.* aus Dekunta.
דָּקַק *h.* dünn, klein sein. *Pi.* zerstossen, zerreiben. *Ho. pt.* dünn. *Pilp.* דִּקְדֵּק 1. zerreiben; 2. glätten; 3. genau machen. *Hitpalp.* zermalmt werden.
דְּקַק *a., ipf.* 3 *m. pl.* יְדַקְקוּן Mi 1, 7 zermalmen. *Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּדִּיק Ex 30, 36 dass. *Palp.* דַּקְדֵּק 1. zermalmen; 2. genau machen, das Gewebe (durch Festschlagen des Einschlags) dichten. *Itpa. pt.* מִדַּקַּק Jes 30, 14 zermalmt werden. *Itpalp. ipf.* 3 *pl.* יִדַּקְדְּקוּן Na 3, 10 dass.
דקקה (jRhS 58[b]) l. דְּקִיקָא (?).
דָּקַר *h.* 1. durchbohren, graben, stechen; 2. ausbreiten, verzweigen. *Pi.* dass.
דְּקַר *a.* durchbohren, erstechen.
דֶּקֶר *h. m.* 1. Spitzhacke; 2. Pfahl.
דִּקְרָא, דַּקְרָא *a. m.* dass.
דִּיקְרָטִים *x. m.* (δικεράτινος) zweigehörnt.
דקוריא (jMaasSch 55[b]) l. דקייא, s. דּוּקָא.
דִּיקוּרְיוֹן *x. m.* (δεκουρίων) 1. Anführer einer Dekurie Reiter; 2. Ratsherr in den Municipien und italischen Städten.
דּוּקְרָן, דִּקְרָן *h. m.* Pfahl, zugespitzter Stab.
דִּקְרָנָא, דַּקְרָנָא *a. m.* dass.
דיקרסום l. דִּיקְרָטִים.
דִּקְתָּא *a. f.* Werg.
דּוֹר *x. m.* (δορά) Haut, Fell.
דָּרָא *a. m.* 1. *ind.* דָּר Dt 32, 7 Generation, Zeitalter; 2. Reihe; 3. l. דַּרְיָא.
דְּרָא (Ex 32, 20) *a.* 1. worfeln; 2. tragen. *Itpe.* sich beeilen.
דַּרְבּוֹנָא *x. m.* Thürhüter.
דָּרְבָן *h. m.* Stachel am Ochsenstecken.
דּוּרְבְּנָא *x. m.* 1. Anführer; 2. Thürhüter.
דָּרַג *h. Hi.* Stufen machen, Bäume in ungleicher Höhe kappen.

דַּרְגָּא, דַּרְגָּא (Est II 1, 2) *a. m., pl.* דַּרְגִּין Gen 20, 22, Ez 40, 26 Stufe, Stiege.
דרני, דרניבת? Zauberformel.
דַּרְגּוֹן, דַּרְגִּין, דּוּרְגִּין *x. m.* 1. Leibwache, 2. Leibwachtdienst.
דַּרְגָּשׁ *x. m.* Lagerstatt (Fussbank?).
דַּרְגְּשָׁא *x. m., pl.* דַּרְגְּשִׁין Ez 23, 41 Lagerstatt.
דרד l. וָדָד (?).
דַּרְדָּא (?) *a. m.* Gaumen.
דּוּרְדְּיָא *x. m.* Hefe.
דַּרְדַּג *a.* tropfen lassen.
דַּרְדּוּר *h. m.* 1. Fass; 2. Schleier.
דּוּרְדְּיָא *m.* Personenname.
דַּרְדְּנַיָא Landschaft in Moesien (Serbien).
דַּרְדְּסָא, דּוּרְדְּסָא *x. m.* Socke, Strumpf.
דַּרְדְּקָא *a. m., pl. c. s.* דַּרְדְּקֵיהוֹן Est II 3, 15 1. klein, jung; 2. Knabe.
דִּרְדֵּר *h. Pass.* sich wälzen.
דַּרְדַּר *h. m.* Sterndistel (*Centaurea calcitrapa*).
דַּרְדְּרָא *a. m.* dass.
דָּרוֹ *m.* Personenname.
דּוֹרֵךְ *h. m., pl.* דּוֹרְכוֹת Kelterer.
דָּרוֹם *h. m.* 1. Süden; 2. Südjudäa.
דָּרוֹמָא (Dt 34, 3) *a. m.* dass.
דָּרוֹמָאָה *a. m.* aus Südjudäa.
דָּרוֹמִי *h. m.* 1. südlich; 2. Südjudäer.
דָּרוֹמָיָא *a. m.* dass.
דָּרוּמְתָּא Ortsname.
דָּרוֹס s. דּוּרְסָא.
דָּרוֹסָא (דָּרוֹסַי) *m.* Personenname.
דְּרוֹעָא *a. m.* Arm.
דָּרוֹקֶרֶת Ortsname.
דְּרוֹר *h. m.* 1. Freiheit; צִפּוֹר דְּרוֹר freifliegender Vogel; 2. s. דּוּרָא.
דָּרוֹשָׁא *a. m.* Vortragender.
דּוּרָמָא *x. m. pl.* (δῶρατα) Geschenke.
דָּרֵי (= אִדְּרֵי) *a. m. pl.* Tenne.
דּוּרְיָה *x. f.* (δωρεά), *pl.* דּוּרְאוֹת Geschenk.
דּוּרְיָה *x. f.* (δέῤῥιον) cilicischer Mantel.
דריך l. דּוֹרֵךְ.
דְּרִיכָה *h. f.* Keltern.

דְּרִיסָה *h. f.* Treten.

דְּרִישָׁה *h. f.* 1. Forschen, Fragen; 2. Kreuzverhör; 3. Auslegung.

דָּרַךְ *h.* 1. treten, gehen; 2. keltern. *Ni.* 1. getreten werden; 2. gekeltert werden. *Hi.* 1. leiten; 2. gehen lassen.

דְּרַךְ (Dt 1, 36) *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּדְרוֹךְ Dt 11, 34 1. treten, hintreten; 2. überwinden. *Pa. pt. pl.* מְדָרְכִין Jes 28, 27 dreschen. *Aph. inf.* אַדְרָכָא Jes 28, 28, *c. s.* אַדְרָכוּתַהּ Jer 51, 33 1. dreschen; 2. führen; 3. einholen.

דֶּרֶךְ *h. com.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise, Methode. ד׳ אֶרֶץ 1. gute Sitte; 2. weltliche Beschäftigung; 3. Beischlaf; 4. Name eines Traktates.

דַּרְכָּא *a. m.* 1. Weg, Reise; 2. Art und Weise.

דָּרְכָא, דּוּרְכָא *a. m.* 1. Dreschen; 2. Dreschzeit.

דורכאות 1. (von *ar.* דּוּרְכָּא) *h. f. pl.* Trester; 2. l. דִּידְכָאוֹת, s. דִּידְכֵי.

דַּרְכּוֹנוֹת, דָּרִיכוֹן *x. m.* (δαρεικός), *pl.* דַּרְכּוֹנוֹת persische Münze.

דַּרְכְּמוֹנָא *x. m.* (δραχμή) Drachme.

דְּרוֹלְמוֹסְיָא *x. f.* (ἀνδρολοιμός) Menschenpest.

דָּרַם *h. Hi.* sich südwärts wenden. *Ho. pt.* מֻדְרָם nach Süden gelegen, der Sonne ausgesetzt.

דְּרַם *a. Aph.* sich südwärts wenden.

דרומילוס l. דְּרוֹמִילוֹם, s. רוֹמִילוֹס.

דּוּרְמְכָא *x. m.* (δορύμαχος) Lanzenkämpfer.

דרמינון (jSchebi 37[b]) l. דְּרְמִילוֹן.

דְּרוֹמוֹס *x. m.* (δρόμος) 1. Wettlauf; 2. Rennbahn.

דּוּרְמוֹס *x. m.* Name eines Jahrmarktes.

דורמסאות l. דּוּרְמְכָאוֹת, s. דּוּרְמְכָא.

דּוּרְמַסְקִי *h. m.* Damascener.

דַּרְמַסְקוֹס Damaskus.

דורמסקנא, דַּרְמַסְקִינָא *x. m.* (δαμασκηνά), *pl.* דַּרְמַסְקָנִיּוֹת, דַּרְמַסְקָנִין damascenische Pflaume.

דַּרְמֶשֶׂק Damaskus.

דָּרָן *h. m.* Wurm, Made, Parasit.

דַּרְנָא *a. m.* dass.

דּוֹרוֹן, דּוֹרוֹנָא *x. m.* (δῶρον), *pl.* דּוֹרוֹנוֹת, דּוֹרוֹנִין 1. Geschenk; 2. Speisopfer.

דְּרִינוֹן *x. m.* (δρύϊνον) aus Eichenholz.

דָּרַס *h.* 1. treten, stampfen; 2. niederdrücken (des Messers beim Schlachten); 3. mit den Klauen ergreifen; 4. Futter ins Maul stopfen. *Ni.* zertreten werden.

דְּרַס (Thr 2, 5) *a.* dass.

דּוּרְסָא *x. m.* Hordeum (*siliqua*), ein Drittel einer Maʿa.

דְּרָסָה *h. f.* Aufdrücken des Messers.

דּוּרְסָה (?) *h. f.* Gepresstes (?).

דָּרְסָן *x. m.* Ort, wo Felle getreten (gestampft) werden, vor dem Lohen derselben.

דְּרַע *a., pf.* 1 *sg.* דְּרָעִית Koh 2, 5 (MS זְרָעִית) säen.

דַּרְעָא *a. m., ind.* דְּרַע Cant 1, 14 (MS זְרַע) 1. Saat, Ertrag; 2. Nachkommenschaft.

דְּרָעָא (Nu 6, 19) *a. f., c.* דְּרָע Ex 6, 6 1. Arm; 2. Bug.

דַּרְפַּתְקָא *x. m.* Behältnis.

דַּרְצִינָא *x. m.* Lorbeer.

דְּרַק *a.* sprengen, streuen.

דְּרוּקָא *x. m.* (δρουθγγος) Trupp.

דּוּרְקְמֵי *x. f.* (τρωκτά) 1. trockene Frucht; 2. Frau ohne Menstruation.

דורקן l. דּוּקְרָן.

דְּרָקוֹן, דְּרָקוֹנָא *x. m.* (δράκων) Drache.

דַּרְרָא *a. m.* 1. Anlass, Berührung mit; 2. l. דַּרְדָא.

דְּרַרְיָא *x. f.* (διάρροια) Durchfall.

דָּרַשׁ *h.* 1. forschen, fragen; 2. auslegen; 3, Auslegung vortragen. *Ni.* *Hitpa.* 1. gedeutet werden; 2. vorgetragen werden.

דְּרַשׁ *a., inf.* מִדְרַשׁ Jud 5, 9 1. auslegen; 2. vortragen. *Itpe.* ausgelegt werden.

דְּרָשָׁא *a. m.* Auslegung, Vortrag.
דַּרְשִׁישׁ Ortsname.
דַּרְשָׁן *h. m.* Ausleger, Vortragender.
דַּרְשָׁנִי *h. m.* eifrig im Forschen.
דורשני *x. m.* Zahnfleisch (?).
דַּרְתָּא (Ex 27, 9) *a. f., pl. d.* דַּרְתָא Ex 8, 9, דַּרְיָא 1. Hofraum, Vorhof; 2. Hofgebäude; 3. s. רדתא.
דַּרְתְּנָא *a. m.* streitsüchtig.
דְּשָׁא *h. m.* Kraut.
דַּשָּׁא (Dt 15, 17) *a. m.* Thür, Thor.
דִּשּׁוּן *h. m.* Wegräumen der Altarasche.
דַּשּׁוֹשָׁא *a. m.* 1. Gräupner; 2. Drescher.
דָּשֵׁן *h.* fett sein. *Pi.* 1. fette Weide geben; 2. von Asche reinigen. *Hitp.* 1. saftig, stark werden; 2. als Asche weggeräumt werden.
דֶּשֶׁן *h. m.* 1. Fett; 2. Fettasche.
דִּשְׁנָא (Lv 6, 4) *a. m.* Fettasche.
דִּשְׁנָא *a. m.* Ehrengeschenk.

דִּשְׁרָא *a. m.* Hafer- oder Grasart.
דשרין (Est I 1, 6) l. כַּשְׁרִין.
דָּשַׁשׁ *h.* zerstampfen.
דְּשַׁשׁ *a. Pa. Po. ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲדוֹשְׁשִׁנּוּן Jes 63, 6, *Aph.* dass. *Palp. pt. pass.* מְדַשְׁדַּשׁ Jes 14, 19 taumeln.
דִּשְׁשׁוּתָא *a. f.* Mörser.
דַּשָּׁתָאָה *a. m.* Gräupner.
דִּשְׁתָּיִי *f.* Name eines weibl. Dämons.
דשתן (jSchek 49[b]) l. דִּשְׁתָּן, s. שְׁתָא.
דַּשְׁתְּנָא *x. f.* menstruierendes Weib.
דָּת *a.* (= דְּאַתְּ) da du, der du.
דָּת *h. f.* 1. Gesetz, Gebrauch; 2. Religion.
דָּתָא *a. f.* dass.
דִּתְאָה (Gen 1, 11) *a. m.* Kraut.
דָּתְבְרָא *a. m.* Gesetzeskundiger, Richter.
דיתיכום s. S. 92[a].
דוּתְקָא s. דְּיוּתְקָא.
דֵּיתְרוֹסִין *x. m.* (δευτέρωσις) Mischna.

ה

ה fünfter Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ה als Zahlzeichen = 5.
הֲ־, הַ־ *h.* Interrogativ-Präfix: 1. denn? etwa? 2. ob. אִם — הֲ ob — oder.
הֲ־, הַ־ *a.* Interrogativ-Präfix: 1. denn? etwa? הֲלָא Gen 4, 7 nicht wahr? 2. ob. אִם — הֲ Nu 13, 19 ob — oder.
הַ־, הָ־, הֶ־ *h.* bestimmter Artikel.
הָ־ (Dt 1, 10) *a.* (= הָא) siehe! וְהָ־ und doch. הָלִיכִי Ex 2, 9 da hast du. וְהָתְנַן und doch lehren wir (in der Mischna). וְהָכְתִיב und es steht doch geschrieben.
הָא I (= הָדָא) *a. f.* diese, dieses. הָא כִּדְאִיתָא וְהָא כִּדְאִיתָא dieses, wie es ist, und jenes, wie es ist (die beiden in Rede stehenden Fälle haben nichts mit einander zu thun). הָא מַנִּי wer (wessen Meinung) ist dies?

הָא II (Gen 3, 22, Jer 4, 13) 1. siehe! וְהָא und doch; 2. ach!
הֵא 1. Name des fünften hebr. Buchstabens; 2. Name eines Wurmes; 3. הֵא הֵא Personenname.
הָאִדְּנָא *a.* jetzt.
הַאֲזָנָה *h. f.* Hören.
הָאֵי, הָאי s. הָי.
הָאֵיךְ (Est II 1, 3) *a.* wie.
הָאֵיךְ *a. m.* jener.
הָאֵל s. הָל.
הָאִלֵּין (Dt 4, 6) *a. com. pl.* diese.
הַאֲמָנָה *h. f.* 1. Bekräftigung, Beglaubigung; 2. Treue, Zuverlässigkeit.
הָאן s. הָן.
הָאֲנָא (Ex 4, 23, Jer 23, 32) *a.* siehe ich!
הָאִנּוּן (Ex 2, 23) *a. com. pl.* jene.
הָאסְטוּ (jSchebi 35[a]) *a.* (= הָא סְטוּ) o, über den Abfall! (?).

הַאָרָה *h. f.* Anzünden, Leuchten lassen.
הַב *a.* s. יְהַב.
הֲבָאָה *h. f.* Bringen, Herbeiführen.
הֲבַאי s. הֲבַי.
הַבְאָשָׁה *h. f.* 1. Beschämung; 2. Entstellung (durch Krankheit).
הַבְדָּלָה *h. f.* 1. Abschneiden, Absondern; 2. Absonderung; 3. Segensspruch am Ausgang des Sabbats und der Festtage.
הִבְהֵב *h.* 1. sengen, rösten; 2. sich befangen stellen. *Hitp.* versengt werden.
הַבְהֵב *a.* 1. versengen, rösten; 2. leidenschaftlich sein.
הַבְהָבָא *a. m.* Glut.
הַבּוֹ *m.* Personenname.
הַבָּטָה *h. f.* Hinblicken, Beobachten.
הַבְטָחָה *h. f.* 1. Versicherung, Zusage; 2. Vertrauen.
הֲבַי *h. m.* Unnützes, Nichtiges.
הביל l. הֲבִיל.
הֲבִירָא (l. חֲכִירָא?) *a. m.* 1. finster; 2. Dunst, Finsternis.
הַבְכֵּין *a.* ja, dann.
הָבַל *h. Pi.* dörren. *Hi.* zu dampfen anfangen.
הֲבַל *a. Pa.* 1. Eitles thun, töricht handeln; 2. ausgelassen sein. *Itpa.* betört werden.
הֶבֶל *h. m.* 1. Hauch, Dampf; 2. Eitelkeit.
הַבְלָא *a. m.*, הֲבֵל הֲבָלִין Koh 1, 2 dass.
הַבְלוּתָא *a. f.*, *ind.* הֲבָלוֹ Koh 1, 2 Eitelkeit.
הַבְלִילָא, הוּבְלִילָא *a. m.* der erste Magen der Wiederkäuer.
הַבְלָעָה *h. f.* Verschlingung, das Inbegriffensein nicht genannter Dinge in einem Vertrag (Kauf, Dienstmiete).
הַבְסְתִּיר *x. m.* (ἀβεστιάριος) der Aufseher über die kaiserliche Kleiderkammer.
הֶבְעֵר *h. m.* Beschädigung durch unvorsätzl. Brandstiftung.

הַבְעָרָה *h. f.* 1. Anzünden; 2. Verbot des Feueranzündens am Sabbat; 3. Wegschaffen, Vernichten.
הֶבְקֵר s. הֶפְקֵר.
הַבְרָא *a. m.* Finsternis.
הַבְרָאָה *h. f.* 1. Genesung, Kräftigung; 2. סְעוּדַת ה' Mahl, das man den Leidtragenden nach der Beerdigung giebt.
הֲבָרָה *h. f.* 1. Schall, Lärm; 2. Gerücht.
הַבְרָיְתָא, הוּבְרָיְתָא *a. f.* Mahlzeit nach der Beerdigung.
הֲגָא *a.*, *pt.* הָגֵי Jos 1, 8 sinnen, murmeln, sprechen. *Aph.* wie von אֲגָא, *pt.* מָיְגֵי Jes 27, 8 dass.
הֶגָא *h. m.* Gedanke, Geflüster.
הַגְבָּהָה *h. f.* 1. Aufheben (eines Fundes); 2. Überhebung.
הַגְבָּלָה *h. f.* Grenzenziehen.
הַגָּדָה *h. f.* 1. Aussage, Verkündigung; 2. Erzählung; 3. nicht gesetzlicher Stoff der Tradition; 4. Liturgie der Passahnacht.
הֲגָדִים, הוּגְדִּם *m.* Personenname.
הֶגְדֵּר *h. m.* (für הֶקְדֵּשׁ) Weihung für das Heiligtum.
הָגָה *h.* 1. sinnen; 2. aussprechen, lesen. *Ni.* gelesen, ausgesprochen werden. *Pi.* öffnen, blosslegen (?). *Hi.* Zauberformeln murmeln.
הָגָה *h. f.* ein Dornstrauch, Mannaklee (*Hedysarum Alhagi?*).
הֶגֶה *h. m.* 1. Gedanke; 2. Nachdenken, Studium.
הגוין s. חֲגְוִין.
הֶגְזֵר *h. m.* (für הֶקְדֵּשׁ) Weihung an das Heiligtum.
הֲגִיָּה *h. f.* 1. Lesen; 2. Sinnen.
הִגָּיוֹן *h. m.* dass.
הֶגְיוֹנָא *a. m.*, *c. s.* הֶגְיוֹנְהוֹן Thr 3, 62 (Ausg. Ven. לְהֶגְיוֹנְהוֹן, MS מְלוֹלֵיהוֹן) dass.
הַגְלָשָׁה *h. f.* Veröffentlichung.
הֶגְמוֹן *x. m.* (ἡγεμών), *pl.* הֶגְמוֹנִין, הֶגְמוֹנִיּוֹת 1. Statthalter (*praeses provinciae*); 2. Herrscher; 3. Stadthaupt.

הֶגְמוֹנָא *x. m., pl.* הֶגְמוֹנִין Est II 8, 7 dass.

הֶגְמוֹנְיָא *x. f.* (ἡγεμονία) 1. Statthalterwürde; 2. Herrschaft; 3. Verwaltungsbezirk.

הָגַן *h., pt. pass. m.* הָגוּן, *f.* הוֹגֶנֶת passend, tauglich, würdig. *Hi. pt. pl. f.* מהגינות jKeth 25ᵇ l. מְהֻגָּנוֹת. *Pu. pt.* מְהֻגָּן dass.

הָגַן *a. Pa. pt. pass.* מְהַגַּן, מְהֻגָּן tauglich, würdig.

הוֹגֶן *x. m.* 1. (ἀγκών) Krümmung, Rand; 2. (ὄγκινος) Widerhaken, Anker, Ballaststein.

הוֹגֶן *x. m.* (εὐγενής) Dromedar.

הוֹגְנָא *x. m., pl. c.* הוֹגְנֵי Jes 60, 6 dass.

הוֹגְנֵם *x. m.* (εὐγενής) edel.

הוֹגְנֵיסִים *x. f.* (εὐγένεσις) edle Abkunft.

הַגָּעָה *h. f.* Schlagen.

הַגְעָלָה *h. f.* Ausspülen mit heissem Wasser.

הֲגָפָה *h. f.* Verschliessen.

הַגְרָה, הַגְרָא Landstrich in Arabien.

הַגְרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagra, viell. Muhammedaner.

הֶגְרֵל *h. m.* Losen.

הַגְרָלָה *h. f.* dass.

הֶגְרֵם (jNed 36ᶜ) *h. m.* (Verdrehung von הֶקְדֵּשׁ) Weihung ans Heiligtum.

הַגְרָמָה *h. f.* Abseitslenken des Schlachtmessers.

הַגְרוֹנְיָא Ortsname.

הונרם s. הוּנְדָּם.

הַגָּשָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Darbringen.

הִגְתָא (Est II 2, 7), הָגְתָא *a. f., pl.* הָגִין Dornstrauch, ähnlich dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הָדָא (Gen 15, 18) *a. f.* 1. diese. הִיא הָדָא הִיא הָדָא das ist ein und dasselbe; 2. halloh!

הָדָדֵי *a.* לַהֲדָדֵי Est II 1, 1. 7 einander.

הוֹדוּ, הֹדּוּ Indien.

הִידְוָאָה (Jer 13, 23), הִדְוָאָה *a. m.* Inder.

הֲדוּדֵי, הֲדוּדוּ (?). בֵּית ה׳ steiler Berg bei Jerusalem.

הִדּוּס *h. m.* durch das Treten des Geflügels zugefügter Schaden.

הִדּוּק *h. m.* Einfügung, Verschluss.

הִדּוּר *h. m.* 1. Verherrlichung; 2. Ehrerbietung.

הֲדוּרָא I *a. m.* ausgezeichnet.

הֲדוּרָא II *a. m.* 1. Gewinde, Gekröse; 2. steiler Abhang; 3. s. הֲדוּדוּ.

הֲדוּרָה *h. f.* Rückkehr.

הַדָּחָה *h. f.* 1. Abspülung; 2. Verführung.

הֲדֵי *a.* 1. בַּהֲדֵי mit, zu. בַּהֲדֵי דְּ während; 2. לַהֲדֵי in der Richtung auf.

הֲדְיָא *a.* בְּהֶדְיָא, לְהֶדְיָא 1. eigens, ausdrücklich; 2. besonders; 3. sofort.

הַדְיָב (Jer 51, 27, Ez 27, 23, MS חַדְיָב) Adiabene.

הַדְיָבָא, הַדְיָבְאָה *a. m.* aus Adiabene.

הַדְיָה, הַדְיָא, הוּדְיָה *h. a. f.* 1. בַּר) ה׳ (בַּר ein Raubvogel (Weihe); 2. *m.* Personenname.

הֶדְיוֹט *x. m.* (ἰδιώτης), *f.* הֶדְיוֹטִית, *pl. m.* הֶדְיוֹטוֹת 1. Gemeiner, Unedler, Privatmann; 2. Unwissender.

הֶדְיוֹטָא *x. m., ind.* הֶדְיוֹט Gen 28, 17, *pl.* הֶדְיוֹטִין dass.

הדיוכא l. דִּיוּכָא s. דִּיכֵי.

הֶדְיוֹכִין (= הַנְדְּיוֹכִין) *x. m. pl.* (ἡνιοχία) Wagenrennen.

הָדֵין (Gen 15, 2) *a. m.* dieser.

הדייף, הדיית l. הַדְיָב.

הָדֵךְ *a. com.* jener da.

הַדְלִיקְתָא *a. f., ind.* הַדְלִיקָא Est II 1, 8; 3, 8, MS הַלִּיקָא 1. Anzünden; 2. Feuer, Feuersbrunst.

הַדְלָקָה *h. f.* Anzünden.

הֲדַם *a. Pa. pf.* הַדֵּים 1K 18, 33 1. zerteilen, zerstücken; 2. die zerteilten Stücke hinlegen.

הֲדֹם *h. m.* Fussschemel.

הדם l. הֲדַם.

הַדְמָא *a. m., pl.* הַדְמִין Est II 8, 15 Stück, Glied.

הדימה (SchirR 1, 11) Eigenname (?).

הַדְנָא s. הָאַדְנָא.

הָדַם *h. Pi.* treten.

הדם 1. *pt.* מהדם jPea 15[d] l. מְקַלֵּם s. קְלַם; 2. l. הֲרַם.

הֲדַס *h. m.* Myrthe.

הֲדוּס (Est II 3, 1) *m.* Eigenname (viell. nur Variante zu הֲדַס).

הֲדַסָּא *a. m., pl.* הֲדַסִּין Lv 23, 40 1. Myrthe; 2. Myrthenzweig.

הֲדַסָּה *h. f.* 1. Myrthenzweig; 2. Beiname der Esther.

הדוסטא (jSabb 8[a]) l. הָרוּסְטָא.

הדסמ״ב Merkwort für הבאה, וידוי, אסור, טומאה, ביעור vom zweiten Zehnten.

הָדַף *h.* treiben, stossen. *pt. pass.* הָדוּף eilig, rasch.

הֲדַף *a.* dass.

הָדַק s. חָדַק.

הֲדַק *a.* hineinstossen, eindrängen, befestigen. *Aph.* dass. *Itpe.* hineingezwängt, befestigt werden.

הָדַר I *h., pt. pass.* הָדוּר (?) rund (?).

הָדַר II *h.* auszeichnen. *pt. pass.* הָדוּר herrlich. *Pi.* dass. *Hitp.* ausgezeichnet werden.

הֲדַר I *a., pf.* 1 *pl.* הֲדַרְנָא Thr 3, 42 1. zurückkehren; 2. wiederholt thun; 3. Busse thun. *Pa.* 1. herumgehen; 2. nachspüren. *Aph. pt. pl.* מַהַדְרִין Est II 3, 8 1. zurückbringen, wiedergeben; 2. wiederholen; 3. entgegnen, antworten; 4. herumtragen. *Itpe. Itpa.* 1. zurückgehen; 2. herumgehen.

הֲדַר II *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תְּהַדַּר Lv 19, 15 auszeichnen.

הָדָר *h. m.* Schmuck, Pracht.

הֲדַר *a.* nachher, dann.

הִידוֹר *x. m.* (ὕδωρ) Wasser.

הַדְרָא I s. הַדּוּרָא.

הַדְרָא II (Est II 8, 13) *a. m.* Ehre, Schmuck.

הוּדְרָא *a.* dünne Stange, Leiste.

הַרְדָאָה s. הַדְרָאָה.

הַדְרַבְלָא, הַדְרוֹלִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

הֲדָרָה *h. f.* Schönheit, Schmuck.

הַדְרוֹנָא s. חַדְרוֹנָא.

הַדְרִינָא *x. m.* hadrianisch.

הַדְרִינִי *x. m.* hadrianisch.

הַדְרִיָנוֹס *m.* (Ἀδριανός) Personenname.

הדרינתא l. הַדְרָנִיתָא.

הִדְרוֹלִים *x. f.* (ὕδραυλις) Wasserorgel.

הַדְרָנָא *a. m.* Kreis, Rundung. הֲדַר ה׳ rings herum.

הַדְרָנָא *a. m.* Wortbrüchiger.

הַדַרְנִיאֵל *m.* Name eines Engels.

הַדְרָנִיתָא *a. f.* Wortbrüchige.

הִדְרָנִיקוֹס *x. m.* (ὑδραντικός) wassersüchtig.

הדרם l. הָרְדָם.

הִדְרָקוֹן, הִדְרוֹקָן *x. m.* (ὑδερικός) wassersüchtig.

הָהּ *h.* ach! o weh!

הָהָא *a. m.* Name einer Made.

ההוא (Gen 15, 18), הָהוּא *a. m., pl.* הָאִנּוּן Ex 2, 23 jener.

ההיא (Dt 7, 5), הָהִיא *a. f.* jene.

הָהֵין, הָהֵן *a. com.* dieser.

הָהֲנוּ = הָהֵן הוּא.

הָהֲנִי = הָהֵן הִיא.

הוֹ *h.* wehe!

הוּ (הָווֹ) *a.* jener.

הוּא, הוּ *h. m., f.* הִיא, הִי, *pl.* הֵם, הֵן 1. er; 2. dieser. וְהוּא שֶׁ nur wenn.

הוּא (Gen 13, 1), הוּ *a. m., f.* הִיא Gen 12, 19, הִי, *pl. m.* אִנּוּן Gen 6, 3, *f.* אִנִּין Gen 6, 2 er.

הֲוָא (Gen 1, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהֵוֵי Gen 18, 18, יְהֵי Ex 22, 24, לֶיהֱוֵי, יְהֵא Cant 7, 14 l. יְהֵא, *imp. sg. m.* הֱוֵי Ex 23, 7, *f.* הֲוָאי Nu 5, 19, *inf.* מְהֱוֵי Gen 10, 8, מִהְוָה Nu 30, 7 1. sein, existieren, werden. הֲוָה אָמֵינָא ich hätte sagen können; 2. verweilen,

diskutieren. הָוֵי בָהּ er machte dagegen Einwände.

הָוָאי s. הָבֵי.

הוֹאִיל h. a. | הוֹאִיל da ja.

הוּבְדָא a. m. Vernichtung.

הוּבְדָנָא a. m. Untergang.

הוּבָאֵי (Jes 7, 23) a. m. pl. ein Dornstrauch.

הוֹבְרִים h. m. pl. Horoskop.

הוֹגֶן h. m. das sich Ziemende, Schicklichkeit. כְּהוֹגֶן recht.

הוּגַן x. m. (εὐγενής) Dromedar.

הוּגְנָא x. m., pl. c. הוּגְנֵי Jes 60, 6 ind. dass.

הוֹד h. m. Pracht, Herrlichkeit.

הוֹדָא a. m. dass.

הוֹדָאָה h. f. 1. Bekenntnis; 2. Eingeständnis (Anerkennung einer Forderung); 3. Danksagung; 4. die erste der drei letzten Benediktionen des 18-Gebetes; 5. l. הֲדָאָה, s. הֲדָיָה.

הוֹדָאָה (Jos 7, 19, MS אוֹדָאָה) a. f. ind. dass.

הוֹדוּ s. הֹדוּ.

הוֹדוּ h. Abteilung des Hallel.

הוֹדָיָה s. הוֹדָאָה.

הַוָּה h. f. Unglück.

הָוָה s. הָיָה.

הָוָה h. ach!

הוֹי h. wehe!

הָוֵי a. (pt. v. הָוָה) folglich.

הֲוָיָה h. f. 1. Sein, Wesen, Bestand; 2. Verehelichung; 3. Einwand.

הוֹכֵחַ h. m. Muster, Beweis.

הוֹל h. lustig sein. Pol. verlachen.

הָוְלָד (Jes 60, 6, MS חָוְלָד) midianitischer Stamm.

הוֹלָכָה h. f. 1. Tragen, Bringen; 2. Vorwärtsbewegen des Schlachtmessers.

הוֹלֵלָה h. f. Torheit, Tollheit.

הוֹן h. m. 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft. לְהוֹנִי nach meiner Fähigkeit, gemächlich.

הוֹן a. m. dieser.

הוֹנָא, הֲוָנָא a. m. 1. Vermögen; 2. Fähigkeit, Kraft.

הֲוָנָא a. m. Becken.

הוֹנָא m. Personenname (Chonja).

הוֹנָאָה, הוֹנָיָה h. f. 1. Bedrückung, Unrecht; 2. Übervorteilung.

הוֹפָעָה h. f. Erscheinung, Offenbarung.

הוֹפָעוּתָא a. f., c. הוֹפָעוּת Jud 5, 4 dass.

הוּץ h. m. Blättchen am Palmzweig.

הוּצָא a. m. 1. dass.; 2. Spitze; 3. Straucharl, zu Hecken verwandt; 4. Ortsname.

הוֹצָאָה h. f. 1. Hinaustragen. ה׳ הַמֵּת Leichenbegängnis. ה׳ הַנֶּפֶשׁ Ableben; 2. Hervorbringen, Treiben; 3. Ausgabe; 4. Hinausgehen.

הוּצָל Ortsname.

הוּצָן h. m. roher Flachsstengel.

הוּק s. חוּק.

הוֹקָעָה h. f. Aufhängen.

הוֹרָדָה h. f. Herunterbringen.

הוֹרֶה h. m., pl. הוֹרִים Erzeuger, Eltern.

הוֹרָה h. f. 1. Erzeugerin; 2. Schwangerschaft.

הוֹרָיָה h. f. 1. Belehrung; 2. Entscheidung; 3. Lehramt; 4. pl. הוֹרָיוֹת Name eines Mischnatraktates.

הוֹרָיְתָא a. f. dass.

הוֹרָיוּתָא a. f. Unterweisung.

הוֹשָׁטָה h. f. Hinreichen, Hinlangen.

הוּשָׁן h. m. roher Flachsstengel, s. הוּצָן.

הוֹשָׁעָה h. f. Befreiung.

הוֹשַׁעְיָה m. Personenname.

הוֹשַׁעְנָא (Est II 3, 8) a. m. 1. Bachweide des Laubhüttenfestes; 2. Feststrauss des Laubhüttenfestes; 3. der 7. Tag des Laubhüttenfestes.

הַוְתָא a. f. Verderben.

הָוְתִיאוֹס x. (εὐθέως) sogleich.

הַזָּאָה h. f. Sprengung.

הֲזָדָה h. f. 1. mutwilliges Handeln; 2. Gebrauch des Stammes זוד im bibl. Text.

הַזָּיָה h. f. Sprengung.

הַזְכָּרָה h. f. 1. Gedenken, Erwähnen; 2. Mahnung an einen Schuldner;

3. Erwähnung des Regens in der 2. Benediktion des 18-Gebets; 4. Aussprechen des Gottesnamens; 5. das Tetragramm.

הֲזָמָה *h. f.* Überführung falscher Zeugen.

הַזְמָנָה *h. f.* 1. Bestimmung eines Dinges zu einem bestimmten Gebrauche; 2. Vorladung.

הַזְמָנוּתָא *a. f.* Vorladung.

הִזְמְתָא *a. f., pl.* הִזְמֵי 1. ein dorniges Kraut (Mannaklee, *Hedysarum Alhagi*); 2. Bündel.

הֶזֵּק *h. m.* Beschädigung, Schaden.

הַזְקָא *a. m.* dass.

הָזָר *x.* tausend.

הִזְרָא s. חִזְרָא.

הַחְיָה *h. f.* Erhaltung (am Leben).

הֶחְלֵט *h. m.* 1. definitiver Entscheid; 2. Entscheidung über den Ausbruch des Aussatzes, Zustand nach der Entscheidung.

הַחְלָטָה *h. f.* Mischung, Durchrühren.

הֲטָבָה *h. f.* 1. Gutesthun; 2. das Gelübde, etwas Gutes zu thun; 3. Zurechtmachen, Putzen.

הַטְבָּלָה *h. f.* Eintauchen.

הִטּוּי *h. m.* Gleiten.

הֶטֵּחַ *h. m.* Tünche.

הֶטֵּפַח *h. m.* Pflaster.

הֲטָחָה *h. f.* 1. Stossen: 2. Stoss, Quetschung.

הַטָּיָה *h. f.* 1. Beugung, Biegung; 2. Beugen des Rechts; 3. Hinneigen (der Majorität Folgen).

הַטְּלִים, הוטלים *x. m.* (ἀτελής) frei, unverheiratet.

הַטְּלִים, הוטלים *x. m.* 1. (κατάλυσις) Karawanserei, Bazar; 2. (ἄθλιος) unglücklich.

הַטְמָנָה *h. f.* Warmhalten der Speise für den Sabbat.

הִטְנָא (?) *x. m.* Riedgras, Binse.

הַטָּפָה *h. f.* Ausdruck für prophetische Rede.

הֶטְרֵחַ *h. m.* Vorbereitung.

הִטְּרִית *x. f.* (ἴτριον) Nudeln.

הֵי Buchstabe He.

הִי *a.* 1. *f.* (= הִיא) sie; 2. wehe!

הֵי *a.* siehe! הֵילָךְ da hast du. הֵי כְ Koh 10, 1, הֵי כְמָא Cant 8, 1 wie.

הֵי, הַי *a.* 1. welcher? 2. wo? הֵי דֵין, הַי דֵין 1. welcher? 2. wo? *f.* הֵי דָא, הַי דָא welche? אַהַיָא (= עַל הַי הָא) auf welchen Fall (bezieht sich) dies?

הַאי, הָאי (Ru 4, 6, Est II 1, 1) *a. m.* (= הָדֵין) dieser, jener. הַיְנוּ (= הָדֵין הוּא) das ist. הַאי מַאי was ist dies? (wie kannst du dies sagen?).

הִיא (Gen 12, 19) *h. a. f.* sie. הִיא הִיא das ist dasselbe.

הַיָּא *a.* schnell! allons!

הֵיאַךְ *h.* wie?

הִיגָה *h. f., pl.* הִיגִין Dornstrauch, verwandt dem Mannaklee (*Hedysarum Alhagi*).

הִיגְתָא *a. f.* dass.

הֵידָא, הַיְדָא (Est II, 5, 14) *a. f.* 1. welche denn? 2. הֵידָא לֵיהּ *a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat er zu schaffen?

הֵידְוָאָה (Jer 13, 23) *m.* Inder.

הֵידֵין, הֵידַין (Est II 6, 10), הֵידֵי, הֵידַי (Est II 8, 7, MS הידא, korrigiert in הֵדָא) *a. m.* 1. welcher denn? 2. welches? 3. wo? הֵידֵי לֵיהּ *a*) wo ihm? wo findet er es? *b*) was hat es zu schaffen?

הֵידֵין *a.* dann.

הָיָה *h.* sein, werden, geschehen. *pt.* הֹוֶה 1. gewöhnlich; 2. existierend. הֲוֵי (הֱוֵי) אוֹמֵר du musst zugeben. *Pi.* 1. werden lassen; 2. verfügen über.

הֵיהִי *m.* Personenname.

הֵיךְ (Est II 1, 8), הֵי כְ (Koh 10, 1) *a.* 1. wie (Praep.); 2. הֵיךְ דְּ Est II 1, 1, הֵיךְ מָה דְּ wie (Conj.); 3. wie?

הֵיכָא (Jer 3, 2, MS אֵיכָה; Jes 49, 21, MS אֵיכָא), הֵיךְ *a.* 1. wo? תַּנָּא הֵיכָא קָאֵי דְּקָתָנֵי worauf fusst der Tradent, dass er lehrt? 2. כָּל הֵיכָא דְּ überall wo; 3. wohin.

הֵיכְדָא *a.* הֵיכְדָא דְ wie.
הֵיכְדֵין *a.* 1. ebenso; 2. wie? o wie!
הֵיכִי (Est II 1, 8) *a.* wie? wie nun?
הֵיכִין *a.* wie?
הֵיכָל *h. m.* 1. Palast; 2. Tempel; 3. das Heilige im Tempel im Gegensatz zum Allerheiligsten.
הֵיכְלָא (1 K 6, 3) *a. m., c. s.* הֵיכְלֵיהּ Gen 49, 11 dass.
הֵיכְמָא, הֵי כְמָא (Cant 8, 1) *a.* הֵיכְמָא דְ, הֵי כְּמָא דְ Cant 7, 6, Koh 11, 5 wie.
הֵיכָן *a.* wo? לְהֵיכָן wohin? מֵהֵיכָן woher?
הֵיכְנָא, הֵיכְנָה *a.* 1. so; 2. o wie!
הֵילֵין, הֵילֵין *a. pl. com.* 1. diese; 2. (falsch היילון) welche denn?
הֵילָךְ *h.* 1. weiterhin; 2. hierhin, dorthin.
הֵימָא l. חֵימָא.
הֵימַג s. בַּר הֵימַג.
הֵימִין (Gen 45, 26) *a. Ha.* von אמן 1. vertrauen, glauben; 2. auf Treu und Glauben leihen. *pt.* מְהֵימַן, מְהֵימָן Gen 21, 7, *d.* מְהֵימְנָא Dt 7, 9 glaubwürdig. *Ittaph. ipf.* 3 *m. pl.* יִתְהֵימְנוּן, יִתְהַמְנוּן Gen 42, 20.
הֵימִינָא s. הֵמִינָא.
הֵימֶנּ־ *h.* (= מִן), z. B. הֵימֶנִּי von mir.
הימן (jBabK 4[b]) l. מְהֵימַן.
הֵימָנוּתָא *a. f., ind.* הֵימָנוּ Dt 32, 20 Treue. הֵימָנוּתָא auf Treue, wahrlich!
הֵימָנִית *h. f.* stetig, beständig.
הֵין *h.* ja.
הֵין, הִין *a.* (= אִין) wenn.
הִין *h. m.* ein Flüssigkeitsmass (Hin), ein Sechstel des Bath.
הִינָא (Ex 30, 24) *a. m.* dass.
הינא? (bPes 37[a]) *h. f.* Bezeichnung eines Kuchens.
הַיְנוּ (הָיְנוּ?) *a.* (= הָדֵין הוּא) das ist. הַיְנוּ תַּנָּא קַמָּא ist er nicht derselben Meinung wie der erstgenannte Tannäer? הַיְנוּ — הַיְנוּ das ist ein und dasselbe.
הֵיפִּינוֹס *x. m.* aus Haifa.
הָהְ *a. com.* jener.

הָךְ (= הֲלָךְ) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְהָךְ Dt 20, 6 gehen.
הָכָא (Gen 22, 5) *a.* 1. hier; הָכָא וְהָכָא hier und dort. לְהָכָא hierher. מִן הָכָא, מֵהָכָא von hier; 2. in Babylonien (wenn der Gegensatz הָתָם in Palästina); 3. hierher; 4. jetzt.
הַכָּאָה *h. f.* Schlagen.
הַכְאֲכָא (הכתכא) *a. m.* Schramme.
הָכְדֵין (Est II 3, 8) *a.* 1. so. בְּהָכְדֵין deshalb; 2. jener.
הָכָה s. הָכָא.
הֶכְחֵשׁ *h. m.* Widerspruch.
הַכְחָשָׁה *h. f.* 1. Widerspruch, Gegenzeugnis; 2. Abmagerung.
הָכִי (Est II 1, 1. 3, 2) *a.* so, auf diese Weise. אַפִּלּוּ הָכִי trotzdem. מִשּׁוּם הָכִי deswegen. בָּתַר הָכִי nachher. הָכִי הַשְׁתָּא ist es nun so? (ist diese Analogie denn korrekt?) הָכִי נַמִּי so verhält es sich wirklich. כָּל הָכִי so viel. אַדְּהָכִי וְהָכִי während dessen.
הַכָּיָה *h. f.* Schlagen.
הָכִיל *a.* also, demnach.
הָכֵין (Jes 51, 6, Cant 1, 1) *a.* so. הָכֵינִי (= הָכֵין הִיא) so ist es.
הֶכֵּן *h. m.* 1. Vorbereitung, Fertigstellung; 2. Bereitstellung von Speisen für Sabbat oder Freitag.
הכינה l. חֲנִיכָה.
הַכְמָנָה *h. f.* Verstecken (von Zeugen).
הֶכֵּן *h. m.* 1. Vorbereitung; 2. Bezeichnung des Weges in die Freistadt.
הֲכָנָה *h. f.* dass.
הַכְנָסָה *h. f.* 1. Hineinbringen. ה׳ אוֹרְחִים Gastfreundschaft; 2. Eintritt, Einkehr, Rückkehr.
הֶכֵּר *h. m.* 1. Erkennen; 2. Erkennungszeichen; 3. הֶכֵּר פָּנִים Parteilichkeit.
הֶכֵּרָא *a. m.* dass.
הַכָּרָה *h. f.* Erkennung.
הַכְרָזָה *x. f.* öffentliche Bekanntmachung.

הֶכְרֵעַ *h. m.* 1. Übergewicht; 2. Verbindung eines Wortes mit dem vorhergehenden oder folgenden Satzteile.

הַכְרָעָה *h. f.* 1. Übergewicht; 2. die richtige Wortverbindung; 3. die Entscheidung für eine Ansicht bei Meinungsverschiedenheit.

הֶכְשֵׁר *h. m.* 1. Zurichtung, Veranstaltung; 2. Fertig-, Tauglichmachen.

הֶכְשֵׁרָא *a. m.* dass.

הַכְשָׁרָה *h. f.* Tauglichkeit.

הַכְשָׁרוּת *h. f.* dass.

הָל *h.* 1. weiterhin; 2. לְהָל *a.* dort; *b.* ferner.

הָל, הָלָא, הַלְאָה *a.* לְהַלְאָה Gen 19, 9, Lv 22, 27, Nu 15, 23; 17, 2; 32, 19, לְהָלָא 1. weiterhin. מֵהַלְאָה לְ (!) Gen 35, 21 jenseits von; 2. ferner.

הִלָּא *m.* 1. Personenname; 2. halloh!

הֲלָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יַהֲלֵי Jes 42, 4 ermüden. *Pa. Aph. pt. pl.* מַהֲלַן Jes 7, 13 müde machen.

הַלְכְּשִׁשָׁא, הַלְכְּשׁוּשָׁא l. הלבשושא, הלבששא, s. dasselbe.

הָלָה *h. m.* dieser.

הַלְוָאָה *h. f.* Ausleihen.

הַלְוַי, הַלְוַאי, הַלְוַי *a.* o dass doch!

הַלְוָיָה *h. f.* Geleiten.

הִלּוּךְ *h. m.* 1. Gang, Gehen; 2. Tragen, Führen; 3. Abschreiten eines Feldes; 4. Darbringen.

הִלּוּכָא *a. m.* dass.

הִלּוּל *h. m.* 1. Lobgesang, Rezitation des Hallel; 2. Gebrauch des Wortes הלל im Bibeltext.

הִלּוּלָא (Koh 3, 4) *a. m.* Hochzeitsfeier.

הִלּוּף *x.* halloh.

הַלָּז *h. m., f.* הַלֵּזוּ jener.

הִילוֹס *x. m.* (χηλός) Truhe, Kiste.

הֲלָזָה *h. f.* Geschwätz, böse Nachrede.

הַלְטָאָה *h. f.* eine Eidechsenart.

הַלְטְתָא (Lv 11, 30) *a. f.* dass.

הִילְיָה *x.* halloh!

הַלִּיזִי *x.* dass.

הֲלִיכָה *h. f.* Gehen, Gang.

הֲלִיכְתָא *a. f.* dass.

הַלֵּילָא *a. m.* das Hallel (Ps 113—118).

הַלִּין *a. pl. com.* jene.

הֵילְיַסְטוֹן *x. m.* (ἡλιαστόν) in der Sonne zubereiteter Wein.

הָלַךְ *h.* gehen, weggehen. *Pi.* 1. gehen, auftreten; 2. Durchfall verursachen. *Hi.* führen, bringen. *Hitp.* sich fortbegeben.

הֲלַךְ *a. Pa. pf.* הַלֵּיךְ Gen 5, 22 1. gehen; 2. einen Wandel führen, sich betragen; 3. sich verbreiten, um sich greifen. *Itpa.* wandeln.

הֵלֶךְ *h. m.* Wanderer, Reisender.

הֲלָכָא *a. m.* eine Art Steuer.

הָלְכָא (Gen 15, 16; 45, 5, Jud 18, 3, Jes 57, 3) *a.* hierher. הָלְכָא — וְהָלְכָא hin und her.

הֲלָכָה *h. f.* 1. Brauch, zur Ausübung bestimmter Rechtssatz, giltiges Recht; 2. Rechtsentscheidung.

הִלְכָּךְ *h.* deshalb.

הַלְכְּשִׁישָׁא *x. m.* (ἕλκωσις) Geschwür, Verwundung.

הִלְכְתָא (2K 11, 14) *a. f., c.* הִלְכַת Ex 21, 9, *pl.* הִלְכָן, הִלְכָתִין, הִלְכָתָא Koh 12, 11 1. Schritt, Gang; 2. Gewohnheit; 3. Brauch, Rechtssatz. לְמַאי הִלְכְתָא für welchen Rechtssatz kommt dies in Betracht? 4. Rechtsentscheidung. וְהִלְכְתָא כְּוָתֵיהּ דְּ und die Rechtsentscheidung ist gemäss der Meinung von.

הִלֵּל *m.* Personenname.

הָלַל *h. Pi.* loben. *Hitp.* sich rühmen.

הַלֵּל *h. m.* das Hallel (Ps 113—118). ה' הַמִּצְרִי Ps 113. 114.

הַלָּלוּ *h. pl. com.* diese.

הָלַם *h.* 1. vereinigen; 2. anpassen, anschliessen. *Hi.* ankleben.

חֶלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

חֶלְמוֹנָא *a. m.* dass.

הילמי (PesR 23) l. מִילְקֵי, s. לְקָא.

הַלְמֵי, הַלְמִי *x. f.* (ἅλμη) Salzlake.

הָלָן *a. h.* לְהָלָן 1. weiterhin; 2. hierher; 3. ferner.

הֲלָנָה I *h. f.* über Nacht liegen lassen.

הֲלָנָה II *h. f.* Murren.

הֶלְנֵי *f.* (Ἑλένη) Helena.

הֶלְנֵי *x.* 1. *m.* (Ἕλενος) Helenos; 2. halloh!

הַלְעָטָה *h. f.* Stopfen, Mästen der Tiere.

הֶלְפִּים *x. f.* (ἐλπίς) Hoffnung.

הלפשוש l. הַלְכְּשִׁישׁ.

הֶלְקֵט *h. m.* 1. Samenkapsel; 2. Getreidehaufen.

הִלְקֵט (Denominativ von הֶלְקֵט) *h.* 1. die Fleischfasern der Vorhaut bei der Beschneidung Ablösen; 2. Speise in den Schnabel Stopfen.

הֶלְקְטֵי *x. f.* (ἑλικτή) Wendeltreppe.

הַלְקָשָׁה *h. f.* Verspätung.

הֲמָא I *a.* 1. *pt. pl.* הָמַן Jer 5, 22 lärmen, tosen.

הֲמָא II *a. Aph.* den Blick abwenden. *Ittaph.* übersehen werden.

הִימָג s. בַּר הִינָג.

הַמְגַנְיָא. בֵּית ה' Ortsname.

הַמְדָּאָה, הַמְדָיָה *a. m.* Meder.

הַמְדוּדִי (הַמְדוּרִי?) *m.* Personenname.

הַמְדָן Ekbatana, Hauptstadt von Medien.

הָמָה *h.* 1. aufgeregt sein, lärmen; 2. gierig sein, verlangen. *Pi.* 1. ängstlich sein; 2. gelüsten.

הומהום (DtJII 27, 15) l. פּוּמְהוּם, s. פּוּמָא.

הִמּוֹן, הִמּוֹ *a. pl. com.* sie.

הָמוֹן *h. m.* lärmende Menge.

הֲמוֹנָא *a. m., ind.* הָמוֹן Jes 13, 4, הָמוֹן 1S 14, 16 dass.

הֲמוֹנוּתָא *a. f.* Trupp.

הַמִּיטַלְיָא, הַמְטַלְיָא *x. f. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.

הֶמְיָה *h. f.* Getöse, Lärm.

הָמִים *h. m.* verwirrt.

הֶמְיָן *x. m.* Gürtel.

הֶמְיָנָא (Ex 39, 29) *x. m.* dass.

המיינגמון (jSabb 10ᶜ) l. הַמְאַמְיַנְטִין *x. m.* der, welcher Asbest reinigt (durch Feuer).

הֵימִיוֹנוֹס *x. m.* (ἡμίονος) Maulesel.

הֵימִיפּוֹס *x. m.* (ἡμίιππος) Maultier.

הֲמִיתָה *h. f.* Tötung.

הַמְלָטָא, הַמְלְטָא *a. m.* zur Aufnahme des Balkenkopfes bestimmte Fuge im Mauerwerk.

הֵימַלְתָּא *a. f.* eingemachter Ingwer (*conditum zingiberis*).

הָמַם *h.* 1. verwirren; 2. zusammenfegen.

הֲמַם *a. Pā. pt. pl.* מְהַמְמִין Jes 14, 23 1. verwirren; 2. kehren, wegfegen. *Itpā. ipf.* 2 *m. pl.* תִּתְהַמְּמוּן Dt 14, 1 sich Einschnitte machen.

הֲמָמָה *h. f.* Verwirrung.

הֲמָמְתָא *a. f., c.* הֲמָמַת Am 8, 6 (MS הֲמָבִין) Kehricht.

הֵימִינָא *x. m.* (ἡμίνα), *pl.* הֵימִינִין Est II 1, 8 (MS תִּימְנִין) ein Flüssigkeitsmass, ein halber Sextarius.

הֵימוּנָא *x. m.* (ὑμεναῖον) Schmuck einer jungfräulichen Braut (Gewand?).

הוּמָנְיָא, הִימוּנְיָא Ortsname.

הַמּוֹנְיָה, הומוניא *x. f.* (ὁμόνοια) Übereinstimmung, Vereinigung.

הַמְנְכָא *x. m.* (vgl. μανιάκης) Hals- oder Armband.

הִימְנוֹן *x. m.* (ὕμνος) Lobgesang.

הַמְנוּנָא *m.* Personenname.

הַמְנִיק *x. m.* eine Art Gabel oder Löffel.

הימום (BerR 45) l. חִימּוּם.

הֵימְסוּ *x.* (ἥμισυ) halb.

הימיסיון (SchemR 38) l. הַמְתִּסְטוֹן *x. m.* (ἀμέθυστος) Amethyst (?).

הַמְסְמָסָה (מִסְמְסָה) *h. f.* 1. Zerfliessen; 2. Fäulnis.

הֲמָסָס *x. m.* (ὄμασος) erster Magen der Wiederkäuer.

הֲמַסִּיסָא *x. m.* dass.

הַמְעָסָה *h. f.* Teigmachen.

הַמְצָא *a. m.* Fett auf dem Magen.

הֲמֵירָס *m.* (Ὅμηρος) Personenname (Homer).

הַמְרָאָה *h. f.* 1. Mästen; 2. Empörung.
הֲמָרָה *h. f.* Wechsel.
הַמְרָכָה *h. f.* Erweichung.
הַמְשָׁכָה *h. f.* Herbeileiten.
הָמְתָא (Gen 14, 5) Ortsname.
הֵן I *h. pl. com.* sie.
הֵן II *h.* 1. siehe! 2. הֵן — הֵן sei es dass — sei es dass; 3. ja.
הֵן *a.* wenn.
הָן I *a. m.* dieser.
הָן II *a.* wo? wo. הָן דְּ da, wo. כָּל הָן דְּ überall, wo. לְהָן wohin? מִן הָן, מְנָן woher?
הֵינָא, הִין *x. m.* (ἕν) eins.
הֲנָא *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* הֲנָתַנִי Jer 31, 25 angenehm sein, nützen. *Aph. pf.* אַהֲנֵי Hb 2, 18 (MS אֲהָנֵי) 1. Nutzen bringen; 2. *pf.* 2 *sg.* אַהֲנֵיתָא Gen 49, 4 Nutzen haben; 3. Wirkung haben. *Itpe. ipf.* 1 *pl.* נִתְהֲנֵי Gen 37, 26 geniessen, sich Nutzen verschaffen.
הֲנָאָה *h. f.* 1. Leugnung; 2. s. הֲנָיָה.
הֵינַג, הֲנַג s. בַּר הֵינַג.
הוּנְגְרָאָה *a. m.* Einwohner von Hagara in Arabien.
הִנְדְּרָא *x. m.* Linsenwicke (*Vicia ervilia*).
הִנְדְּוָאָה, הִנְדְּאָה *a. m.* indisch, Inder.
הִנְדְּבָא *x. m.* (ἴντυβος) Cichorie (*Cichorium endivia*).
הִנְדִּי, הִנְדְּוִי *h. m.* indisch.
הַנְדֵּז *x.* eichen. *Pass.* sich entsprechen.
הַנְדְּזָא *x. m.* Verhältnis.
הִנְדְּיָא (Est II 8, 13, nicht MS) *x. f.* (Ἰνδία) 1. Indien; 2. indischer Flachs.
הנדיוסא l. הִנְדְּיוֹכָא *x. m.* (ἡνίοχος) Wagenlenker.
הַנְדָּם s. הַנְדֵּז.
הִנְדִּיקִי (GenJI 10,10), הִנְדְּקָא (Koh 2,5), הַנְדְּקִי (Est II 1, 14) *x. f.* (Ἰνδική) Indien, indisch.
הִנְדְּקָאָה *a. m.* Inder.
הוּנְדְּקָס (?) *m.* (Ινδικός?) Personenname.
הִנְדְּקוּקָא *x. m.* Honigklee (*Melilotus*).

הִנֵּה *h.* siehe.
הָנָה *h.* gefallen, nützlich sein. *Ni.* geniessen, sich ergötzen. *Pi. Hi.* nützen, Vorteil gewähren.
הַנְהָגָה *h. f.* Antreiben eines Tieres.
הָנְהוּ *a. m.* jener.
הֲינוּחַ *h. m.* Hinlegen, Ruhen.
הינומא l. הִימוּנָא.
הִנּוּן (Est II 2, 6) *a. m. pl.* sie.
הֲנָחָה *h. f.* Ruhen.
הַנָּחָה *h. f.* Niederlegen.
הנטין (PesR 26) l. וְקִיטוֹן.
הִנִּי. בֵּית ה׳ Ortsname.
הָנֵי, הַנֵּי (Est II 8, 13) *a. pl. com.* diese. כָּל הָנֵי לְמָא לִי warum sind alle diese Fälle notwendig?
הֲנָיָה *h. f.* 1. Nutzen, Vorteil, Nutzniessung; 2. Annehmlichkeit.
הִנִּין *a. f. pl.* sie.
הֲנָיְתָא, הֲנֵיתָא *a. f., ind.* הֲנָאָה Jer 16, 19 Nutzen, Nutzniessung, Genuss.
הָנָךְ *a. pl. com.* jene.
הַנְכָּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
הנכתא (Levy). כהנכתא NuJI 31, 23 (MS כהנבתא) l. כַּרְנְבְתָא, s. כָּרְנִיבָא.
הִנָּם (= הימן) *x.* (vgl. ὑμεναῖος) Hochzeit.
הונוס (jSabb 8[c]) *x. m.* (ὄνος) Esel.
הָנֵף *h. m.* Ritus des Webens (bei der Weihe von heiligen Gaben). יום ה׳ der zweite Tag des Passahfestes.
הֲנָפָה *h. f.* dass.
הֶנְפֵּק *h. m.* Bestätigung, Bescheinigung, Beglaubigung.
הִנֵּץ *x. m.* (ἐννεάς) eine Münze, $^1/_9$ eines Sesterz, $^1/_{36}$ eines Denar.
הָנֵץ *h. m.* Hervorleuchten lassen.
הֲנָצָה *h. f.* Hervorspriessen lassen, Treiben.
הִנְצְבוּ Ortsname.
הִנֹּק *m.* Personenname.
הַנְתּוּכִין (1K 6, 9) *x. m. pl.* Gebälk (?).
הָסֵב *h. m.* 1. sich um den Tisch Lagern; 2. Gastmahl.
הַסָּבָה *h. f.* dass.

הֲסָבָה *h. f.* Übergehen des Landbesitzes von einem Stamm an den andern.

הֶסְגֵּר *h. m.* Einschliessung eines Aussätzigen.

הֶסְגֵּרָה *h. f.* dass.

הָסָה *h.* schweigén.

הסוקים (jSanh 26a) l. חַסְתּוּסִים.

הֶסַּח *h. m.* Abwendung. בְּה׳ הַדַּעַת ohne dass man daran denkt.

הֶסֵּט *h. m.* 1. Schütteln; 2. eine der Veranlassungen von levit. Unreinheit; 3. *pl.* הֶסֵּטוֹת Gesetze, die הֶסֵּט betreffen.

הֶסֵּטָא *a. m.* dass.

הַסְטָא *x. f.* (ἄστα) Speer.

האסטריות *x. f. pl.* (*histrica*) Pantomimen (?) oder l. הַרְסְטְרִיוֹת (ῥόστρα) Rednertribüne, Forum.

הַסֵּם (הָמַם?) *Pa.* sich bedenken.

הֶסַּע *h. m.* Abwendung. בְּה׳ הַדַּעַת ohne daran zu denken.

הֶסְפֵּד *h. m.* Trauergesang, Trauerrede.

הֶסְפֵּידָא *a. m.* dass.

הֶסְפֵּידוּתָא *a. f.*, *ind.* הֶסְפֵּידוּ Thr 1, 18 dass.

הֶסֵּק *h. m.* Heizen.

הַסָּקָה *h. f.* dass.

הֲסָרָה *h. f.* Abnehmen.

הֲסָתָה *h. f.* Verführen.

הֶסֵּת *h. m.* Antreiben (zum Geständnis).

הֶסְתֵּר *h. m.* ה׳ פָּנִים Verbergen des Antlitzes, Ungnade.

הַעֲבָרָה *h. f.* 1. Tragen; 2. Übertritt in einen neuen Zeitabschnitt; 3. Wegnehmen; 4. Gebrauch des Stammes עבר.

הַעֲדָאָה *h. f.* 1. Zeugnis Ablegen; 2. Verwarnung des Besitzers vor seinem stössigen Ochsen; 3. das auf diese Warnung bezügliche Gesetz.

הַעֲדָפָה *h. f.* Zuwachs, Überschuss.

הַעֲלָאָה, הַעֲלָיָה *h. f.* 1. über die Schulter Werfen; 2. Darbringung; 3. Heraufbringung (der Lose aus der Urne).

הֶעְלֵם *h. m.*, *pl.* הַעֲלֵימוֹת Vergessen.

הַעֲלָמָה *h. f.* dass.

הַעֲמָדָה *h. f.* Hinstellen, Erscheinen.

הַעֲנֵק *h. m.* Beladen des frei zu lassenden Sklaven.

הַעֲרָאָה *h. f.* geschlechtliche Berührung (vor dem eigentlichen Coitus).

הֶעֱרֵב *h. m.* Untergang (der Sonne).

הַעֲרָבָה *h. f.* 1. Heimkehr (von der Arbeit) am Abend; 2. späte Arbeit.

הַעֲרָיָה s. הַעֲרָאָה.

הַעֲרָכָה *h. f.* Abschätzen.

הַעֲרָמָה *h. f.* List, Umgehung.

הִפַּטְקוֹם, הִפַּטְקִי *x. m.* (ὑπατικός) Consularis (Statthalter).

הַפְטָרָה *h. f.* 1. Schlussrede; 2. synagogale Lektion aus den Propheten.

הָפֵךְ, הָפֵיךְ *a.* rücklings.

הֲפִיכָא *a. m.* verkehrt.

הֲפִיכָה *h. f.* Verkehrtheit.

הֲפִיכוּתָא *a. f.* dass.

הֲפִיכְתָא *a. f.* dass.

הֲפִיכְתָא (Dt 29, 20, Jes 13, 19) *a. f.* Umkehrung, Zerstörung.

הָפַךְ *h.* 1. umwenden, umkehren; 2. verwandeln; 3. sich wandeln; 4. zerstören. *Ni.* 1. zerstört werden; 2. sich verändern. *Pi.* 1. umkehren; 2. verdrehen. *Hitp.* 1. sich verwandeln; 2. sich umwenden.

הֲפַךְ (Dt 29, 22) *a.* 1. wenden, umkehren; 2. zerstören; 3. sich beschäftigen mit. *Pa. Aph.* 1. umwenden; 2. zurückbringen, beschwichtigen; 3. sich beschäftigen mit. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְהֲפִיךְ Lv 13, 3, *inf.* מִתְהֲפָכָא Est II 8, 13 sich verwandeln; 2. sich zuwenden, sich hin- und herwenden; 3. verrenkt werden; 4. sich beschäftigen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אִתְהַפְּכַת Ho 7, 8 umgewandt werden.

הֵפֶךְ *h. m.* 1. Umwenden, Umkehren; 2. Gegenteil.

הוּפְכָא, הוּפָכָא *a. m.* Verkehrtheit.

הֲפִכָה *h. f.* 1. Umwendung, Verwandelung; 2. Zerstörung.
הֲפִכְנָא *a. m.* verkehrt.
הֲפַכְפַּךְ, הֲפַכְפְּכָן *h. m.* unbeständig.
הַפְלָאָה *h. f.* 1. Besonderlichkeit; 2. bestimmte Äusserung; 3. Gebrauch des Wortes פלא.
הֶפְלֵג *h. m.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Abschweifumg.
הַפְלָגָה *h. f.* Teilung.
הֶפְסֵד *h. m.* Schaden, Verlust.
הֶפְסֵדָא *a. m.* dass.
הֶפְסֵק *h. m.* Unterbrechung.
הַפְסָקָה *h. f.* 1. Unterbrechung, Zwischenraum; 2. Zwischensabbath.
הופקנא l. סוּפְקָנָא.
הַפְקָעָה *h. f.* Ausstreichen, Erlass der Schuld.
הֶפְקֵר *h. m.* 1. herrenloses Gut; 2. für herrenloses Gut Erklären, Konfiskation.
הֶפְקֵרָא *a. m.* 1. herrenloses Gut; 2. Zügellosigkeit.
הֵפֵר *h. m.* Auflösung (von Gelübden, Eiden).
הֲפָרָה *h. f.* dass.
הִפַּרְכָא *x.* 1. *m.* (ὕπαρχος) Statthalter; 2. *f.* (ἐπαρχία) Bezirk.
הִפַּרְכוֹס *x. m.* 1. (ὕπαρχος) Legatus (Statthalter); 2. l. הִפִּיקוֹס (ἱππικός) Cirkus.
הִפַּרְכְיָא *x. f.* (ἐπαρχία) Präfektur.
הַפְרִיקִי (Est II 8, 9) *x. f.* (Ἀφρική) Afrika.
הֶפְרֵשׁ *h. m.* Unterschied.
הַפְרָשָׁה *h. f.* 1. Absonderung, Fernhaltung; 2. Reisen über (ein Meer).
הֶפְשֵׁט *h. m.* Abziehen, Enthäuten.
הַפְשָׁטָה *h. f.* dass.
הֶפְשֵׁר *h. m.* Wärmen.
הִפּוֹתִיקִי *x. f.* (ὑποθήκη) Verpfändung.
הַפְתְּקָם s. הַפְּמְקוֹס.
הַצָּבָה *h. f.* 1. sich Hinstellen; 2. Gebrauch des Wortes יצב.
הַצָּלָה *h. f.* Rettung.

הַצְלֶלְפּוֹנִי *f.* 1. Personenname, s. צְלַלְפּוֹנִית; 2. Ortsname.
הֶצְנֵעַ *h. m.* Zurückhaltung, Keuschheit.
הַצָּעָה *h. f.* 1. Polster Legen, Bett Zurechtmachen; 2. Ordnung (der Worte).
הַצָּתָה *h. f.* Anzünden.
הַקּוּבִיטוֹן *x. m.* (ἀκκούβιτον) Ruhepolster.
הַקְבָּלָה *h. f.* Aufnahme, Empfang.
הֶקְדֵּשׁ *h. m., pl.* הֶקְדֵּשׁוֹת 1. Geweihtes; 2. Weihung; 3. *pl.* die Gesetze, welche die Weihung betreffen.
הֶקְדֵּשָׁא *a. m., c.* הֶקְדֵּישׁ 2K 23, 7 Geweihtes.
הַקָּזָה *h. f.* Aderlass.
הֶקְטֵר *h. m.* Verbrennen (des Opfers auf dem Altar).
הַקְטָרָה *h. f.* dass.
הֶקֵּם *h. m.* Bestätigung, Bekräftigung, Gültigkeitserklärung.
הֲקָמָה *h. f.* 1. Bestätigung; 2. Errichtung.
הַקְנָאָה *h. f.* Verkaufsbescheinigung, s. אַקְנָיְתָא.
הֶקֵּף *h. m.* 1. Umfang; 2. ausstehende Schulden.
הֶקֵּפָא *a. m.* Umzäunung.
הַקָּפָה *h. f.* 1. Umgeben, Herumgehen; 2. das Haar rund herum Abscheren; 3. Haarwuchs um ein Glied; 4. Warenschulden.
הַקְפָּדָה *h. f.* Aufbrausen.
הֲקָצָה *h. f.* Aufwachen, Erweckung.
הַקָּצָה *h. f.* Spalten, Aufthun.
הֶקֵּר *h. m.* 1. Hervorquellen. בְּאֵר ה׳ 1. frische Quelle (Gegensatz: Cisterne); 2. Name einer besonderen Quelle.
הַקְרָבָה *h. f.* 1. Darbringen; 2. Gebrauch des Wortes הקריב; 3. zum Angriff Heranrücken.
הַקְרָיָה *h. f.* Vorbereitung, Zurüstung, Bestimmung.
הֶקֵּשׁ *h. m.* 1. Vergleichung; 2. eine

der hermeneutischen Methoden: Analogieschluss.

הַקְשָׁא *a. m.* dass.

הַקָּשָׁה *h. f.* 1. Zusammenschlagen; 2. Vergleichen.

הַר *h. m., pl.* הָרִים, הֲרָרִים 1. Berg, Gebirge; 2. hervorragende Person.

הֲרָא *a. Aph.* reizen.

הַרְבֵּה (*Inf. Hi.* v. רָבָה) den Zahlenwert 212 haben.

הַרְבָּעָה *h. f.* Paarung von Tieren.

הָרַג *h.* töten. *Ni.* getötet werden.

הָרָג *h. m.* Mörder, Wegelagerer.

הֶרֶג *h. m.* Hinrichtung durchs Schwert.

הַרְגִּיז *x. m.* (ὄρχις?) Hode.

הֶרְגֵּל *h. m.* 1. Geläufigkeit, Gewohnheit; 2. Veranlassung, Gelegenheit; 3. = הגרל Losen.

הַרְגִּינִין, הַרוּגְנָא *x. m.* bitteres Kraut (eine Art Mannstreu, *Eryngium?*).

הַרְגָּשָׁה *h. f.* 1. Gefühlserregung, Wahrnehmung; 2. Sinn.

הַרְגְּתָא *a. f., c.* הַרְגַּת Thr 1, 20 Zittern.

הוּרְדָּא *a. m.* dünner Pfahl.

הַרְדָּאָה *x. f.* (vgl. *hordeum*) mit Gerste gemischt.

הרדובלא, הרדולים l. הַדְרַבְלָא, הִדְרוֹלִים.

הַרְדּוּם *x. m.* Begattung der Vögel.

הַרְדּוּף *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander (*Nerium Oleander*).

הַרְדָּם *x. m.* (*hordium*) Münze, $^1/_3$ Maa, $^1/_{18}$ Denar.

הוּרְדּוּם (Est II 3, 1), הורודוס *m.* (Ἡρώδης) Herodes.

הרדם s. הַרְדָּם.

הַרְדְּסִיּוֹת *x. f. pl.* eine Art Tauben (vgl. הַרְדּוּם).

הַרְדָּפָּה *x. f.* Gefängnis (?).

הַרְדְּפְנֵי, הַרְדּוּפְנֵי *x. m.* (ῥοδοδάφνη) Oleander.

הָרָה *h.* schwanger sein. *Ho.* geschwängert werden.

הַרְהוֹן *x. m.* (οὐρηρόν) Nachttopf.

הִרְהוּר *h. m.* 1. Nachdenken; 2. unreine Phantasien; 3. schlimme (nachteilige) Gedanken.

הַרְהוּרָא (*bibl.* הַרְהֹר) *a. m., c.* הַרְהוּר Nu 15, 39 dass.

הִרְהוֹן *x. m.* (ἀρραβών) Pfand.

הִרְהֵן *x. Pu.* verpfändet werden.

הִרְהֵר *h.* 1. nachdenken; 2. unreinen Gedanken nachhängen; 3. Schlimmes, Schlechtes (von jemand) denken; 4. an Fieber krank machen (חַרְחַר).

הִרְהֵר *a., pt.* מְהַרְהֵיר Dt 29, 17 dass.

הַרְוָחָא *a. m.* Gewinn.

הַרְוָחָה *h. f.* 1. Erleichterung; 2. Wohlstand, Bequemlichkeit.

הַרוּסְטָא *x. m. pl.* (ῥόστρα) Schuhschnabel.

הִרוּרִים *h. m. pl.* Leidenschaft.

הַרְזִיפָא, הַרְזִיפוּתָא *x. m. f.* ein bitteres Kraut.

הַרְזֵק *x.* gefangen setzen.

הַרְזְקֵי *x. m. pl.* בֵּי ה׳ Wachthaus.

הַרְחָצָה *h. f.* Waschen, Baden.

הַרְחֵק *h. m.* 1. Entfernung. ה׳ עֵדוּת *a.* ungesetzl. Zwischenraum in einem schriftlichen Kontrakt zwischen den Unterschriften; *b.* Zeugenaussage eines Nichtverwandten; 2. Vorsichtsmassregel.

הַרְחָקָה *h. f.* dass. wie 2.

הַרְטָבָה *h. f.* Fruchtbarkeit.

הֲרֵי I *h.* siehe.

הֲרֵי II *h. m.* Fall (?).

הֲרִיגָה *h. f.* Tötung durchs Schwert.

הֵרָיוֹן *h. m.* Empfängnis.

הֲרִיעָה *h. f.* Freudengeschrei.

הֲרִיפָה *h. f.* ה׳ עַיִן 1. Augenzwinkern; 2. Augenblick.

הֲרִיפוֹת *h. f. pl.* Graupen, Grütze.

הֲרִיקָא s. חֲרִיקָא.

הרית (GenJI 10, 11, MS חדיות) l. חֲדִיב.

הָרַךְ s. חֲרַךְ.

הַרְכָּב *h. m.* auf der Schulter Tragen.

הַרְכָּבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Pfropfen.

הַרְכָּנָה *h. f.* Zunicken.
הוּרְכִּינוּס, הַרְכִּינָס *m.* (Ἀρχῖνος) Archinus.
הֲרָמָה *h. f.* 1. Wegschaffen, Entfernen; 2. Beiseitelegen der Priesterabgabe; 3. Erhebung.
הרמוצה s. רָמַץ.
הוּרְמִיז *m.* 1. Ormuzd, Ahuramazda, Prinzip des Guten im Parsismus; 2. Ortsname; 3. *m. f.* Personenname.
הַרְמַק Ortsname.
הַרְמָנָא, הוּרְמָנָא *x. m.* 1. Befehl; 2. s. קַהֲרְמָנָא.
הוּרְמִינֵי (Jer 51, 27, MS חוּרְמִינֵי) *f.* (Ἀρμενία) Armenien. s. אַרְמִינְיָא.
הַרְמָנְיָא *x. m.* Autorisation.
הַרְנָא (הַרְאָנָא) *a. m.* Malve (?).
הֲרֵינֵי *x. f.* (εἰρήνη) Frieden.
הַרְנוּגָא *a. m.* 1. Name eines Vogels (?); 2. eine Distelart.
הרנירק. ה' מיאונום (jGitt 45[d]) l. ווינְדִיק מְאָרִיוּם, s. וינְדִקְטָרְיוּם.
הָרַס *h.* 1. zerbrechen, zerstören; 2. durchbrechen; 3. *x. Pi.* (ἐρίζω) streiten.
הֶרֶס *h. m.* Zerstörung.
הָרַס Charax, Stadt in Medien.
הרוסן (jTer 48[a]), הרסן *x. m.* (ῥεῦσις?) Fluss (?).
הַרְסָנָא *a. m.* Gericht von zerschnittenen Fischen.
הֲרָעָה I *h. f.* schlechtes Handeln.
הֲרָעָה II *h. f.* Lärmblasen.
הֶרֶף *h. m.* ה' עַיִן Augenblick.
הַרְפָּה *f.* Personenname.
הַרְפַּנְיָא Ortsname.
הַרְפַּתְקָא *x. m.* Begegnis.
הַרְצָאָה, הַרְצָיָה *h. f.* 1. Wohlgefälligkeit (eines Opfers); 2. Versöhnung; 3. Vortrag.
הַרְקָבָה *h. f.* Verfaulen.
הֶרְקֵד *h. m.* Sieben des Mehls.
הַרְקָדָה *h. f.* dass.
הֲרַקְלִיוֹפּוֹלִים (Ἡρακλιόπολις) Ortsname.
הוּרְקָנוּס *m.* (Ὑρκανός) Personenname.
הַרְשָׁאָה *h. f.* Vollmacht.

הֵרֶת *h. f.* Gebärmutter (?).
הֶרְתָּא *a. f.* Streit.
הֶשֵּׂא *h. m.*, *pl.* הֶשֵּׂיאוֹת Abschweifung, Umgehung einer Frage.
הֶשֵּׂג *h. m.* 1. Erreichen; 2. ה' יַד Vermögen, Mittel.
הַשָּׂגָה *h. f.* dass.
הַשְׂכֵּל *h. m.* 1. Weisheit, Verstand; 2. Bezeichnung der mit מַשְׂכִּיל überschriebenen Psalmen.
הַשְׂכָּלָה *h. f.* weise Überlegung.
הֲשָׂמָה *h. f.* ה' עַיִן Achtgeben.
הֶשֵּׁב *h. m.* Zurückgabe.
הֲשָׁבָה *h. f.* dass.
הֶשְׁבּוֹן *h. m.* Ersatzleistung.
הַשְׁבָּתָה *h. f.* Entfernung, Wegräumung.
הַשְׁגָּרָה *h. f.* ה' לָשׁוֹן unbeabsichtigte Anwendung eines geläufigen Ausdrucks.
הַשְׁחָרָה *h. f.* früh Aufstehen, zeitige Arbeit.
הַשְׁתַּת *m.* Name eines Gerichtsengels.
הַשְׁחָתָה *h. f.* 1. Zerstörung; 2. Abrasieren.
הֲשָׁטָה *h. f.* Hinüberreichen.
הַשְׁכָּמָה *h. f.* 1. frühe Morgenstunde; 2. früh Aufstehen, zeitig an die Arbeit Gehen.
הַשְׁלָחָה *h. f.* 1. ה' יַד Ausstrecken (der Hand); 2. Bestrafung.
הַשְׁלָכָה *h. f.* Wegwerfen.
הַשְׁלָמָה *h. f.* Vollendung.
הַשְׁמַד *m.* Name eines Gerichtsengels.
הַשְׁמָדָה *h. f.* 1. Vertilgung; 2. Gebrauch des Wortes שמד.
הֶשְׁמֵט *h. m.* Erlass.
הַשְׁמָטָה *h. f.* dass.
הַשְׁמָרָה *h. f.* Gebrauch des Wortes הִשָּׁמֵר.
הֲשָׁפָה *h. f.* Abreiben, Glätten.
הַשְׁפָּלָה *h. f.* Erniedrigung.
הֶשְׁפֵּעַ *h. m.* Überfluss.
הַשְׁקָאָה, הַשְׁקָיָה *h. f.* 1. Tränken; 2. Darreichen des bitteren Wassers an die des Ehebruchs verdächtige Frau.

הַשָּׁקָה *h. f.* Berührenlassen (zweier Flüssigkeiten).

הַשְׁקָפָה *h. f.* 1. Blicken, Schauen; 2. Gebrauch des Wortes הִשְׁקִיף.

הַשְׁרָשָׁה *h. f.* Wurzelschlagen.

הַשְׁתָּא (Est II 6, 13) *a.* jetzt. הַשְׁתָּא — הַשְׁתָּא bald — bald. (יֵשׁ לוֹמַר) הַשְׁתָּא מִבַּעְיָא — wenn schon (gesagt werden muss) —, bedarf es noch der Erwähnung von —?

הִשְׁתַּחֲוָיָה, הִשְׁתַּחֲוָאָה *h. f.* Niederwerfung, Prosternation.

הִשְׁתַּלְּחוּת *h. f.* ה׳ יָד Heimsuchung.

השתק. ומהשתקו (KohR 1, 5) l. מַנְשְׁתִּיקוּ, s. נַשְׁתִּיק.

התובתא l. הֲתִיבְתָא *a. f.* Einwand.

הַתָּזָה *h. f.* Abschlagen, Enthauptung.

הַתְחָלָה *h. f.* Anfang.

הָתַךְ *h. Pu. pt.* מְהוּתָּךְ geschmolzen.

הַתְלוּת, הַתְלוּ Ortsname.

הַתְלָעָה *h. f.* Wurmfrass.

הָתָם *a.* 1. dort, in jenem Falle. הָתָם קָאֵי darauf fusst er (mit seiner Aussage); 2. in Palästina (vom Standpunkte Babyloniens gesprochen).

הַתְקָנָה *h. f.* Anordnung.

הֶתֵּר *h. m.* 1. Erlaubnis; 2. Freilassung, Lösung von Gelübden.

הַתְרָא *a. m.* dass.

הַתְרָיָה, הַתְרָאָה *h. f.* Verwarnung.

הַתָּרָה *h. f.* 1. Auflösung; 2. Erlaubnis.

הַתְרָעָה *h. f.* Lärm blasen.

ו

ו der sechste Buchstabe des hebr. Alphabets. ו׳ als Zahlzeichen = 6.

וְ, וּ, וָ *h. a.* 1. und; 2. aber; 3. oder; 4. denn? (zur Einleitung von Fragen).

וָא (= אַבָּא) *m.* Personenname.

וָאו s. וָו.

וַאי *a.* ach, o weh!

וְאֵלֶּה שְׁמוֹת Bezeichnung des zweiten Buches Mose (Exodus).

וָאלַי s. וָלַי.

וָדָא s. יָדָא.

וַדָּאָה *a. m.* gewiss, speziell.

וָדָה s. יָדָה.

וִדּוּי *h. m.* Bekenntnis, Sündenbekenntnis.

וִדּוּיָא *a. m.* dass.

וַדַּאי *h. m., f.* וַדָּאָה, וַדָּיָה, וַדָּיוּת, וַדַּי 1. gewiss, sicher; 2. speziell; 3. Gewissheit, Thatsache. בְּוַדַּי sicherlich, in der That.

וַדַּי *a.* dass.

וָדַע, וְדַע s. יָדַע, יְדַע.

וָה s. וָא.

וָהּ *a.* ei! ha!

וְהָא *a.* 1. ah! 2. und doch.

וּו (= וְהוּא) *a.* und er.

וָו *h. m.* 1. Haken; 2. Buchstabe Waw.

וָוָא *a. m., pl.* וָוִין Ex 38, 28 dass.

וָוָא, וַוָּא *a. f., pl.* וָוִין Est II 3, 8 Gans, s. אַוָּזָא.

וְטוֹב, וָטִיב (?) *h. m.* männliches Glied (?).

וַי (Nu 24, 23) *a.* ach! o weh!

וָיָא *a. m.* Wehklage.

וְיָדָא (= וְאִיְדָא) s. אִיְדָא.

וָיו s. וָו.

וַיְדַבֵּר Bezeichnung des vierten Buches Mose (Numeri).

ווירינון (jDem 22[b]) l. וֶורְדִּינוֹן.

וַיְנָא (?) *a. m.* Weh verursachender Mensch (?).

וַיִּקְרָא Bezeichnung des dritten Buches Mose (Leviticus).

וְכַח, וְכַח s. יָכַח, יְכַח.

וָלָד *h. m., pl.* וְלָדִים, וְלָדוֹת Kind, Junges. וְלַד הַטֻּמְאָה zweiter Grad der Unreinheit.

וַלְדָּא (Gen 40, 20) *a. m., ind.* וְלַד Gen

11, 30 1. Kind; 2. Geburt. יום בֵּית וַלְדָא Gen 40, 20 Geburtstag.

וַלְדָנִית a. f. geburtsfähig (?).

וַלוֹל s. יַלַל.

וָלֵי, וָאלֵי a. es schickt sich.

וָלְוְטוּס x. m. (βουλευτής) Senator.

וִילוֹן x. m. (βῆλον), pl. h. וִילָאוֹת, a. וִילָוָן Vorhang.

וָלֵס m. (Οὐάλης, Valens) Personenname.

וִינְדִקְטָרִיוּס x. m. (οὐινδικτάριος) Freiheitsstab (bei Befreiung von Sklaven).

וִינּוּן a. (= וְאִינּוּן) und sie.

וָנֵי, וָאנֵי Fluss in Babylonien.

וָנַן a. (= וַאֲנַן) und wir.

וְסַס a. Itpe. befleckt werden.

וֶסֶת x. f. (ἔθος) 1. Gewohnheit, Regel; 2. Menstruation.

וַסְתָּא x. f. dass.

וַסְתַּנְיָא Ortsname.

וַסְתָּנִית x. f. Weib mit regelmässiger Menstruation.

וַעַד s. יַעַד.

וַעַד h. m. Versammlung. בֵּית הַוַּעַד 1. Lehrhaus; 2. Tempel.

וַעֲדָא a. m. dass. בֵּית וַעֲדָא Lehrhaus.

וְעָדָה h. f. Bestimmung, Festsetzung.

וִעוּד h. m., pl. וִעוּדוֹת, וִעוּדִיּוֹת, וִעוּדִין Zugabe, Hinzufügung.

וִיעוּדָא a. m. Zusammenkunft.

ועפרן (Cant 5, 14) l. וַעֲפָרָן.

וקתא l. זִקְתָּא.

וֶרֶד x. m. (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Thal (?).

וַרְדָא (Cant 2, 1) x. m. (ῥόδον) 1. Rose; 2. rosafarben; 3. Lappen der Lunge.

וַרְדִימוּס m. (Εὐρύδημος) Personenname.

וַרְדָן m. Personenname.

וַרְדָנָא x. m. בֵּי ו׳ Rosengarten.

וַרְדִינָא x. m. (ῥόδινος) 1. Rosenstrauch; 2. Ortsname.

וַרְדִינָאָה a. m. aus Wardina.

וַרְדִינוֹן x. m. (ῥόδινον) Rosenöl.

וְרִיד h. m. Halsader.

וְרִיר h. m. weisser Fleck im Auge.

וַרְשְׁכָא x. f. Frauengurt.

וֶשֶׁט h. m. 1. Schlund; 2. enge Öffnung.

וֶשְׁטָא a. m. Schlund.

וַתְּ a. (= וְאַתְּ) und du.

וַתָּא a. f. Vogel (ähnlich dem Rebhuhn).

ותייא = וְאָתְיָא.

וִתּוּר h. m. Verzichtleistung.

וְתִינָא s. וַתְנָא.

וָתִיק h. m. tüchtig, hervorragend, fromm.

וְתִיקָא a. m. Mehlspeise.

וַתְנָא a. m. Ader.

וְתִנְיָה, וְתוּנְיָה, וִיתִינְיָא f. (Βιθυνία) Bithynien in Kleinasien.

וְתִינִיקִי h. m. (Βιθυνιακός) bithynisch.

וְתַם x. (εὐθέως) sogleich.

וְתַק a. Pa. pt. מְוַתַּק 1 K 19, 11 Ar MS (Targ. MS מְפָרְקִין) zerschmettern.

וֶתֶק h. m. Abzehrung, Schwindsucht.

וָתַר h. reichlich sein. Pi. 1. mehr thun, ein Übriges thun; 2. nachsichtig sein, auf sein Recht verzichten; 3. Platz machen (auf dem Beete). Hitp. 1. gelöst werden, Durchfall bekommen; 2. geächtet werden.

וְתַר a. Pa. Nutzen bringen. Itpa. Durchfall bekommen.

וִתְּרוֹן h. m. Rest.

וַתְרָן h. m. 1. freigebig; 2. nachsichtig.

וַתְרָנָא a. m. dass.

וְתַשׁ s. וְתַם.

ז

ז der siebente Buchstabe des hebr. Alphabets. 'ז als Zahlzeichen = 7.

זְאֵב *h. m.* Wolf.

זְאֵבָה *h. f.* Wölfin.

זְאָזָא *a. m.* Laub.

זְאָטוּם s. זְעָטוּם.

זאר s. זור.

זאת *h. f.* diese.

זָב *h. m.* 1. am Weiss- oder Blutfluss leidend; 2. schwach; 3. *pl.* זָבִים Name eines Mischnatraktates.

זב. חבית (jTaan 64[b]) l. זְבָנִית (so Ven.).

זְבַד *a.* schenken.

זַבְדָּא, זַבְדִּי *m.* Personenname (Abkürzung von זְבַדְיָה).

זַבְדִּין. בֵּית ז' Ortsname.

זְבוּב *h. m.* Fliege. בַּעַל זְבוּב (so auch im Targum) Fliegenbaal.

זְבוּבִית *h. f.* Fliege.

זְבוּגָא (?) *a. m.* Eidechse.

זְבוּד Ortsname.

זְבוּדָא *a. m.* Geschenk.

זבוזין (jTer 45[b]) l. זְבוּבִין (?).

זְבוּחַ *h. m.* Schlachten.

זְבוּל *h. m.* 1. Wohnung; 2. Tempel; 3. Name des vierten Himmels.

זְבוּל *h. m.* (Verdrehung von זְבוּחַ) heidnische Festfeier.

זְבוּלָא *a. m.* Schaufel.

זְבוּנָא *a. m., ind.* זְבוּן Lv 25, 42 1. Kauf; 2. Börse.

זְבוֹנָא (Est II 3, 11, nicht MS) *a. m.* Käufer.

זְבוּרָא *a. m.* Wespe (?).

זְבוּרִית *h. f.* Untersatz (?).

זְבוּרִית *h. f.* steinigtes Land.

זְבוּרִיתָא *a. f.* Biene.

זָבוּת *h. f.* Weissfluss.

זבוגא (bMoK 28[b]) l. זְבוּנָא (?).

זָבַח *h.* 1. schlachten; 2. opfern. *Pi.* dass. *Ni.* 1. geschlachtet werden; 2. geopfert werden.

זֶבַח *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Opfer, bes. Mahlopfer (an Festen); 3. *pl.* זְבָחִים Name eines Mischnatraktates.

זִבְחָא *a. m.* dass.

זְבִיד, זְבִידָא *m.* Personenname.

זְבִיחָה *h. f.* Schlachtung.

זְבִּילָא *a. m.* 1. Korb; 2. Kapsel.

זְבִילָא *a. m.* Grabscheit.

זְבִינָא *a. m., c.* זְבִין Gen 17, 12 1. Ware; 2. Kauf; 3. Kaufpreis, Geld; 4. Börse.

זְבִינְתָא (זְבִינִיתָא) *a. f.* 1. Ware; 2. Kauf.

זָבַל *h. Pi.* 1. düngen; 2. (Verdrehung von זבח) den Götzen opfern. *Ni. Hitp.* gedüngt werden.

זְבַל *a. Pa.* düngen. *Itpa.* gedüngt werden.

זֶבֶל *h. m.* Dünger. בֵּית הַזֶּבֶל ein Acker, der gedüngt werden muss. מֵי זְבָלִים Jauche.

זִבְלָא *a. m., ind.* זִיבַל 2K 9, 37, Est II 1, 3 dass.

זַבָּל *h. m.* einer der düngt.

זַבְלְגָן *x. m.* triefäugig.

זַבְלִינָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. סַבְלִינָא.

זִבְלֶת *h. f.* Düngerhaufen.

זְבַן *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּזְבּוּן Lv 25, 14 kaufen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְזַבֵּין Ex 21, 7 verkaufen. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּזְדַּבַּן Lv 25, 23 verkauft werden.

זַג *h. m.* 1. Traubenkern; 2. Schelle, Klingel.

זַגָּא (Ex 28, 34, MS זוגא, Est II 6, 10, MS זִינָא), זָגָא *a. m.* 1. Schelle; 2. Kern.

זְגָא I *a.* sich niederlassen, sitzen. *Aph.* stützen.

זְגָא II s. סְגָא.

זַגָּג *h. m* Glaser.
זַגְגָא *a. m.* dass.
זָגַד, זגוד *m.* Personenname.
זָגַד *h.* festhalten (?).
זָגְדָן, זָגְדּוֹם, זוּגְדָּם *x. m.* mit ungleichen Augen.
זְגוּגִיתָא *a. f.* Glas, Glasware.
זָגַג *h.* klar machen.
זַגְזַגְאֵל Name eines Engels.
זַגִּיתָא *a. f.* Glasgefäss.
זנגוגאל l. זַגְזַגְאֵל.
זָגְתָא *a. f.* 1. Hühnchen; 2. ז׳ עַל אֶפְרוֹחַהָא die Plejaden.
זָדוֹן *h. m., pl.* זְדוֹנוֹת Frevel, vorsätzlich begangene Sünde.
זָדוֹנָא, זְדוֹנָא *a. m., ind.* זָדוֹן Dt 29, 17, *c. s.* זְדוֹנְהוֹן Jes 1, 6 Soc 59 1. Übermut, Frechheit, Gewaltthat; 2. Überkochen, Leidenschaft.
זדונתא, זדנותא s. זֵידְנוּתָא.
זדניז. *pt. pl.* מְזַדְּנְזִין, s. זְגַזַע.
זֶה *h. m.* dieser. זֶהוּ (= זֶה הוּא) das ist. אֵי זֶהוּ welcher ist?
זָהַב *h. Hi.* schimmern. *Ho. pt.* goldglänzend.
זָהָב *h. m.* 1. Gold; 2. Golddenar (= 25 Silberdenare = Mk. 15,60).
זְהָבִי *h. m.* Goldschmied.
זָהָה *h. Hi.* für stolz erklären.
זָהַה, זְהַח *a. Pa.* stolz machen.
זֶהוּ s. זֶה.
זְהוּב *h. m.* Goldmünze.
זָהוּהַ *h. m.* stolz.
זְהוּהָא *a. m.* 1. stolz; 2. Stolz.
זָהוּם, זְהוּם *h. m.* 1. Besudelung; 2. Beschmieren der Pflanzen mit Dünger oder Bestreichen mit Öl.
זְהוּמְתָא *a. f.* Schmutz, Rost, s. זֵיהוּמְתָא.
זְהוֹרָא *a. m.* Glanz, Pracht.
זְהוֹרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
זְהוֹרִית *h. f.* 1. Karmesinfarbe; 2. karmesinfarbener Stoff.
זְהוֹרִיתָא (Gen 38, 28) *a. f., ind.* זְהוֹרִי Gen 49, 11 dass.

זִהְיָא *a. m.* Glanz.
זְהִימָא *a. m.* schmutzig.
זְהִינָא *a. m.* übermütig.
זָהִיר *h. m.* vorsichtig, sorgfältig.
זְהִירָא *a. m., ind.* זָהִיר Koh 11, 9 dass.
זְהִירוּת *a. f.* Vorsicht, Achtsamkeit.
זָהֵל s. זָחַל.
זָהַם *h.* hässlich riechen, schmutzig sein. *Pi.* 1. übelriechend machen, beschmutzen; 2. für illegitim erklären. *Pu.* mit Schmutz behaftet sein. *Hi.* untauglich sein. *Ho.* untauglich gemacht werden.
זְהַם *a.* schmutzig sein. *Pa.* verunreinigen. *Itpe.* 1. besudelt werden, sich besudeln; 2. eklig, überdrüssig werden.
זוּהֲמָא *a. m.* 1. Schmutz; 2. Dunst.
זוהמא ליסטרון l. זוּמְלְסְטְרוֹן.
זוּהֲמָה, זְהֲמָה *h. f.* Schmutz.
זְהֲמוּמָא *a. m.* Besudelung (der Pflanzen).
זוּהֲמַי Beiname eines Lehrers (der über Händereinigung vorgetragen hat).
זָהַר *h. Ni.* vorsichtig sein. *Pi.* glänzen machen. *Hi.* warnen. *Ho.* verwarnt werden, ein Verbot erhalten.
זְהַר *a.* 1. *pt. pass. pl.* זְהִירִין Cant 5, 10 glänzen; 2. warnen. *Aph.* 1. *pf.* אַזְהַר Jes 9, 1, *pt. m.* מַזְהַר Sac 9, 15, *f.* מַזְהֲרָא Cant 5, 2 leuchten; 2. glänzen lassen: 3. *ipf.* 2 *m. sg.* תַּזְהַר Ex 18, 20 einschärfen; 4. warnen. *Itpe. pf.* אִזְדְּהַר Ez 33, 4 sich warnen lassen.
זַהֲרָא (Ez 8, 2, MS זיהורא), זוּהֲרָא *a. m.* 1. Licht, Glanz; 2. *pl.* זַהֲרִין Cant 7, 2, Thr 4, 7 (*in margine*) Edelstein.
זִהֲרָא I *a. m.* 1. Mond, Mondlicht; 2. Grundstück.
זִהֲרָא II *a. m.* 1. Gift; 2. Ärger.
זְהַרוּרָא *a. m.* Schimmer, Lichtstrahlung.
זַהֲרוֹרָא *a. m.* Grundsteuerbeamter (?).
זוֹ *h. f.* diese, dieses. זוֹ הִיא — זוֹ הִיא das ist dasselbe wie jenes.
זוּג *x. m.* 1. Paar; 2. Schere; 3. Beiname einer Person.

זוב *h.* fliessen, tropfen.

זוב *h. m.* 1. Weissfluss; 2. Blutfluss.

זוּבָא *a. m.* dass.

זוּבָן *h. m.* die Haut, welche das Glied des männlichen Tieres umschliesst.

זָוַג *x. Pi.* זִוֵּג, זִיֵּג 1. verbinden, paaren; 2. zur Ehe verbinden; 3. angreifen; 4. ähnliche Fälle heranziehen. *Pu.* gepaart werden. *Hitp.* 1. sich verbinden, sich zusammengesellen; 2. verheiratet werden; 3. angreifen.

זָוַג *x. Pa.* זַוֵּג verbinden, paaren. *Itpa.* sich verbinden.

זוג *x.* (*h.*) durchsichtig, glasartig sein.

זוג *x.* (*a.*) dass.

זוג I *x. m.* (ζεῦγος), *pl.* זוּגִים, זוגות 1. Paar. בֶּן זוג Genosse, Gegenstück; 2. Gattin; 3. Schere; 4. *pl.* זוגות die Paare der Schriftgelehrten.

זוג II *h. m.* 1. Schelle; 2. Trester.

זִוּג *x. m.* Paarung, Heirat.

זוּגָא I (Est II 7, 10) *x. m.* (ζεῦγος), *ind.* זוג 2K 9, 25, Jes 22, 6 1. Paar, Gespann. בַּר זוג Gattin; 2. Wechselkleid; 3. Genosse; 4. Gattin; 5. Beiname einer Person; 6. Schere.

זוּגָא II (Ex 39, 26) *a. m.* 1. *pl.* זוּגִין Ex 28, 33 Schelle, Klingel; 2. Trester.

זוגִיתָא (Est II 1, 3) *a. f.* Glas.

זוד *h. Hi.* mutwillig handeln.

זוד *a. Aph. ipf.* יְזִיד Ex 21, 14 (MS יַרְשַׁע) dass.

זָוַד *a. Pa.* verproviantieren. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִזְדַּוְּדוּ Jos 9, 4 1. sich verproviantieren; 2. ein Bündel schnüren, Gebund binden.

זְוָדָא *a. m., pl.* זְוָדִין Gen 42, 25 1. Reisekost; 2. Reisesack; 3. *pl.* זְוָדִן Sterbekleid.

זוּהַּ *a.* stolz sein.

זִוּוּג *x. m.* 1. Verbinden, Paarung, Verheiratung; 2. Genosse, Ehegenosse.

זִוּוּעַ *h. m.* Zittern.

זוז *h.* von der Stelle rücken, weichen. *Hi.* fortbewegen.

זוז *a.* weichen. *Aph.* schütteln.

זוז *h. m.* 1. Zuz, Silberdenar (0,70 Mk.); 2. Zuz, Gewicht (= $^1/_{100}$ Litra = 3,6 gr.).

זוּזָא (1S 9, 8) *a. m.* 1. dass.; 2. l. זוּגָא oder זִוְגָא.

זוזין (ExJII 28, 19 für מַרְקִין) *x. m.* Name eines Edelsteins.

זוח I *h.* erhaben, stolz sein.

זוח II *h.* unbeständig sein. *Hi.* weichen machen, zu anderer Meinung bewegen.

זוח I *a.* hochgemut sein.

זוח II *a.* weichen, unbeständig sein. *Aph. pt.* מְזִיחַ Jer 50, 23 (MS מְזִיעַ) bewegen.

זוחֲלָא *a. m., pl. c.* זוחֲלֵי Mi 7, 17 (MS זָחֲלֵי) Gewürm.

זוט *x. m.* 1. Beutel am Fischnetz (?); 2. Auswurf des Meers.

זוטָא *a. m.* zart, klein, jung, kurz.

זוטֵי *a. m.* 1. der Jüngere; 2. Personenname.

זוטַר *a. Pass.* klein erscheinen.

זוטְרָא *a. m., ind.* זוטַר Cant 4, 9 1. jung, klein; 2. Personenname.

זָוִית *h. f.* Winkel. קֶרֶן ז׳ Ecke.

זָוִיתָא *a. f., ind.* זְוִי Ez 42, 3 (MS זְוֵי), 1 K 7, 4 (MS חֲזוֹי), זְוַיָּא, *pl. d.* זָוְיָתָא Ex 25, 26 dass.

זול *h.* 1. wertlos, billig sein. *pt.* זָל verächtlich; 2. verschwenderisch sein. *Hi.* 1. billig werden, im Preise fallen; 2. verachten. *Ho.* billig werden.

זול I *a.* 1. billig sein; 2. geringschätzen. *pt.* זָיל verächtlich. *Aph.* billig verkaufen. *Itpe.* geringgeschätzt werden.

זול II *a.* spinnen (?).

זול *h. m.* billig.

זוּלָא *a. m.* dass.

זוּלְלָא *a. m.* Knaul.

וֹלְלָה *h. f.* Knaul.
וֹמָא *m.* Personenname.
זון *h.* 1. nähren, füttern. ז' עֵינָיו seine Augen weiden. *Ni.* gefüttert, genährt werden. *Hi.* ernähren.
זון *a., pf.* זָן Gen 47, 12 1. ernähren; 2. unterhalten. *Pa.* ernähren. *Itpe. pf.* אִתְּזִין, אִתְּזַן, *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְּזַן Gen 41, 40, 3 *m. pl.* יִתְּזְנוּן Ho 9, 2 genährt werden.
זוֹנָה *h. f.* 1. Hure; 2. Hure im Sinn des Gesetzes für Priesterehen.
זוֹנִין *m.* Personenname.
זוע I *h.* zittern. *Hi.* 1. erregen; 2. aufgeregt werden. *Pilp.* זַעְזַע erregen, erschüttern. *Hitpalp.* אִזְדַּעְזַע 1. erregt werden, zittern; 2. sich empören.
זוע II *h. Hi.* schwitzen.
זוע I *a.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יְזוּעוּן Ex 13, 17 bewegt sein, zittern; 2. *pf.* זָע Gen 32, 25 weichen. *Pa.* schrecken. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אָזִיעַ Jud 8, 12 aufschrecken, zittern machen. *Palp. ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תְּזַעְזְעִנֵּיהּ Gen 49, 9 erschüttern, aufschrecken. *Itpalp. pf.* אִזְדַּעְזַע Jes 12, 1, *ipf.* 3 *m. sg.* יִזְדַּעְזַע Est II 1, 2 erschüttert, erschreckt werden.
זוע II *a. Pa.* (*Aph.?*) schwitzen.
זוֹעָה, זְוָעָה *h. f.* Unwetter, Erdbeben.
זועפא l. זוֹעֲתָא.
זוֹעַר Ortsname (Zoar).
זוֹעֲתָא *a. f.* 1. Unwetter, Erdbeben; 2. *c. s.* זוֹעֲתָךְ Dt 2, 25 (MS זִיעֲתָךְ) Furcht.
זוף *h.* s. זִיף.
זוף *a.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יְזוּף Jes 17, 13 schelten; 2. s. זִיף.
זְוַק *a. Pa.* aufblasen.
זְוַקְנָא *a. m.* aufgeblasen, geschwollen.
זור *h.* abweichen.
זור I *a., imp. pl.* זורו Nu 16, 26 1. abweichen; 2. *pf.* 3 *pl.* זָרוּ Gen 19, 3 einkehren.
זור II (= צור) *a.* einwickeln, festhalten. *Pa.* זַוַּר rollen.
זור *h. m.* Blütenkrone (?).
זַוָּר *h. m.* mit rollenden Augen.
זורייה s. זוּרְזְיָא.
זְוָתָא s. דְּוָתָא.
זָזָא, זְאזָא *a. m.* Laub.
זְחוּתָא (Thr 3, 33, nicht MS) *a. m.* 1. Stolz; 2. stolz.
זָחַח *h. Hi.* für stolz erklären.
זָחַל *h.* 1. fliessen; 2. ergiessen. *Hi.* fliessen lassen.
זְחַל I *a.* 1. *pt. pl.* זָחֲלִין Dt 32, 24 kriechen; 2. *pt. pl.* זָחֲלִין Est II 1, 2 (nicht MS) fliessen lassen. *Aph.* ausfliessen lassen.
זְחַל II *a.* glänzen.
זָחָל *h. m.* eine Heuschreckenart.
זַחֲלָא *a. m., ind.* זָחִיל 1. eine Heuschreckenart; 2. *pl.* זַחֲלֵי עַפְרָא Mi 7, 17 Geschmeiss, Gewürm.
זְחִלָא (Am 4, 9, Jer 51, 27) *a. m.* dass.
זחלל (DtJII 32, 34) l. זַחֲלֵי s. זַחֲלָא.
זַחְתָּן *h. m.* stolz.
זֵט *x.* (ζῆθι) zur Gesundheit!
זֵיטָא *x.* (ζῆτα) der griechische Buchstabe Zeta.
זטוט s. זַעֲטוּט.
זמחא l. זְנוֹחָא.
זֵימִיטוֹס (זימוטוס BerR 32, זינמטיוטוס BerR 38) *x. m.* (ζητητός) vogelfrei.
זֵימִימָא (VajR 20 זמנין, BemR 4 זימטא) *x. m.* (ζήτημα) Makel, Vergehen.
זטוס *m.* (Ἰζάτης) Personenname.
זִמְרִי *m.* Personenname.
זִיבָא *a. m.* Wolf.
זִיבָה *h. f.* Weissfluss.
זִיבוּת *h. f.* dass.
זִיבוּתָא *a. f.* dass.
זֵידָא *a. m.* frech, Bösewicht.
זֵידוֹן *h. m.* Frechheit, Bosheit.
זֵידוֹנָא *a. m.* frech.
זֵידוּתָא *a. f., ind.* זֵידוּ Ez 24, 7 Bosheit.
זידל (jAbZ 41[a]) l. גִּידֵל.

וִידְנָא (וידאנָא Est II 1, 1) *a. m.* frech.

וִידְנוּתָא (Dt 29, 18, Hb 1, 3) *a. f.* Frechheit.

זִיהֲרָא (?) *a. m.* Glanz.

זִיהוּמְתָא *a. f.*, *c. s.* זִיהוּמְתֵיהּ Ez 24, 6 Schmutz.

זִיהוֹרָא (Ez 1, 13) *a. m.*, *c.* זִיהוֹר Dt 33, 2 1. Glanz; 2. Vorsicht.

זִיו *h. m.* 1. Glanz; 2. frisches Aussehen; 3. Name des zweiten Frühlingsmonats.

זִיוָא *a. m.*, *ind.* זִיו Sac 6, 13, *c. s.* זִיוָךְ Nu 27, 20 dass.

זִיוַאי *m.* Personenname.

זִיוּן *h. m.* 1. Rüsten, in den Krieg Ziehen; 2. Krönchen auf die Buchstaben Setzen.

זִיוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* זִיוּנַהּ Ex 21, 10 Nahrung; 2. Rüsten; 3. Krönchen auf die Buchstaben Setzen; 4. Verwaltung.

זִיוּעָא *a. m.*, *ind.* זִיוּע Nah 2, 11 Zittern.

זִיוּף *h. m.* Fälschung.

זִיוּפָא *a. m.* dass.

זִיוְתָא *a. f.*, *c. s.* זִיוְתְהוֹן Est II 1, 7 Glanz.

זִיוְתָנָא *a. m.*, *ind.* זִיוְתָן Sac 10, 3 glänzend, vornehm.

זִיז *h. m.* 1. Milbe, Kriechtier; 2. Name eines Vogels.

זִיזָא *a. m.* 1. 1K 6, 5 Ausbau, Balkon; 2. Wurm; 3. Personenname.

זִיזִין Ortsname.

זִימָא *a. m.* Nasenloch, Schnauze.

זימי l. זוֹמֵי.

זִין *h. m.* Zin (Gewicht = Zuz = 1/100 Litra).

זַיֵּן *h. Pi.* bewaffnen. *Pu.* bewaffnet sein. *Hitp.* sich rüsten.

זַיֵּן *a. Pa. pt. pass. pl.* מְזַיְּנִין Gen 49, 19 bewaffnen. *Itpa. pt. pl.* מִזְדַּיְּנִין Jo 2, 9 (MS מְדַיְּנִין l. מְזַיְּנִין) gerüstet sein.

זַיִן Buchstabe Zajin.

זַיְנָא, זֵינָא *a. m.*, *ind.* זֵין Gen 41, 44, Jes 22, 6 Waffe.

זִינָא *a. m.* Schaden, Verlust.

זִיעַ *h. m.* Zittern.

זִיעָא *a. m.* 1. Am 1, 1 Erdbeben, Unwetter; 2. זִיעָא Jes 21, 3, *ind.* זִיעַ Dt 28, 25, Jes 66, 37, Jer 22, 23, Est II 4, 2 Zittern, Schrecken; 3. s. זִיעֲתָא.

זֵיעָה I *h. f.* Schweiss.

זֵיעָה II *h. f.* Aufregung.

זֵיעֲתָא I (Gen 3, 19) *a. f.* Schweiss.

זֵיעֲתָא II (Jer 22, 23, Est II 4, 2, MS an beiden Stellen זִיעַ) *a. f.*, *c. s.* זֵיעֲתָךְ Dt 2, 25 Aufregung, Schrecken.

זיף s. יְזַף leihen.

זִיף *h. m.* 1. Honigwabe; 2. Ortsname.

זיף s. זִפָּא.

זַיֵּף *h. Pi.* 1. fälschen, betrügen; 2. als falsch erweisen. *Pu. Hitp.* gefälscht sein.

זַיֵּף *a. Pa. inf.* מְזַיְּפָא Jer 8, 8 fälschen.

זיפא s. זִפְתָּא.

זִיפָא (Ex 32, 4) *a. m.* Futteral, Kasten (cf. syr. זיבא).

זַיְּפָא *a. m.* 1. Fälschung; 2. gefälschtes Dokument.

זַיְּפַי *m.* Personenname.

זַיְּפָנָא *a. m.* Fälscher.

זַיְּפָנוּתָא *a. f.* Fälschung.

זִיק (זִיקִּ) *h. m.* 1. Komet; 2. Windstoss.

זִיקָא *a. m.* dass.

זִיקָה *h. f.* Verpflichtung.

זִיקְתָא *a. f.*, *pl.* זִיקִין Blitz.

זֵיר *h. m.*, *pl.* זֵירִין 1. Rand, Kranzleiste; 2. Blüte (?), Samenkapsel (?); 3. eine Hand voll, s. זֶרֶת; 4. Zugabe.

זֵירָא *a. m.*, *ind.* זֵיר Ex 25, 11 Rand, Kranzleiste.

זֵירָא *a. m.* (= זְעֵירָא) Beiname verschiedener Männer.

זִירָא *a. m.* Kelterkufe.
זִירָה *h. f.* Cirkus.
זִירוּד *h. m.* 1. Zweige Abschneiden; 2. Personenname.
זירוז *h. m.* 1. Anspornen; 2. Personenname.
זֵירוּעָא *a. m.*, *ind.* זֵירוּעַ Lv 11, 37 Säen, Saat.
זַיִת *h. m.*, *pl.* זֵתִים 1. Ausfluss; 2. Olive; 3. Ölbaum (*Olea europea*).
זֵיתָא (Gen 8, 11), זֵיתָא *a. m.* 1. Olive; 2. Ölbaum; 3. Name eines Reinigungsmittels (Laugensalz).
זייתיה (jPes 29[d]) l. זיתום.
זַךְ *h. m.* klar, rein, durchscheinend.
זְכָא *a.*, *ipf.* 1 *pl.* נִזְכֵּי Gen 44, 16 unschuldig, gerecht sein; 2. *pt. m. d.* זָכְאָ (= זָכְאָה) Gen 24, 8 unbestraft bleiben; 3. würdig sein; 4. überwinden; 5. Barmherzigkeit üben. *Pa.* 1. reinigen; 2. *pt. sg. m.* מְזַכֵּי Ex 34, 7 straflos erklären; 3. *pf.* 3 *pl.* זַכִּיאוּ Jer 3, 11 für gerecht halten; 4. für würdig erklären, Recht auf einen Besitz geben. *Itpa.* 1. gerechtfertigt werden, straflos ausgehen; 2. sich rechtfertigen.
זְכָא *a. m*, *pl.* זְכָּן Kehricht, Wegzuräumendes.
זָכְא (= זָכְאָה) s. זְכָא.
זַכָּאָה (Gen 18, 25) *a. m.* 1. *ind.* זַכֵּי Dt 19, 13, זַכָּאֵי unschuldig, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זַכָּאוּתָא *a. m.*, *c.* זַכָּאוּת Gen 20, 5 1. Gerechtigkeit; 2. Rechtfertigung.
זָכָה *h.* 1. gerecht sein, Verdienst haben; 2. Recht bekommen (obsiegen); 3. verdienen, würdig erfunden werden; 4. erlangen, Besitz ergreifen; 5. Verdienst schaffen. *Pi.* 1. freisprechen, rechtfertigen; 2. erlangen, erwerben; 3. Verdienst schaffen; 4. bekehren, tugendhaft machen. *Hitp.* 1. freigesprochen, gerechtfertigt werden; 2. sich rechtfertigen.

זְכוֹכִית *h. f.* Glas, Krystall. *pl.* זְכוֹכִיּוֹת Glaswaren.
זְכוֹכִיתָא *a. f.* dass.
זָכוּר *h. m.* männlich.
זְכוּרוּ *h. f.* Totenbeschwörung, Zauberei.
זְכוּרוּתָא *a. f.*, *ind.* זְכוּרוּ Lv 20, 27, Jes 8, 19 1. dass.; 2. Totenbeschwörer.
זְכוּרִים *h. m.* Totenbeschwörung.
זְכוּרִין *a. m.* dass.
זְכוּת *h. f.*, *pl.* זְכֻיּוֹת 1. Gerechtigkeit, gute That; 2. Verdienst; 3. Vorteil, Gewinn; 4. freisprechendes Urteil.
זְכוּתָא (Dt 6, 25) *a. f.* 1. Gerechtigkeit, gute That; 2. Recht; 3. Heilsthat.
זַכַּי I *h. m.* 1. schuldlos, rechtschaffen; 2. berechtigt zu —, würdig für —.
זַכַּי II *m.* Personenname (Zacharja).
זְכִיָּה *h. f.* Besitzergreifung, Eigentumsrecht.
זַכִּיכָא *a. m.* rein.
זְכִירָה *h. f.* 1. Erinnerung, Gedenken; 2. Rezitation.
זַכִּיתָא *a. f.* Rutenbesen.
זָכַךְ *h.* klar sein. *Pi.* *Pilp.* klären, läutern.
זָכַר *h.* gedenken, beachten. *pt.* זָכוּר eingedenk. *Ni.* sich erinnern. *Hi.* 1. in Erinnerung bringen; 2. anführen, zitieren.
זָכָר *h. m.* 1. Männliches, Mann, Knabe; 2. Widder; 3. männl. Glied; 4. Spitze.
זֵכֶר *h. m.* Gedenken, Erinnerung.
זִכָּרוֹן *h. m.*, *pl.* זִכְרוֹנוֹת 1. Gedächtnis; 2. Bibelstellen, in denen vom Gedenken Gottes die Rede ist; 3. Teil des Musaphgebetes für Neujahr.
זַכְרוּת *h. f.* 1. männliches Geschlecht; 2. männliches Glied; 3. Spitze; 4. Hahnentritt (im Ei).
זַכְרוּתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Quelle; 3. זכרותא jSabb 14[d] (vgl. Ab. z. 40[d]) l. זְבוּתָא.
זַכְרָן *h. m.* mit gutem Gädächtnis begabt.
זַל *h. m.* Schlemmer.
זְלָא *a.* fliessen.

זְלָא, זוּלָא *a. m.* Billigkeit, niedriger Preis.

זָלַג *h.* tropfen, triefen.

זְלַג *a., pt. pl. f.* זָלְגָן Thr 1, 16 dass.

זַלְדְּקַן *a. m. ind.* dünnbärtig.

זַלּוֹחָאָה *a. m.* Sprenger.

זַלּוּעָא *a. m., ind.* זַלּוּעַ Jer 19, 1 Krug.

זִלּוּף *h. m.* Sprengen.

זְלוּקְפָּא *x. m.* Kropf.

זִלּוּתָא (Thr 1, 8) *a. f.* 1. Geringschätzung; 2. niedriger Preis.

זִלְזוּלָא *a. m.* Geringschätzung.

זַלְזִילָא *a. m.* Schlemmer, Verschwender,

זַלְזְלָנָא *a. m.* gefrässig, unmässig.

זָלַח *h.* 1. fliessen, überschwemmt sein; 2. sprengen.

זְלַח *a., inf.* מִזְלַח Jes 30, 14 1. sprengen, ausgiessen; 2. sich ergiessen. *Itpe.* sich ergiessen. *Aph.* 1. ausgiessen lassen; 2. Durchfall bewirken.

זֶלַח *h. m.* Sprengung.

זִלְחָא *a. m.* 1. dass.; 2. Strömung.

זולטא s. זִלְחָא.

זִלַּי *m.* Personenname.

זְלִילָא *a. m.* 1. gering, verächtlich; 2. billig.

זְלִיפָה *h. f.* Sprengen, Ausgiessen.

זְלִיקָא *a. m.* Glanz.

זָלַל *h. Hi. Ho.* billig werden. *Pilp.* זִלְזֵל 1. verachten, geringschätzen; 2. verschwenden, nicht verstehen mit Geld umzugehen.

זְלַל *a.* 1. verächtlich sein; 2. *pt.* זָלִיל Dt 21, 20 verächtlich behandeln, verschwenden. *Palp.* זַלְזֵל 1. geringschätzen; 2. den niedrigsten Preis berechnen. *Itpalp. pt. f.* מִזְדַּלְזְלָא Koh 9, 16 (MS מִזְדַּלְזְאָ) geringgeschätzt werden.

זַלְל *h. m.* unmässig.

זָלַף *h.* 1. ausleeren; 2. träufeln, sprengen. *Pi.* tropfen lassen. *Hi.* tropfenweise fallen.

זְלַף *a.* tropfen. *Pa.* זַלֵּיף Hb 2, 15 (MS זְלִיף) tropfen lassen, ablaufen lassen.

זֶלֶף *h. m.* Sprengung.

זִלְתָא *a. f.* Korb.

זוֹם *x. m.* (ζωμός) Brühe.

זְמָא *x.* (ζημιόω) *Pa.* זַמֵּי eine Geldstrafe auferlegen. *Itpa.* אִזְדַּמֵּי bestraft werden.

זוֹמָא, זֵימָא *x. m.* (ζέμα, ζωμός) Beize zum Färben der Wolle.

זָמָה s. זָהַם.

זִמָּה *h. f.* 1. Unzucht; 2. Plan, Ratschlag, Tücke.

זִמּוּם *h. m.* Gebiss.

זִמּוּן *h. m.* 1. Bestimmung; 2. Vorladung; 3. Einladung zum gemeinsamen Tischgebet; 4. Zusammenkunft.

זְמוּנָא *m.* Personenname.

זְמוֹרָא *a. m.* blau.

זְמוֹרָה *h. f.* 1. Weinrebe; 2. Rute. בַּעַל הַזְּמוֹרָה Centurio; 3. männliches Glied.

זְמוֹרְתָא *a. f.* Gesang.

זְמוּם *h. m.* Planen.

זְמוּמָא *a. m.* Kastagnette.

זֵימְיָא *x. f.* (ζημία), *pl.* זֵימִין, זֵימִיּוֹת Geldstrafe.

זֵימְיוֹן *x. m.* (cf. ζημία), *pl.* זֵימְיוֹנוֹת Geldstrafe.

זְמִיזָא *a. m.* böser Anschlag.

זָמִים *h. m.* falsches Zeugnis.

זְמִינָא *a. m.* 1. *ind.* זְמִין Ex 34, 2, Lv 16, 21 bereit; 2. *pl. d.* זְמִינַיָּא 1 S 9, 13 Gast; 3. Personenname.

זְמִירָא *a. m.* Gesang.

זְמִירָה *h. f.* Beschneiden des Weins.

זוֹמִית, זְמִית *x. f.* (ζωμός) Brühe.

זְמַלִּינָא *a. m.* ein immergrüner Baum, s. זְבַלִּינָא.

זוּמַלְסְטְרוֹן, זוֹמַלְסְטְרָא *x. m.* (ζωμάρυστρος) Schöpflöffel.

זָמַם I *h.* Übles sinnen. עֵד זוֹמֵם ein (hinterlistiger, vgl. Dt 19, 9) falscher Zeuge. *Pi.* Zeugen als falsche erweisen. *Pu. pt.* מְזוֹמָם von falschen Zeugen verklagt. *Hi.* als falschen Zeugen erweisen. *Ho.* als falscher

Zeuge überführt werden. *Hitp.* 1. dass.; 2. erdichtet werden.

זָמַם II *h.* Maulkorb, Nasenring anlegen.

זְמַם I *a. Itpe. imp. pl.* אִתְזְמִימוּ (MS אִשְׁתְּמִימוּ) Jes 29, 9 sinnen. *Aph.* als falschen Zeugen erweisen. *Ittaph.* als falscher Zeuge erwiesen werden.

זְמַם II *a.* Maulkorb, Nasenring anlegen. *Pa.* dass.

זָמָם I *h. m.* falsches Zeugnis.

זְמָם II *h. m.* Maulkorb, Nasenring.

זְמָמָא II (Cant 1, 10) *a. m.* Maulkorb, Nasenring.

זָמַן *h. Pi.* 1. einladen; 2. gemeinsam das Tischgebet sprechen. *Hi.* 1. bestimmen; 2. anzeigen. *Hitp.* 1. begegnen, zusammentreffen; 2. ein Zusammentreffen verabreden.

זְמַן *a., pt. pass.* זְמִין bereit, s. זְמִינָא. *Pa. pf.* זַמִּין Ex 19, 14, *ipf.* 2 *sg.* תְּזַמֵּין 1S 16, 3 1. bestellen; 2. vorbereiten; 3. einladen; 4. l. זְמַם. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִזְדַּמְּנוּ Jos 11, 5, *ipf.* 3 *pl. m.* יִזְדַּמְּנוּן Nu 10, 3 1. sich anschicken; 2. sich einfinden; 3. sich gesellen.

זְמַן *h. m.* 1. bestimmte Zeit, Termin. בִּזְמַן שֶׁ wenn; 2. Festzeit; 3. Segensspruch beim Eintritt eines Festes.

זִמְנָא (Gen 2, 23) *a. m.* (*f.*), *c.* זְמַן Dt 16, 6 l. זְמַן 1. Zeit; 2. Festzeit; 3. Mal. זִמְנִין zuweilen. עֲסַר זִמְנִין Nu 14, 22 zehnmal. זִמְנָא — זִמְנָא bald — bald. מַשְׁכַּן זִמְנָא Lv 1, 1 Stiftshütte.

זָמַר I *h.* abschneiden, stutzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. hingerafft werden. *Pi.* 1. loben, besingen; 2. rezitierend lesen.

זָמַר II *h. Hi.* blau machen.

זְמַר *a. Pa. inf.* זַמָּרָא Koh 2, 8 singen.

זֶמֶר *h. m.* Musik, Saitenspiel, Gesang.

זַמָּר *h. m.* Musiker.

זַמָּרָא *a. m., pl. d.* זַמָּרַיָּא Koh 2, 8 (MS זְמָרַיָּא) dass.

זְמָרָא *a. m., c.* זְמַר Gen 4, 21 Soc 84, Or 2228 זְמַר), *pl.* זְמָרִין Est II 8, 15 1. Musik; 2. Personenname.

זְמָרָא *a. m., ind.* זְמַר Koh 2, 8 dass.

זְמַרְגַּד *x. m.* 1. *pl.* זְמַרְגְּדִין Est II 1, 2 (σμάραγδος) Smaragd; 2. mons Smaragdus, Gebirgszug zwischen Nil und rotem Meer, südöstlich von Theben.

זִמְרָה *h. f.* Gesang.

זַמָּרִיתָא *a. f., pl. d.* זַמָּרָיָתָא Koh 2, 8 (MS זְמוֹרְתָא) Spielerin.

זִמְתְּנָא Name eines Volkes.

זון, זוני, זוּנִין *x. f.* (ζώνη), *pl.* זוּנָאוֹת, זוּנִיּוֹת Gürtel.

זְנָא *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* זַנִּיאַת Gen 38, 24 huren.

זְנָא *x. m.* 1. *c. s.* זְנֵיהּ Gen 1, 11 Geschlecht, Art; 2. Gewürzart.

זַנָּאָה *a. m., pl.* זַנָּאִין Jer 9, 1 Buhle, ausschweifend.

זָנָב *h. m.* 1. Schwanz; 2. das Letzte, Ende; 3. männliches Glied.

זָנַב *h. Pi.* 1. ausschneiden; 2. an jemand vorüberkommen (?).

זְנוֹבְיָא *f.* (Ζηνοβία) Personenname.

זַנְגָּאָה *a. m.* Bewohner von Ζιγγις (Landschaft an der Ostküste von Afrika).

זַנְגְּבִילָא *x. m.* 1. (ζιγγίβερις) Ingwer; 2. Cant 3, 9 (MS מַבְלִינָא) l. זַנְבְּלִינָא, s. זַבְלִינָא.

זנדוקא, זנדוקנא l. זַנְדְּקָנָא *x. m.* Kerkermeister.

זָנָה *h.* huren. *Pi.* 1. Buhlerei treiben; 2. zur Buhlerei locken; 3. entarten.

זְנוֹחָא Ortsname.

זְנוּנִים *h. m. pl.* Unzucht, Buhlerei.

זִנּוּק *h. m.* 1. Ausspritzen; 2. Strahl.

זְנוּת *h. f.* Unzucht, Buhlerei.

זְנוּתָא (Ho 4, 11) *a. f., c. s.* זְנוּתַהּ Gen 38, 24 dass.

זָנַע *h. Pass.* אִזְדַּנְזַע, *pt. pl.* מִזְדַּנְזִין (= מִזְדַּנְזְעִין) sich schütteln.

זָנַח *h.* 1. verabscheuen; 2. Ekel erregen. *Pi.* reinigen (?). *Hi.* 1. verwerfen; 2. reinigen (?).

זונין, זוּנְיָא, (vielleicht זְוָנִין, זְוָנְיָא?) *x. m. pl.* (ζιζάνια) Lolch (*Lolium spec.*).

זינומא l. זִימִּמָא.

זינומתא (NuJI 5, 21) l. קִינוּמְתָא (so MS).

זֵינון *m.* (Ζήνων) Personenname.

ליזניה (GenJI 14, 2 MS) l. *inf.* לְזַנָּיָה.

זְנִיוּתָא *a. f.* Hurerei.

זוּנִיתָא *x. f.* (ζώνη) Gürtel, Schurz.

זָנִיתָא (Dt 23, 19, Jo 4, 3), זַנָּיְתָא *a. f.* Hure.

זָנַק *h. Pi.* 1. ausspritzen; 2. verschmachten lassen. *Hi.* tropfen, giessen.

זְנָקָא s. בּוּרְזְנָקָא.

זוּנָרָא *x. m., pl.* זוּנָרִין Est II 8, 15 (ζωνάριον) Gürtel.

זוּסְטָא *x. m.* (ζωστήρ) Gürtel, Schürze.

זוּסִימַי *m.* (Ζώσιμος) Personenname.

זוּסְמָא *x. m.* (ζῶσμα) Schurzfell.

זוסתא s. זוּסְמָא.

זעא s. זְעַר.

זְעוּרִין *a. m. pl., c. s.* זְעוּרֵהִי Gen 8, 21, זְעוּרָנָא Gen 46, 34 Jugendzeit.

זַעֲוּעָא *a. m.* Schrecken.

זַעְזַע s. זוּע.

זַעֲוָעוּת *h. f.* Bewegung, Erregung.

זעטוט. *pl. c.* זעטוטי für Ex 24, 5. 11 überlieferte Variante, bez. Übersetzung von נערי und אצילי (viell. aus ζητητής entstanden).

זַעֲטוּטָא *x. m., pl.* זַעֲטוּטִין Cant 6, 5 Jüngling (ein aus jener Variante erschlossenes Wort).

זעיא s. זִיְעָא.

זְעֵירָא (Gen 44, 23) *a. m.* 1. klein, wenig; זְעֵיר — זְעֵיר Ex 23, 30 allmählich; כִּזְעֵיר פּוֹן Gen 26, 10 beinahe; פּוּם זְעֵיר דֵּין Ru 2, 7 nur ein wenig; 2. Beiname verschiedener Männer.

זְעֵירוּתָא *a. f., c.* זְעֵירוּת Lv 25, 16 Kleinheit.

זָעַם *h., pt. pass.* זָעוּם zornig.

זַעַם *h. m.* Zorn.

זָעַף *h.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זְעַף *a.* 1. heftig sein; 2. zürnen.

זַעַף *h. m.* 1. Heftigkeit; 2. Zorn.

זַעְפָּא *a. m.* 1. Sturm; 2. Zorn.

זַעְפְּרָנָא *x. m.* 1. Safran (*Crocus sativus*); 2. Cant 5, 14 (Or 1302 im Text nur בַּרְקָן, darüber geschrieben זעפרן) Name eines Edelsteins.

זָעַק *h.* schreien.

זְעַק *a., pf.* 3 *pl.* זְעִיקוּ Ex 14, 10 dass.

זְעָקָה *h. f.* Geschrei.

זְעַר, זְעֵיר (Ex 12, 4) *a., pf.* 3 *f.* זְעֵירַת 2S 7, 19 (MS זְעַרַת) 1. klein, wenig sein; 2. gering sein; 3. Schmerz empfinden (= צְעַר); 4. *pf.* זְעַר 2S 18, 16 zurückhalten. *Aph.* 1. *pf.* אַזְעַר Nu 11, 32, *ipf.* 2 *pl.* תַּזְעֲרוּן Jer 29, 6 klein machen; 2. klein werden, klein sein. *Itpe.* kleiner gemacht werden.

זִפָּה *h. f., pl.* זִפִּין 1. Borste; 2. Augenbraue.

זִפּוּתָא *a. m.* Verpichen.

זְפִירִין (Ζεφύριον) Ortsname.

זְפְלָן (Est II 1, 8, MS אַלְפִין) *a.* einige.

זָפַף *h. Pu. pt.* מְזֻפָּף verpicht.

זֶפֶק *x. m.* (οἰσοφάγος) Schlund.

זַפְקָא *x. m., c. s.* זַפְקֵיהּ Lv 1, 16 dass.

זַפְקְתָא *x. f.* dass.

זְפַרְן, זְפִרִין, זופרין, זופרן (Ζεφύριον) Ortsname.

זָפַת *h.* verpichen.

זְפַת *a.* dass.

זֶפֶת *h. f.* Pech.

זַפָּת *h. m.* Pechbereiter.

זִפְּתָא *a. f., pl.* זִפִּין Augenbraue.

זִפְתָּא (Ex 2, 3) *a. f., ind.* זִיפָא und זְפָא Jes 34, 9 Pech.

זִק s. זִיק.

זִקָּא *a. m.* 1. *pl.* זִקִּין Jos 9, 4 Schlauch; 2. *pl.* זִקִּין 2S 3, 34 Kette, Fessel.

זָקוּף *h. m.* aufrecht. בְּקוֹמָה זְקוּפָה aufrecht (auch Targ. Ho 11, 7 בְּקוֹמָא זְקוּפָא).

זְקוֹף *h. m.* Henker.

זְקוּפָא *a. m.* Schwelle.

זְקִיק *h. m.* Funken.
זְקוּקָא *a. m.* 1. *pl.* **זְקוּקִין** Hb 3, 4 dass.; 2. kleiner Schlauch.
זְקוּקָא *a. m.* Filtrierapparat.
זְקִיף *h. m.* Posten.
זְקִיפָא (Est II 2, 7, MS **זְקָפָא**) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. aufrecht.
זְקִיפָה *h. f.* Aufrichten, Aufstellen.
זְקִיפְתָא *a. f., pl. c. s.* **זְקִיפְתְהוֹן** Thr 3, 63 1. Aufstehen; 2. Erhebung; 3. Aufstellen.
זְקִירָה *h. f.* Sprung.
זְקִירְתָא *a. f.* dass.
זְקִיתָא *a. f.* Chamäleon (?).
זָקֵן *h.* alt sein. *Hi.* 1. alt werden; 2. alt machen, als alt ansehen. *Ni.* *Hitp.* 1. alt werden; 2. gehörig beraten sein (?).
זְקֵן *a.* alt sein. *Aph.* 1. alt werden; 2. alt machen.
זָקֵן *h. m.* 1. alter Mann; 2. Grossvater, Ahn; 3. Gelehrter; 4. Ältester.
זָקָן *h. m.* Bart.
זִקְנָה *h. f.* Greisenalter.
זְקֵנָה *h. f.* 1. alte Frau; 2. Grossmutter, Ahnfrau; 3. alte Pflanzung.
זְקֻנוֹת *h. f.* Greisenalter.
זְקָנוּתָא *a. f.* dass.
זִקְנְתָא *a. f.* dass.
זָקַף *h.* 1. aufstellen; 2. sich erheben; 1. als Anleihe aufstellen (betrachten). *Ni.* 1. sich aufrichten, aufgestellt werden: 2. als Darlehn betrachtet werden. *Hi.* aufrichten.
זְקַף *a.* 1. *imp. sg. m.* **זְקוֹף** Dt 3, 27 aufstellen, aufheben; 2. aufrechtstehen; 3. *pl.* **זְקוּפוּ** Est II 7, 10 (nicht MS) aufhängen, pfählen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* **אִזְדְקִיפַת** Gen 37, 7 sich aufrichten; 2. gehengt werden, gepfählt werden. *Aph.* aufrichten.
זְקָפָא (Est II 2, 7) *a. m.* 1. Pfahl; 2. Pfählung; 3. Mittelfinger (?).
זוּקְפָא *a. m., ind.* **זְקוֹף** Erhebung, Stolz.
זְקָפוּתָא *a. f.* Aufrichten, Erheben.
זָקַק I *h.* *Pi.* schmelzen, läutern.
זָקַק II *h.* 1. binden, fesseln; 2. verpflichten. *Ni.* 1. sich verpflichten, sich verbinden; 2. teilnehmen; 3. angreifen (mit jem. anbinden); 4. beiwohnen (geschlechtlich). *Pi.* verbinden, fesseln. *Hi.* nötigen. *Ho.* verpflichtet werden, gebunden sein. *Hitp.* 1. sich verpflichtet halten; 2. sich kümmern, Sorge tragen um . .; 3. sich anschliessen; 4. sich heften an (um zu schädigen).
זְקַק I *a., pt. pass. m. pl.* **זְקִיקִין** Cant 1, 11 läutern, reinigen. *Pa. pt. pass.* **מְזַקַּק** Cant 1, 11 dass. *Itpa.* gereinigt wenden.
זְקַק II *a., pt. pass. pl.* **זְקִיקִין** Jes 60, 11 1. fesseln; 2. verpflichten. *Itpe.* 1. beiwohnen (geschlechtlich); 2. teilnehmen.
זַקָּק *h. m.* Schlauchhändler.
זָקַר *h.* werfen. *Ni.* 1. sich stürzen; 2. entschieden werden.
זְקַר *a.* *Itpe.* sich schnellen, stürzen.
זְקְתָא *a. f., ind.* **זְקַת** Koh 12, 11, *pl.* **זִקְתִין** Koh 12, 11 Ochsenstachel.
זָר *h. m.* 1. Fremdling; 2. Laie, Nichtpriester; 3. Feind; 4. Ausgestossener.
זָרָא I *a. m.* dass.
זָרָא II *a. m.* Übelkeit (?).
זְרָא (Ex 32, 20, MS **דְרָא**) *a.* worfeln.
זָרַב *h. m.* Futter (eines Schuhs).
זְרַב *a.* füttern. *Itpe.* überlaufen (?).
זַרְבּוּבִית *h. f.* 1. Untersatz (?); 2. PesR 35 l. **זַבּוּבִית** (?).
זַרְגּוּן *h. m.* eine Rübenart (?).
זַרְגּוּנָא *a. m.* Name eines zweigreichen Baumes oder Strauches.
זֶרֶד I *h. m.* Stärke, Kraft (?).
זֶרֶד II *h. m.* 1. abgehauener Ast; 2. Sperberbaum (?); 3. Name eines Baches.

זְרַד I (= זְרַז) *h.* Macht üben (?).
זְרַד II *h. Pi.* Zweige abschneiden.
זַרְדָּא *x. m.* Harnisch, Rüstung.
זַרְדְּתָא *a. f.* Sperberbaum (*Sorbus*) (?).
זָרָה I *h.* 1. worfeln, zerstreuen; 2. Samen auswerfen. *Pi.* 1. worfeln, von der Spreu reinigen; 2. vom Geringeren sondern.
זָרָה II *h.* übel thun.
זְרוֹעַ *h. f.* 1. Arm, Schulter, Vorderbein; 2. Stärke.
זְרוּעָא (Gen 8, 22), זַרְעָא (Ex 34, 21) *a. m.* Saat.
זְרוּקִינְיָא Ortsname.
זָרוּת *h. f.* 1. Laienstand; 2. das Gesetz, welches Nichtaaroniden von priesterlichen Funktionen ausschliesst.
זְרַז *h. Pi.* anspornen. *Hitp.* 1. bewaffnet sein; 2. eifrig sein.
זְרַז *a. Pa. pf.* זָרִיז Gen 14, 14 1. gürten, waffnen, satteln; 2. anspornen; 3. schnell sein, sich beeilen. *Itpa. ipf. pl.* 1. נִזְדָּרֵז Nu 32, 17 1. sich rüsten; 2. sich anspornen; 3. sich beeilen.
זְרָז *h. m.* 1. Gürtel, Gurt, Sattel; 2. Stärke (?) s. זְרַד.
זְרָזָא *a. m., pl.* זְרָזִין Gen 3, 7 Gurt.
זְרָזָא *a. m.* 1. Bündel, Gebund; 2. Gesträuch.
זוּרְזְיָא *a. m.* dass.
זַרְזִיפָא *a. m.* Tropfen.
זַרְזִיר *h. m.* 1. Star; 2. Schwarm von Staren; 3. Kämpfer, Gladiator.
זַרְזֵף *h.* überfliessen.
זַרְזָר *h. m.* Gladiator.
זָרַח *h.* aufgehen (von der Sonne). *Hi.* 1. aufgehen lassen; 2. glänzend werden; 3. ostwärts gehen.
זְרִיבָה *h. f.* Überfliessen, Überkochen.
זָרִיד *h. m.* Graupenart.
זְרִיָּה *h. f.* Abweichen, Gottlosigkeit.
זְרִיזִן, זוּרִיזִן *h. m.* Ausringen. מֵי ז׳ beim Ausringen des Flachses abfliessendes Wasser.

זָרִיז *h. m.* 1. rüstig, schnell; 2. sorgsam.
זְרִיזָא *a. m.* 1. dass.; 2. *ind.* זָרִיז Jes 5, 27 (MS זְרָז) Gurt.
זְרִיזוּת *h. f.* Rüstigkeit, Eifer.
זְרִיזוּתָא *a. f.* dass.
זְרִיחָה *h. f.* Aufgang (der Sonne).
זְרִיעָה *h. f.* Saat, Säen.
זְרִיקָה *h. f.* 1. Werfen; 2. Schwenkung des Blutes an den Altar.
זְרִיקְתָא (Jes 33, 4) *a. f.* Holzabfall (?).
זְרִירָא *a. m.* Niesen.
זרכי 1. מְלַח דז׳. זַרְכַּי Ortsname.
זְרַכַּל *a. Pass.* stolzieren.
זַרְמִיתָא *a. f., ind.* זַרְמִית Jes 4, 6 Unwetter.
זַרְנָא *a. m.* Übelkeit (?).
זַרְנוּקָא *a. m.* Schlauch.
זַרְנִיךְ *x. m.* Arsenik.
זָרַע *h.* säen. *Ni.* besät werden. *Hi.* Samen auswerfen (beim Coitus).
זְרַע (Jud 6, 3) *a., ipf.* 2 *pl.* תִּזְרְעוּן Lv 26, 16 säen. *Aph.* Samen auswerfen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִזְדְּרַע Lv 11, 37 gesät werden.
זֶרַע *h. m.* 1. Samen, Saat; 2. Zeit der Aussaat; 3. Nachkomme, Geschlecht; 4. *pl.* זְרָעִים die erste der sechs Ordnungen der Mischna.
זַרְעָא *a. m., ind.* זְרַע Lv 27, 16 1. Samen, Saat; בַּר זַרְעָא Lv 11, 38 ein einzelnes Samenkorn; 2. Nachkomme, Geschlecht.
זַרְעוֹנִין *h. a. m. pl.* Reihen von Pflanzen in einem Beet, Gemüse.
זַרְעִיתָא *a. f., pl.* זַרְעֲיָן Gen 4, 10 Familie.
זְרַף *a. Pa.* Geschwulst, Entzündung verursachen (?).
זַרְפָּא *a. m.* Geschwulst, Entzündung (?).
זָרַק *h.* 1. werfen; 2. Blut an den Altar schwenken (schütten). *Ni.* 1. geworfen werden; 2. geschwenkt werden.
זְרַק (Ex 24, 6) *a.* schwenken (schütten), streuen, werfen. *Pa. pt. pass. pl. c.* מְזָרְקֵי Jes 51, 20 (MS מְזוֹרְקֵי) hinwerfen.

Itpe. pf. 3 *pl.* אִזְדְּרִיקוּ Nu 19, 13 ausgeschwenkt werden.

זִרְקְתָא s. זְרִיקְתָא.

זרוקפא. *c. s.* זרוקפיה LvJI 1, 16 MS l. nach LvJI 11, 13 זְפָקְתֵיהּ, s. זְפָקְתָא.

זָרַר *h.* 1. stampfen; 2. zerstreuen. *Ni.* zerstreut werden. *Ho.* verfaulen, schlecht werden.

זֶרֶת *h. f.* Spanne.

זַרְתָּא (Ex 39, 9), זַרְתָּא *a. f.* Spanne.

זיתום (falsch זיתום, זייתיה) *x. m.* (ζῦθος) ägyptisches Gerstenbier.

ח

ח der achte Buchstabe des hebr. Alphabets. ח׳ als Zahlzeichen = 8.

חאיתא l. חֶאוּתָא *a. f.* Butter.

חב, *pl.* חבין (Tos Kil III 15) l. חָנִין, s. חָנָא.

חָבָא *h.* verbergen. *Pi. pt.* מחבי EchR. Peth. l. מְחַבֵּר, s. חָבַר. *Hi.* verbergen. *Ni. Hitp.* sich verbergen.

חֲבָא *a.* verbergen. *Pa.* dass. *Itpe. Itpa. pt. f.* מִתְחַבְּאָה Thr 1, 3 (nicht im MS) 1. sich verbergen; 2. bedeckt, versteckt werden.

חוּבָא *a. m.* 1. Busen; 2. Name eines Vogels; 3. s. חֵיבָה.

חָבַב *h. Pi.* 1. lieben, liebkosen; 2. lieb machen.

חֲבַב *a. Pa. pf.* 3 *m. sg. c. s.* חַבִּיבִנּוּן Dt 33, 3 1. lieben, liebkosen; 2. lieb machen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַבְּבַת 1 S 18, 1 eng verbunden sein, hängen an jem.

חִבָּה *h f.* Liebe.

חוּבָּה *f.* Personenname.

חֲבָה *h. f.* Vorrat.

חַבּוּבָא *a. m., c.* חַבּוּב Mi 6, 7 Liebling.

חִבּוּט *h. m.* Klopfen.

חבול l. חֲבִיל.

חִבּוּלָא (Koh 7, 28, MS חֲבִילָא!) *a. m.* 1. *ind.* חִבּוּל Lv 19, 28 Wunde; 2. Unrecht, sittlicher Makel; 3. Zins.

חֲבוּלָה *h. f.* Pfand.

חִבּוּלְיָא (Ex 22, 24) *a. m.* Zins.

חִבּוּצָא *a. m.* zusammengepresste Datteln.

חִבּוּר *h. m.* Verbindung, Zusammenfügung.

חִבּוּרָא *a. m.* dass.

חֲבוּרָא *a. m.* Zauberer.

חֲבוּרָה *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Wunde.

חֲבוּרְתָא *a. f., ind.* חֲבוּרָה Ex 12, 46 Gesellschaft.

חַבּוּרְתָא *a. f.* Wunde.

חַבּוּשׁ *h. m.* Apfelart.

חַבּוּשָׁא *a. m.* dass.

חֲבוּשָׁא, חֲבוּשְׁיָא *a. m.* Gefangenschaft.

חָבַט *h.* 1. schlagen, zerschlagen; 2. niederdrücken; 3. stossen. *Ni.* gestossen werden. *Pi.* niederdrücken. *Hitp.* sich niederwerfen.

חֲבַט *a., ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְבּוּט Dt 24, 20, *pt. pl. m.* חָבְטִין Jes 28, 27 schlagen, klopfen. *Pa.* schütteln. *Itpe.* gestossen werden.

חֶבֶט *h. m.* 1. Riemen, Schnur; 2. Stoss, Verletzung durch Stoss.

חַבְטָא *a. m.* 1. Stoss, Schlag; 2. Olivenschlagen; 3. zum Schlagen reife Olive.

חובטא s. חֲבִיטָא.

חֲבָטָה *h. f.* Schlagen.

חַבַּי *m.* Personenname.

חבי. *pl.* חביים EchR Einl. l. חֲבֵרִים, s. חָבֵר.

חָבִיב *h. m.* lieb, teuer.

חַבִּיבָא (Gen 44, 30) *a. m.* 1. *ind.* חַבִּיב Jer 31, 19 dass.; 2. Vaterbruder; 3. Personenname.

חביבאי 1. חַכְחָכָא.

חֲבִיבוּתָא *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבִּיבַי *m.* Personenname.

חֲבִּיבְתָּא *a. f.* 1. Geliebte; 2. Frau des Vaterbruders; 3. Schwiegermutter.

חֲבִיזְנָא *a. m., pl. c.* חֲבִיזְנֵי Koh 10, 20 (MS), Cant 2, 14 (MS חֲבְרִינֵי) Schlupfwinkel.

חֲבִיזְנָה *h. f.* grosses Thongefäss.

חֲבִיטָא I *a. m.* Knüttel.

חֲבִיטָא II *a. m.* Magen.

חֲבִיל (Est II 5, 1, MS חְבַל) *a.* wehe!

חֲבִילָא *a. m.* 1. Verlust, Schaden; 2. Bündel.

חֲבִילָה *h. f.* 1. Verbindung; 2. Bündel; 3. Band; 4. Pfändung.

חֲבִיץ *h. m.* süsse Mehlspeise.

חֲבִיצָא *a. m.* 1. dass.; 2. zusammengepresste Datteln.

חֲבִירָא I *a. m.* düster.

חֲבִירָא II *a. m.* Genosse, s. חַבְרָא.

חֲבִירוּת s. חַבְרוּת.

חֲבִישָׁה *h. f.* Einsperrung.

חֲבִישְׁתָּא *a. f.* dass.

חָבִית *h. f., pl.* חָבִיּוֹת grosses Thongefäss.

חָבִיתָא *a. f.* dass.

חָבַל *h.* 1. Pfand nehmen; 2. verderben, verletzen. *Ni.* 1. verpfändet werden; 2. verletzt werden. *Pi.* 1. verletzen; 2. kreisen, Wehen haben. *Hitp.* verderbt werden.

חֲבַל *a.* verderbt handeln. *Pa.* 1. *pf.* 3 *m. pl.* חַבִּילוּ Gen 6, 12 verderben; 2. *ipf.* 2 *pl.* תְּחַבְּלוּן Dt 4, 16 dass.; 3. zu Grunde gehen; 4. Wehen haben. *Itpe. Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַבְּלַת Gen 6, 11 verderbt, vernichtet werden.

חֲבַל *a. h.* wehe!

חֶבֶל *h. m.* 1. Strick, Messschnur; 2. Besitztum.

חֵבֶל *h. m.* 1. Geburtswehe; 2. Schaden.

חֲבַל s. חֲבִיל.

חַבְלָא *a. m.* Schaden, Verderben, Garaus.

חֶבְלָא *a. m., pl.* חֶבְלִין Jer 22, 23 Geburtswehe.

חַבְלָא (2S 8, 2, MS עַרְבָּא) 1. *pl. c. s.* חַבְלַיהָא Jes 33, 23 Seil, Strick; 2. חֲבִיל יַמָּא Ortsname.

חֲבָלָה *h. f.* 1. Verletzung; 2. Schadenersatz.

חַבָּלָה *h. f.* Zerstörung.

חַבָּלְתָּא *a. f., ind.* חַבָּלָא Ez 28, 8 Verderben, Verwesung.

חַבְלָן, חוּבְלָן *h. m.* Verwüster, Verschwender.

חַבְנְנָא *a. m.* träge.

חַבְנְנוּת *a.* träge (*Adv.*).

חַבְנְנוּתָא *a. f.* Trägheit.

חָבַס *h.* zerstossen. *Ni.* zerstossen werden.

חֲבַס *a.* dass.

חַבְסָא *a. m.* Quetschung.

חָבַץ *h. Pi.* Brei einrühren.

חוּבְּץ *h. m.* 1. Brei; 2. Käse.

חֲבַצֶּלֶת *h. f.* Herbstzeitlose (*Colchicum spec.*).

חָבַק *h.* umarmen, umschlingen. *Pi. Hitp.* dass.

חֲבַק *a. Pa. pt. f.* מְחַבְּקָא 2K 4, 16 1. anklammern, umarmen, zusammenhalten; 2. die Hände falten.

חֶבֶק *h. m.* 1. Umschlingung (am Schuh); 2. Halsband; 3. Sattelgurt.

חָבַר *h.* 1. verbinden, zugesellen, Anteil haben; 2. beschwören, besprechen. *Pi.* 1. verbinden, zusammenschliessen; 2. beschwören, bezaubern. *Ni.* verbunden werden. *Hitp.* 1. sich verbinden; 2. bezaubert werden.

חֲבַר *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מְחוּבַּר Dt 22, 11 verbinden; 2. bannen, beschwören. *Itpa. pf.* אִתְחַבַּר Nu 25, 3 sich verbinden.

חָבֵר *h. m.* 1. Genosse, Gefährte; 2. der andere; 3. Titel der Gelehrten; 4. Mitglied der Genossenschaft zu genauer Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חֶבֶר *h. m.* 1. Verbindung, Gesellschaft.

עִיר חָבֵר städtisches Kollegium. חָבֵר גּוּאַלְקֵי Verbindung von Säcken; 2. Zauberei.

חָבָּר *h. m.* 1. Zauberer; 2. Geber (Perser).

חַבָּרָא *a. m.* dass.

חַבְרָא, חֲבֵרָא *a. m.*, *c. s.* חַבְרֵיה Ex 21, 35 1. Freund, Genosse; 2. der andere. גְּבַר לְחַבְרֵיה Gen 11, 3 einer zum andern; 3. Gelehrter; 4. Mitglied der Gesellschaft zur Befolgung der Zehnt- und Reinigungspflichten.

חִבְרָא *a. m.* Dunkelheit.

חֲבַרְבַּר *a.* dunkel machen.

חֲבַרְבַּר *h. m.* eine Eidechsenart.

חֲבַרְבְּרָא *a. m.* dass.

חֲבַרְבָּרַיָא (GenJI 19, 11, MS חוורווריא) *a. m. pl. d.* weisser Star.

חֲבֵרָה *h. f.* 1. Genossin; 2. andere.

חַבְרוּרָא (?) *a. m.* Gesellschaft (?).

חַבְרוּת, חֲבֵרוּת *h. f.* 1. Gesellschaft; 2. Gesellschaft der Chaberim; 3. Regel der Chaberim; 4. Thoraschüler.

חַבְרוּתָא *a. f.* 1. Gemeinschaft, Freundschaft; 2. Genossenschaft (der Gelehrten).

חַבְרְתָא *a. f.*, *c. s.* חַבְרְתַּהּ Ex 11, 2, *pl. c. s.* חַבְרָתַי Jud 11, 37 Soc 59 (*in Pausa*) Genossin.

חָבַשׁ *h.* 1. satteln, rüsten; 2. fesseln, gefangen nehmen; 3. nahe an einander setzen. *Ni.* 1. gefesselt, gefangen werden; 2. nahe an einander gesetzt werden. *Hi.* nahe an einander setzen. *Hitp.* gefangen werden.

חֲבַשׁ *a.* fesseln, fangen. *Itpe.* gefesselt werden.

חוּבָּשׁ *h. m.* Mispel.

חֲבִשָׁה *h. f.* Satteln.

חַבְתָּא Ortsname.

חִבְּתָא (Cant 2, 5) *a. f.* Liebe, Zärtlichkeit.

חֲבִתִּין *h. m. pl.* Kuchen des hohepriesterlichen Speisopfers.

חַג *h. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. Festopfer.

חַגָּא (Dt 16, 16) *a. m.* 1. Fest, Feier; 2. Laubhüttenfest; 3. *pl.* חִנְגִּין Ex 15, 20 Reigen; 4. Personenname.

חַגָּא *a. m.* Dornstrauch.

חָגָב *h. m.* 1. Heuschreckenart; 2. Scham.

חַגְּבָא (Lv 11, 22) *a. m.* Heuschreckenart.

חָגַג *h.* 1. Fest feiern; 2. Festopfer darbringen.

חֲגַג *a.*, *ipf.* 2 *m. sg.* תֵּיחוֹג Dt 16, 15, 3 *m. pl.* יֵיחְגּוּן Ex 5, 1, *pt. pl.* חָגְגִין 1S 30, 16 1. Fest feiern; 2. einen Kreis ziehen.

חונגים, חונים I. חֲגוּגִים *x. m. pl.*, s. אֲגוּנָא.

חַגְוִין *a. m. pl.*, *c.* חַגְוֵי Cant 2, 14 Kluft.

חָגוֹר *h. m.* Gurt.

חֲגוֹרָה *h. f.* 1. Gurt; 2. Ausrüstung; 3. Einhegung mit Stricken.

חָגָז *h. m.* Heuschreckenart.

חֲגִיגָה *h. f.* 1. Festfreude; 2. Festopfer; 3. Gesetz betreffend das Festopfer; 4. Name eines Mischnatraktates.

חֲגִירָא (Sac 12, 11) *a. m.*, *ind.* חֲגִיר Lv 21, 18 lahm.

בֵּית ח' חֲגִירָה Ortsname.

חֲגִירוּת *h. f.* Lahmheit.

חֲגַל *a.* 1. einen Kreis ziehen; 2. herumgehen. *Pa.* herumziehen.

חַגְסָא *a. m.* Klippdachs.

חָגַר I *h.* umbinden, gürten. *Pi.* dass.

חָגַר II *h.* stolpern, hängen bleiben. *Hi.* dass. *Hitp.* lahm werden.

חֲגַר *a.* umbinden, gürten.

חֲגַר (2S 4, 4, MS אִתְחֲגַר) *a.* hinken. *Pa. pt.* מְחַגַּר 2S 19, 27 dass. *Aph. pt.* מַחְגִּיר Est II 1, 2 (MS מַחְגּוֹר!) dass. *Itpe. pf.* אִתְחֲגַר 2S 4, 4 gelähmt werden, hinken.

חִגֵּר *h. m.* lahm.

חָגָר Ortsname.

חַגְרָא (Gen 16, 14) 1. Ortsname; 2. Personenname.

חִגְּרָא *a. m.* 1. lahm, hinkend; 2. stotternd.

חִגַּרְתָּא *a. f.* Lahmheit.

חַגְּתָא *a. f.* Fest.

חַד *h. m.* 1. scharf, spitz; 2. schnell.

חַד (Gen 1, 5) *a. m., f.* חֲדָא Ex 30, 10 eins, ein, einzeln, einzig. כָּל חַד וְחַד ein jeder. חַד — חַד Ex 17, 12 der eine — der andre. חֲדָא Ex 30, 10 einmal. חַד מִן עַסְרָא Gen 14, 20 ein Zehntel. עַל חַד תְּרֵין Ex 22, 3 doppelt. חַד בְּשׁוּבָּא erster Tag der Woche. לַחֲדָא Gen 12, 14 sehr. כַּחֲדָא Gen 13, 6 zusammen, zugleich.

חֲדָא, חֲדִי (Ex 18, 9, Dt 28, 63) *a., pf.* 3 *pl.* חֲדוֹ Threni 1, 21, *ipf.* 2 *m. sg.* תֶּחֱדֵי Dt 16, 11 sich freuen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַדֵּי Dt 24, 5, 1 *sg. c. s.* אֲחַדֵּינוּן Jer 56, 7 1. erfreuen; 2. Fest feiern. *Aph.* erfreuen.

חַדְיָא *a. m., pl.* חַדֵּי Mutterbrust.

חוּדָּא *a. m.* Punkt, Spitze.

חֲדָא Zauberwort.

חַדְּאָה (Jes 22, 2) *a. m.* fröhlich.

חִדֵּד *h. Pi.* 1. schärfen, anspitzen; 2. scharfsinnig machen. *Hitp.* geschärft werden.

חַדֵּד *a. Pa.* schärfen. *pt. pass.* geschärft, schlagfertig (in der Diskussion). *Itpa.* scharfsinnig behandelt sein.

חַדָּה *h. f.* scharfe Seite, Schneide.

חֲדָה s. חֲדָא.

חֶדְוָא *a.* 1. ei! 2. s. חֶדְוְתָא.

חִדּוּד *h. m.* 1. Schnitt; 2. Zacken, Zinken; 3. geschlechtl. Leidenschaft(?).

חדודא. חדודי עיינין DtJI 18, 10, LvJI 19, 26 Aruk (MS אחורי סנהדרין) l. חֲרוּרֵי עַיְנִין, s. חֲרוּרָא.

חֶדְוָה *h. f.* Freude, Vergnügen.

חִדּוּיִין s. חִדּוּת.

חִדּוּק *h. m.* Füllsel, Ausfüllung.

חִדּוּשׁ *h. m.* 1. Wiederherstellung, Erneuerung; 2. erstes Sichtbarwerden der Mondscheibe nach dem Neumond; 3. neue Auslegung, neues Gesetz; 4. Neuerung.

חִדּוּת *h. f.* unterirdische Aushöhlung.

חִדּוּתָא *a. m.* Neues.

חֶדְוְתָא, חֲדוּתָא *a. f., ind.* חֶדְוָה Gen 31, 27, חֵידוּ Jes 32, 14, *c. s.* חֶדְוְתִי Jes 60, 21, *pl.* חֶדְוָן 1. Freude, Vergnügen; 2. Hochzeitsgesellschaft; 3. s. חוּדִיתָא.

חַדְיָא *a. m., ind.* חדיי Est II 1, 3 (MS חֲדֵי) l. חֲדֵי Freude, Vergnügen.

חַדְיָא, חֲדִיָא *a. m., ind.* חֲדֵי Dt 16, 15, Est II 8, 15, *f.* חֲדִיָא Est II 8, 15 1. fröhlich; 2. hell.

חַדְיָא (Ex 29, 26) *a. m., pl. d.* חַדְוָתָא Lv 9, 21 Brust.

חֲדָיֵב (Jer 51, 27) Adiabene (Landschaft).

חֲדִיד Ortsname.

חֲדִידָא *a. m.* scharfsinnig.

חֲדֵיסַר *a. m.* elf.

חדית l. חֲדָיֵב.

חָדַל *h.* weichen, ablassen.

חֲדָלָה *h. f.* 1. Ablassen; 2. Gebrauch des Stammes חדל.

חדם. *ipf.* יחדם (DtJI 25, 9, MS יחרם) l. יְדַחַם, s. דְּחַם.

חֲדַסַר *a. m.* elf.

חֲדַסְרָאָה *a. m.* elfter.

חֲדַסְרֵי *a. f.* elf.

חָדַק *h.* eindringen. *Pi.* hineinzwängen. *Hitp.* sich eindrängen.

חַדֵּק *a. Pa.* hineinzwängen.

חֶדֶק *h. m.* 1. stachlichtes Kraut, Nachtschatten (*Solanum cordatum*); 2. Füllsel, Ausfüllung.

חַדְקָא (Mi 7, 4) *a. m.* 1. stachlichtes Kraut; 2. s. חַרְקָא.

חִדְקָא *m.* Personenname.

חִדְקָאָה *a. m.* Abkömmling eines Dornkrauts.

חִדְקִי Ortsname.

חִדֶּקֶל Tigris.

חָדַר s. הֲדַר.

חֲדַר s. הֲדַר.

חֶדֶר *h. m.* 1. Zimmer, Kammer; 2. Teil der weibl. Scham.

חדרונא s. חַרְדּוֹנָא.

חָדַשׁ *h.* neu sein. *Pi.* 1. erneuern;

2. wieder thun; 3. etwas Neues machen. *Hitp.* 1. erneuert werden; 2. neu entstehen; 3. abwechseln, sich ablösen.

חָדָשׁ *h. m.* neu, frisch.

חֲדָשָׁה *h. f.* 1. neu; 2. das Neumachen; 3. Ortsname.

חֲדַת *a. Pa. pt.* מְחַדַּת Cant 5, 10 (MS מְחַדַּת) 1. erneuern, wiederherstellen; 2. Neues machen. *Itpa. inf.* אִתְחַדָּתָא Dt 32, 12 erneuert werden.

חֲדַתָּא (Ex 1, 8) *a. m., ind.* חֲדַת Nu 6, 3, *f. d.* חֲדַתָּא Dt 22, 8, חֲדַתַּי neu.

חֲדַתּוּתָא *a. f., c. s.* חֲדַתּוּתֵיהּ Lv 13, 55 Neuheit.

חֲדַתָּנָא *a. m.* Neuling.

חַו s. חֲוָיָא.

חֲוָא *a. Pa. pf.* חַוִּי Gen 3, 11, *imp.* חַו Gen 29, 15, חַוִּי erzählen, verkündigen. *Itpa. pf.* אִתְחַוָּא Gen 27, 42 erzählt werden. *Aph.* zeigen.

חִוָּאָה *a. m., pl. d.* חִוָּאֵי Gen 10, 17 eine Völkerschaft.

חוב *h.* 1. schuldig, verpflichtet, verantwortlich sein; 2. Schaden haben. *Pi.* für schuldig erklären. *Hitp.* 1. verurteilt werden; 2. sich schuldig machen; 3. verantwortl. sein; 4. Schaden leiden, Unglück haben.

חוב *a., pf.* חָב Lv 4, 23, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחוּב Lv 4, 22, *pt.* חָאֵיב 1S 19, 5, *inf. c. s.* מֵיחֲבֵיהּ Nu 15, 27 l. מֵיחֲבֵיהּ schuldig sein, sich verschulden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl. m.* יְחַיְּבוּן Dt 25, 1 für schuldig erklären, verurteilen; 2. schuldig machen, zur Sünde verleiten. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְחַיַּב Ex 4, 26 schuldig befunden werden, verurteilt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְחַיַּבוּ Nu 17, 3 sich verschulden.

חוב I *h. m.* Schuld. בַּעַל חוב Gläubiger.

חוב II *h. m.* 1. Busen; 2. Laub, Gezweig; 3. Rand, Saum.

חוֹבָא *a. m., c. s.* חוֹבִי Ex 10, 17, *pl. c.* חוֹבֵי Ex 20, 5 1. Schuld; 2. Sünde; 3. Sündenstrafe.

חוֹבָה *h. f.* 1. Pflicht, Verpflichtung; 2. pflichtmässiges Opfer; 3. Urteil, Verurteilung; 4. s. חִיבָּה.

חוֹבֵר *h. m.* Zauberer.

חוֹבְתָא (Ez 18, 7) *a. f., c.* חוֹבַת Lv 4, 3, *c. s.* חוֹבְתֵיהּ Lv 5, 6 1. Pflicht; 2. Schuld; 3. Nachteiliges.

חוג *a.* einen Kreis ziehen.

חוּגְתָא *a. f.* Kreis.

חוד *h. m.* Punkt, Spitze.

חוד *a.* 1. zusammenfügen, schliessen; 2. *imp.* חוּד Ez 17, 2 Rätsel aufgeben. *Aph.* verknüpfen.

חוּדִיתָא (Jud 14, 14, Ez 17, 2), חוּדְתָא *a. f., pl.* חִדָּן Nu 12, 8, חודאין 1 K 10, 1 l. חוּדָאָן (MS מַתְלִין) Rätsel.

חוֹדֶשׁ *h. m.* 1. Neumond; 2. Monat. ראשׁ הַח׳ der erste Monatstag.

חָוָה *h. Pi.* anzeigen.

חוֹזָאָה *a. m.* 1. Seher; 2. Einwohner von Bē Chozaj.

חוֹזֶה *h. m.* Seher.

חִזּוּי *h. m.* Aussehen, Gestalt.

חוזי. בֵּי ח׳ Ortsname.

חוֹחַ *h. m.* Distel.

חוֹחָא *a. m., pl.* חוחין Jes 34, 13 dass.

חוט *a.* nähen. *Pa.* 1. *inf.* חַיָּטָא Thr 5, 5 (nicht MS) zusammennähen; 2. flechten.

חוט s. חַטִּין.

חוּט *h. m.* 1. Faden; 2. Strahl; 3. Linie.

חוּטָא (Gen 14, 23) *a. m.* 1. Faden. *pl.* חוטין Schaufäden; 2. Strahl; 3. Landstrich.

חוֹטֶם *h. m.* 1. Nase; 2. Nasenloch; 3. Wölbung; 4. Teil des Schuhs.

חוֹטְמָא *a. m.* dass.

חוֹטֶרֶת *h. f.* Buckel.

חִוַּי *m.* Personenname.

חִוְיָא (Gen 3, 1), חִוְיָה *a. m., ind.* חִוֵי Ex 7, 5, *pl.* חִיוָן Nu 21, 6, חִוִין Dt 32, 32 Schlange.

חֲוָיְתָא (= אַחֲוָיְתָא) *a. f.* Unterweisung.

חוך *h.* kratzen, reiben.

חוּךְ *a.* 1. kratzen, reiben; 2. lachen, scherzen. *Pa. pf.* 1 *sg.* חַיֵּכִית Gen 18, 15, *pt.* מְחַיֵּיךְ Gen 21, 9 1. lachen, verlachen; 2. räuspern. *Aph.* dass.

חוּכָא *a. m., ind.* חוּךְ Gen 38, 23 1. Gelächter, Fröhlichkeit; 2. Gegenstand des Gelächters.

חוֹכֵר *h. m.* Pächter, der ein stets gleiches Quantum von Naturalien jährlich als Pacht entrichtet.

חול I *h.* 1. tanzen; 2. treffen auf, fallen; 3. obliegen, gelten.

חול II *h. Hitpol.* beruhigt sein.

חול I *a., pf.* 3 *sg.* חָל Jer 7, 20, *ipf.* 3 *m. sg.* יְחוּל Dt 32, 26 1. tanzen; 2. sich wenden; 3. treffen, fallen auf. *Itpa.* tanzen.

חול II *a.* süss, ruhig sein (?). *Pa.* versüssen (?).

חול III (חָלַל) *Aph.* 1. verzeihen; 2. verzichten auf. *Itpe.* entweiht werden.

חוֹל I *h. m.* Sand, sandiger Boden.

חוֹל II *h. m.* Name eines fabelhaften Vogels (Phönix).

חוֹל III *h. m.* 1. profan, gemein; 2. *pl.* חֻלִּין Name eines Mischnatraktates.

חוּלָא *a. m.* 1. Sand; 2. Kastell.

חֲוִילָא *x. f.* (*villa*) Landgut (?).

חֲוֹלָד (Jes 60, 6) midianitischer Stamm.

חוֹלֶה *h. m.* krank.

חוֹלָה I *h. f.* Übel.

חוֹלָה II *h. f.* Tanz, Reigen.

חוֹלָה III, **חוֹלִית** *h. f.* Sandebene (?).

חוּלַיְלָא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* חוּלַיְלִין 1K 6, 7 Bohrer, Meissel.

חוֹלִיין *h. m.* Zange.

חוֹלָנִי *h. m.* leidend.

חוֹלְסִית *x. f.* (ὑαλῖτις?) Glassand.

חוּלְתָא *a. f.* 1. Sandebene; 2. Örtlichkeit, nach welcher ein See benannt ist (See Hule?); 3. s. חוּלְתָא.

חוּם *a.* warm sein. *Aph.* 1. erwärmen; 2. zu Herzen reden.

חוֹם *h. m.* Hitze.

חוּמָא (Gen 8, 22) *a. m.* Hitze.

חוֹמָה *h. f.* 1. Mauer; 2. Personenname.

חוּמְסָא *a. m.* gewaltthätig.

חוֹמֶץ *h. m.* Essig.

חוֹמֶר *h. m.* 1. Erschwerung; 2. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus;* 3. Perle, Amulett.

חוּמַרְתָּא *a. f., pl.* חוּמְרִין 1. Ring; 2. Kugel; 3. Knoten; 4. Amulett.

חוֹמֶשׁ *h. m.* 1. Fünftel; 2. Buch des Pentateuchs; 3. Zahl von Fünfen.

חוּמְתָא *a. f.* Mauer.

חוּנָא, חוֹנִי, חוֹנְיָה, חוֹנְיוֹ *m.* Eigenname (נְחוּמְיָה — נְחוּנְיָה).

חוס *h.* 1. schonen, Erbarmen haben; 2. Sorge tragen, beschützen.

חוס *a., pf.* חָס Ex 12, 27, *ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחוּס Ex 12, 23 schonen. *Pa.* gnädig sein, Erbarmen üben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲחִיס Ma 3, 17 (MS אֲחוּס).

חוֹסֶן *h. m.* 1. ungehechelter Flachs; 2. Stärke.

חוֹסֶר *h. m.* Mangel.

חוף *h.* abreiben, scheuern.

חוף *a.* dass.

חוֹף *h. m.* Strand, Ufer.

חוּפָא *a. m., pl. c. s.* חוּפֵּיהוֹן 1K 7, 33 (MS חֲפֵיהוֹן) Zapfen.

חוּפָּאָה s. חוּפָּאָה.

חוּפְיָא *a. m.* 1. Reiben; 2. Besen.

חוֹפֶן *h. m.* 1. hohle Hand; 2. eine Hand voll.

חוץ *h.* 1. dicht sein; 2. dicht machen; 3. Scheidung herstellen.

חוץ *a.* dass.

חוּץ *h. m.* 1. draussen befindlich. בַּחוּץ, מִבַּחוּץ draussen, auswendig; לַחוּץ hinaus; 2. ausser, ausgenommen.

חוּצָה *h. f.* 1. draussen befindlich; 2. fremd. חוּצָה לָאָרֶץ das Ausland (ausserhalb Palästinas).

חוּצִי Ortsname.

חוּצֶלֶת *h. f.* Matte, Decke.

חוצנא s. הוּצְנָא.

חוק *h.* runden, wölben, höhlen.
חוק *a.* dass.
חוק *h. m.* 1. Gesetz, Regel, Gewohnheit; 2. abgestecktes Gebiet.
חֲוָקָא *a. m.* Sprosse einer Leiter.
חור *h.* durchbohren, durchlöchern, graben.
חָוַר *h.* weiss, klar sein, hell scheinen. *Pi.* klar machen, nachweisen. *Pu.* אֵינוֹ מְחֻוָּר es ist nicht erwiesen. *Hitp.* klar gemacht werden.
חֲוַר *a., ipf.* 3 *f. pl.* יֶחֶוְרָן Gen 49, 12 weiss, hell sein. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. pl.* יְחַוְּרוּן Nu 8, 7 weiss machen, reinigen, bleichen; 2. klar machen, beweisen. אֶלָּא מְחַוַּרְתָּא כְּ aber das Richtige ist wie. *Aph.* 1. weiss machen; 2. beschämen. *Itpe.* 1. weiss werden; 2. *imp. f. sg.* אִתְחַוְּרִי Jer 4, 14 (MS נְקָא) sich reinigen.
חור *a.* sehen.
חור, חור *h. m.* Loch, Höhle.
חוּרָא (2K 12, 10) *a. m., pl. d.* חוּרַיָּא 1S 14, 11 dass.
חִוָּרָא (Gen 30, 37) *a. m., f. ind.* חִוָּרָא Ex 4, 6, חִוָּרָא 1. weiss; 2. aussätzig; 3. l. חִוָּרָא.
חוּרָאָה *a. m., pl. d.* חוּרָאֵי Dt 2, 12 Horit (Höhlenbewohner).
חוֹרָג *h. m.* Stiefsohn.
חוֹרֶגֶת *h. f.* Stieftochter.
חוֹרַגְתָּא *a. f.* dass.
חֲוּרוּלִין (?) *h. m. pl.* Lattich (s. חֲרוּל).
חֲוַרְוָרִין *a. m. pl.* Blindheit.
חוֹרֵי *a.* hinter. מִן חוֹרֵי dass.
חוֹרִין *h. m. pl.* בֶּן חוֹרִין frei, nicht versklavt, ohne Hypothek.
חוֹרִין *a. m. pl.* בַּר חוֹרִין Ex 21, 2 dass.
חוֹרִינָא *a. m.* anderer.
חִוָּרִינָא *a. m.* weiss.
חוֹרִיתָא *a. f., ind.* חוֹרִי andere.
חֲוָרִיתָא (Lv 11, 19) *a. f.* Reiher.
חוֹרְנָא *a. m.* ein anderer.
חוֹרְנִיתָא *a. f.* andere.
חוורנם (jAbZ 42a) l. הוּרְמָן, s. הַרְמָנָא.
חוֹרַנְתָּא *a. f.* andere.
חוֹרֶף *h. m.* Winter.
חוֹרֶר *h. m.* Loch, Höhle.
חוֹרֶשׁ *h. m.* Dickicht, Wald.
חוֹרְתָא *a. f.* Loch, Höhle.
חוש *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. ängstlich, aufgeregt sein; 3. bedenken.
חוש *a., pf.* חָשׁ 1S 24, 6 1. ängstlich, bekümmert sein; 2. bedenken. *Aph. pt.* מְחִישׁ Dt 32, 11 dass.
חוש *h. m.* Dickicht.
חוֹשֶׁךְ *h. m.* Dunkelheit, Finsternis.
חוֹשֶׁן *h. m.* Brustschild des Hohenpriesters.
חות *h.* zurückschrecken, verabscheuen. *Pi.* Ekel erregen.
חוֹתָל *h. m., pl.* חוֹתָלוֹת Korb.
חוֹתָלָה (?) *h. f.* dass.
חוֹתָם *h. m.* 1. Siegel; 2. Abschluss; 3. Stempel (der Teil des Stieles, der an der Frucht sitzt); 4. Haut um den Kern einer Frucht; 5. Unschuld.
חוֹתָמָא *a. m., ind.* חוֹתָם Est II 5, 1 Siegel.
חוֹתֶמֶת *h. f.* dass.
חֲזָא (Gen 29, 10) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֶחֱזֵי Lv 13, 3 sehen, erkennen. נֶחֱזֵי אֲנַן lasst uns betrachten! *pt. act. m.* חָזֵי Gen 49, 3, *f.* חָזְיָא Dt 21, 17 gebührend, würdig; *pt. pass.* חֲזֵי Lv 5, 10 dass. *Pa. Aph. ipf.* 1 *sg.* אַחֲזֵי Gen 41, 28 zeigen, offenbaren. *Itpe. inf.* אִתְחֲזָאָה Jud 13, 21 1. sich zeigen; 2. gezeigt werden; 3. tauglich werden. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּחְזֵי Ex 13, 7, *f.* תִּתַּחְזֵי Gen 9, 14 1. gezeigt werden; 2. gesehen werden; 3. sich zeigen; 4. *ipf.* 2 *pl.* תִּתַּחְזוּן Gen 42, 1 einander ansehen.
חָזָה *h.* sehen, erkennen. *Pi.* hineinschieben (brennende Späne zwischen Scheite) (? viell. חָזוּ).
חֶזְוָא (Gen 29, 17) *a. m., ind.* חֵיזוּ Gen 24, 16, *pl.* חֶזְוִין Nu 12, 6, חֶזְוָן

1. Aussehen, Erscheinung, Gesicht; 2. חֲזֵי מַמְרֵא Ebene Mamre.
חזווא l. חֶזְוָנָא oder חֶזְוָא.
חָזוֹיָא (1S 9, 9) *a. m.* Seher.
חָזוֹן *h. m.* Gesicht.
חֶזְוָנָא (Ex 3, 3) *a. m.* 1. Erscheinung, Wunder; 2. Seher.
חִזּוּק *h. m.* 1. Befestigung; 2. Festhalten.
חֲזוֹר (Cant 6, 5, MS חֲאוֹר) *a.* rings. חֲזוֹר חֲזוֹר rings um.
חֲזוּרָא, חֲאוּרָא *a. m., ind.* חַאוּר Ex 25, 33 1. Apfelbaum; 2. Apfel.
חָזוּת *h. f.* Aussehen.
חֲזוּתָא (= חֶזְוָא) *a. f.* 1. Aussehen, Farbe; 2. Vision; 3. Wartturm.
חֲזָוִית *h. f.* Flechte.
חֲזָוִיתָא *h. f.* dass.
חֲזַוְוָנָא *a. m., ind.* חֲזַוָּן Lv 22, 22 an Flechten leidend.
חזיו l. חֵיזוּ, s. חֶזְוָא.
חִזָּיוֹן *h. m.* 1. Vision; 2. Flechte (?).
חֶזְיוֹנָא *a. m., pl. c.* חֶזְיוֹנֵי Koh 11, 9 (MS חֵיזוּ) Blick.
חָזִיז *h. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras.
חֲזִיזָא (Cant 2, 9) *a. m.* 1. Wolke; 2. zartes Gras; 3. zottig.
חֲצִינָא *a. m.* Beil (?).
חֲזִיר *h. m.* Schwein.
חֲזִירָא (Lv 11, 7) *a. m.* dass.
חַזִּירָא *a. m.* Schweinehirt.
חֲזִירָה I *h. f.* Sau.
חֲזִירָה II *h. f.* 1. Rückkehr; 2. Rückgabe; 3. Herumgehen.
חֲזִירְתָּא *a. f.* Sau.
חָזִית *h. f.* Front, Vorderseite.
חֲזִית s. חֲזָוִית.
חֲזִיתָא s. חֲזָוִיתָא.
חֶזְוִיתָא *a. f.* 1. Spiegel; 2. *pl. c. s.* חֶזְוְיָתָהּ Sac 3, 9 Soc 59 Vorderseite, Fläche.
חָזַם *h.* abkneipen. *Hi.* dass.
חֲזַם *a.* dass.
חַזָּן *h. m.* 1. Aufseher; 2. Synagogendiener.
חַזָּנָא *a. m.* Synagogendiener.
חֲזָנִית *h. f.*, s. חֲזָוִית.
חָזַק *h.* fest, stark sein. *Pi.* stärken, befestigen. *Hi.* 1. befestigen, stärken; 2. ergreifen, festhalten; 3. annehmen, überzeugt sein, halten für; 4. הֶחֱזִיק טוֹבָה לְ verdanken, als Verdienst anrechnen. *Ho.* 1. im Besitz gehalten werden; 2. gehalten werden für; 3. überzeugt sein. *Hitp.* 1. stark, fest werden; 2. sich ermutigen.
חֲזַק *a.* 1. umgürten, verbinden; 2. in Besitz nehmen. *Pa.* fest machen, befestigen. *Aph.* 1. erwerben, in Besitz nehmen, ergreifen; 2. mutig sein; 3. halten für; 4. אַחֲזֵיק טֵיבוּ לְ verdanken, als Verdienst anrechnen. *Itpe. Itpa.* 1. hangen an, festhalten; 2. gelten für.
חָזָק *h. m.* Band, Umgürtung.
חִזְקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ring.
חֲזָקָא *a. m.* Annahme, Mutmassung.
חֲזָקָה *h. f.* 1. Festhalten, Ergreifen; 2. Besitzergreifung; 3. Annahme, Präsumtion. בְּחֶזְקַת שֶׁ unter der Voraussetzung, dass; 4. angenommener Thatbestand.
חֲזָקְתָּא *a. f.* 1. Besitzergreifung; 2. Annahme.
חָזַר *h.* 1. herumgehen; 2. umkehren. חֲזוֹר בָּךְ ändere deine Ansicht! וְחָזַר הַדִּין die Verhandlung kann wieder beginnen; 3. bereuen. *Pi.* herumgehen. *Hi.* 1. dass. הֶחֱזִיר עַל הַפְּתָחִים betteln; 2. zurückgeben, erwiedern; 3. rückgängig machen; 4. wiederherstellen; 5. wiederholen, von neuem thun.
חֲזַר *a.* 1. herumgehen, umkreisen; 2. umkehren; 3. wiederholen; 4. bereuen. *Pa.* 1. herumwickeln; 2. zuzückgeben; 3. *pt. pl.* מְחַזְּרִין Am 9, 9 (MS מְחַוְּרִין) sieben (?). *Aph. pf.* אַחֲזַר 2K 2, 8, *ipf.* 3 *m. sg.* יַחֲזַר Ho 10, 2

1. herumgehen, umringen; 2. rollen; 3. *pt. pl. c.* מְחַזְּרֵי Gen 49, 8 wenden, umkehren, *pt. pass. pl.* מְחַזְּרִין Gen 9, 23 rücklings; 4. zurückgeben, erwiedern; 5. zurückführen. *Itpe. pt. pl. f.* מִתְחַזְּרָן Ez 1, 12 sich umwenden.

חִוְרָא *a. m.* 1. Gerte, Rute; 2. Kleie.

חורד s. חֲזֶרֶד.

חֲזָרָה *h. f.* 1. Herumgehen; 2. Rückkehr; 3. Rückgabe; 4. Umwenden.

חַזְרָן *h. m.* eifrig, geschäftig.

חוּזְרָנָא *a. m., pl.* חוּזְרָנִין Umgebung.

חַזְרָנוּתָא, חוּזְרָנוּתָא *a. f.* dass.

חַזְרָד, חוּזְרָד, חִיזְרָד *h. m.* Mispel (*Mespilus Azarolus*).

חֲזֶרֶת *h. f., pl.* חֲזָרִים Lattich (*Lactuca* bes. *sativa*).

חָח *h. m.* Befestigung, Schnalle.

חחי (bGitt 70ᵃ) l. חָרֵי s. חָרָא.

חט (Jes 14, 19) l. יַחַט (so MS) s. יְחָטָא.

חֵט, חֵטְא *h. m.* Sünde.

חָטָא I *h.* fehlen, sündigen. *Pi.* 1. entsündigen; 2. säubern. *Hi.* sündigen machen.

חָטָא II *h. Pi.* Wohlleben geniessen. *Hitp.* 1. sich gütlich thun; 2. sich freundlich zeigen; 3. sich vertraulich benehmen.

חֲטָא I *a., ipf. 3 m. sg.* יֶחֱטֵי Ez 18, 20, *pt. pl. m.* חָטַן Ex 5, 16 fehlen, sündigen. *Pa.* sündigen machen. *Aph. ipf. 3 m. sg.* יַחְטֵי Est II 4, 11 (nicht MS) sündigen machen. *Itpe.* versucht werden.

חֲטָא II *a.* zart sein. *Pa.* besänftigen, überreden. *pt. pass.* verzärtelt.

חֲטָא (Sac 3, 2) s. יְחָטָא.

חִטָּא *a. m.* Linie.

חַטָּאָה (1S 10, 27) *a. m., ind.* חֲטָא Dt 19, 15, *c. s.* חֶטְאָךְ Gen 4, 7, *pl.* חַטִין Lv 19, 29 Sünde.

חַטָּאָה *a. m.* Sünder.

חַטָּאָה *a. m., pl. c. s.* חַטָּאָנָא Ex 34, 9, חַטָּאֵיהוֹן Lv 16, 16 Sünde.

חַטָּאת *h. f.* 1. Sünde; 2. Verderben; 3. Sündopfer.

חַטָּאתָא s. חַטָּתָא.

חָטַב *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. wegreissen. *Pi.* auskratzen.

חֲטַב *a.* 1. schlagen; 2. *pf.* 2 *sg. m.* חֲטַבְתְּ Dt 26, 17 erwählen; 3. sticken, zeichnen.

חוּטְבָא *a. m.* 1. Stickerei; 2. l. רוּטְבָא.

חֲטָבָה *h. f.* Fällen, Abschneiden.

חִטָּה *h. f., pl.* חִטִּים Weizen (*triticum*).

חטהא l. חַטְאָה.

חַטּוֹטָא *a. m.* der Ausgrabende.

חֲטוֹטֶרֶת *h. f.* Buckel, Höcker.

חִטּוּי I *h. m.* Reinigung.

חִטּוּי II *h. m.* Üppigkeit, Wohlleben.

חִטּוּיָא *a. m.* dass.

חֲטוּלִים Ortsname.

חֲטוֹפָא *a. m., ind.* חֲטוֹף Jud 9, 24 Raub.

חֲטוֹפָא *a. m., pl.* חֲטוֹפִין Gen 6, 11. 13, Ob 5, 2S 22, 50 Soc 59 Räuber.

חֲטוּרִיתָא *a. f., ind.* חֲטוּרִית Jes 30, 6 Höcker (des Kamels).

חטותא l. חֲטִיתָא.

חָטַט *h.* 1. graben; 2. ausgraben; 3. durchgraben. *Pi.* 1. dass.; 2. scharren. *Ni. Hitp.* ausgegraben werden. *Hitpol.* geschliffen, poliert werden. *Pilpel.* חִטְחֵט graben.

חֲטַט *a.* graben, bohren. *Pa.* 1. dass; 2. *pf.* 3 *pl.* חַטִּיטוּ Gen 3, 7, *pt. pl. f.* מְחַטְטָן Ez 13, 8 nähen.

חֲטָט *h. m.* bösartiger Ausschlag.

חֲטָטָא *a. m.* dass.

חֵטְי *h. m.* Sünde, Schuld.

חַטְיָא, חַטָּיָא *a. m.* Sünder.

חֲטִיבָה *h. f.* 1. Gegenstand der Erwählung; 2. Abschneiden, Fällen.

חֲטִיבְתָא *a. f.* Erwählung.

חֲטִיָּה *h. f.* Sünde.

חֲטִיטָה *h. f.* Aushöhlen, Auskratzen.

חֲטִיטוֹב, חֲטִיטוֹם (?) *x. m.* Schild (?).

חִטִּין. חַטִּין *h. f. pl.* Zahnreihe.

חֲטִיף *h. m.* Abgeschabtes, Abfall.
חֲטִיפָה *h. f.* Abschaben.
חֲטִיפִיתָא *a. f.* ein Raubvogel.
חֲטִיתָא *a. f.* 1. Sünde; 2. Üppigkeit.
חָטָם *h. m.* Nasenring.
חָטַף *h.* 1. fortreissen, rauben; 2. eilig thun. *Hitp.* 1. fortgerissen, geraubt werden; 2. beeilt werden.
חֲטַף *a., ipf.* 2 *m. pl.* תַּחְטְפוּן Jud 21, 21, *pt. pl.* חָטְפִין Est II 1, 2, *inf.* מַחְטַף Est II 1, 1, 1. fortreissen, rauben; 2. zerreissen; 3. Gewalt anthun, eine Schriftstelle pressen. *Itpe.* weggerissen werden. *Pa. pt. pl.* מְחַטְּפִין Est II 1, 2 (MS חָטְפִין) fortreissen.
חַטְפָּא (Jon 3, 8), חִטְפָּא (Ez 45, 9) *a. m.* Raub, Gewaltthat.
חֲטָפָה *h. f.* Abschaben.
חֲטָפִיתָא *a. f.* ein Raubvogel.
חֲטַר *a.* 1. umzäunen; 2. schlagen. *Pa.* mit einem vertikalen Strich versehen.
חוּטְרָא (Nu 17, 21) *a. m.* 1. Stab, Rute. חוּטְרָא דְרָעֲיָא Vogelknöterich (*Polygonum aviculare*); 2. חֻטְרָא Mi 2, 12, *pl.* חוּטְרִין Nu 32, 16 (MS חֻטְרִין) Hürde, Gehege; 3. Stadt bei Nehardea.
חוּטְרָנָא *a. m.* streifig (?).
חַטֶּרֶת *h. f.* Höcker.
חַטָּתָא (Ex 29, 36) *a. f., pl. c. s.* חַטָּוָתְהוֹן (!) Nu 18, 8 Sündopfer.
חִטְּתָא *a. f., pl.* חִטִּין Ex 29, 2 1. Weizen; 2. Weizenernte; 3. Warze, Mandel (im Hals).
חַי *h. m.* 1. lebend, lebendiges Wesen; 2. kräftig, gesund; 3. in natürlichem Zustand, roh. *pl.* חַיִּים Leben.
חַיָּא (Lv 13, 14) *a. m., ind.* חַי Ex 12, 9 dass. *pl. d.* חַיַּיָּא Gen 2, 9 Leben. לְחַיֵּי Ru 3, 13 Glück zu!
חֲיָא (Gen 5, 3) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחֵי Gen 3, 22, *inf.* מֵיחָא Ez 18, 9 Soc 59, *pt.* חָיֵי Dt 8, 3 1. leben; 2. genesen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יְחַיֵּינָנָא 2K 7, 4 1. beleben, ins Leben rufen; 2. am Leben erhalten. *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחֵי Ex 22, 17, *inf.* אַחָאָה 2S 8, 2, אַחֲוָאָה Jes 38, 16 (MS אַחָאָה) wieder beleben, leben lassen.
חִיָּא *m.* Personenname.
חַיָּב *h. m., f.* חַיֶּבֶת 1. Schuldner; 2. schuldig, verpflichtet; 3. bösartig.
חַיָּבָא (Gen 18, 23) *a. m., f. d.* חַיַּבְתָּא 1. schuldig; 2. Sünder.
חִיבָה (?) *h. f.* Vorrat.
חִידָא (Est I 8, 15, Est II MS 8, 15 כִּידָא) *a. m.* Kopfschmuck (?).
חִידְתָא *a. f.* Rätsel.
חָיָה *h.* 1. leben; 2. gesunden, heil werden. *Ni.* zum Leben erweckt werden. *Pi. Hi.* 1. leben lassen; 2. beleben, erwecken; 3. erhalten, ernähren.
חַיָּה *h. f.* 1. lebendig; 2. Tier, Wild; 3. Wöchnerin; 4. Hebamme; 5. *pl.* חַיּוֹת Engelklasse.
חִיּוּב *h. m.* 1. Verpflichtung; 2. Verschuldung; 3. Strafbarkeit.
חִיּוּבָא *a. m.* 1. Verpflichtung; 2. Strafbarkeit.
חִיּוּבְתָא *a. f.* Schuld.
חִיּוּלָא *a. m.* Kraft.
חַיּוּת *h. f.* Lebensunterhalt, Lebenselement.
חֵיוְתָא (Jes 38, 13) *a. f., ind.* חֵיוָא Ex 23, 29, *pl.* חֵיוָן, חֵיוָן 1. Tier; 2. חַיּוּתָא NuJI 35, 11 (MS) Lebensunterhalt.
חַיּוּתָא *a. f.* 1. Leben, Lebensunterhalt; 2. lebendes Wesen; 3. Mutterschoss.
חַיִט *h. m.* Näharbeit.
חַיָּט *h. m.* Schneider.
חַיָּטָא *a. m.* dass.
חִימָן, חִימְּין *h. m.* Riedgras, Binse.
חַיְיתָא *a. f.* Sack.
חֵיךְ *h. m.* Gaumen.
חַיָּךְ *h. m.* Stotterer.
חֵיל *a. Pa.* 1. stärken; 2. *inf.* חַיָּלָא Nu 4, 23 Kriegsdienst leisten. *Itpa.*

1. gestärkt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְחַיַּלוּ Nu 31, 7 sich scharen.
חַיִל *h. m., pl.* חֲיָלוֹת, חֲיָלִין 1. Heer; 2. Stärke, Gesundheit.
חֵיל *h. m.* 1. Raum zwischen der inneren und äusseren Umwallung einer Stadt; 2. Raum im Tempel, rings um die inneren Höfe, zunächst dem Heidenvorhof.
חֵילָא *a. m.* dass.
חֵילָא (Gen 31, 29), חַיְלָא *a. m., ind.* חֵיל Ex 32, 11, *pl. d.* חֵילַיָּא Ex 12, 41, חֵילְוָתָא 1K 15, 20, *c. s.* חֵילְוָתֵיהּ Est II 1, 4 1. Stärke; 2. Heer; 3. Ertrag; 4. Beweis. חֵילֵיהּ דְּ der Beweis jemandes (jer. Talm.); 5. stark; 6. s. חַלְיָא und חַלָּא.
חֵילָה *h. f.* Stärke (?).
חֵילוּתָא, חֵילוּתָא *a. m., c. s.* חֵילוּתֵיהּ Cant 8, 4 (MS חֵילְוָתֵיהּ) 1. Stärke; 2. Kriegsmacht, Heer.
חֵילַף s. חֲלַף I.
חֵילַת (Ez 27, 18) Ortsname.
חֵילַת *h. f.* Schilfart.
חַיִּים *h. m. pl.* 1. Leben; 2. Unterhalt. חַיֵּי נֶפֶשׁ Lebensbedürfnisse.
חֵימָא *a. m.* rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe.
חֵימָה *h. f.* Zorn.
חֵימָרָא (Gen 11, 3) *a. m.* Asphalt.
חַיִס *h. m.* legitime Verwandtschaft.
חַיִס *h. m.* Schonung.
חַיְסָא *a. m., ind.* חַיִס Ex 12, 27, Jes 30, 14 Schonung, Erbarmen.
חֵיפָא *a. m.* 1. Angriff, Anprall; 2. Hafenstadt am Karmel.
חֵיפָה s. חֵיפַת.
חֵיפָה *h. f.* 1. eingesalzene Haut; 2. s. חֵפָה.
חֵיפָנִי *h. m.* aus Chaipha.
חַיִץ *h. m.* (dünne) Scheidewand.
חֵיצָא, חֵיצָה *h. f.* 1. etwas Seltsames, Unnatürliches; 2. Scheidewand.
חיצה s. חֵישָׁה.

חִיצוֹן *h. m.* aussenbefindlich.
חִיצוֹנָא *a. m.* Aussenposten.
חִיצוֹנִי *h. m.* Sektierer.
חֵיק *h. m.* Busen, Schoss.
חֵיקָא *a. m., c. s.* חֵיקֵיהּ 2S 12, 3 (MS חֲגֵיהּ) dass.
חִירָה *h. f.* ausgehöhlter Fels.
חֵירוּם *h. m.* Absperrung.
חֵירוּף *h. m.* Schmähung.
חֵירוּפָא *a. m.* dass.
חֵירוּת *h. f.* Freiheit.
חֵירוּתָא (Lv 19, 20) *a. f.* 1. dass.; 2. *ind.* חֵירוּ Gen 40, 16 Vornehmheit.
חִירְיָא Ortsname.
חירר (DtJI 15, 17) l. mit MS חֵירוּ, s. חֵירוּתָא.
פּוּם ח׳ .חִירָתָא (Ex 14, 9) Ortsname.
חֵישָׁה *h. f.* Dickicht.
חִישׁוּתָא *a. f.* Sinnen.
חִישְׁתָא *a. f., c.* חֵישַׁת Mi 3, 12 dass.
חֵית der achte Buchstabe des hebr. Alphabets.
חַיְתָא, חֵיתָא *a. f.* 1. חַיְתָא Gen 1, 20, *c.* חֵיוַת Gen 3, 19 lebendiges Wesen; 2. חַיְתָא 2S 23, 11 Dorf; 3. s. חַיְיתָא.
חַיְתָא (Ex 1, 19) *a. f.* 1. Hebamme; 2. Wöchnerin.
חֵךְ *h. m.* Gaumen, Kehle.
חִכָּא *a. m., c. s.* חִכָּךְ Ho 8, 1 dass.
חַכָּא *a. Pa.* warten, harren.
חכבית l. אַבָּבִית.
חִכָּה *h. Pi.* 1. angeln; 2. warten, harren.
חַכָּה *h. f., pl.* חַכִּין Angel.
חִכּוּךְ *h. m.* Krätze.
חָכוּר *h. m.* Pacht.
חָכוֹר *h. m., pl.* חֲכוֹרוֹת Pächter, der ein immer gleiches Quantum von Naturalien als Pacht entrichtet.
חָכוֹרָא *a. m.* dass.
חַכְחָכָא *a. m.* Schramme.
חַכִּימָא *a. m., pl.* חַכִּימִין Dt 1, 13 1. weise, gelehrt; 2. Titel von Gelehrten.
חַכִּימָאָה *a. m.* einer, der gelehrt sein will.

חַכִּימוּתָא *a. f.*, *c.* חַכִּימוּת Ex 35, 25 (MS חַכִּימַת) Gelehrsamkeit, Weisheit.
חַכִּימְתָא *a. f.*, *c.* חַכִּימַת Ex 35, 25 weise.
חֲכִינָה *x. f.* (ἔχιδνα) Otter.
חֲכִינַי *m.* Personenname.
חכינאנות l. חֲבִינָאנוּת.
חֲכִינְנָא *x. m.* 1. schlangenähnlich, hinterlistig; 2. s. חֲבַנְנָא.
חֲכִינְתָא *x. f.* Otter.
חָכִיר *h. m.* 1. Pächter; 2. Pacht.
חֲכִירָא *a. m.* 1. dass.; 2. s. חֲבִירָא.
חֲכִירוּת *h. f.* Pacht, Pachtsumme.
חָכַךְ *h.* 1. rauh sein, reiben, kratzen; 2. zaudern. *Pi.* räuspern. *Hitp.* sich reiben.
חֲכַךְ *a. Itpe.* sich reiben.
חָכָךְ *h. m.* 1. Ausschlag, Krätze; 2. Heiserkeit (?); 3. Heimsuchung.
חככית l. אַבְבִית.
חָכַם *h.* 1. weise sein; 2. kennen. *Hi.* 1. weise werden, Gelehrter werden; 2. weise machen; 3. klügeln. *Hitp.* weise werden.
חֲכַם (1 K 5, 11), חֲכִים (?) *a.* 1. *pf.* 3 *pl. m.* חֲכִימוּ Ex 15, 8, *pt. f.* חָכְמָא Est II 2, 18 weise, gelehrt sein; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֶחְכּוּם Koh 7, 23 kennen, wissen; 3. beiwohnen; 3. klar, erwiesen sein. *Pa.* 1. weise machen, belehren; 2. *pf.* 3 *m. sg. c. s.* חַכְמַנִי Gen 27, 36 (MS אַכְמַנִי), 3 *pl.* חַכִּימוּ Ex 15, 8 (MS חֲכִימוּ) überlisten, listig handeln; 3. weise sein; 4. *pf.* 2 *sg.* חַכִּימַת Jes 29, 16 l. חַכִּימְתְּ kennen, verstehen. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. s.* אַחְכִּימִנּוּן Gen 48, 14, אַחְכְּמַנִי Ez 3, 2 erkennen lassen. *Itpa.* 1. weise werden; 2. sich beraten; 3. erkannt werden; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִתְחַכַּם Ex 1, 10 überlisten.
חָכָם *h. m.* 1. Kenner; 2. Gelehrter, Weiser; 3. Titel von Gesetzesgelehrten.
חֲכָמָה *h. f.* 1. *fem.* von חָכָם; 2. Hebamme.
חָכְמָה *h. f.* Weisheit.
חַכְמַי *m.* Personenname.
חַכְמָנִית *h. f.* verständig.
חָכְמְתָא, חוּכְמְתָא *a. f. ind.* חָכְמָה Ex 35, 26, *c. s.* חוּכְמַתְכוֹן Dt 4, 6 Weisheit, Gelehrsamkeit.
חָכַר *h.* 1. pachten; 2. verpachten. *Hi.* verpachten. S. חוֹכֵר, חָכוֹר.
חֲכַר *a.* dass.
חַכְרָנוּתָא *a. f.* Pachtverhältnis, Pachten.
חכשרה l. הַכְשָׁרָה.
חַכְּתָא (Jes 19, 8) *a. f.* Angel.
חל 1. החל מן (jNed 39[c]) l. הֲדָא הַלְמִי; 2. כחל לה (jAbZ 40[d]) l. כַּחֲלָלָה, s. חֲלָלָא.
חָלָא (Ex 2, 12) *a. m.* 1. Sand; 2. Vogel Phönix.
חָלָא I (חָלְאָ) *a. m.* Körnchen, Kügelchen.
חָלָא II *a. m.*, *c.* חַל Num 6, 3 Essig.
חָלָא III *a. m.* Saft.
חֲלָא (?) *a. m.* süss.
חוּלָא (Lev 10, 10) *a. m.* gemein, profan.
חֲלָא I *a.* 1. sanft, süss sein; 2. s. חול III. *Pa.* süss machen. *Itpe.* süss werden.
חֲלָא II *a.* krank sein.
חֶלְאָה *f.* Personenname.
חָלָב *h. m.* Milch. בָּשָׂר וְחָלָב Verbot, betreffend das Zusammenkochen von Fleisch und Milch. נֵץ חָלָב eine Pflanze (Ornithogalum). ח׳ בֵּיצִים Eiweiss. גּוּשׁ חָלָב Ortsname.
חָלַב *h.* 1. Milch geben; 2. melken. *Ni.* gemolken werden.
חֲלַב *a.* dass.
חֵלֶב *h. m.* Fett.
חַלְבָּא *a. m.*, *ind.* חֲלַב Ex 3, 8 1. Milch; 2. Eiweiss, Saft.
חֶלְבּוֹ *m.* Personenname.
חֶלְבּוֹן *h. m.* Eiweiss.
חֶלְבּוֹנָא *a. m.* dass.
חֶלְבּוֹנְתָא (Ex 30, 34) *a. f.* Galbanum von *Ferula galbaniflora.*
חֲלָבִי *h. m.* milchig.

חֲלַבִּי h. m. fettig.

חֲלַבִּיץ h. m. Wurzel von Ornithogalum(?).

חִלְבָּאנָא a. m. Epheu (*Hedera helix*).

חֶלְבְּנָה h. f. Galbanum.

חֲלַבְנִיתָא a. f. Epheu.

חֲלַגְלוֹגָה, חֲלוּגְלוֹגָה h. f. Portulak (*Portulaca odoracea*).

חָלַד h. graben, höhlen. *Hiph.* 1. hineinstecken; 2. aushöhlen.

חֲלַד a. erdfarbig werden (?).

חֶלֶד h. a. 1. Erde, Humus; 2. irdisches Leben.

חוּלְדָּא (Lev 11, 29) a. m. 1. Maulwurf; 2. Wiesel.

חוּלְדָּה h. f. 1. Personenname; 2. Hinterpforte (?); 3. Maulwurf; 4. Wiesel.

חֲלָדָה h. f. Stecken (das Schlachtmesser zwischen die Venen).

חֲלִדּוּן (BerR 37) Heldua in Phönicien, südlich von Berytus (jetzt Chulde).

חֲלָדוּתָא a. f. Rost, Schimmel.

חָלָה I h. krank sein, leiden. *Hiph.* krank machen. *Hoph.* krank gemacht werden.

חָלָה II sanft, süss sein. *Pi.* 1. süss machen; 2. besänftigen. *Hi.* 1. besänftigen; 2. durchdringen.

חַלָּה h. f. 1. Teighebe; 2. Kuchen; 3. Name eines Mischnatraktates.

חֲלוּדָה h. f. 1. Rost, Schimmel; 2. Geschwür (Krebs); 3. l. חֲלִידָה x. (χαλίδιον) Täfelchen.

חֲלוּוָא, חֲלוּוָא a. m., c. s. חֲלוּוֵהּ Est II 1, 3, pl. c. s. חֲלוּוהִי Est II 6, 11 Busen des gegürteten Gewandes.

חלוּם s. הֶחֱלִם.

חֲלוּמִין a. m. pl. Entscheidung. בַּחֲלוּמִין, לַחֲלוּמִין Lev 25, 23 endgiltig, gänzlich.

חֲלוּמָנִית a. endgiltig.

חִלּוּי h. m. 1. Süssmachen; 2. Besänftigung.

חִלּוּל h. m. 1. Entweihung; 2. Auslösung von Geheiligtem; 3. Verlust der Priesterwürde.

חָלוּל h. m. hohl, Höhlung.

חֲלוֹם h. m., pl. חֲלוֹמוֹת Traum.

חַלּוֹן h. m., pl. חַלּוֹנוֹת Fensterluke.

חֹלֹן Ortsname.

חִלּוֹנָאָה a. m., ind. חִלּוֹנַי Nu 18, 4 1. Nichtpriester; 2. fremd.

חִלּוֹנִי h. m. Nichtpriester.

חִלּוֹנִיתָא, חִלּוֹנֵיתָא a. f. 1. nichtpriesterlich; 2. fremd.

חִלּוּף h. m. 1. Wechsel, Tausch; 2. Gegenteil.

חֲלוּף, חֲלוּפֵי a., c. s. חֲלוּפָךְ Jes 43, 3, חֲלוּפָהָא Jud 15, 2, חֲלוּפוֹהִי 1 K 21, 2 anstatt.

חִלּוּפָא a. m. 1. c. s. חִלּוּפֵיהּ Lev 27, 10 Tausch, Eingetauschtes; 2. Ablösung; 3. Gegenteil. לָא מִסְתַּבְּרָא דְּלָא חִלּוּפִין nur das Gegenteil ist einleuchtend; 4. Krisis, Entscheidung; 5. pl. c. חִלּוּפֵי, c. s. חִלּוּפָךְ Est II 6, 1 anstatt.

חִלּוּץ h. m. Stärkung.

חֲלוּצָא Ortsname.

חֲלוּצָה h. f. die von der Schwagerehe frei gewordene Witwe.

חִלּוּק h. m. 1. Verteilung; 2. Teilung, Abteilung; 3. Meinungsverschiedenheit.

חָלוּק I h. m. 1. glatt; 2. leer.

חָלוּק II h. m., pl. חֲלוּקִין, חֲלוּקוֹת 1. Untergewand; 2. Binde; 3. Reihe, Schicht.

חֲלוּקָא a. m. dass.

חֲלוּקָה h. f. 1. Untergewand; 2. חֲלוּקַת נֶפֶשׁ Bohnenart.

חֲלִז a. Pa. pf. 3 f. sg. חַלִּיזַת (MS חֲלִיזַת) Est II 1, 3, pt. pl. מְחַלְּזִין Est II 6, 11 gürten, heraufziehen.

חוּלְזָא a. m. Lende.

חִלָּזוֹן h. m. 1. Schnecke, Muschel; 2. Purpurschnecke; 3. Heuschreckenart; 4. schneckenartige Verzierung; 5. Augenkrankheit.

חַלְזוֹנָא a. m. 1. Purpurmuschel; 2. eine Augenkrankheit; 3 Heuschreckenart.

חִלְחוּל h. m. Durchdringung (v. Gift).

חַלְחוּלִית h. f. Ränke (?).

חַלְחוֹלֶת *h. f.* Gekröse.

חִלְחֵל *h.* 1. höhlen, durchlöchern; 2. schütteln. *Pass.* 1. durchdringen; 2. durchdrungen werden; 3. geschüttelt werden.

חַלְחֵל *a.* aushöhlen. *Pass.* 1. ausgehöhlt werden; 2. durchdrungen werden; 3. zittern.

חַלְחָלָה *h. f.* Zittern.

חֲלַחְלוּחִין *h. m. pl.* Lathyrus (?).

חוּלְחוּלְתָּא (Koh 1, 17), חוּלְחַלְתָּא *a. f.* böser Anschlag.

חָלַט *h.* 1. mischen, Teig anrühren; 2. einrühren, eintauchen; 3. eine Ende machen; 4. ein definitives Urteil abgeben, endgiltig ein Urteil abgeben. *Ni.* eingerührt werden. *Hi.* endgiltig erklären.

חֲלַט *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תַּחְלוֹט 2 S 13, 6 Teig anrühren; 2. gerinnen lassen; 3. einlegen; 4. anheimfallen; 5. endgiltig erklären. *Pa.* für immer abtreten. *Aph.* endgiltig erklären. *Itpe.* 1. sich verbinden; 2. verfallen.

חֲלָטָא *a. m.* endgültige Entscheidung, definitiver Kaufabschluss.

חֲלָטָנִית *h. f.* gänzliches Aufhören. 'לח für immer.

חֳלִי *h. m.* Krankheit.

חֲלְיָא, חַלְיָא *a. m., ind.* חֲלֵי Ez 3, 3 süss.

חֶלְיָא *a. m.* Krankheit.

חַלְיָא (Jud 14, 14), חַלְיָא *a. m., ind.* חֲלִי Jud 14, 18 1. Süsses, Süssigkeit (Most); 2. Saft.

חֶלְיָה *h. f.* Schmuck.

חוּלְיָה *h. f.* 1. Glied, Teil, Ausschnitt; 2. Knorpel der Wirbelsäule; 3. Schutt.

חֲלִיזָא *a. m., ind.* חֲלִיז Lev 21, 20 augenkrank.

חֲלִיטָה *h. f.* 1. Halsband; 2. Mehlspeise; 3. endgiltiges Urteil.

חֲלִיטָרָא *a. m.* Konditor, Mehlspeisenhändler.

חֲלִיטְתָא *a. f.* 1. *pl. d.* חֲלִיטָתָא Jes 3, 20 Halsband; 2. *pl. d.* חֲלִיטָתָא 2 S 13, 6 Mehlspeise.

חָלִיל *h. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. Flötenbläser.

חֲלִילָא *a. m.* 1. Pfeife, Flöte; 2. *c.* חֲלִיל Ex 27, 8 hohl; 3. rund, ringsherumgehend.

חֲלִילָה *h. f.* 1. Höhlung; 2. rund um.

חָלִילָה *h.* fern sei es!

חֲלִים (Jer 29, 24) Ortsname.

חֲלִימָא *a. m.* wiederherstellungsfähig.

חֲלִימָה *h. f.* Pflanzenname (vgl. חַלָּמִית).

חָלִיף *h. m.* Binse.

חָלִיף *h. m., pl.* חֲלִיפוֹת Messer.

חֲלִיפָא *m.* Personenname.

חֲלִיפָה *h. f., pl.* חֲלִיפִין 1. Ersatz; 2. junger Trieb.

חָלִיץ *h. m.* Schleife, Schlinge.

חֲלִיצָה *h. f.* 1. Ausziehen, Ablösen; 2. Prozedur des Schuhausziehens bei Verweigerung der Schwagerehe.

חֲלִיצְתָא *a. f.* dass. wie 2.

חָלִיק *h. m.* glatt.

חליקוסתא l. סְלִיקוֹסְתָּא.

חֲלִיקוֹפְרִי *h. m.* aus dem cyprischen Σόλοι(?).

חֲלִישָׁא *a. m., ind.* חֲלִישׁ Jo 5, 2 (MS חֲלָשׁ), *f.* חֲלִישָׁא Thr 1, 13 (nicht MS) schwach.

חֲלִישׁוּת *h. f.* Schwäche.

חֲלִישׁוּתָא (Ho 7, 9, MS חַלָּשׁוּתָא) *a. f.* dass.

חֲלִיתָא, חַלְיְתָא *a. f.* süss.

חֲלִיתָא s. חַלְתָּא.

חלך l. חֲלֵךְ.

חָלַל *h.* 1. aushöhlen; 2. verwandeln. *Ni.* 1. נֶחְלַל ausgehöhlt, herausgetrennt sein; 2. נִחוֹל entheiligt, gemein werden. *Pi.* 1. profanieren, entweihen; 2. ungiltig machen; 3. auslösen (von heiligen Dingen). *Pu.* 1. gemein (entheiligt) werden; 2. lose sein. *Hi.* הֵחֵיל 1. anfangen; 2. profanieren, entheiligen; 3. wechseln. *Hitp.* 1. entweiht werden; 2. an Durchfall leiden.

חָלַל *a.* 1. *pt.* חָלִיל Jes 10, 15, *pt. pass. c.* חָלִיל Ex 27, 8 aushöhlen, bohren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* חָלַּת Ez 22, 26, 3 *m. pl.* חָלּוֹ Gen 4, 26 profan sein; 3. *pt. pass. f.* חֲלִילָא Lev 21, 14 profanieren; 4. waschen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* חַלֵּלִית Jes 10, 15 bohren; 2. *pt. pl.* מְחַלְּלִין Ma 1, 12 (MS מְחַלִּין) entweihen; 3. auslösen (von heiligen Dingen); 4. *ipf.* 3 *m. sg.* יְחַלֵּיל Lev 1, 9 waschen, scheuern. *Aph. pf.* אַחִיל Lev 19, 8, *ipf.* 2 *m. sg.* תַּחִיל Lev 18, 21, *pt. pass. f.* מַחְלָא Lev 21, 7 entweihen, dem allgemeinen Gebrauch übergeben. *Ittaph. ipf.* 2 *m. sg.* תִּתַּחַל Lev 21, 9 entweiht werden.

חָלָל *h. m.* 1. Erschlagener; 2. Entweihter (vom Priesterdienst Ausgeschlossener); 3. Höhlung (z. B. in der reifen Dattel zwischen Schale und Kern); 4. Kunstgriff, Tücke.

חֲלָלָא *a. m., pl.* חֲלָלִין Ez 28, 13 1. Höhlung, Öffnung; 2. Geheimnis; 3. verborgener Schatz.

חֲלָלָה *h. f.* 1. für den Priester verbotene Frau; 2. Tochter aus der Ehe mit einer solchen.

חָלַם *h.* 1. träumen; 2. gesund sein. *pt. pass.* חָלוּם gesund.

חֲלַם (Gen 37, 5) *a.* träumen. *Pa.* fest verbinden. *Aph. pt. pl. m.* מַחְלְמִין Jer 29, 8 träumen lassen.

חֶלְמָא (Gen 37, 6), חֵלְמָא *a. m.* Traum.

חַלְמָא *a. m.* 1. *ind.* חַלָּים Dt 13, 4 Träumer; 2. Traumkundiger.

חֲלָמָה (חַלְמָה) *h. f.* 1. Naht; 2. Bindestoff (Lehm?).

חַלְמָה *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria L.*).

חֶלְמוֹן *h. m.* Eidotter.

חֶלְמוֹנָא *a. m.* dass.

חַלְמוּת, חַלְמִית *h. f.* Ochsenzunge (*Anchusa tinctoria L.*).

חַלְמִישׁ Ortsname.

חלנונא (DtJ I 28, 42 MS) l. חַלְזוֹנָא.

חָלַף *h.* 1. vorübergehen; 2. ändern, wechseln. *Ni.* 1. verwechselt werden; 2. einem Nachfolger Platz machen. *Pi.* vertauschen. *Hi.* 1. tauschen, wechseln; 2. junge Triebe bekommen, wieder ausschlagen; 3. zweideutig reden. *Ho.* מוּחְלֶפֶת הַשִּׁטָּה die Ordnung (der dissentierenden Lehren) ist verwechselt. *Hitp.* vertauscht werden.

חֲלַף, חֲלֵיף (Cant 2, 11) *a.* vorübergehen, verschwinden. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *m. sg.* יְחַלֵּיף Lev 27, 10 vertauschen. מְחַלְּפָה שִׁטְּתֵיהּ דְּ die Meinung von N. N. widerspricht sich selbst; 2. auf und abgehen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַלַּפַת Jes 1, 7 verwechselt werden, verwandelt werden. *Schaph.* s. שַׁלְחֵיף.

חֵלֶף I *h. m.* 1. Rute, Zweig (der Weide); 2. Schilf, Riedgras; 3. Ortsname.

חֵלֶף II *h. m.* Gegenteil.

חֲלַף (Gen 4, 25), חֲלָף, חֲלָפֵי *a.* anstatt. חֲלָף דְּ Gen 20, 16 dafür dass, weil.

חִלְפָא *a. m., pl. c. s.* חִלְפַנָא Est II 3, 8 Weide. חִלְפָא דְיַמָּא Blüten von *Juncus odoratus* (*Schönanthum*).

חִלְפַּי *m.* Personenname.

חוּלְפָנָא *a. m., c.* חוּלְפַן Dt 23, 19 l. חוּלְפַן Tauschwert, Erlös.

חֲלַפְסִדְרָא *x. f.* (κλεψύδρα) Wasseruhr.

חֲלַפְתָּא *a. f.* 1. Weide; 2. männl. Personenname.

חָלַץ *h.* 1. gürten; 2. ausziehen, entblössen; 3. das Schuhausziehen bei Verweigerung der Schwagerehe vollziehen, die Schwagerehe verweigern (חָלַץ לְ vom Mann gebraucht, חָלַץ מִן von der Frau gebraucht). *pt. pass.* חֲלוּצָה die durch Chaliza von der Schwagerehe frei gewordene Witwe. *Ni.* abgezogen werden, sich lösen. *Pi.* 1. lösen, befreien; 2. gürten, stärken; 3. bewaffnen. *Hiph.* 1. lösen, aufbinden;

2. die Chaliza vollziehen; 3. befreien; 4. gürten.

חֲלַץ *a.*, *pt.* חָלֵיץ 2 S 6, 20 1. ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen; 3. sich zurückziehen. *Pa.* 1. *inf.* חַלָּצָא Gen 34, 27 ausziehen; 2. die Chaliza vollziehen.

חֲלָצַיִם *h. f. du.* Lende.

חָלַק *h.* 1. teilen, zuteilen; 2. geteilter Meinung sein. *pt. pass.* חָלוּק a. verschieden; b. verschiedener Meinung. *Ni.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. verschiedener Meinung sein. *Pi.* teilen. *Hi.* 1. glatt machen, ebnen; 2. glatt sein; 3. ausgleiten. *Ho.* 1. geglättet werden; 2. ausgleiten. *Hitp.* 1. geteilt, verteilt werden; 2. sich trennen.

חָלָק *h. m.* glatt, leer. יָצָא חָלָק leer weggehen.

חֵלֶק *h. m.* 1. Teil, Anteil; 2. Glätte.

חִילָק *x. m.* 1. (ἅλιξ, ἄλληξ) Fischsauce; 2. s. בְּלָק.

חוּלְקָא *a. m.*, *ind.* חוּלָק Dt 14, 27 Teil.

חַקְלָא *a. m.*, *pl. d.* חַקְלַיָּא Mi 3, 3 1. Feld; 2. Portion; 3. ein bestimmtes Mass.

חַלְקָא *a. f.*, *pl. c. s.* חַלְקָתְהוֹן Mi 2, 4 (MS חַקְלָתְהוֹן) Feld.

חִילְקָא, חִילְקָה *x. f.* (*alica*) Speltgraupe.

חֲלֻקָּה *h. f.* Teil, Verteilung.

חֲלַקְלַק *h.* schmeicheln.

חָלַשׁ *h.* werfen (?).

חֲלַשׁ *a.*, *ipf.* 3 *m. sg.* יַחְלַשׁ Jes 2, 11 1. schwach sein, erschlaffen; 2. schwinden; 3. fein, dünn sein; 4. ausziehen. *Pa.* 1. schwächen; 2. polieren. *Aph.* 1. schwächen; 2. mit scharfem Messer schneiden; 3. ausziehen. *Itpe.* schwach werden.

חָלָשׁ *h. m.* 1 Los; 2. Schilf, Rohr.

חַלָּשׁ *h. m.* schwach, krank.

חַלָּשָׁא *a. m.*, *ind.* חַלָּשׁ Dt 28, 44 dass.

חוּלְשָׁא (Jes 40, 23) *a. m.* Schwäche.

חַלְשׁוּתָא (Ho 7, 9), חַלָּשׁוּתָא *a. f.*, *c. s.* חַלָּשׁוּתִי 1K 12, 10 Schwäche.

חֶלֶת *h. f.* 1. Name eines Rohres; 2. Ortsname.

חֵילְתָא (Dt 34, 6), חֵילָתָא *a. f.* 1. *ind.* חֵילָא Jes 28, 1, *pl. d.* חֵילַיָּא Nu 21, 20, Jes 40, 4 Thal; 2. Scheidung; 3. s. חוּלְתָא.

חִלְתָא I *f.* Personenname.

חִלְתָא II *a. f.*, *c.* חוּלַת Est II 8, 15 (MS בְּגוֹ לְתַחְלַת) (Est I Druck חולת חולית [Dittographie]) Scheide.

חַלְּתָא *a. f.* 1. Nu 15, 20 Teighebe; 2. loses Flechtwerk; 3. Bienenkorb.

חִלְתִּית *h. f.* Teufelsdreck (*Ferula Asa foetida*).

חִלְתִּיתָא (falsch חִלְתּוּתָא) *a. f.* dass.

חַם I *h. m.* warm, heiss. *pl.* חַמִּים 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.

חָם II *h. m.* Schwiegervater.

חֲמָא *a. m.*, *c. s.* חֲמוּיִךְ Gen 38, 13 dass.

חַמָּא rettigähnliche Pflanze, viell. Kohlrübe (*Brassica Napus napobrassica*).

חֲמָא (Est II 2, 5) *a.* 1. sehen; 2. *pt.* חָמֵי Ru 3, 12 sich ziemen, würdig sein. *Pa. Aph.* 1. zeigen; 2. l. אַחְמֵי v. הַמָּא das Auge abwenden. *Itpe.* gesehen werden.

חַמָּא *m.* Personenname (חַמּוּאֵל).

חֶמְאָה *h. f.* Dickmilch, Butter.

חֶמְאָתָא *a. f.* dass.

חָמַד I *h.* wünschen, verlangen. *Ni.* begehrt werden. *Pi.* begehren. *Hitp.* Gefallen haben.

חָמַד II (viell. חָמַר) *h.* sengen. *Ni.* versengt werden.

חֲמַד *a.*, *pt. pl.* חָמְדִין Mi 2, 2 verlangen, begehren. *Pa. inf.* חַמָּדָא Gen 31, 30, *Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְמֵיד Ex 20, 14, *Itpa. pt. m. pl.* מִתְחַמְּדִין Est II 1, 2 dass.

חֶמְדָּא *a. m.* Lust.

חֶמְדָּה *h. f.* 1. Lust; 2. Kostbarkeit.

חֶמְדְּתָא (Na 2, 10) *a. f.* Begehren, Lust.

חֵמָה *h. f.* 1. Zorn; 2. Name eines Engels.
חַמָּה *h. f.* 1. Sonne; 2. Fieber.
חוֹמָה *x.* (ὁμοῦ) zusammen.
חֶמֶד *h. m.* Lust, Begehren.
חֲמוּדָא *a. m.* gierig.
חֲמוּדְתָא *a. f., ind.* חֲמוּדָא Jud 5, 30 Lust, Begehren.
חִמּוּם *h. m.* 1. Erwärmung, Geschlechtslust; 2. Aufregung; 3. s. חָמָם.
חַמּוּם *h. m.* hitzig, zornig.
חִמּוּס *h. m.* Gewaltthat.
חִמּוּעָא *a. m.* Säuern.
חִמּוּץ *h. m.* dass.
חִמּוּצָא *a. m.* Scham.
חֲמוּצְתָא *a. f.* scharlachrotes Gewand.
חִמּוּק *h. m.* rundes Holz.
חֲמוֹר *h. m.* 1. Esel; 2. Holzgestell, Bock.
חָמוּר *h. m.* schwer, gewichtig, streng.
חֲמוֹרָה *h. f.* Eselin.
חֲמוֹרֶת *h. f.* Eselherde (Karavane).
חֲמוֹרְתָא *a. f.* dass.
חָמוֹת *h. f.* Schwiegermutter.
חֲמוֹתָא *a. f., c. s.* חֲמוֹתַהּ Ru 2, 18 (MS Lücke) dass.
חֲמַט I *a.* niedersinken. *pt. pass.* חֲמִיט Jes 46, 1 niedergesunken. *Pa.* niederwerfen. *Aph.* dass.
חֲמַט II *a. Itpe.* Ausschlag bekommen.
חוּמְטָא (Lev 11, 30) *a. m.* Eidechsenart.
חֲמַטָּה *h. f.* Kuchen.
חוּמְטוּן, חוּמְטִין *h. m.* ein Mittel zur Konservierung von Getreide.
חֲמִיטְרִיָא, חוּמְטְרִיָא *x. m. pl.* (αἱματάρια) blutstillende Kräuter.
חוּמְטְתָא *a. f.* Dunkelheit.
חֲמִידְתָא (Est II 1, 1) *a. f.* Lust.
חֲמִיטָה *h. f.* Kuchen.
חֲמִילָה *h. f.* Überwurf.
חַמִּימָא *a. m., ind.* חַמִּים 1S 21, 7 heiss. *pl.* חַמִּימִין 1. heisses Wasser; 2. warme Quellen.
חַמִּימוּת *h. f.* Hitze.
חַמִּימוּתָא *a. f.* Hitze.
חֲמִימְתָא *a. f.* Ringeltaube.
חַמִּינָא *a. m.* warm.
חֲמֵיסַר *a. m.* fünfzehn.
חֲמֵיסְרָאָה *a. m.* fünfzehnter.
חֲמִיעָא (Ex 12, 15) *a. m.* Gesäuertes.
חֲמִירָא I *a. m.* gewichtig, schwer.
חֲמִירָא II (Ex 12, 15) Sauerteig.
חֲמִישָׁאָה (Nu 7, 36) *a. m., f. d.* חֲמִישֵׁתָא Lev 19, 25 der Fünfte.
חֲמִישִׁי *h. m.* dass.
חֲמִשִּׁיָה (חַמְשִׁיָה) *h. f.* Mispel.
חֲמִישִׁית *h. f.* Fünftel.
חַמִּיתָא *a. f.* Fenchelmerke (*Ammi majus*).
חָמַל *h.* Mitleid haben.
חֲמָלָה *h. f.* Überwurf.
חָמַם *h.* warm sein. *Ni.* gewärmt werden. *Pi. Hi.* wärmen. *Ho.* gewärmt werden. *Hitp.* 1. sich wärmen, warm werden; 2. brünstig werden.
חֲמַם *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵיחַם Dt 19, 6, *pt. f.* חָמְאָ Ex 16, 21 l. חָמְאָ warm sein. *Pa. pt. pass. pl. m.* מְחַמְמִין Ho 7, 7 erwärmen. *Aph.* אַחִים 1. erwärmen; 2. erhitzen, erregen. *Itpe.* אִיתְחַמַם in Brunst geraten. *Itpa. pf.* אִתְחַמַם Est II 5, 10 (nicht MS) 1. sich wärmen, warm werden; 2. zornig werden.
חֶמֶם *x. m.* 1. Amomum, ein Gewürz; 2. s. הָמָם.
חַמָּן *h. m.* Sonnensäule.
חָמָס *h. m.* Gewaltthat.
חָמַס I *h.* Gewalt üben, Unrecht thun. *Ni.* vergewaltigt, bedrückt werden.
חָמַס II *h. Pi.* zerkratzen.
חֲמַס *a.* Gewalt üben. *Itpe.* אתחמסי GenJI 7, 21, MS richtig אתמסי, s. מְסָא.
חוּמָס *x. m.* (ἥμισυ) 1. halb, Hälfte; 2. halbleinen.
חמיסין l. סְמִיסִין *x. m. pl.* (*semissis*) einen halben As wert.
חַמְסָן *h. m.* gewaltthätig.
חֲמֵסַר *a. m., f.* חַמְסְרֵי fünfzehn.

חַמְסְרָאָה a. m. der Fünfzehnte.
חֲמַע (Ex 12, 34) a. sauer werden. *Pa.* säuern. *Aph. pt. pass. f.* מַחְמְעָא Ex 12, 19 1. säuern; 2. gähren machen.
חֲמְעָא, חוּמְעָא a. m. Essig.
חָמַץ h. Gewalt üben.
חָמֵץ h. sauer werden. *Pi.* 1. säuern. 2. gähren lassen; 3. hinziehen. *Hi.* 1. säuern; 2. hinziehen; 3. schlecht, sauer werden. *Hitp.* sauer werden.
חֲמַץ a. *Pa.* beschämen. *Aph.* 1. dass.; 2. schlecht werden.
חָמֵץ h. m. Gesäuertes.
חֲמַץ Ortsname (Emesa).
חוּמְצָא a. m. 1. Essig; 2. Fettschicht auf dem Magen.
חוּמְצָא, חִמְצָא a. m. Kicher (*Cicer arietinum*).
חוּמְצָאָה a. m. Bewohner von Emesa.
חַמְצָן h. m. habgierig.
חוּמְצָן h. m. gesäuerte Speise.
חָמַר I h. 1. aufhäufen, aufladen; 2. schwer wiegen. *Hi.* schwer machen. *Ho.* erschwert werden.
חָמַר II h. rösten, versengen. *Ni.* verbrannt werden.
חָמַר III h. *Pi.* Esel treiben.
חֲמַר I a. aufhäufen, aufladen. *Pa.* 1. *pt. pass. f.* מְחַמְּרָא Jes 17, 1 in Schutthaufen verwandeln; 2. aufhäufen. *Aph.* Erschwerungen auferlegen. *Itpa. pf.* אִתְחַמַּר Jes 17, 9 in Schutthaufen verwandelt werden.
חֲמַר II a. glühen. *Aph.* dass.
חַמָּר h. m. Eseltreiber.
חַמְרָא (Gen 9, 21) a. m., *ind.* חֲמַר Nu 6, 3 Wein.
חֲמָרָא (Ex 21, 35) a. m. 1. Esel; 2. Gestell, Bock; 3. ח' דְיַמָּא ein Fisch.
חַמָּרָא I a. m. gebräunt (?).
חַמָּרָא II a. m. Eseltreiber.
חֲמָרָא (Gen 11, 3) a. m. Asphalt.
חוּמְרָא a. m. 1. schwer, wichtig; 2. Beschwerung, Fussgestell; 3. Summe, Resultat; 4. Perle; 5. Amulett; 6. חומרא Est II 3, 3 l. תִּימְרָא (so MS).
חֲמָרְתָּא a. f. 1. Eselin; 2. Eselheerde; 3. Karawane.
חֲמַרְתָּא s. חוּמַרְתָּא.
חָמֵשׁ h. m., f. חֲמִשָּׁה fünf. *pl.* חֲמִשִּׁים fünfzig.
חִמֵּשׁ h. *Pi.* durch fünf teilen.
חֲמֵישׁ (Ex 26, 9) a. m., f. חַמְשָׁה Gen 18, 28, d. חַמְשְׁתֵּי, חַמְשְׁתַּי fünf. חֲמֵישׁ עֲשַׂר Lev 27, 7, חֲמֵישׁ עֲשְׂרֵי Gen 5, 10, חֲמֵישְׁתְּ עֲשְׂרָא Ex 16, 1 fünfzehn; *pl.* חַמְשִׁין Ex 26, 5 fünfzig.
חוּמְשָׁא a. m., c. s. חוּמְשֵׁיה Nu 5, 7 Fünftel.
חַמְשִׁיָּה h. f. Mispel.
חַמְשִׁיתָא a. f. Zahl von fünfen.
חַמְשְׁתָּא a. f. der fünfte Tag der Woche, Donnerstag.
חֲמַת a. *Pa. Aph.* zornig machen.
חֲמָת Ortsname.
חֲמַת Name eines Dämons.
חֲמַת a. מֵחֲמַת wegen. מֵחֲמַת דְּ Est II 7, 10 weil.
חֵמֶת h. f., *pl.* חֲמָתוֹת Schlauch.
חֲמָתָא a. f., c. s. חֲמָתֵיהּ Dt 27, 23 Schwiegermutter.
חֶמְתָּא (Gen 27, 44) a. f., *ind.* חֶמָא Dt 29, 27, c. חֲמַת Dt 32, 24, c. s. חֲמָתִי Nu 25, 11, תֵּימַתְהוֹן Zorn.
חַמָּתָא Name mehrerer palästinischer Ortschaften.
חוּמְתָּא (Cant 1, 7, MS חֻמְתָּא) a. f. Hitze.
חֲמָתָאָה a. m., *pl. d.* חֲמָתָאֵי Gen 10, 18 Bewohner von Hamat.
חוּמְתִּי a. f. Name einer Pflanze (*Ammi copticum*?)
חַמְתָּן Ortsname.
חֲמָתְנָא a. m. zornig.
חֵן h. m. 1. Gunst; 2. Anmut.
חִנָּא (Est II 5, 1) a. m., *ind.* חֵן Sac 6, 14 dass.
חֲנָא a. lagern, wohnen.

חַנָּא I (חִנָּא) *a. m.*, *c. s.* חַנֵּיהּ Jes 40, 11 Busen, Schoss.

חַנָּא II *m.* Personenname (חֲנַנְיָה).

חֲנַג *a. Pa. inf.* חַנָּגָא Thr 1, 4 (nicht MS) tanzen.

חִנְגָּא *a. m.*, *pl.* חִנְגִּין Ex 15, 29 1. Tanz, Reigen; 2. Tanzplatz; 3. Musikinstrument; 4. Jahrmarkt (Opferfest).

חִנְגָא *a. m.*, *c. s.* חִנְגַּנָא Thr 5, 15 dass.

חִנְגִּיתָא *a. f.* Musikinstrument.

חִנְגְּנָא *a. m.* dass.

חִנְדְקוּקָא *a. m.* Honigklee (*Melilotus*).

חָנָה *h.* lagern. *Hi.* ruhen lassen.

חַנָּה *m.* Personenname (חֲנַנְיָה).

חֶנְוָאָה *a. m.* Krämer.

חִנּוּגָא *a. m.*, *c. s.* חִנּוּגַנָא Thr 5, 15 (MS חִנְגַּנָא) Tanz.

חָנוּיָא (חַנְיָא?) *m.* Personenname.

חִנּוּךְ *h. m.* 1. Weihung; 2. Gewöhnung.

חַנּוּן *h. m.* gnädig.

חִנּוּן *h. m.* Bittgebet.

חָנוּן *h. m. f.* 1. Name einer Pflanze; 2. Salbe aus dieser Pflanze.

חֶנְוָנִי *h. m.* Krämer.

חִנּוּנִיתָא *a. f.* Stadium der beginnenden Reife einer Frucht (?).

חֲנוּפִין *a. m. pl.* Gottlosigkeit.

חָנוּקָא *a. m.* Erwürger, Mörder.

חָנוּת *h. f.*, *pl.* חֲנֻיּוֹת 1. Laden, Werkstatt; 2. Wirtschaft.

חָנוּתָא *a. f.*, *pl. d.* חָנְוָתָא Jer 37, 16 (MS *in margine*) dass.

חָנַט *h.* 1. Knospen ansetzen; 2. einbalsamieren.

חֲנַט *a.*, *inf.* מִחְנַט Gen 50, 2 einbalsamieren.

חֲנָט *h. m.* Knospenbildung.

חַנָּטָא *a. m.* Einbalsamierer.

חֲנָטָה *h. f.* Knospenansatz.

חִנְטְתָא *a. f.*, *pl.* חִנְטִין Weizen.

חֲנִיטַיָּא (Gen 50, 3) *a. m. pl.* Einbalsamierung.

חֲנִיָּה *h. f.* 1. Niederlassen, Ruhen; 2. Wohnrecht.

חֲנִיכָא *a. m.* Erzieher.

חֲנִיכָה *h. f.* Beiname. חֲנִיכַת אָבוֹת Benennung durch Angabe der Vorfahren.

חֲנִיכַיִם *h. m. du.* Mundhöhle.

חֲנִילַי *m.* Personenname (Ἀνιλαῖος).

חֲנִין *m.* Personenname.

חֲנִינָא, חֲנִינָה *m.* Personenname.

חֲנִינָה *h. f.* 1. Gnade, Erbarmen; 2. Zärtlichkeit.

חֲנִיפָא *a. m.* Gottloser.

חֲנִיקָא *a. m.* Halsfessel.

חֲנִיקָה *h. f.* Erdrosselung.

חֲנִית *h. f.* Speer.

חֲנִיתָא *a. f.* Niederlegen, Ruhen.

חֲנִיתָא Ortsname.

חָנַךְ *h. Pi.* 1. gewöhnen, erziehen, dressieren; 2. in ein Amt einführen; 3. weihen. *Pu.* eingeweiht werden.

חֲנַךְ *a.*, *ipf.* 3 *m. sg. c. s.* יַחְנְכִנֵּיהּ Dt 20, 4 einweihen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* חַנִּיכוּ 1K 8, 63 einweihen; 2. gewöhnen, erziehen.

חֲנֻכָּה *h. f.* 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנְכִין *a. m. pl.* Mundhöhle.

חֲנֻכְּתָא *a. f.*, *c.* חֲנוּכַּת Nu 7, 10, Cant 3, 11 1. Einweihung; 2. Altarweihfest.

חִנָּם *h.* umsonst, unentgeltlich.

חֲנַמְאֵל *m.* Personenname.

חֲנָמַל (bibl.) *h. m.* Käfer.

חָנַן *h.* 1. Gunst erweisen, gnädig sein; 2. liebkosen; 3. schenken. *Ni.* gnädig angesehen werden. *Hitp.* sich um Gunst bewerben, anflehen. *Hitpo.* sich beruhigen.

חֲנַן *a.*, *pf.* חַן Gen 33, 5, *ipf.* 1 *sg.* אֶחוֹן Ex 33, 19, *imp. pl. c. s.* חוּנוּן Jud 21, 22 begnaden. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַנְּנַת Est II 8, 3, *pt. m.* מִתְחַנַּן Gen 42, 21, Est II 5, 1 um Erbarmen flehen.

חָנָן 1. *m.* Personenname; 2. l. אֲנַן.

חַנָּנָא (Ex 22, 26), חַנָּנָא *m.* 1. barmherzig; 2. anmutig.

חַנְגָא *m.* Personenname.

חֲנִסְנְסָא *a. m.* 1. *pl. d.* חֲנִסְנְסַיָּא Jes 3, 19 Schleier (?); 2. *pl. c. s.* חֲנִסְנְסֵיכוֹן Lev 26, 30 Sonnensäulen.

חָנַף *h.* schmeicheln, heucheln. *Hi.* dass.

חֲנַף *a.* schmeicheln, heucheln. *Aph.* dass.

חָנֵף *h. m.* 1. Schmeichler, Heuchler; 2. gottlos.

חַנְפָא, חֲנִפָא *a. m., f.* חַנְפָא Jes 10, 6 l. חַנְפָא, *pl.* חַנְפִין Jes 9, 16 dass.

חֲנוּפָּה *h. f.* Ruchlosigkeit.

חֲנוּפְתָא (Jer 23, 15) *a. f.* dass.

חָנַק *h.* würgen, erwürgen. *Ni.* erwürgt werden. *Pi.* 1. erwürgen; 2. einquetschen.

חֲנַק *a., pt. pl.* חָנְקִין Est II 1, 3 erwürgen. *Itpe. pf.* אִתְחֲנִיק 2S 17, 23 1. sich erwürgen; 2. erwürgt werden.

חֶנֶק *h. m.* Erdrosselung.

חַנְקָא, חֲנִיקָא *a. m., pl.* חַנְקִין Jer 27, 2 Halsfessel.

חַס *h.* חַס וְשָׁלוֹם Gott behüte!

חַס (Gen 44, 7) *a.* mit folgendem לְ, Gott behüte! fern sei es von.

חַסָּא I *a. m.* 1. Lattich, Salat (*Lactuca*); 2. s. חסיא.

חַסָּא II *m.* Personenname.

חָסַד I *h.* fromm, liebreich sein.

חָסַד II *h. Pi.* beschimpfen.

חֲסַד *a.* beschämt werden, sich schämen. *Pa. pf.* חַסֵּיד 1S 17, 36 schmähen. *Itpa.* 1. beschimpft werden; 2. zu Schanden werden.

חֶסֶד *h. m.* Gnade, Gunst.

חִסְדָּא I (Gen 39, 21) *a. m.* 1. Gnade, Huld; 2. Personenname (חֲסַדְיָה).

חִסְדָּא II (Gen 34, 14) *a. m.* Schmach.

חִסְדָּאָה *a. m.* liebreich.

חסדותא, *c. s.* חסדותיה (Cant 7, 6) l. חֲסִידוּתֵיהּ (so MS).

חִסְדַּי *m.* Personenname (חֲסַדְיָה).

חִסּוּד *h. m.* Schmähung.

חִסּוּדָא *a. m., pl.* חִסּוּדִין Jes 37, 3 Schmach, Schmähung. *pl.* חִסּוּדִין Schamteile.

חֲסוּדָא (Est II 2, 8, MS חֲסִידָא) *a. f.* anmutig.

חֲסוּדָה I *h. f.* dass.

חֲסוּדָה II *h. f.* zum Aderlass geöffnete Vene.

חסות (?) (SchemR 2) l. חָסוּת.

חֲסוֹכָא *a. m.* 1. *ind.* חֲסוֹךְ Jer 30, 11 Verschonung; 2. חֲסוֹךְ Ez 16, 47 weniger.

חִסּוּלָא *a. m.* That.

חָסוֹם *h. m.* Maulkorb.

חִסּוּם I *h. m.* Verschluss.

חִסּוּם II *h. m.* 1. Schneide; 2. Verhärtung, harte Schicht.

חֲסוֹמִית s. מַחְסוֹמִית.

חִסּוּר *h. m.* Mangel.

חָסוּת *h. f.* 1. Felsenvorsprung, geschützter Ort; 2. Verschonung.

חסחון l. חִסְּכוֹן.

חִסְחוּס *h. m.* Knorpel.

חַסְחוּסָא *a. m., ind.* חַסְחוּס Am 3, 12 (MS חַסְחַיִּם) dass.

חַסְחָסוּת *h. f.* Knorpelmasse.

חסחף (DtJII 32, 11) l. חַפְחַף, s. חֲפַף.

חסיא, *pl. f.* חסיין GenJI 41, 3. 19, l. חַסִּיכָן, s. חַסִּיכָא.

חָסִיד *h. m.* fromm.

חַסִּידָא *a. m., ind.* חַסִּיד Dt 33, 8, *pl.* חַסִּידִין Est II 3, 8 1. dass.; 2. *f.* חַסִּידָא Est II 2, 8 anmutig.

חֲסִידָה *h. f.* 1. *f.* von חָסִיד fromm; 2. Storch.

חֲסִידוּת *h. f.* Frömmigkeit.

חֲסִידוּתָא *a. f., c. s.* חֲסִידוּתֵיהּ Cant 3, 6 dass.

חַסִּיכָא *a. m., pl. f.* חַסִּיכָן Gen 41, 19 mager, gering.

חָסִיל *h. m.* eine Heuschreckenart.

חֲסִילָא (Jes 11, 8) *a. m.* entwöhntes Kind.

חֲסִימָה I *h. f.* 1. Verbinden des Maules.

חֲסִימָה II *h. f.* Härtung.

חסין s. קאליחסין.
חַסִּינָא a. m., pl. חַסִּינִין Dt 28, 23 stark.
חֲסִינָה h. f. Behältnis.
חֲסִיסָא a. m. unreifes Gerstenkorn.
חֲסִיסָה h. f. Knorpel.
חַסִּירָא (חֲסִירָא) a. m. 1. ind. חַסִּיר Est II 3, 8, pl. f. חַסִּירָן Gen 41, 3 mangelhaft, unvollständig; 2. ind. חַסִּיר 1K 11, 22 entbehrend.
חַסִּירוּתָא a. f., c. חַסִּירוּת Dt 28, 48, Am 4, 6 Mangelhaftigkeit.
חָסִית h. f. 1. Zwiebelpflanze; 2. s. חָסוּת.
חָסַךְ h. zurückhalten. pt. pass. חָסוּךְ entbehrend. Pi. schonen.
חֲסַךְ a. 1. abziehen; 2. pf. 1 pl. חֲסֵיכְנָא Jes 26, 12 (MS חֲסוּךְ) abmagern, trocken, dürr werden.
חוּסְכָא (חוּסָּכָא) a. m. Verminderung, Abnutzung.
חִסָּכוֹן h. m. Schonung, Sparen.
חֲסַכְנָא a. m. ein weniges.
חָסַל h. ein Ende machen.
חֲסַל a. 1. aufhören, fertig, vorüber sein; 2. pf. 3 f. sg. c. s. חֲסַלְתֵּיהּ 1S 1, 24 entwöhnen; 3. reifen, zur Reife bringen; 4. ipf. 3 m. sg. c. s. יַחְסְלִנֵּיהּ Dt 28, 38 vertilgen. Aph. 1. endigen; 2. pt. m. מַחְסִיל 1K 7, 26 enthalten. Itpe. pf. אִתְּחֲסִיל Gen 21, 8 entwöhnt werden.
חָסַם I h. 1. die Schnauze zubinden, den Maulkorb anlegen; 2. zwingen; 3. Verschluss, Abschluss machen. Ni. mit einem Maulkorb versehen werden. Hitp. mit einem Verschluss, Abschluss versehen werden.
חָסַם II h. härten. Pi. dass. Hitp. hart werden.
חֲסַם I a. einen Maulkorb anlegen, zum Schweigen bringen. Pa. pt. pass. Bedenken tragend. Itpe. zugeschnürt, zum Schweigen gebracht werden.
חֲסַם II a. härten. Itpe. gehärtet werden.
חֲסַם III a. Itpe. neidisch werden.
חוּסְמְנָא m. Volksname.
חֲסַן I a., ipf. 3 m. pl. יַחְסְנוּן Am 2, 6 1. stark sein; 2. Besitz ergreifen, sich bemächtigen. Pa. imp. pl. חַסִּינוּ Jes 35, 3 stärken. Aph. 1. stärken; 2. pf. אַחְסֵין Gen 49, 24 Besitz ergreifen, sich bemächtigen; 3. in Besitz haben, festhalten; 4. zum Besitz geben, vermachen. Itpa. 1. pf. אִתְחַסַּן Gen 43, 31 sich Gewalt anthun; 2. ipf. 2 pl. תִּתְחַסְּנוּן Nu 34, 13 (MS תַּחְסְנוּן) sich bemächtigen.
חֲסַן II (= חֲסַל) a. Aph. entwöhnen. Itpe. 1. entwöhnt werden; 2. vergolten werden.
חוּסְנָא a. m., c. s. חוּסְנֵיהּ Cant 5, 16 Stärke, Recht; 2. pl. d. חוּסְנַיָּא Jo 1, 17 Speicher; 3. Festung.
חֲסַף a. Pa. zerstossen (?). Itpe. pf. אתחסף Est II 6, 12 l. אִסְתְּחַף (so MS), s. סְחַף.
חַסְפָּא a. m., 1. ind. חֲסַף Lev 11, 33, 2S 5, 20 Thon; 2. Scherbe; 3. Schande.
חַסְפִּיָה Ortsname.
חַסְפְּנִיתָא a. f. 1. Schuppe; 2. Grind, Schorf.
חָסֵר, חָסַר h. fehlen, mangeln. Pi. Hi. 1. fehlen machen, abziehen; 2. zu wenig thun. Pu. pt. מְחֻסָּר ermangelnd.
חֲסַר a., ipf. 2 m. sg. תַּחְסַר Dt 8, 9 1. Mangel haben; 2. fehlen. Pa. pt. f. מְחַסְּרָא Lev 13, 51 entbehren lassen, fehlen lassen, zehren. חַסּוּרֵי מְחַסְּרָא וְהָכִי קָתָנֵי sie (die Mischna) ist unvollständig, und so tradiert er (der Lehrer) eigentlich.
חָסֵר h. m. 1. mangelhaft, unvollständig; 2. Mangel verursachend; 3. weniger, minus; 4. defektiv geschriebenes Wort.
חֲסַר (Jes 10, 32 Soc 59) a. weniger.
חֶסֶר h. m. Verminderung.
חֶסְרוֹן h. m. 1. Mangel; 2. Verlust, Ausfall.

חִסְרוֹנָא *a. m.* Mangel, Verlust.
חוּסְרָנָא *a. m., c. s.* חוּסְרָנֵיהּ Dt 15, 8 Not, Mangel.
חָף *h. m., pl.* חַפִּין 1. Zapfen (der Thürangel); 2. Zahn am Schlüssel; 3. Salleiste, Webflocken (?).
חָפָא, חִפָּא *a. m., pl. c. s.* חַפֵּיהוֹן 1K 7, 33 Zapfen.
חֲפָא *a., ipf.* 3 *m. sg.* יַחְפֵּי Ex 10, 5 bedecken, überziehen. *Pa. pt. pass. pl.* מְחוּפַּן Ex 26, 32 überziehen, bedecken. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְחֲפִיאוּ Gen 7, 19, 1 K 18, 45 bedeckt werden.
חֲפָאָה (Ex 26, 14) *a. m.* 1. Decke, Bedeckung, Bedachung; 2. Überzug, Haut.
חֲפָאִים *h. m. pl.* dass.
חָפָה *h.* 1. bedecken, darüberbreiten; 2. beugen, krümmen (?). *Pi.* 1. bedecken, überziehen; 2. beschützen; 3. erdichten. *Pu.* bedeckt sein.
חֻפָּה *h. f.* Brautgemach, Himmelbett.
חִפּוּי *h. m.* 1. Decke, Überzug; 2. Polster, gepolsterter Sitz.
חִפּוּיָא *a. m., c.* חִפּוּי Ex 38, 19 Überzug.
חִפּוּפָא *a. m.* Prellstein.
חִפּוּפִיתָא *a. f.* Grind, Ausschlag.
חַפּוֹרָא *a. m.* Gräber, Erdarbeiter.
חֲפוּרָה *h. f.* 1. Graben, Vertiefung, Höhle; 2. Erdfrucht.
חֲפוֹרִית *h. f.* Erdfrucht.
חֲפוּרְתָא *a. f.* 1. dass.; 2. Graben, Aushöhlung.
חִפּוּשׂ *h. m.* 1. Suchen; 2. Gebrauch des Wortes חָפַשׂ.
חִפּוּשָׁא *a. m.* Name eines Fisches.
חֲפוּשִׁיָּה (BerR 53) *h. f.* Befreiung, Freiheit.
חִפּוּשִׁית *h. f.* Käfer.
חִפּוּשִׁיתָא *a. f.* dass.
חָפַז *h.* eilen. *Ni.* erregt sein.
חִפָּזוֹן *h. m.* Eile.

חַפְיָא *a. m.* 1. barfuss; 2. חפיי l. חִפּוּי.
חֲפִינָה *h. f.* das Nehmen einer Handvoll.
חֲפִיסָה *h. f.* Sack.
חֲפִיסְתָא *a. f.* dass.
חֲפִיפָה *h. f.* 1. Bedeckung; 2. Abreibung.
חֲפִיפוּתָא *a. f.* 1. ח' לֵב Niedergeschlagenheit; 2. Abreibung.
חֲפִיצָה *h. f.* 1. Vergnügen finden; 2. Gebrauch des Wortes חפץ.
חֲפִירָה *h. f.* Graben.
חֲפִישָׂה *h. f.* Suchen, Aufstöbern.
חֲפִיתָא *a. f.* Name eines Fisches.
חָפַן *h.* eine Handvoll nehmen. *Ni.* mit der Hand gegriffen werden.
חֲפַן *a.* dass.
חפן l. סָפַן.
חוּפְנָא *a. m., c. s.* חוּפְנֵיהּ Koh 4, 6, *pl.* חוּפְנִין Koh 4, 6 (MS חָפְנָן!) *c. s.* חוּפְנֵיכוֹן Ex 9, 8 1. eine Handvoll; 2. hohle Hand.
חֲפַס *a.* 1. graben; 2. suchen; 3. l. חֲפַשׂ.
חָפַף *h.* 1. abreiben, waschen; 2. sich anstrengen (?).
חֲפַף *a., imp. pl.* חוּפּוּ Jer 25, 34 (Jer 6, 21 וְחוּפּוּ = וְחַפּוּ v. חֲפָא) bedecken. *Po. Itpo.* אִתְחֲפַף, *pt.* מִתְחֲפַף Dt 32, 11, מִתְחוֹפַף sich zur Bedeckung breiten. *Palp.* חַפְחַף dass.
חַפֶּפִית *h. f.* Ausschlag.
חָפֵץ *h.* verlangen, begehren.
חֵפֶץ *h. m.* 1. Gegenstand, Wertsache; 2. Wunschobjekt; 3. Preis, Wert.
חֶפְצָא *a. m.* 1. Gegenstand; 2. spez. der Gegenstand, den man beim Schwur in die Hand nimmt.
חַפְצָא *a. m.* eine Hülsenfrucht.
חָפַר *h.* graben.
חֲפַר I *a., pf. pl. m.* חֲפַרוּ Gen 26, 15, *ipf.* 2 *sg.* תַּחְפַּר Dt 23, 14 1. graben, vergraben; 2. erspähen.
חֲפַר II *a.* sich schämen.
חֶפֶר *h. m.* Grabmachen.

חַפְרִיתָא *a. f.* eine Wurzel, Erdfrucht.
חָפַשׂ *h.* nachspüren, aufsuchen.
חֲפַשׂ *a. Pa.* dass.
חָפַשׁ *h. Pi.* befreien. *Pu.* befreit werden.
חָפְשִׁי *h. m.* frei.
חָפְשִׁיּוּת *h. f.* Freiheit.
חַפְשׁוּשִׁיתָא, חַפְשִׁישׁוּתָא *a. f.* Rost (?).
חֵפֶת *h. f.* 1. Busen (Tasche?) des Gewandes; 2. Ärmel (?).
חָפַת *h., pt. pass.* חָפוּת mit Busen (Tasche?) versehen (vom Gewand). *Pi.* falten, bauschig machen.
חֲפַת *a.* 1. *pt. pass.* חֲפִית mit Busen (Tasche?) versehen; 2. überlisten. *Itpe.* überlistet werden.
חִפְתָּא *a. f.* Busen (Tasche?) des Gewandes.
חֵץ *h. m.* 1. Pfeil; 2. Pfeilschaft.
חֲצָא *a.* ausstechen, auspicken, stochern.
חָצַב *h.* behauen, ausmeisseln. *Ni.* 1. behauen werden; 2. bestimmt, beschlossen werden.
חֲצַב *a.* 1. *pt. pass. m. d.* חֲצִיבָא Jes 51, 1 behauen; 2. tief wurzeln. *Itpe. pf.* 2 *pl.* אִתְחֲצֵיבְתּוּן Jes 51, 1 ausgehauen sein.
חַצָּב *h. m.* Steinhauer.
חֶצֶב *h. m.* 1. Krug, Becken; 2. kleine Garbe; 3. Dattelart (s. חָצָד); 4. Ableger.
חַצְבָּא *a. m.* 1. *pl.* חַצְבֵי Est II 3, 8 Krug, Becken; 2. Dattelart; 3. Kraut mit tiefgehenden Wurzeln, s. חֲצוּבָא.
חָצָד *h. m.* eine Dattelart.
חֲצַד *a., ipf.* 2 *m. sg.* תַּחְצוּד Dt 24, 19 schneiden, mähen.
חַצְּדָא *a. m.* Schnitter.
חֲצָדָא (Gen 8, 22) *a. m.* Ernte.
חַצְדָא *a. m.* eine Dattelart (s. חַצְבָא).
חַצְדָד Ortsname.
חָצָה *h.* 1. teilen, halbieren; 2. in den Zähnen stochern. *Hi.* eine Teilung vollziehen, halbieren.

חֲצוֹבָא *a. m.* Steinhauer.
חֲצוּבָא *a. m.* 1. Dreifuss (?); 2. Himmelsschwaden (*Cynodon Dactylon*) mit schwer auszurottenden Wurzeln.
חֲצוּבָה *h. f.* dass.
חֲצוֹדָא (Jer 9, 21, Am 9, 13) *a. m.* Schnitter.
חִצּוּי *h. m.* Teilen, Abteilen.
חָצוּף *h. m.* 1. frech; 2. standhaft.
חֲצוֹצֵר *a.* Trompete blasen.
חֲצוֹצְרָה *h. f.* Trompete.
חֲצוֹצְרְתָּא *a. f., pl.* חֲצוֹצְרָן Nu 10, 2 dass.
חֲצוֹת *h. f.* 1. Hälfte; 2. Mitternacht.
חֲצִי *h. m.* 1. Hälfte; 2. halb.
חֲצִיבָא (Jes 51, 1) *a. m.* behauener Stein.
חֲצִיבָה *h. f.* Behauen.
חֲצִינָא (Jer 10, 3) *a. m.* Axt.
חֲצִיפָא *a. m., pl. c.* חֲצִיפֵי Ez 2, 4 1. frech; 2. standhaft.
חָצִיץ *h. m.* nicht unmittelbar in Berührung Kommen.
חֲצִיצָא *a. m.* Steinchen, Kies.
חֲצִיצָה *h. f.* Scheidung. *pl.* חֲצִיצִין Gesetze, die חֲצִיצָה betreffend.
חָצִיר *h. m.* 1. Lauch; 2. Gras.
חֲצִירָא *a. m.* dass.
חצלין (jMaasr 52[a]) l. בצלין (so Ven.), s. בָּצָל.
חֹצֶן *h. m.* 1. *pl.* חוֹצְנֵי פִשְׁתָּן Flachsbündel; 2. *d.* חוֹצְנַיָּא Jer 51, 12 Hinterhalt (Vorposten?).
חָצַף *h. Hi.* frech handeln.
חֲצַף *a. Pa. pt. pl.* מְחַצְּפִין Ez 13, 6, *Aph.* dass.
חוּצְפָא *a. m., ind.* חוּצַף Jer 3, 3 Frechheit.
חוּצְפִּית *m.* Personenname.
חָצַץ *h.* 1. schneiden, trennen; 2. einen Keil eintreiben; 3. einen Zwischenraum lassen; 4. in den Zähnen stochern. *Pi.* dass. wie 4.
חֲצַץ *a. Pa. pt. pl. c.* מְחַצְּצֵי Jud 5, 8 Soc 59, Jes 10, 32 Soc 59 schleudern, abschiessen.

חָצָץ *h. m.* Zwischenraum.
חַצְצָא *a. m.* Sand, Kies.
חָצֹצַר s. חֲצוֹצַר.
חָצְצָתָא *a. f.* Entscheidung, Urteilsspruch (?).
חצר l. חָצֵר.
חָצֵר I *h. m.* 1. Hof; 2. Privatbesitz.
חָצֵר II *h. m.* Leberlappen (*Lobus hepatis*).
חַצְרָא I (Ex 29, 13) *a. m.* dass.
חַצְרָא (?) II *a. m.* Gras.
חוּקָּה *h. f.* Verordnung, gottesdienstl. Handlung.
חָקָה *h. Pi.* nachahmen.
חָקוּלָא *m.* Personenname.
חִקּוֹק Ortsname.
חִקּוֹקָאָה *a. m.* Einwohner von Chikkok.
חֵקֶר *h. m.* Ausforschung.
חֲקִיקָה *h. f.* Ausgrabung.
חֲקִירָה *h. f.* 1. Untersuchung, Prüfung; 2. Kreuzverhör.
חַקְלָא (Gen 2, 5) *a. f., ind.* חֲקַל, חֲקֵיל Gen 25, 27, *pl. d.* חַקְלָתָא Ex 8, 9, חַקְלַיָא Gen 14, 8, חַקְלִין Jer 32, 43, (חַקְלָן) 1. Feld; 2. Landgut.
חַקְלָאָה *a. m.* 1. Bauer; 2. ungebildeter Mensch.
חָקַק *h.* 1. aushöhlen; 2. eingravieren, schreiben; 3. Gesetze geben. *Ni.* ausgehöhlt werden.
חֲקַק *a., pt. pass.* חֲקִיק Cant 2, 17 eingraben. *Itpe.* eingegraben werden.
חָקַר *h.* forschen, spähen, prüfen. *Ni.* ausgeforscht werden.
חֲקַר *a., inf.* מִחְקַר 2S 10, 3 dass.
חֵקֶר *h. m.* Erforschung. אֵין חֵקֶר unzählbar, unergründlich.
חַקָּרָא *a. m.* Untersucher.
חַקְרָא (2S 5, 7), חַקְרָה *a. m.* (ἄκρα) Festung, Burg.
חַקְרָנָא *a. m.* Untersucher, Kritiker.
חר I s. חֹרִי.
חר II s. אֲתַר.
חַרָא *a. m.* יוֹמָא ח״ am folgenden Tag.
חֲרָא *a. m., pl.* חֲרִין Mist.
חֲרָא *a.* glühen. *Pa.* schüren.
חֲרָא *a. m.* frei.
חָרֵב *h.* 1. öde sein; 2. zerstören. *Ni.* zerstört werden. *Hi.* zerstören. *Ho.* zerstört werden.
חֲרֵב, חֲרוּב Jes 17, 9 (MS חֲרוּב) *a., pf.* 3 *sg. f.* חֲרוּבַת Jes 9, 18, Ez 26, 2, *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרוּב Jes 34, 10 1. wüste sein; 3. verwüsten, zerstören. *Aph.* 1. *pf.* אַחְרִיב Est II 1, 1 verwüsten, zerstören; 2. *ipf.* 1 *sg.* אַחְרִיב Jes 42, 15 Soc 59 austrocknen. *Itpe.* zerstört werden.
חָרֵב *h. m.* 1. wüste; 2. trocken.
חֶרֶב *h. f., pl.* חֲרָבוֹת 1. Schwert; 2. Pflugschar.
חַרְבָּא (Gen 3, 24) *a. m., ind.* (*in pausa*) חֲרָב Gen 34, 26 Schwert.
חַרְבָּא (Dt 28, 22) *a. m.* 1. Trockenheit; 2. Entzündung (?).
חָרְבָא *a. m., f.* חָרְבָא Ez 26, 19 (MS חֲרָבָא), *pl.* חָרְבִין Est II 3, 8 verwüstet.
חָרְבָּא *a. m., ind.* חוֹרָב Ez 29, 10 Verheerung, Wüste.
חַרְבָּה *h. f.* Messer.
חָרְבָּה *h. f.* Trümmer, Ruine.
חָרְבוּתָא *a. f., c. s.* חָרְבוּתִיךְ (so Or 2211, Cod Soc 59 חָרְבָתִיךְ) Jes 49, 19 Zerstörung.
חַרְבּוּנָא *a. m.* Ausschlag.
חֻרְבָּן *h. m.* Zerstörung.
חֻרְבָּנָא, חוּרְבָּנָא (Jes 34, 11) *a. m.* Zerstörung.
חרבריה l. חֲבַרְבָּרְיָה.
חָרְבְּתָא *a. f., ind.* חָרְבָּא Lev 26, 31, *pl. d.* חָרְבָתָא Ma 1, 4 Trümmer.
חַרְנָא *a. m.* Sonnenstäubchen.
חַרְגּוֹל *h. m.* Heuschrecke.
חַרְגְּלָא (Lev 11, 22) *a. m.* Heuschrecke.
חַרְגְּנִין *h. m. pl.* bitteres Kraut.
חַרְגְּתָא *a. f., c.* חַרְגַּת Dt 32, 25 Schrecken.
חָרַד *h.* zittern. *Hi.* 1. erzittern; 2. zittern machen, schrecken.
חֲרָדָה *h. f.* Angst.

חַרְדּוֹן *h. m.* grosse Eidechse, Krokodil.
חַרְדּוֹנָא *a. m.* dass.
חַרְדָּל *h. m.* 1. Senf (*Sinapis*); 2. s. חַרְדְּלִית.
חַרְדְּלָא *a. m.* dass.
חַרְדְּלִי *h. m.* senffarben, senffarbener Wein.
חַרְדְּלִית *x. f.* (χαράδρα?) Giessbach.
חָרָה *h.* glühen. *Pi.* in Glut bringen.
חָרֵה s. חִרְחֵר.
חָרוּב *h. m.* 1. Johannisbrot; 2. eine Bohnenart; 3. Ortsname.
חָרוּבָא *a. m.* 1. Johannisbrot; 2. Ortsname.
חָרוּבָא *a. m., ind.* חָרוּב Dt 13, 18, Jes 17, 9, Ha 1, 4 verwüstet, öde.
חָרוֹבָא *a. m.* Zerstörer.
חָרוּבִית *h. f.* Johannisbrotbaum.
חָרוּבִיתָא *a. f.* dass.
חָרוֹזָא *a. m.* 1. Perlen aufreihend; 2. Bibelstellen vergleichend.
חָרוֹכָא *a. m.* angeröstetes Fleisch.
חָרוּל *h. m.* eine Lathyrusart.
חָרוּם *h. m.* plattnäsig.
חָרוֹן *h. m.* Zorn.
חָרָן (Ez 27, 23) Harran.
חֲרוֹסֶת *h. m.* süsser Brei.
חָרוּף *h. m., pl.* חֲרוּפוֹת Grabeisen.
חֲרוּפָה *h. f.* zur Ehe bestimmt.
חָרוּץ *h. m.* mit Vertiefungen im Fleische versehen.
חרורא. *pl.* חרורי עיינין DtJI 18, 10 (MS חדודי עינין) l. אָחוּדֵי עֵינִין *a. m. pl.* Gaukler.
חֵרוּרִי *h. m.* zu den Freien gehörig.
חֵרוּרִין *a. m. pl.* Freiheit.
חָרוּשְׁתָּא *a. f.* Zauberei.
חָרוּת *h. f.* 1. *pl.* חֲרִיּוֹת Palmzweig; 2. vertrocknet, eingeschrumpft; 3. Schwärze.
חֲרוּתָא *a. f.* 1. Palmzweig; 2. l. חֲדוּתָא; 3. *c. s.* חרותי Jes 60, 21, l. חֶדְוָתִי (so MS), s. חֶדְוָתָא.
חָרוּתָא *a. f.* Schwärze.
חָרַז *h.* 1. stechen, hineinbohren; 2. aufreihen, ordnen; 3. zwei Stellen vergleichen. *Hi.* dass. wie 3.
חֲרַז *a.* 1. stechen, durchbohren; 2. aufreihen, auf eine Schnur ziehen; 3. zwei Verse vergleichen. *Aph.* stechen machen.
חִרְזָא *a. m.* Dornstrauch.
חָרְזָא *a. m.* stachlig.
חָרַח l. חִרְחֵר.
חַרְחֲבִינָה *h. f., pl.* חַרְחֲבִינִין Mannstreu (*Eryngium*).
חַרְחוֹר *h. m.* 1. scharfes Eisen; 2. das eine (wohl zum Zerkleinern der Schollen bestimmte) Ende des Ochsensteckens.
חַרְחוּר *h. m.* 1. Angebranntes; 2. Zank, Streit.
חַרְחוּרָא (Dt 28, 22) *a. m.* Fieber.
חַרְחָל *h. m.* Lathyrusart (?).
חִרְחֵר *h.* 1. anzünden; 2. hitzig streiten; 3. Fieber haben.
חַרְחַר *a.* entzünden.
חָרַט *h.* ausmeisseln. *Hi.* einschneiden, aufzeichnen. *Hitp.* bereuen.
חֲרַט *a., inf.* מִחְרַט Cant 5, 4 bereuen.
חֲרָטָה *h. f.* Bereuen.
חַרְטוֹם I *x. m.* Zauberer.
חַרְטוֹם II *h. m.* Maul, Schnabel.
חַרְטוּמָא *a. m.* 1. dass.; 2. Sandalenschnabel (-spitze).
חֹרִי *h. m.* Gebäck.
חַרְיָא *a. m.* Mist.
חֲרִיוֹנִים *h. m. pl.* dass.
חָרִיז *h. m.* Dorn (?).
חֲרִימָא *a. m., ind.* חָרִים Lev 21, 18 spaltnäsig.
חֳרִינָא *a. m.* anderer.
חֲרִינָא *a. m.* Streit.
חֲרִינוּתָא *a. f.* Streitsüchtigkeit.
חָרִיעַ *h. m.* 1. Saflor, Saflorsamen (*Carthamus tinctorius*); 2. gefärbte Baumwolle.
חֲרִיפָא *a. m.* 1. *pl.* חֲרִיפִין Jos 5, 2 scharf; 2. klug; 3. gangbar; 4. Personenname.

חֲרִיפוּתָא *a. f.* 1. Jugendzeit; 2. Strömung im Fluss.

חָרִיץ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Furche, Graben.

חֲרִיצָא *a. m.* dass.

חֲרִיצָה *h. f.* 1. Zuspitzung; 2. BerR. 70 l. חֲרִצִּיה (so Ausg. Konst.), s. חֲרָצָא.

תריצותא 1. l. חֲרִינוּתָא; 2. תריצות 1K 3, 6, l. תְּרִיצוּת (so MS), s. תְּרִיצוּתָא.

חריק. בְּחָרִיק *x.* an stelle von.

חָרִיר *h. m.* Nadelöhr.

חָרִישׁ *h. m.* 1. Pflügen; 2. Pflugzeit.

חֲרִישָׁה *h. f.* 1. Pflügen; 2. Schweigen; 3. Taubheit; 4. Taubmachen; 5. Dickicht.

חֲרִישׁוּתָא *a. f.* 1. Taubheit; 2. Dickicht.

חריית l. חֲרִיב.

חָרַךְ *h.* rösten. *Pi.* versengen, verbrennen. *Hitp.* versengt werden.

חֲרַךְ *a.* 1. *pt. pass.* חֲרִיךְ Jer 6, 29 (MS חָרַר) sengen, rösten; 2. *pf.* 3 *sg. f.* חֲרוֹכַת Jes 9, 18 (MS חֲרוֹבַת) angesengt sein. *Pa.* versengen. *Itpe.* versengt werden.

חֲרָךְ *h. m.* absichtliche Abwandelung von חֵרֶם Bann.

חָרָךְ *h. m.* 1. *pl.* חֲרַכִּין Gitterfenster; 2. gedörrte Körner.

חֲרַכָּא (Gen 26, 8) *a. m.* 1. Fenster; 2. Öffnung.

חוּרְלָא *a. m.* Lathyrusart.

חָרַם I *h. Hi.* 1. dem Heiligtum weihen; 2. exkommunizieren.

חָרַם II *h.* Netze machen (fischen?).

חֲרַם *a. Aph. ipf.* 3 *m. sg.* יַחְרִים Lev 27, 28, *pl.* יַחְרְמוּן 1S 15, 21 1. zu heil. Gebrauch bestimmen, weihen; 2. exkommunizieren. *Ittaph. ipf.* 3 *m. sg.* יִתַּחְרַם Lev 27, 29 geheiligt werden.

חֵרֶם I *h. m.* 1. Tempeleigentum; 2. Gegenstand, der Gott geweiht wird; 3. Bann, Exkommunikation.

חֵרֶם II *h. m.* 1. Netz; 2. Fischplatz, Fischerei.

חָרָם *h. m.* 1. Fischer; 2. Gewaltthätiger.

חֶרְמָא (Lev 27, 21) *a. m.* Bann (Gebanntes).

חַרְמָא *a. m., c. s.* חַרְמֵיהּ Hb 1, 15 Netz.

חָרְמָא (Nu 14, 45) Ortsname.

חוּרְמִינִי (Jer 51, 27) Armenien, s. אַרְמִינְיָא.

חוּרְמָנָא *a. m., ind.* חוּרְמָן Gen 49, 17 1. grausam, schlimm, giftig; 2. Schlange.

חֲרָנָא *a. m., f.* חֲרָנִיתָא ein anderer.

חַרְנוּנָא *a. m.* auf Dornsträuchern wachsender Schmarotzer (*Cuscuta?*).

חֶרֶס *h. m.* 1. Thon; 2. Scherbe; 3. Sonne; 4. Ausschlag.

חַרְסָא *a. m., ind.* חֲרַס Dt 28, 27 Ausschlag, Krätze.

חַרְסוֹם, חַרְסוֹן *m.* Personenname.

חַרְסוּנָא *a. m.* Ausschlag.

חַרְסִית *h. f.* 1. Thon; 2. שַׁעַר ח׳ Name eines Thores von Jerusalem.

חַרְסְפִיתָא *a. f., pl.* חַרְסְפִיתִין Schuppe.

חֵרֶף *h. m.* Verstümmelung von חֵרֶם.

חָרַף I *h., pt. pass.* חָרוּף streng, *f.* חֲרוּפָה zu Ehe bestimmt. *Pi.* schmähen, lästern. *Hitp.* 1. geschmäht werden; 2. ernst werden (?).

חָרַף II *Hitp.* erstarrt (winterlich) sein.

חֲרַף *a. Pa.* 1. *inf.* חָרָפָא 1S 13, 20 schärfen, spitzen; 2. lästern. *Aph.* früh sein.

חוּרְפָא *a. m.* 1. Schärfe, Schneide; 2. Scharfsinn.

חָרְפָא (חָרְפָא) *a. m., pl.* חָרְפֵי Koh 11, 2 (nicht MS) frühzeitig.

חֶרְפָּה *h. f.* Schmähung, Schmach.

חַרְפוּפִיתָא *a. f.* Grind, Schorf.

חֻרְפִיתָא, חוּרְפִיתָא *a. f.* 1. (einjähriges) Lamm; 2. Personenname.

חֶרְפְּתָא *a. f.* Schmähung, Schande.

חַרְפְּתָא *a. f.* Fledermaus (?).

חוּרְפְּתָא *a. f., pl.* חוּרְפָן Gen 33, 19 Lamm.

חָרַץ *h.* 1. eingraben, einschneiden; 2. bestimmen. *Ni.* eingeschnitten werden.
חֲרַץ *a.* dass.
חָרִץ *h. m.* Einschnitt.
חַרְצָא (Dt 33, 11) *a. m.* 1. Lende; 2. *pl. c.* חַרְצֵי Jos 11, 8 Graben.
חַרְצָן *h. m.* Kern der Weinbeere, Stein einer Frucht.
חַרְצָנָה *h. f.* dass.
חַרְצָנִיתָא (falsch חַרְצִינְתָא) *a. f.* Kern, Stein einer Frucht.
חֵרֶק *h. m.* Verstümmelung von חֵרֶם.
חָרַק *h.* mit Einschnitten versehen. *Pi.* knirschen.
חֲרַק *a.* 1. mit Einschnitten versehen; 2. *pt. pl.* חָרְקִין Est II 3, 8 knirschen. *Itpe.* dass.
חַרְקָא, חִרְקָא *a. m.* 1. Kerbe, Zacke; 2. Verzierung.
חָרַר I *h.* eine Höhlung machen.
חָרַר II *h. Pi.* befreien.
חָרַר III *h. Pilp.* חִרְחֵר erhitzen.
חֲרַר I *a.* durchlöchern. *Pa. pf.* חָרִיר LevJI 15, 3 ausströmen lassen.
חֲרַר II *a. Pa.* freilassen. *Schaph.* dass. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחָרֲרַת Lv 19, 20 frei gelassen werden.
חֲרַר III *a., pf.* חַר Ez 15, 4 brennen, sengen. *Pa. pf.* חָרַר Jer 6, 29, *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* תְּהָרְרִנֵּהּ Ez 4, 12 l. תְּחָרְרִנֵּהּ 1. rösten; 2. Glut machen. *Itpe. pf.* אִתְּחַר Est II 5, 1 (MS אֲחַתַּת!) versengt werden. *Itpalp.* dass.
חֲרַר IV *a. Pa.* einen Kuchen machen.
חָרָר *h. m.* 1. Nadelöhr; 2. Haufen.
חֲרָרָא (1K 7, 23, Ez 4, 12, MS הֲרָרָא) *a. m., pl.* חֲרָרָן 1. Kuchen; 2. Klumpen.
חֲרָרָה *h. f.* 1. Kuchen; 2. Haufen; 3. Klumpen; 4. Eisenerz.
חֶרֶשׁ *h. m.* 1. s. חֶרֶם; 2. Personenname.
חָרַשׁ I *h.* 1. pflügen; 2. beiwohnen. *Ni.* gepflügt werden.
חָרַשׁ II *h. Pi.* taub, stumm machen. *Hi.* 1. dass.; 2. taub, stumm sein. *Hitp.* taub, stumm werden.
חֲרַשׁ I *a.* pflügen.
חֲרַשׁ II *a.* taub, stumm sein. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְחַרְשָׁן Mi 7, 16 Or 1474 taub, stumm werden.
חֲרַשׁ III *a.* ein Dickicht bilden.
חֲרַשׁ IV *a.* zaubern. *Pa. pt. pl. f.* מְחָרְשָׁן Ez 13, 20 bezaubern, bannen.
חָרָשׁ *h. m.* 1. Werkmeister; 2. Personenname.
חֹרֶשׁ *h. m., pl.* חוּרְשִׁין Wald.
חֶרֶשׁ *h. m.* Stillschweigen, Stummheit.
חֵרֵשׁ *h. m.* taub, stumm.
חַרְשָׁא (Ex 4, 11) *a. m.* dass.
חָרָשָׁא *a. m., ind.* חָרַשׁ (!) Dt 18, 10, *pl. c.* חָרָשֵׁי Ex 7, 11 Zauberer.
חוּרְשָׁא (Dt 19, 5), חֻרְשָׁא (Mi 3, 12) *a. m.* 1. Wald; 2. Luftröhre (?).
חָרָשׁוּתָא *a. f.* Zauberei.
חַרְשִׁין (Na 3, 4), חָרְשִׁין (Mi 5, 11) *a. m. pl., c. s.* חָרְשַׁהָא Na 3, 4 Zauberei.
חָרָשִׁיתָא *a. f.* Zauberin.
חָרָשְׁנָא *a. m.* Zauberer.
חָרָשְׁתָא *a. f., ind.* חָרָשָׁא Ex 22, 17 Zauberin.
חָרַת *h.* eingraben.
חֲרַת *a., pt. pass. pl.* חֲרִיתִין Lv 19, 28 dass.
חָרַת *h. f.* Schwärze.
חַרְתָּא I *a. f.* dass.
חַרְתָּא II *a. f.* Streit.
חָרְתָא *a. f.* freie Frau.
חַרְתָּנָא *a. m.* streitsüchtiger Mensch.
חֲשִׂיפָה *h. f.* Entblössen.
חֲשַׂךְ *a.* zurückhalten. *Aph.* abziehen.
חֲשָׁא *a.* stille sein, schweigen.
חשא. *c. s.* חשיה (EchR I 16) l. נַחְשֵׁיהּ, s. נַחְשָׁא.
חָשַׁב *h.* denken, planen, beabsichtigen, bewohnen. *Pi.* 1. nachdenken, betrachten; 2. achten; 3. berechnen, zählen. *Hitp.* 1. betrachtet werden, geschätzt werden; 2. gezählt, mitgerechnet werden; 3. rechnen; 4. für

etwas gehalten werden; 5. geachtet sein, sich als vornehm geberden.

חֲשַׁב *a.*, *pf.* 2 *m. pl.* חֲשַׁבְתּוּן Gen 50, 20 1. sinnen, denken; 2. *pt. pass. pl.* חֲשִׁיבִין Jes 53, 3 halten, achten, schätzen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְחַשֵּׁב Lv 25, 52, *pt.* מְחַשֵּׁב Jer 26, 3 1. ersinnen, planen; 2. berechnen. *Itpe. ipf.* 3 *m. sg.* יִתְחֲשֵׁב Lv 17, 4 1. ersonnen, geplant werden; 2. berechnet werden; 3. für etwas gehalten werden.

חֻשְּׁבָא *a. m.*, *pl. d.* חֻשְּׁבַיָּא Jes 33, 8 (MS חָשִׁיבוּ) Rechner.

חֶשְׁבּוֹן *h. m.* 1. Rechnung, Rechenschaft; 2. Genauigkeit.

חוּשְׁבָּנָא *a. m.*, *c.* חוּשְׁבַּן Ex 30, 12 1. Berechnung, Messung; 2. Zahl.

חֶשְׁבָּנֵי (Dt 2, 20) *a. m. pl.* Name einer Völkerschaft.

חָשַׁד *h.* verdächtigen. *Pi.* dass. *Ni.* im Verdacht sein.

חֲשַׁד *a.* verdächtigen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* im Verdacht sein.

חָשֵׁד (?) *h. m.* verdächtig.

חֲשַׁד *h. m.* Verdacht.

חֲשָׁדָא *a. m.* dass.

חָשָׁה *h.* schweigen.

חָשׁוּ *m.* Personenname.

חִשּׁוּב *h. m.* Berechnung.

חָשׁוּךְ *h. m.* 1. dunkel, schwarz; 2. verfinstert; 3. elend.

חֲשׁוֹכָא (Gen 1, 5) *a. m.* 1. Dunkelheit; 2. *ind.* חֲשׁוֹךְ Am 5, 20 finster; 3. verkohlter Docht, Lichtstumpf; 4. *ind.* חֲשׁוֹךְ 2S 13, 4 (MS חֲשׁוּךְ) mager, elend.

חֲשׁוּפָה *h. f.* s. חֲשִׁיפָה.

חֲשַׁי, חֲשַׁאי *h. m.* 1. Stille, Schweigen; 2. Geheimnis.

חֲשַׁי *a.* 1. בְּחַשַׁי 1K 19, 12 leise; 2. בּוּחֲשַׁי Jes 26, 16 im Geheimen.

חֲשַׁי *a. m.* Thymian (*Thymus*).

חֲשִׁיבָא *a. m.* angesehene Person, s. חֲשַׁב.

חֲשִׁיבוּתָא *a. f.* Wert.

חֲשִׁיכָא *a. m.*, *pl. d.* חֲשִׁיכַיָּא Am 8, 6 1. dunkel, finster; 2. elend, unglücklich, dürftig.

חֲשֵׁיכָה *h. f.* Dunkelwerden.

חֲשִׁיפָה *h. f.* Binsenart.

חֲשִׁיקָא *a. m.*, *pl. f.* חֲשִׁיקָן Jud 5, 11 ausgerüstet.

חֲשִׁיקָה *h. f.* 1. Hängen an; 2. Gebrauch des Wortes חשק.

חָשַׁךְ *h.* finster sein. *Hi.* 1. dunkel werden; 2. finster machen; 3. den Anbruch der Nacht erwarten; 4. vom Anbruch der Nacht überrascht werden.

חֲשׁוֹךְ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* חֲשׁוֹכַת Ex 10, 15 finster sein; 2. elend sein. *Pa.* 1. *pt. pl. f.* מְחַשְּׁכָן Lv 26, 16 verdunkeln; 2. im Dunkeln thun. *Aph.* 1. dass.; 2. *pt.* מַחְשֵׁךְ 1S 17, 16 bei Nacht thun, spät sein. *Itpe.* finster werden.

חֶשְׁכָּא *a. m.* Dunkelheit.

חֶשְׁכוּתָא *a. f.*, *c.* חֶשְׁכוּת Dt 28, 65 Dunkelheit.

חֲשֵׁכְתָּא *a. f.* Dunkelheit.

חָשַׁל *h. Pi.* zertrümmern.

חֲשַׁל *a.* 1. schmieden, hämmern; 2. planen. *Pa.* planen.

חוּשְׁלָא (Ez 27, 17, MS יְחוּשׁ) *a. m.* Grütze.

חַשָּׁלָא *a. m.* Schmied.

חֲשַׁלְתָּא *a. f.* Grützbrei.

חַשְׁמוֹנַי *m.* 1. 1S 2, 4, Meg Ant (MS חַשְׁמַנַּי) Chaschmonaj, Ahnherr der Hasmonäer (Makkabäer); 2. Hasmonäer.

חַשְׁמְלָא (Ez 8, 2) *a. m.* Engelname.

חוּשְׁנָא (Ex 28, 4) *a. m.*, *c.* חוּשַׁן Ex 28, 15 Brustschild des Hohenpriesters.

חָשַׁק *h.* 1. drücken, zusammenpressen; 2. hangen an.

חֲשַׁק *a.*, *ipf.* 1 *sg.* אֶחְשׁוֹק 2S 9, 27 satteln. rüsten.

חָשַׁר *h.* sieben, streuen.

חֲשַׁר *a.* dass.

חָשַׁשׁ *h.* 1. leiden, Schmerz empfinden; 2. nachsinnen; 3. besorgt sein.

חֲשַׁשׁ (s. חוּשׁ) *a.* 1. *pf.* חָשׁ Jer 6, 29 leiden; 2. sich kümmern um; 3. *pf.*

חָשׁ Cant 2, 9 nachsinnen; 4. zischeln. *Itpe.* krank werden. *Palp.* 1. leiden; 2. sich sorgen.

חֲשָׁשָׁא (Koh 2, 25) *a. m.* Besorgnis.

חִשְׁתָּא Kanal in Babylonien.

חֲתָא *a., inf.* מֶחְתֵּי Jes 30, 14 wegscharren. *Pa. Aph.* schüren.

חִתָּאָה *a. m., pl. d.* חִתָּאֵי Gen 15, 20 Hittiter.

חָתָה I *h.* wegscharren. *Hi.* dass.

חָתָה II *h.* sich ekeln. *Pi.* abscheulich machen.

חִתּוּי *h. m.* Scharren.

חִתּוּךְ *h. m.* 1. Einschnitt; 2. Urteil.

חִתּוּכָא *a. m.* dass.

חָתוּל *h. m.* Katze.

חָתוּלָא *a. m., pl.* חָתוּלִין Jes 13, 22 dass.

חִתּוּם *h. m.* 1. Schluss, Unterschrift; 2. Schlussformel im Gebet.

חָתוּמָא *a. m.* Unterzeichner.

חִתּוּן *h. m.* 1. Verschwägerung; 2. Heirat.

חִתּוּנָא *a. m.* dass.

חיתטא (jSanh 22[c]) l. חִטְּתָא.

חֲתִיָּה *h. f.* Wegscharren.

חֲתִיכָה *h. f.* 1. Schneiden; 2. Stück, Scheibe.

חֲתִימָה *h. f.* 1. Siegelung, Unterschrift; 2. Verschluss, Verstopfung; 3. Schlussformel eines Gebetes.

חֲתִימוּתָא, חֲתִימְתָא *a. f., c.* חֲתִימַת Cant 3, 8 Besiegelung.

חֲתִירָה *h. f.* Durchbohrung, Loch.

חֲתִירְתָּא *a. f.* dass.

חִתִּית *h. f.* Schrecken.

חָתַךְ *h.* 1. schneiden, abschneiden; 2. unterbrechen, inne halten; 3. verordnen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. bestimmt werden. *Pi.* 1. zerschneiden; 2. ausgraben; 3. bestimmen. *Pu.* geschnitten werden.

חֲתַךְ *a. Pa.* dass. *Itpa.* abgeschnitten, bestimmt werden.

חֶתֶךְ *h. m.* Schnitt.

חָתַם *h.* 1. siegeln, unterzeichnen; 2. schliessen, verstopfen; 3. die Schlussbenediktion sprechen. *Pi.* 1. mit einem Siegel versehen; 2. mit Zeugenunterschrift versehen lassen. *Ni. Hitp.* versiegelt, unterzeichnet werden.

חֲתַם *a., ipf.* 3 *pl.* יַחְתְּמוּן Jer 32, 44, *pt. pass.* חֲתִים Lv 15, 3 dass. *Pa.* verschliessen. *Itpa. pf.* 3 *f. sg.* אִתְחַתְּמַת Cant 3, 8, *pt. pl. m.* מִתְחַתְּמִין Est II 8, 15 verschlossen, versiegelt werden, sich einschliessen.

חָתַן *h. Hitp.* sich verschwägern.

חֲתַן *a. Pa.* verschwägern. *Itpa. imp.* 2 *pl. m.* אִתְחַתַּנוּ Gen 34, 9 sich verschwägern.

חָתָן *h. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam; 3. das Kind, an dem die Beschneidung vollzogen werden soll.

חַתְנָא (Ex 4, 25) *a. m.* 1. Schwiegersohn; 2. Bräutigam.

חֲתֻנָּה *h. f.* Vermählung.

חַתְנוּת *h. f.* 1. Verschwägerung; 2. Vermählung.

חַתְנוּתָא *a. f.* dass.

חֲתַף *a.* wegreissen.

חָתַר *h.* durchgraben, eine Öffnung machen.

חֲתַר *a., imp.* חֲתַר Ez 12, 5 dass. *Itpe.* 1. durchbohrt werden; 2. *pf.* 1 *sg.* אִתְחֲתָרִית Ez 12, 7 sich eine Öffnung machen.

חֲתַר Ortsname.

חַתַרְתָּא *a. f.* Loch.

חָתַת *h.* zerbrechen.

ט

ט der neunte Buchstaben des hebr. Alphabets. 'ט als Zahlzeichen = 9.

טאב s. טוב.

טְאַטֵא *h.* kehren.

טַאְטֵא *a.* dass.

טַאטְאָ *a. m.* Besen.

טָאטֵיתָא *a. f.* dass.

טְאַטְרוֹן, טֵיאַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον), *pl.* טְאַטְרִיּוֹת Theater.

טאל. *pt. pl.* מטאלין (jSabb 9ᵃ) l. מְנָא אִלֵּין.

טַאנִים (Num 13, 22) Stadt in Unteregypten.

טָב *a.* 1. sehr, viel; 2. 'עֵין ט Ortsname.

טַב *h. m., c. s.* טִבּוֹ Art, Wesen.

טָבָא (Gen 50, 20) *a. m.* 1. gut; 2. wert; 3. Vornehmer; 4. Personenname.

טַבָּא *a. m.* 1. *c. s.* טַבְּהוֹן 1S 16, 23, Gen 37, 2 (hier MS דִּבְהוֹן) Art, Wesen; 2. Ruf.

טבבו (jMaasSch 52ᵈ) l. טָבוֹת.

טבאג (Cant 5, 14, nicht MS) l. טַבְאַז *x. m.* (τόπαζος) ein Edelstein, Topas.

טָבָאוֹת, טָבָאִית *a.* gut.

טַבְהָקִי *x. m.* in der Pfanne gebratenes Fleisch.

טבוואות (SchirR Anf) l. טָבָאוֹת.

טִבּוּחַ *h. m.* 1. Schlachtung; 2. Name eines schlimmen Windes.

טִבּוּחָא *a. m.* dass.

טִבּוּל *h. m.* 1. Eintauchen, Baden; 2. die Handlung, durch deren Vollzug der betreffende Gegenstand der Pflicht der Priesterabgabe unterliegt.

טִבּוּלָא *a. m.* Eintauchen, Baden.

טבוסה (jSabb 7ᵈ, Ven. סכוסה) l. סְבָכָה.

טִבּוּעִין *h. m. pl.* Verfall (ohne Rückerstattungspflicht).

טִבּוּר, טַבּוּר *h. m.* 1. Nabel; 2. Centrum.

טִבּוּרָא *a. m.* Nabel.

טיבורייה (jKil 31ᶜ) l. טיבוריה, s. טִבּוּרָא.

טָבוֹת *a.* gut.

טָבוּתָא *a. f., pl.* טָבְוָן Ex 34, 6 Güte, Gunst.

טַבְזָא (Lv 11, 5) *a. m.* Klippdachs.

טָבַח *h.* schlachten, kochen.

טְבַח *a.* schlachten, kochen. *Pa.* dass.

טֶבַח *h. m.* 1. Opferfleisch; 2. Schlachtfest.

טַבָּח *h. m.* Schlächter, Koch.

טַבָּחָא (1S 9, 23. 24, MS טַבָּחָא!) *a. m.* dass.

טִבְחָא *a. m.* Schlachtung.

טִבְחָא *a. m.* Schlachtfest.

טַבָּחְתָא *a. f., pl.* טַבָּחָן 1S 8, 13 Köchin.

טָבִי *m.* 1. Personenname; 2. 'כְּפַר ט Ortsname.

טָבִי *m.* Personenname (Tobia).

טַבְיָא (Dt 14, 5) *a. m., pl.* טַבְיִין Est II 1, 2, *d.* טַבְיָא 2S 2, 18 Gazelle.

טַבְיוֹמִי *m.* Personenname.

טְבִיחָה *h. f.* 1. Schlachtung; 2. Verdauung (?).

טְבִילָה *h. f.* 1. Eintauchung, Baden; 2. Reinigungsbad.

טְבִילְתָא, טְבִילוּתָא *a. f.* dass.

טְבִיעָה *h. f.* 1. Untersinken, Ertrinken; 2. s. טְבִיעוּת.

טְבִיעוּת *h. f.* 'עַיִן ט allgemeiner Eindruck, den etwas macht.

טְבִיעוּתָא *a. f.* 'עֵינָא ט dass.

טבית l. טָבוֹת.

טַבְיְתָא, טְבִיתָא *a. f.* 1. Gazelle; 2. Personenname.

טָבַל *h.* 1. eintauchen; 2. ein Reinigungsbad nehmen. טְבוּל יוֹם derjenige, der zwar gebadet hat, aber erst mit Sonnenuntergang rein wird; 3. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Ni.* 1.

eingetaucht werden; 2. der Zehnten-Abgabe unterliegen. *Pi. Hi.* 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen. *Pu.* s. תְּבַל. *Ho.* eingetaucht, gereinigt werden.

טְבַל *a., ipf.* 3 *m. sg.* יִטְבּוֹל Lv 4, 6 1. eintauchen; 2. zur Abgabe des Zehnten verpflichten. *Pa.* einen Imbiss nehmen. *Aph.* eintauchen, baden lassen.

טֶבֶל *h. m.* Früchte, die der Zehntenabgabe schon unterliegen, von denen dieselbe aber noch nicht entrichtet ist.

טִבְלָא *a. m.* dass.

טַבְלָא (Cant 1, 1), טַבְלָה *x.* 1. *m.* (ταβούλιον) Handpauke; 2. *f.* (τάβλα) *pl.* טַבְלָאוֹת, טַבְלָיוֹת Tafel, Brett; 3. Personenname.

טַבְלַי *m.* Personenname.

טַבְלָרָא *x. m.* (ταβελλάριος) Kourier, Läufer.

טָבַע *h.* 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, formen; 4. mit Namen nennen. *Hi.* versinken lassen.

טְבַע *a., pf.* 3 *f. sg.* טִבְעַת 1S 17, 49 1. versinken; 2. versinken lassen; 3. prägen, Gestalt geben. *Pa. pf.* 2 *sg. c. s.* טַבַּעְתִּנּוּן Hb 3, 14 Soc 59, *Aph.* versinken lassen. *Itpe. pf.* 3 *m. pl.* אִטְּבַעוּ Ex 15, 9 eingetaucht werden.

טֶבַע *h. m.* 1. Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Element; 4. (später) Natur.

טִבְעָא, טַבְעָא *a. m.* 1. *c. s.* טִבְעָךְ Est II 6, 10 Münze; 2. eine bestimmte Münze (ein halber Sela = 2 Denare); 3. Versinken.

טִבְעוֹן Ortsname.

טִבְעוֹנִי *h. m.* Einwohner dieses Ortes.

טוּבְעֲנָא *a. m.* 1. Flut, Überschwemmung; 2. sumpfiges Land.

טוּבְעֲנִי *h. m.* s. טִבְעוֹנִי.

טַבַּעַת *h. f., pl.* טַבָּעוֹת 1. Ring; 2. Instrument zum Glätten; 3. ringförmiger Knorpel; 4. After.

טְבֶרְיָא, טִיבֵּרְיָה, טְבֵרְיָא (Τιβεριάς) Ortsname.

טִיבֵּרְיָאָה *a. m.* aus Tiberias.

טְבָרִיטָא *x. m.* (θεωρητής) Zuschauer.

טִיבֵּרְיוּס, טִיבֵּרְיאוּס *m.* (Τιβέριος) Personenname.

טִבְרָנִי *h. m.* aus Tiberias.

טִיבְרִינוּס *m.* (*Tiberinus*) Personenname.

טְבָרֵר. *pt.* מטבריר (jJom 42[c] Ar.) *x.* (vgl. ταυρεία) peitschen.

טברידי (Pes 191[b]) l. טברידי, s. טְבָרִיטָא.

טֵבֵת (Est II 1, 8) der 10. Monat im jüd. Kalender (Dezember-Januar).

טֹגָא *x. f.* (τόγα) Toga, Mantel.

טַגְמָטִין *x. m. pl.* (τάγματα) Heerscharen.

טִגֵּן *x. Pi.* 1. braten, rösten; 2. foltern, martern. *Pu.* gebraten werden.

טַגֵּן *x. Pa.* dass.

טִיגֵן, טִיגְנָא, טִיגְנִי, טִיגְנוֹן *x. m.* (τήγανον) 1. Pfanne, Tiegel; 2. Pfannkuchen; 3. Folterinstrument.

טִיגְנָא *x. m.* Raute (*Ruta Chalepensis*).

טִגְרוֹס, טִגְרִס *x. m.* (Τίγρις) Tigris.

טַדִּי. שַׁעַר ט׳ Thor im Tempel.

טָהוֹר *h. m.* rein.

טָהַר *h.* rein sein. *Ni.* rein, gereinigt werden. *Pi.* 1. reinigen; 2. reinhalten; 3. für rein erklären; 4. rein werden. *Pu.* gereinigt werden. *Hitp.* sich reinigen.

טְהַר *a.* 1. rein sein; 2. weggeschafft sein; 3. Mittagszeit sein. *Pa.* für rein erklären.

טַהֲרָא *a. m.* Reinheit, Leerheit.

טַהֲרָא s. טִיהֲרָא.

טָהֳרָה *h. f.* 1. klarer Himmel; 2. Reinheit, Reinigung; 3. für rein Erklärtes. *pl.* טָהֳרוֹת Name der sechsten Ordnung der Mischna u. eines Traktates dieser Ordnung.

טְוָא *a., pt. pass.* טְוֵי Ex 12, 8 rösten, braten. *Aph.* dass. *Itpe.* geröstet, gebraten werden.

טוב *h.* gut sein. *Pi.* verbessern. *Hi.* 1. gut, schön machen; 2. passend machen, zubereiten, putzen; 3. einen bösen Traum zum Guten wenden. *Hitp.* verbessert werden.

טוב *a.* 1. *pf.* טָב Dt 15, 16, *pt.* טָאֵיב 1S 16, 23 gut, gütig sein; 2. sich wohl fühlen. *Pa.* טַיֵּב, *Aph.* אַטֵּיב, *inf.* אַטָּבָא Sach 12, 4 (MS אֵיטָבָא v. יְטַב) Gutes thun.

טוב *h. m.* 1. gut. יום טוב Festtag. כִּי טוב vgl. Gen 1, 4 heller Tag. עַיִן טוֹבָה Wohlwollen; 2. Edler, Vornehmer.

טוּב *h. m.* Gutes, Güte.

טוּבָא *a. m.* 1. *c.* טוּב Gen 45, 18 Gut, Reichtum; 2. Güte; 3. *pl. c.* טוּבֵי 2K 5, 5, *c. s.* טוּבָךְ Dt 33, 29 Heil! 4. viel; 5. sehr.

טוֹבָה *h. f.* 1. Güte, Gunst. טוֹבַת עַיִן Freigebigkeit; 2. Dank, Vergütung. בְּטוֹבָה gegen Entgelt; 3. שֶׁלֹּא בְטוֹבָתוֹ *a.* umsonst; *b.* wider Willen.

טוֹבִי, טוֹבִיָּה *m.* Personenname.

טוּבִינָא *a. m.* vergnügt, glücklich.

טוּבְלִין *h. m. pl.* eine Baumart.

טוּבְלָן *h. m.* Bader.

טוּבְנַיָא Ortsname.

טוּבְתָא *a. f., pl. d.* טוּבָתָא Jud 5, 26 (MS טָבָתָא) Glück.

טָוָה *h.* spinnen. *Ni.* gesponnen werden.

טוֹהַר *h. m.* 1. Reinheit; 2. Leerheit, leerer Raum.

טָווּי *h. m.* gesponnen.

טַוָזָא s. טַפְזָא.

טוּזִיג (falsch טוּזִיג) *x. m.* fröhliche Gesellschaft, Zechgesellschaft.

טוּחַ I *h.* drücken, quetschen. *Hi.* 1. stossen; 2. Coitus ausüben.

טוּחַ II *h.* bestreichen, überziehen. *Ni.* überstrichen, angeklebt werden. *Hi.* 1. überziehen, bestreichen; 2. Schimpfreden ausstossen.

טוּחַ *a.* bestreichen. *Aph.* Schimpfreden ausstossen.

טְוָח *h. m.* Schuss, Schussweite.

טוֹחֲנָה s. טַחֲנָה.

טוּט *h.* tut! (Hornstoss).

טוּטְלִיתָא *a. f., pl. d.* טוּטְלָוָתָא Traube der Nachlese im Weinberg.

טוֹטֶפֶת *h. f.* 1. Kopfschmuck (der Frauen); 2. Stirnkapseln, Phylakterien.

טוֹטַפְתָּא (2S 1, 10) *a. f., pl.* טוֹטְפָן (!) Est II 8, 15 Or 2377 dass.

טְוִי *h. m.* Gespinnst.

טְוָיָא *a. m.* 1. geröstetes Fleisch; 2. VajR 25 (Ar טטויא) ein Tier (?).

טְוִיָּה *h. f.* Spinnen.

טוּל *h. Pi.* טַיֵּל 1. herumgehen, sich ergehen; 2. gehen lassen.

טוּל *a., ipf.* 2 *m. pl.* תְּטוּלוּן Jer 50, 11 schreiten (?). *Pa.* טַיֵּל 1. umhergehen, wandern; 2. wegtreiben; 3. führen; 4. scherzen. *Aph.* wandern lassen. *Palp.* s. טַלְטֵל.

טוּלָא s. טְלָא.

טוּם *h.* verstopfen, anfüllen.

טוּם *a.* dass. *Itpe.* angefüllt werden. S. טְמַם.

טוּנָא *a. m.* 1. Bürde, Last; 2. Beweis; 3. l. טוּלָא.

טוּס *h.* fliegen. *Pi.* dass. *Hi.* fliegen lassen, fliehen lassen.

טוּס *a., pf.* 1 *sg.* טַסִּית Est II 1, 3 l. טָסִית, *pt.* טָיְסִין Est II 1, 2 fliegen. *Pa.* fliegen lassen.

טוּיסִין (SchemR 15) l. טֵיוֹסִין *x. m. pl.* (θεός) Götter.

טָוָס *x. m.* (ταώς) Pfau.

טָאוּסָא (Est II 1, 2), **טָוְסָא** *x. m., pl.* טָוְסִין Est II 1, 2 dass.

טוּעִי (Prov 1, 32) l. טוּעְיֵי *a. f.* Irrtum.

טוֹעַן *h. m.* Belastung, Verpflichtung.

טוּף *a., ipf.* 3 *m. pl.* יְטוּפוּן Gen 49, 12 1. überströmen, überschwemmen; 2. emporkommen. *Pa.* 1. fliessen lassen, schwimmen machen; 2. das Überfliessende in eine Rinne leiten. *Aph.*

pf. אַטִּיף Dt 11, 4 überströmen, fliessen lassen. *Itpa.* nach allen Seiten umherschweifen.

טֻופָא *a. m.* 1. Kanal; 2. l. סוּפָא.

טופח *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טופיתא (Hi 28, 7) l. טַרְפִּיתָא.

טוֹפָנָא (Gen 7, 6) Überschwemmung, Sintflut.

טוֹפַת. בֵּית ט׳ (= בֵּית גְּטוּפָא) Ortsname.

טוק s. פרוש.

טור s. טִיַר.

טוּרָא (Ex 3, 12) I, טוּרָא *a. m.* 1. Berg; 2. freies Feld; 3. l. טִירָא.

טוּרָא II (= טוֹהֲרָא) *a. m.* Reinheit, Klarheit, blauer Himmel.

טוּרָא III *a. m.* ein Kraut.

טוורד, *pt.* מטוורד (jJom 42[c]) l. מְטַוְּרַד s. טַבְרַד.

טוֹרַח *h. m.*, *pl.* טְרָחוֹת Mühe, Plage.

טורין (bSabb 98[b]) l. טִירִין.

טוּרוֹס (Ταῦρος) ein Gebirge.

טוש s. טוּס.

טוש *h.* 1. überstreichen; 2. beschmutzen. *Pilp.* מְשַׁטְשֵׁשׁ 1. überstreichen; 2. beschmutzen; 3. verschlämmen. *Hitpalp.* beschmutzt werden.

טוש I *a.* überstreichen, bedecken. *Itpe.* überstrichen werden. *Itpalp.* beschmutzt werden.

טוש II (= טְשָׁא) *a. Aph.* verbergen. *Itpe.* verborgen werden.

טְוָת *a.* nüchtern, mit leerem Magen.

טְחָא *a.* streichen.

טַחְאָה *a. m.* Ölkuchen.

טְחַב *h. m.* 1. Feuchtigkeit; 2. Feuchtes.

טַחֲבוּתָא *a. f.* Tau, Nebel.

טְחוֹל *h. m.* Milz.

טְחוֹלָא *a. m.* dass.

טְחוּן *h. m.* Mahlen.

טְחוֹנָא *a. m.* Müller.

טְחוֹר *h. m.* an Hämorrhoiden leidend.

טְחוֹרִין (Dt 28, 27) *a. m. pl.* Hämorrhoiden.

טְחִיָא *a. m.* Fettanstrich.

טַחְיָא (טְחָיָא) *a. m.* Ölkuchen.

טְחִינָה *h. f.* 1. Mahlen; 2. Beischlaf.

טְחִינִין *h. m. pl.* Mehl.

טְחָלָא *a. m.* Milz.

טָחַן *h.* 1. mahlen; 2. beiwohnen. *Ni.* gemahlen werden. *Pi. Hi.* mahlen lassen.

טְחַן *a.*, *pt.* טָחֵין (Nu 11, 8) mahlen.

טַחַן *h. m.* das Mahlen.

טַחֲנָה *h. f.* Mühle, Mühlstein.

טחף, *pt. pass.* טחוף l. שָׁחוּף.

טְחַר *a.* den Mastdarm drücken.

טַט *x.* zwei.

טַטְלְפוּשׁ Ortsname.

טִיטוּס (Thr 1, 19, nicht in MS), טִיטַס *m.* (Τίτος) Personenname.

טיטורא (Prov 9, 17) l. טִיטוּרָא.

טיטיון l. טִיטְיוֹן.

טַטְרַג *x.* schlagen, belästigen.

טַטְרָגוֹן, טַטְרָגוּנוֹן *x. m.* (τετράγωνον) 1. viereckig; 2. vierfach.

טִיאַטְרָא, טַטְרְיָא *x. m.* (θέατρον) Theater.

טִיטַרְטוֹן *x. m.* (τέταρτον) Viertel (eines Log).

טַטְרָמוּלִי, טַטְרָמוּלִין *x. m.* (τετραμούλιον) Viergespann.

טִיטְרוֹס *x. m.* (ἠθητήρ) Durchschlag.

טיטרפא, טטרפרא l. טַטְרַפְּלָא.

טַטְרַפִּילָא, *pl.* טַטְרַפְּלִיוֹת *x. f.* (τετράπυλον) viertorige Halle.

טַיְיָא s. טַיָּעָא.

טִיאַטְרוֹן (falsch טיארון) *x. m.* (θέατρον) Theater.

טִיב *h. m.* Art und Weise.

טִיבָא *a. m.*, *f. ind.* טִיבָא Am 9, 4 (MS טָבָא) gut.

טִיבוּתָא *a. f.*, *ind.* טִיבוּ Gen 24, 49 1. Güte; 2. Gutes, Wohlthat.

טִיהֲרָא (Dt 28, 29) *a. m.* 1. Mittag; 2. klarer Himmel; 3. Mittagswind; 4. l. סִיתְוָא.

טיהרי l. טִיהֲרִירֵי (so Cant 4, 6) *a. m. pl.* Mittagsdämonen.

טִיּוּב *h. m.* Melioration (eines Feldes).
טִיּוּמָא *a. m.* Befleckung, Beflecktes.
טִיּוּלָא *a. m.* Gehen.
טיאונום s. הרנירק.
טַיְזָנָא s. טַיְסָנָא.
טִיחַ *h. m.* Anstrich.
טִיחָה *h. f.* Anstreichen.
טִיט *h. m.* Lehm, Schmutz.
טַיֵּט *a. Pa.* mit Lehm überstreichen.
טיטויא l. טִיטְוָרָא.
טַיָּל *h. m.* 1. Spaziergänger; 2. Müssiggänger.
טַיָּלָא *a. m.* dass.
טִילָא *a. m.* eine Weinsorte.
טִינָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. Lehm, Schmutz; 2. ein Wurm (?).
טִינָה *h. f.* 1. Lehm; 2. unreine Gedanken.
טיינון l. יַנְטִינוֹן *x. m.* (ἰάνθινον) veilchenfarben.
טינתא (Jd 15, 15) s. בְּטִינְתָא.
טַיָּסָא *a. m.* Vogel.
טַיָּסָא *a. m.* Fliegen, Flüchten.
טִיסָה *h. f.* Flucht.
טַיְסָנָא *a. m.* stolz, (flatterhaft?).
טַיָּעָא *a. m.* Araber.
טַיָּעוּתָא *a. f.* Arabersitte.
טַיָּעֲתָא *a. f.* Araberfrau.
טִיף. הטיף (Tos Kel BK 5, 4) l. חָטִיף.
טִיפָא (טַיְפָא) *a. m.* 1. Kanal; 2. Tropfen (?); 3. Personenname.
טַיְפוּנָא *a. m.* Überschuss.
טַיֵּר *a. Pa.* aus dem Vogelflug weissagen. *Aph.* אַטֵּיר solche Weissagung anstellen.
טַיָּר s. תַּיָּר.
טַיֵּר *h. m.* Beobachtung von Vögeln betreffs Weissagung.
טַיָּרָא *a. m.* dass.
טִירָה *h. f.* 1. Gehöft; 2. Umfriedigung; 3. s. טַירְיוֹן.
טֵירוּדָא *a. m.* Vertreibung, Verbannung.
טֵירוּדִין *h. m. pl.* dass.

טֵירוּף *h. m.* 1. Entreissung; 2. Verwirrung.
טִירִיז *x. m.* Zwickel (im Gewande).
טִישָׁא *a. m.* Geheimniss.
טֵית Tet, Name des neunten hebr. Buchstaben.
טַכּוּסָא *x. m.* (von τάξις) Ausrüstung.
טַכְטְכָא *x. m.* Thronsessel.
טַכְנֵי *x. f.* (τέχνη) Kunst, Kunstgriff.
טָכַס *x.* (von τάξις) angeordnet sein. *Pi.* 1. anordnen; 2. ausstatten, ausrüsten.
טַכֵּס *x.* (von τάξις) *Pa.* 1. anordnen; 2. *pt. pass.* מְטַכַּס Est II 6, 10 ausstatten, ausrüsten.
טִיכוּס *x. m.* (τεῖχος) Mauer, Wall, Damm.
טִיכְסָא *x. m.* dass.
טֶכֶס, טַכְסָא (Est II 1, 8 Or 2377), טַכְסָא (ebenda Or 2375), טוּכְסָא *x. m.* (τάξις) Ordnung.
טַכְסִיסִין *x. m.* (ταξείδιον) Anordnung.
טַכְסְיוּטִינוּס *x. m.* (ταξεώτινος) Beamter.
טַכְסִים *x. m. f.* (τάξις) 1. Ordnung, Aufstellung, Schlachtreihe; 2. Besatzung.
טכסת (Est I 2, 12) l. טַסְכָת.
טַל *h. m.* Tau.
טַלָּא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
טוּלָא (Jd 9, 36) *a. m.* Schatten. טוּלֵי מוֹתָא Jes 9, 1 Todesschatten.
טְלָא (= דְּלָא) *a.* aufheben.
טְלָא I, טְלָה *h. m., pl.* טְלָאִין Fleck, Flicken.
טְלָא II *x. m., pl.* טְלָאִין (τύλη) Polster.
טְלָאָה 1. *x. m.* dass.; 2. *a. m.* Einwohner von Tela.
טָלָה *h.* flicken. *Pi.* dass. *Pu.* geflickt sein.
טָלֶה *h. m.* Lamm.
טַלְיָה *a. m.* s. טַלְיָא.
טילוי l. טַלְיֵי, s. טְלָא.
טלוי I (DtJI 7, 14) l. טליי (so MS) = טליין, s. טַלְיָא.
טלוי II (NuJI 6, 24) l. טלני (so MS), s. טַלְנֵי.
טָלוּל *h. m.* feucht.

טְלוּלָא *a. m.* Scherz.

טְלוֹמָא *a. m.* Bedrücker.

טְלוֹמָא, טְלוּמְיָא *a. m.* 1. Bedrückung; 2. Bedrückter.

טְלַח *a. Aph. pt.* מַטְלַח GenJI 32, 31 (auch MS) hinken. S. טְלַע.

טִלְטוּל *h.* 1. Bewegen; 2. Auswanderung, Exil; 3. Herabhängendes.

טִילְטוּלָא *a. m.* 1. *c.* טִלְטוּל Jes 22, 17 Auswanderung, Heimatlosigkeit; 2. *pl.* טִלְטוּלִין Thr 3, 45 (nicht MS) Heimatloser, Exilierter; *pl. d.* טִלְטוּלַיָא Jes 3, 21 Nasenring.

טִלְטֵל *h.* 1. bewegen, forttragen; 2. verbannen; 3. ט' דַּעַת verwirren. *Pulp.* fortgetragen werden. *Hitpalp.* 1. bewegt, ruhelos werden; 2. verwirrt werden.

טַלְטֵל *a.* 1. *pt. pass.* מְטוּלְטַל Gen 4, 12 bewegen, schütteln, forttragen. מְטַלְטְלִין bewegliches Gut; 2. verbannen. *Itpalp. pf.* 3 *m. pl.* אִיטַּלְטַלוּ Thr 4, 14, *ipf.* 2 *pl.* תִּטַּלְטְלוּן Dt 28, 63 1. bewegt werden, beweglich sein; 2. verbannt werden, auswandern.

טְלִי *x. m.* (τύλη) Polster (?).

טַלְיָא *a. m.* 1. *ind.* טְלֵי (טְלָה) zart, jung; 2. *pl.* טַלְיָן Est II 1, 3 l. טְלָיָן, *d.* טַלְיָא Jo 2, 16 Or 1474 (Or 2211 טַלְיָא!) Knabe; 3. Lamm; 4. Personenname.

טַלְיָא *a. m.* Fleck.

טַלְיוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* טַלְיוּתַהּ Est II 2, 7 Jugend; 2. GenJII 49, 1 l. שַׁלְיוּתָא (so Ausg. Ven. 1548).

טְלִימוֹן Ortsname.

טַלִּית *h. f.* 1. Hülle, Mantel; 2. Ehrenmantel, Amtskleid.

טַלִּיתָא *a. f.* dass.

טַלְיְתָא (Est II 2, 8; טַלְיֵיתָא! Est II 2, 7), **טְלִיתָא** *a. f., ind.* טַלְיָא, *pl.* טַלְיָן, טַלְיָתַן Est II 1, 3 Mädchen.

טלייתא (jNed 38[a]) l. טַלְיָא, s. טַלְיָא.

טַל *h. m.*, nur *pl.* טְלָלִים Tau.

טָלַל *h., pl. pass.* טָלוּל 1. mit Tau versehen; 2. hangend (vom Tropfen).

טְלַל I *a. Pa. pf.* טַלִּיל 1K 6, 9, *pt. pl. m.* מְטַלְלִין Est II 1, 2 1. bedecken; 2. verdunkeln. *Aph.* 1. *pf.* אַטִּיל Ex 40, 21 bedecken; 2. schützen.

טְלַל II *a. Pa. Aph. Itpe.* spielen, scherzen.

טְלָלָא *a. m., c.* טְלַל (l. טְלַל) Gen 19, 8, Jes 30, 2 1. Schatten; 2. Bedeckung, Decke.

טְלַם *a.* 1. schlagen; 2. bedrücken, übervorteilen. *Pa.* dass.

טְלָמָא, טוּלְמָא *a. m., pl.* טְלָמִין 1S 17, 17 Laib (Brot).

טַלָּמָא *a. m.* Bäcker.

טוֹלְמִיסִין *x.* (ἐτόλμησεν) er wagte, erkühnte sich.

טַלְנֵי (Koh 2, 5 Or 2375, טַלָּנֵי Or 2377) l. טַלָּנֵי *a. m. pl.* Nachtdämonen.

טלניתא (GenJI 49, 1) l. nach JII שַׁלְיוּתָא.

טלנם l. נִילוֹם (?).

טְלַע I *a. Aph. pt.* מַטְלַע Gen 32, 31 hinken. *Itpe.* lahm werden.

טְלַע (Ru 4, 8) II *a.* ausziehen. *Itpe.* ausgezogen werden.

טְלַף *a. Aph. pt. f. pl.* מַטְלְפָן Lv 11, 3 Spaltklauen haben.

טֶלֶף *h. m., pl.* טְלָפִים (טְלָפוֹת) Klaue, Huf.

טִלְפָא *a. m.* 1. *pl.* טִלְפִין Lv 11, 3 Spalthuf, Spaltklaue; 2. s. טְלוֹפְחָא.

טְלוֹפְחָא *a. m.* 1. *pl.* טְלוֹפְחִין Gen 25, 34 Linse (*Lens esculenta*); 2. Gefäss.

טלפירא (jSchek 51[a]) l. mit Ausg. Ven. פַּלְמִירָא.

טְלַק *a.* werfen, wegwerfen. *Pa. pf.* טַלִּיק Thr 2, 1 (MS רְמָא) dass. *Itpe. Itpa.* geworfen werden.

טַלִּיקָא *x. m.* (θύλακος) Beutel, Ranzen.

טַלָּרִיתָא (1K 2, 5) *x. f.* (*talaris*) die Knöchel umfassende Sandale.

טוּלְשָׁא *a. m.* welsche Mispel (*Crataegus Azarolus*).

טָמֵא *h.* unrein sein. *Pi.* 1. verun-

reinigen; 2. für unrein erklären. *Ni.* *Hitp.* 1. unrein werden; 2. sich verunreinigen; 3. für unrein erklärt werden.

טְמָא *a.* unrein sein. *Pa.* *inf.* *c.* *s.* טַמְּיוּתַהּ (MS טַמְּיוּתַהּ) Mi 2, 10 1. unrein machen, beflecken; 2. für unrein erklären.

טָמֵא *h.* *m.* unrein.

טְמָא (= עַטְמָא) *a.* *m.* Knochen, Gebein.

טַמָּא (= טַעֲמָא?) *a.* *m.* בֵּי טַמָּיָא Haus der Trauernden.

טַמְאָה *a.* *m.*, *c.* טַמֵּי Nu 5, 2 unrein.

טוּמְאָה *h.* *f.* 1. Unreinheit; 2. Verunreinigung; 3. unreine Frau.

טוּמְאָתָא (Jes 30, 22) *a.* *f.* unreine Frau.

טַמְדּוּרְיָא (?) Ortsname.

טְמוּעָא *a.* *m.* Untergang.

טימוק (jDem 22b) l. mit Ausg. Ven. סִימוּק.

טְמוּרָא *a.* *m.* 1. Verbergen; 2. Versteck; 3. Geheimnis, Heimlichkeit.

טְמוּרְתָא (Koh 10, 20, MS טְמִירוּתָא) *a.* *f.* Verborgenheit.

טִמְטוּם *h.* *m.* Zusammenkneten.

טוּמְטוּם *h.* *m.* mit zugewachsenen Geschlechtsorganen.

טִמְטֵם s. טָמַם.

טַמְטֵם s. טְמַם.

טִימֵי *x.* *f.* (τιμή), *d.* טִימִיתָא, *pl.* טִימִין 1. Wert, Preis; 2. Geld; 3. jAbZ 42d l. טִיכֵי *x.* *f.* (τύχη) Gottheit.

טימי (KohR 9, 7) l. mit Ausg. Pes. שִׁימִי *m.* Personenname (שִׁמְעוֹן).

טומיא (DtJII 27, 15) l. טוּמְרָא.

טַמְיוֹן, טִמְיוֹן *x.* *m.* (ταμεῖον) Schatz, Fiskus.

טְמִינָה *h.* *f.* Aufbewahrungsstelle (von warmen Speisen).

טַמְיָקוֹן, טוּמְיָקוֹן *x.* *m.* (ταμιακόν) dem Fiskus gehörig, Krongut.

טְמִירָא *a.* *m.*, *ind.* טְמִיר 1S 10, 23 verborgen.

טְמִירוּתָא (Koh 10, 20) *a.* *f.* Verborgenheit.

טָמַם *h.* verstopfen. *Pilp.* טִמְטֵם 1. dass.; 2. zusammenkneten. *Hitpalp.* zusammengeknetet werden.

טְמַם *a.*, *pf.* 3 *pl.* *c.* *s.* טַמּוּנִין Gen 26, 15, *ipf.* 2 *m.* *pl.* תִּטְמוּן 2K 3, 19 verstopfen. *Itpa.* bedeckt, begraben werden. *Palp.* *pf.* טַמְטֵם Jd 3, 22 verschliessen, verstopfen. *Itpalp.* *ipf.* 3 *m.* *pl.* יִטַּמְטְמוּן Jes 32, 3 verschlossen werden.

טָמַן *h.* 1. verbergen, aufbewahren; 2. Speisen warm stellen. *Ni.* verborgen, aufbewahrt werden. *Hi.* 1. verbergen; 2. auf der Lauer liegen.

טְמַן *a.* dass.

טוֹמוֹס *x.* *m.* (τόμος), *pl.* טוֹמְסִין, טוֹמְסוֹת 1. Rolle, Band; 2. Liste, Dokument.

טִימֵס, טִימוּס, טִמְסָא *x.* *m.* (τίμησις) Abschätzung, Steuer.

טָמַע *h.* *Ni.* versinken, verschwinden.

טְמַע *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* טְמַעוּ Thr 2, 9 (MS טְבַעוּ) untersinken; 2. untergehen (von der Sonne); 3. einfältig sein. *Pa.* versenken, begraben.

טוּמְעָא *a.* *m.* 1. Versteck; 2. verborgener Schatz.

טוּמְפָּזִין *x.* *m.* (τοπάζιον) Topas.

טַמְיָקָא *x.* *m.* (ταμιακόν) Fiskus, Staatseigentum, s. טַמְיָקוֹן.

טְמַר *a.*, *pf.* 3 *m.* *sg.* *c.* *s.* טַמְרֵיהּ Ex 2, 12, *imp.* טְמוֹר Est II 5, 14 verbergen, aufbewahren. *Pa.* *pf.* טַמַּר Gen 35, 4, *Aph.* *pf.* 3 *f.* *sg.* *c.* *s.* אַטְמַרְתֵּיהּ Ex 2, 2 verbergen. *Itpe.* *pf.* אִיטְּמַר Gen 3, 8 sich verbergen, versteckt werden. *Itpa.* *pt.* *f.* מִטַּמְּרָא Cant 2, 14 dass.

טוּמְרָא *a.* *m.* Versteck.

טומריא (Abad.) l. טִימְסָא.

טְמַשׁ *a.* eintauchen. *Pa.* *imp.* *f.* *sg.* טַמִּישִׁי Ru 2, 14 Or 1302 dass. *Itpe.* *Itpa.* eingetaucht werden.

טַמְשָׁא *a.* *m.* 1. Eintauchung; 2. EchR 1, 17 l. mit Ausg. Pes. חַמְשָׁא.

טַנְבּוּרָא *x.* *m.* Laute, Guitarre.

מַנְדּוּ x. selbander, zu zweien.
מַנְדְּס, מַנְדִּיסָא x. m. (τένδα) Zelt.
מַנּוּף h. m. Schmutz.
מַנּוּפָא a. m. dass.
מַנּוֹפֶת h. f. 1. dass.; 2. Abfall.
מָנִי h. m. Behältnis, Büchse.
מָנִים Ortsname.
מָנַן h. feucht sein. Pi. anfeuchten.
מְנַן I a. Pa. anfeuchten.
מְנַן II a. eifern.
מַנְנָא (Est II 7, 4, nicht MS) a. m. 1. Eifer; 2. Eifersucht.
מַנְנוּתָא a. f. dass.
מוּנָס a. m. 1. Schilf (*Arundo donax*); 2. Tunis (?).
מוּנָּס x. m. (θύννος) Thunfisch.
מונוס l. מוּרְנוּס.
מָנַף h. Pi. beschmutzen.
מְנַף a. Pa. ipf. 1 sg. c. s. אִימַנְפִּינּוּן Cant 5, 3 l. אִימַנְפִּינּוּן dass. Itpa. pf. 3 m. pl. אִטַּנְּפוּ Thr 4, 14 Or 2377 beschmutzt werden.
מַנְּרָא (Ex 17, 6) a. m. 1. Fels, Stein; 2. Verhärtung.
מָס h. m. Platte.
מָסָא a. m., pl. מָסִּין Nu 17, 3 Metallplatte.
מסבלא l. מַסְבְּלָא.
מִיסַבְרָא x. m. (θησαυρός), pl. c. מִיסַבְרֵי Koh 2, 8 Or 2377, מַסְבְּרֵי Or 2375 Schatz, Schatzkammer.
מִיסָנֵי x. m. (πτισάνη) Gerstengrütze.
מַסְקָא I x. m. Beutel, Tasche.
מַסְקָא II x. m. (τάξις) 1. Grundsteuer; 2. l. דִּסְקָא.
מְעָא a., ipf. 3 m. pl. יִמְעוּן Ex 34, 16 1. irre gehen; 2. irren, missverstehen; 3. vergessen; 4. Götzendienst treiben; Aph. ipf. 3 m. sg. יַמְעֵי Dt 27, 18 1. verführen; 2. täuschen; 3. zum Götzen machen; 4. vergessen machen. Itpe. 1. getäuscht werden; 2. vergessen, nicht gewusst werden.
מָעָה h. 1. irren; 2. vermissen (?); 3. versehentlich eine Auslassung (einen Fehler) machen (beim Lesen oder Schreiben). Hi. täuschen, zum Irrtum verleiten. Ho. getäuscht werden.
מְעוּנָא a. m., pl. c. מְעוּנֵי Jos 2, 6 Last.
מָעוּת h. f. 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
מָעוּתָא a. f., ind. מָעוּ Jes 19, 14, pl. d. מָעֲוָתָא Dt 28, 36 1. Irrtum; 2. Götzenbild.
מְעִימָה h. f. Prüfen.
מְעִינָה h. f. Aufladen.
מָעִיתָא (Na 3, 4) a. f. Buhlerin.
מָעַם h. kosten, schmecken, geniessen, verspüren. Hi. 1. zu kosten geben; 2. annehmbar, einleuchtend machen.
מְעִים (1S 14, 24) a. dass. Aph. imp. c. s. אַמְעִימְנִי Gen 25, 30 zu kosten geben. Itpe. gekostet werden.
מַעַם h. m. 1. Geschmack; 2. Sinn, Grund.
מַעְמָא a. m., ind. מְעִים Nu 11, 8, c. s. מַעֲמֵיהּ Nu 11, 8 1. Geschmack; 2. Wille, Befehl; 3. Meinung. לְמַעֲמָךְ nach deiner Meinung; 4. Grund, Sinn. שְׁאַל מ׳ מִן nach d. Grund der Trauer fragen = Beileid bezeugen.
מַעְמָא a. m. Ratgeber.
מָעַן I h. 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen; 4. verpflichten. Ni. 1. beladen, aufgeladen werden; 2. angeklagt werden. Hi. 1. aufladen; 2. zutragen.
מָעַן II h. Ni. schwer krank sein.
מְעַן I a., imp. m. pl. מְעוּנוּ Gen 45, 17, inf. c. s. מִמְעֲנְהוֹן Thr 5, 5 1. beladen; 2. tragen; 3. anklagen, beschuldigen, einwenden. Aph. beladen, davontragen. Itpe. pf. 1 pl. אִיטְּעֲנְנָא Thr 5, 5 l. אִיטְּעֲנְנָא aufgeladen, getragen werden.
מְעַן II a. Pa. pt. pass. pl. מְמַעֲנִין 1 S 14, 13 durchbohrt. Itpe. pf. אִטְּעַן 2S 12, 15 schwer krank sein.

טוּעֲנָא (טְעָנָא) *a. m., c.* טְעַן 1S 16, 20, *c. s.* טוּעֲנֵיהּ Ex 23, 5 Last.

טַעֲנָה *h. f.* 1. Forderung, Klage; 2. üble Nachrede.

טַעֲנְתָּא *a. f.* dass.

טְעַק *a.* enge sein. *Itpe.* beengt, bedrängt werden.

טַף *h. m.* Kinder.

טְפָא I (1S 3, 3) *a., ipf.* 3 *f. sg.* תִּטְפֵּי Lv 6, 5 schwach werden, erlöschen. *Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְטַפֵּי Jes 42, 3 auslöschen. *Aph.* dass. *Itpe. pf.* 3 *f. pl.* אִטַּפְיָן 2K 4, 2 Soc 59 *in marg., Itpa.* ausgelöscht werden, verlöschen.

טְפָא II *a. Aph.* 1. fliessen, schwimmen; 2. überschwemmen, fliessen lassen.

טְפָא III *a.* hinzufügen. *Itpe.* mehr haben.

טְפָא IV *a.* verschliessen. *Pa.* dass.

טִפָּא *a. m., ind.* טִיף Tropfen.

טפה. *Ni.* נטפה (Soph V 7) l. שטפה, s. שָׁטַף.

טִפָּה *h. f., pl.* טִפִּין Tropfen.

טִפּוּחַ *h. m.* Klopfen, Klatschen.

טִפּוּחָא *a. m.* Handbreite.

טַפּוּחָא *a. m.* Klopfer.

טִפּוּי (?) *h. m.* ein kleines Insekt.

טִפּוּל *h. m.* 1. Zärtlichkeit; 2. Salbe, Pomade.

טָפַז *h.* springen, hüpfen.

טְפַז *a.* dass. *Pa. inf.* טַפָּזָא Koh 3, 4 dass.

טפות (Hi 5, 16) l. טְפִית, s. טְפָא IV.

טַפְזָא *a. m.* Klippdachs. S. טַבְזָא.

טָפַח *h.* 1. schlagen; 2. sich ausbreiten; 3. gähren, feucht sein. *Pi.* 1. schlagen; 2. in die Hände klatschen; 3. mit den Händen aufsammeln; 4. mit der Hand messen. *Hi.* Gährung verursachen, feucht machen.

טְפַח *a. pf.* 1 *sg.* טְפַחִית 2K 19, 24 1. mit der Hand schlagen, mit dem Fusse aufstampfen; 2. in die Hände klatschen. *Pa. pt.* מְטַפַּח Jes 41, 7 breitschlagen.

טֶפַח *h. m.* 1. Handbreite; 2. Breite (?).

טֹפַח *h. m.* gemeine Platterbse (*Lathyrus sativus*).

טַפִּיטָא (טַפִּיטָן) *x. m.* (τάπης), *pl.* טַפִּיטִיּוֹת Teppich, Decke.

טִפְטֵף *h.* 1. tropfen; 2. glitzern.

טְפֵי *a.* 1. sehr; 2. viel; 3. mehr.

טַפִּי *h. m.* Kanne mit engem Hals.

טָפִיחַ *h. m.* 1. Krug; 2. Krug (worin Vögel nisten); 3. feuchter Boden; 4. s. טוֹפַח.

טְפִיחָה *h. f.* durch Schlagen glätten.

טְפִילָה *h. f.* Unterhaltspflicht.

טְפֵילָה *h. f.* Anhang.

טוּפְיָנָא *a. m.* Überschuss.

טְפִיפִית *h. f.* Wulst.

טְפִיתָא *a. f.* Überschuss, reichliches Mass.

טָפַל *h.* 1. bestreichen; 2. hinzufügen. *Ni.* 1. angefügt werden; 2. sich anschliessen. *Pu. pt.* mit Anhang (grosser Familie) versehen. *Hitp.* 1. sich befassen mit; 2. sich aufhalten.

טְפַל *a.* bestreichen, bekleben, belegen. *Itpe.* 1. sich überziehen, bedecken; 2. sich befassen mit.

טְפַל *h. m.* 1. Hinzufügung, Anhang, Ansatz; 2. *pl.* טְפָלִין Kinder.

טַפְלָא (Gen 47, 2) *a. m.* 1. Kleingesind, Kinder; 2. Personenname.

טַפְלָא, טְפָלָא *a. m., c.* טְפֵיל Jer 43, 9 1. Tünche; 2. Schminke.

טִפְלָה *h. f.* 1. Schminke; 2. Hinzufügung, Anhang.

טפלותא s. טְלוּפְחָא.

טָפַס *h. Pi.* hüpfen, klettern (?).

טְפַס *a. Itpe. ipf.* 3 *m. pl.* יִטַּפְסוּן Gen 34, 22, 1 *pl.* נִטַּפַּס Gen 34, 23 willfährig sein.

טוּפוּס, טִפּוּס *x. m.* (τύπος) 1. Form; 2. Bild; 3. Formular.

טוּפְסָא *x. m.* (τύπος) dass.

טִפְסָא *x. m.* 1. (κάψα) Kasten, Truhe; 2. (τάπης) Decke.

טופסוס l. טוֹפְסְטִים.
טַפְטְתָא x. f. (τάπης), pl. טַפְטָן Jer 38, 11 Decke.
טַפְסַר x. m. Hofbeamter.
טַפְסְרָא x. m., pl. c. s. טַפְסְרַךְ Na 3, 17 l. טַפְסְרַךְ dass.
טָפַף h., pt. pass. טָפוּף gehäuft, reichlich.
טְפַף s. טְפָא II.
טֶפֶף (?) h. m. Hinzufügung (?).
טַפְקָא a. m. מַעֲשֵׂה ט' Kuchen, der auf heissen Ziegeln gebacken wird.
טוּפְרָא a. m. 1. pl. c. s. טוּפְרָהָא Dt 21, 12 Nagel, Klaue, Huf; 2. Ex 30, 34 ein Gewürz (unguis odoratus).
טַפְרִי Ortsname.
טופרנא l. טוּפְרָא.
טָפַשׁ h. Pu. als töricht verschrieen werden. Hitp. 1. töricht werden; 2. sich töricht benehmen.
טְפַשׁ a. töricht sein. Pa. imp. sg. טַפֵּישׁ Jes 6, 10 dumm machen, abstumpfen. Itpe. 1. dumm werden; 2. pf. 1 pl. אִטְפַשְׁנָא Nu 12, 11, 1K 8, 47 sich töricht benehmen.
טִפֵּשׁ h. m. dumm, töricht.
טַפְשָׁא (Lv 26, 41, Est II 5, 1) a. m. dass.
טַפְשׁוּת, טִפְּשׁוּת h. f. Torheit, Dummheit.
טַפְשׁוּתָא (Dt 28, 28) a. f. dass.
טִפְּשִׁית h. f. dumm.
טַפְתָּא (?) a. f. zweite Schicht.
טִפְּתָא a. f., ind. טִפָּא Jes 40, 12, pl. טִפִּין Tropfen.
טצדקא l. טְצָדְקָא x. m. Hilfsmittel, List.
טְצַדַר x. m. vier.
טקלין s. פרוש.
טִקוּס x. m. (vgl. τάξις) 1. Anordnung, Verhältnis; 2. Damm.
טִקוּסָא x. m. (vgl. τάξις), c. טִקוּס 2K 16, 18 Anordnung.
טָקַס x. (vgl. τάξις) Pu. pt. מְטֻקָּס ausgerüstet.
טְקַס x. (vgl. τάξις) Pa. 1. pt. pass. מְטַקַּס 1K 6, 7 ordnen; 2. pf. טַקֵּים Ex 14, 6 rüsten, das Heer aufstellen; 3. besetzen, einfassen; 4. pf. טַקֵּים 2K 23, 25 Steuer einziehen, auflegen (vgl. τάξις Auflage, Steuer). Itpa. pt. pl. מִטַּקְּסִין Jes 13, 17 (MS מִטַּפְסִין) geschätzt werden.
טִקְסָא x. m. (τάξις), c. טֵיקַס Nu 2, 3, pl. c. s. טִקְסֵיהוֹן Nu 2, 17 Reihe, Schlachtordnung.
טַקְסִיוֹטָא x. m. (ταξιώτης), pl. טַקְסִיוֹטֵי jEr 21[b] (Ausg. Ven. טקסיווטי) Garnisonssoldat.
טַקְסִים x. f. (τάξις) Schlachtordnung.
טִקְסִים x. f. (τεῖχος) Mauer.
טְרָא a. 1. schütteln; 2. werfen; 3. tropfen; 4. pt. m. pl. טָרַן Cant 3, 8 geben.
שְׁקַל וּטְרָא handeln, verhandeln.
טירבום (PesR 10) l. טִירוֹנְיָא.
טוּרְבָּל, טַרְבָּל x. m. (τρίβολοι) Dreschschlitten.
טְרִיבוֹן x. m. (τρίβων) abgetragener Mantel.
טְרִיבוּנוּס x. m. (τριβοῦνος) Militärtribun.
טַרְגָּא x. m. (τάργα) Harnisch.
טַרְגְיָנוּס, טְרוּגְיָינוּס (jSuk 55[b]) m. (Τραϊανός) Trajan.
טַרְגּוֹל (?) x. m. (τρίγωνον) Dreieck.
טְרָגֵימָא (טרוגימא) x. m. (τράγημα) Naschwerk.
טְרִיגוֹן x. m. (τρίγωνος) 1. dreieckig; 2. dreifach (viell. zu l. טְרִימוֹן); 3. l. טְרִיבוֹן.
טְרִיגוֹנָא x. m. dass.
טַרְגוֹנָא s. טַרְכוֹנָא.
טַרְגוּנָא (Est II 1, 3), טַרְגְוָונָא (Est II 8, 15) x. m. Palast.
טְרָגִים, טְרָגוֹס x. m. (τράγος) eine Graupenart.
טָרַד h. 1. treiben, vertreiben; 2. umrühren; 3. verwirren; 4. pt. טָרוּד beschäftigt; 5. fliessen. Ni. 1. verstossen werden; 2. verwirrt werden. Hi. unruhig machen.

טָרַד *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* טְרָדוּנַן Nu 14, 45 1. vertreiben; 2. *pt. pass.* טְרִיד beschäftigt; 3. verschliessen. *Itpe.* 1. vertrieben werden; 2. verwirrt werden; 3. verschlossen werden.

טִרְדָּא *a. m.* Beschäftigung.

טָרוֹדָא *a. m.* Belästigender.

טַרְוַיָא. נְחַל ט׳ Ortsname.

טְרוּזָא *a. m.* eine Gurkenart.

טָרוֹפָא, טָרוֹפָאָה *a. m.* ein Terepha-Kundiger.

טרופי (Ps 1, 3) l. טְיָיפֵי, s. טְיָפָא.

טרוקנין l. טַרְקְמִין, s. טַרְקְמָא.

טְרִיז *x. m.* Zwickel.

טוּרְזָא, טַרְזָא *x. m.* Prachtgewand (?).

טוּרְזְיָנָא *x. m.* Waffenaufseher (?).

טָרַח *h.* sich mühen, sich plagen. *Hi.* belästigen.

טְרַח *a.*, *ipf.* 3 *m. s.* יִטְרַח Koh 10, 15 sich mühen, sich plagen. *Aph.* 1. belasten; 2. belästigen. *Itpe.* ermüdet werden.

טָרֵחַ *h. m.* arbeitsam.

טָרְחָא, טִרְחָא *a. m.*, *c. s.* טוּרְחֵיכוֹן Dt 1, 12 Mühe, Belästigung.

טַרְחוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Last.

טַרְחוּתָא *a. f.*, *c.* טַרְחוּת Koh 10, 15 dass.

טַרְחָן *h. m.* belästigend.

טוּרְחָנָא *a. m.* dass.

טָרוּט *x. m.* (θυρεοειδής, θυροειδής) 1. länglich-viereckig; 2. schmal, geschlitzt (?).

טַרְטוֹן, טַרְטָא *x. m.* eine Kopfbedeckung.

טרטט. *ipf.* יטרטט (TosKel BM 6, 1) l. רְטַב, יִרְטַב, s. רְטַב (?).

טרטיאות 1. l. טְאַטְרוֹן s. טַטְרִיָאוֹת; 2. l. סַטְרַטְיָא s. סטרטיאות.

טרטיומין (SchemR 36) l. טַרְטְנְמִין, s. טַרְטְנְמָא.

טַרְטֵימַר *x. m.* 1. (τριτημόριον) eine kleine Münze; 2. (ταρτήμορον) Gewicht (1/2 Litra).

טרטון l. טְיטַרְטוֹן.

טַרְסַן *x.* 1. rittlings sitzen; 2. הטרסין (Siphre Nu 86) l. הֲדִיוֹטִין.

טוּרְטָנֵי, טוּרְטִינֵי *x. f.* (τρυτάνη) Schnellwage.

טרטף. *ipf.* יטרטף (Tos. Kel. BM 6, 1) l. יְשַׁתֵּף, s. שְׁתַף (?).

טַרְטְקְלָא *x. m.* (*craticula*) Bratrost.

טרטר. *pt.* מטרטר (MidrTill 93) l. מְיַטְטֵר.

טָרֵי *m.* Personenname.

טִירְיָא, טְרָיָא *a. m.* Erschütterung, Stossen.

טַרְיָא, טְרְיָא *a. m.* 1. מֵי ט׳ Tinte; 2. Ortsname.

טְרִיבָא *a. m.* Brand (Krankheit).

טוּרְיָה *x. f.* (τουρή, *turris*) Turm.

טִירְיוֹן. יוֹם ט׳ (MegTaan 12) Tag der wilden Tiere (θηρίων, vgl. 3 Makk 6) (?).

טיריון. במ׳ (Siphre Nu 31, 10) l. פַּלְטְרִין.

טריון (?) (BerR 79; Jalk Gen 133 ed. pr. טטריון) *x.* (*tus*) Weihrauch (?).

טרים. ט׳ בר יטסס (jSabb 6[a]) l. חַמֵּי טְבֶרְיָא.

טְרַיָנָא *x. m.* (Τραϊανός) trajanisch.

טְרִינָא *x. m.* Korb.

טְרַיָנוֹס *m.* (Τραϊανός) Kaiser Trajan.

טוּרְיַסְקִי, טְרַיַסְקִי *x.* ein persisches Fest.

טְרֵיפָה *h. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Tier mit letalem Leibesfehler; 3. Fälle von Terepha; 4. Gesetze über Terepha.

טְרִיפָה *h. f.* 1. Wegreissen; 2. Laubdach.

טְרִיפוֹן *x. m.* (Τρύφων) Personenname.

טְרֵיפְתָא *a. f.* 1. zerrissenes Tier; 2. Terepha.

טְרִיפְתָא *a. f.* 1. Unruhe; 2. Zerreissen.

טְרִיקָא (Thr 3, 7, nicht MS) *a. m.* Gefängnis.

טְרִיקַיָא *a. m. pl.* eine Wespenart.

טְרִיָאקוֹנְטָא *x.* (τριάκοντα) dreissig.

טְרִית *x. f.* (τρίτομος, θρίττα) Fischart (eingesalzen verwandt).

טְרִיתָא *x. f.* 1. dass.; 2. (*torta*) ein Gebäck.

טַרְיָתָא *a. f.* bewegliches Gut.

טרך. טרכיז סיד l. טְרַכְסִיד.

טָרְכָא *x. m.* (vgl. ταραχή) Aufwiegler.

טְרֻכָא *x. m.* (τρόχος) Rad.

טְרָכוֹנָא (Dt 3, 13, MS תְּרָכוֹנָא) (Τράχων) Trachonitis.

טַרְכּוֹנָא *x. m.* Palast (Est II MS stets טַרְגּוֹנָא).

טרכונתא s. טַרְכָּנוּתָא.

טְרָכְיָנִי *h. m.* Anhänger Trajans.

טְרָכְיָנוֹס *m.* (Τραϊανός) Eigenname, Kaiser Trajan.

טַרְכָן *x. m.* (vgl. ταραχή) Aufwiegler.

טַרְכָּנוּתָא (falsch טרכונתא) *x. f.* (ταραχή) Verwirrung.

טריכונוס l. טְרִיבּוּנוֹס.

טְרַכְסִיד *x. m.* Mörtel.

טְרוֹכְסִימוֹן s. טְרוֹקְסִימוֹן.

טרכוש l. טְרוֹכוֹס *x. m.* (τρόχος) Rad.

טַרְלוֹסָא Ortsname.

טוּרְמָא *x. f.* (τοῦρμα), *pl.* טוּרְמִיוֹת Schwadron, Schar.

טְרִמָּא *x. m.* (τρίμμα) Gebäck aus Zerriebenem.

טְרוֹמִיטָא *x. m.* (vgl. τεραμότης) weich gekocht.

טרימוטה l. טְרוֹמִיטָה *x. m.* (τρομητός) Zitterton.

טוּרְמֶנְטָא *x. m.* (τόρμεντον) Wurfmaschine.

טְרִימְסָא, טְרָמְסָא, טַרְמְסִין *x. m.* (τριμήσιον, τριμίσσιον) 1. Drittel; 2. eine Münze (ein Drittel des Goldnummus, drei Viertel eines As); 3. Drittelwisser.

טירומוסיאה (BerR 88) l. טִירוֹנְיָא.

טרמוסיא (MidrTill. 13) l. טָלְמֵיסְיָא *x. m.* (τόλμησις) Kühnheit.

טִירוֹן *x. m.* (τίρουν) Rekrut, Neuling.

טוּרָנָא *x. m.* (τύραννος), *pl. d.* טוּרָנַיָּא 1S 6, 18 Fürst, Tyrann.

טִירוֹנָא *x. m.* (τύραννος) 1. Fürst; 2. grausam.

טרנאה s. טַרְתָּאָה.

טִירוֹנְיָא I *x. f.* (τυραννία), *c. s.* טִירוֹנְיֵיהוֹן NuJI 31, 10 MS Tyrannenherrschaft, Usurpation, Vergewaltigung.

טִירוֹנְיָא II *x. f.* (τιρωνία) 1. Rekrutenaushebung; 2. Rekrutensteuer.

טירונין (EchR Peth.) l. בֻּרְקוֹמִין.

טוֹרְנוֹס *x. m.* (τόρνος) Drehscheibe, Drechslerbank.

טוֹרְנוֹס *m.* (τύραννος) Verdrehung von Τερέντιος (Ροῦφος).

טְרַס (?) *a.* durchsuchen.

טְרִיס *x. m.* (θύρεος) Thürbalken (zum Verriegeln).

טַרְסָאָה *a. m.* 1. aus Tarsus oder Tarent; 2. Kunstweber; 3. Metallarbeiter.

טַרְסִי *h. m.* dass.

טרסיאות l. סְטַרַטְיָאוֹת, s. סְטַרַטְיָא.

טריסין (TosEr 11, 17) l. סְרִיגִין, s. סְרִיג.

טְרְפִין s. טְרְפִית.

טַרְסִים, טַרְסֵס 1. Tartessus (Ταρτησσός) in Spanien; 2. Tarsus (Ταρσός) in Cilicien; 3. Tarent (Τάρας) in Unteritalien.

טְרְפִית, טְרְפִים *x.* (*tressis*) Münze (3 As).

טְרִיסְקָל *x. m.* (τρισκελής) dreibeiniger Sessel, Tisch.

טרסקל, טרסקלין l. קַרְטָל, קַרְטָלִין (?) *x. m.* (κάρταλος) Korb.

טרסקמון l. טְרָקְסִימוֹן.

טָרַף I *h.* 1. zerreissen; 2. wegreissen; 3. wegschleudern; 4. zusammenrühren, mischen; 5. hecheln, kämmen, schaben; 6. *terepha* machen, einen organischen Fehler beibringen. *Ni.* verletzt, *terepha* werden. *Pi.* schütteln. *Pu.* 1. zerrissen werden; 2. weggeworfen werden; *Hi.* 1. *terepha* werden; 2. für *terepha* erklären; 3. frisches Laub treiben lassen. *Hitp.* herumgeworfen werden.

טָרַף II *h. Ni. Pu.* verwirrt, erregt sein.

טְרַף I *a.* 1. wegreissen; 2. klopfen; 3. *pt. pass.* טְרִיף Jd 3, 25 herabwerfen; 4. zusammenrühren; 5. für *terepha* erklären; 6. protestieren. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תְּטָרֵיף 2K 8, 12 schlagen, klopfen; 2. mischen; 3. vertreiben; 4. das Auge wenden. *Itpa. ipf.* 3 *m. pl.* יִטָּרְפוּן Jes 13, 16, *pt. pass.* מְטָרַף 2S 20, 12, *pl.* מְטָרְפִין Jes 51, 20 Soc

59 1. herumgeschleudert werden, taumeln; 2. glatt, eben sein; 3. *terepha* sein.

טְרַף II *a. Pa.* beunruhigen. *Itpe. Itpa. pt. f.* מִטְּרְפָא Gen 41, 8 1. beunruhigt werden; 2. sich bemühen.

טֶרֶף *h. m.* 1. Raub; 2. Nahrung.

טָרָף *h. m.* Blatt.

טַרְפָא *a. m., c.* טְרַף Gen 8, 11, *pl. c.* טַרְפֵי Gen 3, 7 1. Blatt; 2. Laub; 3. abgebrochenes Stück; 4. בית טרפא l. בֵּית טוּפָא (= בֵּית נְטוּפָה) Ortsname.

טִרְפָּא *a. m.* gerichtliches Dokument, das dem Gläubiger gestattet, schon an dritte Personen verkaufte Grundstücke des Schuldners diesen fortzunehmen.

טְרֵפָה s. טְרֵיפָה.

טַרְפוֹן *m.* (Τρύφων) Personenname.

טְרַפֵּיזָא, טְרַפֵּיזִין *x. f.* (τράπεζα, τραπέζιον) Tisch.

טְרַפֵּיזִיטָא (BemR 4 טרפסיטים) *x. m.* (τραπεζίτης) Wechsler.

טַרְפַּחַת *h. f.* Muttermund.

טַרְפִיתָא (Lv 11, 14) *a. f.* ein Raubvogel.

טְרִיפוֹלְאָה *a. m.* Bewohner von Tripolis in Phönicien.

טרפוניטא (jBabM 9[c]) l. טְרַפֵּיזִיטָא.

טִרְפֵּס *h.* hüpfen, trippeln.

טַרְפֵּס *a.* dass.

טְרַפְּסִיטִים *x. m.* (τραπεζίτης) Wechsler.

טְרַפָּעִיק, טְרַפָּעִיקָא *x. m.* (τροπαϊκός) eine Münze (½ Denar).

טרפרא (LevJI 11, 19; DtJI 14, 18 ערפרא, JII חרפתא) l. עֲרָפְדָא (so MS an beiden Stellen).

טַרְפְּשָׁא *x. m.* Fleischlappen.

טַרְפְּתָא *a. f., c.* טַרְפַּת Jd 5, 11 (nicht MS, Soc 59 in marg.) Klopfen.

טָרַק *h.* mischen, umrühren.

טְרַק *a.* 1. schlagen, beissen, stechen; 2. mischen; 3. verschliessen. *Pa.* beissen.

טַרְקָא I *a. m.* Verschluss.

טַרְקָא (Koh 10, 11) II *a. m.* Schädigung.

טוּרְקָא *m.* (Τοῦρκος) Türke.

טְרוֹקְטֵי *x. f.* (τρωκτή) 1. roh gegessene Trauben, welche nicht Wein geben; 2. nicht menstruierendes Weib.

טְרִיקְטָא, טְרַקְטָא *x. f.* (*tracta*) Lage eines aus mehreren Lagen Teig bestehenden Kuchens.

טאריקי .בט׳ (SchemR 11) l. קְפָּאדִיקֵי.

טַרְקִיָא (Ex 39, 12), טַרְקִין *x. m.* (ἀνθράκιον) ein Edelstein, Anthrax.

טְרַקְלִילָא *x. m.* 1. *pl.* טְרַקְלִילִין 1S 17, 6 Beinschiene; 2. l. טְרַקְלִינָא.

טְרַקְלִין, טְרַקְלִינָא (Est II 7, 8) *x. m.* (τρικλίνιον) 1. Speisesaal; 2. Speisepolster; 3. l. טְרַקְלָרִין.

טְרַקְלָרִין *x. m.* (τρικελλάριον) Lager von Öl und Wein.

טְרַקְסָא, טְרַקְסִין *x. m.* (θριγκός) 1. Zwischenwand; 2. Zwischenraum (zwischen Heiligem und Allerheiligstem im Tempel).

טְרוֹקְסִימוֹן *x. m.* (τρώξιμος) 1. roh essbar; 2. Endivie (*Cichorium Endivia*).

טרקרין l. טְרַקְלָרִין.

טרקש s. טרכוש.

טרוקיתקא (Ps 35, 3) l. טְרוֹק יָתִי.

טְרַשׁ *a.* 1. zerhämmern; 2. verschliessen; 3. stumm, taub sein. *Pa.* hart, spröde machen.

טֶרֶשׁ *h. m.* Felsen, Steinblock.

טַרְשָׁא *a. m.* Verkauf gegen spätere Zahlung bei höherer Preislage.

טַרְתָּאָה *a. m.* aus Tarent (?).

טורתוק l. טַכְתַּק, s. טַכְטְכָא.

טְשָׁא *a.* 1. sich verbergen; 2. verbergen. *Itpe.* sich verbergen. *Aph.* verbergen.

טַשְׁטוּשָׁא *a. m.* Schlamm.

טַשְׁטְקָא *x. m.* Gefäss (?).

טִשְׁטֵשׁ, טִשְׁטְשׁ s. טוּשׁ.

טְשִׁיוּתָא *a. f.* Aufbewahrtes.

י

י der zehnte Buchstabe im hebr. Alphabet. 'י als Zahlzeichen = 10.

יָא *a.* (= אַיָא) לְיָא wohin.

יָא *a.* (= יְהָא) es sei.

יָאָה s. יָאָיָא.

יָאו (יָאֵי?) Ortsname.

יְאוֹר *h. m.* 1. Strom; 2. Nil.

יְאוֹרָא *a. m.* Kanal.

יָאוּת *h.* recht.

יָאוּת (Dt 27, 8) *a.* dass.

יָאוּתָא *a. f.* 1. Rechtlichkeit; 2. s. יָאִיוּתָא.

יָאָיָא *a. m., ind.* יָאֵי Gen 39, 6, 2S 23, 8, *f.* יָאָיָא Gen 29, 17, *pl. m.* יָאַיִן Cant 3, 7 (MS יָאַיִין), *f.* יָאָיָאן Gen 29, 17, יָאָןְ Ru 4, 20, *d.* יָאָיְתָא Jer 6, 2(4) 1. schön; 2. *f.* יָאָיָא Est II 3, 11 (nicht MS) passend, ziemend.

יָאִיוּתָא *a. f.* Schönheit.

יָאִירָאָה (2S 20, 26, nicht MS) *a. m.* Jairäer.

יָאִיתָא (?) *a. f.* Schönheit.

יָאַל *h.* s. הוֹאִיל.

יאנא 1. jKil 28[c] ויאנא (Ausg. Ven. וי אנא) l. וְי' י' אֲנָא; 2. jKidd 66[a] יאנא l. וְאֲנָא (so Ausg. Ven.).

יָאַשׁ *h. Hitp.* verzweifeln.

יָאֵשׁ *a. Pa. inf.* יָאָשָׁא Koh 2, 20 1. zur Verzweiflung bringen; 2. verzweifeln. *Itpa.* אִתְיָאַשׁ, אִיָאַשׁ verzweifeln.

יַב *a.* s. יְהַב.

יָבָא (= יְהִי בַהּ) s. יֵיבָא.

יָבַב *h. Pi.* jammern, klagen.

יַבֵּב *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּיַבְּבוּן Nu 10, 7 1. lärmen; 2. jubeln; 3. lärmen machen. *Itpa.* dass.

יבבא (LevJI 15, 19) l. יָתְבָא (so MS).

יַבָּבָה *h. f.* Alarmblasen.

יַבָּבוּתָא *a. f., c.* יַבָּבוּת Jer 49, 2 1. Lärm; 2. Jubel.

יבבי. דְיַבְּבֵי (LevJI 15, 19) l. דִיבְּבֵי, s. דִבְבָא.

יַבָּבְתָא (Nu 10, 6) *a. f.* Lärm.

יְבַד *a.* untergehen. *Pa.* zu Grunde richten.

יוּבְדָנָא *a. m.* Untergang.

יְבוּל *h. m.* Ertrag.

יְבוּלָא *a. m., c.* יְבוּל Dt 33, 14 dass.

יִבּוּם *h. m.* Vollzug der Schwagerehe.

יְבוּסָאָה *a. m., pl. d.* יְבוּסָאֵי Gen 15, 21 Jebusiter.

יַבְחוּשׁ *h. m.* ein Insekt.

יְבִימָא *a. m.* Schwager.

יַבִּישָׁא *a. m., ind.* יַבִּישׁ Dt 28, 27 trocken.

יָבַל I *h. Pi.* Auswüchse abschneiden.

יָבַל II *h. Hiph.* tragen, bringen.

יְבַל *a. Pa. Aph. imp. pl.* אוֹבִילוּ Gen 42, 19 tragen, bringen. *Ittaph. ipf.* 3 *sg.* יִתּוֹבַל Jes 39, 6 gebracht werden.

יַבְלָא *a. m.* 1. *pl.* יַבְלִין Thr 3, 48, *c.* יַבְלֵי Jes 44, 19 (MS בְּלֵי) Bach; 2. gem. Himmelsschwaden (*Cynodon Dactylon*); 3. Gras.

יוּבְלָא *a. m.* Widder.

יבלונה (jSchebi 36[d]) l. גּוּבְלָנָה.

יַבְלִית *h. f.* ein Brei von Cynodonblättern, als Kitt benutzt.

יַבְלָנָא *a. m., ind.* יַבְלָן Lv 22, 22 mit Geschwüren behaftet.

יַבֶּלֶת *h. f.* 1. Geschwür; 2. Auswuchs an Bäumen.

יָבָם *h. m.* 1. Schwager, Bruder des Mannes; 2. bes. der zur Ehelichung der Witwe verpflichtete Bruder eines kinderlos Verstorbenen.

יִבֵּם *h. Pi.* die Schwagerehe vollziehen. *Hitp.* vom Schwager geheiratet werden.

יַבֵּם *a. Pa. imp.* יַבֵּם Gen 38, 8, *Itpa.* dass.

יְבָמָא, יַבְמָא *a. m., c. s.* יְבָמַהּ Dt 25, 5 Schwager.

יְבָמָה *h. f.* 1. Schwägerin; 2. die Witwe, die zur Schwagerehe verpflichtet ist; 3. *pl.* יְבָמוֹת Name eines Mischnatraktates.

יְבָמוּת *h. f.* Vollzug der Schwagerehe.

יְבִמְתָּא *a. f., c. s.* יְבִמְתֵּיהּ Dt 25, 7 Schwägerin.

יַבְנֶה Ortsname.

יבע. *Pa. imp. f. sg.* יַבְּעִי Sac 9, 9, l. יַבְּבִי, s. יַבֵּב.

יוּבְקָא (Gen 32, 22) Fluss Jabbok.

יַבְרוּחַ *h. m.* Alraun (*Mandragora officinarum*).

יַבְרוּחָא *a. m., pl.* יַבְרוּחִין Gen 30, 14 dass.

יְבַשׁ *a.* trocken sein. *Pi.* trocknen.

יְבֵשׁ *a., pf.* 3 *f. sg.* יְבֵישַׁת Gen 8, 14 trocken sein, trocken werden. *Pa. pf.* יַבֵּישׁ Jos 2, 10 l. mit Soc 59 יַבֵּישׁ, *ipf.* 1 *sg.* אֲיַבֵּישׁ Jes 42, 15 Soc 59 trocken machen. *Itpa.* ausgetrocknet werden.

יָבֵשׁ *h. m.* trocken, gedörrt.

יוּבְשָׁא (Jud 6, 37) *a. m., ind.* יוּבָשׁ Trockenheit.

יַבָּשָׁה *h. f.* trockenes Land.

יוּבְשָׁנִי *h. m.* regenloses Land.

יַבֶּשֶׁת *h. f.* trockene Früchte, Gemüse.

יַבֶּשְׁתָּא (Ex 15, 19) *a. f.* trockenes Land.

ינדי (jDem 22[d]) l. יַגְרֵי.

יְגוּדְיָא Ortsname.

יָגוֹן *h. m.* Kummer.

יְגוֹרָא *a. m.* Steinhaufe.

יְגִיעַ *h. m.* Mühe, Arbeit.

יְגִיעָה *h. f.* dass.

יַגְנוֹן *m.* Personenname.

יָגַע *h.* Mühe haben, arbeiten. *Pi.* bemühen, belästigen. *Hi.* dass. *Hitp.* sich abmühen, müde sein.

יָגֵעַ *h. m.* angestrengt, belästigt.

יָגָע *h. m.* Mühe.

יַגְרָא *a. m., ind.* יְגַר Gen 31, 47, *pl.* יַגְרִין Ho 12, 12 Steinhaufen.

יַגְרֵי Ortsname.

יָד *h. f.* 1. *du.* יָדַיִם Hand, Vorderfuss; 2. *pl.* יָדוֹת Henkel, Stiel; 3. Macht; 4. Teil; 5. *du.* יָדַיִם Name eines Talmudtraktates; 6. מִיָּד sofort. עַל יְדֵי *a.* durch, *b.* anstatt, für. עַל יַד עַל יַד gradweise.

יְדָא (Ex 21, 24) *a. f., ind.* יַד Dt 9, 26, *pl.* יְדִין Gen 34, 21 1. Hand; 2. Vorderfuss; 3. מִיַּד, מִן יַד Thr 1, 2 (MS מִן יַד) sofort; 4. עַל יַד, עַל יְדֵי, אִידָא, אִידֵי wegen, für, durch. עַל יְדֵי דְ weil. לִידֵי zu. בְּיַד Ex 4, 13, בִּידֵי, בִּידָא דְ Nu 36, 13 durch. מִיַּד Gen 9, 5 von.

ידא *a. Pa. ipf.* 3 *m. sg.* יְוַדֵּי Lv 5, 5 bekennen. *Aph.* 1. *pf.* 2 *sg.* אוֹדֵיתָא Gen 49, 8 bekennen, gestehen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יודון Gen 48, 8, 2S 22, 32 Soc 59, *pt. c. pron.* 1 *sg.* מוֹדֵינָא 2S 16, 4 loben, preisen; 3. danken. *Itpa.* bekennen.

יְדֵד Ortsname.

יָדָה *h. Hi.* הוֹדָה 1. bekennen; 2. anerkennen, loben; 3. danken. *Hitp.* bekennen.

יְדוָד vorsichtige Schreibung für das Tetragramm.

יַדּוּעַ I *m.* Personenname (יְדַעְיָה).

יַדּוּעַ II, יַדּוּעַ *h. m.* Name eines fabelhaften Tiers.

יָדִיד *h. m.* Liebling, Geliebter.

יְדִידוּת *h. f.* Auserlesenes.

יְדִיעָה *h. f.* Erkennen, Innewerden.

יְדִיעֲתָא *a. f.* dass.

ידמטיא s. ירמטיא.

יָדַע *h.* 1. wissen, erkennen. בְּיָדוּעַ gewiss, unzweifelhaft; 2. geschlechl. Umgang pflegen. *Hi.* bekannt machen. *Ni.* bekannt gemacht werden. *Ho.* dass. *Hitp.* 1. dass.; 2. sich bekannt machen.

יְדַע (Gen 4, 1) *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּנְדַּע Gen 13, 13, *imp. sg.* דַּע Gen 20, 7, *Inf.* מִנְדַּע Koh 1, 17 1. wissen, kennen, erfahren; 2. beschlafen. *Pa.* kund thun. *pt. pass.* מְיַדַּע Bekannter. *Aph.*

pf. הודע Gen 41, 39, אודע, 1 *sg.* הודעית Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּהוֹדַע Ex 10, 20 dass. *Itpe. pf.* אִתְיְדַע Ex 21, 35, אִתְוְדַע (?) bekannt gemacht werden. S. אִשְׁתְּמוֹדַע.

יִדְעוֹנִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.

יודקי. ארכי יודקי (BerR 50 Ar.; Ausg. Konst. ארכי הדיינים) l. אַרְכְּדִיקִי, s. אַרְכִּדִיקָא.

יוֹדְקֶרֶת Ortsname.

יָהּ *h.* ach! au!

יְהַב (Gen 25, 6) *a.*, *ipf.* יֵיהַב (targ. nur יִתֵּן, s. נְתַן), *imp. sg.* הַב Gen 30, 26, יְהַב 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe. pf.* אִתְיְהֵיב Ex 4, 25 gegeben werden.

יְהָבָא *a. m.* Last.

יְהַבְתָּא, יְהָבִיתָא *a. f.*, *c.* יְהָבִית Koh 5, 10 l. יְהָבִית Gabe, Geschenk.

יְהוּד *a.* Judäa.

יְהוּדָאָה *a. m.*, *pl.* יְהוּדָאִין Ex 2, 13, *f. d.* יְהוּדִיתָא Ex 1, 15 judäisch, Judäer; 2. Jude.

יְהוּדָאִיקִי *x. m.* (ἰουδαϊκός) jüdischer Richter.

יְהוּדָה 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יְהוּדִי *h. m.*, *f.* יְהוּדִית jüdisch, Jude.

יְהוּדִינַי *f.* Personenname.

יהודתם (EstR 3, 7) l. יְחוּדָם (so Ausg. Pes.), s. יְחוּד.

יהם s. יְחַם.

יָהִיר *h. m.* übermütig, stolz.

יְהִירָא *a. m.*, *ind.* יְהִיר Hab 2, 5 dass.

יְהִירוּתָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יָהַר *h. Hitp.* sich brüsten.

יְהַר *a. Itpe.* dass.

יוֹהֲרָא *a. m.* 1. *pl.* יוֹהֲרִין Thr 4, 7, Cant 7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7 in marg. זְהָרִין) glänzender Stein; 2. Überhebung.

יואני (jKidd 65ᶜ) l. wie jJeb 3ᵇ וואני, s. וָאנִי.

יוֹבֵל *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jobeljahr.

יוּבַל Flussname.

יוֹבֵלָא, יוֹבֵילָא (Lv 25, 30) *a. m.* Jobeljahr.

יוד Jod, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יוד, יוּדָא, יוּדָה *m.* Personenname (Juda).

יוּדָאָה *a. m.* 1. judäisch, jüdisch; 2. Jude.

יודייה (jSuk 54ᶜ) l. וַוְדַיָּה, s. וַדַּי.

יוּדָן, יוּדְנָא, יוּדָנָה *m.* Personenname.

יוּדָן (Est II 7, 5) l. mit MS הוּא דֵּין.

יוּדְנִי *m.* Personenname.

יוֹדְפָאָה *a. m.* aus Jodaphat.

יוֹדְפַת Ortsname.

יוֹזְפָא s. יְוָפָא.

יוֹחַאי, יוֹחַי *m.* Personenname (יוֹחָנָן).

יוֹחָנָא *m. f.* 1. Personenname; 2. eine Heuschreckenart.

יוֹחָנִי *m. f.* Personenname.

יוֹחָנָן *m.* Personenname.

יוֹחֵס *h. m.* Genealogie.

יוֹלֵדָה *h. f.* Gebärerin.

יולין. חורת י׳ l. חרולין, s. חָרוּל.

יוֹלְמָנָא *m.* Personenname.

יוֹם *h. m.*, *pl.* יָמִים, יָמוֹת 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit. — בֶּן יוֹמוֹ von demselben Tage. יום טוב Feiertag.

יוֹמָא (Ex 8, 18) *a. m.*, *pl.* יוֹמִין Gen 8, 10, (*syr.*) יוֹמָן 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Lebenszeit; 4. Name eines Mischnatraktates. — בַּת יוֹמָהּ, בַּר יוֹמֵיהּ von demselben Tage; יוֹמָא טָבָא Feiertag; יוֹמָא דֵין Gen 41, 9 heut.

יוֹמָחֳרָא, יוֹמָחֳרָן *a.* morgen, am folgenden Tage.

יוֹמָנָא *a.* heut.

יָוֵן *h. m.* Schlamm.

יוֹן *h. m.* Taube.

יָוָן (Gen 10, 4) *m.* 1. Personenname; 2. Volksname; 3. Jonien, Griechenland.

יוֹנָא (Gen 8, 11) *a. m.*, *pl.* יוֹנִין Cant 5, 12 Taube.

יַוְנָאָה *a. m.*, *pl. d.* יַוְנָאֵי Jo 4, 6, 1S 2, 4 1. griechisch; 2. Grieche.

יוֹנָה *h.* 1. *f.* Taube; 2. *m.* Personenname; 3. s. יינם.

יְוָנִי *h. m., f.* יְוָנִית griechisch.

יְוָנִית (Est II 2, 7, MS וְיָנָיא!) *a.* griechisch.

יוֹנֶקֶת *h. f.* Sprössling, Trieb.

יוֹנְתָא (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.

יוֹסָה, יוֹסָא *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יוֹסֵינָה, יוֹסֵי *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יוסום (Est II 3, 1) l. דְּיוֹסִים (so MS).

יוֹעֶזֶר *h. m.* 1. Personenname; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).

יוֹפִי *h. m.* Schönheit.

יוֹפִיאֵל *m.* Engelname.

יוֹצְאָנִית *h. f.* Herumläuferin.

יוֹצֵר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.

יוֹקֶר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.

יוֹרְדָא (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.

יוֹרֶה *h. m.* 1. Frühregen; 2. Zeit des Frühregens.

יוֹרָה *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung (in der Erde) zum Backen.

יוֹרִיָּה *h. f.* Wurf.

יורם 1. (Prov 18, 11) l. יְרוּם, s. רום; 2. יורם קנצן (Prov 23, 29) l. יְהוֹן מְקַנְּאָן werden geschwärzt (?).

יוֹשֶׁן *h. m.* früherer Zustand, Alter.

יוֹשֶׁר *h. m.* Redlichkeit.

יוֹתָא *a. m.* ein Sternbild.

יוֹתְפָּאָה *a. m.* aus Jotaphat.

יוֹתֵר *h.* mehr. בְּיוֹתֵר besonders.

יוֹתַר *a.* יוֹתַר מִן Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.

יוֹתֶרֶת *h. f.* Überschüssiges.

יָזַן *h. Pu. pt.* מְיוּזֶּנֶת (?) wohl versehen.

יזן *a.* אייזן, איזן (bSanh 106ᵃ)?

יְזַף *a., ipf.* 2 *sg.* תִּיזַף Dt 15, 6, *pt.* יָזִיף 2K 4, 1 Soc 59 borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תוֹזִיף Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen.

יָזְפָא (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner.

יָזְפְּתָא *a. f.* Darlehen.

יָזֵק (jKidd 65ᶜ) Flussname (jJeb 3ᵇ ורוק).

יְחָא *a. Aph. pf.* אוֹחִי Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* תּוֹחוּן Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.

יִחֵד *h. Pi.* 1. einigen, ausschliesslich richten; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מְיוּחָד 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).

יַחֵד *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מְיַחַד Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein.

יִחוּד *h. m.* 1. Einheit; 2. Zusammensein, Alleinsein. בְּיִחוּד unter vier Augen; 3. Bestimmtheit.

יְחוּדָא s. יִיחוּדָא.

יִחוּל *h. m.* Hoffnung.

יִחוּס *h. m.* Abstammung, Stammbaum.

יִחוּסָא *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.

יִחוּף *h. m.* Barfüssigkeit.

יְחוּפָא *a. m.* barfuss.

יִחוּר *h. m.* Feigenschoss.

יָחַם *h. Hi.* Fehlgeburt haben.

יַחְמָא *a. m., ind.* יַחַם Jes 14, 19 Fehlgeburt.

יַחְמָא (Sac 3, 2, MS חֲמָא) *a. m.* Teufel.

יָחִיד *h. m., f.* יְחִידָה 1. einzeln; 2. einzig; 3. Hervorragender.

יְחִידָא (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יְחִידָךְ Gen 22, 2 l. יְחִידָךְ, *f. ind.* יְחִידָא Jud 11, 34 dass.

יְחִידָאָה *a. m., ind.* יְחִידַי Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.

יְחִידִי *h. m., f.* יְחִידִית 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.

יָחַל *h.* (vgl. חול) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.

יָחַם *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen (?). *Hitp.* brünstig werden.

יְחַם a. Pa. inf. c. s. יַחֲמוּתְהוֹן Gen 30, 41 brünstig machen. Itpa. pt. pl. f. מִתְיַחֲמָן Gen 30, 38 brünstig werden.
יְחֶמָא (Hb 2, 15, MS חֲמָא) l. חֲמָא v. חֲמְתָא a. f. Gift.
יַחְמוּר h. m. eine Antilopenart.
יַחְמוּרָא (Dt 14, 5) a. m. dass.
יחן s. חָנָה.
יַחֲנוּן h. m., pl. יַחֲנוּנוֹת eine Pflanze.
יַחֲנוּנָא a. m. dass.
יִחֵס h. Pi. 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. Hitp. 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.
יַחֵס a. Pa. 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmem Stande erheben. Itpa. pf. 3 pl. אִתְיְחַסוּ Nu 1, 18 l. אִתְיַחַסוּ 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.
יַחַס h. m. legitime Abstammung.
יחס h. m. Genealogie.
יַחֲסוּתָא a. f. legitime Abstammung.
יָחַף h. Hitp. barfüssig sein.
יְחַף a., pf. 3 pl. יְחִיפוּ Dt 8, 4 barfuss, sohlenlos sein. Pa. dass.
יָחֵף h. m. barfuss.
יַחַף h. m. 1. Barfüssigkeit; 2. Fussschmerzen, Entzündung der Hufe (?).
יַחְפָּא a. m., ind. יַחִיף 2S 15, 30 barfuss.
יטא (= אטא) l. אֲתָא.
יְטַב a., ipf. יֵיטַב (יִיטַּב) Gen 12, 13 gut, wohl sein. Aph. pf. אוֹטֵיב Gen 12, 16, 3 f. pl. אֵיטִיבָא Dt 29, 25 Ausg. Sab., MS אוֹטֵיבָא, inf. אֵיטָבָא Sac 12, 4 1. Gutes thun; 2. gut sein; 3. gut ausführen. Ittaph. pt. מִתּוֹטַב Jon 2, 9 Soc 59 wohlgethan werden.
יָטְבַת s. יוֹדְפַת.
יְטוּרָא a. m. 1. ind. יְטוּר Jud 20, 38 Rauchsäule; 2. Landschaft am Hermon.
יטסס (jSabb 6[a]) s. טְרִים.
ימ״ת Permutation (את״בש) von מנא.
יְיָ, יְיָ֑ Abkürzung des Tetragramms.
יי a. 1. o! 2. s. כַּיי, לַיי.
יַיא a. 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= יְהָא) s. הֲוָא.
יֵיאוּשׁ h. m. 1. Verzweiflung; 2. Verzichtleistung.
יֵיאוּשָׁא a. m. dass.
יֵיבָה, יֵיבָא a. (= יְהִי בָהּ) es verhält sich damit.
יידא s. לְיִידָא.
ייחוּדָא a. m., c. ייחוד Thr 3, 28 Einheit.
יילעו (jKil 32[b]) l. ייעול (so Ven.), s. עֲלַל.
יֵימָם (Nu 9, 21) a. bei Tage.
יֵימַר m. Personenname.
יַיִן h. m., pl. יֵינוֹת Wein.
יָכוֹל h. können, vermögen.
יָכוֹל h. möglicherweise, vielleicht; בְּיָכוֹל möglicherweise; כִּבְיָכוֹל gleichsam.
יָכַח h. Hi. הוֹכִיחַ 1. zurechtweisen; 2. beweisen; 3. zeigen. Ni. Hitp. rechten.
יְכַח a. Aph. אוֹכַח Gen 21, 25 zurechtweisen, urteilen. Itpa. inf. אִתְוַכָּחָא Koh 9, 3 (MS אִתּוֹכָּחָא) pt. pl. מִתְוַכְּחִין 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS an beiden Stellen מִתּוֹכְחִין) 1. rechten; 2. gerechtfertigt werden. Ittaph. 2 f. s. אִתּוֹכַחְתְּ Gen 20, 16 gerechtfertigt werden.
יְכִיל (Ho 12, 5 Soc 59) a., pf. 3 pl. יְכִילוּ Gen 13, 6, ipf. 3 m. sg. יְכוּל Ex 10, 5, pt. יָכֵיל Nu 22, 37 1. können, vermögen; לֵית יָכֵיל דְּ es ist unmöglich, dass; 2. überwältigen.
יְכַל s. אֲכַל.
יוּכְלָא (Nu 14, 16) a. m. Vermögen, Macht.
יכוליני (EstR 1, 3) l. יוֹבְיָנֵי x. m. pl. (Joviani) Ehrenlegion des Diokletian.
יְכָלְתָּא a. f. Vermögen, Macht.
יוּכְנֵי. בַּר י׳ a. m. Name eines fabelhaften Vogels.

יכרותא (jSabb 14[d]) l. וְכְרוּתָא (so Ausg. Ven.).

יַלָּא (Lev 11, 30) *a. m.* ein blutsaugendes Tier.

יָלַד *h.* gebären, erzeugen. יוֹלְדָיו seine Eltern. *Ni.* 1. geboren werden; 2. entstehen, zu stande kommen. *pt.* נוֹלָד Entstehendes, was erst später eintritt; 3. neu werden (vom Monde). *Pi.* 1. Geburtshülfe leisten, entbinden; 2. erziehen. *Hi.* zeugen.

יְלַד *a., pf.* 3 *f. sg.* יְלֵידַת Gen 16, 1, *ipf.* 3 *f. sg.* תְּלִיד Gen 17, 19 1. gebären; 2. hervorbringen. *Pa.* 1. Geburtshülfe leisten; 2. zur Welt bringen (werfen). *Aph. pf.* אוֹלִיד Gen 5, 3 zeugen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְיְלֵידַת Gen 24, 15 geboren werden, entstehen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיַלַּדוּ Lv 25, 45 Kinder bekommen.

יֶלֶד *h. m.* Kind, Knabe.

יַלְדָּה *h. f.* 1. junges Mädchen; 2. Schössling.

יַלְדוּת *h. f.* Jugend, Jugendalter.

יַלְדוּתָא *a. f.* dass.

יַלְדוּתָא *a. f., c. s.* יַלְדוּתָךְ Gen 31, 13 Abstammung, Geburt.

ילוֹד *h. m.* Geborner.

יָלוֹלָא *a. m.* Klagender (Schakal).

יְלִידָא *a. m.* יְלִיד בֵּיתָא Gen 17, 12 im Hause geborner Sklave.

יַלֵּידְתָּא (Lv 12, 7, Jes 13, 8) *a. f.* Gebärerin.

יַלִּילָא *a. m.* Kundschafter.

ילין 1. s. אִלֵּין; 2. s. אִילָּין.

ילך s. הָלַךְ.

יָלַל I *h. Pi.* auskundschaften.

יָלַל II *h. Pi.* jammern.

יְלַל I *a. Pa.* auskundschaften.

יְלַל II *Pa. pf.* 3 *f. sg.* יַלֵּלַת Est II 5, 1, *pt. pl.* מְיַלְּלִין Est II 1, 2 jammern, klagen. *Aph. imp.* אֵילִילוּ Jes 23, 14, *ipf.* 3 *pl.* יְיַלְּלוּן Jer 47, 2 dass. *Palp. pt. pl.* מְוַלְוְלִין Est II 1, 2 (Druck מילילין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יְלָלָה *h. f.* Jammer, Klage.

יְלָלְתָא *a. f., ind.* יְלָלָא Est II 5, 1 l. יְלָלָא, *c.* יְלָלַת Jer 25, 36 dass.

יְלַף *a., pt.* יָלֵיף Est II 1, 1 1. gewohnt sein, pflegen; 2. lernen. S. אֲלַף.

יַלְפָּא *a. m.* Schiff, Floss.

יוּלְפָנָא *a. m.* Lehre.

יַלְתָּא *f.* Personenname.

יָם *h. m.* 1. Meer, See; 2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most).

יַמָּא (Gen 9, 2) *a. m., pl. d.* יַמְמַיָּא Gen 49, 13 Meer.

יְמָא *a., ipf.* 2 *sg.* תֵּימֵי (viell. *Aph.*?) Dt 5, 11 schwören. *Aph.* 1. *pf.* אוֹמֵי Ex 13, 19 beschwören; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יוֹמֵי Ex 20, 7 schwören.

יַמְבְּרֵים, יוֹמְבְּרוֹס *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname (*Mamre*).

יַמָּה *h. f.* Blutfluss.

יֵמִים (*bibl.*) *h. m. pl.* Maultiere.

יַמִּיר *m.* Personenname.

יָמִין *h. f.* rechte Hand, rechte Seite.

יַמִּינָא (Nu 20, 17) *a. f.* 1. rechte Hand; 2. bei der Rechten! 3. Personenname.

יֵימָם (Nu 9, 21) *a.* des Tages, bei Tage.

יְמָמָא (Gen 1, 5) *a. m., pl.* יְמָמִין Ex 29, 18 Tageszeit.

יָמַן *h. Pu. pt.* מְיוּמָּן 1. rechtsliegend; 2. geschickt. *Hi.* 1. das Rechte thun; 2. rechts stehen.

יְמַן s. אֲמַן.

יְמַס s. מְסָא.

יַמְרֵים *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname.

יְנָא *a. Aph. ipf.* 2 *pl.* תּוֹנוּן Nu 32, 7, תֵּינוּן Ex 20, 20 drücken, übervorteilen.

יָנָה *h. Hi.* הוֹנָה dass.

יינוּבְּרִים *m.* (Ἰανουάριος) 1. Personenname; 2. Monatsname.

ינּוֹן *m.* Name des Messias (Ps 72, 17).

ינּוּן *a. pl.* sie, diese.

יָנוּקָא (Cant 8, 1), יַנּוּקָא (Thr 2, 11 Or 1377) *a. m.* 1. Kind; 2. Jüngling; 3. Personenname.

יָנוּקְתָא *a. f.* Mädchen.

יַנַּי *m.* Personenname (Abkürzung von יוֹנָתָן).

יָנִיבָא, יָאנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.

יַנִּים (יונּוס) *m.* (Ἰαννῆς) Personenname.

יָנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler), s. יָנְקָא.

יינוּמְלִין *x. m.* (οἰνόμελι) Weinhonig.

יָנַם s. אֲנַם.

יינם. דיינם (bSabb 129ª) l. רְדִינָם *x. m.* (ῥόδινος) von Rosenholz (?).

יָנַק *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren.

יְנַק *a., pt. pl.* יָנְקִין Cant 8, 1 saugen. *Pa. Aph. ipf.* 3 *f. sg.* תּוֹנִיק Gen 21, 7, *pt. pl. f.* מֵינְקָן 1S 6, 7, *d.* מֵינְקָתָא Gen 33, 13 säugen.

יָנְקָא (Dt 28, 50) *a. m., ind.* יָנִיק Jud 8, 20, יָנִיק 1S 15, 3, *pl. d.* יָנְקַיָּא Gen 33, 14, 1K 12, 10 1. Säugling; 2. Jüngling; 3. Schössling.

יַנְקוּתָא *a. f., c. s.* יַנְקוּתִיךְ Jer 13, 27 Jugend.

יָנְקָנָא *a. m., pl. d.* יָנְקָנַיָּא Jes 3, 4 (MS יָנְקַיָּא) jugendlich, kindisch.

יָנְקְתָא (יַנְּקְתָא) *a. f., ind.* יָנְקָא Jer 2, 23 (MS יָנְקָא) Kamelstute, s. אֲנָקָא.

יֵים (ייסוּ, l. יַסֵּי) *ipf. Pa. v.* אֲסָא es heile! wohl bekomms!

יַסָּא, יַסָּה *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יָסַד *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi.* 1. gründen; 2. begründen, erweisen. *Hitp.* gegründet werden.

יְסַד *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass. *Itpa. Ittaph.* gegründet, angeordnet werden.

יְסוֹד *h. m.* Grundlage, Fundament.

יִסּוּד *h. m.* Anordnung.

יְסוֹדָא (Lv 9, 9) *a. m.* 1. Grundlage, Fundament; 2. s. אִסְּדָא.

יְסוּפָא *a. m.* Aufhören, Schwinden.

יִסּוּר *h. m.* Züchtigung, Leiden.

יְסוּרָא *a. m.* 1. *pl.* יְסוּרִין Jes 53, 8 dass.; 2. יְסוּרִין Jes 42, 22 Bande, Kerker.

יוּסְטָא *m.* (Ἰοῦστος) Personenname.

יוּסְטִינִי, יוּסְטִינָא *m.* (Ἰουστῖνος) Personenname.

יסי. חלי י׳ (jPes 29ᶜ) Endivie (*Cichoria Endivia*).

יַסֵּי, יַסָּן, יַאסָּן *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יָסַם *h. Hitp.* erblinden.

יַסְמִין *x. m.* Jasmin (*Jasminum*).

יָסַף *h. Hi.* הוֹסִיף vermehren, hinzufügen. *Nitpo.* נִתּוֹסַף hinzugefügt, vermehrt werden.

יְסַף *a. Aph. pf.* אוֹסִיף Gen 8, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִיסְפוּן Jer 31, 11 Soc 59 1. vermehren, hinzufügen; 2. wiederum thun. *Ittaph. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתּוֹסַף Nu 36, 3 vermehrt, hingefügt werden.

יָסַר *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt werden.

יְסַר I *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲיַיסַּר Est II 1, 3 (MS אֵיסַר) binden. S. אֲסַר.

יְסַר II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.

יוסתיגיא l. וַסְתְּגַיָּא.

יְעָא (Nu 17, 23) *a.* hervorkommen. *Aph.* אוֹעֵי hervorkommen lassen.

יַעָא *a. m.* Schaufel.

יָעַד *h. Pi.* 1. bestimmen; 2. zum Weibe bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.

יְעַד *a. Pa.* 1. zum Weibe bestimmen; 2. verwarnen. *Itpa.* verwarnt werden.

יַעֲדוּת Ortsname.

יִעוּד *h. m.* zum Weibe Bestimmen.

יְעַט *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.

יְעִידָה I *h. f.* 1. zur Frau Bestimmen; 2. Zusammentreffen, Begegnung.

יְעִידָה II *h. f.* Bezeugung.

יָעַל *h. Hiph.* הוֹעִיל nützen.

יָעֵל *h. m.* Steinbock.

יַעֲלָא (Dt 14, 5) *a. m.* 1. dass.; 2. יעלא (jNed 37ᵈ, Ausg. Ven. עילא, jMaaser 52ª פילא) l. פּוּלָא.

יַעֲלָה *h. f.* weiblicher Steinbock.

יַעַן *h.* (*bibl.*) weil.

יַעֲנָא *a. m.* habgierig.

יַעֲנָה. בַּת י׳ *h. f.* Vogel Strauss.

יָעֵף *h. Pi.* ermüden.

יָעַץ *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat pflegen. *Hitp.* sich beraten.

יְעַץ *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְיְעִיצוּ Jud 19, 30 sich beraten.

יְעַק *a. Itpa.* bedrängt werden.

יַעַר *h. m.* Wald, Dickicht.

יַעְרָא (Ex 2, 3) *a. m.* dass.

יַעַרְתָּא, יַעְרְתָא *a. f., c.* יַעֲרַת Cant 4, 11 Honigseim.

יִפָּה *h. Pi.* 1. schön machen, schmücken; 2. verbessern. יִפָּה כֹּחַ Vorrecht verleihen. *Pu.* 1. geschmückt werden; 2. (mit כֹּחַ) Vorrecht erhalten. *Hitp.* 1. verschönt werden; 2. verherrlicht werden.

יָפֶה *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3. freundlich; 4. wert; 5. hässlich. כֹּחַ יָפֶה Vorrecht. עַיִן יָפָה Wohlwollen. דַּעַת יָפָה schlechter Geschmack (dessen, der sich nicht ekelt). יָדַיִם יָפוֹת gierig zufahrende Hände.

יִפּוּי *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.

יָפֵחַ *h. m.* schnaubend.

יְפִיּוּת *h. f.* Schönheit.

יְפֵיפָה (*bibl.*) *h.* sehr schön sein.

יְפִיפוּת *h. f.* Schönheit.

יְפֵיפִיָּה *h.* 1. *f.* schön; 2. *m.* Engelname.

יָפַע *h. Hi.* הוֹפִיעַ 1. erscheinen; 2. erscheinen lassen.

יְפַע *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2. erscheinen lassen; 3. überschreiten.

יָצָא *h.* 1. heraus-, hervorgehen. כְּיוֹצֵא בְ gleichwie. יוֹצְאַת הַחוּץ feile Dirne. 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weggehen; 4. ausgeschlossen sein; 5. überschreiten, abweichen; 6. der Pflicht genügen. 'יָצָא יְדֵי פ gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.* 1. hervorbringen, herausgehen lassen, heraustragen; 2. wegnehmen; 3. entlassen; 4. von einer Pflicht entbinden; 5. ausschliessen; 6. überleben.

יְצָא s. שֵׁיצִי.

יְצַב *a. Pa.* befestigen, begründen.

יִצְהָר (*bibl.*) *h. m.* 1. Öl; 2. Personenname.

יָצוּל *h. m.* Deichsel am Pflug.

יָצוּעַ *h. m.* Polster, Lager.

יָצוּק *h. m.* Feststehender, Mächtiger.

יְצִיאָה *h. m.* 1. Herausgehen; 2. Aufgang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4. Heraustragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhlgang.

יַצִּיב *h. m.* feststehend, giltig, wahr.

יַצִּיבָא *a. m.* 1. *pl. d.* יַצִּיבַיָּא Ex 12, 19 Einheimischer; 2. *ind.* יַצִּיב Sac 14, 9 feststehend.

יְצִיבָה *h. f.* Stehen.

יָצִיעַ *h. m.* Anbau eines Hauses.

יְצִיקָה *h. f.* Giessen.

יָצִיר *h. m.* 1. Gebilde; 2. ein Gerät in der Kelter.

יְצִירָה *h. f.* 1. Erschaffung; 2. Töpferei.

יָצַע *h. Hi.* הִצִּיעַ 1. ausbreiten, ein Lager zurecht machen; 2. vortragen. *Ho.* ausgebreitet sein.

יְצַע *a. Pa. Aph.* dass.

יָצַף *h. Pi.* entmutigen.

יְצַף *a., pf.* 2 *sg.* יְצִיפְתְּ Jes 57, 11, *ipf.* 3 *sg.* יִיצַף 1S 9, 5, *pt. pl.* יָצְפִין Jer 42, 16 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.* יַצָּפָא Jer 31, 11 (MS צַפָּא), *Itpa.* dass.

יְצַף *m.* Personenname.

יִצְפָּא (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.* יְצַף Wehe!

יָצַק *h.* giessen. *Hi.* הִצִּיק dass. *Ho.* הוּצַק gegossen werden. *pt.* מוּצָק fest.

יָצַר *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen sein.

יְצַר (Am 4, 13) l. צָר (so MS), s. צור.

יֵצֶר *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher) Trieb. י׳ הַטּוֹב ,י׳ הָרַע guter, böser Trieb.

יִצְרָא (Gen 8, 21) *a. m.* י׳ בִּישָׁא ,י׳ טָבָא dass.

יָצַר s. יָצִיר.

יָצַת *h. Hi.* הִצִּית anzünden. *Ho.* הֻצַּת angezündet werden.

יָקָא *m.* Personenname.
יָקַב *h. Pi.* aushöhlen.
יֶקֶב *h.* 1. Kelterkufe; 2. Aushöhlung.
יָקַד *h.* brennen. *Ho.* verbrannt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.
יְקַד *a., pt.* יָקְדָא Lv 6, 6 brennen, anzünden. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹקֵידִית Dt 9, 21 anzünden. *Itpa.* in Flammen stehen. *Ittaph. ipf.* 2 *m. s.* תִּתּוֹקַד Lv 6, 23 verbrannt werden.
יְקוֹד *h. m.* Brand, Verbrennung.
יְקוּם *h. m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.
יְקוּמָא (Gen 7, 23) *a. m.* dass.
יְקִידָה *h. f.* Brennen, Brand.
יְקִידוּתָא *a. f., c.* יְקִידוּת Jes 33, 14 Verbrennen.
יְקֵידְתָא (Lv 10, 6) *a. f., pl. d.* יְקֵידָיָא Nu 17, 2 Brennen, Brand.
יוֹקְיָנוֹס (?) (ὠκεανός) Ortsname.
יַקִּיר *h. m.* 1. schwer; 2. vornehm.
יַקִּירָא *a. m.* 1. *c.* יַקִּיר Ex 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* יַקִּירִין Nu 22, 15 geehrt, vornehm.
יַקִּירוּתָא *a. f.* Würde.
יְקוּמֵינֵי *x. f.* (οἰκουμένη) bewohnte Erde.
יְקוֹנָא *x. m.* (εἰκών) Bild.
יקינמון s. דִּיקַנְמִין.
יָקַר *h.* schwer sein. *Pi.* ehren. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. *Ho.* dass. wie 2.
יְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* יְקָרָא Gen 48, 10 schwer sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* יְקָרַת 1S 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיַקַּר 1S 2, 30, *inf.* יַקָּרָא Nu 24, 11 ehren; 2. *pf.* 1 *sg.* יַקָּרִית Ex 10, 1 schwer, hart machen, verstocken; 3. *pf.* 2 *sg.* יַקַּרְתָּא Jes 43, 23 schenken. *Aph.* אוֹקַר 1. ehren; 2. beschenken. *Itpa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְיַקַּר Ex 14, 17 sich verherrlichen; 2. *pf.* 3 *sg.* אִתְיַקַּר Ex 7, 14 (MS אִתַּקַּף) schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. *pf.* 2 *sg.* אִתְיַקַּרְתָּא Jes 43, 4 geehrt werden.
יָקָר *h. m.* 1. schwer; 2. teuer; 3. vornehm.
יוּקְרָא *a. m.* 1. Schwere; 2. hoher Preis; 3. Beschwerde.
יְקָרָא (Ex 16, 7) *a. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.
יַקְרוּת *h. f.* Würde.
יָקַשׁ *h. Ni.* gefangen werden.
יקשן l. קִישְׁיָן.
יָרֵא *h.* fürchten. *pt. pass.* יָרֵאוּי gefürchtet. *Ni.* gefürchtet werden. *pt.* נוֹרָא furchtbar. *Hitp.* 1. sich fürchten; 2. gefürchtet werden.
יְרָא *a. Aph. inf.* אוֹרָאָה Mi 6, 4 lehren.
יִרְאָה *h. f.* 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. *pl.* יִרְאוֹת Gottheit, Götze.
יַרְבּוּז *h. m.* Beermelde, Erdbeerspinat (*Blitum virgatum*).
יַרְבּוּזָא *a. m.* dass.
יָרַד *h.* 1. herabsteigen, herabfallen. עוֹלֶה וְיוֹרֵד (v. Opfer) nach den Vermögensverhältnissen im Wert steigend und fallend; 2. sich entfernen. *pt. pass.* יָרוּד niedriggestellt (im Ansehen, Wert). *Hi.* 1. herabbringen; 2. entfernen; 3. einsetzen. לֹא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד er lässt unberücksichtigt.
יוֹרְדָה *h. f.* Fluss.
יַרְדְּנָא (Dt 26, 17), יוֹרְדְּנָא *a. m.* Jordan.
ירדינון (SchemR 23) l. קְדְרִינוֹן.
יָרָה *h.* 1. hervorschiessen; 2. werfen. *Hi.* 1. werfen, schiessen; 2. lehren, unterweisen.
יְרוֹאָר *h. m.* ein Bitterkraut (*Ferula spec.*).
ירוד l. יָרוֹד.
ירודא l. יְרוֹדָא.
יָרוֹק *h. m.* gelb, grün.
יָרוֹקָא *a. m.* 1. *ind.* יָרוֹק Lv 13, 49 gelb, grün; 2. *d.* יָרוֹקָא Nu 22, 4 Kraut, Laub.
יְרוֹקָה *h. f.* 1. Grünes. יְרוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם Wasserlinse. יְרוֹקַת חֲמוֹר Eselsgurke (*Ecbalium Elaterium*); 2. Gelbsucht.

יְבָמָה h. f. 1. Schwägerin; 2. die Witwe, die zur Schwagerehe verpflichtet ist; 3. pl. יְבָמוֹת Name eines Mischnatraktates.

יְבָמוּת h. f. Vollzug der Schwagerehe.

יְבָמְתָא a. f., c. s. יְבָמְתֵּיהּ Dt 25, 7 Schwägerin.

יַבְנֶה Ortsname.

יבע. Pa. imp. f. sg. יַבַּעִי Sac 9, 9, l. יַבְּבִי, s. יבב.

יוּבְקָא (Gen 32, 22) Fluss Jabbok.

יַבְרוּחַ h. m. Alraun (*Mandragora officinarum*).

יַבְרוּחָא a. m., pl. יַבְרוּחִין Gen 30, 14 dass.

יָבֵשׁ a. trocken sein. Pi. trocknen.

יְבַשׁ a., pf. 3 f. sg. יְבֵישַׁת Gen 8, 14 trocken sein, trocken werden. Pa. pf. יַבֵּישׁ Jos 2, 10 l. mit Soc 59 יַבֵּישׁ, ipf. 1 sg. אֲיַבֵּישׁ Jes 42, 15 Soc 59 trocken machen. Itpa. ausgetrocknet werden.

יָבֵשׁ h. m. trocken, gedörrt.

יוּבְשָׁא (Jud 6, 37) a. m., ind. יוּבַשׁ Trockenheit.

יַבָּשָׁה h. f. trockenes Land.

יוּבְשָׁנִי h. m. regenloses Land.

יַבֶּשֶׁת h. f. trockene Früchte, Gemüse.

יַבֶּשְׁתָּא (Ex 15, 19) a. f. trockenes Land.

יגדי (jDem 22[d]) l. יַגְרֵי.

יְגוּדְיָא Ortsname.

יָגוֹן h. m. Kummer.

יְגוֹרָא a. m. Steinhaufe.

יְגִיעַ h. m. Mühe, Arbeit.

יְגִיעָה h. f. dass.

יַגְנוֹן m. Personenname.

יָגַע h. Mühe haben, arbeiten. Pi. bemühen, belästigen. Hi. dass. Hitp. sich abmühen, müde sein.

יָגֵעַ h. m. angestrengt, belästigt.

יְגַע h. m. Mühe.

יַגְרָא a. m., ind. יְגַר Gen 31, 47, pl. יַגְרִין Ho 12, 12 Steinhaufen.

יַגְרֵי Ortsname.

יָד h. f. 1. du. יָדַיִם Hand, Vorderfuss; 2. pl. יָדוֹת Henkel, Stiel; 3. Macht; 4. Teil; 5. du. יָדַיִם Name eines Talmudtraktates; 6. מִיַּד sofort. עַל יְדֵי a. durch, b. anstatt, für. עַל יַד עַל יַד gradweise.

יְדָא (Ex 21, 24) a. f., ind. יַד Dt 9, 26, pl. יְדִין Gen 34, 21 1. Hand; 2. Vorderfuss; 3. מִיַּד, מִן יַד Thr 1, 2 (MS מִן יַד) sofort; 4. עַל יַד, עַל יְדֵי, אִידָא, אִידֵי, wegen, für, durch. עַל יְדֵי דְ weil. לִידֵי zu. בְּיַד Ex 4, 13, בִּידֵי, בִּידָא דְ Nu 36, 13 durch. מִיַּד Gen 9, 5 von.

יְדָא a. Pa. ipf. 3 m. sg. יְוַדֵּי Lv 5, 5 bekennen. Aph. 1. pf. 2 sg. אוֹדֵיתָא Gen 49, 8 bekennen, gestehen; 2. ipf. 3 pl. יוֹדוּן Gen 48, 8, 2S 22, 32 Soc 59, pt. c. pron. 1 sg. מוֹדֵינָא 2S 16, 4 loben, preisen; 3. danken. Itpa. bekennen.

יְדָד Ortsname.

יָדָה h. Hi. הוֹדָה 1. bekennen; 2. anerkennen, loben; 3. danken. Hitp. bekennen.

ידוד vorsichtige Schreibung für das Tetragramm.

יַדּוּעַ I m. Personenname (יְדַעְיָה).

יַדּוּעַ II, יַדּוּעַ h. m. Name eines fabelhaften Tiers.

יָדִיד h. m. Liebling, Geliebter.

יְדִידוּת h. f. Auserlesenes.

יְדִיעָה h. f. Erkennen, Innewerden.

יְדִיעֲתָא a. f. dass.

ידמטיא s. ירמטיא.

יָדַע h. 1. wissen, erkennen. בְּיָדוּעַ gewiss, unzweifelhaft; 2. geschlechl. Umgang pflegen. Hi. bekannt machen. Ni. bekannt gemacht werden. Ho. dass. Hitp. 1. dass.; 2. sich bekannt machen.

יְדַע (Gen 4, 1) a., ipf. 2 m. sg. תִּנְדַּע Gen 13, 13, imp. sg. דַּע Gen 20, 7, Inf. מִנְדַּע Koh 1, 17 1. wissen, kennen, erfahren; 2. beschlafen. Pa. kund thun. pt. pass. מְיַדַּע Bekannter. Aph.

pf. הוֹדַע Gen 41, 39, אוֹדַע, 1 *sg.* הוֹדְעִית Ex 6, 3, *ipf.* 2 *m. sg.* תְּהוֹדַע Ex 10, 20 dass. *Itpe. pf.* אִתְיְדַע Ex 21, 35, אִתְוְדַע (?) bekannt gemacht werden. S. אִשְׁתְּמוֹדַע.

יִדְּעוֹנִי *h. m.* Zauberer, Wahrsager.

יודקי. ארכי יודקי (BerR 50 Ar.; Ausg. Konst. ארכי הדיינים) l. אַרְכִּידִיקֵי, s. אַרְכִּידִיקָא.

יוֹדְקֶרֶת Ortsname.

יָהּ *h.* ach! au!

יְהַב (Gen 25, 6) *a.*, *ipf.* יִיהַב (targ. nur יִתֵּין, s. נְתַן), *imp. sg.* הַב Gen 30, 26, יְהַב 1. geben; 2. setzen, stellen. *Itpe. pf.* אִתְיְהֵיב Ex 4, 25 gegeben werden.

יְהָבָא *a. m.* Last.

יְהַבְתָּא, יְהָבִיתָא *a. f.*, *c.* יְהָבִית Koh 5, 10 l. יְהָבִית Gabe, Geschenk.

יְהוּד *a.* Judäa.

יְהוּדָאָה *a. m.*, *pl.* יְהוּדָאִין Ex 2, 13, *f. d.* יְהוּדֵיתָא Ex 1, 15 judäisch, Judäer; 2. Jude.

יְהוּדָאִיקֵי *x. m.* (ἰουδαϊκός) jüdischer Richter.

יְהוּדָה 1. *m.* Juda; 2. *f.* Judäa.

יְהוּדִי *h. m.*, *f.* יְהוּדִית jüdisch, Jude.

יְהוּדִינַי *f.* Personenname.

יהודתם (EstR 3, 7) l. יְחוּדָם (so Ausg. Pes.), s. יְחוּד.

יהם s. יָחַם.

יָהִיר *h. m.* übermütig, stolz.

יְהִירָא *a. m.*, *ind.* יְהִיר Hab 2, 5 dass.

יְהִירוּתָא *a. f.* Übermut, Stolz.

יָהַר *h. Hitp.* sich brüsten.

יְהַר *a. Itpe.* dass.

יוֹהֲרָא *a. m.* 1. *pl.* יוֹהֲרִין Thr 4, 7, Cant 7, 2 (MS hier im Text u. Thr 4, 7 in marg. זְהָרִין) glänzender Stein; 2. Überhebung.

יואני (jKidd 65^c) l. wie jJeb 3^b וואני, s. וָאנִי.

יוֹבֵל *h. m.* 1. Widderhorn; 2. Jobeljahr.

יוּבַל Flussname.

יוֹבְלָא, יוֹבֵילָא (Lv 25, 30) *a. m.* Jobeljahr.

יוד Jod, der zehnte Buchstabe des hebr. Alphabets.

יוד, יוּדָא, יוּדָה *m.* Personenname (Juda).

יוּדָאָה *a. m.* 1. judäisch, jüdisch; 2. Jude.

יודייה (jSuk 54^c) l. וַוְדַיָּה, s. וַדַּי.

יוֹדָן, יוּדָנָא, יוּדָנָה *m.* Personenname.

יוֹדָן (Est II 7, 5) l. mit MS הוּא דֵין.

יוּדָנִי *m.* Personenname.

יוֹדְפָאָה *a. m.* aus Jodaphat.

יוֹדְפַת Ortsname.

יוֹזְפָא s. יָזְפָא.

יוֹחַי, יוֹחָאי *m.* Personenname (יוֹחָנָן).

יוֹחָנָא *m. f.* 1. Personenname; 2. eine Heuschreckenart.

יוֹחָנִי *m. f.* Personenname.

יוֹחָנָן *m.* Personenname.

יוּחָס *h. m.* Genealogie.

יוֹלֶדֶת *h. f.* Gebärerin.

יולין. חורת י׳ l. חרולין, s. חָרוּל.

יוֹלְמָנָא *m.* Personenname.

יוֹם *h. m.*, *pl.* יָמִים, יָמוֹת 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Tageszeit; 4. Lebenszeit. — בֶּן יוֹמוֹ von demselben Tage. יוֹם טוֹב Feiertag.

יוֹמָא (Ex 8, 18) *a. m.*, *pl.* יוֹמִין Gen 8, 10, (*syr.*) יוֹמָן 1. Tag; 2. Tageslicht; 3. Lebenszeit; 4. Name eines Mischnatraktates. — בַּת יוֹמַהּ, בַּר יוֹמֵיהּ von demselben Tage; יוֹמָא טָבָא Feiertag; יוֹמָא דֵין Gen 41, 9 heut.

יוֹמְחָרָא, יוֹמְחָרָן *a.* morgen, am folgenden Tage.

יוֹמְנָא *a.* heut.

יָוֵן *h. m.* Schlamm.

יוֹן *h. m.* Taube.

יָוָן (Gen 10, 4) *m.* 1. Personenname; 2. Volksname; 3. Jonien, Griechenland.

יוֹנָא (Gen 8, 11) *a. m.*, *pl.* יוֹנִין Cant 5, 12 Taube.

יַוְנָאָה *a. m.*, *pl. d.* יַוְנָאֵי Jo 4, 6, 1S 2, 4 1. griechisch; 2. Grieche.

יוֹנָה *h.* 1. *f.* Taube; 2. *m.* Personenname; 3. s. ייִנם.

יְוָנִי *h. m., f.* **יְוָנִית** griechisch.

יַוְנִית (Est II 2, 7, MS וְיִנְגָא!) *a.* griechisch.

יוֹנֶקֶת *h. f.* Sprössling, Trieb.

יוֹנְתָא (Cant 1, 15) *a. f.* Taube.

יוֹסָא, **יוֹסָה** *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יוֹסֵי, **יוֹסֵינָה** *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יוסום (Est II 3, 1) l. דְיוֹסִים (so MS).

יוֹעֶזֶר *h. m.* 1. Personenname; 2. eine Pflanze, viell. Frauenhaar (*Adiantum capillum Veneris*).

יוֹפִי *h. m.* Schönheit.

יוֹפִיאֵל *m.* Engelname.

יוֹצְאָנִית *h. f.* Herumläuferin.

יוֹצֵר *h. m.* 1. Töpfer; 2. Schöpfer.

יוֹקֶר *h. m.* 1. Teuerung; 2. Aristokratie.

יוֹרְדָא (Ez 27, 24) *a. m.* ein Edelstein.

יוֹרֶה *h. m.* 1. Frühregen; 2. Zeit des Frühregens.

יוֹרָה *h. f.* 1. Kessel; 2. Vertiefung (in der Erde) zum Backen.

יוֹרִיָּה *h. f.* Wurf.

יורם 1. (Prov 18, 11) l. יְרוּם, s. רוּם; 2. יורם קנצן (Prov 23, 29) l. יְהוֹן מְקַנְּאָן werden geschwärzt (?).

יוֹשֶׁן *h. m.* früherer Zustand, Alter.

יוֹשֶׁר *h. m.* Redlichkeit.

יוֹתָא *a. m.* ein Sternbild.

יוֹתְפָּאָה *a. m.* aus Jotaphat.

יוֹתֵר *h.* mehr. בְּיוֹתֵר besonders.

יוֹתֵר *a.* יוֹתֵר מִן Ru 1, 13 (fehlt MS) mehr als.

יוֹתֶרֶת *h. f.* Überschüssiges.

יָזַן *h. Pu. pt.* מְיוּזֶּנֶת (?) wohl versehen.

יזן *a.* איזן, אייזן (bSanh 106[a])?

יְזַף *a., ipf.* 2 *sg.* תְּזוּף Dt 15, 6, *pt.* יָזֵיף 2K 4, 1 Soc 59 borgen, geliehen nehmen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תוֹזֵיף Dt 15, 6 ausleihen; 2. geliehen nehmen.

יָזְפָא (Jes 24, 2) *a. m.* Schuldner.

יְזִפְתָּא *a. f.* Darlehen.

יָזֵק (jKidd 65[c]) Flussname (jJeb 3[b] זרוק).

יְחָא *a. Aph. pf.* אוֹחִי Ex 10, 16, *ipf.* 2 *pl.* תּוֹחוּן Gen 45, 13 eilen, sich beeilen.

יָחַד *h. Pi.* 1. einigen, ausschliesslich richten; 2. allein sein lassen; 3. besonders bestimmen; 4. die Einheit Gottes bekennen, das Schema beten. *Pu. pt.* מְיוּחָד 1. ausgesondert, bestimmt; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* 1. bestimmt werden; 2. sich eigens (an jemand) wenden; 3. allein bleiben (mit jemand).

יְחַד *a. Pa.* 1. vereinigen; 2. bestimmen; 3. allein sein lassen; 4. Gott als einzigen bekennen. *pt. pass.* מְיַחַד Gen 26, 10 ausgezeichnet. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. allein sein.

יִחוּד *h. m.* 1. Einheit; 2. Zusammensein, Alleinsein. בְּיִחוּד unter vier Augen; 3. Bestimmtheit.

יִחוּדָא s. יִיחוּדָא.

יִחוּל *h. m.* Hoffnung.

יִחוּס *h. m.* Abstammung, Stammbaum.

יִחוּסָא *a. m.* 1. dass.; 2. Familie.

יִחוּף *h. m.* Barfüssigkeit.

יְחוּפָא *a. m.* barfuss.

יִחוּר *h. m.* Feigenschoss.

יָחַם *h. Hi.* Fehlgeburt haben.

יַחְמָא *a. m., ind.* יַחַם Jes 14, 19 Fehlgeburt.

יַחֲמָא (Sac 3, 2, MS חַמָּא) *a. m.* Teufel.

יָחִיד *h. m., f.* יְחִידָה 1. einzeln; 2. einzig; 3. Hervorragender.

יְחִידָא (Sac 12, 10) *a. m., c. s.* יְחִידָךְ Gen 22, 2 l. יְחִידָךְ, *f. ind.* יְחִידָא Jud 11, 34 dass.

יְחִידָאָה *a. m., ind.* יְחִידַי Gen 3, 22 1. allein; 2. einzeln.

יְחִידִי *h. m., f.* יְחִידִית 1. einzeln; 2. einzig; 3. Bekenner des einzigen Gottes.

יָחַל *h.* (vgl. חול) *Pi.* treffen lassen. *Ho.* niedergelegt werden.

יָחַם *h. Pi.* 1. brünstig machen; 2. erhitzen (?). *Hitp.* brünstig werden.

יַחֵם *a. Pa. inf. c. s.* יַחֲמוּתְהוֹן Gen 30, 41 brünstig machen. *Itpa. pt. pl. f.* מִתְיַחֲמָן Gen 30, 38 brünstig werden.
יַחֲמָא (Hb 2, 15, MS חַמָּא) l. חֲמָא v. חֲמְתָא *a. f.* Gift.
יַחְמוּר *h. m.* eine Antilopenart.
יַחְמוּרָא (Dt 14, 5) *a. m.* dass.
יחן s. חָנָה.
יַחֲנוּן *h. m., pl.* יַחֲנוּנוֹת eine Pflanze.
יַחֲנוּנָא *a. m.* dass.
יָחַם *h. Pi.* 1. die Abstammung nachweisen, Stammbaum aufstellen; 2. zu den Vornehmen zählen, Vorrechte geben. *Hitp.* 1. sich herleiten von, sich seiner Abstammung rühmen; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.
יַחֵס *a. Pa.* 1. zurückführen auf, herleiten von; 2. zu vornehmem Stande erheben. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיַחַסוּ Nu 1, 18 l. אִתְיַחֲסוּ 1. seinen Stammbaum nachweisen, sich zählen unter; 2. in das Geschlechtsregister eingetragen werden.
יַחַס *h. m.* legitime Abstammung.
יחס *h. m.* Genealogie.
יַחֲסוּתָא *a. f.* legitime Abstammung.
יָחַף *h. Hitp.* barfüssig sein.
יְחַף *a., pf.* 3 *pl.* יְחִיפוּ Dt 8, 4 barfuss, sohlenlos sein. *Pa.* dass.
יָחֵף *h. m.* barfuss.
יַחַף *h. m.* 1. Barfüssigkeit; 2. Fussschmerzen, Entzündung der Hufe (?).
יַחְפָא *a. m., ind.* יְחִיף 2S 15, 30 barfuss.
יטא (= אטא) l. אֲתָא.
יְטַב *a., ipf.* יִיטַב (ייטב) Gen 12, 13 gut, wohl sein. *Aph. pf.* אוֹטֵיב Gen 12, 16, 3 *f. pl.* אֵיטֵיבָא Dt 29, 25 Ausg. Sab., MS אוֹטֵיבָא, *inf.* אֵיטָבָא Sac 12, 4 1. Gutes thun; 2. gut sein; 3. gut ausführen. *Ittaph. pt.* מִתּוֹטַב Jon 2, 9 Soc 59 wohlgethan werden.
יָטְבַת s. יוֹדְפַת.
יְטוּרָא *a. m.* 1. *ind.* יְטוּר Jud 20, 38 Rauchsäule; 2. Landschaft am Hermon.
יטסם (jSabb 6[a]) s. טְרִים.
יט״ת Permutation (את״בש) von מנא.
יְיָ, יְיָי Abkürzung des Tetragramms.
יַי *a.* 1. o! 2. s. כַּיי, לַיי.
יַיא *a.* 1. NuJI 21, 29 wehe! 2. (= יְהָא) s. הֲוָא.
יֵיאוּשׁ *h. m.* 1. Verzweiflung; 2. Verzichtleistung.
יֵיאוּשָׁא *a. m.* dass.
יֵיבָא, יֵיבָהּ *a.* (= יְהֵי בַהּ) es verhält sich damit.
יידא s. לָיְידָא.
ייחודא *a. m., c.* יִיחוּד Thr 3, 28 Einheit.
יילעו (jKil 32[b]) l. יִיעוּל (so Ven.), s. עֲלַל.
יֵימָם (Nu 9, 21) *a.* bei Tage.
יֵימַר *m.* Personenname.
יַיִן *h. m., pl.* יֵינוֹת Wein.
יָכוֹל *h.* können, vermögen.
יָכוֹל *h.* möglicherweise, vielleicht; בְּיָכוֹל möglicherweise; כִּבְיָכוֹל gleichsam.
יָכַח *h. Hi.* הוֹכִיחַ 1. zurechtweisen; 2. beweisen; 3. zeigen. *Ni. Hitp.* rechten.
יְכַח *a. Aph.* אוֹכַח Gen 21, 25 zurechtweisen, urteilen. *Itpa. inf.* אִתְוַכָּחָא Koh 9, 3 (MS אִתּוֹכָחָא) *pt. pl.* מִתְוַכְּחִין 2S 19, 10, Koh 3, 18 (MS an beiden Stellen מִתּוֹכְחִין) 1. rechten; 2. gerechtfertigt werden. *Ittaph.* 2 *f.* s. אִתּוֹכַחְתְּ Gen 20, 16 gerechtfertigt werden.
יְכִיל (Ho 12, 5 Soc 59) *a., pf.* 3 *pl.* יְכִילוּ Gen 13, 6, *ipf.* 3 *m. sg.* יְכוּל Ex 10, 5, *pt.* יָכִיל Nu 22, 37 1. können, vermögen; לֵית יָכִיל דְּ es ist unmöglich, dass; 2. überwältigen.
יְכַל s. אֲכַל.
יוּכְלָא (Nu 14, 16) *a. m.* Vermögen, Macht.
יכוליני (EstR 1, 3) l. יוֹבְיָנִי *x. m. pl.* (*Joviani*) Ehrenlegion des Diokletian.
יְכָלְתָּא *a. f.* Vermögen, Macht.
יוּכְנִי. בַּר י׳ *a. m.* Name eines fabelhaften Vogels.

יכרותא (jSabb 14d) l. זְכְרוּתָא (so Ausg. Ven.).

יַלָא (Lev 11, 30) *a. m.* ein blutsaugendes Tier.

יָלַד *h.* gebären, erzeugen. יוֹלְדָיו seine Eltern. *Ni.* 1. geboren werden; 2. entstehen, zu stande kommen. *pt.* נוֹלָד Entstehendes, was erst später eintritt; 3. neu werden (vom Monde). *Pi.* 1. Geburtshülfe leisten, entbinden; 2. erziehen. *Hi.* zeugen.

יְלַד *a., pf.* 3 *f. sg.* יְלֵידַת Gen 16, 1, *ipf.* 3 *f. sg.* תֵּלִיד Gen 17, 19 1. gebären; 2. hervorbringen. *Pa.* 1. Geburtshülfe leisten; 2. zur Welt bringen (werfen). *Aph. pf.* אוֹלִיד Gen 5, 3 zeugen. *Itpe. pf.* 3 *f. sg.* אִתְיְלִידַת Gen 24, 15 geboren werden, entstehen. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְיַלְּדוּ Lv 25, 45 Kinder bekommen.

יֶלֶד *h. m.* Kind, Knabe.

יַלְדָּה *h. f.* 1. junges Mädchen; 2. Schössling.

יַלְדוּת *h. f.* Jugend, Jugendalter.

יַלְדוּתָא *a. f.* dass.

יַלְדוּתָא *a. f., c. s.* יַלְדוּתָךְ Gen 31, 13 Abstammung, Geburt.

יִלּוֹד *h. m.* Geborner.

יָלוֹלָא *a. m.* Klagender (Schakal).

יְלִידָא *a. m.* יְלִיד בֵּיתָא Gen 17, 12 im Hause geborner Sklave.

יָלֵידְתָּא (Lv 12, 7, Jes 13, 8) *a. f.* Gebärerin.

יַלִּילָא *a. m.* Kundschafter.

ילין 1. s. אִלֵּין; 2. s. אִילָן.

ילך s. הָלַךְ.

יָלַל I *h. Pi.* auskundschaften.

יָלַל II *h. Pi.* jammern.

יְלַל I *a. Pa.* auskundschaften.

יְלַל II *Pa. pf.* 3 *f. sg.* יַלֶּלֶת Est II 5, 1, *pt. pl.* מְיַלְּלִין Est II 1, 2 jammern, klagen. *Aph. imp.* אֵילִילוּ Jes 23, 14, *ipf.* 3 *pl.* יֵילְלוּן Jer 47, 2 dass. *Palp. pt. pl.* מְלוֹלְלִין Est II 1, 2 (Druck מילילין) dass. (vom Schrei des Pfauen).

יְלָלָה *h. f.* Jammer, Klage.

יְלָלְתָא *a. f., ind.* יְלָלָא Est II 5, 1 l. יְלָלָא, *c.* יְלָלַת Jer 25, 36 dass.

יְלַף *a., pt.* יָלֵיף Est II 1, 1 1. gewohnt sein, pflegen; 2. lernen. S. אֲלַף.

יַלְפָא *a. m.* Schiff, Floss.

יוּלְפָנָא *a. m.* Lehre.

יַלְתָּא *f.* Personenname.

יָם *h. m.* 1. Meer, See; 2. Behälter (von Mehl, Wasser, Most).

יַמָּא (Gen 9, 2) *a. m., pl. d.* יַמְמַיָא Gen 49, 13 Meer.

יְמָא *a., ipf.* 2 *sg.* תֵּימֵי (viell. *Aph.?*) Dt 5, 11 schwören. *Aph.* 1. *pf.* אוֹמֵי Ex 13, 19 beschwören; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יוֹמֵי Ex 20, 7 schwören.

יַמְבְּרֵס, יוֹמְבְּרוֹס *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname (*Mamre*).

יַמָּה *h. f.* Blutfluss.

יֵמִים (*bibl.*) *h. m. pl.* Maultiere.

יָמִיר *m.* Personenname.

יָמִין *h. f.* rechte Hand, rechte Seite.

יַמִּינָא (Nu 20, 17) *a. f.* 1. rechte Hand; 2. bei der Rechten! 3. Personenname.

יֵימָם (Nu 9, 21) *a.* des Tages, bei Tage.

יְמָמָא (Gen 1, 5) *a. m., pl.* יְמָמִין Ex 29, 18 Tageszeit.

יָמַן *h. Pu. pt.* מְיוּמָן 1. rechtsliegend; 2. geschickt. *Hi.* 1. das Rechte thun; 2. rechts stehen.

יְמַן s. אֲמַן.

יְמַם s. מְמָא.

יַמְרֵים *m.* (Ἰαμβρῆς) Personenname.

יְנָא *a. Aph. ipf.* 2 *pl.* תוֹנוּן Nu 32, 7, תֵּינוּן Ex 20, 20 drücken, übervorteilen.

יָנָה *h. Hi.* הוֹנָה dass.

יֵינוּבְרִים *m.* (Ἰανουάριος) 1. Personenname; 2. Monatsname.

יִנּוֹן *m.* Name des Messias (Ps 72, 17).

יְנּוּן *a. pl.* sie, diese.

יָנוּקָא (Cant 8, 1), יַנּוּקָא (Thr 2, 11 Or 1377) *a. m.* 1. Kind; 2. Jüngling; 3. Personenname.

יְנוּקְתָא *a. f.* Mädchen.

יַנַּי *m.* Personenname (Abkürzung von יוֹנָתָן).

יַנִיבָא, יָאנִיבָא *a. m.* eine Mottenart.

יַנֵּים (יונּוּס) *m.* (Ἰαννῆς) Personenname.

יַנִיקָא *a. m.* Jüngling (Gelehrtenschüler), s. יָנְקָא.

יינוּמְלִין *x. m.* (οἰνόμελι) Weinhonig.

יַנֵּם s. אֲנֵם.

יינם. דיינם (bSabb 129ᵃ) l. רְדִינֵם *x. m.* (ῥόδινος) von Rosenholz (?).

יָנַק *h.* saugen. *Hi.* säugen, ernähren.

יְנַק *a., pt. pl.* יָנְקִין Cant 8, 1 saugen. *Pa. Aph. ipf.* 3 *f. sg.* תּוֹנִיק Gen 21, 7, *pt. pl. f.* מֵינְקָן 1S 6, 7, *d.* מֵינְקָתָא Gen 33, 13 säugen.

יָנְקָא (Dt 28, 50) *a. m., ind.* יָנִיק Jud 8, 20, יָנִיק 1S 15, 3, *pl. d.* יָנְקַיָּא Gen 33, 14, 1K 12, 10 1. Säugling; 2. Jüngling; 3. Schössling.

יַנְקוּתָא *a. f., c. s.* יַנְקוּתִיךְ Jer 13, 27 Jugend.

יַנְקְנָא *a. m., pl. d.* יַנְקְנַיָּא Jes 3, 4 (MS יָנְקַיָּא) jugendlich, kindisch.

יָנְקְתָא (יַנְקְתָא) *a. f., ind.* יָנְקָא Jer 2, 23 (MS יָנְקָא) Kamelstute, s. אֲנָקָא.

יֵים (ייסו, l. יַסֵּי) *ipf. Pa. v.* אֲסָא es heile! wohl bekomms!

יַסָּא, יַסָּה *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יָסַד *h.* 1. gründen; 2. anordnen. *Pi.* 1. gründen; 2. begründen, erweisen. *Hitp.* gegründet werden.

יְסַד *a.* gründen, anordnen. *Pa.* dass. *Itpa. Ittaph.* gegründet, angeordnet werden.

יְסוֹד *h. m.* Grundlage, Fundament.

יִסּוּד *h. m.* Anordnung.

יְסוֹדָא (Lv 9, 9) *a. m.* 1. Grundlage, Fundament; 2. s. אִסְדָּא.

יְסוּפָא *a. m.* Aufhören, Schwinden.

יִסּוּר *h. m.* Züchtigung, Leiden.

יִסּוּרָא *a. m.* 1. *pl.* יִסּוּרִין Jes 53, 8 dass.; 2. יִסּוּרִין Jes 42, 22 Bande, Kerker.

יוּסְטָא *m.* (Ἰοῦστος) Personenname.

יוּסְטִינָא, יוּסְטִינֵי *m.* (Ἰουστῖνος) Personenname.

יסי. חלי י׳ (jPes 29ᶜ) Endivie (*Cichoria Endivia*).

יַסֵּי, יַסִּין, יָאסִין *m.* Personenname (יוֹסֵף).

יָסַם *h. Hitp.* erblinden.

יַסְמִין *x. m.* Jasmin (*Jasminum*).

יָסַף *h. Hi.* הוֹסִיף vermehren, hinzufügen. *Nitpo.* נִתּוֹסַף hinzugefügt, vermehrt werden.

יְסַף *a. Aph. pf.* אוֹסִיף Gen 8, 10, *ipf.* 3 *pl.* יֵיסְפוּן Jer 31, 11 Soc 59 1. vermehren, hinzufügen; 2. wiederum thun. *Ittaph. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתּוֹסַף Nu 36, 3 vermehrt, hingefügt werden.

יָסַר *h. Pi.* züchtigen. *Hitp.* gezüchtigt werden.

יְסַר I *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲיַיסַּר Est II 1, 3 (MS אִיסַר) binden. S. אֲסַר.

יְסַר II *a. Itpa.* gezüchtigt werden.

יוסתיניא l. וְסָתַנְיָא.

יְעָא (Nu 17, 23) *a.* hervorkommen. *Aph.* אָעֵי hervorkommen lassen.

יַעָא *a. m.* Schaufel.

יָעַד *h. Pi.* 1. bestimmen; 2. zum Weibe bestimmen. *Pu.* bestimmt werden.

יְעַד *a. Pa.* 1. zum Weibe bestimmen; 2. verwarnen. *Itpa.* verwarnt werden.

יַעֲדוּת Ortsname.

יִעוּד *h. m.* zum Weibe Bestimmen.

יְעַט *a. Pa.* raten. *Itpa.* sich beraten.

יְעִידָה I *h. f.* 1. zur Frau Bestimmen; 2. Zusammentreffen, Begegnung.

יְעִידָה II *h. f.* Bezeugung.

יָעַל *h. Hiph.* הוֹעִיל nützen.

יָעֵל *h. m.* Steinbock.

יַעְלָא (Dt 14, 5) *a. m.* 1. dass.; 2. יעלא (jNed 37ᵈ, Ausg. Ven. עילא, jMaaser 52ᵃ פילא) l. פּוּלָא.

יַעֲלָה *h. f.* weiblicher Steinbock.

יַעַן *h.* (*bibl.*) weil.

יַעְנָא *a. m.* habgierig.

יַעֲנָה. בַּת י׳ *h. f.* Vogel Strauss.

יָעֵף *h. Pi.* ermüden.
יָעַץ *h.* raten, Rat erteilen. *Pi.* Rat pflegen. *Hitp.* sich beraten.
יְעַץ *a.* raten. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְיְעִיצוּ Jud 19, 30 sich beraten.
יְעַק *a. Itpa.* bedrängt werden.
יַעַר *h. m.* Wald, Dickicht.
יַעְרָא (Ex 2, 3) *a. m.* dass.
יְעַרְתָּא, יַעֲרָתָא *a. f., c.* יַעֲרַת Cant 4, 11 Honigseim.
יָפָה *h. Pi.* 1. schön machen, schmücken; 2. verbessern. יָפָה כֹּחַ Vorrecht verleihen. *Pu.* 1. geschmückt werden; 2. (mit כֹּחַ) Vorrecht erhalten. *Hitp.* 1. verschönt werden; 2. verherrlicht werden.
יָפֶה *h. m.* 1. schön; 2. gut, recht; 3. freundlich; 4. wert; 5. hässlich. כֹּחַ יָפֶה Vorrecht. עַיִן יָפָה Wohlwollen. דַּעַת יָפָה schlechter Geschmack (dessen, der sich nicht ekelt). יָדַיִם יָפוֹת gierig zufahrende Hände.
יִפּוּי *h. m.* Auszeichnung, Vorzug.
יָפֵחַ *h. m.* schnaubend.
יְפִיוּת *h. f.* Schönheit.
יְפֵיפָה (*bibl.*) *h.* sehr schön sein.
יְפֵיפוּת *h. f.* Schönheit.
יְפֵיפִיָּה *h.* 1. *f.* schön; 2. *m.* Engelname.
יָפַע *h. Hi.* הוֹפִיעַ 1. erscheinen; 2. erscheinen lassen.
יְפַע *a.* erscheinen. *Aph.* 1. dass.; 2. erscheinen lassen; 3. überschreiten.
יָצָא *h.* 1. heraus-, hervorgehen. כְּיוֹצֵא בְּ gleichwie. יוֹצֵאת הַחוּץ feile Dirne. 2. aufgehen (von Gestirnen); 3. weggehen; 4. ausgeschlossen sein; 5. überschreiten, abweichen; 6. der Pflicht genügen. יָצָא יְדֵי פ׳ gerechtfertigt sein vor; 7. aufgeführt werden; 8. sein Bedürfnis verrichten; 9. abziehen. *Hi.* 1. hervorbringen, herausgehen lassen, heraustragen; 2. wegnehmen; 3. entlassen; 4. von einer Pflicht entbinden; 5. ausschliessen; 6. überleben.

יְצָא s. שֵׁיצִי.
יְצַב *a. Pa.* befestigen, begründen.
יִצְהָר (*bibl.*) *h. m.* 1. Öl; 2. Personenname.
יָצוּל *h. m.* Deichsel am Pflug.
יָצוּעַ *h. m.* Polster, Lager.
יָצוּק *h. m.* Feststehender, Mächtiger.
יְצִיאָה *h. m.* 1. Herausgehen; 2. Aufgang (der Sonne); 3. Ausgabe; 4. Heraustragen; 5. Einkünfte; 6. Stuhlgang.
יַצִּיב *h. m.* feststehend, giltig, wahr.
יַצִּיבָא *a. m.* 1. *pl. d.* יַצִּיבַיָּא Ex 12, 19 Einheimischer; 2. *ind.* יַצִּיב Sac 14, 9 feststehend.
יְצִיבָה *h. f.* Stehen.
יָצִיעַ *h. m.* Anbau eines Hauses.
יְצִיקָה *h. f.* Giessen.
יָצִיר *h. m.* 1. Gebilde; 2. ein Gerät in der Kelter.
יְצִירָה *h. f.* 1. Erschaffung; 2. Töpferei.
יָצַע *h. Hi.* הִצִּיעַ 1. ausbreiten, ein Lager zurecht machen; 2. vortragen. *Ho.* ausgebreitet sein.
יְצַע *a. Pa. Aph.* dass.
יָצַף *h. Pi.* entmutigen.
יְצַף *a., pf.* 2 *sg.* יְצִיפְתְּ Jes 57, 11, *ipf.* 3 *sg.* יִצִיף 1S 9, 5, *pt. pl.* יַצְפִין Jer 42, 16 betrübt, bekümmert sein. *Pa. inf.* צַפָּא Jer 31, 11 (MS צַפָּא), *Itpa.* dass.
יָצָף *m.* Personenname.
יְצָפָא (1S 25, 31) *a. m.* Kummer. *ind.* יְצַף Wehe!
יָצַק *h.* giessen. *Hi.* הִצִּיק dass. *Ho.* הוּצַק gegossen werden. *pt.* מוּצָק fest.
יָצַר *h.* bilden, schaffen. *Ni.* geschaffen sein.
יָצַר (Am 4, 13) l. צָר (so MS), s. צור.
יֵצֶר *h. m.* Trieb, bes. böser (sinnlicher) Trieb. י׳ הַטּוֹב, י׳ הָרַע guter, böser Trieb.
יִצְרָא (Gen 8, 21) *a. m.* י׳ טָבָא, י׳ בִּישָׁא dass.
יָצַר s. יָצִיר.
יָצַת *h. Hi.* הִצִּית anzünden. *Ho.* הֻצַּת angezündet werden.

יָקָא *m.* Personenname.
יָקַב *h. Pi.* aushöhlen.
יֶקֶב *h.* 1. Kelterkufe; 2. Aushöhlung.
יָקַד *h.* brennen. *Ho.* verbrannt, angezündet werden. *Hittaph.* sengen.
יְקַד *a., pt.* יָקְדָא Lv 6, 6 brennen, anzünden. *Aph. pf.* 1 *m. sg.* אוֹקֵידִית Dt 9, 21 anzünden. *Itpa.* in Flammen stehen. *Ittaph. ipf.* 2 *m. s.* תִּתּוֹקַד Lv 6, 23 verbrannt werden.
יְקוֹד *h. m.* Brand, Verbrennung.
יְקוּם *h. m.* Wesen, Bestand, Lebendiges.
יְקוּמָא (Gen 7, 23) *a. m.* dass.
יְקִידָה *h. f.* Brennen, Brand.
יְקִידוּתָא *a. f., c.* יְקִידוּת Jes 33, 14 Verbrennen.
יְקִידְתָא (Lv 10, 6) *a. f., pl. d.* יְקִידְיָא Nu 17, 2 Brennen, Brand.
יוֹקְיָנוֹס (?) (ὠκεανός) Ortsname.
יַקִּיר *h. m.* 1. schwer; 2. vornehm.
יַקִּירָא *a. m.* 1. *c.* יַקִּיר Ex 4, 10 schwer; 2. teuer; 3. *pl.* יַקִּירִין Nu 22, 15 geehrt, vornehm.
יַקִּירוּתָא *a. f.* Würde.
יְקוּמֵינִי *x. f.* (οἰκουμένη) bewohnte Erde.
יְקוֹנָא *x. m.* (εἰκών) Bild.
יקינמון s. דִּיקְנְמִין.
יָקַר *h.* schwer sein. *Pi.* ehren. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. ehren; 2. steigen im Preis, teuer werden. *Ho.* dass. wie 2.
יְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *f. pl.* יְקָרָא Gen 48, 10 schwer sein; 2. *pf.* 3 *f. sg.* יְקָרַת 1S 26, 21 teuer sein; 3. in Ehren stehen. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיַקַּר 1S 2, 30, *inf.* יַקָּרָא Nu 24, 11 ehren; 2. *pf.* 1 *sg.* יַקָּרִית Ex 10, 1 schwer, hart machen, verstocken; 3. *pf.* 2 *sg.* יַקַּרְתָּא Jes 43, 23 schenken. *Aph.* אוֹקַר 1. ehren; 2. beschenken. *Itpa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אִתְיַקַּר Ex 14, 17 sich verherrlichen; 2. *pf.* 3 *sg.* אִתְיַקַּר Ex 7, 14 (MS אִתְקַף) schwer werden, sich verstocken; 3. teurer werden; 4. *pf.* 2 *sg.* אִתְיַקַּרְתָּא Jes 43, 4 geehrt werden.

יָקָר *h. m.* 1. schwer; 2. teuer; 3. vornehm.
יוּקְרָא *a. m.* 1. Schwere; 2. hoher Preis; 3. Beschwerde.
יְקָרָא (Ex 16, 7) *a. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Preis; 3. Ehrengeschenk.
יַקְרוּת *h. f.* Würde.
יָקַשׁ *h. Ni.* gefangen werden.
יקשן l. קִישְׁן.
יָרֵא *h.* fürchten. *pt. pass.* יָרֻאוּי gefürchtet. *Ni.* gefürchtet werden. *pt.* נוֹרָא furchtbar. *Hitp.* 1. sich fürchten; 2. gefürchtet werden.
יְרָא *a. Aph. inf.* אוֹרָאָה Mi 6, 4 lehren.
יִרְאָה *h. f.* 1. Furcht, Ehrfurcht; 2. *pl.* יִרְאוֹת Gottheit, Götze.
יַרְבּוּז *h. m.* Beermelde, Erdbeerspinat (*Blitum virgatum*).
יַרְבּוּזָא *a. m.* dass.
יָרַד *h.* 1. herabsteigen, herabfallen. עוֹלֶה וְיוֹרֵד (v. Opfer) nach den Vermögensverhältnissen im Wert steigend und fallend; 2. sich entfernen. *pt. pass.* יָרוּד niedriggestellt (im Ansehen, Wert). *Hi.* 1. herabbringen; 2. entfernen; 3. einsetzen. לֹא מַעֲלֶה וְלֹא מוֹרִיד er lässt unberücksichtigt.
יוֹרְדָה *h. f.* Fluss.
יַרְדְּנָא (Dt 26, 17), יוֹרְדְּנָא *a. m.* Jordan.
ירדינון (SchemR 23) l. קְדְרִינוֹן.
יָרָה *h.* 1. hervorschiessen; 2. werfen. *Hi.* 1. werfen, schiessen; 2. lehren, unterweisen.
יְרוֹאָר *h. m.* ein Bitterkraut (*Ferula spec.*).
ירוד l. יְרוֹר.
ירודא l. יְרוֹדָא.
יָרוֹק *h. m.* gelb, grün.
יָרוֹקָא *a. m.* 1. *ind.* יָרוֹק Lv 13, 49 gelb, grün; 2. *d.* יָרוֹקָא Nu 22, 4 Kraut, Laub.
יְרוֹקָה *h. f.* 1. Grünes. יְרוֹקָה שֶׁעַל פְּנֵי הַמַּיִם Wasserlinse. יְרוֹקַת חֲמוֹר Eselsgurke (*Ecbalium Elaterium*); 2. Gelbsucht.

יַרוֹקָנָא *a. m., pl.* יַרוֹקָנִין 2K 4, 39 (MS יַרְקוּנִין) Kraut, Gemüse.
יַרוֹקְתָא *a. f.* gelblicher Edelstein.
יָרוֹד *h. m.* 1. Schakal; 2. Augenkrankheit.
יָרוֹדָא (Jer 2, 24) *a. m., pl.* יָרוֹדִין Jes 13, 22, Mi 1, 8 Schakal.
יְרוּשָׁלַיִם *h.* Jerusalem.
יְרוּשְׁלֵם (Gen 14, 18, MS ohne Schewa), יְרְשְׁלֵם (Jes 51, 17; 52, 1. 2. 9 Soc 59) *a.* Jerusalem.
יְרוּשְׁלְמָאָה *a. m.* 1. jerusalemisch; 2. Jerusalemer.
יְרוּשַׁלְמִי *h. m.* dass.
יָרוּתָא (2S 14, 7) *a. m.* Erbe.
יְרוּתְּתָא s. יְרְתְּתָא.
יָרֵחַ *h. f.* Mond.
יֶרַח *h. m.* 1. Monat; 2. בֵּית י׳ Ortsname.
יַרְחָא *a. m., ind.* יְרַח Dt 33, 14 1. *d.* יַרְחָא 1S 20, 5 Neumond; 2. Monat. רֵישׁ יַרְחָא Nu 28, 14 Neumond. יַרְחָא דְעִבּוּרָא Koh 2, 7 Or 2377 Schaltmonat.
יַרְחִינָאָה *a. m.* Berechner des Mondlaufs.
יְרִי Zauberwort.
יָרִיד *h. m.* Jahrmarkt.
יְרִידָא *a. m.* dass.
יְרִידָה *h. f.* Herabfallen, Herabsteigen.
יְרִיָּה *h. f.* Wurf.
ירינון (jDem 22[b], Ven. (וורינון) l. וְרְדִינוֹן.
יְרִיעָה *h. f.* 1. Vorhang; 2. Bogen, Blatt.
יְרִיעֲתָא (Ex 26, 2) *a. f.* Vorhang.
יָרֵךְ *h. f., du.* יְרֵכַיִם, *pl.* יְרֵכוֹת 1. Hüfte, Schenkel; 2. Seite; 3. gerader Strich.
יַרְכָא (Ex 1, 5) *a. f., ind.* יְרֵךְ Nu 5, 22, *pl.* יַרְכָן Ex 28, 42, יַרְכִין, *c. s.* יַרְכֵיהוֹן Cant 7, 2 1. Hüfte; 2. Seite.
יַרְכוּנָא *a. f.* dass.
יורכין (DtJI 34, 6, MS וורכן oder וורמן) l. יַרְקָן, s. יַרְקְתָא.
יַרְמוּךְ Flussname.
ירמטיא (Erach 5, 1, andere Lesarten דמטיה, ידמטיא, רימטיא) *f.* Personenname.
ירנקא l. יַרְקוּנָא.
יַרְקָא *a. m.* Gift.
ירע s. רְעַע.
יְרַע *a. Pa.* verzagt machen. *Itpe.* verzagen.
יַרְעֲנָה (יַרְעִינָה) *h. f., pl.* יַרְעֲנִין eine zum Waschen dienende Pflanze.
יָרַק *h. Hi.* הוֹרִיק 1. blass werden; 2. blass machen; 3. glänzen machen; 4. הוֹרִיק פָּנִים trotzig sein.
יְרַק I *a. Aph.* blass werden.
יְרַק II *a.* ausspucken.
יָרָק *h. m., pl.* יַרְקוֹת Kraut. יַרְקוֹת חָמוֹר s. יְרוֹקַת חָמוֹר.
יַרְקָא (Dt 11, 10) *a. m.* dass. יַרְקָא דְקוּלְיָא Salzkraut (*Salsola*).
יַרְקָא *a. m., pl. f.* יַרְקָן Lv 14, 37 gelb, grün.
יֵרָקוֹן *h. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.
יַרְקוּנָא (Dt 28, 22, MS יַרְקָנָא) *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* יַרְקוּנִין 2K 4, 39 Kraut; 3. Würzwein.
יוּרְקְמִי (יורקמו) *m.* Name eines Engels.
יַרְקָנָא (Dt 28, 22), יוּרְקָנָא *a. m.* 1. Gelbsucht; 2. Getreidekrankheit.
יַרְקָנָא *a. m., ind.* יַרְקָן Ex 28, 17 ein gelber Edelstein.
יַרְקְרִיקָא (Lv 11, 18) *a. m.* Name eines Vogels.
יְרַקְרַק *h. m.* blassfarbig, grün.
יַרְקְתָא *a. f.* ein Edelstein.
יָרַשׁ *h.* erben, in Besitz nehmen. *Hi.* 1. vererben, zum Besitz geben; 2. vertreiben.
יְרֻשָּׁה *h. f.* 1. Erbteil; 2. Besitznahme.
יְרֵית (Nu 24, 24) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יֵירַת Gen 21, 10 erben, in Besitz nehmen. *Aph.* vererben, zum Besitz geben.
יַרְתוּתָא *a. f.* Erbbesitz.
יְרוּתְּתָא *a. f., ind.* יְרוּתָּא Nu 24, 18, *c. s.* יְרוּתְּתֵיהּ Dt 2, 12 dass.

יִשְׂרָאֵל *m.* 1. Israel; 2. Israelit.
יִשְׂרְאֵלִי *h. m., f.* יִשְׂרְאֵלִית Israelit.
יָשַׁב *h.* 1. sich setzen, sitzen bleiben; 2. ruhig sein. *Pi.* 1. setzen, legen; 2. ordnen; 3. beruhigen; 4. bevölkern. *Hi.* 1. setzen, sitzen lassen; 2. einsetzen. *Ni.* bewohnt werden. *Pu.* 1. sitzen; 2. beruhigt sein. *Hitp.* 1. besetzt, bevölkert werden; 2. beruhigt werden.
יְשַׁב *a. Itpa.* beruhigt werden.
יֶשֶׁבְב *m.* Personenname.
יֵשׁוּ *m.* Personenname (יֵשׁוּעַ).
יִשּׁוּב *h. m.* 1. Besetzen, Bewohnen; 2. bewohnte Gegend; 3. ruhige Überlegung, Gesittung.
יְשׁוּרִין (?) *h. m. pl.* Ballaststeine (?).
יֵשׁוּעַ *m.* 1. Personenname; 2. absichtlicher Ersatz für פִּדְיוֹן.
יְשׁוּעָה *h. f.* Erlösung, Hilfe.
יָשַׁט *h. Hi.* 1. ausstrecken; 2. reichen.
יְשַׁט *a. Aph. pf.* אוֹשִׁיט Ex 22, 7 1. ausstrecken; 2. reichen. *Ittaph. pt. f.* מִתּוֹשְׁטָא Ez 2, 9 ausgestreckt werden.
יְשִׁיבָה *h. f.* 1. Sitzen, Sitz; 2. Wohnen; 3. Sitzung, Akademie.
ישוּרין s. יְשׁוּרִין.
יְשִׁימָא *m.* Personenname.
יָשִׁישׁ *h. m.* alt, ehrwürdig.
יִשְׁמָעֵאל *m.* 1. Ismael; 2. Arabervolk; 3. Islam.
יִשְׁמְעֵאלִי *h. m.* Araber.
יָשֵׁן *h.* schlafen.
יָשֵׁן *h. m.* schlafend.
יָשַׁן *h. Pi.* alt werden lassen, aufheben. *Pu.* aufgehoben werden. *Ni.* alt sein. *Hitp.* 1. alt werden; 2. dass. wie *Pu.*
יָשָׁן *h. m.* alt.
יָשַׁע *h. Hi.* הוֹשִׁיעַ helfen. *Ni.* נוֹשַׁע Hülfe erhalten.
יְשַׁף *a. Aph.* anblasen, anfachen.
יָשְׁפֵה *h. f.* Jaspis.
יָשַׁר *h. Pi.* 1. fest, gerade machen; 2. s. אָשַׁר.
יְשַׁר *a.* s. אָשַׁר.
יָשָׁר *h. m.* 1. recht, gerade; 2. redlich, fromm. *f.* יְשָׁרָה freiwilliges Opfer.
יַשְׁרָא *a. m.* dass.
יַשְׁרוּת *h. f.* 1. Redlichkeit, rechtes Verhalten; 2. Freiwilligkeit.
יַשְׁרוּתָא *a. f.* sittliches Urteil.
יָת (Gen 1, 1) *a.* Zeichen des Akkusativs. *c. s.* יָתִי, יָתָךְ, יָתִיךְ Nu 5, 21 u. s. w. mich, dich. יָתֵיהּ, *f.* יָתַהּ Dt 18, 8, *pl.* יָתְהוֹן jener.
יְתִיב (Gen 19, 30) *a., ipf.* 3 *m. sg.* יְתִּיב Lv 13, 46, *imp. sg.* תִּיב Gen 35, 1 1. sitzen, weilen, bleiben; 2. bewohnt sein. *Pa.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲיַתֵּיב Jes 43, 20 besetzen, bewohnt werden lassen; 2. beruhigen. *Aph. pf.* אוֹתֵיב, אֵיתֵיב, 1 *sg.* אוֹתֵבִית Lv 23, 43 setzen, wohnen lassen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* אִתְיַתְּבַת Jer 6, 8, *ipf.* 2 *sg.* תִּתְיַתַּב Jes 62, 4 bewohnt werden; 2. beruhigt werden. *Ittaph.* 1. *pf.* אִתּוֹתַב Gen 20, 1 sich als Fremdling niederlassen; 2. *pf.* 3 *f. pl.* אִתּוֹתַבָא Ez 26, 19 (MS אִתְיַתַּבָא) bewohnt werden; 3. beruhigt werden.
יָתְבָא *a. m., pl. c.* יָתְבֵי Ex 23, 31 Bewohner.
יָתֵד *h. f., pl.* יְתֵדוֹת 1. Pflock; 2. Mächtiger; 3. Wegmarke (die Weggrenze bezeichnend).
יָתוּבָא *a. m.* Beisasse.
יְתוּבָא *a. m.* Wohnstätte.
יָתוּךְ *h. m.* Ausgiesser (ein zum Herde gehörendes Gerät).
יָתוֹם *h. m.* Waise, vaterloses Kind.
יְתוֹמָא *a. m.* dass.
יְתוֹמָה *h. f.* dass.
יִתּוּר *h. m.* Hinzufügung.
יִתּוּרָא *a. m.* 1. dass; 2. Hinzugefügtes.
יַתּוּשׁ *h. m.* 1. Mücke; 2. ein anderes kleines Insekt.
יַתּוּשָׁא *a. m.* dass.

יָתֵיב *a. m., f. d.* יָתֵיבְתָּא Ex 16, 35, Jes 54, 1 bewohnt.

יַתִּיךְ s. יַתּוּךְ.

יָתֵיר s. יָתֵר.

יַתִּירָא *a. m.* 1. *ind.* יַתִּיר Ex 26, 12 überschüssig; 2. mehr. יַתִּיר מִן Ru 3, 12, Koh 12, 12 mehr als; 3. übermässig; 4. sehr.

יתך s. נְתַךְ.

יָתַם *h. Pi.* zur Waise machen. *Hitp.* verwaist werden.

יַתְמָא *a. m., ind.* יִיתַם Dt 27, 20, *pl.* יַתְמִין Ex 22, 23 1. Waise; 2. Ortsname.

יַתְמְתָא, יִתְמְתָּא *a. f.* Waise.

יתינׄיא (GenJI 10, 2) l. וִיתִינָיָא (so MS).

יָתַר *h. Pi.* hinzufügen. *Hi.* 1. übrig lassen; 2. hinzufügen. *Ni.* übrig bleiben. *Pu.* überschüssig sein. *Hittaph.* übrig gelassen werden. S. וְתַר.

יְתַר *a., pf.* 3 *f. sg.* יִתְרַת Ex 36, 7 übrig bleiben. *Pa.* hinzufügen. *Aph. pf.* אוֹתַר Gen 21, 25, אֲיְתַר übrig lassen, Überfluss haben lassen. *Itpa.* אִיַּתַּר 1. übrig bleiben; 2. hinzugefügt werden. *Ischtaph.* אִשְׁתּוֹתַר übriggelassen werden. S. וְתַר.

יָתֵר *h. m.* 1. Überschuss habend; 2. überzählig; 3. *plene* geschrieben.

יָתֵר (?) *a.* יָתֵר מִן Ru 3, 12 (MS יַתִּיר) mehr als.

יָתֶר *h. a.* mehr.

יַתְרָא *a. m.* 1. *pl.* יַתְרִין Jud 16, 7 Seil; 2. Bogensehne; 3. die flache Seite des Gedärmes.

יִתְרוֹן *h. m.* 1. Vorzug, Unterschied; 2. Hinzufügung; 3. Überfluss.

יוּתְרָנָא *a. m.* Nutzen, Gewinn.

כ

כ 1. der elfte Buchstabe des Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 20.

כְּ *h.* wie, gemäss. כְּמוֹת (auch mit Suff.) wie. כְּ — כָּךְ wie — so. כְּעֵין, כְּגוֹן nach Art von. כְּנֶגֶד entsprechend. כְּדֵי, כְּדֵי s. דֵּי. כְּלַפֵּי gegen hin, gegenüber. כַּמָּה 1. wie viel, wie lange, wie sehr?; 2. wie viel; 3. viel. כְּשֶׁ 1. während, so lange als; 2. als; 3. wann, wenn. מִכְּשֶׁ von dann ab, wann. לִכְשֶׁ dann, wann. כָּךְ, כֵּן — כְּשֵׁם שֶׁ wie — so. כְּדֶרֶךְ שֶׁ, כְּמוֹת שֶׁ, כְּמוֹ שֶׁ, כְּמָה שֶׁ wie. auf die Weise, wie. כְּלַפֵּי שֶׁ dem gegenüber, dass. כְּאִלּוּ als ob.

כְּ (Dt 23, 25) *a.* wie. כְּעֵין Dt 33, 28, כְּגוֹן nach Art von. כְּ הֵי s. הֵיךְ. כְּ — כֵּן so — wie. כְּמוֹם Lv 25, 52 gemäss. כָּל קֳבֵיל Rut 4, 4, כל קבל (richtiger כָּלֳקֳבֵיל) gegenüber, entsprechend. כְּלַפֵּי Koh 7, 9 gegen hin, gegen. כַּמָּה 1. Gen. 47, 8 (richtiger כְּמָה) wie viel? wie lange?; 2. Cant 4, 1 wie sehr; 3. viel. כַּד, כְּדְ Ex 12, 9, כַּד Gen 39, 18 1. als, wenn; 2. wie das, was. כְּמָא דְ — כֵּן Ex 1, 12, כְּמָה דְ wie — so. כְּגוֹן דְ wie. כָּלֳקֳבֵל דְ Koh 5, 15 (MS כָּל קֳבֵל דְ) dementsprechend dass.

כָּא (Dt 5, 3) *a.* hier. עַד כָּא Gen 22, 5 bis hier. מִכָּא Gen 37, 17 von hier. לְכָא וּלְכָא Ex 2, 12 hierhin und dorthin. מִכָּא — מִכָּא Ex 17, 12 von dieser, von jener Seite. אִכָּא es giebt, ist. לֵיכָּא Est II 1, 9 es giebt, ist nicht.

כָּאַב *h.* Schmerz empfinden, schmerzen. *Hi.* Schmerz verursachen.

כְּאַב *a.*, *pt.* כָּאֵיב 1S 22, 8, כָּיֵיב, *pl. d.* כָּאֲבַיָּא Ez 34, 4 Soc 59, 1. כָּאֲבַיָּא dass. *Pa.* כַּיֵּיב Schmerzen bereiten.

כְּאֵב *h. m.* Schmerz.

כֵּאֲבָא *a. m.*, *c.* כְּאֵב Jes 65, 14 1. dass. 2. Wunde. S. כֵּיבָא.

כָּאן *h.* hier. מִכָּאן von hier, von jetzt ab. מִכָּאן וּמִכָּאן von beiden Seiten. עַד כָּאן bis hier. לְאַחַר מִכָּאן nachher. S. auch כָּן.

כָּאן *a.* dass. מִכָּאן, מִכָּן Est II 1, 1; 5, 1 von hier. כָּאן — כָּאן hier — dort. S. auch כָּן.

כָּאר *x. m.* Esel.

כָּאַר *h.*, *pt. pass.* כָּאוּר hässlich.

כָּאתָא *a. f.* Schelten.

כְּבָא *a. Pa.* כַּבִּי auslöschen.

כַּבָּא *a. m.* Excrement, Mistfladen.

כְּבָא *a. m.* Geröstetes.

כְּבָא *a. m.* 1. *pl.* כִּבִּין Gen 3, 18 Dornstrauch; 2. s. כּוּבָא; 3. s. קְבְתָא. Vgl. כּוּבָא.

כְּבָאי s. כְּבְיָא.

כְּבַב *a. Pa.* rösten.

כִּבְבָא *a. m.* s. כַּבָּא.

כִּבֵּד *h. Pi.* 1. ehren; 2. ein Ehrengeschenk geben; 3. reinigen, fegen. *Pu.* geehrt werden. *Hi.* 1. beschwerlich sein; 2. schlimm werden; 3. schwer machen, verhärten; 4. ausfegen. *Hitp.* 1. geehrt werden; 2. sich erheben; 3. gefegt werden.

כְּבַד I *a. Pa.* fegen. *Itpa.* gefegt werden.

כְּבַד II *a. Aph.* erzürnen.

כֹּבֶד s. כּוֹבֵד.

כָּבֵד I *h. m.* 1. schwer; 2. Schwere.

כָּבֵד II *h. m. f.* Leber.

כַּבְדָא (Ex 29, 13) *a. f.* dass.

כָּבָה *h.* verlöschen. *Pi.* auslöschen.

כָּבוֹד *h. m.* 1. Ehre, Herrlichkeit; 2. Bezeichnung für Gott.

כִּבּוּד *h. m.* 1. Ehrung; 2. Ausfegen.

כִּבּוּי *h. m.* Löschen.

כבויי (bEr 29ᵇ) l. כְּבַיי, s. כַּבְיָא.
כָּבוּל Ortsname.
כָּבוּל *h. m.* Kopfbinde der Frauen.
כִּבּוּס *h. m.* Waschen (von Kleidern).
כְּבוּסָה *h. f.*, s. כְּבִיסָה.
כִּבּוּשׁ *h. m.* 1. Unterwerfung; 2. Demütigung; 3. Aufstieg.
כְּבוּשָׁא *a. m.* 1. Pressung; 2. *pl. c. s.* כְּבוּשֵׁיהוֹן Ex 27, 10 Überzug, Belag.
כְּבִי s. כַּבְיָא.
כַּבְיָא *a. m.* Mistfladen.
כַּבְיָא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinngewebe.
כְּבִינָה *h. f.* Überwurf.
כְּבִינְתָא *a. f.*, *pl. d.* כְּבִינָתָא Jes 3, 23 dass.
כְּבִיסָה *h. f.* 1. Waschen; 2. Waschwasser; 3. Waschmittel.
כְּבִישָׁה *h. f.* Betreten.
כְּבִישְׁתָא *a. f.*, *ind.* כְּבִישָׁא 1 S 6, 12 (MS כִּבְשָׁא), *pl.* כְּבִישִׁין Jes 40, 3 (MS כִּבְשִׁין) gebahnter Weg.
כְּבִיתָא *a. f.* Rundung.
כַּבְכָּב *h. m.* Schale.
כָּבַל *h.* fesseln, binden. *Pu.* gebunden sein.
כְּבַל *a.*, *pt. pass. pl. f.* כְּבִילָן Koh 12, 4 dass. *Pa. pt. pass.* מְכַבַּל gebunden, unfruchtbar.
כֶּבֶל *h. m.* Fessel, Knöchelring.
כַּבְלָא *a. m.*, *pl.* כַּבְלִין Thr 3, 7 dass.
כָּבַן *h.* umhüllen. *Pi.* dass.
כְּבַן *a.*, *pt. pass.* כְּבִינָא Ez 27, 18, l. כְּבִינָא dass. *Pa.* dass.
כִּבְנָה s. כְּבִינָה.
כָּבַס *h.*, *pt.* כּוֹבֵס Wäscher (von Kleidern). *Pi.* waschen. *Pu. Hitp.* gewaschen werden.
כֶּבֶס *h. m.* Waschung.
כְּבָסָא, כּוּבָסָא *a. m.* 1. Datteltraube. 2. Hoden.
כֹּבַע s. כּוֹבַע.
כָּבַר *h.* sieben (mit dem Getreidesieb). *Ni.* gesiebt werden.
כְּבַר *a. Pa.* schwefeln.
כְּבָר *h.* längst.
כְּבַר (Jer 38, 9, Koh 1, 10, Est II 5, 14) *a.* dass.
כְּבָרָה *h. f.* Getreidesieb, Schwinge.
כִּבְרִיתָא, כַּבְרִיתָא *a. f.* 1. Schwefel; 2. Ortsname; 3. l. כַּבָּרִיתָא.
כֶּבֶשׂ *h. m.* Schaf.
כִּבְשָׂה *h. f.* dass.
כָּבַשׁ *h.* 1. niederdrücken, pressen; 2. unterdrücken; 3. zurückhalten; 4. unterwerfen; 5. einlegen. *pt. pl.* כְּבוּשִׁין Eingemachtes; 6. ebnen, pflastern; 7. vergewaltigen. *Ni.* 1. niedergedrückt werden; 2. unterwürfig sein; 3. vergewaltigen. *Pi.* 1. niederdrücken, eben machen; 2. klar machen; 3. unterwerfen, erobern. *Hi.* einnehmen. *Hitp.* unterworfen werden.
כְּבַשׁ (Nu 32, 42), כְּבֵישׁ *a.* 1. *pf.* 2 *m. sg.* כְּבִישְׁתְּ Ex 9, 17, *ipf.* יִכְבּוֹשׁ Mi 7, 19 niederdrücken, niedertreten, unterwerfen; 2. *imp. pl.* כְּבִישׁוּ Jes 40, 3 Soc 59, *pt. pass. f.* כְּבִישָׁא Nu 20, 19 ebnen, pflastern; 3. vergewaltigen; 4. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְבּוֹשׁ Dt 22, 1, *inf.* מִכְבַּשׁ Lv 20, 4 zudrücken, niederdrücken, wegwenden (das Auge, den Blick), unberücksichtigt lassen; 5. verbergen; 6. zurückhalten. *Pa.* 1 *ipf.* יְכַבֵּישׁ Gen 49, 15 unterwerfen; 2. *pt. pass. m. pl.* מְכַבְּשִׁין Ex 27, 17 belegen, pflastern. *Itpe.* 1. *ipf.* 2 *f. sg.* תִּתְכְּבֵישׁ Nu 32, 22 unterworfen werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְכְּבִישׁוּ Gen 4, 5 sich senken (vom Blick).
כֶּבֶשׁ *h. m.* 1. Pressung; 2. Tritt, Aufstieg; 3. Eingelegtes.
כִּבְשָׁא *a. m.* 1. Pressung, Pressgewicht; 2. *c.* כֵּיבַשׁ Jes 66, 1 Soc 59 Fussschemel; 3. Schwängerung. בֵּי כִבְשָׁא unbewässertes Feld; 4. *d.* כֵּיבְשָׁא 2 S 20, 12, *pl. ind.* כִּבְשִׁין Jes 40, 3, *d.* כִּבְשַׁיָּא Ri 20, 45 gebahnter Weg, Strasse; 5. *d.* כִּבְשָׁא Ez 45, 4 geebneter

Platz; 6. *ind.* כָּבָשׁ 1K 7, 30 (MS מְכַבָּשׁ) Überzug, Belag; 7. Eingelegtes; 8. Geheimnis.

כִּבְשׁוֹן *h. m.* Geheimnis.

כִּבְשָׁן *h. m., pl.* כִּבְשָׁנוֹת Ofen für Töpfer, Glasmacher, Kalkbrenner.

כְּבַשְׁנָא *a. m.* eine Taubenart.

כְּבִישְׁתָא s. כְּבַשְׁתָּא.

כְּבֶשֶׁת *h. f.* Eingelegtes.

כְּגוֹן s. גְּוָנָא, גְּוַן.

כגני (bBer 58ª) l. כְּגַנִּי, s. כְּאַנְנָא.

כַּד, כַּד *a.* 1. כַּד Ex 17, 11 als, wenn; 2. כִּיד Jes 9, 1, Jerem 13, 17, Am 9, 2 wie wenn; 3. כַּד Ex 12, 9 wie, als; 4. כַּד wie das, was.

כַּד *h. m.* 1. grosser Krug; 2. bauchig.

כַּדָּא *a. m., pl. d.* כַּדַּיָּא Ri 7, 18 Krug.

כְּדָא *a.* so.

כְּדַב *a., pt. pl.* כָּדְבִין Hos 4, 2 l. mit MS כַּדְבִין, s. כַּדְבָא. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּכַדְּבוּן Lv 19, 11 lügen; 2. *pf.* 3 *f. sg.* כַּדִּיבַת Gen 18, 15 leugnen; 3. zum Lügner machen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְכַּדְּבוּן Dt 33, 29 heucheln; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִתְכַּדַּב 2 K 4, 16 Soc 59 sich als lügenhaft erweisen.

כַּדְבָא, כִּדְבָא *a. m., pl.* כַּדְבִין Ri 16, 10, Hos 7, 13 Lüge.

כַּדְּבָא *a. m., pl. d.* כַּדְּבַיָּא Jes 30, 9 lügnerisch.

כַּדְבוּבָא *a. m.* Lüge.

כַּדְבוּתָא *a. f.* dass.

כדד s. כָּדָד.

כַּדָּד *h. m.* Krugmacher.

כדה (jJom 44ᵈ) l. כרה, s. כְּרָא.

כְּדוּ (Ri 5, 9) *a.* (= כְּדְהוּא) 1. jetzt. עַד כְּדוּ Thr 3, 50 (MS עַד דְּ) bis jetzt, מִן כְּדוּ von jetzt ab, כְּדוּ דְ Ri 5, 8 Soc 59 dann, wann, עַד כְּדוּ דְ bis dann, wann; 2. als er.

כְּדוֹם *h. m.* Gerät mit Haken (zum Herausziehen des in den Brunnen gefallenen Eimers).

כְּדוּן (Est II 8, 7 Or 2377; Or 2375 כְּדוּן) *a.* (= כְּדְהוּאן) jetzt. עַד כְּדוּן bis jetzt. מִן כְּדוּן von jetzt.

כַּדּוּר *h. m.* Ball, Kugel.

כַּדּוּרָא *a. m.* dass.

כַּדּוּרִית, כַּדּוּרֶת *h. f.* dass.

כְּדִי I *a.* (= כְּדְהִיא) 1. nur so, zwecklos. בִּכְדִי um nichts; 2. als, wenn sie.

כְּדִי II *a.* (= כְּ — דִי) als, wenn. מִכְּדִי da ja.

כְּדַי, כְּדַאי *h.* 1. genügend; 2. würdig. כְּדֵי so viel nötig ist für. כְּדֵי לְ so viel nötig ist, um zu. כְּדֵי שֶׁ sodass, damit. עַד כְּדֵי שֶׁ so lange als, bis.

כְּדַי, כְּדַאי *a.* würdig.

כַּדִּיבָא *a. m., pl. d.* כַּדִּיבַיָּא Jes 30, 9 (MS כַּדְּבַיָּא) Lügner.

כְּדִידִית (?) *h. f.* kleiner Krug.

כַּדִּית *h. f.* dass.

כְּדַיִן (Ex 12, 11) *a.* 1. so; 2. nun. בִּכְדַיִן 1K 22, 20 auf diese Weise. מִכְּדַיִן 2S 23, 4 von da ab.

כדכייאות (Siphre Dt 204 Ven. 1545; Jalk. Sch. I 923 Salon. 1526 נדניות) l. כַּרְכְּדָאוֹת, s. כָּרְכֹּד.

כַּדְכֹּד *h. m.* ein Edelstein.

כדכור, כדכוי (beides Num JI 34, 8 Ven. 1591) l. כַּרְכוֹי, s. כַּרְכָא.

כדכרנא, כדכדיינון, כדכודין, l. כַּרְכְּדְנָא, כַּרְכְדוּנִין, s. dass.

כדמת s. כרמת.

כָּדַן *h.* anspannen. *Pu. pt.* unterjocht, dienstbar.

כְּדְנָא *a.* so.

כַּדְנָא Est II 1, 2 (nicht MS) *a. m.* kleiner Krug.

כְּדְנַן (Gen 32, 4) *a.* so.

כידום l. בִּירוֹם.

כדופסלה (jSabb 8ᵇ) l. כְּרוּפְסָלָה, s. dass.

כָּדַר *h. Hitp.* geschleudert werden (v. Ball).

כָּה *a.* hier, s. כָּא.

כְּהָא *a., pf.* 3 *f. sg.* כְּהַת Dt 34, 7, 3 *f. pl.*

כָּהָיָא Gen 27, 1 l. קְהִיָא 1. trübe werden; 2. traurig sein. *Pa.* 1. trübe machen, blenden; 2. *pf.* כַּהָא 1S 3, 13 n. d. Hebr., l. כַּהָא (so MS). *Aph. pf.* 2 *f. pl.* אַכְהִיתִין Ez 13, 22 trübe machen, traurig machen. *Itpa. pf.* אִתְכָּהִי Ez 13, 22 traurig gemacht werden.

כָּהָה *h.* 1. trübe werden; 2. mattfarbig sein. *Hi.* 1. trübe machen; 2. mattfarbig werden.

כָּהוֹן s. כִּיהוֹן.

כְּהוּת *h. f.* Trübung (der Augen).

כְּהוּתָא *a. f.* Schelten.

כְּהִיוּתָא *a. f.* Trübung (der Augen).

כְּהַל *a., pt.* כָּהִיל Cant 7, 9 vermögen.

כָּהַן *h. Hitp.* 1. Priesterdienst üben. 2. das Priestertum erhalten.

כֹּהֵן *h. m.* Priester. כֹּהֵן גָּדוֹל Hoherpriester. כֹּהֵן הֶדְיוֹט gewöhnlicher Priester. תּוֹרַת כֹּהֲנִים 1. Leviticus; 2. halachischer Midrasch dazu (Siphra).

כָּהֲנָא (Lv 1, 7) *a. m., ind.* כָּהִין Lv 20, 9 1. Priester; 2. Personenname.

כהנבתא (Nu JI 31, 23 Ausg. Ven.) l. כַּרְנְבָתָא, s. כַּרְנְבָא.

כְּהֻנָּה *h. f.* 1. Priestertum; 2. Priesterschaft.

כֹּהֶנֶת *h. f.* 1. Priestertochter; 2. Priesterfrau.

כָּהֲנְתָּא *a. f.* Priestertochter.

כְּהֻנְּתָא (Ex 29, 9) *a. f.* Priestertum. Priesterdienst.

כְּוָא *a.* brennen, glühen. *Itpa.* versengt werden.

כַּוָּא s. כַּוְּתָא.

כְּוִאָה (Ex 21, 25) *a. m.* Brandmal.

כּוּב *h. m.* 1 *pl.* כָּבִין Dornstrauch; 2. Ortsbezeichnung.

כּוּבָא *a. m.* Kufe, Kanne. Vgl. כָּבָא.

כּוֹבֶד *h. m.* 1. Schwere. כּוֹבֶד רֹאשׁ Ernst; 2. Webebaum.

כובלת s. כּוֹבְלַת.

כּוֹבֵס *h. m.* Wäscher.

כּוֹבַע *h. m.* 1. *pl.* כּוֹבָעִים hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel (am Halse); 3. *pl.* כּוֹבָעוֹת auf der Erde aufgeschichtete Getreidehaufen.

כּוֹבְעָא *a. m.* 1. *pl.* כּוֹבְעִין Lv 8, 13 (Ex 28, 40 קוֹבְעִין) hohe Kopfbedeckung; 2. Schildknorpel.

כּוּדָא *a. m.* Blutverlust bei der Geburt.

כּוּדְנָא, כּוּדַנְיָא (Sach 14, 15) *x. m., pl.* כּוּדְנָן Jes 66, 20, כּוּדַנְיָן männl. Maultier, Maulesel.

כּוּדַנְתָּא (2S 18, 9) *x. f.* weibl. Maultier, Maulesel.

כָּוָה *h.* brennen. *Ni.* 1. gebrannt werden; 2. sich verbrennen, verbrühen. *Pi. Hi.* brennen, ausbrennen.

כוהן s. כֹּהֵן.

כִּוּוּן *h. m.* Richten, Lenken.

כּוּז *x. m.* kleiner Krug.

כּוּזָא (Est II 2, 21) *x. m.* dass.

כּוֹזְבָא, כּוֹזִיבָא, בַּר כ׳ *m.* Personenname. בֵּית כ׳ Ortsname.

כּוֹזְבִית *h. f.* von Kozeba herrührend.

כּוּזִית Beiname eines Mannes.

כּוּזְתָּא, כּוּזַנְתָּא *x. f.* kleiner Krug.

כּוֹחַ s. כֹּחַ.

כּוֹחָא I *a. m., c.* כּוֹחַ Cant 1, 9 Kraft.

כּוֹחָא II (Lv 11, 30) *a. m.* eine Eidechsenart.

כּוֹחִילְנָא *a. m.* eine Vogelart.

כּוֹחַל *h. m.* Augenschminke.

כּוֹחָלָא s. כָּחָלָא.

כּוֹי *h. m.* unbekannte Tierart.

כַּוִּי *h. f.* Fenster.

כּוּךְ *h. m.* 1. Höhlung; 2. Schiebegrab (horizontal in den Felsen getriebene Grabhöhle).

כּוּכָא I *a. m., pl. d.* כּוּכַיָא Cant 8, 5 (nicht MS) 1. Höhlung; 2. Grabhöhle; 3. Hütte.

כּוּכָא II *a. m.* Kuchen.

כּוֹכָב *h. m.* 1. Stern; 2. Strahl.

כּוֹכְבָא *a. m.* 1. *pl. d.* כּוֹכְבַיָא Gen 1, 16 Stern; 2. Planet Merkur. כּוֹכַב נְגֹהָא Jes 14, 12 (MS כּוֹכָב) Planet Venus.

כּוֹכֶבֶת *h. f.* Planet Venus.
כּוֹכַבְתָּא *a. f., c.* כּוֹכֶבֶת Jer 7, 8 (MS כּוֹכֶבֶת) dass.
כוכיא l. כּוּבְיָא.
כוכיתא l. כְּבִיתָא.
כּוֹכֶלֶת *h. f.* Riechpille.
כּוּל *h.* messen. *Pilp.* כִּלְכֵּל 1. unterhalten, versorgen; 2. (vom Haar) nicht abschneiden; 3. Haarwuchs bekommen. *Hitpalp.* versorgt werden.
כּוּל I *a., pf.* 3 *pl.* כָּלוּ Ex 16, 18 messen. *Aph. ipf.* 3 *pl.* יְכִילוּן Jes 27, 8 dass. *Itpe. pf.* אִתְּכַל Jes 40, 12, אִתְּכִיל, *pt.* מִתְּכַל Hos 2, 1 Soc 59 gemessen werden.
כּוּל II *a.* eine Regel aufstellen.
כּוּל III *a.* sich sehnen, hoffen. Vgl. כְּלָא.
כּוּלָא s. כְּלָא.
כּוּלִיתָא *a. f.,* 1. *ind.* כּוּלְיָא, *pl.* כּוּלְיָן Lv 3, 4 Nieren; 2. Hode.
כּוּמָז *h. m.* Schmucksache des Weibes.
כּוֹמֶר I *h. m.* künstlich überreif gemachte Masse von Früchten.
כּוֹמֶר II *h. m., pl.* כּוֹמָרִים (כְּמָרִים, bibl. כְּמָרִים) Götzenpriester.
כּוּן *h. Pi.* כִּוֵּן 1. grade machen; 2. genau machen; 3. bestimmen, angeben; 3. richten, beabsichtigen, כִּוֵּן לִבּוֹ die Aufmerksamkeit richten. *Pu. pt.* מְכֻוָּן 1. grade; 2. genau; 3. übereinstimmend, entsprechend. *Hi.* הֵכִין zurechtstellen, bestimmen. *Ho. pt.* מוּכָן zurechtgestellt, bestimmt. *Hitp.* 1. grade gemacht werden; 2. sich bereiten; 3 beabsichtigen. *Pil.* כּוֹנֵן feststellen, begründen. *Pul. pt.* מְכוֹנָן zurechtgestellt.
כּוּן *a. Pa.* כַּוֵּן 1. grade machen; 2. *ipf.* 2 *m. pl.* תְּכַוְּנוּן(!) Num 34, 3 zielen auf, hinlenken zu; 3. richten. כַּוֵּן דַּעְתֵּיהּ die Aufmerksamkeit richten; 4. beachten. *pt. pass.* מְכַוַּן, *pl.* מְכַוְּנִין Est II 1, 2 grade, genau entsprechend. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* אַכְוִינָא 1 S 6, 12 (MS אַכְוִינָא) grade zielen; 2. *pt. pass. pl.* מַכְוְנָן Ex 26, 5, Ez 1, 9 Soc 59 genau entsprechend. *Itpe.* zurechtgestellt sein. *Itpa.* 1. sich stellen; 2. beabsichtigen, sich anschicken.
כּוּנָא s. כְּנָא.
כּוּנְגַר *x. m.* Tafelmeister, Truchsess.
כּוּנְדְּקָא(?) *x. m.* dass.
כַּוָּנָה *h. f.* Absicht, Richtung der Aufmerksamkeit.
כַּוָּנוּתָא *a. f.* dass.
כּוֹנָן, כּוֹנָנִית(?) *h. m. f.* Stütze(?). S. כָּנֹן.
כּוֹנֶס *h. m.* das breite Ende der Getreideschaufel.
כַּוַּנְתָּא *a. f.* Absicht.
כּוּנְתָא *a. m., pl. d.* כּוּנְתַיָּא Ex 9, 32, s. כֻּנְתָא.
כּוֹס *h. m. f., pl.* כּוֹסוֹת 1. Becher; 2. Vertiefung. בֵּית הַכּוֹסוֹת zweiter Magen der Wiederkäuer(?).
כּוֹס *imp.* v. נְכַס, s. dass.
כּוּסַלְתָּא *a. f.* Schröpfkopf.
כווסקין (Midr. Teh. 1, 6) l. מוּסִיקִין.
כּוּסְתָּא *a. f.* Becher.
כּוּף *a.* 1. beugen, unterdrücken; 2. sich beugen.
כּוּף *a. m.* s. כְּפָא.
כּוּפָח *h. m.* ein Kochapparat.
כּוּפְיָא *a. m.* Name eines Fisches.
כופיח (jKeth 31[d]) l. כִּיפָּח, s. כֻּפָּח.
כּוּפִיתָא *a. f.* Mistfladen.
כופיתא (bBabM 73[b]) l. מַפִּיתָא, s. מַפִּיתָא.
כּוֹפֶר I *h. m.* Sühngeld.
כּוֹפֶר II *h. m.* Cyperblume (*Lawsonia alba*).
כּוֹפֶת *h. m., pl.* כֻּפָּתִין Block, Kloben.
כּוּפְתָא s. כּוּפִיתָא.
כְּוַץ *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* zusammenschrumpfen machen.
כּוּר *h. Pi.* כִּיֵּר überziehen, verschalen.
כּוּר *h. m.* Schmelzofen.
כּוֹר *h. m.* Getreidemass (364, 4 l).

כְּוַר a. Pa. fischen.
כּוּרָא a. m. 1. 1K 8, 51 Schmelzofen; 2. weibliche Scham (?).
כּוּרָא a. m., c. כּוֹר Lv 27, 16 Getreidemass.
כַּוְרָא a. m. Fisch.
כורדקי (bPes 40b) l. כְּנַנְדְּקֵי, s. כְּנַנְדְּקָא.
כּוֹרָה h. f. Stamm. S. קוֹרָה.
כּוֹרַח s. כֹּרַח.
כּוֹרִיתָא a. f. ein Kor voll. S. כּוֹרָא.
כורך l. כּוֹרֵךְ.
כּוֹרֵם h. m. Wein- (Obst-)Gärtner.
כַּוְרָנְק x. m. Speisezelt, Speisesaal.
כּוֹרֶת h. f. Stamm.
כַּוֶּרֶת h. f. Bienenkorb.
כַּוַּרְתָּא a. f. dass.
כּוֹרְתָא a. f. Stamm. S. קוֹרְתָא.
כּוּשׁ h. m. Spindel (mit Haken).
כּוּשׁ (Gen 10, 6) Äthiopien.
כושא l. כֻּישָׁא, s. dass.
כּוּשָׁאָה a. m., pl. d. כּוּשָׁאֵי Zeph 2, 12. 1. Aethiopier; 2. Neger.
כּוּשִׁי h. m. 1. Aethiopier; 2. Neger; 3. dunkelfarbig.
כּוּשִׁית h. f. dass.
כּוּשִׁיתָא a. f. dass.
כּוֹשֶׁר h. m. 1. rechter Zustand, Tauglichkeit; 2. angemessene Gesinnung.
כּוּשְׁתְּ s. כִּשְׁתְּ.
כְּוָת a. (nur mit Suff., ohne Suff. in jer. Targg.), c. suff. כְּוָתֵיהּ Ex 10, 14 wie, gemäss.
כּוּת Ortsname.
כַּוְתָא a. f., 1. c. כַּוַּת Gen 8, 6, pl. ind. כַּוִּין 1 K 6, 4, c. כַּוֵּי Gen 7, 11, d. כַּוָּתָא Ct 2, 9 (MS כַּוְּאתָא!) Öffnung, Fenster; 2. l. כּוּתָא.
כּוּתָאָה a. m. Samaritaner.
כּוֹתָב h. m. das zum Schreiben dienende Ende des Griffels.
כּוֹתְבָן h. m. Schreiber.
כּוֹתֶבֶת h. f., pl. כּוֹתָבוֹת Dattel.
כּוּתָּח h. m. Sauermilchgewürz.
כּוּתִי h. m., f. כּוּתִית Samaritaner. Zuweilen ist כּוּתִי nur Censurlesart für גּוֹי.

כְּוָתִירִין (? Dt JI 4, 43) Ortsname.
כּוֹתֶל h. m. Wand.
כּוֹתֶרֶת h. f. Kapitäl.
כּוֹתַרְתָּא (Ez 41, 18) a. f., pl. כּוֹתְרָן Ez 41, 18 dass.
כּוֹתֵשׁ h. m. 1. Zerdrücken; 2. Gerät zum Zerdrücken.
כָּזַב h. 1. lügen, belügen; 2. (bildl.) versiegen. Pi. dass. Pu. pt. מְכֻזָּב (bildl.) versiegen gemacht (aus dem Leben genommen).
כְּזַב a. Pa. dass.
כָּזָב h. m. Lüge.
כִּזְבָּא (?) a. m. ein Längenmass.
כַּזְּבָנָא a. m. Lügner.
כָּח h. sich scheuen, genieren.
כְּח a. dass.
כְּזִיב (Gen 38, 5) Ortsname.
כְּזַר (?) a. Itpe. grausam sein.
כֹּחַ h. m. 1. Kraft, Stärke. כֹּחוֹ unmittelbare Wirkung. כֹּחַ כֹּחוֹ mittelbare Wirkung; 2. Recht.
כָּחַד h. Ni. vertilgt werden. Pi. ableugnen. Hi. vertilgen.
כְּחַד a. Itpa. vertilgt werden.
כַּחֲדָא (Gen 13, 6) a. zusammen.
כָּחוֹל h. m. Augenschminke.
כָּחַח (כָּחָה?) h. sich räuspern.
כְּחִישָׁא. a. m. abgemagert.
כְּחִישׁוּתָא a. f. Abmagerung.
כָּחַל h. die Augenlider schminken. pt. pass. כָּחוּל (vom Auge) glänzend (wie in Folge von Umränderung durch Schminke).
כְּחַל a. 1. pf. 3 f. sg. כַּחֲלַת 2K 9, 30 dass.; 2. blenden. Itpe. geschminkt werden.
כְּחָל h. m. Euter.
כַּחְלָא a. m. dass.
כְּחָלָא (Est II 1, 3) a. m. 1. Augenschminke; 2. eine schwarze Steinart.
כַּחְלִי h. m. 1. von der Farbe der Augenschminke (schwarz); 2. כַּחְלִי Cant

5, 14 Or. 1302 Stein von dieser Farbe.

כָּחְלִין *h. m.* schwarze Steinart.

כָּחַשׁ *h.* 1. abmagern. *pt. pass.* כָּחוּשׁ mager; 2. täuschen. *Pi.* heucheln. *Hi.* 1. abmagern; 2. mager, dürftig machen; 3. als Lügner (Lüge) erweisen; 4. widersprechen. *Ho.* als Lügner (Lüge) erwiesen werden. *Hitp.* sich widersprechen.

כְּחַשׁ *a.* abmagern. *Aph.* 1. mager, dürftig machen; 2. als Lügner erweisen, widersprechen. *Itpe.* mager, dürftig werden. *Itpa.* als Lügner erwiesen werden.

כַּחְשָׁא *a. m.* Abmagerung, Verschlechterung.

כטספטיים (bAbZ 39ª MS München כספטיים) l. כְּסַפְיָאֵם, s. dass.

כִּי *h.* 1. dann, wann; 2. so; 3. denn; 4. וְכִי denn etwa?

כִּי *a.* 1. Rut 4, 6 wie, gemäss; 2. als, wenn; 3. so; 4. so dass; 5. denn? (Jes 14, 19 MS כְּיָחַם statt כִּי חָם, Jes 23, 3 MS דְּבְחָצַד statt דְּכִי חָצַד).

כִּי *x.* (χῖ) der griechische Buchstabe Chi.

כִּי *a.* (= כְּהַהִיא ,כְּהַי) wie jenes.

כִּיאוּרָא *a. m.* Hässlichkeit.

כִּיבָא *a. m., pl. c. suff.* כִּיבֵיהוֹן Gen 34, 25 Schmerz, Leiden. S. כְּאֵבָא.

כִּיד s. כִּיר.

כִּידוֹן *h. m.* 1. Wurfspiess; 2. (bibl.) Personenname.

כִּידוֹר *m.* Personenname.

כֵּיהָה *h. m.* trübe, dunkel.

כִּיהוּן *h. m.* Priesterornat.

כִּיּוּן (Am 5, 26) Name eines heidnischen Gottes.

כֵּיוָן *h.* sofort. כֵּיוָן שֶׁ 1. sobald als; 2. nachdem. מִכֵּיוָן שֶׁ da ja.

כֵּיוָן (Est II 3, 10) *a.* כֵּיוָן דְּ 1. als; 2. da ja. מִכֵּיוָן דְּ nachdem.

כֵּיוָנָא *a. m.* 1. *pl. f.* כֵּיוָנָן Ez 1, 7 grade; 2. *ind.* כֵּיוָן zuverlässig; 3. *pl. ind.* כֵּיוָנֵי Gn 42, 11 redlich.

כֵּיוָנָא *a. m.* Vernunft.

כֵּיוָנוּתָא *a. f.* Vernunft.

כֵּיוָנִיתָא (Mi 3, 9, MS כְּוָנִיתָא) *a. f.* Gradheit.

כִּיּוּר *h. m.* Überzug, Verschalung.

כִּיּוּרָא ,כִּיוּרָא *a. m., pl. c.* כִּיּוּרֵי 2S 7, 2 dass.

כִּיּוֹר *h. m.* Wasserbehälter des Heiligtums.

כִּיוֹרָא (Ex 30, 18) *a. m.* dass.

כִּיחַ s. כָּחַח.

כִּיחַ *h. m.* ausgeworfener Schleim.

כַּיָּל *h. m.* Feldmesser.

כֵּילָא *a. m.* Mass.

כֵּילָה s. כִּלָּה.

כֵּילוּף *x. m.* Beil.

כֵּילוּתָא *a. f.* Mass.

כִּימָה *h. f.* Siebengestirn.

כִּימְתָא *a. f., ind.* כִּימָא Am 5, 8 dass.

כֵּין *h.* s. כֵּן.

כֵּין *a.* s. כֵּן.

כֵּינִי *a.* (= כֵּין הִיא) 1. so ist es; 2. ist es so?

כִּיס *h. m., pl.* כִּיסִין Beutel.

כִּיסָא I *a. m.* 1. *c. suff.* כִּיסָךְ Dt 25, 13 dass.; 2. s. כִּישָׁא.

כִּיסָא (?) II *a. m.* Dornkraut.

כִּיסָא *a. m.* Holz. S. קִיסָא.

כִּיסְתָא *a. f.* Beutel.

כֵּיעוּר *h. m.* Hässlichkeit.

כֵּיף s. כֵּף.

כֵּיפָא *a. m.* Demütigung.

כֵּיפָא *a. m.* 1. Nu 20, 8 Felsen; 2. Stein (Edelstein) 3. *c.* כֵּיף Ex 14, 30 Ufer.

כֵּיפָה *h. f.* Stein.

כֵּיפְתָא *a. f.* Ufer.

כֵּיצַד *a.* auf welche Weise?

כִּיר s. כּוּר.

כִּירָה *x. f.* Kauf.

כִּירָה *h. f., du.* (hebr.) כִּירַיִם Lv 11, 35 ein Kochapparat.

כִּירָה I *h. f.* Graben.

כִּירָה II *h. f.* Gastmahl.

כִּירוֹן s. כְּרִיָא.

כירים s. עֲכִיר.
כִּישׁ *a.* Klingen der Münze im Thonkrug.
כִּישָׁא *a. m.* 1. Gebund; 2. Bausch(?).
כָּךְ *h.* so. כָּךְ וְכָךְ 1. so und so; 2. so und so viel. בְּכָךְ dabei. לְכָךְ 1. dazu; 2. deshalb. לְפִיכָךְ daher. אַחַר כָּךְ nachher. שֶׁלְּכָךְ weshalb. הִלְכָּךְ deshalb.
כַּכָּא (Jud 15, 19, MS כְּכָּא) *a. m., pl. c.* כַּכֵּי(!) Koh 12, 3 Zahn, Kinnbacken. כַּכָּא דְאַקְלִידָא Schlüsselbart.
כַּכְּבָא *x. m.* (κακκάβη) Topf.
ככדיתא l. כַּכְּרִיתָא.
כַּכֵּי (?) *x.m.* 1. (κίκκος) Kern; 2. l. כַּכֵּי.
כַּכְלָא *x. m.* (κυκλάς) Purpurstreifen am Kleide.
כִּכְלָא *x. f.* (κίχλη) Krammetsvogel.
כָּכְלִין *x. m.* (κοχλίον) Schnecke, Spirale.
כּוּכְלְיָר *x. m.* (κοχλιάριον) Löffel.
כָּכְלָן (Gen 25, 25 Sab., MS כִּכְלִים, JI כְּכִילָן, JII כְּכְלָן), s. כְּלָן.
כִּכָּר *h. m.* 1. Laib Brot; 2. Talent; 3. Jordanebene.
כַּכְּרָא (Ex 25, 39) *a. m., pl.* כַּכְּרִין Ex 38, 25 Talent.
כַּכְּרִיתָא *a. f.* Honigseim.
כל. וָכֹל = וְאָכַל, s. אָכַל.
כֹּל *h. m.* 1. alles; 2. jeder; 3. ganz. כָּל שֶׁהוּא irgend etwas. כָּל שֶׁכֵּן um so viel mehr. כָּל עִקָּר überhaupt. לֹא הַכֹּל מִמֶּנּוּ er ist nicht berechtigt.
כֹּלָּא, כּוּלָּא (Gen 16, 12) *a. m., c.* כָּל Gn 7, 21, כֹּל Gn 1, 12, *c. suff.* כֻּלֵּיהּ Gn 25, 25 dass. כֻּלֵּי הַאי alles dies. כֻּלֵּי עָלְמָא Est II 1, 1, כָּל עַמָּא jedermann. כָּל מִדֵּי כֹּל מִדְּעַם Dt 23, 11, Est II 2, 9 irgend etwas, alles. כָּל אֵימַת דְּ so oft als. כָּל הֵיכָא דְ überall, wo. כָּל הֵן דְּ überall, wohin. כָּל דְּכֵן um so viel mehr. כָּל קֳבֵיל Ru 4, 4 vor, in Gegenwart. כָּל קֳבֵל דְּ Koh 5, 15 (MS קֳבֵל) dementsprechend wie, s. כְּ.
כְּלָא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* כְּלוֹ 1S 6, 10 zurückhalten; 2. verscheuchen. *Aph.* verscheuchen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְכְּלִי Gen 8, 2 zurückgehalten werden; 2. sich hindern lassen.
כְּלָא II *a. Aph.* 1. *pf.* אַכְלִי 2S 22, 14 lärmen, schreien, donnern; 2. *pt.* מַכְלֵי Jerem 1, 15 anschreien, herbeirufen.
כְּלָא III *a.* 1. zu Ende gehen; 2. zu Grunde gehen. *Pa.* zu Grunde richten.
כְּלָא IV *a.* vertrauen.
כְּלָאָה I *a. f. ind.* Vernichtung.
כְּלָאָה II *a. m.* Gewahrsam.
כִּלְאָב *m.* (bibl.) Personenname.
כִּלְאַיִם *h. m. du.* 1. Mischung zweier Gattungen; 2. Name eines Talmudtraktats.
כָּלַב *h. Pi. Hi.* heften, nicht kunstgemäss nähen.
כֶּלֶב *h. m.* Hund.
כַּלְבָּא (Ex 12, 7) *a. m., ind.* כְּלַב Jes 66, 3 Soc 59 dass.
כלבא l. כִּלְבָא, s. dass.
כּוּלְבָּא *a. m., c. suff.* כּוּלְבֵּיהּ 1S 13, 20 Axt.
כַּלְבָּה *h. f.* Hündin.
כלבודא (jEr 20d, Ausg. Ven. כלכודא) l. כַּלְכִּידָא.
כלבית l. כַּלְבִּית *x. f.* (βολβῖτις) kleiner Tintenfisch.
כַּלְבּוּס I *x. m.* (κάλπος) Krug, Urne.
כַּלְבּוּס(?) II *x. m.* zangenförmiger Nagel, Haken(?).
כלבוס 1. Tanch. Balak 13, l. כְּלִינוּס; 2. bBabK 100b, l. כַּלְבּוּס.
כלובסין s. כלופסין.
כַּלְבַת *h. f.* Haken(?).
כַּלְבְּתָא *a. f.* Hündin. שְׁנֵי כ' besondere Art von Stichen.
כַּלְדָּאָה *x. m.* (Χαλδαῖος) Magier.
כלידא s. כְּלִידָא.
כַּלְדַּי *h. m.* Magier.
כִּילְדִין (jPes 29d) *x. m. pl.* (χυλῶδες) ausgekochter Saft.
כלידין (BerR 89) l. כְּלִידוֹן *x. m.* (χλιδών) Schmuck.
כַּלָּה s. אַכְלָא.
כְּלִידְרִין *x. m.* (χλιδάριον) Halsband.

כָּלָה I *h.* (= כָּלָא) zurückhalten, verscheuchen. כַּלֵּה עוֹרֵב Rabenscheuche. *pt. pass.* כָּלוּי zurückgehalten, sich enthaltend.

כָּלָה II *h.* aufhören, zu Ende sein. *Pi.* 1. vollenden; 2. vertilgen. *Pu. pt.* vertilgt. *Hitp.* vertilgt werden.

כַּלָּה *h. f., pl.* כַּלּוֹת 1. Schwiegertochter; 2. Braut; 3. s. כַּלְּתָא.

כִּלָּה (כְּלָה?) *h. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כְּלוֹ *h.* (= כְּאִלּוּ) als ob.

כלו (DtJI 29, 37) l. כֵּלֵי, s. כֵּלִיתָא.

כְּלוּב *h. m.* Käfig.

כָּלוּב *h. m.* Axt.

כלום (jSabb 11[b]) l. כֵּלּוּם, s. כֵּלּוּמָא.

כִּלּוּי *h. m.* 1. Vollendung; 2. Vertilgung.

כִּלּוּל *h. m.* 1. Vollendung; 2. Ganzheit.

כְּלוּם *h.* 1. irgend etwas; 2. etwa?

כְּלוּם (Koh 1, 9, MS כָּל) *a.* dass.

כְּלוֹמַר *h.* das will sagen.

כְּלִי *h. m., pl.* כֵּלִים 1. Gefäss; 2. Behälter; 3. Gerät; 4. Gewand. *pl.* כֵּלִים Name eines Talmudtraktats.

כִּילִי *x. m. pl.* (χίλιοι) tausend.

כיליי. כיליי סיליי (BerR 51) ein Tier mit feinen Fühlhörnern.

כִּילְיָא, כִּלְיָא *x. f.* (κοιλία) Ausbauchung.

כִּילִיאָדוֹן *x.* (χιλιάδων) von Tausenden.

כְּלִיבָה *h. f.* Korb, Korbgeflecht.

כְּלִידָא (Gn 44, 2) *x. m.* (χάλιξ) 1. Becher; 2. Blumenkelch (Blüte).

כְּלָיָה *h. f.* Vertilgung.

כִּלְיָה *h. f., pl.* כְּלָיוֹת Niere.

כיליון (jBer 6[d]) l. כֵּילוֹן, s. dass.

כיליונין (EchR I 4 Ar.) l. mit Ausg. Pes. בּוּלְיוּמִין, s. בּוּלְיוּמִים.

כיליות (BerR 28) l. כֵּילְיוֹת, s. כֵּילוֹן.

כְּלִיוּתָא *a. f.* Vertrauen.

כליכה l. כְּלִיבָה, s. dass.

כָּלִיל *h. m.* (bibl.) Ganzopfer.

כְּלִילָא *a. m.* 1. Ex 29, 6, *pl.* כְּלִילִין, *d.* כְּלִילַיָּא Ri 8, 16, כְּלִילָן Kranz, Krone; 2. Kronenabgabe. כְּלִיל מַלְכָּא Honigklee.

כְּלִילָאָה *a. m.* Eintreiber der Kronensteuer.

כוליר 1. l. כּוֹכְלְיָר, s. dass.; 2. l. כָּכְלִין, s. dass.

כְּלְיָרְכִין *x. m. pl.* (χιλίαρχος) Chiliarch.

כל ירקין (JalkSch I 944) l. כְּלְיָרְכִין.

כְּלִיתָא *x. f.* (χολή) Zorn.

כַּלֵּךְ *h.* (= כַּלֵּה לָךְ) wende dich doch endlich.

כָּלָךְ *h. m.* eine Art Baumwolle oder Bast.

כַּלְכָא, כָּלְכָא *a. m.* dass.

כַּלְכָא *x. m.* Speicher.

כולכא l. כָּלְכָא, s. dass.

כִּלְכּוּל *h. m.* 1. Versorgung; 2. Haarwuchs.

כַּלְכִּיד *x. m.* (χαλκίς) eine Art Häring.

כַּלְכִּידָא *x. m.* dass.

כלכית l. כַּלְכִּית *x. f.* (βολβῖτις) kleine Art Tintenfisch.

כִּלְכֵּל s. כּוּל.

כַּלְכַּלָּה *x. f.* (κάρταλλος) Binsenkorb.

כַּלְכּוּם *x. m.* (von χαλκητάριον?) eine Art Vitriol (?)

כָּלַל *h.* 1. vereinigen, zusammenfassen, einschliessen; 2. eine Regel aufstellen. *Ni.* in einer Regel enthalten sein. *Pi.* bekränzen, krönen. *Pu. pt.* מְכֻלָּל mit eingeschlossen. *Ho. pt.* מֻכְלָל vollendet, vervollständigt.

כלל l. כָּלַל, s. dass.

כְּלַל *a.* vereinigen. *Pa.* 1. *imp. pl.* כַּלִּילוּ Cant 3, 11 krönen; 2. Hochzeit machen. *Aph.* krönen. *Itpa.* 1. gekrönt werden; 2. Hochzeit haben. *Schaph. ipf.* 2 *m. sg. c. suff.* תְּשַׁכְלְלִנַּהּ Gen 6, 16 vollenden. *Ischtaph. pf.* 3 *m. pl.* אִשְׁתַּכְלָלוּ Gen 2, 1 vollendet werden.

כְּלָל *h. m., pl.* כְּלָלִים, כְּלָלוֹת 1. Allgemeines. בִּכְלָל im allgemeinen; כְּלָל וּפְרָט Allgemeines und Besonderes (eine

der Regeln zur Eruierung des Rechts aus dem geschriebenen Gesetz); 2. Princip, Regel; 3. Gesamtheit; 4. Summe.

כְּלָלָא *a. m., pl.* כְּלָלִין 1. Allgemeines; 2. Princip, Regel. מִכְּלָל daraus (aus dem ganzen Inhalt) folgt.

כָּלַם *h. Ni.* beschämt sein. *Hi.* beschämen, tadeln. *Ho. pt.* beschämt.

כְּלַם *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּכְלִים 1S 1, 16 beschämen. *pt. pass.* מְכָלַם beschämt. *Itpa. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְכַּלַּם Nu 12, 14 beschämt werden, sich schämen.

כלמא l. בְּלָמָא.

כְּלִמָּה *h. f.* Schande.

כלמו (DtJI 29, 4) l. בְּלָיאוּ, s. בְּלָא.

כלמי l. בְּלָמֵי, s. בְּלָמָא.

כְּלָמוּס *x. m.* (χλαμύς) Officiersmantel.

כַּלְמְתָא (Ex 8, 12 MS קַלְמְתָא) *a. f., pl.* כַּלְמִין Laus.

כְּלַן *x. m.* (χλαῖνα) Mantel.

כָּלָן *x. m.* (καλόν) schön.

כילן l. בִּילָן, s. בִּילוֹן.

כִּילוֹן *x. m.* (*cilo*) Schmalkopf.

כְּלִינְדָא, **כְּלִינְדִין** *x. m.* (χλανίδιον) leichtes Obergewand.

כַּלְנִיתָא *a. f.* Mohnart (*Papaver spinosum*).

כְּלִינוּס *x. m.* (χαλινός) Zügel, Zaum.

כְּלוֹנָס, **כְּלוֹנְסָא** (1 K 6, 4 Soc 59; Or 2210 כְּלִינְסָא) *x. m.* (χελωνίς) 1. Schildkrampe (am Flaschenzug); 2. Schutzdach; 3. Fussgestell.

כָּלִיס *x. m.* (ἄκυλος) essbare Eichel.

כילוס (jSabb 10ᵇ) (?).

כולסא (bSabb 154ᵇ) l. בּוּלְסָא, s. בּוּלוּס.

כליסים, s. אַכְסְלִית.

כליסרקין (Siphre Dt. 317; Ven. 1545 כלים רקים; JalkSch I 944 כל ירקין) l. כִּילִירְכִין, s. dass.

כלעס l. בַּלְעָס, s. dass.

כְּלַפֵּי *h.* 1. gegen hin, gegenüber; 2. in der Richtung auf. כְּלַפֵּי שֶׁ dem gegenüber, dass.

כְּלַפֵּי (Koh 7, 9) *a.* dass. כְּלַפֵּי לְיָא nach welcher Richtung?

כילופוס (PesR 23) l. פִּילַנְטְרוֹפּוֹס *x. m.* (φιλάνθρωπος) menschenfreundlich.

כלופסין (bNed 50ᵇ) l. בְּלוּפְסִין *x. pl.* (cf. φιβάλεως) eine Feigenart.

כַּלְכִּיד s. קַלְקִיד.

כְּלַקְדִּיקָה (SchirR 4, 8) *x. f.* (λεκτίκιον) Sänfte.

כַּלְקְטוֹר *x. m.* (λικτώρ) Liktor (Strafvollzieher).

כְּלַקְטֵירִין (falsch VajR 23 כל קטורין) *x. m.* (χαρακτήριον) Bild.

כַּלְקֵי *x. m. pl.* (χαλκός) Kessel.

כַּלְקִים (כולקים) Ortsname (Χαλκίς).

כֻּלִיקוֹס *x. m.* (χολικός für μελαγχολικός) trübsinnig.

כלריה (TosBk 7) l. הַכֹּל דַּיָּה.

כַּלְּתָא *a. f.* 1. *c. suff.* כַּלְּתֵיהּ Gn 11, 31 Schwiegertochter; 2. *pl.* כַּלָּן Jer 7, 34, כַּלִּין Braut; 3. *ind.* כַּלָּה, *pl.* כַּלֵּי Bezeichnung der öffentlichen Rechtsbelehrungen vor dem Passah- und Hüttenfeste in Babylonien.

כִּלְּתָא (כִּלְּתָא) *a. f.* 1. mit Vorhängen umschlossenes Bett; 2. Vorhang.

כם. דִּיכַם mit *Suff.* s. דִּיכְמָא.

כְּמָא *a.* כְּמָא דְ Gn 13, 16 wie. כְּמָא o wie, s. כַּמָּה.

כְּמָה *h.* כְּמָה שֶׁ wie.

כַּמָּה *h.* 1. wie viel? wie lang? 2. wie viel!; 3. viel. עַד כַּמָּה bis wann? עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr.

כַּמָּה (Gn 47, 8), richtiger כְּמָה *a.* dass. עַל חַד כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr.

כְּמֵהָה *h. m.* eine Pilzart.

כְּמֵהָא *a. m.* dass.

כְּמוֹ, **כְּמוֹת** (auch mit Suff.) *h.* wie. כְּמוֹת שֶׁ wie das, was.

כַּמּוֹן *h. m.* Kümmel (*Cuminum cyminum*).

כַּמּוֹנָא (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

כמונא s. כְּמָנָא.

כָּאמֵי *x.* (χαμαί) zur Erde.

כָּמָךְ *x. m.* säuerliche Zukost.

כְּמְכָא *x. m.* säuerliche Zukost.
כָּמָם *h. m.* Knebel.
כְּמָן *h.* viel.
כָּמַן *h. Pi.* in Versteck legen. *Hi.* verborgen aufstellen, auflauern lassen.
כְּמַן (Ex 21, 13) *a.*, *ipf.* יִכְמוֹן Gn 49, 17 auflauern. *Pa. pt.* מְכַמֵּן (!) Thr 3, 10 dass. *Aph.* auflauern lassen. *Itpe. inf. c. suff.* אִתְכְּמוֹנֵיהוֹן Hos 7, 6 sich auf die Lauer legen.
כַּמָּן *h. m.* hinterlistig.
כְּמְנָא (Jos 8, 2, Ri 9, 35) *a. m.*, *c. s.* כְּמְנֵיהּ Jos 8, 13 Praet. 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כִּמְנָה *h. f.* dass.
כִּמְּנוֹן *h. m.* dass.
כומני *x. f.* (χαμεύνη?) Frauensattel (?).
כְּמַנְתָּא *a. f.*, *ind.* כְּמְנָא Nu 35, 20, *pl. c.* כְּמְנַת 1K 2, 5 1. Auflauerung; 2. Hinterhalt.
כָּמַס *h.* verbergen.
כמס l. כָּמַס.
כְּמָסָא *a. m.* Verborgenheit.
כְּמַסְאוֹת *h. f. pl.* in Gruben verborgene Getreidehaufen (?).
כְּמִסַּת (Lv 25, 26) *a.* genug für. כְּמִסַּת דְּ Nu 35, 18 genug, dass.
כְּמִצָּא (Jes 24, 17) *a. m.* Grube.
כָּמַר I *h.* warm machen, dünsten. *Pi.* dass. *Ni.* zusammenschrumpfen (nach innen einstürzen) (?).
כָּמַר II *h. Hi.* Netze auswerfen.
כָּמַר III *h. Ni.* (v. רַחֲמִים) rege werden.
כְּמַר I *a.* 1. warm machen, dünsten; 2. zusammenschrumpfen.
כְּמַר II *a.* (v. רַחֲמִין) rege machen.
כֻּמְרָא *a. m.*, *pl. d.* כֻּמְרַיָּא Gen 47, 21 Götzenpriester.
כְּמָרִיתָא *a. f.* gedünstete (warm gemachte) Masse.
כְּמְרָנָא *a. m.* dass.
כמרוסא (BemR 12) l. כַּמְרוֹטְסָא *x. m.* (καμαρωτός) mit gewölbter Decke versehener Wagen.

כְּמֹרֶת (?) *h. f.* gedünstete Masse (von Trauben) (?).
כָּמַשׁ *h.* welk werden. *pt. pass.* כָּמוּשׁ welk. *Ni.* dass.
כְּמַשׁ *a.* dass.
כמת. דיכמת s. דִּכְמָא.
כֻּמְתָּא *a. f.* spitze Mütze.
כָּן *h.* hier, da. מִכָּן von hier, von jetzt ab. עַד כָּן bis hier. S. כָּאן.
כָּן *a.* dass. מִכָּן Est II 1, 1; 5, 1. S. כָּאן.
כֵּן *h.* so. וְכֵן ebenso. כָּל שֶׁכֵּן um wie viel mehr. אֶלָּא אִם כֵּן es sei denn, dass. יָתֵר מִכֵּן mehr als dies. לָכֵן dazu. עַל־כֵּן, לָכֵן, בְּכֵן deshalb. אַף עַל פִּי כֵן trotzdem.
כֵּן, כֵּין (Gn 1, 9) *a.* so. עַל כֵּן, עַל כֵּין Ex 20, 11, בְּכֵן, בְּכֵין Gn 30, 15, לְכֵן, לְכֵין (hebr.) Gn 4, 15, Est II 2, 10, 2S 22, 47, מִטּוּל כֵּן, בְּגִין כֵּן, לְפוּם כֵּן, עַל יְדֵי כֵן deshalb. אֲפִילוּ כֵן trotzdem. בְּכֵין Gn 13, 7 damals, Cant 1, 14 sodann, Thren 1, 2 so. מִבְּכֵין 1. 2S 6, 22 Soc 59 mehr als dies; 2. 2S 28, 14 von da ab. דְּלָא כֵן, דִּילָא כֵן, דִּי לָא כֵן, דִּלְכֵן wo nicht, sonst. עַל מְנָת כֵּן unter dieser Bedingung. כָּל דְּכֵן um wie viel mehr. בָּתַר כֵּין Gn 18, 5, מִן בָּתַר כֵּן später, nachher.
כֵּן *h. m.*, 1. *pl.* כַּנִּין Gestell; 2. Standort, Stellung; 3. Wagebalken (?).
כְּנָא *a. Pa.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben. *Itpa. pf.* 3 *m. pl.* אִתְכַּנְּיוּ (!) Jes 1, 4, l. אִתְכְּנִיו benannt werden, sich benennen.
כַּנָּא I *a. m.* Stellung, Platz.
כַּנָּא II, כְּנָא *a. m.* eine hohle Hand voll.
כִּנְנָר *x. m.* Saft der Artischoke (*Cynara scolymus*).
כַּנְדָּא I *x. m.* (κάνδυς) Kleid mit weiten Ärmeln.
כַּנְדָּא II *x. m.* 1. Krug, Kanne; 2. eine gewisse Unregelmässigkeit der Lunge.
כנדוקא *m.* Beiname eines Mannes.
כִּנָּה *h. f.*, *pl.* כִּנִּים 1. Laus; 2. Made.

כַּנָּה *h. f.* Gestell.

כָּנָה *h. Pi.* 1. benennen, einen Beinamen geben; 2. umschreiben, auf verhüllende Weise ausdrücken. *Pu. pt.* מְכֻנֶּה benannt.

כנהיהון (bKer 3[b] Ar.) l. כִּנְּתֵיהוֹן(?), s. כִּנְּתָא.

כִּנּוּי *h. m.* 1. Beiname; 2. umschreibende Benennung.

כִּנּוּיָא *a. m.* dass.

כָּנוּנָא *a. m.* tragbarer Herd.

כנוני (jAbZ 39[c]) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11[b] חנוני)(?).

כִּנּוּס *h. m.* 1. Hineinthun; 2. Sammeln.

כְּנוּפְיָא *a. m.* Gemeindeversammlung.

כִּנּוֹר *h. m.* Saiteninstrument.

כִּנּוֹרָא (Gn 4, 21, MS כִּנָּרָא) *a. m.* dass.

כָּנוֹשְׁאָה *a. m.* der Ausfegende.

כנוותה (jAbZ 39[c]) Name eines babylonischen Festes. (bAbZ 11[b] אקניתיה, אקנית').

כִּנְיָא. כ' פרווא (bChull 62[b] Ar.) Vogelname. S. בוניא.

כִּנִּים vgl. קִנִּים, s. קֵן.

כִּנִּימָה *h. f., pl.* כִּנִּימִיּוֹת Ungeziefer.

כְּנִיסָה *h. f.* 1. Hineingehen; 2. Versammlung. יוֹם הַכְּנִיסָה Tag des Hereinkommens zur Stadt (Markttag), d. h. Montag oder Donnerstag.

כְּנִישָׁא *a. m.* Versammlung. כְּנִישׁ Dt 16, 8, viell. *imp.* v. כְּנַשׁ.

כְּנִישׁוּתָא *a. f.* Sammlung.

כְּנִישְׁתָּא, כְּנִישְׁתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* כְּנִישַׁת Gn 1, 10, כְּנִישַׁת Lv 11, 36 Sammlung; 2. gottesdienstliche Versammlung. בֵּית, בֵּי כ', *pl. d.* בָּתֵּי כְנִישְׁתָּא Ri 5, 9 Versammlungshaus, Synagoge; 3. (ohne בֵּית) *pl. d.* כְּנִישָׁתָא Mi 7, 11 Versammlungshaus, Synagoge; 4. Gemeinde. S. auch כְּנִשְׁתָּא.

כָּנַן *h. Pi.* winden. *Pu. pt.* gewunden.

כָּנַס *h.* 1. hineinbringen, sammeln; 2. heimführen (das Weib). כְּנוּסָה geehelicht; 3. eingehen, kleiner werden; 4. zurücktreten. כָּנוּס eingebogen. *Ni.* 1. eingehen, hineingehen; 2. heimgeführt werden; 3. eingebogen sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Hi.* hineinbringen, einführen. *Hitpa.* 1. sich versammeln; 2. kleiner werden.

כְּנַס *a.* 1. versammeln; 2. heimführen; 3. eintreten. *Pa.* sammeln. *Itpa.* sich versammeln.

כְּנֵסִיָּה *h. f.* 1. Vereinigung; 2. Vereinigunsstätte.

כְּנֶסֶת *h. f., pl.* כְּנֵסִיּוֹת 1. Sammlung, Versammlung. בֵּית הַכְּנֶסֶת Versammlungshaus (Synagoge); 2. Versammlungshaus (Synagoge); 3. Gemeinde. כְּנֶסֶת הַגְּדוֹלָה die grosse Versammlung (die Volksvertretung zur Zeit Esra's und Nehemia's).

כְּנִסְתָּא *a. f.* Versammlungshaus (Synagoge).

כְּנַע *a., pf. c. suff.* כַּנְעַינַנִי Thr 3, 16 beugen. *pt. pass.* כְּנִיעַ gebeugt. *Itpe. pf.* 2 *sg.* אִתְכְּנַעְתָּא 2K 22, 19 sich demütigen.

כנעה (jNed 37[d]) l. גְּנָעָא, s. dass.

כְּנַעַן Eigenname einer Person, eines Volkes und Landes.

כְּנַעֲנָאָה (Gn 12, 6) *a. m.* Kanaaniter, Phönicier.

כְּנַעֲנִי *h. m.* dass.

כָּנַף *h. Ni.* sich verbergen.

כְּנַף *a.* 1. versammeln, sammeln; 2. sich versammeln. *Pa.* 1. sammeln; 2. falten. *Itpe.* 1. *pt. pl.* מִתְכַּנְּפִין Cant 8, 7 (MS מִתְכַּנְשִׁין) sich versammeln; 2. zusammengedrückt werden.

כָּנָף *h. f. m., du.* כְּנָפַיִם 1. Flügel, Schwinge; 2. Achsel, Schulter; 3. Arm, Hand; 4. die beiden Teile der Doppelflöte; 5. Zipfel, Ende; 6. Spitze, Ecke. קִבֵּל לִכְנָפַיִם aufnehmen (als Chaber) für Händewaschung. הִכְנִיס תַּחַת כַּנְפֵי הַשְּׁכִינָה unter die Fittige

Gottes bringen (ins Judentum einführen). גִּלָּה, רָאָה כְּנַף אָבִיו das vom Vater berührte Weib berühren.

כַּנְפָא *a. f.* 1. *d.* כַּנְפָא 1 K 6, 24 *pl. c. suff.* כַּנְפוֹהִי Lv 1, 17, כַּנְפַהָא Mal 3, 20 Flügel; 2. *pl. c.* כַּנְפֵי Dt 22, 12 Zipfel; 3. Arm; 4. Schoss. בַּת כַּנְפָא Dt 14, 13 eine Vogelart.

כִּנָּרָא (Gn 4, 21) *a. m.* Saiteninstrument.

כִּינָרָא *x. m.* (κινάρα) Artischocke.

כָּנַשׁ *h. Hitpa.* sich versammeln.

כְּנַשׁ *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְנוֹשׁ Dt 28, 39 sammeln, versammeln; 2. wegfegen. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲכַנֵּישׁ Ez 11, 17 dass. *Aph. pf.* אַכְנֵישׁ Ex 35, 1 dass. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְכְּנֵישׁ Gn 25, 8 sich versammeln; 2. sterben. *Itpa. imp. pl. m.* אִתְכַּנַּשׁוּ Gn 49, 1 sich versammeln.

כְּנָשָׁא (Ex 34, 22) *a. m.* Einsammeln, Ernte.

כְּנִשְׁתָּא *a. f.* 1. *ind.* כְּנִשָׁא Jes 1, 4, *pl.* כְּנִשָׁן Gen 17, 16, *c.* כְּנִשַׁת Gen 35, 11; 48, 4 Haufe, Menge; 2. Versammlung. בֵּית כְּנִשְׁתָּא Synagoge; 3. Synagoge. 4. *d.* כְּנִשְׁתָּא Ex 16, 2 Gemeinde; 5. Volksvertretung. כְּנִשְׁתָּא רַבְּתָא Cant 6, 5 die Volksvertretung zur Zeit Esra's. S. כְּנִישְׁתָּא.

כּוּנְשְׁרָא *x. m.* Nabel.

כַּנְתָּא *a. f.* 1. 1 K 17, 31 Gestell; 2. Mastdarm.

כִּנְתָּא *a. f.* Laus, Ungeziefer.

כֻּנְתָּא *a. m., pl. d.* כּוּנָתַיָּא (!) Ex 9, 32 Spelt (*Triticum Spelta*).

כַּנְתָּא *x. f.* (κάνης) Rohrgeflecht.

כְּסָא I *a., pt. pass.* כְּסֵי 1S 3, 1; 21, 3, *d.* כְּסְיָא verborgen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.*, כַּסִּיאַת Gn 38, 15 verhüllen, bedecken, zudecken; 2. *ipf.* 1 *pl.* נְכַסֵּי Gn 47, 18 verbergen. *Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתְכַּסֵּי Dt 22, 12 sich bedecken; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יִתְכַּסָּא Gn 18, 14 verborgen sein, sich verbergen.

כְּסָא II *a.* zurechtweisen.

כָּסָא (Gn 40, 11) *a. m., pl.* כָּסִין Becher. בֵּי כָסָא der zweite Magen der Wiederkäuer (?).

כֶּסֶא, כֶּסֶה *h. m.* abnehmender Mond.

כִּסֵּא *h. m., pl.* כִּסְאוֹת, כִּסְּיוֹת Stuhl. בֵּית הַכִּסֵּא Abtritt.

כֻּסְבָּר *x. m.* Koriander (*Coriandrum sativum*).

כֻּסְבַּרְתָּא *x. f.* dass.

כַּסְיָרוֹן *x. m.* (δξύγαρον) saure Fischbrühe.

כַּסְדָּאָה *a. m.*, 1. *pl. d.* כַּסְדָּאֵי Gn 11, 28 Babylonier. S. כַּשְׂדָּאָה.

כָּסָה *h., pt. pass.* כָּסוּי verhüllt. כְּסוּי עֵינַיִם blind. *Ni.* verborgen, verschwunden sein. *Pi.* 1. bedecken; 2. verhüllen; 3. verheimlichen. *Pu. pt.* מְכֻסֶּה verhüllt, verborgen. *Hitpa.* 1. verborgen sein; 2. sich verhüllen, kleiden.

כִּסּוּחַ *h. m.* Beschneiden, Verschneiden.

כִּסּוּי *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedeckung, Deckel.

כִּסּוּיָא *a. m.* 1. Bedeckung; 2. *d.* כִּסּוּיָא Est II 6, 10 (MS כְּסוּיָא) Gewand; 3. Verborgenes.

כִּסּוּפָא *a. m.* 1. Schande; 2. *pl. c. suff.* כִּסּוּפֵיהוֹן (!) Thr 3, 61 Beschämung, Beschimpfung; 3. Scham.

כְּסוּת *h. f.* Bekleidung.

כְּסוּתָא (Ex 22, 25) *a. f.* 1. dass; 2. *c.* כְּסוּת Gn 20, 16 Verhüllung.

כָּסַח *h.* 1. beschneiden, verschneiden; 2. abschneiden. *Pi.* dass.

כְּסַח *a., ipf.* 2 *m. sg.* תִּכְסַח Lv 23, 3 dass. *Pa.* dass.

כוסטריינום (SchirR 6, 11) l. כּוּסְטוֹדִינוֹס *x. m.* (κουστωδιανός) Wachtposten.

כְּסֵי s. כְּסָא I.

כוסיא (ExJI 22, 8) l. בּוּסְיָא, s. בְּסְיָא.

כסידא (Ex JI 9, 31) l. בְּכִירָא, s. dass.

כְּסִיָּה *h. f.* Verhüllung.

כְּסִיל *h. m.* 1. thöricht; 2. Sternbild Orion.

כְּסִילָא *a. m.* 1. thöricht; 2. *d.* כְּסִילָא Am 5, 8 (MS כְּסָלָא) Orion.

כְּסִיפָא Ortsname.

כְּסִיפוּתָא *a. f.* Scham, Sichschämen.

כְּסִיתָא I *a. f.* Bedeckung.

כְּסִיתָא II *a. f.* Koralle.

כסך, כסכס (?) *x. m.* (κρίκος) Ring(?).

כִּסְכּוּס *h. m.* Abreiben, Ausreiben.

כִּסְכֵּס s. כָּסַס.

כַּסְכֵּס s. כְּסַס.

כַּסְכְּסָיָה (?) *m.* Personenname (Zerreiber?).

כָּסַל *h., pt. pass.* כָּסוּל mit unregelmässiger Lende.

כֶּסֶל *h. m., pl.* כְּסָלִים Lende.

כִּסְלָא I *a. m.* dass.

כְּסָלָא (Am 5, 8) II *a. m.* das Sternbild Orion. S. כְּסִילָא.

כִּסְלָא III *a. m.*, gehäufelte Erde (zwischen den Ackerfurchen).

כִּסְלֵו (Sach 7, 1) Name des neunten Monats.

כַּסְלוּחָאָה *a. m., pl. d.* כַּסְלוּחָאֵי Gn 10, 14 ein Volksstamm.

כֻּסֶּמֶת *h. f., pl.* כֻּסְּמִין Spelt (*Triticum spelta*).

כְּסַן *a. Pa. Aph.* zurechtweisen, züchtigen.

כִּסָּן *h. m.*, nur *pl.* כִּסָּנִין geröstete Körner.

כִּסָּנָא *a. m.* 1. *pl.* כִּסָּנִין 1 K 14, 3 (MS כֵּיסָנִין) dass.; 2. Jos 9, 5 (Ausg. Praet. כִּסָּנִין) vertrocknete Krumen.

כִּסְנָא *a. m.* Lehm, Kot.

כיסנא (bSabb 138^{b}) s. כסך.

כיסנית (jPes 37^{b} Ausg. Krot.; Ausg. Ven. כיסני׳) l. כִּסָּנִין, s. כִּסָּן.

כָּסַס *h.* 1. kauen (ohne herunter zu schlucken); 2. (bibl.) zählen, rechnen. *Pilp.* 1. kauen; 2. reiben.

כְּסַס I *a.* dass. *Aph.* kauen lassen. *Palp.* reiben.

כְּסַס II *a. Aph.* tadeln.

כְּסִיסְטָא *x. f.* (ξέστης), *pl.* כְּסִיסְטָאוֹת (BerR 3 Ausg. Ven. 1545) Mass (Sextarius), etwa 1/2 Liter.

כְּסוּסְטְרָא *x. f.* (ἐξώστρα) Gesims, Ausbau, Balkon.

כָּסַף *h. Hi.* 1. blass werden, hell werden; 2. geringer werden; 3. beschämen.

כְּסַף *a.* sich schämen. *Pa. Aph.* Schande bereiten. *Itpe.* 1. sich schämen; 2. beschämt werden.

כסף. כסופים (Siphre Dt § 13) l. nach Siphre Num § 92 פְּסִיפִים *x. m.* (ψηφίστης) Rechner(?).

כֶּסֶף *h. m.* 1. Silber; 2. Silbermünze (Sekel); 3. Geld.

כַּסָּף *h. m.* Silberarbeiter.

כַּסְפָּא I (Gn 47, 8) *a. m., ind.* כְּסַף Dt 23, 20; 1. Silber; 2. Sekel; 3. Geld.

כִּסְפָּא *a. m.*, nabat. für חַסְפָּא, s. dass.

כֻּסְפָּא *a. m.* Trester.

כְּסִפְיָאס *x. m.* (ξιφίας) Schwertfisch.

כֻּסְפָּן *h. m.* Trester.

כַּסְפְּתָא *a. f.* Geldkasten.

כספתיאס (bChull 66^{b}) l. כְּסִפְיָאס, s. dass.

כסרא (Hiob 18, 13) l. בִּכְרָא, s. dass.

כְּסוּרְיָא *x. f.* (ἐξορία) Verbannung.

כֶּסֶת *h. f., pl.* כְּסָתוֹת 1. Kissen, Polster; 2. Fleischmasse.

כִּסְּתָא (Gn 42, 27) *a. f., pl.* כִּסִּין Häcksel. כִּסָּא דְּהַרְסָנָא Zerhacktes von einer Fischart.

כְּעִירוּת *h. f.* Hässlichkeit.

כַּעְכָּא *a. m.* Kuchenart.

כִּעְכַּע *h.* ein Geräusch machen.

כַּעְכַּע *a.* dass.

כְּעַן *a.* 1. Nu 22, 4 jetzt. מִכְּעַן Jes 9, 6 von jetzt ab. עַד כְּעַן Gn 43, 28 bis jetzt; 2. Gn 38, 16 nun denn; 3. Gn 13, 9 doch.

כָּעַס *h.* zürnen, verdrossen sein. *Hi.* erzürnen.

כְּעַס *a.* zürnen. *Aph.* erzürnen.

כעוס (bSabb 62^{b}) l. עֲכִים, s. dass.

כַּעַס *h. m.* Zorn, Ärger.

כַּעְסָא *a. m.* dass.

כָּעַר *h., pt. pass.* כָּעוּר 1. hässlich; 2. unpassend. *Pu. pt.* מְכוֹעָר dass. *Hitpa.* hässlich erscheinen.

כְּעַר a. Pa. pt. מְכָעַר, f. מְכָעֲרָא Nah 3, 6 (MS Aph. מַכְעֲרָא) hässlich.

כַּף h. f. 1. du. כַּפַּיִם Hand; 2. Handschuh; 3. Sohle; 4. Klaue, Tatze; 5. Stück; 6. Palmzweig; 7. Schamhügel; 8. pl. כַּפּוֹת, כַּפִּין Löffel, Kelle, Schale; 9. Wagschale; 10. Buchstabe כ; 11. l. כֵּף.

כֵּף h. m. 1. Fels; 2. Ufer.

כַּפָּא s. כֵּיפָא.

כַּפָּא a. m., pl. כַּפִּין 1. Hand; 2. Gebund; 3. Schale. כַּפָּא דְמוֹחָא Hirnschale; 4. Schulter (?); 5. der griechische Buchstabe κάππα.

כַּפָּא a. m. Schale, Deckel.

כְּפָא a. 1. pf. 3 f. sg. כְּפַת Ez 17, 7 krümmen, beugen, umstürzen, verrücken; 2. zwingen. Aph. dass. Itpe. umstürzen, einfallen.

כָּפָה h. dass. כְּפוּי טוֹבָה undankbar. Ni. 1. umgestürzt werden; 2. pt. נִכְפֶּה besessen (epileptisch).

כִּפָּה h. f., 1. pl. כִּפִּין Palmzweig; 2. Bogen; 3. Gewölbe; 4. gewölbter Raum (Gefängniszelle); 5. Kopfbedeckung; 6. Wellenberg. כִּפַּת הַיַּרְדֵּן eine Ingredienz des Räucherwerks.

כְּפוֹר I h. m. Reif.

כְּפוֹר II h. m, Becher, Schale.

כפויי (bEr 29[b]) l. כַּפְּיֵי, s. כַּפְיָא.

כִּפּוּר h. m., meist pl. כִּפּוּרִים Sühne, Versöhnung. מְחֻסַּר כִּפּוּרִים ein Aussätziger, dessen Reinigung zwar begonnen hat, aber noch nicht (durch Darbringung der vorgeschriebenen Opfer) vollendet ist.

כִּפּוּרָא a. m., pl. d. כִּפּוּרַיָּא Ex 29, 36 dass. יוֹמָא דְכִפּוּרַיָּא Lv 23, 27 Versöhnungstag.

כְּפוֹרָא I a. m. Reif.

כְּפוֹרָא II a. m. Becher, Schale.

כְּפוֹרָא III a. m., pl. כְּפוֹרִין Cant 4, 13 Cyperblume (*Lawsonia inermis*).

כַּפּוּרֵי a. (Inf. Pa. v. כְּפַר) בֵּית כַּפּוּרֵי Lv 16, 2, 1K 6, 5 Sühnestätte, das Allerheiligste im Heiligtum.

כַּפֹּרֶת h. f. Deckel der Bundeslade. בֵּית הַכַּפֹּרֶת das Allerheiligste.

כַּפּוּרְתָּא (Ex 25, 17, MS כַּפּוֹרְתָּא) a. f. dass.

כְּפוּת h. m. Fessel.

כְּפוּתָא (?) a. f. Mistfladen. S. כּוּפִיתָא.

כֶּפַח h. m. Riese.

כַּפְיָא a. m. Mistfladen.

כְּפִיָּה h. f. Umstürzen.

כָּפִיל h. m. das Doppelte.

כְּפִילָא a. m. dass.

כְּפִילָה h. f. Verdoppelung (des Erbes).

כְּפִילְתָּא (Gn 23, 19) a. f. Doppeltes (Bezeichnung des Grundstückes, welches Abraham als Erbbegräbnis erwarb).

כַּפִּינָא s. כַּפְנָא.

כְּפִים h. m. 1. eine Art Baustein; 2. l. כַּפִּים, s. כַּף.

כְּפִיפָה I h. f. Bücken.

כְּפִיפָה II h. f. 1. Geflecht, Korb; 2. Gefängnis.

כְּפִיפְתָא a. f. dass.

כְּפִירָה h. f. Ableugnung.

כְּפִישָׁה h. f. Gefäss mit eingebogenem Rand.

כְּפִיתָה h. f. Binden.

כַּפְכַּף h. m. Schale.

כָּפַל I h. verdoppeln. pt. pass. כָּפוּל doppelt. Ni. verdoppelt werden. Hi. doppelt machen. Ho. mit Verdoppelungen versehen.

כָּפַל II h. kümmern. Ho. sich kümmern, sich mühen.

כְּפַל I a., pt. pass. כְּפִיל Cant 8, 7 (MS כְּפוּל) doppelt. Itpe. 1. pf. 3 m. pl. אִתְכְּפִילוּ Jes 38, 12 verdoppelt werden; 2. sich zusammenthun.

כְּפַל II a. Itpe. sich kümmern.

כֶּפֶל h. m., c. כֶּפֶל, du. כִּפְלַיִם das Doppelte.

כִּפְלָא a. m. dass.

כַּפְלָא a. m. Lende.

כִּפְלָה (Jes 40, 4) a. m. Unebenes.

כַּפְלָא *x. m.* (κέφαλος), *pl.* כַּפְלָאוֹת, כַּפְלָיוֹת ein Seefisch (?).

כפלון (BerR 59; Ausg. Konst. סילון) l. פִּילוֹן, s. dass.

כפליין (jNidd 50ᵃ) l. כַּפְלִיוֹן, s. פִּילְיוֹן.

כיפליסין (jPea 20ᵃ) l. קוֹלְפָּסִין.

כָּפַן *h.*, *pt. pass.* כָּפוּן hungrig.

כְּפַן, כְּפֵן I *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* כַּפְנַת Gn 41, 55, *impf.* יִכְפַּן hungern. *Aph. pf.* 3 *m. sg. c. suff.* אַכְפְּנָךְ Dt 8, 3 hungern lassen.

כְּפַן (?) II *a.* krümmen.

כַּפְנָא (Gn 12, 10) *a. m.* Hunger, Hungersnot.

כַּפְנָא (Jes 58,. 7 Soc 59, Am 8, 11) *a. m.*, *ind.* כַּפִּין Am 8, 11 hungrig.

כְּפָנִית *h. f.* unreife Datteltraube.

כְּפָנִיתָא, כְּפָנִיתָא *a. f.* dass.

כָּפַס *a.*, *pt. pass. f. pl.* כְּפִיסָן Est II 1, 16 angeheftet. Wohl zu lesen כְּפִיתָן, s. כְּפַת.

כפע *Hi. pt.* מַכְפִּיעַ BerR 28 Ar., l. מַפְקִיעַ, s. פָּקַע.

כָּפַף *h.* 1. beugen, krümmen. *pt. pass.* כָּפוּף gekrümmt, krumm; 2. umstürzen; 3. zwingen. *Ni.* 1. gebeugt, gebogen werden; 2. umgebogen werden.

כְּפַף *a.* 1. *pf.* כַּף Est II 1, 6 (MS Or. 2377 כְּף), *pt. act.* כָּפֵיף Jes 58, 5, *pt. pass. f.* כְּפִיפָא Est II 5, 1 beugen, biegen; 2. umstürzen. *Pa. inf.* כַּפָּפָא Ez 17, 6 (MS כְּפָפָא) dass.

כְּפַפְתָּא s. כְּפִיפְתָּא.

כָּפַר *h.* verleugnen, ableugnen. *pt.* כּוֹפֵר Gottesleugner. *Hi.* zum Leugner machen. *Pi.* sühnen. *Hitpa.* gesühnt werden.

כְּפַר *a.* 1. abwischen; 2. *pt. m. pl.* כָּפְרִין Jer 2, 27 leugnen, ableugnen. *Pa.* 1. abwischen; 2. *ipf.* 3 *m. sg.* יְכַפֵּר Lv 5, 18 sühnen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְכַּפַּר Est II 3, 8 weggetilgt werden; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אִתְכַּפָּרוּ Ex 29, 33 gesühnt werden.

כָּפָר *h. m.*, *pl.* כְּפָרִין Dorf.

כַּפְרָא, כְּפָרָא *a. m.* 1. dass. 2. Ortsname.

כַּפְרָא I *a. m.* Sühngeld.

כֻּפְרָא (Gn 6, 14) II *a. m.* Asphalt.

כֻּפְרָא III *a. m.* Blütenrispe der Palme.

כַּפְרָאָה *a. m.* vom Dorfe, ländlich.

כַּפָּרָה *h. f.* Sühne.

כַּפְרוֹסָאָה *a. m.* (v. Κύπρος) Einwohner von Cypern.

כַּפְרָה Ortsname.

כַּפְרִי *h. m.* 1. vom Dorfe, Dörfler; 2. Cyprenser (?).

כַּפְרִי Ortsname.

כַּפְרָן *h. m.* Ableugner.

כַּפְרָנָא, כַּפְרָנָא *a. m.*, *pl. c. suff.* כַּפְרָנֵיהוֹן Nu 32, 41 Dorf.

כַּפְרָנוּת *h. f.* Ableugnung.

כַּפְרְתָא s. כַּפּוֹרְתָא.

כָּפַשׁ *h.*, *pt. pass.* כָּפוּשׁ eingebogen. *Ho. pt.* מֻכְפָּשׁ niedergedrückt.

כַּפְשְׁנָא s. כַּבְשְׁנָא.

כָּפַת *h.* binden, fesseln. *Ni.* gebunden werden. *Pi.* zusammenbinden. *Pu. pt.* מְכֻפָּת gebunden.

כְּפַת I *a.*, *pf. c. suff.* כְּפָתֵיהּ Cant 1, 13 dass. *Pa.* 1. *inf.* כַּפָּתָא Cant 7, 5 dass.; 2 *pf.* כַּפֵּית Nu 17, 23 reifen.

כְּפַת (?) II *a. Itpe.* kümmern. S. אֲכַף II.

כֶּפֶת *h. m.* Band, Fessel, Kette.

כִּפְתָא *a. m.* dass.

כַּפָּתָא *a. m.* Fesselung.

כַּפְתָּא *a. f.* Korb, Schwinge.

כִּפְתָּא *a. f.* 1. Gewölbe; 2. Jer 20, 2 (MS כַּפְתָּא) 3 (MS כִּיפְתָּא) Gefängniszelle.

כַּפְתָּא *a. f.* Mistfladen.

כְּפִתָּה *h. f.* Band, Verschnürung.

כַּפְתּוֹר *h. m.* Knauf.

כצוצטרא, כצוטרא l. כַּצְטְרָא *x. f.* (*castra*) Kriegslager.

כַּר *h. m.*, *pl.* כָּרִים Polster, Matratze.

כָּרָא *a. m.*, *pl.* כָּרִין Thr 2, 21 dass.

כְּרָא I *a.*, *ipf.* יִכְרֵי Ex 21, 33 graben. *Itpe.* gegraben werden.

כְּרַב *a.* 1. pflügen; 2. l. כְּרַךְ.

כְּרָבָא *a. m.* Pflügen. בֵּי כְרָבָא gepflügtes Feld.

כְּרָבָא, כְּרְבָּא *x. m.* (κράμβη) Kohl.

כרביתא (bBabK 85ª Ar.) l. כַּרְבִּיתָא, s. dass.

כִּרְבֵּל (?) *h.* sieben.

כַּרְבְּלָא, כּוּרְבְּלָא *x. m.* (χοραύλης) Flötenbläser.

כַּרְבֹּלֶת *h. f.* Kamm des Hahns.

כַּרְבַּלְתָּא *a. f.* 1. dass.; 2. eine Art Mantel (?)

כַּרְבֵּק (?) *a.* schreien.

כְּרָגָא (Koh 2, 18) *a. m.* Kopfsteuer.

כַּרְדּוּ Ortsname.

כַּרְדּוּטָא *x. m.* (χειριδωτός), *ind.* כַּרְדּוּט 1S 2, 18, *pl.* כַּרְדּוּטִין Jer 7, 18 Ärmelkleid.

כרדכאות (Siphre Num § 158) l. כָּרְנְבָאוֹת, s. כָּרְנְבָא.

כָּרָה I *h.* graben.

כָּרָה II *h.* häufen.

כָּרָה III *h. Hi.* bewirten.

כְּרָה *a.* krank sein. *Itpe.* Schmerz empfinden.

כַּרְהָא *a. m.* Krankheit.

כַּרְהָנָא *a. m.* dass.

כְּרוּב *x. m.* (κράμβη) Kohl.

כְּרוּב *h. m.* Kerub.

כְּרוּבָא *a. m., pl.* כְּרוּבִין Ex 25, 18 dass.

כְּרוּבָא *a. m., c.* כְּרוּב Gen 35, 16 Morgen (soviel ein Joch Ochsen an einem Tage pflügen kann).

כְּרוּבְתָּא *x. f.* (κρωβύλος?), *pl. c.* כְּרוּבַת Sach 14, 20 (MS כְּרוּזַת) Federbusch.

כְּרוֹז *x. m.* (κῆρυξ?) Ausrufer, Herold.

כָּרוֹזָא *x. m., ind.* כְּרוֹז Ex 36, 6 dass.

כָּרְוָיָא *a. m.* eine Kümmelart (*Carum Carvi*).

כְּרוִיָּה (jPes 30ª) im Text zu streichen.

כְּרוּכָא *a. m.* 1. Darm; 2. Herumwandern; 3. s. כַּרְזְבָא.

כְּרוֹפִיתָא (?) *a. f.* Händlerin.

כְּרוֹשִׁיתָא *a. f.* eine Art Gebäck.

כְּרוּת *h. m.* Scheidung.

כָּרַז *x.* (κηρύσσω?) öffentlich ausrufen. *Hi.* dass.

כְּרַז *x.* (κηρύσσω?) dass. *Aph. pf.* 3 *sg.* אַכְרֵיז Jon 3, 7, *pt. pl.* מַכְרְזִין Est II 6, 9 dass.

כְּרוֹז *x. m.* (κρωσσός) Krug.

כַּרְזָא *a. m.* eine Art Heuschrecke (?).

כַּרְזְבָא (LevJI 11, 22; MS כרובא), כַּרְזוּבָא *x. m.* eine Heuschreckenart. Vgl. אַרְזְבוּנִית.

כַּרְזִילָא *x. m., pl. c. suff.* כַּרְזִילַהָא Cant 1, 8 (MS כַּרְזִילַהָא) Viehhüter, Hirt.

כְּרָזִים Ortsname.

כַּרְזִימִין, כַּרְזְמִין *x. m. pl.* (γάρισμα) Fischbrühe mit Lupinen.

כרזניתא (bBabM 40ᵇ) l. כַּרְזָנִיתָא, s. dass.

כָּרַח *h. Hi.* nötigen, zwingen.

כֹּרַח *h. m.*, mit *Suff.* z. B. עַל כָּרְחִי, בְּעַל כָּרְחִי trotz.

כַּרְחָא *a. m.*, mit *Suff.* בְּעַל כַּרְחָךְ 2S 2, 16 dass.

כַּרְטִיסָא *x. m.* (χάρτης) Dokument (Blatt).

כִּירִי *x.* (χαῖρε) Heil dir!

כִּירִי *x. m.* 1. (χείριος) Sklave; 2. (κύριε) Herr (?).

כְּרִי *h. m., pl.* כְּרָיִים Körnerhaufe.

כַּרְיָא I *a. m., pl.* כּוּרְיָן, כֵּירָן, כְּרָן dass.

כַּרְיָא II *a. m.* Brunnen.

כַּרְיָא III *a. m.* leidend, gering.

כַּרְיָא IV s. קַרְיָא.

כְּרִיָּה *h. f.* Graben (einer Grube).

כְּרִיהָא *a. m.* krank.

כְּרִיהוּתָא (bSabb 10ª Ar) l. טְרִיחוּתָא, s. טַרְחוּתָא.

כְּרִיוּתָא *a. f.* Leiden.

כְּרִיחָא l. כְּרִיהָא, s. dass.

כְּרִיךְ *h. m.* Wirbel (im Wasser) (?).

כְּרִיכָא *a. m.* 1. Rolle, Bündel; 2. im Kreise herumgehend.

כְּרִיכָה *h. f.* 1. Umwinden, Umwickeln; 2. Gebund, Bündel.

כְּרִיכְתָּא *a. f.* Gebund.

כְּרִיסָא *a. f., pl.* כְּרִיסָן, כַּרְסָן, כַּרְסָּן, *c.*

suff. כְּרֵיסֵיהוֹן Thr 1, 16 Or 1377 Bauch, Magen. S. כַּרְסָא.

כריסית (Kel XX 1) l. כְּרִיתִית, s. dass.

כְּרִיעָה *h. f.* Knien.

כְּרֵישָׁא s. כַּרְשָׁא.

כְּרֵישָׁא, כְּרֵישָׁה *h. m. f., pl.* כְּרֵישִׁין Lauch (*Allium porrum*).

כְּרִית *h. f.* 1. dass. (?); 2. s. כָּרֵת.

כְּרִית (1S 30, 14) Ortsname.

כְּרִיתָה *h. f.* 1. Abschneiden; 2. Ausrottung; 3. Scheidung (einer Ehe); 4. Schliessung (eines Bundes); 5. Entscheidung (?).

כְּרִיתוּת *h. f.* Ehescheidung.

כְּרִיתִינוּן s. כְּרָתִינוּן.

כְּרִיתִית *h. f.* Ledertasche, Lederflasche.

כָּרַךְ *h.* 1. wickeln, zusammenwickeln, umwickeln; 2. umschlingen; 3. zusammenbinden, anhängen, vereinigen. *Ni.* 1. eingewickelt werden; 2. sich wickeln. *Pi. Hi.* 1. umwickeln; 2. vereinigen. *Pu. pt.* מְכוֹרָךְ vereinigt.

כְּרַךְ *a.* 1. umwickeln, umbinden; 2. zusammenwickeln. כְּרַךְ רִיפְתָא (eigentl. Brot wickeln) eine Mahlzeit halten; 3. *pt. pass. pl. m. d.* כְּרִיכַיָּא Dt 28, 52, *f. ind.* כְּרִיכָן Nu 13, 28 umringen, ummauern. *Pa.* 1. *pf.* כָּרֵיךְ 1 K 19, 13 verhüllen; 2. zusammenbinden; sich drehen. *Itpe.* 1. verhüllt sein, eingehüllt sein; 2. sich umgeben.

כֶּרֶךְ *h. m., pl.* כְּרָכִים 1. Buchrolle; 2. Bündel; 3. Umwickelung. בְּכֶרֶךְ אֶחָד auf einmal (ohne Unterbrechung).

כְּרַךְ *h. m., pl.* כְּרַכִּין Stadt.

כְּרַכָּא *a. m., ind.* כְּרַךְ Nu 24, 21, 2S 20, 19, l. כְּרַךְ, *pl.* כְּרַכִּין Nu 13, 19 dass.

כִּרְכֵּב *h. Pi.* mit Einfassung versehen.

כַּרְכֹּד *x. m.* (κερκίς) Webstab (zum Festschlagen des Gewebes).

כרכדיינון l. כַּרְכְּדוֹנִין.

כַּרְכְּדוֹן, כַּרְכְּדֻנָא, כַּרְכְּדוֹנִין *x.* (καρχηδών, καρχηδόνιος) Karfunkelstein.

כַּרְכֹּב *h. m.* Einfassung (um den Altar).

כַּרְכּוּז (?) Ortsname.

כַּרְכֹּם *h. m.* Safran (Crocus sativus).

כִּרְכּוּר *h. m.* Tanz, Sprung.

כורכי .כורכי לבנון (jKil 27ᵃ) l. כַּרְסְלַבְנוּן, s. dass.

כַּרְכְּיָא (Jer 8, 7) *a. m.* Kranich.

כַּרְכִּיתָא (?) *a. f.* kreisrund.

כִּרְכֵּם *x.* (vgl. χάλκωμα) ehern machen.

כִּרְכֵּם I *h.* 1. gelb färben. *Pass.* gelb werden (im Gesicht) von Sonnenbrand oder Ärger.

כַּרְכּוֹם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כַּרְכּוֹמָא I *x. m.* (χαράκωμα) *pl.* כַּרְכּוֹמִין Dt 20, 20 (MS כַּרְקוֹמִין) dass.

כַּרְכּוֹמָא II *x. m.* (χάλκωμα) Erzmasse.

כַּרְכְּמָא *a. m.* Safran (*Crocus sativus*).

כַּרְכְּמִישָׁא, כַּרְכִּימִישָׁא (?) *x. m.* Blei (vgl. syr. קלרון, קרון).

כַּרְכְּמִית, כַּרְכְּמִית weibl. Personenname.

כרכס l. כִּרְכֵּם, s. כִּרְכֵּם.

כרכוס l. כַּרְכּוֹם, s. dass.

כַּרְכְּסָא, כַּרְכְּסוֹן *x. m.* (κέρκωψ, κερκωπίζων) verschmitzter Mensch.

כרוכסין (jBabM 8ᶜ) l. פְּרוּכְסִין (so Ausg. Ven.), s. dass.

כִּרְכֵּר s. כָּרַר.

כִּרְכַּרְתָּא *a. f., pl.* כִּרְכְּרָן Jes 66, 20 (aus dem hebr. Text geflossene Glosse, fehlt MS Or. 2211, Soc 59) Tanz.

כַּרְכֵּשׁ *a.* 1. schütteln; 2. nicken.

כַּרְכְּשָׁא *a. m.* Mastdarm.

כַּרְכַּשְׁתָּא I *a. f.* dass.

כַּרְכַּשְׁתָּא II *a. f.* 1. Klapper, Schelle; 2. Franse.

כַּרְכּוּשְׁתָּא *a. f.* Wiesel.

כַּרְכְּתָא *a. f.* umfriedigtes Land.

כָּרַם *h.* 1. aufhäufen; 2. l. כָּמַר.

כְּרוֹם *x. m.* (κορώνη) Seekrähe.

כֶּרֶם *h. m.* 1. Weinpflanzung; 2. Benennung der Rechtsschule von Jabne.

כַּרְמָא *a. m.* 1. *ind.* כְּרַם Ex 22, 4, *pl.* כַּרְמִין Dt 6, 11 dass.; 2. Ortsname.

כְּרוּמָא, כְּרוֹמָא *x. m.* (χρῶμα). כְּרוּם יַמָּא Ex 28, 20 ein Edelstein.

כּוּרְמִיזָא (Ex 21, 18) *a. m.* Faust.

כַּרְמִי Ortsname.

כַּרְמֶל Name eines Gebirges.

כַּרְמְלָא (Jes 29, 17) *a. m.* 1. dass.; 2. 1S 27, 3 Ortsname.

כַּרְמְלִי *h. m.* vom Karmel.

כַּרְמְלִית *h. f.* eine Unterbrechung des öffentlichen Bereichs, welche nicht als Privatbereich (im Sinne des Sabbatgesetzes) anzusehen ist.

כֵּירוֹמָנִיקָא *x. m.* (χειρομάνικον) Handfessel.

כְּרוּמְשָׁא *x. m.* Sperberbaum (*Sorbus domestica*).

כרמת (TosMen IX 10) l. כְּמֶרֶת, s. dass.

כְּרַן *a.* בִּכְרַן יוֹמָא הָדֵין Lv 23, 28 an dem Tage selbst. יָת כְּרַן יוֹמָא Ez 24, 2 diesen Tag selbst.

כְּרַנְבָא *x. m.* (χερνίβιον), *pl. h.* כְּרַנְבָאוֹת, *a.* כְּרַנְבַן Gefäss für Wasser.

כרנבו (bBabB 91ª) männl. Personenname (wohl בַּרְנְבוֹ).

כרנבי (EchR 3, 42) l. אַנְדְּבֵי, s. הַנְדְּבָא.

כרם? (Hi 6, 5) s. כְּרַם.

כָּרֵם *h. f.*, *pl.* כְּרֵיסוֹת Bauch, Leib.

כַּרְסָא *a. f.* 1. *pl.* כַּרְסָן, כַּרְסָוָן dass. s. כְּרֵיסָא; 2. כרסא BerR 68 l. רִכְסָא (so Ausg. Konst.), s. dass.

כריסו ארגיראן (jBabK 3ᶜ) l. כְּרִיסוֹאַרְגִּירָאָה *x. m.* (vgl. χρυσάργυρον) Erheber der Gewerbesteuer.

כָּרְסְיָא (1 K 10, 19) *a. f.* 1. *c.* כּוּרְסֵי Gen 41, 40, *pl. c. suff.* כּוּרְסָוָתְהוֹן Ez 26, 16 Stuhl; 2. Abtritt.

כורסנגיות (SchirR 2, 2) l. כְּרִיסַרְגִּרוֹת *x. f. pl.* (χρυσάργυρον) Gewerbesteuer,

אולון כורסון. כורסון l. אוֹלוֹכוּרְסוֹן, s. dass.

כַּרְסְתָן *h. m.* dickbauchig.

כְּרַסְטְיוֹנָא *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

כרסלא (bSanh 5ª) l. בַּר סַלָּא.

כְּרִסוֹלַכְנוֹן *x. m.* (χρυσολάχανον) Melde.

כַּרְסָם *x. m.* Zwerchfellentzündung. S. בַּרְסָם.

כרסין (Tos Neg. V 14) l. בְּרְסִין, s. dass.

כורסינין (jSabb 7ᵇ, Ausg. Ven. בורסינין) l. בּוּרְסִינוֹן *a. m.* (βύρσινος) Gegerbtes (?).

כַּרְסְנָא männl. Personenname.

כְּרַסְפָּא *x.* männl. Personenn. (Κρίσπος).

כְּרַסְפְּדָא *x. m.* (κράσπεδον) *c.* כְּרוּסְפַּד Nu 15, 38, *pl.* כְּרוּסְפְּדִין Nu 15, 38 Quaste.

כְּרַסְפְּדַי *x.* männl. Personenname (Κρασπεδαῖος?).

כַּרְסֹפֶת *h. f.* eine Heuschreckenart.

כורוסתי בייה. (jNed 38ª, Ausg. Ven. בורוסתי בייה) l. פְּרוֹס תִּימְיָה (πρὸς τίμια?) zur Auszeichnung. — Anders unter פְּרוֹסְתִּי und בְּיָה 2.

כָּרַע *h.* sich beugen, niederknien. *Hi.* 1. niederbeugen, betrüben; 2. die Wagschale sinken machen; 3. den Ausschlag geben; 4. ausgleichen.

כְּרַע (Gen 24, 26) *a.* 1. sich beugen, niederknien; 2. niedersinken. *Aph.* 1. *inf.* אַכְרָעָא Jud 11, 35 niederbeugen, betrüben; 2. abwiegen; 3. entscheiden. *Itpe.* abgewogen werden.

כְּרָע *h. f.* 1. *du.* כְּרָעַיִם Unterschenkel (mit Fuss); 2. *pl.* כְּרָעַיִם Beine (eines Tisches oder Lagers).

כְּרָעָא *a. f.* 1. *pl. d.* כְּרָעַיָּא Lv 1, 13 Unterschenkel (mit Fuss); 2. *sg. d.* כְּרָעָא (!) Est II 1, 2, *pl.* כְּרָעַן, כּוּרְעָן Fuss (eines Tisches oder Lagers).

כְּרַף *a. Itpe.* anschwellen (?).

כרפוונה (jKil 27ª, Ausg. Ven. סרפוונה), s. סרפוונה.

כַּרְפַּס *h. m.* Sumpfeppich, Sellerie (*Apium graveolens*).

כַּרְפְּסָא *a. m.* dass.

כַּרְפַּסָא (Est II 8, 15, MS קַרְפַּסָא) *a. m.* 1. feines Linnen; 2. eine Flachsart (?).

כְּרוּפְסְלָה *x. m.* (χειρόψελλον) Armband.

כַּרְצָא *a. m.* Eingeweidewurm (?).

כְּרַצְמְיוֹנָה *x. f.* (χαριστίων) Wage des Archimedes.

כַּרְקוֹם *x. m.* (χαράκωμα) Pallisadenwerk, Belagerungswall.

כַּרְקוֹמָא (1S 26, 5) *x. m., pl.* כַּרְקוֹמִין Dt 20, 20 dass.

כָּרַר I *h. Pilp.* כִּרְכֵּר sich hin- und herwenden, Umschweife machen.

כָּרַר (= קָרַר) II *h. Pilp.* כִּרְכֵּר Lärm machen.

כַּרְשָׁא *a. m.* eine Fischart.

כַּרְשִׁינָה *h. f.* eine wohlriechende Pflanze (viell. *Laserpitium*).

כַּרְשִׁינְתָא(?) *a. f., pl.* כַּרְשִׁינִין Erdklösse (?).

כַּרְשִׁנָּה *h. f., pl.* כַּרְשִׁנִּין Kamellinse (*Ervum ervilia*).

כַּרְשְׁתִּינָה, כְּרַשְׁתִּינָה *x. f.* ein Tier, dessen Blut zu Heilzwecken benützt wird.

כָּרַת *h.* 1. abschneiden, abtrennen; 2. scheiden (eine Ehe); 3. kurz machen; 4. ausrotten. כָּרַת בְּרִית eine feste Bestimmung treffen. *Ni.* 1. abgetrennt werden; 2. ausgerottet werden; 3. bestimmt werden. *Hi.* ausrotten.

כְּרַת *a.* scheiden, die Scheidung bewirken.

כָּרֵת *h. m.* 1. Ausrottung; 2. *pl.* כְּרֵתוֹת *a.* Sünden, welche die (göttliche) Strafe der Ausrottung nach sich ziehen; *b.* Name eines Mischnatraktats.

כַּרְתָּא *a. m., pl.* כַּרְתִּין, כַּרְתֵּי Nu 11, 5 (MS כַּרְתֵּי) Lauch (*Allium porrum*).

כְּרֵתִי *h. m.* Kreter.

כַּרְתָּן *h. m.* 1. Lauch; 2. lauchfarben.

כַּרְתָּנָא *a. m.* lauchfarbener Edelstein.

כַּרְתִּינוֹן *x. m.* (vgl. πράσινος) lauchfarben.

כַּשְׁדָּאָה s. כַּסְדָּאָה.

כָּשַׁשׁ *h. Pilp.* כִּשְׁכֵּשׁ anstacheln.

כִּשּׁוּף *h. m.* Zauberei.

כְּשׁוּרָא (2 K 6, 2, MS שָׁרֵי) *x. m., pl.* כְּשׁוּרִין, *c. suff.* כְּשׁוּרוֹהִי Cant 1, 17 (MS כְּשָׁרוֹהִי) Balken.

כָּשׁוּת *h. f.* Flaum.

כִּשּׁוּת *h. f.* Gurke.

כְּשׁוּת *h. f.* ein Schmarotzergewächs (*Cuscuta*).

כְּשׁוּתָא *a. f.* dass.

כְּשַׁט *a. Aph. ipf.* 2 *m. sg.* תַּכְשֵׁט Jos 1, 8 schön handeln.

כַּשִּׁיל *h. m.* Beil.

כַּשִּׁילָא *a. m., pl.* כַּשִּׁילִין Jer 46, 22 (MS כְּשִׁילִין) dass.

כַּשִּׁירָא *a. m.* 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. geschickt.

כַּשִּׁירוּתָא *a. f.* Geschicklichkeit.

כִּשְׁכּוּשׁ *h. m.* Schütteln.

כִּשְׁכַּר Ortsname.

כָּשַׁל *h.* 1. straucheln; 2. schwach, im Nachteil sein. *Ni.* 1. straucheln, zu Fall kommen; 2. Unglück haben; *Pi.* schwach machen. *Hi.* straucheln machen.

כְּשַׁל *a. Aph.* straucheln machen.

כִּשָּׁלוֹן *h. m.* Straucheln.

כִּשְׁמָא s. גִּשְׁמָא.

כשף (bSabb 23ª MS) l. קְטַף, s. dass.

כָּשַׁף *h. Pi.* zaubern.

כֶּשֶׁף *h. m., pl.* כְּשָׁפִים Zauberei.

כַּשָּׁף *h. m.* Zauberer.

כַּשְׁפָן *h. m., f.* כַּשְׁפָנִית dass.

כְּשַׁפְתָּא *a. f., pl.* כּוּשְׁפִּין Ez 27, 24 (MS כּוּשְׁפִּין) Mantel.

כָּשֵׁר *h.* tauglich, im rechten Zustande sein. *Hi.* 1. tauglich, fähig machen; 2. für tauglich erklären. *Ho.* 1. tauglich, fähig werden; 2. für tauglich erklärt werden. *Hitpa.* sich als tauglich zeigen.

כְּשַׁר (1S 18, 20) *a.* tauglich sein. *Aph.* 1. tauglich machen; 2. *pf.* 3 *m. pl.* אַכְשַׁרוּ 1S 17, 8 (fehlt MS) für tauglich halten, erklären. *Itpe.* tauglich werden, sein.

כָּשֵׁר (*pt.* v. כָּשֵׁר) *h. m., f.* כְּשֵׁרָה, *pl.* כְּשֵׁרִין 1. tauglich; 2. tugendhaft, fromm; 3. unschuldig.

כְּשַׁרָא (*pt.* v. כְּשַׁר) *a. m.* 1. *ind.* כְּשַׁר Nu 20, 5, *pl.* כְּשְׁרִין Nah 3, 12 tauglich;

2. *ind.* כָּשֵׁר Gen 34, 7 recht. S. auch כַּשִּׁירָא.

כַּשְׁרָא *a. m.* 1. Tauglichkeit, Eingewohntsein; 2. Emsigkeit.

כִּשְׁרָא *a. m.* Stück, Scheibe(?).

כַּשְׁרוּת *h. f.* 1. Tauglichkeit, Fähigkeit; 2. Geschicklichkeit.

כַּשְׁרוּתָא *a. f.* dass.

כִּשְׁרְתָא *a. f.* ein wohlriechendes Gewächs (*Costum*).

כָּשַׁשׁ *h. Pilp.* כִּשְׁכֵּשׁ schütteln, klopfen.

כְּשַׁשׁ *a. Aph. Palp.* dass.

כשת *x. m.* s. כִּשְׁרְתָא.

כַּת *h. f., pl.* כִּתּוֹת Abteilung, Gesellschaft.

כִּתָּא *a. f., pl.* כִּתִּין dass.

כַּתָּא *a. m., pl. c.* כַּתֵּי Lv 25, 5 Nachwuchs (Getreide, das aus den ausgefallenen Körnern des Vorjahres wächst).

כַּתָּא *x. m.* Sauermilchgewürz.

כָּתַב *h.* 1. schreiben; 2. vorschreiben. *Ni.* geschrieben werden. *Hi.* 1. schreiben lassen; 2. ausheben. *Ho.* eingeschrieben, ausgehoben werden.

כְּתַב *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּכְתּוֹב Dt 27, 3 schreiben; 2. verzeichnen. *pt. pass.* כְּתִיב die Lesart des Bibeltextes, *pl.* כְּתִיבֵי Cant 5, 10 Hagiographen. *Itpe. pf.* אִתְכְּתִיב (Est II 8, 9, MS אִתְכְּתַב) geschrieben werden.

כְּתָב *h. m., pl.* כְּתָבִין 1. Schrift (Schreibschrift); 2. geschriebener Wortlaut; 3. Schrift (Geschriebenes), Schreiben, Schriftstück, Buch. *pl.* כִּתְבֵי הַקֹּדֶשׁ heilige Schriften; 4. Reskript, Edikt.

כְּתָבָא (Ex 32, 16) *a. m., pl. c.* כְּתָבֵי Jes 58, 6 dass.

כְּתֻבָּה *h. f.* 1. Eheverschreibung; 2. die darin ausgesetzte Geldsumme. *pl.* כְּתֻבּוֹת Name eines talm. Traktats.

כְּתָבְנָא *a. m.* Schreiber.

כְּתֻבְּתָא *a. f.* Eheverschreibung.

כָּתוּב *h. m.* 1. (heilige) Schrift. *pl.* כְּתוּבִים *a.* heilige Schrift; *b.* Hagiographen (der dritte Teil des alttestamentlichen Kanon); 2 Schriftstelle.

כְּתוּבָא *a. m.* dass.

כָּתוֹבָא *a. m.* Schreiber.

כְּתוּבָה s. כְּתֻבָּה.

כְּתוֹבֶת *h. f.* Schrift (Schreibweise).

כִּתּוּנָא (Gen 37, 3) *a. m.* Untergewand, Leibrock; 2. Hülle.

כְּתוֹנֶת *h. f.* dass.

כתושא (bBabM 38[b]) l. כְּתִישָׁא.

כַּתְּחָא *a. m.* Sauermilchgewürz.

כְּתִיבָה *h. f.* Schreiben, Schreibung.

כְּתִישָׁא *a. m.* Zerstossenes, wunde Stelle.

כְּתִישָׁה *h. f.* Zerstossen.

כָּתִית *h. m.* 1. Zerstossenes; 2. wunde Stelle; 3. Lappen.

כְּתִיתָא *a. m.* wunde Stelle.

כַּתְכָּתָא *a. m., pl.* כַּתְכָּתִין 2K 19, 29 Nachwuchs. s. כַּתָּא.

כָּתְלָא *a. m.* 1. *c.* כּוֹתֶל Lv 1, 15, *pl. c.* כָּתְלֵי Lv 14, 37 Wand; 2. Seite.

כְּתַם *a., pt. pass. pl.* כְּתִימִין Jes 1, 18 Soc 59 beflecken.

כֶּתֶם *h. m.* Fleck.

כִּתְמָא (Jer 2, 22) *a. m.* dass.

כִּתָּן *h. m.* 1. Flachs; 2. Linnen.

כַּתָּן *h. m.* Flachsarbeiter.

כִּתָּנָא *a. m.* 1. *ind.* כִּתָּן Dt 22, 11 Flachs; 2. Linnen.

כִּתָּנָאָה *a. m.* Leinenhändler.

כותניין (jMaasSch 54[d], Ausg. Ven. בותניין) l. בּוּתְנָיִן, s. dass.

כותניאם l. בּוּתְנִיאָם.

כָּתֵף *h. f., pl.* כְּתֵפִים, כְּתֵפוֹת Schulter.

כָּתַף *h.* belasten. *Pi.* aufladen, tragen.

כַּתֵּף *a. Pa.* aufladen, tragen.

כַּתָּף *h. m.* Lastträger.

כַּתָּפָא *a. m.* dass.

כַּתְפָא (Nu 7, 9) *a. f., c.* כְּתַף Gen 9, 23, *pl.* כַּתְפִין Ex 28, 7 Schulter.

כַּתְפִי Ortsname.

כָּתַר *h. Hi.* krönen. *Ho. pt.* מֻכְתָּר gekrönt.

כַּתַּר *a. Pa. ipf.* 3 *m. pl.* יְכַתְּרוּן Jes 42, 4, *pt.* מְכַתַּר Mi 5, 6 harren.

כָּתָר *h. m.* Krone.

כִּתְרָא (Jer 48, 9) *a. m.* dass.

כָּתַשׁ *h.* 1. zerstossen (insbes. vom Zerquetschen der Oliven); 2. klopfen. *Ni.* zerstossen werden. *Pu. pt.* dass. *Hitp.* sich streiten.

כְּתַשׁ *a.* 1. *pt. pass.* כְּתִישָׁא Ex 27, 20 (MS כָּתִישָׁא) zerstossen; 2. schlagen. *Pa.* streiten. *Itpe.* geschlagen werden. *Itpa.* sich streiten.

כָּתַת *h. Pi.* stossen, zerstossen. *Pu. pt.* zerstossen.

כְּתַת *a. Pa.* dass. *Itpa.* zerstossen werden.

ל

ל 1. zwölfter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 30.

לְ *h.* 1. zu, für; 2. gleich.

לְ *a., c. s.* לָךְ Gn 37, 10 zu, für.

לא *h.* 1. nicht; 2. nein. לא — וְלֹא weder — noch. בְּלֹא ohne.

לָא (Gn 19, 2) *a.* 1. nicht; 2. nein. וְלָא etwa nicht? לָא — לָא weder — noch. בְּלָא Nu 35, 22, דְּלָא Ex 21, 11 ohne. הֲלָא Gn 4, 7 nicht wahr?

לָא männl. Personenname.

לָאָה *h.* 1. sich mühen; 2. ermüden. *Ni.* ermüden.

לְאָה *a.* s. לְאִי.

לָאו (2K 2, 10), לָאו *a. h.* 1. nicht; 2. *pl.* לַאוִין Verbot.

לַאי (= לָא הִי) *a.* wahrhaftig.

לְאִי *a., pf.* 3 *pl.* לְאִיאוּ Gn 19, 11 1. sich mühen; 2. ermüden. *Itpe.* ermüden.

לאכיסן (VajR 30) l. לָא תַכִּיסַן, s. כְּסַס.

לאכסא (Thr 3, 34, nicht MS) verstellte Glosse, l. לְמַכָּכָא, s. מְכַךְ.

לֵב *h. m., pl.* לִבּוֹת Herz.

לִבָּא (Gn 8, 21) *a. m., ind.* לֵב Dt 28, 66, *pl.* לִבִּין, לִבְבִין, *d.* לִבְבַיָּא 1 K 8, 3 (MS לִבַּיָּא) dass. אֲלִבָּא דְ im Sinne von.

לַבָּא s. לִבְתָּא.

לבא (bPes 42[b]) l. לִבָּא.

לבאי (bMoK 11[a]) (?).

לֵבָב *h. m., pl.* לְבָבוֹת Herz.

לָבַב *h., pt. pass.* לָבוּב 1. umgebunden; 2. durchlöchert zur Herausnahme des Herzens. *Ni.* umgebunden sein. *Pi.* 1. umbinden; 2. erregen.

לִבְבָא *a. m., ind.* לְבַב Hab 3, 1 Soc 59 Herz.

לֶבֶד *h. m.* 1. Filz; 2. Filzmantel.

לִבְדָא *a. m.* 1. dass.; 2. wollige Seite des Stoffs.

לוּבְדְּקָא, לוּבְדִּיקוֹס, לוּבְדְּקָס l. לוּקוֹנִיקוֹס.

לָבָה *h. Pi.* anblasen, anfachen; 2. blasen. *Hitp.* angefacht werden.

לָבוּד *h. m.* eng verbunden.

לִבּוּט *h. m.* Beunruhigung.

לִבּוּי *h. m.* Anfachung.

ליבון (bSanh 106[a])?

לִבּוּן *h. m.* 1. Weissmachen, Reinigung. *pl.* לִבּוּנִים Reinigung (nach Menstruation); 2. Ziegelstreichen.

לִבּוּנָאָה *a. m.* ziegelsteinartig, viereckig. כְּתָב ל׳ Bezeichnung der samaritanischen Schrift.

לְבוֹנָה *h. f.* Weihrauch.

לְבוֹנְתָא (Ex 30, 34) *a. f.* dass.

לְבוּשׁ *h. m.* Gewand, Kleid.

לְבוּשָׁא (2K 5, 5 Soc 59) *a. m.* 1. *pl.* לְבוּשִׁין Gn 3, 21 dass.; 2. Behälter (?).

לבזה (jSchebi 35[a]) l. נִתְוָה.

לְבִזְבַּז *x. m.* (λαβίς?) Rand, Einfassung.

לָבַט *h.* beunruhigen. *Ni.* beunruhigt werden.

לָבָט *h. m.* Beunruhigung.

לָבִיא *h. m., pl.* לְבָאִים Löwe.

לְבִיאָה *h. f.* Löwin.

לְבִידָא *a. m.* Filz.
לְבֵינָה *h. f.*, *pl.* לְבֵינִים Ziegelstein.
לְבֵינְתָא (Gn 11, 3) *a. f.*, *pl.* לְבֵנִין Ex 5, 7, לְבֵנָן dass.
לְבִישָׁא s. לְבוּשָׁא.
לְבִישָׁה *h. f.* Anziehen, Kleiden.
לְבַךְ *a.* ergreifen.
לִבְלֵב *h.* sprossen lassen.
לַבְלֵב I *a.* 1. dass.; 2. sprossen. *Pass.* sprossen.
לַבְלֵב II *a.*, *ipf.* 1 *pl.* נלבלבה ExJI 14, 13 lärmen.
לַבְלְבָא *a. m.*, *pl.* לַבְלְבִין (Gn 40, 10) Spross.
לבלבו (?) Ortsname. S. לכלב.
לַבְלוֹנִית *h. f.* eine Art Trauben.
לבלין (Pesikt 110b)?
לַבְלָר, לִבְלָר *x. m.* (*libellarius*) Schreiber.
לִבְלָרָא *x. m.*, *pl. d.* לִבְלָרַיָּא Est II 9, 23 (nicht MS) dass.
לָבֵן I *h.* Ziegel streichen. *Pi.* 1. Ziegel brennen; 2. glühend machen.
לָבֵן II *h. Pi.* reinigen. *Pu. pt.* gereinigt. *Hi.* 1. weiss werden; 2. weiss machen; 3. beschämen.
לְבַן *a. Pa.* 1. ziegelförmig, viereckig machen; 2. mit Lehm bestreichen.
לָבָן *h. m.* weiss.
לַבְנָא *a. m.* dass.
לִבְנָא *a. m.*, *ind.* לִבֵן Gn 30, 37 Weisspappel.
לְבֵנָה s. לְבֵינָה.
לְבָנָה *h. f.* Mond.
לְבָנוֹן 1. Libanon; 2. Tempel.
לַבְנוּנִית *h. f.* Weisses.
לַבְנוּת *h. f.* dass.
לִבְנָן (Dt 11, 24, Jes 29, 17) Libanon.
לִיבָנוֹס *x.* (Λίβανος) Libanon.
לְבִים, לְבֵיסָא *x. m.* (λέβης) Kessel.
לַבְקָן *x. m.* (λευκόν) weiss.
לִיבְרָא *x. f.* (*libra*) Pfund.
לַבְרוּת (?) Flussname.
לַבְרְכִים *x. m.* (ἀλαβάρχης) Haupt der Juden in Alexandria.

לִבּוּרְנִי *x. f.* (λιβυρνή), *pl.* לִבּוּרְנִין 1. eine Art Kriegsschiff; 2. Schiff.
לברנטין l. לוּטְרִין.
לִבּוּרְנְקָא *x. m.* (λιβυρνική), *pl. d.* לִבּוּרְנְקַיָּא Jes 3, 22 (MS לִבּוּרְנְסַיָּא) liburnisches Gewand.
לָבַשׁ *h.* anziehen, anlegen, bekleiden. *Pu. pt.* bekleidet. *Hi.* anlegen, bekleiden.
לְבַשׁ *a.*, *pf.* 3 *f. sg.* לְבֵישַׁת Gn 38, 19, *ipf.* יִלְבַּשׁ Lv 6, 3 anziehen, bekleiden. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַלְבֵּישִׁנּוּן Gn 3, 21 bekleiden; 2. anziehen; 3. ergreifen.
לְבָשָׁא *a. m.*, *c. s.* לְבָשֵׁיהּ Gn 39, 12, 2K 4, 42 Soc 59 Gewand.
לַבְּתָא *a. f.* Flamme.
לוֹגָא *x.* (Λόγος) männl. Personenname.
לְגָא s. לוֹגָא.
לְגַז *h. m.* stechen, aufgabeln.
לְגָטוֹן, לֵיגָטוֹן *x. m.* (ληγᾶτον) Legat.
לְגָאי *x. m.* (λαγός) Hasenfell.
לְגִימָה *h. f.* 1. Verzehren; 2. Mahl, Unterhalt.
לוגמיא (BemR 2) l. זִימְמָא, s. זִימִּיטָא.
לְגִיוֹן *x. m.* (λεγεών), *pl.* לְגִיוֹנִין, לִגְיוֹנוֹת 1. Legion, Truppe; 2. Soldat.
לְגִיוֹנָא *x. m.*, *pl.* לְגִיוֹנִין Ez 30, 9 dass.
לגין (jSanh 20c) l. טָגִין, s. טָגְנָא.
לִגְלֵג *h.* 1. stottern; 2. spotten.
לַגְלֵג *a.* 1. stottern, stammeln; 2. spotten. *Pass.* verspottet werden.
לִגְלוּג *h. m.* Stammeln.
לַגְלוּגָה *h. f.*, *pl.* לַגְלוּגִין Portulak (*Portulaca odoracea*).
לָגִין *x. m.* (λάγηνος) Krug.
לְגֵינָא *x. m.*, *pl.* לְגֵינִין Thr 4, 2 (nicht MS) dass.
לִגְנָא *x. m.* (λευγή?), *pl.* לִגְנִין Jes 28, 25 (MS לוּגְנִין) Furche.
לְגֵינְתָא *x. f.* (λάγηνος) Krug.
לְגָם *x.* (Λόγος) männl. Personenname.
לוֹגַסְטוּס *x. m.* (λογιστής) Aufsichtsführer über Finanzen und Rechtswesen.

לְנָשָׂא?
לוּדָאָה x. m. (v. *ludi*) Gladiator.
לוּדִי x. m. (v. *ludi*) dass.
לוּדִית x. f. Speise der Gladiatoren.
לְדָנָא a. m., c. s. לְדָנַהּ 2S 20, 8 Scheide.
לוּדָנָא x. m. (λάδανον) Ladanum.
לָדִיקִי h. m. aus Laodicea.
לוּדְקִיָא (Λαοδίκεια) Laodicea.
לוּדָר x. m. (*ludarius*) Gladiator.
לְהָא s. לְהִי.
לְהַב a. *Schaph. pf.* שַׁלְהֵב verbrennen. *Ischtaph.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 flammen, lodern; 2. verbrannt werden.
לַהַב h. m. Flamme.
לַהֲבָא a. m. dass.
לַהֲבָאָה a. m., pl. d. לַהֲבָאֵי Gn 10, 13 Lehabäer.
לֶהָבָה h. f. Flamme.
לַהֲבוּתָא a. f. dass.
לַהַג h. m. Studium.
להניונהון (Thr 3, 62, nicht MS) l. הֶגְיוֹנְהוֹן, s. הֶגְיוֹנָא.
לְהוֹבָא a. m., *ind.* לְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
לָהַט h. glühen, brennen. *pt. pass.* לָהוּט gierig. *Pi.* 1. glühen; 2. verbrennen.
לְהַט a. verbrennen.
לְהָטִים h. m. pl. Täuschung.
לְהִי a., *ipf.* יִלְהֵי Jes 42, 4 (MS יְהַלֵּי) müde werden. *Aph. pf.* 2 *pl.* אַלְהֵיתוּן Mal 2, 17 (MS אַהְלֵיתוּן) müde machen. *Schaph. pf.* שַׁלְהִי müde machen. *pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 ermüdet. *Ischtaph. pf.* אִשְׁתַּלְהִי Gn 47, 13 ermatten.
לָהַם h. *Hitp. pt.* מִתְלַהֵם Ohrenbläser.
לְהֵן a. nur.
לְהַת a. *Aph. pf.* אַלְהִית 2K 4, 34 Soc 59 hauchen, fauchen.
לְוָא a., *pf.* 3 *pl.* לְווֹ 2S 20, 2 sich anschliessen, begleiten. *Pa.* begleiten. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַלְוִיאוּ Gn 12, 20 dass.
לְוָאָה s. לִינָאָה.
לוא טימיא 1. לְאוּמְיָא, s. לְמוּמְיָא.
לוּב Libyen.
לוּבָאָה a. m., pl. d. לוּבָאֵי Nah 3, 9 aus Libyen.
לוּבִי h. m. dass.
לוּבֶן h. m. 1. Weisses; 2. Ziegelmasse.
לוּבִיר s. לוּפַר.
לוֹג h. m., pl. לֻגִּים ein Flüssigkeitsmass (etwa ½ Liter).
לוֹגָא (Lv 14, 10) a. m. dass.
לוֹד Ortsname.
לוּד Lydien.
לוּדָא männl. Personenname.
לוּדָאָה a. m., pl. d. לוּדָאֵי Gn 10, 13 Lyder.
לוּדָאָה (לְדָאָה?) a. m. aus Lod (Lydda).
לוּדִי (לְדִי?) h. m. dass.
לוודין. ל׳ דקין (GnJII 32, 15) l. לְבַדְקִין, s. לוּבְדְקָא.
לְוִוי h. m. begleitet. שֵׁם ל׳ Name mit näherer Bestimmung (Beiwort).
לוּז I h. *Ni.* verkehrt sein. *Hi.* verkehren.
לוּז II h. *Hi.* Übles reden.
לוּז Ortsname.
לוּז h. m. Mandelbaum, Mandel. לוּז שֶׁל שִׁדְרָה die Nuss der Wirbelsäule.
לוּזָא a. m., *ind.* לוּז Gn 30, 37 dass.
לוּחַ h. m., pl. לוּחוֹת, לֻחִים Tafel, Brett.
לוּחַ h. *Pu. pt.* מְלֻוָּח als Tafel geformt (?).
לוּחָא (Ex 26, 16) a. m., pl. לוּחִין, c. לוּחֵי Ex 31, 18, לֻחִין Tafel, Brett.
לוּחָא s. לוּעָא.
לוּחָאתָא (Hos 11, 4) s. לְחָיָא.
לוּט h. m. Mastix.
לוּט h. verfluchen.
לוּט a., *pf.* לָט Lv 20, 9, c. s. לָטְנִי (!) 1K 2, 8 (MS לָטָנִי), *imp.* לוּט Nu 22, 6 verfluchen. *Itpe. pt. pl.* מִתְלַטִין Mal 3, 9 verflucht werden. Vgl. לְטַט.
לְוָטָא (Nu 5, 21; Mal 3, 9, MS לוּטָא) a. m. Fluch.
לווטין (Jelammed. Nu. 23, 7)?
לוֹטֶם h. m. ein Gewürz (*Ladanum?*).
לְוָטְתָא a. f., c. s. לְוָטְתֵיהּ 2S 16, 12 (MS לוּטְתֵיהּ) Fluch.
לוּי (Gn 30, 34), לוּ a. h. o dass doch!

לֵוִי *h. m.* 1. Levit, Mitglied des Stammes Levi; 2. männl. Personenname.

לֵוִיטַס (Λεΰίτης) männl. Personenname.

לֵוָיָא *a. m., ind.* לֵוַי GnJI 18, 8 (MS לווי), לֵוַאי Dickmilch (Biestmilch?).

לְוִיָה I *h. f.* 1. Levitin; 2. Levitenschaft; 3. Levitenamt.

לְוָיָה II *h. f.* 1. Geleit, Begleitung; 2. Karavane.

לִוְיָאנוּס *x. (Livianus)* männl. Personenname.

לְוָיְתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Karavane.

לִוְיָתָן (Ct 8, 2) *h. m.* sagenhaftes Seeungeheuer.

לוכיד s. לוּפַר.

לוּל ein Zauberwort.

לוּל *h. m.* kleine Öffnung, enger Raum. לוּל שֶׁל תַּרְנְגוֹלִים Hühnerstall.

לוּלָא *a. m.* dass.

לולא (Sifre Dt 51) l. אֻלָּם.

לוּלָאוֹת *h. f. pl.* Schleifen.

לוּלָב *h. m.* 1. Zweig, Spross; 2. junger Palmzweig (für das Hüttenfest); 3. Pfosten der Presse(?).

לוּלְבָא *a. m., pl.* לוּלְבִין Lv 23,40. 1. Zweig; 2. junger Palmzweig.

לוּלְנִין. או ל׳ (Tos. Kel. B.K II 3) l. אַנְקְלִין.

לֻלְּבֵי s. לַבְלַב II.

לוּלִיבָא (?) männl. Personenname.

לוליון. לולין (bAbZ 18b) l. לוּדִין.

לוּז *h. Hi.* murren, sich auflehnen. *Hitpal.* dass.

לוֹעַ *h. m.* Kinnbacken.

לוֹעָא (Dt 18, 3) *a. m.* dass.

לוּף *h. m.* eine Art Arum.

לוּף *a.* verbinden.

לוּפֵי (Ex 26, 4) *a. m. pl. ind.* Verbindung.

לופין (Tos. Bech V 9)?.

לופין (bBech 44a) (?).

לוּפְתָא *a. f.* Verbindung.

לוּץ *h.* spotten. *Hi.* verspotten. *Hitpol.* spotten.

לִיוּקָאָה *a. m.* (Λιβυκός) aus dem Nomos Libykos in Ägypten.

לְוָקְנִי, לְוָקִיאָנֵי *x. m. pl.* (λευκόν) weiss.

לְוָקָן *x. m.* (λευκόν) weiss (v. weissen Hautflecken).

לוּשׁ *h.* kneten. *Ni.* geknetet werden.

לוּשׁ *a., pt. pass.* לִישׁ Nu 11, 8 dass. *Pa. pt. pass. f.* מְלָוְשָׁא Jes 9, 4 hin und her gezogen, beschmutzt.

לְוָת (Gen 2, 19) *a.* zu, bei. מִלְּוָת Ex 11, 8 von.

לְזָא (?) *a.* weichen.

לִזְבְּזֵי s. לְבִזְבֵּז.

לָזוּת *h. f.* böse Nachrede.

לַח *h. m.* frisch, feucht.

לַחֲדָא (Gn 12, 14) *a.* sehr. עַד לַחֲדָא Gn 27, 34 gar sehr.

לֵחָה *h. f.* Feuchtigkeit.

לְחוד (Gn 18, 8) *a.* 1. besonders; 2. nur. *c. s.* בִּלְחוֹדוֹהִי Lv 13, 46 er allein.

לְחוּשׁ (GnJI 30, 32)?

לְחוּתָא (Hos 11, 4, MS לְחוּתָא) *a. f.* Backenseil (am Joch des Ochsen).

לְחִי *h. m., du.* לְחָיַיִם 1. Backenknochen; 2. das Backenseil (am Joch des Ochsen); 3. das Backenstück am Helm; 4. ein Pfahl; 5. der Lenkgriff am Pflug.

לְחָיָא *a. m.* 1. *pl. d.* לְחָוָתָא Ho 11, 4 (MS לְחוּתָא) dass.; 2. Pfahl.

לְחַיֵּי (Ru 3, 15) *a.* zum Wohlsein! wohlauf! S. חַיָּא.

לְחִיכָה *h. f.* Lecken.

לְחֵינָה *h. f.* Magd.

לְחֵינְתָא (Gn 35, 22) *a. f.* 1. dass.; 2. Kebsweib.

לְחִישָׁה *h. f.* 1. Flüstern; 2. Zischen; 3. üble Nachrede; 4. Besprechen (Zaubern).

לְחִישְׁתָא *a. f.* Flüstern.

לְחָיְתָא *a. f., c.* לְחָיַת Nu 21, 15, Dt 2, 10, 1. Festung; 2. Ortsname.

לָחַךְ *h.* lecken. *Pi.* lecken, verzehren.

לְחַךְ *a., pf.* 3 *sg. f.* לְחֵיכַת 1K 18, 38

(MS לְחִיכַת, so auch Soc 59) 1. auflecken; 2. verzehren. *Pa. ipf.* 3 *sg.* יְלַחֵיךְ Mal 3, 19 Or. 1474 (Soc 59 יְלַחֵךְ), *pl.* יְלַחֲכוּן Jes 49, 23 Soc 59 1. ablecken, auflecken; 2. *pt.* מְלַחֵיךְ Nu 22, 4 verzehren.

לַחְלוּחַ *h. m.* Feuchtigkeit.

לַחְלוּחָא *a. m.* Saft.

לַחְלוּחִית *h. f.* Frische, Jugendkraft.

לַחְלוּחִתָא *a. f.* Saft, Brühe.

לַחְלוּךְ *h. m.* Lecken.

לַחְלַח *h. Pass.* feucht werden.

לַחְלַח *a.* feucht machen, fliessen machen.

לָחַם *h. Ni.* kämpfen. *Hi.* zusammenfügen. *Hitpa.* streiten.

לֶחֶם *h. m.* 1. Brot; 2. Unterhalt; 3. Masse.

לַחְמָא (Gn 3, 19) *a. m., ind.* לְחֵים Ex 16, 29 1. Brot; 2. Speise.

לַחְמִי *h. m.* aus Bethlehem.

לַחְמָנִית *h. f.* eine Art Brot.

לָחַץ *h.* drücken.

לָחַשׁ *h.* 1. flüstern, zuflüstern; 2. zischen; 3. besprechen (durch Zauberformeln). *Ni.* durch Einflüsterung veranlasst werden. *Pi.* 1. flüstern; 2. zischen; 3. üble Nachrede führen; 4. verleiten.

לְחַשׁ *a.* 1. flüstern; 2. besprechen (durch Zauberformeln). *Pa. pt. pl.* מְלַחֲשִׁין 2S 12, 19 dass. *Itpe.* durch Besprechung geheilt werden.

לַחֲשָׁא *a. m., pl. c. s.* לַחֲשֵׁיהוֹן Ex 7, 11 Besprechung, Zauberei.

לָחַת *h. Hi.* lechzen.

לְחַת *a. Aph.* dass.

לַחְתָּא *a. f.* Seite des Fusses.

לְטָא *a., pf. c. s.* לְטָיֵהּ Gn 5, 29 (MS לְטָהּ), לְטָיֵהּ Nu 23, 8 (MS לְטֵיהּ), *pt.* לָטֵי Koh 7, 22 (MS לָט) verfluchen.

לְטוּמָא *a. m., ind.* לְטוּם Gn 37, 25 ein Gewürz (*Ladanum?*).

לְטוּתָא *a. f.* Fluch.

לְטַט *a. Pa. pf.* 3 *pl.* לַטִּיטוּ Ri 9, 27 (MS לַטוּ), *pt. pass. pl. c. s.* מְלַטְטָךְ Gen 12, 3, *inf. c. s.* לְטָטוּתָךְ Dt 23, 5 verfluchen. *Itpa.* verflucht werden.

לְטִים *h. m. pl.* Geheimkünste.

לוּטְיָנוּס *m.* (Διοκλητιανός) Diokletian.

לְטִישָׁה *h. f.* Schärfen, Schleifen.

לַטּוּמְיָא *x. f.* (λατομία) Steinbruch.

לוּטְסָאי, לְטוּסָאי l. רְדוּסָאִי, s. רְדוּסָאָה.

לֵיטוֹר (falsch לִיטִיר) *x. m.* (ῥήτωρ) Anwalt.

לִטְרָא *x. f.* (λίτρα), *pl.* לִטְרִין, לִטְרָאוֹת Pfund.

לִטְרְגִיָה *x. f.* (λειτουργία) Frohne, Leistung für den Staat.

לוּטְרִין, לוּטְרָיָא *x. m.* (λουτήριον) Badewanne.

לִטְרְתָא *x. f.* (λίτρα) Pfund.

לָטַשׁ *h.* abschleifen, glatt machen.

לְטַשׁ *a.* dass.

לֵי. לֵי נָא l. לֵינָא l. לֵי נַן l. לֵינַן, s. לֵית.

לֵי = לְהִי.

לֵיָא *a.* wohin.

לֵיָא männl. Personenname.

לֵיאוּתָא *a. f., c.* לֵיאוּת Gn 31, 42 1. Mühe; 2. Erarbeitetes; 3. Erzürnendes (Sünde).

ליבוי (jKil 31[c]) l. לוּבִים.

ליד s. יָלַד.

לֵידָא (= לְהֵידָא) s. הֵידָא.

לֵידָה *h. f.* Geburt.

לֵיוָאָה (Ex 4, 14) *a. m.* Levit.

לֵיזָה *h. f.* üble Nachrede.

לֵיחָה s. לֵחָה.

לֵאיטוֹר *x. m.* (ῥήτωρ) Anwalt.

לַיִל *h. m., c.* לֵיל, *pl.* לֵילוֹת Nacht.

לֵילְיָא I *a. m.* dass.

לֵילְיָא II *a. m.* Wehklage.

לַיְלָה *h. m.* Nacht.

לִילוֹ *h.* גְּמָרֵת לִילוֹ Leuchtkäfer.

לֵילֵי (Nu 9, 21) *a.* nachts.

לֵילְיָא (Gn 1, 5) *a. m., pl.* לֵילָוָן Ex 24, 18 Nacht.

לִילִית *h. f., pl.* לִילִין Name eines weiblichen Dämons.

לִילִיתָא *a. f., pl.* לִילִין Jes 34, 14 dass.

לִין *h.* übernachten. *Hi.* 1. über Nacht behalten; 2. über Nacht stehen lassen. *Hitpol.* Zuflucht nehmen.

לֵינָא, לֵינָה s. לֵית.

לִינָה *h. f.* Übernachten.

לְיוֹנְטִי *x.* (Λεόντιος) männl. Personenname.

לִיסְתָא *a. f.* Mutterleib.

לֵיעוּתָא s. לֵיאוּתָא.

לִיעֲזֶר männl. Personenname.

לֵיעֲנוּתָא *a. f.* Mühe, Arbeit.

לֵיצָן, לִיצָן *h. m.* Spötter, Ausgelassener.

לֵיצָנָא *a. m.* dass.

לֵיצָנוּת *h. f.* Spott, Ausgelassenheit.

לֵיצָנוּתָא (Koh 7, 4, MS לִיצָנוּתָא) *a. f.*, *c.* לֵיצָנוּת Koh 2, 2 (MS לִיצָנוּת) dass.

לַיִשׁ I *h. m.* Löwe.

לַיִשׁ II Ortsname.

לַיִשׁ III *h. m.* Teig.

לִישָׁא (Ex 12, 39), לֵישָׁא *a. m.*, *c. s.* לֵישְׁהוֹן Ex 12, 34 dass.

לִישָׁה *h. f.* Kneten.

לִישְׁתָא *a. f.* dass.

לֵית (Nu 5, 8), לֵית (= לָא אִית) *a.* es giebt nicht, es ist nicht. *c. s.* לֵיתוֹהִי Nu 24, 17, לֵיתוֹהִי Gn 37, 30, לֵיתְנַן Gn 31, 2. לֵינָה = לֵית אֲנָא, לֵינַן = לֵית אֲנַן.

לֵיתָא (Gn 49, 9, Ez 19, 2) *a. m.* Löwe.

לַכָּא *x. m.* (*lacca*) Lack (?).

לְכָא (Ex 2, 12) *a.* hierher. S. כָּא.

לְכָא I *a. m.* Rühren.

לְכָא II (Est II 1, 9; 2, 8) *a.* (= לֵית כָּא) es giebt hier nicht, es ist hier nicht.

לָכַד *h. Ni.* eingenommen werden, gefangen werden.

לְכַד *a.* ergreifen. *pt. pass.* לְכִיד Est II 1, 8 fassend. *Itpe. pf.* אִתְלְכַד Koh 7, 27 (MS אִתְּלְכַד) ergriffen werden.

לכין (bSanh 106ᵃ Ar.)?

לְכָךְ *h.* deshalb. הִלְכָּךְ dass. S. כָּךְ.

לְכַךְ *a.* zusammenrühren.

לכלב s. לבלבו.

לִכְלוּךְ *h. m.* 1. Befeuchtung; 2. Befleckung.

לִכְלוּכִית *h. f.* 1. Feuchtigkeit, Frische; 2. Schmutz; 3. weibl. Personenname.

לִכְלֵךְ *h.* 1. anfeuchten; 2. beflecken. *Pass.* 1. befeuchtet werden; 2. befleckt werden.

לַכְלֵךְ *a.*, *pt. pass.* מְלַכְלַךְ 1. verdickt; 2. gesättigt.

לכנון s. כְּרֻסוּלַכְנוּן.

לְכִים, לְכִיסָא *x. m.* (λεῦκος) eine Fischart.

לְכְסָן, לוֹכְסָן *x.* (λοξόν) schräg, in der Diagonale.

לֶכֶשׁ *h. m.* Harz, Kienholz (?).

לַכְּתָא *a. f.* Bolzen (?).

לוּלְיָנִי *x. m.* (v. Ἰουλιανός) 1. julianisch; 2. Julian.

לוּלְיָנוּס *x.* (Ἰουλιανός) männl. Personenname.

לָמָא *x. m.* (*nummus*) Münze.

לְמָא (1 S 12, 21, Jes 2, 22) *a. m.* nichts.

לְמִבַּרְנְיָא (NuJI 24, 24) *x. f.* (*Liburnia*) Liburnien.

לָמֶד Buchstabenname.

לָמַד *h.* 1. lernen; 2. (aus dem Schrifttext) erschliessen. *pt. pass.* לָמוּד gewöhnt. *Ni.* gelehrt werden. *Pi.* 1. lehren. לִמֵּד זְכוּת עַל zum Vorteile jemandes aussagen. לִמֵּד חוֹבָה עַל zum Nachteil jemandes aussagen; 2. aus einer Schriftstelle herleiten; 3. verbinden, zusammenlegen. *Pu. pt.* מְלֻמָּד erfahren. *Hitp.* sich üben.

לָמֵד *h. m.* 1. erschliessend; 2. erschlossen; 3. gewöhnt.

לְמָה s. מָה.

לְמָה *h.* nichts.

לִמּוּד *h. m.* 1. Lernen; 2. Censurlesart f. תַּלְמוּד; 3. Gewohnheit, Gewöhnliches; 4. *pl.* לִמּוּדִין Verschlag.

לְמִידָה *h. f.* Studium.

למלם s. מָלַל.

לִימָן, לִימֵן *x. f.* (λιμήν) Hafen.

לוּמִּין *x. m.* (νουμμίον) eine kleine Münze.

לָמוֹס *x. m.* (λάμος?) Hund.
לַמְפָּד *x. m.* (λαμπάς) Fackel.
לַמְפָּדִס *x. m.* (λάμπαδος) dass.
לִימָצָא *x. m.* (provenc. *limaça*) Schnecke.
לונבא l. לוֹנְבָא.
לַנְטִין *x. m.* (*lintio*) Gassenkehrer.
לַנְטִית s. אֲלוּנְטִית.
לִינְיָא (falsch לוניא) *x. f.* (λινέα) Schnur.
לוֹנְבָא, לוֹנְבִי *x. f.* (λόγχη), *pl.* לוֹנְבִיוֹת Lanze.
לְסוּטָא *x. m.* ein Kleidungsstück.
לִיסְטָאָה *x. m.* (ληστής) Räuber.
לְסוּטָה *x. f.* ein Kleidungsstück.
לִיסְטוּת *x. f.* Räuberei.
לִיסְטְיָא *x. f.* (ληστεία) dass.
לִיסְטָיוּת *x. f.* dass.
ליסטטירין SchirR 6, 4 (?).
לסטם l. לִסְטֵם.
לִיסְטִים *x. m.* (ληστής), *pl.* לִסְטִין Ri 5, 11 Räuber.
לִסְטֵם *x.* (v. ληστής) rauben.
לוּסְטוּס *x.* (Ἰοῦστος) männl. Personenname.
ליסטרא, ליסטרון. זומא ל׳ s. זוּמַלְסְטְרָא, זוּמַלְסְטְרוֹן.
לֶסֶת *h. f.*, *pl.* לְסָתוֹת Backenknochen, Backe.
לִסְתָּא (Mi 4, 14) *a. f.* 1. *c. s.* לִסְתֵּיהּ 1K 22, 24 (MS לִסְתָּא), *c.* לֵיסַת Jes 23, 28 dass.; 2. s. לִיסְתָא.
לָעַב *h. Hi.* Mutwillen treiben, spotten.
לְעַב *a. Itpa. pt.* מִתְלַעֵב Gn 27, 12 (Hab 1, 10 מִתְלַעֵב) dass.
לַעֲבָא *a. m.*, *ind.* לְעֵיב Jer 20, 8, Ez 22, 4 (לְעוּב Jer 20, 7) Gespött.
לָעַג *h.* spotten. *Hi.* dass.
לְעַג *a. Pa. pt. pl.* מְלַעֲגִין Jer 8, 18 dass. *Aph.* dass.
לַעַג *h. m.* Spott.
לַעֲגָא *a. m.*, *ind.* לְעַג Jer 20, 8 Kimch. (MS לְעֵיב) dass.
לַעוֹז *h. m.*, *pl.* לַעֲווֹת Fremdsprachiger (Grieche).
לַעֲוָזָא *a. m.* dass.

לְעוּנִים *h. m. pl.* Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).
לָעַז *h.* 1. eine fremde Sprache (bes. Griechisch) reden; 2. üble Nachrede führen. *Hi.* dass.
לַעַז *h. m.* 1. fremde Sprache (bes. Griechisch); 2. Sprache; 3. Nachrede.
לַעְזָר männl. Personenname.
לָעַט *h.* verschlucken. *Hi.* verschlucken lassen.
לְעֵי *a.* 1. sich mühen; 2. arbeiten, studieren; 3. *pf.* 1 *pl.* לְעֵינָא Thr 5, 5 (MS לְאֵינָא) ermüden. *Aph.* müde machen.
לָעִי (v. אֶלְעִי) männl. Personenname.
לְעִיסָה *h. f.* in den Mund Stecken.
לְעִינִין s. לְעוּנִים.
לְעִיסָה *h. f.* Brei (Gekautes).
לְעִיסְתָא *a. f.* dass.
לַעְנָה männl. Personenname.
לַעֲנָה *h. f.* 1. Wermut; 2. Bitterkeit.
לַעֲנְתָא *a. f.* dass.
לָעַס *h.* kauen.
לְעַס *a.*, *inf.* מִלְעַס Koh 12, 3 dass.
לְפָא *a. Aph.* schichten.
לְפָדָא *x. m.* (λοπάς) 1. Schüssel, Pfanne; 2. Pfannenspeise (?).
לפוד (Tos. Bech V 9)?
לְפוּפָא *a. m.* Verbindung.
לְפְטָא *x.* (λεπτά) einzeln, s. קַטְלְפְטָא.
לַפִּיד *h. m.* Fackel.
לַפִּידָא *a. m.* dass.
לפיטנו (Tanch. Bub. Ber. 24) l. גְלַקְטִינוֹן.
לְפִיכָךְ *h.* deshalb. S. כָּךְ.
לוּפְיָנִי *x.* (*Jovianus*) männl. Personenname.
לִפְלוּף *h. m.* Anhängsel, Anklebendes.
לִפְלוּפָא *a. m.* Gewickeltes (vom Krautkopf).
לִיפָס *x. m.* (λοιπάς) Steuer (eigentl. Steuerrückstand).
לֻפָס *x. m.* (λοπάς), *pl.* לְפָסִין Schüssel, Pfanne.
לְפָסָא *x. m.* dass.

לַפְסָן *x. m.* (λαψάνη) grauer Senf (*Sinapis incana*).

לָפַף *h.* umschlingen. *Pi.* 1. dass.; 2. einwickeln. *Pu. pt.* umwickelt.

לְפַף *a. Pa.* 1. *pf.* לַפֵּיף Ex 36, 10 verbinden; 2. *pf.* 1 *sg.* לַפֵּיפִית Thr 2, 22 einwickeln; 3. formen. *Itpa. ipf.* יִתְלַפַּף Ex 28, 7 1. verbunden werden; 2. eingewickelt werden.

לְפָּצָא *x. m.* (λοπάς) Schüssel, Pfanne.

לפקקה (LvJI 1, 16 Ar., MS זרוקפיה) s. זרוקפא.

לופר, לופיר (?) *x. m.* Soldat der Leibwache (?).

ליפרום s. מַקְרוֹלְפְּרוֹם.

לָפַת *h.* 1. umschlingen; 2. verbinden. *Pi.* würzen.

לְפַת *a. Pa.* als Zugemüse verwenden. *Itpe.* als Würze verwendet werden.

לְפַת *a. f.* 1. Würze, Zugemüse; 2. *pl.* לְפָתוֹת weisse Rübe (*Brassica rapa*).

לִפְתָּא (Ru 3, 8) *a. f.* weisse Rübe.

לפתותא (Tanch. Ekeb 7) l. לְפִתּוּתָא (Dupl. zu לְפַת), s. פִּתּוּתָא.

לַפְתָּן, לַפְתָּם I *h. m.* mit rübenförmigem Kopf.

לַפְתָּן II *h. m.* Zugemüse.

לַפְתָּנָא *a. m.* dass.

לֵץ *h. m.* Spötter, Leichtsinniger.

לצוי, ליצוי (bBabB 75b)?

לָצוֹת *h. f.* 1. Spötterei, Leichtsinn; 2. Belästigung.

לְקָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* לְקוֹ Ex 5, 14 geschlagen werden; 2. leiden. 1. *pt.* לְקֵי 2K 5, 1 Soc 59 geschlagen; 2. *f. pl.* לַקְיָן Gn 41, 6 kümmerlich. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַלְקֵי Lv 26, 24 schlagen; 2. *inf.* אַלְקָאָה Dt 25, 2 Prügelstrafe erteilen.

לָקָה *h.* 1. geschlagen werden; 2. Prügelstrafe erhalten; 3. leiden. *pt. pass.* לָקוּי leidend, anomal. *Hi.* 1. schlagen; 2. Prügelstrafe erteilen; 3. leiden machen. *Ho. pt.* מֻלְקָה geschlagen, leidend.

לָקוֹחַ *h. m., pl.* לְקוֹחוֹת Käufer.

לָקוּחַ *h. m.* 1. Kauf; 2. Heirat.

לָקוֹט *h. m., pl.* לְקוֹטוֹת Getreidesammler (bei der Nachlese).

לָקוּט *h. m.* Sammlung.

לָקוֹטָא *a. m.* Getreidesammler (bei der Nachlese).

לְקוּתָא *a. f.* 1. *c. s.* לְקוּתְהוֹן Dt 32, 32 (MS רְבוּתְהוֹן) Geschlagenwerden, Züchtigung; 2. Anomalität.

לָקַח *h.* 1. empfangen; 2. nehmen; 3. kaufen; 4. heiraten. *Ni.* 1. genommen werden; 2. gekauft werden; 3. geheiratet werden. *Hitp.* eingeschlossen sein.

לְקַח *a. Itpe.* geheiratet werden.

לֶקַח *h. m.* 1. Lehre; 2. Kauf.

לָקַט *h.* 1. Nachlese halten; 2. zusammenfalten. *Ni.* 1. eingesammelt werden; 2. glatt gemacht werden. *Pi.* 1. sammeln, auflesen; 2. Nachlese halten; 3. ausreissen (Haar). *Pu.* Nachlese gehalten werden. *Hi.* 1. auflesen lassen; 2. Nachlese halten lassen. *Hitp.* 1. einzeln aufgelesen werden; 2. gesammelt sein.

לְקַט *a.* 1. sammeln; 2. *pt. pass.* לְקִיט 1K 7, 19 zusammenfalten; 3. *inf.* מִלְקַט Ex 16, 26 auflesen. *Pu.* 1. *pf.* לַקֵּיט Gn 47, 14, *ipf.* 2 *sg.* תְּלַקֵּט Lv 19, 9 einsammeln; 2. auflesen; 3. *pt. pl.* מְלַקְּטִין Est II 3, 8 geniessen. *Aph.* auflesen lassen.

לֶקֶט *h. m.* 1. Nachlese; 2. Zusammenfalten.

לַקְטָא *a. m.* 1. Lv 19, 9 Nachlese; 2. Inhalt des Kropfes eines Vogels.

לוקטא (EchR 1, 1) l. לַקְטָא.

לקטיא, לקיטיא. כְּפַר ל׳ Ortsname.

לְקוֹטֵינֵנְטוֹס *x. m.* (*locotenens*) Stellvertreter.

לַקְטִיקָא *x. f.* (*lectica*) Sänfte.

לְקִיחָה *h. f.* 1. Nehmen, Ergreifen; 2. Hinwegnahme; 3. Kauf; 4. Heirat.

לָקִיט *h. m.* Sammler, Aufleser.
לָקִיטָא *a. m.* Getreidesammler (Armer).
לְקִיטָה *h. f.* Einsammeln.
לָקִישׁ männl. Personenname.
לַקִישָׁא (Ho 6, 3) *a. m.* 1. *ind.* לַקִישׁ Dt 11, 14 Spätregen; 2. *pl. d.* לַקִישַׁיָא Gn 30, 42 Spätling.
לַקִישׁוּתָא *a. f., c.* לַקִישׁוּת Gn 30, 42 Spätwerfen (der Schafe).
לְקָן *x. m.* (λευκόν) Name einer Münze.
לוקן s. לוקוס II.
לַקְנָא (Ri 6, 38, MS לְקָנָא), לְקוּנָא, לְקִינָא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
לקני (bChull 63[a])?
לְקוּנְיָא *a. m.* (v. Λυκαονία) aus Lykaonien.
לְקִינִיתָא, לְקָנִיתָא *x. f.* (λεκάνη) Becken.
לְקוּנִיקוֹס *x. m.* (Λυκαονικός) lykaonischer Esel.
לוּקוֹס I *x. m.* (λύκος) Wolf.
לוּקוֹס II, לוּקִיס *x.* (Λούκιος, Λουκᾶς) männl. Personenname.
לָקַק *h.* lecken. *Pi. Hi.* dass.
לְקָרָה *x.* (Λοκρός) männl. Personenname.
לָקַשׁ *h. Hi.* 1. spät thun; 2. verzögern, verspäten.
לְקַשׁ *a. Pa.* spät werfen (Junge). *Aph.* verspäten.

לוּטְרִיָא 1. לורטיא.
לְרַע (Ez 1, 27) *a.* unten, unterhalb. מִלְּרַע Gn 1, 7 dass. S. רַע.
לָשׁוֹן *h. c., pl.* לְשׁוֹנוֹת 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Ausdruck, Redeweise. ל׳ נָקִי decente Redeweise (Euphemismus). ל׳ הָרָע üble Nachrede. ל׳ יָחִיד, ל׳ רַבִּים Singular, Plural. ל׳ זָכָר, ל׳ נְקֵבָה Masculinum, Femininum; 4. Streifen, Zapfen.
לִשְׁשִׁית *h. f.* eine Pflanzenart.
לִשְׁכָּה *h. f., pl.* לְשָׁכוֹת 1. Kammer; 2. Schatzkammer.
לִשְׁכְּתָא *a. f., c.* לִשְׁכַּת Jer 35, 4 dass.
לְשָׁלוּשְׁתָא *a. f.* Rotz, Schaum.
לְשָׁלֶשֶׁת *h. f.* Auswurf.
לָשַׁן *h. Hi.* üble Nachrede führen.
לְשַׁן *a. Aph.* dass.
לִשָּׁנָא *a. m., ind.* לִשָּׁן Ex 4, 10 1. Zunge; 2. Sprache; 3. Redeweise, Ausdruck. ל׳ קְלִילָא nachlässige Redeweise. ל׳ מְעַלְיָא Euphemismus. ל׳ בִּישָׁא üble Nachrede. לִשָּׁן תְּלִיתַי Verläumdung.
לְתָא *a. m.* Schicksal (?).
לְתִיתָה *h. f.* Anfeuchten (des Getreides).
לֶתֶךְ *h. m.* ein Trockenmass (ein halbes Kor).
לָתַת *h.* anfeuchten (Getreide).
לְתַת *a.* dass.

מ

מ 1. dreizehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 40.
מִ, מֵ *h. a.* 1. s. מִן; 2. als μή gedeutet.
מַ, מָ s. מָה, מָא.
מָא (Ex 32, 21) *a.* was? מָדִין Lv 10, 17, מָא דָא Gn 3, 13 was denn? מָאִם Gn 18, 30 wie, wenn? vielleicht. לְמָא Gn 31, 27 warum? לְמָא דֵין Gn 25, 32 warum denn? כְּמָא Ct 4, 1 wie sehr? כְּמָא Gn 13, 16, כְּמָא דְ Gn 17, 23 wie.

מָא דְ Ex 12, 16 das, was. מָא Gn 28, 17 o wie. S. auch מָה, מָאי, מַי.
מְאַבְּבָא *a. m.* Blühen, Treiben.
מְאֹד *h.* sehr. מְאֹד מְאֹד gar sehr.
מַאְדִּים *h. m.* der Planet Mars.
מֵאָה *h., pl.* מֵאוֹת hundert. מָאתַיִם zweihundert.
מְאָה (Lv 26, 7) *a., pl. d.* מָוָתָא Ex 18, 25, hundert. מָאתַן Nu 1, 35 (MS מָתַן) zweihundert. תְּלָת מְאָה Nu 1, 23, תְּלָת מָאוָן dreihundert.

מאום (jAbZ 44[d]) l. מאום, s. אִמָּאוּם.
מְאוּן (מֵיאוּן) *h. m.* Eheweigerung eines unmündig verheirateten Mädchens.
מאון. מי מ' (TosBabB V 6) (?).
מְאוּם *h. m.* Verächtlichkeit, Ekel.
מְאוּסָא *a. m.* dass.
מָאוֹר *h. m., pl.* מְאוֹרוֹת 1. Licht; 2. Leuchtkörper; 3. Lichtöffnung. מְאוֹר עֵינַיִם 1. Augenlicht; 2. blind.
מְאוֹרָע *h. m.* Ereignis, Begebenheit.
מאֹזְנַיִם *h. m. du.* 1. Wage; 2. Sternbild dieses Namens.
מאוזנין, מאוֹנְנָן s. מוֹזַנְיָא.
מְאָחָא (Est II 1, 2, MS מוּדָּה) (?).
מאים. מי מ' (KohR 9, 13), s. מאון.
מַאי s. מַי.
מָאִין *a. m. pl. ind.* Wasser. S. מַיָּא.
מְאִיסָה *h. f.* Verachten.
מְאִיסוּתָא *a. f.* Verächtlichkeit.
מֵאִיר männl. Personenname.
מְאֵירָה s. מְאֵרָה.
מְאֵירְתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Verwünschung.
מְאַךְ (Ri 19, 11) *a.* sinken, niedrig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּמָאֵיךְ Jes 25, 5 (MS תַּמְאִיךְ) erniedrigen, beugen. *Hi. ipf.* 1 *sg.* אַמְאֵיךְ Jes 13, 11 (MS אַמְאִיךְ) dass.
מַאֲכוֹלֶת *h. f.* 1. Laus; 2. Holzwurm.
מַאֲכָל *h. m., pl.* מַאֲכָלוֹת Speise.
מַאֲכֶלֶת *h. f.* Schlachtmesser.
מְאַלְּלָא *a. m., pl. c.* מְאַלְּלֵי Nu 14, 6 Kundschafter.
מָאִם (Gn 18, 30) *a.* wie wenn? vielleicht.
מאמל s. מַמָּל.
מַאֲמָר *h. m., pl.* מַאֲמָרוֹת Wort, Rede.
מַאמְרָא *a. m., c.* מַאמַר Ct 5, 13 (MS מֵימַר) dass. S. מֵימְרָא.
מאן s. מַן.
מָאַן *h. Pi.* מֵיאֵן sich weigern, insbes. die Ehe verweigern.
מָאנָא *a. m., pl. c.* מָאנֵי Dt 1, 41 (MS מָנֵי) Est II 9, 22 1. Gerät; 2. Gefäss; 3. Gewand.

מָאַס *h.* verachten. *pt. pass.* מָאוּס verächtlich, widerlich. *Ni.* verachtet, verächtlich werden.
מְאַס *a.* dass. *pt. pass.* מְאִיס widerlich. *Itpe.* verächtlich werden.
מֶאֶס *h. m.* Verachtung.
מְאַסָּא *a. m.* Arzt.
מְאִסַיָּא (EchR 3, 45) *a. m. pl.* Verächtliche.
מַאֲפֶה *h. m.* Gebackenes.
מַאֲפְיָא *a. m., c.* מַאֲפֵי Lv 2, 4 dass.
מַאֲפֵל *h. m.* Dunkelheit.
מַאְפֵּלְיָה *h. f.* dass.
מָארָא *a. m.,* s. מָרָא.
מְאֵרָה *h. f.* 1. Verwünschung, Fluch; 2. Verwünschtes, Schlechtes.
מַאֲרוּפָה *h. f.* Hacke.
מָארֵי s. מָרָא, מָרֵי.
מַאֲרִיסָא *a. m.* Pächter.
מְאָרְעָא *a. m.* 1. Zeit; 2. Treffpunkt, Ziel. S. מְעָרְעָא.
מְאֻשְׁכָּן *h. m.* mit grossen Hoden versehen.
מְבֻנַּי männl. Personenname.
מְבַהֲתָנָא *a. m.* Schande verursachend.
מְבוֹאָה *a. m.* Eingangsflur.
מְבוּג männl. Personenname (= מְבֻנַּי).
מָבוֹי *h. m., pl.* מְבוֹאוֹת Zugangsflur.
מַבּוּל *h. m.* Sintflut.
מַבּוּלָא (Hb 3, 6) *a. m.* dass.
מַבּוּעַ *h. m.* Quelle.
מַבּוּעָא *a. m., pl.* מַבּוּעִין Ex 15, 27, מַבּוּעָן dass.
מַבּוֹרָא *a. m.* Fährmann.
מִבְחֲרָא *a. m., c.* מִבְחַר Ex 15, 4 Ausgewähltes.
מְבִינָא (Jes 14, 22) *a. m.* Kehrbesen.
מְבַלְבְּלִיתָא *a. f.* vermischt (in Bezug auf die Farben).
מַבְלִינָא (Ct 3, 9) *a. m.* ein immergrüner Baum.
מַבְלַעְתָּא *a. f.* das obere Ende des Schlunds.
מְבָנָא, מְבָאנָה *a. m.* Kehrbesen.

מבסימא (jMaasr 52ª) l. מְבַסְּמָא.
מְבַסְרָנָא a. m. Verächter.
מַבְעֶה h. m. wer die Feldfrucht eines andern nimmt, selbst oder durch sein Vieh.
מְבְעוּרָא a. m., ind. מַבְעוּר Jes 30, 14 Feuerstätte.
מַבְעִיר h. m. wer das Feld des andern durch sein Vieh schädigt.
מְבָרָא a. m. Fähre.
מְבַרָא a. m. Fährmann.
מַבְרַחַת h. f. eine Frau, die ihren Gatten vom Erbe ausschliesst.
מַבְרִי s. בְּרָא II.
מַבְרַכְתָּא a. f. 1. Karawane; 2. Ortsname (?).
מַבַשְׁקְרָנָא a. m. das Erkennen.
מְבָת s. מוּבָאת.
מְבָתָא (Gn 42, 27) a. f. 1. Übernachten; 2. Nachtherberge.
מְבָתוּתָא (Jes 1, 8) a. f. dass.
מַגֹּב h. m. eine Art Wurfschaufel (wohl mit Busch am Ende zur Scheidung von Körnern und groben Strohstücken).
מַגְבָּה h. f. 1. Einforderung (einer Schuld); 2. Einsammlung (von Almosen).
מגבי l. מַגְבַּיֵּ.
מַגְבְּיָא a. m. Alaun.
מַגְבִּילָה männl. Personenname.
מַגְבִּית h. f. Einsammlung (von Almosen).
מַגְבִּיתָא (2 K 23, 25) a. f. Eintreibung (von Steuern).
מֶגֶג h. m. eine Schilf- oder Binsenart.
מָגַג h. zerfliessen machen, auflösen. Hitpal. הִתְמַגְמֵג zerfliessen.
מְגָגָא a. m. Saft, Auflösung.
מֶגֶד h. m. gute Frucht.
מְגָדָא a. m. 1. dass.; 2. Kostbarkeit.
מְגִדּוֹנִי h. m. aus Megiddo.
מִגְדָּל h. m. 1. pl. מִגְדָּלִים, מִגְדָּלוֹת Turm; 2. Schrank; 3. Ortsname.
מַגְדְּלָא (Gn 11, 4) a. m. 1. Turm; 2. Ortsname (auch מִגְדְּלָא).
מַגְדְּלָאָה a. m. aus Magdala.
מְגַדֶּלֶת h. f. Amme.
מִגְדְּנָא, מְגַדְּנָא a. m., pl. מִגְדְּנִין Dt 33, 14 1. Kostbarkeiten; 2. Früchte.
מְגַדְתָּא a. f., c. מְגַדַּת Ho 11, 4 (MS מְגַדַּת) Leitung.
מְגוּ s. גְּוָא.
מָגוֹב s. מַגֹּב.
מָגוֹד h. m. Ausbreiter (Holzstange?).
מְגוֹסָא a. m., pl. מְגוֹסִין Ez 13, 19 (MS מְגוֹסִין) Speise. S. מְגִיסָא.
מְגוּפָה h. f. 1. Verschluss, Deckel; 2. verschlossenes Gefäss (?).
מְגוּפְתָּא a. f., c. מְגוּפַת Nu 3, 15 dass.
מָגוֹר h. m. 1. Nachbarschaft; 2. Behälter (?).
מגורא l. מְגִירָא.
מְגוּרָה I h. f. Nachbarschaft.
מְגוּרָה II h. f. 1. Magazin, Behälter; 2. Fach.
מְגוּרִי, כְּפַר מְ׳ Ortsname.
מְגוֹרֶת s. מְגוּרָה II.
מגורתא l. מְגִירְתָּא.
מָגוֹשׁ x. m. Magier.
מְגוֹשָׁא x. m. dass.
מַגְזִיתָא (?) a. f. Messer zum Wollscheeren.
מַגְזְרָא a. m., pl. c. מַגְזְרֵי 2 S 12, 31 Axt.
מְגָזְתָּא a. f., c. מְגָזַת Nu 21, 12, pl. d. מְגָזָתָא 1 S 14, 4 Furt.
מְגִיב s. מַגֹּב.
מְגִינָה h. f. Zerfliessenmachen.
מַגִּיד h. m. Prediger.
מגיזא s. מְזִיגָא.
מְגִיזְתָּא (מְגָזְתָּא?) a. f., c. מְגִיזַת Nu 21, 12 (MS מְגָזַת) 1. Furt; 2. Pass; 3. s. מְגוּפְתָּא.
מְגִיסָא a. m. Speise.
מְגִיסְתָּא a. f. Überhebung.
מְגִירָא a. m., pl. c. s. מְגִירוֹהִי Dt 1, 7 Nachbar.
מְגִירוּתָא a. f. Nachbarschaft.
מְגִירְתָּא a. f. Nachbarin.
מַגָּל h. m. 1. Sichel; 2. krummes Messer.

מַגְּלָא (Dt 16, 9) *a. m.* Sichel.
מְגְלָא *a. m.* Sekret, Eiter.
מַגְלֵב *h. m., pl.* מַגְלְבִים 1. Peitsche; 2. Peitschenhieb.
מַגְלְבָא *a. m.* dass.
מְגִלָּה *h. f.* 1. Buchrolle; 2. Schrift; 3. das Estherbuch; 4. Name eines Talmudtraktates. מְגִלַּת תַּעֲנִית Verzeichnis der Tage, an welchen nicht zu fasten.
מַגְלוֹנְאָה s. מְלוֹנְאָה.
מַגְלְיָנָא *a. m.* der ins Exil führt.
מַנְלְסָא *x. m.* (μοχλός), *pl. d.* מְגְלְסַיָּא 1 K 7, 50 Riegel.
מְגִלְּתָא *a. f., c.* מְגִלַּת Jer 36, 2 Buchrolle.
מַגְמַג s. מְגַג.
מַגְמָר, מוּגְמָר *h. m., pl.* מֻגְמָרוֹת Räucherwerk.
מונמרין. דין מ' (jKeth 33[b]) l. דִּיאַמַנְמָתִין, s. דִּיאַמַנְמָא.
מַגָּן (Nu 11, 5, Est II 1, 1) *a.* umsonst. עַל מַגָּן dass. לְמַגָּנָא Ex 20, 7 zu Nichtigem.
מָגֵן *h. m., pl.* מָגִנִּים Schild. מָגֵן אַבְרָהָם Bez. der ersten Benediktion des Achtzehngebets.
מְגִנָּא *a. m., pl.* מְגִנִּין 1 K 10, 17 (MS מְגִנִּין) dass.
מְגִנְנָא *a. m., pl. d.* מְגִנַּיָּא Est II 1, 9 Lagerstatt.
מגני (bPes 107[a]) l. מְגָנֵי, s. מְגָנָא.
מְגַנְּיָא *a. m.* hässlich. S. גְּנָא II.
מְגַנְיָה. בֵּית מ' Ortsname.
מגנימין s. במגנימין.
מַגְּנוֹן *x. m.* (μάγγανον), *pl.* מַגְּנִיּוֹת (מאנגניות) 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen.
מָגִיס, מָגֵס *x. m.* (μαγίς) Schüssel.
מְגִסְטָא *x. m.* (μέγιστος) Grosser.
מַגִּסְטֵר *x. m.* (μαγιστρός) Haushofmeister.
מַגִּסְטְרָנָא, מַגִּסְטְרִינָא *x. m.* (μαγιστριανός), *pl.* מַגִּסְטְרָנֵי Est II 9, 3 (nicht MS) Vornehmer.

מַגֶּסֶת männl. Personenname.
מְגִסְתָּא (Nu 7, 85) *x. f.* (μαγίς), *pl. d.* מְגִסַּיָּא Nu 4, 7 Schüssel.
מַגָּע *h. m., pl.* מַגָּעוֹת Berührung.
מְגַעֲזוּרִיתָא *a. f.* Drohen, Schreien.
מַגֵּף *h. m.* Verschliesser.
מַגֵּפָה *h. f.* 1. Plage; 2. Wunde.
מַגָּפַיִן, מַגָּפַיִם *h. m.* Beinschienen.
מַגֵּפְתָּא *a. f.* Plage.
מְגַר *a. Pa.* 1. *ipf.* יְמַגַּר Gn 49, 17 niederwerfen, stürzen; 2. vernichten. *Itpa.* vernichtet werden.
מוגראות (MidrTeh 12, 1)?.
מַגְרֵדֶת *h. f.* Instrument zum Abkratzen der Haut.
מַגְרַדְתָּא *a. f.* dass.
מְגֵרָה *h. f.* Säge.
מַגְרוֹפִית *h. f.* Gerät zum Zusammenscharren.
מַגְרוֹפִיתָא *a. f., pl. d.* מַגְרוֹפְיָתָא Nu 4, 14 dass.
מְגְרֶמֶת *h. f.* ein Tier, bei dessen Schlachtung das Messer „abgelenkt“ wurde.
מַגְרְמִתָּא (falsch מַגְרָמְתָּא) *a. f.* dass.
מָגֵירוֹס, מַגְּרוֹס *x. m.* (μάγειρος), *pl.* מַגְּרוֹסִין, מַגְרִיסִין Koch.
מַגִּירְיוֹן *x. m.* (μαγειρεῖον) Küche.
מַגְרֵף *h. m.* Gerät zum Zusammenscharren.
מַגְרֵפָה *h. f.* 1. dass.; 2. eine Art Orgel.
מגרדת l. מַגְרֶדֶת.
מגרדתא l. מַגְרַדְתָּא.
מִגְרָשׁ *h. m.* Weidebezirk einer Ortschaft.
מַד *a.* 1. Dt 9, 28 da, weil; 2. Gn 48, 15 seit; 3. von dem Ausspruch des.
מַדָּא *a. m.* Ehrenkleid.
מָדָאָה *a. m.* Meder.
מַדְאָתָא *a. f.* Tribut.
מְדַבְּרָא *a. m.* Leiter, Führer (?). מ' דְנוּרָא Leuchte.
מַדְבְּחָא (Ex 27, 1) *a. m.* Altar.

מַדְבָּךְ *h. m.* Steinschicht.

מַדְבְּקָא *a. m., c.* מַדְבַּק 1 K 7, 29, MS מַדְבַּק 1. Verband; 2. Fuge; 3. *pl. c.* מַדְבְּקֵי Ez 13, 18 Gelenk.

מְדַבֵּר *h. m.* 1. Redner; 2. der vordere Teil der Zunge.

מִדְבָּר *h. m., pl.* מִדְבָּרוֹת Wüste.

מַדְבְּרָא (Ex 3, 1) *a. m., pl.* מַדְבְּרִין, מַדְבְּרָן Ct 2, 14 (MS מַדְבְּרָא) dass.

מְדַבְּרָא *a. m., pl. c.* מְדַבְּרֵי Ct 1, 8 Leiter, Führer.

מִדְבָּרִי *h. m.* zur Wüste gehörig.

מִדְבָּרִיּוֹת *h. f. pl.* Weidevieh.

מְדַבְּרָנָא (Est II 4, 1, MS מְדַבְּרָנָא) *a. m.* Leiter.

מְדַבְּרָנוּתָא *a. m.* Aufführung, Verhalten.

מְדַבֶּרֶת *h. f.* Ausspruch, Rede.

מְדַבַּרְתָּא *a. f.* dass.

מַדְבַּשְׁתָּא Ortsname.

מָדַד *h.* messen. *Ni.* gemessen werden. *Pi.* ausstrecken.

מִדָּה *h. f.* 1. Mass; 2. Strafmass; 3. Norm; 4. Schriftdeutungsart; 5. den Schriftdeutungsarten entsprechende Auslegung; 6. Art und Weise; 7. Eigenschaft. מִדַּת הַדִּין *a.* das strenge Recht; *b.* Civilprozess (in Geldangelegenheiten). מִדּוֹת Name eines Mischnatraktats.

מַדְוָא *a. m., c. s.* מַדְוָנָא Est II 6, 1 (MS מַדְוֹנָנָא) Schmerz, Kummer.

מַדְוֶה *h. m.* Blutfluss (der Menstruierenden).

מָדוֹךְ *h. m.* Stössel.

מְדוֹכָא *a. m.* Mörser.

מְדוֹכָה *h. f.* 1. Mörser; 2. Sessel.

מְדוֹכְיָא *a. m.* dass.

מְדוֹכְתָּא (Nu 11, 8) *a. f.* Mörser.

מְדוֹלָא *a. m.* Schöpfen.

מדוני (jPea 17[d]) l. מְרוֹנֵי.

מָדוֹר *h. m., pl.* מְדוֹרוֹת, מְדוֹרִים Wohnstätte.

מְדוֹרָא *a. m., c.* מְדוֹר Dt 33, 27, *c. s.* מְדוֹרֵהּ Jes 30, 33 dass.

מְדוּרָה *h. f.* Holzstoss.

מדורי (bBech 44[b]) s. מַדְרָא.

מְדוּרְתָּא *a. f.* Holzstoss.

מַדְוַרְתָּא *a. f.* Peitsche.

מְדוּשָׁא *a. m.* Polieren.

מָדַי Medien.

מִדַּי (Est II 2, 9) *a.* 1. etwas. כָּל מִדַּי alles. לָא מִדַּי nichts; 2. etwa?

מוֹדְיָא *x. m.* (μόδιος), *pl.* מוֹדְיוֹת Modius (Getreidemass).

מְדִידָה *h. f.* Messen.

מָדַיִי *h. m.* Meder.

מָדַיִן (Lv 10, 17) *a.* was denn? warum?

מָדוֹן *h. m.* Streit.

מִדְיָן Midian.

מִדְיָנִי *h. m.* Midianiter.

מִדְיָנָאָה (Nu 10, 29) *a. m., f. d.* מִדְיָנֵיתָא Nu 25, 6 Midianiter.

מְדִינָה *h. f.* 1. Bezirk, Land; 2. Grossstadt.

מְדִינְתָּא (Gn 23, 16, MS מְדִינָה) *a. f.* 1. *ind.* מְדִינָא Jes 10, 13 Land; 2. Grossstadt.

מְדִירָא (Jes 30, 24, MS מַדְרְיָא) *a. m.* Wurfschaufel.

מְדַכּוּתָא (Est II 3, 8, MS מְדוּרְתָא) *a. f.* Reinigung.

מִדְלָא, מִדְּלָא (— מָא-דְּ-לְ) *a. m.* Besitztum.

מַדְלָא I *a. m.* Hütte des Feldhüters.

מַדְלָא II *a. m.* Absorbieren (?).

מודלה (jSchebi 33[c]) l. מִדְלָעָה.

מִדְלָעָה, מְדַלְעָה *h. m.* Kürbisfeld.

מִדַּם *a.* etwas.

מַדְמְכָא *a. m.* Schlafen.

מַדְנָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Bündel.

מַדְנְחָא (Gn 13, 14), מַדְנְחָא *a. m.* Aufgang (der Sonne), Osten.

מַדָּע *h. m.* Erkenntnis.

מַדְּעָא I *a. m., ind.* מַדַּע Ex 31, 3, 1 S 25, 22 1. Erkenntnis; 2. Verstand.

מַדְּעָא II *a. m., pl. m.* מַדְּעַן (!) Dt 1, 13. 15 bekannt.

מַדְּעַם (Nu 22, 38) *a.* etwas. כָּל מַדְּעַם Dt 23, 10 irgendetwas. לָא—מַדְּעַם Gn 22, 12 nichts.

מַדָּף *h. m.* 1. Flugbrett der Bienen; 2. Vogelfalle (?).

מִדְרָס *h. m., pl.* מִדְּפוֹת 1. eigentl. Duft (Verunreinigung ohne unmittelbare Berührung); 2. in diesem Grade der Unreinheit befindlicher Gegenstand.

מֵדַק *h. m.* dünn.

מֵדָר *h. m.* Erde, Lehm.

מָדַר *h. Hi.* abschüssig machen.

מְדָרָא *a. m.* Wohnung.

מַדְרָא *a. m.* 1. Abfluss; 2. bJom 23[a] l. מַרְדָּא (?).

מַדְרֵגָה *h. f.* Stufe.

מַדְרוֹכִיתָא (1 S 14, 4) *a. f.* Name eines Felsabhangs.

מִדְרוֹן *h. m.* Abhang.

מַדְרוֹנָא *a. m., ind.* מִדְרוֹן Mi 1, 4 dass.

מַדְרְיָא (Jes 30, 24) *a. m.* Wurfschaufel.

מִדְרָס *h. m., pl.* מִדְרָסוֹת 1. Druck (als verunreinigend); 2. durch Druck verunreinigter Gegenstand.

מדרקא l. מַרְדְּקָא.

מדרתא (jBer 6[a]) l. מַרְדְּתָא, s. מַרְדָּא.

מִדְרָשׁ *h. m., pl.* מִדְרָשׁוֹת 1. Schriftforschung (besonders juridische); 2. Schriftdeutung; 3. Vortrag von Schriftdeutung; 4. Sammlung von Schriftdeutungen. בֵּית הַמִּדְרָשׁ Lehrhaus.

מִדְרְשָׁא (Ct 2, 4), מִדְרָשָׁא *a. m., c.* מִדְרַשׁ Koh 7, 5 dass.

מְדֻשָּׁה *h. f.* Gedroschenes.

מִדְּתָא *a. f., c.* מִדַּת Koh 10, 8 1. Art und Weise; 2. Eigenschaft.

מָה *h.* 1. was? בְּמָה דְּבָרִים אֲמוּרִים worauf bezieht sich dies? לָמָּה, מִשּׁוּם מָה weshalb? מָה נַפְשָׁךְ was ist deine Meinung? מָה — אַף was (bedeutet)? — auch; 2. wie; 3. etwas. מָה שֶׁ das, was.

מָה *a.* 1. was? מָה אֲנַן קַיְמִין wobei stehen wir? 2. wie? לְמָה weshalb?

כְּמָה (Gn 47, 8, MS כְּמָה) 1. wie viel? 2. viele; 3. wie. S. מָא.

מְהָא, מָהָה *h., pt.* מְהוּהָ abgenützt. *Ni.* abgenützt werden. *Pi.* auflösen.

מְהָא *a. Itpe.* aufgelöst, verdünnt werden.

מהגניות (jKeth 25[b]) (?).

מַהֲדוּרָא *a. m.* Wiederholung.

מַהֲדוֹרָא *a. m.* Hausierer.

מַהוּ *h.* was ist es? wie?

מָהוּ (Est II 2, 7) *a.* 1. dass.; 2. einige.

מְהוֹלָא *a. m.* Beschneider.

מְהוּלְתָא I s. מְהוּלְתָא.

מְהוּלְתָא II *a. f., pl.* מְהוּלָן, מְהוּלִין Sieb.

מְהוּמָה *h. f.* Verwirrung.

מְהוּמְתָא *a. f.* dass.

מָהַם *h.* schneuzen (einen Docht).

מָהִי *a.* was ist?

מְהִיר Name einer Gegend.

מְהִירוּת *h. f.* Eile.

מָהַל *h.* beschneiden.

מְהַל *a.* 1. beschneiden; 2. (den Wein) verfälschen.

מַהֲלָךְ *h. m.* Weg, Reise.

מַהֲלְכָא *a. m., c.* מַהֲלַךְ Gn 31, 23 dass.

מְהָלְתָא (Ex 4, 25, MS מְהוּלְתָּא, Ez 16, 16, MS מְהָלְתָא) 1. Beschneidung; 2. beschnittenes Glied.

מַהֲמוֹר *h. m., pl.* מַהֲמוֹרוֹת Tiefe, Grund.

מַהֲמוֹרָא *a. m.* dass.

מֵהָן *a.* 1. von hier ab; 2. (jEr 23[a]) l. מַהוּ.

מַהֲפֵיכְתָא (Dt 29, 22, MS הֲפֵיכְתָא) *a. f.* Umkehrung (v. Sodom).

מַהְפְּכָנָא *a. m.* Verderbter.

מָהַר *h. Pi.* 1. eilig sein; 2. eilen lassen.

מָהֵר *h.* eilig.

מָהֳרָא *a. m., pl. c.* מוֹהֲרֵי Ex 22, 16 Brautpreis.

מְהֵרָה *h.* בִּמְ' eilig, bald.

מַהְרְקָא *x. m.* Verzeichnis.

מוֹאָב Volksname.

מוֹאֲבָאָה *a. m., f. d.* מוֹאֲבִיתָא Ru 4, 5

(MS מוֹאֲבִיתָא), *pl. d.* מוֹאֲבָאֵי Gn 19, 37 Moabiter.

מוֹאָבִי *h. m.* dass.

מוּבָאת *h. f.* hereingebracht, gleichgemacht (?).

מוֹבְדָנָא *a. m.* Untergang.

מוֹבְלָא *a. m.* Last.

מוֹבַלְתָּא *a. f.* dass.

מוּג *h. m.* Weiches.

מוג *a. Aph.* zerfliessen machen. *Pal. Itpal.* zerfliessen.

מוּגֶרֶת *h. f.* Magazin.

מוד (= עֲמַד) *a.* tauchen.

מוֹדִים Bezeichnung der vorletzten Benediktion im Achtzehngebet.

מוֹדִיעִית, מוֹדִיעִים Ortsname.

מוֹדְנָא *a. m., pl.* מוֹאדְנִין Koh 2, 8 (MS מוֹזְנַן), מוֹדְנַן Wagschale, Wage.

מוֹדַע *h. m.* Merkmal.

מוֹדָעָא *a. f. ind.* Protesterklärung.

מוֹדָעִי *h. m.* aus Modiim.

מוֹדַעַת *h. f.* Freund.

מוֹהֲבִיתָא *a. f.* Gabe.

מוֹהַבְתָּא *a. f.* dass.

מוֹהִי absichtliche Veränderung von מוֹמִי.

מוֹהַל *h. m.* Saft.

מוֹהַר *h. m., pl.* מוֹהֲרִיוֹת Brautpreis.

מוֹהֲרָא *a. m.* dass. S. מֳהֲרָא.

מוהרין (?) *x.* ein persisches Fest.

מוהרנקי l. מוֹהַרְקָנִי *x. m.* persisches Sonnenfest am Herbstanfang.

מוּגַל (= מוּבַל) s. יָבַל.

מוֹזָא I *a. m.* Spreu.

מוֹזָא II *a. m.* eine Hand voll.

מוֹזְלָא *a. m.* Garn.

מוֹזַנְיָא *a. m., pl.* מוֹזְנַן Lv 19, 36, *d.* מוֹזַנְיָא Jes 40, 12 Wagschale.

מוֹזְפוּתָא *a. f.* Schuld.

מוֹזְפָנָא *a. m.* Gläubiger.

מוֹחַ *h. m.* Gehirn.

מוֹחָא *a. m., c. s.* מוֹחֵךְ Dt 28, 35 dass.

מוֹחַיָא *a. m.* dass.

מוֹחַל s. מוֹהַל.

מוֹחֵק *h. m.* Radierer (das eine Ende des Schreibgriffels).

מוט *h.* wanken. *Ni.* dass. *Hi.* wanken machen. *Hitp.* wanken, sinken. *Pilp.* מָטְמֵט dass.

מוט *a., ipf.* 3 *sg. f.* תְּמוּט Lv 25, 35 wanken. *Aph.* sinken machen, wägen. *Itpe.* gewogen werden. *Itpal.* wanken, sinken.

מוֹט *h. m.* grössere Tragstange.

מוּטָב *h. m.* 1. gut; 2. besser.

מוֹטָה *h. f.* kleinere Tragstange.

מוטניא (BerR 44) l. מַלְכְיָא.

מוֹי (Ct 8, 7, MS מֵי) *a. m.* Wasser. S. מַיָּא.

מוּךְ *h.* sinken. *Ni. pt.* נָמוֹךְ niedrig. *Hi.* sinken machen.

מוךְ *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מָכוּ (Ri 5, 4, MS מַכּוּ) sinken; 2. niederlegen. *Aph.* 1. niedrig machen; 2. unterbreiten. S. מְכַךְ.

מוֹךְ *h. m.* Werg, Faser.

מוֹכֵס *h. m.* Zolleinnehmer.

מוֹכְסָא *a. m., pl.* מוֹכְסִין Ri 5, 11 dass.

מוּל *h.* gegenüber. מוּל פָּנִים gegenüber der Vorderseite.

מוּל *h.* 1. beschneiden. *pt.* מוּל beschnitten; 2. einen Saum machen. *Ni.* נִמּוֹל beschnitten werden.

מוּל *a., Itpal.* אִתְמוֹלַל abgeschnitten werden.

מוֹלָא *a. m.* Vermögen.

מולניה (VajR 12) l. מַלְנְמָא.

מוֹלָד *h. m.* Geburt. מוֹלַד לְבָנָה Erscheinen des Neumonds.

מוֹלְדָא *a. m.* 1. Erscheinen des Neumonds; 2. männl. Personenname.

מוֹלַדְתָּא *a. f.* Hebamme.

מוֹלִיד *h. m.* Erzeuger.

מוליי s. מַלְיָא (?).

מוֹלֶךְ Name eines kanaanitischen Gottes.

מוּם *h. f.* 1. Makel, Fehler; 2. etwas.

מוּם *h. Ho.* הוּמַם Makel bekommen.

מוּמָא (Lv 21, 17) *a. m.* Makel.

מוּמִיתָא *a. f.* Kopflaus (?).

מוּמָר *h. m.* Apostat (Censurlesart für מְשֻׁמָּד).

מוּמָתָא (Nu 5, 21) *a. f.*, *ind.* מוּמֵי Nu 5, 21, *c. s.* מוּמָתִיךְ Jos 2, 17 Praet. Eid.

מוֹן (Est II 7, 5, MS מַן) *a.* wer?

מוֹנִינֵי *a. m. pl.* Fischbrühe (?).

מוּסָף *h. m.* 1. Ansatz; 2. Zugabopfer der Feiertage; 3. das dem Zugabopfer entsprechende Gebet.

מוּסְפָא *a. m.* 1. Zugabopfer; 2. Zugabopfergebet.

מוּסָר *h. m.* Zucht.

מוֹסֵרָה *h. f.* Strick, Fessel.

מוּעָד *h. m.* bezeugt — ein dem Besitzer als gefährlich bekanntes Haustier.

מוֹעֵד *h. m.*, *pl.* מוֹעֲדִים, מוֹעֲדוֹת 1. festgesetzte Zeit; 2. Fest. חוֹל הַמּוֹעֵד Wochentag des Festes. מוֹעֵד קָטָן 1. Halbfeiertag; 2. Name eines Talmudtraktats. סֵדֶר מוֹעֵד der die Festtage behandelnde Teil des Talmud.

מוֹעֲדָא *a. m.*, *pl. d.* מוֹעֲדַיָּא Lv 23, 2 Fest. חֻלָּא דְמוֹעֲדָא Wochentag des Festes. בְּרֵיהּ דְמוֹעֲדָא der Tag nach dem Fest.

מוֹעֲדָא *a. m.* wankend.

מוּעָם s. מְעָם.

מוֹפֵת *h. m.* Wunder.

מוֹפְתָא (Dt 13, 3) *a. m.* dass.

מוּץ *a.* saugen.

מוֹץ *h. m.* Spreu.

מוֹצָא (Ho 13, 3) *a. m.* dass.

מוֹצָא *h. m.* Ausgang. מוֹצָאֵי שַׁבָּת Nacht nach Vollendung des Sabbat.

מוֹצָא Ortsname.

מוּצָק *h. m.* Mittelpunkt.

מוּק *a. Pa.* מַיֵּק verhöhnen. *Aph.*, *pt. f.* מְמִיקָא 2 K 19, 21 (MS מְעִיקָא) dass.

מוֹק *x. m.* eine Art Stiefel.

מוּקָא *x. m.*, *pl.* מוּקִין Est II 8, 15 dass.

מוֹקֵד *h. m.* Feuer, Feuerplatz.

מוֹקְדָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. מוֹקְרָא.

מוּקְמָנָא *a. m.* Zustand.

מוֹקַמְתָּא *a. f.* 1. Standort; 2. Kampfplatz (?).

מוֹקְרָא I (Koh 12, 6) *a. m.* 1. Mark; 2. Gehirn; 3. Hirnschale.

מוֹקְרָא II *a. m.* Ehre.

מוֹקֵשׁ *h. m.* Fallstrick.

מוּר *h. Hi.* vertauschen. *Ho.* vertauscht werden.

מוּר *a. Aph.* dass.

מוּר (= אֲמוּר) s. אֲמַר.

מוֹר *h. m.*, *pl.* מוֹרוֹת Myrrhe, Harz von *Balsamodendron Myrrha.*

מוֹרָא (Ex 30, 23, MS מֵירָא) *a. m.* dass.

מוֹרָא *h. m.* Ehrfurcht.

מוֹרָאָה *a. m.* dass.

מוֹרַג, מוֹרָג *h. m.*, *pl.* מוֹרַגִּים Dreschschlitten.

מוֹרְגָא *a. m.*, *ind.* מוֹרַג Jes 41, 15, *pl. c.* מוֹרְגֵי Jes 28, 27 dass., *d.* מוֹרְגַיָּא 2 S 24, 22.

מוֹרָד *h. m.*, *pl.* מוֹרָדוֹת Senkung, Abhang.

מוֹרָה *h. f.* Rasiermesser.

מוֹרָט *h. m.* Kahlköpfiger.

מוֹרְיָא (?) *a. m.* ein Bestandteil von Räucherwerk.

מוֹרִיג *h. m.* Gaumen.

מוֹרִינָא *a. m.*, *c. s.* מוֹרִינֵיהּ Thr 4, 4 (MS מוֹרְנֵיהּ) dass.

מוֹרִיָּה Stätte des Tempels von Jerusalem.

מוֹרְיָנָא *a. m.* Gesetzlehrer.

מוריפת ein Zauberwort.

מוֹרִיקָא (Ct 4, 14) *a. m.* Saflor (*Carthamus tinctorius*).

מוריקא (bBabM 47[b]) l. מְרוֹקָא.

מוֹרִיקָאָה *a. m.* Saflorpflanzer.

מוֹרְיְתָא *a. f.* Rechtslehre.

מוֹרָם s. רוּם.

מורן (BabB I, 6) (?).

מָוְרָן *x. m.* (μαῦρος) der Schwarze (eine Fischart).

מוֹרְנָא I *a. m.* Made.

מוֹרְנָא II *a. m., pl.* מוֹרְנִין Jes 41, 19 Kornelbaum (*Cornus mas*).

מוֹרְנִית *h. f.* 1. Stab (aus Kornelholz); 2. Speer.

מוֹרְנִיתָא *a. f.* 1. *pl.* מוֹרְנִין Jes 60, 13 (MS מוֹרְנִין) Kornelbaum; 2. Stab davon; 3. 1 S 13, 22 Speer.

מורע (jJom 45c) l. כָּל רַע.

מוֹרְתָא *a. f.* Myrrhe.

מוש *h.* weichen. *Ni. pt. pl.* נְמוֹשׁוֹת Nachleser.

מוש *a., pf. c. s.* מָשֵׁהּ Gn 27, 22 betasten, fühlen. *Aph. imp. c. s.* אֲמִישְׁנִי Jo 16, 26 betasten lassen.

מוֹשָׁב *h. m., pl.* מוֹשָׁבוֹת Sitz.

מוֹשִׁיעַ *h. m.* Helfer.

מות *h.* sterben. *Hi.* töten. *Ho.* getötet werden.

מות *a. s.* מִית.

מָוֶת *h. m.* Tod.

מוֹתָא (Ex 9, 3) *a. m.* dass.

מוֹתְבָא *a. m., c.* מוֹתַב Ex 12, 40 1. Sitz; 2. Wohnen; 3. Wohnort.

מוֹתְבוּתָא *a. f.* Lage.

מוֹתְבָנָא *a. m.* 1. *pl.* מוֹתְבָנִין Est II 1, 2 (MS מוֹתְבִין) Sitz; 2. *pl. c. s.* מוֹתְבָנֵיהוֹן Ex 10, 23 Wohnort.

מוֹתָן *h. m.* Seuche.

מוֹתָנָא (Nu 17, 15) *a. m.* dass.

מוֹתָר *h. m., pl.* מוֹתָרוֹת Überrest.

מוֹתְרָא *a. m.* 1. Ex 16, 23 Überrest; 2. *ind.* מוֹתַר Koh 2, 13 Vorzug.

מִזְבֵּחַ *h. m., pl.* מִזְבְּחוֹת Altar.

מְזַבְּלָא *a. m.* Matte.

מְזַבְּנָא *a. m.* Verkäufer.

מְזַבְּנָנָא (Jes 24, 2) *a. m.* dass.

מָזַג *h.* mischen. *Ni.* gemischt werden. *Pi.* mischen.

מְזַג *a., pt. pl.* מָזְגִין Est II 1, 7 mischen. *Pa. pt. pl.* מְמַזְגִין Jes 65, 11 dass. *Aph.* dass.

מָזָג Volksname.

מֶזֶג *h. m.* 1. Mischwein; 2. Temperament.

מְזָגָא *a. m.* 1. Mischwein; 2. Mischbecher.

מְזָגָא. בַּת מְזָגָא חַמְרָא eine Vogelart.

מְזָגָא Ortsname.

מַזֶּה *h.* was ist dies?

מַזֶּה *h. m.* Sprengender (Priester).

מַזּוּ *h.* was ist dies?

מְזוֹגָא (Est II 1, 8) *a. m.* Weinmischer, Mundschenk.

מְזוּדָה *h. f.* Behältnis für Reisekost.

מְזוּזָה *h. f.* 1. Thürpfoste; 2. Pfostenschrift (enthaltend Dt 6, 4—9 u. 11, 13—21).

מְזוּזִיתָא *a. f., ind.* מְזוּזֵי 1 S 1, 9 (fehlt MS) Thürpfoste.

מְזוּזְתָא (Ex 21, 6) *a. f.* 1. dass.; 2. Ct 8, 3 Pfostenschrift.

מָזוֹן *h. m., pl.* מְזוֹנוֹת Speise, Nahrung.

מְזוֹנָא *a. m., ind.* מְזוֹן Dt 24, 6 (MS מְזוֹן) dass.

מְזוֹנִיתָא *a. f.* dass.

מְזוֹפָא *a. m.* Gläubiger.

מְזוֹפִיתָא *a. f.* Darlehn.

מְזוֹפִיתָא (Dt 28, 20) *a. f.* Drohung.

מָזוֹר *h. m.* Verband.

מְזוֹרָה *h. f.* Pressbalken. S. auch מְזוּדָה.

מָזַז *h. Hitpalp.* weich werden.

מְזַז *a. Itpalp.* dass.

מְזְחִילָה *h. f.* Ablaufsrinne (f. d. Dachwasser).

מְזִי Ortsname.

מְזַיָא *a. m.* Haar.

מְזִינָא (?) Ortsname. S. מְגִיזָה.

מְזִינָה *h. f.* Mischung.

מֵזִיד *h. m.* 1. aufwallend; 2. mutwillig.

מַזִּיק *h. m.* 1. schädigend; 2. böser Geist.

מַזִּיקָא *a. m., pl.* מַזִּיקֵי Koh 2, 5 böser Geist.

מְזִיקְתָא (1 K 18, 32, MS מְזִקְתָא) *a. f.* Graben.

מְזַיְעָא *a. m.* Dämon (eigentl. der zittern macht).

מַזָּל *h. m.* 1. *pl.* מַזָּלוֹת Sternbild, bes. des Tierkreises; 2. Planet; 3. Schicksal.

מַזָּלָא *a. m., pl. d.* מַזָּלַיָּא Koh 7, 15, מַזַּלְתָּא 2 K 23, 5 dass.

מַזְלָא s. מַדְלָא II.

מָזְלָא *a. m.* Vermögen.

מַזְלֵג *h. m.* Gabel.

מְזוּמְּזִין *h. m. pl.* Belustigung.

מִזְמוֹר *h. m., pl.* מִזְמוֹרִים Psalm.

מִזְמוֹרָא *a. m.* dass.

מִזְמְנָא *a. m.* Zeit.

מְזַמְּנָא *a. m.* Einladender.

מוזמסיא s. קלמוזמסיא.

מְזַמְּרָא *a. m., pl. d.* מְזַמְּרַיָּא 1 K 7, 50 Lichtputze.

מְזַמְּתָא *a. f., pl. c. s.* מְזַמְּתְהוֹן Thr 3, 60 Anschlag.

מזנן (Kel XVI 1) l. מָזוֹן.

מְזָפוּתָא *a. f.* Darlehn.

מַזְקְפְתָּא *a. f.* Aufwärtsstellung (der Haare beim Striegeln gegen den Strich).

מָזַר I *h.* verdorben sein (v. Eiern).

מָזַר II *h.* spinnen. *Pi.* dass.

מַזָּר *h. m., pl.* מַזָּרוֹת Sternbild.

מִזְרֶה *h. m.* Wurfschaufel.

מִזְרָח *h. m.* Osten.

מִזְרָחִי *h. m.* östlich.

מְזָרִים *h. m. pl.* Sternbild (?).

מִזְרָן s. מֵיזְרָן.

מִזְרָק *h. m.* Schwenkschale.

מִזְרְקָא *a. m.* 1. *pl. d.* מִזְרְקַיָּא Ex 38, 3 Schwenkschale; 2. Blutgefäss des Halses.

מְחָא I (Ex 7, 20) *a.* 1. schlagen; 2. Brei machen. *Pa. ipf.* יְמַחָא בִידֵיהּ Koh 8, 4 (MS יְמַחְא) verwehren, verhindern. *Itpe. ipf.* יִתְמְחֵי Ex 22, 1; 2 S 11, 15 geschlagen werden.

מְחָא II *a., inf.* מִמְחָא Ex 17, 14 wegwischen. *Pa.* als erprobt hinstellen. *Itpe.* 1. *pt. f.* מִתְמַחְיָא 2 K 21, 13 weggewischt werden; 2. erprobt erfunden sein; 3. verdünnt werden.

מְחָא III *a., pt.* מָחֵי Ex 28, 32, *pl.* מָחַן Jes 19, 9 weben.

מְחָא (Jes 19, 10, MS מְהָא) l. מְהָא, s. מַיָּא.

מַחָאָה *h. f.* Einspruch.

מַחֲבָא *h. m.* Schlupfwinkel.

מְחַבְּא *h. m.* Durchsucher.

מַחֲבוֹאָה *h. f., pl.* מַחֲבוֹאֵי 1. Schlupfwinkel; 2. verborgene Sünde.

מַחְבוֹטָא (Jes 28, 27), מַחְבְּטָא *a. m.* Stock.

מְחַבֵּל *h. m.* Verderber.

מְחַבְּלָנָא *a. m.* dass.

מְחַבַּלְתָּא *a. f.* Gebärerin.

מַחֲבַת *h. f.* Pfanne (zum Backen der חֲבִתִּים im Tempel).

מַחֲגֹר *h. m.* Halsseil (des Zugochsen)?

מְחַגְּרָא *a. m.* lahm (?).

מָחָה I *h. Pi.* מִחָה (auch mit בְּיַד) verwehren.

מָחָה II *h.* wegwischen, auflösen. *Ni.* aufgelöst werden. *Pi.* 1. ausreiben, abkratzen; 2. zerreiben, auflösen. *Hi.* 1. auflösen; 2. beauftragen, Auftrag geben. *Ho. pt.* מֻמְחֶה erprobt.

מָחוֹג *h. m.* Zeichengebung.

מָחוֹז *h. m.* 1. Stadt; 2. Ortsname.

מְחוֹזָא *a. m., pl. c. s.* מְחוֹזוֹהִי Nu 22, 39 1. Marktort; 2. Stadt; 3. Bezirk; 4. Ortsname.

מְחוֹזָאָה *a. m.* 1. *pl. d.* מְחוֹזָאֵי Est II 8, 13 Bezirkshaupt; 2. aus Machoza.

מְחוֹזִי *h. m.* dass.

מְחוֹזְנָאָה *a. m.* dass.

מָחוּי *h. m.* Abreiben.

מְחַוְיָא *a. m., ind.* מְחַוֵּי Ho 3, 4 Orakelmittel.

מחויאתא (bBabB 39[b]) l. מְחִיתָא.

מָחוֹךְ *h. m.* 1. Ausgelassenheit; 2. lascive Putzsache.

מְחוֹכָא *a. m., ind.* מְחוֹךְ Nu 31, 50 dass.

מָחוֹל *h. m.* 1. Kreis; 2. Reigen.

מְחוֹלָה *h. f.* dass.

מְחַוְּנִיתָא *a. f.* Anzeigen. בַּר מ׳ Anzeiger der Feldgrenzen.

מְחוּסָא *a. m.* Huld.

מחוסי (GnJI 16, 5 Ar.) l. חֲמָסִי, s. חָמָס?

מְחוֹק *h. m.* Abstreicher.

מְחָוַר s. חָוַר.

מְחַוְּרָא *a. m., ind.* מְחָוַר Lv 13, 3 Weisses.

מחורי s. מוֹהַרנְקִי.

מְחַוַּרְתָּא s. חָוַר.

מְחוּשׁ *h. m.* 1. Leiden; 2. Leidender; 3. Zweifel.

מְחוֹתִיתָא *a. f.* 1. *c.* מְחוֹתִית Jes 15, 5 Abhang; 2. Niedergang.

מְחָזוֹרָא *a. m.* 1. Wiederholung; 2. Cyklus von Sonne und Mond.

מְחָזוֹרִיתָא *a. f.* Rückkehr.

מְחָזְיָא *a. m., ind.* מֶחֱזֵי Lv 13, 32 Anblick.

מְחָזִירָא s. מְחָזוֹרָא.

מַחֲזִית *h. f.* Spiegel (?).

מְחָזִיתָא *a. f., pl. c.* מְחָזְיָת Ex 38, 8 dass.

מְחַח *a.* einen Brei machen (?).

מָחַם I *h.* schneuzen (den Docht).

מָחַם II *h.* Fehlgeburt haben.

מַחַט *h. f., pl.* מְחָטִים Nadel.

מְחַטָּא *a. m., pl.* מְחַטִּין, *d.* מְחַטַּיָּא Jes 3, 22 (MS מַחֲכַיָּא) dass.

מַחְטָבָה *h. f.* Fällen (von Bäumen).

מְחַטְּפָא *a. m., pl.* מְחַטְּפִין Est II 6, 11 eine Pferdezierat.

מְחַטְרָא *a. m.* Züchtigung mit dem Stock.

מַחִי *x.* (μοίχα) buhle!

מַחְיָא *a. m., ind.* מָחֵי Ex 28, 32 Weber.

מְחִיָּה *h. f.* Vertilgung.

מִחְיָה *h. f.* 1. Unterhalt; 2. Geheiltes; 3. מחית (BerR 7) l. מַחַיַּת, s. חַיָּה.

מְחִילָא (?) *a. m.* Bündel.

מְחִילָה *h. m.* Verzeihung.

מְחִיצָה *h. f.* 1. Scheidewand; 2. Abteilung.

מְחִיצוּתָא *a. f.* dass.

מְחִיצְתָא *a. f., pl. d.* מְחִיצָיָא Ez 41, 6, *c.* מְחִיצַת Ez 41, 26 (MS מְחִיצַת) dass. S. מְחִצְּתָא.

מְחִיקָה *h. f.* 1. Auswischen; 2. Abreiben.

מְחִיר *h. m.* Kaufpreis.

מְחִיתָא *a. f.* Gewebe.

מְחָיְתָא *a. f.* Einspruch.

מְחַךְ (?) *a.* lachen.

מַחֲכָא (?) *a. m., pl. d.* מַחֲכַיָּא Jes 3, 22 lascive Zierat. S. מְחַטָּא.

מָחַל *h.* 1. erlassen; 2. verzeihen. *Ni.* 1. erlassen werden; 2. verziehen werden.

מְחַל *a.* dass.

מַחֲלָה *h. f.* Krankheit.

מְחִלָּה *h. f., pl.* מְחִלּוֹת, מְחִלִּים Höhlung.

מַחֲלֹקֶת *h. f., pl.* מַחֲלוֹקוֹת 1. Trennung; 2. Streit.

מַחֲלוֹקְתָא *a. f.* Abteilung.

מְחַלְיְתָא *a. f.* Süssigkeit.

מַחֲלָף *h. m., pl.* מַחֲלָפִים Messer.

מַחֲלֵץ *h. m.* Vorrichtung zum Ziehen einer Walze.

מְחַלְצָא *a. m.* dass.

מַחֲלַת Name eines weibl. Dämons.

מְחִלְתָא *a. f., pl. c.* מְחִלֵּי Jes 2, 19 Höhlung.

מַחְמַדְתָּא *a. f.* Kostbarkeit.

מִחְמְיָא *a. m.* Anblick.

מַחְמְעָא *a. m.* Gesäuertes.

מַחְמְצָן *h. m.* Gährbassin des Walkers.

מַחֲמַת s. חֵמַת.

מַחֲנֶה *h. m., pl.* מַחֲנוֹת Lager.

מְחָסָא *a. m., c. s.* מְחָסֵיהּ Jes 63, 9 Erbarmen.

מַחְסוֹמִית *h. f.* Schneide.

מַחְסוֹר *h. m.* 1. Bedarf; 2. Mangel.

מַחְסוֹרָא *a. m.* dass.

מַחְסוֹרִיתָא *a. f.* Mangelhaftigkeit.

מַתָא מ׳. מְחַסְיָא Ortsname.

מַחְפּוֹרֶת *h. f.* 1. Grube; 2. Ausgegrabenes.

מַחְפּוֹרְתָא *a. f., pl.* מַחְפּוֹרִין Ze 2, 9 dass.

מַחְפְּרָנָא *a. m.* Schande bereitend.
מַחְפֶּרֶת *h. f.* (?).
מַחַץ *h. m.* Schöpfgefäss.
מָחַץ *h.* zerschmettern.
מַחְצֵב *h. m.* Steinbruch.
מַחְצְבָא *a. m., pl. d.* מַחְצְבַיָּא Ri 3, 19 dass.
מֶחֱצָה *h. f.* Hälfte.
מַחֲצֶלֶת *h. f., pl.* מַחֲצָלוֹת Matte.
מַחְצַלְתָּא *a. f.* dass.
מְחַצְּרָא *a. m.* Trompetenbläser.
מְחִיצְתָא (1 K 6, 6) *a. f., c.* מְחִיצַת 1 K 6, 15 Abteilung, Gemach. S. מְחִיצְתָא.
מָחַק *h.* 1. wegwischen, austilgen; 2. abstreichen, abschaben. *Ni.* abgerieben, weggetilgt werden. *Pi.* abreiben, abschaben.
מְחַק *a., ipf.* יִמְחוֹק Nu 5, 23 wegwischen. *Pa.* dass. *Itpe.* weggewischt, weggetilgt werden.
מָחָק *h. m., pl.* מְחָקִים radierte Stelle.
מָחַק *h. m.* Abstreicher.
מַחְקָא *a. m.* 1. radierte Stelle; 2. Abstreichung; 3. Papyrusschreibmaterial (?).
מָחָר *h. m.* morgen.
מַחְרָא *a. m., ind.* מְחַר Dt 6, 20, לִמְחַר morgen. מַחְרָא דִמְחַר übermorgen.
מַחֲרוֹז *h. m., pl.* מַחֲרוֹזוֹת Schnur.
מַחֲרוּכָא *a. m.* Brandwunde.
מַחֲרֵישָׁה *h. f.* 1. Pflugschar; 2. Kamm (?).
מַחֲרָשֶׁת Ortsname.
מָחֳרָת *h. f.* morgen. מָחֳרָתַיִם übermorgen.
מְחַרְתָּא Ortsname.
מַחֲשָׁבָה, מַחֲשֶׁבֶת *h. f., pl.* מַחֲשָׁבוֹת 1. Gedanke, Nachdenken; 2. Absicht. בַּעַל מַחֲשָׁבוֹת ränkevoll.
מַחְשַׁבְתָּא *a. f., pl. c.* מַחְשְׁבַת Gn 6, 5, *c. s.* מַחְשְׁבָתֵיהּ Jer 49, 20 dass.
מחתותיין (KohR 12, 5) l. מְחוֹתְיָין, s. מְחוֹתִיתָא.
מַחֲתָא I (?) *a. m.* Senkung.
מַחֲתָא II (Ct 4, 7) *a. f.* Fehlerhaftes.

מַחֲתָא *a. f., ind.* מַחָא Ex 8, 15, *c.* מַחַת Dt 28, 59, *pl.* מַחָן Dt 28, 59, מַחֲוָן, מַחְתִין 1. Schlag, Plage; 2. Wunde.
מַחְתָּה *h. f.* Kohlenpfanne.
מַחְתִּיתָא (Nu 17, 11) *a. f., pl. d.* מַחְתְּיָתָא Nu 4, 14 dass.
מַחֲתָנָא (Jos 7, 5) *a. m.* Abhang.
מַחְתֶּרֶת *h. f.* 1. Einbruch, Durchbruch; 2. Öffnung.
מַחְתַּרְתָּא (Ex 22, 1) *a. f.* dass.
מְטָא *a., pt.* מָטֵי Nu 34, 8 1. gelangen, ankommen; 2. reichen, treffen; 3. eintreffen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַמְטִיאוּ Lv 9, 13 bringen, führen. *Itpe. ipf.* 1 *sg.* אֶתְמְטֵי Nu 23, 15 sich wohin begeben.
מַטְאֲטְאָה *a. m.* Besen.
מִטְבָּחִים *h. m. pl.* Schlachten. בֵּית הַמ׳ Schlachthof.
מַטְבְּחַיָּא *a. m. pl.* dass. בֵּית מ׳ Schlachthof.
מַטְבֵּעַ *h. m., pl.* מַטְבְּעוֹת 1. Münze; 2. Formel, Typus.
מַטְבְּעָא (Est II 3, 9, nicht MS) *a. m.* dass.
מָטֶּה *h. f.* Knöchel am Flügelende.
מִטָּה *h. f.* 1. Ruhebett, Bettstelle; 2. Bahre.
מַטָּה *h.* 1. unten; 2. euphem. f. oben.
מַטֶּה *h. m.* 1. Stab; 2. Stamm.
מַטְהֶרֶת *h. f.* Reinigungsgefäss (Becken).
מַטְוַיְאתָא *a. f.* Spinne.
מְטוּטֶּלֶת (מְטֻלְטֶלֶת) *h. f.* 1. Senkblei; 2. Schuppe (?); 3. Stück Zeug.
מְטוּל (Est II 1, 8) *a., c. s.* מְטוּלְתֵיהּ, מְטוּלְכוֹן wegen. מְטוּל כֵּן (Est II 1, 7), מְטוּל הָכִי (Ct 4, 13) deswegen. מְטוּל דְּ Est II 1, 7 weil, damit. מְטוּל מָא Est II 3, 2 weshalb?
מְטוּלָא *a. m.* 1. *ind.* מְטוּל Nu 4, 15 Last; 2. *ind.* מְטוּל Dt 10, 11 Zug.
מְטוּתָא *a. f.* Bitte. בְּמָטוּ, בְּמְטוּתָא bitte!
מַטְחָן *h. m.* Ölmühle.
מַטְחֲתָא *a. f.* Lende (?).

מִיטָטוֹר, מְטַטְרוֹן, מִיטַטְרוֹן *x. m.* (μητάτωρ) 1. Abstecker des Lagers; 2. Gesandter; 3. Bezeichnung eines bestimmten Engels.

מְטַכְסָא, מִיטַכְסָא *x. m.* (μέταξα), *pl.* מְטַכְסִין 1. Rohseide; 2. rohseidenes Gewand; 3. l. מְכַסָא.

מְטְלָא *a. m., ind.* מְטַל 1 S 17, 6 Stange.

מַטְלָא *a. m., c.* מַטַל Ma 1, 1 Soc 59, 2 K 9, 25 Ausspruch.

מְטְלוּלָא *a. m.* Bedachung.

מַטְלוֹנִית *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.

מַטְלוּתָא *a. f.* 1. Schwere; 2. Werfen.

מְטַלְטְלִין *h. m. pl.* bewegliches Gut.

מְטַלְטְלִין *a. m. pl.* dass.

מטליא, מיטליא l. הֲמְטַלְיָא.

מַטְלִיָּה *h. f.* 1. Lappen; 2. Streifen.

מַטְלִית *h. f., pl.* מַטְלִיּוֹת dass.

מְטַלַּלְתָּא *a. f.* 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte.

מְטַלּוֹן *x. m.* (μέταλλον) Bergwerk (als Strafort).

מַטְלָנָא *a. m.* 1. *pl. c.* מַטְלָנֵי Nu 33, 1 Zug, Reise; 2. Last.

מַטְלָנִית *h. f.* Lappen.

מַטְלַעְתָּא *a. f.* Hinken.

מְטְלַת *h. f.* Lappen.

מְטַלְּתָא *a. f., c.* מְטַלַּת Lv 23, 43, *pl.* מְטַלָּן Gn 33, 17, *d.* מְטַלַּיָּא Lv 23, 42 1. Bedachung; 2. Hütte, bes. Festhütte.

מִטְמוּם *h. m.* Gebrauch von טמם.

מַטְמוֹן *h. m., pl.* מַטְמוֹנִים Schlupfwinkel, Bergungsort.

מַטְמוֹנֶת *h. f., pl.* מַטְמוֹנִיּוֹת 1. dass.; 2. Schatz.

מַטְמוֹעַ *h. m.* Sonnenuntergang.

מַטְמוֹעָא *a. m.* dass.

מטמועיתא l. מְטַעֲמִיתָא.

מַטְמוֹרָא *a. m., pl.* מַטְמוֹרִין Jer 41, 8 Schatz.

מַטְמוֹרִיתָא *a. f., pl. d.* מַטְמוֹרְיָתָא 1 S 23, 23 Versteck.

מְטַמְטֵם s. טמם.

מַטְמְעָא *a. m., pl.* מַטְמְעֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang.

מַטָּן *h.* unten.

מַטָּע *h. m.* Pflanzung.

מַטָּעָה *h. f.* dass.

מַטְעִיתָא *a. f., ind.* מַטְעְיָא Lv 21, 7 Verführerin, Hure.

מַטְעֲמָא I *a. m.* Speise.

מַטְעֲמָא II *a. m., f.* מַטְעֲמָא Hb 1, 16 schmackhaft.

מַטְעֲמִיתָא *a. f.* Kosten.

מַטְעֶמֶת *h. f.* dass.

מִטְפַּחַת *h. f.* Umhüllung, Tuch.

מַטְפִּיתָא *a. f.* Tropfen.

מטרופסא s. מטופרסא.

מְטַקְסָא s. מְטַכְסָא.

מָטָר *h. m.* Regen.

מָטַר *h. Hi.* regnen lassen.

מְטַר *a., Aph. pf.* אַמְטַר Gn 19, 24 dass.

מִטְרָא (Gn 2, 5) *a. m.* Regen.

מַטְרְדָא *a. m.* Jagdspiess.

מַטְרְדוּתָא *a. f.* dass.

מַטְרְדֵי *x.* Name eines persischen Festes.

מַטְרֵיד *h. m.* Jagdspiess.

מִיטְרִין *x. f.* (μήτρα) Gebärmutter.

מַטְרוֹנָא, מַטְרוֹנָה *x. f., pl.* מַטְרוֹנוֹת (ματρῶνα) vornehme Frau.

מַטְרוֹנִית *x. f., pl.* מַטְרוֹנִיּוֹת dass.

מַטְרוֹנִיתָא *x. f., pl.* מַטְרוֹנְיָן dass.

מטרנייאת (Siphr. Dt 204) l. פְּרַגְמַטְיָאוֹת, s. פְּרַגְמַטְיָא.

מטרסאות l. פְּרַגְמַטְיָאוֹת, s. פְּרַגְמַטְיָא.

מְטְרוֹפּוֹלִין, מִטְרוֹפּלִין *x. f.* (μητρόπολις) Hauptstadt.

מטרופסא (?) *x. m.* Vergeltung.

מַטְרְקָא *a. m.* Peitsche.

מַטְרְתָא *x. f.* (μετρητής) ein Mass.

מַטָּרְתָא (Dt 18, 8) *a. f.* 1. Wache; 2. Wachtmannschaft; 3. Gewahrsam; 4. Nachtwache; 5. Beobachtung.

מִי *h.* 1. wer? 2. jemand. מִי שֶׁ der, welcher.

מִי *a.* denn?

מִי — מִ, s. מִן.

מַי, מַאי I (= מָא הִיא) *a.* was ist es?

מַי, מַאי II (= מָא דֵין) *a.* was? אַמַּאי weshalb? מַאי דְ das, was.

מַיָא (Gn 16, 7) *a. m. pl., ind.* מַיִין Dt 8, 7, *c. s.* מוֹהִי Nu 20, 8, מָהָא, מֵימֵיהוֹן Ex 7, 19, מֵיהוֹן Wasser.

מֵיאוֹן s. מְאוֹן.

מֵיאוּם s. מְאוּם.

מֵיאשָׁא s. מְיָשָׁא.

מיבלא l. מוּבְלָא.

מִיַּד *h.* sofort.

מִיַּד *a.* dass.

מֵידְבָא Ortsname.

מִידָא, מִידַת *a.* jedenfalls.

מִידוֹ *a.* allein, aber.

מיות gedeutet als מְאוֹת, s. מֵאָה.

מֵיזָן *h. m.* Gurt.

מֵיחָא *a. m.* Mehlbrei (?).

מֵיחַם *h. m.* Wärmgerät.

מֵיט *h. m.* Wanken.

מֵיטַב *h. m.* Bestes.

מֵיטְבָא *a. m.* dass.

מִיכָאֵל Engelname.

מִיכָה I *h. f.* Gebrauch von מוּךְ.

מִיכָה II männl. Personenname.

מיכיילן l. מְכִילָן, s. מְכִילְתָא.

מֵיכְלָא (Gn 40, 17) *a. m.* 1. Speise; 2. l. מְכִילָא, s. מְכִילְתָא.

מֵיכְלוּתָא, מֵיכַלְתָּא, מֵיכַלְתָּא *a. f.* dass.

מִילָּא *a.* מִמֵּ׳ von selbst.

מְיַלֶּדֶת *h. f.* Hebamme.

מִילָה *h. f.* 1. Beschneidung; 2. beschnittenes Glied.

מִילְוָתָא *a. f. pl.* eine Lathyrusart.

מִילְתָא *a.f., ind.* מִילָא Ct 3, 8 Beschneidung.

מַיִם *h. m. pl.* 1. Wasser; 2. Flüssigkeit, Saft.

מֵיוּמַס, מַיְמוּס *x. m.* (μαιουμᾶς) Fest von Majuma, Hafenstadt von Gaza.

מיימים (BerR 45 Ar) l. חִמּוּם.

מֵימְרָא (Gn 3, 8) *a. m.* 1. Wort, Rede; 2. Person. לְמֵימַר das will sagen.

מִין *h. m., pl.* מִינִין 1. Gattung, Art; 2. Häretiker. כְּמִין ähnlich wie.

מִינָא *a. m.* 1. *pl. c.* מִינֵי Koh 2, 5 Gattung; 2. Häretiker.

מִינָאָה *a. m.* Häretiker.

מינאי l. מְנָאֵי, s. מְנָיָא.

מֵינוֹקָא *a. m.* Kind, Knabe.

מֵינוֹקְתָא *a. f.* Mädchen.

מִינוּת *h. f.* Häresie.

מֵינִיקָה *h. f.* Säugamme.

מֵינִיקוּת *h. f.* Säugen.

מֵינִיקוּתָא *a. f.* dass.

מֵינִיקִית s. מֵינֶקֶת.

מֵינְסָא *a. m., ind.* מֵינַס Jes 10, 1 Bedrückung.

מֵינַקָא (Est II 8, 15, MS מְיֵינְקָא) l. מַנְיָקָא.

מֵינְקוּתָא *a. f.* Säugen.

מֵינֶקֶת *h. f.* 1. Sauger (zum Entnehmen von Flüssigkeiten aus Geräten); 2. Säugamme.

מֵינַקְתָּא *a. f., pl. d.* מֵינַקְתָּא Gn 33, 13 Säugende, Säugamme.

מֵיסְנָא *a. m.* Arzt.

מֵיסְרָא *a. m.* Bündel.

מֵיסַרְתָּא *a. f.* dass.

מֵיעֲלָא s. מְעָלָא.

מֵיעֲלָא *a. m.* Eingehen. מֵיעַל שִׁמְשָׁא Dt 23, 12 Sonnenuntergang.

מֵיקֵר *h. m.* 1. kühlend, abkühlend; 2. sich abkühlend.

מִיץ *h. m.* Saft.

מִיצָה *h. f.* Knoten (eines Stengels).

מֵירָא (Ex 30, 23) *a. m.* Myrrhe.

מֵירוּג *h. m.* teilweises Einheimsen der Gartenfrüchte.

מֵירוּחַ *h. m.* Abstreichen, Glattmachen.

מֵירוֹן Ortsname.

מֵירוּק *h. m.* 1. Abreibung, Politur; 2. Coitus.

מֵירוּר *h. m.* Bittermachen.

מֵירֵי 1. s. אֲרָא; 2. GnJI 12, 6, MS מיירי, *pt. Aph.* v. אֲרַר Fluch aussprechen.

מֵירְתָא *a. f., ind.* מֵירַת Jes 49, 26 (MS מְרִית) Most.

מֵיַשׁ *h. m.* 1. Zürgelbaum (*Celtis*); 2. die Frucht dieses Baums.

מֵישָׁא Ortsname.

מֵישָׁא männl. Personenname.

מֵישְׁדָא *a. m.*, *c.* מֵישַׁד Lv 4, 12 (MS מֵישַׁר) Ausgiessen.

מִישׁוֹר *h. m.* Ebene.

מֵישַׁן Ortsname.

מֵישָׁנִי *h. m.* aus Meschan.

מֵישַׁר *h. m.* 1. Ebene, Fläche; 2. Beet.

מֵישְׁרָא (Gn 35, 8) *a. m.* Ebene, Fläche. S. מַשְׁרְיָא.

מֵישָׁרָא *a. m.* Beet.

מִית (Gn 5, 20) *a.*, *ipf.* יְמוּת Ex 21, 18, *pt.* מָאֵית Gn 50, 5, מָיֵית sterben. *Aph. ipf.* 2 *sg.* תְּמִית Gn 42, 37 töten.

מִיתָא (Dt 25, 5) *a. m.* Toter, Leiche.

מִיתָה *h. f.* Sterben, Tod. *pl.* מִיתוֹת Todesarten.

מֵיְתָבוּתָא *a. f.* Bewohnen.

מִיתוּתָא *a. f.* Tod.

מִיתָנָא *a. m.* Verstorbener.

מֵיתָר *h. m.* Seil.

מָךְ *h. m.* niedrig, gebeugt.

מְכָא *a.*, *pt.* מָכֵי 1. niedrig; 2. abgenützt; 3. kraftlos. *Pa. Aph.* senken. *Itpe.* gebeugt werden.

מַכְבֵּד *h. m.*, *pl.* מַכְבֵּדוֹת 1. Palmzweig; 2. Kehrbesen.

מַכְבַּנְתָּא *a. f.* Halsband.

מַכְבֵּר *h. m.*, *pl.* מַכְבֵּרוֹת Sieb.

מַכְבָּר Ortsname.

מַכְבֵּשׁ *h. m.* Presse.

מִכְּדִי *a.* (= מִן כַּד הִיא) da.

מִכְּדַי *h.* mehr als genug.

מַכָּה *h. f.* 1. Schlag; 2. Plage; 3. Wunde. *pl.* מַכּוֹת Name eines talmud. Traktats.

מִכְוָה *h. f.* Brandwunde.

מְכוּלָא *a. m.*, *pl.* מְכוּלִין 2 K 23, 7 Vorhang (?).

מְכַוֵּן (?) *h. m.* Instrument zum Geraderichten.

מָכוֹן *h. m.* 1. Wohnstätte; 2. Bezeichnung des sechsten Himmels.

מְכוֹנָה *h. f.* 1. dass.; 2. Behälter, Zwinger.

מְכוֹנְתָא *a. f.*, *c.* מְכוֹנַת Ri 5, 11 Aufenthaltsort.

מָכוּר Ortsname.

מַכּוּשׁ *h. m.* 1. Schlägel; 2. Klöppel; 3. Schlag.

מַכּוּשָׁא *a. m.* dass.

מַכּוֹשָׁה *h. f.* Schlägel.

מָכוּת *h. f.* 1. Gebeugt sein; 2. Armut.

מְכוּתָא *a. f.* eine Art Boot.

מִכְחוֹל *h. m.* Augenschminkstift.

מִכְחָלָא *a. m.* dass.

מַכְחַלְתָּא *a. f.* dass.

מְכִיכָא *a. m.* 1. *ind.* מְכִיךְ Lv 13, 20 niedrig; 2. *pl.* מְכִיכִין Jes 57, 15 gebeugt.

מְכִיכוּתָא (Est II 2, 20; Koh 10, 6, MS מְכוּכְתָא) *a. f.* Gebeugtheit.

מְכִילְתָּא *a. f.* 1. *ind.* מְכִילָא Dt 25, 14 Mass; 2. Schale, Becken; 3. Eigenschaft; 4. Auslegungsnorm; 5. normgemässe Gesetzesdeutung; 6. Name eines Midrasch zu Exodus.

מְכִירָה *h. f.* Verkaufen.

מָכַךְ *h. Hi.* beugen. *Ni. Hitpal.* zerdrückt werden.

מְכַךְ *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* מַכָּא Hb 3, 6 niedrig werden; 2. niedrig machen. *Pa. inf.* מַכָּכָא Ct 2, 6 niederdrücken. *Itpa.* niedergedrückt werden.

מַכְּכָא *a. m.*, *pl.* מַכְּכִין Am 6, 7 (מְכָכִין 2 S 17, 28) Polster.

מכל (Mech. Mischp. 13) l. מִכֹּל.

מְכַלֶּה *h. m.* 1. Verderber; 2. Name eines Engels.

מַכְלַלְתָּא Ortsname.

מִכְמוֹרֶת *h. f.* Fischernetz.

מִכְמָס Ortsname.

מִכְמָר *h. m.* Netz.

מִכְמְרָא *a. m.* Warmmachen.

מוּכְנֵי, מוּכְנָה *x. f.* (μηχανή), *c. s.* מוּכְנוּי Est II 1, 2 (MS מְכוּנֵי) Räderwerk.

מִכְנָם (מִכְנָם?) *h. m.* 1. Einheimsen; 2. Eingeheimstes.
מִכְנְסָא *a. m., pl.* מִכְנְסִין Lv 6, 3 Beinkleider.
מִכְנָסַיִם *h. m. du.* dass.
מַכְנַשְׁתָּא *a. f.* Zusammenfegen.
מָכַס *h.* verzollen.
מֶכֶס *h. m., pl.* מִכְסָאוֹת Grenzzoll.
מִכְסָא *a. m.* dass.
מָכְסָא *a. m.* Zolleinnehmer.
מַכְסָא *a. m.* (μύξα) Frucht von *Cordia Myxa.*
מִכְסֶה *h. m., pl.* מִכְסָאוֹת Decke.
מכסיוטינום l. מַכְסְיוֹמִינוֹס.
מַכְסִימָא *x.* (*Maximus*) männl. Personenname.
מַכְסַן *a. Pass.* אִתְמַכְסַן gezüchtigt werden. S. כְּסַן.
מַכְסְנָא *a. m.* Züchtiger.
מַכְסְנוּתָא, מַכְסְנִיתָא *a. f.* Züchtigung.
מוכססין l. מוּכְסִין, s. מָכְסָא.
מכסירין (Jelamd. Nu 23, 10 Ar)?
מכפה (jSukk 53[b]) l. מִקְפָּה.
מַכְפֵּלָה = מָה כְּפֵלָה, s. כְּפַל II.
מַכְפֵּלָה *h. f.* Doppelhöhle.
מָכַר *h.* verkaufen. *Ni.* verkauft werden.
מְכַר *a.* verloben. *Itpa.* verlobt werden.
מֶכֶר *h. m.* Verkauf.
מַכָּר *h. m.* Bekannter.
מַכָּרָא *a. m., c. s.* מַכָּרֵיהּ 2 K 12, 6 dass.
מכרין (jChall 58[a])?
מָכִירִין *x. m.* (μαχαίριον) Messer.
מִכְשׁוֹל *h. m.* Anstoss.
מַכְשִׁירִין *h. m. pl.* 1. was tauglich macht; 2. was fähig macht; 3. Name eines talmudischen Traktats.
מְכַשֵּׁף *h. m.* Zauberer.
מַכְשֵׁף (?) *a. m.* Zauberei.
מְכַשֵּׁפָה *h. f.* Zauberin.
מִכְתָּב *h. m.* 1. Buchstabe; 2. Inschrift, Annonce.
מַכְתֵּב *h. m.* Griffel.
מַכְתְּבָא *a. m.* dass.
מִכְתָּבָא *a. m.* Schrift.

מכתוותא (bSabb 110[b]) s. כְּתְוָתָא (?).
מכתם (TosSabb XVII 8) l. מִכְתָּב.
מַכְתֵּשׁ *h. m.* 1. Mörser; 2. Mundhöhle; 3. ein Folterwerkzeug.
מַכְתָּשָׁא *a. m., pl. c.* מַכְתָּשֵׁי Dt 28, 61 Plage, Wunde.
מַכְתֶּשֶׁת *h. f.* 1. Mörser; 2. Vertiefung.
מַל *h. m.* zerreibbar.
מִיל *x. m.* (μίλιον), *pl.* מִילִין 1. Meile (nahezu 1,5 Kilom,); 2. Meilenstein.
מִילָא *x. m.* dass.
מִילָא *x. f.* (μηλωτή) Wolle. S. מִילַת.
מוּלָא *x. f.* (*mula*), *pl.* מוּלָאוֹת, מוּלִים (?) Maultier.
מָלֵא *h.* voll sein. *Pi.* füllen. *Hitp.* voll werden.
מְלָא *a., inf.* מִלְאָה Ex 18, 18 füllen. *Pa.* 1. *imp.* מַלִּי Gn 44, 1 dass; 2. ersetzen; 3. מ׳ עַל לֵב Gn 34, 3 trösten. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְמְלִיאַת Gn 6, 11 gefüllt, voll werden.
מָלֵא *h. m.* voll.
מְלֹא s. מְלוֹא.
מִילָא (מִילָה) *x. m.* 1. (μίλιον) Kessel; 2. s. מִילָה.
מוּלָאָה *x. m.* maultierartig (?).
מְלָאָה *a. m., c. s.* מְלָאֵהּ Dt 33, 16 Füllung, Fülle.
מְלֵאָה *h. f.* 1. Fülle; 2. Vollkommenheit; 3. Erstlingsgabe.
מְלַאי I *h. m.* 1. *pl.* מְלָאִין Waare; 2. männl. Personenname.
מְלַאי II *h. m.* Granne. S. מְלָעִין.
מַלְאָךְ *h. m.* Engel.
מַלְאֲכָא *a. m., pl. d.* מַלְאֲכַיָּא Gn 19, 1 dass.
מְלָאכָה, מְלֶאכֶת *h. f., pl.* מְלָאכוֹת Arbeit.
מַלְאָכוּת *h. f.* Engelsgestalt.
מְלֵאָתָה (Nu 18, 27) *a. f.* Erstlingsgabe vom Wein.
מַלְבּוּשׁ *h. m.* Kleid.
מַלְבֵּן *h. m., pl.* מַלְבֵּנוֹת 1. Form; 2. Rahmen; 3. Viereck.
מַלְבְּנָא *a. m.* viereckiges Stück.

מלבינתא (NuJI 33, 20 MS) l. מַלְבִּינְתָּא, s. לְבֵינְתָּא.

מלבניקי (jSabb 8[a]) l. מַלַּבְנִיקֵי, s. מַלַּבְנִיקָא.

מַלְבַּשְׁתָּא (Nu 32, 3, MS דִּיבוֹן) Ortsname.

מָלַג *h. m.* abrupfen.

מְלַג *a. m.* dass.

מְלוּגָא *x. m.* (μολγός?) Sack.

מולניה l. מְלוּגְמָא.

מְלִיגָאלָה *x. f.* (μελίγαλα) Honigmilch.

מְלוּגְמָא *x. f.* (μάλαγμα), *pl.* מְלוּגְמִיּוֹת 1. Wundpflaster; 2. Labung.

מַלְגֵּז *h. m.* Gabel. S. מַזְלֵג.

מִלָּה *h. f.* Wort.

מֵילָה *x. f.* (μελία), *pl.* מֵילִין Esche (*Fraxinus*). מֵי מֵילִין Saft der Eschenrinde.

מְלוֹא *h. m.* 1. Füllung, Inhalt; 2. Raum. מְלֹא עֵינַיִם soweit der Blick reicht.

מִלּוּא *h. m.* 1. dass.; 2. *pl.* מִלּוּאִים Füllung der Hände (Priesterweihe).

מְלוֹג *h. m.* 1. Abrupfung; 2. Nutzniessung. נִכְסֵי מ׳ Heirats- oder Erbgut der Frau.

מְלוּגְגָאָה *a. m.* aus Meloga (?).

מִלְוָה *h. f.* Darlehn, Schuld.

מַלְוֶה *h. m.* Gläubiger.

מַלּוּחַ *h. m.* eine Salzpflanze (*Atriplex halimus*).

מַלּוּחָא *a. m., pl.* מַלּוּחִין Ze 2, 9 (MS מְלוּחִין) dass.

מִלּוּט *h. m.* Rettung.

מִלּוּי *h. m.* Füllen.

מַלְוִיתָא *a. f.* 1. Geleit; 2. Grabgeleit.

מלויתהון (VajR 21) l. מלייתהון, s. מַלְוִיתָא.

מַלּוּךְ männl. Personenname.

מְלוּכָא *a. m.* Berater.

מְלוּכָה *h. f.* Herrschaft.

מְלוּלָא (Jes 6, 4) *a. m., ind.* מְלוּל Ex 4, 10 Rede.

בֵּית מ׳ .מַלְוָן Ortsname.

מָלוֹן *h. m.* Herberge.

מָלוּשׁ *h. m.* Kneten.

מלוחמא (bBer 53[b])?

מָלַח *h.* salzen, einsalzen. *Pu. pt.* מְמֻלָּח scharfsinnig. *Ho.* gesalzt werden.

מְלַח I *a., ipf.* 2 *sg.* תִּמְלַח Lv 2, 13 salzen. *Itpe. pf.* אִתְמְלַח Ez 16, 4 gesalzt werden.

מְלַח II *a. Pa.* ein Schiff führen.

מַלָּח *h. m.* Schiffer.

מֶלַח *h. m.* Salz.

מִלְחָא (Lv 2, 13) *a. m.* dass.

מַלָּחָא I *a. m.* Salzhändler.

מַלָּחָא II *a. m.* Schiffer.

מִגְדַּל מ׳ .מַלְחָא Ortsname.

מַלְחַיָּא Ortsname.

מִלְחָמָה *h. f.* Krieg.

מְלֵחַת *h. f.* Salz.

מַלַּחְתָּא *a. f.* Salzgrube.

מָלַט *h. Pi.* retten. *Ni. Hitp.* gerettet werden, entkommen.

מְלַט *a. Itpe.* gerettet werden.

מלטוכים l. מַלְטוּמִים, s. מַלְטְמַיָּא.

מלטטין (bBabK 67[a]) l. מַלַּטְרִין, s. מַלַּטְרָא.

מַלְטִיתָא *a. f.* Wurmfrass.

מַלְטְמַיָּא, מַלְטוּמַיָּא *x. f.* (μελίτωμα), *pl.* מַלְטוּמִין Honigkuchen.

מלטסין, מלטוסין l. מַלַּטְרִין, s. מַלַּטְרָא.

מלאי, מולאי s. מְלֵיָא.

מ׳ מילה .מילי s. מֵילִימֵילָה.

מְלֵיָא I *a. m., ind.* מְלֵי Dt 33, 23 (MS מְלֵי), *pl. m.* מְלַן Dt 6, 11, *f.* מַלְיָן Gn 41, 22 voll.

מַלְיָא II, מְלָיָא *a. m., ind.* מְלֵי Ex 9, 8 1. Füllung; 2. Erhöhung.

מְלָאָה s. מְלֵיאָה.

מָלִיחַ *h. m.* 1. eingesalzen; 2. Eingesalzenes.

מְלִילָה *h. f.* reife Getreideähre, deren Körner man ausreibt (Reibähre).

מְלִילְתָּא *a. f., pl.* מְלִילָן Dt 23, 26 (MS דְּמַלְיָן) dass.

מולים s. מוּלָא.

מוליון l. לוּלְיוֹן od. מוּקְיוֹן.

מְלִיסָא s. מַלְסָא.

מְלִיצָה *h. f.* Gleichnisrede.
מְלִיקָה *h. f.* Einkneipung (des Halses des Opfervogels).
מוּלְיָאר, מוּלְיָר *x. m.* (μιλιάριον) Kochgerät.
מלישות (Tos. Neg. IV 10) l. תְּלִישׁוּת.
מוּלִיתָא *x. f.* (*mula*), *pl.* מוּלָן, מוּלָוָן Maultier.
מְלִיתָא (Nu 18, 27, MS מְלָאֲתָא) *a. f.* 1. Füllung; 2. Erstlingsgabe von Wein.
מְלִיְתָא (2 S 5, 9, MS מְלִיתָא), מְלִיְתָא *a. f.* 1. Füllung; 2. Füllort; 3. Wall.
מַלָּךְ *h.* was liegt dir daran? חֶשְׁבּוֹנוֹת שֶׁל מַלָּךְ Berechnungen von Gleichgiltigem.
מָלַךְ *h.* König sein, herrschen. *Hi.* zum König machen. *Ni.* 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen, den Sinn ändern.
מְלַךְ *a.* 1. *pf.* מְלַךְ Jes 14, 27 beschliessen; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֶמְלְכִנָּךְ Nu 24, 14 raten; 3. *inf.* מִמְלַךְ Gn 37, 9 König sein, herrschen. *Pa.* beraten. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f. c. s.* אַמְלַכְתֵּיהּ Jos 15, 18 (MS מְלַכְתֵּיהּ) beraten; 2. *pf.* 2 *sg.* אַמְלֵיכְתָּא 1 K 3, 7 zum König machen. *Itpe. pf.* אִתְמְלִיךְ 1 K 12, 6, *pt. pl.* מִתְמַלְכִין Nu 23, 19 1. sich beraten; 2. mit sich zu Rate gehen.
מֶלֶךְ *h. m.* König. בַּת מ׳ Dämon einer Augenkrankheit.
מַלְכָּא (Ex 1, 8) *a. m.*, *ind.* מֶלֶךְ Mi 2, 13, *pl.* מַלְכִין Ex 1, 8 König.
מַלְכָא (2 S 15, 12, MS מְלוֹכָא) *a. m.* Berater.
מִלְכָּא, מַלְכָּא (Jer 49, 7) *a. m.*, *ind.* מְלַךְ Jes 14, 27, *pl.* מִלְכִין Jes 25, 1 Rat.
מַלְכָּה *h. m.* Königin.
מַלְכוּת *h. f.*, *pl.* מַלְכִיּוֹת 1. Herrschaft, Regierung, Reich. מ׳ שָׁמַיִם Gottesherrschaft. הַמַּלְכוּת die röm. Regierung; 2. Erwähnung der Gottesherrschaft; 3. Gebet mit Erwähnung der Gottesherrschaft.
מַלְכוּתָא (Gn 49, 10) *a. f.*, *pl.* מַלְכְוָן Gn 25, 23 Herrschaft, Regierung, Reich.
מַלְכִּיו, מַלְכִּיָא männl. Personenname.
מַלַכְיָא *x. f.* (μαλακία) Trübsinn, Krankheit.
מִלְכְּנָא, מַלְכְּנָא *a. m.* Rat.
מַלַכְנִיקֵי *x. f.* (μολοχή) Corchorus(Jute)-stengel.
מַלְכְּתָא (1 K 11, 19) *a. f.* Königin.
מִלְכְּתָא *a. f.* Rat.
מלכתנותא (Spr 11, 14) l. מִלְכְּנוּתָא *a. f.* dass.
מָלַל I *h.* 1. zerreiben; 2. einrühren; 3. heften, säumen. *Ni.* gerieben werden.
מָלַל II *h. Pi.* reden. *Pilp.* murren.
מְלַל *a.*, *Pa. pf.* מַלֵּיל Nu 12, 2 reden. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְמַלַּל Gn 16, 13 geredet werden; 2. *pt.* sich unterreden.
מְלָל *h. m.* Naht, Saum.
מַלְלָא I *a. m.* 1. Glühkohle; 2. Metallerz.
מַלְלָא II *a. m.*, *c.* מְלַל Est II 7, 10 (nicht MS) Wort.
מַלָּלָא *a. m.* Kundschafter.
מַלְלוּתָא *a. f.* Reden.
מַלְמָד *h. m.* Ochsenstecken.
מַלְמוּל Krume.
מַלְמוּלָא *a. m.* dass.
מַלְמֵל s. מְלַל.
מְלִימֶלָה *x. f.* (μελίμηλα) Quitte (*Cydonia vulgaris*).
מַלְמְלָה *x. m.* Musselin.
מִילִין *x. m.* (μίλιον) Kessel.
מֵילָן *x. m.*, *pl.* מִלְנִין (μέλαν) Schwärze, Tinte.
מֵילָנִי *x. m.* (μέλαινα) schwarz, unglücklich.
מלניא l. מַלְכְיָא.
מְלַנְיָה *x. f.* (μελάνη) Schwärze, Tinte.
מְלָסָא, מְלֵיסָא (2 S 5, 9) *x. m.* Topf.

מַלְעִין *h. m. pl.* Granne (der Ähre).
מַלְּפָא *a. m., pl.* מַלְּפִין Jes 50, 4 Lehrer.
מַלְפּוֹן s. מָלְפְּפוֹן.
מַלְפָנָא *a. m.* Lehrer.
מָלְפְּפוֹן, מִילְפְּפוֹן *x. m.* (μηλοπέπων), *pl.* מָלְפְּפוֹנוֹת Zuckermelone (*Cucumis Melo*).
מִילְפְּפוֹנָא *a. m.* dass.
מָלַק *h.* einkneipen (den Hals des Opfervogels). *Ni.* eingekneipt werden.
מְלַק *a., ipf.* יִמְלוֹק Lv 1, 15 dass.
מַלְקוֹט *h. m.* Sack (der die Excremente des dreschenden Ochsen aufnimmt).
מַלְקוֹשׁ *h. m.* Spätregen.
מַלְקוֹשָׁא (Dt 32, 2) *a. m.* dass.
מַלְקוּת *h. f., pl.* מַלְקִיּוֹת Bestrafung (mit 40 weniger einem Geisselhieb).
מַלְקוּתָא *a. f., c.* מַלְקוּת 2 S 7, 14 dass.
מַלְקָחַיִם *h. f. du.* Zange.
מַלְקַחַת *h. f.* dass.
מַלְקֵט *h. m.* Kneipzange.
מַלְקְטָא *a. m.* Lichtputze.
מַלְקֶטֶת *h. f.* Kneipzange.
מילרייא, מילרין *x. m., pl.* (?) eine Art römischer Volksbelustigung.
מַלְשִׁין *h. m.* Verleumder.
מַלְשִׁינָא *a. m.* dass.
מַלְשִׁינוּתָא *a. f.* Verleumdung.
מֶלֶת (?) *h. f.* Ohrläppchen (?).
מֵילַת *x. f.* 1. (μηλωτή) Wolle; 2. s. מִילָה.
מֵילְתָא *x. f.* (μηλωτή), *ind.* מֵילָא Gn 49, 11, מֵילַת Thr 2, 21, *pl.* מֵילְתִין Wolle.
מוּלְתָא *a. f., pl.* מוּלָן, מוּלָוָן Maultier.
מִלְּתָא *a. f.* 1. *pl.* מִלִּין Nu 23, 19, Dt 22, 14 Wort; 2. Sache, Ding.
מַלְתְּחָה *x. f.* (*bibl.*) Kleiderkammer.
מַלַּתְרָא, מְלַתְרָה *x. f.* (μέλαθρον), *pl.* מְלַתְרִיּוֹת Querbalken.
מֵם *h. m., pl.* מֵמִין Name des Buchstaben מ.
מָמוֹן *h. m., pl.* מָמוֹנוֹת Geld, Vermögen.
מָמוֹנָא *a. m., ind.* מָמוֹן Ex 21, 30 dass.

מְמוֹתָא *a. m.* Tod.
מָמוּר *h. m.* Gesponnenes.
מַמְזֵירָא (Dt 23, 3), מַמְזְרָא *a. m.* Bastard (Kind verbotener Vermischung).
מַמְזֵר *h. m.* dass.
מַמְזֵרוּת *h. f.* 1. Erzeugung von Bastarden; 2. Rechtsstellung von Bastarden.
מַמְזֵרִי *h. m.* zu den Bastarden gehörend.
מַמְזֶרֶת *h. f.* weibl. Bastard.
מַמְזַרְתָּא *a. f.* dass.
מְמֻחֶה *h. m.* bewährt.
מומייקה (jSabb 8[b]) l. מוּנְיָקָה.
מְמַיְקָנָא *a. m.* spottend.
מְמַיְקָנוּתָא *a. f.* Spott.
מִמְכָּר *h. m.* Verkauf.
ממכתא l. מְכִּיכְתָא, s. מְכִּיכָא.
מַמָּל *h. m.* 1. Rollstein der Ölpresse; 2. männl. Eigenname.
מַמְלָא *a. m.* 1. Metallerz; 2. Ortsname.
מְמוּלָאָה s. מוּלָאָה.
מְמַלְּלָא *a. m., ind.* מְמַלַּל Ex 4, 10 Rede.
מְמֻנֶּה *h. m.* Vorgesetzter.
מוּמָס, מוּמוּס *x. m.* (μῖμος), *pl.* מוּמְסִין Geberdenkünstler, Possenreisser.
מִמְסָךְ *h. m.* Mischung.
מַמְצִיָּא Ortsname.
מִמְקָק *h. m.* Wurmfrass.
מַמְרֵא *h. m.* 1. widerspenstig. זָקֵן מַמְרֵא ein der Majorität sich nicht unterwerfender Rechtslehrer; 2. männl. Personenname.
מַמְרוּ *a. f.* Heilmittelpflanze.
מימרס (SchirR 7, 9) l. מִימָדָס *x. f. pl.* (μιμάδες) Schauspielerinnen.
מַמָּשׁ *h. m.* 1. Wesentliches; 2. eigentlich; 3. wirklich.
מַמָּשָׁא *a. m.* dass.
מִמְשָׁל *h. m., pl.* מִמְשָׁלוֹת 1. Sprüchwort; 2. Fabel.
מֶמְשָׁלָה *h. f.* Herrschaft.
מְמַשְׁמְשָׁנִית *h. f.* alles betastend.
מְמָתָא *a. m., c.* מְמַת Ez 28, 8 Tod.

מְמַתְּקִים *h. m. pl.* Süssigkeiten.

מִן *h., c. s.* מִמֶּנִּי, מִמְּךָ 1. von; 2. aus; 3. (nach Kompar.) als. מִנַּיִן woher? מִשּׁוּם, מִפְּנֵי, מֵחֲמַת wegen. מִלְּ (*c. inf.*) sodass nicht. מִשֶּׁ 1. von da an, wo; 2. nachdem. מִכְּשֶׁ von dem Zeitpunkt an, wo. מִתּוֹךְ שֶׁ, מִשּׁוּם שֶׁ weil. מֵאַחַר שֶׁ 1. in Folge davon, dass; 2. nachdem.

מִן *a., c. s.* מִנִּי, מִנָּךְ Ex 8, 7 dass. מִן קֳדָם Gn 27, 30 von vor. מִן אֲחוֹרֵי, מִן חוֹרֵי von hinter. מִבָּתַר Nu 14, 43, מִן בָּתַר dass. מִבֵּין Nu 7, 89 von zwischen. מִקֳּבֵיל Lv 5, 8 gegenüber. מִן בְּגְלַל, מִן בְּגִין wegen. מֵעַל Gn 4, 14 von auf. מֵעֲלָוֵי לְ Ex 28, 27 oberhalb von. מִתְּחוֹת Ex 18, 10 von unter. מִלְּרַע לְ Gn 1, 7 unterhalb von. מְנָא, מְנָן (Gn 29, 4) von wo? מִן דִּ, מִדְּ Gn 48, 15 1. nachdem, als; 2. weil. מִן דִּי·nachdem er, als er. מִנֵּיהּ וּבֵיהּ von ihm selbst. מִדְּאִיתָךְ Nu 22, 30 von jeher (seit du existierst). מִכְּיוָן דְּ 1. nachdem; 2. weil. מִגּוֹ דְּ, מִן גַּב דְּ, מִן בְּגִין דְּ, מִן בְּגְלַל דְּ, מֵאַחַר דְּ, מִשּׁוּם דְּ weil. מִן בְּגְלַל דְּ damit.

מַן (Gn 3, 11), מַאן *a.* 1. wer? מַנִּי, מַנּוּ wer ist er, sie? 2. jemand. מַן דְּ Ex 24, 14 wer; der, welcher. כָּל מַן דְּ jeder, der. מַאן דְּהוּ wer es auch sei.

מַן *a.* was?

מָן *h. m.* 1. Portion; 2. Manna.

מַנָּא (Ex 16, 15) *a. m.* Manna.

מְנָא *a.* woher? מְנָלַן woher haben wir? מְנָהָנֵי woher diese?

מָנָא, מָאנָא *a. m., pl. c.* מָנֵי Dt 1, 41 1. Gerät; 2. Gefäss; 3. Gewand; 4. insbes. Pflug.

מְנָא männl. Eigenname.

מְנָא s. מַנְיָא.

מְנָא (Nu 1, 44) *a.* zählen, berechnen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּמַנֵּי Dt 17, 15 bestimmen, einsetzen. *Aph.* hinzuzählen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמְנוּן Gn 13, 16 gezählt werden. *Itpa.* eingesetzt werden.

מְנָאִין *a. m. pl.* Vorgesetzte.

מְנָבָז männl. Personenname.

מְנַגְּדָנָא *a. m.* einer, der geisselt.

מַנְגָּנוֹן *x. m.* (μάγγανον), *pl.* (*hebr.*) מַנְגְּנָאוֹת, מַנְגְּנִיּוֹת, (*aram.*) *d.* מַנְגְּנַיָּא Est II 1, 2 1. Maschine, künstliche Vorrichtung; 2. Schriftzeichen; 3. Wunder; 4. Zauberei. S. מַגָּנוֹן.

מוֹנְגֶנוֹס *x. m.* (μονογενής) eingeboren.

מַנְגָּנִיקוֹן *x. m.* (μαγγανικόν) Kunstwerk.

מִנְדָּה *h. f.* Steuer.

מַנְדִּז. כְּפַר מ׳ Ortsname.

מַנְדְּעָא (Koh 1, 17) *a. m.* Wissen, Erkenntnis.

מַנְדְּעוּתָא *a. f., c. s.* מַנְדְּעוּתְהוֹן Koh 9, 11 (nicht MS) dass.

מַנְדַּעְתָּא *a. f.* dass.

מִנְדְּרוֹן *h. m.* Abhang.

מָנֶה *h. m., pl.* מָנִים Mine (Münzeinheit [= 100 Silberdenare], Gewicht).

מָנָה *h. f.* Portion, Anteil.

מָנָה *h.* zählen, berechnen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* einsetzen (bes. zum Rechtslehrer). *Pu. pt.* eingesetzt. *Hi.* Anteil geben. *Ho.* hinzugerechnet werden. *Hitp.* 1. eingesetzt werden; 2. zugeteilt erhalten.

מִנְהָג *h. m.* Brauch, Sitte.

מִנְהֲגָא (Ru 4, 7) *a. m.* dass.

מַנְהוּמִיתָא *a. f.* Brüllen.

מַנְהֲרָא *a. m.* Tageslicht.

מנהרותא (bNed 38[b] Ar.) l. מַנְהַרוּתָא.

מַנּוּ (= מַן הוּא) *a.* wer ist?

מַנּוּבִיתָא *a. m.* Stellvertreter.

מָנוֹד *h. m.* Schütteln (des Kopfes).

מָנוֹחַ *h. m.* Ruhe.

מְנוּחָה *h. f.* dass.

מִנּוּי *h. m.* Ernennung (bes. zum Rechtslehrer).

מִנּוּיָא *a. m.* 1. dass.; 2. Beauftragung.

מְנֻוְלָא *a. m.* hässlich.

מנוולין (BerR 5) l. מַנְמִילִין.

מָנוֹן *h. m.* Herr, Befehlshaber (?).
מנונא (DtJII 8, 3) l. מְזוֹנָא.
מָנוֹס *h. m.* Flucht.
מְנוּסָה *h. f.* Zufluchtsort.
מְנוֹרָה *h. f.* Leuchter.
מְנַזְקְנָא absichtliche Veränderung von מְנַזְרְנָא s. נְזַר.
מְנָחָא *a. m., ind.* מְנַח Gn 8, 9 1. Ruheplatz; 2. Neigen (des Tags).
מִנְחָה *h. f.* 1. Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit des Nachmittagsopfers.
מְנַחֵם männl. Personenname.
מְנַחְרוּתָא *a. f.* Tüchtigkeit.
מְנַחֵשׁ *h. m.* Zeichendeuter.
מְנַחֲשָׁא *a. m., ind.* מְנַחֵשׁ Dt 18, 10 dass.
מִנְחֲתָא (Lv 2, 1) *a. f.* 1. *pl. c. s.* מִנְחָוָתְכוֹן Nu 29, 39 Speisopfer; 2. Nachmittagsopfer; 3. Zeit desselben.
מוֹנִיטָא, מוֹנִיטָה, מוֹנִיטוֹן *x. f.* (*moneta*) 1. Münze, Geld; 2. Münzstätte; 3. Prägung; 4. Ruf; 5. Macht.
מַנְטִילִין *x. m.* (μαντίλιον) Handtuch.
מַנְטְרָא *a. m.* 1. Bewachung.
מַנְטְרָא *x. m.* Leibrock (des Hohenpriesters).
מנטרומין l. סִימַנְטוּרִין, s. סִימַנְטוֹר.
מַנִּי (= מַן אִידוּ) *a.* wer ist?
מָנְיָא (Ez 45, 12) *a. m., ind.* מְנֵי Ez 45, 12, *pl.* מָנִן 1 K 10, 17, Jes 7, 23, Jer 32, 9 (MS מָנִן) Mine (Geldwert [= 100 Silberdenare], Gewicht).
מַנְיוֹמִי männl. Personenname.
מִנְיָמִין männl. Personenname.
מִנַּיִן *h.* 1. woher? 2. bes. aus welcher Schriftstelle? 3. woraus?
מִנְיָן *h. m.* 1. Zahl; 2. Zählung, Abstimmung.
מִנְיָנָא *a. m., ind.* מִנְיַן Gn 34, 30 dass.
מֵנִיף *h. m.* Fächer.
מוֹנִיק, מוֹנִיקָה *x. m.* (μανιάκιον), *pl.* מוֹנִיקִיּוֹת Halsband, Armband.

מַנִיקָה s. מִינִיקָה.
מְנַיְשָׁא männl. Personenname.
מִנִּית Ortsname.
מַנִיכָא *x. m.* (μανιάκης), *pl.* מַנִיכִין Halsband, Armband.
מְנַכְּיָה *h. f.* Abzug, Verminderung.
מְנַלַן *a.* woher haben wir?
מונומכוס *x. m.* (μονομάχος) Gladiator.
מנמנמי (NuJI 26, 9 Ar., MS מערעי) l. מִזַּמְנֵי, s. זְמַן.
מְנָן (Gn 29, 4) *a.* woher? אַי מְנָן Jos 2, 4 Praet. woher.
מְנַסְיָא männl. Personenname.
מנסקי. מ׳ פסקאות (SiphreNu 45) l. כְּמִין סְקִיפְּסְמָאוֹת, s. סְקִיפְּסְטֵי.
מָנַע *h.* zurückhalten. *Ni.* sich abhalten lassen. *Hi.* auseinanderhalten.
מְנַע (Gn 30, 2) *a.* zurückhalten. *Itpe. ipf.* יִתְמְנַע Ex 5, 11 zurückgehalten werden.
מַנְעוּל *h. m.* Schloss, Verschluss.
מִנְעָל *h. m., pl.* מִנְעָלוֹת, מִנְעָלִים Schuh.
מְנִפָה *h. f.* Fächer.
מנפוח (PesR 17) l. מְנַפִּים.
מַנְפּוֹל *x. m.* (μονοπώλης) privilegierter Händler oder Handwerker.
מַנְפִּיס (Μέμφις) Ortsname.
מנצפך die Finalbuchstaben im hebr. Alphabet.
מְנַקְדוּתָא *a. f.* Reinlichkeit.
מְנַקְטָא *a. m.* Halter (ein Schmuckband).
מְנַקִּיּוֹת *h. f. pl.* Röhren.
מנקרותא (bAbZ 30a) l. מְנַקְדוּתָא.
מְנַרְתָּא (Ex 25, 31) *a. f.* Leuchter.
מְנַשֶּׁה männl. Personenname.
מְנַשְּׁיָא männl. Personenname.
מְנָת *h. f.* 1. Anteil; 2. Abgabe; 3. Bedingung. בִּמְנָת לְ, שֶׁ, עַל מְנָת לְ, שֶׁ unter der Bedingung, dass. עַל מְנָת לְ um zu. בִּמְנָת כֵּן, עַל מְנָת כֵּן 1. unter dieser Bedingung; 2. trotzdem.

מְנָתָא *a. f.* 1. 2 S 6, 19, *pl. c. s.* מְנָוָתְהָא Est II 2, 9 (MS מְנוּתָא) Anteil, Portion; 2. Abgabe; 3. Bedingung. בִּמְנָת דְּ, עַל מְנָת דְּ unter der Bedingung, dass. עַל מְנָת כֵּן unter dieser Bedingung.

מִנְתָּא, מִנְתָּה *x. f.* (μίνθα) Minze (*Mentha sativa*).

מַס *h. m.* Steuer, Tribut.

מִסָּא *a. m., pl.* מִסִּין Gn 49, 15 dass.

מְסָא *a., pt. pass. f.* מְסְיָא Nu 5, 21, *inf.* מִמְסָא 2 S 17, 10 zerfliessen, schwinden. *Pa. Aph. inf.* אַמְסָאָה Nu 5, 22 schwinden machen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְמְסוּן Lv 26, 39 erweicht werden, schwinden. *Ittaph.* אִתְּימְסִי dass.

מַסָּא *a. m.* Brodschieber (für den Backofen).

מִסָּא *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מְסָאֲבָא *a. m., ind.* מְסָאַב Lv 5, 2 verunreinigt, unrein. S. סְאַב.

מִסְאָה *a. m.* Zerfliessen.

מְסָאנָא *a. m.* 1. Schuh, s. מְסָנָא; 2. jDem 21[d] l. מְסַנָּא, s. מְסַנְּתָא.

מַסְּאסָא s. מַסְּסָא.

מַסְּאתָא *a. f.* Wage.

מֵסַב *h. m.* Polster (beim Essen).

מִסְבָא *a. m.* Nehmen. מִסַּב אַפִּין Bevorzugung. מִסַּב וּמִתַּן, *c. s.* מִסְבְהוֹן וּמִתַּנְהוֹן Jes 9, 4 Nehmen und Geben (Handel).

מְסִבָּה *h. f.* 1. Tafelrunde, Mahl; 2. Wendeltreppe.

מְסִבָּה *h.* (auch *a.*) *m.* Tischgenoss, Gast.

מְסַבִּיתָא *a. f.* Weinschenkerin.

מַסְבַּךְ *h. m.* dichter Busch (von Gesträuch).

מַסְבְּלָא *a. m.* Last.

מסבסלה (jSabb 10[a]) l. מְסַבֵּם לָהּ, s. סְבַם.

מִסְבְּעָא *a. m., ind.* מִסְבַּע Lv 25, 19 Sättigung.

מְסִבְּתָא (Ez 41, 7) *a. f.* Wendeltreppe.

מִסְגְּיָא *a. m., ind.* מִסְגֵּי Gn 30, 30 (MS סְגֵי) Menge.

מִסְגְּנָא *a. m., c.* מִסְגַּן Jes 5, 24 (MS מִסְגֵּי) Grösse.

מַסְגֵּר *h. m.* Verschluss, Schloss.

מַסְגְּרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Kerker.

מִסְגֶּרֶת *h. f.* Rand.

מִסָּה *x. m.* (μίσσος) Gericht, Gang.

מַסָּה *h. f.* Versuchung.

מְסָה *x.* (v. μέσον) halb sein.

מָסָה *h.* zerfliessen. *Ni.* vergehen. *Pi.* vergehen machen. *Hi.* zerfliessen machen.

מְסַהֲדָא *a. m.* Zeuge.

מְסוֹ *h. m.* Labmagen.

מסונין (jBabB 13[b])?

מַסְוָא *a. m., pl.* מַסְוִין Verhüllung, Schleier.

מַסְוֶה *h. m.* dass.

מַסּוֹי *h. m.* Last.

מְסוֹכְרְיָא *a. m.* Verschluss, Stöpsel.

מַסּוֹעָה *h. f.* Feuerbrand.

מְסוּפָּה s. מְסִיפַם.

מַסּוֹקִיתָא *a. f., c.* מַסּוֹקִית Jer 48, 5 1. Aufstieg, Aufsteigen; 2. Stufe.

מַסּוֹקְתָא (?) *a. f.* Hinaufsteigen.

מָסוֹר *h. m., pl.* מָסוֹרוֹת Auslieferer, Denunciant.

מָסוֹרֶת *h. f.* 1. Überlieferung, Tradition; 2. insbes. Überlieferung des Schrifttextes.

מָסוֹרְתָא *a. f.* dass.

מְסוּתָא *a. f.* Bad.

מִסְחָא *a. m., pl. d.* מִסְחַיָּא Est II 1, 3 (MS מַסְחְרַיָּא). S. מַסְחֲרָא.

מַסְחוּתָא *a. f.* Bad.

מַסְחִים *h. m.* Ausquetscher.

מִסְחְפָא (1 S 17, 6) *a. m.* Visier (am Helm) (?).

מַסְחֲרָא *a. m., pl. d.* מַסְחְרַיָּא Est II 1, 3 Veranstalter von Trauermahlzeiten.

מַסַּחְתָּא *a. f.* 1. Wage; 2. Fleischladen.

מַסְטוּבָא, מַסְטוּבִיתָא *x. f.* Estrade, Plattform, gemauerter Sitz.

מַסְטָוָה *x. f., pl.* מַסְטָוָאוֹת dass.
מסטונא (Jes 30, 11, MS אִסְטוּנָא), l. אִסְטוּנָא, s. סְטָא.
מַסְמוֹר *h. m.* Schlag.
מַסְטִיכֵי *x. f.* (μαστίχη) Mastix.
מַסְטֵירִין (falsch מסטורין) *x. m.* 1. (μυστήριον) Geheimnis; 2. BerR 50 l. מַסְטֵי דִין.
מסטרני l. מַגְסְטְרָנֵי, s. מַגְסְטְרָנָא.
מַסְטֵירִיקוֹן *x. m.* (μυστηρικόν) geheim.
מוּסְיָא *x. f.* (Μυσία) Moesien.
מְסִיבוּתָא *a. f.* Alter.
מסיפא l. מְסָפְיָא.
מְסִיָּה *h. f.* Verzagen.
מָסִיק *h. m.* Olivenlese (-abstreifen).
מַסִּיק *h. m.* Erheber von Steuern.
מַסִּיקָא *a. m.* dass.
מְסִיקָה *h. f.* Olivenlesen (-abstreifen).
מַסִּיקִיתָא *a. f., c.* מַסִּיקִית Jes 15, 5 Aufstieg.
מְסִירָה *h. f.* 1. Übergabe; 2. Aushebung.
מָסִית *h. m.* Steinhauer.
מֵסִית *h. m.* Verlockender (zum Götzendienst). S. סוּת.
מָסַךְ I *h.* (Wein) mischen.
מָסַךְ II *h.* (Metall) giessen.
מֶסֶךְ *h. m.* Mischtrank.
מָסָךְ *h. m.* Vorhang.
מַסֵּכָה I *h. f.* Gussbild.
מַסֵּכָה II *h. f.* Gewebe.
מִסְכֵּינָא (Dt 15, 11) *a. m.* arm.
מִסְכֵּינוּתָא *a. f., ind.* מִסְכֵּינוּ Dt 8, 9 Armut.
מוּסְכּוֹן (מוּסְכִּין), מוּסְךְ *x. m.* (μόσχος) Moschus.
מִסְכֵּן *h. m.* arm.
מִסְכֵּן *h.* arm machen. *Pass.* arm werden.
מַסְכֵּן *a., pt.* מְמַסְכֵּן 1 S 2, 7 arm machen. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִתְמַסְכָּנוּ 1 S 2, 5, *ipf.* יִתְמַסְכַּן Lv 25, 47 arm werden.
מְסֻכָּן *h. m.* gefährlich erkrankt.
מַסְכְּסֶכֶת s. סָכַךְ.
מַסֶּכֶת *h. f.* 1. Gewebe; 2. Lehrsatz; 3. *pl.* מַסֶּכְתִּיּוֹת Lehrabschnitt (Traktat).
מַסֶּכְתָּא *a. f.* Lehrabschnitt.
מסולייא, מסוליים, s. סוּלָם.
מַסְלַסְלָא *a. m.* (*arab.*) Kamm.
מַסְמָה *h. f.* אֶבֶן מ׳ Stein mit Absatz.
מַסְמַס, מָסִימַס *x. m.* 1. (σημίσσιον) ein halber Ass (der 48. Teil eines Silberdenars); 2. l. סִיסַם.
מַסְמַס s. מָסַס.
מַסְמֵס s. מָסַס.
מַסְמָסָה *h. f.* Erweichung, Fäulnis.
מַסְמַסְתָּא (Ez 43, 14, MS מַסְמְתָא) *a. f.* Absatz, Terrasse.
מַסְמֵר *h. m., pl.* מַסְמְרִים, מַסְמְרוֹת Nagel.
מְסֻמָּר *h. m.* benagelt.
מַסְמְרָא *a. m., pl.* מַסְמְרִין Jes 41, 7 Nagel.
מְסַמְּרָא *a. m.* benagelt.
מַסְמְתָא (Ez 43, 14) *a. f.* Absatz, Terrasse.
מִיסוֹן (falsch מיסון) *x. m.* (μέσον) Mitte.
מְסָנָא (Gn 14, 23) *a. m.* Schuh.
מְסַנְנָא (Jes 13, 12), מְסַנְּנָא *a. m.* geläutert.
מְסַנֶּנֶת *h. f.* 1. Seiher; 2. Geseihtes.
מְסֻנְקָן *h. m.* gestopft (?).
מְסַנְתָּא *a. f.* Korb.
מָסַס *h. Ni.* 1. zerfliessen; 2. verzagen. *Hi.* zerfliessen machen. *Pilp.* 1. stärken; 2. *pt. pass.* מְמֻסְמָס f. מְמֻסְמֶסֶת zerflossen, erweicht. *Hitpalp.* zerfliessen.
מְסַס *a. Itpe.* verzagen. *Palp.* 1. zerfliessen machen, Durchfall verursachen; 2. zerdrücken; 3. stärken. *Itpalp.* 1. verzagen; 2. zerdrückt werden.
מַסָּסָא *a. m.* Ochsenstecken.
מְסוּסָא *x. m.* (δμασος) Magen.
מְסוּסְטוּלָא *x. m.* (μεσόστυλον) Raum zwischen zwei Säulen.
מַסָּע *h. m., pl.* מַסָּעוֹת 1. Wanderung, Reise; 2. Station.

מַסַּע s. נְסַע.
מַסָּעָה *h. f.* Feuerbrand.
מִסְפֵּד *h. m.* Klage.
מִסְפְּדָא *a. m., ind.* מִסְפֵּד Gn 50, 10 dass.
מִסְפּוֹרֶת s. מִסְפֶּרֶת.
מֶסְפּוֹטַמְיָא *x. f.* (Μεσοποταμία) Mesopotamien.
מִסְפְּיָא *a. m.* Scheu.
מְסִיפָס *x. m.* (*sepes?*) Zaun.
מִסְפָּק *h. m.* Zweifel, Verdacht.
מִסְפָּר *h. m.* 1. Zahl; 2. zählbar, wenig.
מִסְפְּרָא *a. m., ind.* מִסְפָּר Nu 8, 7 Scheermesser.
מִסְפָּרַיִם *h. m. du.* Scheere.
מִסְפֶּרֶת *h. f.* Scheermesser.
מָסַק *h.* abstreifen (Oliven).
מַסְקָא *a. m.* Anhöhe.
מוּסִיקִין *x. m. pl.* (μουσικός) Sänger.
מוּסְקוֹן *x. m.* (μόσχος) Moschus.
מַסְּקָנָא (Nu 34, 4, MS מַסְּקְנָא) *a. m.* 1. Aufstieg; 2. Anhöhe; 3. Treppe; 4. Ausgang, Ende.
מַסְּקָתָא *a. f.* Hinaufsteigen.
מַסָּר *h. m.* Säge.
מְסַר I *a., pt.* מָסַר Jes 44, 13 sägen, zersägen. *Pa. pt. pass. pl. f.* מְמַסְּרָן 1 K 7, 9 (MS מְמַסְּרָן) dass.
מָסַר *h.* 1. übergeben, überliefern; 2. lehren; 3. ausliefern. *Ni.* überliefert werden.
מְסַר II (Gn 39, 8) *a.* dass. *Itpe. pf.* אִתְמְסַר Ex 21, 13 überliefert werden.
מַסָּרָא (Jes 10, 15) *a. m., pl.* מַסָּרִין 1 K 7, 9, מַסָּרִין 2 S 12, 31 Säge.
מְסַרְבִּי Familienname.
מְסָרְבָנָא (Jes 65, 2, MS סָרְבָנָא) *a. m.* widerspenstig.
מסורדי (bAbZ 11b) s. מוטורדי.
מְסָרְהֲבָא *a. m.* voreilig, verwegen.
מְסָרְהֲבָאִית *a.* voreilig.
מְסָרְהֲוָא *a. m.* voreilig, verwegen.
מַסְרוּךְ *h. m.* Gurt (des Kamels).
מַסְרוּלָה *h. f.* Name eines Krauts.

מַסְרוֹק *h. m.* Kamm.
מַסְרוֹקָא *a. m.* dass.
מַסְרֵיתָא (Lv 2, 5) *a. f.* Pfanne.
מַסְרֵךְ *h. m.* Gurt (des Lasttiers).
מַסְרֵק *h. m., pl.* מַסְרְקוֹת 1. Kamm; 2. gezähnter Ansatz, Krone.
מַסְרְקָא *a. m.* dass.
מַסְרֵת *h. f.* Pfanne.
מְסָרְתָא (Jes 30, 11), מַסָּרְתָּא *a. f., c.* מְסָרַת Mi 6, 4 Überlieferung.
מִסַּת *h.* so viel als.
מִסַּת (Ex 36, 5) *a.* genug. *c. s.* מִסַּתְהוֹן Jer 49, 9 (MS מִסְּתְהוֹן) genug für sie. כְּמִסַּת 1. Lv 12, 8 nach Massgabe; 2. genug.
מַסְתּוֹרִיתָא *a. f.* Garnwinde (Spule?).
מִסְתְּיָא *a. m.* 1. Genüge; 2. genug.
מִסְתְּיוֹסִים *x. m.* (μίσθωσις) Verpachtung.
מוּסְתְּקָא *x. m.* irdener Krug.
מִסְתָּר *h. m.* Geheimnis.
מִסְתְּרָא *a. m.* dass.
מִסְתֵּירִין *x. m.* (μυστήριον) Geheimnis.
מְעָא s. מְעָתָא.
מְעָא *a. m., pl.* מְעִין Nu 5, 22, Jes 48, 8, מְעַיִן 1. Eingeweide; 2. Mutterschoss; 3. Leib.
מַעְבְּדָא *a. m.* 1. Handlung; 2. Bearbeitung.
מַעְבְּדָנוּתָא *a. f.* Erwerbung.
מְעֻבֶּה *h. m.* dichtgedrängt, dick.
מְעֻבּוֹרֶת *h. f.* Fähre.
מַעֲבָט *h. m.* Kelterkufe.
מעביות (EchR 4, 19) l. מַחְבִּיּוֹת, s. מַחֲבָא (?).
מַעְבֵּר *h. m.* Getreidegabel.
מַעְבְּרָא, מַעֲבָרָא *a. m.* 1. *c.* מַעֲבַר Gn 32, 23 Furt; 2. Fähre; 3. *c.* מַעֲבַר Jes 30, 32 Vorübergehen.
מַעְבָּרָה *h. f.* Furt.
מַעְבַּרְתָּא *a. f.* 1. Furt; 2. Teilung; 3. Durchgangsstelle.
מַעְגִּיל *h. m.* Walze.
מַעְגִּילָה *h. f.* dass.
מַעְגָּל *h. m.* Umringung.

מְעַדְיָא (Ex 21, 22) *a. f. ind.* schwanger. S. עֲדָא.

מַעֲדָן I *h. m., pl.* מַעֲדַנִּים Knoten.

מַעֲדָן II *h. m., pl.* מַעֲדַנִּים Leckerbissen.

מַעְדֵּר *h. m.* 1. Gäthacke; 2. Pflugschar.

מַעְדְּרָא *a. m., ind.* מַעְדֵּר Jes 7, 25 dass.

מָעָה *h. f.* 1. Körnchen; 2. *pl.* מָעִין eine best. Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 3. Münze, *pl.* מָעוֹת Geld; 4. ein Gewicht.

מֵעָה *h. m., pl.* מֵעִים, מְעַיִם 1. Leib; 2. Inneres. בְּנֵי מ' Eingeweide.

מִעוּט *h. m.* 1. Anschliessung; 2. Minderheit; 3. Wenigstes, Minimum.

מִעוּטָא *a. m.* dass.

מְעוּיָין *h. m. pl.* ein Küchenkraut.

מְעוּכָא s. מְחוּכָא.

מָעוֹן *h. m.* 1. Wohnung, Aufenthaltsort, bes. Gotteswohnung, Tempel; 2. Name eines Himmels; 3. Ortsname.

מְעוֹנָאָה *a. m.* aus Maon.

מְעוֹנִי *h. m.* dass.

מְעוֹנְנָא s. מְעַנְנָא.

מְעַזְיָא (Ex 35, 26) *a. m., ind.* מְעַזֵּי Ex 25, 4 Ziegenhaar.

מַעֲזִיבָה *h. f.* Estrich (auch auf dem Dach).

מְעַזִּילָא *a. m.* Spinner.

מַעֲזְלָא *a. m.* Spindel.

מְעַזְלָא *a. m.* Gespinnst.

מָעַט *h., pt. p.* מָעוּט gering, klein. *Pi.* 1. verringern; 2. ausschliessen. *Pu.* *pt.* מְמֻעָט wenig. *Hi.* wenig machen. *Hitp.* 1. verringert werden; 2. ausgeschlossen werden.

מְעַט (= מְמַעֵט) *h. m.* wenig. לְשׁוֹן מ' 1. verkleinernde Ausdrucksweise; 2. weniger umfassender Ausdruck.

מְעַט *a. Pa.* ausschliessen. *Itpe.* verringert werden.

מְעַט *h.* wenig.

מַעֲטָן *h. m.* Olivenhaufe.

מַעַטְנָא *a. m.* dass.

מַעֲטֶפֶת *h. f.* Mantel.

מְעִיל *h. m.* Oberkleid.

מְעִילָא *a. m., c.* מְעִיל Ex 28, 3 dass.

מְעִילָה *h. f.* 1. Veruntreuung; 2. Treulosigkeit; 3. Name eines talmudischen Traktats.

מַעְיָן *h. m., pl.* מַעְיָנוֹת 1. Quell; 2. Ausfluss; 3. Zeugungskraft; 4. Leib; 5. männl. Personenname.

מַעְיְנָא *a. m.* 1. Quell; 2. Stuhlgang.

מְעַיְנָא *a. m.* Leib, Inneres.

מְעִיסָה *h. f.* Mehlbrei.

מְעִיקָא (Jes 51, 13, MS מְעִיקָא) *a. m.* Bedränger.

מְעִיקְתָא *a. f.* Bedrängnis.

מָעַךְ *h.* zerdrücken, zerquetschen. *Pi.* 1. zerdrücken, drücken; 2. dämpfen (v. d. Stimme). *Hitp.* zerdrückt, gedrückt werden.

מְעַךְ *a.* dass. *Pa.* dass.

מָעַל *h.* 1. veruntreuen; 2. Heiliges bestimmungswidrig verwenden.

מְעַל *a.* dass.

מַעַל I *h. m.* Veruntreuung.

מַעַל II Schriftauslegung nach Paronomasie.

מַעֲלָא *a. m.* Eingang. מַעֲלֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang. מַעֲלֵי שַׁבְּתָא Rüsttag des Sabbats (Freitag).

מַעֲלֶה *h. m.* 1. מ' עָשָׁן Rauch aufsteigen lassend, Name einer Pflanze; מַעֲלֵה אֲדֻמִּים Ortsname.

מַעֲלָה *h. f.* 1. Stufe; 2. Bevorzugung, höherer Grad.

מַעְלָה *h.* oben. לְמַעְלָה oben, weiterhin.

מְעֻלֶּה *h. m.* vorzüglich.

מְעַלְיָא *a. m., pl.* מְעַלַּיֵּי Thr 4, 9 (MS מְעַלַּיֵּי) dass.

מְעַלְיוּתָא *a. f.* Vorzüglichkeit, Verbesserung.

מַעֲלָל *h. m.* That.

מַעֲלְלָא *a. m.* dass.

מַעֲלָלָא *a. m.* Eingang.

מַעֲלָן *h.* oben. לְמַעֲלָן dass.

מַעֲלָנָא (Nu 4, 26, MS מַעֲלָנָא) *a. m.* 1. Eingang; 2. *pl. c.* מַעֲלָנֵי Dt 11, 30 Untergang (der Sonne).

מַעֲלַת. מ׳ מָרָא Ortsname.

מְעֻמָּד *h. m.* stehend.

מַעֲמָד *h. m.*, *pl.* מַעֲמָדוֹת 1. Aufstehen; 2. Anwesenheit; 3. Anwesende (beim Opfer in Folge bes. Einrichtung).

מַעֲמִיד *h. m.* 1. Haupt, was hält, unterstützt; 2. Gestell, Stütze.

מַעֲמָק *h. m.* Tiefe.

מַעֲמַקָּא *a. m.*, *pl. c.* מַעֲמַקֵּי Gn 49, 25 dass.

מַעֲנָה *h. f.* Furche.

מַעֲנֶה *h. m.* Antwort.

מְעַנְנָא *a. m.*, *ind.* מְעַנֵּן Dt 18, 10, *pl.* מְעַנְנִין Ri 9, 37 Wolkendeuter.

מַעַסְרָא (Dt 26, 12) *a. m.* Zehnter.

מַעֲפוֹרֶת *h. f.*, *pl.* מַעֲפְרָאוֹת 1. Hülle; 2. Mantel.

מַעֲפֵר *h. m.* eine Art Getreidegabel.

מַעֲפְרַיָּא *a. m.* der Mann des Mantels (?).

מַעֲפֶרֶת *h. f.* Hülle.

מַעֲפַרְתָּא *a. f.*, *ind.* מַעֲפְרָא 1 K 20, 38 dass.

מַעֲצָד *h. m.* Beil.

מַעֲצַרְתָּא (Nu 18, 27) *a. f.*, *pl. d.* מַעֲצְרַיָּא Jes 16, 10 Kelter.

מַעֲקֶה *h. m.* Geländer.

מַעֲקוּצִיתָא *a. f.* Stich.

מַעֲרָב *h. m.* Westen.

מַעַרְבָא (Gn 28, 14) *a. m.* 1. dass.; 2. (von Babylonien aus) Palästina.

מַעַרְבָאָה (Jes 23, 4; Dt 11, 24, MS מַעַרְבָאָה) *a. m.* 1. westlich; 2. Westländer.

מַעֲרָבִי *h. m.* dass.

מְעַרְבְּלָא *a. m.* Strudel.

מְעָרָה *h. f.* Höhle.

מַעֲרוֹךְ *h. m.* Formbrett (für Brot).

מַעֲרוֹכָא *a. m.* dass.

מַעֲרוֹקָא *a. m.* Flüchtling.

מַעֲרָךְ *h. m.* Anordnung.

מַעֲרָכָה *h. f.* Holzstoss (zum Brennen).

מְעָרְעָא *a. m.*, 1. *ind.* מְעָרַע Ex 12, 16 bestimmte Zeit; 2. Zusammenkunftsort (?).

מְעָרְקָא *a. m.*, *pl. d.* מְעָרְקַיָּא Jer 48, 19 Flüchtling.

מְעָרְתָּא (Gn 23, 20) *a. f.* Höhle.

מַעֲשֶׂה *h. m.*, *pl.* מַעֲשִׂים 1. Handlung; 2. Praxis, Wirklichkeit; 3. Ereignis; 4. Erzählung.

מַעֲשֵׂר *h. m.*, *pl.* מַעַשְׂרוֹת Zehnter. *pl.* מַעַשְׂרוֹת Name eines talmud. Traktats. מַעֲשֵׂר שֵׁנִי 1. zweiter Zehnt; 2. Name eines talmud. Traktats.

מַעַשְׂרָא *a. m.* dass. S. מַעַסְרָא.

מַעַשְׁנָא *a. m.* Stärkung.

מְעָתָא *a. f.*, *ind.* מְעָא 1 S 2, 36 (MS מְעָא), *pl.* מְעִין Ex 30, 13, מְעָן 1. eine Münze (der 6. Teil eines Silberdenars, der 24. Teil eines Sela); 2. Geld.

מְפַגֵּיעַ *h. m.* ein Insekt (?).

מְפַגְּרוּתָא *a. f.*, *c. s.* מְפַגְּרוּתִיךְ Jes 49, 19 Verwüstung.

מַפָּה *x. m.* (μάππα) 1. Tuch; 2. Fahnentuch.

מַפּוּחַ *h. m.* Blasebalg.

מַפּוּחָא *a. m.* dass.

מַפּוֹלֶת *h. f.* 1. Einsturz; 2. Ruine; 3. Wurf.

מפוקים (KohR 8, 11)?

מַפַּח *h. m.* Verhauchung. מַפַּח נֶפֶשׁ Verdruss, Verzweiflung.

מפח (TosBabB II 17) l. מְפוּיָּחַת, s. פּוּחַ.

מַפְּחָא *a. m.* 1. *c.* מַפַּח Thr 5, 10 Hauch; 2. מַפַּח נֶפֶשׁ Verhauchen der Seele, Verdruss.

מַפְּחוּתָא *a. f.*, *c.* (נְפַשׁ) מַפְּחַת Dt 28, 66, Jes 17, 11 Verhauchen (der Seele).

מַפְטִיר *h. m.* 1. der die Gemeinde entlässt; 2. der die הַפְטָרָה im Gottesdienst vorträgt.

מַפְטְרָא *a. m.* Entlassung.

מְפַטַּרְתָּא *a. f.* Geschiedene.

מפכרתא (bBabB 67b) l. מַפְרַכְתָּא.

מַפְּלָא *h. m.* 1. wunderbar; 2. vorzüglich; 3. ein Minderjähriger, der ein Gelübde deutlich ausdrücken kann.

מַפָּלָה *h. f.* 1. Fall; 2. Sturz.

מַפָּלְתָּא *a.f.*, *c.* מַפָּלַת Ez 31, 13 1. dass.; 2. Ruine; 3. Einsturz.

מַפְּנְיָא *a. m.*, *c.* (רַמְשָׁא) מַפְּנֵי Dt 23, 12 Einbruch (des Abends).

מַפְנְּקוּתָא *a. f.*, *ind.* מַפְנְּקוּ Dt 28, 56 Bequemlichkeit, Wohlleben.

מֹפִים (Jer 2, 16) *x.* (Μέμφις) Memphis.

מַפְסוֹעֲיתָא *a. f.*, *c.* מַפְסוֹעֲית Jer 47, 3 Schreiten.

מַפְסֶלֶת, מַפְסֵלִית *h.f.* Hobel; 2. Meissel (?).

מַפְסַלְתָּא *a. f.* dass.

מַפָּץ *h. m.*, *pl.* מַפָּצִים Matte.

מַפָּצָא *a. m.* dass.

מַפָּקָא *a. m.* Ausgang. מַפְּקַה דְשַׁתָּא Ex 34, 22 Jahresausgang. מַפְּקֵי שַׁבְּתָא Sabbatsausgang (nach Schluss des Sabbats).

מַפָּקְנָא *a. m.* 1. Ausgang; 2. *pl. c. s.* מַפָּקְנֵיהוֹן Nu 33, 2 Auszug; 3. Entleerung.

מַפָּקְנוּתָא *a. f.* 1. *c.* מַפָּקְנוּת Ex 21, 7 (MS מַפָּקְנַת) Ausgehen; 2. Hervorgehen; 3. Ausgabe.

מַפָּקְתָּא *a. f.*, *c. s.* מַפָּקְתָּךְ Dt 23, 14 Excrement. בֵּי מ' Öffnung des Mastdarms.

מַפְרוֹכָה *h. m.* Stein der Ölpresse.

מְפַרוֹנָא (?) *x. m.* (φερνή), *pl. c.* מְפַרוֹנֵי ExJI 22, 16 (MS מיפרני) Brautpreis.

מַפְרְחִיתָא *a. f.* Quaste (?).

מַפְרֵיכָה s. מַפְרוֹכָה.

מַפְּרִים *x. m.* (v. πόρος) klug.

מַפְרַכְתָּא *a. f.* Stein der Ölpresse.

מִפְרָע *h.* לְמ' in aufgelöster Ordnung.

מַפְרַעְתָּא *a. f.* Öffnung.

מִפְרָק *h. m.* Gelenk.

מַפְרֶקֶת *h. f.* Genick.

מַפְשׁוֹטִיתָא *a. f.* Sichhinstrecken.

מִפְתָּח *h. m.* Eingang.

מַפְתֵּחַ *h. m.*, *pl.* מַפְתְּחוֹת Schlüssel.

מְפַתֵּחַ *h. m.* Graveur.

מִפְתְּחָא I *a. m.*, *c.* מִפְתַּח Ez 29, 21 Öffnen.

מַפְתְּחָא II *a. m.*, *c.* מַפְתַּח Jes 22, 22 Schlüssel.

מִפְתָּן *h. m.*, *pl.* מִפְתְּנוֹת Schwelle.

מָצָא *h.* finden. *pt. pass.* מָצוּי 1. vorhanden; 2. häufig. *Ni.* 1. gefunden werden; 2. sich finden, sich ergeben. אִם תִּמְצָא לוֹמַר wenn du sagen willst. כְּשֶׁתִּמְצָא לוֹמַר so dass du sagen musst. *Hi.* 1. treffen lassen; 2. zukommen lassen.

מְצָא I *a.* vermögen, können. *Itpe.* אִתְּמְצֵי dass. *Aph.* finden lassen.

מְצָא II *a.* 1. auspressen; 2. saugen. *Pa.* säugen. *Itpe. ipf.* יִתְמְצֵי Lv 1, 15 ausgepresst werden.

מִצְבָא *a. m.*, *c.* מִצַּב Jes 5, 2 Pflanzen, Pflanzung.

מַצֵּבָה *h. f.* Standbild.

מַצָּבָה *h. f.* Aufstellung.

מְצָבִיתָא s. מְצוֹבִיתָא.

מִצְבְּתָא *a. f.*, *c.* מִצְבַת Mi 1, 6 (MS נִצְבַת) Pflanzung.

מְצָדְתָא (Ex 27, 4) *a. f.* 1. *pl.* מְצָדָן, מְצָדָתָן Jes 19, 8 (MS מְצָדָן), Koh 7, 26 Netz; 2. *c.* מְצָדַת 1 S 24, 1, *pl. c.* מְצָדֵי Ez 7, 7, *d.* מְצָדָתָא Jer 48, 41 Festung.

מָצָה *h.* auspressen. *Pi.* 1. dass.; 2. gründlich erörtern. *Hitp.* 1. ausgepresst werden; 2. völlig zu Ende gebracht sein.

מַצָּה *h.f.* 1. ungesäuertes Brot; 2. rohes Fell.

מְצוֹבָה (?) *h.f.* 1. Gestell, Aufstellung (?); 2. פִּי מ' Ortsname.

מְצוֹבִיתָא *a. f.* 1. Stäbchen des Webkamms (?); 2. Rohrstab.

מְצוֹנָא *a. m.* Ranke.

מְצוֹדָה *h. f.* 1. Netz; 2. Fangapparat; 3. Warte.

מצורניות (Tos. Bech V 3) l. מְצוֹרְנִיּוֹת, s. מְצוֹרָן.
מְצוֹדְתָא *a. f.* 1. *pl.* מְצוֹדִין Koh 9, 14 (MS מְצָדְתָן) Netz; 2. *pl. d.* מְצוֹדָתָא Ri 6, 2 (MS מְצָדָתָא) Festung.
מִצְוָה *h. f.* 1. Gebot; 2. Gebotsvollziehung.
מִצּוּי *h. m.* 1. Auspressen; 2. ganze Vollendung.
מַצּוֹיָנָא *a. m.* Streitsüchtiger (?).
מְצוּלָה *h. f.* Tiefe.
מַצּוֹלֶת *h. f.* Abfall.
מְצוּלְתָא *a. f.* Tiefe.
מְצוּעָא *a. m.* Mitte.
מְצוֹפָה *h. f.* Warte (?).
מְצוֹצָא *a. m.* ein Tier (Sauger).
מָצוּק *h. m.* Säule (Bez. der Frommen).
מְצוֹרָן *h. m.* fliessend, triefend.
מְצוֹרָע *h. m.* Aussätziger.
מְצוֹרְעָא *a. m.* dass.
מַצּוּת *h. f.* Streit.
מִצְוְתָא *a. f.* 1. Gebot; 2. Befehligung; 3. Gebotsvollziehung; 4. Almosen.
מַצּוּתָא (Gn 13, 7) *a. f.* Streit.
מֵצַח *h. m.* Stirn.
מִצְחָא *a. m.* dass.
מוצטבא l. מַצְטְבָא.
מַצְטְבָא, מַצְטְכָא *x. f.* (μαστίχη) Mastix.
מַצְטְרָא *x. m.* (μυστρίον) Löffel, Kelle.
מַצְיָא *a. m.* Streitsüchtiger.
מציא Zauberwort.
מְצִיאָה *h. f.* 1. Finden; 2. Fund.
מְצִיאֲתָא *a. f.* Fund.
מציבות (Tos. Kel. BabM I, 7) l. מְצָפִּית.
מְצִיָּה *h. f.* Auspressung.
מְצִיעָא *a. m.* 1. *ind.* מְצִיעַ Nu 35, 5 Mitte; 2. mittelster.
מְצִיעָאָה (Ex 26, 28) *a. m., f. d.* מְצִיעָיְתָא 1 K 6, 6 mittelster.
מְצִיעוּתָא *a. f.* Mitte.
מְצִיצָא *a. m.* blinselnd (?).
מֵצִיק *h. m.* Bedrücker.
מְצִיקָא *a. m.* Gewaltiger.
מְצִלָּה *h. f.* Schelle.
מְצַלְצְלָא *a. m.* Kastagnette.
מְצַלְתָא *a. f., c.* מְצַלַּת 1 S 13, 21 Gabel.
מִצְמְחָא *a. m.* Erblühen, Aufgehen.
מְצַמֵּץ s. מָצַץ.
מִצְנֶפֶת *h. f.* priesterl. Kopfbedeckung.
מִצְנַפְתָּא (Ex 28, 37) *a. f.* dass.
מַצָּע *h. m., pl.* מַצָּעוֹת Polster, Lagerstatt.
מִצַּע *h. Pi.* 1. die Mitte nehmen; 2. in die Mitte stellen. *Pu.* in die Mitte gestellt werden. *Hitp.* sich in die Mitte stellen.
מְצַע *a.* in der Mitte sein. *Pa.* 1. halbieren; 2. in die Mitte stellen. *pt. pass.* מְמַצַּע in der Mitte befindlich.
מִצְעָא *a. m.* Mitte.
מַצָּעָא *a. m.* Polster.
מִצְעָאָה *a. m.* mittelster.
מצעד (Tos. Kel. BabB I 7) l. מַעֲצָד.
מִצְעָד *h. m.* Schritt.
מצעיא (Spr 29, 13) ?
מִצְעָר *h. m.* gering.
מִצְפָּה Ortsname.
מִצְפַּיָא (Jos 11, 3) Ortsname.
מְצָפִּית *h. f.* metallnes Mundstück (eines Instruments).
מָצַץ *h.* 1. aussaugen; 2. einsaugen. *Pilp.* 1. aussaugen; 2. durchspähen.
מְצַץ *a.* saugen; 2. ausdrücken.
מָצַק (?) *h.* giessen.
מָצַר I *h.* spinnen.
מְצַר I *a.* dass.
מָצַר II *h.* als Grenze angeben.
מְצַר II *a.* dass. *Itpe.* sich recken (?).
מֵצַר I *h. m., pl.* מְצָרִים 1. Enge; 2. Grenze.
מֵצַר II *h. m.* 1. verdriesslich; 2. beschränkt.
מִצְרָא I *a. m.* Grenze. בַּר מ' Grenznachbar.
מִצְרָא II *a. m.* Seilbrücke.
מִצְרָאָה (Ex 2, 14) *a. m.* Ägypter, ägyptisch.
מִצְרִי I *h. m.* dass.

מְצָרִי II *h. m.* aus Reisern geflochten.
מְצָרְנָא *a. m.* Grenze.
מְצָרְנָאָה *a. m.* an der Grenze befindlich.
מְצָתוּתָא *h. f.* Vernehmen.
מַקָּבָא *a. m., pl.* מַקָּבִין Jer 10, 4 Hammer.
מַקָּבַי (Meg. Ant. Or. 2377), מַקָּבִי männl. Personenname.
מְקַבֵּיל *h. m.* gewinnend (auf Tradition begründet?).
מְקַבְּלָנָא *a. m.* der für sich gewinnt.
מְקַבְּלָנוּתָא *a. f.* Gewinnen.
מַקָּבָן *h. m.* hammerförmig.
מַקֶּבֶת *h. f.* Hammer.
מַקֶּדָה s. מַקֵּידָה.
מַקְדֵּחַ *h. m.* Bohrer.
מַקְדוֹן (Est II 1, 2, MS מַקְרוֹן), מַקְדוֹן *x. m.* (Μακεδών) 1. Macedonier; 2. macedonisch.
מַקְדוֹנָא, מַקְדוֹנָא *x. m., pl.* מַקְדוֹנִין Est II 8, 15 (MS מַקְרוֹנִין) dass.
מַקְדוֹנָאָה *x. m., pl. d.* מַקְדוֹנָאֵי 1 S 2, 4 (MS יָוָנָאֵי) Macedonier.
מַקְדוֹנְיָא *x. f.* (Μακεδονία) Macedonien.
מִקְדָּשׁ *h. m.* Heiligtum, Tempel.
מַקְדְּשָׁא, מַקְדְּשָׁא *a. m., ind.* מַקְדַּשׁ Ex 25, 8 dass.
מְקַדַּשְׁתָּא (Gn 38, 21) *a. f.* Heiligtumsdirne.
מַקּוֹבָא *a. m., pl.* מַקּוֹבִין Jes 44, 12 Hammer.
מִקְוֶה *h. m., pl.* מִקְוָאוֹת, מִקְווֹת Wasserbassin, rituelles Bad. *pl.* מִקְוָאוֹת Name eines Mischnatraktats.
מִקְוְיָא *a. m.* 1. *ind.* מִקְוֵי 1 K 10, 28 Schar; 2. *pl. d.* מִקְוַיָּא Jes 22, 11 Wassersammlung, Teich.
מָקוֹם *h. m.* 1. Ort, Stelle; 2. הַמָּקוֹם Bezeichnung für Gott.
מקומא l. מְקִימָא, s. מְקִימְתָא.
מַקּוּף *h. m.* Einfassung.
מָקוֹר *h. m.* Quelle.
מַקּוֹר *h. m.* Meissel (zum Schärfen des Mühlsteins).
מַקּוֹרָא *a. m.* Schnabel.
מַקּוֹשָׁא *a. m.* Klopfer (an eine Metallplatte zum Versammeln der Gemeinde?)
מקות. מ׳ פנסין (KohR 1, 10) l. קְלוֹפַנְסִין, s. קְסִילוֹפָנוּס.
מְקַזְּזָא, מְקַזְּזָא *a. m.* Verschnittener.
מַקְזְנָא *a. m.* eine Baumart.
מִקְזוּתָא *a. f.* Aderlass.
מִקָּח *h. m.* 1. Nehmen; 2. Einkauf, Kauf.
מִקְטָא *a. m.* in der Hand Gehaltenes.
מִקְטְיָא (Jes 1, 8, MS מִקְטַיָּא) *a. m.* Gurkenfeld. בַּר מ׳ männl. Personenname.
מַקְטוֹרָה, מַקְטוֹרִין *x. m.* (*amictorium*) Brustbinde.
מַקֵּידָה *h. f.* Scherbe, zerbrochenes Thongefäss.
מוּקִין *x.* (*Maccus*) Name des röm. Possenreissers.
מְקִימָא *a. m., c. s.* מְקִימָךְ Dt 6, 7 Aufstehen.
מְקִימְתָא *a. f.* Gegenstand.
מַקֵּל *h. m., pl.* מַקְלוֹת Stab.
מִקְלֶה *h. m.* 1. Brennen; 2. Herd. מִקְלֶה Thr 2, 10 (MS מִקְלֵה) dass.
מַקְלוֹס *h. m.* Sack (zum Auffangen der Exkremente von Tieren). S. מַלְקוֹס.
מקילופין (NuJI 6, 4), l. מְקַלּוּפִין, s. קְלוּפָא..
מִקְלָט *h. m.* Zuflucht.
מְקַלִּיעְתָּא *a. f.* Zopf.
מַקְלִין (מקולין, מקולים) *x. m.* (μάκελλον) 1. Fleischladen; 2. Laden.
מִקְלַעַת *h. f.* Geflecht.
מִקְמָא *a. m., c.* מִקָּם 1 K 10, 5 Stand.
מִקְמְתָא *a. f.* 1. Besitz; 2. Sache; 3. Kampfplatz (?).
מִקְנֶה *h. m.* Viehbesitz.
מְקַנִּיתָא *a. f.* Bündel von Rohr (?).
מוּקְסוּס *x. m.* (μυκός), *pl.* מוּקְסִין, מוּקְסוֹת Beinkleid.
מֻקָּף *h. m.* Umringtes, Naheliegendes.

מִקְפָּה *h. f.* Geronnenes, Brei.

מַקְפָנָא *a. m., pl. c. s.* מַקְפָנֵיכוֹן Nu 33, 55 Umringung.

מִקְצָה *h. m.* 1. gesonderter Raum; 2. Vorrat; 3. zu einem bestimmten Gebrauche Bestimmtes; 4. ausser Gebrauch stehend; 5. Feigenmesser.

מַקְצֵעַ *h. m., pl.* מַקְצוֹעוֹת Feigenmesser (?).

מִקְצוֹעַ *h. m.* 1. Ecke; 2. Eckstein; 3. abgesonderter Raum; 4. Vorrat.

מִקְצָת *h. f.* 1. Teil; 2. einiges.

מִקְצָתָא *a. f., c.* מִקְצָת Gn 47, 2 Teil.

מָקַק *h. Ni.* faulen, verderben. *Hi.* faulen machen. *Hitpalp.* mürbe werden (durch Leiden).

מְקַק I *a. Itpalp.* 1. verfaulen; 2. verschmachten.

מְקַק II *a. Itpa.* 1. *pf.* אִתְמַקַּק 1 K 17, 21, 2 K 4, 35 sich schütteln (?). *Itpalp.* dass (?).

מַקְקָא *a. m.* Bücherwurm (?).

מִקְקָא *a. m.* Schütteln.

מְקַר (Jes 25, 5) *a. m. ind.* kühlend.

מַקְרָא *a. m.* Gehirn (?).

מִקְרָא *h. m., pl.* מִקְרָאוֹת 1. Ruf; 2. Lesung, Rezitation; 3. heilige Schrift; 4. Schriftstelle, Bibelvers; 5. Schriftstudium.

מְקֻרְזָל *h. m.* gerundet.

מַקְרְיָא *a. m.* Bibellehrer.

מִקְרָיל (?) *h. m.* auf die Bibel begründet (?).

מַקְרוּלְפְּרוּס, מַקְרוּאֲלַפְּרוּס *x. m.* (μακροέλαφρος) schlank und schnell.

מַקְרִין *x.* (*Macrianus*) Name eines röm. Kaisers.

מַקְרָן *h. m.* gehörnt.

מוּקִירוּם s. מַקְרִין.

מַקְרוּס *x. m.* (μακρός) gross.

מַקְרַעְתָּא (?) *a. m.* Lappen, Fetzen.

מִקְרֶצֶת *h. f.* Teigstück.

מַקַּרְקְעָא *a. m.* unbewegliches Gut.

מְקָרְתָּא *a. f., c.* מְקָרַת 1 K 7, 2 (MS מְקֵידַת) Kühlung.

מַקְשָׁאָה *a. m.* der Einwände zu machen liebt.

מִקְשָׁה, מִקְשָׁה *h. f., pl.* מִקְשָׁאוֹת, מִקְשׁוֹת, מִקְשָׁאִין Gurkenfeld.

מַקְשֶׁה *h. m.* Einwand machend.

מַקְשְׁיָא I (Jes 1, 8, MS מַקְטְיָא) *a. m.* Gurkenfeld.

מַקְשְׁיָא II *a. m.* Einwand machend. S. קְשָׁא.

מקשיצתהון (DtJII 29, 6) l. מִשְׁקִיצַתְהוֹן, s. מִשְׁקִיצָתָא.

מַר 1. s. אֲמַר; 2. s. מָרָא.

מַר *h. m.* 1. bitter; 2. ein bitteres Kraut.

מַר *a.* בְּמַר in Vertauschung, anstatt.

מָרָא *h.* s. מָרָה II.

מְרָא I *a. Aph.* zornig machen. *Itpe.* 1. aufsätzig werden; 2. zornig werden.

מְרָא II *a. Aph. pt. pl.* מַמְרִן Sach 12, 10 bitter machen.

מָרָא *a. m., ind.* מָר, *c.* מָרֵי Ex 15, 3, מָרָא, מָר, *c. s.* מָרֵיהּ, מָרוֹהִי Ex 21, 24, *pl.* [מָרָן] *c.* מָרֵי Gn 4, 20 Herr.

מָרָא, מָרָה *x. f.* (μάρρον), *pl.* מָרִין Grabscheit.

מוֹרָא *x. m.* (μωρός), *pl.* מוֹרִים thöricht, dumm.

מֻרְאָה *h. f.* Kropf (des Vogels).

מַרְאֶה *h. m.* 1. Aussehen. *pl.* מַרְאוֹת Arten des Aussehens; 2. Betrachten.

מַרְאָה *h. f.* Spiegel.

מַרְאִית *h. f.* 1. Anblick; 2. Aussehen.

מְרָאנָא s. מוֹרְנָא.

מְרַאֲשׁוֹת *h. f. pl.* Kopfende.

מרבג l. מַרְבָּךְ.

מַרְבֶּה *h. m.* 1. viel; 2. מ׳ בְּגָדִים der mit mehreren Gewändern Versehene (der Hohepriester).

מַרְבּוֹעִיתָא *a. f., c. s.* מַרְבּוֹעִיתֵיהּ Lagerstatt.

מַרְבְּיָנָא *a. m.* 1. Zögling, Kind; 2. Spross.

מְרַבְּיָנָא *a. m.* Erzieher.

מְרַבְּיָנִיתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.

מַרְבִּית I, מַרְבִּית *h. f.*, *pl.* מַרְבִּיּוֹת, מַרְבִּיּוֹת Spross, Zweig.
מַרְבִּית II *h. f.* Bewässerung.
מַרְבִּית III *h. f.* Schicht, Lage.
מַרְבִּיתָא *a. f.* Spross, Zweig.
מְרַבְּיָתָא *a. f.* Erzieherin, Amme.
מַרְבִּיצַי (GnJII 14,14) l. מַרְבִּיָנֵי, s. מַרְבְּיָנָא.
מרבך l. מֻרְבָּךְ.
מַרְבָּעָה *h. f.* Bewässerung.
מַרְבְּעוּתָא *a. f.*, *c. s.* מַרְבְּעוּתֵיהּ Est II 1, 3 (MS מַרְבַּעְתָּא) Lagerstatt.
מַרְבַּעְתָּא *a. f.* dass.
מְרַג *a.*, *pf.* 3 *pl. c. s.* מְרַגוּהִי 2 S 6, 6 herabstossen. *Itpe. ipf.* 3 *f. sg.* תִּתְמְרַג Dt 19, 5 gestossen werden.
מַרְגּוּאָן Ortsname.
מַרְגּוֹעָא *a. m.* Ruhe.
מַרְגְּזָא *a. m.*, *pl.* מַרְגְּזִין eine Art Messer.
מרגזאות s. מונראות.
מַרְגְּזָנָא *a. m.* aufbrausend.
מַרְגְּלָא *x. m.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגְּלָן Thr 4, 1, מַרְגְּלִין Jes 54, 12 (MS מַרְגּוּלִין) Edelstein.
מַרְגְּלָא *a. m.* Gewohnheitsspruch.
מַרְגְּלוֹת *h. f. pl.* Fussende.
מַרְגְּלִיטִים *x. m.* (μαργαρῖτις) Edelstein.
מַרְגְּלִית *x. f.* (μαργέλλιον), *pl.* מַרְגְּלִיּוֹת 1. Perle; 2. Edelstein.
מַרְגְּלִיתָא, מַרְגּוּלִיתָא *x. f.*, *pl.* מַרְגְּלָן, מַרְגּוּלִין Jes 54, 12, *c. s.* מַרְגְּלִיָתְהָא Ho 2, 15 dass.
מַרְגְּלָתָא *a. f. pl.* Fussende.
מַרְגְּנָא *x. m.* (μάραγνα), *pl.* מַרְגְּנִין 1 K 12, 11 (MS מוֹרְגְּנִין) Peitsche.
מַרְגְּנִיתָא *x. f.* (μαργαρῖτις) 1. Perle; 2. Köstliches.
מרגנין (Tos. Ohal. XVIII 12)?
מַרְגֵּשׁ *h. m.*, *pl.* מַרְגְּשׁוֹת Lärm.
מָרַד I *h.* widerspenstig sein, sich empören. *Hi.* widerspenstig machen.
מָרַד II *h.* fliessen, eitern.
מְרַד I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* מְרַדוּ Gn 14, 4 widerspenstig sein, sich empören; 2. überdrüssig werden. *Itpe.* dass.

מֶרֶד *h. m.* Widerspenstigkeit, Empörung.
מְרָדָא (2 K 11, 14) *a. m.* dass.
מָרָדָא *a. m.*, *pl.* מָרָדִין Ex 20, 5 widerspenstig, rebellisch.
מרדא (Jes 17, 6, MS מָרְדָא) l. מַרְנָא (?).
מַרְדָּא *a. m.* Name eines Vogels.
מַרְדָּא (?) *a. m.* Peitsche.
מַרְדֶּה *h. m.* Brotschieber.
מרדה l. מְדָרָה, s. מְדָרָא.
מַרְדִּי Name eines Vogels.
מַרְדּוּת *h. f.* Züchtigung. מַכַּת מַרְדּוּת Züchtigungsgeisselung (im Gesetze nicht angeordnet).
מַרְדוּתָא (1 S 20, 30) *a. f.*, *c.* מַרְדוּת 2 S 7, 14 dass.
מַרְדְּיָא *a. m.* Pflug.
מָרְדְּיָא *a. m.* Staken (zur Bewegung eines Boots).
מַרְדִּין *x. m.* Tod, Mord.
מַרְדִּיתָא *a. f.* Furche.
מָרְדְּכַי männl. Personenname.
מרדכיתיה (ExJI 21, 19, MS מורניתיה), l. מוֹרְנִיתֵיהּ, s. מוֹרְנִיתָא.
מַרְדֵּעַ *h. m.*, *pl.* מַרְדְּעִים, מַרְדְּעוֹת Ochsenstecken (beim Pflügen).
מַרְדַּעַת *h. f.* Decke.
מַרְדַּעְתָּא *a. f.* dass.
מָרְדְּקָא *x. m.* tot, abgestorben.
מורה *x. m.* (μωρός) thöricht.
מָרָה I *h. f.* 1. Bitterkeit; 2. Galle; 3. Gift.
מָרָה II *h. f.* Widerspenstigkeit.
מָרָה I *h.* rebellisch, widerspenstig sein. *Hi.* 1. widerspenstig sein; 2. erzürnen, erregen.
מָרָה II *h. Hi.* mästen.
מַרְהַבְיָא *a. m.* Übermut.
מַרְוָא *a. m.* eine Pflanze (*Origanum Maru*).
מַרְוָא (Na 3, 14, MS מַרְוָא) *a. m.* Angefeuchtetes (?). S. מַרְוָתָא.
מָרוֹד *h. m.* rebellisch, Rebell.
מָרוֹדָא *a. m.* 1. *ind.* מָרוֹד Dt 21, 18, Jes 48, 8 dass.; 2. *ind.* מָרוֹד Gn 16, 12 Wildesel.

מְרוֹדָא *a. m., ind.* מְרוֹד Nu 14, 18, *c. s.* מְרוֹדְהָא Thr 1, 5 (MS מְרוֹדְהָא) Widerspenstigkeit.

מְרוֹדָן *h. m.* fliessend, triefend.

מָרוֹחַ *h. m.* zerrieben.

מְרוּטָה *h. m.* Glatzkopf.

מְרַוְיָא (Jer 46, 16) *a. m., ind.* מְרַוֵּי Lv 10, 9 berauschend, Berauschendes.

מַרְוִית s. מַרְבִּית II.

מָרוֹם *h. m.* 1. Höhe; 2. Himmel.

מְרוֹמָא (Mi 6, 6, Ct 2, 9) *a. m.* dass.

מרון. כבני מרון (RhS I 2) 1. כִּבְנוּמְרוֹן, s. נוּמְרוֹן.

מֵרוֹן 1. Ortsname; 2. s. מַרְיוֹן.

מְרוֹנָאָה *a. m.* Einwohner von Meron.

מֵרוֹנִי *h. m.* dass.

מְרוּעָא (Jes 47, 2, Ho 11, 7) *a. m.* Krankheit.

מְרוּצָה I *h. f.* Laufen.

מְרוּצָה II *h. f.* Unterdrückung.

מְרוֹקָא I *a. m.* Abreiber (aus Thon?).

מְרוֹקָא II *a. m.* safranfarben (?).

מָרוֹר *h. m.* 1. bitter; 2. bitteres Kraut.

מְרוֹרָא *a. m.* 1. *c.* מְרוֹר 1 S 15, 32 (MS מְרִיר) Bitterkeit; 2. bitteres Kraut.

מְרוֹרָה *h. f.* 1. Bitteres; 2. Gift.

מְרוֹשָׁא (?) *a. m.* Becken.

מָרוּת *h. f.* 1. Herrschaft.

מַרְוָתָא (1 S 9, 17) *a. f., c.* מַרְוַת Ex 18, 10 dass.

מְרוּתָא *a. f.* dass.

מַרְזֵב *h. m.* 1. Ablaufsrinne; 2. eine Art, den Mantel zu tragen.

מַרְזְבָא *a. m.* Rinne.

מַרְזְבְלָא s. מַזְבְּלָא.

מַרְזְבָנָא *x. m.* Präfekt.

מַרְזוֹב *h. m., pl.* מַרְזוֹבוֹת Hammer.

מַרְזוֹחַ s. מַרְזֵחַ.

מַרְזוֹפָא *a. m.* Hammer.

מַרְזְחָא (Jer 16, 5) *a. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage; 3. Veranstalter von Trauermahlen (?).

מַרְזֵיבָא *a. m., pl.* מַרְזֵיבִין Koh 2, 8 Ablaufrinne.

מַרְזֵחַ *h. m.* 1. Trauermahl; 2. Gelage.

מַרְזֵיחָא s. מַרְזְחָא.

מרומא, מורומא (?).

מַרְזַפְתָּא *a. f.* Hammer.

מָרַח *h. Pi.* 1. reiben, zerreiben; 2. abreiben, glätten. *Ni.* 1. zerrieben werden; 2. geglättet werden. *Pu. Hitpa.* geglättet werden.

מְרַח *a. Pa.* glätten.

מַרְחֲמָא *a. m., pl. c. s.* מַרְחֲמוֹהִי Gn 26, 26 (MS מַרְחֲמוֹהִי) Freund.

מְרַחֲמָנָא *a. m., pl.* מְרַחֲמָנֵי Est II 1, 3 barmherzig.

מֶרְחָץ *h. m., pl.* מֶרְחֲצָאוֹת 1. Baden; 2. Bad.

מֶרְחָק *h. m.* Entfernung.

מְרַחֲקָא *a. m., ind.* מְרַחַק Dt 27, 15 verabscheut.

מַרְחֶשְׁוָן (Koh 11, 3, MS מַרְחֶשְׁוָן) Name des achten jüdischen Monats.

מַרְחֶשֶׁת *h. f.* 1. Tiegel, Topf; 2. Ortsname.

מָרַט *h.* ausraufen. *Ni.* ausgerauft, kahl werden. *Pi.* ausraufen. *Pu. pt.* ausgerauft, kahl.

מְרַט *a.* 1. raufen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִמְרְטוּן Lv 21, 5 kahl machen, enthaaren. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְמְרִיט Ez 29, 18 kahl gemacht werden; 2. sich kahl machen. *Pal.* מְרַטַּט 1. ganz kahl machen; 2. ganz ablösen. *Itpalp.* kahl gemacht werden.

מְרָטָא *a. m., ind.* מְרַט Lv 21, 5, Jes 15, 2 Glatze.

מְרָטָא *a. m.* Ausgerupftes.

מַרְטוּטָא *a. m.* 1. Charpie, Fetzen; 2. Mantel.

מַרְטוֹם *h. m.* gerupfter Vogel.

מַרְטִיטָה *x. f.* eingesalzener Fisch (?).

מוּרְטָנִי *h. m.* aus Mauretanien.

מוּרְטַנְיָא *x. f.* (*Mauretania*) Mauretanien in Nordafrika.

מוּרִיטִינוֹס (GnJI 10, 7, MS מווריטינוס) *x.* (*Mauretinos*) Stammvater der Mauretanier.

מרטקא (bJom 77a) l. מַטְרְקָא.
מַרְטְקָא s. מַרְדְּקָא.
מְרֵי s. מְרָא.
מְרֵי, מְרְיָא männl. Personenname.
מְרִיא h. m. Dämon.
מְרִיבַג (Ct 5, 14, nicht MS) Name eines Edelsteins.
מְרִיבָה h. f. Streit.
מְרִיגְז Zauberwort.
מרידא l. מְרוֹדָא.
מְרִידָה h. f. Widerspenstigkeit.
מְרִיחָא a. m. übermütig.
מְרִיוֹטָאָה x. m. (Μαρεώτις) Einwohner von Mareotis.
מְרְיוֹן h. m. Aufständischer.
מִרְיָם weibl. Personenname.
מְרִימָה (?) h. f. Anhöhe.
מְרִימַר (מָרֵי מָר) männl. Personenname.
מְרִיוֹן (Μαρίων) männl. Personenname.
מרייגוס (Siphra zu Lv 22, 29) l. מְרָיְנוֹס.
מוּרְיָסָא, מוּרְיַיס x. m. (*muries*) Fischbrühe.
מְרִיעָא a. m., pl. d. מְרִיעַיָּא Ez 34, 4 krank.
מְרִיעוּת h. f. Geselligkeit.
מְרִיצָה h. f. Steinhammer (?).
מְרִיקָה h. f. Abwaschung (Abreibung).
מְרִיקָה h. f. eine Art Thon.
מְרִירָא a. m., pl. מְרִירִין Ex 15, 23 bitter.
מְרִירָא a. m., ind. מְרִיר Ez 3, 14 (MS מְרָר) Bitterkeit.
מְרִירָה h. f. 1. Bitterkeit; 2. Bitteres.
מְרִירוּת h. f. Bitteres.
מְרִירוּתָא a. f., ind. מְרִירוּ Nu 5, 24 Bitterkeit.
מְרִירִי Name eines Dämons.
מְרִירְתָא a. f. 1. c. s. מְרִירְתָּךְ Koh 12, 6 (MS מְרָרְתָךְ) Galle; 2. Gift.
מְרִישׁ h. m., pl. מְרִישׁוֹת Balken.
מְרִישָׁא (Hb 2, 11) a. m. dass.
מְרִיתָא a. m., ind. מְרִית Jes 49, 26, Am 9, 13, Jo 1, 5 Most.
מָרַךְ h. Hitp. zerfliessen.

מְרַךְ a. Itpe. ipf. 3 f. sg. תִּתְמְרֵיךְ Dt 19, 5 (MS תִּתְמְרֵיג) gestossen werden
מֹרֶךְ h. m. Zerfliessen.
מֶרְכָּב h. m. Sattel.
מַרְכְּבָא (Lv 15, 9) a. m. dass.
מֶרְכָּבָה h. f. 1. Wagen; 2. der Gotteswagen (in der Vision Ezechiels).
מַרְכְּבָנָא a. m., c. s. מַרְכְּבָנֵיהּ 1 K 22, 34 Wagenlenker.
מַרְכַּבְתָּא a. f. 1. pl. c. מַרְכְּבַת Hab 3, 8 Wagen; 2. Sattel.
מַרְכּוֹב s. מַרְכּוֹף.
מַרְכּוֹל x. m. Priesteroberer (ein Tempelbeamter).
מַרְכּוֹף h. m. Gestell (eines Instruments) (?).
מַרְכְּיָא a. m., pl. מַרְכְּוָן (?) 1. Tränktrog; 2. Trinkgefäss (?).
מַרְכָּל s. מַרְכּוֹל.
מרום 1. l. הֶמְרוֹס; 2. s. מְרוֹס.
מִרְמָה h. f. Trug.
מרמהין, מרמהון l. מַרְמָהוּ x. m. Majoran (*Origanum Majorana*).
מַרְמְטָא, מַרְמוֹטָא (?).
מִרְמָס h. m. Getretenes.
מרמוצי (KohR 6, 12)?
מְרַמַּצְתָּא a. f., pl. d. מְרַמְּצָתָא Ex 28, 13 Fassung (von Edelsteinen).
מַרְמִירָא, מַרְמְרָא x. m. (μάρμαρος), pl. מַרְמְרִין Thr 3, 9 (nicht im MS) Marmorstein.
מרון s. מוֹרָן.
מְרִינָה s. מְרִינוֹס.
מורנוס (PesR 21) l. מוֹרְנוֹס.
מְרִינוֹס (Μαρῖνος) männl. Personenname.
מְרוֹס x. m. (ἥμερος) zahm.
מוֹרוֹס x. m. (μωρός) thöricht.
מָרַס h. Pi. 1. zerreiben, zerdrücken; 2. zerrühren.
מְרַס a. 1. pt. pass. מְרִיס Lv 21, 20 zerdrücken; 2. zerrühren.
מַרְסָא a. m. Geschwür.
מֻרְסָן h. m. eine Art Kleie.
מַרְסְתָא a. f. Unterdrückung.

מָרְסִינָטוֹן x. m. (μυρσινᾶτον) Myrthenöl.
מְרַע (1 K 14, 1) a., pf. 2 sg. מְרַעְתָּא Jes 14, 10 erkranken, krank sein. Pa. pt. pass. 1. krank gemacht; 2. f. מְמָרְעָא Jer 14, 17 bösartig. Aph. pf. אַמְרַע Dt 29, 21 krank machen. Itpe. pf. אִתְמְרַע 1 K 14, 1 (MS מְרַע) krank werden. Itpa. pf. אִתְמָרַע 2 S 13, 6 sich krank machen, sich krank stellen.
מְרַע h. m. שְׁכִיב מ' gefährlich krank.
מַרְעָא I a. m., pl. מַרְעִין Ex 23, 25 Krankheit.
מַרְעָא II a. m., ind. מְרַע Gn 48, 1 krank.
מַרְעָא (?) a. m. Weideplatz.
מַרְעֶה h. m. Weide.
מַרְעוּתָא a. f. Krankheit.
מַרְעְיָא a. m. Mist.
מַרְעֵילָא s. מַרְעֲלָא.
מַרְעִית h. f. Weideplatz.
מַרְעִיתָא I a. f., ind. מַרְעֵי Est II 4, 1 (MS מַרְעֵי) dass.
מַרְעִיתָא II a. f. 1. Krankheit; 2. c. מַרְעִית Ct 2, 5 (MS מַרְעִית) krank; 3. Koh 5, 12 (MS מַרְעוּתָא) schlimm.
מַרְעֲלָא a. m. Sack (zum Beladen des Esels).
מַרְעֶשֶׁת s. מַרְחֶשֶׁת.
מַרְפֵּא h. m. Heilung.
מְרַפֵּא h. m. Arzt.
מַרְפִּיתָא (?) a. m. eine Fruchtart.
מרפים l. מְנַפְּים.
מִרְפָּס h. m. Getretenes.
מִרְפֶּסֶת h. f. Terrasse, Oberstock.
מַרְפֵּק h. m. Ellbogen.
מַרְפְּקָא a. m., pl. c. מַרְפְּקֵי Ez 13, 18 (MS מַדְבְּקֵי) dass.
מָרַץ h. Ni. eilig sein.
מרצומי (Koh 6, 12)?
מַרְצֵעַ h. m. Pfriemen.
מַרְצְעָא a. m. (Ex 21, 6) 1. dass.; 2. Riemen.
מַרְצוּף x. m. (μαρσύπιον) Sack.
מָרַק h. abreiben, abwaschen. Ni. gereinigt werden. Pi. 1. glätten; 2. tilgen, entfernen; 3. vollenden. Ho. entfernt werden.
מְרַק a. 1. imp. pl. מְרִיקוּ Jes 21, 5 abreiben; 2. tilgen. Pa. 1. glatt machen; 2. tilgen. Itpe. 1. ipf. יִתְמְרֵיק Lv 6, 21 abgewaschen werden; 2. bestrichen werden. Itpa. pt. f. מִתְמָרְקָא Ct 3, 6 bestrichen werden.
מַרְקָא a. m. verdünnt (?).
מַרְקָה h. f. 1. eine Art Thon; 2. jBez 60[d] l. מְרַקַּח.
מַרְקוֹעָא a. m. 1. Fetzen; 2. Brotkuchen (?).
מרקוש s. תַּרְקוֹשׁ.
מֶרְקַח h. m. Salbe.
מֶרְקַחַת h. f. dass.
מַרְקַחְתָּא a. f. dass.
מַרְקוּלִיס x. (Mercurius) Herme.
מַרְקְעָא s. מַרְקוֹעָא.
מָרַר h. Hi. הֵימַר bitter machen, Leiden verursachen. Hitp. bitter werden. Hitpalp. sich erbittern.
מְרַר a. 1. pf. מַר Jes 38, 17 bitter sein; 2. pf. 3 f. sg. מָרַת 1 S 30, 6 betrübt sein. Pa. ipf. 2 pl. תְּמָרְרוּן Ru 1, 13 (nicht MS) betrüben. Aph. 1. pf. 3 pl. אַמְרְרוּ Ex 1, 14 (MS אַמַּרוּ) bitter machen; 2. betrüben, erbittern. Itpa. pf. 3 pl. אִתְמָרְרוּ Gn 49, 23 sich erbittern, streiten. Palp. betrüben.
מְרָר h. m. Bitterkeit.
מְרָרָא (Jes 38, 17, Jer 2, 19) a. m., ind. מְרָר Nu 25, 24, Ez 3, 14 1. Bitterkeit; 2. Bitteres. pl. מְרָרִין Ex 12, 8 bittere Kräuter. בִּמְרָר Ez 21, 11 bitterlich.
מְרָרִיתָא a. f. bitteres Kraut.
מְרָרְתָא a. f. 1. c. s. מְרָרַתְהוֹן Dt 32, 32 (MS מְרָרוּתְהוֹן) Bitterkeit, Bosheit; 2. c. s. מְרָרְתָךְ Koh 12, 6 Galle.
מַרְשָׁא a. m. Spitze.
מַרְשׁוּתָא a. f. Mörser.

מָרְשְׁיָא *a. m.* Name einer Bohnenart.
מַרְתָא s. מֵירְתָא u. מְרִיתָא.
מָרְתָא *a. f.* 1. *c.* מָרַת 1 K 17, 17 Herrin; 2. weibl. Personenname.
מְרִתָא *a. f., c.* מְרַת Dt 32, 33 Galle.
מַרְתּוּקָא *a. m.* 1. Faustschlag; 2. Faust.
מַרְתְּחָא *a. m.* Topf, Tiegel.
מַרְתֵּיקָא *a. m.* Vorratsraum.
מַרְתְּכָא *x. m.* Abgestorbenes.
מַרְתֵּף *h. m.* Vorratsraum.
מַרְתֵּק *h. m.* Faustschlag.
מַשָּׂא *h. m., pl.* מַשָּׂאוֹת 1. Tragen; 2. Nehmen. מַשָּׂא וּמַתָּן Handel, Verkehr.
מַשּׁוֹא *h. m.* 1. Last; 2. Obliegenheit. מַשּׂוֹא פָנִים Bevorzugung.
מַשּׂוֹאָה *h. f.* Feuersignal.
מַשּׂוֹי *h. m.* Last.
מְשׂוּרָה *h. f.* ein Mass.
מִשְׂטָר *h. m.* Schlag.
מְשִׂימָה *h. f.* Einsetzung.
מְשֻׂכָּה *h. f.* Umzäunung.
מְשָׁא *a.* 1. *pf. c. s.* מַשְׁיֵהּ Gn 27, 22 (MS מַשִּׁיהּ) betasten; 2. abwaschen. *Aph.* auswaschen.
מַשָּׁא Ortsname.
מִשְׁאָלָה *h. f.* Bitte.
מִשְׁאָרָא *a. m.* Rest.
מִשְׁאֶרֶת I *h. f.* dass.
מִשְׁאֶרֶת II *h. f.* Backtrog.
מַשָּׁבָא *a. m., c.* מַשַּׁב Jer 6, 29 Blasebalg.
מְשַׁבְּקָא *a. m.* der Scheidung vollzogen hat.
מְשַׁבַּקְתָּא *a. f.* Geschiedene.
מַשְׁבֵּר *h. m.* Gebährstuhl.
מְשַׁבַּשְׁתָּא *a. f.* verwirrter, fehlerhafter Lehrsatz.
משג. משינא (jSchek 50[c]) l. מְשַׁגָּא, s. שְׁגַג.
מִשְׁדַּרְתָּא *a. f.* Senden.
משה männl. Personenname.
מַשֶּׁהוּ *h., pl.* מַשֶּׁהוּיִין ein wenig.
מְשׁוֹאָה *h. f.* Wüste.
משובן (bBech 44[b]) l. מִשְׁאֲבֵן.
מָשׁוֹחַ *h. m., pl.* מָשׁוֹחוֹת Feldmesser.
מָשׁוֹחְאָה *a. m.* dass.
מָשׁוֹט *h. m.* Steuerruder.
מָשׁוֹטָא *a. m., ind.* מָשׁוֹט Ez 27, 29 dass.
מָשׁוּךְ *h. m.* der eine neue Vorhaut erzeugt hat.
מַשּׁוּפִיתָא *a. f.* Blasen.
מְשַׁוַּרְתָּא *a. f.* Springen.
מָשׁוֹשׁ *h. m., pl.* מָשׁוֹשׁוֹת tastend, langsam herbeikommend.
מְשַׁח I *h.* salben. *Ni.* gesalbt werden.
מְשַׁח I *a., pf.* 2 *sg.* מְשַׁחְתָּא Gn 31, 13 dass. *Itpe. pt. pl.* מִתְמַשְׁחִין Am 6, 6 sich salben.
מְשַׁח II *h. Hi.* ausmessen, zeichnen.
מְשַׁח II *a., pf.* 3 *pl.* יִמְשְׁחוּן Dt 21, 2 messen.
מִשְׁחָא I (Ex 29, 7) *a. m.* Öl.
מִשְׁחָא II *a. m., ind.* מְשַׁח Mi 2, 5 Messen.
מְשַׁחֲבִיב (Jes 34, 4)?
מִשְׁחָה *h. f.* Salbung.
מִשְׁחָה *h. f.* 1. dass.; 2. Öl.
מַשְׁחֶזֶת *h. f.* Gerät zum Schleifen.
מַשְׁחִית Name eines Engels.
מושחן (jJeb 9[d])?
מִשְׁחָנָא *a. m.* 1. *pl.* מִשְׁחָנִין Est II 6, 11 Öl; 2. Kien.
מִשְׁחֲתָא (Ex 26, 8) *a. f.* Mass, Länge.
מִשְׁטָח *h. m.* Platz zum Ausbreiten.
מַשְׁטְחָא *a. m., pl.* מַשְׁטְחִין Nu 11, 32 dass.
מִשְׁטְחָא, מַשְׁטְחָא, מִשְׁטַחָא *a. m., c.* מִשְׁטַח 2 K 18, 17 Ausbreiten.
מְשֵׁיזְבָא (Gn 14, 14) *a. m., ind.* מְשֵׁיזִב Dt 3, 3 Entronnener.
מְשֵׁיזָבְתָא (Ob 17, MS שֵׁיזָבָא) *a. f.* Rettung.
מָשִׁיחַ *h. m.* 1. gesalbt. כּוֹהֵן מָשִׁיחַ Hoherpriester; 2. Messias.
מְשִׁיחָא *a. m.* 1. 1 S 24, 6 Gesalbter 2. Gn 49, 10 Messias.
מְשִׁיחָה I *h. f.* Salbung.

מְשִׁיחָה II *h. f.* Seil, Schnur.
מְשִׁיחוּת *h. f.* Hohepriesterwürde.
מְשִׁיחְתָא *a. f.* Seil, Schnur.
מָשִׁיט *h. m.* Griff.
מְשִׁיכָה *h. f.* 1. Ansichnehmen; 2. Ziehen.
מְשִׁילָא *a. m.* Bitte.
מְשִׁיפָה *h. f.* Salbe.
מְשִׁיתָא Beiname einer Person.
מָשַׁךְ *h. m.* 1. ziehen. מָשַׁךְ לֵב erquicken. *pt. pass.* מָשׁוּךְ einer, dessen Vorhaut — nach der Beschneidung — wieder vorgezogen wurde; 2. an sich ziehen, ergreifen; 3. wegziehen. *Ni.* 1. sich ziehen; 2. sich hinziehen. *Hi.* 1. leiten; 2. an sich ziehen; 3. langziehen.
מְשַׁךְ *a.* 1. ziehen; 2. sich hinziehen, sich ausdehnen; 3. an sich ziehen. *Itpe.* 1. sich ziehen lassen, angezogen werden; 2. sich entziehen.
מְשָׁכָא (?) *a. m.* Ausdehnung.
מַשְׁכָּא (Lv 13, 22), מְשָׁכָא *a. m., ind.* מְשַׁךְ Nu 31, 20 1. Haut; 2. Fell.
מִשְׁכָּב *h. m., pl.* מִשְׁכָּבוֹת 1. Lager; 2. Beischlaf.
מִשְׁכְּבָא (Lv 15, 4) *a. m.* dass. *pl.* מִשְׁכְּבִין, *c.* מִשְׁכְּבֵי Nu 31, 17 Beischlaf.
מַשְׁכּוֹכִית *h. f.* Leithammel.
מַשְׁכּוֹכִיתָא *a. f.* dass.
מַשְׁכּוֹן *h. m., pl.* מַשְׁכּוֹנוֹת Pfand.
מִשְׁכּוֹנָא (Ex 22, 25) *a. m.* dass.
מְשְׁכִּי. כְּרַךְ מ׳ Ortsname.
מַשְׁכַּלְתָּא *a. f.* Becken.
מִשְׁכֵּן *h.* pfänden. *Pass.* gepfändet werden.
מַשְׁכֵּן *a.* dass. *Pass.* gepfändet werden.
מִשְׁכָּן *h. m.* 1. Wohnung; 2. Stiftszelt.
מַשְׁכְּנָא (Ex 26, 1) *a. m., c.* מַשְׁכַּן Lv 1, 1 Wohnung; 2. Zelt.
מַשְׁכַּנּוּתָא *a. f.* Verpfändung.
מִשְׁכְּנֵי Ortsname.
מַשְׁכַּנְתָּא *a. f.* 1. Verpfändung; 2. Verpfändungsurkunde.
מָשַׁל *h.* 1. vergleichen. מָשַׁל מָשָׁל ein Gleichnis anwenden; 2. herrschen. *Ni.* verglichen werden. *Hi.* zum Herrscher machen.
מָשָׁל *h. m.* 1. Gleichnis; 2. Sinnspruch; 3. allegorische Erklärung.
מְשֻׁלַּחַת *h. f.* Geschiedene, geschieden Gewesene.
מִשְׁלַחַת *h. f.* 1. Sendung; 2. Loslassen.
מַשְׁלְיָא (1 S 2, 13, MS מְשִׁילְיָא) *a. m., pl.* מְשִׁילִין, מַשְׁלִין Gabel.
מַשְׁלִית *h. f.* Haken.
מְשֻׁמָּד *h. m.* Abtrünniger (vom Gesetz).
מְשַׁמְּדָא *a. m.* dass.
מְשֻׁמָּדוּת *h. f.* Abtrünnigkeit.
מַשְׁמָהִיג Ortsname.
מַשְׁמוֹמָא *a. m.* Räuber.
מִשְׁמוּשׁ *h. m.* Fühlbares.
מַשְׁמְטָא *a. m., c.* מַשְׁמַט Ze 2, 9 Schlupfwinkel.
מִשְׁמָע *h. m., pl.* מִשְׁמָעוֹת 1. Hören, Vernehmen; 2. Wortsinn; 3. Erweisung aus dem Wortlaut; 4. Gehorchen.
מִשְׁמְעָא *a. m.* 1. *c.* מִשְׁמַע Jes 11, 3 Hören; 2. Gehör, Ohr.
מִשְׁמַעְתָּא *a. f.* 1. *c. s.* מִשְׁמַעְתָּךְ 1 S 22, 14 Leibwache; 2. Rechtstradition.
מִשְׁמָר *h. m., pl.* מִשְׁמָרוֹת Wachtmannschaft (im Tempel).
מִשְׁמָרָה *h. f., pl.* מִשְׁמָרוֹת Nachtwache.
מִשְׁמֶרֶת *h. f.* Vorbeugungsmassregel.
מַשְׁמֶרֶת *h. f.* Seiher.
מִשְׁמֵשׁ s. מִשֵּׁשׁ.
מַשְׁמֵשׁ s. מִשֵּׁשׁ.
מַשְׁמָשׁ *h. m.* Substanz, Wesen.
מְשַׁמְשָׁנָא *a. m., c. s.* מְשַׁמְשָׁנֵיהּ Nu 11, 28 Diener.
מַשְׁמְשָׁנִית *h. f.* alles bestastend.
מִשְׁנֶה (Ct 5, 10) *h. f.* 1. Studium (bez. Lehren) der Rechtstradition; 2. traditionelles Recht; 3. Sammlung der Rechtssätze; 4. der einzelne Rechtssatz.
מִשְׁנֶה *h. m.* 1. Wiederholung. מִשְׁנֵה תוֹרָה Deuteronomium; 2. Vizekönig.

מַשְׁנֶה *h. m.* Mischnalehrer
מְשַׁנְיוּתָא (falsch משנוייתא) *a. f.* Verschieden sein (Schielen).
מְשַׁנִּית *h. f.* Fels, Felswand.
מְשַׁנִּיתָא *a. f.* dass.
מְשֻׁעְבָּז *h. m.* mit langen Hoden versehen.
מִשְׁעֶנֶת *h. f.* Stab.
מִשְׁפָּחָה *h. f.* Familie.
מִשְׁפָּט *h. m.* 1. Recht; 2. Bestrafung.
משפי (BerR 38) l. מְסַתְּיָא.
מַשְׁפֵּךְ *h. m., pl.* מַשְׁפְּכִים Trichter.
מַשְׁפְּכָא *a. m., c.* מַשְׁפַּךְ Dt 3, 17 Ergiessung, Wasserablauf.
מִשְׁפֶּלֶת *h. f.* Korb.
מִשְׁפָּשׁ *h. m.* Öffnung.
מֶשֶׁק *x. m.* (μόσχος) Moschus.
מִשְׁקְדָא (?) *a. m.* Schale.
מַשְׁקֶה *h. m.* Getränk, Flüssigkeit.
מִשְׁקוֹל *h. m.* Gewicht.
מִשְׁקוֹלֶת *h. f.* Bleilot.
מַשְׁקוֹלְתָא (Jes 44, 13) *a. f.* dass.
מַשְׁקוֹף *h. m.* Schwelle.
מַשְׁקוֹפִיתָא *a. f., ind.* מַשְׁקוֹפִי Ex 21, 25 Schlag.
מַשְׁקְיָא *a. m.* 1. Lv 11, 34 Getränk; 2. Est II 9, 22 Trinkgelage.
מַשְׁקִיצְתָא *a. f.* Greuel (Götze).
מִשְׁקָל *h. m., pl.* מִשְׁקָלוֹת Gewicht.
מוּשְׁקוֹן *x. m.* (μόσχος) Moschus.
משקרא s. מִשְׁקְדָא.
מֵשָׁר s. מֵישָׁר.
מֵשָׁרָא s. מֵישָׁרָא.
מִשְׁרָה *h. f.* 1. Eintunken; 2. Waschteich.
מְשָׁרוּנְיָא Ortsname.
מַשְׁרוֹעִיתָא (1 S 14, 4) *a. f., pl.* מַשְׁרוֹעָן Jer 23, 12 steiler Abhang.
מַשְׁרְיָא *a. m., ind.* מַשְׁרֵי Dt 1, 33, *c. s.* מַשְׁרְנָא 2 K 6, 8 Aufenthaltsort.
מַשְׁרִיתָא (Nu 11, 32), מַשְׁרְיָתָא *a. f., ind.* מַשְׁרֵי Gn 32, 2, *pl.* מַשְׁרְיָן Gn 32, 10 1. Lager; 2. Trupp.
מְשַׁרְשְׁיָא männl. Personenname.

מַשֶּׁרֶת *h. f.* Mittel zum Ausreissen des Haars.
מְשָׁרֵת *h. m.* Diener.
מִשֵּׁשׁ *h. Pilp.* 1. betasten; 2. prüfen; 3. daherschreiten.
מְשַׁשׁ *a. Pa. pf.* 2 *sg.* מַשֵּׁישְׁתָּא Gn 31, 34 betasten. *Palp. ipf.* 1 *pl.* נְמַשְׁמֵשׁ Jes 59, 10 (MS נְמַשֵּׁשׁ) tasten, betasten.
מְשָׁשָׁא (Thr 2, 14, MS מְשָׁשָׁא) *a. m.* Wesentliches, Wirkliches.
משׁשתן (KohR 7, 19)?
מִשְׁתְּאֲלָא *a. m., ind.* מִשְׁתְּאַיל Jes 3, 2 Orakelbefrager.
מִשְׁתֶּה *h. m.* 1. *pl.* מִשְׁתָּאוֹת Trinkgelage, Mahl; 2. Hochzeit.
מְשַׁתּוּיָא *a. m.* Grundfeste.
מִשְׁתּוּקָא *a. m.* Schweigen.
מִשְׁתּוּתָא *a. f.* Mahl, Hochzeitsmahl.
מְשַׁתּוּתָא *a. f.* Fundament, Grundfeste.
מְשַׁתְּיֵי (EchR Peth) *a. m. pl.* sechs machend, zu sechsen (?).
מִשְׁתְּיָא (1 S 25, 36) *a. m.* 1. *c. s.* מִשְׁתְּיָךְ Ex 23, 25 Getränk; 2. *ind.* מִשְׁתֵּי Gn 26, 30 Trinkgelage, Mahl.
מְשַׁתִּית *h. f.* Fundament, Grundfeste.
מְשַׁתִּיתָא s. מְשַׁתּוּתָא.
מַשְׁתִּיתָא (Ri 16, 13) *a. f.* Gewebe.
משתמידה (jEr 26[d]) l. מְשַׁתְּיְמָה *a. m.* Heber.
מֵת *h. m.* tot, Toter. מ׳ מִצְוָה Toter, mit dessen Bestattung man sich befassen muss.
מָתָא *a. f., pl.* מָתְוָן Ortschaft, Stadt.
מַתְאִים *h. m.* Verzweigung.
מַתְאִימָה *h. f.* Doppelzahn, Backzahn (?).
מַתְבֵּן *h. m.* Aufbewahrungsort für Häcksel.
מַתְבְּרָא (Ex 1, 16) *a. m.* Geburtsstuhl.
מַתְבְּרָא *a. m.* Brandung.
מָתַג *h. Pi.* zäumen.
מֶתֶג *h. m.* Zaum.
מִתְגָּא *a. m.* dass.
מתגרא (KohR 3, 14, Ausg. Pes. המתגרר) l. mit MS D. חַמְתָא דְנָדָר.

מְתוּבְתָא *a. f.*, *c.* מְתוּבַת Ri 5, 11 Aufenthalt.

מְתּוּחַ *h. m.* Spannen, Ausspannen.

מְתְוָיָא (מְתַּוְיָא) *a. m.*, *c. s.* מְתְוַייה Ct 7, 11 (MS מְתְּוַיה) Sehnsucht.

מְתּוֹךְ *h.* מ׳ שֶׁ da, weil.

מתוכילתא s. מְתְכַּלְתָּא.

מְתוֹלָא *a. m.* Gleichnisdichter.

מְתוּן s. מְתַן.

מַתּוּן männl. u. weibl. Personenname.

מְתוּנָא *a. m.* feucht.

מָתוֹק *h. m.* 1. süss; 2. feuchter Boden.

מָתַח *h.* spannen, ausspannen. *Ni.* 1. ausgespannt werden; 2. sich spannen. *Pi.* dass. *Hitp.* sich spannen.

מְתַח (Thr 2, 4) *a.*, *pt.* מָתַח Mi 2, 5 spannen, ausspannen. *Pa. Aph.* dass. *Itpe.* ausgespannt werden.

מְתְחָא *a. m.* 1. Ausspannung; 2. Pflock; 3. Bogensehne.

מַתְחָלָא *a. m.* Blütenscheide der Dattel.

מְתַחְתָּא *a. f.* Ausdehnung, Länge.

מיתוי (jOrl 61ᵃ) l. מִיתוֹן.

מָתַי *h.* wann?

מַתַּי, מַתְּיָא, מַתְּיָה männl. Personenname.

מְתִיבְתָּא I *a. f.*, *c. s.* מְתִיבְתִּיךְ Ct 7, 3 Rechtsschule.

מְתִיבְתָּא II *a. f.* Einwand.

מְתִינָה *h. f.* Überlegung.

מְתִינוּת *h. f.* Langsamkeit.

מְתִיקָא *a. m.*, *pl. f.* מְתִיקָן Ct 2, 5 süss.

מְתִיקָה *h. f.* Süssigkeit.

מַתְּכָא (1 K 7, 16) *a. m.* 1. Metallguss; 2. *ind.* מַתַּךְ 1 K 7, 16 gegossenes Bild.

מְתְכּוֹנֶת *h. f.* Betrag, Mass.

מַתְּכוּת *h. f.* Guss.

מַתְּכוּתָא *a. f.* dass.

מתאכלי (bBabB 86ᵃ)?

מְתְכַּלְתָּא, מַתְכַּלְתָּא *a. f.* 1. Becken; 2. Gericht.

מַתֶּכֶת *h. f.* Guss, Metall.

מַתַּכְתָּא *a. f.* 1. *ind.* מַתְּכָא Ex 32, 4 Metallguss; 2. *ind.* מַתְּכָא Dt 9, 12, Ri 17, 3 gegossenes Bild.

מְתַל *a.* 1. vergleichen. *pt. pass.* מְתִיל Koh 12, 2 ähnlich; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִמְתְּלוּן Ez 12, 23 Gleichnisrede führen. *Aph. pt.* מַמְתִּיל Ez 21, 5 Gleichnisrede führen. *Itpe.* ähnlich werden, gleichen.

מַתְלָא *a. m.*, *c. s.* מַתְלֵיה Nu 23, 7 Gleichnis, Sinnspruch.

מְתָלָא *a. m.* 1. *ind.* מְתַל Dt 28, 37 Spottrede; 2. Ausrede, Einwand.

מַתְּלָא *a. m.*, *pl. d.* מַתְּלַיָּא Nu 21, 27 Gleichnisdichter.

מַתְלוּתָא *a. f.* Sinnspruch.

מָתַן I *h.*, *pt. pass.* מָתוּן langsam, vorsichtig. *Hi.* 1. warten; 2. vorsichtig sein.

מְתַן I *a.* warten, erwarten. *pt. pass. pl.* מְתִינִין Ct 5, 12 vorsichtig. *Aph.* dass.

מָתַן II *h.* feucht werden, weich werden. *Hi.* dass.

מְתַן II *a.* feucht sein.

מִיתוֹן *x. m.* (μίτος) Faden.

מַתָּן *h. m.* Geben.

מַתְּנָא *a. m.* 1. Gabe; 2. männl. Personenname.

מְתְנָא, מִתְנָא *a. m.* Strick.

מַתָּנָה *h. f.* 1. Gabe; 2. Abgabe.

מַתְנְיָא *a. m.* Mischnalehrer.

מְתְנַיָּא *a. m. pl.* Hüfte.

מַתַּנְיָה männl. Personenname.

מָתְנַיִם *h. m. du.* Hüfte.

מַתְנְיָנָא *a. m.* Mischnalehrer.

מַתְנִיתָא *a. f.* 1. traditionelles Recht; 2. Sammlung desselben.

מַתְּנָן (Nu 21, 33) Ortsname.

מַתַּנְתָּא *a. f.*, *pl. c. s.* מַתְּנָתְכוֹן Nu 18, 29 1. Gabe; 2. Abgabe.

מְתִיקְמַיִם *x. m.* (μεθυστής) Trunkenbold.

מָתַק *h.* 1. süss werden, süss sein; 2. saugen, schlürfen. *Pi.* 1. süss machen; 2. beruhigen; 3. saugen. *Hi.*

süss machen. *Hitp.* 1. süss werden; 2. beruhigt werden.

מְתַק *a.* saugen. *Itpe.* süss werden.

מַתְקוּלְתָא *a. f.* 1. *c.* מַתְקוֹלֶת 2 K 21, 13 Gewicht; 2. Bleilot.

מַתְקְלָא *a. m.*, *ind.* מַתְקַל Jes 8, 14 Anstoss.

מַתְקְלָא (Lv 19, 35) *a. m.* Gewicht.

מַתְקַנְתָּא *a. f.* wohlgeordnete Tradition.

מֻתָּר *h. m.* erlaubt.

מַתְּרָא *a. m.* Schürholz.

מְתֻרְגְּמָן *h. m.* Dolmetscher.

מְתֻרְגְּמָנָא *a. m.*, *ind.* מְתֻרְגְּמָן Gn 42, 23 dass.

מַתְּרוּתָא *a. f.*, *c.* מַתְּרוּת Nu 6, 3 (MS מַתְרוּת) Einweichung (?).

מְתָרְכְתָּא *a. f.*, *ind.* מְתָרְכָא Lv 21, 7 Verstossene, Geschiedene.

מְתוּרִין, מֵיתוּרִין *x. m.* (μεθόριον) Grenzgebiet.

מְתָרְצְתָּא *a. f.* recht geordneter Lehrsatz.

מִתְמַרְמְרוּתָא (?) *a. f.* Verwerfung (?).

מְתֻשָּׁע *h. m.* Zahl von neunen.

נ

נ 1. vierzehnter Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 50.

נָא (= אֲנָא) *a.* ich.

נָא *h.* ich bitte! doch.

נָא *h. m.* 1. halbgar; 2. halbgebrannt.

נאנא (EchR 4, 8) l. נָאנָא (γαγάτης) schwarzer Agtstein (?).

נָאנְגָא s. נַנְגָא.

נָאָה *h. Pi.* schmücken. *Hitp.* 1. sich schmücken; 2. sich vergnügen.

נָאֶה *h. m.* 1. schön; 2. geziemend.

נָאָה *h. f.* Vorzüglichkeit.

נָאוֶה *h. m.* schön.

נָאוֹסָה Ortsname.

נִאוּף *h. m.* Ehebruch, Unzucht.

נִאוּץ *h. m.* Schmähung.

נִאוּצָא s. נִיאוּצָא.

נָאוֹת s. נָוֶה.

נְאמָאָה *x. a.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.

נָאלָא s. נַלָא.

נֶאֱמָן *h. m.* zuverlässig, insbes. in bezug auf die Entrichtung von Hebe und Zehnten.

נָאנִי s. נַנִי.

נָאַף *h.*, *pt.* נוֹאֵף Ehebrecher, Unzüchtiger. *Pi.* ehebrechen, Unzucht treiben. *Hi.* zum Ehebruch verhelfen.

נְאַף *a. Pa. pt. pl.* מְנָאֲפִין Thr 2, 15 ehebrechen.

נאפון (jSabb 11[d]) l. כאפון, s. אָפוּן.

נָאַץ *h. Pi.* schmähen. *Hitpa.* geschmäht werden.

נָאַק s. נְהַק.

נְאָקָה *h. f.* Stöhnen.

נְאָקָה s. נְקָה.

נְאָקְתָא s. נְקָתָא.

נאתה s. נְעָתָא.

נבא s. אִנְבָּא.

נָבָא *h. Pi. Hitp.* weissagen.

נְבָא *a. Itpa. pt. pl.* מִתְנַבְּן Nu 11, 25 dass.

נְבַב *a.* hervorkommen.

נִבְבָא *a. m.* Trieb, Zweig.

נִבְבָא *x. m.* kleines Gefäss. S. אַנְבַּב.

נוּבְדִּיקוֹס s. לוּבְדִּיקוֹס.

נָבָה *h. Pi.* aufflammen machen.

נְבוֹ 1. Name eines Berges; 2. Name einer Gottheit.

נְבוּאָה *h. f.* Weissagung, Prophetie.

נְבוּאָתָא, נְבוּתָא *a. f.*, *ind.* נְבוּאָה Gn 15, 1 dass.

נָבוּב *h. m.* hohl.

נְבוּז *x. m.* Herrschaft.

נִבּוּל נִבּוּל *h. m.* 1. Hässlichmachen. נִבּוּל הַפֶּה hässliche Rede; 2. Kakophemie für Verehrung eines Götzen.

נְבוּלָא *a. m.* verworfener Mensch.

נְבוּרָיָא. כְּפַר נ׳ Ortsname.

נִבְזָא *a. m.* Loos.

נְבוּזְבְּזְתָּאךְ *x. m.* Diener der Oberherrschaft, Statthalter.

נְבִזְבְּתָא *x. f., pl.* נְבִזְבָּן Jer 40, 5 (MS מַנְיָזְבָן), נְבִזְבָּן Geschenk.

נָבַח *h.* bellen.

נְבַח *a., inf.* מִבַּח Ex 11, 7, Jes 56, 10 dass. *Pa.* 1. dass.; 2. dumpf tönen.

נִבְחַן Name eines Götzen.

נְבָט (Jes 60, 7) Name einer Landschaft.

נָבַט *h. Pi.* einen Blick thun. *Hi.* 1. blicken; 2. sichtbar machen.

נְבַט *a.* emporkommen.

נְבָטִי *h. m.* Nabatäer.

נְבָטָיָה *a. m.* dass.

נָבִיא *h. m.* Prophet.

נְבִיָא (Gn 20, 7) *a. m.* dass.

נְבִיאָה *h. m.* Prophetin.

נְבִיאוּת *h. f.* Prophetie.

נְבִיאוּתָא *a. f., c.* נְבִיאוּת Ex 14, 31 dass.

נְבִיאֲתָא (Ex 15, 20) *a. f.* Prophetin.

נְבִיָה *h. f.* Laub.

נְבִיוֹת Ortsname.

נְבִיוּתָא *a. f.* Prophetie.

נְבִילְתָא, נְבֵילְתָא *a. f., ind.* נְבִילָא Lv 7, 24, *c.* נְבִלַת Lv 5, 2, *c. s.* נְבִילְתָךְ Dt 28, 26 Leichnam, Aas.

נְבִירוּ (?) Ortsname.

נָבַל I *h.* welken und abfallen (vom Laub). *Pi.* abwerfen. *Hitp.* zur נְבֵלָה werden.

נָבַל II *h. Pi.* schänden. נִבֵּל פִּיו hässliche Reden führen. *Hitp.* sich verächtlich machen.

נְבַל *a.* verächtlich werden. *Pa. pt.* מְנַבֵּיל Am 6, 8 schänden, verächtlich machen.

נֶבֶל, נֵבֶל *h. m.* 1. Lederflasche; 2. Harfe.

נִבְלָא (Gn 4, 21) *a. m.* dass.

נַבְלָא *a. m.* Webstuhl.

נְבֵלָה *h. f.* 1. Leichnam, Aas; 2. Tier, dessen Fleisch durch nichtrituelle Schlachtung unbrauchbar wurde.

נְבָלָה *h. f.* 1. Hässliches, Obscönität; 2. Untergang.

נַבְלוּת *h. f.* dass.

נְבַלָּתָה Ortsname.

נִבְלְתָא I *a. f.* Hässliches.

נִבְלְתָא II *a. f., ind.* נִבְלָא Jes 34, 4 (MS נְבָלָא) abfallende Feige.

נָבַע *h.* sprudeln. *Hi.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.

נְבַע *a.* 1. dass.; 2. aufbrausen; 3. sprechen. *Aph.* 1. sprudeln lassen; 2. sprechen.

נִבְעָה (?) *h. f.* Pflanzenname. S. נִגְעָה.

נָבַר *h.* wühlen.

נְבַר s. נוֹבֵר.

נִבְרָא *a. m.* Bast am Grunde der Palmzweige.

נִבְרְזָא s. נִפְרְזָא.

ניבריות (jErub 23[a]) l. עֵירוּבוֹ (?).

ניבריא (Hi 18, 9) l. פִּיבְרָיָא.

נִבְרֶכֶת *h. f.* Teich.

ניבריקוס (jKil 31[c]) l. נוּבְדִּיקוֹס.

נִבְרֶשֶׁת *h. f.* Leuchter.

נִבְרַשְׁתָּא (Ze 1, 12) *a. f.* dass.

נֶגֶב *h. m.* 1. trockner Boden; 2. Ortsname.

נָגַב I *h.* trocken sein. *pt. pass.* נָגוּב trocken. *Pi.* 1. trocknen; 2. abreiben. *Hitp.* trocken werden.

נָגַב II *h. Hi.* nach Süden gehen.

נְגַב, נְגוּב, נְגִיב *a., pf.* 3 *pl.* נגובו Gn 8, 13 trocken werden. *Pa. inf.* נַגָּבָא Ct 1, 9 trocken machen. *Itpe.* trocken werden.

נִגְבָּא *a. m.* Trockenheit.

נֶגֶד *h.* כְּנֶגֶד 1. gegenüber; 2. entsprechend.

נָגַד I *h. Pi.* geisseln.

נָגַד II *h. Hi.* ansagen, bezeugen. *Ho.* bezeugt werden.

נְגַד *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נְגַדוּ Gn 37, 28 ziehen, hinziehen, wegziehen; 2. wegraffen; 3. Gn 39, 21 ausbreiten; 4. *inf.* מִנְגַּד Ct 7, 5 geisseln; 5. *pt. pl.* נָגְדִין Dt 33, 22 fliessen; 6. *pt. pl.* נָגְדִין Jes 30, 24 dahinwandern, gehen; 7. *pf.* 3 *pl.* נְגַדוּ Jer 6, 4 schwinden. *Pa.* geisseln. *Aph.* geisseln lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְנְגִיד Jes 34, 11 gezogen werden; 2. *pf.* 3 *pl. f.* אִתְנְגִידוּ Jos 4, 19 sich herausziehen; 3. gegeisselt werden; 4. *pf.* אִתְנְגִיד Gn 35, 29 davonziehen, sterben; 5. *imp. pl.* אִתְנְגִידוּ Ex 12, 21 ausziehen; 6. weggerafft werden; 7. *pt. pl. m.* מִתְנַגְּדִין Jes 44, 3 sich ergiessen.

נִגְדָּא I *a. m.* Geisselung.

נִגְדָּא II *a. m.* 1. *pl.* נִגְדִין Jes 41, 18 Steppe (?); 2. *pl.* נִגְדִין Jes 44, 4, נִגְדִין Jes 30, 25 Fluss; 3. Zug, Ziehen.

נִגְדָּא l. נִגְרָא.

נַגְּדָא, נִגְדָא *a. m.* 1. Zieher, Schlepper; 2. Führer; 3. Geissel; 4. männl. Personenname.

נַגַּדְתָּא *a. f.* Leithammel.

נָגַהּ *h. Hi.* 1. scheinen lassen; 2. korrigieren. *Ho. pt.* מֻגָּהּ korrigiert.

נְגַהּ *a.* dunkel werden.

נֹגְהָא, נְגָהָא (Jes 14, 12) *a. m.* Planet Venus (eigentl. Glanz). *pl.* נָגְהֵי 1. Morgenlicht; 2. Anbruch des Kalendertags (Abend).

נִגְהָקָא *x. m.* Vorderseite.

נִגּוּב *h. m.* Trocknen.

נְגוּבָא *a. m.* trocken.

נָגוֹד *h. m.* Führer.

נְגוֹדָא *a. m.*, *pl.* נְגוֹדִין Ri 2, 16 dass.

נְגוֹדָא *a. m.* Zweigende.

נְגוֹטָא *a. m.* Becher.

נִגּוּן *h. m.* Melodie, Musik.

נִגּוּנָא *a. m.*, *c.* נִגּוּן Ez 26, 13 dass.

נְגָוָתָא *a. f. pl.*, *ind.* נְגָוָן Gn 25, 3 1. Inseln, Küstenländer; 2. Inselbewohner.

נָגַח *h.* stossen. *Pi.* dass. *Hi.* stossen machen. *Hitp.* einander stossen.

נְגַח *a.*, *ipf.* יִגַּח Ex 21, 28 dass. *Pa.* dass. *Aph.* s. נוּחַ.

נַגְּחָא *a. m.*, *ind.* נַגָּח Ex 21, 29 stössig.

נַגְחָן *h. m.*, *f.* נַגְחָנִית stössig.

נַגְחָנָא, נִגְחָנָא *a. m.* dass.

נְגִיבָא *a. m.* trocken.

נָגִיד I *h. m.* hinfällig, sterbend.

נָגִיד II *h. m.* Fürst, Führer.

נְגִידָא *a. m.* 1. *ind.* נְגִיד Ex 25, 18 getrieben (von Metallarbeit); 2. Strömung; 3. *c.* נְגִיד Ru 1, 1 (MS נְגוֹדֵי!) Leitung; 4. *pl. d.* נְגִידַיָּא Ru 1, 1 (MS נְגוֹדַיָּא) Leiter; 5. l. נַגִּירָא.

נְגִידוּתָא s. נגידותא.

נְגִידְתָא *a. f.* Beschwörung.

נְגִיחָה *h. f.* Stossen.

נְגִינָה *h. f.* 1. Musik; 2. (später) Accent.

נְגִינְתָא *a. f.* Saiteninstrument.

נְגִיפָה *h. f.* Stossen.

נַגִּירָא *a. m.* lang.

נְגִירוּתָא *a. f.* Länge.

נְגִישָׁא *a. m.* stössig.

נְגִישָׁה *h. f.* 1. Nahen; 2. Gebrauch von נָגַשׁ.

נִיגְמֵי, נִיגְמֵי פוּגְנָן (Est II 3, 13) s. בונני.

נָגַן *h. Pi.* spielen (auf Saiten).

נְגַן *a. Pa. pt.* מְנַגֵּן 2 K 3, 15 dass.

נַגְנָא, נְגָאנָא *a. m.* Mulde, Vertiefung.

נִיגְנֵי s. בונני.

נִגְנִיעָר Ortsname.

נָגַם *h.* essen.

נְגַם *a.* dass.

נִגְסְטְרֵי *x. m.* (ὀνυχιστήριον) Nagelscheere. S. גְּנוֹסְקְרָא.

נָגַע *h.* 1. berühren; 2. eintreffen; 3. נוֹגֵעַ בְּעֵדוּתוֹ er hat Interesse an seinem Zeugnis. *Pu. pt.* מְנֻגָּע aussätzig. *Hi.* 1. eintreffen, erreichen; 2. betreffen; 3. eintreffen. *Ho.* in Berührung kommen. *Hitpa.* behaftet sein.

נְגַע a. berühren. *Pa. pt. pass.* מְנַגַּע aussätzig. *Aph.* berühren machen. *Itpa. pf.* אִתְנַגַּע Jes 6, 1 aussätzig werden.
נֶגַע h. m. Aussatz. *pl.* נְגָעִים Name eines Talmud-Traktats.
נִגְעָה h. f. 1. Nachteil (?); 2. l. נְגִעָה.
נָגַף h. stossen. *Ni.* gestossen werden. *Hitp.* sich stossen.
נְגַף a., *ipf.* יִגּוֹף Ex 21, 35 dass. *Pa.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְנַגְּפָן Jer 13, 16 sich stossen.
נֶגֶף h. m. Plage.
נָגַר h. *Pi.* sägen.
נְגַר a. 1. lang sein; 2. *pt. pl.* נָגְרִין Jes 8, 6 (MS נָגְדִין) fliessen; 3. *pt.* נָגִיר Jes 10, 15 (MS נָגִיד) sägen. *Pa. pf.* 3 *sg. f.* נַגְּרַת Jon 2, 7 (MS נַגְּדַת) verriegeln.
נֶגֶר h. m. Riegel.
נַגָּר h. m. Tischler, Zimmermann.
נֶגֶר h. m. Wasserkanal.
נֶגֶר (Est II 3, 1) männl. Personenname.
נִגְרָא a. m. Riegel.
נִגְרָא a. m. 1. Kanal; 2. Gang, Schritt.
נִגְרָא a. m. Länge.
נַגָּרָא a. m. 1. Jes 44, 13 *ind.* נַגָּר Ex 35, 35 Tischler, Zimmermann; 2. Meister, Künstler; 3. נַגַּר טוּרָא Lv 11, 19 Wiedehopf.
נַגָּרוּת h. f. Zimmerarbeit.
נַגָּרוּתָא a. f., c. נַגָּרוּת Ex 31, 5 Kunstfertigkeit.
נַגָּרִי männl. Personenname.
נָגַשׂ h. drängen. *pt.* נוֹגֵשׂ Aufseher.
נָגַשׁ h. *Ni.* nahen. *Hi.* herbeibringen.
נַגְשָׁנָא a. m. stössig.
נְדָא I (2 K 9, 33) a. 1. spritzen; 2. aussprengen, verbreiten. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg.* יַדֵּי Lv 6, 20 sprengen; 2. werfen. *Ittaph. ipf.* יִתַּדֵּי Nu 31, 23 gesprengt werden.
נְדָא II a. 1. sich abtrennen; 2. verbannt sein. *Pa.* 1. *pf.* נַדֵּי Est II 6, 1, *f.* fernhalten; 2. in den Bann legen.
נָדַב h. 1. freiwillig thun; 2. einen bestimmten Gegenstand geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hitp.* dass.
נְדַב a. *Pa. pt. pl.* מְנַדְּבִין Jes 13, 2 freiwillig thun. *Itpa.* einen bestimmten Gegenstand geloben.
נְדָבָה männl. Personenname.
נְדָבָה h. f. 1. freiwillige Gabe; 2. freiwilliges Opfer.
נְדָבוּתָא a. f. Freiwilligkeit.
נִדְבָּךְ x. m., *pl.* נִדְבָּכוֹת, נִדְבָּכִין 1. Steinreihe; 2. Steinplatte; 3. Mauer; 4. männl. Personenname.
נִדְבָּכָא x. m., *ind.* נִדְבָּךְ Hag 2, 15 dass.
נִדְבָּכָה x. f. Name eines heidn. Festes.
נִדְבְּתָא (Lv 7, 16) a. f., c. נִדְבַת Dt 16, 10 freiwillige Gabe (Opfer).
נָדַד h. 1. erschüttern; 2. lose sein; 3. fliehen. *Pi.* weichen machen. *Hitp.* erschüttert werden. *Pilp.* schütteln. *Hitpalp.* sich bewegen.
נְדַד a., *pf.* 3 *f. sg.* נַדַּת Est II 6, 1 weichen, sich entfernen. *Pa. Aph. pt.* מַנִּיד Dt 28, 26 verscheuchen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְנַדַּדוּ Est II 6, 1 (nicht MS) sich bewegen; 2. sich entfernen.
נְדִידְתָא a. f. Weichen.
נָדָה h. *Pi.* in den Bann thun. *Pu. pt.* מְנֻדֶּה Gebannter. *Hitpa.* in den Bann gethan werden.
נִדָּה h. f. 1. Menstruation (bez. Beobachtung derselben); 2. Menstruierende; 3. Name eines Talmudtraktats.
נִדּוּי h. m. 1. Absonderung; 2. Bann.
נִדּוּיָא a. m. Bann.
נְדוֹנָא a. m. Heuschreckenart.
נְדוּנְיָא a. m. Aussteuer.
נָדַח h. *Hi.* verführen (zum Götzendienst). *Ni. Ho.* 1. verführt werden; 2. verstossen werden.
נְדַח a., *inf. c. s.* מִדְחָהּ 2 K 4, 27

Soc 59 wegstossen. *Itpa.* weggestossen werden.

נדידא s. נְדִירָא.

נֶדֶן *h. m.* 1. Walkerbassin; 2. Heuschreckenart.

נוּדָן *h. m.* Olivenart.

נְדִירָא *a. m., pl. d.* נְדִירַיָּא (jSabb 7ᵃ)?

נְדַל *h. m.* Tausendfuss.

נְדַלָּא *a. m.* dass.

נִדְמָה *h. m.* ähnlich Gestaltetes (Missgeburt, bei welcher ein Tier einer anderen Tiergattung ähnelt).

נָדָן *h. m.* Scheide.

נְדָנָא, נִדְנָא *a. m., c.* נִדְנַהּ 1 S 17, 51 (MS לְדָנַהּ) dass.

נִדְנֵד s. נָדַד.

נִדְנוּד *h. m.* 1. Umherirren; 2. Annäherung.

נָדַף *h.* duften.

נְדַף *a., pt.* נָדֵיף Ct 4, 10 dass. *Itpe.* wehen.

נָדַר I *h. Hi.* abschüssig machen.

נָדַר II *h.* geloben. *Ni.* gelobt werden. *Hi.* ein Gelübde auferlegen. *Ho.* durch ein Gelübde gebunden werden.

נְדַר I *a. Pa. pf.* נַדַּר Gn 29, 3 (MS נַגְדַּר) herabwälzen. *Aph.* dass.

נְדַר II *a., ipf.* יִדַּר Nu 30, 3 geloben. *Aph.* ein Gelübde auferlegen.

נֶדֶר, נֵדֶר *h. m.* Gelübde, Gelübdeopfer. *pl.* נְדָרִים Name eines Talmudtraktats.

נִדְרָא (Lv 7, 16) *a. m.* dass.

נַדְּרָן, נַדַּר *h. m., f.* נַדְּרָנִית, נַדֶּרֶת im Übermass Gelübde aussprechend.

נדרשיר l. נַרְדְּשִׁיר.

נִדְּתָא *a. f., c. s.* נִדְּתְהוֹן Est II 3, 8 1. Menstruation; 2. Menstruierende.

נָה *a.* wir.

נְהָא *a. Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְנְהִיאוּ 1 S 7, 2 sich sammeln, sich anschliessen.

נָהַג *h.* 1. führen; 2. üben, als Brauch haben. *Hi.* 1. treiben; 2. leiten; 3. als Brauch einführen. *Hitp.* 1. geführt werden; 3. sich führen.

נְהַג *a.* 1. führen; 2. *pf.* 3 *pl.* נְהַגוּ Thr 1, 8 üben, als Brauch haben. *Itpa. pt. f.* מִתְנַהֲגָא Ru 7, 7 bräuchlich sein.

נִהוּג *h. m.* Leitung.

נְהוּמִיתָא *a. f.* 1. *ind.* נְהוּמֵי Jes 5, 29 (MS נִיהוּמֵי) Knurren; 2. Brausen.

נְהוֹנָךְ Ortsname.

נְהוֹרָא (Gn 1, 16) *a. m.* 1. Licht; 2. Augenlicht. סַגִּיא נְהוֹרָא blind.

נְהוֹרַי männl. und weibl. Personenname.

נְהוֹרִיתָא *a. f.* 1. Blindheit; 2. weibl. Personenname.

נֶהֱוֵי *a.* (*ipf.* v. הֲוָה) es sei. נֶהֱוֵי דְ wenn auch.

נְהִי *h. m.* Klage.

נְהִילַי männl. Personename.

נְהִימָה *h. f.* Girren.

נְהִיקָא *a. m.* Schreien (des Esels).

נְהִירָא männl. Personenname.

נָהַל *h. Pi.* leiten.

נְהַל *a.* sieben.

נָהַם *h.* 1. brüllen (v. Löwen); 2. girren (v. d. Taube). *Pi.* dass.

נְהַם *a.* 1. *ipf.* יִנְהוֹם Jes 5, 29 dass.; 2. girren; 3. stöhnen. *Pa. pf.* 1 *sg.* נַהֲמִית Jes 38, 13, *pt. pl.* מְנַהֲמִין Jes 8, 19 1. dass.; 2. murmeln. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַהֲמוּן Ez 24, 23 (MS תִּנַּהֲמוּן) erstöhnen.

נַהֲמָא *a. m.* 1. Brod; 2. Beiwohnung.

נְהָמָה *h. f.* 1. Stöhnen; 2. Brausen.

נְהָמוּתָא *a. f.* dass.

נְהָמְתָא *a. f., c. s.* נְהָמְתְהוֹן Sac 11, 3 (MS נִיהוּמַתְהוֹן) dass.

נַהְפְּכָנוּתָא *a. f.* Verkehrtheit.

נָהַק *h.* schreien (v. Esel).

נְהַק *a.* dass. *Pa.* dass.

נָהַר *h. Hi.* erleuchten.

נְהַר I (Gn 44, 3) *a.* hell werden, leuchten. *pt. pass.* נְהִיר 1. leuchtend, heiter; 2. sich erinnernd. *Pa. pt. pl.* מְנַהֲרִין Ct 5, 12 leuchten, erleuchten. *Aph. ipf.* יַנְהַר Nu 6, 25 1. dass.; 2. heiter

blicken; 3. sich erinnern. *Itpe. ipf.* 2 *f. sg.* תִּתְנַהֲרִין Jes 60, 5 hell werden, erleuchtet werden.
נְהַר II *a. Itpa.* als Strom fliessen.
נָהָר *h. m., pl.* נְהָרִים, נְהָרוֹת Strom.
נַהֲרָא (Gn 2, 13) *a. m., pl. d.* נַהֲרַיָּא Ex 8, 1 dass.
נְהָרָא *a. m.* Licht.
נְהַרְבֵּל Ortsname.
נְהַרְבְּלָאָה *a. m.* aus Neharbel.
נְהַרְדְּעָא Ortsname.
נְהַרְדְּעָאָה *a. m.* aus Nehardea.
נו. הי די נו ההן נו 1. הָהֵנּוּ dieses ist. 1. הֵידֵינוּ welcher ist?
נוֹא Ortsname.
נוֹא, נוֹאי *h. m.* Schönheit, Zierde.
נוֹאיָא *a. m., ind.* נוֹאי Thr 2, 15 (MS יָאוּת) dass.
נוֹב Ortsname.
נוּב *h. Hi.* sich bewegen.
נוֹבָא *a. m., ind.* נוֹב Hos 8, 7 Frucht.
נוֹבֶלֶת *h. f.* 1. vor der Reife abgefallene Frucht; 2. unvollkommenes Gegenstück.
נוֹבַר *a.* wühlen.
נוֹגַהּ *h. m.* Planet Venus.
נוּד *h.* sich bewegen. *Ho.* weggenommen sein.
נוּד *a.* 1. *pt.* נָאִיד 1 K 14, 15 sich bewegen, schwanken; 2. bedauern (Kopf schütteln). *Aph.* 1. *pt.* מָנִיד Lv 26, 6 aufscheuchen; 2. *ipf.* יָנִיד Ze 2, 5 schütteln. *Itpe.* weggescheucht werden.
נוֹד *h. m., pl.* נוֹדוֹת Schlauch.
נוֹדָא (1 S 19, 13) *a. m.* dass.
נָוָה *h. Ni.* sich schmücken. *Pi. Hi.* 1. schmücken; 2. preisen. *Hitp.* sich schmücken, eitel sein.
נָוֶה I *h. m.* schön.
נָוֶה II *h. m.* 1. Wohnung; 2. *pl.* נְאוֹת Trift; 3. Ortsname.
נָוָה *h. f.* Wohnung.
נוֹהַג *h. m.* Brauch. בְּנוֹהַג in der Regel.

נִוּוּל *h. m.* Verunstaltung, Schändung.
נִוּוּלָא *a. m., c.* נִוּוּל Thr 3, 51 (MS נִיוּוּל) dass.
נוּז *h.* zwirnen (?).
נוּז *a.* dass.
נוּחַ *h.* 1. ruhen; 2. ruhig sein. *Ni. pf.* נִנּוֹחַ ruhig werden, sich erholen. *Hi.* 1. *pf.* הֵנִיחַ beruhigen; 2. *pf.* הִנִּיחַ 1. hinlegen; 2. lassen; 3. zurücklassen. *Ho. pf.* הֻנַּח hingelegt werden.
נוּחַ *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נָחַת Gn 8, 4 zur Ruhe kommen, sich niederlassen. נ׳ נַפְשֵׁיהּ sterben; 2. *pf.* נָח Gn 2, 2 ruhen. *Aph.* 1. *ipf.* יָנִיחַ Dt 25, 19 Ruhe verschaffen, beruhigen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲנִיחַ Ez 24, 13 ruhen lassen; 3. *pf.* אַנַּח, *imp.* אַנַּח (!) Ex 32, 10 lassen. *Itpe. pf.* אִתְּנַח, אִנַּח 1. annehmbar sein. תִּנַּח es mag auf sich beruhen; 2. hingelegt werden. *Itpa.* beruhigt werden, sich erholen.
נוֹחַ *h. m.* 1. beruhigt; 2. sanft; 3. gut; 4. Ruhe.
נוּט *a. Aph.* aufschrecken.
נַוְטָא *x. m.* (ναύτης), *pl.* נַוְטִין Schiffer.
נַוְטָאָה *a. m.* Nabatäer.
נַוְטָאָה *a. m.* Bewohner des Nomos Neut in Ägypten.
נָוְטִי *h. m.* dass.
נוֹי *h. m.* Schönheit.
נָוָי Ortsname.
נוֹךְ *h. m.* Ohrknorpel.
נָוַל *h.* hässlich werden. *Pi.* verunstalten. *Pu. pt.* verunstaltet.
נְוַל I *a.* hässlich, unansehnlich werden. *Pa.* verunstalten. *Itpe.* hässlich werden.
נְוַל II *a.* weben.
נַוְלָא *a. m.* 1. *c.* נְוַל Jes 38, 12 (MS נְחַל) Gewebe; 2. Webstuhl; 3. Personenname (?).
נַוְּלָא *a. m.* Weber.
נוֹלָד *h. m.* 1. soeben Entstandenes; 2. erst später Kommendes.

נְוָלִיתָא *a. f., ind.* נְוָלִי Est II 8, 15 Misthaufen.

נום I *h.* sagen.

נום II *h. Hitpalp.* הִתְנַמְנֵם einschlummern.

נום *a.* schlummern. *Palp. Itpalp.* dass.

נוֹמִיתָא *a. f.* Schlummer.

נון Buchstabe Nun.

נוּנָא *a. m., pl. c.* נוּנֵי Ex 7, 21 Fisch.

נוונא (bGitt 69[b]) l. נוּנָא.

נָוָנָה *h. Pass.* הִתְנַוְנָה hinschwinden.

נְוַנִי *a. Itpa.* dass.

נוס *h.* fliehen.

נָוֹס *x. m.* (ναός) Tempel.

נוע *h. Pilp.* schütteln.

נוע *a.* sich bewegen. *Palp.* schütteln.

נוף *h. Hi.* הֵנִיף 1. schwingen; 2. wedeln (mit dem Fächer). *Pilp.* hin- und herbewegen. *Hitpalp.* hin- und herbewegt werden. *Hitpal.* 1. sich emporschwingen; 2. sich hin- und herbewegen.

נוף *a.* sich hin- und herbewegen. *Aph. imp. pl.* אָנִיפוּ Jes 13, 2 schwingen. *Itpal.* sich hin- und herbewegen.

נוף Ortsname (Memphis).

נוף *h. m.* Wipfel.

נוֹפָא *a. m., c. s.* נוֹפֵיהּ 2 K 19, 30 dass.

נוֹפֶךְ *h. m.* ein Edelstein.

נוֹפֶת *h. f.* 1. Honigseim; 2. Mehlstaub.

נוץ *h. Hi.* 1. blühen; 2. glänzen; 3. sprossen machen.

נוץ *a.* blühen. *Aph.* 1. *pf.* אָנֵיץ Nu 17, 23 blühen; 2. glänzen.

נוֹצָה *h. f.* 1. Gefieder; 2. Haar.

נוֹצָה *h. f.* Mist.

נוֹצִיצָא *a. m.* Schwungfeder.

נוֹצְרִי *h. m.* Nazarener, Christ.

נוֹקֵד *h. m.* 1. Hirt; 2. Lamm.

נוקל. ההן נ׳ (jJeb 11[a]) l. הָהֵנוּ קַל.

נור s. נִיר.

נוּרָא (Lv 19, 6) *a. m.* Feuer.

נוּרְה *h. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).

נוּרִי männl. Personenname.

נוּרִיתָא *a. f.* Hahnenfuss (*Ranunculus*).

נְוָתִי *h. m.* Nabatäer.

נוֹתָר *h. m.* Übriggebliebenes, insbes. über die vorgeschriebene Zeit zurückgebliebenes Opferfleisch.

נָזָה *h. Hi.* sprengen. *Ho.* gesprengt werden.

נְזַהּ *a.* brüllen, anschreien.

נְזְהָא *a. m.* Anschreien.

נְזוּפָא *a. m., c.* נְזוּף Koh 7, 5 (MS טָב) Tadel.

נָזַז *h.* schwanken. *Ho.* dass. (?).

נָזַח *h.* wackeln. *Hi.* bewegen. *Ho.* wanken.

נְזְיָא *a. m.* Korn (einer Schote).

נָזִיד *h. m.* Gericht, Speise.

נְזִיהוּתָא *a. f.* Anschreien.

נזיוה (NuJI 5, 28, MS וזיוה) l. וְזִיוַהּ, s. זִיוָא.

נָזִיחַ Entstellung von נָזִיר.

נְזִיפָה *h. f.* Verweis.

נְזִיפוּתָא (Koh 10, 12) *a. f.* Verweis, Drohung.

נָזִיק Entstellung von נָזִיר.

נָזִיק *h. m.* Beschädigung. *pl.* נְזִיקִין Name einer Mischnaordnung und eines Talmudtraktats.

נָזִיר *h. m.* 1. Nasiräer; 2. enthaltsam.

נְזִירָא (Nu 6, 13) *a. m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.

נְזִירָה *h. f.* Enthaltsamkeit.

נְזִירוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Nasirat.

נְזִירוּתָא *a. f., ind.* נְזִירוּ Nu 6, 2 Nasirat.

נְזַיְתָא *a. f.* 1. Brauen; 2. Braubottich.

נָזַל *h.* fliessen. *Pi. Hi.* fliessen lassen.

נְזַל *a.* fliessen.

נְזָלָא *a. m.* fliessendes Wasser.

נֶזֶם *h. m.* Ohrring.

נָזַף I *h.* drohen, Verweis geben.

נְזַף I (Gn 37, 10) *a.* dass. *Itpe.* Verweis erhalten.

נָזַק II *h. Hi.* beschädigen. *Ni. Ho.* beschädigt werden.

נְזַק II *a.* Schaden leiden. *Pa. pt. pl.* מְנַזְקִין Jer 12, 14 (MS מְנַזְקִין) schädigen.

Aph. ipf. יַנְזִיק Gn 26, 11 dass. *Itpe. Ittaph.* beschädigt werden.

נֵזֶק, נֶזֶק *h. m.* Schaden, Beschädigung.

נִזְקָא (Ex 24, 11) *a. m.* dass.

נָזַר *h.* ein Nasirat geloben. *Ni.* 1. sich weihen; 2. entsagen. *Hi.* 1. sich absagen; 2. ein Nasirat auflegen.

נְזַר *a.* 1. *ipf.* יַזַּר Nu 6, 3 sich enthalten; 2. *ipf.* יַזַּר Nu 6, 12 sich weihen. *Pa.* ein Nasirat geloben. *Itpe.* sich enthalten.

נֵזֶר *h. m.* 1. Nasirgelübde; 2. Haar des Nasir.

נִזְרָא *a. m., c. s.* נִזְרֵיהּ Nu 6, 4 1. Weihe des Nasir; 2. Haar des Nasir; 3. langes Haar.

נֹחַ männl. Personenname. בְּנֵי נ׳ die Noachiden, alle Menschen.

נַחְבִּי männl. Personenname.

נָחָה *h.* leiten.

נַחוּם männl. Personenname.

נִחוּם *h. m.* Tröstung.

נִחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* נִחוּמִין Sach 1, 13 dass.; 2. männl. Personenname.

נְחוּמִי männl. Personenname.

נְחוּנְיָא, נְחוּנְיָה, נְחוּנְיוֹן männl. Personenname.

נִחוּשׁ *h. m.* Wahrsagen, Zaubern.

נְחוּשֶׁת *h. f.* 1. Kupfer; 2. Boden, unterster Teil.

נָחוֹתָא *a. m.* Herabsteigender. נָחוֹת יַמָּא Seefahrer.

נָחִיל *h. m.* Schwarm, bes. Bienenschwarm.

נְחִילָא *a. m.* dass.

נְחִילָה *h. f.* Erbteil.

נְחִיצָה *h. f.* Antreibung, Drängen.

נָחִיר *h. m.* Öffnung.

נְחִירָא *a. m.* Nasenloch, Nase.

נְחִירָה *h. f.* 1. Tötung durch Stich; 2. Bluterguss.

נְחִיתְתָא *a. f.* Herabkommen.

נָחַל *h.* in Besitz nehmen. *Hi.* zum Besitz geben.

נַחַל *h. m.* Bachthal, Thalbach.

נַחְלָא (Nu 13, 23) *a. m.* dass.

נַחֲלָה *h. f.* 1. Erbschaft; 2. Erbe.

נָחַם *h. Pi.* trösten. *Ni. Hitp.* 1. sich trösten; 2. bereuen.

נְחַם *a. Pa. pf.* נַחֵים Gn 50, 21 dass. *Itpa. pf.* אִתְנַחַם Gn 24. 67, 2S 13, 39 getröstet werden, sich trösten.

נֶחָמָה *h. f.* Tröstung.

נְחֶמְיָה männl. Personenname.

נַחְמָם *h. m.* Bader.

נַחְמָן, נַחְמָנִי männl. Personenname.

נֶחָמְתָא, נְחָמְתָא *a. f., pl. d.* נֶחָמָתָא 2 S 23, 1 Tröstung.

נַחְנָא (Thr 5, 7, MS אֲנַחְנָא) *a.* wir.

נָחַר I *h.* 1. durchbohren, durch Stich töten; 2. aus einer Öffnung fliessen lassen. *Pi.* durchbohren.

נָחַר II *h. Pi.* schnauben, anschnauben.

נְחַר I *a.* durch Stich töten.

נְחַר II *a.* schnauben, anschnauben.

נַחֲרְתָא *a. f.* Schnauben, Wut.

נָחַשׁ *h., pt.* נוֹחֵשׁ Wahrsager. *Pi.* wahrsagen, als Omen betrachten.

נְחַשׁ I *a. Pa. ipf.* 2 *pl.* תְּנַחֲשׁוּן Lv 17, 26 1. wahrsagen; 2. beobachten.

נְחַשׁ II *a. Aph.* verkupfern.

נָחָשׁ *h. m.* 1. Schlange; 2. eine Augenkrankheit; 3. Teil einer Zwiebel.

נַחַשׁ *h. m.* 1. Wahrsagerei; 2. Vorbedeutung.

נַחְשָׁא I *a. m.* dass.

נַחְשָׁא II männl. Personenname.

נְחָשָׁא (Gn 4, 22) *a. m.* Kupfer, Erz.

נַחָשָׁא *a. m., pl. d.* נַחָשַׁיָּא Wahrsager, Zauberer.

נַחְשׁוֹל *h. m.* stürmisches Meer.

נַחְשׁוֹלָא *a. m., ind.* נַחְשׁוֹל Jon 1, 4 dass.

נַחְשִׁירְכַן (Gn 25, 27) *x. m.* Jäger.

נְחֻשְׁתָּן (2 K 18, 4) Bezeichnung eines Schlangenidols im Tempel.

נְחַת (Gn 12, 10) *a.* herabsteigen. *Aph. pf.* אַחֵית Gn 2, 5 1. herabkommen lassen; 2. niederlegen, niedersetzen.

Itpe. herabkommen. *Ittaph. pf.* אִתַּחַת Gn 39, 1 herabgebracht werden, herabgestürzt werden.

נַחַת *h. f.* 1. Sichniederlassen; 2. Gemächlichkeit, Sanftmut. בְּנַחַת 1. bequem; 2. ruhig. נַחַת רוּחַ Gefallen.

נַחְתּוֹם *h. m.* Bäcker.

נַחְתּוֹמָא (Gn 40, 1) *a. m.* dass.

נַחְתּוֹמְרָא *a. m.* Bäckerladen.

נַחְתְּתָא *a. f., c.* נַחְתַּת Ex 16, 13 (MS נַחֲתַת) Herabfallen.

נְטָא *a.* sich neigen. *Aph.* neigen machen, zuschreiben.

נָטָה *h.* 1. sich neigen; 2. spannen; 3. beugen. *Hi.* 1. neigen machen, beugen; 2. entscheiden. *Ho. pt.* מֻטֶּה geneigt.

נְטוֹזָא männl. Personenname.

נְטוֹלָא s. נַטְלָא.

נָטוּף *h. m.* Überfluss.

נָטוֹף *h. m.* tropfend.

נְטוֹפָא (Ex 30, 34) *a. m.* wohlriechendes Harz.

נְטוֹפָה. בֵּית נ' Ortsname.

נְטוֹפְתָא, נְטוֹפִיתָא *a. f.* Tropfen.

נְטוֹפָתִי *h. m.* aus Netopha.

נְטוֹרָא *a. m.* 1. Wächter; 2. Beobachter.

נָטוּשׁ *h. m.* Fortgegangener, Flüchtling.

נוֹטִי *x. m. pl.* (*notus*) bekannt.

נְטִיָּה *h. f.* Ausspannen.

נְטִילָא *a. m.* schwer.

נְטִילָה *h. f.* 1. Nehmen. נְטִילַת יָדַיִם das Waschen der Hände, vor und nach der Mahlzeit. נ' רְשׁוּת das Nehmen der Erlaubnis; 2. Abnehmen. נְטִילַת נְשָׁמָה Tötung.

נְטִילוּתָא *a. f.* Händewaschen.

נְטִיעָה *h. f.* 1. Pflanzen, Pflanzung; 2. Pflanze; 3. Aufspannen.

נְטִירָא *a. m., ind.* נְטִיר Ex 12, 42 beobachtet, zu beobachten.

נְטִירָה *h. f.* Bewahren, Nachtragen.

נְטִירוּתָא *a. f.* Bewachung.

נְטִישָׁה *h. f.* Verlassen, Aufgeben.

נָטַל *h.* 1. nehmen, wegnehmen; 2. die Hände waschen (auch mit יָדָיו). *Ni.* 1. genommen werden; 2. gewaschen werden. *Hi.* 1. werfen, legen, giessen. הִטִּיל מַיִם Wasser lassen; 2. entwickeln; 3. versehen. הִטִּיל שָׁלוֹם Frieden stiften. *Ho. pt.* מֻטָּל 1. gelegt; 2. versehen.

נְטַל *a.* 1. *imp.* טוֹל Ex 14, 16 aufheben; 2. *pf.* נְטַל Nu 23, 7 erheben, anheben (einen Spruch); 3. *inf.* מִטַּל Ex 25, 14 tragen; 4. *ipf.* 1 *pl.* נִטּוֹל Gn 33, 12 ziehen; 5. *ipf.* 2 *pl.* תִּטְּלוּן Gn 45, 19 nehmen. *Pa.* 1. *pt. c. s.* מְנַטְּלֵיהוֹן Ex 32, 11 tragen; 2. *pt. pass. d.* מְנַטְּלָא Jes 57, 15 erheben. *Aph.* 1. *pf.* אַטִּיל Ex 15, 22 ziehen lassen; 2. legen; 3. werfen, schleudern; 4. wegnehmen. *Itpe.* 1. genommen werden; 2. *pf.* אִתְנְטִיל 2 K 9, 25 erhoben (ausgesprochen) werden. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 24, 7 erhoben werden; 2. *ipf.* יִתְנַטַּל Nu 23, 24 sich erheben.

נַטְלָא *a. m.* Schwere.

נַטְלָא *x. m.* (ἀντλίον) Becken. Vgl. אַנְטַל.

נַטְלִיתָא (Hi 14, 30) l. מַלְטִיתָא.

נוֹטִימִי *x. m.* (*notissimus*) das Bekannteste.

נָטַע *h.* 1. pflanzen; 2. einschlagen (von Zeltpflöcken), errichten (ein Zelt). *Ni.* bepflanzt werden.

נֶטַע *h. m.* Pflanzung.

נָטַף *h.* 1. tropfen; 2. tropfen lassen; 3. herabhängen. *Ni.* 1. überfliessen, ablaufen; 2. Überfluss erhalten. *Pi.* triefen. *Hi.* tropfen lassen.

נְטַף *a.* 1. tropfen; 2. senken (?). *Pa.* *Aph.* tropfen lassen.

נָטֵף *h. m.* herabhängend.

נַטְפָא *a. m.* Tropfendes.

נַטְפָא *a. m.* wohlriechendes Harz.

ניטפאות (MidrTeh 48) l. נִימְפָאוֹת, s. נִמְפְּיוֹן.

נַטְפִּיק *x. m.* Naphtasalbe.

נָטַר *h.* 1. bewachen; 2. nachtragen.

נְטַר *a.* 1. *pt. pl.* נָטְרִין Nu 3, 38 bewachen; 2. *pf.* נְטַר Gn 27, 41 bewahren, aufbewahren; 3. *pt.* נָטַר Gn 3, 15 nachtragen; 4. *pt. pl.* נָטְרוּ Dt 33, 9 beobachten, innehalten; 5. erwarten. *Pa.* bewachen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְנְטַר Ho 12, 14 bewacht werden; 2. bewahrt werden; 3. *ipf.* 3 *pl.* יִתְנַטְרוּן Jer 3, 5 nachgetragen werden.

נָטְרָא (1 S 28, 2) *a. m.* Wächter.

נַטְרוֹנָא *a. m.* Beschützer.

נִטְרוֹן *x. m.* (νίτρον) Natron.

נוֹטָרִין *x. m. pl.* 1. (νοτάριος) Notar, Schreiber; 2. (*notoria* sc. *epistola*) Anklageschrift.

נוֹטָרִיקוֹן *x. m.* (νοταρικόν) Andeutung von Wörtern durch ihre Anfangsbuchstaben.

נָטַשׁ *h.* 1. ausstrecken; 2. verlassen. *Pi.* verlassen. *Ni. Pu.* gelöst sein.

נְטַשׁ *a.* 1. verlassen; 2. wegbringen; 3. s. נְשַׁט.

נַטְשָׁא *a. m.* Mist.

נִיא *h. m.* Schönheit, Aussehen (?).

ניאב (jNaz 51[c]) l. שָׁאוּב.

ניאוב (BemR 10) l. שָׁאוּב.

נִיב *h. m.* נִיב שְׂפָתַיִם Oberlippe.

נִיבָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* נִיבוֹהִי Jo 1, 6 Hauzahn; 2. Sehne (?).

נִיהוּ *a. m., f.* נִיהִי er ist. *pl.* נִינְהוּ sie sind.

נִיהוּמִיתָא *a. f., ind.* נִיהוּמֵי Jes 5, 29 (MS נִיהוּמֵי) Knurren.

נִיהוֹרָא *a. m., ind.* נִיהוֹר Gn 6, 16 1. Licht; 2. Lichtöffnung.

נִיהֲלִי *a.* mir. נִיהֲלָךְ, נִיהֲלֵיהּ, נִיהֲלַן, נִיהֲלֵיהוּ dir, ihm, uns, ihnen.

ניו s. נוֹי.

נִיוֹטָאָה *a. m.* Bewohner des ägyptischen Bezirks Neut.

נִיוֹלִי männl. Personenname.

נִיוֹמָא *a. m.* Schläfer.

נִיוֹמְתָא *a. f.* Schlummer.

נִיחַ *h. m.* Ruhe.

נִיחָא (Est II 3, 8) *a. m.* 1. sanft; 2. angenehm, gut; 3. annehmbar; 4. Annehmlichkeit.

נִיחָא (2 S 14, 17) *a. m.* 1. Ruhe; 2. Gemächlichkeit. בְּנִיחַ Gn 33, 14 langsam; 3. Beruhigung; 4. gut.

נִיחָה *h. f.* 1. Ruhe; 2. Beruhigung.

נִיחוּתָא (Est II 8, 13) *a. f.* 1. Beruhigung; 2. Sanftmut.

נִימָא *a. m.* schlafend.

נימא (jNaz 51[c]) l. נוֹמָה, s. נָמָה.

נִין *h. m.* Sprössling.

נִינְהוּ *a.* sie sind.

נִינְוֵה Ortsname.

נייניו (Mech. Ex 15, 2 Ausg. Konst.) l. אַנְוֵוּ, s. נָוָה (?).

נִיסָה *h. f.* Flucht.

נִיסָן Monatsname.

נִיעַ *h. m.* Schleim.

נִיעָא (נִיעָא) *a. m.* Brust.

נִיעוֹר s. עוּר.

נִיעוּר *h. m.* Ausschütteln.

נִיץ s. נֵץ.

נִיצוֹץ *h. m.* 1. *pl.* נִיצוֹצוֹת Funke; 2. Tropfen.

נִיצוֹצָא *a. m., c.* נִיצוֹץ Jes 1, 31 Funke.

נִיצוֹר männl. Personenname.

נִיקָא *x. m.* eine Münze.

נְיָר *h. m., pl.* נְיָרוֹת Papier, Pergament.

נִיר *h.* urbar machen. *Polal. pt.* מְנוֹנָר urbar gemacht.

נִיר I *h. m.* 1. Urbarmachen; 2. Neubruch.

נִיר II *h. m.* Webschaft.

נִיר *a., inf.* מְנָר 1 S 8, 12 urbar machen.

נִירָא I *a. m., c. s.* נִירֵיהּ 1 S 8, 12 Neubruch.

נִירָא II *a. m.* 1. Nu 19, 2 Joch; 2. Webschaft. בֵּית נִירָא Schaftvorrichtung am Webstuhl.

נִירוֹק *h. m.* flüssig.

נְכָא *a. Pa.* abziehen. *Aph.* schädigen. *Itpe.* Schaden leiden.

נֶכֶד *h. m.* Nachkommenschaft.

נָכָה *h. Pi.* abziehen. *Hi.* schlagen. *Ho. pt.* מֻכָּה geschlagen.

נָכֶה *h. m.* נְכֵה רַגְלַיִם lahm.

נְכוּלָא s. נְכִילָא.

נָכוֹן *h. m.* 1. fest; 2. bereit.

נָכוֹסָא *a. m.* Schlächter.

נִפּוּשׁ *h. m.* Gäten.

נַכְזְרַיָא *a. m.* grausam.

נַכְזְרִיוּתָא *a. f.* Grausamkeit.

נְכִי *h. m.* Abzug, Abgezogenes.

נכייה (jKidd 66[a])?

נְכָיָה *h. f.* Abzug.

נִכְיָא *a. m.* dass.

נִכְיָתָא *a. f.* dass.

נְכֵיל *a.* hinterlistig sein. *Pa.* 1. *pf. pl.* נַכִּילוּ Nu 25, 18 arglistig planen; 2. hintergehen.

נְכִילָא *a. m., ind.* נְכִיל Jer 17, 9 hinterlistig.

נְכִילוּתָא *a. f., ind.* נְכִילוּ Ex 21, 14 Hinterlist.

נְכִיתָה *h. f.* Biss.

נִכְלָא *a. m., ind.* נְכַל Ma 1, 14, Hos 12, 8 Soc 59, *pl.* נִכְלִין Mi 6, 12 Hinterlist, Ränke.

נַכְלָא *a. m.* hinterlistig.

נָכַם *h.* schlachten.

נְכַם *a. m., ipf.* 2 *sg.* תִּכּוּס Dt 17, 1 schlachten. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְנְכֵים Lv 19, 6 geschlachtet werden.

נֶכֶם *h. m., pl.* נְכָסִים Besitz, Güter.

נִכְסָא *a. m., pl. d.* נִכְסַיָּא Dt 8, 17 1. dass.; 2. Viehheerden.

נִכְסְתָא (Gn 31, 54) *a. f.* 1. Schlachtung; 2. Schlachtvieh, Opfer. נִכְסַת קֻדְשַׁיָּא Lv 3, 1 Mahlopfer.

נִכְפֶּה *h. m.* epileptisch (besessen).

נָכַר I *h. Hi.* 1. kennen, erkennen; 2. bekannt machen; 3. beiwohnen. *Ni. Ho.* erkannt werden.

נָכַר II *h. Pi.* als fremd behandeln.

נְכַר I *a. Aph.* erkennen. *Itpa.* erkannt werden.

נְכַר II *a. Pa.* als fremd behandeln.

נֻכְרָאָה *a. m., ind.* נוּכְרָי Dt 17, 15, *f. d.* נוּכְרֵיתָא Lv 10, 1 fremd, nichtjüdisch.

נָכְרִי *h. m., f.* נָכְרִית dass.

נָכַשׁ *h. Pi.* gäten. *Hi.* 1. schlagen; 2. beissen; 3. beissen lassen.

נְכַשׁ *a. Pa.* 1. beissen; 2. gäten. *Aph.* schlagen.

נְכַת, נְכֵית *a., pt.* נָכֵית Nu 21, 9 beissen. *Pa. pf.* 3 *pl.* נַכִּיתוּ Nu 21, 6 dass. *Aph.* beissen lassen. *Itpe. ipf.* יִתְנְכֵית Nu 21, 8 gebissen werden.

נִכְתְּמָא *a. m.* Deckel.

נִכְתְּתָא *a. f.* Wucher.

נָלָא, נְאָלָא *a. m.* Alpdrücken.

נִילוֹס (Sac 14, 16, MS נִינוֹס) *x.* (Νεῖλος) Nil.

נֵימָא *x. f.* (νῆμα), *pl.* נֵימִין Koh 4, 12 (MS נִימִין) 1. Faden; 2. Saite, Sehne; 3. Blutegel; 4. Haar.

נָמָה *h.* sprechen.

נָמוּךְ *h. m.* 1. niedrig; 2. gebeugt.

נְמוֹרָא *a. m., ind.* נְמוֹר Gn 30, 32 gesprenkelt.

נַמְטָא *x. m.* Decke.

נְמִי *a.* auch.

נוֹמִי, נָמִי *x. f.* (νομή) Geschwür.

נְמִינָה *h. f.* Zerfliessen.

נְמִיָּה *h. f.* Marder.

נְמִיסָה *h. f.* Zerfliessen, Mutloswerden.

נְמִירֵי Ortsname.

נָמַךְ *h. Hi.* beugen, erniedrigen.

נָמַל *x. m.* (λιμήν) Hafen.

נְמָלָה *h. f., pl.* נְמָלִין Ameise.

נִמְנוּמָא *a. m.* Schlummergerät.

נִמְנֵם s. נום II.

נַמְנֵם s. נום.

נִימוֹס I, נִימוֹסָא, נוֹמְסָא (1 S 2, 13) *x. m.* (νόμος), *pl. c. s.* נִמּוֹסֵיהוֹן Lv 18, 3 1. Gesetz, Befehl; 2. Art und Weise, Brauch; 3. Zeichen (?).

נִימוֹס II *x. m.* (vgl. νομάς) Weidetier (?).

נִימוֹס III männl. Personenname. S. אַבְנִימוֹס.

נָמַם *h. m.* verfault.
נימוסות *x. f.* (νόμος) Gesetz.
נמסיות l. דִּימָסִיּוֹת, s. דִּימוֹסְיָא.
נימסים (AbRNath 31) (?).
נִמְפֵּי *x. f.* (νύμφη) Braut, junge Frau.
נִמְפֵּיוֹן *x. m.* (νυμφαῖον) Laufbrunnen.
נָמָק *h. m., pl.* נְמָקִים Faulfleck.
נִימוֹקוֹ *x. m.* (νομικός) Gesetzkundiger.
נָמֵר *h. m.* 1. Pardel; 2. Ortsname.
נָמַר *h. Pi.* dem Pardelfell ähnlich, d. h. fleckig machen, etwas stellenweis thun. *Pu. pt.* מְנֻמָּר gesprenkelt.
נִמְרָא (Jes 11, 6) *a. m., pl.* נִמְרִין Ct 4, 8 (MS נְמוֹרִים) Pardel.
נִמְרִי *h. m.* aus Nimrin.
נִמְרִין. בֵּית נ׳ Ortsname.
נִמְרִיר *h. m.* Pardelartig.
נוּמִירוֹן *x. f.* (νούμερος) Soldatentrupp.
נְמוֹרְקִין *x. m. pl.* Kissen.
נימורת (jPes 31[b]) l. נוּמִירוֹן.
נָן *a.* wir.
נינני s. נִינְנֵי.
נָנִי, נַנִּי männl. Personenname.
נָנִי, נָאנָאי *x. f.* Mutter.
נִינְיָא *x. f.* (λινέα) Hanfseil.
נִינְיָא *x. m.* Fenchelmerke (*Ammi*).
נַנָּס, נַנּוֹס *x. m.* (νάννος), *f.* נַנֶּסֶת 1. Zwerg; 2. zwergförmig, klein; 3. männl. Personenname.
נַנָּסָא, נַנּוֹסָא *x. m.* dass.
נַנְעָא, נַנְעָה *a. m.* Minze (*mentha*).
נִינְפֵּי (Ct 4, 8) *x. f.* 1. (νύμφη) Braut; 2. junge Frau; 3. Schwiegertochter.
נֵס *h. m., pl.* נִסִּין 1. Flagge; 2. Wunder.
נִסָּא *a. m., pl.* נִסִּין Ex 17, 15 1. Wunder; 2. Erhebung, Erhabenheit; 3. männl. Personenname.
נֵיסָא (Jes 20, 6, MS נִיסָא) *x. m.* (νῆσος) Insel.
נָסָא *h. Ni.* sich verheiraten. *Hi.* signalisieren.
נְסָא I *a.* erheben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נַסִּיאַת Dt 28, 56 erheben; 2. *pf.* 3 *pl.* נַסִּיאוּ Nu 14, 22 versuchen, prüfen. *Aph.* prüfen. *Itpa.* 1. erhoben werden; 2. *pf.* אִתְנַסִּי Est II 5, 1 (fehlt im MS) geprüft werden.
נְסָא II *a.* nehmen.
נְסַב, נְסֵיב (Gn 17, 36) *a.* 1. nehmen; 2. holen; 3. Gn 4, 19 heiraten; 4. נְסַב אַפִּין, *ipf.* יִסַּב אַפֵּי Gn 32, 21 (MS אַפֵּי *paus.*) gnädig aufnehmen, bevorzugen; 5. נְסַב וִיהַב unterhandeln. *Aph.* 1. bringen; 2. *pf.* 3 *pl. c. s.* אַסְבוּהִי Sach 3, 5 (MS אַסְבּוּהִי) verheiraten; 3. versetzen. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְנְסֵיב Nu 35, 18 genommen werden; 2. אִתְנְסֵיב אַפִּין gnädig aufgenommen werden; 3. אִתְנְסֵיב נַפְשׁ Ruhe bekommen; 4. sich verheiraten; 5. verheiratet werden.
נִסְבָּא (Ez 17, 5) *a. m.* Setzling.
נִסְבְּתָא *a. f.* Gabe.
נָסָה *h. Pi.* 1. erheben; 2. prüfen. *Hitp.* geprüft werden.
נָסוֹחָא *a. m.* Vertreiber.
נָסוּךְ *h. m.* Libation.
נְסוּכָא (Nu 4, 7) *a. m.* dass.
נְסוֹרֶת *h. f.* Sägespäne, Sägemehl.
נְסוֹרְתָא *a. f.* eine Pflanze.
נָסַח *h. Hi.* entfernen. הִסִּיחַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an.
נְסַח *a., pf.* 3 *sg. c. s.* נְסָחֵיהּ Ri 14, 9 entfernen. *Pa. Aph.* dass. אַסַּח דַּעְתֵּיהּ מִן nicht denken an. *Itpe.* entfernt werden.
נֻסְחָא *arab. f.* Exemplar, Kopie.
נִסְתְּנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.
נְסִיָא *a. m.* Fürst.
נְסִיבָא *a. m., c.* נְסִיב Nu 31, 41, *c. s.* נְסִיבְהוֹן Nu 31, 40 Abgabe.
נְסִיבְתָא *a. f.* Gabe.
נְסִיוּבָא *a. m.* Buttermilch (od. Molke).
נִסָּיוֹן *h. m., pl.* נִסְיוֹנוֹת Prüfung, Versuchung.
נִסְיוֹנָא *a. m., pl.* נִסְיוֹנִין Est II 5, 1 dass.

נְסִיוּתָא *a. f.* 1. Fürstenwürde; 2. Familie des Fürsten.

נְסִיוֹטָאָה *a. m.* (νησιώτης) Inselbewohner (?).

נָסִיךְ *h. m.* Fürst.

נְסִיכָה *h. f.* Spenden.

נָסִים *x. m.* (νόσος) Betrübnis.

נְסִימָא *x. m.* 1. *pl.* נְסִימִין Gn 40, 6 missmutig; 2. *ind.* נְסִים Koh 5, 16 (MS נְכָסִין) Missmut, Betrübnis; 3. Leid.

נְסִיעָה *h. f.* Fortziehen.

נִסִּיתָא (Ex 17, 7) Ortsname.

נָסַךְ *h.* schmelzen. *Pi.* spenden, eine Libation machen. *Ni. Hitp.* gespendet werden.

נְסַךְ *a.*, *pt. pl.* נָסְכִין Ct 4, 15 (MS מְנַסְּכִין) spenden. *Pa. pf.* נַסֵּיךְ Gn 35, 14 dass. *Itpa. pf.* אִתְנַסַּךְ Nu 28, 7 gespendet werden.

נֶסֶךְ *h. m.* Spende, bes. götzendienerische (Libation).

נִסְכָּא I *a. m.*, *c. s.* נִסְכֵּיהּ Nu 28, 7 dass.

נִסְכָּא II *a. m.* Weben (?).

נִסְכָּא III *a. m.* gegossenes Metall (?), vgl. אֲנִסְכָּא.

ניסל 1. בִּיסַל *x. m.* (*bisellium*) Sessel.

נִסְנָא *a. m.* männliche Dattelblüte.

נְסַס *x.* (vgl. νόσος) missmutig werden. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּנַסֵּים 2K 4, 28 unruhig machen. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְנַסְסוּן Gn 45, 5 sich beunruhigen.

נָסַע *h.* fortziehen, ziehen. *Hi.* fortnehmen, entfernen. הִסִּיעַ דַּעְתּוֹ מִן nicht denken an. *Ho.* entfernt werden.

נְסַע *a.* dass. *Aph.* entfernen. אַסַּע דַּעְתֵּיהּ מִן nicht denken an.

נֶסַע *h. m.* Zug, Wanderung.

נָסַק *h. Hi.* 1. erheben, s. מַסִּיק; 2. zu einem Schluss kommen; 3. anzünden, heizen. *Ni. Ho.* geheizt werden.

נְסַק *a.* (für *pf.* s. סְלַק), *ipf.* 1 *sg.* אֶסַּק Ex 32, 30 hinaufsteigen, hinaufgehen. *Aph. pf.* אַסִּיק Gn 8, 20 1. hinaufsteigen lassen, hinaufbringen, darbringen; 2. aufbringen; 3. hervorbringen; 4. heilen; 5. heizen; 6. vollenden; 7. benennen; 8. zu fordern haben; 9. steigern. *Ittaph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתַּסַּק Lv 6, 15 dargebracht werden; 2. verbrannt werden.

נָסַר *h.* sägen. *Pi.* dass. *Ni.* gesägt werden.

נְסַר *a.* dass. *Pa.* dass.

נֶסֶר *h. m.* 1. Brett; 2. Platte.

נִסְרָא *a. m.* 1. *pl.* נִסְרִין 1 K 6, 15 dass.; 2. *pl. c. s.* נִסְרוֹי Est II 3, 8 (nicht MS)?

נְעָא (Nu 17, 23, MS יְעָא) *a.* Blüten treiben. *Aph. ipf.* יַנְעֵי Nu 17, 20 dass.

נַעְא *a. m.* Brust.

נַעֲוָא *a. m.*, *pl. c. s.* נַעֲוֹהִי Gn 49, 12 Keltertrog.

נַעֲוָה *h. f.* dass.

נְעוּרִים *h. m. pl.* Jugend.

נְעוֹרֶת *h. f.* 1. Werg; 2. Abfall.

נְעוֹרְתָא *a. f.*, *c.* נְעוֹרַת Jes 1, 31 (MS נְעוֹרֶת, Cod. Soc. 59 נְעוֹרַת) dass.

נְעִילָה *h. f.* 1. Verschliessen; 2. Verschlussgebet am Versöhntag; 3. Anziehen (vom Schuh).

נָעִים *h. m.* 1. lieblich; 2. Ortsname.

נְעִימָא *a. m.* dass.

נְעִימָה *h. f.* 1. Gesang, Ton; 2. Geschmack.

נְעִימְתָא *a. f.* 1. *c.* נְעִימַת Est II 1, 2 Lieblichkeit; 2. Gesang.

נַעֲיָץ *h. m.* Loch.

נָעַל *h.* 1. verschliessen; 2. anziehen (vom Schuh). *Ni.* verschlossen werden. *Hi.* anziehen (vom Schuh).

נְעַל *a.* anziehen (vom Schuh). *Aph.* beschuhen.

נַעַל *h. m.* Schuh.

נַעֲלָא (LvJI 11, 22, MS נפולא) *a. m.* Heuschreckenart.

נָעַם *h. Hi.* 1. freundlich sein; 2. lieblich ertönen lassen, singen.

נַעֲמָה weibl. Personenname.

נַעֲמִית *h. f.* Strauss.

נַעֲמִיתָא *a. f.* בַּת נ׳ Lv 11, 16, *pl.* בְּנָת נַעֲמִין (l. נַעֲמָן) Jes 43, 20, *d.* נַעֲמִיוֹתָא Thr 4, 3 l. נַעֲמִיתָא dass.

נַעֲמָן 1. männl. Personenname; 2. Name eines Planeten.

נִעֲנוּעַ *h. m.* Schütten.

נַעְנַע, **נַעְנָא** *a. m.* Minze (*Mentha*).

נִעְנַע s. נוע.

נָעַץ *h.* hineinstecken, stecken. *Ni.* hineingesteckt werden.

נְעַץ *a., pt. pass.* נְעִיץ Gn 28, 12 dass.

נַעֲצוּץ *h. m.* Dorn.

נַעֲצוּצָא *a. m., pl. d.* נַעֲצוּצַיָּא Jes 7, 19 dass.

נָעַר I *h.* schreien (v. Esel).

נָעַר II *h. Pi.* antreiben. *Ni.* 1. sich aufmachen; 2. munter werden. *Hi.* wach erhalten.

נָעַר III *h.* schütteln. *Pi.* 1. abschütteln, ausschütteln; 2. schwingen (v. Flachs); 3. umrühren. *Ni. Pu.* 1. ausgeschüttelt werden, ausgeleert werden; 2. geschwungen werden (v. Flachs). *Hitp.* sich entfernen.

נְעַר I *a.* wach sein.

נְעַר II *a. Pa.* 1. schütteln; 2. ausleeren.

נַעַר *h. m.* 1. Knabe; 2. Diener.

נַעֲרָה *h. f.* Mädchen (v. 12 bis 12½ Jahren).

נַעֲרוּת *h. f.* 1. Jugend; 2. Alter des Mädchens v. 12—12½ Jahren.

נַעֲרוּתָא *a. f.* Schreien (des Esels).

נַעֲרָן Ortsname.

נַעֲתָא *a. f.* Geschwulst.

נְפָא *a. Pa.* sieben.

נָפָה *h. Pi.* dass. *Pu. pt.* מְנֻפָּה gesiebt.

נָפָה *h. f.* Sieb.

נִפּוּחַ *h. m.* Anfachen.

נִפּוּל *h. m.* 1. Abfallen; 2. Niederfallen; 3. Herabgefallenes; 4. eine Heuschreckenart.

נִפּוּלָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

נָפַח *h.* 1. blasen; 2. aufblasen. *Ni.* anschwellen. *Pi.* 1. aufblasen; 2. wegblasen. *Pu.* angefacht werden.

נְפַח *a.* 1. (Gn 2, 7) blasen; 2. *pt. pass. pl.* נְפִיחִין Nu 5, 21 aufblasen; 3. *pt.* נָפַח Jes 54, 16 Soc 59 anfachen; 4. *ipf.* 3 *pl.* יִפְּחוּן Nu 5, 27 anschwellen; 5. verhauchen. *Pa.* 1. anblasen; 2. wegblasen; 3. anschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אַפָּחָא Nu 5, 22 aufblasen; 2. *inf.* אַפָּחָא 1 S 2, 33 verhauchen machen; 2. anfachen (?). *Itpe.* 1. angefacht werden; 2. anschwellen. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַפְּחוּן Koh 12, 5 anschwellen. *Ittaph.* dass.

נֶפַח *h. m.* 1. Aufgeblasensein; 2. grosser Umfang.

נַפָּח *h. m.* Schmied.

נַפָּחָא (Jes 54, 16 Soc 59) *a. m., pl.* נַפָּחִין Jer 6, 29 dass.

נִפְחָא *a. m.* grosser Umfang.

נָפַט *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נֵפְט *x. m.* Naphta.

נַפְטָא, **נִפְטָא** (Est II 1, 3) *x. m.* dass.

נַפְטוּיָא *a. m.* Naphtahändler.

נְפִטִים (Νεόφυτος?) männl. Personenname.

נָפְיָא *a. m., pl.* נָפְיָן 1. Sieb; 2. eine Fischart.

נִיפְיוֹרָא *x. m.* ein Hofbeamter.

נְפִיחָה *h. f.* 1. Blasen, Anblasen; 2. Atemzug.

נָפִיל *h. m.* Riese. בֶּן הַנְּפִילִים 1. Dämon; 2. Salamanderart.

נְפִילָא I *a. m.* 1. Riese; 2. *pl. c. s.* נְפִילֵיהוֹן Jes 13, 10 Orion.

נְפִילָא II *a. m.* Frühgeburt.

נְפִילָה *h. f.* 1. Fallen; 2. Aussaat, Saatkorn.

נְפִיצָה *h. f.* Zerschmettern.

נפיקא (VajR 26; Ausg. Konst., Ven. פניקא) 1. פְּנִיקָא.

נְפִישָׁא *a. m., pl.* נְפִישִׁין Est II 6, 10 viel, gross.

נְפִיתָא *a. f.* Sieb.

נָפַל *h.* 1. fallen; 2. anheimfallen; 3. sich ereignen. *Ni.* daneben fallen. *Hi.* 1. zu Fall bringen; 2. abortieren. *Hitp.* sich niederwerfen.

נְפַל *a., ipf.* יִפּוֹל Ex 21, 18 1. fallen, niederfallen; 2. einfallen. *Aph.* 1. *ipf.* יַפִּיל Ex 21, 27 fallen machen, werfen; 2. abortieren. *Itpe.* einfallen.

נֵפֶל *h. m.* Frühgeburt.

נִפְלָא *a. m.* 1. dass.; 2. s. נְפִילָא.

נִפְלָאוֹת *h. f. pl.* Wunder.

נְפָלָה *h. f.* 1. Abfall; 2. Aussaat.

נְפָלֵי *x. f.* (νεφέλη) Wolke (?).

נְיפּוֹלִין,נְיפּוֹלִיָה (Νεάπολις) Nablus (Sichem).

נְפְנֵף s. נוף.

נָפַס *h. Pi.* schlagen (Baumwolle od. Wolle).

נְפַס *a. Pa.* dass.

נָפוּס *x. m.* (*napus*) eine Art Rettich (*Raphanus sativus*).

נַפָּסָא *a. m.* Wollschläger.

נָפַע *h.* einflössen. *Hi.* einhauchen.

נְפַע *a., Pa. pt.* מְנַפַּע Jer 23, 29 zerschmettern. *Itpa.* platzen.

נָפַף *h. Pi.* treiben lassen.

נְפַף *a. Pa.* schwingen.

נְפָפִיתָא, נְפָפְתָא *a. f.* Schwinge.

נָפַץ *h.* auswerfen, ausleeren. *Pi.* schwingen (Flachs).

נְפַץ *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* נִפְצַת Gn 24, 20 ausleeren; 2. Ri 6, 38, *pt.* נָפֵיץ Jes 44, 13 abschütteln; 3. *pf.* 3 *pl.* נְפַצוּ Ri 7, 19 zerspringen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl. f.* מְנַפְּצָן Jes 27, 9 zerschmettern; 2. ausschütteln; 3. schwingen (Flachs). *Aph.* losreissen. *Itpa. imp. sg. f.* אִתְנַפְּצִי Jes 52, 2 sich abschütteln.

נָפוּץ *x. m.* (*napus*) eine Art Rettich.

נִפְצָא *a. m.* Ausleerung.

נַפָּצָא *a. m.* Flachsschwinger.

נָפַק *h.* ausgehen.

נְפַק (Gn 8, 7) *a., ipf.* יִפּוֹק Ex 21, 2 herausgehen, hervorgehen. נְפַק יְדֵי חוֹבָה seine Pflicht thun. נְפַק מִן בֵּין sich unterscheiden. נְפַק מִן לְ angehen, Bedeutung haben für. *pt.* נָפֵיק 1 S 23, 22 durchtrieben (?). נָפֵיק בְּ ähnlich. *Aph.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אַפֵּיקַת Gn 1, 12 hervorgehen machen; 2. herausbringen, herausziehen; 3. hervorbringen. *Ittaph. ipf.* יִתַּפַּק Ex 22, 5 herausgeführt werden.

נַפְקָא *a. m.* 1. Ausgehender. נָפֵיק בַּר Hurer; 2. Angebot.

נִפְקָא *a. m.* 1. Excrement; 2. Gesims, Vorsprung (?).

נַפְקוּתָא *a. f.* Aufwand, Ausgabe.

נִפְקְתָא *a. f., pl. d.* נִפְקָתָא 1 K 6, 6 (MS נִפְקָתָא) Gesims.

נַפְקְתָא *a. f.* נַפְקַת בָּרָא Gn 34, 31 Hure.

נְפַר Ortsname.

נְיפּוֹרָא s. ניפורא.

נִפְרְזָא *x. m.* Leopard (?).

נְפַשׁ *a., pf.* 3 *pl.* נְפִישׁוּ Ex 1, 7 viel werden, viel sein. *Aph. pf.* אַפִּישׁ Gn 17, 6 viel machen, vermehren.

נָפָשׁ *h. m.* aufatmend, ruhend.

נֶפֶשׁ *h. f.* 1. Seele. נֶפֶשׁ רָעָה Missgunst; 2. Leben. דִּינֵי נְפָשׁוֹת Kriminalprozesse; 3. Person; 4. Aufmerksamkeit, Gedanke; 5. Absicht. אִם נַפְשְׁךָ לוֹמַר wenn du zu sagen gedenkst; 6. Begierde; 7. Grabmal; 8. innerster od. wesentlicher Teil eines Dings.

נַפְשָׁא (Gn 1, 20) *a. f., c.* נְפַשׁ Dt 27, 25, *pl. c.* נַפְשָׁת Lv 21, 11 1. Seele. נְפַשׁ בִּישָׁא Missgunst; 2. Leben; 3. Person. נַפְשֵׁיהּ, נַפְשָׁךְ, נַפְשִׁי Nu 31, 53 sich selbst; 4. Grabmal; 5. Aufatmung.

נִפְשָׁא *a. m.* leerer Raum, Leere.

נְפָתָאָה *a. m.* Nabatäer.

נַפְתּוּחָאָה *a. m., pl. d.* נַפְתּוּחָאֵי Gn 10, 13 aus dem Norden Ägyptens (?).

נֵץ *h. m.* 1. Blüte; 2. Raubvogel. בַּן נֵץ ein Engel. נֵץ הֶחָלָב Vogelmilch (*Ornithogalum*) (?).

נֵיץ s. הַנֵּץ.

נִצָּא *a. m., ind.* נֵיץ Gn 40, 10 Blüte.

נִצָּא (Lv 11, 16) *a. m.* (auch בַּר נ׳) ein Raubvogel (Habicht).

נְצָא I *a., pt. pl. m.* נָצַן Gn 41, 23 mager sein.

נְצָא II (Gn 31, 36) *a.* zanken. *Pa. inf.* נַצָּאָה Koh 3, 7 (MS נְצָאָה) dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְנְצִיאוּ Lv 24, 10 sich zanken.

נִצָּא *a. m.*, s. נְצִיָא.

נַצָּאָה *a. m.* Zänker.

נְצַב *a.* 1. Gn 9, 20 pflanzen; 2. einsetzen. *Pa. pt. pass. f.* מְנַצְּבָא Jer 2, 7 dass. *Aph. inf.* אַנְצָבָא 1 S 13, 21 (MS אַנְצָא) einsetzen. *Itpe.* eingesetzt sein.

נִצְבָא *a. m., c. s.* נִצְבְּיהּ Ez 17, 5 Setzling.

נִצְבְתָא *a. f., ind.* נִצְבָא Gn 21, 33 Pflanzung.

נָצָה *h. Hitp.* sich zanken.

נִצּוּחַ *h. m.* Lobpreis.

נַצּוֹחַ *h. m.* Sieger.

נַצּוֹחָא *a. m.* dass.

נִצּוּי *h. m.* Zanken.

נְצוֹלָה *h. f.* Abgefallenes.

נְצוֹלֶת *h. f.* Abfall.

נִצּוֹק *h. m.* Strahl (einer Flüssigkeit).

נְצוֹרָא *a. m., pl.* נְצוֹרִין Jes 44, 13 Klammer (?).

נָצַח *h.* siegen. *Ni.* besiegt werden. *Pi.* 1. besiegen; 2. preisen.

נְצַח *a.* 1. *pt.* נָצַח Est II 1, 3 aufschiessen; 2. *pt. pl.* נָצְחִין Ex 32, 18 siegen. *Pa. pt. pl.* מְנַצְּחִין Ct 4, 4 besiegen. *Aph.* spielen (?). *Itpe.* 1. *pf.* אִתְנְצַח Ez 19, 11 sich hervorthun; 2. besiegt werden.

נַצָּחַ *h. m.* siegreich.

נֶצַח *h. m.* Dauer.

נִצָּחוֹן *h. m.* 1. Sieg; 2. Preis.

נַצְחָנָא *a. m.* siegreich.

נִצְחָנָא (Ri 7, 18) *a. m., c.* נִצְחַן Dt 33, 29 Sieg.

נִצְחָנָה Ortsname.

נִצְחָנוּתָא *a. f.* Siegen.

נְצִיָא *a. m.* 1. Blühen; 2. Spross, Gewächs.

נְצִיָא *a. m.* Graben.

נְצִיב *h. m.* 1. Bürger; 2. Posten.

נְצִיבָא *a. m.* 1. Setzling; 2. Pflanzung.

נְצִיבִין (Ez 27, 23) Ortsname.

נְצִינָא *a. m.* Graben.

נָצַל *h.* zergehen. *Ni.* entrinnen. *Pi.* berauben. *Hi.* 1. retten; 2. schützen. *Ho.* gerettet werden.

נְצַל *a.* retten. *Aph. ipf.* יַצִּיל Jes 31, 5 (MS יַצִּיל) dass. *Ittaph.* gerettet werden.

נֶצֶל *h. m.* Zerfliessendes, Fäulnis.

נצמין (Jes 44, 13) l. mit MS נְצוֹרִין, s. נְצוֹרָא.

נִצְנָא *a. m., pl. d.* נִצְנַיָּא 1 K 6, 6 Blüte.

נִצְנֵץ s. נָצַץ.

נִצְנֵץ s. נְצַץ.

נְצַע *a.* hineinstecken.

נְצַף *a., pf.* 1 *sg.* נְצֵיפִית Jes 38, 14, *ipf.* 3 *pl. f.* יִנְצְפָן Jes 29, 4 zirpen. *Pa. pt.* מְנַצֵּיף Jes 38, 14 dass.

נִצְפָּה *h. f.* Kappernbusch (*Capparis spinosa*).

נָצַץ *h.* blühen. *Pilp.* 1. glänzen, erglänzen; 2. sprossen, sich ausbreiten. S. נוץ.

נְצַץ *a.* blühen. *Palp. pt. pl. f.* מְנַצְנְצָן Ez 1, 7 glänzen. S. נוץ.

נִצְצָא *a. m.* בַּר נ׳ ein Raubvogel (Habicht).

נָצַר *h.* 1. bewahren; 1. beobachten.

נְצַר *a.* zirpen.

נָצָר I *h. m.* Grille.

נֵצֶר II *h. m.* 1. Rute; 2. männl. Eigenname.

נִצְרָא *a. m.* 1. Rute, Schoss; 2. Korb aus Ruten.

נצרפי. בֵּי נ' christliches (?) Versammlungshaus.

נָצְרַת Ortsname.

נְקָא s. נְקֵי.

נָקַב *h.* 1. durchbohren, durchdringen; 2. lästern. *Ni.* durchbohrt werden. *Pi.* anbohren.

נְקַב (2 K 12, 10) *a.* durchbohren. *Pa.* dass. *Itpe.* durchbohrt werden.

נֶקֶב *h. m.* Loch. בֵּית הַנֶּקֶב hintere Öffnung am Beinkleid. צָרִיךְ לִנְקָבָיו er muss seine Notdurft verrichten.

נִקְבָּא, נִקְבָא *a. m., pl.* נִקְבִין Ez 28, 13 dass.

נְקֵבָה *h. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נִקְבָה *h. f., pl.* נְקָבִין 1. Durchlöcherung; 2. Öffnung, בֵּית נְקָבָה After. צָרִיךְ לִנְקָבָיו er muss seine Notdurft verrichten.

נַקְבוּת *h. f.* Weiblichkeit, Weibliches.

נִקְבְּתָא *a. f., pl.* נִקְבֵי 1. dass.; 2. Höhlung.

נֻקְבְתָא (Lv 27, 4) *a. f.* 1. Weib, Weibchen; 2. weiblich.

נָקַד I *h.* 1. stechen, beunruhigen; 2. Punkte machen. *Ni.* Punkte bekommen, gesprenkelt werden.

נָקַד II *h.* glänzen. *Pi. Hi.* reinigen.

נְקַד *a.* rein sein. *Itpe. Itpa. inf.* אִתְנַקָּדָא Ez 16, 4 gereinigt werden.

נְקֻדָּה *h. f.* Punkt.

נקדוד 1. נַקְרוּס.

נַקְדִּימוֹן (Νικόδημος) männl. Personenname.

נָקָה *h. f.* Kamelweibchen.

נָקָה *h. Pi.* 1. rein machen; 2. unbestraft lassen. *Pu. pt.* מְנֻקֶּה rein.

נָקוֹד *h. m.* gesprenkelt.

נִקּוּד *h. m.* 1. Punkt; 2. kleine Brotart.

נְקוּפָאִין *a. m. pl.* Leute gemischter Herkunft.

נִקּוּי *h. m.* Reinigung.

נָקוֹסָא männl. Personenname.

נִקּוּף *h. m.* 1. Olivennachlese; 2. Verwundung.

נִקּוּפָא *a. m.* Verwundung.

נָקוֹר *h. m., pl.* נְקוֹרוֹת Schärfer (von Mühlsteinen).

נִקּוּר *h. m.* 1. Ausstechen; 2. Benagen; 3. Benagtes; 4. Ausgraben.

נִקּוּרָא *a. m.* 1. Benagen; 2. Benagtes.

נִקּוּשָׁא *a. m., c.* נִקּוּשׁ Jer 46, 22 Klopfen, Zusammenschlagen.

נָקִז *h. Hi.* zur Ader lassen.

נְקַז *a. Aph.* 1. dass.; 2. abziehen.

נָקַט I *h. Pi.* reichen.

נָקַט II *h.* 1. sich verdriessen, sich ekeln; 2. Verdruss erregen.

נְקַט *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* נִקְטַת Est II 6, 1 ergreifen; 2. halten. *Pa.* 1. reichen; 2. sammeln. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַנְקִיטוּ Est II 4, 16 (nicht MS) reichen; 2. auflesen, nehmen; 3. halten.

נִקִּיטָא *x. m.* (νικητής) Sieger.

נַקְטְמוֹן *x. m.* (ὄνος κατ' ὦμον) Eselsfigur.

נְקַי männl. Personenname.

נְקֵי *a. Pa. pt. pl. m.* מְנַקָּן Jes 1, 25 reinigen. *Itpa.* gereinigt werden.

נָקִי I *h. m.* 1. rein; 2. klar; 3. hell. לָשׁוֹן נְקִיָּה Euphemismus.

נָקִי II *h. m.* Lamm.

נְקִיָּא *a. m.* 1. rein; 2. *ind.* נְקֵי 1 K 15, 22 ledig, frei.

נָקִיד Engelname.

נְקִידָא *a. m.* rein, klar.

נִיקְיוֹן s. נִיקוֹן.

נִקָּיוֹן *h. m.* Reinheit, Klarheit.

נְקִיּוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Straflosigkeit.

נָקִיט *h. m.* sich ekelnd.

נְקִימָה *h. f.* 1. Rächen; 2. Bestrafung.

נִקְלְבַּס, נִיקְלוֹס *x. m.* (vgl. Νικόλαος) eine Art Datteln.

נִיקְלוֹנוֹס *x. m.* (δικολόγος) Anwalt.
נְקִיק *h. m.* Felsenspalt.
נקירא s. נְקִידָא.
נְקִירָה *h. m.* Picken.
נְקִירְתָּא *a. f.* Schlucht.
נִקְלָה, נִקְלִי *x. f.* (ἀνάκωλος) Untergewand.
נִקְלִיטִין *x. m. pl.* (ἀνάκλιτον) Bettstange.
נָקַם *h.* sich rächen.
נְקַם *a., ipf.* 2 *sg.* תִּקּוֹם Lv 19, 18 dass. *Itpa.* Rache zu erfahren bekommen.
נְקָמָה *h. f.* Rache.
נִיקוֹמָכִי (Νικόμαχος) männl. Personenname.
נַקְמָן *h. m.* rachsüchtig.
נִקְמְתָא *a. f., pl. c. s.* נִקְמָתְהוֹן Thr 3, 60 Rache.
נִיקוֹן *x. m.* (νίκων) Mauerbrecher.
נקוניא s. נוּקְנִיקָא.
נוּקְנִיקָא *x. f.* (λουκάνικα) Fleischwurst.
נִיקָנוֹר (Νικάνωρ) männl. Personenname.
נָקִים männl. Personenname.
נֶקַע *h. m.* Vertiefung.
נָקַף I *h.* 1. stossen, schlagen; 2. beunruhigen. *Pi.* 1. stossen; 2. Oliven nachlesen; 3. abhauen. *Hi.* 1. aneinanderstossen lassen; 2. vergleichen. *Ho.* aneinandergebracht werden.
נָקַף II *h. Ni.* rund gemacht sein. *Hi.* 1. rundmachen; 2. rund gehen lassen; 3. umringen; 4. unter Kredit verkaufen. *Ho.* 1. rund gemacht sein; 2. ummauert sein.
נֶקֶף *h. m.* 1. Schlag; 2. Verwundung.
נְקַף I *a., pt. pass. f.* נְקִיפָא Dt 21, 6 stossen, schlagen, erschlagen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. pt. f.* מִתְנַקְפָא Est II 4, 13 (nicht MS) sich stossen.
נְקַף II *a. Aph.* 1. *pf.* 2 *pl.* אַקִּיפְתּוּן Dt 2, 3 umringen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תַּקְּפוּן Lv 19, 27 rund machen; 3. unter Kredit verkaufen.
נַקְפִּי *h. m.* der liebt, gegen Kredit zu leihen (?).
נִקְפְּתָא *a. f.* Thalsenkung.
נִקְצָא *a. m.* Stück.
נָקַר *h.* 1. ausstechen; 2. anpicken; 3. benagen; 4. schärfen (den Mühlstein). *Ni.* benagt werden. *Pi.* 1. picken; 2. nagen. S. נָקַד II.
נְקַר *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* נְקַרוּ Ri 16, 21 ausstechen; 2. durchstecken; 3. picken; 4. nagen. *Pa.* 1. nagen; 2. schärfen (den Mühlstein). S. נְקַד.
נֶקֶר *h. m.* 1. Picken; 2. Nagen.
נִקְרָא *a. m.* 1. Ausgepicktes; 2. Höhlung; 3. Fetzen.
נִקְרָה *h. f.* 1. Ausgemeisseltes; 2. Ausgepicktes.
נִקְרְתָא *a. f.* Höhlung.
נַקְרָן, נַקְרָן *h. m.* tadelsüchtig, Splitterrichter.
נַקְרְנָא *a. m.* dass.
נקרים (jBer 3[c]) l. נְקָרוֹס *x. m.* (νεωκόρος, νακόρος) Tempeldiener.
נָקַשׁ *h.* schlagen, stossen. *Hi.* 1. klopfen; 2. vergleichen. *Ho.* verglichen werden.
נְקַשׁ *a., pf.* 3 *sg. f.* נְקַשַׁת Ri 4, 21, *pt. pl. f.* נָקְשָׁן Est II 6, 10 schlagen, klopfen. *Pa.* dass. *Aph.* 1. dass.; 2. vergleichen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְנַקְשׁוּן Koh 12, 3 aneinanderschlagen. *Ittaph.* verglichen werden.
נִקְשָׁא *a. m.* Klopfen.
נִקְשָׁה *h. f.* Verdorbenes.
נִקְתָא *a. f.* weibliches Kamel.
נֵר *h. m., pl.* נֵרוֹת Lampe.
נֶרָא *x. m.* Saft vom Granatapfelbaum.
נַרְגָא *a. m., pl.* נַרְגִין Est II 1, 3 (MS נַגְדִין) Beil.
נרגוין (Midr Teh 78) l. בַּר נְגִין, s. נְגָא.
נֵרְגַל Name eines Götzen.
נִרְגָּל *h. m.* Ohrenbläser.
נַרְגִּילָא *x. m.* Kokosnuss.
נֵרְדְּ *x. m.* Narde.
נַרְדָּא (Ct 1, 12) *x. m.* dass.

נַרְדִּינֹן *x. m.* (νάρδινον) Nardenöl.
נַרְדְּשִׁיר *x. m.* Brettspiel (Triktrak).
נַרְוָד (?) Ortsname.
נַרְמַק *x. m.* weicher Schuh.
נֵירוֹן (Νέρων) männl. Personenname.
נֵירוֹנִית *x. f.* neronisch.
נָרוּס *x.* Name eines pers. Festes.
נַרְקִים (Ct 2, 1, MS נַרְגִּים), נַרְקוֹם *x. m.* (νάρκισσος) Narzisse.
נְרַשׁ Ortsname.
נַרְשָׁאָה *a. m.* aus Nerasch.
נַרְתֵּיק *x. m.* (ναρθήκιον) 1. Büchse; 2. Scheide, Futteral.
נַרְתְּקָא, נַרְתֵּיקָא *x. m.* 1. dass.; 2. *c.* נַרְתֵּיק Ru 4, 7 Handschuh.
נָשָׂא *h.* 1. heben, tragen. נ׳ פָּנִים Rücksicht nehmen, bevorzugen; 2. nehmen. נ׳ עָוֹן Sünde vergeben; 3. heiraten. *pt. pass.* נָשׂוּי verheiratet. *Ni.* 1. erhoben werden; 2. verheiratet werden. *Hi.* 1. wegnehmen, wegtragen; 2. signalisieren; 3. verheiraten; 4. bringen, hingeben; 5. lenken, führen. *Hitp.* sich erheben.
נְשָׂא s. נְסָא.
נִשּׂוּאִין *h. m. pl.* Heimführung der Braut, Heirat.
נִשּׂוּאִין *a. m. pl.* dass.
נָשִׂיא *h. m.* Fürst, bes. das Haupt des palästinischen Juden nach der Zerstörung Jerusalems.
נְשִׂיאָה, נְשִׂיָא *a. m.* dass.
נְשִׂיאָה *h. f.* 1. Erheben. נְשִׂיאַת רֹאשׁ Kopfzählung; 2. Aufladen.
נְשִׂיאוּת *h. f.* 1. Erhebung; 2. Würde; 3. Fürstenwürde; 4. Familie des Fürsten.
נְשִׂיאוּתָא, נְשִׂיוּתָא *a. f.* dass.
נִשְׁתְּרוּפִיתָא (?) *a. f.* Fliessen, Flüssigsein.
נַשָּׁא *x. m.* Depilatorium.
נָשָׁא *a. m.* בַּר נָשָׁא, *pl.* בְּנֵי נָשָׁא Mensch.
נְשָׁא *a.* vergessen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְנְשֵׁי Dt 9, 7 dass. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַנְשְׁיַנִי Gn 41, 51 in Vergessenheit geraten lassen, vergessen; 2. vergessen machen.
נְשָׁא *a. f.* (*sg.* gewöhnl. אִתְּתָא), *pl. d.* נְשַׁיָּא Frau. בֵּי נְשָׁא Haus der Eltern der Frau.
נָשַׁב *h.* wehen. *Pi. Hi.* 1. dass.; 2. wehen lassen.
נְשַׁב *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* נְשַׁבַת Jes 40, 7, *pt. pl.* נָשְׁבִין Dt 32, 2 dass. *Pa. pt. f.* מְנַשְּׁבָא Gn 1, 2 dass. *Aph.* wehen lassen.
נֶשֶׁב *h. m.* Netz.
נִשְׁבָּא *a. m.* dass.
נִישְׁדּוּר *x. m.* Ammoniak.
נָשֶׁה *h. m.* גִּיד הַנ׳ Spannader.
נָשָׁה *h.* 1. vergessen; 2. leihen. *Hi.* vergessen machen.
נְשׁוֹבֶת *h. f.* Spreu.
נְשׁוֹרָא *a. m.* Krume.
נְשַׁט *a.* abziehen, enthäuten.
נַשְׁיָא *a. m.* גִּידָא דְנ׳ Gn 32, 32 Spannader.
נְשִׁיכָה *h. f.* Beissen.
נְשִׁילָה *h. f.* Abfallen.
נָשִׁים *h. f. pl.* Frauen.
נְשִׁימָה *h. f.* Atemzug.
נְשִׁיפָה *h. f.* Blasen.
נְשִׁיקָה *h. f.* 1. Küssen, Kuss; 2. geschlechtl. Berührung.
נְשִׁיקוּת *h. f.* Küssen, Anhänglichkeit.
נְשִׁיקְיָא Ortsname.
נְשִׁיקְתָא *a. f.* Kuss.
נְשִׁירָה *h. f.* Abfallen.
נָשַׁךְ *h.* 1. beissen; 2. ausleihen gegen Rückgabe mit Zuschuss; 3. aneinanderstossen. *Pi.* beissen. *Pu.* gebissen werden. *Hi.* 1. beissen lassen; 2. aneinanderstossen lassen; 3. Zins zahlen (?).
נֶשֶׁךְ *h. m.* Zinsnahme.
נַשְׁכָן *h. m.*, *f.* נַשְׁכָנִית bissig.
נָשַׁל *h.* abfallen. *Ni.* dass. *Pi. Hi.* abfallen lassen, herabwerfen, abhauen.
נְשַׁל *a. Aph.* herauswerfen.

נָשַׁם *h.* atmen.

נְשַׁם *a.* *Pa.* aufatmen. *Itpe.* genesen. *Itpat.* אִנְּשְׁתַּם (?) atmen.

נֶשֶׁם *h.* *m.* Salbe, welche das Wachstum der Haare hindert.

נִשְׁמָא *a.* *m.* Atemzug.

נְשָׁמָה *h.* *f.* Lebenshauch, Seele.

נִשְׁמְתָא (Gn 2, 7) *a.* *f.*, *pl.* נִשְׁמָן dass.

נָשַׁף I *h.* blasen.

נָשַׁף II *h.* gleiten.

נְשַׁף I *a.* blasen. *Itpe.* angeweht werden.

נְשַׁף II *a.* gleiten. *Itpat.* אִנְּשְׁתַּף dass.

נֶשֶׁף *h.* *m.* Dämmerung (morgens und abends).

נִשְׁפָּא *a.* *m.* dass.

נָשַׁק *h.* 1. küssen; 2. berühren. *Pi.* küssen. *Pu.* sich berühren. *Hi.* berühren lassen.

נְשַׁק, נְשֵׁיק (Gn 29, 11) *a.* 1. küssen; 2. berühren. *Pa.* *inf.* נַשָּׁקָא Gn 31, 28 küssen.

נֶשֶׁק *h.* *m.* Rüstung, Waffen.

נִשְׁקֵי (bGitt 43[b]) *x.* *m.* *pl.* eingebranntes Zeichen.

נְשִׁקְתָא *a.* *f.* Kuss.

נָשַׁר *h.* abfallen, herunterfallen. *Pi.* abreissen. *Hi.* fallen lassen, abwerfen.

נְשַׁר *a.* dass. *Aph.* fallen lassen.

נֶשֶׁר *h.* *m.* Herabfallendes.

נֶשֶׁר *h.* *m.* Adler (Geier).

נִשְׁרָא *a.* *m.* 1. Dt 14, 12 dass.; 2. Name einer Gottheit.

נְשָׁרָא *a.* *m.* Abfallendes.

נַשְׁרִיתָא (MidrTeh 78, 45) eine Vogelart (?).

נשתות (jEr. 25[a]) ?

נַשְׁתֵּי. מנשתיה (bSabb 134[a]) l. מְנַשְׁתָּם s. נָשַׁם.

נַשְׁתִּיק *x.* *m.* (ναρθήκιον) Behältnis.

נְתַב *a.* wehen. *Pa.* dass. *Aph.* wehen lassen.

נִתְבְּרָא (?) Name eines heidnischen Fests. S. נִדְבְּכָה.

נִתּוּחַ *h.* *m.* Zerlegen.

נָתַז *h.* *Ni.* 1. abspringen; 2. spritzen. *Pi.* 1. springen; 2. springen machen. *Hi.* 1. springen machen; 2. abschlagen; 3. deutlich aussprechen. *Ho.* abgeschlagen werden.

נְתַז *a.*, *pt.* *pl.* *f.* נָתְזָן Dt 1, 44 abspringen. *Pa.* umherspringen machen. *Aph.* abschlagen.

נְתַוָּה männl. Personenname.

נִתְזוּאֵי (?) männl. Personenname.

נָתַח *h.* *Pi.* zerlegen.

נְתַח *a.* *Pa.* wegreissen.

נֵתַח *h.* *m.* Stück.

נָתִיב *h.* *m.* Pfad.

נְתִיבְתָא *a.* *f.* dass.

נָתִין *h.* *m.* Heiligtumssklave.

נְתִינָא *a.* *m.* 1. dass.; 2. männl. Personenname.

נְתִינָאָה *a.* *m.* Heiligtumssklave.

נְתִינָה *h.* *f.* 1. Geben; 2. Anlegen.

נְתִינוּת *h.* *f.* Gebot betreffend die Heiligtumssklaven.

נְתִינִי *h.* *m.* Heiligtumssklave.

נְתִיצָה *h.* *f.* Niederreissen.

נְתִיקָה *h.* *f.* 1. Losreissen; 2. Aufreissen.

נָתַךְ *h.* *Hi.* 1. schmelzen; 2. giessen. *Ni.* *Ho.* sich auflösen, schmelzen.

נְתַךְ I *a.* *Pa.* *Aph.* *ipf.* 2 *sg.* *m.* תַּתִּיךְ Ex 25, 12 1. schmelzen; 2. giessen.

נְתַךְ II *a.* schaden.

נְתַל *a.* geben.

נָתַן *h.* 1. geben; 2. an die Hand geben, ergeben; 3. legen, anlegen; 4. richten. *Ni.* *Ho.* 1. gegeben werden; 2. gelegt werden.

נְתַן *a.*, nur *impf.* יִתֵּין Ex 21, 4 u. *inf.* מִתַּן Dt 15, 10 dass.

נָתָן männl. Personenname.

נָתַץ *h.* niederreissen. *Ni.* *Ho.* niedergerissen werden.

נָתַק *h.* 1. losreissen, ausreissen; 2. von sich geben. *Ni.* 1. losgerissen werden; 2. sich lösen, sich wandeln;

3. haarkrank werden. *Pi.* 1. losreissen; 2. protestieren.

נְתַק *a. Pa.* 1. losreissen; 2. auflösen, verändern. *Aph. imp. c. s.* אַתִּיקֵנּוּן Jer 12, 3 (MS אַתְקֵינִינּוּן) dass. *Itpa. pf.* אִתְנַתַּק Koh 4, 12 1. abgelöst werden, weggenommen werden; 2. verändert werden.

נֶתֶק *h. m.* Haarschwund.

נִתְקָא (Lv 13, 30) dass.

נָתַר *h. Hi.* 1. lösen, losmachen; 2. erlauben; 3. preisgeben; 4. wegwerfen, exilieren. *Ni. Ho.* 1. losgemacht werden; 2. erlaubt werden.

נְתַר *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִתְּרוּן Dt 28, 40 (MS יִתְּרָן) abfallen; 2. *ipf.* יִתַּר Lv 13, 41 ausfallen. *Pa.* 1. *pt.* מְנַתַּר Jes 1, 30 (MS מִתַּר) fallen lassen, abwerfen; 2. fallen. *Aph. ipf.* 2 *pl.* תַּתִּירוּן Ru 2, 16 (MS תְּיַתְּרוּן) fallen lassen, abwerfen.

נֶתֶר *h. m.* Natron.

נִתְרָא *a. m.* 1. Jer 2, 22 dass.; 2. Abfall.

נָתַשׁ *h. Ni.* sich losreissen. *Hi.* 1. ausreissen; 2. schwächen.

נְתַשׁ *a.* ausreissen.

ס

ס der 15. Buchstabe des hebr. Alphabets. ס׳ als Zahlzeichen = 60.

סָאַב *h. Pu. pt.* מְסוֹאָב verunreinigt. *Hithp.* unrein werden.

סָאַב I *a. Pa. ipf.* יְסָאֵיב Lv 13, 3 1. unrein machen; 2. für unrein erklären; 3. *pf.* סָאֵיב Gn 34, 13 schänden. *pt. pass.* מְסָאַב Lv 13, 11 unrein. *Itpa. pf.* אִסְתָּאַב Nu 6, 12 1. verunreinigt werden, sich verunreinigen; 2. für unrein erklärt werden.

סָאַב II s. סִיב.

סְאָה *h. f., pl.* סְאִין, סְאוֹת Mass (dritter Teil des Epha) für Trockenes und Flüssiges. בֵּית סְאָה ein Feld, welches mit einem Sea besät wird.

סָאוּבָא *a. m.* Unreinheit.

סְאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. schlechte Gesinnung.

סאט s. סוט.

סָאמָא *x. m.* (ἄσημος) Silber.

סָאסָא *a. m.* Granne.

סָאתָא (Jes 27, 8) *a. f.* 1. *ind.* סְאָה 2 K 7, 1, *pl.* סְאִין Ex 16, 36, סָאוָן Gn 18, 6, סָוִין Mass für Trockenes und Flüssiges; 2. ein Gewicht.

סאתא (EchR 1, 15) l. סְתוּתָא.

סַב (= נְסַב) *a.* nehmen.

סָבָא (Gn 44, 20) *a. m.* 1. alt, Greis; 2. Gelehrter; 3. Grossvater; 4. männl. Personenname; 5. כְּפַר ס׳ Ortsname.

סָבָא *h.* saufen.

סְבָא *a., pt.* סָבֵי Dt 21, 20 dass. *Pa.* ausschänken. *Aph.* zu kosten geben.

סֹב *h. m., pl.* סֻבִּין feinere Kleie (?).

סָבַב *h.* umhergehen. *Ni.* sich wenden. *Pi.* 1. umringen; 2. herumgehen; 3. herumtragen; 4. umringen lassen. *Hi.* 1. zu Tische liegen; 2. zu Tische liegen lassen; 3. sich wenden. *Ho.* übertragen werden. *Po.* umringen. *Pu.* 1. ringsum gestellt sein; 2. zu Tische liegen.

סְבַב *a. Aph.* herumgehen.

סִבָּה *h. f.* 1. Gebrauch von סבב; 2. (später) Ursache.

סַבְהֲלוֹם (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.

סַבּוֹאָתָא, סַבּוֹיְתָא *a. f.* Schenkwirtin.

סִבּוּךְ *h. m.* Verflechten.

סַבּוֹלָאָה *a. m.* Lastträger.

סְבוּרָא I *a. m., c. s.* סְבַרְתַּהּ Ez 19, 5 Hoffnung.

סְבוּרָא II *a. m.* Aderlass.

סְבוּרָא, סְבוּרָאָה *a. m.* 1. einer, der Ansichten hat; 2. (später) Bezeichnung der letzten Generationen der Lehrer im Talmud.

סְבוּתָא *a. f.* Greisenalter.

סַבְּטָא, סַבַּטְיָא (Σαββάτιος) männl. Personenname.

סַבַּטְיוֹן *x.* (σαββατεῖον) Name eines Flusses.

סְבִיכָא *a. m.* Dickicht.

סְבִילָה *h. f.* Gebrauch des Stammes סבל.

סְבִיסַק *x. m.* Alraun.

סְבִיעָא *a. m.* satt.

סָבַךְ *h.* *Pi.* verflechten, verwickeln. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* verflochten sein, sich verwickeln.

סְבַךְ *a.* verflechten. *Pa.* umgarnen.

סְבָךְ *h. m.* Netz.

סַבָּךְ *h. m.* Netzverfertiger.

סְבָכָא, סְבָכָא *a. m., pl. d.* סְבָכַיָא Jes 3, 18 Netz (Kopfbedeckung der Frauen).

סִבְכָא *a. m., pl. d.* סִבְכַיָא Jes 7, 20 Gestrüpp, Zweig.

סְבָכָה *h. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

סַבְכֵי, סִבְכֵי Name eines Sees (Hule).

סְבַכְתָא *a. f.* 1. Netz; 2. eine Kopfbedeckung der Frauen.

סָבַל *h.* tragen, ertragen. *Pu.* beladen sein.

סְבַל I *a., pt.* סָבֵיל Gn 4, 23 dass.

סְבַל II *x.* (vgl. סִבְלוֹנוֹת) *Pa.* Ehepfand geben.

סַבָּל *h. m.* Lastträger.

סִבְלָה *h. f.* Last, Arbeit.

סִבְלוֹן *h. m.* Tragen.

סִבְלוֹנוֹת *x. f. pl.* (σύμβολα) Ehepfand (bei der Verlobung der Braut übergeben).

סְבוֹלֶת *x. f.* (συμβολή) Beitrag zu einer gemeinsamen Mahlzeit.

סְבַלְתָא (Ri 12, 6) *a. f.* Ähre.

סְבִינְתָא, סְבָנִיתָא, סַבְנִיתָא, סְבָנָא *x. f.* (σάβανον) Leintuch.

סְבַם *a. Pa.* aufhäufen.

סְבַסְטֵי (Σεβαστή) Ortsname (Samarien).

סְבַסְטוֹס *x. m.* (σεβαστός) Ehrwürdiger, Fürst (Beiname von röm. Kaisern).

סְבַע *a., ipf.* 2 *sg.* תִּסְבַּע Ex 15, 9 satt sein. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲסַבַּע Jer 31, 14, *Aph. ipf.* 3 *sg.* יַסְבַּע Jes 58, 11 (MS יְסַבַּע) satt machen, sättigen.

סַבְעָא *a. m, c.* סְבַע Dt 33, 23 satt.

סִבְעָא (Gn 41, 29), סְבָעָא *a. m.* Sättigung, Fülle.

סְבָקִין *x. m. pl.* (*sebacei*) Talglichter.

סָבַר *h.* 1. meinen. *pt. pass.* סָבוּר meinend; 2. vertrauen. *Hi.* 1. klar machen; 2. הִסְבִּיר פָּנִים freundlich sein.

סְבַר I *a.* 1. *pt.* סָבַר Lv 19, 32 verstehen; 2. *pf.* 1 *sg.* סְבָרִית Gn 48, 11 (MS סַבָּרִית) meinen. *pt. pass.* סְבִיר 1. Gn 37, 8 meinend; 2. gedenkend; 3. *pt. pl.* סָבְרִין Thr 3, 25 (MS מְסַבְּרִין) hoffen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* סַבָּרִית Gn 49, 18 hoffen. *Aph.* 1. hoffen; 2. hoffen machen; 3. אַסְבַּר אַפִּין freundlich sein, sich jemd. zuwenden; 4. aufklären. *Itpa.* 1. hoffen; 2. einleuchten; 3. *pt.* מסתבר GnJII 49, 17, 1. מְסַתְּחַר mit cod. Vat., s. סְחַר.

סְבַר II *a. Po.* 1. *pf. c. s.* סוֹבְרָךְ Dt 1, 31 aufladen, tragen; 2. *inf.* סוֹבְרָא Dt 1, 9 ertragen; 3. *inf. c. s.* סוֹבְרוּתָךְ 1 K 17, 4 verpflegen; 4. *pt.* מְסוֹבַר 2 S 23, 4 (MS מְסַבַּר) hoffen. *Itpo. pt. pl.* מִסְתּוֹבְרִין Ez 39, 9 sich versorgen.

סְבַר III *a. Pa. Po.* zur Ader lassen.

סֵבֶר *h. m.* 1. Hoffnung; 2. בְּסֵבֶר פָּנִים freundlich.

סִבְרָא, סִבְרָא *a. m.* 1. *ind.* סְבַר Ru 1, 12 (fehlt im MS) Hoffnung; 2. *c.* סְבַר Gn 31, 2, ס׳ אַפִּין Miene, Angesicht.

סַבָּרָא *a. m., ind.* סַבָּר Lv 19, 32 (MS סָבַר) Kundiger.

סְבָרָא *a. m.* 1. Ct 5, 11 (MS סְבַרָא)

Verstand; 2. vernünftige Ansicht, Meinung; 3. Vernunftgrund.
סְבָרוֹן *h. m.* Hoffnung.
סְבָרוּתָא *a. f.* 1. 1 K 3, 11 Verstand; 2. Hoffnung.
סברוסי l. אַבְרוּסִי.
סְבַרְתָּא *a. f.* Hoffnung.
סְבִירְיָנִית *x. f.* (*Severianus*) severianisch.
סְבְרִיקִין *x. m.* (σουβρικός) Obergewand.
סְגָא I *a.* gehen. *Aph. pt. pl.* מַסְגַּן Jer 8, 6, *Itpe.* dass.
סְגָא II s. סְגֵי I.
סְגַד, סְגִיד (Gn 24, 26) *a.*, *ipf.* 2 *sg.* תִּסְגּוד Ex 20, 5 sich niederwerfen.
סִגְדָּא *a. m.* Götzenbild.
סְגְדוּתָא *a. f.* dass.
סִגְדְּתָא *a. f.*, *ind.* סִגְדָּא Lv 26, 1 Götzendienst.
סְגוּדָא *a. m.* Verehrung.
סְגוּיָא *a. m.*, *pl. c. s.* סְגוּיֵיהוֹן Jes 5, 13 Menge.
סגוינא l. סְגִינָא.
סְגוּלָא *a. m.* Traube.
סִגּוּף *h. m.* Pein, Elend.
סְגוּפָא (Jes 41, 17) *a. m.* dass.
סְגוּרָא *a. m.* Verschluss.
סְגוּתָא *a. f.* Menge.
סְגִי I (Lv 13, 39) *a.* 1. grösser werden; 2. mehr werden; 3. viel sein; 4. genügen. *Pa. imp.* סַגֵּי Nu 14, 17 gross machen. *Aph. pf.* אַסְגֵּי Dt 1, 10 1. viel machen; 2. mehr machen; 3. gross machen; 4. viel haben. *Itpe.* sich vermehren.
סְגִי II *a.*, *pf. c. s.* סגיתיה Est II 3, 3 (MS סְגִיר יָתֵיהּ) l. סְגַר יָתֵיהּ.
סַגִּי *a.* 1. (Nu 16, 3) genug; 2. sehr, viel. S. סַגִּיאָה.
סְגִיָא, סַגְיָא I *a. m.* 1. *ind.* סַגִּי Gn 32, 12 Menge. לְסַגִּי Gn 30, 30 gar sehr; 2. Mehrzahl.
סְגִיָא II *a. m.* Gang, Lauf.
סגיא (NuJII 22, 24) l. סְיָגָא.
סַגִּיאָה *a. m.*, *ind.* סַגִּיא, סַגִּי Nu 32, 1, *pl.* סַגִּיאִין Nu 21, 15 1. viel; 2. gross.
סְגִיאוּתָא I *a. f.*, *c.* סְגִיאוּת Lv 11, 42 (MS סְגִיוּת) Menge, Fülle.
סְגִיאוּתָא (?) II *a. f.*, *c.* סְגִיאוּת Mi 7, 4 (MS סְיוּגַת) Umzäunung.
סְגִידוּתָא *a. f.* Verehrung.
סְגִיוּתָא *a. f.*, *c.* סְגִיוּת Lv 11, 42 Menge, Fülle.
סְגִילָא s. סִגְלָא.
סַגִּין *a.* viel, sehr.
סְגִינָא (?) *a. m.* Zweig.
סְגִיעָא s. סַגִּיאָה.
סְגִיעוּתָא s. סְגִיאוּתָא I.
סְגִירָא *a. m.*, *ind.* סְגִיר Lv 13, 44 aussätzig.
סְגִירָה *h. f.* 1. Einschliessung; 2. Gebrauch von סגר.
סְגִירוּתָא *a. f.* Aussatz.
סָגַל *h. Pi.* aufhäufen, zurücklegen. *Pu.* zu eigen sein.
סְגַל I *a. Pa.* dass.
סִגְלָא *a. m.* Wurzel von Cyperus rotundus.
סגלגל. *pt.* מסגלגל (ExJI 26, 28) l. מִתְגַּלְגַּל, s. גְּלַל.
סְגַלְגַּל *h. m.* rund.
סְגַלְגְּלָא *a. m.*, *pl. f.* סְגַלְגְּלָן Ez 1, 7 dass.
סְגֻלָּה *h. f.* Besitztum.
סִגִּלָּרְיָא *x. m. pl.* (*sigillaria*) Bilderfest.
סְגוּלָרִין *x. m. pl.* (*saeculares*) Säcularfeier.
סְגֻלְּתָא *a. f.* Besitztum.
סִגְלְתָּא *a. f.*, *pl.* סִגְלֵי eine Binsenart.
סְגַמְטִין *x. m. pl.* (σάγματα) Decken.
סגמוס l. סְגַמְטִין.
סְגַן *h. m.* Fürst. סְגַן הַכֹּהֲנִים Priesterhaupt (nach dem Hohenpriester).
סִגְנָא *a. m.*, *c.* סְגַן Jer 52, 24 dass.
סְגָנָה. כְּפַר ס׳ Ortsname.
סוגנוי (GnJI 27, 28, MS סוגעי) l. סִגְעֵי, s. סִגְעָא.
סְגָנָיָה *a. m.* aus Kephar Segana.

סַנְנִיּוֹת *x. f. pl.* Korb.

סִגְנוֹן, סִגְנוֹס *x. m.* (σίγνον) 1. Zeichen; 2. Losungswort; 3. Fahne.

סִגְנוֹרִים *x. m. pl.* (*signarii*) Fahnenträger.

סָגוֹס *x. m.* (σάγος) Stoff, Zeug.

סָגָס s. שַׁגָשׁ.

סְגָע *a.* 1. viel sein; 2. sich mehren. *Aph.* 1. vermehren; 2. viel haben.

סִגְעָא *a. m.* Menge.

סַגְעֲתָא *a. f.* dass.

סָגַף *h.*, *pt. pass.* סָגוּף gequält. *Pi.* quälen. *Hitp.* sich quälen.

סְגַף *a.* quälen. *Pa. inf.* סַגְּפָא Nu 30, 14 dass. *Itpa. inf.* אִסְתַּגְּפָא Koh 1, 13 gequält werden.

סָגַר *h.* schliessen. *Ni.* geschlossen sein. *Hi.* ausliefern, verraten. *Ho. pt.* מֻסְגָּר eingeschlossen.

סְגַר *a.*, *pt. pass. f.* סְגִירָא Ct 1, 9 umschliessen. *Aph. ipf. c. s.* יַסְגְּרִנֵּיהּ Lv 13, 5 1. zuschliessen; 2. einschliessen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *f. sg.* תִּסְתְּגַר Nu 13, 14 eingeschlossen werden; 2. verschlossen werden; 3. aussätzig werden.

סְגַר *h. m.* Schloss.

סגרגר (Ps 1, 3) l. מְגַרְגֵּר, s. גִּרְגֵּר.

סוגרון (BemR 8 Ausg. Konst.) ?

סְגָרוֹן Engelname.

סגריות l. סַנְדְּיּוֹת.

סַגְרִיר *h. m.* Regenguss.

סַגְרִירָא *a. m.* dass.

סגרים (Tos. Bech V 12) l. זְגָדוֹס.

סַד *h. m.* Block (zum Fesseln).

סַדָּא *a. m.* dass.

סַדָּאָה *a. m.* Verfertiger von Blöcken.

סְדָה *x. f.* (*esseda*) Wagen.

סְדוֹם Ortsname.

סְדוֹמִי *h. m.* aus Sodom.

סִדּוּק *h. m.* 1. Rissigsein; 2. Rissiges.

סִדּוּר *h. m.* 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge; 4. Hinsetzen; 5. Portion; 6. Abschätzung; 7. ein Teil der Mühle.

סִדּוּרָא *a. m.*, *ind.* סִדּוּר Nu 28, 2 1. Ordnen; 2. Ordnung; 3. Reihenfolge.

סָדְיָא *a. m.* בֵּי ס׳ 1. Kopfkissen; 2. zu Häupten.

סָדִין *h. m.* 1. leinenes Tuch; 2. leinenes Gewand.

סְדִינָא *a. m.*, *pl.* סְדִינִין Thr 2, 20 dass.

סַדְיָנָא s. סַדָּנָא.

סָדַם *h.*, *pt. pl.* סודמין jBabB 13ᶜ (?).

סַדָּן *x. m.* 1. Holzblock, Stumpf; 2. Ambos; 3. Töpferscheibe.

סַדָּנָא *x. m.* 1. Baumstumpf; 2. Mittelstück im Mühlstein; 3. Jer 18, 3 (MS סָדְנָא) Töpferscheibe; 4. Masse; 5. (auch סָדְנָא) Instrument bei der Verfertigung von Dattelwein (?).

סָדְנָא *x. m.* (*esseda*) Wagen.

סודנים (Tos. Kel. BabB VII, 10) l. צִידוֹנִי, s. צִידָנִים.

סדסים (Siphre Dt 234), l. בּוּרְסִין.

סָדַק *h.* spalten. *Ni.* 1. gespalten werden; 2. beschnitten werden. *Pi.* spalten, zerreissen.

סְדַק *a.* 1. *pt. pass.* סְדִיק Lv 11, 7 spalten. *Pa.* 1. spalten; 2. *pf. c. s.* סַדֵּיקְנּוּן 2K 2, 12 (MS סָדְקִנּוּן) zerreissen.

סֶדֶק *h. m.* 1. Spalt; 2. Fetzen.

סִדְקָא *a. m.*, *pl.* סִדְקִין 1 K 11, 30 Fetzen, Lappen.

סִידְקִי *x. f.* (σιτικός) 1. Getreidemarkt (Getreidechan); 2. Getreidehändler.

סִדְקִית *x. f.* Getreidehändlerin.

סְדְקִית *h. f.* spitzig.

סדקארים l. סְרְקָרִים.

סָדַר *h.* 1. ordnen; 2. aneinanderreihen. *Pi.* 1. ordnen; 2. eine Abschätzung vornehmen (behufs Belassung der notwendigsten Utensilien). *Pu.* geordnet sein. *Hi.* 1. ordnen; 2. die Reihenfolge feststellen.

סְדַר *a.* ordnen. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* סַדְּרִית Nu 23, 4 dass.; 2. forträumen; 3. eine Abschätzung vornehmen. *Aph. ipf.*

2 *sg.* תְּסַדַּר Ex 21, 1 in Ordnung vorlegen. *Itpa.* geordnet werden.

סוּדָר *x. m.* (σουδάριον) Tuch.

סֶדֶר (bJom 85ᵃ) l. סֶרֶד.

סֵדֶר *h. m.* 1. Ordnung; 2. Reihenfolge; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück.

סִדְרָא (Ex 28, 17) *a. m.* 1. Ordnung; 2. Reihe; 3. Lektionsabschnitt; 4. Erklärung eines Lektionsabschnitts; 5. Lehrstück; 6. Lehrhaus.

סוּדְרָא (Ru 3, 15, MS סְדוּרָא!), **סוּדְרִין** *x. m.* (σουδάριον) Tuch.

סדרונגיא l. סְרוֹנְגְיָא.

סַדְּרָן, סַדְרָן *h. m.* Ordner (von Traditionen).

סַדְרָנָא *a. m.* dass.

סָהֵד *h. Pi.* mit Zeugen versehen.

סְהֵד *a. Pa. Aph. ipf.* 2 *sg* תְּסַהֵיד Dt 5, 18 1. Zeugnis ablegen; 2. zum Zeugen aufrufen; 3. bezeugen. *Ittaph. pf.* אִתְּסְהַד Ex 21, 29 bezeugt werden.

סָהֲדָא (Dt 19, 18) *a. m., ind.* סָהִיד Lv 5, 1 Zeuge.

סַהֲדָא (?) *a. m.* Zeugnis.

סָהֲדוּתָא (Ex 31, 18) *a. f.* 1. Zeugnis; 2. *pl. d.* סָהִידְוָתָא Dt 6, 20 Bezeugung; 3. Beweis.

סַהַר *h. m.* runde Einfriedigung (f. Tiere).

סַהֲרָא, סִיהֲרָא (Gn 37, 9) *a. m.* Mond.

סַהֲרוֹן *h. m.* mondförmige Zierrat (?).

סַהֲרוֹנָא *a. m., pl. d.* סַהֲרוֹנַיָּא Ri 8, 26 dass.

סַהֲרָנָא *a. m.* dass.

סוֹא *h. m.* Korb.

סוֹאֲבָא *a. m.* Unreinheit.

סוֹאֲבוּתָא *a. f.* dass.

סוֹאֲבְתָא *a. f., c.* סוֹאֲבַת Lv 5, 3, *c. s.* סָאוֹבְתֵיהּ Lv 5, 3, *pl. c.* סוֹאֲבָת Koh 9, 8 1. Unreinheit; 2. Unreines.

סְוָאר s. סְוָר.

סוב s. סוּף.

סובב *h. m.* 1. Rand; 2. Reifen.

סוֹבְבָא (Ex 27, 5, MS סוֹבֵיבָא) *a. m.* dass.

סוֹבְבִין *h. m. pl.* Ränder (?).

סוֹבִין *h. m.* Schwert.

סוֹבְרָא I *a. m.* Last.

סוֹבְרָא II *a. m.* Hoffnung.

סוג I *h.* umfriedigen, umzäunen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* eingefriedigt.

סוג II *h. Hi.* הִסִּיג verrücken.

סוג *a., pt. pl.* סָיְגִין Ho 2, 8 umzäunen. *Pa. pf.* 3 *pl.* סַיְגוּ Ct 7, 3 (MS סַיְגַן) als Umzäunung ziehen.

סוג *h. m.* Korb (Kasten?).

סוּגָא *a. m.* ein Vogel.

סוּגָה *h. f.* Umfriedigung.

סוּגַר *h. m.* Verschluss (Kette?).

סוד *h.* tünchen. *Pi.* dass.

סוד *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסוּד Dt 27, 2 dass.

סוד I *h. m.* Fundament.

סוד II *h. m.* 1. Geheimnis; 2. Rat.

סוֹדְנִי *h. m.* Schwätzer (?).

סוּחַ *h.* sagen. *Hi.* 1. sprechen; 2. erzählen.

סוּחַ *a.* sagen, anreden.

סוּחָא *a. m.* Geschwätz.

סוּחִיתָא (Jes 5, 25, MS סְחָוְתָא) *a. f.* Unrat.

סַוָּחִי *h. m.* Schwimmer.

סוֹחֵר *h. m.* 1. Händler; 2. Bettler.

סוט *h. Hi.* bewegen, erschüttern. *Ni.* bewegt werden.

סוט I *a., pf.* סָט Thr 2, 8 bewegen. *Aph. pf.* אָסֵיט dass. *Itpe.* scheu werden.

סוט II *a., pf.* סָט Koh 2, 15 (MS סָטָא) abtrünnig sein.

סוטדה s. סָטְדָה.

סוֹטָה *h. f.* 1. die des Ehebruchs Verdächtige; 2. Name eines talmud. Traktats.

סְוִי *a.* begehren. *Aph.* sich sehnsüchtig wenden.

סוי *h. m.* Korb.

סְוַיְרָא (Prov 23, 29)?

סוך I *h.* bestreichen, salben. *Ni.* gesalbt werden. *Hi. pt.* מֵסִיךְ l. מֵנִיק, s. יָנַק.

סוך II *h. Pal.* 1. anstossen; 2. ansengen.

סוך *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסוּךְ Dt 28, 40 Ausg. Merx (Cod. Soc. 84 Lücke) bestreichen, salben. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* יִתְּסַךְ Ex 30, 32 gestrichen werden.

סוך *h. m.* Zweig, Busch.

סוֹכָא *a. m., c. s.* סוֹכֵיהּ Ez 31, 3 dass.

סוֹכָה *h. f.* dass.

סוכו Ortsname.

סוֹכָיָה *a. m.* aus Socho.

סוּכַר. עֵין ס׳ Name einer Quelle.

סוֹכְתָא *a. f., ind.* סוֹכָא Jes 17, 6 Zweig.

סול *h. m.* Stachel, Gerte.

סוּלָא *a. m., ind.* סול NuJI 19, 2 dass.

סוּלְאנָא *a. m.* Schlacke.

סוֹלֶת *h. f., pl.* סְלָתוֹת 1. Feinmehl; 2. Gebäck davon.

סוֹלְתָא (Gn 18, 6, MS סוֹלְתָּא) *a. f., ind.* סולת Ex 29, 2 dass.

סום I *h. Pi.* 1. kennzeichnen; 2. genau bezeichnen; 3. bestimmen; 4. endigen. *Hitp.* 1. genau bezeichnet werden; 2. beendigt werden.

סום II *h. Ni.* blind werden.

סום I *a., ipf.* 2 *sg.* תְּסִים Lv 19, 14 1. legen; 2. setzen; 3. anlegen. *Pa.* 1. anlegen; 2. anzeichnen, genau bemerken; 3. schliessen. *Aph.* vorlegen. *Itpa.* 1. genau bezeichnet werden; 2. geschlossen werden.

סום II *a.* erblinden. *Pa. pf.* 3 *pl.* סַיִּמוּ Ct 5, 7 (MS סַמִּיוּ) blind machen.

סוּמָא *h. m., pl.* סוּמִין Blinder.

סוּמָא *a. m., pl.* סוּמַן Jes 29, 18 (MS סָמַן) dass.

סוּמָה *h. f.* Blinde.

סוּמָךְ *h. m.* Ring oder Schlinge am Joch, worin die Pflugdeichsel hängt.

סוּמְתָא *a. f.* Mal.

סוֹנָא *a. m., c.* סְוַן Mi 7, 10 (MS סְיַן) Kot.

סְוָס Name eines Krauts.

סוס. אסיסני (bPes 4ª) s. אסיסנא.

סוּס *h. m.* Pferd.

סוּסָא *a. m., pl. c. s.* סוּסוֹהִי 2 K 5, 9 Soc 59 dass.

סוּסְבַּל *h. m.* eine Heuschreckenart.

סוּסָה *h. f., pl.* סוּסִיּוֹת Stute.

סְוַסְטֵי (Σεβαστή) Ortsname (Samaria).

סוּסְיָא I (Ex 15, 1) *a. m., pl.* סוּסְוָן Gn 49, 17, סוּסְוָתָן Pferd.

סוּסְיָא II (Jes 38, 14) *a. m.* Schwalbe(?).

סוּסִיתָא, סוּסִיתָה Ortsname.

סוּע *a., ipf.* יְסוּעַ Lv 14, 42 (MS יְשׁוּעַ), s. שׁוּעַ.

סוּעֲרָנָא s. סָעֲרָנָא.

סוּף *h.* vernichten. *Pi.* dass. *Pu. pt. f.* מְסֻיָּפָה Spätfeige. *Hitp.* bis zuletzt gelassen werden. *Pal.* völlig vertilgen.

סוּף *a.* 1. *ipf.* יְסוּף Lv 26, 20 ein Ende nehmen, schwinden; 2. vernichten; 3. *pf.* סָף Thr 4, 11 vollenden. *Pa.* 1. vernichten; 2. *pt. pl.* מְסַיְּפִין 1 K 14, 10 (MS מְסִיפִין) schwinden; 3. ein Ende machen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אֲסֵיף Dt 32, 22, אָסֵיף Ze 1, 3 vernichten.

סוּף *h. m.* Schilf (nur in יַם סוּף Schilfmeer).

סוֹף *h. m.* Ende. לֹא סוֹף דָּבָר — אֶלָּא nicht nur — sondern auch. סוֹפֵי תְאֵנִים die letzten Feigen.

סוֹפָא (Gn 49, 9) *a. m.* dass. סוֹפֵי קַיְטָא Mi 7, 1 (MS סָיְפֵי ק׳) die letzten (Feigen) des Sommers.

סוּפָא *a. m., ind.* סוף Dt 1, 1 Schilf (nur in יַם סוּף).

סוּפָה *h. f.* Ende.

סוּפִין *h. m.* Schwert.

סוּפִינָא *a. m., c. s.* סוּפָנֵיהּ 2 S 21, 16 dass.

סוּפְסְתָא Ortsname.

סוֹפֵר *h. m.* 1. Schreiber; 2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. Gelehrter

der Zeit Esras. *pl.* סוֹפְרִים Name eines talmud. Traktats.

סָוַר *h. m.* geschichteter Haufe.

סָוַר *h.* aufhäufen.

סוּר *h.* 1. abweichen; 2. weichen. *Hi.* 1. entfernen; 2. abtrünnig machen. *Ho.* beseitigt werden.

סוּר *a.* untersuchen. *Pa.* dass.

סוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gischt; 3. schlimme Natur; 4. Bösartiger.

סוּר Name eines Tempelthors.

סוּרָא *a. m.* Name eines Krauts.

סוּרָא Ortsname.

סוּרָאָה *a. m.* aus Sura.

סוּרָג *h. m.* Gitter.

סוּרִיאֵל Engelname.

סוּרְיָנָא *a. m.* Gitter.

סוּרָם *h. m.* eine Pflanze (?).

סוּרִיקִין s. סְבְרִיקִין.

סוּרְתָא Ortsname.

סוּת *h. Hi.* verlocken, locken. *Ni.* verlockt werden.

סוּת *h. m.* Verlockung.

סוּת *h. m., pl.* סוּתוֹת Kleid.

סְחָא *a.* 1. *ipf.* יִסְחֵי Lv 14, 8 (MS יִסְחֵי) schwimmen; 2. baden. *Aph. imp. pl.* אַסְחוּ Gn 18, 4 baden, waschen.

סָחוּ *h. m.* Schwimmen.

סְחָוָא (Ez 47, 5) *a. m.* dass.

סָחוּי *h. m.* dass.

סָחוּם (falsch סחוס) *h. m.* Ohrknorpel.

סְחוּפָא *a. m.* Umstossen.

סְחוֹר *a.* סְחוֹר סְחוֹר Lv 8, 15 rings herum.

סְחוֹרָה *h. f.* 1. Handel; 2. Ware; 3. männl. Personenname.

סְחוֹרְתָא (Gn 34, 10) *a. f.* 1. Handel; 2. Ware.

סְחוּתָא (Zeph 1, 17) *a. f.* Unrat.

סָחַט *h.* auspressen.

סְחַט *a.* dass.

סַחְיָא *a. m.* Schwimmer.

סְחִיטָה *h. f.* Auspressen.

סַחְיָנָא *a. m.* Schwimmer.

סְחִיתָא (Ze 1, 17, MS סְחוּתָא) *a. f.* Unrat.

סְחַן *a. Aph.* umfassen.

סָחַף *h.* 1. niederwerfen, verheeren; 2. zerren. *Hitp.* verheert werden.

סְחַף *a.* 1. niederreissen; 2. stürzen; 3. antreiben. *Pa.* stürzen, umkehren. *Itpe.* 1. *pf.* אִסְתְּחַף Est II 6, 12 gestürzt werden; 2. verheert werden.

סָחַק *h.* 1. lachen, scherzen; 2. *pt.* סוֹחֵק reichlich. *Pi.* verlachen.

סָחַר *h., pt.* סוֹחֵר Hausierer, herumziehender Händler.

סְחַר *a.* 1. *ipf.* יִסְחַר Nu 34, 4 (MS יִסְחוֹר) im Kreise herumgehen; 2. Handel treiben; 3. umringen. *Pa. pt. pl.* מְסַחֲרִין Thr 1, 6 (MS מְסְתַּחֲרִין) umhergehen. *Aph.* 1. *pf.* אַסְחַר Ex 13, 18 wenden lassen, führen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּסְחַר Nu 36, 7 sich wenden, wandern; 3. *pf.* 3 *pl.* אַסְחַרוּ Gn 37, 25 sich zur Mahlzeit lagern; 4. *ipf.* 2 *pl.* תַּסְחֲרוּן Jos 6, 3 umringen. *Itpe.* 1. *pf.* אִסְתְּחַר Gn 42, 24 sich wenden; 2. *imp.* אִסְתְּחַר Gn 27, 19 sich zur Mahlzeit lagern.

סַחְרָן *h. m.* Händler.

סַחְרָנָא *a. m., pl.* סַחְרָנִין, 1. *c. s.* סַחְרָנֵיכוֹן Lv 25, 44 Umgebung; 2. Nachbarschaft.

סַחְרָנוּתָא *a. f., c.* סַחְרָנוּת Ex 7, 24 um — herum.

סְחַרְתָּא *a. f.* 1. *c. s.* סַחֲרָתְהוֹן Ez 32, 22 (MS סַחְרָנוּתְהוֹן) Umgebung; 2. Ortsname.

סָט *h. m.* Biegung (zwischen Griff und Sichel).

סְטָא (Gn 30, 1) *a.* 1. abweichen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּסְטֵי Nu 5, 12 untreu werden. *Aph.* 1. *inf. c. s.* אַסְטָיוּתָהּ Nu 22, 23 ablenken; 2. *pt. pass.* מַסְטֵי Jes 58, 6 Soc 59 beugen (das Recht).

סְטִיבָס *x. m.* (στιβάς) Ruhebett.

סְטָרָא weibl. Personenname.

סְטָדִין *x. m.* (στάδιον) Rennbahn.
סְטָה *h.* 1. abweichen; 2. treulos sein.
סְטוּמְתָא *a. f.* Siegel.
סְטוּתָא *a. f., c. s.* סְטוּתֵיהּ Koh 2, 15 Abweichung.
סְטַטְיוֹנֵר *x. m.* (στατιονάριος) Wachsoldat.
סְטְיָא, סַטְיָא (Dt 19, 16) *a. m.* Abfall.
סְטָיו (סְטָיו?) *x. m.* (στοά, στοιά) 1. Säulenhalle; 2. Fussboden.
סיטיון (Tos. Kel. BabM II) l. סְטָיוֹן, s. סְטָיו.
סְטִיף *h. m.* mit rissiger Haut (?).
סְטִיתָא *a. f.* Treulose.
סְטַכְּטוֹן *x. m.* (στακτόν) Myrrhenöl.
סְטַכְּתְּ *x. m.* (στακτή) dass.
סטיכם l. סְטִיבֵם.
סְטְלָא *x. f.* (σίτλα) Wassereimer.
סְטַם *a.* siegeln.
סְטַן *h.* anfeinden. *Hi.* anfeinden, verklagen.
סְטַן *a.* dass. *Aph.* 1. *inf.* אַסְטָנָא Sac 3, 1 verklagen; 2. verführen.
סִיטוֹן *x. m.* (σιτώνης), *pl.* סִיטוֹנוֹת Getreidehändler.
סָטָן *h. m.* Widersacher, Satan.
סָטָנָא *a. m., ind.* סָטָן Nu 22, 22 dass.
סוּטִינָא *x. m.* (σατίνη), *c. s.* סיטוניהון Jes 21, 8 (MS סִיטוּנֵיהוֹן), l. סוּטִינֵיהוֹן Streitwagen.
סִטְנָה (Gn 26, 21, MS שִׂטְנָה) Name eines Brunnens.
סיטנו (Tanch Schoph. 2) l. שׁוֹמְרוֹ, s. שׁוֹמֵר.
סיטס l. מִיטַס.
סָטִיס *x. m.* (ἰσάτις) Waid (eine Farbpflanze).
סִיטוּסִימָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.
סְטַף *h. Ho. pt.* zerrissen, geplatzt (von überreifen Früchten).
סוטר l. סוּסְרְטֵי.
סְטַר *h.* mit der flachen Hand schlagen. *Pi.* dass.

סְטַר I *a.* zerstören.
סְטַר II *a. Aph.* ausbreiten.
סִטְרָא *a. m., c.* סְטַר Ex 13, 20 1. Seite; 2. Rand.
סִטְרָא *a. m.* Lohn.
סִטְרָאָה *a. m.* etwas Anderes.
סְטְרַטֵּיגוֹס *x. m.* (στρατηγός) Befehlshaber (*comes militum*).
סְטְרַטְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης) Soldat.
סטריות (Tanch Pikk. 3) l. סְטַדְיוֹת, s. סְטָדִין.
סטרמוסין (KohR 3, 9) l. mit Ausg. Pes. סְטְרוֹמְטִין.
סְטְרוֹמְטִין *x. m. pl.* (στρώματα) Bettpolster.
סְטַרְנַלְיָא, סְטַרְנַרְיָא *x. f.* (Σατουρνάλια) römisches Fest.
סִיאָה I *h. f.* eine Ysopart.
סִיאָה II *h. f.* Versammlung.
סִיאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. böse Natur.
סִיאוֹרָא *a. m.* Sauerteig.
סִיאָר s. שְׂאָר.
סִיב I (Gn 27, 1) *a., pf.* 1 *sg.* סֵיבִית Gn 18, 12 alt sein. *Itpe.* alt werden.
סיבת (BerR 78) l. סֵיפְתְּ s. סוּף.
סִיב *h. m.* Faser, Bast.
סִיבָא I *a. m.* dass.
סִיבָא II *a. m., ind.* סִיב Gn 25, 8 1. alt; 2. Greis; 3. angesehener Mann; 4. Gelehrter.
סִיבָא *a. m.* schmutzig.
סֵיבָא *a. m., c. s.* סֵיבֵיהּ 1 K 14, 4 Greisenalter.
סֵיבוּת *h. f.* graues Haar.
סֵיבוּתָא *a. f.* 1. *ind.* סֵיבוּ Gn 15, 15 Greisenalter; 2. graues Haupt.
סֵיבְתָא *a. f.* 1. *c. s.* סֵיבְתִי Gn 44, 29 graues Haupt; 2. graues Haar; 3. Greisenalter. *pl.* סֵיבָתִין Gn 44, 20 dass.; 3. Würde eines Gelehrten.
סִיג *h. m.* 1. Schlacke; 2. unedles Metall; 3. Blütenstaub (?).

סִין *h.* s. סוּג.
סִין *a.* s. סוּג.
סְיָג *h. m.* Einfriedigung, Umzäunung.
סְיָגָא *a. m., ind.* סְיָג Mi 7, 4 (MS סְיָג) dass.
סִיגָא *a. m.* Zweig (?).
סִיד *h.* s. סוּד.
סִיד *a.* s. סוּד.
סִיד *h. m.* 1. Kalk; 2. eine Art Schminke.
סַיָּד *h. m.* Tüncher.
סִידָא (Dt 27, 2) *a. m.* Kalk.
סִיוָאָה (?) *a. m.* aus Siwa (?).
סְיוּגְתָא *a. m., c.* סְיוּגַת Mi 7, 4 Einfriedigung.
סִיּוּד *h. m.* Tünchen.
סִיוּמָא *a. m.* Erschütterung, Schrecken.
סִיּוּם *h. m.* Schluss.
סִיּוּמָא *a. m.* dass.
סִיוָן (Est II 8, 9) Name des 3. Monats.
סִיּוּעַ *h. m.* Hilfe.
סִיּוּעָא *a. m.* dass.
סִיוּפָא *a. m., pl. c.* סִיוּפֵי Am 8, 2 Spätling, Spätfeigen.
סְיָח *h. m.* männl. Eselsfüllen.
סַיָּחָא *a. m.* Schwimmer.
סְיָחָה *h. f.* weibl. Eselsfüllen.
סִיחָה *h. f.* Rede.
סִיחוֹן männl. Personenname.
סִיט *h. m.* 1. ein Längenmass (Entfernung der Spitze des Daumens und des Zeigefingers?); 2. s. סֵט.
סַיְטְנָא (?) *a. m.* der abzuweichen pflegt.
סיטנא. כסיטנא (Tos. Kel. BabM II) l. כְּסוּי טְנָא.
סִיטוּסִימָה *x. f.* (σιτισμός) Nahrung.
סִיכָה *h. f.* Salben.
סימא (ExJI 32, 20) l. סוּמָא, s. סוּמְתָא.
סִימָה *h. f.* Schatz.
סִימוּנָא *a. m.* eine Rohrart.
סִימְנָא *a. m.* Schatz.
סִימְתָא *a. f., pl.* סִימָן Gn 43, 23 dass.
סִינָא I *a. m., c.* סִין Jes 10, 6 Kot.
סִינָא II *a. m.* Hut.
סִינָא *a. m., c. s.* סִינֵיהּ Dt 25, 9 Schuh, Sandale.
סִינָקִי *h. m.* aus Sijan.
סִיס *h. m.* Faser.
סִיסָא *a. m., pl. d.* סִיסַיָּא NuJI 15, 38 dass.
סִיסְיָא *a. m.* Unzufriedenheit.
סִיסִין I *x. f.* ein Heilmittel (*Matricaria Chamomilla*).
סִיסִין II Ortsname.
סַיְסַם *x. m.* Ebenholz.
סִיסְנָא *a. m.* Dattelrispe (?).
סִיסְרָא männl. Personenname.
סִיַּע *h. Pi.* helfen, unterstützen.
סִיַּע *a. Pa. pf.* 3 *f. sg.* סִיַּעְאַ Koh 2, 9 dass. *Itpa.* 1. *pt. pl.* מִסְתַּיְּעִין Mi 4, 14 sich zusammenscharen; 2. Hilfe erhalten, gelingen.
סִיעָא *a. m.* Gesellschaft.
סְיָעָא *a. m., c. s.* סְיָעֲנָא Thr 4, 17 (nicht im MS) Hilfe.
סִיעֲדָא (Lv 26, 37, MS תְּקוּמָה) *a. m.* Hilfe.
סִיעָה *h. f.* Schar, Gesellschaft, Genossenschaft.
סִיעֲתָא *a. f., pl.* סִיעָן Nu 24, 24 dass.
סַיַּעְתָּא *a. f.* Hilfe.
סַיִף *h. m.* Schwert.
סַיְפָא, סִיפָא I *a. m., c. s.* סִיפָךְ Gn 27, 3 dass.
סִיפָא II *a. m.* Ende.
סִיפָא *x. m.* Apfel.
סְיָפָא *a. m.* 1. *pl. c.* סְיָפֵי Dt 4, 32 Ende; 2. *pl. c.* סְיָפֵי Mi 7, 1 Spätfrucht.
סַיָּפָא *a. m.* Schwertträger.
סְיָפָה *h. f.* Spätfeige.
סיקיא (ExJII 7, 19) l. קִיסַיָּא mit Cod. Vat., s. קִיסָא.
סִיר *h. m.* Topf.
סִירָא I *a. m.* Panzer.
סִירָא II männl. Personenname.
סַיָּרָא *a. m.* Untersucher, Spion.
סִירָא, סִירָה I *h. f.* Dornbusch.

סִירָה II *h. f.* Einfriedigung.
סֵירוּב *h. m.* Ablehnung.
סֵירוּג *h. m.* 1. Flechten; 2. Weise des Flechtens (mit Überspringung des Mittelgliedes).
סֵירוּחַ *h. m.* Übelriechendes.
סֵירוּי *h. m.* Versündigung.
סֵירוּס *h. m.* 1. Kastrieren; 2. Umkehren (der Ordnung).
סֵירוּף *h. m.* Verbrennen.
סִירְתָא *a. f., pl.* סִירִין Jes 34, 13, סִירָן, סִירְיָן Dornbusch.
סִיתָא (Lv 22, 28) *a. f.* Mutterschaf.
סַךְ *x. m.* (κάσις) Bruder.
סְכָא *a. m.* Summe, Zahl.
סְכָא I *a.* summieren.
סְכָא II *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* סְכֵיתֵיהּ Nu 24, 17 schauen; 2. hoffen. *Pa. pt. c. pron.* מְסַכֵּינָא Hb 2, 1 (MS מְסַכְּיָנָא), *pl.* מְסַכַּן Jes 47, 13 (MS מְסַכְּן) ausschauen, erwarten. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִסְתַּכִּיאוּ Gn 18, 16 ausschauen; 2. hoffen, lauern.
סָכָה *h.* schauen.
סֻכָּה *h. f.* 1. Hütte: 2. Festhütte.
סַכְוָאָה (Jes 21, 6, MS סְכוּאָה) *a. m.* Späher, Wächter.
סִכּוּי *h. m.* Hoffnung.
סִכּוּיָא *a. m.* dass.
סִכּוּךְ *h. m.* 1. Bedecken; 2. Bedachung.
סְכוּכִית I *h. f.* Glas.
סְכוּכִית II *h. f.* überhängend, hervorragend.
סְכוּלָא *a. m.* 1. Verstand; 2. Verständiges.
סְכוּם *h. m.* 1. Zahl, Summe; 2. Zählung.
סְכוּמָא *a. m.* dass.
סִכּוּן *h. m.* Gefährdung.
סִכּוּף *h. m.* Qual, Elend.
סִכּוּת (Am 5, 26) Name einer Gottheit.
.סִכּוּת ס' בְּנוֹת (2 K 17, 30) dass.
סְכוּתָא *a. f.* 1. Nu 23, 14 Umschau; 2. Gn 31, 49 Warte; 3. Thr 4, 17 (nicht MS) Hoffnung; 4. Ortsname.

סָכֵי *h. m.* סָכֵי שֶׁמֶשׁ blinzelnd (eigentl. Sonne schauend).
סָכְיָא *a. m.* 1. Schauer; 2. KohR 9, 18 l. mit Ausg. Pes. סָכָא.
סִכְיוֹנָא *h. m.* Hoffnung.
סַכִּין *h. m.* Messer.
סַכִּינָא (Gn 22, 6) *a. m.* dass.
סָכַךְ I *h. Pi. Po.* 1. decken, bedecken; 2. eine Bedachung machen. *Pu.* bedacht sein. *Hi.* dass. הֵיסֵךְ רַגְלָיו seine Notdurft verrichten. *Hitp. Hitpo.* bedeckt werden.
סָכַךְ II *h. Hi.* flechten, weben. *Pilp.* umschnüren, in ein Netz stecken.
סְכַךְ *a.* flechten. *Pa.* dass. S. auch סְבַךְ.
סְכָךְ *h. m.* Bedeckung, Bedachung.
סְכָכָא *a. m.* dass.
סְכָכָה *h. f.* dass.
סָכַל *h. Hitp.* 1. betrachten; 2. nachdenken.
סְכַל I *a. Aph.* 1. belehren; 2. einsichtig sein. *Itpa. inf.* אִסְתַּכָּלָא Gn 3, 6 einsichtig werden; 2. *pt.* מִסְתַּכַּל Nu 21, 9 betrachten.
סְכַל II *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַסְכֵּילְתָּא Gn 31, 28 thöricht handeln. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִסְתַּכֵּילִית 2 S 24, 10 thöricht sein.
סַכְלָא *a. m.* thöricht, Thor.
סָכְלָא *a. m.* Einsicht.
סַכְלְנוּתָא *a. f.* dass.
סְכוֹלַסְטִיקָא *x. m.* (σχολαστικός) Advokat.
סָכְלְתָנָא *a. m., ind.* סָכְלְתָן Gn 41, 33 verständig.
סָכְלְתָנוּתָא *a. f., ind.* סָכְלְתָנוּ Ex 31, 3 Einsicht.
סָכַם *h.* summieren. *Hi.* 1. übereinstimmen; 2. meinen.
סְכַם *a.* 1. summieren; 2. zustimmen. *Aph. pt.* מַסְכְּמִים Ct 8, 13 zustimmen, übereinstimmen. *Itpe.* beschlossen werden.
סְכַמְוּתָא *a. f.* Beschluss, Bestimmung.
סָכַן *h. Pi.* gefährden. *Pu. pt.* gefährdet. *Hitp.* in Gefahr geraten, gefährdet sein.

סָכַן *a.* in Gefahr geraten. *Pa. pt. pass. f.* מְסַכְּנָא 2 S 22, 5 gefährden. *Aph.* Gefahr verursachen. *Itpa.* in Gefahr geraten.

סָכְנָא Ortsname.

סַכָּנָה *h. f.* Gefahr. סַכָּנַת נְפָשׁוֹת Lebensgefahr.

סְכֵנְיָא Ortsname.

סִכְנִין, סִכְנֵי Ortsname.

סכניתא l. סַכְנִיתָא.

סַכַּנְתָּא *a. f., c.* סַכָּנַת Thr 5, 9 (MS סַכָּנַת) Gefahr.

סכום s. סָגוֹם.

סִכְסָא *a. m.* dumm.

סַכְסִיתָא (?) *a. f.* Koralle.

סִכְסֵךְ I s. סוּךְ II.

סִכְסֵךְ II s. סָכַךְ II.

סַכְסְנָא *a. m.* dumm.

סָכַף *h.* quälen. *Pi. Hi.* dass.

סְכַף *a.* dass.

סָכַר I *Ni.* verstopft werden. *Hitp.* eingeengt werden (?).

סְכַר *a. Pa.* 1. verstopfen; 2. l. סְבַר. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִסְתְּכַרוּ Gn 8, 2 verstopft werden. *Itpa.* dass.

סַכָּר *h. m.* Verstopfer (von Wasserläufen für den Fischfang).

סִכְרָא (Jes 19, 10), סִכְרָא *a. m.* 1. Verstopfung, Schleuse; 2. Verschluss, Schloss.

סִכְרָא Ortsname.

סִכְּתָא (Dt 23, 14) *a. f., pl.* סִכִּין 1. Pflock; 2. Dorn; 3. Pflugschaar; 4. Münzstempel.

סַל *h. m.* Korb.

סַלָּא (Gn 40, 17) *a. m.* dass.

סָלָא *h. Pi. Hi.* in die Höhe bringen.

סְלָא *a. Aph.* verachten, verwerfen.

סֶלָּא *x, f.* (*sella*) Sessel.

סְלָא s. סַלְּתָא.

סְלָאנָא *a. m.* Schlacke.

סִלְבּוּנָא *a. m.* ein Teil der weibl. Kleidung.

סַלְגִּיתָא, סִלְגִּיתָא *a. f.* Korb.

סלגורין l. סַנְוֵרִין.

סָלַד *h.* zurückspringen, zurückzucken. *Pi.* Unzucht treiben.

סְלָו s. סְלָיו.

סִלְוָא *a. m., pl. d.* סִלְוַיָּא Ct 2, 2 Dorn.

סִלְוֹקְיָא s. סְלוּקְיָא.

סִלּוֹן *h. m.* Dorn.

סִילְוָנֵי (Σιλουανός) männl. Personenname.

סִלּוּק *h. m.* 1. Entfernen; 2. Aufhören; 3. Tod.

סְלוּקְיָא (Σελεύκεια) Ortsname.

סְלוּתָא *a. f.* Unrat.

סָלַח *h.* verzeihen. *Ni.* verziehen werden.

סְלַח *a., pt.* סָלַח Ex 34, 7 verzeihen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תְּסַלְּחוּן Nu 18, 1 Verzeihung erwirken; 2. *inf.* סַלָּחָא Jes 55, 7 verzeihen.

סלטא l. סַלְּתָא.

סיליי s. כִּילְיֵי.

סְלָיו *h. m.* Wachtel.

סְלָיו (Ex 16, 13, MS סְלָו) *a. m.* dass.

סִלְיוֹן (?).

סְלִיחָה *h. f.* 1. Verzeihung; 2. Sühnritus.

סְלִיחוּתָא *a. f., c.* סְלִיחוּת Jer 8, 15 Verzeihung.

סְלִיחָתָא *a. f., c.* סְלִיחַת Jer 14, 19 (MS סְלִיחוּת) dass.

סְלִיל *h. m.* 1. Spule (im Weberschiffchen); 2. dünnes Rohr.

סְלִילָה *h. f.* Körbchen.

סוֹלְיָסָה, סוֹלְיָם *x. m. pl.* (*solea*) Sandale.

סוֹלְיָם *x., pt.* מְסוֹלְיָם nur mit Sohle versehen.

סוֹלִיתָא s. סוֹלְיָם.

סְלִיתָא *a. f.* Nachgeburt.

סַלְבָּא (?) männl. Personenname.

סָלַל I *h.* springen. *Ni.* sich erheben. *Pi. Po.* Unzucht treiben. *Pilp.* erheben. *pt. pass.* מְסֻלְסָל bevorzugt.

סָלַל II *h. Pilp.* kräuseln, Locken machen.

סֻלָּם *h. m., pl.* סֻלָּמוֹת 1. Leiter. סֻלָּמָה

שֶׁל צוֹר tyrische Leiter (Küstenstrich bei Tyrus); 2. ein Kleidungsstück des Weibes; 3. Stufe.
סֻלְמָא (Gn 28, 12, MS סוּלְמָא) *a. m.* dass.
סַלְמַי männl. Personenname.
סַלְמַנְדְּרָא *x. f.* (σαλαμάνδρα) Salamander.
סַלְמַנְטוֹן *x. m.* (vgl. ἕλμινθος) Kornwurm. תסלמנטון LvJI 26, 10 MS, l. מְסַלְמְנְטוֹן vom Kornwurm gefressen.
סִילוֹן *x. m.* (σωλήν), *pl.* סִילוֹנוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Strahl.
סִילוֹן *x. m.* (σελλίον) Sessel.
סִילָנִי (Σιλανός) männl. Personenname.
סַלְסוּל I *h. m.* Vorzug, Auszeichnung.
סַלְסוּל II *h. m.* Kräuseln (des Haars).
סַלְסְלָא *a. m., pl.* סַלְסְלִין Jer 6, 9 hochhängender Zweig.
סַלְסָלָה *h. f.* feingewebter Stoff.
סַלְסִלָּה *h. f.* Korb.
סֶלַע *h. m.* 1. Fels, Stein; 2. ein Gewicht; 3. eine Münze (= 4 Denare). ס' צוֹרִי tyrischer Sela. ס' מְדִינָה Provinzialsela (der 8. Teil des Wertes des tyrischen Sela); 4. Geld; 5. Schuppe (?).
סִלְעָא *a. m., pl.* סַלְעִין Gn 20, 16 eine Münze (s. oben).
סָלְעָם *h. m.* Heuschreckenart.
סַלְעֵם *a., pt. pass. f.* מְסַלְעֲמָא Na 3, 11 verderben. *Pass. ipf.* 3 *pl.* יִסְתַּלְעֲמוּן Ob 16 Soc 59 vernichtet werden.
סַלְעֲמוּתָא *a. f.* Vernichtung.
סָלַף *h. Pi.* verdrehen.
סְלַף *a.* dass. *Itpe.* אִסְתְּלִיף Est II 6, 10 (MS אִסְתְּלַף) sich verdrehen.
סַלְפִּיד, סַלְפִּידָס, סַלְפִּינְגָס *x. m.* (σάλπιγξ) Trompete.
סַלְפִּיתָא *x. f.* (σάλπη) eine Fischart.
סְלִיקָא, סְלִיק (Σελεύκεια) Ortsname.
סָלַק *h.* beseitigen (?). *Pi.* 1. beseitigen, entfernen; 2. aufheben. *Pu.* entfernt sein, ausbleiben. *Hitp.* 1. sich entfernen; 2. sterben.
סְלֵק I, סְלִיק (Gn 19, 28) *a.* 1. *imp.* סַק Dt 32, 49, *ipf.* 1 *sg.* אֶסַּק Ex 32, 30 aufsteigen. סְלֵק דַּעְתֵּיהּ meinen; 2. begegnen; 3. gelingen; 4. heilen. *Pa. pf.* 2 *sg.* 1. סַלֵּיקְתָּא Gn 49, 9 entfernen; 2. *imp.* סַלֵּיק Ri 3, 19 aufhören; 3. entlassen. *Aph. pf.* אַסֵּיק Lv 9, 17 aufsteigen lassen, darbringen. *Itpa. pf.* אִסְתַּלַּק Gn 12, 8 sich entfernen. S. נְסַק.
סְלֵק II s. שְׁלַק.
סִלְקָא *a. m.* Mangold (*Beta vulgaris*).
סַלְקוּתָא *a. f.* Speisesack (?).
סלקטרין s. דלקטר.
סילקי. בס' jBabM 11ᵃ l. בָּסִילְקֵי *x. f.* (βασιλική sc. ὁδός) Landstrasse.
סלקי 1. l. פִּילְקֵי; 2. l. כַּלְקֵי.
סְלִיקְיָא (Σελεύκεια) Ortsname.
סַלְקַנְדְּרִית, סַלְקַנְדִּית *x. f.* (*sal conditum*) Würzsalz.
סְלִיקוֹס 1. (Σέλευκος) männl. Personenname; 2. s. סְלִיקְיָא.
סְלִיקוּסְתָא *x. f.* (vgl. φάκελος) Bouquet.
סְלִיקָרְאוֹת *x. f.* (vgl. σηρικάριος) Seidenweberei.
סְלִירָא *x. m.* (σελλάριον) Sessel.
סְלָרִין *x. m.* (σαλάριον) Lohn.
סֹלֶת *h. f.* feines Mehl.
סָלַת *h. Pi.* feines Mehl machen, aussieben. *Pa.* ausgesiebt sein.
סַלָּת *h. m.* Feinmehlbereiter.
סְלַת *a. Pa.* kleinmachen.
סִלְתָּא I *a. f.* Dornrute.
סִלְתָּא II *a. m.* Späne.
סַלְּתָא, סִלְתָּא *a. f.* Korb.
סִלְתָּא *a. f.* Kehricht (?).
סִלְתָּא s. סוּלְתָא.
סַלְתָּנִית, סְלָתְנִית *h. f.* eine Fischart.
סַלְתָּנִיתָא *a. f.* dass.
סַם I *h. m.* 1. Pulver, Spezerei; 2. Medizin; 3. Gift.
סַם II *x. m.* (σμῆμα) Lampenruss.
סַמָּא *a. m.* 1. Pulver; 2. Medizin. ס' דְּכֻלָּא, ס' דְּמִלְּתָא Hauptsache. 3. Gift; 4. männl. Personenname.

סִימָא I *x. m.* (ἄσημον) Silber.
סִימָא II *x. m., pl.* סִימָן (Jer 4, 21, MS סִימָן) (σημαῖα) 1. Feldzeichen; 2. Bildsäule.
סְמָא *a., pt. pl.* סָמַן Ze 1, 17 (MS סָמַן) blind sein. *Pa.* 1. blind machen; 2. wegwischen, streichen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אִסְתַּמְיָן Est II 5, 1 erblinden.
סַמָּאֵל Name des Anklägerengels.
סְמָאלָא s. *a. m., c. s.* סְמָאלֵיהּ Jon 4, 11 (Soc 59 סְמָלֵיהּ) links. S. סְמָלָא.
סַמְבַּטְיוֹן (Σαββάτιον) Name eines Flusses.
סַמְבַּק *x. m.* (*sebaceus*) Talglicht.
סְמִידָא *x. m.* (σεμίδαλις) Feinmehl.
סמדאה l. סַמְדָּאָה.
סְמָדַר *h. m.* Blüte.
סְמָדְרָא *a. m., ind.* סְמָדַר Jes 18, 5 dass.
סמדרקוס l. סְמַרְדִּקוֹס.
סְמִידְתָא *x. f.* (σεμίδαλις) Blütenstaub.
סמה (jKeth 31[d]) l. סִינָה, s. סִינָא.
סָמָה *h., pt. pass.* סָמוּי 1. blind; 2. unsichtbar gemacht. *Ni.* 1. erblinden; 2. geblendet werden. *Pi.* 1. blenden; 2. als blind ausgeben. *Hitp.* blind werden.
סִמּוּי *h. m.* Blenden.
סָמוֹךְ *h. m., pl.* סְמוֹכוֹת Stütze.
סְמוּכִין *h. m. pl.* Auslegung einer Schriftstelle nach dem unmittelbar daneben Genannten.
סְמוּקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.
סְמוּקָא *a. m., ind.* סְמוּק Gn 25, 25 dass.
סַמּוּקַיד männl. Personenname.
סְמוּקְרָא *a. m.* rot.
סְמוּתָא *a. f.* Blindheit.
סַמְטָא *a. m.* Geschwür.
סִימְטָא *x. f.* (*semita*), *pl.* סִימְטִיּוֹת 1. Pfad; 2. Gasse.
סִימַי (Σίμων) männl. Personenname.
סַמְיָא *a. m.* 1. *pl.* סַמְיָן Jes 42, 16 Soc 59 blind; 2. männl. Personenname.
סַמְיוּת *h. f.* Blindheit.
סַמְיוּתָא (Dt 28, 28, MS סְמְיוּתָא) *a. f.* dass.

סְמִיכָה *h. f.* 1. Anlehnung; 2. Aneinanderrücken; 3. Handaufstemmung (beim Opfer, bei der Ordination).
סְמִיכוּתָא *a. f.* dass.
סִמְיוֹן *x. m.* (σημεῖον) Zeichen.
סָמֶךְ Name des 15. Buchstabens im hebr. Alphabet.
סָמַךְ *h.* 1. stützen; 2. anlehnen; 3. dicht machen; 4. nach dem daneben Genannten auslegen; 5. die Hand aufstemmen (beim Opfer, bei der Ordination). *pt. pass.* סָמוּךְ 1. nahe; 2. stark, fest. *Ni.* 1. angelehnt werden; 2. ordiniert werden. *Pi.* stützen. *Hi.* festmachen. *Hitp.* sich lehnen.
סְמַךְ *a., ipf.* יִסְמוֹךְ Ex 29, 10 1. stützen; 2. sich stützen; 3. nahe bringen; 4. ordinieren. *pt. pass.* סְמִיךְ 1. *pl.* סְמִיכִין Nu 2, 12 nahe; 2. stark, fest. *Pa.* 1. fest machen; 2. Sicherung geben. *Aph.* 1. eine Stütze beibringen; 2. festmachen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִסְתְּמִיכוּ Gn 18, 4 sich stützen.
סָמְכָא *a. m.* 1. Ex 38, 27 Unterlage; 2. Est II 1, 4 Lager.
סָמְכָא *a. m.* 1. *ind.* סְמַךְ Gn 2, 18 Stütze; 2. Zuverlässigkeit.
סָמְכָא *a. m., c. s.* סָמְכֵיהּ Jer 52, 21 Dicke.
סַמְכוּ Name eines Sees (Hule).
סַמְכְוָתָא *x. f. pl.* (συμμαχία?), *ind.* סַמְכְוָן Ez 17, 23 Hilfstruppen.
סְמִכְנָא *a. m., c. s.* סְמִכְנִי 2 S 22, 3 Stütze.
סִמְּכוֹס (Σύμμαχος) männl. Personenname.
סְמָל *h. m., pl.* סְמָלִים abgetragene Kleider (?).
סֶמֶל *h. m.* Bild.
סְמָלָא (Nu 20, 17) *a. m.* linke Hand.
סַמְלוֹן *h. m.* Jochzapfen (?).
סַמְלִיוֹן männl. Personenname.
סְמִלַק *x. m.* (σμῖλαξ) Taxus (?).
סְמָמִית *h. f.* Eidechse.

סַמְמִיתָא *a. f.* dass.
סַמְמָן *h. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.
סַמְמָנָא *a. m., pl.* סַמְמָנִין Jer 46, 11 (MS סַמְמָנִין) dass.
סַמְמָנִית *h. f.* dass.
סַמָּן *h. m.* dass.
סִימוֹן (Σίμων) männl. Personenname.
סִמֵּן *x.* (vgl. סִימָן) *Pi.* bezeichnen. *Pu.* *pt.* gezeichnet.
סַמֵּן *x. Pa.* Zeichen (Omen) geben. *Itpa.* mit Zeichen versehen sein.
סִימָן *x. m.* (σημεῖον?), *pl.* סִימָנִין 1. Zeichen; 2. Kennzeichen; 3. Halsgefässe des zu schlachtenden Tieres (Luftröhre und Speiseröhre); 4. Vorzeichen; 5. Siegel; 6. *pl.* סִימָנִיּוֹת diakritisches Zeichen.
סִימָנָא *x. m., pl.* סִימָנִין dass.
סוּמָנָא *x. m.* (σημεῖον), *pl.* סוּמָנִין Jes 28, 25 (MS סִימָנִין) Grenzzeichen.
סַמָּנָא *a. m.* 1. Pulver; 2. Farbstoff.
סִימַנְטוֹר *x. m.* (σημάντωρ) Anführer.
סִימַנְטֵירִין *x. m.* (σημαντήριον) Siegel.
סִימוֹנְיָא (Σιμωνιάς) Ortsname.
סמניירא (jSabb 8[b]) l. סַמְלוֹנְיָ, s. סַמְלוֹן.
סמנים, סמנום l. אָמְנוּם.
סמס (jSchek 48[d]) l. מְמַסְמַס, s. מְסַס.
סִימַס *x. m.* (*semis*) 1. ein halber As; 2. ein Halbwisser.
סִימִיסְרִיקוֹן *x. m.* (σημισηρικόν) halbseiden.
סמפוליינא l. סַמְפִּירִינָא.
סִמְפּוֹן I *x. m.* (σίφων), *pl.* סִמְפּוֹנוֹת 1. Röhre; 2. Blutader.
סִמְפּוֹן II *x. m.* (συμφωνία) Doppelflöte.
סִמְפּוֹן III *x. m.* (σύμφωνον), *pl.* סִמְפּוֹנוֹת 1. Vertrag; 2. Vertragsdokument; 3. Codicill; 4. stillschweigende Voraussetzung.
סוּמְפּוֹנְיָה, סוּמְפּוֹנְיָא *x. f.* (συμφωνία) Doppelflöte.
סמפניא (Midr. Teh. 12)?
סַמְפּוּרָא *a. m., pl.* סַמְפּוּרִין Jes 41, 15 (so MS Lond.; Soc 59 סִמְפּוּרִין) Spitze.
סַמְפִּירִינָא, סַמְפּוּרִינוֹן, סַמְפִּירִינוֹן *x. m.* (σαπφείρινον) Saphir.
סְמַק *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִסְמְקוּן Gn 49, 12 rot sein; 2. rot werden. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְסַמְּקֵי Ex 26, 14 rot machen; 2. beschämen; 3. *pf.* 3 *pl.* סַמִּיקוּ Thr 4, 7 rot werden. *Aph.* rot werden.
סַמְקָא (Gn 25, 30) *a. m.* rot.
סִמְקָא *a. m., ind.* סְמֹק Lv 13, 30 dass.
סַמְקִי Ortsname.
סִמְקִי männl. Personenname.
סומקינו (PesR 29) l. וּמַקְרִיבוּ.
סַמְקָנָא *a. m., ind.* סַמְקָן Ex 28, 17 ein roter Edelstein.
סַמְקָנוּתָא *a. f.* Röte.
סַמְקָרְיָא *a. m.* bräunlich, rötlich.
סְמַר *h. Pi.* 1. Nägel einschlagen; 2. annageln. *Pu. pt.* mit Nägeln beschlagen.
סַמַּר I *a. Pa.* dass.
סְמַר II *a. Itpe. imp.* אִסְתְּמַר Ex 23, 21 sich hüten, sich in Acht nehmen.
סַמְרָאָה *a. m.* Bewohner eines ägyptischen Bezirks.
סַמַרְדָּקוֹס *x. m.* (σαμάρδακος) Gaukler.
סְמַרְטוּט *h. m.* Lappen.
סְמַרְטוּטָא *a. m.* dass.
סמרטי s. סַרְקָמֵי.
סמרטיה l. סַרְמַטְיָא.
סְמַרְטִיקִי *x. f.* (Σαμαρειτική) Samarien.
סמרמורת s. צְמַרְמוֹרֶת.
סְמֵרוֹן *x.* (σήμερον) heute.
סמרוסי l. אַבְרוּסֵי.
סַמְתּוֹרָא, סַמְתֵּירָא *a. m.* 1. blutstillendes Mittel; 2. Pflaster, Schminke.
סַמְתֵּר *a.* ein blutstillendes Mittel auflegen.
סַמְתּוֹרָא s. סַמְתְּרָא.
סַן s. סִינִין.
סְנֶה *h. m.* Dornstrauch.
סְנָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְנוֹ Gn 37, 8 hassen; 2. hässlich sein. *Pa. pt.* מְסַנְּאָ Hasser.

סְנָאָה männl. Personenname.

סְנָאָה a. m. Hass.

סְנָאָה a. m., pl. c. s. סָנְאוֹהִי Dt 7, 10 Hasser, Feind.

סִנְאֲתָא a. f., ind. סִנְאָה Nu 35, 20 Hass, Feindschaft.

סַנְבָּא (?) x. m. (σύμβασις) Zufall.

סנבוטין l. סַבְרִיקִין.

סַנְבַּטְיוֹן (Σαββάτιον) Flussname.

סַנְבּוֹל x. m. (συμβολή) Beitrag zu gemeinsamer Mahlzeit.

סַנְבְּרַי Ortsname.

סַנְגְּלָרִין x. m. pl. (σιγγουλάριοι) Gardereiter.

סַנֵּיגוֹר x. m. (συνήγορος) Anwalt, Verteidiger.

סְנֵינוֹרָא männl. Personenname.

סַנֵּיגוֹרְיָא x. f. (συνηγορία) Verteidigung.

סניגורים (jSanh 28[d]) l. סַנְגְּלָרִין.

סַנֵּיגְרוֹן x. m. 1. (συνήγορος) Verteidiger, Verteidigung; 2. l. כְּסִינָרוֹן.

סַנֵּיגוֹרִיתָא x. f. Verteidigerin.

סַנֵּיגוֹרֶת x. f. dass.

סִינוֹדְיָא x. f. (συνοδία) Begleitung.

סַנְדְּיוֹת h. f. pl. Artischocken (?).

סַנְדָּל x. m. (σάνδαλον) 1. Sandale; 2. Fussbeschlag; 3. Untergestell; 4. ein Fisch; 5. eine Missgeburt in Gestalt dieses Fisches.

סַנְדְּלָא x. m.; pl. סַנְדְּלִין Jes 11, 15 Sandale.

סנדלבון, סנדלפון l. סַנְדְּלְבוֹן x. m. (vgl. Σαρδονύχιον) ein Edelstein.

סַנְדַּלְפוֹן (Συνάδελφος) Engelname.

סַנְדְּלָר x. m. (σανδαλάριος) Sandalenverfertiger.

סַנְדִּיקוֹס, סַנְדִּיקְנוֹס x. m. (σύντεκνος) Gevatter.

סונדוקרוס l. סִינְקְתְדְרוֹס.

סַנְדְּרִי x. f. (συνέδριον), pl. hebr. סַנְדְּרִיּוֹת, סַנְדְּרָאוֹת, aram. סַנְדְּרִין Tribunal, Kollegium.

סַנְדְּרִיאוֹס x. m. (ἀνδρεῖος) tapfer.

סַנְהֶדְרְנָא x. m. (vgl. συνέδριον) Mitglied des Tribunals.

סְנֶה h. m., pl. סְנָאִין, סְנַיִין Brombeerstrauch (Rubus).

סַנְהֶדְרִי, סַנְהֶדְרִין (Ct 4, 1) x. f. (συνέδριον), pl. hebr. סַנְהֶדְרִיּוֹת, aram. סַנְהֶדְרִין Tribunal, Kollegium.

סָנוּא h. m. Hasser.

סְנוּאֲתָא (Dt 21, 15) a. f. gehasste (Frau).

סְנוּנִית h. f. Schwalbe.

סְנוּנִיתָא (Jer 8, 7) a. f. dass.

סְנוּקָא a. m. Mangel (?).

סְנוֹקֶרֶת h. f. Faustschlag.

סַנְוַר a. blenden.

סַנְוֵרִים h. m. pl. Blindheit.

סַנְוַרְתָּא x. f. Helm.

סְנוּתָא, סִנְוָתָא a. f. Hass, Feindschaft.

סַנְוָתָאָה a. m. Nabatäer.

סָנַט h. schmähen.

סַנְטֵיר h. m. Wächter.

סַנְטֵירָא a. m. dass.

סוּנְטְמָא x. f. (σύνθημα) Einrichtung.

סִינְטוֹמוֹס x. (συντόμως) kurzweg.

סִנְטֵר h. m. (vgl. סִטְרָא) Seite, Hüfte.

סַנְטֵר h. nachtragen.

סַנְטוֹר, סַנְטוֹרָא x. m. (σενάτωρ) Ratsherr.

סַנְטְרוּתָא a. f. Besoldung des Wächters.

סַנְטוֹרְיָה x. m. pl. (senatoria) Senatorenkleidung.

סַנְטְרִיּוּתָא a. f. Wächteramt.

סנטרוק (Sed. Ol. R. 30) l. נִיקְטוֹר (?).

סַנְיָא I a. m. Brombeerstrauch (Rubus).

סַנְיָא II a. m. 1. hässlich, schlecht; 2. Schlechtigkeit.

סַנְיָא a. m. ein Darm (eigentl. Sieb)?

סִנְיָאֲתָא (Koh 9, 1, MS סִנְאֲתָא) a. f. Hass, Feindschaft.

סַנְיוּתָא a. f. dass.

סִינִין x. m. pl. (σανίς) Brett (?).

סְנִיף h. m. 1. Ansatz, Gestell; 2. Ergänzung.

סְנִיפָא a. m. dass.

סִינִירָאָה *a. m.* aus Syene stammend.
סָנַן *h.* läutern. *Pi.* seihen. *Pu.* läutern. *Hitp.* geläutert werden.
סְנַן *a.* dass. *Pa.* dass.
סנסין l. סַנְסִין, s. סָנוּס.
סַנְסַן *h. m.* 1. Dattelrispe; 2. männl. Personenname.
סַנְסַנָּא *a. m.* dass.
סָנַף *h.* zusammennehmen.
סְנַף *a. Itpa.* zusammenkommen.
סִינְפּוֹן s. סִימְפּוֹן II.
סְנַפִּר *h. m.* Flosse, Flossfeder.
סַנְפִּירִינוֹן s. סַמְפִּירִינוֹן.
סַנְפְּתָא Ortsname.
סָנַק *h.* drücken. *Pi.* dass.
סְנַק *a. Pa.* erdrücken (?).
סונקטרין l. סוּנְקָתֶדְרוֹן.
סַנְקְלִיטוֹן, סַנְקְלִיטוֹס *x. m.* (σύγκλητος) Ratsherr.
סַנְקְלֵיטִין *x. m.* (vgl. σύγκλητος) Rat.
סַנְקְלִיטִיקוֹס *x. m.* (συγκλητικός) Ratsherr.
סנקלטורי l. סַקְלְטוֹרֵי, s. סַקְלְטוֹר.
סנקנידקים l. סַנְקְלִיטִקִין, s. סַנְקְלִיטִיקוֹס.
סוּנְקָתֶדְרוֹן, סַנְקָתֶדְרוֹס *x. m.* (συγκάθεδρος) Beisitzer (eines Gerichtshofs).
סִנָּר *h. m.* Leibgurt.
סינרא l. סִכְּרָא.
סוּנֵיתָא *x. f.* (συνήθεια) Gewohnheit.
סָס *h. m.* Holzwurm.
סָסָא I *a. m.* 1. dass.; 2. Motte.
סָסָא II *a. m.* Granne.
סָסְגוֹנָא (Nu 4, 6) *x. m.* Rotgefärbtes.
סַסְגוֹנִיתָא *x. f.* Röteln (?). S. סִסְכִּינְתָא.
סַסִּין, סַסִּי, סַסֵּי (Σόσσιος) männl. Personenname.
סִסְכִּינְתָא *x. f.* eine Krankheit.
סִסְמָא *x. m. pl.* (σύσσημα) verabredete Zeichen.
סַסְמְגוֹר *x. m.* eine Art Ceder oder Fichte.
סוֹסְרָטָא, סוֹסְרָטֵי (Σώστρατος) männl. Personenname.
סִיסְרְנוֹן *x. m.* (σίσυρνον) zottiger Rock.

סָעַד *h.* 1. stützen; 2. speisen. *Pi.* helfen.
סְעַד *a.* 1. *imp. pl.* סְעוּדוּ Gn 18, 5 stützen, stärken; 2. speisen. *Pa. imp. pl.* סַעִידוּ Ct 2, 5 (MS סְעוּדוּ) helfen. *Itpa. inf.* 3 *pl.* יִסְתַּעֲדוּן Jes 5, 6 gestützt werden.
סַעַד *h. m.* Stütze, Hilfe.
סַעֲדָא *a. m.* 1. *c.* סְעִיד Lv 26, 26 dass.; 2. *c. s.* סַעֲדִיךְ Ru 2, 14 (fehlt im MS) Speise.
סָעֲדָא *a. m., pl. c. s.* סָעֲדוֹהִי Lv 20, 5 Helfer.
סְעֻדָּה *h. f.* Mahlzeit.
סַעֲדָנָא *a. m., c.* סַעֲדַן Ri 5, 23 (MS סְעוּדַן) Hilfe.
סְעֻדְתָא (2S 11, 8, MS סְעוּדְתָא) Mahlzeit.
סְעַדְתָּא *a. f.* Stütze, Stärkung.
סְעוֹרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סְעוֹרִם männl. Personenname.
סְעוֹרָנָא *a. m., c.* סְעוֹרַן Mi 7, 4 (MS סְעוּרַן) Heimsuchung.
סְעוּתָא *a. f.* Unrat.
סַעַל (?) *h. m.* Medizin.
סָעַר I *h.* heimsuchen.
סָעַר II *h. Pi. Hi.* wegwehen. *Pu.* weggeweht sein.
סְעַר I *a., inf.* מִסְעַר 1K 9, 12 (MS מְסְעַר!) nachsehen, untersuchen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַסְעַר Lv 26, 16 heimsuchen. *Itpe. ipf.* 3 *sg.* יִסְתְּעַר Nu 16, 29 heimgesucht werden.
סְעַר II *a. Itpe. pf.* אִסְתְּעַר 2K 6, 11 beunruhigt werden.
סַעֲרָא (Lv 13, 10) *a. m.* Haar.
סְעָרָא (Nu 16, 29) *a. m.* Heimsuchung.
סְעָרָה *h. f.* Sturmwind.
סַעֲרָה *h. f.* Haar.
סְעָרְנָא (Ho 9, 7) *a. m.* Heimsuchung.
סַעֲרָנָא *a. m., ind.* סַעֲרָן Gn 27, 11 behaart.
סְעָרְתָא *a. f., pl.* סְעָרִין Nu 5, 15 Gerste.

סַף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Becken; 3. l. סַם.

סִפָּא *a. m., pl. d.* סִפַּיָּא Ex 12, 7 1. Schwelle; 2. Pfoste.

סְפָא *a.* 1. *inf.* מִסְפֵּי Ex 27, 3 sammeln; 2. reichen; 3. zuerteilen; 4. umkommen. *Aph.* reichen. *Itpe.* sich fürchten.

סִפָּא *a. m., pl.* סִפַּיִין Steinlage.

סְפוֹג *x. m.* (σπόγγος) 1. Schwamm; 2. Lappen; 3. lockeres Gebäck.

סָפַג *x.* (vgl. σπόγγος) 1. einsaugen; 2. abtrocknen; 3. an sich ziehen, sich zuziehen. *Pi. Hi.* dass. *Hitp.* 1. abgetrocknet werden; 2. sich abtrocknen.

סְפַג *x. m.* Abtrocknen.

סְפוֹגְנִין *x. m. pl.* lockeres Backwerk.

סְפוֹגָנִית *x. f.* locker gebacken.

סָפַד *h.* Totenklage anstellen. *Ni.* beklagt werden. *Hi.* Klagefeier abhalten.

סְפַד *a., pf.* 3 *pl.* סְפַדוּ Gn 50, 10 dass. *Aph. pf.* אַסְפֵּיד Thr 1, 18 (MS הַסְפִּידוּ) 1. Totenklage anstimmen; 2. Klagefeier abhalten; 3. an die Brust schlagen (als Ausdruck der Klage).

סְפַדְּרָא (Est II 4, 3, fehlt im MS) *a. m.* Klage.

סַפְדָּנָא *a. m., pl. d.* סַפְדָּנַיָּא Koh 12, 5 Klagesänger.

סַפְדָּן *h. m.* dass.

סַפְדָּנָא *a. m.* dass.

סָפָה *h.* 1. zerteilen; 2. teilnehmen; 3. wegraffen. *Ni.* weggerafft werden.

סָפָה *h. f., pl.* סְפִיּוֹת Rand.

סִפְוָא *a. f.* Lippe.

סִפּוּג *x. m.* (vgl. σπόγγος) Abtrocknen.

סְפוֹנִיּוֹת (?) *h. f. pl.* spät reifende Trauben.

סִפּוּף *h. m.* Spätfrucht (?).

סִפּוּק I *h. m.* 1. Vermögen, Kraft; 2. Vorrat.

סִפּוּק II *h. m.* 1. Zusammenschlagen der Hände; 2. Vereinigung.

סִפּוּקָא *a. m.* 1. *c.* סִפּוּק Jer 31, 1 (MS סוּפִּיק) Darreichung; 2. Überfluss.

סִפּוּר *h. m.* 1. Erzählung; 2. *pl.* Aufzählung.

סִפּוּרָא *a. m.* Haarschneiden.

סְפוּרָה *h. f.* Zahl.

סְפוּרְיָא Ortsname.

סְפוֹת l. סְפִיּוֹת, s. סָפָה.

סָפַח I *h. Pi.* 1. sich vereinigen. *Hitp.* sich anschliessen.

סָפַח II s. סָחַף.

סָפַח *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brachfeld).

סַפַּחַת *h. f.* Grind.

סַפְטָא *x. m.* Schachtel.

סַפְטָן *x. m.* (σπαθίον) ein kleines Schwert.

סִיפִי. ס' סִיפָנִים l. אַסְפִּינְתִּין.

סַפְיָא *a. m.* Furcht.

סְפִידָא (Est II 6, 11, MS הַסְפְּדָא) Klage.

סְפִיחַ *h. m.* Nachwuchs (auf dem Brachfelde).

סְפִינָה *h. f.* Schiff.

סוּפִינוּס (?).

סְפִינְתָּא *a. f., pl.* סְפִינָן Dt 28, 68 Schiff.

סְפֵיקָא *a. m.* 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.

סְפִיקָא *a. m.* Vermögen, Fähigkeit.

סְפִיקָה *h. f.* dass.

סַפִּיר *h. m.* 1. Saphir; 2. eine Bohnenart (*Phaseolus Mungo*?).

סְפִירָא *a. m.* Abgeschorenes (?).

סְפִירָה *h. f.* 1. Zählung; 2. Schreiben.

סְפִירוּת *h. f.* Schreiben.

סֵפֶל *h. m.* 1. Schale, Becken; 2. l. סַפְסָל.

סִפְלָא *a. m.* dass.

סִפְלָא *a. m.* Kern.

סְפְלֵינִי *x. m.* (σπλήνιον) Pflaster.

סְפָמָא *a. m., ind.* סְפָם Lv 13, 45 (MS שְׂפָם) Lippenbart (Schnurrbart?).

סָפַן *h.* achten.

סְפַן I *a., pf.* 1 *sg.* סְפָנִית Est II 7, 10 (nicht MS) dass.

סְפַן II *a.* befruchtet werden (?).

סְפַן III *a. Itpe. ipf.* יִסְתְּפַן LvJI 6, 21 gereinigt werden.
סַפָּן *h. m.* Schiffer.
סַפּוֹן *x. m.* (σάπων) Seife.
סַפְנָא (?) *a. m.* verborgener Ort.
סַפָּנָא *a. m., pl. d.* סַפָּנַיָּא Jo 1, 5 Schiffer.
סופני (Tos. BabK VIII 18) l. סוּבְכֵי.
סוּמְפּוֹנְיָא s. סִפּוֹנְיָא.
סְפְסוּף *h. m.* Spätfeige.
סִפְסוּפָה Ortsname (?).
סוֹפִסְטָה, סוֹפִסְטוּס *x. m.* (σοφιστής) Gelehrter.
סַפְסִירָא *x. m.* Makler.
סַפְסִירוּתָא *x. f.* Makeln.
סַפְסָל *x. m.* (συψέλλιον) Bank, Sessel.
סַפְסְלָא *x. m.* dass.
סִפְסֵף 1. s. סוּף; 2. s. סָפַף.
סִיפּוּסְקָא *x. m.* Kleie.
סַפְסָר *x. m.* Makler.
סַפְסֵירָא *x. m.* (vgl. σαμψήρα) Schwert.
סִפְסֵף *h. Pilp.* versengen.
סָפַק I *h. Pi.* 1. verabreichen, liefern; 2. verbinden. *Hi.* 1. liefern; 2. Raum geben; 3. genügende Zeit haben. *Hitpa.* 1. versehen werden; 2. sich versehen.
סָפַק II *h. Pi.* (die Hände) zusammenschlagen.
סָפַק III *h. Hitp.* in Zweifel sein.
סְפַק I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְפִיקוּ Thr 2, 11 überfliessen; 2. *pf.* 3 *pl.* סְפִיקוּ Gn 24, 22 genug thun, genug sein, hinreichen; 3. darreichen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְסַפְּקוּן Gn 24, 19 genug haben; 2. genug geben, liefern. *Aph.* 1. genug geben, liefern; 2. *ipf.* יַסְפֵּיק Sac 10, 10 (MS יְסוֹפֵּק) genügen. *Po. pf.* סוֹפֵּיק Dt 2, 7 genug geben, liefern. *Itpa. inf.* אִסְתַּפָּקָא Koh 4, 16 l. mit MS אִסְתַּקָּפָא, s. סְקַף.
סְפַק II *a., pf.* 3 *pl.* סְפַקוּ Thr 2, 15 (MS סְפִיקוּ!) (die Hände) zusammenschlagen.

סְפַק III *a. Pa.* 1. Zweifel veranlassen; 2. Zweifel erheben. *pt. pass. f.* מְסַפְּקָא Thr 5, 3 (nicht MS) zweifelhaft.
סֵפֶק *h. m.* Genüge.
סָפֵק *h. m., pl.* סְפֵקוֹת 1. Zweifelhaftes; 2. Zweifel.
סַפְקָא *a. m.* dass.
סיפקא s. סִיפּוּסְקָא.
סופקא l. פִּיתְקָא.
ספקטור l. סְקְפְּטוּר.
סְפֶקְלָא, סְפֵיקוּלָא *x. f.* (σπέκουλα) 1. Anhöhe, Warte; 2. Scharfrichterdienst; 3. Todesstrafe.
סְפֶקְלָטוֹר, סְפֵיקְלָטוֹרָא *x. m.* (σπεκουλάτωρ) Scharfrichter.
ספקלי (KohR 9, 18) l. סְפֵיקוּלָא (?).
ספיקליא (jBer 13[c]) l. סְפֶקְלַרְיָא (?).
סְפֶקְלַרְיָא *x. f.* (σπεκλάριον) Spiegel.
סַפְקָנָא *a. m.* Genüge.
ספיקריא s. ספיקליא.
סָפַר I *h.* 1. schreiben; 2. zählen. *Ni.* gezählt werden. *Pi.* erzählen.
סָפַר II *h. Pi.* scheeren, abschneiden. *Hitp.* sich scheeren lassen.
סְפַר *a. Pa. pf.* סַפַּר Gn 41, 14 scheeren.
סַפָּר I *h. m.* Kinderlehrer.
סַפָּר II *h. m.* Haarschneider, Barbier.
סְפָר *h. m.* Grenze.
סְפָר *h. m.* Zählen.
סֵפֶר *h. m.* 1. Schriftstück; 2. Buch.
סִפְרָא (Ex 17, 4) *a. m., ind.* סְפַר Gn 5, 1 1. dass.; 2. Name der schulmässigen Erklärung des Leviticus; 3. *pl.* סִפְרֵי Name der schulmässigen Erklärung von Num. und Deut.
סְפֵירָא *x. f.* (σφαῖρα) Ball.
סְפֵירָא *x. f.* (σπεῖρα) Abteilung Soldaten.
סִפְרָא *a. m., c.* סְפַר Gn 49, 13 (MS סְפָר) Ufer, Küste.
סָפְרָא (Dt 33, 21) *a. m.* 1. Schreiber; 2. Bibellehrer; 3. Gelehrter; 4. männl. Personenname.
סַפְּרָא (Est II 6, 11) *a. m.* Haarschneider, Barbier.

סְפַרְגּוּס *x. m.* (σφραγίς) Siegel.

סָפְרוּתָא *a. f.* Amt des Kinderlehrers.

סָפְרְכִיתָא *a. f.* Verderben.

סַפְרָנָא *a. m.* Schreiber.

סַפִּירִינוֹן *x. m.* (σαπφείρινος) Sapphir.

סַפְרְקִין s. סַבְרִיקִין.

סָפַת *h.* ein Stück nehmen, stückweise nehmen.

סִפְתָא (Ex 26, 4) *a. f., pl.* סִפְוָן Lv 5, 4, *c.* סִפְתַי Mal 2, 7 Soc 59 1. Lippe; 2. Rand.

סִפְתְּקָא *x. m.* stark.

סיציליא (Midr. Teh 9) l. סִלִיקְיָא.

סַק *h. m.* Gewand aus grobem Stoff.

סַקָּא I *a. m., c. s.* סַקֵּיהּ Gn 42, 35 1. Gewand aus grobem Stoff; 2. Sack.

סַקָּא II s. סַקִּי.

סַקָּאָה (Dt 28, 42) *a. m.* ein Insekt.

סְקַב *a. Pa.* drücken.

סְקֻבָא *a. m.* Drücken, Gedränge.

סַקֻבָא *x. m.* (vgl. *scabies*) aussätzig.

סקבטרין l. קְסִיטַּרִין, s. אֶגְסִיטַּרִין.

סַקֻבַּל s. קַבֵּל.

סַקֻבְנָא *x. m.* (vgl. *scabies*) aussätzig.

סקבס l. סְטִיבָס.

סְקַד *a. Pa.* antreiben (?).

סקיווי. ס' פטריי (KohR 9, 18) l. סִקְרֵיטֹרֵי.

סְקוּלָא *a. m.* Ungemach.

סְקוּפָא *a. m., pl. d.* סְקוּפַיָּא 2 K 18, 16 Schwelle (Unter- und Oberschwelle).

סְקוּפָה *h. f.* dass.

סְקוּפְתָא (1 S 5, 4) *a. f.* 1. dass.; 2. Pfosten.

סְקוּרָא *a. m.* rote Farbe.

סקות. כמו ס' (Tanch. Mischp.) l. כְּמוּסְקוֹת, s. נְסַק.

סְקוּטֶלָּא *x. f.* (σκουτέλλα) Schüssel.

סקוטרק (Sophr XIII 6) l. קֻנְטְרָא.

סַקִּי *h. m.* 1. Sackarbeiter; 2. ein Insekt.

סְקִילָה *h. f.* Steinigung.

סִיקִירָא *x. m.* (*siciarius*) Wurstmacher.

סְקִירָה *h. f.* Schauen, Blick.

סָקַל *h.* steinigen. *Ni.* gesteinigt werden. *Pi.* entsteinen.

סְקַל *a.* dass.

סְקָלָא *a. m.* Ungemach.

סְקִילָא *x. f.* (σκάλα) Leiter.

סְקָלָא *a. m., pl.* סְקָלֵי Polieren.

סְקָלִיטִין *x. m.* (σήκρητον) geheimes Gemach.

סקליטור s. סַנְקְלִיטוֹר.

סְקָלוֹנְקִית *x. f.* Faustschlag.

סקילוס l. סְלִיקוֹס.

סְקֵימִיּוֹן *x. m.* (ξένιον) Gastgeschenk (?).

סְקוּנְדְּרָא *x. m.* Spielmarke (?).

סקנתודרין l. סַנְהֶדְרִין.

סֵיקוֹס *x. m.* (σηκός) Maass.

סיקוסים (BerR 41)?

סַקַּסְנָאָה *a. m.* aus Sakassana.

סַקִּיסְתָּן Landschaft in Persien.

סָקַף *h. Hitp.* 1. zustossen; 2. zustossen lassen.

סְקַף *a., pf. c. s.* סַקְפְּנוּן Nu 24, 10 (MS שְׁקַפְנוּן) zusammenschlagen. *Pa.* 1. dass.; 2. übertragen. *Itpa. inf.* אִסְתַּקָּפָא Gn 43, 17 1. herfallen über jmd.; 2. sich ereignen, zustossen; 3. zustossen lassen.

סקופוטי l. סְקִיפְּטֵי.

סְקִיפְּטֵי *x. f.* (σκεπαστή) Sänfte.

סְקִיפְּטוֹר *x. m.* (ἐσκέπτωρ) Protokollführer.

סְקִיפַנְטֵים *x. m.* (συκοφάντης) falscher Ankläger.

סְקִיפָּס *x. m.* gekrümmt (?).

סְקִיפַּסְטֵי *x. f.* (σκεπαστή) Sänfte.

סָקַר I *h.* rot färben. *Pi.* schminken.

סָקַר II *h. Ni.* angeschaut werden.

סָקַר III *h. Ni.* stürzen, springen.

סְקַר I *a.* schauen.

סְקַר II *a. Pa. pt.* מְסַקַּר DtJI 8, 5, l. מְסַקֵּד, s. סְקַד.

סִיקָר, סִיקָרָא *x. m.* (σικάριος) 1. Räuber; 2. Geraubtes.

סִקְרָא *a. m.* rote Farbe.

סֵיקוּרָא *x. m.* (*securis*) Beil.

סְקָרִידוֹן *x. m.* (σήκρητον) geheimer Beschluss.

סְקָרְדִּיקִין *x. m. pl.* (*scordisci*) eine Art Schuhe.

סְקָרְטְיָא *x. f.* (*scortea*) Leder, Fell.

סְקָרְטָרִי *x. m. pl.* (σηκρητάριοι) Schreiber.

סַקְרָנִית *h. f.* umhergaffend.

סִיקְרִיקוֹן I *x. m.* (σαχαρικηνός) Zuckerwerk.

סִיקְרִיקוֹן II *x. m.* (σικαρικόν) Räuberwesen, bes. das darauf bezügliche Gesetz.

סְקַרְתָּא *a. f.* eine rote Farbe.

סר. סר אפים s. סְרָאפִים.

סְרָא *a. m.* Fürst.

סְרָא s. סְרִי.

סָרַב *h. Pi.* 1. sich weigern, ablehnen; 2. in jemd. dringen.

סְרַב I *a. Pa. pf.* סָרֵיב Nu 20, 21 1. sich weigern; 2. widerspenstig sein.

סְרַב II *a.* krümmen. *Pa. pf.* סָרֵיב Thr 3, 11 krumm machen.

סָרְבָא *a. m., pl.* סָרְבִין Jes 1, 6 Soc 59 widerspenstig.

סרבימין s. סַבְרִיקִין.

סוריבמין l. סוּרִיסְמִין.

סִרְבֵּל *h. Pass. pt.* מְסֻרְבָּל eingehüllt, beleibt sein.

סַרְבֵּל *a., pt. pass. pl.* מְסָרְבְּלִין Na 2, 5 einhüllen, beleibt machen.

סַרְבָּל *x. m.* 1. Mantel; 2. Beinkleid.

סַרְבָּלָא *x. m.* dass.

סַרְבְּלָא *x. m.* (σύρβουλον) Schuhzeug.

סַרְבָן *h. m.* 1. widerspenstig; 2. zudringlich; 3. Widerspenstigkeit.

סָרְבָנָא (Nu 17, 25) *a. m.* dass.

סָרְבָנוּתָא *a. f., c. s.* סָרְבָנוּתָךְ Dt 31, 27 Widerspenstigkeit.

סַרְבֵּק *a., pt. pl. f.* מְסַרְבְּקָן Jes 3, 16 zwinkern.

סָרַג *h. Pi.* 1. mit Flechtwerk versehen; 2. wie bei Flechtwerk verfahren (mit Abwechslung, Unterbrechung); 3. umflechten. *Hitp.* überflochten sein.

סְרַג *a.* umflechten. *Pa.* satteln.

סָרָג *h. m.* Flechtarbeiter.

סִרְגּוּל *h. m.* Liniieren.

סַרְגֵּיד *h. m.* Zapfen, Zahn (am Schlüssel).

סִרְגֵּל *h.* liniieren.

סַרְגֵּל *a.* 1. dass.; 2. genau abpassen.

סַרְגְּלָא *x. f., pl.* סַרְגְּלִין (σαράγαρον) Wagen.

סָרָד *h. m.* Flechtarbeiter.

סְרָדָא (Ex 38, 4) *a. m.* 1. Geflecht; 2. Vorhang.

סַרְדוּתָא *a. f.* Flechtwerk, Geflecht.

סְרַדְיוֹט *x. m.* (στρατιώτης), *pl.* סְרַדְיוֹטוֹת 1. Soldat; 2. Feldherr.

סָרָה *h. f.* Abweichen.

סָרָה *h. Hi.* verderben, unwirksam machen.

סִרְהֵב *h.* aufdringen.

סַרְהֵב *a.* 1. *imp.* סַרְהֵיב Est II 6, 10 beeilen; 2. drängen. *Pass.* sich beeilen.

סַרְהֲבָנָא *a. m.* widerspenstig.

סָרְהֲבָנוּתָא *a. f.* Widerspenstigkeit.

סַרְהוֹבָא *a. m.* 1. eilig; 2. Eile.

סַרְהוֹבְיָא *a. m.* Eile.

סרוד l. סְרִיד.

סרודה l. סְרִידָה.

סְרוּחָא *a. m., c. s.* סְרוּחֲיהּ Jo 2, 20, l. mit MS סְרוּתֵיהּ, s. סְרוּתָא.

סַרְוָיָא *a. m.* aus Sarwa.

סְרוֹכָא *a. m., ind.* סְרוֹךְ Thr 3, 39 (MS סְרִיךְ) Verdrehung.

סָרוֹק *h. m.* Hechler, Kämmer.

סְרוֹקִיתָא *a. f.* Hecheln, Kämmen (?).

סְרוּתָא *a. f., c.* סְרוּת Am 4, 10 Gestank.

סָרַח *h.* 1. herabhängen; 2. verletzen; 3. verderben; 4. sündigen; 5. stinken. *pt. pass.* סָרוּחַ 1. herabhängend; 2. Übelthäter; 3. verwesend, verdorben; 4. stinkend. *Ni.* stinkend werden, verwesen. *Hi.* 1. verletzen; 2. stinkend machen; 3. stinkend werden.

סְרַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּסְרַח Ex 26, 12 herabhängen lassen; 2. verwesen; 3. *pf.* 1 *sg.* סְרָחִית 2 S 24, 17 sündigen. *Pa.* herabhängen lassen. *Aph.* stinkend machen.

סֶרַח weibl. Personenname.

סִרְחָא (Ex 26, 12) *a. m.* Herabhängendes.

סִרְחָא *a. m.* übler Geruch.

סַרְחוֹן (סִרְחוֹן) *h. m.* 1. Verwesung; 2. Übelthat, Sünde.

סִרְחָן *h. m.* Übelthat, Sünde.

סַרְחָן *h. m.* Sünder.

סִרְחָנָא *a. m., ind.* סִרְחָן Gn 39, 23 Übelthat, Sünde.

סִרְחָנוּתָא *a. f.* dass.

סִרְחָנְתָא *a. f.* dass.

סָרַט *h.* einritzen. *Pi.* 1. zerkratzen; 2. tätowieren. *Ni. Hitp.* zerkratzt werden.

סְרַט *a. Pa. pt.* מְסָרֵיט 1 S 21, 14 kritzeln.

סֶרֶט *h. m.* Abgerissenes (?).

סִרְטָא *a. m.* Einschnitt.

סַרְטָבָא Ortsname.

סִרְטוּט *h. m.* Liniieren.

סְרַטְיָא *x. f.* (στρᾶτα), *pl.* סְרַטְיוֹת, *aram.* סְרַטְיָן Strasse.

סַרְטָן *h. m.* Krebs (das Sternbild).

סִרְטוֹן *x. m.* (συρτόν) Schlämmung.

סרטנה (Jelammed. Ar.)?

סְרֵי *a.* zehn (in den Zahlwörtern von 11—19).

סְרִי *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* סְרִיאוּ Ex 8, 10 stinken; 2. schlecht werden, verderben. *Aph.* 1. stinkend machen; 2. *pf.* 3 *pl.* אַסְרִיו Ct 1, 12 (MS אַסְרִיוּ) schlecht machen, verderben. *Itpe.* 1. verdorben werden; 2. Verderben anrichten.

סְרִי *h. m.* 1. Stinkendes; 2. Sünde.

סִרְיָא *a. m.* 1. stinkend; 2. schlecht.

סוּרְיָא *x. f.* (Συρία) Syrien.

סוריבמין l. סוּרְסְמִין.

סָרִיג *h. m.* Gitter.

סְרִיגָא *a. m.* Geflecht, Netz.

סְרִיגָה *h. f.* 1. Geflecht; 2. Gitter.

סְרִיגוּת *h. f.* Abwechslung.

סְרִיגְתָא *a. f.* 1. *pl. d.* סְרִיגְתָא Jer 48, 44 Geflecht, Netz; 2. Gitter.

סָרִיד *h. m.* Geflecht.

סְרִידָה *h. f.* dass.

סִרְיוֹן (Dt 3, 9) Name eines Berges.

סְרִיוּת *h. f.* Übelriechendes.

סְרִיוּתָא *a. f.* dass.

סְרִיטָה *h. f.* Einritzen.

סְרִיכָא *a. m.* Anklammern.

סִרְיָנָא *a. m., pl. d.* סִרְיָנַיָּא Jer 46, 4 Panzer.

סָרִיס *h. m.* Eunuch.

סָרִיסָא (Jes 56, 3, MS סָרִיסָאָה) *a. m.* dass.

סָרִיק *h. m.* Gehaltloser, Taugenichts.

סְרִיקָא *a. m.* 1. *pl. c.* סְרִיקֵי Koh 12, 11 leer; 2. Taugenichts.

סְרִיקָא s. שְׂרִיקָא.

סְרִיקָה *h. f.* Hecheln, Kämmen.

סְרִיקוּתָא I *a. f.* Kamm.

סְרִיקוּתָא II *a. f.* Leerheit.

סְרִיקִין *h. m. pl.* ein Gebäck.

סְרִיקְתָא *a. f.* Leerheit.

סְרַךְ I *a.* anhängen, haften. *Pa. Itpe.* dass.

סְרַךְ II (Thr 3, 9) *a.* verdrehen, verkehren. *Pa. inf.* סָרָכָא Thr 3, 36 (MS סָרָכָא) dass.

סֶרֶךְ *h. m.* 1. Anhaftung; 2. Nachahmung, Gewohnheit.

סִרְכָא I *a. m.* 1. dass.; 2. Anhaftendes.

סִרְכָא II *a. m., ind.* סְרֵיךְ Thr 3, 59 Verdrehung.

סרכא (SchirR 1, 6) l. סַדְנָא.

סָרְכָא *x. m., pl. c. s.* סָרְכוֹהִי Ex 5, 6 Befehlshaber, Fürst.

סַרְכוּנָא *a. m.* Verdrehung.

סַרְכָנָא *x. m.* Befehlshaber, Fürst.

סַרְמָטִי *h. m.* (vgl. Σαρματία) Sarmat.

סַרְמַטְיָא *x. f.* (Σαρματία) Name eines Landes.

סרמיטין l. סַמִּיטִין, s. סַמְטִם.

סרמיסין, סרימיסין l. מְרִימִיסִין, s. מְרִימְסָא.

סוּרְמַקִי männl. Personenname.

סִירוֹן *x. m.* (σάρον) Unrat.

סַרְנָא *a. m.* Achse.

סְרוּנְגְּיָא, סְרוּנְגִּין Ortsname.
סַרְנוּקָא v. m. Ersticken.
סֵירוֹנִית x. f. (Σειρήν) mythische Seejungfrau.
סְרוּנְכֵּי. h. m. Erstickung.
סַרְנֵק a. ersticken lassen.
סֵרֵס h. Pi. 1. castrieren; 2. (einen Bibeltext) umstellen, verstellen. Pu. umgestellt werden. Hitp. 1. castriert werden; 2. umgestellt werden; 3. zerstört werden.
סָרֵס a. Pa. dass. Itpa. zum Beischlaf unfähig werden.
סַרְסוּר h. m. Makler, Unterhändler.
סַרְסוּרָא a. m. dass.
סוּרְסְטִין x. (συριστί) auf syrisch.
סוּרְסִי h. m. (σύρος) syrisch.
סוּרְסָיָא a. m. dass.
סַרְסְיָא a. m. Bedienter.
סוּרְסִין x. m. ein Gebäck.
סִרְסֵר h. makeln, Unterhändler sein.
סַרְסַר a. dass.
סִרְסָרוּת h. f. Unterhandel, Vermittelung.
סָרָף h. m. Harz.
סֵרַף h. Pi. mit Harz bestreichen.
סְרָפָא, סְרָפָא a. m., pl. d. סְרָפַיָּא Ez 1, 8 Seraph.
סרפינגם l. סַלְפִּנְגֵּס.
סַרְפַּוּנָה (?) x. f. Name einer Bohnenart.
סְרָאפִּס, סְרָפִּס (Σάραπις) Name einer Gottheit.
סָרָק x. m. (συρικόν) rote Farbe, Schminke.
סרק. סרקון (jTaan 64[b]) l. סְקָרִין, s. סִיקְר.
סָרַק I x. Pi. (vgl. συρικόν) rot färben.
סָרַק II h. 1. kämmen; 2. hecheln.
סָרַק III h., pt. pass. סָרוּק 1. leer, unfruchtbar; 2. unnütz.
סְרַק I a., pt. pass. pl. סְרִיקִין Jes 19, 9 (MS סְרִקִין) 1. kämmen; 2. hecheln. Pa. dass.
סְרַק II a., s. סְרִיקָא. Pa. ausleeren.
סרק l. סֶדֶק.
סְרָק h. m. Leerheit, Unfruchtbarkeit. אִילַן ס Baum ohne essbare Frucht.
סִרְקָא a. m., ind. סְרָק Ct 2, 3 dass.
סַרְקָאָה a. m. Saracene.
סִירִיקָא Ortsname.
סֵירִיקֵי x. f. (σηρική) Seidenweberei.
סירקי l. סִידְקִי.
סַרְקִי h. m. Saracene.
סרקי (EchR 1, 15) l. סַלְּתָא.
סַרְקִיתָא a. f. Kamm.
סֵירִיקוֹן x. m. (σηρικόν) seiden.
סְרָקָאנֵי (Ὀστρακίνη) Ortsname.
סָרַר h. widerspenstig sein.
סְרָרוּת h. f. Würde, Amt.
סְרָרוּתָא a. f., c. s. סְרָרוּתְהוֹן Koh 11, 3 1. Herrschaft; 2. herrisches Wesen.
סְרָתָא a. f. Gerste.
סָתָא (Jes 27, 8) a. f. Sea. S. סָאתָא.
סתי (EchR 1, 15) l. סָחוּתָא.
סתידראות (Ab. R. Nath. 31)?
סְתָו h. m. Winter.
סִתְוָא (Gn 8, 22) a. m. dass.
סִתּוּם h. m. Verschluss.
סְתוּמָה h. f. Abschnitt ohne neuen Zeilenanfang.
סְתָוָנִית h. f. Winterfrucht.
סָתוֹר h. m. Zerstörer.
סָתוֹרָא a. m. dass.
סְתוּרִיתָא a. f. Zerstörung.
סִתּוּת h. m. 1. Behauen; 2. Hauschutt.
סְתִימָה h. f. Verschliessen, Verstopfen.
סְתִימְתָאָה a. m. Autor einer anonymen Tradition.
סְתִירָה I h. f. Verbergen.
סְתִירָה II h. f. Zerstören.
סָתַם h. 1. verschliessen, verstopfen; 2. verbergen, unbestimmt lassen. pt. pass. סָתוּם ohne nähere Bezeichnung, anonym. Pi. dass. Ni. Hitp. verschlossen werden, verstopft werden.
סְתַם a. 1. pt. pass. pl. f. סְתִימָן Ez 41, 16 verschliessen; 2. anonym mitteilen. Pa. 1. verstopfen; 2. verbergen. Itpa. 1. pf. אִסְתַּתְּמוּ (!) Thr 3, 8 verschlossen werden; 2. hinfällig werden.

סָתָם *h. m.* 1. verschliessend; 2. unbekannt, unbestimmt; 3. anonym.

סְתָמָא *a. m.* 1. schlechtweg, ohne weitere Hinzufügung; 2. anonym.

סְתַק *a.* spalten.

סִתְקָתָא *a. f.* Spalt.

סָתַר I *h. Pi.* verheimlichen. *Hi.* verbergen. *Hitp.* sich verbergen.

סָתַר II *h.* 1. niederreissen, umstossen; 2. auflösen; 3. widersprechen. *Hitp.* sich auflösen.

סְתַר I *a. Pa. pt. pl. f.* מְסַתְּרָן Jes 65, 16 verbergen. *Itpa. pt.* מִסְתַּתַּר Koh 7, 12 sich verbergen.

סְתַר II *a., ipf.* 2 *pl.* תִּסְתְּרוּן Dt 7, 5 (MS תְּתַרְעוּן), *inf.* מִסְתַּר Jer 1, 19 zerstören, niederreissen. *Pa.* auflösen, verwirren. *Itpa.* niedergerissen werden.

סֵתֶר *h. m.* 1. Verborgenheit; 2. Geheimnis.

סִתְרָא (Dt 13, 7) *a. m.* dass.

סִתְרָה *h. f.* Verborgenes.

סִתְרִיאֵל männl. Personenname.

סָתַת *h. Pi.* behauen.

סַתָּת *h. m.* Steinmetz.

ע

ע 1. der 16. Buchstabe des hebräischen Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 70.

עאל s. עָלַל.

עאנא s. עָנָא.

עָאתָא *a. f.* Unheil.

עָב I *h. m.* 1. dick; 2. dicht.

עָב II *h. m.* 1. Wolke; 2. Ledersack.

עב s. עוֹב.

עִבָּא I *a. m.* Gezweig.

עִבָּא II *a. m.* 1. Schoss; 2. Busen (auch des Gewandes).

עָבַב *h. Pi.* dicht machen.

עֲבָבִית *h. f.* Fieberschauer.

עֲבָבִיתָא *a. f.* dass.

עָבַד *h.* 1. dienen, Dienst thun; 2. verehren (von einer Gottheit). *Ni.* 1. verehrt werden; 2. gegerbt werden; 3. ausgeführt werden. *Pi.* bearbeiten, bes. gerben. *Hi.* arbeiten lassen. *Hitp.* ausgeführt werden.

עֲבַד (Gn 1, 7) *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַעֲבֵיד Ex 32, 10 thun, machen, verrichten; 2. *inf.* מַעֲבַד Ex 31, 4 arbeiten, verarbeiten, zurichten; 3. *pt.* עָבֵיד Gn 1, 11 hervorbringen; 4. einsetzen; 5. sich befinden; 6. sich verhalten. *Pa.* 1. *pt. f.* מְעַבְּדָא Gn 49, 15 hervorbringen; 2. bearbeiten. *Itpe.* אִתְעֲבֵיד, אִיעֲבֵד, *ipf.* יִתְעֲבֵיד Gn 29, 26 1. gethan werden, gemacht werden; 2. werden; 3. *pf.* 3 *pl. f.* אִתְעֲבֵידָא Dt 33, 17 geschehen. *Schaph.* s. שַׁעֲבֵד.

עֶבֶד *h. m.* Sklave, Knecht.

עַבְדָּא *a. m., ind.* עֲבֵד Gn 9, 25 1. dass.; 2. Anbeter.

עֻבְדָא s. עוֹבְדָא.

עֲבָדָה *h. f.* der zur Entwickelung einer Pflanze nötige Raum.

עַבְדוּת *h. f.* Knechtschaft.

עַבְדוּתָא (Ex 13, 3) *a. f.* dass.

עַבְדָן *h. m.* Gerber.

עַבְדְקָנָא *a. m.* dickbärtiger.

עָבָה *h. Ni.* dick werden. *Pi.* dicht machen. *Pu. pt.* dicht gedrängt. *Hi.* dicht werden.

עִבּוּד *h. m.* Bearbeiten, Gerben.

עֲבוֹדָה *h. f.* 1. Dienst; 2. Feldarbeit; 3. Opferdienst, Tempeldienst. ע׳ זָרָה Götzendienst, Götze; 4. Opferdiensteinkommen; 5. Bezeichnung einer Bitte im Achtzehngebet.

עבוז l. עַכּוּז.

עבוט s. עָבִיט.

עֲבוֹט *h. m.* Pfand.
עֲבוּפָא *a. m., ind.* עֲבוֹף Dt 12, 2 dichtbelaubt.
עֲבוּפִיָא *a. m.* dass.
עִבּוּר *h. m.* 1. Reise; 2. Schwängerung, Schwangerschaft; 3. Einschaltung, Intercalation. חֹדֶשׁ הָעִ׳ Schaltmonat; 4. Einverleibtes; 5. Schwinden; 6. Ergehen.
עֲבוּר I, עָבוּר *h. m.* Getreide.
עֲבוּר II *h.* בַּעֲ׳ wegen, um — willen.
עִבּוּרָא *a. m.* 1. Schwängerung. *pl.* עִבּוּרִין Schwangerschaft; 2. *c.* עִבּוּר 1 S 20, 27 Einschaltung, Intercalation.
עֲבוּרָא (Gn 44, 1), עֲבוּרָא *a. m., c.* עֲבוּר Gn 27, 28, עֲבוּר Dt 23, 20 Getreide.
עָבוּרָא *a. m.* 1. Reisender; 2. Übertragender.
עֲבוֹת *h. m., pl.* עֲבוֹתוֹת 1. Zugseil; 2. Lenkseil.
עָבוֹת *h. m.* dichtbelaubt.
עֲבַט *a. Itpe.* gepfändet werden.
עֶבֶט *h. m.* Traubenbehälter.
עֳבִי *h. m.* 1. Dicke; 2. dicke Stelle; 3. dick; 4. Ledersack.
עַבְיָא *a. m.* dick.
עֻבְיָא *a. m.* 1. *c.* עוֹבִי 1 K 7, 46 Dichtheit, Dicke; 2. Bedeckung.
עֲבִידָה *h. f.* Handlung.
עֲבִידְתָא *a. f.* 1. Lv 11, 32 Arbeit, Geschäft; 2. Waare; 3. Dienst.
עֲבִיט *h. m.* 1. Traubenbehälter; 2. Kamelsattel; 3. Behälter für Urin.
עֲבִיטָא *a. m.* Kamelsattel.
עֲבִיצָא *a. m.* süsse Mehlspeise.
עביר l. עָכִיר.
עֲבִירָה *h. f.* Durchgehen.
עֲבֵירָה *h. f.* 1. Übertretung, Sünde; 2. insbes. Buhlerei.
עֲבֵירְתָא *a. f., c.* עֲבֵירַת Dt 23, 15 dass.
עבוסטי l. סְבַסְטֵי.
עֲבַץ *a.* erblassen.
עֲבָצָא (Nu 31, 22, MS אֲבָצָא) *a. m.* Zinn.

עָבַר *h.* 1. vorübergehen; 2. hingehen; 3. vergangen sein. לְשֶׁעָבַר in der Vergangenheit; 4. vorangehen; 5. übertreten. *Ni.* übertreten werden. *Pi.* 1. überschreiten; 2. trächtig, schwanger werden; 3. einverleiben; 4. einschalten, interkalieren; 5. ergehen lassen. *Pu.* 1. beseitigt werden; 2. *pt.* schwanger; 3. *pt.* interkaliert. שָׁנָה מְעֻבֶּרֶת Schaltjahr. *Hi.* 1. vorübergehen; 2. vorüberführen; 3. beseitigen, entfernen. *Hitp.* 1. geschwängert werden, schwanger sein; 2. interkaliert werden; 3. einverleibt werden.
עֲבַר (Gn 33, 3) *a., ipf.* יֶעֱבַר Dt 24, 5 1. vorübergehen; 2. einhergehen; 3. überschreiten, übersetzen; 4. überkommen, treffen; 5. übertreten. *Pa.* 1. übergehen; 2. hinüberführen; 3. beseitigen; 4. schwanger werden; 5. schwängern; 6. *pt. pl.* מְעַבְּרִין Ct 7, 5 interkalieren. שַׁתָּא מְעַבַּרְתָּא Schaltjahr. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַעֲבַּרוּ Ex 36, 6 1. vorüberführen, vorbeigehen lassen; 2. darbringen; 3. durchgehen lassen; 4. wandern lassen; 5. übertragen. *Itpe. inf.* אִתְעֲבָרָא Ez 47, 5 durchschritten werden. *Itpa.* 1. geschwängert werden; 2. besänftigt werden.
עֵבֶר *h. m.* 1. Seite; 2. מֵעֵבֶר לְ jenseits.
עִבְרָא (Ex 28, 26) 1. Seite, Gegend. מִתְּרֵין עִבְרֵיהוֹן Ex 32, 15 von beiden Seiten; 2. לְעֵיבַר Dt 30, 13, מֵעִבְרָא לְ Nu 34, 5 jenseits.
עַבְרָא (Ex 26, 28) *a. m.* Riegel.
עִבְרָאָה I (Gn 14, 13) *a. m.* Hebräer.
עִבְרָאָה II *a. m., pl. d.* עִבְרָאֵי Nu 27, 12 jenseitige Gegend.
עֻבָּרָה *h. f.* Schwangere.
עֶבְרָה *h. f.* Zorn.
עֲבָרָה *h. f.* 1. Durchgehen; 2. Vorübergehen; 3. Aufhören.

עֲבָרָה s. עֲבֵירָה.
עִבְרִי h. m. 1. Hebräer, Israelit; 2. hebräisch.
עַבְרָיָן h. m. Übertreter.
עַבְרְיָנָא a. m. dass.
עִבְרִית h. f. 1. hebräisch; 2. hebräische Sprache.
עֻבֶּרֶת h. f. Schwangere.
עֲבַשׁ h. m. Mispel (?).
עֲגְבָאָה s. עֲנִיבָאָה.
עַגְבָה h. f. Hinterbacke.
עָגוֹל s. עָגִיל.
עָגוֹל h. m., f. עֲגֻלָּה rund.
עִגּוּל h. m. 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse; 3. Pressstein der Kelter.
עִגּוּלָא a. m. 1. Kreis; 2. Laib, runde Masse.
עִגּוּנָא a. m. Eheverhinderung (einer Frau, bei welcher der Tod des Gatten wahrscheinlich, aber nicht hinreichend bewiesen ist).
עֲנִיבָאָה a. m., pl. d. עֲנִיבָאֵי Ez 47, 16 eine Völkerschaft.
עָגִיל h. m. 1. Kreis; 2. männl. Personenname.
עֲגִילָא a. m., pl. עֲגִילִין Ez 23, 24 Schild.
עֲגִישָׁא a. m. stössig.
עָגַל h. einen Kreis ziehen. *Ni.* rund werden. *Pi.* 1. rollen, wälzen; 2. einen Kreis ziehen. *Hi.* abrunden. *Hitp.* 1. sich wälzen; 2. rund werden.
עֲגַל a. rund sein. *Pa.* 1. rund machen; 2. umwickeln. *Itpe.* rund sein.
עֵגֶל h. m. Kalb.
עֲגַל a. בַּע׳, בַּעֲגַלָא Est II 1, 1 alsbald, in Eile.
עִגְלָא (Ex 32, 24) a. m., ind. עֲגַל Lv 9, 3 Kalb. עֵין עִגְלָא Ex 28, 19 ein Edelstein.
עֲגַלְגּוֹלֶת h. f. rund.
עֶגְלָה h. f. Kalbe.
עֶגְלָה Ortsname.
עֲגָלָה h. f. 1. Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis.
עֶגְלְתָּא I (Dt 21, 4) a. f. weibl. Kalb.
עֲגַלְתָּא II a. f. 1. pl. עֲגָלָן Gn 45, 19 Wagen; 2. ein Sternbild im Tierkreis; 3. Becken.
עָגַם h., pt. pass. עָגוּם 1. gelähmt; 2. betrübt.
עֲגַם a., pt. pass. pl. f. עֲגִימָן Ru 1, 13 (fehlt im MS) betrübt.
עָגְמָה h. f. Betrübnis.
עוֹגִין x. m. (ὄγκινος) Anker.
עָגַן h. 1. einschliessen, zurückhalten; 2. eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen.
עֲגַן a., ipf. 3 pl. יַעַגְּנוּן Jes 24, 22 (MS יגוגנון), pt. pass. pl. עֲגִינִין Jes 42, 7 einschliessen, zurückhalten. *Pa.* einschliessen (eine Frau verhindern, eine neue Ehe einzugehen). *Itpe.* eingeschlossen werden (an Eingehung einer neuen Ehe gehindert werden).
עַגְנָא (Jes 24, 22, MS עִגְנָא) a. m., c. s. עַגְנְהוֹן Jes 42, 22 Einschliessung. בֵּית ע׳ Kerker.
עָגָס h. m. Birne (*Pirus communis*).
עִגְעֵג h. wälzen.
עַגְעֵג a. dass.
עִגְרוֹן s. אַגְרוֹן.
עַגְתָּא a. f., pl. אָגִין Kuchen.
עַד h. bis. עַד אֵימָתַי bis wann? עַד הֵיכָן bis wohin? עַד כָּאן bis hierher. עַד שֶׁ 1. als schon; 2. bis; 3. anstatt dass. [עַד] שֶׁלֹּא 1. als noch nicht; 2. bevor, ehe. עַד כְּדֵי שֶׁ bis. עַד כְּדֵי שֶׁלֹּא so lange noch nicht, ehe.
עַד (Lv 23, 16) a. bis. מִן — עַד Ex 22, 3 von — bis. עַד לָא Gn 2, 5 noch nicht. עַד כְּעַן Gn 43, 28, עַד כְּדוֹן, עַד הָאִדְנָא, עַד הַשְׁתָּא bis jetzt. עַד אֵמָתַי Ex 10, 3 wie lange? עַד כָּא Gn 22, 5 hierher. עַד דְּ 1. Gn 29, 9 während; 2. Gn 29, 8 bis; 3. Nu 35, 12 ehe. עַד מָא Nu 24, 22 bis. עַד לָא Gn 45, 28, עַד דְּלָא ehe.
עַד h. m. Beute.

עֵד *h. m.* 1. Zeuge; 2. Tuch zur Feststellung der Menstruation (wohl mit absichtlichem Anklang an עִדִּים).

עֲדָא *a. f.* diese, das.

עֲדָא (Gn 15, 17) *a.* 1. vorübergehen, hindurchgehen; 2. *ipf.* יֶעְדֵי Gn 49, 10 sich entfernen, weichen; 3. *inf.* מֶעְדֵי Jes 10, 6 wegnehmen, erbeuten, plündern. *Pa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* עַדִּיאַת Gn 4, 1 schwanger werden; 2. entfernen; 3. erbeuten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּעְדֵי Gn 27, 40 wegnehmen, entfernen; 2. aufheben; 3. schwanger werden. *Ittaph.* אִתַּעְדָא Lv 4, 31 entfernt werden.

עֲדָאָה (Nu 31, 11) *a. m.*, *ind.* עֲדֵי Dt 20, 14, Jes 33, 23 Beute.

עַדְבָא (Lv 16, 8) 1. Los; 2. Anteil.

עָדַד (?) *h.* zerreissen (?).

עודד s. עָדַד.

עָדָה *h. Hi.* wegnehmen. *Ho.* weggenommen werden.

עֵדָה I *h. f.* 1. Versammlung; 2. Gemeinde.

עֵדָה II *h. f.* Zeugnis.

עֲדְוָא *a. m.*, *c. s.* עֲדַוְיָה Ct 8, 11 Anteil. S. עַדְבָא.

עִדּוּי *h. m.* Empfängnis, Schwangerschaft.

עִדּוּיָא *a. m.*, auch *pl.* עִדּוּיִין, *c. s.* עִדּוּיַיכִי Gn 3, 16 dass.

עִדּוּנִים *h. m. pl.* 1. Wohlleben; 2. Geschmeidigkeit.

עִדּוּר *h. m.* Behacken, Aushacken.

עֵדוּת *h. f.* 1. *pl.* עֵדְיוֹת Zeugnis; 2. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 3. Zeichen der Jungfrauschaft.

עֲדִי männl. Personenname.

עֲדִי *h. m.* Schmuck.

עֲדֵי s. עֲדָאָה.

עֲדֵי *a. m. pl.* (?) diese.

עֲדֵי *h. a.* מִבַּלְעֲדֵי ohne, ausser.

עֲדַיִן *h.* noch immer.

עֲדַיִן *a.* dass.

עדיין (Gn JII 6, 6) l. nach JI עֲדַיִן — אֲדַיִן, s. דִּין.

עֲדִינָא *a. m.* Deckel.

עֲדִיף *h. m.* freigebig.

עֲדִיפָא *a. m.* vorzüglicher, besser.

עֲדִירָה *h. f.* Umhacken.

עֲדִישָׁא weibl. Personenname.

עֲדִיתָא *a. f.* 1. *c.* עֲדִית Thr 2, 2 Schmuck; 2. Beute.

עֲדִיתָא (Lv 13, 6) *a. f.*, *ind.* עֲדְיָא (!) Lv 13, 2 Schorf.

עֲדָל *h. m.* Pfefferkraut (*Lepidium latifolium*).

עֲדָלָא *a. m.* dass.

עֲדֻלָּמָאָה (Gn 38, 20) *a. m.* aus Adullam.

עדילרין s. עֲדְלִין.

עָדַן *h. Pi.* 1. schmiegen, geschmeidig machen; 2. anmutig machen; 3. ergötzen. *Pu. pt.* wohlgepflegt. *Hi.* anmutig machen. *Hitp.* 1. geschmeidig werden; 2. sich ergötzen.

עֵדֶן *h.* Ortsname. גַּן עֵדֶן Paradies, Ort der Seligen.

עֵדֶן (Gn 2, 8) *a.* Ortsname. גִּנְּתָא דְעֵדֶן Jo 2, 3 Paradies, Ort der Seligen.

עֵדֶן *h. m.*, *pl.* עֲדָנִין Menstruation.

עִדָּנָא (Gn 38, 1) *a. m.* Zeit. עִדָּן בְּעִדָּן Gn 24, 55 ein Jahr. כְּעִדָּן Gn 18, 14 übers Jahr. הָעִדָּנָא jetzt.

עָדַף *h.* überschiessen, mehr sein. *Hi.* mehr thun.

עֲדַף *a.*, *pt. pass.* עֲדִיף besser, vorzüglicher.

עֲדְפָא *a. m.* 1. Mehrbetrag; 2. Vorzug.

עֲדַק *a. Pa.* andrücken.

עֶדֶק *h. m.* Wulst.

עדקין (bSanh 11[a]) l. דִּעְדְקִין, s. דִּעְדְקָא.

עֲדְקִין (Ez 27, 19, MS viell. עַרְקִין) l. עַרְקִין, s. עַרְקָא.

עָדַר I *h.* 1. hacken; 2. aushacken, jäten. *Pi.* hacken, behacken. *Ni.* gehackt werden.

עָדַר II *h. Ni.* wegbleiben.

עֲדַר I *a.* aufhacken, picken. *Pa.* dass.

עֲדַר II *a.* helfen. *Itpe.* Hilfe erhalten.
עֵדֶר *h. m., pl.* עֲדָרִים, עֶדְרוֹת 1. Herde; 2. Schar; 3. Hürde. מִגְדַּל עֵדֶר Ortsname.
עֶדְרָא (Gn 32, 16) *a. m.* dass.
עודרא l. עוּדְרָא.
עֲדְרַסְקָא *x. f.* (ὑδρίσκη) kleiner Krug.
עֲדָשָׁה *h. f., pl.* עֲדָשִׁין 1. Linse; 2. Becken; 3. Wagschale; 4. die Unterlage für den Rollstein der Ölpresse.
עֲדְתָא *a. f.* Gemeinde, Versammlung.
עֲוָא I *a. Pa.* schreien, lärmen.
עֲוָא II *a.* abweichen. *Aph.* sich vergehen. *Itpe.* Unrecht erfahren.
עֲוָאָה *a. m., pl. d.* עֲוָאֵי Dt 2, 23 Iwwiter.
עוֹב *h. m., pl.* עָבִים Balken.
עוֹבִי 1. s. עֳבִי; 2. s. אֲבִיָּא.
עוֹבְדָא (Ex 32, 16) *a. m., ind.* עוֹבַד Ex 28, 6 1. That, Werk; 2. Ereignis.
עוֹבְדְתָא (Gn 33, 14 Sab., MS עֲבִידְתָא) *a. f.* Erarbeitetes.
עוֹבֵר *h. m.* Reisender.
עוֹבָר *h. m.* Fötus, Embryo.
עוֹבְרָא (Ct 7, 3, MS עֲבָרָא) *a. m.* dass.
עוֹבַרְתָּא I (Nu 13, 23) *a. f., pl.* עוֹבְרָן Ez 17, 6 *c. s.* עַבְרָתַיהּ Ho 14, 6 Soc 59 Zweig.
עוֹבַרְתָּא II (Gn 33, 14, MS עֲבִידְתָא) *a. f.* Zug.
עוּבַרְתָּא *a. f.* Zorn.
עוּג *h.* einen Kreis ziehen.
עוּגָה *h. f.* 1. Kreis; 2. *pl.* עֻגוֹת auf Kohlen gebackner Kuchen; 3. *pl.* עוּגִיּוֹת Bewässerungsgraben.
עוּגְיָתָא *a. f., c.* עוּגִית Ez 17, 7 Bewässerungsgraben.
עוּגָל *h. m.* Becken.
עוּד *h. Hi.* 1. bezeugen; 2. als stössig erklären. *Ho. pt.* מוּעָד als stössig erklärt. *Pil.* aufrichten.
עוֹד *h.* noch. וְלֹא עוֹד אֶלָּא nicht nur, sondern auch. מִבְּעוֹד während.
עוֹד (Gn 7, 4) *a.* 1. noch. לָא — עוֹד Gn 17, 5 nicht mehr; 2. Gn 4, 25 wieder. בְּעוֹד דְּ während noch.

עוּדְרָא *a. m.* Flock Wolle.
עודה (jJeb 3[c]) l. עֵירָה, s. עֲרָה.
עוּדָה *h. f.* Gurtband.
עוֹדֵף *h. m.* Überschuss.
עָוָה *h.* verkehrt handeln. *Pi.* verkehren, zerstören.
עִוּוּת *h. m.* Beugen, Krümmen.
עוֹז I *h. m.* Stärke.
עוֹז II *h. m.* eine Adlerart.
עֲוַיָּא *a. m.* 1. Schlange; 2. männl. Personenname.
עֲוַיָּא *a. m., pl.* עֲוָיָן Lv 22, 16 Vergehung.
עֲוִילָא *a. m.* Knabe (*arab.*).
עֲוִירָא *a. m.* 1. Ex 4, 11 blind; 2. Blindheit; 3. männl. Personenname.
עֲוִית *h. f.* Krampf.
עוֹל *h. m., pl.* עֻלִּין Joch.
עוּל (= עֲלַל) *a., pt.* עָאִיל Thr 1, 4, עֲיֵיל 1. hereingehen; 2. eintreten. *Pa.* hineinbringen. *Itpa.* sich hineinbegeben. S. עֲלַל.
עָוַל *h. Pi.* unrecht handeln.
עָוֶל *h. m.* Unrecht.
עַוְלָא (Dt 32, 4) *a. m.* dass.
עַוָּלָא *a. m., pl. d.* עַוָּלַיָּא Ze 3, 5 (MS עוּלַיָּא) gottlos.
עוּלָא *a. m.* Säugling.
עוּלָה *h. f.* Mädchen.
עַוְלָה *h. f.* Unrecht, Übelthat.
עוֹלָה *h. f.* Brandopfer.
עוֹלָל *h. m.* Kind.
עוֹלֵלָה, עוֹלֶלֶת *h. f.* Nachlese (im Weinberg).
עוֹלַלְתָּא *a. f., pl.* עוֹלְלָן Ob 5 dass.
עוֹלָם *h. m., pl.* עוֹלָמִים, עוֹלָמוֹת 1. Aeon, Periode; 2. Weltzeit; 3. Welt; 4. Ewigkeit. לְעוֹלָם 1. stets, auf immer; 2. immerhin. מֵעוֹלָם jemals.
עוֹלָמִית *h.* auf ewig, für immer.
עַוְלְתָא *a. f.* Gottlosigkeit, Ungerechtigkeit.
עוֹמֶס *h. m.* Last.
עוֹמֶק *h. m.* Tiefe.

עֹומֶר I *h. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
עֹומֶר II *h. m.* ein Hohlmass (1/10 Epha).
עָוֹן *h. m., pl.* עֲוֹנוֹת Sünde. עָוֹן גִּלָּיוֹן. Verdrehung von εὐαγγέλιον.
עוֹנֶג *h. m.* Ergötzen.
עוֹנָה I *h. f.* 1. der 24. Teil einer Stunde; 2. zwölf Stunden; 3. Zeit, bestimmte Zeit; 4. eheliche Pflicht; 5. l. עֵינָה.
עוֹנָה II *h. f.* Faden, Strick.
עוֹנִי (עֳנִי) *h. m.* Armut.
עֻנְיָא Ortsname.
עוֹנִיתָא s. אוֹנִיתָא.
עוֹנֶשׁ *h. m.* 1. Strafe; 2. Verbrechen.
עוֹנְתָא I *a. f.* 1. Zeit, Stunde; 2. *c. s.* עוֹנְתַהּ Ex 21, 10 (MS עֲנָתַהּ) eheliche Pflicht.
עוֹנְתָא II *a. f., pl. c. s.* עוֹנָתֵיהּ Ho 10, 10, l. עֵינָתֵיהּ, s. עֵינָא.
עוּף I *h.* 1. fliegen; 2. flackern. *Pil.* flattern.
עוּף II *h.* erschöpft sein.
עוּף I *a., ipf.* 3 *sg.* תֵּיעוּף Dt 4, 17 (nicht im MS) fliegen.
עוּף II *a.* 1. doppelt sein; 2. *ipf.* 2 *sg.* תֵּיעוּף (wie von עֲפַף) Ex 26, 9, *pt. pass.* עִיף Ex 28, 16 doppelt legen. *Pa.* doppelt legen, verdoppeln. S. עֲפַף.
עוֹף *h. m.* 1. *pl.* עוֹפוֹת Vogel; 2. Geflügel.
עופא (Ze 1, 10) l. mit MS עוּפְלָא.
עוֹפֶל ein Stadtteil von Jerusalem.
עוֹפֶר *h. m.* Jüngling.
עוֹפֶרֶת *h. f.* Blei.
עוּץ *a., pf.* 3 *pl.* עָצוּ Est II 7, 9 raten.
עוּק *a., pf.* 3 *sg. f.* עָקַת Gn 32, 7, 1 *sg.* עָקִית Gn 27, 46 1. eng sein; 2. bedrängt sein; 3. Angst haben. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַעִיקוּ Gn 49, 23 1. bedrängen; 2. quälen; 3. Angst haben. *Itpe. Itpa.* bedrängt sein.
עֹוֶק *h. m.* Sprosse.

עוּקָה *h. f.* 1. Grube; 2. Schlund.
עוֹקֶץ *h. m.* 1. Spitze; 2. Stachel; 3. Stiel; 4. Brustwarze; 5. Ende des Rückgrats. *pl.* עֻקְצִין Name eines talmud. Traktats. עוֹקֶץ עַקְרָב eine Pflanze.
עוּר *h., pt.* עֵר wach, munter. *Ni.* 1. wachen, erwachen; 2. rege sein. *Hi.* reizen. *Ho.* gereizt werden. *Pil.* 1. wecken; 2. Totenklage anregen. *Hitpal.* erweckt werden. *Pilp.* 1. drängen; 2. Totenklage anregen. *Hitpalp.* aufgeregt werden.
עוּר *a., pt. f.* עֵירָה Ct 5, 2 wecken. *pt.* עִיר wach. *Aph.* 1. *pf. c. s.* אַעֲרַנִי Sac 4, 1 Soc 59 wecken; 2. wach sein. *Pal.* (*Pāl.*) *ipf.* יְעָרֵר Jes 9, 11 rege machen, wecken. *Itpe.* אִתְּעִיר, אִתְּעַר 1. *pf.* אִתְּעַר Gn 41, 7 erwachen; 2. sich erregen. *Ittaph. pf.* 3 *pl.* אִתְּעָרוּ Ct 7, 10 (MS אִתְּעָרוּ) erweckt werden. *Palp.* 1. hin- und herwerfen; 2. wackeln.
עִוֵּר *h. Pi.* blind machen.
עַוַּר *a. Pa. pt.* מְעַוַּר Ex 23, 8 blind machen. *Itpa.* erblinden.
עִוֵּר *h. m.* blind.
עוֹר *h. m., pl.* עוֹרוֹת Fell.
עוּרָא *a. m.* Spreu.
עוֹרֵב *h. m.* Rabe.
עוֹרְבָא (Gn 8, 7) *a. m.* dass.
עוֹרַבְתָּא *a. f.* Rabenweibchen.
עוֹרְבְתִי. בֵּי עֹ׳ Familienname.
עִוָּרוֹן *h. m.* Blindheit.
עוֹרֶף *h. m.* 1. Nacken; 2. Rückseite.
עוּשְׁפָּ *h. m.* breite Schneide der Zimmeraxt.
עוֹשֶׁק *h. m.* Erpressung, Übervorteilung.
עוֹשֶׁר *h. m.* Reichtum.
עוּת männl. Personenname.
עוּת *h. Ni.* sich freuen (?).
עָוַת *h. Pi.* 1. verkrümmen; 2. verderben. *Hitp.* 1. gekrümmt werden; 2. verdorben werden.

עָוַת *a. Pa.* 1. krümmen, beugen; 2. *pt. pass. d.* מְעַוְּתָא Est 1, 1 (nicht MS) verderben.
עַוְתָא *a. m.* 1. krümmen; 2. Verderbtes.
עַוְּתָא *a. m.* Verdorbener.
עַוְתָּנָא (?) *a. m.* dass.
עַוְתָּנִי. כְּפַר ע׳ Ortsname.
עַז *h. m.* stark, hart. עַז פָּנִים frech, schamlos.
עֵז *h. m., pl.* עִזִּים Ziege.
עִזָּא *a. m.* 1. *ind.* עֵז Lv 22, 7, *pl.* עִזִּין Gn 15, 19 dass; 2. עִזָּא דְקַרְקְסָא Dreschschlitten.
עַזָּא *a. m.* eine Adlerart.
עַזָּא, עֲזָאֵל Name eines gefallenen Engels.
עֲזָאזֵל (Lv 13, 8, Abänderung von עֲזָזֵאל) dass.
עָזַב *h.* verlassen. *Pi.* verlassen machen. *Hi.* Entlassung bewirken. *Ni. Hitp.* verlassen werden.
עֲזַב *a.* dass.
עִזְגַּדָּא *x. m.* Bote.
עִזָּה *h. f.* Ziege.
עֲזָה, עֲזָה Name eines gefallenen Engels.
עֲזוּבָה weibl. Personenname.
עִזּוּז *h. m.* gewaltig.
עֱזוּת *h. f.* Härte, Hartes. ע׳ פָּנִים Frechheit, Schamlosigkeit.
עָזַז *h. Hi.* stark machen. הֵעֵז פָּנִים frech sein. *Hitp.* stark werden.
עֲזַז *a. Itpa.* stark werden.
עֲזָזִיל s. עֲזָאזֵל.
עֻזִּי männl. Personenname (= עֻזִּיָּה).
עַזְיָא (Lv 11, 13), עַזְיָא *a. m.* eine Adlerart.
עֻזִּיאֵל männl. Personenname.
עֲזִיבָה *h. f.* 1. Überlassen; 2. Verlassen.
עֲזִיבְתָא *a. f.* Zuvermeidendes, Hässliches.
עַזִּיזָא *a. m., pl. c.* עַזִּיזֵי Jes 7, 18 stark.
עַזִּיזוּתָא *a. f.* Härte. עַזִּיזוּת לִבָּא Starrsinn.
עַזִּיזְתָא *a. f.* dass.

עֲזִילָא *a. m., ind.* עֲזִיל Ex 35, 25 Gespinnst.
עֲזִיקָה *h. f.* bearbeitetes Feld (?).
עֲזַל *a., pt. f.* עָזְלָא Ex 35, 25 spinnen.
עַזְלָא *a. m.* Gespinnst.
עֲזַם *a. Aph.* abkneipen.
עָזַק I *h.* aufbrechen, aufhacken.
עָזַק II *h.* festhalten.
עֵזֶק I *h. m.* Wulst.
עֵזֶק II *h. m.* behackter Boden (?).
עִזְקָה *h. f.* dass. (?).
עִזְקְתָא *a. f.* 1. *pl.* עִזְקָן, *d.* עִזְקָתָא Ex 25, 24, עִזְקִין Ring; 2. *pl. d.* עִזְקַיָּא Jer 40, 1 Fessel; 3. Öffnung des Mastdarms.
עָזַר *h.* helfen.
עֵזֶר *h. m.* 1. Hilfe; 2. Gehilfe.
עֶזְרָא männl. Personenname.
עֲזָרָד l. עֻזְרָד.
עֻזְרָד l. עֻזְרָד.
עֶזְרָה *h. f.* Hilfe.
עֲזָרָה *h. f.* Heiligtumshof.
עֲזַרְיָה männl. Personenname.
עֻזְרָר *h. m.* Mispelart (*Crataegus Azarolus*).
עֻזְרָר *h. m.* eine Schilfart.
עֲזַרְתָּא *a. f., c.* עֲזָרַת 1 S 3, 3, *pl. c. s.* עֲזָרָתַי Sac 3, 7 Soc 59 (Paus.) Heiligtumshof.
עַטָּא s. עִיטָא.
עָטָה *h.* umhüllen.
עִטּוּף *h. m.* Verhüllen.
עִטּוּר I *h. m.* Bekränzen, Schmücken.
עִטּוּר II *h. m.* Entfernen, Trennen.
עִטּוּשׁ *h. m.* Niesen.
עַטוּשְׁיָא *a. m.* aus Atuscha.
עֲטִי *h. m.* Verderben (?).
עַטְיָן männl. Personenname.
עֲטִין *h. m.* zum Mürbewerden hingelegte Olive.
עֲטִיף *h. m.* 1. Hülle, Umhüllung; 2. Gewand.
עֲטִיפָה I *h. f.* dass.
עֲטִיפָה II *h. f.* Verschmachten.

עֲמִירָא *a. m.* rauchend.
עֲמִישָׁה *h. f.* Niesen.
עמל (männl. Personenname) l. עֲגִיל (?).
עַמְלָא *a. m.* träge.
עַמְלוּתָא *a. f.* Trägheit.
עַמְלִין *x. m.* (κατάλυσις) Karawanserei.
עַמְלִיפָא (Lv 11, 19) *a. m.* Fledermaus.
עַמְלַף *h. m.* dass.
עַטְמָא, עִטְמָא *a. m., c. s.* עִטְמֵיהּ Est II 1, 2 Schenkel, Lende.
עָטַן *h.* Oliven aufhäufen (damit sie mürbe werden).
עמעמה (jSanh 20[c]) l. מְטַעֲמָא, s. טְעַם.
עָטַף I *h.* umnehmen, sich einhüllen. *Hitp.* sich einhüllen.
עָטַף II *h.* matt werden, verschmachten. *Hitp.* dass.
עֲטַף *a., pt.* עָטֵיף 1 S 28, 14 umhüllen, verhüllen. *Pa. pf. c. s.* עַטְּפַנִי Jes 61, 10 (MS עַטְּפָנִי) verhüllen. *Itpa. ipf.* יִתְעַטַּף Lv 13, 45 sich einhüllen.
עֲטָף *h. m.* Hülle, Umhüllung.
עִטְפָא *a. m.* 1. *c. s.* עִטְפֵיהּ Ex 4, 6 Busen des Gewandes; 2. *c.* עֲטַף Thr 2, 12 Busen des Menschen.
עָטַר *h.* umkränzen, schmücken. *Pi.* 1. dass.; 2. krönen. *Hitp.* 1. geschmückt werden; 2. sich krönen, schmücken.
עֲטַר I *a.* umringen. *Pa.* bekränzen, schmücken. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְעַטַּרוּ Jo 2, 22 (MS אִתְעַטָּרוּ) geschmückt sein.
עֲטַר II *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* עֲטַרוּ 1 S 9, 7 aufhören; 2. entlassen; 3. abweichen. *Pa.* entfernen.
עֲטַר III *a.* rauchen.
עִטְרָא *a. m.* Trennung.
עֲטָרָה *h. f.* 1. Kranz; 2. Krone; 3. Gesims; 4. Einfassung; 5. Eichel des männlichen Gliedes; 5. Ring um die Warze der weiblichen Brust.
עֲטָרוֹת. ע׳ דְּבוֹרָה (Ri 4, 5) Ortsname.
עִטְרָן *h. m.* Theer.

עַטְרָנָא *a. m.* dass.
עָטַשׁ *h.* 1. niesen; 2. Wind gehen lassen. *Pi. Hitp.* dass.
עֲטַשׁ *a.* dass.
עַיָּא männl. Personenname (= חַיָּא).
עֵיבָא (Ex 19, 9) *a. m.* 1. Dunkel; 2. dunkle Wolke.
עֵיבָא *a. m.* schuldig (= חַיָּבָא).
עֵיבָא *a. m.* Leiden (= כֵּיבָא).
עֵיבַר s. עִבְרָא.
עֵיד *h. m.* Fest.
עֵידָא *a. m.* dass.
עִידִית *h. f.* 1. normal, gut; 2. l. עִירִית.
עִיּוּן *h. m.* Beachten, Berechnung.
עִיּוֹן Ortsname.
עֵיוּקָא *a. m., ind.* עֵיוּק Jes 30, 6 (MS עֵיק) Bedrängnis.
עים (Tos Kil V) l. פִּיף.
עַיִט *h. m.* Raubvogel.
עֵיטָא *a. m., ind.* עֵיט Jer 17, 1 Griffel.
עֵיטִיתָא *a. f.* Rat.
עֵיטְתָא *a. f., ind.* עֵיטָא Koh 11, 3 dass.
עֵיל *a.* oben. לְעֵיל oben. מִלְּעֵיל, מֵעֵיל von oben, oben. עֵיל מִן Gn 22, 9, לְעֵיל מִן oberhalb von. עֵיל מִן Dt 28, 43 höher als.
עֵילָא *a.* לְעֵילָא nach oben. לְעֵילָא לְעֵילָא Dt 28, 43 immer aufwärts. מִלְּעֵילָא Dt 5, 8 von oben. וּלְעֵילָא Nu 1, 3 und darüber. לְעֵילָא מִן oberhalb von.
עֵילָא, עֲיָלָא *a. m., ind.* עֵיל Sac 9, 9, *pl.* עֵילֵי Gn 32, 15 (MS עֲלֵי) Eselsfüllen.
עֵילְתָא, עֵילִיתָא (für עֲלִיתָא, עֲלְתָּא) *a. f.* Frevel. S. auch עֲלְתָא.
עֵילָם Volksname.
עֵילָמָאָה *a. m., pl. d.* עֵילָמָאֵי Jes 22, 6 aus Elam.
עֵילָמִי *h. m.* dass.
עֵילָמִית *h.* auf elamisch.
עים. עיימך (jJeb 6[c]) l. עִמָּךְ, s. עִם.
עיימא. אהן עיימא (jAbZ 40[d]) l. אָהֵן דְּעֵינָא.
עֵימָה *h. f.* Wocken (des Spinners).

עַיִן *h. f., du.* עֵינַיִם 1. Auge. עַיִן בְּעַיִן grade gegenüber; 2. Blick. טוֹב עַיִן uneigennützig, wohlwollend. ע' טוֹבָה, ע' יָפָה Wohlwollen. ע' רָעָה (auch nur הָעַיִן) neidischer Blick, Übelwollen. צַר עַיִן eigennützig, missgünstig. ע' צָרָה Missgunst; 3. Aussehen. בְּעֵינָן in ihrem ursprünglichen Zustand. כְּעֵין, מֵעֵין nach Art von; 4. runde Öffnung, Ring (an Geräten); 5. *pl.* עֵינוֹת Quelle; 6. Name des 16. Buchstaben im hebr. Alphabet.

עַיְנָא (Ex 22, 2), **עֵינָא** *a. m.. pl.* עַיְנִין Dt 29, 3 1. Auge; 2. Blick. עֵינָא בִּישָׁא (auch nur עֵינָא) neidischer Blick, Übelwollen. פָּרָשַׁת עֵינַיִם Gn 38, 14 Wegscheide; 3. Aussehen, ursprünglicher Zustand. כְּעֵין Dt 33, 28 nach Art von; 4. *pl.* עַיְנָן runde Öffnung (an Geräten); 5. *pl.* עַיְנָן Dt 8, 7, עֵינָן Quelle.

עַיֵּן *h. Pi.* 1. betrachten, nachdenken; 2. genau wiegen.

עַיֵּן *a. Pa.* betrachten, nachdenken.

עֵינְבּוֹל Ortsname.

עֵינָה *h. f.* 1. Auge; 2. Quelle (?).

עֵינוּשׁ Ortsname.

עֵינוּתָא *a. f.* Quelle.

עינותא (Spr 7, 8) l. **פִּנִּיתָא**.

עַיְנְנָא *a. m.* grossäugig.

עֵיפָה s. **אֵיפָה**.

עֵשֶׂק (Gn 26, 20) Name eines Brunnens.

עָיֵף *h. m.* 1. ermüdet; 2. sich mühend.

עִיפָא (Gn 24, 65) *a. m.* Schleier.

עִיפָא männl. Personenname.

עֵיצְתָא (Est II 1, 15) *a. f., ind.* **עֵיצָא** Dt 32, 28 1. Rat; 2. Plan.

עַיְקָא *a. m., c.* עֵיק Ex 6, 9 Bedrängnis, Angst.

עַיְקָא *a. m.* Bedrücker.

עַיְקָא *a. m., f. c.* עֲיקַת Jes 54, 6 bedrängt.

עֵיקָה *h. f.* Bedrängnis.

עַיְקְתָא *a. f.* dass.

עֵיר *h. m.* wach.

עִיר *h. f., pl.* עָרִים Stadt.

עֵירָא *a. m.* wach.

עִירָא *a. m., ind.* עִיר Sac 9, 9 (MS עֵיל) Eselsfüllen.

עֵירְבְרְבָא *a. m., pl.* עֵירְבְרְבִין Nu 11, 4 Mischvolk.

עִירָה *h. f.* Wollflocke.

עֵירוּב *h. m.* Vermengung. ע' פָּרָשִׁיּוֹת Vermengung von Schriftstellen. ע' תְּחוּמִין Vermischung der Sabbatsgebiete. ע' חֲצֵרוֹת V. der Häuser eines Hofes. ע' תַּבְשִׁילִין V. der Speisen zweier Tage. *pl.* עֵירוּבִין Name eines talmud. Traktats.

עֵירוּבָא I *a. m.* 1. dass.; 2. *pl.* עֵירוּבִין Dt 22, 9 Mischgattung.

עֵירוּבָא II *a. m., pl.* עֵירוּבֵי שִׁמְשָׁא Sonnenuntergang.

עֵירוּי *h. m.* Ausgiessen.

עֵירוֹנִי *h. m.* Kleinstädter.

עֵירוּעָא *a. m., ind.* עֵירוּעַ 1 S 6, 9 Zufall.

עֵירוּקָא *a. m.* Flucht.

עֵירוּר *h. m.* Erwähnung eines Toten in Verbindung mit anderen.

עֵירִי Ortsname.

עֵירִית *h. f.* ein Futterkraut.

עֵירָנִי *h. m.* Kleinstädter.

עירניה? (jBabB 16[d]), vgl. **אוּדְנָא**.

עֵירָנִית (bEr 53[b])?

עֵירָנִיתָא *a. f.* Bast?

עירדה (jEr 26[d])?

עֵיתְלוּ (?) Ortsname.

עִכֵּב *h. Pi.* 1. verhindern; 2. warten. *Hitp.* 1. verhindert werden; 2. verweilen.

עַכֵּב *a. Pa. pf.* 3 *sg. f.* עַכִּיבַת Jes 34, 16 verhindern, aufhalten. *Itpa. pt.* מִתְעַכַּב Nu 11, 23 sich verweilen.

עַכָּבָה *h. f.* 1. Verhinderung; 2. Verbleiben; 3. Überbleibsel.

עַכְּבוֹנִית *h. f.* eine Distelart (*Cynara*).

עַכָּבִית *h. f.* dass.

עַכְּבִיתָא *a. f.* Spinne.

עַכְּבָנִיתָא *a. f.* eine Distelart (*Cynara*).
עַכְבָּר *h. m.* Maus.
עַכְבְּרָא *a. m.* 1. *pl. c.* עַכְבְּרֵי 1 S 6, 4 dass.; 2. Ortsname.
עַכְבְּרִין, עַכְבְּרִיָּא Ortsname.
עַכְבַּרְתָּא *a. f.* Maus.
עַכּוֹ Ortsname.
עִכּוּב *h. m.* 1. Verhinderung; 2. notwendige Bedingung.
עִכּוּבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Hinhaltung.
עַכּוּבִיתָא I (Jes 59, 5) *a. f.* Spinne.
עַכּוּבִיתָא II (Jer 17, 6) *a. f.* eine Distelart (*Cynara*).
עַכּוּז *h. m.* Hinterteil.
עִכּוּל *h. m.* Angebranntes.
עכור (BerR 71) l. כִּיעוּר.
עכו״ם Abbreviatur für 1. עֲבוֹדַת כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת Gestirndienst; 2. עוֹבֵד כּוֹכָבִים וּמַזָּלוֹת Sterndiener — aus Censurrücksichten in jüngeren Drucken besonders für עֲבוֹדָה זָרָה und גּוֹי, גּוֹיִם, גּוֹיָה.
עַכָּיָא *a. m.* aus Akko.
עֲכִיר (?) *h. m.* ein Gerät der Ölpresse.
עֲכִירָה *h. f.* Aufrühren.
עָכַל *h. Pu. pt.* angebrannt. *Hitpa.* verzehrt werden.
עֲכַל *a. Pa.* verzehren. *Itpa.* verzehrt werden.
עַכְלָא *a. m.* ein Hohlmass (1/20 eines Kab).
עכליה (jAbZ 39c) l. פְּגָלְיָה.
עַכְמַי männl. Personenname.
עָכַן *x. Pi.* umwinden (?).
עַכְנָן, עַכְנִין *x. m.* (ἔχιδνα) Otter, Natter.
עַכְנָא, עַכִינָא *x. m.* (ἔχιδνα) dass.
עַכְנַאי, עַכִינַאי männl. Personenname.
עַכָּס *x. m.* (ἔχις) Otter, Natter.
עכסילו (BerR 98)?
עָכַר *h.* trüben. *pt. pass.* עָכוּר 1. trübe; 2. unglücklich. *Ni.* trübe werden.
עֲכַר *a.* 1. trüben; 2. *pf.* 2 *pl.* עֲכַרְתּוּן Gn 34, 30 betrüben. *pt. pass.* עֲכִיר 1. trübe; 2. unglücklich. *Itpe.* in's Unglück gestürzt werden.
עַכְשְׁבוּנִיתָא *a. f.* ein Geschwür.
עַכְשׁוּב *h. m.* eine Spinnenart (?).
עַכְשָׁיו (= עַד כְּשֶׁהוּא, vgl. *a.* עַד כְּדוּן) *h.* jetzt.
עַכְשְׁמוּנִיתָא s. עַכְשְׁבוּנִיתָא.
עַל *h.* 1. auf, über. עָלֶיךָ es liegt dir ob; 2. gemäss. בְּעַל פֶּה mündlich. בְּעַל כָּרְחוֹ gezwungen; 3. gegen; 4. zu, für; 5. wegen. עַל אַחַת כַּמָּה וְכַמָּה um wie viel mehr. עַל גַּבֵּי, עַל גַּב 1. auf, über; 2. neben, bei; 3. vermittelst, durch; 4. wegen. עַל יַד, עַל יְדֵי 1. durch; 2. anstatt, für; 3. bei, mit. עַל שׁוּם wegen. עַל שֶׁ, עַל שׁוּם שֶׁ weil. עַל מְנָת שֶׁ unter der Bedingung, dass. אַף עַל פִּי שֶׁ obgleich.
עַל (Gn 18, 24) *a.* dass. מֵעַל Gn 4, 14 von. מֵעַל לְ Gn 1, 7 oberhalb. עַל מָה Dt 29, 23 weshalb? עַל כֵּין Ex 20, 11 deshalb. עֲלֵיהוֹן Jer 8, 12 ihnen liegt es ob. עַל חַד תְּרֵין Ex 22, 3 doppelt; 2. עַל שׁוּם wegen. עַל עֵסַק Ex 18, 8 um willen. עַל יְדֵי 1. wegen; 2. *c. s.* עַל יְדֵיכוֹן Ma 1, 11 durch; 3. für. עַל פּוּם gemäss. *c. s.* בְּעַל כָּרְחָךְ 1 S 2, 16 trotz. עַל דְּ Dt 29, 22, עַל יְדֵי דְ, עַל עֵסַק דְ Dt 23, 5 weil. עַל פּוּם דְ Lv 27, 8 nach Massgabe dessen, dass. עַל מְנָת דְ unter der Bedingung, dass. אַף עַל גַּב דְ obgleich.
עֲלָא *a., pt. pl. c.* עוֹלֵי Koh 3, 11 (*hebr.*), s. עֲלָה. *Aph.* 1. abschätzen; 2. aufwiegen. *Itpa.* 1. erhaben sein; 2. erleichtert werden.
עֻלָּא männl. Personenname.
עִלָּאָה (Gn 14, 18) *a. m., ind.* עִלַּי Dt 28, 1 1. oberer, oberster; 2. hoch, höchster.
עָלַב *h.* bedrücken. *pt. pass.* עָלוּב unglücklich. *Ni.* sich bedrücken lassen.
עֲלַב *a., pt. pass.* עֲלִיב bedrückt, unglücklich. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְעֲלֵיב 1 K 12, 7 sich demütigen.

עֶלְבּוֹן *h. m.* Bedrückung, Demütigung.
עֶלְבְּנָא *a. m., ind.* עוּלְבָּן Ze 3, 12 dass.
עָלָה *h.* 1. hinaufsteigen. ע' עַל דַּעַת in den Sinn kommen. עוֹלֶה וְיוֹרֵד von verschiedener Höhe (bald hoch, bald tief); 2. angerechnet werden; 3. wachsen; 4. verschwinden. *Pi.* erhöhen, erheben. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* 1. hinaufbringen, erhöhen. לֹא מַעֲלִין וְלֹא מוֹרִידִין man beachtet nicht; 2. hervorbringen. הֶעֱלָה חֵמָה zornig werden. ה' חֵן wohlgefällig sein. ה' אֲרוּכָה heilen; 3. anrechnen, kreditieren; 4. aufheben, aufgehen lassen; 5. entfernen. *Hitp.* 1. erhoben werden; 2. gesteigert werden.
עָלֶה *h. m., pl.* עָלִין Blatt.
עִלָּה *h. f.* 1. Anlass; 2. Vorwand; 3. Ränke.
עֲלַי *a., c. s.* עֲלָךְ Ex 18, 14 auf, über. מֵעֲלַי Nu 16, 26 von.
עָלְוַי *x. m.* Aloë (*Aloë vulgaris*).
עִלּוּי *h. m.* 1. Erhebung; 2. Abschätzung, Wert.
עִלּוּיָא *a. m.* 1. Erhebung, Verbesserung; 2. Wert.
עֲלוּלִיתָא *a. f.* Einrede.
עֲלוּמַיָּא *a. m. pl., ind.* עֲלוּמִין Jes 54, 6 Jugend.
עֲלוּקָה *h. f.* Blutegel.
עֲלוּקְתָא *a. f.* dass.
עֲלָטָה *h. f.* Finsternis.
עֵלִי männl. Personenname.
עֱלִי *h. m.* Stössel.
עַלְיָא *a. m.* Blatt.
עֲלִיָּה *h. f.* 1. Hinaufsteigen; 2. hohe Stellung; 3. Oberstock; 4. Vorzüglichstes; 5. Aufgehenlassen, Aufheben; 6. ein Teil der weibl. Scham.
עֶלְיוֹן *h. m.* 1. oberer; 2. höchster; 3. obenerwähnt.
עֶלְיוּתָא *a. f.* Höhe.
עַלִּיז *h. m.* lärmend, übermütig.
עֲלִיזָה *h. f.* Lärmen.

עָלִיל *h. m.* augenscheinlich. בְּעָ' deutlich.
עֲלִילָה *h. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.
עֲלִילוּת *h. f.* Wirklichkeit.
עֲלִילוּתָא *a. f.* 1. Handeln; 2. Ränke.
עֲלִימָא *a. m.* stark.
עֻלֵּימָא (Nu 4, 27) *a. m.* 1. Jüngling; 2. Knecht.
עֲלֵימוּתָא *a. f., ind.* עֲלֵימוּ Gn 18, 12 1. Jugendkraft; 2. Jugendzeit.
עֲלִימוּתָא *a. f.* Stärke.
עֻלֵּימְתָּא *a. f.* 1. *c. s.* עֻלֵּימְתֵּיהּ Jo 1, 8 Jugend. *pl.* עֻלֵּימִין Jes 54, 6 (MS עֲלוּמִין) dass.; 2. Gn 24, 16 Jungfrau, Magd.
עֲלִיסָה *h. f.* Frohlocken.
עֲלִיצָה *h. f.* dass.
עִלִּיתָא (Ri 3, 23) *a. f.* Oberstock.
עַלִּיתָא s. אַלִּיתָא II.
עָלַל I *h.* thätig sein. *pt. pass.* עָלוּל gewöhnt, pflegend. *Hitp.* misshandeln.
עָלַל II *h.* hineingehen.
עֲלַל I *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּעַלֵּיל Dt 24, 21 Nachlese halten.
עֲלַל II *a., pf.* עַל Gn 7, 13, *f.* עָלַת Gn 18, 21, *ipf.* 2 *sg.* תֵּיעוּל Gn 6, 18 1. hineingehen, hineinkommen; 2. kommen; 3. untergehen (v. d. Sonne); 4. beiwohnen. *Pa.* s. עוּל. *Aph. pf.* אַעֵיל Ex 40, 21 1. hineinbringen; 2. bringen. *Ittaph. pf.* אִתָּעַל Lv 16, 27 1. hereingebracht werden; 2. gebracht werden.
עַלְלָא (Jes 30, 23) *a. m.* Ernteertrag, Getreide.
עַלַּלְתָּא (Lv 25, 22) *a. f.* dass.
עָלַם *h.* verhüllen. *Hi.* verheimlichen. *Ni. Pu. Ho. Hitp.* 1. verborgen sein; 2. entschwinden.
עֲלַם *a., imp. sg.* עֲלִים Jos 1, 6 (MS עֱלַם) mannhaft sein. *Pa.* 1. *imp. sg.* עַלֵּם Dt 31, 23 (MS אַלֵּם) Mannhaftigkeit beweisen; 2. stark machen. *Itpa.* 1. stark werden; 2. überwältigen.

עֲלַם. בְּעָלֶם (= בְּהֶעָלֶם) bei Verborgenbleiben.
עֶלֶם *h. m.* Jüngling.
עָלְמָא (Gn 9, 12) *a. m.* 1. *ind.* עָלַם Gn 9, 16 Ewigkeit. לְעָלַם Ex 21, 6 auf immer. בְּעָלְמָא blos. בֵּית עָלַם Grab, Friedhof; 2. Vorzeit; 3. Weltzeit; 4. Welt. כָּלֵּי עָלְמָא jedermann.
עַלְמָה *h. f.* Mädchen, Jungfrau.
עַלְמִין Ortsname.
עַלְמַת (2 S 3, 16) dass.
עִלְעָא (Gn 2, 22) *a. m.* Rippe.
עַלְעוֹל *h. m.* Sturm.
עַלְעוֹלָא (Jes 29, 6) *a. m.* dass.
עַלְעוֹלִיתָא *a. f.* dass.
עַלְעִיתָא (Est II 1, 16) l. mit MS עִלְּתָא.
עִלְעֵל *h.* 1. treiben, wegwehen; 2. flügge werden (?).
עַלְעֵל *a.* wegwehen.
עָלַף I *h. Pu.* verhüllt sein.
עָלַף II *h. Pu.* ohnmächtig werden. *Hitp.* הִתְעַלֵּף, הִתְעַלְּפָה 1. erschlaffen; 2. ohnmächtig werden.
עָלַף *a.* erschlaffen.
עָלַץ *h.* sich vergnügen.
עֲלוּקָה *h. f.* Blutegel.
עַלְקְתָא *a. f.* dass.
עֻלְשִׁין *h. m. pl.* eine Endivienart.
עֻלְשִׁין (Ct 2, 9) *a. m. pl.* dass.
עַלְתִין *a. m. pl.* dass.
עִלְּתָא *a. f., ind.* עֲלַת Weinschöpfer (?).
עִלְּתָא (Est II 1, 16) *a. f.* 1. *ind.* עִלָּא Ru 4, 22 Ursache; 2. Vorwand.
עֲלָתָא (Lv 6, 2) *a. f., ind.* עֲלָא Jes 40, 16 Soc 59, *pl.* עֲלָוָן Gn 8, 20 Brandopfer, Ganzopfer.
עִם *h.* mit, bei. מֵעִם von.
עִם (Dt 20, 9) *a.* dass. מִעִם, *c. s.* מֵעִמָּךְ Ex 8, 25 von.
עַם *h. m.* Volk. עַם הָאָרֶץ Ungelehrter.
עמא (EstR Peth.) ?
עַמָּא (Lv 13, 6) *a. m., pl. d.* עַמְמַיָּא Dt 32, 8 Volk. כָּל עַמָּא jedermann.
עַמָּא דְאַרְעָא Ct 6, 5 die Ungelehrten.
בַּר עַמְמִין Dt 29, 21 Nichtjude.
עֲמָא (Lv 13, 6) *a.* 1. dunkel sein, dunkel werden; 2. *pt.* עָמֵי Jes 42, 3 glimmen; 3. matt, schwach sein; 4. *pf.* 1 *pl.* עֲמֵינָא Jes 59, 11 betrübt sein.
עֲמָאוּם Ortsname (Ἐμμαοῦς).
עָמַד I *h.* 1. stehen; 2. auftreten; 3. stehen bleiben; 4. stumpf werden; 5. gerinnen; 6. kosten. *Hi.* 1. hinstellen; 2. aufstellen, erzeugen; 3. gerinnen lassen; 4. הֶעֱמִיד עַל עַצְמוֹ an sich halten. *Pu. pt.* מְעֻמָּד stehend.
עָמַד II *h.* schätzen, annehmen. S. אָמַד.
עֹמֶד *h. m.* Abschätzung.
עֹמֶד *h. m.* (viell. Anspielung an *syr.* עַמְדָא Taufe) s. עֲמִידָא.
עֲמִידָא *x. m.* (ἀμίς) Nachtgeschirr.
עמדא (jSabb 11[d]) l. עֲמִילָא.
עֲמָדָה *h. f.* Stehen.
עֲמָדָה *h. f.* Hinstellen.
עֻמָּה *h.* nur mit *Suff.* לְעֻמָּתִי 1. neben; 2. entsprechend.
עָמָה *h.* schwach werden. *Hi.* schwächen.
עַמּוּד *h. m.* 1. Pfeiler, Säule; 2. Stab der Schriftrolle; 3. Mittelstück; 4. Strahl; 5. Pult; 6. ע' הַשַּׁחַר Morgengrauen.
עַמּוּדָא *a. m., pl. d.* עַמּוּדַיָּא Ex 27, 10 1. Pfeiler, Säule; 2. Strahl; 3. Schaft; 4. עַמּוּד קְרִיצְתָא Morgengrauen; 5. Ortsname.
עמום s. עַמְעוּם.
עַמּוֹנָאָה *a. m., pl. d.* עַמּוֹנָאֵי Dt 23, 4 Ammoniter.
עַמּוֹנִי *h m.* 1. dass.; 2. ammonitisch.
עָמוֹק *h. m., f.* עֲמֻקָּה 1. tief; 2. hoch.
עִמּוּר I *h. m.* Arbeitenlassen.
עִמּוּר II *h. m.* Garbenbinden.
עַמּוֹרָאָה *a. m.* Wollhändler.
עַמְטְתָא *a. f.* Finsternis.
עַמְיָא *a. m.* Dunkelheit.
עֲמִידָה *h. f.* 1. Stehen; 2. Aufstellen; 3. Bestand; 4. Bezeichnung des Achtzehngebets.

עמילא *a. m.* arbeitsam.
עֲמִיסָה *h. f.* Aufladen.
עֲמִיקָא *a. m.* 1. *ind.* עֲמִיק Lv 13, 3 tief, hoch; 2. *ind.* עֲמִיק Ex 4, 10 unverständlich.
עֲמִיקָא *a. m.*, *c.* עֲמִיק Lv 13, 43 Tiefe, Höhe.
עֲמִיקִי. כְּפַר ע׳ Ortsname.
עָמִיר *h. m.* Grünfutter.
עֲמִירָא (Am 2, 13) *a. m.* dass.
עָמַל *h.* sich mühen, arbeiten. *Pi.* müde machen. *Hitp.* körperliche Übung machen.
עֲמַל *a.*, *pf.* 2 *sg.* עֲמַלְתָּא Jon 4, 10 dass.
עָמָל *h. m.* 1. Bemühung, Arbeit; 2. Arbeitsertrag.
עָמֵל *h. m.* sich mühend, arbeitend.
עָמִיל *x. m.* (ἄμυλος) Kuchen von Stärkemehl.
עַמְלָא *a. m.*, *ind.* עֲמַל Gn 3, 17 1. Mühe, Arbeit; 2. Mühsal; 3. Ertrag.
עֲמִילָה *x. f.* (ἄμυλον) Stärkemehl.
עָמַם *h.* dunkel werden, glimmen. *Pi.* 1. dunkel werden; 2. verdunkeln. *Hitp.* verdunkeln, unterdrücken. *Pilp.* unentschieden lassen.
עֲמַם *a. Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְעַמְמוּן Koh 12, 2 dunkel werden. *Palp. pf.* עַמְעֵם Jes 6, 10 (MS טַמְטֵים) verdunkeln.
עַמְמָא *a. m.* Nichtjude. S. עַמָּא.
עַמְמִי *h. m.* Nichtjude.
עַמְמָאִיתָא (Est II 2, 9, fehlt im MS) *a. f.* nichtjüdisch.
עָמַס *h.* aufladen, belasten. *Pu. pt.* מְעֻמָּס belastet.
עֲמַס *a.* zusammendrücken.
עֲמָסוֹנִי *x. m.* aus Emmaus (s. עַמָּאוּס)?
עֲמָסוֹנַיָא *x. m.* dass.
עִמְעוּם *h. m.* Verdunkelung (Abweichung vom Recht).
עמעום l. עַמָּעוּם.
עַמָּעוּם Ortsname (Ἐμμαοῦς).
עָמַץ *h. Pi.* zudrücken (die Augen). *Hitp.* sich schliessen.

עֲמַץ *a.* dass.
עָמַק *h. Hi.* 1. tief machen; 2. tief werden.
עֲמַק *a. Aph. inf.* אַעֲמָקָא Jes 30, 33 (MS עַמְקָא) tief machen.
עֵמֶק *h. m.* 1. Tiefland, Ebene; 2. Ortsname.
עַמְקָא (Jes 30, 33) *a. m.* Tiefe.
עֻמְקָא I *a. m.* 1. *pl. d.* עֻמְקַיָּא Ex 15, 5 dass.; 2. *c.* עוֹמֶק Lv 12, 28 Hautmal.
עֻמְקָא II *a. m.* Verkehrtheit, Tücke.
עַמְקָא (Lv 13, 2) *a. m.* Mal, Hautfleck.
עַמְקָאָה *a. m.* Thalbewohner.
עֻמְקוּתָא *a. f.*, *c.* עֻמְקוּת Ho 7, 16 Verkehrtheit, Tücke.
עִמְקִי *h. m.* 1. aus Emek; 2. aus dem Tiefland (?).
עַמְקִין (Am 6, 4, andere Lesart עימקוון), viell. *pl.* v. *a. f.* עַמְקוּתָא Tiefes (worein man tief sinkt).
עִמְקָן *h. m.* verkehrt, tückisch.
עִמְקָנָא *a. m.* dass.
עָמַר I *h. Pi.* Garben binden.
עָמַר II *h.* (*bibl.*) *Hitp.* jemand als Sklaven benützen.
עֲמַר I *a. Pa.* Garben binden.
עֲמַר II *a.* wohnen.
עַמְרָא (Lv 13,47) *a. m.* Wolle. ע׳ גַפְנָא Baumwolle (*Gossypium vitifolium*).
עֻמְרָא I (Dt 24, 19) *a. m.* 1. Garbe; 2. Erstlingsgarbe.
עֻמְרָא II (Ex 16, 36) *a. m.* ein Hohlmass (1/10 vom Epha).
עַמְרָנִיתָא *a. f.* Wolliges.
עַמְתוּ Ortsname.
עַמְתָּן Ortsname (= חַמְתָּן).
עָנָא (Lv 1, 2) *a. m.*, auch *pl.* עָנִין Kleinvieh.
עֲנָא I *a.* 1. *ipf.* 3 *f. sg. c. s.* תַּעֲנֵינָךְ Dt 20, 11 (MS תַּעֲנִנָךְ), 2 *sg. c. s.* תַּעֲנֵינוּן 1 K 12, 7 antworten, respondieren; 2. erhören. *Itpe.* 1. *pt.* מִתְעֲנֵי Ex 19, 19 geantwortet werden; 2. erhört werden.

ענא II *a. Pa. ipf.* 3 *pl.* **יְעַנּוּן** Gn 15, 13 1. quälen; 2. *pf. c. s.* **עַנְּיַהּ** Gn 34, 2 notzüchtigen; 3. *ipf.* 2 *pl.* **תְּעַנּוּן** Lv 16, 31 kasteien. *Itpe.* verarmen. *Itpa.* 1. gequält werden; 2. genotzüchtigt werden; 3. *ipf.* **יִתְעַנֵּי** Lv 23, 29 sich kasteien, fasten; 4. *pt.* **מתעני** jSchebi 34[c] l. **מִתְפַּנֵּי**, s. **פְּנָא**.

ענא III *a. Pa. pt. f.* **מְעַנְּיָא** Ex 15, 21 (MS **מְעַנְיָא**) singen.

ענא IV *a. Pa.* säumen, verzögern, *Itpa.* sich versäumen, hinziehen.

ענב *h.* anschlingen (durch eine Schleife).

ענב *a.* dass. *Itpe.* angeschlungen werden.

ענב *h. m.* 1. *pl.* **עֲנָבִים** Weintraube; 2. eine Augenkrankheit.

ענבא *a. m., pl.* **עִנְבִין** Gn 40, 10 dass.

ענבה *h. f., pl.* **עֲנָבוֹת**, **עֲנָבִים** 1. Traube; 2. Körnerrispe.

ענבול *x. m.* (ἔμβολον) Klöppel.

ענבתא *a. f.* 1. Weintraube; 2. eine Augenkrankheit.

ענבתא *a. f., pl.* **עִנְבָּן** Ex 26, 4 Schleife, Schlinge.

ענג *h. Pi.* 1. geschmeidig machen; 2. zum Vergnügen machen; 3. sich ergötzen. *Hitp.* 1. Vergnügen haben; 2. an Wohlleben gewöhnt sein.

ענג *a. Pa.* 1. zum Vergnügen machen; 2. sich ergötzen.

ענה I *h.* antworten, respondieren. *Ni.* 1. erhört werden; 2. einen Ausspruch thun.

ענה II *h. Ni.* 1. gequält werden; 2. sich demütigen. *Pi.* quälen. *Pu.* gequält werden. *Hi.* verarmen. *Hitp.* 1. leiden; 2. sich kasteien.

ענה III *h. Pi.* singen.

ענו *h. m.* sanft.

ענובתא s. **עִנְבְּתָא**.

ענוג *h. m.* 1. Ergötzen; 2. Ergötzliches; 3. Melodie.

ענוה I *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

ענוה II s. **עֲנָוָה**.

ענוי I *h. m.* 1. Quälerei; 2. Kasteiung.

ענוי II *h. m.* eine Art Totenklage.

ענוי III *h. m.* Verzögerung.

ענויא I *a. m., c.* **עַנּוּי** Thr 3, 19 (MS **עֲנָיֵי**) Elend.

ענויא II (Jer 9, 19, MS **עֲנוּיָא**) *a. m.* Klagelied.

ענון *h. m.* Wolkendeuterei.

ענונא *a. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

ענוניתא *a. f.* ein Lappen der Lunge.

ענוף l. **עֲבוּף**, s. **עֲבוּפָא**.

עינותא l. **עוֹנִיתָא**.

ענותן *h. m.* 1. sanftmütig; 2. demütig.

ענותנא *a. m., ind.* **עִנְוְתָן** Nu 12, 3 dass.

ענותנות *h. f.* 1. Sanftmut; 2. Demut.

ענותנותא (Ze 2, 3) *a. f.* dass.

עני *h. m.* 1. arm; 2. elend.

עניא (Dt 29, 14) *a. m., pl. ind.* **עֲנִיֵּי** Dt 16, 3 dass.

עניא *a. m., ind.* **עוֹנִי** Dt 16, 3 (MS **עֲנָיֵי**) Armut.

עניבא (?) *a. m.* **ע׳ דְפִילָא** eine Pflanze.

עניבה *h. f.* Anschlingen.

ענייה *h. f.* Anstimmen.

עניו s. **עָנָו**.

עניות *h. f.* Armut.

עניותא *a. f.* dass.

ענין *h. m., pl.* **עִנְיָנוֹת** 1. Angelegenheit; 2. Inhalt; 3. Sache; 4. Art und Weise.

עניינא *a. m., pl.* **עִנְיָנִין** Ct 1, 11 1. Angelegenheit; 2. Verabredung; 3. Wesen; 4. Art.

עניני männl. Personenname.

עניץ *h. m.* Bündel.

עניתא *a. f., c. s.* **עֲנִיתֵיהּ** Mi 2, 4 (MS **עִינִיתֵיהּ**) Klagelied.

עניתא s. **עֲנִתָא**.

ענמאה *a. m., pl.* **עֲנָמָאֵי** Gn 10, 13 eine Völkerschaft.

ענן *h. m.* Wolke, Gewölk.

ענן männl. Personenname.

ענן *h. Pu. pt.* מְעֻנָּן bewölkt. *Po.* עוֹנֵן Wolken deuten.

ענן *a. Pa. inf. c. s.* עַנָּנוּתִי Gn 9, 14 (MS עֲנָנוּתִי) Wolken zusammenziehen. *Pā. pt.* מְעָנֵין Dt 18, 10 Wolken deuten.

עֲנָנָא (Gn 9, 14) *a. m.* Wolke, Gewölk.

עֲנָנָא *a. m., pl.* עֲנָנִין Jes 2, 6 (Ausg. Ven. 1517 עָנְנִין) Wolkendeuter.

עָנָף *h. m.* Zweig.

עַנְפָּא *a. m., ind.* עֲנַף Ez 17, 8 (MS עָנָף!) Zweig.

ענק *h.* bezwingen. *Hi.* aufladen, ausstatten.

עֲנָק *h. m.* Aufladung, Ausstattung.

עָנָק *h. m.* Halskette.

עַנְקָא *a. m.* Hals.

עִנְקָא, עֻנְקָא *a. m., pl. d.* עִנְקַיָּא Jes 3, 19 Halskette.

עֲנְקוּקְלָה *h. f.* unreife Weinbeeren.

עוּנְקְלָא *x. m.* (ἀγκύλη), *pl.* עוּנְקְלִין Ez 40, 43 (MS אוּנְקְלִין) Haken.

עֲנְקְמוֹן *x. m.* (*encomma*) Militärmass.

עֲנְקְתָא *a. f.* Hals.

ענשׁ *h.* strafen. *Ni.* bestraft werden.

ענשׁ *a.* strafen. *Itpe.* bestraft werden.

עֻנְשָׁא *a. m.* Strafe.

עֲנָת Ortsname.

עֲנָתָא *a. f.* 1. Zeit; 2. *c. s.* עֲנָתַהּ Ex 21, 10 eheliche Pflicht.

עַנְתָא *a. m.* Lasterhafter.

עוֹנִיתָא *x. f.* (ὠνή) Kaufbrief.

עֲנְתוּנְדְרָיָא *a. m.* aus Antandros.

עֲנְתוֹתָיָא *a. m.* aus Anathot.

עֲנָתִי *h. m.* Gothe.

עֲנָתְנָיָא *a. m.* aus Anat (?).

עצא *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עַצִּיאוּ Thr 2, 16 zusammenpressen; 2. pressen, drücken.

עִסְבָּא (Gn 1, 29) *a. m.* Kraut.

עסה *h. Pi.* pressen, zwingen.

עִסָּה *h. f.* 1. Teig; 2. Gemenge, Mischfamilie.

עֲסוּם *x. m.* Name eines Krauts.

עֵסוּק *h. m.* 1. Verfahren; 2. Ausführung.

עֲסוּרִיתָא *a. f.* 1. *pl. d.* עֲסוּרָיָתָא Ex 18, 21 Dekade; 2. Einteilung in Zehntel.

עַסְיָא s. אַסְיָא.

עָסִיס *h. m.* Most.

עֲסִיקָא *a. m.* dass.

עֲסִיסִית s. עֲסָסִית.

עֲסִירָאָה (Nu 7, 66) *a. m.* zehnter.

עַסְלָא s. אַסְלָא.

עֲסָסִיוֹת Ortsname.

עֲסָסִית *h. f.* eine Art Mehl oder Körner (?).

עסק *h.* sich beschäftigen. *pt.* עָסִיק beschäftigt. *Hi.* beschäftigen. *Hitp.* 1. sich beschäftigen; 2. als tägliche Kost verwenden; 3. ohne Absicht handeln; 4. streiten.

עסק *a.* 1. *inf.* מֶעְסַק Koh 6, 8 sich beschäftigen. *pt. pass.* אֲסִיקָא Ct 1, 15 beschäftigt. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְעַסַּקוּ Dt 32, 14 dass.; 2. Gn 26, 20 streiten.

עסק. נעסק׳ (Spr 7, 18) l. נֶעֱסָק, s. עֵסֶק.

עֵסֶק *h. m.* 1. Geschäft; 2. Angelegenheit; 3. Streit.

עִסְקָא *a. m., ind.* עֵיסַק Gn 21, 11 1. Geschäft, Beschäftigung; 2. Angelegenheit; 3. Habe; 4. Gegenstand; 5. עַל עֵיסַק Ex 18, 8 wegen. עַל עֵיסַק דְּ Dt 23, 5 weil.

עַסְקָן *h. m.* 1. geschäftig; 2. sich beschäftigend.

עשׂר *a. Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּעַשֵּׂר Dt 14, 22 verzehnten.

עֲסַר (Gn 5, 14) *a. m., f.* עַסְרָא (Ex 27, 12) zehn. *m.* תְּלַת עֲסַר, *f.* תְּלַת עַסְרֵי dreizehn. *pl.* עַסְרִין Nu 1, 22 zwanzig.

עֶסְרוֹנָא (Nu 28, 21) *a. m.* ein Getreidemass (1/10 eines Epha).

עפא I *a.* sich mühen.

עפא II *a. Pa. pt. pass.* מְעַפֵּי Ho 4, 13 eingehüllt, dicht.

עִפּוּי *h. m.* Ermüdung (?).

עְפוּשָׁא *a. m.* Schimmeln.
עֲפִיָּא *a. m., c. s.* עֲפִיָּהּ Ct 1, 16 (MS עוּפְיָהּ), עֲפִיתָא Ct 2, 2 Laub.
עָפִין *x. m.* (ἀφύη) eine Fischart.
עפיין (Spr 21, 25) l. עָפִין, s. עָפָא I.
עָפַל *h. Hi.* vermessen, leichtsinnig sein.
עָפְלָא (Ze 1, 10) *a. m.* ein Stadtteil in Jerusalem.
עַפְעַפַּיִם *h. m. du.* Augenwimpern.
עָפַף *h.* umfliegen.
עָפַף *a. Pā.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְעַפְּפוּן Jes 2, 4 schmieden (?); 2. *pt. pass. f.* מְעַפְּפָא 1 K 19, 6 doppelt zusammenlegen.
עָפָץ *h. m.* Gallapfel.
עָפְצָא *a. m.* dass.
עָפַץ *a.* mit Gallapfel behandeln.
עָפַק *a.* umarmen.
עָפַר *h. Hitp.* sich mit Staub bewerfen.
עָפָר *h. m., pl.* עֲפָרוֹת Staub, Erde.
עַפְרָא *a. m., c.* עֲפַר Lv 14, 15 dass.
עַפְרוּרִית *h. f.* Staub.
עַפְרוּתִין *a. f. pl.* Staub (?).
עֶפְרַיִם, עֶפְרַיָּא Ortsname.
עַפְרָנָא *a. m., ind.* עַפְרָן Ct 5, 15 (nicht im MS) l. וַעֲפְרָן, s. וַעֲפְרָנָא.
עָפַשׁ *h. Pi.* schimmelig werden. *Hitp.* dass.
עָפַשׁ *a. Itpe.* dass.
עֵץ *h. m.* 1. Baum; 2. Holz. *pl.* עֵצִים Holzstücke. עֵץ שֶׁמֶן ein harziger Baum. עֵץ קֵרוּד Kochlöffel.
עֲצָא I *a.* 1. bedrücken; 2. erpressen, rechtswidrig vorenthalten.
עֲצָא II *a.* holzig sein.
עָצַב I *h. Pi.* strecken, einrenken.
עָצַב II *h. Hi.* betrüben. *Hitp.* betrübt werden.
עֲצַב *a., pt. pass.* עֲצִיב betrübt. *Itpe.* sich betrüben.
עָצֵב *h. m.* betrübt. טֶפַח עָצֵב knappe Handbreite.
עֶצֶב *h. m.* Betrübnis, Mühsal.
עִצְבָא *a. m.* dass.
עַצֶּבָה *h. f.* knappe Handbreite.
עַצָּבָה *h. f.* lederne Satteldecke.
עִצָּבוֹן *h. m., pl.* עִצְּבוֹנוֹת Mühsal, Schmerz.
עיצבונית (BerR 63) l. עַקְבוּנִית (?).
עֲצַבִּים *h. m. pl.* Götzenbilder.
עַצַּבְתָּא *a. f.* lederne Satteldecke.
עֵצָה I *h. f.* Rat, Plan.
עֵצָה II *h. f.* 1. Stoppeln von Hülsenfrüchten; 2. Stauden.
עָצֶה *h. m.* Schwanzbein.
עָצוּם *h. m.* mächtig.
עִצּוּם *h. m.* 1. Macht; 2. Zusicherung (Hoffnungsvertrag); 3. עִצּוּמוֹ שֶׁל יוֹם der Tag selbst.
עֲצוּמָה *h. f.* Besitz, Gut.
עצוצא l. עֲצִיצָא.
עִצּוּר *h. m.* Verschliessen.
עִצּוּרָא *a. m.* 1. *ind.* עִצּוּר Jes 16, 10 Keltern; 2. *pl.* עִצּוּרִין Nu 6, 4 Trester.
עָצוּרָא *a. m.* 1. *ind.* עָצוּר (GnJI 49, 11), *pl.* עָצוּרִין Jes 16, 10 Kelterer; 2. Presser.
עֲצוּתָא *a. f.* Backtrog, Backschüssel.
עֲצִיָּא (LvJI 5, 23) *a. m.* Erpresstes.
עֲצִיָּא *a. m.* Schwanzbein.
עֲצִיבָא *a. m.* betrübt.
עֲצִיבָה *h. f.* Betrübtsein.
עֲצִיבוּת *h. f.* Betrübnis.
עֲצִיץ *h. m.* thönerner Topf.
עֲצִיצָא *a. m.* dass.
עֲצִירָה *h. f.* Verschliessen.
עָצַל *h. Hitp.* vernachlässigen, versäumen.
עֲצַל *a. Itpe.* dass.
עָצֵל *h. m.* nachlässig, träge.
עַצְלוּת *h. f.* Nachlässigkeit, Trägheit.
עַצְלָן *h. m.* träge.
עָצַם I *h.* stark werden. *Hitp.* 1. heftig streiten; 2. einen Vertrag schliessen.
עָצַם II *h.* schliessen (die Augen). *Hi.* dass. S. עָמַץ.
עֶצֶם *h. m., pl.* עֲצָמוֹת 1. Knochen; 2. עַצְמִי ich selbst. לְעַצְמִי für mich allein; 3. Besitz, Gut.
עצמוני l. עַקְבוּנִית.

עֲצַר *h.* 1. zurückhalten; 2. von Arbeit freihalten. *Ni.* 1. zurückgehalten werden; 2. sich versammeln. *Pi.* 1. zurückhalten; 2. versammeln.

עֲצַר *a., pf.* 1 *sg.* עֲצָרִית Gn 40, 11 1. pressen; 2. keltern; 3. zurückhalten.

עֲצָרָא *a. m.* Saft.

עֲצֶרֶת *h. f.* 1. Schlusstag (eines Festes); 2. Pfingstfest.

עֲצַרְתָּא *a. f.* 1. *pl. c. s.* עֲצָרְתְכוֹן Nu 28, 26 Pfingstfest; 2. *pl.* עֲצָרִין Kelter.

עצתא (Spr 16, 33) l. עֲצָתָא.

עֲצָתָא s. עֵיצְתָא.

עֲקָא (?) *a.* bedrängen.

עָקָא *a. m.* 1. *ind.* עֲק Nu 22, 26 eng; 2. Bedrängnis.

עָקַב *h.* 1. auf dem Fusse folgen; 2. an der Ferse fassen, die Geltung nehmen.

עֲקַב *a.* spät kommen. *Pa.* aufspüren.

עֶקֶב *h. m.* ein Ding, welches den Regen abhalten soll. S. עָקֵב.

עָקֵב *h. m., pl.* עֲקֵיבִין, עֲקֵיבוֹת 1. Ferse; 2. Unterbein; 3. Fersenstück (an der Sandale); 4. Endteil.

עִקְבָא (Gn 25, 26) *a. m.* 1. Ferse; 2. *pl. c.* עִקְבֵי Jes 10, 32 (MS עֵיקְבֵי) Huf, Klaue; 3. Ende; 4. Folge.

עֲקַבְיָא männl. Personenname (עֲקַבְיָה).

עֲקֵבָה *h. f.* Überbleibsel. S. עֲקֻבָּה.

עֲקַבְיָא männl. Personenname.

עִקְבָּתָא *a. f.* Hinterteil.

עָקַד *h.* fesseln (durch Anbinden des Unterschenkels an den Oberschenkel beim Vorderfuss). *Ni.* gefesselt werden. *Pi. Hi.* gefesselt legen.

עֲקַד *a.* 1. Gn 22, 9 fesseln (s. o.); 2. auf die Knie fallen. *Itpe. pf.* אִתְעֲקֵד Mi 7, 20 Soc 59 gefesselt werden.

עָקָה *h. f.* Bedrängnis.

עָקוּב *h. m.* 1. ein freier Platz; 2. s. עָקֵב.

עָקוֹד *h. m.* geringelt.

עָקוֹל s. עָקֵל.

עֲקוּלָא *a. m.* Krümmung, Bucht.

עָקוֹם *h. m.* krumm.

עִקּוּם *h. m.* Krümmung.

עֲקוּמָא *a. m.* Tücke.

עִקּוּר *h. m.* 1. Ausreissen; 2. Töten.

עָקוֹשׁ 1. s. עִקֵּשׁ; 2. gekrümmt; 3. männl. Personenname.

עָקִיב s. עָקֵב.

עֲקִיבָא *a. m.* Ferse.

עֲקִיבָא männl. Personenname (עֲקַבְיָה).

עֲקִידָה *h. f.* Fesselung.

עֲקֵידוּתָא *a. f., c.* עֲקֵידוּת Mi 7, 20 dass.

עֲקֵידְתָא *a. f., c.* עֲקֵידַת Ct 1, 13 Soc 59 dass.

עֲקִימָא *a. m.* krumm, verkehrt.

עֲקִימָה *h. f.* Krümmung.

עֲקִימוּתָא *a. f., c.* עֲקִימוּת Ho 7, 16 (MS עֲמְקוּת) Tücke, Verkehrtheit.

עֲקִיסָה s. עֲקִיצָה.

עֲקִיפִין *h. m. pl.* 1. Umwege; 2. Ränke.

עֲקִיצָה *h. f.* 1. Stich; 2. Abschneiden am Stiel.

עֲקִיקָא *a. m., ind.* עֲקִיק Ct 5, 14 (nicht im MS) Achat.

עֲקִירָא *a. m.* kastriert.

עֲקִירָה *h. f.* 1. Ausreissen; 2. Wegnehmen; 3. Ausrotten.

עָקַל *h. Pu. pt.* מְעֻקָּל gekrümmt.

עִקֵּל *h. m.* krummbeinig.

עֶקֶל *h. m.* 1. geflochtene Einfassung der Oliven beim Pressen; 2. der unterste Schiffsraum.

עַקְלָא *a. m.* Armring.

עַקְלְגַס *x. m.* (*caliga*) Halbstiefel.

עִקְלָן *h. m.* krummbeinig.

עֲקִילַס *x.* männl. Personenname (Ἀκύλας).

עֲקַלְקַלּוֹת *h. f. pl.* Tücke.

עֲקַלָּתוֹן *h. m.* gewunden, hinterlistig.

עָקַם *h.* krümmen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* מְעֻקָּם gekrümmt. *Hitp.* sich winden, tückisch sein.

עֲקַם *a.* 1. sich krümmen; 2. tückisch sein. *Pa. pf.* 3 *pl.* עַקִּימוּ Jes 59, 8 krümmen.

עֲקָמָא *a. m.* verkehrt, tückisch.
עֲקָמוּמִית *h. f.* 1. Krümmung; 2. Tücke.
עֲקָמוּמִיתָא *a. f.* 1. Krümmung; 2. *c.* עֲקָמוּמִית Thr 2, 19 (nicht im MS) Tücke.
עֶקְמוֹן *h. m.* Tücke.
עוקמין l. עֲנְקְמוֹן.
עִקְמָן *h. m.* tückisch.
עֲקָמְנָא *a. m.* dass.
עַקְמָנוּת *h. f.* Krümmung, Tücke.
עַקְמָנוּתָא *a. f.* Tücke.
עֲקָמְתָא *a. f.* dass.
עקם s. עֲקַץ.
עָקַף *h.* 1. umgehen; 2. hinterlistig sein.
עֲקַף *a. Itpe.* überlisten.
עקיפים l. קִמְפּוֹן (?).
עָקַץ *h.* 1. die Frucht am Stiel abschneiden; 2. stechen; 3. sticheln. *Ni.* einen Stich fühlen.
עֲקַץ *a.* stechen.
עֹקֶץ s. עוֹקֶץ.
עֻקְצָא *a. m.* 1. Spitze; 2. Schwanzende; 3. Stachel; 4. Winkel.
עָקַר *h.* 1. ausreissen; 2. wegnehmen; 3. unfruchtbar, impotent machen. *Ni.* 1. ausgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar gemacht werden. *Pi.* 1. ausreissen, losreissen; 2. die Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes zerschneiden. *Hi.* unfruchtbar machen. *Hitp.* unfruchtbar werden.
עֲקַר *a., pf.* 3 *pl.* עֲקַרוּ 2 K 3, 25 1. ausreissen; 2. zu Grunde richten. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּעַקַּר Jos 11, 6 die Sehnen der Hinterfüsse eines Pferdes zerschneiden; 2. ausreissen; 3. wegnehmen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְעֲקַרַת Ez 19, 12 1. losgerissen werden; 2. vernichtet werden; 3. unfruchtbar, impotent werden. *Itpa.* gelähmt werden (vom Pferde).
עָקָר *h. m.* impotent, unfruchtbar.
עִקָּר *h. m.* 1. Wurzel; 2. Medizin; 3. Hauptsache. כָּל עִקָּר ganz und gar.
עִקָּרָא *a. m., pl. d.* עִקָּרַיָּא Mi 6, 2 (MS עִקָּרַיָּא) 1. Wurzel; 2. Grund; 3. Hauptsache. מֵעִקָּרָא anfänglich.
עֲקָרָא *a. m., ind.* עֲקַר Dt 7, 14 impotent, unfruchtbar.
עַקְרָב *h. m.* 1. Skorpion; 2. ein Sternbild des Tierkreises; 3. ein Eisen am Balken der Ölpresse; 4. ein Teil des Gebisses des Pferdes.
עַקְרַבָּא *a. m., pl.* עַקְרַבִּין Dt 8, 15 Skorpion. מַסְקָנָא דְעַקְרַבִּין Nu 34, 4 Name einer Örtlichkeit.
עַקְרַבָּה Ortsname.
עַקְרַבְלָ, עַקְרַבְן *h. m.* Ceterach (*Ceterach off.*).
עָקַשׁ *h.* verdrehen.
עֶקֶשׁ *h. m.* ein Ding zum Abhalten des Regens. S. עָקֵב.
עִקֵּשׁ männl. Personenname.
עַקְשַׁיָא männl. Personenname.
עִקְשָׁן *h. m.* mit gekrümmten Händen (?).
עָקְתָא *a. f., c.* עָקַת Gn 42, 21, *pl.* עָקָן Lv 10, 14 (עָקָתִין) Bedrängnis, Drangsal.
עֵר *h. m.* wach.
עָר *h. m.* Dränger.
עֲרָא I *a. m.* dass.
עֲרָא II *a. m., pl.* עֲרֵי, עֲרַיִּ Lorbeer (*Laurus nobilis*).
עֲרָא III *a. m., ind.* עָר Lv 11, 13 ein Raubvogel.
עֲרָא I *a. Aph. pt. pl.* מַעְרַן Koh 11, 3 (MS מַעְרַע) ausleeren.
עֲרָא II *a. Itpe.* 1. sich anhängen; 2. hängen bleiben.
עֲרַאי s. עֲרַי.
עָרַב I *h.* sich verbürgen. *Pi.* 1. vermengen; 2. Gebiete ideell vereinigen. *Pu. pt.* מְעוֹרָב 1. gemengt; 2. als Bürge genommen. *Hitp.* vermengt werden.

עָרַב II *h.* angenehm sein. *Pi.* Vergnügen bereiten. *Pu. pt.* angenehm. *Hi.* angenehm machen.

עָרַב III *h. Pu. pt.* מְעוֹרָב. מ' שֶׁמֶשׁ ein Unreiner, der noch den Sonnenuntergang abzuwarten hat, um rein zu werden. *Hi.* 1. abends thun; 2. sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne); 3. es Abend werden lassen.

עֲרַב I *a.* sich verbürgen. *Pa.* 1. *pf. c. s.* עָרִיבְנוּן Gn 30, 40 vermengen; 2. *pt. pass.* מְעָרַב Gn 44, 32 verbürgt, Bürge; 3. Gebiete ideell vereinigen. *Itpa.* 1. *inf.* אִתְעָרָבָא Jos 23, 7 sich vermengen; 2. sich einlassen; 3. vermengt werden.

עֲרַב II *a. Pa. pt. pass.* מְעָרַב Ct 2, 14 angenehm.

עֲרַב III *a.* sich zum Abend neigen, untergehen (v. d. Sonne). *Itpe.* dass.

עֵרֶב *h. m.* 1. Einschlag des Gewebes; 2. Breite. שְׁתִי וָעֵרֶב Kette und Einschlag, kreuz und quer.

עֶרֶב *h. m.* 1. *pl.* עַרְבִין Abend. בֵּין הָעַרְבַּיִם am Spätnachmittag; 2. Rüsttag. ע' שַׁבָּת Freitag. ע' שְׁבִיעִית das Jahr vor dem Sabbatjahr.

עֲרָב 1. Jer 25, 24 Arabien; 2. Ortsname.

עָרֵב I *h. m.* Bürge.

עָרֵב II *h. m.* angenehm.

עַרְבָא (Lv 12, 48) *a. m.* Einschlag.

עַרְבָא *a. m.* Bürge.

עַרְבָא s. עוֹרְבָא.

עַרְבָאָה *a. m., ind.* עַרְבִי Jes 13, 20 Araber.

עַרְבָאָה *a. m., pl.* עַרְבָאִין Ct 1, 9 Mischling.

עִרְבֵּב *h.* verwirren, stören.

עַרְבֵּב *a.* 1. dass.; 2. verwischen. *Pass.* 1. verwirrt werden; 2. vermischt werden.

עֲרָבָה I *h. f.* Pappelweide (*Populus Euphratica*).

עֲרָבָה II *h. f.* Wüste, Steppe.

עֲרָבָה s. עֲרִיבָה.

עַרְבּוּ Ortsname.

עִרְבּוּב *h. m.* Verwirrung, Unordnung.

עִרְבּוּבְיָא, עִרְבּוּבָא, עִרְבּוּבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Gemisch.

עִרְבּוּבִיתָא *a. f.* dass.

עִרְבּוּלָא *a. m., c. s.* עִרְבּוּלְהוֹן Mi 7, 4 Verwirrung.

עֵרָבוֹן *h. m.* 1. Unterpfand; 2. Anhängsel.

עֵרָבוֹנָא *a. m.* dass.

עֲרֻבּוּת *h. f.* Bürgschaft.

עַרְבוּתָא *a. f.* dass.

עֲרָבוֹת *h. f. pl.* 1. Name des siebenten Himmels; 2. Ortsname.

עַרְבִי *h. m., f.* עַרְבִית Araber.

עֲרַבְיָא *x. f.* Arabien (Ἀραβία).

עַרְבִּית *h. f.* 1. Abend; 2. abends.

עַרְבִּית *h. f.* rabenartig.

עַרְבֵּל *a., pt. pass. pl.* מְעַרְבְּלִין Ex 14, 3 verwirren, stören. *Pass. pt. pl. f.* מִתְעַרְבְּלָן Jo 1, 18 verwirrt werden, gestört werden.

עַרְבְּלָא (Am 9, 9) *a. m.* Getreidesieb.

עַרְבְּלָאָה *a. m., pl.* עַרְבְּלָאִין Ct 1, 9 (MS עַרְבָאִין) Mischling.

עַרְבָנוּתָא *a. f.* Bürgschaft.

עַרְבְּרַב s. עֵירְבְרַב.

עַרְבְּתָא *a. f.* 1. *pl.* עַרְבִין Lv 23, 40 Pappelweide; 2. (auch עֲרָבְתָא) Weidenfest (7. Tag des Hüttenfestes).

עֲרֻבְתָא *a. f.* 1. Rüsttag; 2. Freitag.

עֲרַבְתָא *a. f.* Bürgschaft.

עָרַג *h.* schreien (v. Hirsch).

עַרְגֵּל *a.* wälzen.

עָרַד *h.* wegtreiben.

עֲרָדָא *a. m., ind.* עֲרָד Wildesel.

ערדבלא l. עֲדְרַבְלָא, s. אַדְרַבְלָא.

עַרְדְּלָא *a. m.* Trüffel (*suber*).

עַרְדְּלִין *x. m. pl.* (ἀρτάριον) Strümpfe.

ערדסקא l. אַדְרִסְקָא.

עַרְדִּסְקוֹס Ortsname.

עֻרְדְּעָנָא *a. m., pl. d.* עֻרְדְּעָנַיָּא Ex 8, 1 Frosch.

עָרָה I *h. Pi.* ausleeren, giessen.

עָרָה II *h. Pi.* anschliessen (auch von beginnender geschlechtlicher Berührung). *Pu. pt.* 1. angeschlossen; 2. anhangend. *Hi.* 1. anschliessen; 2. verbinden. *Ho.* hängen bleiben. *Hitp.* sich anschliessen.

עָרוּב *h. m.* Gemenge.

עָרוּבָא (Ex 8, 20) *a. m.* dass.

עָרוּגָה *h. f.* 1. Beet; 2. Rückseite der Lunge.

עָרוּגִית *h. f.* Beet.

עָרוֹד *h. m.* 1. *pl.* עָרוֹדוֹת Wildesel; 2. eine Art Eidechse.

עָרוֹדָא *a. m.* Wildesel.

עָרוֹדְתָא *a. f., ind.* עָרוֹדָא Jer 2, 24 (MS עָרְדָא) Wildeselin.

עֶרְוָה *h. f., pl.* עֲרָיוֹת 1. Blösse, Scham; 2. Unzucht, verbotene Verbindung; 3. zur Ehe verbotene Frau.

עָרוּם *h. m.* 1. klug; 2. listig.

עָרוֹם *h. m., f.* עֲרֻמָּה nackt.

עָרוֹן *h. m.* Lorbeer (?).

עָרוֹקָא *a. m.* Flüchtling.

עָרְזִילָא *a. m.* Gazelle.

עַרְטֵל *h.* entblössen. *Hitp.* sich entblössen.

עַרְטֵל *a.* dass. *Pass. imp.* אִתְעַרְטַל Hb 2, 16 entblösst werden.

עַרְטִלָּא *a. m.* nackt.

עַרְטִלָּאָה *a. m., ind.* עַרְטִלַּי Gn 3, 10 dass.

עַרְטִלָּיוּתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Nacktheit.

עַרְטִלַּיְנָא *a. m.* nackt.

עֲרַי *h. m.* 1. nebensächlich, gelegentlich; 2. *pl.* עֲרַיִין ein Anhängsel der Pflugschar.

עֲרַי *a. m.* dass.

עַרְיָא *a. m.* eine Adlerart.

עֲרֵיבָה *h. f.* 1. Trog; 2. Boot.

עֶרְיָה *h. f.* Blösse, Schamteile. S. עֶרְוָה.

עֲרִיָּה *h. f.* Anschliessen.

עֲרִיכָא *a. m.* Brotkuchen.

עֲרִיכָה *h. f.* 1. Ordnen; 2. Formen (des Brotkuchens vor dem Backen); 3. Holzstoss.

עֲרִיכוּת *h. f.* Ordnung, Wohlgesetztsein.

עֲרִימָא *a. m., ind.* עֲרִים Gn 3, 1 (MS חַכִּים), 1 S 23, 23 1. klug; 2. listig.

עֲרֵימָה *h. f.* Getreidehaufen.

עֲרִימוּתָא *a. f., c. s.* עֲרִימוּתֵיהּ 1 K 2, 5 Schlauheit.

עֲרִימְתָא (Ru 3, 7) *a. f.* Getreidehaufen.

עָרִים I *h. m.* Weinstöcke mit Spalier.

עָרִים II *h. m.* Pächter. S. אָרִים.

עֲרִיסָא s. עַרְסָא.

עֲרִיסָה *h. f.* 1. Wiege; 2. Trog.

עֲרִיסוּת *h. f.* Pachten. S. אֲרִיסוּת.

עֲרִיפָה *h. f.* Brechen des Genicks.

עָרִיץ *h. m.* Bedrücker.

עֲרִיקָא *a. m., ind.* עֲרִיק Jes 10, 18 flüchtig.

עֲרִירִי *h. m.* kinderlos.

עֶרְיְתָא (Lv 20, 20) *a. f.* Blösse, Scham.

עָרַךְ *h.* 1. zurechtmachen, ordnen. עוֹרֵךְ הַדַּיָּנִין Anwalt; 2. den Brotkuchen formen. *Hi.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.

עֲרַךְ *a., pt.* עָרֵיךְ Jes 41, 25 herrichten, formen. *Itpe.* eingearbeitet werden (in einen Brotkuchen).

עֵרֶךְ *h. m.* 1. Ordnung; 2. Schätzung. *pl.* עֲרָכִין Name eines talmud. Traktats.

עַרְכָּאָה *x. f.* (vgl. ἀρχή) Obrigkeit.

עַרְכֵּי *x. f.* (ἀρχή, bez. ἀρχεῖον), *pl.* עַרְכָּאִין, עַרְכָּאוֹת 1. Regierungsgebäude; 2. Regierungsamt.

ערכל. *Pass. pt. pl. f.* מתערכלות BerR 31 (Ausg. Konst. u. JalkSch. מתערמלות) l. מְתְעַרְקְלוֹת, s. עַרְקֵל.

עָרַל *h.* 1. mit einer Haut überziehen; 2. zur Vorhaut (für den Genuss verboten) machen.

ערל l. עָדַל.

עָרֵל *h. m.* unbeschnitten.

עַרְלָא *a. m., ind.* עֲרַל Gn 17, 14 dass.

עַרְלָאָה *a. m.* dass.

עָרְלָה *h. f.* 1. Vorhaut; 2. Nichtgenuss von Baumfrüchten während der ersten drei Jahre eines neugepflanzten Baumes; 3. ein Fruchtbaum während dieser Periode; 4. Frucht von solchen Bäumen; 5. Name eines talmud. Traktats.

עַרְלוּת *h. f.* 1. Nichtbeschneidung; 2. Unbeschnittensein.

עָרְלְתָא *a. f., c.* עָרְלַת Ex 4, 25 Vorhaut.

עָרַם I *h.* aufhäufen.

עָרַם II *h. Hi.* 1. verständigen; 2. listig verfahren.

עֲרַם *a. Aph.* listig verfahren. *Itpe.* 1. klug werden; 2. hinterlistig verfahren.

עָרְמָה *h. f.* Schlauheit, List.

עֲרֵמָה s. עֲרִימָה.

עַרְמוּמִית *h. f.* Schlauheit.

עַרְמוֹן *h. m.* Platane (*Platanus orientalis*).

עַרְמוֹנָא *a. m.* eine Schlangenart.

עַרְמוּת *h. f.* Hinterlist, Schlauheit.

עַרְמוּתָא *a. f., c. s.* עַרְמוּתֵיהּ 1 K 2, 5 (MS עֲרִימוּתֵיהּ) dass.

עֲרֵמְתָא *a. f.* Haufe.

עֲרָנִית *x. f.* Beiname einer Art Schüssel (vgl. *hirnea* Krug).

עָרַם I *h. Pi.* zusammenrühren. *Pu. pt.* מְעוֹרָם eingerührt. *Hitp.* eingerührt sein.

עָרַם II *h. Pi.* auf Spalier ziehen.

עָרַם III *h. Pi.* pachten. S. אָרַם.

עֶרֶם *h. m., pl.* עֲרָסוֹת Lager, Bett.

עַרְסָא I *a. m., pl.* עַרְסָן, עַרְסִין Häuserreihe.

עַרְסָא II (Gn 48, 2) *a. m., pl.* עַרְסָן, *c. s.* עַרְסָתָךְ Ex 7, 28, עַרְסִין 1. Bett, Lager; 2. Bahre.

עַרְסַל. *Pass. pt. pl. f.* מתערסלות (BerR 31, Ausg. Ven. 1545), l. מִתְעַרְקְלוֹת, s. עַרְקֵל.

עַרְסְלָא (Jes 24, 20) *a. m.* Wächterhütte.

עֲרַע *a. Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* עָרְעוּ Gn 32, 1 begegnen, treffen; 2. *ipf.* 2 *pf.* תְּעָרְעוּן Lv 23, 4 begehen; 3. *inf.* עָרָעָא Nu 10, 2 eintreffen lassen, sammeln. *Itpa. inf.* אִתְעֲרָעָא 2 S 1, 6 sich einstellen, eintreffen.

עַרְעוּר *h. m.* Einspruch.

ערעין s. עֲרִי.

עַרְעִיתָא (Koh 9, 11) *a. f.* Zufall, Begegnis.

עַרְעִיתָא (Ex 23, 28) *a. f.* Wespe (?).

עַרְעַר I s. עוּר.

עַרְעַר II s. עֲרַר.

עַרְעַר III *h.* gurgeln.

עַרְעָר *h. m.* entblösst.

עַרְעָר *h. m.* Einspruch.

עַרְעָרָא *a. m.* dass.

ערערין s. עֲרִי.

עָרַף *h.* 1. das Genick brechen; 2. sich beugen; 3. von hinten beiwohnen; 4. wechseln. *Ni.* gebrochen werden (vom Genick).

עֲרַף *a.* dass.

עָרְפָּא *a. m.* Nacken.

עַרְפַּדָּא (LvJI 11, 19; DtJI 14, 18) *a. m.* eine Art Fledermaus.

עַרְפִּילָא (2 S 22, 12) *a. m.* dunkle Wolke.

עַרְפִּין Entstellung von עֲרָכִין.

עֲרָפֶל *h. m.* dunkle Wolke.

עָרַץ *h. Hiph.* als furchtbar preisen.

עַרְצוּבְיָא *a. m.* eine Heuschreckenart.

עַרְצִין Entstellung von עֲרָכִין.

עָרַק *h.* anziehen.

עֲרַק *a., ipf.* 1 *pl.* נְעֲרוֹק Ex 14, 25 fliehen. *Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְעָרְקוּן Dt 32, 30 in die Flucht schlagen. *pt. pass. pl. d.* מְעָרְקַיָּא Jer 48, 19 Flüchtling; 2. flüchten, in Sicherheit bringen. בֵּית עִירוּקֵי Am 2, 14 Soc 59 Zufluchtsort. *Aph.* in die Flucht schlagen.

עֲרַק *x. m.* (ἄρκα) Kasten.

עַרְקָא I *x. m.* dass. S. עַדְקָא.

עַרְקָא II *a. m.* Buxbaum (*Buxus sempervirens*)?

עַרְקָאָה *h. m., pl. d.* עַרְקָאֵי Gn 10, 17 ein Volksstamm.

ערקבל, ערקבן 1. עַקְרְבָן, עַקְרְבָל.

עַרְקוּב *h. m.* Kniekehle, Kniegelenk.

עַרְקוּמָא *a. m.* Kniekehle.

עֲרָקִין Entstellung von חֵרֶם.

עַרְקֵל *a.* verdrehen.

עַרְקְמָא *a. m.* Bucht.

ערקת. ע׳ לְבָנָה Ortsname.

עַרְקְתָא I *a. f.* Blutegel.

עַרְקְתָא II *a. f., c.* עַרְקַת Gn 14, 23 Riemen.

עָרַר I *h. Pilp.* entblössen. *Hitpalp.* entblösst werden.

עָרַר II *h. Pi.* Einwand erheben. *Pilp.* dass.

עֲרַר I *a. Palp.* entblössen.

עֲרַר II *a. Pa.* Einwand erheben.

עֲרָר *h. m.* 1. Einwand; 2. l. גְּרָר.

עֲרָרָא *a. m., ind.* עֲרָר DtJI 22, 14 dass.

עֶרֶשׂ *h. m.* Lager, Bett.

עַשָּׂא *a. Pa.* veranlassen, zwingen.

עֵשֶׂב *h. m.* Kraut.

עִשְׂבָּא *a. m.* dass. S. עִסְבָּא.

עָשָׂה *h.* 1. thun, machen. *imp.* עֲשֵׂה (positives) Gebot, לֹא תַעֲשֶׂה Verbot des mos. Gesetzes; 2. berechnen; 3. verarbeiten. *Ni.* 1. gemacht werden, geschehen. נַעֲשָׂה כְּ es ist, als ob; 2. berechnet werden. *Pi.* zwingen. *Pu.* gezwungen werden. *Hi.* veranlassen.

עֵשָׂו 1. männl. Personenname; 2. Emblem für Edom oder Rom.

עִשּׂוּי *h. m.* Zwang.

עִשּׂוּר *h. m.* 1. Verzehnten; 2. Zehnt.

עִשּׂוּרָא *a. m.* dass.

עִשּׂוּרִיתָא *a. f.* Dekade. S. עִסּוּרִיתָא.

עֲשִׂיָּה *h. f.* 1. Thun, Handlung; 2. Gebrauch von עשה.

עֲשִׂירָאָה *a. m.* zehnter.

עֶשֶׂר *h. m., f.* עֲשָׂרָה, עֲשֶׂרֶת zehn. עֶשְׂרִים zwanzig. *pl.* עֲשָׂרִיּוֹת s. עֲשֶׂרֶת.

עֲשַׂר *a. m., f.* עַשְׂרָה zehn. חַד עֲשַׂר, חֲדָא עַשְׂרֵי elf. *pl.* עַשְׂרִין zwanzig. S. עֲסַר.

עִשֵּׂר *h. Pi.* verzehnten. *Ni. Hitp.* verzehntet werden.

עַשַּׂר *a. Pa.* verzehnten. S. עַסַּר.

עִשָּׂרוֹן *h. m.* ein Zehntel Epha.

עִשְּׂרוּנָא s. עִסְּרוּנָא.

עֲשֶׂרֶת *h. f., pl.* עֲשָׂרִיּוֹת Dekade.

עַשַׂרְתֵּי *a. f.* die zehn.

עָשׁ I *h. m.* Sternbild des grossen Bären.

עָשׁ II *h. m.* Motte.

עָשָׁא (Jes 50, 9) *a. m.* dass.

עָשׁוֹן *h. m.* Räuchern.

עַשּׁוּנָא *a. m.* 1. Stärke; 2. Burg; 3. Vorrat.

עַשּׁוּנִית *h. f.* fester Grund.

עַשִּׁינָא. *a. m.* mächtig.

עַשִּׁינִית s. עַשּׁוּנִית.

עַשִּׁיקָא *a. m.* 1. teuer; 2. verkehrt, tückisch (?).

עָשִׁיר *h. m.* reich.

עֲשִׁירוּת *h. f.* Reichtum.

עָשַׁן *h. Pi.* beräuchern. *Pu. pt.* מְעֻשָּׁן räucherig geworden, geräuchert. *Hitp.* räucherig werden.

עֲשַׁן *a.* stark, mächtig sein. *Pa. Aph.* stark machen. *Itpa.* sich stark zeigen, stark werden.

עֻשְׁנָא *a. m.* Macht.

עַשְׁפָּא *a. m., c. s.* עַשְׁפֵּיהּ 1 S 13, 20 (MS עַשְׁפֵּיהּ) Zimmeraxt.

עֲשַׁק (Lv 5, 21) *a.* bedrücken, übervorteilen.

עַשְׁקָא (Lv 5, 23) *a. m.* Bedrückung, Übervorteilung.

עָשַׁר *h. Pi.* reich machen. *Hi.* 1. dass.; 2. reich werden. *Hitp.* reich werden.

עָשַׁשׁ *h. Itpe.* Kraftübungen machen.

עֲשָׁשִׁית *h. f.* 1. Barre, Klumpen; 2. Glasklumpen; 3. Glaslampe.

עַשְׁשִׁיתָא (Ct 5, 14) *a. f.* Glaslampe.

עֲשַׁת *a. Itpa. pf.* 2 *pl.* אִתְעַשַּׁתּוּן Ho 10, 13 ersinnen.

עֶשֶׁת *h. m., pl.* עֶשְׁתוֹת Barre, Klumpen.

עֶשְׁתּוֹנָא *a. m., pl.* עֶשְׁתּוֹנִין Jer 11, 19 Gedanke, Sinnen.

עַשְׁתּוֹר männl. Personenname.

עַשְׁתְּרוֹת. ע׳ קַרְנַיִם Ortsname.

עֵת *h. f., pl.* עִתִּים Zeit. מֵעֵת לְעֵת 24 Stunden. עִתִּים zuweilen. עִתּוֹתֵי עֶרֶב Abendzeit.

עִתָּא (?) *a m.* dass.

עַתָּא *a. f.* Ungerechtigkeit.

עתארותתהון (Hi 3, 7) l. אִתְעֲרוּתְהוֹן, s. עוּר.

עֻתַּד *h. Pu. pt.* bereitgestellt.

עַתַּד *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* עַתְּדַנִי Thr 3, 12, *pt. pass.* מְעַתַּד Gn 28, 13 hinstellen, aufstellen; 2. bereiten. *Itpa. pf.* אִתְעַתַּד Nu 22, 22 1. sich hinstellen; 2. hingestellt werden, bestimmt werden.

עַתָּה *h.* jetzt. מֵעַתָּה 1. von jetzt; 2. von hier, demnach.

עַתּוּד *h. m.* Ziegenbock.

עַתּוּר *h. m.* Reichtum.

עָתִיד *h. m.* 1. Zukunft. הֶעָתִיד לָבֹא die messianische Zukunft; 2. zukünftig. עָתִיד לְ er wird künftig.

עֲתִידָא *a. m., ind.* עֲתִיד Dt 32, 35 1. bereit, bestimmt; 2. zukünftig. עֲתִיד לְ Koh 9, 12 er wird künftig.

עַתִּיק *h. m.* alt.

עַתִּיקָא I, עַתִּיקָא *a. m., ind.* עַתִּיק Nu 6, 3 dass.

עַתִּיקָא II *x. m., pl. d.* עַתִּיקַיָּא Ez 41, 16 (MS אַתִּיקַיָּא) (?).

עַתִּירָא *a. m., pl. c.* עַתִּירֵי Koh 10, 6 reich.

עֲתִירָה *h. f.* 1. Beten; 2. s. חֲתִירָה.

עַתִּירוּתָא *a. f.* Reichtum.

עֲתִירְתָא *a. f.* Durchbohren.

עָתַק *h. Hi.* 1. entfernen; 2. (*später*) abschreiben, übersetzen. *Ni. Ho.* versetzt werden.

עֲתַק (Thr 3, 4, MS עֲתֵק) *a.* altern. *Itpa. ipf.* 2 *pl.* תִּתְעַתְּקוּן Dt 4, 25 lange verweilen, alt werden.

עֲתַר (Dt 32, 15) *a.* reich sein, reich werden. *Pa. pf.* 1 *sg.* עַתָּרִית Gn 14, 23, *Aph.* reich machen. *Itpa.* 1. reich werden; 2. reich sein.

עֶתֶר *h. m.* zweizinkige Getreidegabel.

עִתְרָא *a. m.* dass.

עֻתְרָא *a. m., ind.* עוֹתַר Dt 32, 13 Reichtum.

פ

פ 1. der siebzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 80.

פֵּאָה *h. f.* 1. Rand, Ecke; 2. Schläfehaar; 3. Haarlocke; 4. Bartende; 5. Ackerecke (die den Armen zu überlassen ist); 6. Einfassung, Spalier; 7. Name eines Mischnatraktats.

פאום s. פְּעוֹם.

פאתא s. פָּתָא.

פְּאֵר *h. m.* Kopfputz. *pl.* פְּאֵרוֹת Perlen (?).

פֵּאֵר *h. Pi.* verherrlichen. *Hitp.* 1. verherrlicht werden; 2. sich als vornehm zeigen.

פְּאֵרָא *a. m.* Perlen (?).

פְּאָרֵי *a. m. pl.* Kleie.

פְּאָתָא (Lv 19, 9, MS פָּתָא) *a. f.* 1. Rand; 2. Haarecke; 3. Ackerecke. S. פֵּאָה.

פָּאבִי *x.* Beiname einer Person (Φαβί, *Fabius*?).

פַּג *h. m.* Kinnlade. בֵּית הַפַּ׳ Zaum, Halfter.

פַּגָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Gebiss.

פַּגָּה *h. f., pl.* **פַּגִּים** 1. unreife Frucht; 2. unreife Feigen; 3. reifende weibliche Brust. **בֵּית פַּגֵּי** Ortsname.

פַּגּוֹ *h. m.* Wurfgeschoss.

פַּגּוֹזָא *a. m., pl. c. s.* **פַּגּוֹזוֹהִי** Ez 26, 9 dass.

פגוטיה s. **פגוטיה**.

פִּגּוּל *h. m.* Gräuel, bes. über die festgesetzte Frist zum Genuss bestimmte Opfergabe.

פִּגּוּלָא *a. m.* 1. *ind.* **פִּגּוּל** Jes 65, 4, *c.* **פִּגּוּל** 1 S 17, 46 (MS **פְּגַר**) dass.

פָּגוּם *h. m.* 1. schartig; 2. Einbuchtung, Ausbuchtung; 3. schadhaft, mit Makel behaftet.

פִּגּוּרָא *a. m., c.* **פִּגּוּר** Lv 26, 30, Jes 24, 12, Ez 6, 13 Zerstörung, Niederreissung.

פַּגָּז *h. m., pl.* **פַּגָּזוֹת** Wurfgeschoss.

פְּגַח *a.* begegnen.

פגי (SchirR 3, 4) l. **פְּרָנֵי**.

פִּגִּי *x. f.* (πηγή), *pl.* **פִּגִּין** Quelle.

פִּגְיוֹן *x. m.* (*pugio*) Dolch.

פְּגִימָה *h. f.* 1. Scharte; 2. Verletzung, Schadhaftigkeit; 3. konkave Seite (eines Bogens).

פגיין (SchirR 1, 9) l. **סַגִּין**, s. **סַגִּי**.

פְּגִינוּתָא, **פְּגִינְתָא** *a. f.* Geschrei.

פְּגִיעָה *h. f.* 1. Begegnen; 2. Gebrauch von **פגע**.

פְּגִיעֲתָא *a. f.* Flehen.

פִּגֵּל *h. Pi.* ein Opfer über die festgesetzte Frist hinaus zum Genuss bestimmen und dadurch verwerflich machen. *Hitp.* auf diese Weise verwerflich gemacht werden.

פַּגֵּל *a. Pa.* dass. *Itpa.* verwerflich gemacht werden.

פּוּגְלָא *a. m.* Rettig (*Raphanus sativus*).

פּוּגְלְגוֹלָה *h. f.* kleine Rettigart (?).

פִּיגָם, **פִּיגוּם** *x. m.* (πήγανον) Raute (*Ruta chalepensis*).

פָּגַם *h.* 1. schädigen, verletzen; 2. vermindern, verringern. *Ni.* verletzt werden.

פְּגַם *a.* dass. *Itpe.* verletzt werden, schartig werden.

פְּגָם *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verletzung, Makel; 3. Entschädigung für Verletzung.

פִּיגָּם, **פִּינְמָא**, **פִּגִּים** *x. m.* (πῆγμα) Gerüst.

פִּגְמָא *a. m.* 1. Verletzung (der Ehre); 2. Abnahme (des Mondes).

פִּגְמָא *a. m.* 1. Einbuchtung, Scharte; 2. Verletzung.

פינמטא l. **פְּרַנְמְטָא**.

פִּגְמְתָא *a. f., c.* **פִּגְמַת** 1 S 13, 21 Scharte.

פָּגַן *h. Hi.* schreien.

פְּגַן (Koh 1, 12) *a.* dass. *Aph.* dass.

פָּגָן, **פָּגָנָא** *x. m.* (πάγανος) gewöhnlicher Bürger.

פְּגָנוּת *h. f.* Flehen.

פוגני s. **בונני**.

פָּגָנִיקָא *x. m. pl.* (παγανικά) bürgerliche Kleidung.

פָּגַע *h.* 1. treffen. *pt. pass.* **פָּגוּעַ** besessen (wahnsinnig); 2. angehen. *Ni.* 1. betroffen werden; 2. besessen werden. *Hi.* 1. angehen, bitten; 2. leiden (?).

פְּגַע *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* **תִּפְגַּע** Ex 23, 4 Merx (MS Soc. **תִּעֲרַע**) dass.; 2. angehen. *Aph.* angehen. *Itpe.* treffen.

פֶּגַע I *h. m.* 1. Begegnis, Unheil; 2. böser Dämon.

פֶּגַע II *h. m.* Pflaume (?).

פִּגְעָא *a. m., ind.* **פְּגַע** 1 K 5, 18 (MS **פֶּגַע**) Begegnis, Unheil.

פַּגְעָה *h. f., pl.* **פַּגְעִין** Coloquinte (?).

פִּגֵּר *h. Pi.* zerstören, niederreissen.

פַּגַּר *a. Pa.* 1. *inf.* **פַּגָּרָא** Ex 23, 24 zerstören, niederreissen; 2. stören; 3. müssig gehen. *Aph.* zerstören, verletzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* **יִתְפַּגְּרָן** Am 9, 1 zerstört werden; 2. müssig gehen, sich der Arbeit enthalten.

פֶּגֶר *h. m.* Halfter, Gebiss.

פֶּגֶר *h. m.* Leichnam.

פִּגְרָא *a. m., pl. c. s.* פִּגְרֵיכוֹן Nu 14, 32 dass.

פִּגְרָא *a. m.* Schadenersatz.

פָּגַשׁ *h. Ni. Hitp.* zusammentreffen, kämpfen.

פֶּגֶשׁ *h. m.* Wurfgeschoss. כְּפַר פ׳ Ortsname.

פְּדָא 1. s. פַּגְדָא; 2. männl. Personenname (פְּדָיָה).

פַּדְגוֹג, פַּדְגוֹגָא *x. m.* (παιδαγωγός) Erzieher.

פַּדְגוֹגְתָא *x. f.* Erzieherin.

פּוֹדַגְרָא *x. f.* (ποδάγρα) Fusslähmung, Gicht.

פּוֹדַגְרִיטוֹס, פְּדַגְרִיטָא *x. m.* (vgl. ποδαγρός) dass.

פודגרים l. **פּוֹדַגְרוֹס** *x. m.* (ποδαγρός) gichtleidend.

פָּדָה *h.* 1. einlösen, loskaufen; 2. erlösen. *Ni.* eingelöst werden.

פְּדוּעָא *a. m.* Beil.

פְּדוּת *h. f.* Erlösung.

פַּדַּחַת *h. f.* Stirn.

פַּדַּחְתָּא *a. f.* dass.

פַּדְיָא *x. m. pl.* (παῖδες) Kinder.

פְּדִיָּה *h. f.* 1. Einlösung; 2. Gebrauch von פדה.

פְּדָיָה männl. Personenname.

פִּדְיוֹן *h. m.* Lösegeld.

פדאמא l. **פּוּרְמָא**.

פדמועה s. **פַּרְמוּעָה**.

פַּדְנָא *a. m.* 1. Joch; 2. *c.* פַּדַּן 1 K 19, 21 Gespann; 3. Pflug.

פָּדַע *h.* verwunden.

פְּדַע *a., pf.* 3 *sg. c. s.* פַּדְעֵיהּ 1 K 20, 37 (MS פַּדְעֵיהּ) dass.

פִּדְעָא (Ex 21, 25) *a. m.* Verwundung.

פִּדְעֲתָא *a. f.* dass.

פְּדִיפְטֵי s. **קְקוֹ**.

פְּדוֹפְסָלָה *x. m.* (ποδόψελλον) Knöchelring.

פֶּדֶר *h. m.* Schmeer.

פִּדְרָא *a. m.* Mist.

פדרנית l. **פַּרְדָּנִית**.

פֶּדֶת männl. Personenname.

פֶּה *h. m., c.* פִּי, *pl.* פִּיּוֹת, פִּיפִיּוֹת 1. Mund, Maul; 2. Schneide; 3. Muttermund; 4. Öffnung; 5. Buchstabe Pe. בְּעַל פֶּה mündlich. לְפִי gemäss. לְפִי שֶׁ weil. לְפִיכָךְ demgemäss. עַל פִּי wegen. עַל פִּי כֵן deshalb. אַף עַל פִּי שֶׁ obgleich. אַף עַל פִּי כֵן trotzdem.

פָּה *a. m.* ein Insekt.

פְּהָא *a.* herumirren.

פְּהוּק *h. m.* Gähnen.

פְּהִי *h. m.* Umherlaufen.

פָּהַק *h. Pi.* den Mund aufsperren, gähnen.

פּוּאָה *h. f.* Färberröte, Krapp (*Rubia tinctorum*).

פּוּג *h.* schwinden, sich verlieren. *Hi.* 1. dass.; 2. abschwächen, verlieren; 3. abkühlen.

פּוּג *a.* 1. *pt. pl. f.* פָּיְגָן Gn 45, 16 matt werden, wirkungslos sein; 2. erkalten. *Pa. inf.* פַּיָּגָא Thr 3, 4 matt, wirkungslos machen. *Aph. ipf.* 2 *sg. f.* תְּפִיגִין 1 S 1, 14 abkühlen. *Itpal.* sich erholen, sich ergötzen.

פּוּגָא männl. Personenname.

פוגה s. **פִּיגָה**.

פּוּחַ I *h.* blasen. פ׳ נֶפֶשׁ פ׳ jemds. Seele ausblasen, d. h. entmutigen. *Hi.* 1. Blähungen haben; 2. aufregen.

פּוּחַ II *h. Pi.* פִּיחַ mit Farbe anstreichen (?).

פּוּחַ *a.* 1. blasen, hauchen; 2. s. **פּוּג**.

פּוּחָא *a. m.* Hauch, Wind.

פּוֹחֵר *h. m.* Töpfer.

פּוֹחֶת *h. m.* ein Werkzeug.

פּוּחְתָא *a. f.* Hauch.

פּוּטִיתָא *a. f.* Wels.

פּוּךְ *h. m.* Augenschminke.

פוכיאיה (1 S 14, 16) l. mit Ausg. Ven. 1518 סְכְוָאָיָא, s. **סְכְוָאָה**.

פּוּל (?) *h. m.* בַּעַל הַפּ׳ ein Tempelbeamter.

פול *h. m.* Bohne (*Faba vulgaris*).
פול I *a.*, *pt. pass.* פִּיל Lv 14, 21 übergiessen.
פול II *a. Pa.* spalten.
פוּלָא (2 S 17, 28, MS פּוּלְיָא) *a. m.* Bohne.
פּוּלָא *x. m.* Bote.
פיוולא (BerR 36) l. פִּינוּלָא, s. פִּינְלְיָא.
פּוּלְחָן *h. m.* Diener.
פולוסטות. הפ' (jBez 62[d], Ausg. Ven. חפול סוטות) l. חֲפֵי לסוטות.
פום (Ru 2, 7) wohl, etwa.
פּוּם *h. m.* Öffnung.
פּוּמָא (Gn 29, 3) *a. m.*, *c.* פּוּם Gn 42, 27 1. Mund; 2. Mündung, Öffnung, Eingang; 3. Schneide. כְּפוּם Lv 25, 52, לְפוּם Ex 16, 18, עַל פּוּם gemäss, nach Massgabe. עַל פּוּם דְּ Lv 27, 8, לְפוּם דְּ nach Massgabe dessen, dass; weil. לְפוּם כֵּן demgemäss, deshalb. פּוּם חִירָתָא Nu 33, 7 Ortsname. פּוּם נַהֲרָא Ortsname.
פּוּמְבְּדִיתָא Ortsname.
פּוּמְבְּדִיתָאָה *a. m.* aus Pombedita.
פּוּמְבְּיָנָא *a. m.* Saum (?).
פּוֹן (Gn 26, 10) *a.* etwa, wohl.
פּוּנָה *h. f.* Wendung.
פוניין. בפ' (jSchebi 39[a]) l. כְּפַנְיָן, s. כְּפַנְיָתָא.
פוס I *h. Hi.* 1. bezahlen; 2. entscheiden; 3. losen.
פוס II *x.* (vgl. πεῖσις) *Hi.* besänftigen. S. פִּיַס.
פוס I *a.* 1. bezahlen; 2. *pf.* 3 *pl.* פָּסוּ Ho 4, 8 (MS פָּסוּ) sich entweihen (?). *Aph. inf.* אַפָּסָא Ma 2, 10 Soc 59 אַפָּסָא, *pt. pl.* מַפְסִין Ze 3, 4 (MS מַפְסִין) entweihen. S. פְּסַס.
פוס II *x.* s. פִּיַס.
פוסרום (jBer 13[c])?
פוע *h. Hi.* einhauchen.
פוּע *a.*, *pf.* 3 *sg. f.* פָּעַת Ri 5, 26 zerschlagen.
פּוּעֲרָא männl. Personenname.

פּוֹעַל *h. m.* Werk.
פּוֹעֵל *h. m.* Arbeiter.
פּוּעֲלָא I *a. m.* dass.
פּוּעֲלָא II *a. m.* 1. Arbeit; 2. Arbeitsertrag, Besitz.
פּוּעֲתָא *a. f.* Beule.
פופידתא (bErub 60[a]) wohl zu streichen.
פוץ *h.* sich ausbreiten. *Pal.* ausgehen. S. פְּצַץ.
פוק I *h. Hi.* herausgehen lassen.
פוק II *h. Pilp.* 1. erschüttern, schwankend machen; 2. lose machen; 3. schwanken. *Pulp. pt.* schwankend. *Hitpalp.* erschüttert werden.
פוק *a. Palp.* schwankend machen, rütteln. *Itpalp.* erschüttert werden.
פּוּקֵי *a.* בְּפ' (= בְּאַפּוּקֵי) am Ausgang. בְּפ' שַׁבְּתָא an Sabbatausgang, d. h. am Abend nach Sabbat.
פּוּר *x. m.* Los. *pl.* פּוּרִים Losfest.
פּוּרָא *x. m.* dass. *pl. d.* פּוּרַיָּא Est II 9, 26 (MS פּוּרִים) Losfest.
פורא l. פִּירָא.
פורייתא (NuJII 19, 15) l. גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.
פּוּרְתָּא (2 K 4, 2, Soc 59 in marg. פּוּרְתָּא) *a. f.* ein wenig. פּוּרְתָּא פּוּרְתָּא allmählich.
פּוּרְתָּא (Est II 9, 26) *a. f.* Unheil.
פוש *h.* aufatmen.
פוש I *a.* übrig bleiben.
פוש II *a.*, *pf.* 3 *pl. f.* פָּשָׁן Ct 6, 11 (MS פָּשָׁן), *pt. pl.* פָּיְשִׁין Ct 1, 16 (MS פָּשְׁיָן) sich vermehren.
פות. הַפ' (Tos. Kel BabM II, 12) l. סְפוּת.
פּוּתָא *h. f.* Färberröte, Krapp.
פּוּתָה *h. m.* Weite.
פּוֹתָה, פּוֹתַת *h. f.* Thürangelloch in der Schwelle.
פּוֹתֵחַ *h. m.* Öffnung.
פּוֹתַחַת *h. f.* Schloss.
פּוּתִי *h. m.* Weite.
פָּז *h. m.* gediegenes Gold.
פָּזָא *a. m.* dass.

פַּזְזָא *a. m.* aus gediegenem Gold.
פִּזּוּר *h. m.* Zerstreuung.
פָּזַז I *h.* 1. eilfertig sein; 2. klirren. *Pi.* dass.
פָּזַז II *h. Ho. pt.* מוּפָז gediegenes Gold.
פַּזִּי, פַּזַּי männl. Personenname.
פְּזִיזָא *a. m.* übereilt.
פְּזִיזוּתָא *a. f.* Übereilung.
פָּזִיחַ absichtliche Abänderung von נָזִיר.
פָּזַל *h.* sich bewegen (?).
פָּזַם *x.* (vgl. ψαλμός) psalmodieren.
פִּזְמָא *x. m.* (ψαλμός) Lobgesang.
פְּזָמְקָא *x. m.* eine Art Schuhe.
פּוּמְקִיקוֹן, פּוּמְרִיקוֹן l. פְּמַרִיקוֹן.
פָּזַר *h.* zerstreuen. *Pi.* dass. *Ni. Hitp.* sich zerstreuen, zerstreut werden.
פְּזַר *a. Pa.* dass.
פּוּזְרָא *a. m.* Stock.
פַּח I *h. m., pl.* פַּחִין. פַּחֵי נֶפֶשׁ Verdruss.
פַּח II *h. m.* Fangnetz.
פַּחָא I *a. m., pl.* פַּחִין Geringheit. בַּר פ׳ geringer Mensch.
פְּחָא *a.* 1. schreien, gackern; 2. אפחין (jSanh 20ᵇ) l. אַפְּרְחוּן, s. פְּרַח.
פָּחַד *h.* sich fürchten. *Pi.* erschrecken. *Ni. Pu. Hitp.* sich ängstigen.
פְּחַד *a., pt.* פָּחִיד Dt 28, 66 (MS תָּוֵה) sich fürchten. *Pa.* dass.
פַּחֲדָא *a. m.* Furcht.
פַּחֲדָה *h. f.* dass.
פַּחֲדוּת *h. f.* dass.
פַּחְדִּין (Lv 21, 20) *a. m. pl.* Hoden.
פֶּחָה *h. m.* Statthalter.
פַּחֲה *a. m., pl.* פַּחֲוָן, *d.* פַּחֲוָאתָא Meg. Ant. dass.
פְּחוֹרָה männl. Personenname (Töpfer).
פַּחוֹרְתָא *a. f.* Töpferei.
פָּחוּת *h. m.* 1. wenig, gering; 2. weniger; 3. s. פּוֹחַת.
פחותיה (Pes. 95ᵇ) l. סְחוּתֵיהּ, s. סְחוּתָא.
פָּחַז *h.* überschäumen, ausgelassen sein.
פְּחַז *a.* 1. dass.; 2. anschwellen.
פַּחַז *h. m.* Ausgelassener.
פַּחֲזוּ *h. m.* Ausgelassenheit.

פַּחֲזוּת *h. f.* dass.
פָּחַח *h., pt.* פּוֹחֵחַ zerlumpt gekleidet sein.
פַּחֲחָא *a. m., ind.* פָּחַח Jes 20, 2 zerlumpt.
פְּחִימָא (Est II, 3, 3, MS פְּהִימָא) *a. m.* gleich.
פְּחִיתָא *a. m.* 1. weniger; 2. schadhaft; 3. gering.
פְּחִיתָה *h. f.* Aushöhlung.
פֶּחֶל Ortsname.
פַּחְלָץ (פַּחְלִין?) *h. m.* weites Geflecht (für Kamellasten).
פָּחַם *h. Pi.* schwärzen. *Pu. pt.* מְפֻחָם geschwärzt. *Ni. Hitp.* geschwärzt werden.
פֶּחָם *h. m.* 1. Holzkohle; 2. Russ (?).
פְּחַם *a. m.* gleich sein.
פַּחְמִי *h. m.* Kohlenbrenner, Schmied.
פָּחַס *h.* zusammenquetschen.
פְּחַס *a.* dass.
פַּחְרָא I (Jes 45, 9) *a. m.* 1. Thon; 2. Thonscherbe.
פַּחְרָא II (Jes 29, 16) *a. m.* Töpfer.
פָּחַשׁ s. פָּחַס.
פָּחַת *h.* 1. aushöhlen; 2. verringern, verkürzen. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. verringert, verkürzt werden. *Pi.* 1. verringern; 2. geringer werden. *Hi.* 1. abnützen; 2. schadhaft werden.
פְּחַת *a.* verringern. *Pa.* dass. *Itpe.* 1. schadhaft werden; 2. weniger werden. S. פְּחִיתָא.
פַּחַת *h. m.* 1. Grube; 2. Loch; 3. Zerbrochenes.
פְּחָת *h. m.* Verringerung, Minderwert.
פַּחְתָא *a. m.* 1. Verringerung, Minderwert; 2. Niedrigkeit.
פַּחְתָּא *a. f., pl.* פַּחְתִּין Lv 14, 37 Fanggrube.
פְּטָא. 1. פטית (GenJII 49, 22) l. mit MS Par. פַּכְּרַת, s. פְּכַר; 2. מפטיא (bSabb 140ᵇ)?

פַּטָּא männl. Personenname.
פּוֹטָא *x. m.* (φῶς), *pl.* פּוֹטִיּוֹת Licht.
פטגריטום l. פּוּדַגְרִיטוֹם.
פִּטְדָה *h. f.* ein Edelstein.
פְּטוֹטֶרֶת *x. m.* (vgl. πετυρίτης) Kleienhaftes, weisser Überzug.
פִּטּוּם *h. m.* Bereitung von Spezereien.
פִּטּוּמָא *a. m.* dass.
פְּטוּמָה (פִּטּוּמָה?) *h. f.* Spitze, Warze.
פְּטוּר *h. m.* 1. Befreiung, Lösung; 2. Straflosigkeit.
פְּטוּרָא *a. m.* 1. *pl.* פְּטוּרִין Dt 24, 1 Entlassung. גַּט פ׳ Scheidebrief; 2. *pl.* פְּטוּרִין Auswurf (?).
פִּטְפֵּט *h. Pilp.* 1. schnattern, schwatzen; 2. unterdrücken (?).
פַּטְפֵּט *a. Palp.* dass.
פַּטְפְּטָן *h. m.* schwatzhaft.
פַּטְפְּטָא *a. m.* dass.
פַּטְפְּטַיָּא *a. m. pl.* Geschwätz.
פטטרכא (VajR 3, Ausg. Konst. פטריטבא) s. פַּטְרוּכָא.
פַּטְיָא *x. f.* (ὑπατεία) Ära.
פַּטִּיט *h. m.* Schwätzer.
פָּטִים *h. m.* parfümiert.
פַּטִּימָא *a. m., pl. f.* פַּטִּימָן Gn 41, 2 fett, gemästet.
פְּטִימָא weibl. Personenname.
פַּטִּירָא *a. m.* 1. Ex 12, 8 ungesäuert; 2. ungemischt; 3. erstgeboren.
פְּטִירָה *h. f.* 1. Verscheiden, Sterben; 2. Entlassung.
פַּטִּישׁ *h. m.* Hammer.
פַּטִּישָׁא (Jes 41, 7) *a. m.* dass.
פַּטִּישָׁא *a. m.* Beinkleid.
פְּטַל *x. m.* (πάτελλα) Schüssel (?).
פְּטַלְיָה *x. f.* (πάτελλα), *pl.* פְּטַלְיָאוֹת Korb.
פִּיטָלוֹן *x. m.* (πέταλον) Goldplatte.
פְּטוּלִין, פְּטִילוֹס (EchR 5, 18 פיטליילוס) Ortsname (Ποτίολοι).
פְּטֵלִיק, פְּטַלִיקֵי, פְּטַלְקִין *x. m.* (vgl. πάτελλα) Schüssel.
פָּטַם *h., pt. pass.* gemästet. *Ni.* sich mästen; 2. Spezereien mengen. *Pu.* mit Spezereien gemengt sein.
פְּטַם *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מְפַטַּם Jes 30, 24 mästen; 2. besänftigen. *Itpa.* 1. *pf.* אִתְפַּטַּם Ri 6, 25 gemästet werden; 2. aufschwellen.
פַּטָּם *h. m.* 1. Viehmäster; 2. Spezereiverfertiger.
פְּטָם *h. m.* Mastochs.
פִּטְמָא *a. m.* 1. Jer 5, 27 Mästung; 2. Fett; 3. fettes Tier.
פְּטוֹמָא *x. m.* (πτῶμα) Leichnam.
פִּטְמָה *h. f.* Spitze.
פְּטִימְתָא *x. f., pl.* פְּטִימָן Est II 3, 8 Ausg. Ven. 1592, l. פְּטִימָן (σπιθαμή) Spanne (?).
פְּטַנְג *x. m.* ein Kraut (Polei?).
פּוֹטִינָן, פּוֹטִינוֹס *x. m.* (φωτεινός) glänzend.
פִּיטָס, פִּיטוֹס *x. m.* (πίθος), *pl.* פִּיטָסוֹת grosser Thonbehälter.
פִּטְפּוּם *h. m.* Spitze (auf dem Kochherd, zum Daraufsetzen des Topfes).
פטפט s. פִּטְפֵּט.
פַּטְפְּטָנִית *h. f.* geschwätzig.
פִּטְקָא *x. m.* (πιττάκιον) 1. Tafel, Schreibtafel; 2. Los, Geschick.
פטיקלין l. פְּטִילְקִין.
פָּטַר *h.* 1. durchbrechen; 2. sich verabschieden; 3. entlassen; 4. befreien (von einer Pflicht). *pt. pass.* פָּטוּר 1. entbunden; 2. nicht straffällig. *Ni.* 1. sich verabschieden; 2. verscheiden, sterben; 3. befreit sein. *Hi.* 1. entlassen, verabschieden; 2. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen; 3. aufsperren.
פְּטַר *a.* 1. sich verabschieden; 2. *ipf.* 3 *sg.* יִפְטַר Gn 43, 13 entlassen, fortschicken; 3. freilassen. *Pa. ipf.* 3 *sg.* יְפַטֵּר Koh 7, 26 (MS יִפְטוֹר) entlassen. *Aph.* 1. dass.; 2. sich verabschieden; 3. eine Gedächtnisrede halten; 4. im Gottesdienst die Schlusslektion (aus den Propheten) lesen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.*

אִתְפְּטַר Gn 44, 3 verabschiedet, entlassen werden; 2. verscheiden; 3. befreit sein.
פֶּטֶר h. m. Erstgeborener.
פִּטְרָא x. m. (πέτρα) Stein, Fels.
פִּטְרָא a. m., pl. פִּטְרִיּוֹת eine Art Pilze.
פִּיטִירָא x. m. (πιτυρίς) kleienfarbige Olive.
פַּטְרוּבוּלִי x. f. (πατροβουλή) Ortsmagistrat.
פַּטְרוּבוּלִי x. m. pl. (πατρόβουλοι) Ratsherren.
פטרגום l. פּוּדְגְּרוֹס.
פַּטְרוּזָא x. m. mageres Lamm.
פַּטְרִיתָא a. f. Abschied.
פַּטְרוּכָא x. m. (πρωκτός) Mastdarm.
פיטרון (SchemR 15) l. תִּימְרוֹן.
פּוּטֵירִין. 'דְּפְלוֹ פ l. דְּפְלוֹפוֹטֵירִין x. m. (διπλοποτήριον) Doppelbecher.
פַּטְרוֹן x. m. (πάτρων) Patron, Beschützer.
פַּטְרוֹנָה x. f. (*patrona*) Patronin, Beschützerin.
פֶּטְרוֹס, פֶּטְרָס männl. Personenname (Πέτρος).
פֶּטְרוֹסְלִינוֹן x. m. (πετροσέλινον) Petersilie.
פִּיטְרוֹפּוֹס x. m. (ἐπίτροπος) Vormund.
פַּטְרִיקִי männl. Personenname (Πατρίκιος).
פַּטְרִיקוֹן x. m. (πατρικόν) väterliches Erbteil.
פטשין (Tanch. Tazria' 9) l. פֶּסְמִין.
פֵּי Buchstabe Pe.
פִּי s. פֶּה.
פיאבי s. פְּאַבֵי.
פִּיגָה Flussname.
פִּיד h. m. 1. Picken; 2. Unglück.
פָּיָה h. Pu. pt. מְפֻיָּה mit Krapp gefärbt.
פִּידִי (Est II 3, 8) a. m. Umherlaufen.
פִּיּוּט h. m. Unvernünftiger, Kind.
פִּיּוּט x. m. (vgl. ποιητής) Dichtung.
פיילא l. פִּלָּא.
פִּיּוּס x. m. (vgl. πεῖσις) Besänftigung.
פִּיּוּסָא x. m. dass.
פִּיּוּתָא a. f. Schönheit.
פִּיחַ h. m. Russ, Staub.
פִּיחָא a. m., ind. פִּיחַ Ex 9, 8 dass.
פִּיחָה h. f. 1. Blasen, Blähung; 2. Ermässigung, Nachlass; 3. Verhauchen, Elend.
פִּיט x. (vgl. ποιητής) Pi. פִּיֵּט dichten.
פַּיְטָן, פַּיְטָנָא x. m. (vgl. ποιητής) Dichter.
פִּיל h. m. 1. Elephant; 2. Elfenbein.
פִּילָא I a. m., ind. פִּיל 1 K 10, 22 dass.
פִּילָא II a. m., s. פּוּל I.
פִּילָא III a. m. Ritz, Spalte.
פִּילָא, פִּילֵי (Jes 51, 17, MS פַּיְלֵי) x. f. (φιάλη), pl. פִּילִין, פִּילָן Am 6, 6 (MS פִּילָוָן) Trinkschale.
פיילי. 'פוטירין פ (KohR 5, 8) l. דִּפְלוֹפוֹטֵירִין.
פִּילָרָא (KohR 3, 9) x. m. (vgl. φιάλη) Trinkschalenverfertiger (?).
פִּילְתָא x. f. (φιάλη), pl. פִּילָן Trinkschale.
פינות (jBikk 65[a]) l. mit Ausg. Ven. פּוּנוֹת, s. פּוּנָה.
פיונמייה (jSanh. 30[c])?
פִּיֵּס x. (vgl. πεῖσις) Pi. besänftigen, beruhigen, freundlich zureden. *Hitp.* 1. sich besänftigen lassen; 2. besänftigt werden, befriedigt sein.
פִּיֵּס x. Pa. 1. pf. פַּיֵּיס 1 S 24, 8 besänftigen; 2. anflehen. *Itpa.* sich besänftigen lassen.
פַּיִס h. m., pl. פַּיְסוֹת 1. Los; 2. Scholle.
פַּיְסָא (Est II 3, 7, nicht MS) a. m. Los.
פִּיסָא x. m. (vgl. πεῖσις) Besänftigung, gütliche Beilegung.
פיסא (פִּיסָא?) a. m. Scholle.
פיסון h. m. Maurer.
פִּיסוֹנָא x. m. Bitte, Wunsch.
פִּיעוּר h. m. Ausleerung.
פִּיקָא männl. Personenname.
פִּיקָה h. f., pl. פִּיקִין 1. Knorpel; 2. Wulst, Pfropfen; 3. Wirtel (an der Spindel); 4. Wanken.
פִּיר h. m. Graben, Grube.
פִּירָא I a. m. dass.

פִּירָא II *a. m.*, *pl.* פִּירִין Gn 1, 11 Frucht.
פִּירָה *h. f.*, s. פְּרִי.
פִּירוּג männl. Personenname.
פִּירוּנָא *a. m.* Ersatz, Bezahlung.
פִּירוּי *h. m.* Fruchtbarkeit.
פירוכין (GnJII 37, 7, MS Paris. כרוכין) l. כְּירוּכִין Garben. S. כְּרִיכָא.
פִּירוּזְכִיתָא *a. f.* Graupe.
פִּירוּכְתָא *a. f.*, *pl.* פִּירוּכָן Lv 2, 14 dass.
פִּירוּעַ *h. m.* Entblössung.
פִּירוּעָא *a. m.* 1. *c.* פִּירוּעַ Nu 6, 5 Wachsenlassen des Haars; 2. freiwachsendes Haar.
פִּירוּק *h. m.* Abbrechen.
פִּירוּקָא *a. m.* Auflösung, Widerlegung.
פִּירוּר *h. m.* 1. Zerbröckeln; 2. Zerbröckeltes, Brocken; 3. Mehlbrei.
פִּירוּרָא *a. m.* Mehlbrei, Kleister.
פִּירוּשׁ *h. m.* 1. genaue Angabe. בְּפ׳ ausdrücklich, genau; 2. Erläuterung, Erklärung.
פִּירוּשָׁא *h. m.* 1. *c.* פִּירוּשׁ Nu 30, 9 deutliche Aussprache, Ausspruch; 2. genaue Angabe; 3. *c.* פִּירוּשׁ Ct 5, 11 Erläuterung.
פִּירָעוֹן *h. m.* 1. Zahlung; 2. Vergeltung, Strafe.
פִּישׁוֹן 1. männl. Personenname; 2. Gn 2, 11 Flussname.
פִּישׁוּנָא *a. m.* eine Bohnenart.
פישין (jMaasSch 55[b]) l. פִּי שִׁין.
פַּךְ *h. m.*, *pl.* פַּכִּים Flasche.
פַּכָּא *a. m.* Pfoste.
פַּכּוֹרָא *a. m.* 1. Zerstörer; 2. männl. Personenname.
פָּכַח *h. Pi.* schwinden machen.
פְּכַח *a. Pa.* 1. dass.; 2. schwinden.
פַּכְחוּתָא *a. f.* etwas Schwaches, Dünnes.
פָּכַךְ *h. Pilp.* rieseln.
פַּכְסָמָא *x. m.* (παξαμᾶς) Zwieback.
פַּכְסָם männl. Personenname.
פִּכְפֵּךְ s. פָּכַךְ.
פָּכַר *h. Pi.* niederreissen, zerstören.
פְּכַר I *a. Pa. inf.* פַּכּוֹרָא Koh 3, 3 (MS סַתָּרָא) dass. *Itpa.* niedergerissen werden.
פְּכַר II *a.* falten (von den Händen). *Itpe.* verstrickt werden.
פָּלָא *h. Ni. pt.* נִפְלָא wunderbar. *Pi.* durchsuchen. *Hi.* 1. deutlich aussprechen; 2. untersuchen; 3. verspotten; 4. wunderbar, unverständlich sein. *Ho. pt.* מֻפְלָא 1. wunderbar; 2. vorzüglichster; 3. ein Minderjähriger, welcher ein Gelübde deutlich aussprechen kann. S. פָּלָה.
פְּלָא *a.* spalten, öffnen. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּפַלֵּי Dt 24, 20 durchsuchen; 2. *pf.* 1 *sg.* פַּלֵּיתִי wegräumen, entfernen. *Aph.* 1. Spalten haben; 2. verspotten, lächerlich machen; 3. *pt.* מַפְלֵי Jes 9, 5 wunderbar machen.
פֶּלֶא *h. m.*, *pl.* פְּלָאִים, פְּלָאוֹת Wunder.
פַּלָּא männl. Personenname.
פּוּלָא *x. m.* (φύλλον) ein Gewürz (*Laurus Melabathrum*).
פַּלְאָה *x. f.* (παλαιά) alt.
פִּלְאָה *a. m.* Wunder.
פְּלָאִי Name eines Engels.
פִּלְאֲתָא *a. f.* Rätsel.
פִּלְבֵּל (?) *x.* (βλεφαρίζω?) blinseln.
פָּלַג *h. Hi.* 1. sich entfernen; 2. entfernen, ablenken; 3. unbeachtet lassen, achtlos sein; 4. überschreiten, übertreffen. *Ho. pt.* 1. entfernt; 2. hervorragend. *Hitp.* sich teilen.
פְּלַג *a.* 1. Nu 31, 42 teilen; 2. abweichend sein; 3. Teil erhalten. *pt. pass.* פְּלִיג 1. geteilt; 2. abweichend; 3. *pl.* פְּלִיגִין Ho 11, 7 zweifelhaft. *Pa.* 1. *pf.* פַּלֵּיג Gn 15, 10, *ipf.* 3 *pl.* יְפַלְּגוּן Ex 21, 35 teilen; 2. zerteilen, austeilen; 3. ablenken. *Aph.* 1. teilen; 2. ablenken. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְפְּלִיג Gn 14, 15 sich teilen; 2. sich trennen; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּלִיג Nu 26, 53 geteilt werden; 4. zugeteilt werden;

5. *pf.* אִתְפְּלֵיג Nu 16, 1 abweichender Meinung sein; 6. sich auszeichnen. *Itpa.* dass.

פְּלַג *h. m.* 1. Hälfte; 2. Zuteilung.

פַּלְגָא (Ex 25, 10) *a. m., ind.* פְּלַג Gn 15, 10 1. Teil; 2. Hälfte, halb.

פַּלְגָּאָה *a. m.* streitsüchtig.

פִּלְגוּגַן *x. m.* (φιλολογῶν) sich unterhaltend.

פְּלַגָּה *h. f.* Teilung.

פְּלֻגָּה *h. f.* Abteilung.

פְּלֻגָּה *h. f.* Streit.

פַּלְגוּתָא (Nu 31, 36) *a. f.* 1. Hälfte; 2. Geteiltheit, Unschlüssigkeit; 3. *c. s.* פַּלְגוּתֵיהּ Gn 49, 23 Streit.

פַּלְגַּלִיסָא (Thr 3, 12) *x. m.* Zielscheibe. S. פַּלְגֵּיסָא.

פִּילְגוֹס *x. m.* (πέλαγος) Meer.

פלגם l. פְּלוֹגֶם.

פַּלְגָּם *x. m.* (πάλλαξ) halbreifer Widder.

פַּלְגִּיסָא *x. m.* dass.

פַּלְגֵּיסָא (1 S 20, 20, MS פַּלְגְּלִיסָא) *x. m.* Zielscheibe.

פִּלֶגֶשׁ *x. f.* (πάλλαξ), *pl.* פִּלַגְשִׁים Kebsweib.

פְּלַגְתָּא *a. f.* 1. Abteilung; 2. Unterschied; 3. Nu 17, 14 Streit; 4. Meinungsverschiedenheit, abweichende Ansicht; 5. Ortsname.

פַּלְדִּיסָא, פַּלְדִּיּוֹם *x. m.* (*bardaicus*?), *pl.* פַּלְדִּיסִין Ri 14, 12 eine Art Mantel.

פָּלָה *h.* durchsuchen. *Pi.* dass. S. פָּלָא.

פַּלְהֶדְרִין *x. m.* (πρόεδροι, πάρεδροι) Mitglieder eines Richterkollegs.

פְּלוּג *h. m.* Teilung.

פְּלוּגָא *a. m., c.* פְּלוּג Gn 14, 7 1. Teilung; 2. Zuteilung.

פְּלוּגָא *a. m., ind.* פְּלוּג 2 S 6, 19 Teil, Portion.

פלוגתא s. פְּלֻגְתָּא.

פְּלֻוְטָא *x. m.* (βουλευτής) Ratsherr.

פִּלּוּל *h. m.* Bezeichnung für Beten.

פְּלוֹנִי *h. m., f.* פְּלוֹנִית ein gewisser.

פָּלַח *h.* 1. bearbeiten; 2. dienen. *pt.* פּוֹלֵחַ 1. Diener; 2. Feldarbeiter.

פְּלַח *a.* 1. durchbrechen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְלַח Ex 20, 9 arbeiten; 3. *inf.* מִפְלַח Gn 3, 23 bearbeiten; 4. *imp.* פְּלַח Gn 17, 1 dienen; 5. *ipf.* יִפְלְחוּן בְּ Gn 15, 14 arbeiten lassen. *Pa.* (?) *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַפְלְחוּ Ex 1, 13 arbeiten lassen; 2. *pt. pl. c.* מַפְלְחֵי Jes 32, 17 betreiben. *Itpe.* 1. durchbrechen; 2. *pf.* אִתְפְּלַח Dt 21, 3 gearbeitet werden; 3. *ipf.* יִתְפְּלַח Dt 21, 4 bearbeitet werden.

פֶּלַח *h. m.* 1. Stück, Laib; 2. Mühlstein.

פִּלְחָא *a. m.* 1. Teil, Portion; 2. Mühlstein.

פָּלְחָא *a. m.* 1. *ind.* פְּלַח Gn 4, 2 Arbeiter; 2. *pl. c. s.* פָּלְחֵיהוֹן Ze 1, 4 Diener.

פֻּלְחָן *h. m.* Gottesdienst.

פֻּלְחָנָא (Ex 1, 11) *a. m.* 1. Arbeit; 2. Dienst; 3. Gottesdienst.

פַּלְחָנוּתָא *a. f., c.* פַּלְחָנוּת Koh 5, 8 Bearbeitung.

פָּלַט I *h.* auswerfen, ausspeien.

פָּלַט II *h.* entrinnen. *Ni.* dass. *Pi.* entfernen.

פְּלַט I (Jon 2, 1) *a.* ausspeien. *Pa.* hervorbringen.

פְּלַט II *a., pf.* 3 *pl.* פְּלַטוּן Est II 6, 13 (nicht im MS) entkommen. *Pa.* entfernen.

פילטא l. פּוּלִיטָא, s. פּוּלִיטוּן.

פַּלְטָא männl. Personenname.

פַּלְטוּן männl. Personenname.

פַּלְטְיָא männl. Personenname.

פלטיא (Tanch. Zaw 3) l. פַּלְגֵיטָא.

פַּלְטְיָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פַּלְטְיוֹת Platz, Strasse.

פַּלְטְיוֹן männl. Personenname.

פְּלַטְיוּתָא, פַּלְטִיתָא *x. f.* (πλατεῖα), *pl.* פַּלְטִין, פַּלְטְיָן, *d.* פְּלִיטָאתָא (Ct 3, 2, MS פְּלִיטָאתָא) 1. dass.; 2. Ortsname; 3. grosse Menge.

פִּילוֹטִימְיָא *x. f.* (φιλοτιμία) Freigebigkeit, öffentliche Schenkung.

פּוֹלִיטוּמְנוֹן *x. m.* (πολιτευόμενος) Stadtrat (decurio).

פלטין (Thr 4, 1, MS פַּלְטוּרִין) l. פְּטָלוֹן.

פַּלְטִין (Est II 2, 16) *x. f.* (παλάτιον) Palast.

פַּלְטִינֵי, פַּלְטִינֵי *x. m. pl.* (παλατῖνοι) Palastbeamte.

פַּלְטָנוּס Ortsname (Entstellung von Νεάπολις?).

פּוֹלִיטִיקִין *x. m. pl.* (πολιτικοί) Bürger.

פּוֹלִיטוּר *x. m.* (πωλητήριον) Marktplatz.

פַּלְטַר I, פַּלְטַרָא *x. m.* (πρατήρ) Brotverkäufer.

פַּלְטַר II *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פַּלְטוּר, פַּלְטוֹרָא, פַּלְטְרָה, פַּלְטוּרִין *x. m.* od. *f.* (πραιτώριον) Regierungsgebäude.

פַּלְטוֹרָא *x. m.* (πρατήρ), *pl.* פַּלְטוּרִין Händler.

פַּלְטֵירָה, פְּלִיטוּרִין *x. m.* (vgl. πρατήριον, πωλητήριον) Ware.

פּוֹלִיטְרִיכוֹן *x. m.* (πολύτριχον) Frauenhaar (*Adiantum Capillus Veneris*).

פַּלְטְתָא Ortsname.

פַּלְטְתָא *a. f.* Auswurf.

פְּלִי *x.* (πολύ) viel.

פִּילִי *x. f.* (πύλη), *pl.* פִּילִין, פִּילָן Thor.

פַּלְיָא *x. f.* (παλαιά) alt.

פּוּלְיָא *x. f.* (Ἀπουλία) Apulien.

פַּלְיָא männl. Personenname.

פְּלִיאָה *h. f.* Wunderbares.

פְּלִינָא *a. m.* טוּרָא פ' Jos 11, 17 Praet. Name eines Berges.

פְּלִינָה *h. f.* Streit.

פָּלִיט *h. m.* entronnen, gerettet.

פְּלֵיטָה *h. f.* Überrest.

פּוֹלְיָטוֹן *x. m.* (φολιάτον) wohlriechende Salbe.

פְּלִימִית weibl. Personenname.

פְּלֵיטְתָא *a. f.* Überrest.

פְּלִילָה *h. f.* Rechtssache.

פִּילְיוֹן I *x. m.* (πυλεών) Portal, Thorgebäude.

פִּילְיוֹן II *x. m.* (πιλίον) Filzhut.

פִּילִיס, פַּלְיוֹן (?) *x. m.* (φελόνης, φελόνιον) Mantel.

פָּלְיְתָא *a. f.* Sucherin, Lauserin. פָּלְיַת חִוְיָא Schlangenlauserin (ein Käfer).

פֶּלֶךְ *h. m.* 1. Kreis, Bezirk; 2. Spindel.

פְּלַךְ *a.* spinnen.

פִּלְכָּא *a. m.* 1. *c.* פֶּלֶךְ Dt 4, 3 Bezirk; 2. Spindel.

פִּלְכְּיָה *a. m.* Gespinnst.

פַּלְכִּין *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פָּלַל I *h. Pi.* beten. *Hitp.* dass. *Pilp.* 1. suchen, untersuchen; 2. scharfsinnig erörtern, disputieren.

פָּלַל II s. פִּלְפֵּל.

פְּלַל I *a. Palp.* disputieren.

פְּלַל II s. פִּלְפַּל.

פַּלְלְגּוּלָה (jKil 27[a]) eine kleine Zwiebelart.

פלוליה (jNed 40[b]) ein Kraut.

פלולינא (jPes 30[a])?

פְּלַם *x.* (vgl. πήλωμα) *Pu.* mit Schlamm bedeckt sein.

פְּלַם *x. Pa.* mit Schlamm bedecken.

פִּילוֹמָא *x. f.* (πήλωμα) Schlamm.

פְּלוֹמָא *x. f.* (πλουμίον) Flaum.

פְּלִימוֹ männl. Personenname (Παλαίμων).

פַּלְמוֹדָא *x. m.* (πηλαμύς) eine Art Thunfisch.

פַּלְמִיטוֹס *x. m.* (ἐπιμελητής) Verwalter, Besorger.

פַּלְמָטוֹר *x. m.* (διπλωματάριος) Sekretär. S. פַּלְמַנְטוֹר.

פְּלוֹמַטְרִין *x. m.* (διπλωματάριον) Behältnis.

פלמיא l. פַּמַלְיָא.

פַּלְמַנְטוֹר *x. m.* (φρουμεντάριος) Fourier.

פּוֹלְמוֹס, פּוֹלְמוֹסָא *x. m.* (πόλεμος), *pl.* פּוֹלְמוֹסִיוֹת, פּוֹלְמוֹסִין 1. Krieg; 2. Krieger.

פלמוסטוס l. פַּלְמִיטוֹס.

פְּלוּמוֹפִּילוֹן *x. m.* (πριμόπιλος) der erste Centurio einer Legion.

פְּלוּמִיקָא *x. m. pl.* (πλουμάκια) Flaumkissen.

פּוֹלֵימַרְכָּא, פּוֹלֵימַרְכּוּס *x. m.* (πολέμαρχος), *pl.* פּוֹלֵימַרְכִּין (Est II 8, 7, MS פּוֹלֵי מַלְכִין) Feldherr.

פִּילוֹן *x. m.* (πυλών) Portal, Thorgebäude.

פְּלוֹן *x. m.* (φύλλον) Parfüm von Laurus Malabathrum.

פְּלָנֵיטָא *x. m.* (πλάνης) Planet.

פלנדרסין l. פְּרַנְדְּיסִין.

פלני (Tanch. Zaw 3) l. פְּלָנִים.

פְּלָנְיָא *a. m.*, *ind.* פְּלָן, פְּלָנִי, *f. d.* פְּלָנִיתָא ein gewisser.

פלניא (bNed 55[b]) l. פְּמַלַנְיָא.

פְּלוֹנֵם *x. m.* (φαιλόνης) Mantel.

פְּלָנִים *x. m.* (πλάνης) Planet.

פִּילוֹנְקְיָא *x. f.* (φιλονεικία) Zank.

פְּלַם *x.* (vgl. πάλσις) *Pa.* wegschleudern (?).

פולם s. אֵילִיוּפוֹלִים.

פְּלַם (falsch פִּילַם Ez 4, 10) *x. m.* (φόλλις) 1. ein Gewicht; 2. eine Münze.

פילום l. פּוּלוּם männl. Personenname (*Apulus?*)

פְּלַמָא *x. m.* (πάλσις, vgl. παλτὸν πῦρ = Blitz) Schleuderung.

פְּלַמָא s. פְּלַם.

פְּלוּסָא I (Πηλούσιον) Ortsname.

פְּלוּסָא II *x. m.* pelusischer Stoff.

פלסגר (Tos. Ter. VII, 16) Glosse (φλάσκα, Flasche)?

פוליסוטות. הפ׳ (jBez. 62[d], Ausg. Ven. חפול סוטות) l. חָפֵי לְסוּטוֹת.

פְּלַסְטוֹן *x. m.* (πλαστόν) gefälscht, falsch.

פְּלַסְטִינֵי *x. f.* (Παλαιστίνη) Palästina.

פְּלַסְטֵיר *x. m.* (πλαστήρ) 1. Fälscher, Betrüger; 2. betrügerisch.

פְּלַסְטְרוֹן *x. m.* (vgl. πλαστήρ) gefälscht, falsch.

פְּלוּסְלוּס *x. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פלוסלוס (?) männl. Personenname (l. פִּילוֹסוֹפוֹס?).

פְּלַסְמוֹן *x. m.* (βάλσαμον) Balsam.

פִּילַסּוֹן *x. m.* (φυλάσσων) Beschützer.

פְּלוּסִין (Πηλούσιον) Ortsname.

פִּילוֹסוֹפָא, פִּילוֹסוֹפוֹס *x. m.* (φιλόσοφος) 1. Philosoph; 2. heidnischer Gelehrter; 3. Häretiker; 4. männl. Personenname.

פלוסיקא l. פְּלוֹמִיקָא.

פִּלְפּוּל *h. m.* Disputation, scharfsinnige Erörterung.

פִּלְפּוּלָא *a. m.* dass.

פִּילִפֵּי männl. Personenname (Φίλιππος).

פִּלְפֵּל I s. פְּלַל.

פִּלְפֵּל I s. פְּלַל.

פִּלְפֵּל II *h.* streuen.

פַּלְפֵּל II *a.*, *pt. pass.* מְפַלְפַּל Est II 4, 16 (fehlt im MS) bestreuen. *Pass. pf.* אִתְפַּלְפַּל Est II 4, 1 sich bestreuen.

פִּלְפֵּל *h. m.*, *pl.* פִּלְפְּלִין Pfeffer.

פִּלְפְּלָא *a. m.*, *pl.* פִּלְפְּלִין dass.

פַּלְפְּלָן *h. m.* der scharfsinnig erörtert.

פִּלְפֶּלֶת *h. f.* Pfeffer.

פִּלְפַּלְתָּא *a. f.* dass.

פּוֹלִיפּוּס *x. m.* (πολύπους) Gewächs in der Nase.

פְּלַץ *h. Hitp.* erbeben.

פְּלַצּוֹר *x. m.* (πρεσσόριον) Fangschlinge.

פְּלַק *x.* (vgl. πελεκίζω) den Kopf abschlagen, köpfen.

פְּלַקָא *x. m.* (vgl. πελεκύς) Beilhieb.

פלקטא. אפקלטורין פ׳ (EchR 1, 1) l. mit MS Rom. אֲפִיקוֹלִיטוֹן.

פִּילָקֵי *x. f.* (φυλακή), *pl.* פִּילָקִיּוֹת Wache, Gefängnis.

פִּילָקִין, פִּילָקִים *x. m.* (πελεκύς) Beil.

פַּלְקְתָא *x. m.* (πάλλαξ) Kebsweib.

פְּלָר *x. m.* (φολλάριον) eine Münze.

פָּלַשׁ *h. Pi.* 1. aufsuchen; 2. durchgraben; 3. öffnen. *Pu. pt.* 1. geöffnet; 2. durchgezogen. *Hitp.* sich wälzen.

פְּלַשׁ *a. Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִתְפַּלְשׁוּן Mi 1, 10 (nicht im MS) sich wälzen.

פְּלֶשֶׁת *h. f.* Philistäa.

פְּלִשְׁתָּאָה *a. m.*, *pl. d.* פְּלִשְׁתָּאֵי Ex 13, 17 Philister.

פְּלִשְׁתִּי *h. m.* dass.

פּוֹמְבִּי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פּוֹמְבּוֹן *x. m.* (πομπεῖον) dass.

פָּמוֹט *x. m., pl.* פָּמוֹטוֹת eine Art Leuchter.

פָּמְיָם, פָּמְיָאס (Ct 5, 4) Ortsname (Πανέας).

פָּמַלְיָא, פִּימַלְיָא (Ct 1, 15) *x. f.* 1. (*familia*) Dienerschaft; 2. l. פָּמַלְנָיָא.

פּוֹמִלְיוֹס (Siphre Dt 355) l. פִּימְלִיטִים (ἐπιμελήτης) Verwalter.

פָּמַלְנָיָא *x. m. pl.* (φεμινάλια) Beinkleider.

פּוֹמְפִּי *x. f.* (πομπή) 1. öffentlicher Aufzug; 2. Öffentlichkeit.

פין (Kel XI 4) l. חַפִּין, s. חַף.

פֶּן *h.* (*bibl.*) damit nicht.

פְּנָא *a.* 1. *pt. pass.* פְּנֵי Dt 29, 17 sich wenden; 2. weggehen. לְמִפְנֵי רַמְשָׁא Gn 24, 63 wenn der Abend sich neigt; 3. die Notdurft verrichten. *Pa.* 1. *pf.* 1 *sg.* פַּנֵּיתִי Gn 24, 31 ausräumen, aufräumen; 2. wegschaffen; 3. befreien; 4. die Notdurft verrichten. *Aph.* 1. *inf.* אַפְנָאָה 2 S 3, 27 (MS אַפְנָיָיה) wenden; 2. sich Zeit nehmen; 3. für die Erklärung freigeben. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְפְּנִי Ex 2, 12 sich wenden; 2. zu Ende sein. *Itpa.* Notdurft verrichten.

פְּנָגִיּוֹת *x. f.* (vgl. φέναξ) Täuschung.

פְּנָגֵס, פְּנָגוֹס *x. m.* (φέναξ) Betrüger (?).

פַּנְגַּר männl. Personenname.

פַּנְדְּרָא *a. m.* 1. Blatt, Eisen (eines Werkzeugs); 2. Hieb.

פַּנְדְּרָא männl. Personenname.

פֻּנְדָּה *x. f.* (*funda*), *pl.* פֻּנְדְּיוֹת Geldbeutel.

פֻּנְדְּיוֹן *x. m.* (*dupondius*) eine Münze.

פֻּנְדָּק I *x. m.* (ποντικόν sc. κάρυον), *pl.* פֻּנְדְּקָאוֹת, פֻּנְדְּקִין Haselnuss.

פֻּנְדָּק II, פֻּנְדּוֹק, פֻּנְדְּקָא *x. m.* (πανδόκιον), *pl.* פֻּנְדְּקָאוֹת, פֻּנְדְּקִין Herberge, Wirtshaus.

פֻּנְדְּקָאָה *x. m.* (πάνδοκος) Gastwirt.

פֻּנְדְּקִי *x. m.* dass.

פֻּנְדְּקִית *x. f.* Gastwirtin.

פֻּנְדְּקִיתָא (Jos 2, 1) *x. f.* dass.

פֻּנְדְּקְרִין *x. m. pl.* (πόντικον κάρυον) Haselnuss.

פַּנְדּוּרָא, פַּנְדּוּר *x. f.* (πανδοῦρα) ein Saiteninstrument (Mandoline).

פַּנְדֵּירָא (Est II 7, 9, MS פַּנְדּוּרָא) männl. Personenname (Πάνθηρ).

פָּנָה *h.* 1. sich wenden; 2. weggehen; 3. die Notdurft verrichten. *Ni.* 1. sich wenden; 2. verscheiden; 3. Musse haben; 4. Notdurft verrichten. *Pi.* 1. wenden; 2. forträumen; 3. befreien, loslassen. *Ho. pt.* מֻפְנָה 1. ledig, unverheiratet; 2. für die Erklärung offenstehend. *Hitp.* 1. entfernt werden; 2. befreit werden.

פִּנָּה *h. f.* 1. Ecke; 2. l. פּוּנָה.

פְּנוּמְיָה (jDem 22[c]) Ortsname (?).

פָּנוּי *h. m.* 1. leer; 2. ledig, unverheiratet.

פִּנּוּי *h. m.* Ausräumen, Reinigen.

פנויתא s. פַּנְיוּתָא.

פְּנוּכָא (Ri 5, 22) *a. m.* Jagen.

פִּנּוּקָא *a. m.* Verzärtelung.

פַּנְחַיָא *x. m.* Schutz.

פַּנְטִי I männl. Personenname (Παντίας).

פַּנְטִי II *x.* (vgl. ἀπάντησις) לְפ׳ (= לְאַפַּנְטִי) entgegen.

פַּנְטִינוֹן, פַּנְטִינוֹן *x. m.* (πεντάγωνον) 1. fünfeckig; 2. fünffach.

פַּנְטוֹן (?) *x. m. pl.* (πάντων) aller (?).

פַּנְטוֹס *x.* (πάντως) auf alle Weise.

פּוֹנְטוֹס kleinasiatische Landschaft (Πόντος).

פַּנְטֵסָה *x. m.* (ἀπάντησις) Erwiderung.

פַּנְטַסְכִינָאָה *a. m.* Bewohner des Distrikts Πεντάσχοινος in Egypten.

פַּנְטַפּוֹלִיטָאָה *x. m.* (Πενταπολῖται) Bewohner der Πεντάπολις in Nordafrika.

פְּנְטְקָקָא männl. Personenname (Πεντάκακος, Παντόκακος?).
פַּנְטֵירִי s. פַּנְתֵּירִי.
פְּנַי h. m. 1. Leere; 2. Musse; 3. Innerstes.
פְּנָיָא I a. m. 1. Gn 49, 27 Vesperzeit, Abend; 2. ind. פְּנֵי Koh 2, 10 (MS פְּנָאי) Musse; 3. Flussname.
פְּנָיָא II a. m., ind. פְּנֵי Dt 24, 5 (MS פְּנֵי) frei, ledig.
פְּנָיָא a. m. Abtritt.
פְּנִיָּה h. f. Wendung.
פְּנִיוּתָא a. f. Musse.
פָּנִים h. m. f. pl. 1. Gesicht. פ׳ שֶׁל מַטָּה Scham. גִּלּוּי פ׳ Frechheit. גִּלָּה פ׳ בְּ frech behandeln; 2. Vorderseite; 3. Schein; 4. Person; 5. Sinn, Auslegungsweise. לְפָנִים 1. vorher; 2. zum Schein. לִפְנֵי vor. מִפְּנֵי wegen. מִפְּנֵי שֶׁ weil. בִּפְנֵי 1. in Gegenwart von; 2. zur Zeit von.
פְּנִים h. m. Inneres, bes. Inneres des Tempels. בִּפְנִים drinnen. לִפְנִים nach innen. לִפְנַי וְלִפְנִים im allerinnersten. לִפְנִים מִן innerhalb.
פְּנִימִי h. m. innerer.
פַּנְיָס Ortsname (Πανέας).
פְּנִיתָא a. f. Ecke.
פְּנַךְ a. Pa. pt. מְפַנֵּךְ Ri 5, 22 jagen, galoppieren.
פִּינָךְ, פִּינְכָא x. m. (πίναξ) Schüssel.
פְּנָלְיָה x. f. (φενόλιον) Mantel.
פְּנִימוֹן (?) männl. Personenname (Παλαίμων?).
פִּינּוֹן x. m. (πίννινον) Steckmuschelwolle.
פָּנָס x. m. (φανός) Laterne.
פַּנְסָא x. m. dass.
פִּינָס x. m. (φαινόλης) Mantel.
פינוסין (Midr. Till. 19, 2) l. פַּסְפִין.
פינסור (Tanch. Schopht.) l. קוּסְטוֹר x. m. (κούστως) Wächter (?).
פְּנַק h. Pi. verzärteln. Pu. pt. verweichlicht.
פְּנַק a. Pa. pt. pass. מְפַנַּק Dt 28, 54 dass. Itpa. ipf. 3 pl. יִתְפַּנְּקוּן Dt 31, 20 sich gütlich thun.
פַּנִּיקְטִין (?) x. m. pl. (πάννυκτος) Nachtfest (?).
פִּנְקִי männl. Personenname.
פְּנִיקְיָא x. f. Phönizien (Phoenicia).
פּוּנְקְלִין x. m. (πανούκλιον) Spulfaden.
פִּנְקָס x. m. (πίναξ), pl. פִּינְקְסִיּוֹת 1. Tafel; 2. Buch.
פִּנְקְסָא x. m., c. פִּנְקַס Ez 9, 2 dass.
פַּנְקְרִים x. m. (vgl. πανκαρπός) eine Art Fruchtkuchen.
פּוֹנֶרְיָה x. f. (πονηρία) Bosheit.
פנרתא (Est II 1, 3, MS פִּירָא) l. mit Cod. Kiss. (Ausg. M. David) פּוּרְמְתָא.
פְּנְתָא a. m. Oberleder.
פַּנְתֵּירִי (Ex 28, 20) x. m. (vgl. πάνθηρ) ein Edelstein.
פַּנְתֵּירִין x. m. 1. (πάνθηρ) Panther; 2. s. פַּנְתֵּירִי.
פַּס männl. Personenname.
פַּס I h. m., pl. פַּסִּין, פִּסִּין 1. Stück; 2. Bruchstück; 3. Steuer.
פַּס II h. m. 1. Fläche von Hand und Fuss; 2. Scheidewand, Barriere.
פִּסָּא I a. m. 1. Stück; 2. Bissen; 3. Los.
פִּסָּא II a. m. Grabscheit. S. פִּסְתָא.
פּוּסָא x. f. (fossa) Graben.
פְּסָא a. schreiten.
פָּסַג h. Pi. 1. teilen, abreissen; 2. hindurchbrechen.
פְּסַג a. 1. teilen; 2. endigen; 3. hindurchbrechen; 4. entwischen. Pa. Aph. zerteilen.
פִּסְגָא a. m., pl. פִּסְגִין, פִּסְגָן Stück.
פִּסְגָּה h. f. dass.
פָּסַד h. verderben. Ni. Schaden haben, verlieren. Hi. 1. dass.; 2. beschädigen.
פְּסַד a. 1. verderben; 2. schädigen, zu Grunde richten. Aph. 1. Schaden haben; 2. schädigen.
פסדיות (Jelammed. Wajjeze) l. בֵּי סְדִיּוֹת s. סַדְיָא.

פָּסָה *h.* sich ausbreiten.
פִּסָּה *h. f.* 1. Handteller; 2. Fussschle.
פְּסוֹגָא *a. m.* Stück.
פָּסוּל *h. m.* 1. untauglich; 2. illegitim.
פְּסוּל *h. m.* 1. Untauglichkeit, Makel; 2. Untaugliches, Abfall.
פְּסוֹלָא *a. m.* 1. Jes 51, 1 Weggeworfenes, Schutt; 2. Jes 1, 22 (Soc 59 פְּסוֹלָא) Schlacke; 3. 2S 22, 27 (Soc 59 פְּסוֹלָא) Auswurf.
פְּסוּלָא *a. m.* makelhaft.
פִּסּוּל *h. m.* 1. Aushauen, Abhauen; 2. Ausgehauenes.
פִּסּוּלָא *a. m.* 1. Untauglicher; 2. Verworfener.
פְּסוֹלֶת *h. f.* 1. Abfall; 2. Auswurf, Verworfenes.
פָּסוּק *h. m.* 1. Bibelvers; 2. (später) Bibel.
פִּסּוּק *h. m.* 1. Abteilung; 2. Spreizung; 3. Unterbrechung; 4. Festsetzung.
פְּסוּקָא *a. m.* Bibelvers.
פְּסוּקָה s. פְּסִקָּה.
פסוורום s. פוסרום.
פָּסַח *h.* überspringen. *Ni.* lahm werden.
פִּסֵּחַ *h. m.* lahm.
פֶּסַח *h. m.* 1. Pesachlamm; 2. Pesachfest. *pl.* פְּסָחִים Bez. eines talmud. Traktats. פֶּסַח דּוֹרוֹת das Pesach aller Zeiten (im Unterschied von פ' מִצְרַיִם das ägyptische Pesach). פ' רִאשׁוֹן erstes Pesach (am 14. Nisan). פ' שֵׁנִי Nachpesach (am 14. Ijjār). עֶרֶב פ' der Tag vor dem Pesach.
פִּסְחָא (Nu 9, 2) *a. m.* dass. פ' זְעֵירָא Nachpesach.
פִּסְטַלְיוֹת *x. f. pl.* (ἐπιστύλια) Architrav.
פִּסְטִילוֹם *x. m.* (πάστιλος) Kügelchen.
פִּסְטְמָא *x. f.* (πίστωμα) Beglaubigung.
פִּסְטוֹן *x. m.* (φοσσᾶτον) 1. Graben; 2. Armee.
פִּסְטִים, פִּסְטִין *x. f.* (πίστις) Treu und Glauben.
פִּסְטְקָא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.

פסיטירין (KohR 2, 6) l. בְּמִסְטֵירִין, s. מִסְטֵירִין.
פְּסִיאִית *x.* (vgl. פִּיָּס) besänftigend.
פְּסִינָה *h. f., pl.* פְּסִינִין 1. Zweig; 2. Blütenstiel.
פְּסִידָא *a. m.* Schaden.
פִּסּיוֹן *h. m.* Ausbreitung.
פְּסִיוֹנָא *a. m.* dass.
פְּסִיחָה *h. f.* Gebrauch von פסח.
פְּסִיל *h. m.* Götzenbild.
פְּסִילָא *a. m.* 1. dass.; 2. untauglich, verworfen.
פְּסִילָה I *h. f.* Meissel (?).
פְּסִילָה II *h. f.* Abfall.
פִּסִּים *h. m.* Pfoste.
פַּסְיוֹן *x. m.* (φασιανός) Fasan.
פַּסְיוֹנָא *x. m.* dass.
פְּסִיסָא männl. Personenname.
פְּסִיסָה, פְּסִיסִית *h. f.* Zaun, Scheidewand.
פְּסִיעָא *a. m.* hervorstehend.
פְּסִיעָה *h. f.* Schritt.
פְּסִיעֲתָא *a. f.* dass. S. פְּסַעְתָּא.
פְּסִיקָא *a. m.* 1. Teil; 2. Almosensammlung.
פְּסִיקָה *h. f.* 1. Graben; 2. Abgetrenntes.
פסיקוליה 'כפ (jPea 15ᶜ) l. כְּדִפְסָקוּ לֵיהּ.
פְּסִיקְיָא Ortsname.
פְּסִיקְתָא *a. f.* 1. Festsetzung; 2. Abschnitt; 3. Name von Sammlungen von haggadischen Auslegungen der Schriftabschnitte für die Festtage und einige Sabbate.
פְּסַךְ *a. Pa. pt. pl.* מְפַסְּכִין Jes 33, 12 abschneiden.
פִּסְכְתֵּר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.
פִּסְכְתֵּירָא *x. m., pl. d.* פִּסְכְתֵּירְוָתָא Ex 28, 3 Kessel, Kochtopf.
פָּסַל *h.* 1. aushauen; 2. untauglich machen; 3. für untauglich erklären. *Ni.* 1. ausgehauen werden; 2. untauglich werden. *Pi.* behauen. *Hi.* verächtlich machen.
פְּסַל *a.* 1. Ex 34, 4 aushauen, behauen; 2. für untauglich erklären. *Pa.* behauen.

Aph. untauglich machen. *Itpe.* 1. *pf.* 2 *pl.* אִתְפְּסִילְתּוּן Jes 51, 1 ausgehauen werden; 2. für untauglich erklärt werden, untauglich werden.

פְּסָל *h. m.* eine Art Hacke.

פֶּסֶל *h. m.* Bild, Götzenbild.

פַּסָּל *x. m.* (πάσσαλος) 1. Pflock; 2. Latte.

פַּסְּלָא *x. m.* dass.

פְּסָלוּת *h. f.* 1. (gesetzliche) Untauglichkeit; 2. Makelhaftigkeit.

פְּסִילְיָא *x. m.* (φασίολος) eine Bohnenart.

פסליון (Jalk Ps. 10, 5) l. פְּסָלְיוֹן (?).

פַּסְלָן Ortsname.

פַּסְלוֹס, פַּסְלוֹסָא *x. m.* (ψελλός), *pl.* פַּסְלִים Stammler.

פַּסְלְקָא *x. f.*, *pl.* פַּסְלְקָאוֹת eine Bohnenart (?).

פְּסִילְתָא *x. f.* dass.

פְּסַנְטוֹר *x. m.* (ὀψωνάτωρ) Einkäufer für die Küche.

פְּסַנְטֵרִין *x. m.* (φαλτήριον) Cither.

פְּסַנְתְּתוֹן *x. m.* (ἀψινθίτης) Wermutwein.

פָּסַס I *h.* 1. zerteilen; 2. schaufeln; 3. schwinden. *Ni.* zerteilt werden. *Hi.* verteilen, auflösen. *Pilp.* 1. zerreissen; 2. trennen, auflösen; 3. zuteilen. S. פּוּס.

פָּסַס II *h. Pilp.* sengen.

פְּסַס I *a. Palp.* auflösen. S. פּוּס.

פְּסַס II *a. Palp.* sengen.

פסים l. פְּסַפַּס.

פָּסַע *h.* schreiten, überschreiten. *Pi. Hi.* 1. einherschreiten; 2. weite Stiche machen.

פְּסַע *a.*, *pt.* פָּסַע 2 S 20, 8 schreiten. *Pa.* dass.

פְּסִיעֲתָא, פְּסַעְתָּא *a. f.*, *pl. c. s.* פְּסַעֲתֵיהּ Jer 10, 22 Schritt.

פְּסֵיפוֹן s. פְּסֵיפַס.

פְּסֵיפַס (1 K 5, 31, MS פְּסִילָן) *x. m.* (ψῆφος) 1. Stein; 2. Stein im Brettspiel; 3. Mosaik; 4. Verhängnis, Beschluss; 5. l. פְּסַפַּס.

פִּסְפַּס I *h. m.* Luke, Pförtchen.

פִּסְפַּס II *h. m.* Pfosten, Barriere.

פִּסְפַּס s. פְּסַס.

פַּסְפַּס s. פְּסַס.

פְּסֵיפָס *x. m.* (ψηφίστης) Rechner.

פיספאי. פ׳ פיסיאי Pesikt. 131ᵃ (wohl ὅπως ἐποίησαν ἐποίησα) wie sie handelten, handelte ich.

פָּסַק *h.* 1. teilen; 2. aufhören; 3. bestimmen, festsetzen. פָּסַק דְּבָרִים l. פָּתַק דְּבָרִים. *Ni.* geteilt sein, zerrissen sein. *Pi. Hi.* 1. trennen; 2. unterbrechen. *Hitp.* 1. getrennt sein; 2. schielen.

פְּסַק *a.* 1. *pt. pass.* פְּסִיק Dt 23, 2 abschneiden, spalten; 2. Nu 11, 33 aufhören; 3. bestimmen, festsetzen; 4. פ׳ סִדְרָא die Haphtara verlesen; 5. einen Bibelvers sagen; 6. (später) für rechtsgiltig erklären. *Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲפַסֵּיק Hos 2, 6 trennen. *Aph.* 1. trennen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יַפְסֵיק Jes 53, 3 aufhören lassen, ein Ende machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּסֵיק Jes 5, 27 gespalten, zerrissen werden; 2. die Schlussmahlzeit halten.

פֶּסֶק *h. m.* 1. Stück, Bruchteil; 2. Trennungsaccent.

פִּסְקָא *a. m.* 1. Stück, Teil; 2. Abschnitt; 3. Scheidung; 4. Kollekte.

פוסקא l. פִּתְקָא.

פְּסָקָא *a. m.* 1. Zerschneiden; 4. Festsetzung.

פַּסְקָא Beiname eines Mannes.

פְּסִקָּה *h. f.* Spaltung, Gespalten sein.

פְּסִקָה *h. f.* 1. Abteilung; 2. Kollekte.

פַּסְקָן *h. m.*, *f.* פַּסְקָנִית 1. bestimmend, urteilend; 2. Beiname Gabriels.

פְּסַקְטֵר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.

פְּסִיקְיָה, פְּסִיקְיָא *x. m.* (φασκία), *pl. d.* פְּסִיקְיָא Jes 3, 24 Binde, Gürtel.

פְּסִקִית *h. f.* Abteilung.

פַּסְקְלָא (2 S 23, 8, MS פוסקלא) *x. m.* (φάσκαλος) Bündel.

פְּסָקָן (?) *h. m.* Abschnitt.
פְּסָקִין *x. m.* (πισκίνη), *pl.* פְּסָקִינוּס, פְּסָקְיָיוֹת Fischteich.
פסקינון l. פְּקְסִינוֹן.
פְּסָקֶת Ortsname.
פְּסָקְתָא *a. f.* Teil, Abteilung.
פְּסַקְתֵּר *x. m.* (ψυκτήρ) Kessel.
פְּסְתָא, פַּסְתָּא *a. m.* 1. *c.* פִּסַּת 1 K 18, 44 Soc 59 Handfläche, Fussfläche; 2. Bissen; 3. Brot; 4. Fülle (?).
פְּסְתָא *x. f.* Seite (eines Buches).
פְּסְתִּיוֹן *x. m.* (ψιάθιον) Matratze.
פסתיין l. פְּסְתִּיוֹן.
פְּסְתְּקָא *x. m.* (πιστάκια) Pistacie.
פסתרא l. פְּסַכְתְּרָא.
פְּעָא *a., pt. pl.* פָּעָיִן Est II 1, 2 (MS פָּעֲיִין) 1. blöken; 2. schreien.
פָּעָה *h.* schreien. *Hi.* blöken.
פָּעוּט *h. m., pl.* פְּעוּטוֹת Unvernünftiger, Kind.
פְּעוֹר s. פְּיעוֹר.
פְּעוֹר (Nu 25, 3) moabitische Gottheit.
פְּעִיָּה *h. f.* Schrei.
פְּעִירָה *h. f.* Ausleerung.
פָּעִיתָא *a. f.* Schreierin.
פָּעַל *h.* arbeiten.
פְּעַל *a.* s. פְּעָלָא, פוּעֲלָא.
פָּעֲלָא *a. m.* Arbeiter.
פְּעֻלָּה *h. f.* 1. Arbeit; 2. Lohn.
פָּעֲלוּתָא *a. f.* Arbeit.
פעליונם (BemR 4) l. פְּפְלוֹנִים, s. פְּפְלוֹן.
פְּעָלְתָא *a. f.* Arbeit.
פָּעַם *h. Pi.* stossen, stören. *Ni.* gestört werden.
פַּעַם *h. f., pl.* פְּעָמוֹת 1. Tritt; 2. Mal. פַּעַם שֶׁ zuweilen.
פועמים (EchR 1, 16, Ausg. Pes. פומעום) l. פְּמִים.
פָּעַע *h. Pilp.* 1. zerschlagen, spalten; 2. eindringen, durchdringen.
פְּעַע I *a., pf.* 3 *sg. f.* פַּעַת Ri 5, 26 zerschlagen. *Palp.* dass.
פְּעַע II *a. Palp.* finster machen.
פְּעָפוּעָא *a. m.* Dunkelheit.
פַּעֲפוּעִין *h. m. pl.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*)?
פַּעְפַּע s. פָּעַע.
פַּעְפַּע s. פְּעַע.
פָּעַר *h.* 1. aufsperren; 2. Ausleerung haben. *Pi.* dass.
פְּעַר *a.* Ausleerung haben. *Pa.* dass.
פִּיף, פִּיפָה *x. f.* (παρυφή) Saum.
פָּפָּא *x. m.* 1. männl. Personenname (Πάππας, Πάππος); 2. Vater. נְהַר פָּפָּא Ortsname.
פָּפָּאָה *a. m.* aus Pappa.
פָּפִּי männl. Personenname (Πάππας, Πάππος).
פָּפַּיָּס männl. Personenname (Παπίας).
פְּפִּיר, פִּיפִּיר, פִּיפְּיָרָא *x. m.* (πάπυρος) 1. Papyrosrohr; 2. Papyroskorb.
פִּיפִּיוֹרָא *x. m.* 1. (παπίας) kaiserl. Palasthüter; 2. (später) Papst (πάπας, mit absichtl. Entstellung zu πάπυρος).
פִּיפִּירִית *x. f. pl.* (πάπυρος) 1. Papyruskorb; 2. Papyrusgeflecht, Papyrusspalier.
פְּפִּילְיוֹן *x. m.* (παπιλεών), *pl.* פְּפְלְיוֹנִין, פְּפְלְיוֹנוֹת Zelt.
פְּפְלוֹן *x. m.* (πέπλον) Prachtmantel.
פְּפוּלְסְמוֹן *x. m.* (ὀποβάλσαμον) Balsam.
פִּיפְנִי, פְּפוּנְיָא Ortsname (Ἐπιφάνεια).
פְּפוּנְאָה, פְּפוּנְיָא *a. m.* aus Paphunia.
פָּפוּס männl. Personenname (Πάππος).
פופסדס (jBer 13[c]) s. פוסרוס.
פפוסיא (MidrSchem 5, 6)?
פיפקין (RutR 1, 17) l. פְּפִּילְיוֹן.
פִּיפּוּר *x. m.* 1. (πάπυρος) Papyrusrohr; 2. *pl. d.* פיפורייא DtJI 26, 3, MS פיפיריא, s. פִּיפִּיר.
פיפורין (BerR 74) l. פוּרְפוּרִין.
פְּצָא *a.* 1. retten; 2. öffnen; 3. offenstehen. *Pa.* befreien, retten. *Itpe.* gerettet werden.
פְּצוּלָא *a. m.* gespaltene (Datteln).
פְּצַח *a. Pa.* hell machen.
פְּצְחָא *a. m., pl. d.* פַּצְחַיָּא Lv 25, 36 offener Platz, Dorf.
פְּצַמְלִיּוֹת s. פְּסְטְלִיּוֹת.

פַּצְטְלִין s. פַּסְטִילוֹם.

פַּצִּידָא a. m. 1. pl. פַּצִּידִין 2 K 3, 16 Wasserlauf; 2. Fundort; 3. s. פַּרְצִידָא.

פַּצִּיתַ (Dt 2, 23, MS רְפִּיתַ) Ortsname.

פַּצִּיתָא a. m., pl. c. s. פַּצִּיתֵיהוֹן Jos 13, 23 (Praet. פַּצְתֵּידוֹן) 1. offen; 2. offener Platz, Dorf.

פַּצִּיחָא a. m. 1. pl. פַּצִּיחִין Gn 31, 10 hellfarbig; 2. heiter, klar.

פַּצִּיתָאָה a. m. Bewohner eines freien Platzes, Dörfler.

פַּצִּים h. m. Pfoste, Balken.

פַּצִּימָא a. m. 1. dass.; 2. pl. d. פַּצִּימַיָּא Est II 6, 1 (nicht MS) Kolumne (im Buch).

פְּצִיעָה h. f. 1. Zerquetschung; 2. Verwundung.

פָּצַל h. Ni. sich spalten. Pi. spalten. Pu. pt. gespalten. Hi. sich spalten.

פְּצַל a. spalten. Itpe. sich spalten.

פְּצַם a., pt. פָּצִים Jer 22, 14 ausbrechen.

פוצמו (RutR Peth.) l. mit MS D. תְּחוּמוֹ, s. תְּחוּם.

פָּצַע h. 1. quetschen, zerquetschen; 2. spalten; 3. verwunden. Ni. gequetscht werden. Pi. zerquetschen. Hi. 1. spalten; 2. sich verbreiten.

פְּצַע a., pf. 3 sg. f. פִּצְעַת Ri 5, 26 (so Soc 59 in marg.; MS פַּעַת) 1. zerschlagen; 2. spalten. Pa. dass.

פֶּצַע h. m. 1. Wunde; 2. Übel.

פִּצְעָא a. m. dass.

פְּצָעִיל h. m. gespaltene Dattel.

פְּצָעִית (?) h. f. dass.

פָּצַץ h. Hitpo. zerschmettert werden.

פְּצַר a., pt. פָּצַר 1 S 15, 23 (MS בָּצַר) verringern (?).

פִּצְתָּא, פַּצְתָּא a. f., pl. פִּצִּין 1. Los; 2. pl. פִּצִּין Jer 36, 23 Kolumne (eines Buches).

פַּקָּא Ortsname.

פָּקַד h. 1. aufsuchen; 2. mustern; 3. in Verwahrung geben; 4. vermissen; 5. beiwohnen; 6. verordnen. Ni. aufgesucht werden, heimgesucht werden. Pi. befehlen. Hi. 1. in Verwahrung geben; 2. verwahren. Hitp. 1. heimgesucht werden; 2. beauftragt werden.

פְּקַד a. aufbewahren. Pa. 1. pf. פַּקֵּיד Gn 2, 16 anordnen, befehlen; 2. beauftragen. Aph. 1. in Verwahrung geben; 2. anordnen. Itpe. aufbewahrt werden. Itpa. 1. pf. אִתְפַּקַּד Nu 3, 16 angeordnet werden. Ittaph. pf. אִתַּפְקַד Lv 5, 23 (MS viell. אִתְפְּקַד) in Verwahrung gegeben werden.

פְּקֻדָּה h. f. Aufbewahrung.

פִּקָּדוֹן h. m., pl. פִּקְּדוֹנוֹת aufbewahrtes Gut, Depositum.

פִּקְּדוֹנָא (Lv 5, 21, MS פִּקְדָּנָא) a. m. dass.

פִּקְדָּנָא a. m. 1. Lv 5, 21 dass.; 2. Anordnung.

פִּקְדְּתָא a. f. Anordnung, letztwillige Verfügung.

פִּקּוּד h. m. 1. Beauftragung; 2. pl. פִּקּוּדִים Musterung. חוּמַשׁ פ' das vierte Buch Mosis.

פִּקּוּדָא a. m. 1. pl. d. פִּקּוּדַיָּא Lv 27, 34 Gebot; 2. pl. פִּקּוּדִין Musterung.

פְּקוֹדָאָה a. m., pl. d. פְּקוֹדָאֵי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

פִּקּוּחַ h. m. Fürsorge. פ' נֶפֶשׁ Lebensrettung.

פַּקּוֹלִי h. m. Flachsschäler (?).

פְּקוֹלִין s. פְּקָלִין.

פִּקּוּסָא x. m. (vgl. πέκος) Entfernung des Flaums.

פַּקּוּעָא a. m. Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).

פְּקוּעָה h. f. 1. Spalt; 2. aufgeschlitztes Tier.

פַּקּוּעָה h. f. Coloquinte.

פְּקוּעֲתָא a. f. Knäuel.

פְּקוּקֶלֶת h. f. Verzweigung.

פְּקוּקַלְתָּא a. f. dass.

פְּקוּקֶרֶת h. f. dass.

פְּקוּתָא a. f., c. s. פְּקוּתֵיהּ 1 S 4, 18 der untere Teil des Halses.

פָּקַח *h. Pi.* 1. öffnen, offen legen; 2. Fürsorge treffen. *Ni. Hitpa.* geöffnet werden (von Ohr oder Mund).

פְּקַח *a.* 1. öffnen; 2. sehend machen. *Pa.* 1. *inf.* פַּקָּחָא Koh 3, 5 offen legen; 2. verständig machen. *Itpe.* nüchtern werden.

פִּקֵּחַ *h. m., f.* פִּקַּחַת 1. sehend; 2. hörend; 3. einsichtig.

פִּקְטֵז *x.* (vgl. ἀποκοτταβισμός?) auswerfen.

פּוּקְטֵי (?) *x. f.* Lampe (?).

פִּקְטִיָא *x. m. pl.* (πηκτός) Bodensatz, Hefe.

פִּקְטִים *x. m. pl.* dass.

פִּקְטֵן *x., ipf.* יפקטן Hi 21, 10 Ausg. Ven. 1518, l. mit Ar. יְפַקְטֵז, s. פַּקְטֵז.

פיקטני (Tos. BabB 5, 3) l. טוּרְטָנֵי.

פקי. בְּפִקֵי (= בְּאַפּוּקֵי) im Ausgang. S. נְפַק.

פָּקִיד *h. m.* Beamter, Fürst.

פְּקִידָה *h. f.* 1. Untersuchung; 2. Anordnung; 3. Gebrauch von פקד.

פִּיקְלָא *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde.

פְּקִיעַ *h. m.* 1. Docht; 2. Geissel; 3. Bündel.

פְּקִיעָא *a. m.* 1. bekannt, verbreitet; 2. kundig.

פְּקִיעָה *h. f., pl.* פְּקִיעוֹת Knäuel, Kugel.

פְּקִיעִין Ortsname.

פָּקַל *h. Pi.* abschälen.

פִּקְלָא *a. m.* Samenkapsel vom Flachs.

פקלמורין (EchR 1, 1, Ausg. Pes. אפקלמורין) l. פִּקְלְמוֹן *x. m.* (ποικιλτόν) buntes Gewand.

פִּקְלִין *h. m. pl.* Samenkapsel vom Flachs.

פָּקַם *h.* am Gebiss ziehen. *Pi.* dass.

פִּיקָם *x. m.* (φῦκος) rote Schminke (für die Wangen).

פָּקַס I *x.* (vgl. φῦκος) schminken.

פָּקַס II *x.* (πέκω) kämmen.

פָּקַס III *x.* (vgl. πέκος) *Pi.* 1. den Flaum verlieren; 2. den Flaum entfernen.

פָּקַס IV *h.* aufsperren.

פְּקַס *x.* (vgl. φῦκος) schminken.

פִּיקוּס, פִּיקָס *x. m.* (πέκος) feiner Flaum.

פָּקוֹס (Sac 14, 10) Name eines Turms (Ἱππικός).

פקוסים (?) *h. m. pl.* Name einer ägyptischen Völkerschaft.

פִּקְסוּסָא *x. m.* (πέκος) Flaum, Fäserchen.

פִּקְסִים s. פִּיקָס.

פְּקִיסָנָא *x. m.* Düngermischung (?).

פִּקְסִינוֹן, פִּקְסִינָא *x. m.* (πύξινον) Buchsbaum.

פָּקַע *h.* platzen, zerspringen; 2. abspringen; 3. spalten; 4. aufhören. *Pi.* spalten. *Hi.* 1. auftrennen; 2. zerschleissen; 3. brechen (den Marktpreis); 4. befreien (von einer Pflicht).

פְּקַע *a.* 1. sich spalten, platzen; 2. *pt. pl.* פָּקְעִין Est II 1, 2 knarren, krachen; 3. aufhören. *Pa. pt.* מְפַקַּע Est II 1, 2 (MS מְפַקְּעַ) knarren lassen. *Aph.* 1. auflösen; 2. wegnehmen; 3. bekannt machen. *Itpe. pf.* אִתְפְּקַע Est II 3, 7 (nicht MS) durchbrochen werden.

פֶּקַע *h. m.* 1. Riss, Spalt; 2. Platzen, Springen; 3. Abgesprungenes.

פִּקְעָא *a. m.* Knoten, Hämorroide.

פְּקַעַת, פְּקָעִית *h. f., pl.* פְּקָעִיּוֹת Knäuel.

פַּקּוּעֲתָא *u. f., pl. c.* פַּקֻּעֹת 2 K 4, 39 (MS פַּקְעֵי) Coloquinte (*Citrullus Colocynthis*).

פַּקְעֲתָא *a. f.* Herumgehen, Müssiggang.

פִּקְפּוּקִין *h. m. pl.* Verstopfung.

פִּקְפּוּקְתָא *a. f.* Schwankendmachen, Erschütterung.

פִּקְפֵּק s. פּוּק und פָּקַק I.

פַּקְפֵּק s. פּוּק.

פָּקַק I *h.* verstopfen. *Pi.* dass. *Hitp.* verstopft werden. *Pilp.* verstopfen. *Hitpalp.* verstopft werden.

פָּקַק II *h. Hitp.* erschüttert werden.

פְּקַק *a.* verstopfen. *Itpe.* verstopft werden.

פְּקָק *h. m.* 1. Verstopfung, Verschluss, Stöpsel; 2. Knoten.

פָּקַר *h.* zügellos werden. *Pi.* sich preisgeben. *Hi.* 1. freigeben, als herrenlos erklären; 2. preisgeben. *Ho. pt.* freigegeben.
פְּקַר *a.* dass. *Aph.* 1. freigeben, als besitzerlos erklären; 2. preisgeben. *Itpe.* 1. sich respektlos benehmen; 2. sich preisgeben.
פַּקְרִין *a. m. pl.* בֵּי פ׳ After.
פִּקְרִין, פַּקְרִין *x. m.* (φακιόλιον) Kopfbinde, Binde.
פוּקְרִית *x. f.* (ποκάριον) Wollflocke.
פקרום s. פַּרְקְרוֹס.
פִּקְרִים *x. f.* (ἐπικάρσιον) Hemd.
פִּקְרָסוּת *x. f.* dass.
פַּקְתָּא *a. f.* Thal.
פקתא (EstR 1, 8) l. mit Ausg. Pes. אַנְפַּקָא.
פַּר *h. m.* Ochse.
פֶּרֶא *h. m.* Wildesel.
פְּרָא I *a.* sprossen, treiben.
פְּרָא II *a.* laufen.
פרא (?) *a. m.* Name eines Fisches.
פְּרָא I *x.* (πέρα) 1. über, darüber hinaus; 2. weniger.
פְּרָא II *x.* (παρά) 1. nach; 2. für, neben.
פְּרַאֶדְרוֹן *x. m.* (πάρεδρος) Tischgenosse.
פראירתין (jJom 38[c]) l. פַּלְהֶדְרִין.
פרובינרון (BerR 64) l. כְּרִיסַרְגִּרוֹן.
פרבימא (BerR 63) l. mit Ausg. Konst. פַּרְכִּימָא.
פְּרִיבָטָה *x. m.* (*privata*), *pl.* פְּרִיבָטִין, פְּרִיבָטִיּוֹת Privatbad.
פַּרְבִּי *x. f.* (φορβειά) Halfter.
פְּרוֹבַטְיָא *x. m. f.* (πρόβατα) Schafe.
פַּרְבָּר *x. m.* Name eines Hofes am Tempel.
פָּרַג *h. Hi.* schiessen (v. Kraut)?
פְּרַג I *a.* tauschen, bezahlen. *Pa.* dass.
פְּרַג II *a. Itpe.* sich ergötzen.
פֶּרֶג *h. m., pl.* פְּרָגִים Hirse (*Panicum mileaceum*).
פַּרְגּוֹד, פַּרְגּוֹדָא, פַּרְגָּדָא *x. m.* (vgl. παραγαύδιον) 1. *pl.* פַּרְגָּדִיּוֹת verbrämter Mantel; 2. Vorhang; 3. Verhüllung der göttlichen Thronstätte.
פרגזיות l. פַּרְגָּדִיּוֹת, s. פַּרְגּוֹד.
פרגזתא l. פַּרְגַּדְתָּא, s. פַּרְגּוֹד?
פַּרְגַּיָא (?) *h. m.* Schiessen (von Kraut).
פַּרְגִּית *h. f.* Hühnchen.
פַּרְגִּיתָא *a. f.* dass.
פְּרוּגְיָתָא *x. f.* (Φρυγία) Phrygien?
פַּרְגּוֹל, פַּרְגֵּל *x. m.* (περίγρα) Zirkel.
פַּרְגְּלִין, פַּרְגּוֹל, פַּרְגֵּל *x. m.* (φραγέλλιον) Geissel, Prügel.
פְּרַגְמַטְיוֹטִים, פְּרַגְמַטְיוֹטָא *x. m.* (πραγματευτής) Geschäftsmann.
פְּרַגְמַטְיָא (Koh 5, 9) *x. f.* (πραγματεία) 1. Geschäft, Handel; 2. Ware.
פְּרַגְמַטִּיתָא *x. f.* Händlerin.
פראגון (Midr. Teh. 12, 5) l. פַּרְגְּלִין.
פרוגינון (EstR Anf.) l. כְּרִיסַרְגִּירוֹן.
פַּרְגְּנָן s. פּוּרְגְּנָן.
פִּרְגּוֹס *x. m.* (πύργος) Turm.
פראגר (Tos. Ter. III 16) l. פֶּרֶד.
פַּרְגְּרָא *x. m.* Anhängsel an Zwiebeln (Samenzwiebeln).
פְּרֵיגוֹרִי männl. Personenname (Παρήγορος).
פרגריטא (DebR 2) l. פְּרַגְרִיטָא.
פָּרַד *h.* 1. trennen, sondern; 2. zerteilen. *Ni.* sich trennen. *Pi.* 1. trennen; 2. die Körner (einer Frucht) sondern. *Hi.* 1. trennen; 2. abhauen. *Hitp.* 1. sich zerstreuen; 2. gesondert sein (v. d. Körnern).
פְּרַד *a.* dass. *Pa. imp. pl.* פָּרְדוּ Jes 58, 6 zerstreuen, in die Flucht treiben. *Aph. pt. pass.* מַפְרַד Jes 13, 14 (MS מַפְרִיד) in die Flucht treiben. *Itpe.* 1. getrennt sein, sich trennen; 2. fliehen; 3. verderben.
פֶּרֶד I *h. m.* Granatapfelkörner.
פֶּרֶד II *h. m.* Maultier.
פַּרְדִּיגְמָטָא *x. m. pl.* (παραδείγματα) Exempel, abschreckendes Beispiel.
פִּרְדָּה *h. f.* weibliches Maultier.

פַּרְדּוֹכְסוֹס *x.* (παραδόξως) auffallend, übermässig.
פרדשכא s. פרדשכא.
פַּרְדְּכְתָּא *x. m.* Müssiggänger.
פַּרְדְּלָס *x. m.* (πάρδαλις) Pardel.
פרדימס (VajR 19) l. פְּרוֹדוֹמָס *x. m.* (πρόδομος) Vorhalle (?).
פַּרְדָּן *h. m., f.* פַּרְדָּנִית Herumläufer.
פַּרְדֵּס *x. m., pl.* פַּרְדֵּסוֹת Baumgarten.
פַּרְדֵּיסָא *x. m., pl.* פַּרְדֵּיסִין Ri 4, 5, Koh 2, 5 (MS פַּרְדּוֹסִין) dass.
פַּרְדִּסְקָא I, פַּרְדִּסְקִין *x. m.* (πυργίσκος), *pl.* פַּרְדִּסְקָאוֹת, פַּרְדִּסְקִין 1. Wandschrank, Nische; 2. Schrank.
פרדסקא II, *x. m., pl.* פרדסקים, פרדסקאות, l. עֲדְרִסְקָא.
פרדיסקי (BerR 94, Ausg. Konst. כרדיסקי) l. פַּרְסְקְדְּקִי, s. פַּרְסְתְּקָא.
פראדרון (SchemR 33) l. פְּרַאֶדְרוֹן.
פַּרְדַּשְׁכָּא (פַּרְשַׁדְכָּא) *x. m.* vornehm.
פַּרְדַּשְׁנָא *x. m.* Geschenk.
פְּרוֹזְדַּתְקָא *x. f., pl.* פְּרוֹזְדַּתְקִין Est II 6, 10 (MS פְּרוֹזְדַּתְקִין) Erlass.
פָּרָה *h. f.* 1. Kuh, bes. die rote Kuh (zur Herstellung der reinigenden Asche); 2. talmud. Traktat.
פָּרָה *h.* fruchtbar sein. *Hi.* 1. fruchtbar machen; 2. Zuschuss versprechen.
פּוּרְה *x. f.* (πήρα) Reisesack.
פַּרְהֲבָא *x. m.* dichte Wolle.
פרהגנא, פרהגונא, פרהגבנא *x. m.* ein Regierungsbeamter. S. פרהגנ.
פַּרְהֲדְיָא (?) *x. f.* Mühle.
פַּרְהֶדְרִין *x. m.* (προέδριον) Gerichtskolleg.
פַּרְהָז *x. m.* vorsichtig.
פַּרְהֲגַג s. פרהגנא.
פַּרְהֶסְיָא *x. f.* (παῤῥησία) Öffentlichkeit. בְּפ' öffentlich.
פרוא *x. f., pl.* פַּרְוָן Jes 49, 22 (Soc 59 פַּרְוָן), wohl Plural zu פּוּרְיָא.
פַּרְוָא *a. m.* Name eines Vogels.
פַּרְוָאָה *a. m.* aus Parwa (?).
פרווכמה l. פְּרִיכְּמָה.
פַּרְוָה männl. Personenname.

פְּרוּז *h. m.* Bewohner eines offnen Ortes.
פְּרוּחָא *a. m.* 1. ein fliegendes Insekt; 2. flatterndes Haar.
פְּרוּטָה *h. f.* 1. eine kleine Kupfermünze; 2. Geld.
פרוטטה l. פְּרוּטָה.
פְּרוּטִית *h. f.* eine Art Maultier.
פְּרוּטְרוּט *h. m.* 1. einzeln; 2. genaue Zahl.
פרוויטות (BerR 37) ägyptische Völkerschaft.
פְּרוּילָא *x. m.* Stadtbezirk.
פְּרוַיִם Name eines Landes.
פְּרוּכֶת s. פָּרֹכֶת.
פְּרוּכְתָּא s. פָּרָכְתָּא.
פרומא s. פְּרוּמָא.
פְּרוּמָאָה *a. m.* Einbrecher.
פְּרוּנְקָא *x. m.* Briefbote.
פְּרוּס *h. m.* 1. Stück; 2. Hälfte; 3. Brot.
פְּרוּסָה *h. f.* 1. Stück; 2. Stück Brot; 3. Brot.
פְּרוּקָא *a. m.* 1. Ru 4, 3 Einlöser; 2. Erlöser.
פָּרוּר *h. m.* Topf.
פָּרְוָר *x. m.* 1. Vorstadt; 2. Vorhof; 3. Bezirk.
פַּרְוָרָא *x. m., pl. d.* פַּרְוָרַיָּא Ez 27, 28 (MS פְּרוַיָּא) dass.
פָּרוּשׁ *h. m.* 1. abgesondert; 2. Pharisäer.
פַּרְוְתָא *x. f.* Bezirk (?).
פָּרַז *h., pt. pass.* פְּרוּז Bewohner eines offnen Ortes. *Hi.* 1. die Grenze überschreiten; 2. ausstrecken (?).
פִּירוּז *x. m.* 1. פ' אנדרפתא Name eines Vogels; 2. männl. Personenname.
פְּרוֹזְבְּוֹטִי *x. m.* (vgl. πρεσβευτής) für die Gesandten bestimmt.
פְּרוֹזְבְּוֹטִים *x. m.* (πρεσβευτής), *pl.* פְּרַזְבְּטִין 1. Gesandter; 2. Propraetor.
פְּרוֹזְבְּטְיָא s. פְּרוֹזְבְּוֹטִי.
פְּרוֹזְבִיוֹן (SchirR 1, 2, vgl. πρεσβεῖον) *x. m.* Gesandter.

פְּרוֹזְבּוּל *x. m.* (προσβολή) Erklärung in Bezug auf die Einziehung von Schulden im Sabbathjahr.

פְּרוֹזְבּוּלָא *x. m.* dass.

פְּרוֹזְבּוּלֵי *x. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פְּרוֹזְבִּין *x. m.* (πρεσβεῖον) Gesandtschaft.

פְּרוּזַג (Ct 5, 14, MS שֵׁבוֹ) *x. m.* Türkis.

פְּרוֹזְדָאוֹת *x. f. pl.* (*praesidia*) Besatzung.

פְּרוֹזְדוֹד *x. m.* (προστάς) 1. Vorzimmer; 2. weibliche Scham.

פְּרוֹזְדָן (Ru 4, 20) *x. f. pl.* (*praesidia*) Besatzung.

פְּרוֹזְדָגְמָא *x. f.* (πρόσταγμα) Anordnung, Edikt.

פְּרוֹזְדִיק, פְּרוֹזְדִיקִי *x.* männl. Personenname (Προσδόκιος).

פרוזדור l. **פְּרוֹזְדוֹד**.

פְּרַזֵל *a. pass.* rasen.

פַּרְזְלָא *a. m.* Eisen. טוּר פ׳ Name eines Berges.

פְּרַזַם (?) *x.* auspressen (?).

פְּרוּזְמָא I (?) *x. m.* eine Art Bier.

פְּרוּזְמָא II *x. f.* (περίζωμα), *pl.* **פְּרוּזְמָאוֹת, פְּרִיזוּמְטָא** Gurt, Schurz.

פְּרַזַק männl. Personenname.

פָּרַח I *h.* 1. fliegen; 2. davonfliegen. *Hi.* 1. fliegen lassen; 2. fliegen.

פָּרַח II *h.* blühen. *Hi.* 1. blühen lassen; 2. aufblühen; 3. vorragen lassen.

פָּרַח III *h.* ausbrechen (von Geschwüren).

פְּרַח I *a.* 1. *pt.* **פָּרַח** Gn 1, 21 fliegen; 2. davonfliegen; 3. laufen. *Pa. Aph.* 1. *pf.* **אַפְרַח** Nu 11, 31 fliegen lassen; 2. wegjagen.

פְּרַח II *a.* blühen. *Aph. pf.* 3 *f. sg.* **אַפְרַחַת** Gn 40, 10 dass.

פֶּרַח *h. m.* 1. Blume. פ׳ לָבָן eine aromatische Pflanze; 2. Säulenkapitäl; 3. kelchförmiges oberes Ende von Leuchtern; 4. Jüngling; 4. junger Vogel.

פִּרְחָא *a. m.* 1. Jo 4, 1 (MS **פִּרְחָא**) die geflügelte Heuschrecke; 2. Durchreisender.

פִּרְחָא *a. m.* 1. Blüte; 2. junger Vogel; 3. Kapperstrauch (*Capparis spinosa*); 4. Kapperfrucht.

פִּרְחָא *a. m.* פ׳ דְּלִבָּא Herzklopfen.

פרחבילא s. **פֶּרַח לָבָן**.

פַּרְחִיתָא *a. f.* fliegender Vogel.

פַּרְחָתָא *a. f.* Vögel.

פָּרַט *h.* 1. aufsperren; 2. spalten; 3. absondern, einzeln nehmen; 4. besonders hervorheben; 5. wechseln (von Geld). *Ni.* 1. sich zerstreuen; 2. einzeln aufgezählt werden. *Pu. pt.* abgetrennt.

פְּרַט *a.* 1. *pt. pl.* **פָּרְטִין** Est II 3, 8 durchbrechen, trennen; 2. einzeln aufzählen; 3. verspotten.

פֶּרֶט *h. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פְּרָט *h. m.* 1. Einzelnes, Spezielles; 2. פ׳ לְ mit Ausschliessung von.

פְּרָטָא *a. m.* dass.

פַּרְטָא *a. m.* Einzelnes (abgefallene Weinbeeren).

פִּירַטָא *x. m.* (πειρατής) Seeräuber.

פַּרְטָא männl. Personenname.

פְּרוֹטְגַמְיָא *x. f.* (vgl. πρὸ τοῦ γάμου) Vorfeier der Hochzeit.

פְּרוֹטְאטָא *x. m.* (πρώτατος) Vornehmer.

פְּרוֹטִי *x. m.* (πρῶτος) erster.

פְּרוֹטִי *x. f.* (πρώτη) erste.

פְּרוֹטוֹמִי *x. f.* (προτομή) Büste.

פרטום (Siphre Dt 353 Ausg. Ven.), l. **פְּרָטִם**, s. **פְּרָט**.

פְּרוֹטוֹמָכוֹס *x. m.* (πρωτόμαχος) Kämpfer in der vordersten Reihe.

פרטסקא l. **עֲדְרַסְקָא**.

פּוּרְטְעָנָה *h. f.* Floh.

פרוטיקאטור (SchemR 37 Ausg. Konst.) l. **פְּרוֹטִקְטוֹר** *x. m.* (προτίκτωρ) Leibgardist.

פְּרַטִירָא *x. m.* (πρατήριον) Bäckerladen.

פַּרְטְתָא *a. f.* Körnchen (des Granatapfels).

פורטיתא (bSanh 96[b]) l. **פַּטְרִיתָא**.

פוּרְטְתָא (Est II 1, 3 MS Kiss.) *x. f.* (*porta*) Thür.

פְּרִי *h. m.*, *pl.* **פֵּירוֹת** 1. Frucht; 2. Brut; 3. Zinsen.

פְּאָרֵי *a. m. pl.* Kleie.

פְּרְיָא *a. m.* Läufer (kleines Kind)?

פוּרְיָא I *x. f.* (φορεῖον), *pl.* **פוּרְיָן** Lager, Bettstelle.

פוּרְיָא II *x. f.* (ὀπώρη) Baumfrucht, Obst.

פְּרִינְגָא *a. m.*, *pl.* **פְּרִינְגִין** Hühnchen.

פְּרִידָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* **פְּרִידוֹהִי** Jes 48, 19 Stein, Kiesel; 2. Brustbeere; 3. männl. Personenname.

פְּרִידָה *h. f.* 1. Stückchen; 2. Beere, Körnchen; 3. einzelne Taube.

פְּרִידִי männl. Personenname.

פְּרִידְתָא *a. f.* Herumläuferin.

פְּרִיָּה *h. f.* Fruchtbarkeit.

פְּרִיזְנָא *a. m.* Garten.

פְּרִיחָה I *h. f.* Fliegen.

פְּרִיחָה II *h. f.* Ausbrechen (von Geschwüren).

פְּרִיטָא *a. m.* Münze, Kleingeld.

פְּרִיטָה *h. f.*, *pl.* **פְּרִיטוֹת** Geld.

פְּרִיכָה *h. f.* Zermalmen.

פְּרִימָא *a. m.* Zerstücktes.

פְּרִימָה *h. f.* Zerreissen, Spalten.

פְּרִיוֹם *x. m.* (φόρημα) Sänfte.

פוּרְיוֹמָא *x. m.* dass.

פוּרְיוֹן *x. m.* (φορεῖον) dass.

פְּרְיָנָא (Ct 1, 16, MS **פְּרְיַאנָא**), **פוּרְיָנָא** *x. m.* dass.

פְּרִיסָא *a. m.* Vorhang.

פְּרִיסוּתָא *a. f.* Decke.

פְּרִיעַ *a.* 'בְּפ Dt 7, 22 eilig, rasch.

פְּרִיעָא *a. m.* Zahlung.

פְּרִיעָה *h. f.* 1. Entblössen (des Haupts); 2. insbes. Entblössen der Eichel bei der Beschneidung (durch Aufreissen und Zurückschlagen der inneren Vorhaut nach dem Abschneiden der äusseren); 3. Bezahlung; 4. Gebrauch von **פרע**.

פְּרִיפְּרִין *x. m. pl.* (φορειαφόροι) Sänftenträger.

פָּרִיץ *h. m.* 1. zügellos; 2. entartet; 3. Gewaltiger.

פְּרִיצָא *a. m.* 1. *pl.* **פְּרִיצִין** Est II 3, 8 (Ausg. Dav. **חֲצוּפִין**) Riss, Loch; 2. ausgelassen.

פְּרִיצוּתָא *a. f.* Ausgelassenheit.

פָּרִיקָא *a. m.*, *ind.* **פָּרִיק** Ex 15, 2, *c. s.* **פָּרִיקִיהּ** Lv 25, 25 1. Auslöser; 2. *c. s.* **פָּרִיקִי** Est II 6, 11 Erlöser.

פְּרִיקָה *h. f.* 1. Ablösen; 2. Abladen.

פְּרִיקְתָא *a. f.*, *c.* **פְּרִיקַת** Dt 33, 29 (MS **פִּרְקַת**) Genick.

פרירי l. **פְּרִידִי**.

פְּרִישְׁתָא *a. f.* Ausbreitung.

פְּרִישׁ *h. m.* Quitte (*Cydonia vulgaris*).

פְּרִישׁ (Dt 27, 8) *a.* deutlich.

פְּרִישָׁא *a. m.* 1. abgesondert; 2. Gn 49, 26 hervorragend; 3. *pl. f.* **פְּרִישָׁן** Ex 33, 16 Wunderthat; 4. männl. Personenname.

פְּרִישָׁה *h. f.* Absonderung.

פְּרִישׁוּת *h. f.* 1. dass.; 2. Abschied.

פְּרִישׁוּתָא *a. f.* Wunderthat.

פוּרְיְתָא *x. f.* (φορεῖον) Bettstelle.

פָּרַךְ *h.* zerreiben. *Ni.* 1. abgekratzt werden; 2. zerbröckeln. *Pi.* 1. zermalmen; 2. abreiben. *Hi.* zerbrechen. *Hitp.* zermalmt werden.

פְּרַךְ I *a.* 1. zerbröckeln, zermalmen; 2. *pt. pass.* **פְּרִיךְ** Thr 4, 8 (MS **נְגִיב**) vertrocknen; 3. widerlegen. *Pa.* 1. zerbröckeln, zerreiben; 2. *inf.* **פָּרְכָא** Koh 3, 3 (MS **סַתְּרָא**) zerstören; 3. widerlegen. *Itpe.* 1. zerbröckelt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* **אִתְפְּרִיכוּ** Jes 24, 7 verdorren; 3. widerlegt werden. *Itpa.* zerstört werden (?).

פְּרַךְ II *a. Pa. pt. pl.* **מפרכין** GnJII 37, 7, l. mit MS Paris. **מְכָרְכִין**, s. **כְּרַךְ**. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* **יתפרכן** jChag. 77[c], l. **יִתְכָּרְכָן**, s. **כְּרַךְ**.

פֶּרֶךְ *h. m.* 1. Zerbrechlichkeit; 2. Gewalt, Misshandlung.

פֶּרֶךְ *h. m.* Eisenstab im Kochapparat.
פִּרְכָא *a. m.* Widerlegung.
פרכדינמא (Par I 3) l. פְּרַכְרַגְמָא.
פַּרְכְּוָאָה *a. m.*, *pl. d.* פַּרְכְּוָאֵי Thr 4, 21 (nicht MS) aus פַּרְכְּוִי stammend.
פַּרְכְּוִי? (GnJII 10, 3) Name eines Landes (Βαρκή?).
פִּרְכּוּס I *x. m.* (vgl. φῦκος) Aufputzen, Schminken.
פִּרְכּוּס II *x. m.* (vgl. φρίξις) Zucken, Zappeln.
פִּרְכּוּסָא *x. m.* dass.
פַּרְכִּימָא *x. m.* (παραχύτης) Badediener.
פרכוטס (EchR 3, 6, MS Vat. מְגִירוֹס) l. כַּרְכָּוְמַס *x. m.* (καρυκευτής) Kunstkoch.
פרכייא (jAbZ 44[b]) l. פְּרֶךְ.
פַּרְכִּיל, פַּרְכִּיר *h. m.* Rebe.
פרוכימטוס (Ar Jelammd.) l. פְּרוֹטוֹמְכוֹס.
פרכונס (KohR 1, 8, MS D. מְתַבֵּל) s. פרכוטס.
פִּרְכֵּס I *x.* (vgl. φῦκος) putzen, schminken.
פִּרְכֵּס II *x.* (vgl. φρίξις) zappeln, zucken, ausschlagen.
פִּרְכֵּס *x.* dass.
פְּרוּכְסִין *x. m.* (πρᾶξις) Geschäftsführung.
פַּרְכַּרְגְּמָא *x. m.* (παραχάραγμα) ausser Kurs gesetzte Münze.
פְּרַאכוֹרִין, פְּרִיכוֹרִין *x. m.* (περίχωρος) Gebiet.
פָּרֹכֶת *h. f.* Vorhang.
פָּרָכְתָּא (Ex 26, 31) *a. f.* dass.
פורכתי (GnJI 37, 7) l. כּוּרְכְּתִי von כּוּרְכְּתָא, s. כְּרִיכְתָא.
פִּירוּלִין (falsch פראלוקין) *x. m.* (βηρύλλιον) ein Edelstein.
פָּרַם *h.* spalten, aufschlitzen. *Ni.* gespalten, aufgeschlitzt sein. *Pu. pt.* aufgerissen, geschlitzt.
פְּרַם *a.* 1. spalten; 2. zerstückeln. *Itpe.* zerstückelt werden.
פִּרְמָא *a. m.* Kleingeschnittenes.
פּוּרְמָא (falsch פראמא) *x. m.* (*forma*) Larve.
פַּרְמָא *x. f.* (πάρμη) Schild.
פְּרוּמְבְּיָא *x. f.* (φορβειά) Halfter.
פַּרְמוּטִין *x. m. pl.* (*parmatus*) Beschildete.
פרמועה (jKil 27[a]) *x. f.* eine Bohnenart (?).
פרמותה s. פרמועה.
פרומלוכוס l. פּוֹלֵימַרְכוֹס.
פַּרְמוּסְקָא (?) *x. m.* ein Beamter.
פַּרְמָקוֹס *x. m.* (φαρμακός) Zauberer.
פַּרְמַשְׁתָּא (Est II 3, 1) männl. Personenname.
פַּרְמַשְׁתַּק *x. m.* männliches Glied.
פָּרָן, פָּרוֹן *x. m.* (φάρος) Leuchtturm (?).
פִּירָן Ortsname.
פְּרַן *x.* (vgl. φερνή) *Hi.* 1. Mitgift geben; 2. Kosten aufwenden (?).
פְּרַן *x. Aph.* dass.
פּוֹרָן, פְּרָן *x. m.* (φερνή) Mitgift.
פַּרְנָא, פַּרְנָא I *x. m.* dass.
פַּרְנָא II *x. m.* (φοῦρνος) Backofen.
פָּרְנָא *x. f.* (πόρνη) Buhlerin.
פַּרְגְּוָן (Est II 5, 1, MS פְּרוּגְוָן) *x. m.* Brokat.
פַּרְנְדָא *x. m.* ein farbiger Stoff.
פְּרַנְדִּיסִין Ortsname (Βρεντέσιον, Brindisium).
פַּרְנוּסָא *x. m.* (vgl. πρόνοος), *c.* פַּרְנוּס 1 K 5, 25 Ernährung, Unterhalt.
פִּרְנוּק *h. m.* Ergötzen.
פִּרְנוּקָא *a. m.* dass.
פרניטוס (Est II 1, 3, MS פַּרְסְטְנוּס) männl. Personenname.
פַּרְנִי *x. f.* (φερνή) Mitgift.
פָּרְנִי *x. f.* (πόρνη) Hure.
פּוּרְנִי *x. f.* (φοῦρνος) Backofen.
פורנים (Siphre Dt 320) l. פַּרְדְּנִים, s. פַּרְדֵּן.
פּוּרְנִיתָא *x. f.* (φοῦρνος) Backofen.
פַּרְנַךְ männl. Personenname.
פירנס (BerR 68 Ausg. Konst.; JalckSch I 119 פורנס) l. טוֹרוֹס (?) *x. m.* (*torus*) Polster.
פַּרְנֵס *x.* (vgl. πρόνοος) 1. ernähren, versorgen; 2. beschaffen; 3. bearbeiten. *Pass.* ernährt werden.

פַּרְנֵס *x.*, *inf.* פַּרְנָסָא 2 S 7, 7 dass. *Pass. ipf.* יִתְפַּרְנְסִים 2 S 9, 10 ernährt, verpflegt werden.

פַּרְנָס *x. m.* Versorger, Vorsteher.

פַּרְנָסָא *a. m.*, *ind.* פַּרְנָס Ez 34, 5 dass.

פַּרְנָסָה *x. f.* 1. Ernährung, Unterhalt; 2. Bedarf.

פַּרְנָסוּת *h. f.* Gemeindeamt.

פַּרְנָסוּתָא *x. f.*, *c. s.* פַּרְנָסוּתָךְ Koh 11, 1 Unterhalt, Versorgung.

פַּרְנָסְתָא *x. f.*, *ind.* פַּרְנָסָא Gn 15, 2 dass.

פִּרְנֵק *h. Pass.* sich ergötzen.

פַּרְנֵק *a.* ergötzen. *Pass.* sich ergötzen.

פרינקא (DtJI 28, 56) l. פַּרְנוּקָא.

פַּרְנְקָא *a. m.* altes Kleidungsstück.

פָּרַס I *h.* 1. teilen; 2. brechen (das Brot mit der dazu gehörenden Benediktion). *Ni.* geteilt werden. *Hi.* den Huf gespalten haben. *Hitp.* geteilt werden.

פָּרַס II *h.* 1. ausbreiten; 2. die zum Schema gehörenden Benediktionen rezitieren. *Pi.* Menstruation haben. *Hi.* ausstrecken.

פְּרַס I *a.* 1. 2 K 4, 39, *pt. pl.* פָּרְסִין Est II 3, 8 (MS פָּרְמִין) teilen, spalten; 2. das Brod brechen (unter der dazu gehörenden Benediktion); 3. *ipf.* יִפְרוֹס Lv 27, 9 abschätzen.

פְּרַס (Ex 40, 19) II *a.* ausbreiten, ausspannen. *Pa. pt. f.* מְפָרְסָא Thr 1, 17 (MS פָּרְשָׂא) dass. *Aph.* 1. *pt.* מַפְרִים Jes 25, 11 (MS מַפְרִישׂ) dass.; 2. ausstrecken.

פְּרַס III *x.* (vgl. παῤῥησία), *pt. pass.* פְּרִיס Est II 4, 8 bekannt machen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְפַּרְסַת Est II 8, 14 bekannt gemacht werden, bekannt werden.

פְּרַס *h. m.* 1. Hälfte; 2. halbe Mine; 3. Stück Brot; 4. Portion, Zuteilung (in Geld oder Naturalien); 5. Stücke (von Totengebeinen). בֵּית הַפְּ' Beinstätte (Platz, der Totengebeine enthält).

פָּרָס *h. m.* 1. Vorhang; 2. Netz.

פְּרוּס (Est II 3, 1) männl. Personenname (*Varus*?).

פָּרַס 1. Persien; 2. Censurlesart für רוֹמִי, אֱדוֹם u. s. w.

פּוֹרְסָא *x. m.* (ἔφορος) Aufseher.

פָּרְסָא I *a. m.* 1. Nu 3, 25 Vorhang; 2. Netz.

פָּרְסָא II *a. m.*, *ind.* פְּרַס 2 S 8, 2 Portion (in Geld oder Naturalien).

פָּרְסָא *a. m.* Entziehung. פּ' דְּדְמָא Aderlass.

פָּרְסָא *x. m.* (vgl. παῤῥησία) Bekanntmachung.

פַּרְסָא *x. m.*, *pl.* פַּרְסִין Jes 10, 32 Parasange (persische Meile).

פַּרְסָאָה *a. m.*, *pl. d.* פַּרְסָאֵי Ez 27, 10; 38, 5) Perser.

פְּרוֹסְבְּבוֹטִי *x. f.* (vgl. πρεσβεύτης) Botschaft.

פְּרוֹסְבְּבוֹטִים s. פְּרוֹזְבְּבוֹטִים.

פְּרוֹסְבּוּל s. פְּרוֹזְבּוּל.

פְּרוֹסְבּוּלָא s. פְּרוֹזְבּוּלָא.

פְּרוֹסְבּוּלִי *x. f.* (προσβολή für προβολή) Anklage.

פְּרוֹסְדָא 1 K 7, 7 (MS פְּרְדִיסָא!) *x. m.* (προστάς) Vorhalle.

פְּרוֹסְדָאוֹת s. פְּרוֹזְדָאוֹת.

פְּרוֹסְדִּגְמָא s. פְּרוֹזְדִּגְמָא.

פְּרַסְדְּקָא *x. m.* eine Art Gefäss (?).

פרוסדור l. פְּרוֹסְדּוֹר s. פְּרוֹזְדּוֹר.

פַּרְסָה *h. f.* gespaltene Klaue.

פַּרְסָה *x. f.*, *pl.* פַּרְסָאוֹת Parasange (persische Meile).

פִּרְסוּם *h. m.* (vgl. παῤῥησία) Öffentlichkeit.

פִּרְסוּמֵי (*inf.* v. פַּרְסֵם) *x. f.* (vgl. παῤῥησία) 1. Bekanntmachen; 2. Aufdecken.

פְּרוֹסְטִגְמָא s. פְּרוֹזְדִּגְמָא.

פְּרוֹסְטַיָה *x. f.* (προστατεία) Patronat.

פַּרְסְטְנוֹס (Est II 1, 3, Or. 2377 פַּרְסְטְנִים) männl. Personenname (Προσθένης?).

פרסמקא l. פְּרְדִּקָא.

פרסמקולין, **פרוסמוקמולין** (jSabb 7[d] Ar., Ausg. Ven. פרוש מוק מקלין)?

פרוסמקוסרין (MidrTeh 17 Anf.) l. **פְּרוֹקְקְמוֹרִין** *x. m. pl.* (*pro quaestore*) Steuereinnehmer.

פַּרְסִי *a.* (vgl. παῤῥησία) bekannt machen.

פַּרְסִי *h. m.* Perser.

פַּרְסְכָנָא *a. m.* ausgebreitet (?).

פַּרְסֵם *x.* (vgl. παῤῥησία) 1. bekannt machen; 2. preisgeben. *Pass.* 1. bekannt sein; 2. preisgegeben werden.

פַּרְסֵם *x.*, *inf.* פַּרְסָמָא Koh 12, 14 bekannt machen, offenbar machen. *Pass. inf.* אִתְפַּרְסָמָא Koh 12, 13 offenbar werden.

פֻּרְסָנָא *a. m.*, *c.* פֻּרְסַן Lv 27, 2 (MS פּוּרְסַן) 1. Abschätzung; 2. Wert.

פַּרְסָנִית *h. f.* Herumläuferin.

פַּרְסוֹף *x. m.* (*praesopus*) Vorgesetzter.

פרספא, **פראסיפא**. **דיפראסיפא** (BerR 65) s. דִּיפְּרוֹסְפָּא?

פְּרוֹסְפָּא *x. m.* (πρόσωπον) Gesicht.

פַּרְסֵק *x. m.* (περσικά) 1. Pfirsich; 2. Pfirsichbaum (*Amygdalus persica*).

פַּרְסִיקָא *x. m.* dass.

פּוּרְסִישְׁנְגַר *x. m.* Oberrichter (?).

פַּרְסְתָּא *x. f.*, *pl. c. s.* פַּרְסְתְּוָתְהָא Ri 5, 29 (MS פַּרְסְתְּוָיָתְהָא) Dienerin.

פַּרְסְתָא *a. f.* 1. Lv 11, 4 gespaltene Klaue; 2. *c.* פַּרְסַת Dt 28, 35 Fusssohle.

פַּרְסְתָן *h. m.* grossklauig.

פַּרְסְתְּקָא *x. m.* Diener.

פָּרַע I *h.* 1. entblössen; 2. die Eichel entblössen (bei der Beschneidung, s. פְּרִיעָה); 3. sich entblössen (zur Verrichtung der Notdurft); 4. bezahlen; 5. einfordern. *Ni.* 1. sich entblössen; 2. sich bezahlen lassen; 3. נִפְרַע מִן einfordern. *Pi.* entblössen. *Pu. pt.* entblösst. *Hitp.* sich bezahlt machen.

פָּרַע II *h.* das Haar frei wachsen lassen.

פְּרַע I *a.* 1. *ipf.* יִפְרַע Nu 5, 18 entblössen; 2. bezahlen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְפְּרַע מִן Gn 4, 15 vergolten werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְפָּרְעוּן מִן Lv 26, 25 sich bezahlt machen von, einfordern.

פְּרַע II *a.*, *pt. pass.* פְּרִיעַ Lv 13, 45 das Haar frei wachsen lassen.

פְּרַע III *a. Aph.* aufblühen lassen.

פֶּרַע *h. m.* 1. langes Haar; 2. Dickicht.

פִּרְעָה *h. f.* 1. Hervorstehendes; 2. Vergeltung.

פַּרְעוֹשׁ *h. m.* Floh.

פּוּרְעָנָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. *pl.* פּוּרְעָנִין Dt 16, 18 Züchtiger, Büttel.

פּוּרְעָנוּת *h. f.* 1. Vergeltung, Bestrafung; 2. Unglücksfall.

פּוּרְעָנוּתָא (Lv 26,25), **פּוּרְעָנוּתָא** (Dt 32,41) *a. f.* 1. Vergeltung, Strafe; 2. Bezahlung.

פְּרַף *x.* (vgl. πόρπη) befestigen, anhefteln.

פּוּרְפָּא *x. m.* (πόρπη), *pl.* פּוּרְפִּין Ex 26, 6 Haken, Spange.

פִּרְפּוּר *h. m.* Todeszuckung.

פַּרְפְּחִינָא *a. m.* Portulak (*Portulaca oleracea*).

פַּרְפִּיסָא *a. m.* mit Erde gefüllter Korb.

פַּרְפַּנְדָּא *x. f.* (vgl. *funda*) Nebenbeutel (?).

פְּרוֹפְּסִימוֹס *x. m.* (πραιπόσιτος) Befehlshaber.

פרופסלה (jSchabb 8[b]) l. פְּרוֹפְּסָלָה.

פִּרְפֵּר s. פָּרַר.

פַּרְפַּר s. פְּרַר.

פּוּרְפּוּרָא *x. f.* (πορφύρα) 1. Purpurkleid; 2. Purpurtinte.

פּוּרְפּוּרְיָא *x. f.* (πορφύρειον) dass.

פּוּרְפּוּרִיוֹן *x. m.* dass.

פַּרְפְּרִיתָא *a. f.* Zukost.

פְּרָאפוּרְנוֹן, **פְּרָפוּרְנוֹן** *x. m.* (παράφερνα) Zugabe zur Mitgift.

פַּרְפֶּרֶת *h. f.*, *pl.* פַּרְפְּרָאוֹת 1. Zukost; 2. Nebensache.

פָּרַץ *h.* 1. durchbrechen; 2. zunehmen;

3. ausarten. *Ni.* 1. durchbrochen werden; 2. zunehmen; 3. ausarten. *Hi.* bitten. *Hitp.* ausarten.

פְּרַץ (2 K 14, 13, MS פְּרַם) *a.* 1. *pt. pl.* פָּרְצִין Est II 3, 8 (MS פָּרְמִין) durchbrechen; 2. ausarten.

פִּרְצָא *a. m.* Riss, Loch, Öffnung.

פִּרְצָה *h. f.* 1. dass.; 2. Unglücksfall; 3. Zunahme; 4. Ausgelassenheit.

פִּרְצְמְקָא s. פִּרְסְתְּקָא.

פַּרְצִידָא I *a. m.* Wasserlauf.

פַּרְצִידָא II *a. m.* Kern, Samenkorn.

פִּרְצֵם s. פִּרְסֵם.

פִּרְצָמָא *a. m.* Wein aus Trestern.

פֻּרְצָנְתָּא *a. f.*, *pl.* פֻּרְצָנִין Nu 6, 4 Traubenkern (Trester).

פַּרְצוּף *x. m.* (πρόσωπον), *pl.* פַּרְצוּפִים, פַּרְצוּפוֹת 1. Gesicht; 2. Gestalt; 3. Bild.

פַּרְצוּפָא *x. m.*, *pl.* פַּרְצוּפֵיהוֹן Thr 4, 7 (in marg.) dass.

פָּרַק *h.* 1. lösen, abladen; 2. entfernen. *Ni.* 1. entfernt werden; 2. sich verrenken. *Pi.* 1. ablösen, entfernen; 2. auseinandernehmen. *Pu. pt.* 1. abgeladen; 2. abgebrochen. *Hitp.* 1. gelöst werden; 2. auseinandergenommen werden; 3. lose sein; 4. nachlassen.

פְּרַק *a.* 1. *ipf.* יִפְרוֹק Lv 25, 25 einlösen; 2. *pf.* 2 *sg.* פְּרַקְתָּא Ex 15, 13 erlösen; 3. ablösen; 4. sich lösen. *Pa.* 1. *imp. pl.* פָּרִיקוּ Ex 32, 2 abnehmen; 2. *ipf.* יְפָרֵיק Lv 1, 17 zerreissen, trennen; 3. widerlegen. *Aph.* abfallen machen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְפְּרֵיקַת Lv 19, 20 eingelöst werden; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְפְּרֵיק Jes 1, 27 erlöst werden; 3. wanken, einstürzen. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפָּרְקָן Jes 54, 10 Soc 59 wanken; 2. sich bewegen.

פֶּרֶק *h. m.* 1. Gelenk; 2. Glied, Stück; 3. Abschnitt; 4. Zeitabschnitt, bestimmte Zeit; 5. Reifealter; 6. Ladung; 7. פרק אונסין l. פְּרָקוּנְסִין.

פִּרְקָא *a. m.* 1. Gelenk; 2. Abschnitt; 3. Lehrvortrag; 4. Zeitabschnitt; 5. Reifealter.

פְּרַקַד *a.* *Pass.* אִתְפְּרַקִיד 1. auf den Rücken fallen; 2. sich rückwärts wenden.

פְּרַקְדְלָא *a. m.* Schlag auf den Rücken.

פְּרַקְדָן *h. m.* auf dem Rücken liegend.

פְּרַקְדָן *h. m.* Platterbse (*Lathyrus sativus*).

פַּרְקְדוֹס *x. m.* (πλακουντάριος?) Kuchenbäcker.

פַּרְקְדִים *x. m.* (vgl. πλακούντηρον?) Kuchen.

פּוּרְקָן *h. m.* Auslösung.

פּוּרְקוֹנָא *a. m.* dass.

פַּרְקוּס *x. m.* (vgl. φῦκος) Ausputz.

פרוקטו (jAbZ 39c) l. טְרוֹפְקֵי *x. m.* (τροπική) Tag der Sonnenwende.

פַּרְקְטוֹנָא *x. m.* Kanal, Graben.

פַּרְקְמָנָא *x. m.*, *pl.* פַּרְקְמָנִין Ct 7, 5; Koh 2, 6 (MS פַּרְקְמְמִין) dass.

פְּרוֹקְלָא *x.* männl. Personenname (Πρόκλος).

פרקולא l. סְפִיקוּלָא.

פְּרַקְלִיט *x. m.* (παράκλητος) Anwalt, Fürsprecher.

פְּרַקְלִיטָא *x. m.* dass.

פַּרְקְלִימִין *x. m. pl.* (περικνήμιον) Beinschiene, Gamasche.

פרקלינין l. פַּרְקְלִימִין.

פְּרוֹקְלוֹס männl. Personenname (Πρόκλος).

פַּרְקְמַטְיָא s. פְּרַגְמַטְיָא.

פַּרְקְמַטִיתָא s. פְּרַגְמַטִיתָא.

פרקמום l. פַּרְמְקוֹס.

פּוּרְקָנָא *a. m.* 1. *c.* פּוּרְקַן Ex 21, 30 (MS פּוּרְקָן) Auslösung; 2. *c. s.* פּוּרְקָנָךְ Gn 49, 18 Erlösung.

פּוּרְקְנוּתָא *a. f.* Erlösung.

פרקונים s. פרכונים.

פְּרָקוּנְסִין Name einer Insel (Προκόννησος).

פֻּרְקָס *x.* (vgl. φῦκος) putzen.

פרקים l. פְּקָרִים.

פרקסים (jAbZ 39[d]) l. פְּרָקוּס.

פְּרוֹקְפֵּי, פְּרוֹקוֹפֵּי *x. f.* (προκοπή), *pl.* פְּרוֹקוֹפָּאוֹת Auszeichnung.

פִּרְקְתָא *a. f., c.* פִּרְקַת Dt 33, 29 Genick.

פָּרַר I *h. Pi.* zerbröckeln. *Hi.* 1. brechen; 2. für ungiltig erklären; 3. treulos sein. *Ho. pt.* ungiltig. *Pilp.* 1. zerbröckeln; 2. zerrühren.

פָּרַר II *h. Pilp.* zucken, sich hin- und herbewegen, sich wälzen.

פְּרַר I *a. Aph.* ungiltig machen. *Itpa.* zerrühren. *Itpalp.* zerbröckelt werden.

פְּרַר II *a. Palp.* zucken, sich hin- und herbewegen, sich wälzen. *pt.* מְפַרְפַּר GnJI 42, 21 Ar.; MS מְפַּיִם.

פָּרַשׂ *h.* 1. ausbreiten; 2. die Benediktionen vor und nach dem Schema vortragen. *Pi.* ausbreiten. S. פָּרַס.

פְּרַשׂ *a., pf.* 3 *pl.* פְּרַשׂוּ Ri 8, 25 (פְּרַסוּ Praet.), *pt. f.* פָּרְשָׂא Thr 1, 17 ausbreiten. *Pa. pt.* מְפָרֵישׂ Jes 25, 11 dass.

פָּרַשׁ *h.* 1. sich absondern; 2. sich entfernen; 3. bestimmt aussprechen. *Pi.* 1. dass.; 2. sich einschiffen; 3. genau angeben; 4. deutlich aussprechen, erklären. *Ni.* getrennt werden. *Pu. pt.* מְפוֹרָשׁ 1. genau (ausdrücklich) angegeben; 2. erklärt, deutlich; 3. wunderbar. *Hi.* 1. absondern; 2. trennen. *Ho. pt.* מֻפְרָשׁ wunderbar. *Hitp.* ausdrücklich genannt werden, ausgesprochen werden.

פְּרַשׁ *a.* 1. absondern; 2. *pt.* פָּרֵישׁ Jer 23, 28 scheiden; 3. sich absondern. S. פְּרִישָׁא. *Pa.* 1. *pt. pass.* מְפָרַשׁ Ri 13, 18, *pt. pass. f.* מְפָרְשָׁא Dt 30, 11 absondern, trennen; 2. unterscheiden; 3. sich trennen; 4. sich einschiffen; 5. *inf.* פָּרָשָׁא Lv 22, 21, *ipf.* יְפָרֵישׁ Lv 27, 2 deutlich, genau angeben; 6. *pf.* פָּרֵישׁ Dt 1, 7 erklären. *Aph.* 1. *pf.* אַפְרֵישׁ Gn 30, 40 absondern, fernhalten, scheiden; 2. *ipf.* יַפְרֵישׁ Dt 28, 59 ausgezeichnet machen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְפָּרַשׁ Dt 17, 8 abgesondert sein, sich trennen; 2. *pf.* 3 *pl.* אִתְפָּרַשׁוּ Nu 1, 17 ausdrücklich genannt werden; 3. erklärt werden; 4. klar sein. *Ittaph. pf.* אִתַּפְרַשׁ Ex 29, 27 abgesondert werden.

פָּרָשׁ *h. m.* Reiter.

פָּרָשָׁא *a. m., pl. c. s.* פָּרָשׁוֹהִי Ex 14, 17 dass.

פִּרְשָׁא *a. m., c.* פְּרַשׁ Ri 3, 31, *c. s.* פִּרְשֵׁיהּ 1 S 13, 20 (MS פְּרְשֵׁיהּ) Ochsenstachel.

פִּרְשָׁא *a. m.* Unrat.

פַּרְשֶׁגְנָא *x. m., c.* פַּרְשֶׁגֶן Jos 8, 32 Praet., Dt 17, 18 (MS פַּתְשֶׁגֶן) Abschrift.

פָּרָשָׁה *h. f., pl.* פָּרָשִׁיּוֹת 1. Abschnitt; 2. wöchentliche Gesetzeslektion; 3. Verzweigung. פָּרָשַׁת דְּרָכִים Kreuzweg.

פַּרְשְׁוּנְיָא Ortsname.

פָּרְשׁוּתָא *a. m., c.* פָּרְשׁוּת Gn 38, 14 Trennung. פ׳ עֵינַיִם Gn 38, 14 Ortsname. פ׳ אוּרְחָא Ri 5, 16 (Soc 59 als Korrektur) Kreuzweg.

פַּרְשַׁע (?) *h. m.* Buchsbaum. S. אֶשְׁכְּרוֹעַ.

פָּרָשְׁתָּא *a. f.* 1. פָּרָשַׁת אוּרְחָא Koh 10, 8 Scheideweg (MS פְּרָשַׁת אֹרְחָא); 2. *pl.* פָּרְשָׁן Abschnitt, bes. wöchentliche Gesetzeslektion.

פַּרְשַׁתְּבִינָא männl. Personenname (?).

פָּרַת *h. Pi.* durchhecheln, schmähen.

פְּרַת I *a. Pa.* durchhecheln, schmähen.

פְּרַת II *a. Pa. pt.* מְפָרֵית Jes 14, 29 (MS מְפָרֵית) verwunden, beissen. *Itpe.* getrennt werden.

פְּרָת 1. Gn 2, 14 Euphrat; 2. Ortsname.

פַּרְתָּא *a. m.* Exkrement, Mist.

פֻּרְתָא *a. m., c. s.* פֻּרְתֵיהּ Ct 7, 3 (MS פְּרָתֵּיהּ) Nabel.

פָּרְתָּא *a. f.* Kuh.

פּוּרְתָא *x. f.* (πήρη) Reisesack.
פְּרוֹתִיזְמְיָא *x. f.* (προθεσμία) vorher bestimmter Tag.
פַּרְתְיָאָה *a. m., pl.* פַּרְתְיָאִין Est I 8, 15 (Est II MS פַּרְתָאִין) parthisch.
פַּרְתוּנָאָה *x. m., pl. d.* פַּרְתוּנָאֵי Est II 6, 9 Vornehmer.
פְּשַׂג s. פְּסַג.
פִּשׁוֹן s. פִּסְיוֹן.
פָּשׁוּט *h. m.* 1. gerade; 2. einfach; 3. flach; 4. nachgeboren (nicht erstgeboren), mit einfachem Erbrecht.
פְּשׁוּט *h. m.* Ausstrecken.
פְּשׁוּט *h. m.* einfacher Sinn.
פְּשׁוּטָא *a. m.* 1. einfacher Sinn, Wortsinn; 2. Mischnarepetition; 3. flaches Blech.
פְּשׁוּרָא *a. m.* lau.
פְּשׁוֹרָא *a. m.* Unebenheit (?).
פְּשׁוֹשָׁא *a. m.* eine Art Vogel.
פָּשַׁח *h.* abreissen. *Ni.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.
פְּשַׁח *a.* dass. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְפַשְּׁחִין Est II 3, 8 (MS מְפַשְּׁחִין!) dass.; 2. *pf.* פַּשַּׁח 1 S 15, 33 zerreissen. *Itpe.* 1. abgerissen werden; 2. sich spalten.
פָּשַׁט *h.* 1. ausstrecken; 2. ausziehen; 3. sich verbreiten; 4. einfach rezitieren (Psalmen, Mischna). *Pi.* 1. ausstrecken; 2. abnehmen. *Pu. pt.* ausgestreckt. *Hitp.* sich ausstrecken, sich dehnen.
פְּשַׁט *a.* 1. *pt. pass. f.* פְּשִׁיטָא Est II 5, 1 strecken, ausstrecken; 2. hinstrecken, 3. sich ausstrecken; 4. grade machen; 5. erklären; 6. einfach rezitieren.
פִּשְׁטָא *a. m.* einfacher Wortsinn.
פִּשְׁמִינָא *a. m.* ein Kraut.
פְּשִׁיחָא *a. m.* abgerissener Zweig (?).
פְּשִׁיטָא I *a. m.* 1. Est II 1, 5 grade; 2. einfach, klar.
פְּשִׁיטָא II *a. m.* eine kleine Münze.
פְּשִׁיטָה *h. f.* 1. Ausstrecken; 2. Ausziehen.
פְּשִׁיטוּת *h. f.* das (einfache) Erbrecht des nachgeborenen Sohnes.
פְּשִׁיטוּתָא *a. f.* dass.
פְּשִׁיעָה *h. f.* Verschuldung, Fahrlässigkeit.
פְּשִׁיעוּתָא *a. f.* dass.
פשיש (EchR 1, 1 Ausg. Pes.; MS D. פשישא) l. mit Ausg. Ven. פְּמִישׁ, s. פְּמִישָׁא.
פִּשְׁמִינָא s. פִּשְׁשִׁינָא.
פִּשְׁכָּא (Ex 25, 25) *a. m.* Handbreite.
פָּשַׁל *h. Hi.* 1. knoten; 2. zusammenfalten, zusammendrehen; 3. wenden, drehen; 4. zurückwerfen. *Ho. pt.* zurückgeworfen.
פָּשַׁע *h.* 1. freveln, sich vergehen; 2. treulos handeln; 3. fahrlässig sein. *Hi.* sündigen machen.
פְּשַׁע *a.* dass.
פֶּשַׁע *h. m.* Vergehung.
פִּשְׁפּוּשָׁא *h. m.* 1. Untersuchung; 2. Schlupfwinkel.
פשיפס s. פְּסֵיפָס.
פִּשְׁפֵּשׁ s. פִּשֵּׁשׁ.
פַּשְׁפֵּשׁ s. פַּשֵּׁשׁ.
פִּשְׁפָּשׁ I *h. m.* 1. Öffnung zum Durchschlüpfen; 2. Luke; 3. Nische; 4. Wanze.
פִּשְׁפֵּשׁ II *h. m.* Schmelzen.
פשפס s. פְּסַפָּס.
פִּשְׁפְּשָׁא männl. Personenname (Σπεύσιππος?).
פִּשְׁקָא s. פִּשְׁכָּא.
פִּשְׁקַנְצָא *x. m.* Rabe.
פָּשַׁר *h.* 1. schmelzen; 2. *pt.* פּוֹשֵׁר, פָּשׁוּר lau; 2. einen Vergleich eingehen. *Pi.* 1. losmachen; 2. lau machen, mildern; 3. einen Vergleich herstellen. *Ni.* 1. lau werden; 2. sich auflösen, zerfallen. *Hi.* 1. lau machen; 2. sich vergleichen. *Hitp.* sich vergleichen.
פְּשַׁר *a.* 1. *pt.* פָּשַׁר Ex 16, 21 sich auflösen, schmelzen; 2. lösen (einen Zauber); 3. *pt.* פָּשַׁר Gn 41, 15 deuten; 4. *pt.* פָּשַׁר Lv 11, 7 wiederkäuen; 5. *pt.* פָּשַׁר Ex 16, 21 sich auflösen. *Pa.* 1. losmachen; 2. be-

zahlen; 3. *pt.* מְפַשֵּׁר Gn 41, 15 deuten. *Itpa.* bezahlen.

פִּשְׁרָא *a. m.* 1. Lv 11, 7 Wiederkäuen; 2. *pl.* פּוּשְׁרֵי Est II 3, 8, פּוּשְׁרֵי Koh 2, 8 laues Wasser; *c. s.* פִּשְׁרֵיהּ Ri 7, 15 Deutung.

פָּשְׁרָא *a. m., ind.* פָּשַׁר Gn 40, 8 Traumdeuter.

פְּשָׁרָה *h. f.* Vergleich, Kompromiss.

פשרוניא s. פַּרְשׁוּנְיָא.

פְּשָׁרוּתָא *a. f.* Vergleich.

פֻּשְׁרָנָא *a. m., c.* פֻּשְׁרַן Gn 40, 8 (MS פֻּשְׁרַן) Deutung.

פִּשְׁפֵּשׁ I *h. Pilp.* schmelzen.

פִּשְׁפֵּשׁ II *h. Pilp.* untersuchen, durchsuchen.

פַּשְׁפֵּשׁ *a. Palp.* dass.

פִּשְׁתִּים *h. f. pl.* Flachs, Leinen.

פִּשְׁתְּבְנָא s. פַּרְשַׁתְבִּינָא.

פִּשְׁתָּן *a. m.* Flachs.

פִּשְׁתָּנִי *h. m.* Flachsarbeiter.

פַּת *h. m.* 1. Brot; 2. Stück.

פִּתָּא (Gn 18, 5) *a. m.* 1. Stück Brot, Laib Brot; 2. Brot.

פְּתָא *a., ipf.* יִפְתֵּי Jes 60, 5 (Soc 59 יִפְתֵּי) weit sein. *Pa.* verführen. *Aph. pf.* אַפְתֵּי Gn 26, 22 weit machen, erweitern.

פִּתָּא (Lv 19, 9) *a. m.* äusserstes Ende, Rand. S. פָּאתָא.

פְּתָאָה *a. m.* 1. *c. s.* פְּתָאֵהּ Dt 13, 17, *pl. c.* פְּתָיֵי Est II 6, 9, פְּתָן Ct 3, 2 (MS סְתָן) offener Platz; 2. Weite.

פִּתְאוֹם *h.* plötzlich.

פְּתָאוּתָא *a. f.* offener Platz.

פְּתַנָא *x. m.* Gewand.

פִּתְגָּמָא (Gn 18, 15) *x. m.* 1. Wort; 2. Sache; 3. *ind.* פִּתְגָם Dt 24, 5 etwas; 4. לְפִתְגָם דְּחֶרֶב Dt 13, 16 nach Kriegsrecht (?).

פִּתְגְּתָא Ortsname.

פָּתָה *h.* 1. zahm sein; 2. überreden. *Pi.* 1. überreden, verlocken; 2. täuschen. *Pu.* verlockt werden. *Hitp.* 1. weit werden; 2. sich überreden lassen; 3. verlockt werden; 4. anlocken.

פִּתּוּחַ *h. m.* Skulptur.

פִּתּוּחָא *a. m., c.* פִּתּוּחַ Ze 2, 14 (MS פִּיתּוּחַ!) dass.

פְּתוּחָה *h. f.* Abschnitt, der mit einer neuen Linie beginnt.

פָּתוּי *h. m.* breit, flach.

פִּתּוּי *h. m.* 1. Überredung; 2. Verführung; 3. Recht bezüglich der Verführung einer Jungfrau.

פִּתּוּלָא *a. m.* List.

פתוור (Est II 3, 3) l. mit MS פִּכְרֵיהּ, s. פְּכַר.

פָּתוֹרָא *a. m.* Traumdeuter.

פָּתוֹרָא (Ex 23, 23) *a. m.* Tisch.

פָּתוֹרָאָה *a. m.* Geldwechsler.

פתותא s. פְּתִתָּא.

פָּתַח *h.* 1. öffnen; 2. beginnen; 3. die Möglichkeit geben; 4. einen Ausweg verschaffen. *Ni.* 1. geöffnet sein; 2. sehend werden. *Pi.* 1. öffnen; 2. eingraben; 3. zum ersten Mal pflügen. *Hitp.* 1. sich öffnen; 2. graviert werden.

פְּתַח *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּפְתַּח Dt 15, 11 öffnen; 2. beginnen, einleiten; 3. einen Ausweg ergreifen; 4. einen Ausweg verschaffen. *Pa.* 1. *inf.* פַּתָּחָא Jes 42, 7 öffnen; 2. *pt. pass.* מְפַתַּח sehend. *Aph.* öffnen. *Itpe. pf.* 3 *pl. f.* אִתְפְּתַחָא Gn 7, 11 geöffnet werden. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְפַּתְּחָן Gn 3, 5 sehend werden.

פֶּתַח *h. m.* 1. Öffnung; 2. Thür; 3. weibliche Scham; 4. Ausweg; 5. Ausgangspunkt.

פִּתֵּחַ *h. m.* sehend.

פַּתָּח *h. m.* Steinmetz.

פִּתְחָא *a. m.* 1. *c. s.* פִּתְחֵהּ Ez 40, 38 (MS פְּתִיחָא) Öffnung, Thür; 2. Einleitung.

פִּתְחוֹן *h. m.* פִּתְחוֹן פֶּה Gelegenheit zum Reden, Entschuldigungsgrund.

פְּתָיָא I (Ex 3, 8) *a. m.* weit.

פְּתָיָא II *a. m.* 1. Weite. פְּתֵי רַמְשָׁא gegen Abend; 2. פְּתֵי יַרְכָא Gn 32, 33 Hüftgelenk; 3. Topf (?).

פְּתָיָא III *x. m.* Kind.

פְּתָיָא (Ex 26, 2) *a. m.* Breite.

פְּתָיוּתָא *a. f.* 1. *c.* פְּתָיוּת Gn 34, 31 Weite; 2. freier Platz.

פְּתִיחַ *h. m.* das erste Pflügen.

פְּתִיחָא *a. m.* 1. offen; 2. Ex 4, 11 sehend; 3. Eröffnung des Gerichtsverfahrens (Vorladung?).

פְּתִיחָה *h. f.* 1. Öffnen; 2. Einleitung; 3. Verschaffung eines Auswegs; 4. Gebrauch von פתח.

פְּתִיחְתָא *a. f.* Einleitung.

פְּתִיל *h. m.* 1. umwundene Schnur; 2. Umschnürung.

פְּתִילָה *h. f.* 1. Docht; 2. Stange.

פְּתִילְתָא *a. f.* Docht.

פְּתִין *h. m.* ein bautechnischer Ausdruck (Riegel in der Mauer).

פְּתִית *h. m.* Stück.

פְּתִיתָה *h. f.* Zerbrocken.

פָּתַךְ *h.* vermischen, zusammenrühren.

פְּתַךְ *a.* dass.

פִּתְכָא *a. m.* Mischung.

פִּתְכִיתָא *a. f.* Gemischtes.

פִּתְכָמְרִין (Ez 13, 18, MS פַּת כּוּמְרִין) vgl. syr. פתכא bunter Stoff (?).

פְּתַכְרָא *x. m.*, *c. s.* פְּתַכְרֵיהּ Jes 8, 21 Götzenbild.

פָּתַל *h.* 1. umwickeln; 2. verdrehen, verderben. *Pi.* umwickeln. *Pu. pt.* verdorben.

פְּתַל *a. Pa.* verdrehen, verderben.

פְּתַלְתָּל *h. m.* verdreht, verkehrt.

פְּתַלְנָא *a. m.* dass.

פְּתַלְתּוֹל *h. m.* dass.

פִּיתוֹם *x. m.* (πύθων) Bauchredner.

פתמנאי (DtJII 32, 33) l. mit MS Lips. פִּתְנַיָּא, s. פִּתְנָא.

פתן (ToaKelBabB IV 8) l. כָּתָן.

פֶּתֶן *h. m.* Otter.

פִּתְנָא (Gn 49, 17) *a. m.* dass.

פַּתּוּנָאָה *x. m.*, *pl. d.* פַּתּוּנָאֵי Est II 6, 9 (MS פַּרְתּוּנָאֵי) Vornehmer.

פּוּתְנַג *x. m.* ein Kraut (Polei?).

פִּיתָם, פִּיתוֹם *x. m.* (πίθος) grosser Krug.

פֶּתַע *h.* plötzlich.

פְּתַפּוּת *h. m.* Zerbrochenes.

פְּתַפַּת s. פָּתַת.

פָּתַק *h.* aufbrechen, losslassen. *Pi.* dass. *Ni.* losgelassen werden.

פְּתַק *a.* schleudern, werfen.

פִּתָּק *x. m.* (πιττάκιον) 1. Schreibtafel; 2. Los, Geschick.

פִּתְקָא *x. m.* dass.

פִּתְקָא (EstII 1, 8) *x. m.* Flasche, Krug.

פתקא (bChull 31ᵃ) l. פִּקְתָּא.

פָּתַר *h.* deuten. *Ni.* gedeutet werden.

פְּתַר *a.* 1. dass.; 2. erklären; 3. *pt. pass. pl.* פְּתִירֵי Abgetragenes, Lumpen. *Pa.* auflösen, erweichen.

פִּתְרָא *a. m.* 1. Deutung; 2. Erklärung.

פִּיתְרָא *x. m.* (πιθάριον) grosser Krug.

פִּתְרוֹן *h. m.* Deutung.

פִּתְרוֹנָא *a. m.* dass.

פִּתְרוֹן *x. m.* (*patera*) Schale (?).

פִּתְרְנָא *a. m.* mager.

פִּתְרְנוּתָא *a. f.* Magerkeit.

פַּתְרוֹס (Jes 11, 11) Name eines Landes.

פַּתְרוֹסָאָה *a. m.*, *pl. d.* פַּתְרוֹסָאֵי Gn 10, 14 Bewohner von Pathros.

פַּתְשֶׁגְנָא *x. m.*, *c.* פַּתְשֶׁגֶן Dt 17, 18 Abschrift.

פַּתְשֶׁגַר (Est II 7, 10, MS תִּנְיָן) *x. m.* Zweiter (nächst dem König).

פָּתַת *h.* zerbrocken. *Pilp.* zerschlagen. *Hitpalp.* sich zerschlagen.

פִּתָּא, פִּתְתָא *a. m.* 1. Stück Brot; 2. Brot.

צ

צ 1. der achtzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlenwert = 90.

צָאָה *a. m.* schmutzig.

צָאָה *h. Pi.* als Schmutz behandeln.

צאן *h. f.* Kleinvieh. צ׳ בַּרְזֶל eisernes Gut, für dessen vollen Wert der Inhaber demjenigen, der es ihm übergeben hat, haftbar bleibt.

צֶאֱצָאִים *h. m. pl.* Sprösslinge.

צָאתָא *a. f.* Schmutz, Schlechtigkeit.

צָב I *h. m.* eine Eidechsenart.

צָב II *h. m.* עֶגְלַת צָב gedeckter Wagen.

צָבָא (Lv 11, 29) *a. m.* Eidechsenart.

צָבָא *a. m., pl.* צָבִין Jes 49, 22 gedeckter Wagen.

צָבָא *h. m.* 1. Heerschar. *pl.* צְבָאוֹת als Bestandteil des Gottesnamens auch im Targum, z. B. Jer 5, 14; 2. Dienst.

צְבָא, צְבִי (Ex 2, 21) *a., ipf.* יִצְבֵּי Ex 22, 17, *pt.* צָבֵי Ru 3, 12 wollen, wünschen.

צָבָה *h.* anschwellen. *Ni.* dass. *Pi.* anschwellen machen.

צָבוּעַ *h. m.* Hyäne.

צְבוֹעִים Ortsname.

צִבּוּר *h. m.* 1. Haufen; 2. Gesamtheit. שְׁלִיחַ צ׳ der Abgeordnete der Gesamtheit (der Vorbeter); 3. Gemeinde.

צִבּוּרָא *a. m.* 1. Gesamtheit; 2. Gemeinde.

צִבּוּרָא *a. m., pl. c.* צִבּוּרֵי Koh 1, 7 Behälter.

צְבוּתָא *a. f.* Wille.

צִבְחַר *a. m.* ein wenig. S. צִיבְחַר.

צבחר (Jes 10, 25) l. צִבְחַר.

צָבַט *h.* anfassen.

צְבִי I *h. m.* Pracht, Schmuck.

צְבִי II *h. m., pl.* צְבָאִים, צְבָיִים Gazelle.

צְבִיָּה *h. f.* Gazellenweibchen.

צִבְיוֹן *h. m.* Wille, Verlangen.

צִבְיוֹנָא *a. m., c. s.* צִבְיוֹנֵיהּ Est II 3, 3 dass.

צְבִיטָה *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ׳ Henkel

צְבִיָנָא *h. m.* Wille.

צְבִיעָה I *h. f.* Färben.

צְבִיעָה II *h. f.* Anfassen. בֵּית הַצ׳ Henkel.

צְבִירָה *h. f.* Aufhäufung.

צְבִיתָא *a. f.* Schmuckgegenstand.

צְבִיתָה *h. f.* Zange.

צָבַע I *h.* färben. *pt. pass.* צָבוּעַ scheinheilig.

צָבַע II *h.* anfassen. *Hi.* die Finger vorstrecken.

צְבַע I *a.* 1. eintauchen; 2. färben; 3. benetzen. *Pa. ipf.* יְצַבַּע Lv 13, 6 eintauchen. *Itpa. ipf.* יִצְטַבַּע Lv 13, 58 eingetaucht werden.

צְבַע II *a. Pa. pf.* צַבַּע Est II 2, 7 ziehen (vom Los).

צֶבַע *h. m.* Farbe.

צַבָּע *h. m.* Färber.

צַבָּעָא *a. m.* dass. מִגְדַּל צַבָּעַיָּא Ortsname.

צִבְעָא I *a. m.* Farbe. צְבַע זְהוֹרִי Ex 25, 4 Karmesinfarbe.

צִבְעָא II *a. f.* 1. Finger; 2. Zehe.

צִבְעוֹן *h. m.* 1. Farbe; 2. farbig.

צִבְעוֹנָא *a. m., pl.* צִבְעוֹנִין Ri 5, 30 (MS צִבְעֲנִין) farbig.

צִבְעֲנָא *a. m., pl.* צִבְעֲנִין Gn 49, 11 dass.

צָבַר *h.* 1. aufhäufen, sammeln; 2. schütten. *Ni. Ho.* gesammelt werden.

צְבַר *a., pf.* 3 *pl.* צְבַרוּ 2 S 20, 15 aufhäufen, aufschütten.

צִבֻּר *h. m.* Haufe.

ציבריא (Pes. Rabb. 16) l. בִּרְבְּרַיָּא.

צָבַת *h.* verbinden, sich gesellen.

צְבַת *a.* sich gesellen. *Pa.* 1. darreichen; 2. bereiten. *Itpa.* sich gesellen.

צֶבֶת I *h. m.* 1. Schwade; 2. Gebund, Bündel.

צְבַת II *h. f.* Zange.
צְבְתָא I *a. m.* Verbindung, Gesellschaft.
צְבְתָא II (צִבְתָּא?) *a. f., pl. c. s.* צִיבְתָהָא Ex 37, 23 Zange.
צְבְתָא III *a. f.* Schmücken.
צְבְתָא IV s. צִיבְתָא.
צַד *h. m.* 1. *pl.* צִדִּים, צְדָדִין Seite. מִן הַצַּד *a.* vom Geringsten; *b.* indirekt; 2. Art. כְּאֵי זֶה צַד, כֵּיצַד auf welche Weise? לִצְדָדִין auf die eine oder die andere Weise; 3. Umstand.
צְדָא I s. צְדִי.
צְדָא II *a.* 1. lauern; 2. fangen. *Itpe.* gefangen werden.
צְדָא III *a. Aph. Itpa.* spotten.
צָדַד *h. Pi.* nach der Seite richten. *Ni.* entfernt werden. *Pu. pt.* seitwärts gewandt.
צְדַד I *a. Pa.* sich nach der Seite richten. *Aph.* dass.
צְדַד II *a.* den Blick heften.
צִדְדָא *a. m.* Seite.
צְדָדִין s. צַד.
צָדָה I *h.* auflauern. *Pi.* dass.
צָדָה II *h.* 1. zerstören; 2. bange sein.
צָדוֹק männl. Personenname.
צִדּוּק *h. m.* Anerkennung als gerecht.
צְדוּקָא Ortsname.
צְדוּקָה *h. f.* Sadduzäerin.
צְדוּקִי *h. m.* Sadduzäer.
צְדוּתָא *a. f.,* 1. *ind.* צְדוּ Jer 9, 10 Soc 59 Verödung, Verheerung; 2. *ind.* צְדוּ Dt 28, 37 Entsetzen; 3. Besorgnis.
צְדוּתָא s. צִידוּתָא.
צָדִי Buchstabenname.
צְדִי *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* צְדִיאַת Lv 26, 34 verödet, verheert sein; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִצְדּוֹן Lv 26, 32 sich entsetzen; 3. bange sein. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* צַדִּיאוּ Nu 21, 30 verheeren; 2. in Schrecken setzen. *Aph.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אַצְדֵּי Lv 26, 31 (MS אַצְדֵּי) verheeren; 2. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אַצְדִּינָךְ Mi 6, 13 (Merx) in Schrecken setzen. *Itpe.* 1. *inf.* אִצְטְדָאָה Jer 2, 12 verheert werden, zerstört werden; 2. sich entsetzen.
צַדְיָא *a. m.* 1. *f.* צַדְיָא Gn 1, 2 öde; 2. eine Eidechsenart; 3. eine Heuschreckenart.
צדיא (GnJII 10, 9) l. mit MS Paris. צַיְדָא.
צְדִירָא (2 K 9, 30) *a. m.* Augenschminke.
צְדִיָּה *h. f.* Gebrauch von צדה.
צְדִיוּתָא, צַדְיוּתָא (Jer 48, 18) *a. f., c. s.* צַדְיוּתֵיהּ Jes 49, 19 Verheerung.
צַדִּיק *h. m., f.* צַדֶּקֶת 1. gerecht; 2. fromm.
צַדִּיקָא *a. m., pl. d.* צַדִּיקַיָּא Gn 49, 11, Ct 7, 13 dass.
צֶדַע *h. m.* 1. Schläfe; 2. Schläfehaar.
צִדְעָא *a. m., c. s.* צִדְעֵיהּ Ri 4, 21 dass.
צָדַק *h.* gerecht sein, als gerecht erklärt werden. *Pi.* 1. für gerecht erklären, als gerecht anerkennen, freisprechen; 2. milde handeln (nicht nach strengem Recht). *Pu.* gerecht sein. *Hi.* 1. für gerecht erklären; 2. gerecht machen; 3. milde behandeln. *Ho.* mit Recht bestimmt sein. *Hitp.* sich rechtfertigen.
צְדַק *a.* 1. gerecht sein; 2. *inf.* מִצְדַּק Koh 7, 22 Ausg. Ven. 1525 als gerecht anerkennen. *Aph.* Recht verschaffen.
צֶדֶק *h. m.* 1. Gerechtigkeit; 2. Recht; 3. der Planet Jupiter.
צִדְקָא *a. m.* Gerechtigkeit, Frömmigkeit.
צְדָקָה *h. f.* 1. Milde, Barmherzigkeit; 2. Mildthätigkeit, Almosen.
צִדְקוּתָא *a. f., ind.* צִדְקוּ Koh 2, 21 Gerechtigkeit, Frömmigkeit.
צַדְקָן *h. m., f.* צַדְקָנִית fromm, mildthätig.
צִדְקְתָא *a. f.* 1. *ind.* צִדְקָא Jer 23, 5 Gerechtigkeit, Frömmigkeit; 2. *d.* צִדְקְתָא Gn 18, 19, Koh 5, 9 Mildthätigkeit, Almosen.
צַדְרָא *x. m.* ein Stoff von grobem Gewebe.

צְדְרוִיָא *a. m.* Verkäufer von grobem Stoff.
צְדְרִיתָא *x. f.* ein Stück groben Stoffes.
צְהָא s. צְהִי.
צָהַב *h.* 1. glänzen; 2. rot sein; 3. zornig sein; 4. zanken. *Hi.* 1. glänzen; 2. sich erzürnen, heftig klagen. *Ho. pt.* glänzend.
צְהַב *a., pt. pass.* צְהִיב zankend. *Aph.* 1. *pt. f.* מַצְהֲבָא 1 S 1, 6 erzürnen; 2. zanken.
צָהוֹב *h. m.* 1. glänzend; 2. hellrot; 3. zänkisch.
צְהוּב *h. m.* 1. Glänzen; 2. Röte.
צְהוֹנָא (Dt 32, 10) *a. m.* Durst, Dürre.
צְהוֹרָא (?) *a. m.* Glanz.
צְהוּתָא (Dt 28, 48) *a. f.* Durst, Dürre.
צְהִי (Ex 17, 3) *a.* dürsten. *Aph.* dürsten lassen.
צַהְיָא *a. m.* 1. Durst; 2. Dürre.
צְהִיבָה *h. f.* Zorn.
צָהַל I *h. Hi.* 1. glänzen; 2. erleuchten.
צָהַל II *h. Pi.* wiehern.
צְהַל I *a.* glänzen.
צְהַל II *a.* jauchzen.
צָהֳלָה *h. f.* 1. Jauchzen; 2. Wiehern.
צָהַר *h. Hi.* glänzend machen.
צְהַר *a.* klar sein.
צַהֲרָא *a. m.* heller Fleck.
צִהֲרָא *a. m.* Oel (?).
צָהֳרַיִם *h. m. du.* Mittag.
צְוָא I *a.* verdorren. *Pa.* dürr machen.
צְוָא II *a. Pa.* schreien.
צוֹאָה *h. f.* Schmutz.
צְוָאָה (Ez 39, 15 de Lag.) *a. m.* Denkmal.
צַוָּאָה *h. f.* 1. Anordnung; 2. (später) Testament.
צוֹאִי *h. m.* schmutzig.
צַוָּאר *h. m.* Hals.
צַוְּארָא *a. m., ind.* צַוָּאר Jes 10, 32 Soc 59 Hals. S. צַוְרָא.
צובה (jEr 22[c]) l. חֲצוּבָה.
צוֹבַע *h. m.* Farbe.

צוּד *h.* 1. jagen; 2. fangen. *Ni.* gefangen werden.
צוּד *a.* 1. *pf.* צָד Gn 27, 33, *ipf.* יְצוּד Lv 17, 13 jagen; 2. fischen; 3. nachstellen; 4. erreichen. *Pa.* dass. *Itpe.* אִתְּצִיד, אִתְּצַד 1. gefangen werden; 2. *pf.* 3 *f.* אִתְּצֵדַת Jer 50, 24 (MS אִיתְּצְדַת) nachgestellt werden.
צוּדְנִיתָא *a. f.* Trauermahl.
צָוָה *h. Pi.* 1. anordnen, befehlen; 2. beauftragen. *Pu. pt.* befohlen. *Hitp.* anbefohlen werden.
צִוּוּי *h. m.* 1. Befehl; 2. Gebrauch von צוה.
צָוַח *h.* 1. schreien; 2. sich beschweren. *Pi.* dass. *Hi.* schreien lassen.
צְוַח *a.* 1. Gn 27, 34 dass.; 2. einladen; 3. nennen. *Pa. pt. pl.* מְצַוְּחִין Ex 5, 8 (MS מְצַוְחִין) dass. *Aph.* 1. *pt. f.* מַצְוְחָא 2 K 4, 1 dass.; 2. schreien machen.
צְוָחָה *h. f.* Schrei, Ruf.
צְוָחְתָא (Ex 12, 30) *a. f., ind.* צְוָחָא Gn 27, 34 Geschrei.
צוֹי *h. m.* schmutzig.
צוּם *h.* fasten.
צוּם *a., pf.* צָם 2 S 12, 16 dass. *Pa.* dass.
צוֹם *h. m., pl.* צוֹמוֹת Fasten, Fasttag.
צוֹמָא (Jo 2, 12) *a. m., pl.* צוֹמִין, צוֹמַן dass. צ׳ רַבָּא Versöhnungstag.
צומות (jPea 16[a]) l. צְמוּת, s. צְמוּתָא.
צוֹמֶת *h. m.* Knotenpunkt.
צוֹנֵן *h. m.* kalt.
צוֹנְנָא *a. m.* dass.
צוֹעָה *h. f.* Schale, Schüssel.
צוֹעֵר *h. m.* Knabe.
צוּף *h.* 1. obenauf fliessen; 2. zerfliessen; 3. schwimmen. *Hi.* darüberhinfliessen lassen; 2. überschwemmen; 3. fortschwemmen.
צוּף *a. Itpa. pt. f.* מִצְטַיְּפָא NuJII 21, 20 l. mit MS Paris. מִצְטַפְיָא, s. צְפָא.
צוֹפֶה *h. m.* Seher.
צוֹפָה *h. f., pl.* צוֹפִים Flocke (?).

צוֹפִים 1. Ortsname; 2. s. צָפָה I.

צוץ I *h. Pi.* mit Quasten (Schaufäden) versehen. *Pu.* mit Quasten versehen sein. *Hi.* 1. erblühen; 2. aufblühen lassen. *Ho.* hervorgebracht werden.

צוץ II *h. Hi.* blicken, hinschauen.

צוץ III *h. Pi.* piepen.

צוץ I *a. Aph.* 1. sprossen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּצִיץ Koh 12, 5 (MS תֵּיצִיץ) hervorragen.

צוץ II *a. Aph.* hinschauen.

צוץ III *a. Pa.* 1. piepen; 2. zischen.

צִוְצֵי *h.* piepen.

צַוְצֵי *a.* dass.

צוֹצִיָנָא *a. m.* mit Haarschopf versehen.

צוֹצִיתָא *a. f.* 1. Strahl; 2. Haarlocke; 3. Schwanz.

צוֹצֶלֶת *h. f., pl.* צוֹצָלִין Ringeltaube.

צוֹצַלְתָּא *a. f.* dass.

צוק I *h.* giessen.

צוק II *h. Hi.* ängstigen.

צוק *a.* sich ängsten. *Aph.* sich grämen.

צוֹק *h. m.* 1. Schlucht, Abgrund; 2. Name einer Örtlichkeit.

צוֹקְתָא *a. f.* Drangsal.

צור I *h. m.* 1. Felsen; 2. Bezeichnung Gottes.

צור II *h. m.* Palmbast (?).

צור I *h.* wickeln.

צור II *h.* 1. bilden, formen; 2. malen, sticken. *Pa.* sticken. *Pu.* gestickt werden.

צור I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוּר Dt 14, 25 einwickeln, zusammenwickeln; 2. *ipf.* 2 *sg.* תְּצוּר Dt 2, 19 belagern. *Pa.* falten.

צור II *a.* 1. *pf.* צָר Ex 32, 4 formen, bilden; 2. malen. *Pa.* 1. *pt. pass. pl.* מְצַיְרִין Ex 25, 38 mit Bildwerk versehen, sticken; 2. malen. *Itpe. Itpa.* geformt werden.

צוֹר Stadtname (Tyrus).

צוּרָא *a. m.* Palmbast (?).

צַוְרָא (Gn 45, 14), צַוְּרָא *a. m.* Hals.

צוֹרָאָה *a. m., ind.* צוֹרַי 1 K 7, 14 (Soc 59 צוֹרִי) aus Tyrus.

צוֹרְבָא *a. m.* Angesengter (Beiname junger Gelehrter)?

צוּרָה *h. f.* 1. Form, Aussehen; 2. Gestalt; 3. Bild; 4. Ansehen.

צוֹרִי *h. m.* aus Tyrus.

צוֹרֶךְ *h. m.* 1. Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Coitus; 4. Nötiges.

צורוניתא (bSabb 136ᵃ) l. צוֹדְנִיתָא.

צוֹרָן Ortsname.

צַוְרָנָא *a. m.* Haufen.

צוֹרֵף *h. m.* Löter, Schmied.

צוּרְתָא *a. f.* 1. *c.* צוּרַת Ex 26, 1 Form, Gestalt; 2. Bild; 3. Figur.

צָוַת *h.* sich verbinden. *Hitp.* verbunden sein.

צות *h. Hi.* hören. *Pal.* herumhören (?).

צות *a., pt. pl.* צָיְתִין Ct 8, 13 1. hören; 2. gehorchen. *Pa.* gehorchen machen (?). *Aph.* 1. *pf.* אַצֵּית Dt 1, 45 hören; 2. *pf.* אַצֵּית Nu 13, 30 hören machen.

צְוָתָא *a. m.* Gesellschaft.

צַוְתָּנִית *h. f.* Horcherin.

צַח *h. m.* 1. hell; 2. Klarheit.

צְחָא s. צְחִי.

צַחְוָנָא (Dt 8, 15) *a. m.* Dürre.

צְחוֹק *h. m.* Lachen.

צָחוֹר *h. m.* weiss, hell.

צָחוּתָא (Ex 17, 3, MS צָהוּתָא) *a. f.* Durst, Dürre.

צָחַח I *h. Pilp.* 1. glätten; 2. polieren; 3. hell sein; 4. klar reden.

צָחַח II *h. Pilp.* zerschneiden.

צְחַח *a., pt. pass. pl.* צְחִיחִין Ct 5, 14 glänzen. *Palp. imp. pl.* צַחְצַחוּ Jer 46, 4 polieren.

צְחִי (Ex 17, 3, Ri 15, 18, MS stets צְהִי) dürsten. *Aph. ipf.* 1 *sg. c. s.* אַצְחֵינוּן Jes 48, 21 (MS אַצְהֵינוּן) dürsten lassen.

צַחְיָא (Jer 48, 18, MS צְדִיוּתָא) *a. m.* Dürre.

צְחִיוּתָא *a. f.* Durst.

צַחֲנָה *h. f.* 1. Stinkendes; 2. ein Gericht von kleinen Fischen.

צַחֲנְתָא *a. f.* 1. *c. s.* צַחֲנַתְהוֹן Ez 23, 20 Stinkendes; 2. Gericht aus kleinen Fischen.

צַחְצוּחַ *h. m.* 1. Glanz; 2. Glänzendes; 3. Tropfen.

צַחְצוּחָא *a. m.* 1. *c.* צַחְצוּחַ Na 3, 3 Glanz; 2. glänzend.

צַחְצוּחִית *h. f.* Tropfen.

צַחְצַח s. צָחַח.

צַחְצְחָא *a. m., pl. f.* צַחְצְחָן Jes 32, 4 deutlich, klar.

צָחַק *h. Pi.* scherzen, heiter sein.

צְחַק *a.* dass.

צְטָמָא *x. m.* (στόμωμα) Stahl.

צְטָרָא *a. m.* Seite.

צִיאֲתָא *a. f.* Schmutz.

צִיב *h. m.* Faser.

צִיבָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ästchen, Zweig.

צִיבְחַד (Ru 2, 7, MS צִיב חַד) *a. m.* ein wenig.

צִיבְחַר l. צִיבְחַד.

צִיבְתָא *a. f.* Zweig, Ästchen.

צַיִד *h. m.* Unterhalt.

צִיד *a.* bei. לְצִיד Ex 19, 15 zu, bei.

צַיָּד *h. m.* 1. Jäger; 2. Fischer; 3. Vogelsteller.

צַיָּדָא *a. m., pl.* צַיָּדִין Jes 33, 21 dass.

צֵידָא *a. m.* 1. *c. s.* צֵידֵיהּ Gn 27, 30 Jagd; 2. Gn 27, 3 Jagdbeute, Wildpret; 3. Nachstellen.

צידא. צידיהון (LvJI 11, 11) l. mit MS צִירֵיהוֹן, s. צִירָא I.

צֵידָה I *h. f.* Jagen, Fangen.

צֵידָה II *h. f.* Reisekost.

צִידוֹן Ortsname.

צִידוֹנָאָה *a. m., pl. d.* צִידוֹנָאֵי Dt 3, 9 aus Sidon.

צִידוֹנִי *h. m.* dass.

צֵידוּתָא *a. f.* Speise.

צַיְדָן Ortsname.

צַיְדָנָאָה *a. m.* aus Zajdan.

צַיְדָנִי *h. m.* Fänger, Schmeichler.

צַיְדָתָא Ortsname.

צִיּוּן *h. m.* 1. Kenntlichmachen (der Grabstätten); 2. Grabmal; 3. Merkmal.

צִיּוּנָא (2 K 23, 17) *a. m.* dass.

צִיּוּר *h. m.* Bildwerk.

צִיּוּרָא *a. m.* 1. Malerei, Bildwerk; 2. *ind.* צִיּוּר Ex 27, 16 (MS צִיָּר) Stickerei; 3. *pl.* צִיּוּרִין Ri 5, 10 mit Stickerei verzierter Stoff.

ציח. כצ׳ (Jes 18, 4 Ar., MS פְּצִיחַ), l. פְּצִיחַ.

צִיחִין *h. m.* Gericht aus kleinen Fischen (?), vgl. צַחֲנָה.

צִיל *a.* klar sein. *Itpe.* klar werden.

צִילָא *a. m.* klar.

צִילוּתָא *a. f.* Klarheit.

צַיְמָנִית *h. f.* Fasterin.

צִיֵּן *h. Pi.* 1. kenntlich machen; 2. auszeichnen. *Pu. pt.* 1. kenntlich gemacht; 2. ausgezeichnet. *Hitp.* sich auszeichnen.

צַיֵּן *a. Pa.* kenntlich machen.

צִינוֹק *h. m.* Gebund.

צִינוֹקָא (Jer 29, 26) *a. m.* Halseisen.

צִיפָּה s. צוּפָּה.

צִיץ *h. m.* 1. Blume; 2. Stirnblech des Hohenpriesters; 3. Troddel; 4. Faser.

צִיצָא I *a. m.* 1. Ex 28, 36 Stirnblech des Hohenpriesters; 2. Platte; 3. Est II 1, 2 (nicht MS) ein Edelstein; 4. *pl.* צִיצִין Lv 11, 9 Flosse; 5. Flügel (?); 6. *pl.* ציצין NuJI 24, 24 (MS ציען), l. סִיעָן, s. סִיעָתָא.

צִיצָא (Lv 11, 16) II *a. m.* eine Raubvogelart.

צִיצָה *h. f.* 1. Blüte; 2. Schaufädenquaste.

צִיצֵי *a. m.* Piepen.

צִיצִית *h. f., pl.* צִיצִיּוֹת 1. Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִיצִיתָא *a. f.* 1. *c.* צִיצִית Ct 5, 2 (MS צִיצַת) Haarlocke; 2. Schaufädenquaste.

צִיקָן *h. m. pl.* Zuthat (zu Speisen).
צַיְקָן *h. m.* geizig.
צִיר Ortsname.
צִיר I *h. m.* Wehen (der Gebärenden).
צִיר II *h. m.* Saft.
צִיר III *h. m.* Thürzapfen.
צִיר IV *h. m.* Bote.
צַיָּר *h. m.* 1. Künstler; 2. Maler; 3. Sticker.
צַיָּרָא *a. m., ind.* צַיָּר Ex 26, 36 Sticker.
צִירָא I *a. m.* Saft.
צִירָא II *a. m.* 1. *pl. c. s.* צִירוֹהִי Ex 26, 19 Zapfen; 2. Thürzapfen.
צִיְרָא *a. m.* 1. Dt 28, 53 Bedrängnis; 2. Dt 20, 19 Einengung, Belagerung.
ציירא (LvJI 11, 17) l. צַדְיָא?
צֵירוּף *h. m.* 1. Vereinen; 2. Läuterung.
צִירָן *h. m., f.* צִירָנִית triefend.
צִירָנָא *a. m.* dass.
צִירְתָא I *a. f.* Angst.
צִירְתָא II *a. f.* Thürzapfen.
צֵית *a.* לְצֵית Ex 9, 8, עַל צֵית Ex 9, 22 gegen hin. עַד צֵית Gn 11, 4 bis zu.
צַיְתָא *a. m.* Hören.
צַיְתָנִית *h. f.* Horcherin.
צַיְתוֹרָא (EchR 1, 5 MS) *x. m.* (σαθρός) hinfällig.
צֵל *h. m.* Schatten.
צִלָּא *a. m.* dass.
צְלָא I *a.* 1. neigen; 2. abweichen; 3. *pt. pl.* צָלַן Ho 9, 8 auslegen (von Schlingen). *Pa. imp.* צַלִּי Nu 21, 7 beten. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּצְלֵי Dt 24, 17 neigen, beugen; 2. entfernen. *Itpe. ipf.* יִצְטְלֵי Jes 40, 20 wanken.
צְלָא II *a.* rösten.
צַלָּא *a. m.* Fell.
צַלָּאָה *a. m., pl. d.* צוּלָאֵי Mi 1, 5 (MS צַלָּאֵי) l. צַלָּאֵי (?) Lederhändler.
צָלַב *h.* henken, kreuzigen. *Ni.* gehenkt werden.
צְלַב, צְלִיב *a., pf.* 1 *pl.* צְלִיבְנָן Est II 8, 13, *ipf.* יִצְלוֹב Gn 40, 19 dass. *Itpe. pf.* אִצְטְלִיב Dt 21, 24 gehenkt werden.

צַלְבְּתָא (צַלְבְּרָא?) *a. m.* Aal.
צְלָה *h. f.* Schatten.
צָלָה *h.* rösten. *Ni.* geröstet werden.
צָלְהַב *h., pt. pass.* מְצֻלְהָב glänzend.
צַלְהֵב *a.* 1. glühen; 2. erglühen machen, anzünden. *pt. pass.* מְצַלְהַב Ez 1, 7 glühend, feuerrot.
צַלְהוֹבָא *a. m., c.* צַלְהוֹב Na 3, 3 Flamme.
צְלוּב *h. m.* Pfahl, Kreuz.
צְלוּבָא *a. m.* Gehenkter.
צְלוּחָא *a. m.* Stück.
צְלוֹחִית *h. f.* Flasche.
צְלוֹחִיתָא *a. f., ind.* צְלוֹחִית Ex 16, 33 dass.
צָלוּל *h. m.* klar.
צְלוּלִיבָא *a. m.* Ricinus.
צְלוּתָא s. צִילוּתָא.
צְלוֹתָא *a. f., pl.* צְלָוָן (צְלוֹתִין) 1. *ind.* צְלוֹ Gn 18, 22, *c. s.* צְלוֹתִי Dt 10, 10 Gebet; 2. *ind.* צְלוֹ Gn 14, 22 Schwur, Gelübde.
צָלַח *h.* Erfolg haben. *Hi.* 1. dass.; 2. gelingen; 3. gelingen lassen. *Ho.* gedeihen.
צְלַח *a.* 1. spalten; 2. *ipf.* יִצְלַח Jos 1, 7, Jer 23, 5 (MS an beiden Stellen יַצְלַח) Erfolg haben. *Pa. pf.* צַלַּח Gn 22, 3 spalten. *Aph.* 1. *pt.* מַצְלַח Gn 39, 2 Erfolg haben; 2. gelingen, gedeihen; 3. *pf.* אַצְלַח Gn 24, 21 gelingen lassen.
צִלְחָא *a. m.* Stück.
צִלְחִתָא *a. f.* einseitiger Kopfschmerz, Migräne.
צְלִי *h. m.* geröstetes Fleisch.
צְלִיבָא (Dt 21, 23) *a. m.* Schandpfahl, Kreuz.
צְלִיבָה *h. f.* Henken, Kreuzigen.
צְלִיבְתָא *a. f., c.* צְלִיבַת Thr 5, 13 (MS צְלִיבַת) dass.
צְלִיָּה *h. f.* Rösten.
צָלִיל *h. m.* leer.
צְלִילָא *a. m.* 1. klar; 2. leer.
צְלָיָן *a. f. pl.* 1. eine Art Datteln (viell. zu lesen צֵילִין); 2. Est II 5, 1 Ausg. Dav., l. צְלָוָן, s. צְלוֹתָא.

צְלִינִית *h. f.* Beterin.
צָלַל I *h.* versinken. *Hitp.* dass.
צָלַל II *h.* 1. klar sein; 2. sich klären. *pt. pass.* צָלוּל klar. *Ni.* klar werden. *Pi.* 1. klar machen, klären; 2. klar werden.
צָלַל III *h. Hi.* Schatten werfen.
צָלַל IV *h. Pilp.* klirren, klatschen.
צְלַל I *a.* klar werden.
צְלַל II *a.* 1. *ipf.* 3 *pl. f.* יִצְּלָן 1 S 3, 11 gellen; 2. *pf.* 3 *pl. f.* צְלָא Hb 3, 16 Soc 59 zusammenschlagen. *Palp.* dass.
צְלַלְפּוֹנִית weiblicher Personenname (vgl. צְלְפּוֹנִי).
צַלֵּם *a. Pa.* mit Bildwerk versehen.
צֶלֶם *h. m.* 1. Ebenbild; 2. Statue; 3. Götzenbild.
צַלְמָא *a. m.* 1. *c.* צְלֵם Gn 1, 27, צִילַם Dt 4, 25, *pl. c. s.* צַלְמֵיהוֹן Dt 7, 5 dass.; 2. jKil 30[d] l. צַנְמָא.
צַלְמוֹן, צַלְמוֹנָה Ortsname.
צַלְמוֹנִית *h. f.* ein Einzelner (eigentl. Figürchen).
צַלְמָוֶת *h. f.* 1. Finsternis; 2. Hölle.
צַלְמָנָא *a. m., pl. d.* צַלְמָנַיָּא Gn 31, 19 Götzenbild.
צָלַע *h.* hinken, straucheln. *Pi.* dass.
צֶלַע *h. m.* Straucheln, Fall.
צֵלָע I, צַלְעָה *h. f., pl.* צְלָעוֹת 1. Rippe; 2. Seitengemach.
צֵלָע II (Jos 18, 28, MS צֶלַע) Ortsname.
צַלְעָה *a. m.* Lederhändler.
צָלַף *h. Hi.* zum Schlag ausholen.
צְלַף *a. Aph.* dass.
צָלָף *h. m.* Kaperstrauch (*Capparis spinosa*).
צַלְפּוֹנִי Ortsname.
צַלְפְּחָא s. צְלַבְחָא.
צַלְצוֹל *h. m.* 1. Binde, Band (Riemen?); 2. schmaler Gürtel.
צַלְצוֹלָא *a. m.* dass.
צֶלְצַל *h. m.* Pauke, Becken.
צִלְצָל *h. m.* Lederdecke (?).
צִלְצְלָא *a. m.* 1. *pl.* צִלְצְלִין 1 S 10, 5, צִלְצְלָן Pauke, Becken; 2. s. צוּצַלְתָּא.
צְלַק *a.* spalten. *Itpe.* gespalten werden.
צַלֶּקֶת *h. f.* Narbe (Vertiefung).
צַלְקְתָא *a. f.* dass.
צַלְתָּא (bBech 21[b]) Ortsname (?).
צָמֵא *h.* dürsten. *Hi.* verdürsten lassen.
צְמָא I *a.* abschneiden. *Pa.* dass.
צְמָא II *a. Pa.* erhören.
צָמֵא *h. m.* durstig.
צָמָא *h. m.* Durst.
צִמְאָה *h. f.* dass.
צִמָּאוֹן *h. m.* dass.
צָמַד *h.* 1. anschirren; 2. anordnen. *Ni.* verbunden werden.
צְמַד *a.* 1. zusammenhalten; 2. *pf.* 2 *pl.* צְמַדְתּוּן Ez 34, 4 Soc 59 verbinden; 3. *pt. pass. pl.* צְמִידִין 1 K 19, 19 anschirren; 4. ordnen; 5. gewöhnen. *Itpe.* wiederhergestellt werden.
צֶמֶד *h. m.* 1. Joch; 2. Gespann.
צִמְדָּא *a. m.* dass.
צִמּוּחָא *a. m.* 1. *c.* צִמּוּחַ Am 7, 1 Sprossen; 2. *ind.* צִמּוּחַ Jes 40, 31 Spross.
צִמּוּק *h. m.* Rosine.
צִמּוּקָא *a. m., pl.* צִמּוּקִין Na 3, 12 dass.
צִמּוּתָא *a. m.* 1. Einberufung; 2. Versammlung.
צָמַח *h.* sprossen. *Ni. Pi.* dass. *Hi.* 1. dass.; 2. sprossen lassen, hervorbringen.
צְמַח (Gn 2, 5) *a.* dass. *Pa.* 1. *inf.* צַמָּחָא Ri 16, 22 dass.; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תְּצַמַּח Dt 29, 22 sprossen lassen. *Aph.* 1. *pf.* אַצְמַח Ex 10, 5 sprossen; 2. *pf.* אַצְמַח Gn 2, 9 sprossen lassen.
צָמַח, צָמֻחַ *h. m.* mit kleinen Ohren versehen (?).
צֶמַח *h. m.* 1. Spross; 2. Blase, Bläschen (am Körper); 3. Name des Messias; 4. כְּפַר צ׳ Ortsname.
צִמְחָא *a. m.* 1. *c. s.* צִמְחָהּ Gn 19, 25 Spross; 2. Bläschen; 3. *pl.* צִמְחִין Samenzwiebeln.

צִמְחוֹן *h. m., pl.* צִמְחוֹנִין, צִמְחוֹנוֹת Spross, Schoss.

צִמְחוֹנָא *a. m.* dass.

צִמְיָא *a. m.* צ׳ קַיְטָא Bezeichnung einer frühreifen Fruchtart.

צָמִיד *h. m.* 1. Zubindung (eines Gefässes), Deckel; 2. Schaar; 3. gewöhnt; 4. Armband.

צְמִידָא *a. m.* gewöhnt.

צְמִירְתָא *a. f.* 1. Blasenstein; 2. hitzig.

צְמִית *h. m.* Verfall.

צְמִיתָא *a. f.* Hören.

צֶמֶל *h. m.* Geschlechtsreife.

צָמַם *h. Hi.* zusammenbinden. *Pilp.* 1. drängen, drücken; 2. genau bestimmen; 3. knapp bemessen.

צְמַם *a. Palp.* 1. drängen; 2. verschleiern. *Itpalp.* 1. knapp bemessen sein; 2. verschleiert sein.

צָמֵם, צֻמָּם *h. m.* mit schwammigen Ohren behaftet.

צָמַע *h. m.* mit herabhängenden Ohren behaftet.

צִמְצְמִי weibl. Personenname.

צָמַק *h.* zusammenschrumpfen. *Pi.* 1. zusammenschrumpfen lassen; 2. einkochen. *Pu. Hitp.* zusammenschrumpfen.

צְמַק *a.* zusammenschrumpfen. *Pa.* einkochen.

צֶמֶר *h. m.* Wolle. צ׳ גֶּפֶן Baumwolle.

צַמָּר *h. m.* Wollhändler.

צְמַר *a. Pa.* erhitzen. *Pealal* צְמַרְמַר Schauer empfinden.

צִמְרָא *a. m.* Hitze, Erhitzung, Fieber.

צִמְרָאָה *a. m., pl. d.* צִמְרָאֵי Gn 10, 18 Zamräer.

צִמְרִי *h. m.* dass.

צְמַרְמוּרָא *a. m.* Fieberschauer.

צְמַרְמוֹרֶת *h. f.* dass.

צָמַת *h.* 1. zusammenziehen; 2. sich zusammenziehen, gequetscht sein. *Pi.* sammeln, versammeln. *Pu. pt.* 1. zurückhaltend, züchtig; 2. verbündet, versammelt.

צְמַת *a.* zusammenziehen. *Pa.* versammeln. *Itpa.* sich versammeln.

צַנָּא I *a. m.* Korb.

צַנָּא II (1 S 14, 4, MS שִׁנָּא) *a. m.* Fels.

צַנַּבְרָאָה *a. m.* aus Zinnabraj.

צַנַּבְרִי Ortsname.

צִנָּה I *h. f.* 1. Fels; 2. *pl.* צִנִּים eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צִנָּה II *h. f.* 1. Kälte; 2. *pl.* צִנִּים Eisscholle.

צִנָּה III *h. f.* Schild.

צְנוֹן *h. m.* eine Rettigart mit runder Frucht.

צָנוּעַ *h. m.* züchtig, fromm.

צִנּוֹר *h. m., pl.* צִנּוֹרוֹת 1. Rinne, Rohr; 2. Zapfenloch (in der Thürschwelle); 3. weibl. Scham; 4. Wasserstrahl. Speichel; 5. Haken.

צִנּוֹרָא *a. m.* 1. *pl. c.* צִנּוֹרֵי Koh 1, 7 (MS צִבּוּרֵי) Rinne, Kanal; 2. Zapfenloch; 3. Speichel; 4. Haken.

צִנּוֹרִית *h. f.* Haken.

צִנּוֹרִיתָא *a. f.* Gabel.

צִנּוֹרְתָא *a. f., pl. d.* צִנּוֹרְיָתָא Nu 14, 14 dass.

צְנִינָא *a. m.* 1. unfruchtbar; 2. kalt.

צְנִיעָא *a. m., ind.* צְנִיעַ Mi 6, 8 züchtig, demütig, fromm.

צְנִיעוּת *h. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Bescheidenheit; 3. Verborgenes.

צְנִיעוּתָא *a. f.* 1. Züchtigkeit; 2. Verbergung.

צְנִיפָא (Est II 1, 3, MS צְנוּפָא) *a. m.* 1. Schrei (eines Vogels); 2. wiehernd.

צִנִּית I *h. f.* Korb.

צִנִּית II *h. f.* Verhärtung (am Fuss).

צִנִּיתָא *a. f.* eine Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צָנַם *h., pt. pass.* צָנוּם hart.

צֶנֶם *h. m.* Fels.

צִנְמָא *a. m.* dass.

צָנַן *h.* 1. kalt werden, kalt sein; 2. geschlechtliche Erregung verlieren. *pt.*

צוֹנֵן kalt. *pl.* **צוֹנִין** kaltes Wasser. *Ni.* geschlechtliche Erregung verlieren. *Pi.* 1. kalt machen, abkühlen; 2. den Geschlechtstrieb nehmen. *Pu.* *Hitp.* abgekühlt werden, kalt werden.

צְנַן *a.* dass. *Itpe.* kalt sein.

צנגא (bNas 22b) l. **צַנְפָּא**.

צָנַע *h.* verwahren. *Pi.* zurückhalten. *Hi.* 1. dass.; 2. verborgen halten. *Ho. pt.* wohlverwahrt, sauber.

צְנַע *a., pt. pass.* **צְנִיעָא** 1. verwahrt; 2. *pl. f.* **צְנִיעָן** Ru 4, 1 züchtig, demütig; 3. heimlich. *Pa.* sich verbergen heissen. *Aph. ipf.* 2 *sg. c. s.* **תַּצְנְעִנּוּן** Nu 17, 19 verwahren. *Itpe. pf.* **אִצְטְנַע** Ct 8, 2 (MS **אִצְטְנַע**) 1. verwahrt werden; 2. sich verbergen.

צִנְעָא *a. m.* Verborgenheit. **בְּצִנְעָא** Koh 12, 13 heimlich.

צְנִעָה *h. f.* dass. **בְּצ'** heimlich.

צָנַף *h.* wiehern.

צְנַף *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* **יְצַנְפוּן** Jes 13, 22 (MS **יְנַצְפוּן**) schreien (von verschiedenen Tieren).

צִנְפָּא *a. m.* 1. (Jes 17, 6, MS **צִנְּפָּא**) Wipfel; 2. *pl.* **צִנְפַּן** Zipfel.

צִנְתָא I *a. f.* Kälte.

צִנְתָא II *a. f.* Baumart mit hartem Holz (Steinpalme?).

צִנְתְּרָא *a. m., pl.* **צִנְתְּרִין** Est II 1, 2 Röhre.

צְעָא *a. f., pl.* **צְעִין** Schüssel.

צְעָא. *pt. pl.* **צְעַי** (Spr 3, 20) l. **רָסוּ**, s. **רְסַס**.

צָעַד *h.* schreiten. *Hi.* schreiten lassen.

צְעִידָה *h. f.* Schritt.

צָעִיר *h. m.* 1. gering; 2. jung.

צַעֲצוּעִים *h. m. pl. (bibl.)* Bildwerk.

צָעַק *h.* schreien, klagen. *pt.* **צוֹעֵק** Ankläger. *Ni.* angeklagt werden. *pt.* **נִצְעָק** Angeklagter.

צְעַק, **צְעִיק** *a., pf.* 3 *pl.* **צְעִיקוּ** Ri 4, 3 schreien.

צְעָקָה *h. f.* Anklage.

צָעַר *h., pt.* **צוֹעֵר** klein, gering. *Pi.* quälen. *Hi.* als gering betrachten. *Ho.* als gering betrachtet werden. *Hitp.* 1. sich grämen; 2. sich quälen.

צְעַר *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* **תְּצַעַר** Est II 2, 5 geringschätzen, beschimpfen; 2. *pt.* **מְצַעַר** Koh 7, 19 Ausg. Ven. 1525 quälen. *Itpa.* 1. *ipf.* **יִצְטַעַר** Koh 10, 9 sich grämen, sich betrüben; 2. gequält werden.

צַעַר *h. m.* 1. Schmerz; 2. **צ' בַּעֲלֵי חַיִּים** Tierquälerei; 3. Mühsal; 4. Schmerzensgeld.

צַעֲרָא *a. m.* 1. *ind.* **צְעַר** Gn 3, 16 Schmerz; 2. Schande.

צַעֲרוּתָא *a. f.* Betrübnis.

צְפָא *a. Itp.* ausschauen.

צַפָּא *a. m.* Reihe.

צִפָּא *a. m.* Überzug.

צָפַד *h.* zusammenziehen.

צִפְדְּנָא, **צִפְדּוּנָא** *a. m.* eine Krankheit.

צָפָה I *h.* 1. ausschauen, schauen. *pt.* **צוֹפֶה** Seher; 2. voraussehen. *Pi.* hoffen, erwarten.

צָפָה II *h. Pi.* überziehen. *Pu. pt.* überzogen.

צְפָה *h. f.* dünne Platte, Blech (?).

צִפּוּתָא *a. m., c.* **צִפּוּת** Ez 25, 6 Übermut.

צִפּוּי *h. m.* Überzug.

צָפוֹן *h. m.* Norden.

צְפוֹן. **בַּעַל צ'** (Nu 33, 7) Ortsname.

צִפּוּנָא (Ex 26, 20) *a. m.* Norden.

צְפוֹנִי *h. m.* nördlich.

צִפּוֹר *h. m.* 1. Vogel; 2. s. **צְפַר**.

צִפּוֹרָא s. **צִפְּרָא**.

צִפּוֹרָאָה *a. m.* aus Zippori.

צִפּוֹרִי I, **צִפּוֹרִין** Ortsname.

צִפּוֹרִי II *h. m.* aus Zippori.

צפורי (bBer 8a) vgl. **פְּסוּרִי**.

צִפּוֹרֶן *h. m. f.* 1. Fingernagel; 2. Grabeisen; 3. eine Spezerei (Teufelsklaue).

צִפּוֹרְנִי *h. m.* aus Zippori.

צִפּוֹרֶת *h. f.* **צ' כְּרָמִים** eine Heuschreckenart.

צִפּוֹרְתָא *a. f.* Nachtigall (?).
צְפַחַת *h. f.* ?
צפידנא s. צִפְדְּנָא.
צַפִּיחִית s. צַפַּחַת.
צְפִיָּה *h. f.* Abfliessen.
צְפִירָא (Lv 16, 9) I *a. m.* Ziegenbock.
צְפִירָא II *a. m.* Geflecht (s. aber סְפִירָא).
צְפִירָה *h. f.* 1. Rundung, geflochtener Rand; 2. Umweg (?).
צְפִירְתָא *a. f.* Ziege.
צְפִיתָא *a. f.* Leuchter.
צָפוֹן *x. m.* (σάπων) Seife.
צָפַן *h.* verbergen. *Hi.* offenbaren (?).
צָפַן *x.* (vgl. σάπων) *Hi.* einseifen.
צָפְנַת weibl. Personenname.
צִפְעוֹן *h. m.* giftige Schlange.
צָפַף I *h.*, *pt. pass.* צָפוּף gedrängt. *Pilp.* sich drängen. *Hitpalp.* dass.
צָפַף II *h. Pilp.* zwitschern.
צְפַף I *a. Palp. pt. pass.* selten. *Itpalp.* 1. sich drängen; 2. knapp haben.
צְפַף II *a. Palp.* zwitschern.
צַפְצָפָה *h. f.* eine Weidenart.
צְפַר I *a.* pfeifen.
צְפַר II *a.* flechten.
צֶפֶר *h. m.* Rand. צ׳ נֶפֶשׁ Zwerchfell (?).
צַפְרָא (Gn 19, 27) *a. m.* Morgen.
צַפְרָא I *a. m.* Pfiff.
צַפְרָא II *a. m.* 1. Geflecht; 2. Rundung.
צִפְּרָא *a. m.*, *ind.* צִפַּר Dt 4, 17 Vogel.
צְפַרְדֵּעַ *h. m.* Frosch.
צַפְרִירָא *a. m.* 1. Morgenzeit; 2. *pl.* צַפְרִירֵי Ct 4, 6 (MS נַפְרִירֵי) Morgendämon.
צִפַּרְתָּא *a. f.* 1. kleiner Vogel; 2. Nachtigall (?).
צְפַת Ortsname.
צַפְּתָא *a. f.*, *ind.* צַפָּא Jer 31, 11 Kummer.
צִפְּתָא *a. f.* Decke, Matte.
צוּקְרָא s. כְּצוּקְרָא.
צוֹקְרַיָא Ortsname.
צַר I *h. m.* Feind.
צַר II *h. m.* 1. eng. צ׳ עַיִן missgünstig; 2. Angst.
צְרָא *a. m.* Zweig.

צְרָא (Est II 4, 1, MS עֲדָא) *a.* 1. zerreissen; 2. spalten. *Pa.* dass. *Itpe.* zerrissen werden, zerrissen sein.
צְרַב I *a.* verbinden. *Pa.* dass.
צְרַב II *a. Pa. inf.* צָרְבָא Jes 6, 13 anbrennen, versengen.
צָרֶבֶת *h. f.* 1. Brandnarbe; 2. Vertiefung.
צַרְדָּא *a. m.* 1. eine Vogelart; 2. l. צִדְדָא.
צַרְדָּה *h. f.* 1. Schnipsen (mit den Fingern); 2. Betäubung (?).
צָרוֹב *h. m.* Goldschmied.
צָרָה I *h. f.* Nebenfrau.
צָרָה II *h. f.* Not, Leiden.
צְרוֹךְ s. צָרְכָא.
צְרוֹר *h. m.* 1. Knoten; 2. Beutel; *pl.* צְרוֹרוֹת Kiesel.
צְרוּרְיָה Ortsname.
צָרַח *h.* schreien.
צְרַח *a.* dass. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִצְטָרְחָן Nu 24, 24 l. יִסְתַּחְרָן (?), s. סְחַר.
צָרְחָא *a. m.* Unruhe.
צֳרִי *h. m.* ein wohlriechendes Harz.
צְרִיָא *a. m.* Höhlung, Spalt.
צָרִיד *h. m.* ungemischt, trocken.
צְרִידָא *a. m.* 1. dass.; 2. l. צְדִידָא.
צְרֵידָה Ortsname.
צְרִיחָא *a. m.*, *c.* צְרִיחַ Ri 9, 46 Warte (?).
צָרִיךְ *h. m.* 1. nötig, erforderlich; 2. benötigt, erfordernd.
צְרִיכָא *a. m.* 1. *ind.* צְרִיךְ Gn 16, 12 dass.; 2. fraglich (der Klarstellung bedürftig).
צְרִיכוּתָא *a. f.* Mangel.
צָרִיף I *h. m.* Alaun.
צָרִיף II *h. m.* Geflecht (als Zelt). גְּנוֹת צְרִיפִין Ortsname.
צְרִיפָא *a. m.* 1. dass.; 2. Ortsname.
צְרִיפְתָא (Jer 2, 22, MS בּוֹרִיתָא) *a. f.* Alaun.
צְרִירָא *a. m.* 1. Bündel; 2. 2 K 9, 30 l. mit MS צְדִידָא.
צָרַךְ *h.* 1. nötig haben; 2. genötigt sein. *Ni.* dass. *Hi.* für benötigt erklären, verpflichten. *Ho.* 1. genötigt

sein, bedürfen; 2. als nötig befunden werden.

צְרַךְ *a.* 1. nötig haben, bedürfen; 2. genötigt sein, müssen. *Aph.* für benötigt erklären, verpflichten. *Itpe. ipf.* 2 *sg. f.* תִּצְטָרְכִין Jes 60, 19 1. genötigt sein; 2. nötig haben.

צָרְכָא *a. m.* 1. *c.* צוֹרֶךְ Koh 2, 5, *pl. c. s.* צָרְכָךְ Dt 2, 7 Bedürfnis; 2. Notdurft; 3. Notwendiges, Nötiges; 4. *ind.* צְרוֹךְ Dt 32, 17 Wert, Nutzen.

צָרַם *h.* 1. abreissen; 2. reissen.

צָרַע *h. Hitp.* aussätzig werden.

צְרַע *a. Itp.* dass.

צִרְעָה *h. f., pl.* צְרָעִים, צִרְעִיּוֹת Horniss.

צָרַעַת *h. f.* Aussatz.

צַרַעְתָּא, צָרַעְתָּא *a. f.* dass.

צָרַף *h.* 1. läutern; 2. löten. *Pi.* 1. läutern; 2. vereinigen; 3. festigen; 4. Kleingeld in Grossgeld wechseln. *Hitp.* vereinigt werden, verbunden werden.

צְרַף *a.* 1. *pt.* צָרִיף Jer 9, 6 läutern; 2. vereinigen. *Pa.* 1. *pt.* מְצָרֵיף Ma 3, 3 läutern; 2. vereinigen. *Itpa.* 1. vereinigt werden; 2. sich verbinden.

צַרְפָא *a. m.* Schmelztiegel.

צַרְפָא *x.* Name eines Gottes (Σεράπις).

צָרְפִית *h. f.* aus Zarphat.

צָרְפַת (Ob 20) Ortsname.

צַרְצוּר *h. m.* 1. Krug, Flasche; 2. eine Heuschreckenart.

צַרְצוּרָא *a. m.* eine Vogelart.

צַרְצְרָא *a. m.* 1. dass.; 2. Grille.

צָרַר *h.* 1. einwickeln; 2. zusammenwickeln; 3. binden, zusammenbinden. *Ni.* zusammengepresst sein.

צְרַר *a.* 1. *pt. pass.* צְרִיר Ex 12, 34 einwickeln; 2. *pf.* צַר Ex 32, 4 pressen. *Pa. pt. pass. pl.* מְצָרְרִין Jos 9, 4 zusammenbinden.

צְרָרָא *a. m.* 1. *c.* צְרָר Gn 42, 35 Bündel, Beutel; 2. Geld; 3. Stein.

צְרֵרָיָה Ortsname.

צָרְתָא *a. f.* Nebenfrau.

צַתְרָא *x. m.* (σαθρός) hinfällig.

צירתא (DtJI 28, 22) l. mit MS צִירְתָא.

צַתְרִיתָא, צַתְרָה *a. f.* Saturei.

צְתַת *a. Pa.* anzünden (?).

ק

ק 1. der neunzehnte Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen 100; 3. als Präfix (= קָא) קָתָנֵי er lehrt. קָאמַר er sagt.

קָא (Est II 5, 1, nicht im MS) = קָאִים, s. קוּם.

קָאֵי (Est II 8, 15, MS קָאֵיי) = קָאִים, s. קוּם.

קאידי. נכיח ק׳ (bBabB 68ᵇ) l. נִגְהֲקָיְדוּ, s. נִגְהֲקָא.

קָאַת *h. f.* Pelikan.

קָאתָא (Lv 11, 18, MS קָתָא) *a. f.* dass.

קַב *h. m.* 1. ein Hohlmass. *du.* קַבַּיִם Doppelkab; 2. eine Holzkappe für amputierte Beine.

קַבָּא (2 K 6, 25) *a. m.* dass.

קַבָּאָה (?) *a. m.* dass.

קֵבָה *h. f.* 1. der faltige Magen der Wiederkäuer; 2. Labmagen.

קֻבָּה *h. f.* 1. Wölbung; 2. Zelt; 3. Bordell.

קָבָה *h. Pi.* mit Holzkappe versehen (ein amputiertes Bein).

קִבּוּל *h. m.* 1. Annehmen, Aufnehmen; 2. Auffangen.

קִבּוּלָא *a. m.* dass.

קַבּוֹלֶת *h. f.* Übernahme.

קְבוּסִי s. קְפוּסִי.

קִבּוּץ *h. m.* 1. Versammeln; 2. Angesammeltes.

קִבּוּרָא *a. m.* 1. Knäuel; 2. Blütenknäuel der Palme; 3. s. קְבַר.

קְבוּרָה *h. f.* Begräbnis.

קַבּוּרָאָה *a. m.* Totengräber.

קְבוֹרֶת *h. f.* Erhöhung (am Arm).

קְבוּרְתָּא (Gn 35, 20) *a. f.* Begräbnis.

קוּבְטִי *x. f.* (κοπτή), *pl.* קוּבְטִיּוֹת ein gewürztes Gebäck.

קוּבִיטוֹן, קוּבִיטִין *x. m.* (ἀκκούβιτον) Sopha.

קִבּוֹטִין *x. m.* (κιβώτιον) Kasten.

קְבוּטַל, קְבוּטַר männl. Personenname (*Capitolius*?).

קוּבְטָרָא *x. m.* (κιβωτάριος) Kistenmacher.

קוּבְטִירָה *x. f.* Geflecht, Seil.

קְבָיָא *a. m.* ein Hohlgefäss.

קוּבְיָא *x. f.* (κυβεία) Würfelspiel.

קֳבֵיל (Gn 28, 17) *a.* vor, gegenüber. לָקֳבֵיל Ex 28, 27, *c. s.* לְקָבְלָךְ Gn 33, 12, מִקֳּבֵיל (l. כְּלָקֳבֵיל), כָּל קֳבֵיל Lv 5, 8 dass. כָּל קֳבֵיל דְּ dementsprechend, wie.

קְבִילְתָּא *a. f., c. s.* קְבִילְתֵיהּ Ex 22, 22 Klage, Anklage.

קוּבְיוּסְטוּס *x. m.* (κυβευτής) Würfelspieler.

קוּבְיוּסְטִיסָא *x. m.* dass.

קְבִיעָא *a. m.* Bestimmung, Festsetzung.

קְבִיעוּתָא *a. f.* dass.

קְבִיצָה *h. f.* Sammeln.

קָבַל *h.* klagen, sich beklagen. *Pi.* 1. empfangen, erhalten; 2. annehmen; 3. auf sich nehmen. *Pu. pt.* beliebt. *Hi.* (auch mit פָּנִים) Höflichkeit erweisen, besuchen. *Hitp.* 1. angenommen werden; 2. aufgefangen werden; 3. empfangen.

קְבַל I *a.* 1. *ipf.* יִקְבַּל Ex 22, 22 klagen, sich beklagen; 2. (mit אַפִּין) höflich behandeln, besuchen. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַבֵּיל Lv 20, 17 erhalten, empfangen; 2. aufnehmen; 3. *pf.* 2 *sg.* קַבֵּילְתָּא Gn 3, 17 annehmen, willig aufnehmen; 4. übernehmen; 5. klagen. *Itpa. pf.* אִתְקַבַּל Dt 33, 21 aufgenommen werden, angenommen werden. *Istaf.* entgegenkommen.

קְבַל II *a., ipf.* יִקְבַּל Jes 13, 10 finster werden. *Aph. pt.* מַקְבֵּיל Am 5, 8 (MS מַקְבִּיל) verfinstern.

קֳבֵל *h.* gegenüber, widerspenstig.

קֳבֵל *a.* s. קֳבֵיל.

קִבְלָא (Gn 15, 17) *a. m., ind.* קְבַל Ex 10, 22 Dunkelheit, Finsternis.

קִבְלָא *a. m.* 1. *ind.* קְבַל Koh 5, 15 Auffassen; 2. Gegenmittel.

קַבָּלָה *h. f.* 1. Auffangen; 2. Empfangen; 3. Empfangenes, Überlieferung; 4. Propheten und Hagiographen; 5. (später) Geheimlehre, Mystik.

קַבָּלוּתָא *a. f.* Annahme.

קבלי l. קִבְלִי.

קְבוּלִין, קבילין l. קִבְלִין.

קוּבליים (jJom 39[d]) l. קוּבְלָיִם.

קַבְּלָן *h. m.* 1. Übernehmer (einer Verpflichtung); 2. Empfänger; 3. Hehler.

קַבְּלָנָא *a. m.* 1. Übernehmer (von Gütern); 2. Überlieferer.

קַבְלָנָא *a. m.* Entgegennahme (Beantwortung).

קַבְּלָנוּת *h. f.* 1. Übernahme (einer Verpflichtung); 2. Annahme (einer Arbeit).

קַבָּלַת s. קְבוֹלֶת.

קַבַּלְתָּא *a. f., c.* קְבָלַת Koh 5, 15 (MS קְבַל) Aufnehmen, Fassen.

קִבְנָאָה *a. m.* Umwallung (?). Vgl. אֲקוּנְבָּאָה.

קְבַס *x.* (vgl. κοτταβίζω) *Pa.* Erbrechen erregen.

קבסי l. קְפוּסִי.

קוּבִיסִין? (jTaan 68[a]) männl. Personenname.

קיבוסת. לו ק׳ (jSanh 30[b]) l. לוקיבוסת (?) *x. m.* (λογοκλέπτης) Plagiator.

קָבַע I *h.* festsetzen. *pt. pass.* **קָבוּעַ** 1. feststehend; 2. fest bestimmt; 3. am Ort haftend. *Ni.* 1. bestimmt werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* befestigen. *Pu. pt.* besetzt.

קָבַע II *h.* berauben.

קְבַע I *a.* 1. *ipf.* 2 *m. sg. c. s.* **תִּקְבְּעִנּוּן** Dt 6, 9 befestigen; 2. festsetzen. *Pa. pt. pass. pl.* **מְקַבְּעִין** Est II 8, 15 besetzen. *Itpe.* eingesetzt werden.

קְבַע II *a.* berauben.

קֶבַע *h. m.* 1. Festsetzung; 2. Festgesetztes.

קִבְעָא s. **קוּבְעָא**.

קִבְעָא *a. m.* 1. Festsetzung; 2. Stellung, Platz.

קִבְעֲתָא *a. f.* dass.

קָבַץ *h. Pi.* sammeln. *Ni. Hitp.* versammelt sein.

קֶבֶץ *h. m.* Zusammenfügung.

קִיבָר *x. m.* (κιβαρός) 1. grobes Mehl; 2. daraus gebackenes Brot.

קָבַר *h.* 1. begraben; 2. verwahren. *Ni.* begraben werden. *Pi.* begraben.

קְבַר I *a.* 1. *pt. pass.* **קְבִיר** Dt 33, 21 begraben. *Pa.* 1. *pt. pl.* **מְקַבְּרִין** Nu 33, 4 begraben. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* **אִתְקְבֵרַת** Gn 35, 8 begraben werden.

קְבַר II *a.* anschwellen.

קֶבֶר *h. m., pl.* **קְבָרִים**, **קְבָרוֹת** Grab.

קִבְרָא (Nu 19, 18) *a. m.* dass. **בַּת קִבְרַיָּא** ein Vogel.

קְבַרְיָא, **קְבַרִיאֵל** Flussname.

קַבְּרִין *h. m.* Name eines Vogels (?).

קַבַּרְנִיט *x. m.* 1. (κυβερνήτης) Steuermann; 2. bSot 13ᵃ l. **פַּלְטוֹרִין** (?).

קַבַּרְנִיטָא *x. m.* dass.

קֻבְּתָא (Nu 25, 8) *a. f., pl.* **קֻבֵּי** 1. Gewölbe; 2. Bordell; 3. Zelt.

קְבוּתִין s. **קְבוּטִין**.

קָדַד *h.* schneiden, ausschneiden. *Pi.* 1. durchschneiden; 2. eindringen. *Ni.* ausgeschnitten sein.

קְדַד *a.* dass.

קִדָּה (Ez 27, 19) *h. f.* 1. Mutterzimmt (*Laurus Cassia*); 2. **ק׳ לְבָנָה** Costus (?).

קַדּוֹחָא *a. m.* Durchlöcherer (von Perlen).

קִדּוּמָא *a. m.* 1. Gn 25, 6 Osten; 2. *ind.* **קִדּוּם** Gn 41, 6 Ostwind; 3. Morgen.

קָדוֹשׁ (EstII 5, 1) *h. m.* heilig. **הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא** Gottesbezeichnung.

קִדּוּשׁ *h. m.* 1. Heiligung; 2. Benediktion zur Weihe eines Tages; 3. auch *pl.* Trauung. *pl.* Name eines talmud. Traktats; 4. Ankündigung (von Neumond oder Jobeljahr); 5. priesterliche Waschung von Händen und Füssen; 6. Bereitung des Reinigungswassers (durch Einschütten der Asche von der roten Kuh).

קִדּוּשָׁא *a. m.* 1. Benediktion zur Weihe eines Tages; 2. Trauung; 3. *ind.* **קִדּוּשׁ** Ex 40, 30 priesterliche Waschung von Händen und Füssen; 4. Recitieren von Bibelstellen mit **קדש**.

קְדוּשָׁה s. **קְדֻשָּׁה**.

קָדַח *h.* 1. bohren, durchbohren; 2. sich entzünden. *Hi.* 1. durchlöchern; 2. anbrennen lassen; 3. **הִקְדִּיחַ תַּבְשִׁילוֹ** (seine Speise anbrennen lassen) spöttischer Ausdruck für heidnisches Opfer.

קְדַח *a.* 1. durchbohren, durchlöchern; 2. sich entzünden; 3. aufsprossen. *Aph.* durchgraben.

קֶדַח *h. m.* Entzündung.

קִדְחָא *a. m.* dass.

קַדַּחְתָּא (Dt 28, 22) *a. f.* Fieber.

קַדְיָא (Lv 11, 17) *a. m.* eine Vogelart.

קְדִידָה *h. f.* Ausschneiden.

קְדִיחוּתָא, **קְדִיחְתָּא** *a. f.* Entzündung.

קָדִים *h. m.* Ostwind.

קְדִימָה *h. f.* Vorangehendes.

קְנִיקוֹס l. **קוֹדִייקוֹס**.

קְדִירָה s. **קְדֵרָה**.

קְדִירְתָּא s. **קִדְרָא**.

קַדִּישָׁא *a. m.* 1. *ind.* **קַדִּישׁ** Lv 11, 44 heilig; 2. Name eines Gebets.

קְדָלָא *a. m., ind.* קְדָל Ex 23, 27 Nacken.

קָדַם *h.* 1. vorangehen; 2. früher thun. *Pi.* zuvorkommen. *Hi.* 1. dass.; 2. im voraus thun. *Ho. pt.* früher.

קְדַם *a.* (mit אַפִּין) besuchen. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl. c. s.* קַדְּמוּנִי 2 S 22, 6 (Soc 59 קְדָמוּנִי) entgegentreten. *inf. c.* לְקַדָּמוּת Ex 19, 17 entgegen; 2. vorangehen; 3. *ipf.* 2 *pl.* תְּקַדְּמוּן Gn 19, 2 (MS תַּקְדְּמוּן) früh thun. *Aph.* 1. *pf.* 3 *pl.* אַקְדִּימוּ Gn 26, 31 früh thun; 2. zuvorkommen; 3. aufsuchen.

קֶדֶם *h. m.* Vorzeit.

קודם (SchirR 6, 4) l. קִירוּס.

קֳדָם (Gn 29, 26) *a., c. s.* קֳדָמַי Gn 30, 30 vor. מִן קֳדָם Gn 27, 30 von vor. לִקְדָם Ex 24, 2 vor hin. קֳדָם דְּ Gn 13, 10 (MS קֳדָם *c. inf.*) מִן קֳדָם דְּ ehe. מִן קֳדָם דְּ Ex 19, 18 dementsprechend, dass.

קַדְמָא *a. m.* 1. *ind.* קְדָם Jes 23, 7 Vorzeit; 2. *pl.* קַדְמִין *a.* Gn 1, 1 Anfang, Vorzeit. מִלְּקַדְמִין Gn 3, 15 ehedem.; *b.* vorhergehende Zeit. מֵאֶתְמָלֵי וּמִדְּקַדְמוֹהִי Gn 31, 2 (MS קַמּוֹהִי) gestern und vorgestern; *c.* Ostseite. מִלְּקַדְמִין Gn 3, 24 östlich.

קַדְמָאָה *a. m.* 1. Gn 25, 25, *ind.* קַדְמַאי Ex 12, 2 erster. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Nu 10, 13 zuerst; 2. vorderer. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Gn 11, 2 östlich; 3. *pl. d.* קַדְמָאֵי Lv 26, 45 (MS ohne Vocalisation) früherer. *f. d.* בְּקַדְמֵיתָא Gn 13, 4 ehemals.

קַדְמוֹנָאָה *a. m.* alter. *pl. d.* קַדְמוֹנָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קַדְמוֹנִי *h. m.* uranfänglicher, alter.

קַדָּמוּת s. קְדַם.

קַדְמוּת (Gn 33, 2, Lv 5, 8) *a.* zuerst.

קַדְמוּתָא *a. f.* 1. erstes Mal; 2. früherer Zustand.

קַדְמְתָא *a. f.* 1. Morgen; 2. מִן קַדְמַת דְּנָא Koh 1, 9, מִלְּקַדְמַת דְּנָא Ez 38, 17 Soc 59 ehedem.

קְדַן s. קְדָה.

קדיקה l. לְקַדִּיקָה, s. לְקָמִיקָא.

קָדְקֹד *h. m.* 1. Scheitel; 2. höchste Stelle.

קָדְקְדָא *a. m.* dass.

קָדַר I *h. Hi.* sich verfinstern.

קָדַר II *h.* s. קְדַד.

קְדַר I *a.* finster werden. *pt. pass.* geschwärzt. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְקַדְּרוּ Ct 1, 5 schwarz werden.

קְדַר II *a.* s. קְדַד.

קְדֵר *h. m.* 1. Kochtopf; 2. Unterleib.

קַדָּר *h. m.* Topfhändler.

קִדְרָא (Nu 11, 8) *a. m.* Kochtopf.

קְדֵרָה *h. f.* 1. Kochtopf; 2. Schädel.

קדריה. ק׳ פרסקיה (jKil 28[c]) l. קְרִיוּפְּרַסְקָה.

קְדָרִיוּנְטֵס *x. m.* (κοδράντης) eine Münze (= 2 λεπτά).

קַדְרִינוֹן *x. m.* (κέδρινον) aus Cedernholz.

קְדְרוֹס (Gn 6, 15) *x. m.* Ceder (Kiefer?).

קְדִירְתָא (Ct 1, 6, MS קְדִירְתָא) *a. f.* schwarz.

קָדַשׁ *h.* heilig sein. *Pi.* 1. heiligen, weihen; 2. den Monat ankündigen; 3. trauen; 4. verheiraten; 5. verboten machen; 6. Hände und Füsse waschen (v. d. Priestern); 7. das Reinigungswasser bereiten. *Pu. pt.* 1. getraut; 2. geweiht. *Hi.* weihen. *Ho. pt.* geweiht. *Hitp.* 1. geheiligt werden; 2. verboten werden.

קְדַשׁ *a. Pa.* 1. *pf. c. s.* קַדְּשֵׁיהּ Ex 20, 11 heiligen, für heilig erklären, heilig halten; 2. trauen, eine Frau nehmen; 3. *pt. pl.* מְקַדְּשִׁין Ex 40, 30 Hände und Füsse waschen (v. d. Priestern); 4. die Weihebenediktion sprechen; 5. den Monat ankündigen. *Aph. ipf.* יַקְדִּישׁ Lv 27, 14 weihen. *Itpa.* 1. *ipf.* יִתְקַדַּשׁ Ex 29, 21 geheiligt werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִתְקַדְּשׁוּן Ex 19, 22 sich heiligen; 3. sich trauen lassen.

קֹדֶשׁ *h. m.* 1. Heiligkeit. כְּתָבֵי הַקֹּדֶשׁ 1. Hagiographen; 2. Heiliges. קָדָשִׁים קַלִּים Heiliges niederen Grades. קֹדֶשׁ קָדָשִׁים Hochheiliges.

קֻדְשָׁא *a. m.* 1. Heiligkeit. לְבוּשֵׁי קֻדְשָׁא Ex 28, 2 heilige Kleider; 2. Heiligtum. קוֹדֶשׁ קֻדְשַׁיָּא Ex 26, 33 Allerheiligstes; 3. קֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא Est II 5, 1 Gottesbezeichnung.

קְדָשָׁא *a. m.* 1. Gn 24, 22 Ohrring; 2. Name eines Fisches.

קְדֻשָּׁה *h. f.* 1. Heiligkeit; 2. Heiligung; 3. Name der dritten Benediktion des Achtzehngebets; 4. Weihebenediktion.

קְדָשִׁין Ortsname.

קְדִשְׁתָּא *a. f., c.* קְדוּשַּׁת Lv 21, 9 Heiligkeit.

קְהָא I *a.* 1. *pf.* 3 *pl. f.* קְהָאָה 1 K 14, 4 (MS קְמָה) stumpf werden; 2. erschlaffen; 3. Menstruum haben; 4. herb sein.

קְהָא (?) II *a. Aph.* versammeln.

קָהָה I *h.* 1. stumpf werden; 2. sich ekeln. *Pi.* verwerfen. *Hi.* stumpf machen. *Hitp.* stumpf werden.

קָהָה (?) II *h. Hitp.* sich vereinigen.

קֵהֶה *h. m.* 1. erschlafft; 2. dunkel.

קְהָיְתָא (?) *a. f.* Versammlung.

קָהַל *h. Hi.* versammeln. *Hitp.* sich versammeln.

קָהָל *h. m.* Gemeinde.

קְהָלָא (Nu 20, 4) *a. m.* dass.

קְהִלָּה *h. f.* 1. dass.; 2. Versammlung.

קַהֲרְמָנָא *x. m.* Vorgesetzter.

קוּ. *ipf.* 2 *sg. f.* (v. קום) תֵּיקוּ (תְּקוּ) es bleibt stehen. 1 *pl.* נֵיקוּ (נְקוּ) wir stehen.

קַו *h. m.* Zone, Schicht.

קְוָא, קְוָא *a. m., pl.* קְוִין Jes 59, 5 Faden.

קוֹא s. קִיא.

קְוָא *a.* 1. *Aph.* versammeln; 2. s. קְהָא.

קַוָּאָה *a. m.* Fadenmacher, Spinner.

קוּבִּיסִין s. unter קב'.

קוֹבְעָא *a. m., pl.* כּוֹבְעִין Ex 28, 40 helmähnliche Kopfbedeckung.

קוּבְעָיָא Ortsname.

קוֹבְעֲתָא *a. f.* Befestigung (?).

קוּד *h. m.* Holzgefäss.

קוּדָא *a. m.* dass.

קוֹדֶם *h.* ק' לְ vor. ק' שֶׁ ehe.

קוֹדֶשׁ s. קֹדֶשׁ.

קָוָה I *h.* sammeln. *Hi.* 1. dass.; 2. als Tauchbad benützen.

קָוָה II *h. Pi.* hoffen.

קְוָהָא *a. m.* Herbes.

קִוּוּי I *h. m.* Ansammlung.

קִוּוּי II *h. m.* Hoffnung.

קְוִית männl. Personenname.

קְוָתָא *a. m., pl.* קְוָתִין Sac 1, 8 (MS קְוָתִין) eine Farbe von Pferden.

קוּמָא *a. m.* Herde.

קוֹמִית *h. f.* ein Mass.

קוֹטֶן *h. m.* 1. Kindheit; 2. der Kleinste.

קוֹל *h. m., pl.* קוֹלוֹת 1. Stimme; 2. Schall. בַּת קוֹל 1. Widerhall; 2. Gottesstimme.

קוֹלָן *h. m.* lärmend.

קוּלָא (Am 3, 5) *a. m.* Falle, Klappnetz.

קוֹלָב *h. m.* 1. Axt; 2. Haken.

קום *h. Pa.* 1. bestätigen; 2. erfüllen. *Hitp.* 1. bestätigt werden; 2. bestehen; 3. sich erfüllen.

קום *a., pf.* קָם Ex 20, 18 stehen. *pt. pass.* קִים *a.* feststehend, gewiss; *b.* zukommend; 2. *pf.* קָם Gn 22, 3 aufstehen; 3. *ipf.* 3 *pl.* יְקוּמוּן Nu 30, 12 bestehen bleiben; 4. abgestanden werden. *Pa.* 1. *pf.* קַיֵּים Nu 30, 15 bestätigen; 2. Dt 32, 8 feststellen; 3. *inf.* קַיָּמָא Dt 8, 18 erfüllen; 4. *inf.* קַיָּמָא Gn 6, 19 erhalten; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּקַיֵּים Dt 6, 13 schwören; 6. *pf.* קַיֵּים Gn 50, 5 schwören lassen; 7. Gn 28, 30 geloben. *Aph.* 1. *pf.* אֲקִים Ex 40, 18, אוֹקִים aufstellen, hinstellen; 2. *ipf.* 1 *sg.* אֲקִים Dt 18, 18 einsetzen; 3. aufrechterhalten. *Pal. ipf.* 3 *pl.* יְקוֹמְמוּן Jes 61, 4 (MS יְקָמְמוּן) aufrichten.

Itpa. 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיַּם Gn 19, 20 erhalten bleiben, leben bleiben; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקַיַּם Gn 26, 28 bestätigt werden; 3. *pt.* מִתְקַיַּם Nu 23, 19 sich erfüllen. *Ittaph. pf.* אִתְּקָם Ex 40, 17, אִתּוּקַם aufgestellt werden.

קום *h. m.* Molke.

קוּמָא *a. m.* dass.

קוֹמָה *h. f.* 1. Statur; 2. Manneslänge.

קוּמַנִיתָא *a. f.* Schimmel (am Brot).

קוֹמֶץ *h. m.* 1. eine Hand voll; 2. soviel mit den Mittelfingern gefasst werden kann.

קוּמְתָא (Est II 1, 3) *a. f., ind.* קוּמָא Jes 10, 33 Statur.

קוֹנָח, קוֹנָם, קוֹנָס absichtliche Veränderungen von קָרְבָּן.

קוּנִיתָא *a. f.* ein Kraut.

קוּנָמָא absichtl. Veränderung v. קָרְבָּן.

קוּנְעָה *h. f.* Bezeichnung der Gattin (eigentl. ein Kleidungsstück der Frauen?).

קוֹס *h. m.* Becher.

קוֹסָא s. קַסְּסָא.

קְוֵיסְטוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.

קוֹסִי. ק׳ פרפיראן (EchR 2, 22) l. קוֹסִימְרְפִירִין.

קוֹסֵם *h. m.* Wahrsager.

קַסְרָא *x. m.* (καυσάριος) gebrechlich.

קוֹסֶת *h. f.* Wölbung (?).

קוּעָא *a. m.* Kehle.

קוּעָאָה *a. m., pl. d.* קוּעָאֵי Ez 23, 23 eine Völkerschaft.

קוּעַד. *ipf.* 3 *pl.* נקועדון (Spr 10, 30) l. נֶעֶמְרוּן, s. עֲמַר.

קוֹף I Buchstabenname.

קוֹף II *h. m.* Affe.

קוֹפָא *a. m., pl.* קוֹפִין 1 K 10, 22 dass.

קוּפָא *a. m.* 1. Stange; 2. Weinstock (auf Stangen?); 3. Nadelöhr; 4. s. כֻּפָּה.

קוּפָּאָה *a. m.* Weinstock. בֵּית קוּפָּאֵי 1. Ortsname; 2. Familienname.

קוּפָּה I (קִפָּה?) *h. f.* Bodensatz, Geronnenes.

קוּפָּה II s. קֻפָּה.

קוּפְתָא s. קֻפְּתָא.

קוּפִינָא *a. m.* die Stielöffnung des Hackeneisens.

קוּץ *h.* abschneiden.

קוּץ I *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קַצּוּ Nu 13, 23 abschneiden; 2. bestimmen. *Pa.* abziehen.

קוּץ II *a., ipf.* 2 *pl.* תְּקוּצוּן Lv 26, 15 Überdruss haben.

קוֹץ *h. m.* 1. Dorn; 2. Fadenende; 3. Stückchen; 4. Häkchen.

קָוַץ *h., pt. pass.* קָווּץ stachlig. *Pi.* Dornen entfernen. *Hitp.* von Dornen gereinigt werden.

קַוָּץ *h. m.* vollhaarig.

קוֹצָה I *h. f.* Häkchen.

קוֹצָה II *h. f.* Färberröte, Krapp (?).

קְוֻצּוֹת *h. f. pl.* Locken.

קוֹצָם s. קוֹצָה II.

קוּק *h. m.* Pelikan.

קוּקוּ Quaken.

קוּקְיָא *a. m.* eine Vogelart.

קְוָקְיָא *a. m.* Blöker, Schaf.

קְוָקִין *x. m. pl.* Kohlenpfanne (?).

קוּקִיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קוּקְלְתָּא s. קִיקְלְתָּא.

קוּקְנָא *a. m.* Wurm.

קוּקְנִיתָא *a. f.* Flasche, Krug.

קוּר *a.* kühlen.

קוֹר I *h. m.* Palmkohl (Gipfeltrieb der Palme).

קוֹר II *h. m.* Kälte.

קוֹרָא I *a. m.* Palmkohl.

קוֹרָא II (Gn 8, 22) *a. m.* Kälte.

קוֹרֵא *h. m.* 1. Rebhuhn; 2. Thürklopfer (?).

קוֹרָאָה (1 S 26, 20, MS קוֹרְאָה) *a. m.* Rebhuhn.

קוֹרָה I *h. f.* Abkühlung. קוֹרַת רוּחַ Erquickung.

קוֹרָה II *h. f.* 1. Balken, Gebälk; 2. Köcher.

קוֹרֶט *h. m.* 1. Stückchen; 2. Tropfen.

קוֹרָן *h. m.* Pressbalken (der Olivenpresse)?
קוֹרָנִית *h. f.* Thymian.
קוֹרָנִיתָא *a. f.* dass.
קוֹשְׁט *h. m.* Kostwurz (*Costus speciosus*).
קוֹשִׁי *h. m.* 1. Anstrengung, Mühe; 2. Verhärtung.
קָזָא *a. m.* Baumwollenkorn.
קָזְדּוֹר *x. m.* (κυαίστωρ) Quaestor.
קָזֵז *a. Pa.* abrechnen.
קְזָזָה *h. m.* Krume, Stückchen.
קַזָּז *h. m.* Abrechner.
קוֹזְמִין *x. m.* (κόσμιον) Schmucksache.
קוֹזְמִיקוֹן *x. m.* (κοσμικόν) die Welt betreffend.
קוֹזְמוֹקְרָטוֹר *x. m.* (κοσμοκράτωρ) Weltherrscher.
קוֹזְמָרִין *x. m.* (κοσμάριον) Schmuck.
קְזָזְתָא *a. f.* Schröpfkopf.
קְחִיחָא *a. m., pl.* קְחִיחִין Sac 1, 9 eine Farbe von Pferden. S. קוּחָא.
קַטָּא I *a. m.* Katze (?).
קַטָּא II *a. m.* Stück.
קְטָא I *a.* gewinnen.
קְטָא II *a.* abreissen.
קֶטֶב Name eines Dämons (Verderben).
קִטְבָּא dass.
קַטָּאבָא *x.* (κατάβα) steige hinab.
קִטְבִּי *h. m.* eine Art Olivenpresse.
קַטַבְלִיטוֹן *x. m.* (καταβλητόν) Schuldzahlung.
קַטַבוֹלְיָא, קַטַבוֹלָא *x. f.* (καταβολή) Polster.
קַטֵּיגוֹר *x. m.* (κατήγωρ) Ankläger.
קַטֵּיגוֹרָא *x. m.* dass.
קַטֵּיגוֹרְיָא *x. f.* (κατηγορία) Anklage.
קַטָּדִיקִי *x. f.* (καταδίκη) Verurteilung, Bestrafung.
קַטָּאדִיקוֹס *x. m.* 1. dass.; 2. (κατάδικος) Verurteilter.
קְטָה *h.* abhacken.
קִיטָּה *x. f.* (κοίτη), *pl.* קְטִיּוֹת 1. Lager; 2. Teppich.
קְטָה *h. f.* Spalt.
קְטוֹלָא *a. m., ind.* קְטוֹל Jes 22, 5 Töten.
קָטוֹלָא (Nu 35, 16) *a. m.* Mörder.
קְטוֹלָא *a. m., ind.* קְטוֹל Gn 46, 6 Töten, Tötung.
קְטוּנְתָא Beiname eines Mannes.
קְטוֹעָא *a. m.* Holzhacker.
קְטוּף *h. m.* 1. Abpflücken; 2. Abreissen.
קְטוּפָא *a. m., c.* קְטוּף Ct 2, 12 Wegraffung.
קַטּוֹפָא *a. m., pl.* קַטּוֹפִין Ob 5 Winzer.
קְטוּפָא *a. m.* abgepflückte Traube.
קְטוֹר (Est II 1, 3) Ortsname.
קְטוֹרָא *a. m.* 1. Knoten; 2. Gurt.
קְטוּרָה weibl. Personenname.
קְטוּתָא *a. f.* Stück.
קְטִוֹמָה *x. m.* (κτίσμα) Werk.
קוֹטִיזְמִי *x. f.* (καταζημία) Schaden.
קִטְקֵט *h. Pilp.* dünnschlagen.
קְטַט I *a.* zanken. *Itpo. pf.* 3 *pl.* אִתְקוֹטְטוּ Thr 4, 15 (MS נְצוּ) dass.
קְטַט II *a. Pa.* kleinmachen.
קְטָטָה *h. f.* Zank, Streit.
קִיטִי s. קִיטָּה.
קְטַיָּא *a. m. pl.* Gurke (*Cucumus Chate, C. sativus*).
קְטִילְתָא *a. f., c.* קְטִילַת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Tötung.
קַטִּינָא *a. m.* 1. klein, kurz; 2. männl. Personenname.
קַטִּינוּתָא *a. f.* Jugendzeit.
קְטִיפָא *a. m.* abgepflückte Traube.
קְטִיפָה *h. f.* 1. Abpflücken; 2. Überwurf.
קְטִיתָא *a. f.* Stück.
קְטַל *a.* 1. *inf.* מִקְטַל Nu 35, 30 töten; 2. abhauen. *Pa. inf.* קַטָּלָא Ex 17, 3 töten, morden. *Itpe. inf.* אִתְקְטָלָא Ex 21, 15 getötet werden.
קַטְלָא (Lv 20, 9) *a. m.* Tötung, Todesstrafe.
קַטְלָא, קַטְלָה *x. f.* (κατέλλα) Halskette.
קַטְלְיָא, קַטְלוֹן *x. m.* (κατάλυσις) Bazar, Chan.
קַטְלִיזְקִי (קַטְלְיָאקִי)? *x. f.* eine Arte Kiste.
קַטְלִית *x. f.* (κοτύλη) Hüftgelenk.

קַטַלְפְּטָא x. (κατὰ λεπτά) im Détail.
קַטְלִיקוֹס s. קָתָלִיקוֹס.
קָטַם I h. abreissen. *Ni.* abgerissen werden.
קָטַם II h. mit Asche verdecken.
קְטַם I a. abreissen.
קְטַם II a. zu Asche werden.
קִטְמָא (Lv 1, 16) a. m. 1. Asche; 2. *pl.* קטמי DtJII 25, 11 l. קְמָנֵי, s. קְמָנָא.
קטמום (jTaan 69ᵃ) l. הטמום, s. טִימוּס.
קִטְמָנָא a. m., *pl.* קִטְמָנִין Sac 6, 3 aschfarben.
קָטַן h. *Hi.* klein machen.
קָטָן h. m., *f.* קְטַנָּה, *pl.* קְטַנִּים 1. klein; 2. Kind; 3. unmündig (Knabe bis nach vollendetem 13. Jahr, Mädchen bis nach vollend. 12. Jahr); 4. *pl.* Harnröhre.
קִיטוֹן x. m. (κοιτών), *pl.* קִיטוֹנִיּוֹת Schlafzimmer, Kammer.
קטונא (Ct 3, 4) x. m. dass.
קְטַנָא a. m. 1. das schwächere Ende; 2. Schweif; 3. בֵּית קְטַנִין Schamglied.
קַטְנוּת h. f. 1. Kleinheit; 2. Jugend; 3. Kleingläubigkeit.
קַטְנוּתָא a. f. Jugend.
קַטַנְטִין x. m. (κτάντης) Mörder.
קוּטְנִים h. m. *pl.* eine Art Hülsenfrucht.
קִטְנִין a. m. *pl.* Hülsenfrüchte.
קִטְנִית h. f., *pl.* קִטְנִיּוֹת Hülsenfrucht.
קְטִיסִין x. m. *pl.* ?
קְטִסְפָאָה a. m. aus Ktesiphon.
קְטִיסְפּוֹן Ortsname.
קָטַע h. abhauen. *Pu. pt.* verstümmelt, verkürzt.
קְטַע (Thr 1, 10 Ven. 1517) a. 1. dass.; 2. verkürzen. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְקַטְעוּן Koh 8, 13 (Ven. 1517 אִתְקַטְעִין) verkürzt werden.
קִטֵּעַ h. m. Verstümmelter.
קֶטַע h. m. 1. Stück; 2. Abteilung.
קִטְעָא a. m. Schnitt.
קַטְעָא a. m. Holzhacker.

קָטַף h., *pt. pass.* kurz abgerissen. *Ni.* kurz abgerissen werden. *Pi.* 1. pflücken; 2. abreissen; 3. um sich greifen (v. Feuer). *Pu. pt.* seiner Fähigkeit beraubt.
קְטַף a. 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְטוֹף Lv 25, 5 pflücken; 2. hinwegreissen. *pt. pass.* seiner Fähigkeit beraubt. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְקְטִיפַת Jer 48, 25 hinweggerafft werden; 2. hinweggerissen werden.
קֶטֶף h. m. 1. Balsam; 2. Balsambaum.
קִטְפָא a. m., *ind.* קְטַף Gn 37, 25 dass.
קִטְפָא (Lv 26, 5) a. m. Weinlese.
קַטַפְרִים x. m. (καταφερής) abschüssig.
קַטַפְרָס x. f. *pl.* (καταφοράς) Schläge.
קַטַפְרַקְטוֹס x. m. (καταφρακτός) bepanzert.
קטיקטון (VajR 15) l. קַטָרִיטוֹן.
קָטַר h. dampfen, duften. *Pi. Hi.* räuchern.
קְטַר I a. *Aph. pf. ipf.* יַקְטַר Ex 30, 7 als Dampf aufsteigen lassen.
קְטַר II a., *pf.* 3 *sg. f.* קִטְרַת Gn 38, 28 binden, knüpfen. *Pa. pt. pl. f.* מְקַטְּרָן Ez 46, 22 verbinden.
קִטְרָא I a. m. 1. Rauch; 2. Nebel.
קִטְרָא II a. m. 1. *pl. c.* קִטְרֵי Jes 7, 18, Verband; 2. *pl. c.* קִטְרֵי Est II 6, 10 Gelenk; 3. Verknüpfung, Verknotung; 4. Knoten.
קַטְרָב h. m. ein Pflock am Joch.
קַטְרְבָא a. m. dass.
קַטְרֵג x. (κατηγορέω) anklagen. *Pass.* angeklagt werden.
קַטְרֵג x. dass.
קטרינון (Midr. Teh 17, 3) l. קַטְדִּיקֵי.
קַטְרוֹן I Ortsname.
קַטְרוֹן II h. m. eine Art Walnuss.
קַטָרִיטוֹן x. m. (vgl. κατάῤῥοος) Katarrh, Fluss.
קַטְרְטוֹן x. m. (κιτρᾶτον) eine Medizin.
קַטְרוֹן x. m. (κεντυρίων) Hauptmann.
קטורין. כל ק׳ l. כַּלְקְטוֹרִין.

קַטַּרַקְטוֹן *x. m.* (καταῤῥάκτης) Fallthüre.
קטריקי l. קַטֵּדִיקֵי.
קַטָּרְתָּא (Lv 16, 13, MS קְטוֹרְתָּא) *a. f.*, *c.* קְטוֹרֶת Ex 30, 1 Räucherwerk.
קיא *h. Hi.* speien.
קֵיבָה s. קֵבָה.
קֵיבְתָּא (Dt 18, 3) *a. f.* der rauhe Magen der Wiederkäuer.
קִידָא (Am 6, 10) l. mit MS יְקִידָא.
קִידָה *h. f.* Prosternation.
קִיהָה *h. f.* Schleife.
קיום *h. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung.
קִיּוּמָא *a. m.* 1. Erhaltung; 2. Bestätigung; 3. *ind.* קיום Nu 30, 11 Gelübde; 4. *ind.* קיום Lv 5, 4 Eid.
קְיוּמְתָא *a. f.* 1. *c.* קְיוּמַת Nu 30, 14 Schwur.
קִיחָה *h. f.* 1. Gebrauch von קח; 2. s. קִיהָה.
קִיטָא (Gn 8, 22), קַיְטָא *a. m.* Sommer.
קייטא 1. Tos Sanh V 1 l. קַטָּא, s. קַטָּא II; 2. jTaan 69[a] l. קַטָּא, s. קַטָּא I (?); 3. Neg XI 7 l. קִיטָא, s. קִיטָה.
קַיְטָא *a. m.* Feigentrockner.
קִילָא *a. m.* leicht.
קִילוֹנִי *h. m.* Rufer.
קַיָּם *h. m.* 1. beständig; 2. lebend; 3. giltig.
קַיָּמָא *a. m.*, *ind.* קַיָּם Dt 32, 40 1. bestehend, beständig; 2. *pl.* קַיָּמִין Dt 9, 4 lebend. קַיָּם אֲנָא Nu 14, 28 so wahr ich lebe.
קְיָמָא *a. m.* 1. *ind.* קְיָם Gn 9, 13 Abkommen, Vertrag; 2. *ind.* קְיָם Nu 30, 3 Eid; 3. *ind.* קְיָם Gn 28, 20 Gelübde; 4. *pl. d.* קְיָמַיָּא Ex 18, 16 Satzung; 5. *pl. c. s.* קְיָמוֹהִי Dt 28, 54 Bund.
קִימָה *h. f.* 1. Aufstehen; 2. Aufstellen.
קיין (bBech 44[b]) l. קִיק.
קֵינָאָה (Ri 17, 4) *a. m.* Metallarbeiter, Schmied.
קִינָה *h. f.* Klagelied.
קֵינִי Ortsname.
קיינך (jSanh 27[b]) absichtliche Veränderung v. קַנָּךְ, s. קַנְיָא.
קִיסָא *a. m.*, *pl.* קִיסִין Koh 12, 9 Ven. 1517 1. Holz; 2. Baum; 3. Holzstück.
קיסטור l. קַיְסְטוֹר.
קִיסָנָאָה *a. m.* hölzern.
קִיסָם *h. m.* 1. Splitter, Span; 2. Ortsname.
קִיסְמָא *a. m.* Span.
קִיסָמִית *h. f.* dass.
קֵיף Beiname einer Person (Wahrsager).
קִיפָה (קְפָה) *h. f.* Bodensatz. S. קִיפָה.
קיץ *h. Pi.* 1. den Sommer zubringen lassen; 2. als Nachkost (für den Altar) verwenden. *Hi.* wecken.
קַיִץ *h. m.* 1. Sommer; 2. Nachkost (für den Altar).
קַיָּץ *h. m.* Feigentrockner.
קִיצָּה (קִצָּה?) *h. f.*, *pl.* קִיצִּין bestimmte Zeit.
קַיְצוֹן *h. m.* sommerlich.
קִיצוּתָא (קִצּוּתָא?) *a. f.* 1. bestimmte Zeit; 2. bestimmte Summe.
קיק I *h. m.* Pelikan.
קיק II *h. m.* mit langen Hoden.
קיק III *h. m.* Ricinus (*Ricinus communis*).
קִיקָיוֹן (Jon 4, 6) *h. m.* dass.
קִיקַלְתָּא (Jer 19, 7, MS קַלְקַלְתָּא) *a. f.* Mist, Kot.
קִיר *h. m.* Rand.
קִירָא *a. m.* Pechhändler.
קירוב *h. m.* 1. Nähe; 2. Berührung; 3. Freundlichkeit.
קירוד *h. m.* Striegeln.
קירוי *h. m.* Gebälk, Bedachung.
קִישׁ (קַשׁ, schallnachahmend) vom Klirren einer Münze.
קִישָׁן *h. m.* mit nach innen gekrümmten Beinen behaftet.
קִכְלִי *x. f.* (κίχλη) Drossel.
קַל *h. m.* 1. leicht. קַל וָחוֹמֶר Schluss *a minori ad majus*; 2. gering; 3. nachlässig behandelt; 4. rasch.
קַלָּא *a. m.* Erdscholle.

קָלָא *a. m., c.* **קַל** Gn 3, 8 1. Stimme; 2. Schall. **בְּרַת קָלָא** Hall (göttliche Stimme).

קְלָא *a. m.* Erleichterung.

קולא 1. VajR 15 l. **קורא**; 2. VajR 37 l. **קוֹלָב**.

קֵלָא (**קֶלָּא**) *x. f.* (κέλλα), *pl.* **קֵלִין** Celle.

קַלָּא *x. m.* (κόλλα) Leim.

קלא. **ק' פנדר** (BerR 50) l. **קַלָּאפַּנְדַּר**.

קְלָא I *a., pt. pl.* **קָלַן** Nu 21, 6 sengen, verbrennen.

קְלָא II *a., ipf.* **יִקְלֵי** Dt 25, 3 (MS **יֵיקַל**) verächtlich werden. *Aph. ipf.* **יַקְלֵי** Dt 27, 16 verächtlich machen.

קַלָּא *h. m.* Röster (von Ähren).

קָלְאִילָן *x. m.* (κελδῖνον) blauschillernd.

קולב *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid.

קִלְבָּא *a. m.* eine Art Harz.

קולבון *x. m.* (κόλλυβον), *pl.* **קולְבונות** Aufgeld, Agio.

קוּלְבָּן *x. m.* (κολοβός) kurzfüssig.

קַלְבִּנְטָרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhepolster.

קָלְבוֹס (?) *x. m.* (κολόβιον) eine Art Unterkleid. S. **קוֹלָב**.

קלבסים (PethEch Ar.) l. **קַלְרִסִים** s. **קְלֵירוֹס**.

קְלִיבוֹסֶת *x. f.* (κωλήπιον ὀστέον) Hüftbein.

קְלִיבְסְתָּא *x. f.* dass.

קְלוּבְקָרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.

קַלַבְרִיָא Name einer Landschaft (Καλαβρία).

קַלְגָּס *x. m.* (καλιγᾶτος) gemeiner Soldat.

קַלְגְּרִיפוֹן (viell. **פַּלְגְּרִיפוֹן**) *x. m.* (vgl. *pala* u. ἀγρεῖφνα) ein Ofengerät zum Scharren und Anspiessen.

קְלַד *x. Itpa.* eingeschlossen werden.

קלידיקוס (Mech Ex 17, 14) l. **קְלַיְרִכּוֹס**, s. **כְּלַיְרִכִּין**.

קָלָה I *h.* sich verunreinigen. *Pi.* dass.

קָלָה II *h.* verbrennen.

קְלָה männl. Personenname.

קָלְוּן *x.* (κελεύων) befehlend.

קִלּוּחַ *h. m.* 1. Ausströmung; 2. Strahl.

קִלּוּחָא *a. m.* dass.

קוּלְוְיָא (Ez 27, 17) l. **קוּלְוְיָא** *x. m.* (κόλβια, κόλλυβα) Näschereien.

קְלוֹמִית l. **קְרוֹמִית**.

קָלוֹן *h. m.* 1. Schande; 2. Unzucht; 3. Bordell.

קְלוֹנִית *h. f.* Bordell.

קִלּוּס *x. m.* (vgl. καλῶς) 1. Loben, Preisen; 2. Tanzen.

קִלּוּסָא *x. m.* dass.

קְלֶוְסִים *x. f.* (κέλευσις) Befehl.

קָלוּעַ (1 K 14, 3) l. mit MS **וְלוּעַ**, s. **וְלוּעָא**.

קִלּוּף *h. m.* Abgeschältes, Rinde.

קִלּוּפָא *a. m., c.* **קִלּוּף** Gn 30, 37 Abschälen.

קַלּוּת *h. f.* **ק' ראש** Leichtsinn.

קַלּוּתָא *a. f.* Geringschätzung.

קָלַח *h.* 1. sich ergiessen; 2. giessen. *Pi.* 1. giessen, ergiessen; 2. sich ergiessen, herbeiströmen.

קְלַח *a. Pa.* abwerfen.

קֶלַח *h. m.* 1. Strahl; 2. *pl.* **קְלָחִים**, **קְלָחוֹת** Stengel (eines Krauts).

קַלְחָא *a. m.* Stengel.

קאלוחסין (SchemR 43) l. **קָאלְפְּרָסִין** *x.* (καλὴ πρᾶσις) Verkauf unter Garantie.

קַלַּחַת *h. f.* Kessel.

קָלַט *h.* 1. annehmen, einziehen. *pt. pass.* **קָלוּט** eingezogen, d. h. ohne Auswüchse (Klauen). 2. auffangen; 3. (einen Mörder) in die Freistadt aufnehmen; 4. angehen (vom Pfropfreis).

קְלַט *a.* 1. annehmen; 2. einziehen; 3. in die Freistadt aufnehmen. *Itpe.* eingesaugt werden.

קִלְטָא *a. m.* Annahme.

קוּלוֹטוֹס *x. m.* (κηλήτης) mit Hodenbruch behaftet.

קַלְטוֹר *x. m.* (κουράτωρ) ein Hofbeamter.

קְלַפִּירָה (jMeg 73ᵈ) *x. m.* (κλιντήρ) Lehnsitz.

קְלִי *a.* 1. ein wenig; 2. קְלִי קְלִי langsam.

קָלִי *h. m.* 1. Rösten; 2. *pl.* קְלָיוֹת geröstetes Getreide.

קַלְיָא (2 S 17, 28) I *a. m., c.* קְלֵי Lv 23, 14 geröstetes Getreide.

קַלְיָא, קְלָיָא II *a. m.* 1. vegetabilisches Laugensalz (Alkali); 2. Salzpflanze.

קַלְיָא (Nu 21, 8) III *a. m.* giftige Otter.

קְלֵיאוֹפַּטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קְלִיט *h. m.* Eingesogenes, Verschlungenes.

קְלִיל *a.* 1. ein wenig; 2. Jo 4, 4 in kurzer Zeit. קְלִיל קְלִיל allmählich.

קְלִילָא *a. m.* 1. leicht; 2. *ind. f.* קְלִילָא Jer 2, 23 rasch; 3. *ind.* קְלִיל Nu 21, 5 gering.

קְלִילוּתָא *a. f.* 1. Wenigkeit; 2. *ind.* קְלִילוּ Sac 5, 7 Leichtigkeit, Schnelligkeit.

קְלִין *x. m.* (χέλειον) Schildkrötenschale.

קוֹלְיַס I *x. m.* (κολιός) Grünspecht.

קוֹלְיַס II *x. m.* (κολίας) eine Art Thunfisch.

קְלִיעָה *h. f.* Geflecht.

קְלִיעֲתָא *a. f.* 1. dass.; 2. *pl.* קְלִיעָן 1 K 6, 29 (Ausg. Ven. 1517 קְלִיעָן) Verzierung (Skulptur).

קְלִיפָא *a. m.* 1. Schale; 2. Grind, Schorf.

קְלִיפָה *h. f.* 1. Abschälen; 2. Schale, Haut; 3. *pl.* קְלִיפִין Schuppe.

קְלִית *h. f.* Krug.

קוֹלִית *x. f.* (κωλῆ) Hüftknochen.

קָלַל *h.* קַלֵּנִי, קְלַנִי? es ist mir leicht (euphemist. für: es ist mir schwer). *Pi.* fluchen. *Hi.* 1. leicht machen; 2. הֵיקַל רֹאשׁוֹ leichtfertig sein. *Hitp.* verflucht werden. *Pilp.* verderben. *Hitpalp.* 1. verdorben werden; 2. sich verunreinigen.

קְלַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* קַלִּית Gn 16, 5, *ipf.* יֵיקַל Dt 25, 3 gering sein; 2. *pf.* 3 *pl.* קַלּוּ Gn 8, 8 abnehmen. *Pa.* 1. erleichtern; 2. eilen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּקֵּיל Ex 22, 27 (MS תְּקִיל) geringschätzen, schmähen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יְקַלּוּן Ex 18, 22 erleichtern. *Itpe. pf.* אִתְּקַל Thr 1, 14 (MS אִתְּקַלִּי *Ittaph.* v. קְלָא) verringert werden. *Palp.* 1. *pt.* מְקַלְקִיל Ex 23, 8 verderben; 2. verunreinigen. *Itpalp. pf.* 3 *sg. f.* אִתְקַלְקְלַת Jer 49, 7 verdorben werden.

קוֹלֵל 1. קוֹלָר.

קְלַל *h. m.* Krug.

קְלָלָא *a. m.* dass.

קְלָלָה *h. f.* Fluch.

קְלַם *a.* abschneiden.

קוֹלְמוֹ s. קוֹלְמוֹס.

קוֹלְמוּמְסַיָּא (Jes 3, 20) *x. m. pl.* (καλαμίς?) eine Putzsache der Frauen.

קַלְמִין *x. m.* (καλάμιον) Rohr.

קאלמין (BerR 50) l. קְלַמִּין *x. m.* (χλαμύδιον) Amtsmantel.

קְלַפַּנְטָרִין *x. m.* (κραββατάριον) Ruhebett.

קוֹלְמוֹס *x. m.* (κάλαμος) 1. Rohr; 2. Schreibrohr, Feder.

קוֹלְמוֹסָא *x. m., ind.* קַלְמַס Ri 5, 14 dass.

קַלְמָרִין *x. m.* (καλαμάριον) Schreibzeug.

קַלְמְתָא (Ex 8, 12) *a. f., pl.* קַלְמִין Läuse.

קְלוֹן *x. m.* (καλόν) schön.

קוֹלוֹן. אַבָּא ק׳ männl. Personenname.

קִילוֹן *x. m.* (κήλων) eine Schöpfvorrichtung.

קְלָנָא *a. m.* 1. Dt 22, 1 Schändlichkeit, Schande; 2. *c. s.* קְלָנֵהּ Lv 20, 18 Scham, Blösse.

קְלַנְבוֹ Ortsname.

קְלַנְדַּס, קְלַנְדָּא *x. m.* (Καλάνδαι) Kalenden.

קְלַנְיָא *x. f.* (κολωνία) 1. Kolonie; 2. frei (?).

קְלָנִין, קְלָאנִין *x. m. pl.* (vgl. κολωνία) Schaaren, Haufen (?).

קְלַנִּיתָא *a. f.* eine Vogelart.

קְלוֹנִימוֹס männl. Personenname (Καλώνυμος).

קְלִינִינְפֵּי (falsch קלוניפי) *x. f.* (καλὴ νύμφη) schöne Braut.

קָלְנְתְּיָא (falsch קלוניתא) *x. f.* (Κορίνθιος) korinthisch.

קָאלוֹס *x.* (καλῶς) schön.

קָלַס *x.* (vgl. καλῶς) *Pi.* 1. loben, preisen; 2. tanzen. *Hitp.* gelobt werden.

קְלַס *x. Pa.* 1. *pt.* מְקַלֵּס Ct 4, 7 Ven. 1525 preisen; 2. tanzen.

קוֹלָס *x. m.* (κορύς?), *pl.* קוֹלְסִין, קוֹלְסוֹת 1. Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קָלַס *x.* (κορύσσω) *Pu. pt.* מְקֻלָּס behelmt (von besonderer Zurüstung eines Spiessbratens).

קִילוֹס männl. Personenname.

קוֹלוֹס *x. m.* (vgl. κωλική) Kolik.

קוֹלָס *x. m.* (καυλός) Kohl.

קוֹלְסָא I *x. m.* (vgl. καυλός) Kohlhändler.

קוֹלְסָא II *x. m.* (κορύς) 1. *ind.* קוֹלָס 1 S 17, 5 Ven. 1517, *pl.* קוֹלְסִין Ez 38, 5 Soc 59 Helm; 2. helmartige Kopfbedeckung.

קַלְסְטִנָרָא, קַלְסְטִנָרִי *x. m.* (*quaestionarius*) Scharfrichter.

קלסטר s. קַרְסְטַל.

קַלְסְטִיר *x. m.* (χαρακτήρ) Gesichtszüge, Antlitz.

קְלוּסְטְרָא *x. m.* (κλεῖστρον) Verschluss.

קַלְסְטְרָא s. קַלְסְטִנָרָא.

קְלִיסְיָא Ortsname.

קלסים (EchR Peth) l. קְלִירְסִים, s. קְלִירוֹס.

קוּלְסִיתָא *x. f.* (vgl. κορύς) helmartige Kopfbedeckung.

קלוסנטר s. קוּסְטְנָר.

קְלוּסְקָא, קְלוּסְקִין *x. f.* (κόλλιξ) 1. eine Art Brot; 2. Olivenmasse.

קְלוֹסְקוֹס *x. m.* (γλωσσόκομον) Kasten.

קלסריקין l. קוּסְטְנָר.

קָלַע *h.* flechten. *Pi.* 1. dass.; 2. schleudern.

קְלַע *a.* flechten. *Aph. pf. c. s.* אַקְלְעָא 1 S 17, 49 Ven. 1517 schleudern. *Itpe.* eintreffen.

קֶלַע *h. m.* 1. Segel; 2. Vorhang; 3. ideelle Grenze des heiligen Bezirks im Tempel; 4. Schleuder; 5. Zelle.

קַלְעָא *a. m.* 1. *ind.* קְלַע Jes 33, 23 Segel; 2. *d.* קַלְעָא Ri 20, 16, 1 S 17, 50 Schleuder; 3. Zelle, Gemach.

קַלָּעָא *a. m.*, *pl. d.* קַלָּעַיָּא 2 K 3, 25 Schleuderer.

קְלַעִילִין *h. m. pl.* eine Hülsenfrucht.

קָלַף *h.* abschälen. *Pi.* dass. *Ni.* 1. abgeschält werden; 2. abgelöst werden.

קְלַף *a.* dass. *Pa. pf.* קַלֵּיף Gn 30, 37, *pt. pass.* מְקַלַּף Jo 1, 7 dass. *Itpe.* abgezogen werden.

קְלָף *h. m.* eine Art Pergament (die Haarseite des gespaltenen Leders).

קְלָפָא, קְלִפָּא *a. m.* 1. *pl.* קְלָפִין Gn 30, 37 Schale; 2. *pl.* קַלְפִּין Lv 11, 9 Schuppe; 3. Schorf.

קְלָפָא *a. m.* Pergamentblatt.

קוּלְפָא *x. m.* (vgl. κόλαφος) 1. Werkzeug zum Schlagen; 2. Schlag.

קְלוֹפַטְרָא weibl. Personenname (Κλεοπάτρα).

קַלְפֵּי *x. f.* (κάλπη), *pl.* קַלְפִּיוֹת Urne.

קַלְפִּיתָא *a. f.* Grind, Schorf.

קַלְפוֹנָא *x. m.* (καλλίφωνον) ein Instrument.

קַלְאפַנְדִּר, קַלְפַנְדִּר männl. Personenname (σκολοπένδρα, Tausendfuss).

קְלוּפְסִין *x. m. pl.* (κολυμβάς) Speiseoliven.

קְלַצְטוֹנִירִי s. קַלְסְטִנָרִי.

קְלַק *a.* werfen. *Pa.* dass.

קִלְקָאָה *x. m.* (vgl. Κιλικία) Cilicier.

קִלְקוּל *h. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenes.

קִלְקוּלָא *a. m.* 1. Verderbnis; 2. Verdorbenheit.

קִלְקִי I *x. m.* 1. (vgl. Κιλικία) Cilicier; 2. (κιλίκιον) Ziegenhaarstoff.

קִלְקִי II *x. m.* (κίκινος, *cincinnus*) gekräuseltes Haar.

קִילִקְיָא *x. f.* Cilicien (Κιλικία).

קִלְקֵל s. קָלַל.

קַלְקֵל s. קְלַל.

קַלְקְלָא s. קַנְקְלָא.

קַלְקָלָה *h. f.* 1. Verderbnis, Sünde; 2. Niedergang; 3. Notzüchtigung.
קלוקלין s. קַנְקְלִין.
קַלְקַלְתָּא *a. f.* 1. Jer 19, 2 Mist; 2. MidrTeh 75, 4 l. קַנְקַנְתָּא.
קַלְקַנְתּוֹס *x. m.* (χάλκανθος) Kupfervitriolwasser.
קוֹלְקָס *x. m.* (κολοκασία) die aegyptische Bohne (*Colocasia antiquorum*).
קְלוֹקְרִין *x. m.* (κερβικάριον) Polster.
קוֹלָרִין, קוֹלָר (Ez 19, 9, MS קוֹלָרִין) *x. m.* (κολλάριον) 1. Halseisen, Kette; 2. Trupp.
קִלּוֹרִין, קִלּוֹר *x. m.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.
קִלּוֹרִין, קֶלָרִין *x. m.* (κελλάριον) Vorratskammer.
קַלְרְהָ Ortsname (Καλλιῤῥόη).
קִלּוֹרִית *x. f.* (κολλύριον) 1. Augensalbe; 2. eine Art Brot.
קִלּוֹרִיתָא *a. f.* Augensalbe.
קְלֵירוֹס *x. m.* (κλῆρος) Los.
קְלַשׁ *a., pt. pass.* קְלִישׁ 1. dünn; 2. schwach, dürftig. *Pa. Aph.* 1. dünn machen; 2. schwächen. *Itpe.* dürftig werden.
קַלְשָׁא *a. m.* Dünnes.
קַלְשׁוֹנָא *a. m., pl.* קַלְשׁוֹנִין Koh 12, 11 zugespitztes Eisen.
קַלַּת *x. m.* (κάλαθος) der konkave Stein der Eselmühle.
קַלְתָּא *a. f.* Leichtes.
קַלְתָּא *a. f., c. s.* קוּלְתַּהּ Gn 24, 45, *pl.* קוּלִין 2 K 12, 14, קוּלָן 2 S 17, 28 Krug.
קַלְתָּה *x. f.* (κάλαθος) Korb.
קַלְתּוּת *x. f.* (κάλαθος) Herdeinfassung.
קַמָּא. מַאי דִּק was liegt da vor? S. קַמֵּי.
קוּמָּא *x. m.* (κόμμι) Gummi.
קוּמָא *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.
קַמָּאָה *a. m., f. d.* קַמַּיְתָא Est II 1, 8 (MS קַמַּיְתָא) erster.
קְמָאָה *a. m.* ein wenig.
קְמוּאֵל Name eines Engels.
קָמוֹס *h. m.* eine Pflanze.
קַמוּרָא *a. m.* Gürtel.
קָמַז *h. Ni.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich hineinziehen.
קֶמַח *h. m.* 1. Mehl; 2. Weinkahm.
קְמַח *a.* mit Mehl bestreichen. *Aph.* zu Mehl machen.
קַמְחָא (Gn 18, 6) *a. m., c.* קְמַח Nu 5, 15 Mehl.
קַמְחוּנְיָא Ortsname.
קִמְחִית weibl. Personenname.
קָמַט *h.* 1. zusammenlegen; 2. fesseln. *Pu.* 1. sich drängen; 2. zusammengelegt sein.
קְמַט *a.* 1. zusammenziehen, zurückhalten. *pt. pass.* קְמִיט hartleibig; 2. fesseln. *Pa.* zusammenziehen.
קֶמֶט *h. m.* Falte, Runzel.
קֶמֶט *h. m.* 1. dass.; 2. Vertiefung.
קַמְטוֹן *x. m.* (*comes*) ein Beamter.
קוֹמִיטָטוֹן *x. m.* (κομιτᾶτον) Hofstaat.
קוממומרוסין l. קוֹמֶנְטָרִיסִין.
קַמְטְרָא *x. m.* (κάμτρα), *pl. d.* קַמְטְרַיָּא 2 K 10, 22 (MS קַמְטְרַיָּא) Truhe.
קַמְטְרַיָּא *x. m.* Kistenverfertiger.
קַמֵּי, קָמֵי *a.* vor. מֵאִתְמָלֵי וּמִדְּקַמּוֹהִי Gn 31, 6 mit gestern und vorgestern.
קוֹמִי *x. f.* (κόμη) Haupthaar.
קוֹמְיָאטוֹן *x. m.* (κομμεᾶτον) Beurlaubung.
קָמִיעַ *h. m.* Amulet.
קְמִיעָא *x. m.* dass.
קְמִיצָה *h. f.* 1. Nehmen mit den drei Mittelfingern; 2. der vierte Finger.
קִימוֹלְיָא *x. f.* (κιμωλία) eine weisse Thonart.
קִימְלְיָא *x. m. pl.* (κειμήλια) Kleinodien.
קָמִין *x. m.* (κάμινος) Ofen.
קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομενταρήσιος) Archivar.
קוֹמֶנְטָרִיסִין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.
קִימוֹנְיָא *x. f.* (*Gemoniae*, sc. *scalae*) Örtlichkeit in Rom, wohin die Leichen Hingerichteter geschleift wurden.
קוֹמִים *x. m.* (κόμης) ein Hofbeamter.

קוּמוֹס *x. m.* (κόμμι) Gummi.
קָמַע *h.* anbinden.
קַמְעָא *a.* ein wenig. קַמְעָא קַמְעָא 1. allmählich, nach und nach; 2. langsam.
קַמְפּוֹן, קַמְפּוֹן *x. m.* (κάμπος) öffentlicher Platz, Spielplatz.
קוֹמְפְּרוֹמִסִּין *x. m. pl.* (*compromissa*) Verabredung.
קָמַץ *h.* mit den Mittelfingern abnehmen. *Hi.* dass. *Ni.* (auf diese Weise) abgenommen werden. *Pi.* 1. abnehmen; 2. aufklauben; 3. zusammenscharren.
קְמַץ *a.* 1. *ipf.* יִקְמוֹץ Lv 2, 2 mit den Mittelfingern abnehmen; 2. schliessen (vom Auge).
קֻמְצָא *a. m.* 1. *c. s.* קֻמְצֵיהּ Lv 2, 2 eine Hand voll.
קֻמְצָא (2 S 18, 17, MS כּוּמְצָא) *a. m.* Grube.
קַמְצָא, קַמְצָא *a. m.* 1. *pl.* קַמְצִין Nu 13, 34 Heuschrecke; 2. männl. Personenname.
קָמְצוּץ *h. m.* zusammengepresst.
קַמְצָן *h. m.* habgierig.
קַמְצַר männl. Personenname.
קֻמְקוּם, קֻמְקְמוֹס *x. m.* (κουκκούμιον) Kessel.
קֻמְקְמָא, קֻמְקְמוֹסָא *x. m., pl.* קֻמְקְמֵי Est II 1, 2 (MS מְקוּקַם) dass.
קַמְקְמָא *a. m.* eine Schlangenart.
קָמַר *x.* (vgl. καμάριον) wölben.
קְמַר *a. Pa. pf.* 3 *pl.* קַמַּרוּ Thr 2, 10 (nicht MS) gürten.
קַמְרוֹן, קַמְרוֹטָא (falsch קמרסטא) *x. m.* (καμαρωτόν) Gewölbtes.
קַמְרוֹן *x. m.* (καμάριον) Wölbung.
קָמְתָא *a. f.* 1. *ind.* קָמָא Ex 22, 5 stehendes Getreide; 2. *ind.* קָמָא Gn 28, 18 Standsäule; 2. männl. Glied.
קֵן *h. m.* 1. Nest; 2. Taubenpaar; 3. Kammer. *pl.* קִנִּים Name eines Mischnatraktats.
קוֹנָא *x. f.* (κῶνος) Kegel.
קִנָּא I *a. m.* Geräusch.

קִנָּא II *a. m., c. s.* קִנֵּיהּ Dt 32, 11 Vogelnest, Bienenstock.
קִנֵּא *h. Pi.* 1. eifersüchtig machen; 2. Eifersucht zeigen. *Hitp.* eifersüchtig sein, beneiden.
קְנָא I *a., pt.* קָנְאָה Est II 2, 19 (nicht MS) eifersüchtig sein. *Pa.* 1. *ipf.* יְקַנֵּי Nu 5, 14 dass.; 2. *pf.* קַנֵּי Nu 25, 11 eifern. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַקְנִיאוּ Dt 32, 16 Eifersucht erregen. *Itpa.* eifersüchtig werden.
קְנָא (Gn 47, 22) II *a.* erwerben, kaufen. *Aph.* 1. in Besitz geben; 2. *pf. c. s.* אַקְנְיַנִי Sac 13, 5 als Sklaven erwerben.
קַנָּא *h. m.* 1. eifervoll; 2. Eiferer (Zelot).
קַנָּאָה *a. m., ind.* קַנָּא Dt 4, 24, קַנֵּי dass.
קִנְאָה *h. f.* Eifersucht, Neid.
קַנְאָנָא *a. m.* eifervoll.
קִנְאֲתָא (Nu 5, 15) *a. f.* 1. Eifersucht; 2. Eifer.
קִנֵּב *h. Pi.* abreissen, abschneiden.
קְנַב *a. Pa.* dass.
קנבימון l. קוּבִּימוֹן.
קונבי l. קוֹנְבֵי.
קַנְבּוֹס, קַנְבַּס *x. m.* (κάνναβις) Hanf.
קְנוּבְקָאוֹת *x. f. pl.* ein Gebäck.
קִינֵיגֵי *x. m.* (κυνηγός) Jäger.
קִינֵיגְיָא (Est II 1, 2, nicht MS) *x. f.* (κυνηγία) Jagd.
קִינֵיגִין *x. m.* (κυνήγιον) dass.
קוֹנְדָא *x. m.* (κονδός) kurz.
קוֹנְדִּיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.
קַנְדִּי Zauberwort.
קַנְדֵּילָא *x. m.* (κανδῆλα) Kerze.
קוֹנְדָּס *x. m.* (κοντός) Stange.
קנדקי (Est II 1, 14, MS הִנְדְּקֵי) l. הִנְדְּקֵי.
קונדיריקין l. קוֹרְדִּיקִין.
קָנָה *h.* 1. erwerben, kaufen; 2. verpflichten. *Ni.* erworben werden, gekauft werden. *Hi.* in Besitz geben.
קָנֶה *h. m.* 1. Rohr; 2. Stengel; 3. Stange, Röhre; 4. Luftröhre; 5. Saum.

קְנָנָא *a. m.* absichtl. Veränderung von קְנָיָא.

קְנוּבְתָא *a. f.* Abgeschnittenes.

קָנוּתָ *h. m.* Nachtisch.

קִנּוּי *h. m.* Kundgebung von Eifersucht.

קְנוּמָא *a. m.* (für קְיוּמָא) 1. Schwur; 2. Gelübde.

קְנוֹקֶנֶת *h. f.* 1. Ader; 2. Ranke.

קְנִזָּאָה *a. m., pl. d.* קְנִזָּאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.

קָנַח *h. Pi.* abwischen. *Hitp.* abgewischt werden.

קְנַח *a. Pa.* dass.

קָנַט *h. Hi.* kränken.

קְנַט *a.* 1. Ekel empfinden; 2. kränken. *Aph. imp. sg. f.* תַּקְנִיטִי Ru 1, 16 (Lücke im MS) kränken.

קונטא. ק אונדיי l. אוּנְדִּיַּקוֹנְטָא.

קוֹנְטַבְרָא *x. f.* (*cantabrum*) Name eines Feldzeichens.

קַנְטוּרִין *x. m.* (vgl. κεντρόω) Vorwurf, Kränkung.

קוֹנְדִּיטוֹן *x. m.* (κονδῖτον) Würzwein.

קַנְטֵינָר I *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.

קַנְטֵינָר II *x. m.* Vorhof (?).

קוֹנְטוֹס *x. m.* (κοντός) Stange.

קַנְטֵר *x.* (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken.

קַנְטֵר *x.* dass.

קַנְטֵירָא *x. m.* (κεντηνάριος) Centner.

קַנְטְרָא *x. m.* (κέντρον) Bleilot.

קַנְטוּרִין *x. m. pl.* (Κένταυροι) Centauren.

קוֹנְטְרִין, קַנְטְרוֹן *x. m.* (κεντυρίων) Hauptmann.

קַנְטְרָן *x. m.* 1. streitsüchtig; 2. s. קַטְרָן.

קוֹנְטְרָן (jSabb 10[c]) *x. f. pl.* (?).

קונטרונין (Tos BabB V 12) l. קְדְרִיוּנְטִין, s. קְדְרִיוּנְטֵס.

קונטרנק, קונטרונק (bKidd 12[a]) l. קְדְרִיוּנְטֵס.

קונטרים s. קְדְרִיוּנְטֵס.

קוֹנְטְרִיסִין *x. m. pl.* (κομεντάριος) Anklageprotokoll.

קַנְטְרוֹפּוֹס *x. m.* (κυνάνθρωπος) von Hundswut befallen.

קוֹנְטְרִיקוֹס männl. Personenname.

קְנָיָא I Ortsname.

קְנָיָא (Gn 41, 5) II *a. m.* 1. Schilfrohr; 2. Stengel; 3. Messrohr; 4. *pl.* קְנִין Ex 25, 32 Leuchterarm; 5. Röhre.

קָנְיָא *a. m.* 1. Besitzer; 2. Schöpfer.

קוֹנְיָא *x. f.* (κονία) Kalkstaub.

קְנִיבָה *h. f.* 1. Abputzen; 2. Abgeschnittenes.

קְנִיבְתָא *a. f.* Abgeschnittenes.

קִנְיָן *h. m.* 1. Erwerbung; 2. Besitz, Besitzrecht; 3. Besitzergreifung.

קִנְיָנָא *a. m.* 1. *c.* קִנְיַן Lv 22, 11 (MS קִנְיָן) Erwerb; 2. *c. s.* קִנְיָנֵיהּ Gn 14, 19 Besitz.

קוֹנְכִי *x. f.* (κόγχη) Muschel, Schale.

קוֹנְכִיתָא *x. f.* dass.

קַנְכִּירֵי (Ex 28, 19), קַנְכִּירִין *x. m.* (κεγχρίτης) ein Edelstein.

קנכתירין l. קְלְקְטִירִין, s. כְּלַקְטֵירִין.

קַנֵּם *a. Pa.* die Formel קוֹנָם anwenden.

קִנְּמָא *a. m.* Zimmt.

קִנָּמוֹן *h. m.* dass.

קִנְמְנָא *a. m., c.* קִנְמָן Ex 30, 23 dass.

קִנֵּן *h. Pi.* nisten.

קַנֵּן *a. Pa. ipf.* 3 *sg. f.* תְּקַנֵּן Jes 34, 15 dass.

קָנוּן *x. m.* (κανοῦν) Rohrkorb.

קִינוֹנְיָא *x. f.* (κοινωνία) Übereinkommen.

קְנַס *x.* (vgl. κῆνσος) Strafe verhängen.

קְנַס *x.* dass. *Pa.* dass. *Itpa.* zu Strafe verurteilt werden.

קְנָס *x. m.* (κῆνσος) 1. Strafe; 2. Geldstrafe.

קְנָסָא *x. m.* dass.

קְנָסָא *x. m.* (κῆνσος) Verzeichnis.

קִנְסָא *a. m.* Holz, Span.

קָאנוּסִין *x. m. pl.* (?).

קנסון (EstR 1, 1) l. קְנָסִין, s. קְנָסָא.

קֵינְסוֹר *x. m.* (κήνσωρ) Censor.

קַנְסוּרִם *x. m.* (κόθορνος) Stiefel.

קִינוֹף *x. m.* (κωνωπεῖον) Bett mit Fliegennetz.

קְנוּפָא *x. m., pl.* קְנוּפִין 2S 16, 22 dass.

קְנְפוֹן s. קְמפּוֹן.
קַנְקוֹל, קַנְקֶל x. m. (κιγκλίς, κάγκελλον) 1. Gitter, Schranke; 2. Gitterfenster; 3. gitterförmiges Gerät; 4. s. קְלָא.
קַנְקְלָא x. m. dass.
קַנְקְלְמוֹן x. m. (καγκελλωτόν) Gitterwerk.
קַנְקַן h. m. 1. Krug, Flasche; 2. Pflugsterze.
קַנְקְנָא a. m. dass.
קַנְקַנִּיתָא a. f. ein Musikinstrument.
קַנְקַנְתָּא a. f. Flasche.
קַנְקַנְתּוֹם s. קַלְקַנְתּוֹם.
קִינִיקוֹס x. m. (κυνικός) von der Hundswut befallen.
קִינָרֶס x. m. (κινάρα) Artischocke (*Cynara scolymus*).
קוֹנְשׁוֹבְרִינִין x. m. pl. (*consobrinus*) Vettern.
קַנְשְׁקַנִּין x. m. eine Art Becher.
קֶנֶת h. f. Griff, Stiel.
קַנְתָּא a. f. dass.
קַנְתַּל x. m. (κανθήλια) Saumsattel.
קַנְתָּן h. m., f. קַנְתָּנִית eifersüchtig.
קַנְתֵּינָר x. m. Vorhof (?).
קַנְתֵּר x. (κεντρόω) Vorwürfe machen, kränken. *Pass.* gekränkt werden.
קַנְתֵּר x. dass.
קַנְתְּרִין x. m. pl. (vgl. κεντρόω) Vorwürfe, Kränkungen.
קַנְתְּרָן x. m. streitsüchtig.
קְסַגְּלַס männl. Personenname (Γάϊος Καλιγούλας).
קַסְדָא, קַסִּידָא, קַסִּיד a. m. (κασσίς) Helm.
קַסְדּוֹר x. m. (κυαίστωρ) Quaestor.
קַסְוָה h. f. Schale.
קַסּוֹמָא a. m. Zauberer.
קַסְוָתָא a. f., pl. d. קַסְוָתָא Ex 37, 16 Schale.
קֶסֶט, קִסְטָא, קַסְטָא x. m. (ξεστής) 1. ein Mass; 2. Krug.
קִסְטָא (?) x. m. Ort.
קַסְטוּדְיָא x. f. (κουστωδία) Wache.
קַסְטוּדְיָנוֹס x. m. (κουστωδιανός) Wächter.
קַסְטִיטֵירוֹן x. m. (κασσίτερος) Zinn.

קַסְטְיָא s. קַסְדָּא.
קַסְטְלִין x. m. (καστέλλιον) 1. Kastell; 2. Wasserturm.
קוֹסְטַנְטִינָא Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
קוֹסְטַנְטִינוֹס männl. Personenname (Κωνσταντινός).
קוֹסְטֵינָר x. m. (κυαιστιωνάριος) Scharfrichter.
קוֹסְטוֹר x. m. (κυαίστωρ) Quaestor.
קַסְטְרָא x. m. (κάστρα) 1. pl. קַסְטְרָאוֹת Lager, Festung; 2. Ortsname.
קסטוריא l. קַסְטוּדְיָא.
קַסְטְרוֹן s. קַסְטְרָא.
קסטורינוס l. קַסְטוּדְיָנוֹס.
קוֹסִיטְרַפִּיזִין x. m. pl. (κοσσοτράπεζοι) Schmarotzer.
קַסְיָה h. f. 1. Handschuh; 2. Deckel.
קסיוהא (Midr Teh 75, 4) l. mit Buber קִיוְהָא.
קיסים (BerR 99) l. קַסִּידִים, s. קַסִּיד.
קַסְלוֹפָנוֹס x. m. (ξυλοφανός) Fackel (?).
קָסַם h., pt. קוֹסֵם Zauberer, Wahrsager. *Pi.* zaubern, wahrsagen.
קְסַם a., pt. קָסֵים Dt 18, 10 zaubern, wahrsagen.
קִסְמָא a. m. 1. pl. קִסְמִין Dt 18, 10 Zauberei; 2. Ausspruch; 3. männl. Personenname.
קַסָּמָא a. m., pl. d. קַסָּמַיָּא Dt 18, 14 Zauberer, Wahrsager.
קַסּוּמָא (Hb 3, 17) a. m. (κήνσωμα) Steuer.
קסנטור l. קַסְטֵנָר.
קָסַס h. säuern. pt. קוֹסֵס säuernder Wein.
קִסּוֹס x. m. (κισσός) Epheu.
קִסּוֹסָא x. m. dass.
קַסְסָה h. f. Erdscholle.
קוסטסבן (jBabM 10[c]) l. קְסִיסְמָן, s. קְסִיסְמָא.
קוסנון (jKeth 26[c]) Ortsname.
קַסְקַס h. m. Steinchen (?).
קֵיסָר x. m. (Καῖσαρ) Caesar, Kaiser.

קַסְרִי männl. Personenname.
קִיסָרִי *h. m.* aus Caesarea.
קִיסָרְיָה *a. m.* dass.
קִיסָרְיוֹן Ortsname (Καισάρεια sc. Φιλίππου).
קִיסָרִין, קִיסָרִי Ortsname (Καισάρεια).
קִיסָרְנָא *a. m.* aus Caesarea.
קַסְרְקִיטוֹן *x. m.* (ἐξέρκιτος) Kriegsheer.
קְעִילָה 1. Ortsname; 2. s. קְלָעָא.
קְעִילִי *h. m.* aus Ke'ila.
קַעְקַע I *h.* lärmen.
קַעְקַע II *h.* 1. tätowieren; 2. niederreissen, ausrotten. *Pass.* ausgerottet werden.
קַעְקַע *h. m.* Tätowierung.
קְעָרָה *h. f.* Schüssel.
קָפָא *h.* 1. *pt. pass.* קָפוּי obenauf schwimmend; 2. dick werden, Satz bilden. *Pi.* oben abnehmen. *Hi.* gerinnen machen.
קְפָא *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* קְפוֹ Ex 15, 8 aufsteigen. *Aph.* aufsteigen machen. *Itpe.* aufsteigen.
קַפָּא 1. Name des 10. Buchstaben im griech. Alphabet (κάππα); 2. Zahlwert = 20.
קַפָּא *a. m.* Aufstossen (vom Magen).
קָפַד *h. Hi.* 1. genau nehmen; 2. ärgerlich werden.
קְפַד *a.* genau nehmen. *pt. pass.* קְפִיד genau nehmend. *Aph.* erzürnen. *Itpe.* 1. *pf.* אִתְקְפַד Mi 2, 7 Merx, zusammenschrumpfen; 2. ärgerlich werden.
קוֹפָד *x. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
קִפֹּד *h. m.* Igel.
קִפּוֹדָא (Jes 34, 15), קִפְּדָא *a. m.* dass.
קוֹפְדָא *x. m.* (κοπάδιον) 1. Stück Fleisch; 2. Fleisch.
קפדא (NuJII 25, 8)?
קַפְדָן, קַפְּדָן *h. m.* aufbrausend.
קַפְדָנָא *a. m.* dass.
קַפְּדָנוּת *h. f.* Aufbrausen.
קַפּוּדְקְיָא *x. f.* Kappadocien (Καππαδοκία).
קַפּוּדְקָיָא *a. m.* aus Kappadocien.
קֻפָּה *h. f.* Gefäss, Korb.
קֻפָּה s. קֻפָּא.
קִפּוֹדָא *a. m., pl.* קִפּוֹדִין Jes 34, 11 Ven 1517 Igel.
קִפּוּי *h. m.* Bodensatz (Schaum?).
קִפּוּל *h. m.* Zusammenfalten.
קִפּוּלָא *a. m.* Abkratzen.
קַפּוּלָאָה *a. m.* Grabender.
קַפּוּנִית *h. f.* ein Seefisch.
קַפּוּסִי männl. Personenname.
קִפּוֹף *h. m.* 1. Eule; 2. Meerkatze (?).
קִפּוֹפָא (Lv 11, 17) Eule.
קִפּוּץ *h. m.* Springen.
קַפּוּצִי männl. Personenname.
קָפַז *h.* springen, hüpfen.
קְפַז (Ct 2, 8, MS קְמַא) *a.* dass.
קַפִּיזָא *x. m.* ein kleines Mass.
קָפַח *h.* 1. schlagen; 2. unterdrücken. *Pi.* 1. dass.; 2. vergewaltigen, beeinträchtigen; 3. verstümmeln. *Pu. pt.* vergewaltigt, verstümmelt.
קְפַח *a., pt. pl.* קָפְחִין Ho 7, 1 schlagen, verwunden. *Pa.* 1. dass.; 2. überwinden.
קִפֵּחַ *h. m.* schmächtig.
קַפְּטָאוֹת *x. f. pl.* (κοπτή) ein gewürztes Gebäck.
קַפִּיטוֹלִין *x. m.* (Καπετώλιον) in Rom.
קַפּוּטְקָאָה *a. m., pl. d.* קַפּוּטְקָאֵי Gn 10, 14 Kappadocier.
קַפּוּטְקִיָא *x. f.* Kappadocien (Καππαδοκία).
קפימורין 1. פִּמּוּרִין.
קְפִיָא *a. m.* 1. Haufen, Menge; 2. Zubehör.
קְפִידָא *a. m.* Genaunehmen.
קְפִידוּתָא *a. f., c.* קְפִידוּת Jes 59, 1 Schlaffwerden.
קְפִיפָה *h. f.* Korb.
קְפִיץ *h. m.* Sprung.
קְפִיצָא *a. m.* dass.
קְפִיצָה *h. f.* 1. Zusammenziehung; 2. Überspringung.

קָפַל I *h.* zusammenfalten. *Pi. Hi.* dass. *Pu. Ho. pt.* zusammengefaltet. *Hitp.* sammengefaltet werden.

קָפַל II *h. Pi.* abkratzen.

קְפַל I *a. Pa.* zusammenfalten. *Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתְקַפַּלוּ Jes 38, 12 zusammengefaltet werden.

קְפַל II *a.* scharren. *Itpe.* abgelöst werden.

קֶפֶל *h. m.* Falte (?).

קִיפֹּל, קִיפְּלָא s. קִבְלֵי.

קוּפְלָא *x. f.* (*copula*), *pl.* קוּפְלָאוֹת Kette.

קִפְלָא *x. f.* (κεφαλίς), *pl.* קִפְלָיוֹת Kapitäl.

קָפִילָא *x. m.* (κάπηλος) Gastwirt.

קפלאות s. כִּפְלָא.

קַפְלוֹט, קַפְלוֹטָא *x. f.* (κεφαλωτόν) Lauch (*Allium capitatum*).

קָפִילִיטָא, קָפְלְמִין *x. m.* (κεφαλίς) eine Kopfbedeckung (Kopfbinde?).

קָפִילִין, קָפִילְיָא *x. m.* (καπήλιον) Wirtshaus.

קִיפְלוֹס *x. m.* (κεφαλίς) Kapitäl.

קַפְלְרְיָא Ortsname.

קוּפָנָא *x. m.* (κόπανον) Schlägel.

קַפַּנְדְּרְיָא *x. f.* (*compendiaria*) Abschneideweg.

קִיפּוּנוֹס männl. Personenname (Κωπώνιος).

קָפַס *h.* springen.

קוֹפִים *x. m.* (κοπίς) Hackmesser.

קַפְסָא, קוּפְסָא *x. f.* (κάψα) Kasten.

קפסולין l. קַפְטוּלִין, s. קָפִיטוּלִין.

קָפַץ *h.* 1. zusammenziehen, schliessen; 2. springen; 3. überfallen; 4. überspringen. *Pi.* springen, hüpfen. *Hi.* springen lassen.

קְפַץ *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּקְפּוֹץ Dt 15, 7 zusammenziehen, schliessen; 2. springen. *Pa. inf.* קַפָּצָא Lv 11, 21 springen. *Itpe.* springen.

קֶפֶץ *h. m.* Zusammenschluss.

קַפְּצָה s. קַפְסָא.

קפיקלטור l. סְפֶקְלָטוֹר.

קֶפֶר, קַפְרָא Beiname einer Person.

קפראות s. קַרְפָּאוֹת.

קַפְרִיס, קַפְרָס *x. m.* (κάππαρις) Kapernstrauch (*Capparis spinosa*).

קִיפְרוֹס Name einer Insel (Κύπρος).

קָפַשׁ *h.* wegschnappen.

קֶפֶשׁ (?) *h. m.* ein Kleidungsstück.

קְפִתָא *a. f.*, *pl.* קְפִין Behältnis, Korb.

קֵץ *h. m.*, *pl.* קִצִּין Ende, Endzeit.

קִצָּא (Gn 6, 13) *a. m.* dass.

קְצָא *a.* abbrechen. *Itpe.* 1. getrennt sein; 2. abgesondert sein.

קָצַב *h.*, *pt. pass.* קָצוּב bestimmt. *Pi.* hacken.

קַצָּב *h. m.* Fleischer.

קֶצֶב *h. m.* Festsetzung.

קִצְבָה *h. f.* 1. bestimmtes Mass; 2. Taxe.

קַצְדּוֹר s. קַסְדּוֹר.

קָצָה *h.* abtrennen. *Ho.* abgesondert sein.

קָצוֹעַ *h. m.* Abschneider.

קִצּוּעַ *h. m.* Abschneiden.

קְצוּפָה *h. f.* Trauer.

קְצוּצָא *a. m.* Eunuch (?).

קְצוּצָא *a. m.* Eidechsenart (?).

קְצוּצָה *h. m.* abgeschnittenes Stück.

קְצוּצִין *h. m. pl.* Schoten.

קְצוּצִיתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קִצְוָתָא *a. f.* Festsetzung.

קֶצַח *h. m.* Schwarzkümmel (*Nigella sativa*).

קַצְחָא (Jes 28, 25) *a. m.* dass.

קַצְטְרָא s. קַסְטְרָא.

קַצְיָא *a. m.* 1. Stück; 2. männl. Personenname (viell. besser Ländername קַצְפְּיָא = Κασπία).

קָצִין *h. m.* Fürst.

קְצִיעָה *h. f.* 1. Zerteilung (von Feigenmasse); 2. Zerteiltes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Cassia (*Laurus Cassia*); 5. *pl.* קציעות jNed 38ª l. קְצוּעוֹת, s. קָצוּעַ.

קְצִיעֲתָא (Ex 30, 24) *a. f.* Cassia (*Laurus Cassia*).

קְצִיפָה *h. f.* Zürnen.

קְצִיצָה *h. f.* 1. Abschneiden, Abhauen;

2. Abgeschnittenes (von Feigenmasse); 3. Abteilung; 4. Absonderung (vom Besitz); 5. Festsetzung.

קְצִיצְתָא *a. f., ind.* קְצִיצָא Est II 1, 3 Mass.

קָצִיר *h. m.* Ernte.

קְצִירָא *a. m.* krank.

קְצִירָה *h. f.* Ernten.

קְצִיָּתָא *a. f.* Stück.

קָצַע *h.* 1. abnehmen; 2. ablösen (von Feigenmasse). *Pi.* abtrennen.

קָצַף *h. Hi.* zürnen machen.

קֶצֶף Name eines Engels (Zorn).

קִצְפוֹן *h. m.* Zürnen.

קָצַץ *h.* 1. abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Ni.* 1. abgeschnitten werden; 2. festgesetzt werden. *Pi.* abschneiden, abhauen.

קְצַץ *a.* 1. *inf.* מִקַּץ Dt 19, 5 abschneiden, abhauen; 2. festsetzen. *Pa. pf.* 3 *pl.* קַצִּיצוּ Ex 39, 3, *ipf.* 2 *pl.* תְּקַצְּצוּן Ex 34, 13 abschneiden, abhauen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְקְצִיצוּ Jes 46, 2 abgehauen werden.

קַצָּץ *h. m.* Abschneider.

קֶצֶץ *h. m.* 1. abgeschnittenes Stück; 2. Schote.

קִצְצָא *a. m.* Schote.

קְצָצָה *h. f.* 1. Holzschlag; 2. Abschneidung (vom Besitz durch eine besondere Handlung); 3. Schnitt.

קְצָצְתָא *a. f.* abgeschnittenes Stück.

קָצַר *h.* ernten. *Pi.* kurz machen. *Hitp.* verkürzt werden.

קְצַר *a. Pa.* kurz machen. *Itpe. pf.* אִתְקְצַר 2 K 19, 26 verkürzt werden.

קַצָּר *h. m.* Walker.

קָצֵר *h. m.* 1. kurz; 2. gering.

קְצָרָא (Est II 7, 9) *a. m.* dass.

קַצָּרָא, קַצְּרָא (1 K 1, 9 Soc 59) *a. m., pl.* קַצָּרַיָּא 1 S 13, 21 Walker.

קַצְרָה *x. f.* (κάστρα) Kastell, Burg.

קַצְרִין Ortsname.

קְצָרִית *h. f.* Melancholie (?).

קַצְרָן *h. m.* Kürzer.

קַסְרְקִימוֹן s. קַצְרְקִימוֹן.

קְצָתָא *a. m., ind.* קְצָת Nu 22, 41 Teil.

קָקָא *a. m.* 1. Pelikan; 2. l. קוּקָא.

קְקַבְמוֹן *x. m.* (vgl. κακκάβη) im Kochtopf bereitet.

קאקנריסין l. קַקְפְּרָסִין *x.* (κακὴ πρᾶσις) Verkauf ohne Garantie.

קְקוּזְתָא männl. Personenname.

קָקוּלָא *a. m.* Cardamom (*Amomum Cardamomum*).

קיקלא, קוקלא l. קִיקְלָא; s. קִיקַלְתָּא.

קקים (SchirR 3, 4) l. קָתִים *x.* (κάθιζε) setze dich.

קקופדיפטי *x. m. pl.* (κακοπαίδευτοί) schlecht erzogen.

קוּקְרָא *x. m.* (κούκουρον) Köcher (?).

קַר *h. m.* 1. kalt; 2. Quellwasser.

קִיר, קִירָא *x. f.* (κηρός) 1. Wachs; 2. Pech.

קְרָא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קָרָא *h.* 1. lesen, rezitieren; 2. krähen. *Hi.* 1. dass.; 2. lesen lassen.

קְרָא I *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶקְרֵי Ex 2, 7 rufen; 2. *pf.* קְרָא Gn 2, 20 nennen; 3. *pt.* קָרֵי Dt 17, 19 lesen, rezitieren; 4. krähen (v. Hahn). *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְקְרֵי Gn 17, 5 genannt werden; 2. gerufen werden. *Aph.* lesen lassen. *pt.* מַקְרֵי Bibellehrer.

קְרָא II *a. Itpe.* zufällig thun.

קְרָא *h. m.* Bibelvers.

קָרָא *h. m.* Bibelkundiger.

קְרָאָה *a. m.* dass.

קֵירָאָה *x. m.* (vgl. κηρός) 1. Wachshändler; 2. Pechhändler.

קָרַב *h.* 1. nahen; 2. dargebracht werden, geopfert werden; 3. anrücken. *Pi.* 1. nahebringen; 2. darbringen, opfern; 3. vorbeten; 4. sich nähern. *Hi.* aufnehmen. *Hitp.* dargebracht werden.

קְרֵב, קְרִיב (Gn 12, 11) *a.* 1. nahen; 2. *ipf.* יִקְרַב Nu 19, 11 berühren. *Pa.*

1. *pf.* קָרֵיב Gn 48, 10 nahebringen; 2. versöhnen; 3. *ipf.* יְקָרֵיב Lv 1, 14 darbringen, opfern; 4. vorbeten. *Aph. pt.* מַקְרֵיב Ma 2, 12 (MS מְקָרֵיב) darbringen, opfern. *Itpa.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְקָרֵב Dt 25, 9 sich nähern, herantreten; 2. freundlich sein; 3. verwandt sein.

קֶרֶב *h. m., du.* קְרָבַיִם Eingeweide.

קְרָב *h. m.* Krieg.

קְרָבָא (Dt 20, 2) *a. m.* dass.

קַרְבָּא *a. m., pl.* קַרְבִּין Eingeweide.

קִרְבָא *a. m.* Annäherung.

קִרְבָה *h. f.* 1. dass.; 2. Nähe.

קְרַבִּיטִין *x. m.* (κράββατος) Ruhebett.

קרבן (Tos Kel BabB V, 17) ?

קָרְבָּן *h. m., pl.* קָרְבָּנוֹת Opfer.

קֻרְבָּנָא *a. m.* 1. Lv 21, 1 dass.; 2. Hos 12, 2 Soc 59 Geschenk.

קַרְפַּס *x. m.* (κάρπασος) Baumwolle.

קְרָבְתָא *a. f.* Krieg.

קָרַד *h. Pi.* striegeln.

קְרַד (קְרַר?) *a.* sich festsetzen (?).

קַרְדָּא *x. m.* (κρότων) Zecke.

קַרְדּוּ (Gn 8, 4, MS קַרְדּוּ) Ortsname.

קַרְדּוּיִי *h. m.* aus Kardu.

קַרְדּוֹם *h. m.* Axt.

קירדי s. קדריה.

קוּרְדִּימָא (?).

קַרְדִּינָא *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קרדיונגס l. קַרְדְּיוֹנְקָס.

קַרְדְּיָקוֹס *x. m.* (καρδιακός) 1. melancholisch; 2. Melancholie.

קִרְדֵּם *h.* behauen.

קרדן (EchR 1, 16) l. mit Ausg. Pes. קֶרֶן.

קַרְדּוּנְיָא *x. f.* Name einer Landschaft (*Cardunia*).

קַרְדּוּנָיָא *a. m.* aus Cardunia.

קַרְדִּים (falsch קַרְדּוֹם) *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.

קַרְדֵּם *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).

קַרְדְּקִין, קַרְדְּקַיִם, קַרְדְּקִיּוֹת *x. f. pl.* (*corticea*) Rindenschuhe.

קַרְדִּיקָנֵי *x. m.* (vgl. *Gordianus*) gordianisch.

קָרָה I *h. Hitp.* Pollution haben.

קָרָה II *h. Pi.* bedachen. *Pu.* bedacht sein.

קִרְוָא (Ho 11, 9, Soc 59 קִרְיָא) *x. f. ind., pl.* קִרְוִין Dt 9, 1 Ortschaft. S. קִרְתָּא, קִרְיְתָא.

קַרָּא *a. m.* Flaschenkürbis (*Lagenaria vulgaris*).

קָרוֹב *h. m.* 1. nahe; 2. verwandt.

קָרוֹבָא *a. m.* Vorbeter.

קָרוֹחָא *a. m.* 1. kahlköpfig; 2. fleckig.

קְרוּחִים (?) Ortsname.

קָרוֹיָא *a. m.* Bibellehrer.

קְרוּיָה *h. f.* Flaschenkürbis.

קְרוּיָה s. קְרִיָּה.

קְרוּם *h. m.* Kruste, Haut.

קְרוּמִים *h. m. pl.*, s. קוּרְמָא.

קְרוּמִית *h. f.* Schale.

קָרוֹצָא *a. m.* Kneifender.

קְרוּקְתָא, קְרוּקִיתָא *a. f.* Frosch.

קְרוֹשָׁא *a. m.* Frost.

קְרוּשִׁיתָא *a. m.* ein Gebäck.

קֵירוּתָא *x. f.* (κηρός) Wachs.

קַרְוָז *x. m.* (κρωσσός) Krug.

קָרַזֵל *h., pt. pass.* מְקָרְזָל zusammengeballt.

קָרַח *h. Hi.* kahl werden. *Ho.* kahl sein.

קְרַח *a.* kahl werden.

קֵרֵחַ *h. m.* kahlköpfig.

קָרְחָא *a. m.* 1. *ind.* קָרֵיחַ Lv 13, 40 (MS קָרֵיחַ) dass.; 2. Weber (?).

קַרְחָא *a. m.* Eis.

קָרְחָה *h. f.* 1. Glatze; 2. kahle Stelle.

קָרְחוּתָא *a. f., c. s.* קָרְחוּתֵיהּ Lv 13, 42 dass.

קָרְתִּים (?) Ortsname.

קַרְחִינָא Ortsname.

קַרְחִינָאָה *a. m.* aus Karchina.

קָרְחָן *h. m.* kahlköpfig.

קָרְחָתָא *a. f.* Glatze.

קָרַט *x.* (ἀκρατίζομαι) *Aph.* frühstücken.
קַרְטָא *a. m.* 1. Stückchen; 2. klein.
קַרְטָא *a. m.* eine kleine Münze.
קַרְטוּב, קָרְטוּב *x. m.* ein kleines Mass.
קַרְטַבְלָא *x. m.* (καταβολή) Unterlage, Polster.
קַרְטַגְנֵי Karthago, Stadtname (Καρτάγενα).
קִרְטוּם *h. m.* Abpflücken.
קַרְטֵם *a.* in kleine Stückchen teilen.
קַרְטַל *x. m.* (κάρταλλος) Korb.
קַרְטַלִּיתָא *x. f.* dass.
קִרְטֵם *h.* abpflücken.
קָרְטְמָא *a. m.* Safflor (Samen von *Carthamus tinctorius*).
קָרְטְמָנָא *a. m.* Necker.
קַרְטוֹן *x. m.* 1. (κόρτις) Kohorte, Trupp; 2. l. קִטְרוֹן.
קִרְטֵס *x.* (vgl. κρήτη) mit Kreide abreiben (?).
קְרִיטֵיס *x. m.* (κριτής) Richter.
קַרְטִיס, קַרְטְסָא *x. m.* (χάρτης) Schriftstück, Blatt.
קָרְטְסָא *x. m., pl. d.* קָרְטְסַיָּא Jes 3, 23 wohl zu lesen קַרְפְּסַיָּא, s. קַרְפְּסָא.
קְרַטֵיסִים, קְרַטֵיסִין *x. m. pl.* (vgl. κράτησις) 1. Verordnung; 2. Fest der Erlangung der Herrschaft.
קִרְטֵע *h.* springen, hüpfen.
קַרְטַע *a.* dass.
קַרְטְפָנָא *x. m.* Sprung, Riss.
קְרֵטִיקוֹן *x. m.* (κρητικόν) Kreide.
קוּרְטוֹנָא *x. m.* Schatz.
קֶרִי *h. m.* 1. Zufall; 2. Pollution. בַּעַל קֶרִי der Pollution gehabt hat.
קִירִי *x.* (κύριε) Herr.
קֵירִי *x. m.* (καίριος) auf bestimmte Zeit (?).
קַרְיָא I *a. m.* 1. Zufall; 2. *c.* קֶרִי Dt 23, 11 Pollution.
קַרְיָא II, קוּרְיָא *x. m.* (κύριος) 1. Herr; 2. männl. Personenname.
קַרְיָא III *x. m.* Wurm (?).
קִרְיָא *a. m., ind.* קְרִי Gn 47, 21 Ortschaft.

קָרְיָא I *a. m.* Dörfler.
קְרָיָא II *a. m.* 1. Bibelvers; 2. Bibel.
קָרָיָא *a. m.* Bibelkundiger.
קְרִיאָה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren.
קָרִיבָא *a. m.* 1. *f.* קְרִיבָא Gn 19, 20 nahe; 2. *pl.* קְרִיבִין Dt 13, 8 verwandt.
קְרִיבָה *h. f.* Nahen.
קְרִיבוּת *h. f.* 1. Annäherung; 2. Verwandtschaft.
קְרִיבוּתָא *a. f.* Gebrauch von קרב.
קְרִיָּה *h. f.* 1. Rufen; 2. Lesen, Rezitieren; 3. *pl.* קְרִיּוֹת Verlesung.
קָרְיָה *h. m., pl.* קָרְיוֹת Dörfler, Dummkopf, S. קָרְיָא I.
קָרְיוֹת *x. f. pl.,* s. קָרוֹן.
קִרְיוּתָא *a. f., c.* קִרְיוּת Dt 23, 11 (MS קְרִי) Pollution.
קָרִיחָא *a. m., ind.* קֵרֵחַ Lv 13, 40 kahlköpfig.
קוּרְיוֹטֵי, קוּרְיוֹטָה *x. f.* (καρυωτός) 1. eine Dattelart; 2. Dattelhonig.
קְרִימָה *h. f.* Krustenbildung.
קְרִין *x. m.* (κηρίον) Wachskerze.
קַרְיָנָא *a. m.* bibelkundig.
כְּפַר ק׳ .קְרִינוֹס Ortsname (vgl. κουρεῖον Barbierstube).
קוּרַיִם *x. m.* (καῖρος) Litzen (am Webstuhl).
קוּרְיוֹס männl. Personenname (Κύριος).
קוּרְיוֹסֵי *x. m. pl.* (κουριῶσοι) Späher.
קְרִיעָה *h. f.* 1. Spalten; 2. Zerreissen (des Kleides in der Trauer).
קַרְיוֹפַרְסִיקָה *x. m.* (καρυοπέρσικα) eine Art Nussbaum.
קְרִיצָא *a. m.* Morgendämmerung.
קְרִיצָה *h. f.* Zusammenkneifen.
קְרִיצְתָּא (Ru 3, 14, Ven 1525 קְרִיצְתָּא) *a. f.* Morgendämmerung.
קְרִירָא *a. m.* 1. *ind.* קָרִיר Na 3, 17 (MS קְרִיר) kalt; 2. Abkühlung, Enttäuschung (?).
קְרִירוּתָא *a. f.* Kälte.
קָרִית *h. f.* Balken.
קָרִיתָא *a. f.* dass.

קְרִיתָא *x. f.* s. קְרוֹן (?).

קַרְיְתָא *a. f., ind.* קִרְיָא Ho 11, 9 Soc 59, *c.* קִרְיַת Nu 24, 19, *pl.* קִרְוָן Ortschaft. S. קַרְתָּא ,קִרְוָא.

קְרוּכִין *x. m.* (καῤῥούχιον) Wagen.

קוּרָלִין *x. m.* (κοράλλιον) Koralle.

קָרַם *h.* überziehen, eine Haut bilden. *Hi.* Haut bilden.

קְרַם (Ez 37, 8 Soc 59) *a., ipf.* 1 *sg.* אֶקְרוֹם Ez 37, 6 dass.

קירום (EstR 1, 13) l. mit Ausg. Pes. קִירוּס.

קְרָמָא *a. m.* 1. Haut, Kruste; 2. Teppich, Tapete.

קירומא (jSabb 14ᵃ) l. קִירוּסָה.

קוּרְמָא *a. m.* eine Pflanze (*Avicennia officinalis*?).

קַרְמִיד *x. m.* (κεραμίς) Dachziegel.

קַרְמוּלִין *h. m. pl.* eine Art Gurke (*Luffa*?).

קְרוֹמְמְסִין (SchemR 38) *x. m.* (vgl. χρῶμα, χρώματος) ein Edelstein.

קַרְמִיוֹן Flussname.

קַרְמִית *h. f.* eine Pflanze (Mohn?).

קַרְמָנָאָה *a. m.* aus Karman stammend.

קֶרֶן *h. f., du.* קַרְנַיִם, *pl.* קְרָנוֹת 1. Horn; 2. Ecke, Spitze; 3. Strahl; 4. Kapital; 5. Stärke.

קָרַן *h. Hi.* ein Horn hervorbringen.

קְרַן (jKidd 64ᵃ) l. קְרַץ.

קָרוֹן *x. m.* (κάῤῥον), *pl.* קְרוֹנִין, קְרוֹנוֹת Wagen.

קַרְנָא *a. m.* 1. *c.* קֶרֶן Jos 6, 5, *pl. c. s.* קַרְנוֹהִי Ex 38, 2 Horn; 2. Schröpfkopf; 3. *pl. c. s.* קַרְנָתֵיהּ Ex 27, 2 Ecke; 4. *c.* קֶרֶן Lv 23, 28 (MS כְּרַן) Macht; 5. Kapital.

קְרִינָא *x. m.* (κάροινον) süsser Wein (aus gekochtem Most).

קְרוּנָה *x. f.* (κρήνη) Quelle.

קַרְנְזוּלָא *a. m.* Diagonale.

קריינטון (jKil 30ᵃ) l. קְרִינוֹן.

קִירִינִי (Am 1, 5, MS קִירִינִי) *x. f.* Name eines Landes (Κυρήνη).

קְרִינוֹן *x. m.* (κρίνον) Lilie (Anemone).

קַרְנוֹס *x. m.* (vgl. κορύνη) 1. Hammer; 2. Hammerschlag.

קַרְנָסָא (Jes 41, 7) *x. m.* 1. dass.; 2. Fühlhorn.

קורניסין (BerR 72 Ven. 1545) l. קִירוּסִין, s. קִירוּס.

קרנסין (BerR 58 Ven. 1545; Konst. 1512 קנסרין) l. קְלִירְסִין, s. קְלִירוֹס.

קרנת (GnJII 21, 15) l. קַרְוָא.

קְרוּנְתָּא (1 K 7, 16) *x. f.* (κορωνίς), *pl.* קְרוּנְתָּן 1 K 7, 16 Soc 59 Kapitäl.

קִירָס *x. m.* (καιρός), *pl.* קִירְסִין (falsch קורסין) rechte Zeit.

קִירִיס *x. m.* (κύριος) Herr.

קִירוּס I *x. m.* (καίριος) tötliche Wunde (?).

קִירוּס II *x. m.* (καῖρος) Litze (am Webstuhl).

קָרַס *h. Hi.* 1. hart werden; 2. sauer werden.

קְרַס *a., pt. pass.* קְרִיס hart geworden. *Aph.* sauer werden.

קַרְסוֹל *h. m., du.* קַרְסֻלַּיִם, *pl.* קַרְסֻלּוֹת Fussgelenk, Knöchel.

קַרְסוּם *h. m.* Abschneiden.

קַרְסְטַל *x. m.* (κάρταλος) Korb.

קְרוּסְטָלִינוֹן *x. m.* (κρυστάλλινον) Krystall.

קְרוּסְטְמִיל *x. m.* (*crustuminum*) eine Art Birne.

קריסטור l. קָןסְטוֹר.

קַרְסְיָא *a. m.* Saueres.

קורסיות ,קורסין l. קוּרְיוֹסִי.

קַרְסְלָא I *a. m.* 1. *pl.* קַרְסְלִין Ez 47, 3 (Ven. 1517 קַרְסוּלִין) Fussgelenk, Knöchel; 2. *pl.* קַרְסְלִין Lv 11, 21 Sprunggelenk; 3. *pl. c.* קַרְסוּלֵי Ri 1, 6 Praet. Daumen, grosse Zehe.

קַרְסְלָא II *a. m., pl.* קַרְסְלִין Ho 9, 6 Dornstrauch.

קַרְסוֹלְכַנוֹן *x. m.* (χρυσολάχανον) Gartenmelde (*Atriplex hortensis*).

קִרְסֵם *h.* 1. beschneiden; 2. abfressen. *Pass.* abgeschnitten werden.

קַרְסֵם *a.* abfressen.

קְרָסְמָא *a. m.* Hieb.
קְרָסַף s. קְרָצַף.
קְרָסְפְּדָא, קְרָסְפְּדַי, קְרָסְפַּי männl. Personenname.
קָרַע *h.* zerreissen. *Pi.* 1. ritzen; 2. vernichten. *Ni. Hitp.* aufgerissen werden.
קְרַע *a. Pa.* dass.
קֶרַע *h. m.* 1. Zerreissen; 2. Riss; 3. Fetzen.
קַרְעָא *a. m.* dass.
קַרְפָּא *x. m.* s. קַרְפְּדָא.
קַרְפְּדָא *x. m.* (κάλπις) ein Weingefäss.
קַרְפְּדַי *x. m.* Maulwurf (?).
קְרַפִּיטָא *x. m.* (κράβατος) Ruhesitz.
קורפסא l. קַרְפְּתָא.
קַרְפַּסָא (Est II 8, 15) *a. m.* (κάρπασος) feines Linnen.
קַרְפְּסִינוֹן *x. m.* (καρπάσινον) aus feinem Linnen.
קַרְפַּף, קַרְפִּיף *x. m.* Bereich.
קַרְפִּיפָא *x. m.* dass.
קַרְפַּתָא *a. f.* Lampe.
קָרַץ *h.* 1. abschneiden, abkneifen; 2. zusammenkneifen. *Pi.* zusammenkneifen. *Ni.* abgeschnitten werden.
קְרַץ I *a.* kneifen.
קְרַץ II *a.* morgens thun, früh aufstehn.
קֶרֶץ *h. m.* 1. Teigstück; 2. Stück.
קַרְצָא *a. m.* Stück. אֲכַל קַרְצִין, אֲכַל קַרְצָא Lv 19, 16 verleumden.
קַרְצְבָּא (?) *a. m.* Dornstrauch.
קַרְצוֹל *h. m.* Knöchel. S. קַרְסוֹל.
קַרְצוּם (?) Ortsname. S. קְרִינוּס.
קֵרְצוּף *h. m.* Striegeln.
קַרְצְמִיוֹנָא *x. m.* (χαριστίων) Wage.
קַרְצְטַל s. קַרְסְטַל.
קרציון l. קְסַרְיוֹן.
קַרְצִין *h. m. pl.* Locken.
קַרְצִית *h. f.* ein Insekt.
קַרְצְלָא s. קַרְסְלָא.
קִרְצֵף *h.* kratzen, striegeln.
קַרְצֵף *a.* dass.
קָרָק (Est II 6, 10, MS קָרִין) Ortsname (Χάραξ).

קורקא l. קוּרְדְקָא.
קֻרְקְבָן *h. m.* 1. Kropf des Vogels; 2. Magen.
קֻרְקְבָנָא *a. m.* dass.
קַרְקוּזָאָה *a. m.* aus Karkuza.
קרקומא s. כַּרְקוּמָא.
קִרְקוּר *h. m.* Quaken.
קַרְקוּרָא *a. m.* Krächzer.
קרקומניקא l. פִּירוּמָנִיקָא.
קרוקין l. קְרוּכִין.
קַרְקְנָא *a. m.* Tanz.
קוּרְקְנוֹת *x. f. pl.* (vgl. κηρύκιον) Heroldsstab.
קַרְקוּנְיָא Ortsname.
קוּרְקָס I *x. m.* (κρίκος) Ring.
קוּרְקָס II *x. m.* (κώρυκος) Ledersack.
קַרְקָס, קְרִיקָס *x. m.* (κολοκασία) eine Bohnenart (*Colocasia antiquorum*).
קַרְקָס, קַרְקְסָא, קַרְקָסָא *x. m.* (κίρκος), *pl.* *h.* קַרְקְסָאוֹת, *a.* קַרְקְסָן, קַרְקָסָן Cirkus.
קוּרְקְסָא *x. m.* (κρίκος), *pl.* קוּרְקְסָן 1. Scheibe am Dreschschlitten; 2. Dreschschlitten.
קַרְקְסִיוֹן Ortsname (Κιρκήσιον).
קַרְקַע *h. m.* 1. Erdboden; 2. *pl.* קַרְקָעוֹת Grundeigentum, Grundstück.
קַרְקְעָא *a. m.* dass.
קַרְקָעִית *h. f.* Boden.
קַרְקְפָא *a. m.* 1. Schädel, Kopf; 2. Kopfzahl.
קַרְקְפַל *a. m.* (vgl. קַרְקְפָא und κέφαλος) Schädel.
קַרְקַפְתָּא *a. f.* dass.
קִרְקֵר I *h.* gackern, schreien.
קִרְקֵר II *h.* 1. niederreissen; 2. zerren.
קַרְקַר *a.*, *pt. pl.* מְקַרְקְרִין Est II 1, 2 krähen, brüllen.
קַרְקָרָה, קַרְקֶרֶת *h. f.* Boden (eines Gefässes).
קַרְקְשָׁא s. קַרְקְסָא.
קִרְקֵשׁ *h.* 1. schütteln; 2. klingeln, klappern.
קַרְקֵשׁ *a.* dass.
קַרְקֹשׁ *h. m.* Klingel, Klapper.

קַרְקַשְׁתָּא *a. f., pl.* קַרְקְשָׁן dass.
קָרַר *h. Hi.* 1. abkühlen; 2. kalt sein. *Hitp.* sich beruhigen.
קְרַר *a.* kalt sein. *Pa. pt. pass.* מְקוֹרָר kalt. *Aph.* 1. *pt.* מַקַּר Jes 32, 2 kühlen; 2. kalt sein. *Itpa.* sich abkühlen.
קָרָר *x. m.* (*carrarius*) Wagenlenker, Fuhrmann.
קְרִירְמוֹן (jSabb 14c) *x. m.* (ἀκορίτης) Kalmuswein (?).
קָרַשׁ *h.* 1. gerinnen; 2. sich zusammenziehen. *Hi.* gerinnen lassen.
קְרַשׁ *a.* 1. gerinnen; 2. fest werden; 3. gerinnen machen. *Aph. Itpe.* gerinnen.
קֶרֶשׁ I *h. m.* Einhorn (Antilopenart).
קֶרֶשׁ II *h. m.* Brett, Bohle.
קַרְשָׁא *a. m.* dass.
קַרְשִׁינְתָּא *a. f., pl.* קַרְשִׁינִין Erdkloss.
קַרְתָּא (Gn 34, 25) *a. f., pl. d.* קִרְוַיָּא Nu 13, 28 Stadt, Kleinstadt.
קַרְתְּגֵינָא Karthago (Καρτάγενα).
קַרְתִּינְנָאָה *a. m.* aus Karthago.
קַרְתּוּיָא *a. m.* aus Kartu (?).
קַרְתּוּיִ *h. m.* dass.
קַרְתָּנִי *h. m.* Kleinstädter.
קַרְתִּיסָיָא *a. m.* Beiname eines Mannes.
קַשְׂוָה s. קְסָוָה.
קַשְׂוָתָא s. קְסָוָתָא.
קוּשְׁטַנְטִינָא (Thr 4, 2, nicht MS), קוּשְׁטַנְטִינִי Konstantinopel (Κωνσταντινούπολις).
קְשִׂיטָה *h. f.* 1. eine Münze; 2. ein Gewicht; 3. Lamm.
קַשְׂקֶשֶׂת *h. f., pl.* קַשְׂקַשִּׂים Schuppe.
קַשׁ *h. m.* 1. Stroh, dürre Halme; 2. Borste; 3. Härchen.
קַשָּׁא (Ex 15, 7) I *a. m.* Stroh, dürre Halme.
קַשָּׁא II *a. m.* Ältester, Vornehmer.
קְשָׁא, קְשֵׁי *a., ipf.* יִקְשֵׁי Dt 15, 18 schwer sein. *Pa.* 1. schwer machen, Einwände erheben; 2. *pf.* 3 *sg. f.* קַשִּׁיאַת Gn 35, 16 schwer haben. *Aph. ipf.* 1 *sg.* אַקְשֵׁי Ex 7, 3 hart machen, verstocken; 2. *pf.* אַקְשֵׁי Ex 13, 15 sich verstocken; 3. Einwände erheben. *Itpa.* 1. schwer sein; 2. Einwände erheben; 3. Einwände erhoben werden.
קַשְׁבָּא *a. m.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.
קָשָׁה *h. Pi. Hitp.* schwer haben. *Hi.* hart machen, Erektion veranlassen.
קָשֶׁה *h. m.* hart, schwer.
קִשּׁוּט *h. m.* Putz.
קִשּׁוּטָא *a. m., c.* קִשּׁוּט Jes 49, 18 dass.
קִשּׁוּי *h. m.* Geburtsnot.
קֻשְׁיָא *a. m.* Einwand.
קִשּׁוּר *h. m.* 1. Zusammenbinden; 2. Vereinigen.
קִשּׁוּרָא *a. m.* dass.
קַשּׁוֹשֶׁת *h. f.* Strohhalm.
קִשּׁוּת I *h. f., pl.* קִשּׁוּאִים Gurke.
קִשּׁוּת II *h. f.* Ähnlichkeit.
קָשַׁט I *h.* schiessen.
קָשַׁט II *h. Pi.* putzen. *Hi.* herrichten. *Hitp.* sich putzen.
קְשַׁט I *a. Itpe.* geschossen werden.
קְשַׁט II *a. Pa.* 1. *pt. pass.* מְקַשַּׁט Ho 6, 3 putzen; 2. geraderichten. *Itpa. pt. f.* מִתְקַשְּׁטָא Jes 61, 10 sich putzen.
קַשָּׁט *h. m.* Bogenschütze.
קֻשְׁטָא I (Dt 1, 16) *a. m., ind.* קְשׁוֹט Gn 24, 48 Wahrheit, Gradheit, Recht. בְּקֻשְׁטָא Gn 42, 21 in Wahrheit.
קַשְׁטָא II (Est II 1, 3, MS קַשְׁטִין) *a. m.* Bogen.
קַשְׁטָא III (Ps 61, 4) l. קַשְׁתָּא.
קַשְׁטָנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.
קַשְׁיָא (Ex 1, 14) *a. m.* 1. *ind.* קְשֵׁי Ex 6, 9, *pl. f.* קַשְׁיָן Gn 42, 7 hart, schwer, schwierig.
קֻשְׁיָא *a. m.* Einwand.
קַשְׁיוּת *h. f.* 1. Härte; 2. Starrsinn; 3. Erektion.
קַשְׁיוּתָא *a. f., ind.* קַשְׁיוּ Ex 1, 13 dass.

קְשִׁיטָא *a. m., ind.* קְשִׁיט Dt 32, 4 redlich, wahrhaft, gerecht.

קְשִׁיטוּתָא *a. f., c.* קְשִׁיטוּת Gn 20, 5 Redlichkeit, Gradheit.

קְשִׁירָה *h. f.* Zusammenbinden.

קַשִּׁישׁ *h. m.* Strohhalm.

קְשִׁישָׁא *a. m.* 1. *ind.* קְשִׁישׁ 1 K 2, 22 alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.

קְשִׁישׁוּתָא *a. f.* Greisenalter.

קַשְׁיָתָא *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern; 3. Einwand.

קוּשְׁקָא *x. m.* Ausbau.

קִשְׁקוּשׁ *h. m.* Behacken.

קִשְׁקוּשָׁא *a. m.* dass.

קִשְׁקַר männl. Personenname.

קִשְׁקֵשׁ *h.* 1. klingeln; 2. schütteln; 3. behacken. *Pass.* sich schütteln.

קַשְׁקֵשׁ *a.* 1. schütteln; 2. behacken.

קַשְׁקְשִׁין *h. m. pl.* Streu.

קָשַׁר *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. beschliessen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu.* *Ho.* zusammengebunden werden. *Ni.* *Hitp.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich anhängen.

קֶשֶׁר *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk; 3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ordnung, Verband.

קַשַּׁרְתָּא *a. f.* Gürtel.

קָשַׁשׁ *h. Po.* Reiser sammeln.

קְשַׁשׁ *a., pf.* 1 *sg.* קַשִּׁית 1 S 12, 2 altern. *Pa.* dass. *Po.* Reiser sammeln. *Hitpo.* sich stark machen.

קֶשֶׁת *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen; 3. männl. Glied.

קְשַׁת (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schiessen. *Aph. ipf.* יַקְשֵׁית 2 K 19, 32 dass.

קַשָּׁת *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein Sternbild des Tierkreises.

קַשָּׁתָא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.

קַשְׁתָּא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* קַשְׁתָּן, *c.* קַשְׁתַּת 1 S 2, 4 Soc 59, קַשְׁתָּן Bogen; 2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. ein Darm; 4. Ortsname.

קַשְׁתְּיָא *a. m.* dass.

קַשְׁתָּנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.

קָתָא (Lv 11, 18) *a. f.* Pelikan.

קַתָּא *a. f.* Stiel, Griff.

קותבי l. קוּטְבֵי.

קָתֶדְרָא *x. f.* (καθέδρα), *pl.* קָתֶדְרָאוֹת Lehnstuhl.

קָתֶדְרִין *x. m.* (καθέδριον) dass.

קִתְלָא *a. m.* Kloss (?).

קָתֳלִיקוֹס, קָתֳלִיקָא, קָתֳלִיכוֹס *x. m.* (καθολικός) Oberbeamter.

קִיתוֹן *x. m.* (κώθων), *pl.* קִיתוֹנִיּוֹת Trinkgeschirr.

קִיתוֹנָא *x. m.* dass.

קַתְּרָא *a. m.* Fels.

קַתְּרוֹס männl. Personenname (vgl. Καυθηρᾶς).

קַתְרוֹס *x. m.* (κέδρος) Ceder, Kiefer.

קַתְרוֹס (Jes 5, 12, MS קַתְּרוֹס) *x. m.* (κίθαρις) Cither.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200.

ריאניסו. דר׳ (Midr. Teh. 34) l. mit Ausg. Konst. אגיסו, s. אֲגָנִים.

רְאַגְתָּא *a. f.* Liebkosung.

רָאָה *h.* 1. sehen. רָאָה קֶרִי Pollution haben. רָאָה דָם Menstruation haben; 2. billigen. *pt. pass.* רָאוּי 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. הֶרְאָה פָנִים besuchen. *Ho.* הָרְאָה פָּנִים Besuch abgestattet werden.

רָאִי (רְאִי) I *h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.
רָאִי II *h. m.* Exkrement.
רְאִיָּה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.
רְאָיָה I *h. f.* Beweis.
רְאָיָה II männl. Personenname.
רֵאָיוֹן *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.
רְאַם *a.*, *ipf.* יִרְאַם Jes 52, 13 erhaben sein. S. רום.
רְאֵם *h. m.* Wildochse.
רְאָמָא *a. m.* dass.
רָאוּמָטִיקוֹס *x. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.
רְאֵמְנָא *a. m.* Wildochse.
רְאָעֲתָא? (Est II 9, 31, MS תַּעֲנִיתָא) *a. f.* Schreien.
ראשׁ *h. m.*, *pl.* רָאשִׁים 1. Kopf. ראשׁ תּוֹר Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. ראשׁ הַשָּׁנָה *a.* Neujahr; *b.* Name eines talmudischen Traktats; 4. Kapital.
רֵאשָׁא *a. m.* Kopf.
ראשׁוֹן *h. m.* erster. ראשׁוֹן ראשׁוֹן einer nach dem andern. בָּרִאשׁוֹנָה am Anfang.
רֵאשִׁית *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.
רֵאשִׁיתָא s. רֵישִׁיתָא.
רַב *h. m.* 1. gross; 2. Herr; 3. *pl.* רַבּוֹת Lehrer; 4. viel. רַבִּי *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda I. רַב *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.
רַבָּא (רְבָא) *a. m.* 1. *f. d.* רַבְּתָא Gn 10, 12, רַבְּתִי, *pl.* רַבְרְבִין Gn 12, 17 gross; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1 Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* רַבְּהוֹן Gn 4, 20, *pl.* רַבָּן Meister, Lehrer.
רָבָא (n. d. übl. Aussprache) (= רַב אַבָּא) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.

רְבָא *a. m.* Mehrheit.
רְבָא I *a.* 1. Gn 21, 8, 3 *pl.* רְבִיאוּ Gn 25, 27 gross werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* יְרַבֵּי Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* רַבֵּי Jes 49, 21 Soc 59 grossziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֲרַבֵּי Gn 12, 2 gross machen; 4. *pf.* רַבֵּי Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַבֵּי Dt 23, 20 Zins geben. *Itpa.* 1. grossgezogen werden; 2. *ipf.* יִתְרַבָּא Lv 21, 10 gross gemacht werden; 3. *pf.* 3 *pl.* אִתְרַבִּיאוּ Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* מִתְרַבֵּי Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.
רְבָא II *a.*, *pt.* רָבֵי Gn 21, 20 schiessen.
רְבָא III s. אֲרַב.
רָבַב *h.* verdichten (?). *Pi. pt. f.* מרבבת Jalk. II 988 (Ct 4, 16), Ausg. Salon. מרככת?
רְבַב *a.* gross sein. *Itpalp. pf.* אִתְרַבְרַב, אִתְרָרַב 1. *pt. pl.* מִתְרַבְרְבִין Nu 16, 3, *inf.* אִתְרַבְרָבָא Ez 5, 15; *pt.* מִתְרָרַב 1 K 1, 5 Soc 59, *c. pron.* מִתְרָרַבְתְּ Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* נִתְרוֹרַב Est II 8, 13 (MS מִתְרָרַב) gross thun; 2. *pf.* אִתְרָרַב Ho 12, 4 sich gross beweisen.
רְבַב *h. m.* 1. Fett (Talg?); 2. Fettfleck.
רַבְּבָהוּ = רַב אֲבָהוּ.
רִבַּבְתָּא *a. f.*, *c.* רִבַּבַת Ez 16, 7 (MS רִבְוָת) Myriade. S. רִבּוֹתָא.
רָבַג *h.* schichten (?).
רְבַד *h. m.* Ritz, Riss.
רִבְדָּא *a. m.* Stich, Ritz.
רַבָּה (= רַב אַבָּא) männl. Personenname, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.
רָבָה *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. grösser, vermehrt. מְרֻבָּה בְגָדִים der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.
רִבּוֹא *h. m.* Myriade.

קְשִׁיטָא *a. m.*, *ind.* קְשִׁיט Dt 32, 4 redlich, wahrhaft, gerecht.
קְשִׁיטוּתָא *a. f.*, *c.* קְשִׁיטוּת Gn 20, 5 Redlichkeit, Gradheit.
קְשִׁירָה *h. f.* Zusammenbinden.
קַשׁ *h. m.* Strohhalm.
קְשִׁישָׁא *a. m.* 1. *ind.* קְשִׁישׁ 1 K 2, 22 alt; 2. Greis; 3. Ältester, Vornehmer.
קְשִׁישׁוּתָא *a. f.* Greisenalter.
קַשְׁיָתָא *a. f.* 1. Hartes; 2. Kern; 3. Einwand.
קוּשְׁקָא *x. m.* Ausbau.
קִשְׁקוּשׁ *h. m.* Behacken.
קִשְׁקוּשָׁא *a. m.* dass.
קִשְׁקָר männl. Personenname.
קִשְׁקֵשׁ *h.* 1. klingeln; 2. schütteln; 3. behacken. *Pass.* sich schütteln.
קַשְׁקֵשׁ *a.* 1. schütteln; 2. behacken.
קַשְׁקְשִׁין *h. m. pl.* Streu.
קָשַׁר *h.* 1. knüpfen, verknüpfen; 2. beschliessen. *Pi.* zusammenbinden. *Pu.* *Ho.* zusammengebunden werden. *Ni.* *Hitp.* 1. sich zusammenziehen; 2. sich anhängen.
קֶשֶׁר *h. m.* 1. Knoten; 2. Gelenk; 3. Zusammenziehung, Kruste; 4. Ordnung, Verband.
קַשְׁרְתָא *a. f.* Gürtel.
קָשַׁשׁ *h. Po.* Reiser sammeln.
קְשַׁשׁ *a.*, *pf.* 1 *sg.* קְשֵׁית 1 S 12, 2 altern. *Pa.* dass. *Po.* Reiser sammeln. *Hitpo.* sich stark machen.

קֶשֶׁת *h. f.* 1. Bogen; 2. Regenbogen; 3. männl. Glied.
קְשַׁת (Ez 21, 26 Ven. 1517) *a.* schiessen. *Aph. ipf.* יַקְשֵׁת 2 K 19, 32 dass.
קַשָּׁת *h. m.* 1. Bogenschütze; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
קַשָּׁתָא (Gn 21, 20) *a. m.* dass.
קַשְׁתָּא *a. f.* 1. Gn 21, 16, *pl.* קַשְׁתָּן, *c.* קַשְׁתַּת 1 S 2, 4 Soc 59, קַשְׁתָּן Bogen; 2. Gn 9, 13 Regenbogen; 3. ein Darm; 4. Ortsname.
קַשְׁתָּיָא *a. m.* dass.
קַשְׁתָּנִית *h. f.* Bohrer, der durch einen Bogen bewegt wird.
קָתָא (Lv 11, 18) *a. f.* Pelikan.
קָתָא *a. f.* Stiel, Griff.
קותבי l. קוּמְבֵי.
קָתֶדְרָא *x. f.* (καθέδρα), *pl.* קָתֶדְרָאוֹת Lehnstuhl.
קָתֶדְרִין *x. m.* (καθέδριον) dass.
קָתְלָא *a. m.* Kloss (?).
קָתְלִיקוֹס, קָתְלִיקָא, קָתְלִיכוֹס *x. m.* (καθολικός) Oberbeamter.
קִיתוֹן *x. m.* (κώθων), *pl.* קִיתוֹנִיּוֹת Trinkgeschirr.
קִיתוֹנָא *x. m.* dass.
קַתְרָא *a. m.* Fels.
קָתְרוֹס männl. Personenname (vgl. Καυθηρᾶς).
קַתְרוֹס *x. m.* (κέδρος) Ceder, Kiefer.
קַתְרוֹס (Jes 5, 12, MS קָתְרוֹס) *x. m.* (κίθαρις) Cither.

ר

ר 1. der zwanzigste Buchstabe im hebr. Alphabet; 2. Zahlwert = 200.
ריאניסו. הר׳ (Midr. Teh. 34) l. mit Ausg. Konst. אניסו, s. אָנַס.
רְאַגְתָא *a. f.* Liebkosung.
רָאָה *h.* 1. sehen. רָאָה קֶרִי Pollution haben. רָאָה דָם Menstruation haben; 2. billigen. *pt. pass.* רָאוּי 1. geeignet; 2. zu erwarten. *Ni.* 1. gesehen werden; 2. einleuchten. *Hi.* 1. zeigen, anzeigen. הֶרְאָה פָנִים besuchen. *Ho.* הָרְאָה פָנִים Besuch abgestattet werden.

רְאִי (רְאִי) I *h. m.* 1. Ansehen; 2. Eigentümlichkeit, Merkmal.

רְאִי II *h. m.* Exkrement.

רְאִיָּה *h. f.* 1. Sehen; 2. Erscheinen im Tempel; 3. das dabei darzubringende Opfer; 4. Pollution; 5. Menstruation.

רְאָיָה I *h. f.* Beweis.

רְאָיָה II männl. Personenname.

רֵאָיוֹן *h. m.* 1. Erscheinen im Tempel; 2. das dabei darzubringende Opfer.

רְאַם *a.*, *ipf.* יִרְאַם Jes 52, 13 erhaben sein. S. רום.

רְאֵם *h. m.* Wildochse.

רְאָמָא *a. m.* dass.

רֶאוּמָטִיקוֹס *x. m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רְאֵמָנָא *a. m.* Wildochse.

רְאָקְתָא? (Est II 9, 31, MS תַּעֲנִיתָא) *a. f.* Schreien.

ראש *h. m.*, *pl.* רָאשִׁים 1. Kopf. ראש תור Ausläufer eines Feldes, einem Ochsenkopf ähnlich; 2. Oberhaupt; 3. Anfang. ראש הַשָּׁנָה *a.* Neujahr; *b.* Name eines talmudischen Traktats; 4. Kapital.

רֵאשָׁא *a. m.* Kopf.

ראשון *h. m.* erster. ראשון ראשון einer nach dem andern. בָּרִאשׁוֹנָה am Anfang.

רֵאשִׁית *h. f.* 1. Anfang; 2. Würde.

רֵאשִׁיתָא s. רֵישִׁיתָא.

רב *h. m.* 1. gross; 2. Herr; 3. *pl.* רַבּוֹת Lehrer; 4. viel. רַבִּי *a.* palästin. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung des Nasi Jehuda I. רַב *a.* babylon. Bezeichnung des Gelehrten; *b.* Bezeichnung von Abba Arika.

רַבָּא (רָבָא) *a. m.* 1. *f. d.* רַבְּתָא Gn 10, 12, רַבְּתִי, *pl.* רַבְרְבִין Gn 12, 17 gross; 2. Gn 25, 23 der ältere; 3. Gn 37, 36, Ex 18, 1 Vorgesetzter, Oberer; 4. *c. s.* רַבְּהוֹן Gn 4, 20, *pl.* רַבָּנָן Meister, Lehrer.

רָבָא (n. d. übl. Aussprache) (= רַב אַבָּא) Bezeichnung von Abba, Sohn v. Josef bar Chama.

רִבָּא *a. m.* Mehrheit.

רְבָא I *a.* 1. Gn 21, 8, 3 *pl.* רְבִיאוּ Gn 25, 27 gross werden, wachsen; 2. Gn 26, 13 vornehm werden. *Pa.* 1. *ipf.* יְרַבֵּי Nu 6, 5 wachsen lassen, hervorbringen; 2. *pf.* רַבִּי Jes 49, 21 Soc 59 grossziehen; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֲרַבֵּי Gn 12, 2 gross machen; 4. *pf.* רַבִּי Lv 8, 10 in eine Würde einsetzen; 5. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַבֵּי Dt 23, 20 Zins geben. *Itpa.* 1. grossgezogen werden; 2. *ipf.* יִתְרַבָּא Lv 21, 10 gross gemacht werden; 3. *pf.* 3 *pl.* אִתְרַבִּיאוּ Nu 3, 3 eingesetzt werden; 4. *pt.* מִתְרַבֵּי Dt 23, 20 als Zins gezahlt werden.

רְבָא II *a.*, *pt.* רָבֵי Gn 21, 20 schiessen.

רְבָא III s. אֲרַב.

רָבַב *h.* verdichten (?). *Pi. pt. f.* מרבבת Jalk. II 988 (Ct 4, 16), Ausg. Salon. מרככת?

רְבַב *a.* gross sein. *Itpalp. pf.* אִתְרַבְרַב, אִתְרַבְרַב 1. *pt. pl.* מִתְרַבְרְבִין Nu 16, 3, *inf.* אִתְרַבְרָבָא Ez 5, 15; *pt.* מִתְרַבְרַב 1 K 1, 5 Soc 59, *c. pron.* מִתְרַבְרַבְתְּ Nu 16, 13, *ipf.* 1 *pl.* נִתְרוֹרַב Est II 8, 13 (MS מִתְרַבְרַב) gross thun; 2. *pf.* אִתְרַבְרַב Ho 12, 4 sich gross beweisen.

רְבַב *h. m.* 1. Fett (Talg?); 2. Fettfleck.

רַב אֲבָהוּ = רַבָּבָהוּ.

רִבַּבְתָּא *a. f.*, *c.* רִבְּבַת Ez 16, 7 (MS רִבְוָת) Myriade. S. רִבּוֹתָא.

רָבַג *h.* schichten (?).

רָבַד *h. m.* Ritz, Riss.

רִבְדָּא *a. m.* Stich, Ritz.

רַבָּה (= רַב אַבָּא) männl. Personenname, Bezeichnung von Abba bar Nachmani.

רָבָה *h.* viel werden. *Pi.* vermehren, hinzufügen. *Pu. pt.* 1. grösser, vermehrt. מְרֻבֶּה בְגָדִים der mit mehr Gewändern Versehene (der Hohepriester); 2. häufiger. *Hi.* viel machen, vermehren. *Hitp.* geweiht werden.

רִבּוֹא *h. m.* Myriade.

רְבוֹא *a. f.* s. רְבוֹתָא.

רְבוּבָה I (?) *h. f.* Höhlung, Loch.

רְבוּבָה II (?) *h. f.*, viell. דְּבוּבָה *h. f.* Topftrommel (mit nur einem Trommelfell).

רִבּוּי *h. m.* 1. Vermehrung; 2. Vielmachen der Gewänder (zur Weihe des Hohenpriesters); 3. Hinzufügung.

רִבּוּיָא *a. m.* Hinzufügung.

רִבּוֹן *h. m.* Herr.

רִבּוֹנָא *a. m.*, *c.* רִבּוֹן Ex 23, 17 dass.

רִבּוֹנְתָא *a. f.*, *c. s.* רִבּוֹנְתִי Gn 16, 8 Herrin.

רִבּוּעַ *h. m.* Viereck, Quadrat.

רִבּוּעָא *a. m.* dass.

רְבוּתָא I *a. f.* 1. Dt 32, 3 Herrlichkeit; 2. *c.* רְבוּת Ex 30, 25 Würde; 3. *ind.* רְבוּ Nu 18, 8 Auszeichnung.

רְבוּתָא II s. רְבִיתָא.

רְבִיוּתָא, רַבְוָתָא s. רְבוּתָא.

רִבּוֹתָא (Lv 26, 8) *a. f.*, *pl. ind.* רִבְבָן Gn 24, 60 Myriade.

רְבְיָא (Gn 21, 8) *a. m.*, *ind.* רְבֵי Gn 37, 1 Knabe.

רְבְיָא *a. m.* Samen von Trigonella Foenum Graecum (?).

רְבִיָּה *h. f.* 1. Mehrung; 2. Grösse.

רַבְיוּתָא *a. f.*, *c. s.* רַבְיוּתֵיהּ Gn 43, 32 Jugend.

רְבִיכָה *h. f.* Eingerührtes.

רְבִיכְתָא *a. f.*, *ind.* רְבִיכָא Lv 6, 14 dass.

רַב אֲבִינָא = רַבִּינָא. רַב אָבִין = רַבִּין.

רְבִיעַ *h. m.* Viertel.

רְבִיעָא *a. m.* dass.

רְבִיעָאָה (Nu 7, 30) *a. m.*, *f. d.* רְבִיעֵיתָא Lv 19, 24 vierter.

רְבִיעָה *h. f.* 1. Begattung (der Tiere); 2. Frühregen.

רְבִיעוּתָא *a. f.* Lagern.

רְבִיעִי *h. m.* vierter.

רְבִיעִין (2 S 6, 5) *a. m. pl.* ein Musikinstrument.

רְבִיעִית I *h. f.* Lager, Schar.

רְבִיעִית II *h. f.* 1. vierte; 2. Viertel eines Log; 3. Mittwoch; 4. ein Musikinstrument.

רְבִיעֲתָא *a. f.* Frühregen.

רְבִיצָה *h. f.* Lagern, Liegen.

רִבִּית *h. f.*, *pl.* רִבִּיּוֹת Zins.

רִבִּיתָא (Lv 25, 36) *a. f.* dass.

רְבִיתָא (Ru 2, 5, MS רְבְיְתָא), רְבִיתָא I *a. f.* Mädchen.

רְבִיתָא II *a. f.* Aneinanderliegen.

רְבִיתָא III Flussname.

רְבַל *a. Itpe.* gesiebt werden.

רַבְּפִי = רַב אַפִּי.

רַבָּן *h. m.* Meister, Lehrer.

רַבָּנָא *a. m.* 1. *pl. c.* רַבָּנֵי Gn 47, 6 Oberer; 2. Lehrer. רַבָּנָן unsre Lehrer.

רַבָּנוּת *h. f.* 1. Herrschaft, Hoheit; 2. herrisches Wesen.

רַבָּנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

רַבָּנַי männl. Personenname.

רַב אַפִּי, רַב אַפָּא — רַבְּפִי, רַבְּפָא.

רָבַע I *h.* 1. begatten; 2. befruchten. *Ni.* begattet werden. *Pi.* befruchten.

רָבַע II *h. Pi.* viereckig machen. *Pu. pt.* viereckig.

רְבַע I *a.* 1. *pf.* 3 *f. sg.* רְבַעַת Nu 22, 27 sich lagern; 2. begatten. *Aph.* 1. lagern lassen, sich hinlegen lassen; 2. begatten lassen, paaren.

רְבַע II *a. Pa.* in vier Teile teilen. *pt. pass.* מְרַבַּע Ex 27, 1 viereckig.

רֶבַע s. רוֹבַע.

רִבְעָא *a. m.* Est II 4, 1 (MS רְבִיעִיתָא) Viertel.

רִבְעָא *a. m.* Viertel.

רִבְעָה *h. f.*, *du.* רִבְעָתַיִם vierfach.

רַבְעוּתָא I *a. f.* Lagern.

רַבְעוּתָא II *a. f.*, *c.* רַבְעַת Ex 29, 40 Viertel.

רִבְעִי *h. m.* vom vierten Jahre.

רִבְעֲתָא I *a. f.* Lager.

רִבְעֲתָא II *a. f.*, *c.* רִבְעַת 2 K 6, 25 Ven. 1517 Viertel.

רָבַץ *h.* lagern. *Pi.* 1. lagern lassen; 2. besprengen. *Hi.* lagern lassen.

רְבַץ *a. Pa.* besprengen.
רִבְצָל *h. m.* Gewürzbeutel.
רַבְצָן *h. m.* der liebt, sich hinzulegen.
רִבְקָא (Jer 50, 11) *a. m.* Mästung.
רִבְקָה *h. f.* Koppelung (von Rindern für das Dreschen).
רַבְרַב s. רְבַב.
רַבְרְבוּתָא *a. f.* Grossthun.
רַבְרְבִין s. רַבָּא.
רַבְרְבָנָא *a. m., pl. c. s.* רַבְרְבָנוֹהִי Gn 40, 2, רַבְרְבָנְהָא Thr 2, 9 Oberster, Grosser.
רַבְרְבָנוּתָא *a. f.* Grossthun.
רַבִּתָא *a. f.* Amme.
רַבְּתָנָא (2 K 18, 19) *a. m.* grossmächtig.
רֶגֶב Ortsname.
רִגְבָּא *a. m.* Erdscholle.
רְגַג *a., ipf. 2 sg.* תֵּירוֹג Dt 5, 20 (MS תֵּירוֹג) gelüsten, begehren. *Pa.* dass. *pt. pass.* מְרַגַּג Gn 2, 9 begehrenswert. *Itpa. Palp. Itpalp.* dass.
רְגַגָא (Ez 24, 16, MS רְגַגָא) *a. m.* 1. Begehren, Lust; 2. Begehrtes.
רגוגא *a. m.* 1. Begehren; 2. *pl. c. s.* רגוגיהא Thr 1, 10 Begehrtes.
רְגוֹלָא *a. m., ind.* רְגוֹל Gn 30, 42 am Fuss gefleckt.
רָגוֹמָא *a. m., pl. d.* רָגוֹמַיָּא Thr 1, 18 Schütze.
רְגוֹמָנָא (?) *a. m.* Steinigung.
רְגוֹעִיתָא weibl. Personenname (vgl. *bibl.* הִרְגִּיעַ ruhen).
רְגוֹשָׁא *a. m.* Lärm, Geräusch.
רִגּוּשָׁא *a. m., ind.* רגוּשׁ Jes 22, 5 Unruhe.
רָגַז *h. Hi.* erzürnen.
רְגַז, רְגֵז *a.* 1. *pf.* רְגֵיז Gn 40, 2 zürnen; 2. zittern. *Aph.* 1. *pf.* אַרְגֵּיז Lv 24, 11 erzürnen; 2. zittern machen. *Itpe.* erzittern.
רָגְזָא (Dt 9, 19) *a. m., ind.* רְגַז Dt 9, 20, רְגֵיז Koh 7, 3 (MS רגוז), רגוז Zorn.
רַגְזָן *h. m.* jähzornig, aufbrausend.

רַגְזָנָא *a. m.* dass.
רַגְזָנוּת *h. f.* Zorn, Jähzorn.
רְגִזְתָא, רְגִזְתָּא, רְגוֹזְתָּא *a. f.* Zorn.
רְגִיא *a. m.* 1. eine Münze; 2. ein Gewicht.
רְגִיגָא *a. m., ind.* רְגִיג Jer 51, 7 begehrenswert, köstlich.
רְגִיגְתָא *a. f.* Begehren.
רְגִיוֹן Name eines mythischen Feuerstroms.
רָגִיל *h. m.* 1. behend; 2. geübt, gewöhnt.
רְגִילָא *a. m., pl.* רְגִילִין Thr 2, 21 geübt, gewöhnt.
רְגִילָה *h. f.* Portulak (*Portulaca odoracea*).
רְגִימְתָא *a. f., c.* רְגִימַת Ru 1, 17 (Lücke im MS) Steinigung.
רְגִיעָה *h. f.* Vertrag.
רְגִישְׁתָא *a. f.* Empfinden, Merken.
רָגַל *h., pt. pass.* רָגוּל gefesselt (durch Zusammenbinden des Unterbeins und Schenkels). *Hi.* 1. gewöhnen; 2. Samenerguss herbeiführen (durch Beiwohnung); 3. das Fell eines Tiers von den Füssen her abziehen. *Hitp.* sich gewöhnen.
רְגַל *a. Aph.* 1. gewöhnen, verleiten; 2. nach unten beugen. *Itpa.* sich gewöhnen.
רֶגֶל *h. f.* 1. Fuss, Bein. מֵי רַגְלַיִם Urin. רַגְלַיִם לַדָּבָר die Sache hat einen Anhaltspunkt; 2. Wallfahrtsfest.
רִגְלָא *a. f.* 1. Dt 19, 21, *ind.* רְגַל Dt 2, 5, רְגַל Gn 33, 14, *pl.* רִגְלִין Lv 11, 23 Fuss, Bein; 2. Unterbein. בְּרִגְלֵיהּ, רִגְלֵיהּ um — willen; 3. *pl.* רִגְלָאִין (!) Koh 3, 11 Ven. 1517 Wallfahrtsfest; 4. s. דִּגְלָא.
רגלא (bAbZ 22[b]) l. דִּגְּלָא.
רַגְלָאָה (Ex 12, 37) *a. m.* Fusssoldat.
רַגְלוּתֵיהּ *a. m.* niedrig gestellter.
רַגְלִית *h. f.* auf der Erde kriechender Weinstock. S. רוֹגְלִית.
רָגַם *h. m.* steinigen.

רְנַם *a.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִרְגְּמוּן Lv 24, 16 steinigen; 2. schiessen. *Pa. pt.* מְרַגְּמִים 2 S 16, 6 werfen.

רִגְמָא *a. m.* Wurfstein.

רָגַן *h. Pi.* murren.

רְגַן *a. Itpa.* verleumden.

רָגַע *h. Hi.* sich hinundherbewegen, sich rühren.

רֶגַע *h. m.* Augenblick.

רִגְעָא (Koh 9, 12, nicht MS) *a. m.* dass.

רְגַף *a. Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְגִיפַת Jes 1, 2 erschüttert werden.

רָגַשׁ *h. Hi.* fühlen, merken. *Ho. pt.* wahrgenommen. *Hitpa.* herbeiströmen.

רְגַשׁ *a.* 1. unruhig sein; 2. rauschen; 3. merken. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְגֵּישׁ Jos 7, 3 beunruhigen; 2. bewegen; 3. spüren, merken. *Itpe. pf.* אִתְרְגֵישׁ Ri 5, 5 Soc 59 in marg., 3 *sg. f.* אִתְרְגוּשַׁת (!) 2 S 22, 8 beunruhigt werden, erschüttert werden.

רִגְשָׁא *a. m.* Lärm.

רִגְּתָא *a. f.* Verlangen.

רְדָא *a. m.* frisch (?).

רְדָא I *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדֵּי Dt 22, 7 pflügen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְדּוּן Lv 26, 17 herrschen; 3. *inf.* מִרְדֵּי Lv 26, 18 züchtigen; 4. fliessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרְדֵי Am 6, 2 gepflügt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְרְדוּן Lv 26, 23, *imp. sg. f.* אִתְרְדָא Jer 6, 8 gezüchtigt werden.

רְדָא II *a. Pa.* Brot aus dem Backofen nehmen.

רדאה s. הַרְדָּאָה.

רָדַד *h. Pi.* plattschlagen, breiten. *Pu. pt.* 1. plattgeschlagen; 2. ausgebreitet.

רְדַד *a.* 1. *pt. pass. pl.* רְדִידִין Nu 17, 3 (MS רְדִידִין) plattschlagen; 2. ausbreiten. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* רַדִּידוּ Ex 29, 3 plattschlagen; 2. hinstrecken. *Itpa.* plattgedrückt sein.

רָדִד *h. m.* Tuch.

רִדְדָא *a. m.* glatte Seite eines Stoffs.

רָדָה I *h.* 1. mächtig werden; 2. züchtigen. *Pi.* züchtigen.

רָדָה II *h.* 1. Brot aus dem Backofen nehmen; 2. Honig aus dem Bienenhaus nehmen.

רָדָה III *h. Pi.* ausbreiten.

רְדוּפָא *a. m.* Ranke (?).

רִדּוּפִין *h. m. pl.* Sehnsucht.

רְדוּתָא *x. f.* (*rheda*) Wagen.

רְדָיָא *a. m.* 1. Pflügen; 2. Name eines Engels.

רַדָּיָא *a. m.* Pflüger.

רְדִיָּה I *h. f.* Herrschaft.

רְדִיָּה II *h. f.* Nehmen des Brots aus dem Ofen.

רדיוני (bNidd 67ᵃ)?

רדים l. רוֹדִים *h. m. pl.* Pflüger.

רְדִינִין (Est II 6, 10, MS קְדִינִין)?

רַדְיָנִית *h. f.* zum Pflügen tauglich.

רְדִיפָא männl. Personenname.

רְדִיפָה *h. f.* Verfolgung.

רָדַם *h., pt. pass.* betäubt. *Ni.* im Betäubungsschlaf liegen.

רְדַם *a., pt. pass. pl.* רְדִימִין Jes 15, 1 dass.

רְדַמִּילוֹן *x. m.* (ῥοδόμηλον) Marmelade von Quitten und Rosen.

רודוס Ortsname (Ἄραδος).

רְדוּסָאָה *a. m.* aus Arados.

דרוסה l. הַרְדָּם.

רָדַף *h.* 1. verfolgen; 2. vertreiben; 3. rasch fliessen; 4. antreiben. *Ni.* verfolgt werden. *Pi.* erstreben.

רְדַף *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּרְדּוֹף Dt 16, 20 verfolgen; 2. erstreben.

רִדְתָא (Lv 2, 7) *a. f.* Pfanne.

רָהַב *h. Hi.* stolz machen. *Siph.* s. סִרְהֵב.

רְהֵיב *a.* sich überheben, stolz thun. *Saph.* s. סַרְהֵב.

רַהֲבָא *a. m.* Übermut.

רְהָבָה — רַב אַהֲבָה.

רָהוֹטָא *a. m.* Läufer.

רְהַט *a., pf.* 3 *sg. f.* רְהַטַת Gn 24, 20,

pt. רָהֵיט Jer 51, 31 laufen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַרְהֲטוּהִי Gn 41, 14 laufen lassen.
רַהֲטָא *a. m., pl. d.* רַהֲטַיָא Ri 5, 28 Praet. Läufer.
רְהָטָא, רִהֲטָא *a. m.* 1. *d.* רְהָטָא 2S 18, 27 Laufen; 2. ein Brei.
רַהֲטוֹן (?) *x. m.* Soldatenabteilung.
רַהֲטוֹנָא *a. m.* Läufer.
רַהֲטַיָא (Gn 30, 38, MS רַטַיָא) *a. m. pl.* Tränkrinnen.
רְהָטִים *h. m. pl.* dass.
רהיטני *x. f.* Kneipzange.
רָהִיט *h. m.* Hauptbalken.
רָהַן *h. Hi.* verpfänden. *Ho.* verpfändet werden.
רהון s. הַרְהוֹן.
רְוָא, רְוֵי (Gn 9, 21) *a.* sich satt trinken, sich berauschen. *Pa.* 1. *pt.* מְרַוֵּי Jes 55, 10 reichlich tränken; 2. *pt.* מְרַוֵּי Lv 10, 9 berauschen. *Aph. pf. c. s.* אַרְוְיַנִי Thr 3, 15 reichlich tränken. *Itpe. inf.* אִתְרְוָאָה Jes 5, 22 sich berauschen.
רְוָא s. רֵיוָא.
רוֹב *h. m.* Mehrheit.
רובא (1 K 14, 18) l. mit MS דּוּבָא.
רוֹבֶה *h. m.* Jüngling.
רוּבָּה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. ein süsser Brei.
רוֹבֶד *h. m.* Terrasse, Pflaster.
רוֹבְדָא *a. m.* dass.
רוֹבְיָא *a. m., pl.* רוֹבִין Thr 5, 12 (MS רַבְרְבָנִין) Jüngling.
רוֹבַע *h. m.* Viertel, insbes. ein Viertel Kab.
רוֹגְלִית *h. f.* 1. am Boden kriechender Weinstock; 2. Gang, Lauf.
רוֹגְנַג Flussname.
רוֹדָה *h. m.* Instrument zum Herausnehmen des Brots aus dem Backofen.
רָוָה *h. Pi.* reichlich tränken. *Hitp.* getränkt werden.
רָוֶז *a.* frohlocken.
רוֹזֵן *h. m.* Vornehmer.
רָוַח *h.* sich ausweiten, sich verbreiten. *Pu. pt.* weitläufig. *Hi.* sich erleichtert fühlen; 2. Gewinn haben.
רְוַח *a.* 1. sich erweitern; 2. sinken (vom Preise); 3. *imp.* רְוַח Jes 49, 20 Platz machen; 4. sich erleichtert fühlen. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְרַוְּחִין Jer 22, 14 weit machen; 2. aufschwellen. *Aph.* 1. *inf.* אַרְוָחוּתַנִי Thr 3, 56 (MS רַוָּחָתִי) weit machen; 2. *pt. pass.* מַרְוַח 1 S 20, 25 Soc 59 leer; 3. gewinnen; 4. gewinnen lassen. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְוַחוּ Gn 20, 17 genesen.
רוּחַ *h. Hi.* riechen.
רוּחַ *a. Aph. pf.* אָרַח Gn 27, 27, אָרִיחַ dass.
רָוֵחַ *h. m.* geräumig, weit.
רֶוַח *h. m.* 1. weiter Raum; 2. Zeitraum; 3. Verlängerung.
רוּחַ *h. f., pl.* רוּחוֹת 1. Wind; 2. Luft; 3. Windrichtung, Seite; 4. Geist, Gemüt.
רוּחָא *a. m. f.* 1. Gn 8, 1 Wind; 2. *pl.* רוּחִין, רוּחָן Windrichtung; 3. *pl. d.* רוּחַיָא Nu 16, 22, רוּחָתָא Geist, Gemüt.
רַוְחָא *a. m.* 1. Gn 32, 16 Raum, Platz; 2. *pl. c.* רַוְחֵי Nu 35, 4 freier Raum; 3. *ind.* רְוַח Ex 9, 28 Befreiung; 4. Gewinn.
רְוָחָה *h. f.* 1. Weite; 2. Wohlbefinden.
רַוַּחְתָּא *a. f.* Weite, weiter Raum.
רוֹטֵב *h. m.* 1. frische Dattel; 2. Brühe.
רַוְיָא (Jer 19, 14, Jo 1, 5), רַוָּיָא *a. m.* trunken, Betrunkener.
רְוָיָה *h. f.* Berauschung.
רַוְיוּתָא *a. f., ind.* רַוְיוּ Mi 2, 11 Rauschtrank.
רַוְיָתָא *a. f.* 1. Rausch; 2. Ho 4, 11 (MS רְוַיוָתָא) Rauschtrank.
רוֹכֵל *h. m.* Hausierer.
רוֹכְלָא *a. m.* dass.
רוֹכְלָה *h. f.* Umherziehen.

רום *h.* sich erheben. *Pal.* erheben, erhöhen.

רום *a.*, *ipf.* יִרַם Dt 8, 14 dass., s. רְאַם. *Aph.* 1. *pf.* אֲרִים Ex 7, 20, *ipf.* יְרִים Lv 23, 11 erheben, aufheben; 2. abhauen. *Itpe.* 1. *inf.* אִתְּרְמָא Ez 1, 19 Soc 59 sich erheben; 2. *pf.* אִתְּרִים abgehauen werden. *Ittaph.* *pf.* 3 *f.* *sg.* אִתְּרְמַת Gn 7; 17 erhoben werden, sich erheben. *Pal.* *pf.* רוֹמֵם, רָמִים, *pt.* *pass.* מְרָמַם Dt 26, 8 erheben. *Itpal.* erhoben werden, sich erheben. *Palp.* רוֹרֵם, רָרֵם erheben. *Itpalp.* sich erheben.

רוּמָא (Dt 33, 17) *a.* *m.* 1. Höhe; 2. Hoheit.

רוּמָה Ortsname.

רְאוּמָטִיקוֹס *x.* *m.* (ῥευματικός) rheumatisch.

רוֹמְמוּת *h.* *f.* Hoheit, Erhabenheit.

רוֹמְמוּתָא *a.* *f.* dass.

רוֹנְנִית I *h.* *f.* mürrisch.

רוֹנְנִית II *h.* *f.* Zanksucht.

רוּס *h.* *m.* Längenmass (Stadium).

רוע *h.* *Hi.* Lärm blasen.

רוֹפֵא *h.* *m.* 1. Arzt; 2. Beschneider.

רוץ *h.* laufen.

רוֹצֵחַ *h.* *m.* Mörder.

ריק I *h.* *Hi.* 1. ausleeren; 2. bewaffnen (?)

רוק II *h.* ausspeien. S. רָקַק.

רוק I *a.* *Aph.* 1. *pf.* אֲרִיק Gn 35, 14 ausleeren; 2. ausgiessen. *Ittaph.* *ipf.* יִתְּרַק Lv 21, 10 ausgegossen werden.

רוק II s. רְקַק.

רוֹק *h.* *m.* Speichel.

רַוָּק *h.* *m.* Junggesell, Unverheirateter.

רַוְּקָא *a.* *m.*, *pl.* רַוְּקֵי Jes 40, 30 dass.

רוּקָא *a.* *m.* Speichel.

רָוְקָא *a.* *m.* 1. Seihtuch; 2. Wasser zum Weinseihen.

רוקן *h.* übertragen. *Pass.* 1. ausgeleert werden; 2. übertragen werden.

רוקן *a.*, *pf.* 3 *pl.* רוֹקִינוּ Ex 12, 36 1. ausleeren; 2. hinauswerfen; 3. entziehen. *Pass.* *pf.* 3 *f.* *sg.* אִתְרוֹקִינַת Thr 1, 1 ausgeleert werden.

רוֹקְצִיתָא weibl. Personenname.

רור Ortsname.

רוֹשֶׁם *h.* *m.* Zeichen, Merkmal.

רָזָא *x.* *m.*, *c.* *s.* רָזְהוֹן Gn 49, 6 Geheimnis. בְּרָז Ri 9, 31 Praet. insgeheim.

רוזא *x.* *m.* ein kleines Mass.

רְזָא *a.* *Aph.* 1. schlimm machen; 2. heftig sein.

רַזְבוֹנִית s. אַרְזְבוֹנִית.

רוזנר *x.* *m.* Tagelöhner.

רָזַח *h.* *Pu.* *pt.* leidtragend.

רַזְיָא *a.* *m.* heftig.

רַזִיאֵל (Koh 10, 12) Name eines Engels.

רָזִית absichtl. Veränderung v. נָזִיר.

רזים (jMoK 80[c]) l. אַרְזִים, vgl. אַרְזָא II.

רוזינקא *x.* *m.* ein kleines Mass.

רָזַק s. רְסַק.

רָחַב *h.* *Hi.* 1. sich erweitern; 2. erheitern. *Hitp.* sich erweitern.

רָחָב *h.* *m.* 1. freigebig; 2. habgierig.

רַחְבָא *a.* *m.* habgierig.

רְחָבָה *h.* *f.* offener Platz.

רחבה l. רְחָבָה.

רְחוֹב *h.* *m.* offener Platz.

רְחוֹבָא (Gn 19, 2) *a.* *m.* dass.

רְחוּיָנָה (?) *h.* *f.* ein Hausgerät.

רָחוּם *h.* *m.* Liebling.

רְחוּמִי männl. Personenname.

רְחוּמְתָא (Dt 21, 16) *a.* *f.* Geliebte.

רחוץ (jSabb 11[d]) l. רהוץ.

רָחוֹק *h.* *m.* entfernt, weit.

רִחוּק *h.* *m.* 1. Entfernung; 2. etwas, wovon man sich fernhält, Greuel.

רִחוּקָא *a.* *m.* 1. *c.* רִחוּק Lv 12, 2 Absonderung; 2. *ind.* רִחוּק Jes 1, 14 Greuel.

רִחוּשׁ *h.* *m.* Bewegung.

רָחוֹשׁ *h.* *m.* Kochtopf.

רִחוּשָׁא *a.* *m.*, *ind.* רִחוּשׁ (Ez 27, 17, MS רִיחוּשׁ) Balsamöl (?).

רַחְיָא (Ex 11, 5) *a.* *m.*, *pl.* רַחְיָן Mühle.

רְחִלָא s. **רְחֵלָא**.
רֵחַיִם *h. m. du.* Mühle.
רְחִימָא (Dt 32, 12) *a. m.* Geliebter, Freund.
רְחִימְתָא (Koh 9, 1; Ven. 1517 **רחימֻתָא**) *a. f.* Liebe.
רחיף s. **סְפִיתָ**.
רְחִיצָה *h. f.* Waschen.
רְחִיקָא *a. m., f. ind.* **רְחִיקָא** Nu 9, 10 fern, weit. **מֵרְחִיק** Gn 22, 4 von fern.
רְחִישָׁה I *h. f.* Bewegung.
רְחִישָׁה II *h. f.* Gezweig.
רְחִישׁוּתָא *a. f.* dass.
רָחֵל *h. f., pl.* **רְחֵלוֹת** Mutterschaf.
רַחֲלָא *a. f., pl.* **רַחֲלִין** Dt 14, 4 dass.
רָחַם *h. Pi.* 1. sich erbarmen; 2. lieben machen.
רְחַם, **רְחֵים** (Gn 25, 28) *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* **תִּרְחַם** Dt 6, 5 lieben; 2. sich erbarmen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* **תְּרַחֵם** Dt 7, 2; 13, 9 sich erbarmen; 2. Gn 24, 67; 29, 32 Dt 7, 13 (versch. Formen, aber MS Soc überall Peal) lieben. *Itpa. ipf.* **יִתְרַחֵם** Gn 43, 28 Erbarmen erzeigt werden.
רֶחֶם *h. m.* Mutterleib. *pl.* **רַחֲמִים** Barmherzigkeit, Erbarmen.
רַחֲמָא *a. m.* 1. Mutterleib; 2. *ind.* **רְחֵים** Ct 7, 7 Liebe. *pl.* **רַחֲמִין** Gn 6, 8 Barmherzigkeit.
רָחֲמָא *a. m., pl. c. s.* **רָחֲמוֹהִי** Gn 26, 26 Freund.
רַחֲמוּתָא *a. f., ind.* **רַחֲמוּ** Ez 23, 17 Liebe.
רַחֲמָן *h. m.* barmherzig.
רַחֲמָנָא (Ex 34, 6) *a. m.* 1. dass.; 2. Bezeichnung Gottes.
רַחֲמָנוּת *h. f.* Barmherzigkeit.
רַחֲמְתָא *a. f., ind.* **רָחֲמָא** Ho 11, 4, *c.* **רַחֲמַת** Ho 11, 8 Soc 59 Liebe.
רָחַץ *h.* waschen. *Pi.* dass. *Pu. pt.* gewaschen.
רְחַץ, **רְחֵיץ** *a.* vertrauen. *pt. pass. pl.* **רְחִיצִין** Dt 32, 37 vertrauend. *Aph.* *ipf.* **יַרְחֵיץ** 2K 18, 30 vertrauen machen. *Itpe. ipf.* **יִתְרְחֵיץ** Jer 17, 5 vertrauen.
רְחִצְנָא *a. m.* 1. *ind.* **רְחִצָן** Gn 34, 25 Sicherheit; 2. Zufluchtsort.
רָחַק *h.* sich entfernen, fern sein. *Pi.* *Hi.* entfernen.
רְחַק *a.* dass. *Pa.* 1. *ipf.* 2 *pl.* **תְּרַחֲקוּן** Ex 8, 24 entfernen; 2. *pt. pass.* **מְרַחַק** Dt 7, 25 verabscheuen, verwerfen. *Aph.* 1. *pf.* **אַרְחִיק** Ex 33, 7 entfernen; 2. sich entfernen. *Itpa.* 1. *ipf.* **יִתְרַחַק** Dt 12, 21 entfernt sein; 2. *imp. sg. f.* **אִתְרַחֲקִי** Jes 54, 4 Soc 59 sich entfernen; 3. *pf.* 3 *sg. f.* **אִתְרַחֲקַת** Jes 62, 12 Soc 59 verworfen werden.
רַחְקָא *a. m.* Ferne.
רָחַשׁ *h.* sich bewegen. *Pi.* dass. *Hi.* 1. bewegen; 2. Würmer hervorbringen.
רְחַשׁ *a., ipf.* 3 *pl.* **יִרְחֲשׁוּן** Gn 1, 20 sich bewegen, wimmeln. *Aph.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* **תַּרְחֵישׁ** Lv 20, 25 wimmeln lassen; 2. entstehen lassen. *Itpe. pf.* **אִתְרְחִישׁ** Koh 4, 13 sich ereignen.
רֶחֶשׁ *h. m.* Kriechtier, Gewürm.
רִחְשָׁא (Gn 1, 26) *a. m., ind.* **רְחֵישׁ** Lv 5, 2 dass.
רַחְשׁוּשָׁא (?) *a. m.* Bewegung.
רַחְשִׁיתָא weibl. Personenname.
רַחַת *h. f.* Holzschaufel (zum Worfeln).
רחתת (jBer 14[b]) l. **דְּאָתַת**, s. **אֲתָא**.
רָטֹב *h., pt. pass.* saftig. *Hi.* 1. saftig werden, ergrünen; 2. grünen lassen.
רְטַב *a. Aph.* 1. feucht werden; 2. befeuchten.
רָטֹב *h. m.* frische Dattel.
רִטְבָּא *a. m.* 1. Flüssigkeit; 2. *c.* **רְטַב** Jes 65, 4 (MS **רְטַף**) Saft, Brühe; 3. Fett.
רָטָה *h.* auswinden.
רְטוּב *h. m.* Gerät für den Vogelfang.
רָטוֹנָא *a. m., pl. c.* **רָטוֹנֵי** Dt 18, 11 (MS **רָטֵין**) Murmler (von Zaubersprüchen).

רָמוּשׁ *h. m.* Ausgewanderter.
רָמַט *h. Pi.* hüpfen.
רְמַט *a. Pa.* zittern machen. *Itpa. pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְמְטָא Est II 5, 4 (nicht im MS) zittern.
רָטְיָא (Gn 30, 38) *a. m. pl.* Tränkrinnen.
רַטִּיבָא *a. m.* 1. *pl.* רַטִּיבִין Nu 6, 3 feucht, saftig; 2. frisch; 3. junges Gras.
רְטִיבִי männl. Personenname.
רְטִיָּה *h. f.* Verband, Pflaster.
רְטַל *x. m.* (λίτρα) Pfund.
רָטָן *h. m.* Läufer.
רְטַן *a., pt.* רָטֵין Dt 18, 11 murmeln (Zauberformeln).
רִטְנָא *a. m., ind.* רְטַן Dt 18, 11 Murmeln (von Zauberformeln).
רַטְנָנִית *h. f.* Murren.
רָטַע *h. Hi.* zittern.
רִטְפָּא *a. m., c.* רְטַף Jes 65, 4 Brühe. S. רְטִבָא.
רְטַשׁ *a.* 1. *ipf.* 1 *sg. c. s.* אַרְטוֹשִׁנּוּן Lv 26, 44 verstossen; 2. verlassen; 3. ausbreiten. *Pa. pf. c. s.* רַטְּשָׁנָא Ri 6, 13 (MS *Pe.* רְטַשְׁנָא), *ipf.* 1 *sg. c. s.* אֲרַטְּשִׁנָּךְ Ez 29, 5 (Soc 59 *Pe.* אֶרְטְשִׁנָּךְ) verstossen. *Aph. ipf.* 2 *sg. c. s.* תַּרְטְשִׁנַּהּ Ex 23, 11 (MS *Pe.* תִּרְטְשִׁנַּהּ) verlassen, liegen lassen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרְטֵישׁ Lv 26, 43 verlassen werden; 2. hingeworfen, verstossen werden; 3. sich zerstreuen.
רֵיאָה *h. f.* Lunge.
רִיב *h. m., pl.* רִיבוֹת Streit.
רִיבָה *h. f.* Mädchen.
רִיבְתָא *a. f.* dass.
רִידָא *a. m.* Herrschaft.
רִידָה *h. f.* Hinabsinken.
רֵיוָא (Gn 29, 17) *a. m., ind.* רֵיו Dt 21, 11 Aussehen.
רִיחַ *h.* riechen. S. רוּחַ.
רֵיחַ *h. m., pl.* רֵיחוֹת Geruch. רֵיחַ עֲרָוָה etwas einer unerlaubten Verbindung Ähnliches.
רֵיחָא *a. m.* 1. Gn 27, 27 dass.; 2. bMeg 27[b] l. רִתָּא.
רִיחוּתָא *a. f.* Mühle.
רֵיחַיִם s. רֵחַיִם.
רֵיחָנָא *a. m.* Wohlgeruch, Spezerei.
רֵיחָתָנָא *a. m.* wohlriechend.
רִים *a.* erheben. S. רוּם.
רֵימָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochse.
רִימִין *h. m. pl.* eine Art Zizyphus.
רֵימָנָא *a. m.* Wildochse (Antilope?).
רִיס *h. m.* 1. ein Längenmass (Stadium); 2. Rennbahn.
רִיס *h. m.* רִיס עַיִן Augenwimper.
רֵיסָא *a. m.* בֵּית ר׳ Gn 14, 17 Rennbahn.
רִיסָא *a. m., pl. c.* רִיסֵי Koh 12, 2 (MS רֵיסֵי) Wimper (des Auges).
רֵיעַ *h.* sich gesellen.
רֵיעַ *h. m.* Freund, Genosse.
ריע 1. (EchR 1, 1) l. mit MS Lond. רְעָיָא, s. רְעָא; 2. l. רְעַע, s. רְעַע.
רֵיעוּת *h. f.* Freundschaft.
רִיעוּתָא *a. f.* Schadhaftigkeit.
רֵיעְיָא *a. m.* Unrat.
ריפין s. רִפְפוֹת.
רִיפַע Ortsname.
רִיפְתָא *a. f., pl.* רִיפִין Brot.
רִיצָה *h. f.* Lauf.
רֵיקָא *a. m.* leer, Dummkopf.
רֵיקָן *h. m., f.* רֵיקָנִית leer.
רֵיקָנָא *a. m., ind.* רֵיקָן Gn 37, 24 dass.
רֵיקָנוּת *h. f.* Leerheit, Nichtigkeit.
רֵיקָנוּתָא *a. f., ind.* רֵיקָנוּ Lv 26, 20, Jes 30, 7 dass.
רִיר *h. m.* 1. Speichel; 2. Flüssigkeit.
רִיר (Lv 15, 3) *a.* Schleim absondern.
רִירָא *a. m.* 1. *c. s.* רִירֵיהּ 1 S 21, 14 Speichel; 2. Flüssigkeit.
רֵישׁ Name des Buchstaben ר.
רֵישָׁא I *a. m.* 1. *c. s.* רֵישִׁי Gn 40, 16 Kopf; 2. *pl.* רֵישִׁין Dt 1, 13 Oberhaupt; 3. *c. s.* רֵישַׁהּ Dt 11, 12 Anfang.

רֵישָׁא II *a. m., c.* רֵישׁ Dt 32, 33 Gift.
רֵישְׁבָא (= רֵישׁ בֵּית אַבָּא) *a. m.* Familienhaupt (?). S. רֵשְׁבָא.
רֵישִׁיתָא *a. f., c. s.* רֵישִׁיתְהוֹן Nu 18, 12 Erstling.
רֵישָׁנָא *a. m.* Machthaber.
רַךְ *h. m.* 1. gelinde; 2. fein, dünn.
רַכָּא, רֵיכָא *x. m.* König.
רָכַב *h.* reiten. *Hi.* 1. reiten lassen; 2. pfropfen; 3. befruchten. *Ho. pt.* 1. reitend; 2. gepfropft.
רְכַב, רְכֵיב *a.* 1. *pf.* 2 *sg.* רְכֵיבְתְּ Nu 22, 30 reiten; 2. *ipf.* יִרְכּוּב Lv 15, 9 fahren; 3. sitzen. *Aph. pf.* אַרְכֵּיב Gn 41, 43 1. reiten lassen, fahren lassen; 2. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְכֵּיב Lv 19, 19 begatten lassen; 3. pfropfen.
רֶכֶב *h. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm (?).
רִכְבָּא (Dt 24, 6; MS *c. s.* רִכְבֵהּ) *a. m.* 1. der obere Mühlstein; 2. zum Wurzelschlagen auf die Erde gelegter Stamm (?).
רַכָּבָא (2 K 9, 17) *a. m.* Reiter.
רְכִבָּנָא *a. m., pl.* רְכִבָּנִין Ct 6, 8 (Or. 1302) Reiter.
רְכוּבָא I *a. m., pl.* רְכוּבִין Dt 28, 35, רְכוּבָן Knie.
רְכוּבָא II *a. m., c. s.* רְכוּבֵהּ Est II 1, 3 (MS רְכוּבְּהּ) Wagen.
רְכוּבָה *h. f., pf.* רְכוּבִין 1. Knie; 2. knieförmige Biegung; 3. Stoss mit dem Knie.
רִכּוּךְ *h. m.* leichte Speise.
רִכּוּכָא *a. m.* Zartheit, Sanftmut.
רִכּוּן *h. m.* Niederdrücken.
רִכּוּנָא *a. m.* dass.
רַכִּיכָא *a. m.* 1. *pl.* רַכִּיכִין Gn 33, 13 zart, weich; 2. *pf. f.* רַכִּיכָן Lv 2, 14 dünn, fein.
רַכִּיכוּתָא *a. f., ind.* רַכִּיכוּ Dt 28, 56 Zartheit.
רְכִילוּת *h. f.* Verleumdung.
רְכִים Flussname.
רְכַךְ *a. Pa.* weich machen. *Itpe. Itpa. pf.* אִתְרְכִיךְ (!) Ru 3, 8 weich werden.
רְכַן *h. Pi.* niederdrücken. *Hi.* 1. dass.; 2. neigen, beugen.
רְכַן *a.* neigen, sich neigen. *Pa.* niederdrücken. *Aph.* 1. dass.; 2. *pf.* אַרְכֵּין 2 S 22, 10 Soc 59, *imp. sg. f.* אַרְכִּינִי Gn 24, 14 neigen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְכִינַת Gn 24, 64 sich neigen; 2. verstossen werden.
רָכַם *h.* befestigen. *Pi.* 1. stampfen; 2. stampfen lassen.
רְכַם *Itpe.* verloren gehen.
רֶכֶם *h. m.* Steinschutt.
רִכְסָא, רַכְסָא *a. m.* 1. Steinschutt, Estrich; 2. s. רִכְשָׁא.
רִכְפָּא *a. m.* eine Farbpflanze.
רִכְפָּה *h. f.* dass.
רִכְפְּתָא *a. f.* 1. *c.* רִכְפַּת Jer 51, 16 Zusammenfügung; 2. Masse, Menge.
רִכְשָׁא (Mi 1, 13) *a. m.* eine Pferdeart.
רָם *h. m.* hoch, erhaben.
רָמָא *a. m., pl. d.* רָמַיָּא Dt 12, 2 dass.
רְמָא I *a.* 1. Ex 15, 1 werfen, schleudern; 2. sich werfen; 3. Einwand erheben. *Pa. Aph.* 1. *pt. pl.* מַרְמַן Ri 20, 16 (MS מְרַמַּן, auch Praet.) dass; 2. fallen machen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּתְרְמֵי Gn 49, 17, *pl.* יִתְרְמוֹן Jer 50, 30 geworfen werden, fallen; 2. eintreffen, sich ereignen.
רְמָא II *a. Pa.* betrügen.
רוֹמָא Rom (Ῥώμη).
רוֹמָאָה *x. m., pl. d.* רוֹמָאֵי Nu 24, 24, Hb 3, 17 Soc 59 Römer, römisch.
רַמָּאָה *a. m.* Betrüger.
רַמָּאוּת *h. f.* Betrug.
רָמָה *h. Pi.* betrügen. *Pu. pt.* trügerisch.
רִמּוֹן *h. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum (*Punica Granatum*).
רִמּוֹנָא *a. m., pl. c.* רִמּוֹנֵי Ex 28, 33 dass.
רִמּוּצָא *a. m.* Einfassung.

רָמוּתָא *a. f.*, *c.* רָמוּת Jer 48, 29 Hochmut.

רָמַז *h.* 1. Zeichen geben; 2. andeuten. *Ni.* Zeichen gegeben werden.

רְמַז *a.*, *inf.* מִרְמַז Jes 58, 10 (MS מֵירְמַז, auch Soc 59) dass. *Pa.* dass.

רֶמֶז *h. m.* Zeichen, Andeutung.

רֻמְחָא (Nu 25, 7) *a. m.* Lanze.

רוֹמִי (Mi 7, 8, Est II 1, 1) Rom (Ῥώμη).

רוֹמִי *x. m.* Römer, römisch.

רַמִּי (= רַב אַמִּי) männl. Personenname.

רַמָּיָא *a. m.* Betrüger.

רְמִיָא *a. m.* Einwand.

רַמְיָא *a. m.* verwerflich.

רַמָּיוּת *h. f.* Betrug.

רַמָּיוּתָא *a. f.* dass.

רְמִיזָה *h. f.* Zeichengeben.

רַמָּךְ *x. m.* eine Art Maultier (das dem Pferde ähnliche?).

רַמָּכָא *x. m.*, *pl. d.* רַמָּכַיָּא Est II 8, 10 dass.

רַמְכָּא *x. m.* Herde (?).

רומולוס männl. Personenname (Ῥωμύλος).

רָמַם *h.*, *pt.* רָמֵם hoch. *Pi.* erhöhen. S. רום.

רִמּוֹנָא (Ct 7, 13, MS רִמּוֹנָא) *a. m.* 1. Granatapfel; 2. Granatapfelbaum; 3. Wange.

רוֹמַנְיָא Ortsname (Ῥωμανία).

רוֹמָנוֹס männl. Personenname (Ῥωμανός).

רָמַס *h.* treten, niedertreten. *Pi.* dass.

רְמַס *a.* dass.

רוֹמוֹס männl. Personenname (Ῥῶμος).

רֶמֶשׂ *h. m.* Kriechtier.

רֶמֶץ *h. m.* heisse Asche.

רָמַץ *h.* in heisse Asche legen.

רְמַץ I *a. Pa.* Zeichen geben.

רְמַץ II *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תְּרַמֵּיץ Ex 28, 39 gemustert weben (?); 2. *pt. pass. pl. f.* מְרַמְּצָן Ex 28, 4 einfassen.

רַמְצָא I *a. m.* glühende Asche (?).

רַמְצָא II *a. m.* Haken (?).

רַמְשָׁא (Lv 23, 32), רְמָשָׁא *a. m.*, *ind.* רְמַשׁ Gn 1, 8 Abend.

רַמְשִׁית, רְמָשִׁית *a.* abends, gestern abend.

רָמְתָא (Nu 23, 14) *a. f.* Höhe, Anhöhe.

רְנָא *a.* 1. meinen; 2. Sorge tragen.

רונגר l. רוֹזְגָר.

רִנָּה *h. f.* 1. Jubel; 2. Gebrauch von רנן.

רִנּוּן *h. m.* Gesang.

רִנּוּנָא *a. m.* Meinung, Gesinnung.

רָנַן *h. Pi.* murren.

רְנַן I *a.*, *pt. pl.* רָנְנִין 1 S 2, 24 (MS רָדְנִין) sinnen. *Pa.* dass.

רְנַן II *a. Pa.* 1. jubeln; 2. murren.

רְנָנָה I *h. f.* üble Nachrede.

רְנָנָה II *h. f.* Jubel, Gesang.

רְנָנְתָא I *a. f.* 1. *c.* רַנְנַת Ez 36, 3 (MS רְדָנַת) Sinnen; 2. üble Nachrede.

רְנָנְתָא II *a. f.* Gesang, Spiel.

רונקי l. רוּקְנֵי.

רים s. אָרָם.

רִפָּא I *a. m.* Spalt.

רִפָּא II *a. m.* Tropfen.

רְסוּקָא *a. m.* 1. Brocken; 2. Fetzen.

רְסִיסָא I *a. m.*, *pl. c.* רְסִיסֵי Dt 32, 2 Tropfen.

רְסִיסָא II *a. m.* 1. Spalt; 2. ein musikalisches Instrument.

רְסִיסִין *h. m. pl.* zerschlagene Stücke.

רְסָנָא *a. m.*, *c. s.* רְסָנֵיהּ Est II 6, 1 (nicht MS) Zaum.

רָסַס *h.*, *pt. pass.* zerstossen. *Pi.* zerstossen, zerschlagen. *Pu. Hitp.* zerschlagen werden.

רְסַס I *a.*, *pt. pass.* רְסִיס Lv 22, 24 dass. *Itpe.* zerstossen werden.

רְסַס II *a.* träufeln, besprengen. *Pa. pt. f.* מְרַסְסָא Jes 1, 6 triefen, eitern.

רְסַפַּק s. דְּסַפַּק.

רָסַק *h. Pi.* zerstückeln.

רְסַק *a. Pa.* dass.

רִסְקָא *a. m.* 1. Fetzen; 2. Est II 6, 10 l. רִסְתְּקָא.

ריסקוס, ריסיקוס l. דִּיוֹסְקוֹס.

רסתגא s. דִּסְתְּגָא.

רְסָתָּק männl. Personenname.

רְסְתָּקָא (Est II 6, 10, MS רְסְתְּקָא) *x. m.* Bezirk.

רַע, רָע *h. m.* böse.

רַע *a.* לְרַע Ez 1, 27 unten, unterhalb. מִלְּרַע Gn 1, 7 dass.

רְעָא I *a. pt.* רָעֵי Gn 37, 2 weiden, hüten; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִרְעוֹן Ex 34, 3 abweiden.

רְעָא II *a., pt. pl.* רָעַן Nu 23, 23 gern haben, begehren, wollen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִתְרְעֵי Lv 1,4 wohlgefällig aufgenommen werden; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְרְעִיאַת Gn 34, 3 Wohlgefallen finden.

רְעָא III *a. Itpe.* schadhaft werden.

רָעֵב *h. Hi.* hungern lassen.

רַעֲבוֹן *h. m.* Hunger.

רְעַבְתָּן *h. m.* heisshungrig, gefrässig.

רְעַבְתָּנוּתָא *a. f.* Gefrässigkeit.

רָעַד *h. Hi.* schütteln.

רְעַד *a.* zittern. *Pa.* 1. zittern machen; 2. *ipf.* 3 *pl. c. s.* יְרַעֲדוּנּוּן Na 3, 12 (MS יְרַעֲדוּנוּנוּן) schütteln. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְעַדוּ Est II 1, 2 zittern.

רְעָדָה *h. f.* 1. Zittern; 2. *pl.* רְעָדוֹת Par XI 2 (?).

רועדיהון (LvJI 11, 11) l. mit MS רוּטְבֵיהוֹן s. רְטָבָא.

רַעֲוָא (Gn 24, 42) *a. m.* Wohlgefallen, Wille.

רֵעוּת *h. f.* Freundschaft.

רְעוּתָא I *a. f., c.* רְעוּת Dt 12, 15 Wohlgefallen, Begehren.

רְעוּתָא II *a. f., c. s.* רְעוּתַהּ Est II 1, 19 (MS חֲבִירְתָּא) Freundin, Genossin.

רעותא s. רֵיעוּתָא.

רְעִי I *h. m.* Unrat, Stuhlgang.

רְעִי II *h. m.* Weidevieh.

רָעְיָא (Jes 40, 11) *a. m., c.* רָעֵי Gn 4, 2, *pl. d.* רָעַיָּא Ex 2, 17, רָעֲוָתָא, *c. s.* רָעֲוָתִי Gn 13, 8 Hirte.

רִעְיָא (Gn 47, 4) *a. m.* 1. Weide, Futter; 2. Hütung; 3. s. רֵיעְיָא.

רְעִיָּה *h. f.* Weiden.

רַעְיוֹנָא, רַעֲיָנָא *a. m.* Gesinnung, Gedanke.

רָעִיתָא (Gn 29, 9) *a. f.* Hirtin.

רָעַל *h., pt. pass.* verschleiert.

רְעַל *a., pt. pl. f.* רָעֲלָן Jes 35, 3 beben.

רְעָלָה *h. f.* lose Latte.

רָעַם *h. Hi.* lärmen, donnern. *Hitp.* murren.

רְעַם I, רְעִים *a.* lärmen. *Aph. pf.* 3 *pl.* אַרְעִימוּ Nu 14, 36 unzufrieden machen. *Itpa. pf.* אִתְרָעַם Nu 21, 5 murren.

רְעַם II *a. Aph.* erheben. *Itpa.* grossthun. S. רְאַם.

רַעֲמָא *a. m., c.* רְעַם Jes 29, 6 Donner.

רָעַע I *h., pt. pass.* רָעוּעַ schadhaft, zerbrochen. *Pu. pt.* schadhaft. *Pilp. pf.* רִעֲרַע schütteln. *Hitpo. Hitpalp.* 1. erschüttert werden; 2. schadhaft werden.

רָעַע II *h. Hi.* Böses zufügen.

רְעַע *a., pf.* 3 *sg. f.* רַעַת Ri 9, 53, *pt. pass.* רְעִיעַ Dt 28, 33, Jes 42, 3 Soc 59 zerschmettern, zerbrechen. *Pa.* dass. *Itpe.* erschüttert sein.

רְעָפִים *h. m. pl.* Glühsteine.

רְעַץ s. דְּעַץ.

רעץ s. דַּעַץ.

רָעַשׁ *h. Hi.* erschüttern, schütteln.

רְעַשׁ, רְעִישׁ (! Est II 3, 3) toben, stürmen.

רָפָא *h. Pi.* heilen. *Hitp.* geheilt werden.

רְפָא *a.* schwach sein, schwankend sein. *Aph.* 1. lassen; 2. lose machen. *Itpe. Itpa.* 1. *imp. pl.* אִתְרַפּוּ Hb 1, 5 geduldig sein; 2. nachlässig sein.

רפאיות l. דִּפְרָיוֹת.

רָפָה *h.* 1. nachlassen; 2. lose sein. *Pi.* 1. losmachen; 2. schwankend machen. *Pu. pt.* schwankend.

רְפוּאָה *h. f.* Heilung.

רִפּוּי *h. m.* dass.

רָפוֹקָא *a. m.* Hackender.

רְפַח *a.* angeschwollen sein.

רָפַט *h. Pu. pt.* lose sitzend. *Hitp.* beben, wackeln.

רְפַט *a. Itpe.* lose werden, entzwei gehen.

רוֹפֵיטוֹן *x. m.* (ῥοφητόν) schlürfbar, weich.

רִפְיוֹן *h. m.* 1. Erschlaffung; 2. Vernachlässigung; 3. Schwebe.

רְפִיחַ (Dt 2, 23), רְפִיעַ Ortsname.

רוּפִילָא *x. m.* (*rufilus*), *pl.* רוּפִילִין Ru 1, 2 Militärtribun?

רָפַס *h.* 1. treten; 2. weich sein. *Ni.* 1. getreten werden; 2. getrübt werden; 3. s. פִּרְפֵּס.

רְפַס *a., pf.* 2 *sg.* רְפַסְתָּא Ez 25, 6 treten, stampfen. *Itpa. ipf.* 3 *pl. f.* יִתְרַפְּסָן Koh 12, 4 (MS יִתְרַפְּסוּן) sich niedersenken.

רוּפוּס männl. Personenname (Ῥοῦφος).

רפוסא s. רוּפִילָא.

רִפְסָא *a. m.* Erschütterung.

רְפַסוֹדָה *h. f.* Fussbank.

רְפַסְתָּא *a. f.* 1. *c.* רְפֶסֶת Ez 26, 10 Stampfen; 2. Erschütterung.

רָפַף *h. Po.* schwanken. *Pilp.* hin und her bewegen. *Hitpalp.* 1. lose werden; 2. hin und her schwanken.

רְפַף *a. Pa.* erschüttern. *Itpa.* erschüttert werden.

רְפָפוֹת *h. f. pl.* eine Art Gitter.

רָפַק *h. Hitp.* 1. zerschlagen werden; 2. s. פִּרְקֵד.

רְפַק *a.* behacken.

רִפְקָא *a. m.* Behacken.

רָפַשׂ *h.* treten. *Hi.* unterwerfen.

רְפַשׂ *a.* dass. *Pa.* dass.

רֶפֶשׂ *h. m.* Tritt.

רִפְשָׂא *a. m.* dass.

רֶפֶשׁ *h. m.* Schlamm, Kot.

רֶפֶת *h. f.* Stall.

רִפְתָּא s. רִיפְתָּא.

רְצָא *a. Pa.* begütigen. *Aph.* 1. sich freundlich verhalten; 2. aufzählen; 3. vortragen.

רְצַד *a.* belauern.

רָצָה *h.* wollen. *Pi.* begütigen, sühnen. *Hi.* 1. zählen; 2. vortragen. *Ho.* gesühnt sein. *Hitp.* 1. besänftigt sein; 2. einwilligen.

רִצּוּי *h. m.* Besänftigung, Sühnung.

רְצוֹן *a. m.* 1. Wohlgefallen; 2. Wille, Absicht.

רְצוּעָה *h. f.* 1. Band; 2. Riemen.

רְצוּעֲתָא *a. f.* dass.

רְצוּצָא *a. m.* Küchlein.

רָצַח *h.* morden.

רְצַח *a. Pa.* dass.

רַצְחָן *h. m.* Mörder.

רְצִיחָה *h. f.* 1. Morden; 2. Hinrichtung.

רְצִינְתָא *a. f.* Fäulnis.

רְצִיעָה *h. f.* Durchbohrung.

רְצִיצָא s. רְצוּצָא.

רָצַם *h.* zerdrücken. *Ni.* gedrückt werden. S. רָצַף.

רָצַע *h.* 1. durchbohren; 2. mit Riemen schlagen.

רַצְעָן, רְצָעָן *h. m.* 1. Schuhmacher; 2. Geissler.

רַצְעָנָא *a. m.* dass.

רָצַף *h.* 1. zerdrücken; 2. eng aneinanderreihen.

רְצַף *a.* 1. festdrücken; 2. eng aneinanderreihen; 3. sich auf das Pflaster werfen.

רִצְפָּה *h. f.* Pflaster.

רְצָפוֹת, רְצָפִית *h. f.* ein Staub auf Pflanzen (?).

רִצְפְּתָא *a. f., c.* רִצְפַּת 2 K 16, 17 (MS רְצָפַת) Pflaster.

רָצַץ *h.* 1. zerschmettern, zerdrücken; 2. niederdrücken. *Pi. Hi.* dass.

רְצַץ *a. Pa. pf.* רַצֵּץ Thr 3, 16 dass.

רַק 1. *h.* nur; 2. *h. m.* rohes ungebeiztes Fell.

רְקָא *a. m., ind.* רוֹק Jes 50, 6 Speichel.

רָקַב *h.* faulen, verderben. *Hi.* 1. dass.; 2. verderben machen.

רָקָב *h. m.* Verwestes (von einem Leichnam).

רִקְבָּא *a. m.* 1. Jes 40, 20 Wurmfrass; 2. Jes 51, 8 Mottenfrass.

רִקְבָא (Ho 5, 12, MS רִקְבָּא) *a. m.* Wurmfrass.

רִקְבָא (Gn 21, 14) *a. m.* Schlauch.

רְקַבָּא *h. f., pl.* רְקַבָּאוֹת dass.
רִקְבּוֹבִיתָא *a. f.* 1. Morschheit; 2. Motte.
רִקָּבוֹן *h. m., pl.* רִקְבּוֹנוֹת Faules.
רִקְבִּיבִית *h. f.* dass.
רָקַד *h. Pi.* tanzen. *Hi.* Mehl sieben.
רְקַד *a. Pa. pt.* מְרַקֵּיד 2 S 6, 16 tanzen.
רַקְדָא *a. m.* Tänzer.
רַקְדָנָא *a. m., pl.* רַקְדָנִין 2 K 11, 13 (MS רָדְנִין) tanzend.
רִקּוּד *h. m.* Tanz.
רִקּוּם *h. m.* Formung, Ausbildung.
רִקּוּעַ *h. m.* Platte, Blech.
רְקוּעָא *a. m., ind.* רְקוּעַ Gn 30, 32 grossfleckig.
רָקִיעַ *h. m.* 1. Himmelsgewölbe; 2. Bezeichnung des zweiten Himmels.
רְקִיעָא *a. m.* 1. Gn 1, 6 Himmelsgewölbe; 2. *pl. c.* רְקִיעֵי Ez 13, 18 Decke.
רָקִיק *a. m.* dünner Kuchen.
רְקִיקָה *h.* Ausspeien.
רָקַם *h.* sticken. *Pi.* 1. ausbilden, formen; 2. sich formen. *Pu.* 1. gestickt werden; 2. geformt werden.
רֶקֶם *h. m.* 1. Kunstarbeit; 2. Ortsname.
רְקַם (Dt 1, 19) Ortsname.
רִקְמָא (רִקְמָא) *a. m., ind.* רְקַם Ez 27, 16 Ven. 1517 bunter Stoff.
רִקְמְתָא *a. f., pl. c. s.* רִקְמָתֵיהּ Jer 13, 22 bunter Fleck.
רוּקָנֵי *x. f.* (ῥυκάνη) Hobel.
רָקַע *h. Hi.* ausbreiten.
רְקַע *a., pt. pass.* berühmt. *Pa. pt. pass. pl.* מְרַקְּעִין Jos 9, 5 flicken. *Aph.* ausspannen.
רָקַק *h.* speien.
רְקַק *a., ipf.* יֵרוֹק Lv 15, 8 dass.
רַקָּק *h. m.* 1. seichte Stelle, Untiefe; 2. Pfütze.
רַקְקָא *a. m.* dass.
רַקַּת Ortsname.
רַקְּתָא *a. f.* 1. Ufer; 2. s. דִּקְתָּא.
רְקֻתָּא *a. f.* Stück Zeug.
רָרַב s. רָבַב.

רָשׁ *h. m.* arm.
רְשָׁא *a.* 1. Erlaubnis haben; 2. *pt.* רָשֵׁי Dt 24, 11 ausleihen. *Aph.* 1. *pt. pass. pl.* מַרְשָׁן Ex 19, 13 erlauben; 2. *ipf.* 2 *sg.* תַּרְשֵׁי Dt 24, 10 ausleihen; 3. *ipf.* יַרְשֵׁי 1 K 8, 31 (MS יָרְשֵׁי) auferlegen.
רָשָׁא (Jes 24, 2 Ven. 1517) *a. m.* Schuldner.
רַשָּׁאָה *a. m., ind.* רַשַּׁי Ru 4, 4 (Ven. 1525 רַשָּׁאֵי!) berechtigt, mit Erlaubnis versehen.
רַשְׁבָּא *a. m.* Vogelfänger (?).
רָשָׁה *h. Hi.* 1. erlauben; 2. bevollmächtigen. *Ho.* erlaubt sein.
רְשׁוּם s. רְשַׁם.
רִשּׁוּם *h. m.* Zeichen, Mal.
רְשׁוּמָא *a. m., pl.* רְשׁוּמִין Jes 10, 1 (Ven. 1517 רִשְׁמִין) Aufzeichnung, Schrift.
רְשׁוּמָה *h. f.* Andeutung (der Deutung bedürftige Bibelstelle).
רָשׁוֹן *h. m.* eine Heuschreckenart.
רָשׁוֹנָא (Lv 11, 22) *a. m.* dass.
רשושא l. דְּשׁוּשָׁא.
רְשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Schollen.
רְשׁוּת *h. f.* 1. Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung; 3. Gewalt; 4. Bezirk, Gebiet.
רָשׁוּת (wohl = רְשׁוּת) *h. f.* 1. Obrigkeit; 2. höchste Gewalt.
רְשׁוּתָא *a. f.* 1. *ind.* רְשׁוּ Dt 12, 17 Erlaubnis; 2. Bevollmächtigung; 3. Gewalt, Macht; 4. *ind.* רְשׁוּ Dt 15, 2 Darlehen. מָרֵי רְשׁוּ *a.* Gläubiger; *b.* Schuldner; 5. Bezirk, Gebiet.
רַשַּׁי *h. m.* 1. berechtigt, mit Erlaubnis versehen; 2. verpflichtet.
רַשְׁיָא (Ex 22, 24, 2 K 4, 1) *a. m.* Gläubiger.
רַשִׁיעָא (Est II 6, 1) *a. m.* Gottloser.
רָשַׁל *h. Pi.* schwächen. *Pu.* herabhängen. *Hitp.* erschlaffen.
רְשַׁל *a., pt. pl. f.* רַשְׁלָן Jes 35, 3 er-

schlaffen. *Pa. ipf.* 2 *sg.* תְּרַשֵׁל Jos 10, 6 (MS *Aph.* תַּרְשֵׁיל) erschlaffen lassen. *Itpa. pf.* 3 *pl. f.* אִתְרַשַּׁלָא 2 S 4, 1 unthätig sein, nachlässig werden.

רָשַׁם *h.* 1. vorzeichnen; 2. Zeichen machen; 3. andeuten; 4. aufzeichnen.

רְשַׁם *a., ipf.* 2 *sg.* תִּרְשׁוֹם Ez 9, 4 ein Zeichen machen; 2. aufzeichnen. *Pa. pt.* מְרַשְּׁמִין Ri 5, 14 dass. *Itpe. pf.* 3 *pl.* אִתְרְשִׁמוּ Ez 27, 35 bezeichnet werden.

רִשְׁמָא *a. m.* 1. *c.* רוֹשֶׁם Lv 13, 23 Mal, Zeichen; 2. Kennzeichen, Spur; 3. Gepräge.

רְשַׁן *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אירשן (?) ExJI 34, 26 Ven. 1591 vernichten.

רָשַׁע *h. Hi.* als schuldig erklären.

רְשַׁע *a. Aph. ipf.* יַרְשַׁע Dt 18, 20 gottlos handeln. *Itpe. ipf.* 2 *pl.* תִּתְרַשְׁעוּן Jes 28, 22 gottlos sein.

רָשָׁע *h. m.* Frevler, Bösewicht.

רִשְׁעָא *a. m., ind.* רְשַׁע Dt 18, 22 Bosheit, Frevel.

רִשְׁעָה *h. f., pl.* רִשְׁעִיּוֹת Frevlerin.

רִשְׁעָה *h. f., pl.* רִשְׁעִיּוֹת dass.

רִשְׁעוּתָא *a. f.* dass.

רֶשֶׁף *h. m.* (*bibl.*) Flamme.

רִשְׁפָּא *a. m.* dass.

רִשְׁקָא *a. m.* 1. Beiname von כַּרְכְּמָא (Safran); 2. *ind.* רְשַׁק Ct 4, 14 Narde (?).

רְשָׁשִׁין s. רְשׁוּשִׁין.

רֶשֶׁת *h. f.* Netz.

רִתָּא *a. m.* Knoten (?).

רָתָה *h., pt. pass.* רָתוּי nachsichtig, gütig. *Pi.* milde verfahren.

רתּוּת *h. m.* Zittern.

רָתַח *h., pt.* רוֹתֵחַ 1. siedend; 2. heiss. *Pu. pt.* dass. *Hi.* 1. heiss machen; 2. schäumen machen; 3. heiss werden.

רְתַח *a.* 1. sieden, heiss werden; 2. *inf.* מִרְתַּח Koh 7, 9 erglühen, aufbrausen. *Pa. Aph.* 1. brodeln machen; 2. erhitzen; 3. *pt.* מְרַתַּח Koh 7, 9 (Ven. 1525 מְרַתַּח) aufbrausen.

רְתָחִין *a. m. pl.* siedendes Wasser.

רִתְחָא *a. m.* 1. Ho 10, 7 Schäumen; 2. Aufbrausen, Zorn.

רַתְחָן, רַתְּחָן *h. m.* 1. aufbrausend; 2. brodelnd.

רַתְחָנָא *a. m.* dass.

רִתְיוֹן *h. m.* Milde.

רְתִיחָה *h. f.* Schaum.

רְתִיתָא (Ex 15, 15) *a. m.* Zittern.

רָתַךְ *h. Pi.* giessen (von Metall).

רְתִכָּא (Gn 41, 43) *a. m., ind.* רְתַךְ Jes 21, 7 Ven. 1517, *pl.* רְתִכִּין Ex 14, 7 Wagen.

רתכאות l. דְּרַכָּאוֹת.

ריתיכום l. דִּיתִיכוֹם.

רֹתֶם *h. m.* Ginster (*Genista Raetam*).

רִתְמָא (1 K 19, 4) *a. m.* dass.

רָאתָן *x. m.* (vgl. ῥυάς) Triefkrankheit.

רָתַע *h. Ni. Hi.* zittern, beben.

רְתַע *a., pf.* 1 *sg.* רְתַעִית Ct 2, 5 Ven. 1525 dass. *Aph.* 1. *pf.* אַרְתַּע Thr 2, 3 (MS אֲתִיב) zurückbeben machen; 2. erbeben. *Itpe. pt.* מִרְתַּע Est II 1, 3 (MS מִתְרְתִיע) wallen.

רָתַף *h. Pi.* aufspeichern.

רָתַק *h.* anklopfen. *Hi.* dass.

רִתְקָא *a. m.* Umzäunung.

רָתַת *h.* zittern, sich fürchten. *Pi.* dass.

רְתַת *a.* dass. *Pa.* zittern machen. *Aph.* zittern.

רֶתֶת *h. m.* Zittern.

שׂ

שׂ s. שׂ.
שְׂאוֹר *h. m.* 1. Sauerteig; 2. Gährungssaft; 3. böser Trieb.
שְׂבִיעָה *h. f.* Sättigung.
שְׂבָכָה *h. f.* Haarnetz.
שָׂבַע *h. Hi.* sättigen. *Pu. pt.* gesättigt.
שְׂבַע *a. Pa.* dass. S. סְבַע.
שַׂבְעָא s. סַבְעָא.
שַׂבְעָא *a. m.* Sättigung.
שְׂבָם (Nu 32, 3, MS סְבָם) Ortsname.
שְׂגַב *a. Pa.* stark machen.
שְׂדַד *a. Pa.* pflügen (zum 2ten, 3ten u. s. w. Mal).
שָׂדֶה *h. m. f.* Feld.
שדרגנין (SchemR 38 Ausg. Konst.) l. שַׂרְדִּנְגִּין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.
שֶׂה *h. m.* 1. Lamm; 2. (gedeutet) σέ dich.
שְׂהֵד *a.* zeugen. *Aph.* dass. S. סְהֵד.
שָׂהֲדָא *a. m.* Zeuge.
שָׂהֲדוּתָא *a. f.* Zeugnis.
שַׂהַר *h. m.* 1. Rundung; 2. Korb.
שׂוּחַ s. שִׂיחַ.
שׂוֹךְ *h. m.* Zweig.
שׂוֹכָא *a. m.* dass.
שׂוֹכָה *h. f.* dass.
שׂוּם *a.* legen, setzen. *Itpe. ipf.* יִתְּשָׂם Hg 2, 15 (MS יִתְּסָם) gelegt werden. S. סוּם.
שׂוּמָה *h. f.* Gebrauch von שׂוּם.
שׂוֹנֵא *h. m.* Feind. שׂוֹנְאֵיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל euphem. für Israel.
שְׂחוֹק *h. m.* Lachen, Scherzen.
שָׂחְיָנָא *a. m.* Schwimmer.
שְׂחִיקָה *h. f.* Gebrauch von שׂחק.
שָׂחַק *h.* lachen. טֶפַח שׂוֹחֵק Handbreite mit gespreizten Fingern. *Pi.* dass. *Hi.* ausgelassen machen.
שְׂטָא *a.* irren.
שָׂטַם *h. Ni.* befeindet werden.
שְׂטַם *a.* befeinden.
שְׂטַן s. סְטַן.
שָׂטָן *h. m.* Satan.
שָׂטָנָא, שָׂטָנָא *a. m.* dass. S. סָטָנָא.
שִׂטְנָה (Gn 26, 21) Name eines Brunnens.
שֵׂיאָ *a. m.* Schaf.
שְׂיאוֹר *h. m.* Sauerteig.
שֵׂיבָה *h. f.* Greisenalter.
שִׂיחַ *h.* reden, sprechen.
שִׂיחַ *a.* dass.
שִׂיחַ *h. m.* Gewächs.
שִׂיחָה *h. f.* Gespräch.
שִׂימָה I *h. f.* Legen.
שִׂימָה II *h. f.* Schatz.
שִׂירוּף *h. m.* Verbrennung.
שִׂישָׂה *h. f.* 1. Sichfreuen; 2. Gebrauch von שׂוּשׂ.
שִׂיתָא (Lv 22, 28, MS סִיתָא) *a. f.* weibliches Schaf.
שֶׂכְוִי *x. m.* Hahn.
שֶׂכְוָיָה *x. f.* Henne.
שְׂכִוִין (?) *h. m. pl.* Decken.
שְׂכוּלָא *a. m.* Verständiges.
שָׂכִיר *h. m.* Tagelöhner.
שְׂכִירוּת *h. f.* Miete.
שְׂכַל *a. Aph.* 1. verständig sein; 2. verständig machen. S. סְכַל.
שָׂכְלָא *a. m.* Einsicht, Verstand.
שָׂכְלְתָנָא *a. m.* verständig.
שָׂכָר *h. m.* Lohn.
שָׂכַר *h., pt.* שׂוֹכֵר Mieter. *Ni.* belohnt werden. *Hi.* vermieten. *Hitp.* gewinnen.
שָׂלַט *h.* zurückzucken.
שַׂלְקָנְדִית s. סַלְקָנְדִית.
שְׂמֹאל *h. m.* Linke.
שָׂמְאל *h. Hi.* 1. links setzen, bei Seite setzen; 2. Ungünstiges reden.
שְׂמָאלָא *a. m.* Linke. S. סְמָאלָא.
שְׂמָאלִיתָא *a. f.* dass.
שָׂמַח *h.* fröhlich sein.
שָׂמֵחַ *h. m.* fröhlich.

שִׂמְחָה *h. f.* 1. Freude; 2. Hochzeit. *pl.* שְׂמָחוֹת Name eines talmud. Traktats (für אֵבֶל רַבָּתִי).
שַׂמְלַי männl. Personenname.
שְׂמָמִיתָא *a. f.* eine Eidechsenart.
שֵׂמֵירוֹן *x.* (σήμερον) heute.
שָׂנָא *h.* hassen.
שְׂנָא s. סְנָא.
שָׂנְאָה *a. m.* Feind. S. סָנְאָה.
שִׂנְאָה *h. f.* Feindschaft, Hass.
שִׂנְאוּתָא *a. f.* dass.
שְׂנִינוּר s. סְנִינוּר.
שְׂאסָא s. סְאסָא.
שְׂעוֹרָה *h. f.* 1. *pl.* שְׂעוֹרִים Gerste; 2. Ähre.
שְׂעוֹרְתָא *a. f.* dass.
שָׂעִיר *h. m.* 1. Ziegenbock; 2. eine Art Dämonen.
שֵׂעִיר 1. Landesname (Edom); 2. verhüllte Bezeichnung von Rom.
שֵׂעָר *h. m.* Haar.
שָׂעַר *h. Hi.* haarig sein, haarig werden.
שַׂעֲרָא *a. m.* Haar. S. סַעֲרָא.
שַׂעֲרָה *h. f.* 1. Haar; 2. Halm.
שַׂעֲרָנָא s. סַעֲרָנָא.
שַׂעֲרְתָא s. סַעֲרְתָא.
שָׂפָה *h. f.* 1. *du.* שְׂפָתַיִם, *pl.* שְׂפָתוֹת Lippe; 2. Rand.
שְׂפָמָא *a. m., ind.* שְׂפָם Lv 14, 45 Lippenbart (Schnurrbart?).
שְׂפַק s. סְפַק II.
שִׂפְתָא s. סִפְתָא.
שַׂק *h. m.* 1. Ziegenhaarstoff; 2. Sack.
שַׂקָּא *a. m., pl.* שַׂקִּין Est II 5, 1 dass. S. סַקָּא.
שָׂקַר *h. Pi.* schminken.
שְׂקְרָא *a. m.* rote Farbe.

שַׂר *h. m.* Fürst.
שָׂרָא *a. m.* dass.
שְׂרַג I *a.* ordnen.
שְׂרַג II *a. Itpa.* sich verstricken. S. סְרַג.
שִׂרְגָא *a. m.* Reihe.
שרניון s. סונרון.
שָׂרַד *h. Pi.* übriglassen.
שרדנגין (SchemR 20, Ausg. Konst. שדרנגין) l. סַרְדִּנְגִּין *x. m.* (σαρδονύχιον) ein Edelstein.
שָׂרַט *h.* kritzeln. *Pi.* zerkratzen.
שִׂרְטוּט *h. m.* Liniieren.
שִׂרְטֵט *h.* liniieren.
שִׂרְטוֹן *x. m.* (σύρτις) Sandbank.
שָׂרִיד *h. m.* Übriggebliebener.
שָׂרִידָא *a. m.* dass.
שְׂרִיטָה *h. f.* 1. Kritzelei; 2. Einschnitt.
שְׂרֵיפָה *h. f.* Verbrennung.
שִׂרְכָא (שִׂרְכָּא) *a. m.* Verflechtung, üppiger Wuchs.
שְׂרַע *a., pt. pass.* שְׂרִיעַ Lv 21, 18 (MS סְרִיעַ) lang vorstrecken.
שָׂרַף I *h.* verbrennen.
שָׂרַף II *h.* schlürfen.
שְׂרַף I *a., ipf.* 1 *pl. c. s.* נִשְׂרוֹפִנּוּן Gn 11, 3 (MS נוֹקִידִנּוּן) brennen.
שְׂרַף II *a.* schlürfen. *Itpe.* flüssig werden.
שָׂרָף I *h. m.* Seraph (eine Engelart).
שָׂרָף II *h. m.* Saft.
שָׂרָפָא *a. m.* 1. *pl. d.* שָׂרָפַיָּא Sac 3, 7 (MS סְרָפַיָּא) Seraph; 2. brennend.
שִׂרְפָא *a. m.* Balsam.
שִׂרְפָה *h. f.* Blutfluss.
שְׂרָרָה *h. f.* Herrschaft.

שׁ 1. der einundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 300.

שֶׁ *h.* 1. welcher; 2. dass; 3. damit; 4. weil. S. שֶׁל.
שָׁאַב *h.* 1. schöpfen; 2. anziehen, ein-

ziehen; 3. empfangen. אֶבֶן שׁוֹאֶבֶת Magnet.
שְׁאַב a. anziehen. אַבְנָא שָׁאֵיבְתָא Magnet.
שְׁאָב Ortsname.
שְׁאָבְתָא a. f. Schöpfen.
שְׁאוּב h. m. Schöpfgerät.
שָׁאוּל männl. Personenname.
שְׁאוֹל h. f. Unterwelt, Totenreich.
שְׁאוֹלָא a. m., ind. שְׁאוֹל Nu 16, 30 dass.
שְׁאִיבָה h. f. Schöpfen.
שְׁאֵילָה h. f. 1. Frage. שְׁאֵילַת שָׁלוֹם Gruss; 2. Nachfrage wegen Auflösung eines Gelübdes; 3. Entleihen.
שְׁאֵילְתָא a. f. 1. Frage; 2. Bitte; 3. Nu 11, 4 Verlangen.
שָׁאַל h. 1. fragen. שׁ' בְּשָׁלוֹם begrüssen; 2. begehren, bitten; 3. entleihen. Ni. 1. gefragt werden; 2. sich erbitten. נִשְׁאַל עַל נֶדֶר die Auflösung eines Gelübdes nachsuchen. Hi. ausleihen (von Gegenständen).
שְׁאַל a. 1. pf. שְׁאִיל Gn 32, 29 fragen; 2. pf. 2 sg. שְׁאֵילְתָא Dt 13, 16 begehren, bitten; 3. ipf. 3 pl. יִשְׁאֲלוּן Ex 11, 2 entleihen. Pa. 1. pf. 3 pl. שָׁאִילוּ Nu 11, 34 begehren. Aph. pf. 3 pl. c. s. אַשְׁאִילוּנוּן Ex 12, 36 ausleihen. Itpe. 1. pt. מִשְׁתְּאַיל Jes 3, 2 befragt werden; 2. sich erkundigen; 3. inf. אִשְׁתְּאָלָא 1 S 20, 6 sich ausbitten; 4. inf. אִשְׁתְּאָלָא Ez 14, 2 (MS מִשְׁתְּאָלָא) sich erbitten lassen. S. שְׁיַל.
שְׁאָלָה s. שְׁאֵילָה.
שְׁאָמָם s. שְׁמָמָם.
שְׁאַף I a. schnappen, lechzen.
שְׁאַף II a. 1. schöpfen; 2. entziehen.
שָׁאַר h. Pi. pf. שִׁיֵּר übriglassen, zurücklassen. Pu. pt. מְשׁוֹאָר übriggelassen. Hitp. הִשְׁתַּיֵּר zurückbleiben.
שְׁאַר I a. Pa. pf. שַׁיַּר übriglassen. Pali. dass. Aph. ipf. יַשְׁאַר Dt 28, 54 dass. Itpe. 1. pf. אִשְׁתְּאַר Gn 7, 23 übrigbleiben; 2. pf. 3 pl. אִשְׁתְּאָרוּ Nu 11, 26 zurückbleiben. Itpa. pf. אִשְׁתַּיַּר übrigbleiben.
שְׁאַר II a. Pa. Beete machen.
שְׁאָר h. m. Rest.
שְׁאָרָא (Gn 45, 7) a. m. dass.
שְׁאָרוּתָא a. f., c. שְׁאָרוּת Koh 3, 19 (MS שְׁאָר) Vorzug.
שֵׁב h. (imp. v. יָשַׁב) bleibe unthätig, unterlasse.
שְׁב, שֶׁב a. sieben.
שַׁבָּא I, שַׁבְּאָ a. m. 1. Sabbat; 2. Woche. חַד בְּשַׁבָּא Est II 3, 7 Ven. 1592 Sonntag. S. שַׁבְּתָא.
שַׁבָּא II a. m., pl. שַׁבְבִין Ex 35, 22, Nu 31, 50 (MS שַׁבִּין) Ring.
שְׁבָא a. m. Span.
שְׁבָא (Nu 21, 1) a. gefangen führen. Itpe. pf. אִשְׁתְּבִי Gn 14, 14 gefangen geführt werden.
שָׁבַב h. Pi. behauen.
שְׁבְדָא Ortsname.
שָׁבָה h. gefangen führen. Ni. gefangen weggeführt werden.
שַׁבְהוֹרָא a. m. 1. Glanz; 2. Ruhm.
שַׁבְהַר a. glänzend machen. Pass. 1. glänzen; 2. sich rühmen.
שְׁבוּחָא a. m. Lobpreis.
שְׁבוּטָא a. m. eine Art Fisch.
שִׁבֹּלֶת h. f. 1. Ähre. שׁ' שׁוּעָל eine Grasart (Aegilops). שׁ' נֵרְדְּ Narde; 2. Strömung.
שָׁבוּעַ h. m. 1. Woche; 2. Jahrsiebent.
שְׁבוּעָה h. f. Eid, Schwur.
שְׁבוּעֲתָא (Ri 21, 5) a. f. dass.
שְׁבוּעֲתָא (Lv 23, 16) a. f., pl. שָׁבוּעַן Lv 23, 15, שְׁבוּעִין Dt 16, 9 Woche. חַגָּא דְשָׁבוּעַיָא Dt 16, 10 Wochenfest, Pfingsten.
שְׁבוּקָא a. m. Erlass, Nachlass.
שְׁבוּקָא a. m. Erlass, Verzeihung.
שְׁבוּקָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁבוּקִין h. m. pl. Entlassung.
שְׁבוּר h. m. Zerbrechen.
שִׁבּוּשׁ h. m. Verwirrung.

שְׁבוּת *h. m.* Feiern, Feiertagsruhe.
שְׁבוּתָה absichtl. Veränderung v. שְׁבוּעָה.
שְׁבְזָא *a. m., ind.* שְׁבָז Jes 5, 24 Moder.
שְׁבְזִין (Ex 28, 18) *x. m.* ein Edelstein.
שָׁבַח *h.* sich verbessern. *Pi.* rühmen, preisen. *Pu. pt.* vorzüglich. *Hi.* verbessern. *Hitp.* besser werden.
שְׁבַח *a. Pa. pf.* שַׁבַּח Ex 15, 1 rühmen, preisen. *Aph.* dass. *Itpa.* 1. gerühmt werden; 2. *pt. f.* מִשְׁתַּבְּחָא Jer 49, 4 sich rühmen.
שֶׁבַח *h. m.* 1. Verbesserung; 2. Lobpreis.
שְׁבָחָא, שִׁבְחָא (Est II 8, 15) *a. m.* dass.
שְׁבָחְתָּא *a. f.* Lobpreis.
שְׁבָט (Sac 1, 7) Name des elften Monats.
שָׁבַט *h.* schlagen.
שְׁבַט *a.* dass.
שֵׁבֶט *h. m.* 1. Stab; 2. Volksstamm.
שִׁבְטָא, שַׁבְטָא *a. m.* 1. Stab; 2. *d.* שִׁבְטָא Nu 18, 2, *c.* שְׁבַט Dt 29, 7 Volksstamm.
שְׁבָיָא *a. m.* Gefangenführender.
שִׁבְיָא I *a. m.* 1. Dt 28, 41 Gefangenschaft; 2. Dt 21, 11, *ind.* שְׁבִי Dt 30, 3 (MS שְׁבִי, fehlt in Ausg. Sab.) Gefangenenschar.
שְׁבְיָא II *a. m., f. pl. c.* שְׁבְיַת Gn 31, 26 Gefangener.
שְׁבִיבָא *a. m.* Flamme.
שְׁבְיוֹן männl. Personenname.
שְׁבִים Name eines Sterns.
שְׁבִיל *h. m.* 1. Pfad; 2. בִּשְׁבִיל um — willen, wegen. בִּשְׁבִיל שֶׁ *a.* damit; *b.* weil.
שְׁבִילָא *a. m.* 1. Gn 49, 17 Pfad; 2. בִּשְׁבִיל לְ um zu.
שְׁבִיס *h. m.* ein Kopfputz der Frauen.
שְׁבִיסָא *a. m., pl. d.* שְׁבִיסַיָּא Jes 3, 18 (MS שְׁבִיסַיָּא) dass.
שְׁבִיעָאָה (Nu 7, 48) *a. m., f. d.* שְׁבִיעֵיתָא Lv 25, 4 siebenter.

שְׁבִיעִי *h. m.* dass.
שְׁבִיץ s. שְׁבִים.
שְׁבִיקוּתָא *a. f.* Verzeihung.
שְׁבִירָה *h. f.* Zerbrechen.
שְׁבְיָתָא (Thr 1, 5 Ven. 1517) *a. f.* Gefangenschaft.
שְׁבִיתָה *h. f.* 1. Sabbatsruhe; 2. Verordnungen über dieselbe.
שַׁבְּלוּל *h. m.* Schnecke.
שַׁבְּלוּלָא, שַׁבְּלוּלְיָא *a. m.* dass.
שַׁבְלִילְתָא, שַׁבְלוּלִיתָא *a. f.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).
שׁוּבַלְתָּא, שְׁבַלְתָּא *a. f.* 1. *pl. d.* שְׁבַלַיָּא Gn 41, 24 Ähre; 2. *pl.* שְׁבָלִין Zweig; 3. *d.* שׁוּבַלְתָּא Ri 12, 6 Strom.
שְׁבַן *a., pf.* 1 *sg.* שבנית jAbZ 39[d] (Ausg. Ven. שכנית) l. תַּקָּנִית, s. תְּקַן (?).
שְׁבַסַר *a. m., f.* שְׁבַסְרֵי siebzehn.
שְׁבַסְרָאָה *a. m.* siebzehnter.
שֶׁבַע *h. m., f.* שִׁבְעָה sieben. בְּנוֹת שֶׁבַע eine Feigenart.
שְׁבַע (Gn 47, 28) *a. m., f.* שִׁבְעָה Nu 23, 1, שַׁבְעָה sieben. שְׁבַע עֲסַרֵי Gn 37, 2; שְׁבַעַת עֲסָרָא Gn 7, 11 siebzehn. *pl.* שַׁבְעִין Gn 5, 31, שִׁבְעִין siebzig.
שָׁבַע *h. Ni.* schwören. *Hi.* schwören lassen, beschwören. *Ho. pt.* beschworen.
שְׁבַע *a. Itpe. pf.* אִשְׁתְּבַע Lv 5, 22 schwören. *Aph. pf.* 1 *sg.* אַשְׁבַּעִית Ct 2, 7 (MS אֲשַׁבְּעִית), *pt.* מַשְׁבַּע Ct 8, 4 beschwören.
שְׁבִעָא *a. m.* Siebent.
שָׁבַץ *h. Pi.* mit Mustern versehen.
שְׁבַק *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁבּוּק Ex 23, 5 fahren lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. c. s.* יִשְׁבְּקִנָּךְ Dt 4, 31 verlassen; 3. *pf. c. s.* שְׁבַקְיֵהּ Ri 15, 1 Praet., *pf.* 2 *pl. f.* שְׁבַקְתִּין Ex 2, 20 zulassen; 4. *imp.* שְׁבוּק Nu 14, 19 erlassen, verzeihen; 5. übriglassen, hinterlassen. *Pa.* entlassen, scheiden (die Gattin). *Itpe.* 1. gelassen werden; 2. verlassen werden;

3. *ipf.* יִשְׁתְּבִיק Lv 4, 20 erlassen werden, verziehen werden.

שִׁבְקָא *a. m., pl. c. s.* שִׁבְקָךְ Lv 25, 5 Ranke.

שָׁבַר *h.* 1. zerbrechen. *pt. pass.* שָׁבוּר mit gebrochenen Gliedmassen; 2. quittieren; 3. widerlegen. *Ni.* annulliert werden.

שֶׁבֶר *h. m.* 1. Zerbrechen; 2. Zerbrochenes, Bruchstück; 3. Zerknirschung; 4. *pl.* שְׁבָרִים gebrochener Ton (Tremolo).

שָׁבוּר 1. Name eines persischen Königs; 2. Bezeichnung Samuels.

שַׁבְרָא *a. m.* einfältiger.

שַׁבְּרָא *a. m.* Peganum Harmala.

שַׁבָּרוֹן *h. m.* Getreidepreis.

שַׁבְרוּתָא *a. f.* Einfalt.

שַׁבְרִירֵי *a. m. pl.* 1. Glanz; 2. *d.* שַׁבְרִירַיָּא Gn 19, 11 (MS שַׁבְרְרַיָּא) Blindheit.

שַׁבְרִירִי *h. m.* 1. ein Seetier; 2. Name des Dämons der Blindheit.

שָׁבַשׁ *h. Pu. pt.* verwirrt, in Unordnung gebracht.

שַׁבַּשׁ *a. Pa.* 1. verwickeln; 2. *pf.* 2 *sg. c. s.* שַׁבִּישְׁתַּנִי Jer 20, 7 überreden, berücken; 3. Ranken treiben. *Itpa.* 1. *pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּבָּשִׁית Jer 20, 7 berückt werden; 2. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּבַּשׁוּ Thr 1, 14 verwickelt werden; 3. sich irren.

שִׁבְשָׁא *a. m., pl.* שִׁבְשִׁין Gn 40, 10, Thr 1, 14 Ranke.

שַׁבָּשָׁא *a. m.* der Ranken abschneidet (Weingärtner).

שִׁבְשֵׁב *h.* Zweige nehmen.

שַׁבְשֵׁב *a.* 1. dass.; 2. Zweige treiben.

שִׁבְשֶׁבֶת *h. f.* Zweig.

שִׁבְשׁוּשִׁין *h. m. pl.* Ranken.

שִׁבְשְׁתָּא *a. f.* 1. Ez 15, 2 (MS שַׁבִּישְׁתָּא) Ranke, Zweig; 2. Strahl.

שָׁבַת *h.* 1. Sabbatruhe halten; 2. den Sabbat feiern; 3. den Sabbatvortrag halten.

שְׁבַת *a., pf.* 3 *pl.* שְׁבַתוּ Ex 16, 30 dass.

שֶׁבֶת I *h. f.* Dill (*Anethum graveolens*).

שֶׁבֶת II *h. f.* 1. Versäumniss; 2. Entschädigung für Versäumnis.

שַׁבָּת *h. f.* 1. Sabbat; 2. Woche. עֶרֶב שַׁבָּת Freitag. מוֹצָאֵי שַׁבָּת Sonnabend-abend. אֶחָד בְּשַׁבָּת, אַחַר שַׁבָּת Sonntag.

שַׁבְּתָא (Ex 16, 23) *a. f., ind.* שַׁבָּא Ex 31, 15, *pl. d.* שַׁבַּיָּא Ex 31, 12, *c. s.* שַׁבַּהָא Ho 2, 13 Soc 59 dass.

שִׁבְתָּא *a. m.* Versäumniskosten.

שְׁבָתָא (Ex 31, 15, MS שַׁבָּתָא) *a. m.* Feiern.

שִׁבְתָּא *a. f.* Name eines Dämons.

שַׁבְּתַי 1. männl. Personenname; 2. Name des Planeten Saturn.

שַׁנָּא, שָׁאנָא *a. m., pl.* שָׁאנֵי Ct 1, 17 (MS שַׁאנֵי) eine Wachholderart.

שְׁגָא I *a.* erschrecken.

שְׁגָא II *a.* 1. Nu 31, 49 fehlen; 2. irren. *Aph.* 1. *pt. pl.* מַשְׁגַּן Ri 20, 16 (MS מַשְׁגַן; *Praet.* מַשְׁגַּן) verfehlen; 2. irreführen.

שְׁגָגָה *h. f.* Irrtum.

שְׁגַגְתָּא *a. f.* dass.

שִׁגְדָא *a. m., pl.* שִׁגְדִין Nu 17, 23 1. Mandel; 2. Mandelbaum (*Amygdalus communis*).

שִׁגְרוּנָא *a. m.* Hüftschmerz.

שִׁגוּשָׁא *a. m., ind.* שִׁגוּשׁ Dt 7, 23 Verwirrung, Tumult.

שַׁגּוֹשָׁא *h. m.* Aufrührer.

שִׁגּוּשְׁיָא (Dt 28, 20) *a. m.* Verwirrung, Tumult.

שִׁגּוּשְׁתָּא *a. f.* (Est II 6, 1, nicht MS) dass.

שָׁגַח *h. Hi.* beachten, sich um etwas kümmern.

שְׁגַח *a. Aph.* 1. *pf.* אַשְׁגַּח Ct 2, 9 schauen; 2. sich um etw. kümmern, Rücksicht nehmen.

שְׁגִישְׁתָּא *a. f.* Verwirrung, Tumult.

שֵׁגָלוֹן *h. f., pl.* שֵׁגָלוֹנוֹת Beischläferin.

שְׁנַם *h. Pi.* verbinden, zusammenfügen.
שְׁנָמִין *h. m. pl.* Zapfen (?).
שְׁנָמִין *a. m. pl.* dass.
שְׁנַר *h.* laufen. *Pi.* senden. *Hi.* überspringen.
שְׁנַר *a.* 1. *ipf.* 3 *sg. f.* תִּשְׁנַר Jer 13, 17 (MS תִּשְׁנַר) vergiessen; 2. *pt. pl.* שָׁנְרִין Ez 39, 9 heizen, Feuer anlegen. *Pa.* 1. *pl. pass. f.* מְשַׁנְּרָא Dt 28, 26 hinwerfen, werfen; 2. senden. *Aph.* überspringen.
שֶׁנֶר *h. m.* Ausflug.
שְׁנַר (Est II 3, 1) männl. Personenname.
שְׁנְרָא *a. m.* Trester.
שְׁנְרוֹנָא *a. m.* 1. Ausläufer; 2. s. שְׁנְדוֹנָא.
שְׁנְרִיר (?) *x. m.* Sekretär.
שְׁנַשׁ *h.* wühlen.
שְׁנַשׁ *a. Pa. ipf.* 1 *sg.* אֲשַׁנֵּישׁ Ex 23, 27 verwirren. *Itpe. pf.* אִשְׁתְּנֵשׁ Est II 6, 10 verwirrt werden. *Itpa.* 1. dass.; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּגְּשׁוּן Jer 25, 16 rasen.
שְׁנַשְׁנֵשׁ *a., ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּנְשְׁנוּן Jer 25, 16 (MS יִשְׁתַּגְּשׁוּן) rasen.
שֵׁד *h. m.* Dämon.
שְׁדָא I *a.* 1. *pt.* שָׁדֵי 1 S 20, 20 Soc 59 werfen, schiessen; 2. *inf.* מִשְׁדַּר Lv 4, 12 (MS ursprüngl. מִשְׁדַּר) ausgiessen; 3. ablegen; 4. *pt.* שָׁדֵי Jes 10, 14 (MS שָׁדֵי) wegwerfen. *Pa. pf.* שַׁדִּי Ex 15, 1 (MS רְמָא) werfen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁדֵּי 2 S 16, 13 bewerfen; 2. vergiessen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּדֵי Ex 19, 13 geworfen werden, geschleudert werden; 2. vergossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּדֵי Dt 28, 49 rasch fliegen.
שְׁדָא II *a., pt. pass.* שְׁדְיָא Ez 27, 19 Ar. (MS שְׁדָין) spinnen.
שִׁדָּא *a. m.* 1. Lv 1, 11 Seite; 2. *c. s.* שִׁדָּהּ Ex 37, 17 Schaft (des Leuchters).
שָׁדַד *h. Ni.* vergewaltigt werden.
שִׁדָּה *h. f.* Kiste.
שְׁדוֹכָא *a. m.* ruhig.

שְׁדוֹכְיָא (Ez 16, 49) *a. m.* Ruhe.
שִׁדּוּכִים *h. m. pl.* Anhalten (wegen Heirat).
שִׁדּוּכִין *a. m. pl.* dass.
שַׁדַּי (Gn 17, 1) Gottesbezeichnung.
שַׁדְיָא *a. m.* Ostwind.
שְׁדִיכָא *a. m.* ruhig.
שֵׁדִין *h. m.* dämonisch.
שָׁדַךְ *h. Pi.* wegen Heirat anhalten.
שְׁדַךְ, שְׁדוֹךְ, שְׁדַךְ *a., pf.* 3 *sg. f.* שְׁדוֹכַת Jes 14, 7 ruhig sein, beruhigt sein. *Pa.* 1. beruhigen; 2. wegen Heirat anhalten. *Aph.* beruhigen. *Itpe.* sich beruhigen.
שַׁדְכָא *a. m.* 1. müssig; 2. unfruchtbar.
שדכא s. שַׁרְכָא.
שָׁדַל *h. Pi.* gut zureden, überreden. *Hitp.* 1. sich bestreben; 2. überredet werden.
שְׁדַל *a. Pa. ipf.* יְשַׁדֵּיל Ex 22, 15 überreden. *Itpa.* 1. *pf.* אִשְׁתַּדַּל Gn 32, 24 sich bemühen; 2. sich zu verschaffen wissen.
שָׁדַף *h. Ni. Hitp.* vom Brand betroffen werden (Getreide).
שְׁדַף *a. Itpe.* 1. *pf.* אִשְׁתְּדִיף 1 K 18, 27 verfolgt werden; 2. vom Brand betroffen werden.
שִׁדָּפוֹן *h. m.* Brand des Getreides.
שְׁדָפוּנָא, שִׁדְפָנָא (Dt 28, 22), שִׁדְפָנָא *a. m.* dass.
שָׁדַר *h. Hitp.* sich anstrengen.
שְׁדַר I *a. Pa.* ringen. *Itpa. inf.* אִשְׁתַּדּוּר Ct 6, 1 widersetzlich sein.
שְׁדַר II *a. Pa. pf.* שַׁדַּר Gn 38, 20 senden. *Itpa.* gesandt werden.
שִׁדְרָא, שְׁדָרָא *a. m.* Garn.
שִׁדְרָה *h. f.* 1. Spindel (in der Ähre, im Palmzweig); 2. Rückgrat.
שִׁדְרְתָא *a. f., pl.* שִׁדְרִין 1. Rückgrat; 2. hohe Stelle.
שִׁדְּתָא *a. f.* Kasten.
שְׁהָא *a.* 1. *pt.* שָׁהֵי Gn 24, 21, *imp. pl.* שְׁהוֹ Hb 1, 5 starren, erstarrt sein;

2. verweilen. *Aph.* hinhalten. *Itpe.* sich verweilen.

שְׁהַת *h.* 1. verweilen, bleiben; 2. innehalten. *Hi.* 1. zurückhalten; 2. zögern. *Hitp.* sich verweilen, säumen.

שְׁהוּת *h. f.* geraume Zeit.

שְׁהוּתָא *a. f.* dass.

שַׁהֲוָתָא *a. f. pl.* Wüstenei.

שְׁהִיָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁהִי (Est II 3, 8, MS שִׁיהִי) Verweilen; 2. Mal.

שְׁהִיָּה *h. f.* 1. Verweilen; 2. Innehalten.

שְׁהַר *a.* wach sein.

שָׁוְא *h. m.* Lügenhaftigkeit.

שְׁוָא s. שְׁבָא II.

שְׁוָא I *a. Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁוִּיאוּ Gn 43, 31, *imp. sg.* שַׁו Nu 21, 8 legen, setzen, machen. *Pa.* billig kaufen. *Aph.* vergleichen. *Itpa.* 1. *pt.* מִשְׁתַּוֵּי (Ez 1, 15, MS מִשְׁתַּוֵּי) gesetzt werden; 2. gleichgemacht werden, gleich sein.

שְׁוָא II *a. Itpe. pt.* מִשְׁתְּוֵי Jes 66, 2 unruhig sein.

שׁוֹאֵבָה *h. f.* Schöpfen. בֵּית הַשּׁוֹאֵבָה Bezeichnung der Nachtfeier im Tempel am Hüttenfest.

שׁוּב *h.* 1. umkehren; 2. Busse thun. *Hi.* 1. zurückbringen; 2. erquicken; 3. widerlegen.

שׁוּב *h.* 1. ferner; 2. noch.

שׁוֹבְבִית *h. f.* Herumtreiberin.

שׁוֹבָךְ *h. m.* 1. Taubenschlag; 2. männl. Personenname.

שׁוֹבְכָא, שׁוֹבְכָא *a. m., c. s.* שׁוֹבְכֵּה Ho 11, 11, *pl. c. s.* שׁוֹבְכֵּיהוֹן Jes 60, 8 Taubenschlag.

שׁוּבַע *h. m.* Siebent.

שׁוֹבֵר *h. m.* Quittung.

שׁוּדָא *a. m.* Begünstigung.

שׁוּדְנִי *h. m.* der zu schiessen liebt (?).

שָׁוֶה *h. m.* 1. gleich; 2. wert.

שָׁוָה *h. Hi.* gleichmachen, gleichstellen.

שְׁוָה *a., imp. pl.* שְׁוַהוּ Hb 1, 5 (MS שְׁהוּ) erstarren.

שְׁוִויָא *a. m., c. s.* שְׁוִוי Gn 49, 4 (MS שְׁוַיי) Lager, Polster.

שׁוּוָה *h. f.* zum Bespringen bereites weibliches Tier (läufig).

שׁוּחַ *h.* sich bücken.

שׁוּחַ I *a.* dass.

שׁוּחַ II *a.* zerfliessen, verschwinden.

שׁוּחַ. בְּנוֹת שׁ׳ eine Feigenart.

שְׁוַח I *a.* grünen, treiben.

שְׁוַח II *a.* vernichten.

שׁוּחָא, שְׁוָחָא *a. m.* Grube.

שַׁוְחָתָא *a. f.* Vernichtung.

שׁוּט *h.* 1. umherschweifen; 2. schwimmen; 3. abreiben, bestreichen.

שׁוּט I *a., pt. pl.* שָׁיְטִין Nu 11, 8 umherschweifen; 2. *pt. pl.* שָׁיְטִין Jon 1, 13 Soc 59 schwimmen, rudern; 3. bestreichen. *Pal.* umherstreifen.

שׁוּט II *a., pf.* שָׁט Gn 25, 34 verachten. *Aph. pf.* 2 *m. sg.* אֲשֵׁיטְתָּנִי 2 S 12, 10 dass. *Itpe. ipf.* 3 *pl.* יִתְשָׁטוּן 1 S 2, 30 verachtet werden.

שׁוֹט *h. m.* Geissel.

שׁוֹטָא *a. m.* dass.

שׁוֹטֶה *h. m.* 1. Thor; 2. Wahnsinniger; 3. Beiname von יַרְבּוּ.

שׁוֹטִיתָא (Ri 6, 21) *a. f.* 1. Stab; 2. Reis.

שְׁוִי *h. m.* Wert.

שְׁוִיָא I *a. m., ind.* שְׁוֵי Jes 16, 6 (MS שְׁוֵי), *f.* שָׁוְיָא Gn 23, 15 Sab. (im MS nicht vokalisiert) 1. gleich, entsprechend; 2. wert; 3. preiswert, billig.

שְׁוִיָא II *a. m.* 1. *ind.* שְׁוֵי Gn 15, 10 Gleichheit, Mitte; 2. *ind.* שְׁוֵי Est II 3, 8 (MS שְׁוֵי) Wert.

שְׁוָיָא (1 S 20, 25) *a. m., c. s.* שְׁוָיי Gn 49, 4, *pl.* שְׁוָיִין Am 2, 8 (MS שְׁוָיִין) Lager, Polster.

שְׁוִיוּתָא I *a. f., ind.* שְׁוִיוּ Est II 3, 8 (MS שְׁוֵי) Wert.

שְׁוִיוּתָא II *a. f.* Wahnsinn.

שְׁוִירִי Ortsname.

שׁוּךְ *a.* 1. verwandt sein; 2. angängig sein; 3. gehörig sein; 4. sich wenden.

שׂוּכְתָא *a. f.* Dorn.
שׁוּלְיָא *a. m.* Lehrling.
שׁוּלַיִם *h. m. pl.* Boden (eines Gefässes).
שׁוּלָלָיא (Mi 1, 8) l. mit MS שְׁלָלָא, s. שְׁלַלְתָּא.
שׁוּלַנִי, שְׁוָאלְאנִי weibl. Personenname.
שׁוּם *h.* abschätzen. *Ni.* abgeschätzt werden.
שׁוּם *a.* dass.
שׁוּם *h. m.* 1. Name; 2. מִשּׁוּם wegen. מִשּׁוּם שֶׁ weil.
שׁוּם *a. m.* s. שְׁמָא.
שׁוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
שׁוּם. ש׳ מַמְיָא Ortsname.
שׁוּם *h. m.* 1. Abschätzung; 2. Abgeschätztes.
שׁוּמָא *a. m.* dass.
שׁוּמָה *h. f.* Mal (am Körper).
שׁוּמִירָה *h. f.* Wächterhütte.
שׁוּמָנִית *h. f.* eine Knoblauchart.
שׁוֹמֵר *h. m.* 1. Hüter, Wächter; 2. Aufbewahrer.
שׁוּמְרָה s. שׁוּמִירָה.
שׁוֹמְרוֹן (2 K 7, 1) Ortsname (Samarien).
שׁוֹמְרוֹנָאָה *a. m., pl. d.* שׁוֹמְרוֹנָאֵי 2 K 17, 29 (Ven. 1517 שְׁמְרוֹנָאֵי) Samaritaner.
שׁוּמְתָא *a. f.* 1. Mal, Fleck; 2. Ende.
שׁוּנִית *h. f.* Klippe, Fels.
שׁוּנִיתָא *a. f.* dass.
שׁוּנַמִּיתָא (2 K 4, 25 Soc 59) *a. f.* Sunamitin.
שׁוּקְקְאֵל Spottname für יְחֶזְקֵאל.
שׁוּסְקֵי *x. m. pl.* Spiessbraten.
שׁוּעַ *h.* glätten.
שׁוּעַ *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יְשׁוּעַ Lv 14, 42 tünchen; 3. verpichen. *Pa.* 1. glätten; 2. verputzen; 3. glatt werden. *Itpe. pf.* אִתְּשַׁע Lv 14, 43 getüncht werden.
שׁוּעָא *a. m.* Fels.
שׁוּעָא *a. m.* glücklich.
שׁוּעִיתָא *a. f.* 1. *c.* שׁוּעִית Ri 7, 15 Praet., Rede, Erzählung; 2. *ind.* שׁוּעֵי Dt 28, 37 Spottrede.

שׁוּעָל *h. m.* Fuchs.
שׁוֹעֵר *h. m.* Thorhüter, Pförtner.
שׁוּף *h.* 1. reiben, abreiben; 2. polieren; 3. zerreiben. *Ni.* zerrieben werden.
שׁוּף *a.* 1. *pf.* 1 *sg.* שָׁפִית Dt 9, 21 zerreiben; 2. abreiben; 3. *ipf.* 2 *sg.* תְּשׁוּף Dt 28, 40 einreiben, salben; 3. weichen. *Pa.* einreiben.
שׁוּף *a., pt.* שָׁאֵיף Koh 1, 5 wehen. *Pa.* anfachen.
שׁוּף *h. m.* glatt.
שׁוּפָה *h. f.* Hüfte (?).
שׁוֹפֵט *h. m.* Richter.
שׁוּפִי *h. m.* 1. Leichtigkeit; 2. Ruhe.
שׁוּפִין *h. m.* Feile.
שׁוּפִינָא (Dt 9, 21) *a. m.* dass.
שׁוּפַע *h. m.* Überfluss.
שׁוֹפָר *h. m., pl.* שׁוֹפָרוֹת 1. Horn (zum Blasen); 2. Urne mit enger Öffnung.
שׁוֹפָרָא (Ex 19, 13) *a. m.* dass.
שׁוּפְתָא *a. f.* Zerriebenes.
שׁוּצְרָא *a. m.* Beifuss (*Artemisia*).
שׁוּק *h. Hitpal.* gelüsten, begehren.
שׁוּק *a., inf.* מְשַׁוַק Ps 74, 3 Ven. 1517, l. מְשָׁוַח, s. שְׁוַח II.
שׁוֹק *h. m.* Schenkel.
שׁוּק I *h. m., pl.* שׁוּקִיוֹת Begehren.
שׁוּק II *h. m., pl.* שְׁוָקִים Strasse.
שׁוּקָא I *a. m.* Begierde.
שׁוּקָא II (Gn 9, 22) *a. m., pl.* שׁוּקִין 2 S 22, 43, שׁוּקָאִין 1. Strasse; 2. Markt.
שׁוֹקָא (Ex 29, 22, MS שָׁקָא) *a. m.* Schenkel.
שׁוּקָה *h. m.* Trinkgeschirr.
שׁוּקִי *h. m.* Berieselung.
שׁוֹקֶת *h. f.* Tränktrog.
שְׁוַר *a., ipf.* יְשׁוּר Am 3, 5 hüpfen. *Pa.* 1. *pf.* שַׁוַּר Ct 2, 8 Ven. 1525 springen; 2. springen machen.
שׁוּר s. שְׁרָא.
שׁוֹר *h. m., pl.* שְׁוָרִים Stier. שׁוֹר בַּר Wildochs.
שׁוּר *h. m.* Mauer.
שׁוּרָא *a. m., c.* שׁוּר Gn 49, 6 dass.

שׁוּרָא *a. m.*, *c. s.* שׁוּרֵיהּ Ez 16, 4 (MS שׁוּרֵיהּ) Nabel.
שָׁוְרָא *a. m.* Springer.
שׁוּרָה *h. f.* 1. Reihe, Linie; 2. Recht. שׁוּרַת הַדִּין das strikte Recht.
שׁוֹרֶשׁ *h. m.* Wurzel.
שׁוּרְתָא *a. f.* Reihe, Linie.
שׁוּשׁ Ortsname.
שׁוּשָׁא *a. m.* Süssholz (*Glycyrrhiza*).
שׁוֹשְׁבִין *h. m.* Hochzeitskamerad.
שׁוֹשְׁבִינָא *a. m.*, *c. s.* שׁוֹשְׁבִינֵיהּ Ri 14, 20 dass.
שׁוֹשְׁבִינוּת *h. f.* Hochzeitskameradschaft.
שׁוֹשְׁבִינוּתָא *a. f.* dass.
שׁוֹשַׁבְתָּא *a. f.* Zweig.
שׁוֹשְׁטָא *a. m.* Führer (eines Bären).
שׁוֹשִׁיבָא *a. m.* eine Heuschreckenart.
שׁוֹשַׁלְתָּא *a. f.*, *pl.* שׁוֹשְׁלָן, שׁוֹשְׁלִין 1. Kette; 2. Familie. S. שִׁישַׁלְתָּא.
שׁוּשְׁמָא *a. m.* Sesam (*Sesamum orientale*).
שׁוּשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.
שׁוּשַׁן Ortsname (Susa).
שׁוֹשַׁנָּא *a. m.*, *c. s.* שׁוֹשַׁנֵּהּ Nu 8, 4, *pl. c. s.* שׁוֹשַׁנַּהָא Ex 25, 31 lilien(kelch)-förmige Zierrat.
שׁוֹשַׁנָּה *h. f.* 1. kelchförmige Blüte; 2. Iris, Anemone, Lilie; 3. Kopf eines Nagels.
שׁוֹשַׁנְתָּא (1 K 7, 26 Soc 59) *a. f.* dass.
שׁוֹשִׁפָא *a. m.*, *c. s.* שׁוֹשִׁפָךְ Gn 38, 18, *pl. d.* שׁוֹשִׁפַּיָּא Jes 3, 22 Mantel.
שׁוּשְׁתְּרֵי Ortsname.
שׁוּתָא I *a. f.* Rede, Gespräch.
שׁוּתָא II *a. f.* Gespinst.
שׁוּתָא III *a. f.* Polster.
שׁוּתָא IV *a. f.* Trieb (von Gewächsen).
שותיו (jTer 47[d]) l. שׁוּתָיו, s. שְׁתָה.
שׁוּתַר *a. Pass.* übrigbleiben.
שֵׁזַב s. שֵׁיזַב.
שְׁזַג *a.* waschen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewaschen werden.
שְׁזוּגָא *a. m.* 1. Waschen; 2. Waschwasser.
שְׁזוּרִי *h. m.* aus Schesar. S. שִׁיזְרִי.

שְׁזִירָא *a. m.* Faden.
שָׁזַף *h.* verbrennen, bräunen.
שַׁזְפָּר männl. Personenname.
שָׁזַר *h.* zwirnen.
שְׁזַר *a.*, *pt. pass.* שְׁזִיר Ex 26, 1 dass.
שְׁזוּרָא *a. m.* Faden.
שְׁזָרָה *h. f.* 1. Rückgrat; 2. Spindel (vom Palmzweig).
שְׁזַרְתָּא, שְׁזָרְתָּא (Lv 3, 9) *a. f.* Rückgrat.
שְׁחָא, שְׁחִי *a.* sich beugen.
שַׁחְבֵּיב *a.*, *pt.* מְשַׁחְבֵּיב Jes 34, 4 (MS מְשַׁחֲבִיב) zerfliessen.
שְׁחַד *a.*, *pf.* 2 *sg.* שְׁחֵידְתְּ Ez 16, 33 bestechen.
שׁוֹחְדָא *a. m.* 1. Ex 23, 8 Bestechung; 2. Begünstigung.
שָׁחָה *h.* sich bücken.
שְׁחוָא *a. m.* Grube.
שְׁחוֹלֶת, שְׁחוֹלִית *h. f.* Abfall.
שְׁחוּמָא *a. m.*, *ind.* שְׁחוּם Gn 30, 32 schwärzlich.
שַׁחוּץ *h. m.* stolz, eitel.
שָׁחוֹר I *h. m.* eine Art Scheere.
שָׁחוֹר II *h. m.* schwarz.
שְׁחוֹר *h. m.* Russ.
שַׁחְוָר s. שַׁחְרָנָא.
שָׁחוּז *h.*, *pt. pass.* mit aufgebundenem Schweif. *Hi.* wetzen, schleifen.
שְׁחַז *a.* schleifen.
שָׁחַח *h.* sich bücken.
שָׁחַט *h.* 1. (durch Halsschnitt) schlachten; 2. töten. *Ni.* geschlachtet werden. *Hi.* schlachten lassen.
שְׁחַט *a.* dass. *Itpe.* geschlachtet werden.
שֶׁחִי *h. m.* Achselhöhle, Achsel. בֵּית הַשֶּׁחִי 1. dass.; 2. Ärmel.
שַׁחְיָא *a. m.* 1. dass. בֵּי שַׁחְיָא dass.; 2. Bücken.
שְׁחִיטָה *h. f.* Schlachten.
שְׁחִימָא *a. m.* schwärzlich.
שְׁחִין *h. m.* Geschwür.
שְׁחִינָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁחִין Ex 9, 9 Geschwür; 2. Hitze. S. שַׁחֲנָא.

שְׁחִיקָה *h. f.* 1. Zerreibung; 2. Zerriebenes.

שְׁחִיקוּתָא *a. f., c. s.* שְׁחִיקוּתֵיהּ Lv 13, 55 Abgenütztes.

שְׁחִיתָה *h. f.* Grube.

שְׁחִיתְתָא *a. f., ind.* שְׁחִיתָא Ru 4, 22 Verderbtes, Schlechtes.

שָׁחַל *h., pt. pass.* שָׁחוּל 1. herabhängend; 2. mit herabhängenden Gliedmassen. *Pu. pt.* lang herabhängend. *Hi.* 1. herabgleiten lassen; 2. hindurchgleiten lassen, einfädeln. *Ho.* seine Herkunft haben.

שְׁחַל *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁחַלְתֵּיהּ Ex 2, 10 herausziehen; 2. sich herausziehen.

שַׁחְלָא *a. m.* 1. Ausfluss; 2. Eierstock; 3. Trächtigkeit.

שַׁחְלָא *a. m.* Löwe.

שְׁחָלִים *h. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).

שְׁחָלִין s. תַּחְלֵי.

שַׁחֲלָנִית *h. f.* eine Heuschreckenart.

שְׁחֵלֶת *h. f.* Räucherklaue (*Unguis odoratus*).

שְׁחַם *a.* schwärzen.

שְׁחָמָא *a. m.* schwärzlich.

שַׁחְמָא *a. m.* dunkler Fleck.

שְׁחַמְתִּית *h. f.* schwärzlich, dunkel.

שָׁחַן *h.* mit Wärme versehen. *Pi.* erhitzen.

שְׁחַן, שְׁחֵין *a.* 1. *pt.* שָׁחֵין 1 K 1, 1 Soc 59, Koh 4, 11 warm werden; 2. heizen. *Pa.* 1. erwärmen; 2. *pt.* מְשַׁחֵין Jer 17, 11 (MS *Aph.* מַשְׁחֵין) brüten. *Itpa.* sich erwärmen.

שִׁחְנָא *a. m.* 1. Lv 13, 18 Geschwür; 2. Erhitzung.

שִׁחְנָא *x. m.* Stadthaupt (?).

שָׁחַף *h., pt. pass.* שָׁחוּף 1. geschwächt; 2. impotent. *Ni.* schwindsüchtig sein.

שְׁחַף *a.* schleichen. *pt.* שָׁחֵיף Koh 1, 5, l. mit MS שָׁאֵיף. *Pa.* 1. fliessen lassen; 2. bewegen, drücken.

שַׁחְפָא *a. m.* 1. Lv 11, 16 Seemöve; 2. dürres Rohr (?).

שַׁחְפּוּתָא, שַׁחֶפְתָּא (Lv 26, 16) *a. f.* Schwindsucht.

שָׁחַץ *h. Pi.* stolzieren. *Hitp.* sich überheben.

שַׁחַץ *h. m.* 1. stolz, eitel; 2. eingebildeter Tropf.

שַׁחַץ *h. m.* Stolz, Eingebildetheit.

שַׁחְצָא *a. m.* Löwe.

שַׁחֲצִית *h. f.* Prahlerei.

שַׁחְצָן *h. m.* stolz, eitel.

שָׁחַק *h.* zerreiben. *Pu. pt.* abgenützt.

שְׁחַק *a., ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁחוֹק Ex 30, 36 zerreiben, zermalmen. *Aph.* Zermalmung anwünschen.

שַׁחַק *h. m.* 1. *pl.* שְׁחָקִים Bezeichnung des dritten Himmels; 2. *pl.* שְׁחָקִים abgenützte Kleider.

שַׁחְקָא *a. m.* 1. Himmel; 2. Mühsal.

שַׁחְקְתָא *a. f., pl. ind.* שַׁחְקָן Jer 38, 11 abgenützte Kleider.

שָׁחַר I *h. Hi.* herabfallen lassen.

שָׁחַר II *h. Hi.* schwarz werden.

שְׁחַר I *a., pt.* שָׁחַר Jes 8, 20 suchen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁחֲרִין Jes 29, 20 Ven. 1517 morgens thun.

שְׁחַר II *a. Aph.* schwarz werden.

שְׁחַר III *a. Pa. pf.* 1 *sg.* שַׁחֲרִית Nu 16, 15 frohnen lassen.

שַׁחַר *h. m.* Morgengrauen, Morgen.

שַׁחְרָא *a. m.* dass.

שִׁחְרוּר *h. m.* Freilassung (eines Sklaven).

שַׁחְרוּרָא *a. m.* dass.

שַׁחְרוּרָא *a. m.* geschwärzt.

שַׁחֲרוּרִית *h. f.* Schwärze.

שַׁחֲרוּרִיתָא *a. f.* dass.

שַׁחֲרוּת *h. f.* dass.

שַׁחֲרִית *h. f.* Morgenzeit.

שְׁחַרְחֲרוּת *h. f.* Schwärze, Hässlichkeit.

שַׁחְרָנָא *a. m.* Frohnvogt (?).

שִׁחְרֵר *h.* freilassen (einen Sklaven). *Pass.* freigelassen werden.

שַׁחְרַר *a.* dass. *Pass.* freigelassen werden.

שָׁחַת *h. Hi.* 1. verderben; 2. verderbt handeln.
שְׁחַת *a.* verstümmeln.
שַׁחַת *h. m.* Grünfutter.
שַׁחֲתָא *a. m.* Grube.
שַׁחֲתָא (Am 7, 1, MS שִׁיחֲתָא) *a. m.* Grünfutter.
שַׁחְאָתָא *a. f.* Achselhöhle.
שט. *c. s.* שטן (jBabM 11[d]) l. שְׁטָפָן, s. שְׁטַף.
שְׁטָא *a. Itpa. pt.* מִשְׁתַּטֵּי Dt 28, 34 wahnsinnig werden, unsinnig handeln.
שָׁטָה *h. Ni.* wahnsinnig werden. *Pi.* zum Narren haben. *Hitp.* wahnsinnig werden.
שִׁטָּה I *h. f.* 1. Schotendorn (*Mimosa nilotica*); 2. Ortsname.
שִׁטָּה II *h. f.* 1. *pl.* שִׁטִּין Reihe, Zeile; 2. Deutung.
שִׁטּוּף *h. m.* Abspülen.
שְׁטוּפָא *a. m., ind.* שְׁטוּף Jer 12, 5 strömend.
שְׁטוּת *h. f.* 1. Wahnsinn; 2. Thorheit.
שְׁטוּתָא (Koh 2, 13), שְׁטוּתָא *a. f.* dass.
שְׁטוּתָא *a. f.* Verachtung.
שָׁטַח *h.* ausbreiten. *Hitp.* sich breiten. sich strecken.
שְׁטַח *a., pf.* 3 *pl.* שְׁטַחוּ Nu 11, 32 ausbreiten. *Aph.* dass. *Itpa. pf.* 1 *sg.* אִשְׁתַּטַּחִית Dt 9, 18 sich ausstrecken, sich hinwerfen.
שֶׁטַח männl. Personenname.
שַׁטְיָא *a. m., ind.* שַׁטֵּי 1 S 21, 15 1. wahnsinnig; 2. thöricht; 3. wild.
שַׁטְיוּתָא I *a. f.* Thorheit.
שַׁטְיוּתָא II *a. f.* Verachtung.
שְׁטִיחַ *h. m.* Decke.
שְׁטִיחָא *a. m., pl.* שְׁטִיחִין Nu 11, 32 (MS מִשְׁטְחִין) Schicht.
שְׁטִיפָה *h. f.* Abspülen.
שָׁטַף *h.* 1. überschwemmen; 2. wegschwemmen; 3. abspülen; 4. heftig werden. *Ni. Ho.* weggeschwemmt werden. *Hitp.* sich abspülen.

שְׁטַף *a.* 1. *pt. pl.* שָׁטְפִין Jes 33, 21 schwemmen, überschwemmen; 2. *pf.* שְׁטֵיף Lv 15, 11 abspülen. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּטֵיף Lv 6, 21 abgespült werden.
שֶׁטֶף I *h. m.* 1. Guss; 2. Abspülung.
שֶׁטֶף II *h. m.* Fell (?).
שִׁטְפָּא I *a. m.* 1. Strömung; 2. Menge; 3. Übermut.
שִׁטְפָּא II *a. m.* Haar.
שְׁטַר *a.* 1. bestreichen; 2. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁטְרוּן Jes 38, 21 auflegen.
שְׁטָר *a. m.* 1. *pl.* שְׁטָרִין, שְׁטָרוֹת Schriftstück; 2. Verzeichnis. (später) לִשְׁטָרוֹת Ära der Dokumente (seleucid. Ära).
שְׁטָרָא (Jer 32, 10) *a. m.* dass.
שִׁטְרָא *a. m.* Bahn (eines Gestirns).
שִׁטְּתָא I *a. f., pl.* שִׁטִּין Ex 25, 10 Schotendorn (*Mimosa nilotica*).
שִׁטְּתָא II *a. f., pl.* שִׁטִּין Ct 1, 11 Reihe.
שייא (bSabb 67[a]) = שַׁיַע, s. שוע.
שֵׁיבְבָא *a. m., c. s.* שֵׁיבְבֵיהּ Ex 12, 4 Nachbar.
שֵׁיבְבוּתָא *a. f.* Nachbarschaft.
שֵׁיבַבְתָּא *a. f., c. s.* שֵׁיבַבְתַּהּ Ex 3, 22 Nachbarin.
שִׁיבָה *h. f.* Zurückkehren.
שֵׁיד *h. m.* Dämon.
שֵׁידָא *a. m., pl.* שֵׁדִין Dt 32, 17 dass.
שֵׁידָה *h. f.* Dämonin.
שֵׁידְתָא *a. f.* dass.
שְׁיוּטָא *a. m.* Schwimmen.
שְׁיוֹלָא *a. f.* Unterwelt.
שיופנד (TosBech V 4) s. שְׁפַנַּר.
שִׁיוּר *h. m.* Rest.
שִׁיוּרָא *a. m.* dass.
שֵׁיזִב, שֵׁזִיב *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֲשֵׁיזִיב Ex 6, 6 entrinnen lassen; 2. *inf.* שֵׁיזָבָא Nu 35, 12 entrinnen. *Pass. ipf.* יִשְׁתֵּיזַב Dt 23, 16 gerettet werden, entrinnen.
שֵׁיזָבוּתָא (Nu 35, 6) *a. f.* Rettung.
שֵׁיזָבִי männl. Personenname.
שֵׁיזַבְתָּא *a. f.* 1. *ind.* שֵׁיזָבָא Gn 45, 7 gerettete Schaar; 2. *ind.* שֵׁיזָבָא Ob 20 Soc 59 Rettung.

שֵׁיזְפִין *h. m. pl.* Judendorn (*Rhamnus Zizyphus*).
שֵׁיזָרִי *h. m.* aus Schesar.
שִׁיחַ *h. m.* Grube, Cisterne.
שִׁיחָא, שִׁיחָא *a. m., pl. c.* שִׁיחֵי Sac 14, 10 (MS שִׁיחֵי) dass.
שִׁיחוּר *h. m.* ausgeglühte Kohle.
שִׁיחוּרָא *a. m., pl.* שִׁיחוּרִין Jes 44, 12 dass.
שַׁיָּט *h. m.* Schwimmer.
שַׁיָּטָא (Jes 25, 11) dass.
שִׁיטָא *a. m.* Umhergehen, Wanderung.
שֵׁיךְ s. שׁוּךְ.
שֵׁיכָא *a. m.* Spalt (?).
שֵׁיל *a. Pa.* 1. verlangen; 2. fragen; 3. entleihen; 4. ausleihen. *Aph.* ausleihen. *Itpe.* sich ausbitten (Auflösung eines Gelübdes nachsuchen).
שֵׁילָא, שֵׁילָה männl. Personenname.
שִׁילוֹחַ Name einer Quelle.
שִׁילוֹחָא *a. m., ind.* שִׁילוֹחַ Koh 2, 5 dass.
שִׁילִי Ortsname.
שֵׁילִין *h. m. pl.* Halskette (?).
שִׁימִי männl. Personenname.
שֵׁין männl. Personenname (אַשְׁיָן).
שִׁין Name des 21. Buchstabens.
שֵׁינָא *a. m.* Urinieren.
שֵׁינָה *h. f.* Schlaf.
שֵׁינְתָא (Gn 2, 21) *a. f.* dass.
שֵׁיעָא *a. m.* 1. *ind.* שֵׁיעַ Nu 19, 15 Mörtel; 2. Spund.
שיעלון (jMaasr 51[b]) l. שׁוּעָלוֹן, s. שֻׁעָלָא.
שִׁיעְתָא *a. f.* Rede.
שִׁיף *h. m.* geglättet, glatt.
שֵׁיפָא *a. m.* abgenützt.
שִׁיפָא (Hb 2, 11) *a. m.* Holzstück.
שִׁיפָא *a. m.* ein Gefäss.
שִׁיפָה *h. f.* 1. Bast; 2. *pl.* שִׁיפוֹת Bastdecke.
שִׁיפוֹן *h. m.* Hafer.
שִׁיץ *h. m.* schlechte kernlose Dattel.
שִׁיצָא I *a. m.* dass.
שִׁיצָא II *a. m.* Flosse.

שֵׁיצָאָה (Jes 10, 23) *a. f. ind.* Vertilgung. S. שֵׁיצָיוּתָא.
שֵׁיצִי *a.* 1. Gn 2, 2 vollenden; 2. Nu 7, 1 zu Ende bringen; 3. *c. s.* שֵׁיצָיֵיהּ Dt 4, 3 vertilgen; 4. zu Ende gehen; 5. untergehen. *Pass.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁתֵּיצֵי Gn 34, 30 vertilgt werden; 2. beendigt werden, enden.
שֵׁיצָיָא *a. m.* Untergang.
שֵׁיצָיוּתָא (2 K 13, 19) *a. f.* dass.
שִׁיצָנִיתָא *a. f.* eine Weizenart (?).
שֵׁיר s. שְׁאַר.
שִׁיר *h. m.* Gesang.
שִׁיר *a.* singen.
שַׁיָּר *h. m.* Reisender.
שֵׁיר *h. m.* 1. Armring; 2. Halsband.
שֵׁירָא *a. m., pl.* שֵׁירִין Gn 24, 22, *c.* שֵׁירֵי Jes 3, 19 Armring, Knöchelring.
שְׁיָרָא *a. m.* Rest.
שִׁירָא *a. m., pl.* שִׁירִין Ct 1, 1 Lied.
שִׁירָא *x. m., ind.* שִׁיר Est II 8, 15 (MS שִׁיר) Seide.
שִׁירָאָה (Est II 6, 10) *x. m., pl.* שִׁירָאִין Ex 27, 19 (MS שִׁירָן) 1. Seide; 2. seidener Stoff; 3. seidenes Kleid.
שִׁירָה *h. f.* Lied.
שַׁיָּרָה *h. f.* Karavane.
שֵׁירוּיָא *a. m.* 1. *c.* שֵׁירוּי Thr 2, 19 Ven. 1517 Anfang; 2. Erstling.
שֵׁירוּת *h. m.* Dienst.
שֵׁירוּתָא *a. m., c.* שֵׁירוּת Est II 1, 2 Ven. 1592 dass.
שֵׁירוּתָא I *a. f., ind.* שֵׁירוּ Jer 2, 3 Anfang.
שֵׁירוּתָא II (Gn 43, 25) *a. f.* Mahl, Mahlzeit.
שֵׁירָיוּתָא *a. f., c.* שֵׁירָיוּת Dt 16, 9 Anfangen.
שִׁירַיִם *h. m. du.* Rest.
שירן (NuJI 32, 3 Ven. 1591) l. שְׂבָם.
שִׁירְתָא (Ct 1, 1) *a. f.* Lied.
שַׁיַּרְתָּא *a. f., c.* שַׁיָּרַת Gn 37, 25 Karavane.
שַׁיִשׁ *h. m.* Alabaster.

שִׁישָׁא, שֵׁישָׁא (Est II 1, 2) *a. m.* dass.
שִׁישָׁא *a. m.* Glasgefäss.
שִׁישָׁא männl. Personenname.
שִׁישׁוּרָא *a. m.* Strick (?).
שִׁישְׁלְתָּא *a. f., ind.* שִׁישְׁלָא Mi 1, 8, *pl.* שִׁישְׁלָן Jes 40, 19 Kette.
שִׁית *h. m.* 1. Fundament; 2. ein Abzugskanal am Altar.
שִׁית (Ex 21, 2) *a. m., f.* שִׁתָּא Ex 26, 22 sechs. שִׁית עֲסַרְי Gn 46, 18, שְׁתַּת עֲסַר Nu 31, 46 sechzehn. *pl.* שִׁתִּין Gn 5, 15 sechzig.
שִׁיתַּיסַר *a. m., f.* שִׁיתְסַרֵי sechzehn.
שִׁיתְסְרָאָה *a. m.* sechzehnter.
שָׁכַב *h.* 1. liegen; 2. schlafen; 3. beschlafen. *Ni.* beschlafen werden. *Hi.* beschlafen lassen.
שְׁכַב, שְׁכֵיב *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* שְׁכִיבוּ Gn 19, 4 sich legen; 2. *ipf.* יִשְׁכּוּב Ex 23, 26 liegen, schlafen; 3. *pf.* שְׁכֵיב Gn 26, 10 beschlafen. *Aph. pf. c. s.* אַשְׁכְּבֵיהּ 1 K 17, 19 legen. *Itpe. ipf.* 3 *pl. f.* יִשְׁתַּכְבָן Sac 14, 2 beschlafen werden.
שֶׁכֶב *h. m.* der untere Mühlstein.
שָׁכְבָא *a. m.* 1. Schlafender; 2. Verstorbener.
שַׁכְבְנָא *a. m.* mit liegenden Augenbrauen.
שְׁכָבְתָּא *a. f., c. s.* שְׁכָבְתָּךְ Lv 18, 20 Beilager.
שְׁכָבְתָּא *a. f., c.* שְׁכָבַת Lv 15, 16 Erguss (von Samen).
שְׁכוּן 1. שָׁכָן, s. כָּן.
שְׁכוּנָא *a. m., pl.* שְׁכוּנִין Gn 25, 3, Ri 8, 11 Wohnstätte, Niederlassung.
שְׁכוּנָה *h. f.* 1. Niederlassung; 2. Nachbarschaft.
שְׁכוּנְתָא *a. f.* dass.
שִׁכּוֹר *h. m.* berauscht.
שָׁכַח *h.* vergessen. *Pi.* vergessen machen. *Hitp.* vergessen werden.
שְׁכַח *a., inf.* מִשְׁכַּח Koh 1, 17, *ipf.* 3 *pl. c. s.* יִשְׁכְּחוּנָךְ Dt 4, 50 finden. *pt. pass.* שְׁכִיחַ antreffbar, sich befindend. *Aph. pf.* אַשְׁכַּח Gn 2, 20 finden. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּכַח Dt 17, 2 gefunden werden.
שִׁכְחָה *h. f.* 1. Vergessen; 2. vergessene Garbe (den Armen gehörig).
שַׁכְחָן *h. m.* vergesslich.
שַׁכַּחַת männl. Personenname.
שְׁכִיבָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁכִיב Est II 6, 1 liegend; 2. krank; 3. Koh 3, 4 entschlafen.
שְׁכִיבָה *h. f.* Liegen.
שְׁכִיחָה *h. f.* Vergessen.
שְׁכִיכָה *h. f.* Beruhigung.
שְׁכִינָא, *pl. c. s.* שְׁכִינַיכִי 2 K 4, 3, l. mit MS שִׁיבָבַיכִי, s. שִׁיבָבָא.
שְׁכִינָה *h. f.* die irdische Gegenwart (das Wohnen) Gottes.
שְׁכִינְתָא (Ex 17, 7) *a. f.* dass.
שָׁכַךְ *h. Pi.* befriedigen, beruhigen.
שָׁכַל *h. Pi.* gleiten lassen (?).
שַׁכְלִי *h. m.* eine Vogelart (?).
שִׁכְלוּל *h. m.* Vollendung.
שַׁכְלוּלָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* שַׁכְלוּלֵי 2 S 22, 8 Grundfeste.
שִׁכְלֵל *h.* vollenden. *Pass.* vollendet werden.
שַׁכְלֵל *a., ipf.* 2 *sg. c. s.* תְּשַׁכְלְלִנַּהּ Gn 6, 16 dass. *Pass. pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּכְלָלוּ Gn 2, 1 vollendet werden.
שָׁכַם *h. Hi.* früh thun.
שִׁכְמִי *h. m.* 1. nach der Schulter benannt; 2. nach Sichem benannt.
שָׁכַן *h.* 1. sich niederlassen; 2. sich gesellen. *Hi.* wohnen lassen.
שָׁכֵן *h. m., f.* שְׁכֵינָה Nachbar.
שְׁכַן *a.* 1. *pf.* שְׁכֵין Ct 3, 10 (MS *Pa.* שַׁכֵּין) sich niederlassen; 2. sich setzen.
שְׁכִינָא, שְׁכָנָא *x. m.* (ἐπισκύνιον?) Stirnhaut über den Augen (?).
שַׁכְנָיָא (?) *x. m.* mit überhängender Stirnhaut (?).
שְׁכַנְיָה männl. Personenname.
שְׁכַנְצִיב Ortsname.
שַׁכָּף *h. m.* Lederarbeiter.

שַׁכָּפָא *a. m.* Lederarbeiter.

שָׁכַר *h. Pi.* berauschen. *Hitp.* sich berauschen.

שֵׁכָר *h. m.* Rauschtrank.

שִׁכְרָא *a. m.* dass.

שַׁכְרְבָּנִי *x. m.* Falkenjagd.

שִׁכְּרוּת *h. f.* Trunkenheit.

שִׁרְשֵׁף *h.* schütteln, schwenken.

שַׁרְשֵׁף *a.* dass.

שְׁכַכְתָּא *a. f.* Besänftigung.

שֶׁל *h.* (= שֶׁ לְ, zur Umschreibung des Genetivs benützt) von. שֶׁלִּי, שֶׁלְּךָ mein, dein.

שְׁלָא I *a., pt.* שָׁלֵי, cf. שָׁלֵינוּנָא Dt 14, 17 herausziehen.

שְׁלָא II, שְׁלֵי *a.* 1. *pt. pl.* שָׁלַן Am 6, 1 sorglos sein; 2. vergessen; 3. irren. *Aph.* 1. *pf.* אַשְׁלֵי Thr 2, 7 (MS שְׁבַק) verwerfen; 2. vergessen; 3. irre führen. *Itpe.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתְּלוֹן Lv 4, 13 sich irren, fehlen; 2. vergessen; 3. vergessen werden.

שַׁלְאֲהוּתָא. *c. s.* שַׁלְאֲהוּתָךְ Thr 3, 65 l. mit MS שַׁלְהָאוּתָךְ, s. שַׁלְהָאוּתָא.

שָׁלַב *h. Pu.* zusammengeheftet sein.

שְׁלַב *a. Pa. pt. pass. pl.* מְשַׁלְּבִין Ex 26, 17 zusammengelegt sein, eingefasst sein.

שִׁלְבָא *a. m.* Schnauze (eines Gefässes).

שְׁלַבִּיּוֹת, שְׁלַבִּין *h. f. pl.* Leitersprossen.

שַׁלְבּוּקָא *a. m.* Blase.

שִׁלְבֵּק *h.* Blasen erzeugen.

שליברות (jSot 18[a]) l. שֶׁל בְּרוּת.

שַׁלְבֵּשׁ *a.* durchlaufen.

שֶׁלֶג *h. m.* Schnee.

שַׁלְגָּא *a. m.* Name einer Alkalipflanze.

שֶׁלֶד *h. m.* Leichnam.

שַׁלְדָּא *a. m.* 1. dass.; 2. Körper, Masse.

שְׁלָה. *ipf.* יִשְׁלֵה Jes 10, 32, l. יַשְׁלִים (MS in marg. יְשַׁלֵּים), s. שְׁלַם.

שָׁלָה *h.* herausziehen. *Pi.* entfernen.

שַׁלְהָאוּתָא *a. f., c. s.* שַׁלְהָאוּתָךְ Thr 3, 65 Müdemachen.

שִׁלְהֵב *h., pt. pass.* מְשֻׁלְהָב brennend.

שַׁלְהֵב *a.* verbrennen. *Pass.* 1. *pt. f.* מִשְׁתַּלְהֲבָא Ex 9, 24 brennen; 2. verbrannt werden.

שַׁלְהָבִיתָא (Nu 21, 28) *a. f.* Flamme, Glut.

שַׁלְהֶבֶת *h. f.* dass.

שַׁלְהוֹבָא *a. m.* dass.

שַׁלְהוֹבִיתָא *a. f., c.* שַׁלְהוֹבִית Ex 3, 2 dass.

שַׁלְהָוָא *a. m., pl. c.* שַׁלְהֲוֵי Jes 8, 23 (MS יִשְׁתַּלְהֵי) Verschmachten.

שַׁלְהֵי *a., pt. pass.* מְשַׁלְהֵי Gn 25, 29 müde machen, verschmachten lassen. *Pass. pf.* אִשְׁתַּלְהֵי Gn 47, 13 verschmachten, ermüden.

שַׁלְהָיָא I *a. m.* müde.

שַׁלְהָיָא II *a. m.* Ruhe, Sicherheit.

שַׁלְהִין *a. m. pl.* Ende.

שִׁלּוּחַ *h. m.* 1. Entlassung; 2. Fortschickung.

שְׁלוּחָא *a. m.* Gesandter.

שִׁלּוּם *h. m.* Anfassen.

שְׁלְוִיתָא *a. f.* Ruhe.

שְׁלוּלָא *a. m.* Embryo.

שְׁלוּלִית *h. f.* Bewässerungskanal.

שָׁלוֹם *h. m.* 1. Wohlbefinden, Heil; 2. Friede; 3. weibl. Personenname.

שְׁלוֹמִי Ortsname.

שְׁלוֹנִי weibl. Personenname.

שְׁלוּקִים *h. m. pl.* Gekochtes.

שַׁלְוֵשׁ s. שַׁלְבֵּשׁ.

שַׁלְוָתָא *a. f., ind.* שַׁלְוָא Thr 1, 5 Ruhe.

שְׁלוּתָא (Dt 29, 18) *a. f., pl. d.* שָׁלְוָתָא Hb 3, 1 Soc 59 Versehen, Irrtum. בְּשָׁלוּ Lv 4, 20 versehentlich. בִּתְקִיף שְׁלוּ Nu 6, 9 unversehens, plötzlich.

שָׁלַח *h.* senden. *Pi.* fortschicken. *Hitp.* fortgeschickt werden.

שְׁלַח *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁלַחְתָּךְ Ex 3, 12 senden; 2. ablegen, ausziehen; 3. enthäuten; 4. sich ausstrecken. *Pa. pf.* שַׁלַּח Nu 22, 40 fortschicken, entlassen. *Aph.* 1. *pt.* מַשְׁלַח Ex 8, 17 loslassen; 2. *pf.* אַשְׁלַח Nu 20, 28 ausziehen; 3. *ipf.* יַשְׁלַח Lv 1, 6 abziehen, enthäuten. *Itpe. pf.* 1 *sg.*

אִשְׁתְּלַחִית Ri 5, 7, *inf. c. s.* אִשְׁתְּלוֹחֵיהוֹן Ez 1, 14 Soc 59 gesandt werden; 2. ausgezogen werden.

שֶׁלַח *h. m.* 1. abgezogenes Fell; 2. weichgewordene Olive; 3. Breite; 4. *pl.* שְׁלָחִין Berieselung.

שִׁלְחָא *a. m.* 1. Fell; 2. Waffe.

שַׁלָּחָא *a. m.* Fellzubereiter.

שַׁלְחוּפָא *a. m.* 1. Ersatz; 2. Vergeltung.

שֻׁלְחָן *h. m.* Tisch.

שֻׁלְחָנִי *h. m.* Geldwechsler.

שַׁלְחֵף *a.* 1. wechseln; 2. vertauschen. *Pass.* vertauscht werden.

שָׁלַט I *h.* 1. Macht haben; 2. Gewalt ausüben; 3. herrschen. *Pi.* beherrschen. *Hitp.* Vollmacht erhalten.

שֶׁלֶט II s. שְׁלַט.

שְׁלַט *a.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּשְׁלוֹט Dt 15, 6 herrschen; 2. *inf.* מִשְׁלַט Lv 20, 16 vergewaltigen, beschlafen. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַשְׁלְטוּנָא Am 4, 1 Gewalt verleihen. *Itpa.* sich zum Herrscher machen.

שִׁלְטָא *a. m.* 1. *pl. d.* שִׁלְטַיָּא Jer 51, 11 Schild; 2. Flecken.

שִׁלְטוֹן *h. m.* 1. Machthaber, Herrscher; 2. Schild.

שִׁלְטוֹנָא *a. m.* 1. *ind.* שִׁלְטוֹן Gn 49, 9 Herrscher; 2. ein Schmuck der Frauen.

שׁוּלְמִיתָא (Ri 6, 21, MS שׁוּמִיתָא) Stab.

שָׁלְטָנָא *a. m.* 1. *ind.* שָׁלְטָן Gn 37, 8 Herrschaft; 2. Machthaber; 3. *ind.* שָׁלְטָן Ex 21, 20 Stab.

שַׁלְטָנוּת *h. f.* Herrschaft, Macht.

שָׁלְטָנוּתָא (Koh 6, 3) *a. f.* dass.

שַׁלְטְתָא *a. f.* Handhabe (?).

שַׁלְיָא I *a. m.* 1. 2 S 3, 27 Ruhe; 2. מִן שַׁלְיָא plötzlich, unverhofft; 3. plötzliches Verderben.

שַׁלְיָא II *a. m.* Bodensatz.

שַׁלְיָאִית *a.* ohne Arglist.

שְׁלִיבָא *a. m., pl. d.* שְׁלִיבַיָּא 1 K 7, 28 (MS שְׁלִיבַיָּא) Sprosse (einer Leiter).

שְׁלִיבָה *h. f., pl.* שְׁלִיבִין, שְׁלִיבוֹת dass.

שִׁלְיָה *h. f.* Nachgeburt.

שְׁלֵיוָא *a. m., ind. f.* שְׁלֵיוָא Jer 22, 21 ruhig.

שְׁלֵיוְתָא *a. f., ind.* שְׁלֵיוָא Ez 16, 49 Ruhe.

שְׁלֵיוּתָא *a. f.* dass.

שָׁלִיחַ *h. m.* Bevollmächtigter. שְׁלִיחַ צִבּוּר Vorbeter.

שְׁלִיחוּת *h. f.* 1. Sendung, Botschaft; 2. Bevollmächtigung.

שְׁלִיחוּתָא (Est II 5, 8, nicht im MS) *a. f.* dass.

שַׁלִּיטָא (Koh 8, 4 Ven. 1517) *a. m.* mächtig, Machthaber.

שַׁלִּיטְיָא (Est II 1, 3, Ausg. Dav. שַׁלִּיטָא) *a. f.* Herrscherin.

שַׁלִּיטָנָא *a. m., pl. c. s.* שַׁלִּיטָנֵיהוֹן Est II 1, 3 (Ausg. Dav. שִׁלְטָנֵיהוֹן) Machthaber.

שַׁלִּיטְתָא (Est II 1, 3, nicht im MS) *a. f.* Herrschaft, Reich.

שָׁלִיל *h. m.* Embryo.

שְׁלִילָא (Koh 6, 3) *a. m.* dass.

שְׁלִימָא s. שְׁלָמָא.

שְׁלִימוּתָא *a. f.* 1. Fülle, Vollzahl; 2. Vollkommenheit.

שְׁלִינוּנָא (Lv 11, 17) *a. m.* Reiher.

שְׁלִיף *h. m.* Transportsack.

שְׁלִיפָה *h. f.* Ausziehen.

שְׁלִיקָה *h. f.* Kochen, Sieden.

שְׁלִיקְתָא *a. f.* Gekochtes.

שָׁלִישׁ *h. m.* 1. Drittel; 2. Vertrauensmann.

שָׁלִית Ortsname.

שִׁלְיְתָא I *a. f.* Nachgeburt.

שִׁלְיְתָא II *a. f.* plötzlicher Untergang.

שָׁלָךְ *h. m.* Reiher.

שלכא l. שַׁלְבָא.

שלוכתי (bEr 53[b])?

שָׁלַל *h.* 1. zusammenheften; 2. vereinigen; 3. sich sammeln.

שָׁלַל II *h. Hitp.* beraubt sein.

שֶׁלֶל *h. m.* 1. geheftete Stelle (am Kleide); 2. שֶׁל בֵּיצִים שׁ Eierstock.
שַׁלְלָא *a. m.* Beute.
שָׁלַם *h.* endigen. *Pi.* vergelten. *Hi.* 1. übergeben; 2. vollenden.
שְׁלֵם, שְׁלֵים *a.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* שְׁלֵימַת Ex 39, 32 vollendet sein, endigen; 2. *pt. pl.* שָׁלְמִין Gn 34, 21 (MS שָׁלְמִנּוּן, Sab. שְׁלָם אִינּוּן, l. שָׁלְמִנּוּן) friedlich leben. *Pa.* 1. *pt. pl.* מְשַׁלְמִין Ex 20, 5 (MS *Aph.* מַשְׁלְמִין) vervollständigen; 2. *inf.* שַׁלָּמָא Ez 21, 36 vergelten, ersetzen. *Aph.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תַּשְׁלִים Ex 28, 17 füllen, erfüllen; 2. *pf. c. s.* אַשְׁלֵימִנּוּן Dt 32, 30 ausliefern; 3. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁלִים Dt 20, 12 Frieden schliessen; 4. unversehrt bleiben. *Itpa. ipf.* 3 *pl.* יִשְׁתַּלְמוּן Jes 3, 10 vergolten werden, bezahlt werden, bestraft werden.
שָׁלֵם *h. m.* 1. ganz, unversehrt; 2. vollkommen.
שְׁלָמָא *a. m., ind.* שְׁלִים Gn 6, 9, *f.* שְׁלֵמָא Lv 4, 28, *pl.* שְׁלֵמִין Dt 25, 15 vollkommen, vollständig.
שְׁלָמָא *a. m.* 1. *ind.* שְׁלָם Gn 43, 23 Wohlbefinden, Heil; 2. *ind.* שְׁלָם Dt 20, 10 Friede.
שַׁלְמָאָה *a. m., pl. d.* שַׁלְמָאֵי Gn 15, 19 eine Völkerschaft.
שְׁלֵמוּתָא *a. f.* Vollkommenheit.
שלמיני (jSabb 8ᵇ, Ausg. Ven. של מיני)?
שַׁלְמָן männl. Personenname.
שַׁלְמָנָא *a. m.* vollkommen.
שַׁלְמְצָה, שַׁלְמְצוֹ (für שָׁלְמְצִיּוֹן) weibl. Personenname.
שְׁלֵמְתָא *a. f.* Vollkommenheit.
שלמתו l. שְׁלָמְצוֹ.
שַׁלְנָא (Ri 5, 27, fehlt im MS u. bei Praet.) *a. m.* Plünderer (?).
שַׁלַנְיָא Ortsname.
שלעמוס (jAbZ 39ᶜ)?
שָׁלַף *h.* ausziehen, abziehen.
שְׁלַף *a., ipf.* 1 *sg.* אֶשְׁלוֹף Ex 15, 9 ziehen, herausziehen, abziehen. *Pa. pf.* 3 *pl.* שַׁלִּיפוּ Lv 14, 43 losmachen, ablösen. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּלֵיף Dt 19, 5 sich herausziehen, sich lösen; 2. gezogen werden.
שֶׁלֶף *h. m.* 1. ungepflügtes Feld; 2. *pl.* Ende.
שַׁלְפוּחָא *a. m.* Blase, Pustel.
שַׁלְפּוּחִית *h. f.* 1. Muttermund; 2. Kropf.
שַׁלְפּוּפָא *a. m.* Dattelknospe (?).
שַׁלְפּוּקָא *a. m.* Blase, Pustel.
שַׁלְצִיּוֹן Ortsname (?).
שָׁלַק *h.* kochen, sieden. *Ni.* gekocht werden.
שְׁלַק *a.* 1. dass.; 2. *ipf.* יִשְׁלוֹק 2K 19, 26 (MS שלוק) verbrennen.
שֶׁלֶק *h. m.* 1. Kochen; 2. *pl.* שְׁלָקוֹת Gekochtes; 3. בֶּן שְׁלָקוֹת männl. Personenname.
שַׁלְקוּקָא *a. m.* Härchen, Flaum.
שָׁלַשׁ *h. Pi.* in drei Teile teilen. *Pu. pt.* 1. dreifach; 2. dreijährig. *Hi.* einem Vertrauensmann übergeben.
שִׁלְשׁוּל *h. m.* 1. Herablassen; 2. Herabhängen; 3. Regenwurm.
שִׁלְשׁוֹשִׁית *h. f.* ein Kraut. S. לְשִׁישִׁית.
שִׁלְשֵׁל *h.* 1. herablassen; 2. herabziehen; 3. herabhangen. *Pass.* herabgelassen werden.
שַׁלְשֵׁל *a., pf.* 3 *sg. f. c. s.* שַׁלְשֵׁלְתִנּוּן Jos 2, 15 herablassen. *Pass.* in Ketten gelegt sein.
שַׁלְשֶׁלֶת *h. f.* Kette.
שַׁלְשַׁלְתָּא *a. f., pl.* שַׁלְשְׁלָן Ri 16, 21 (Praet. שִׁישְׁלָן), שַׁלְשְׁלִין Jes 40, 19 (MS שִׁישְׁלָן), שַׁלְשָׁן! Est II 1, 1 (MS שַׁלְשׁוּלִין), שַׁלְשְׁלִין Est II 1, 3 dass.
שֵׁם *h. m., pl.* שֵׁמוֹת 1. Name; 2. Rechtstitel. לְשֵׁם mit Rücksicht auf, im Gedanken an; 3. Grund; 4. Bezeichnung für Gott; 5. das Tetragramm; 6. Art. כְּשֵׁם שׁ wie; 7. männl. Personenname (Sem).
שְׁמָא (Gn 16, 13) *a. m., c.* שׁוּם Nu

25, 15, *c. s.* שְׁמָךְ Gn 17, 5, שׁוּמְהוֹן Gn 5, 2, *pl.* שְׁמָהָן Gn 2, 20 Name. עַל שׁוּם, מִשּׁוּם Est II 1, 2 wegen. מִשּׁוּם דְּ 1. im Namen von; 2. Est II 1, 2 weil.

שֶׁמָּא (= שֶׁלָּמָא) *h.* vielleicht.

שְׁמָאָה *a. m.* zerstört.

שְׁמַגְּז Zauberwort.

שָׁמַד *h. Pi.* zum Abfall (vom Gesetz) zwingen. *Hitp.* abtrünnig werden.

שְׁמַד *a.* dass. *Itpa. ipf.* יִשְׁתַּמַּד Ex 12, 43 abtrünnig werden.

שְׁמָד *h. m.* Religionsverfolgung.

שְׁמָדָא, שְׁמָדָא *a. m.* dass.

שְׁמַדּוֹן Name eines Dämons.

שְׁמוּאֵל männl. Personenname.

שְׁמוּדַע s. אֶשְׁתְּמוּדַע.

שְׁמוּט *h. m.* Ziehen.

שָׁמוּט *h. m.* langgezogen.

שְׁמוּטָא *a. m.* dass.

שְׁמוּטָא (Jo 1, 4) *a. m.* Name einer Heuschreckenart.

שְׁמוּטְתָא *a. f., ind.* שְׁמוּטָא Ez 23, 20 (MS שְׁמַשָׁא) Buhlerin.

שמון (jOrl 61[a]) l. דְּאָמְרִין.

שְׁמוּעַ *h. m.* 1. Wortsinn; 2. tradierte Lehre; 3. männl. Personenname.

שִׁמּוּעַ *h. m.* Verkündigen.

שָׁמוֹעָא *a. m.* 1. hörend; 2. *pl. d.* שָׁמוֹעַיָּא 2 K 25, 11 (MS שְׁמִיעַיָּא) Höriger.

שְׁמוּעָה *h. f.* 1. Nachricht, Kunde; 2. tradierte Lehre, Tradition.

שְׁמוּעָתָא *a. f.* 1. 1 S 2, 24 Nachricht; 2. Hören; 3. tradierte Lehre, Tradition.

שִׁמּוּר I *h. m.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung.

שִׁמּוּר II *h. m.* Entfernen von Hefe (vom Wein).

שִׁמּוּשׁ *h. m.* Bedienung.

שִׁמּוּשָׁא *a. m., c. s.* שִׁמּוּשָׁךְ Gn 40, 13 Dienst.

שַׁמּוּתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שַׁמְחַזַי Name eines gefallenen Engels.

שָׁמַט *h.* 1. losmachen, ablösen; 2. entschlüpfen lassen; 3. entschlüpfen. *Ni.* entgleiten, gleiten. *Pi.* 1. locker, weit machen; 2. erlassen (von Schuld); 2. brach liegen lassen. *Hi.* auslassen.

שְׁמַט *a.* 1. losmachen; 2. entgleiten; 3. *pf.* 3 *f. sg.* שְׁמַטַת Lv 26, 35 unbenützt bleiben. *Aph.* 1. *c. s.* תַּשְׁמְטִנַּהּ Ex 23, 10 (MS תַּשְׁמְטִנַּהּ) unbenützt lassen; 2. *ipf.* 3 *sg. f.* תַּשְׁמֵיט Lv 26, 34 unbenützt bleiben; 3. *ipf.* יַשְׁמֵיט Dt 15, 2 erlassen (v. Schuld). *Itpe.* 1. lose werden; 2. sich entziehen.

שְׁמִטָּה *h. f.* Erlassjahr.

שְׁמַטּוּטִין *h. m. pl.* Weinranken.

שְׁמִטְּתָא (Dt 15, 1) *a. f., pl. c. s.* שְׁמִטַּהָא Lv 26, 43 Erlass, Erlassjahr.

שַׁמַּי männl. Personenname (שְׁמַעְיָה).

שְׁמַיָּא *a. m. pl.* (nie *ind.*) 1. Gn 1, 1 Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. *c.* שְׁמֵי 1 K 6, 15 Ven. 1517 Höhe.

שָׁמַיִם *h. m. pl.* 1. Himmel; 2. Bezeichnung für Gott; 3. Höhe.

שָׁמִין *h. m.* 1. eine Münze; 2. s. שָׁמֵן.

שְׁמִינָא *a. m., pl. c. s.* שְׁמִינֵיהוֹן Gn 4, 4 fett.

שְׁמִינִי *h. m.* achter. שְׁמִינִי עֲצֶרֶת der achte Tag des Hüttenfestes.

שְׁמִיעָא (שְׁמִיעָא ?) *a. m., pl. d.* שְׁמִיעַיָּא 2 K 25, 11 Höriger.

שְׁמִיעָה *h. f.* Hören.

שְׁמִיעֲתָא *a. f.* dass.

שָׁמִיר *h. m.* 1. Diamant; 2. ein wunderbares Mittel zum Schneiden der Steine.

שְׁמִירָא *a. m.* 1. Ez 3, 9 Diamant; 2. wunderbares Mittel zum Steinschneiden.

שְׁמִירָה *h. f.* 1. Beaufsichtigung; 2. Beobachtung; 3. Aufbewahrung; 4. Spättraube.

שְׁמִירָה, שְׁמִירָמוּת, שְׁמִירָמִית, שְׁמִירַת weibl. Personenname.

שְׁמִירָעָם dass.

שְׁמְכָא *a. m.* Zwiebel (*Allium Cepa*).
שָׁמַם *h.* 1. verheert werden, öde werden; 2. starr sein. *Hi.* verheeren. *Ho.* vertilgt werden. *Hitpo.* staunen.
שְׁמַם *a. Itpo.* 1. *pf.* **אִשְׁתְּמַם** 1 S 21, 14 geistesabwesend sein.
שָׁמֵם *h. m.* geistesabwesend.
שְׁמָמָה *h. f.* Verödung, Öde.
שָׁמַן *h. Pi.* abschätzen.
שָׁמֵן *h. Hi.* fett werden. *Hitp.* fest werden.
שְׁמַן, **שְׁמֵין** *a. Itpe.* fett werden.
שָׁמֵן *h. m.* fett.
שֶׁמֶן männl. Personenname.
שֵׁמֶן *h. m.* Name.
שֶׁמֶן *h. m.* Öl.
שִׁמְנָא (Ri 3, 22) *a. m.* Fett.
שַׁמְנָא *a. m., ind.* **שְׁמַן** Gn 18, 8, 2 S 17, 29 Dickmilch.
שְׁמֹנֶה *h. m., f.* **שְׁמֹנָה** acht. **שְׁמֹנָה עָשָׂר**, **שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה** achtzehn. **שְׁמֹנֶה עֶשְׂרֵה** Achtzehngebet.
שְׁמְנוּנִיתָא *a. f.* Fettigkeit.
שְׁמְנוּנִיתָא *a. f.* Fett.
שְׁמְנִינָא *a. m., pl. c. s.* **שְׁמְנִינֵיהוֹן** Gn 4, 4 (MS **שְׁמִינֵיהוֹן**) fett.
שָׁמַע *h.* 1. hören; 2. verstehen. *Ni.* willfahren. *Pi.* verkünden. *Hi.* 1. dass.; 2. tönen lassen.
שְׁמַע *a., ipf.* 2 *sg.* **תִּשְׁמַע** Dt 32, 1 hören; 2. bedienen; 3. entnehmen. *Pa. pt. pl.* **מְשַׁמְעִין** 1 S 29, 5 ertönen lassen. *Aph.* 1. *pf. c. s.* **אַשְׁמְעָךְ** Dt 4, 36 verkünden; 2. ertönen lassen. *Itpe.* 1. *pf.* **אִשְׁתְּמַע** Gn 45, 16 gehört werden; 2. *ipf.* 3 *pl.* **יִשְׁתַּמְעוּן** Gn 49, 10 sich unterwerfen.
שְׁמַע (*imp.* v. **שָׁמַע**) Bezeichnung der täglichen Recitation von Gesetzesstücken (Dt 6, 4—8; 11, 13—21; Nu 15, 37—41).
שִׁמְעָא *a. m.* 1. *c.* **שֵׁימַע** Gn 29, 13 Ruf; 2. *c.* **שֵׁימַע** 2 S 22, 45 Soc 59 Hören.
שְׁמָעָא *a. m., c. s.* **שְׁמָעֵיהּ** Jos 6, 27 Praet., Ruf.
שַׁמָּעָא *a. m.* Diener.
שִׁמְעוֹן männl. Personenname.
שִׁמְעֵי dass.
שִׁמְעָיָה dass.
שְׁמַעְנָא *a. m.* Ruf.
שְׁמַעְתְּתָא *a. f., pl.* **שְׁמַעְתָּן** (MS **שְׁמַעְתִּן**) traditionelle Lehre, Lehrtradition.
שמפחין (SchemR 38 Ausg. Konst.) l. **טוֹמְפָּזִין** *x. m.* (τοπάζιον) Topas.
שֵׁמֶץ *h. m.* Nachrede, übler Ruf.
שִׁמְצָא *a. m.* 1. übler Ruf; 2. Makel.
שָׁמַר I *h.* 1. beobachten; 2. erwarten. *Pi.* 1. beaufsichtigen; 2. verhüten. *Hitp.* verwahrt sein.
שָׁמַר II *h. Pi.* die Hefen beseitigen (vom Wein).
שְׁמַר *a. Itpa.* **אִשְׁתַּמַּר** Jes 7, 4, l. mit MS **אִסְתַּמַּר**, s. **סְמַר**.
שֶׁמֶר *h. m.* Fenchel (*Anethum foeniculum*).
שִׁמְרָא *a. m.* dass.
שְׁמָרָא *a. m., c. s.* **שְׁמָרֵיהּ** Jer 48, 11 Hefe.
שָׁמְרָאָה *a. m.* Samaritaner.
שְׁמָרִים *h. m. pl.* Hefe.
שְׁמַרְקָע *x. m.* Trüffel.
שִׁמֵּשׁ *h. Pi.* 1. dienen, Dienst thun; 2. bedienen; 3. (auch mit **מִטָּה**) Beischlaf ausüben, beschlafen. *Hitp.* sich bedienen, benützen.
שַׁמֵּשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* **שַׁמָּשָׁא** Ex 28, 1 dienen, Dienst thun; 2. *pf.* **שַׁמֵּישׁ** Gn 40, 4 bedienen; 3. Beischlaf ausüben, beschlafen. *Itpa.* sich bedienen.
שַׁמָּשׁ *h. m.* 1. Diener; 2. männl. Glied.
שֶׁמֶשׁ *h. m. f.* Sonne. **בֵּין הַשְּׁמָשׁוֹת** im Zwielicht (unmittelbar nach Sonnenuntergang).
שִׁמְשָׁא *a. m.* 1. Dt 4, 19 dass. **בֵּי שִׁמְשֵׁי** Freitag abends. **בֵּין שִׁמְשַׁיָּא** Lv 23, 5, **בֵּין שִׁמְשָׁתָא** im Zwielicht; 2. Fieberhitze.
שַׁמָּשָׁא *a. m., pl.* **שַׁמָּשִׁין** Jes 6, 2 Diener.
שִׁמְשׁוֹךְ, **שִׁמְשׁוֹץ**, **שִׁמְשׁוֹר** absichtliche Veränderungen von **שִׁמְשׁוֹן**.

שֻׁמְשׁוֹם *h. m., pl.* שֻׁמְשְׁמִין Sesam (*Sesamum orientale*).

שִׁמְשַׁי, **שִׁמְשַׁי** (Est II 3, 7; 6, 1, nicht MS) männl. Personenname.

שֻׁמְשׁוּק *h. m.* Majoran (*Origanum majorana*).

שֻׁמְשְׁמָא *a. m.* Sesam.

שֻׁמְשְׁמָנָא *a. m.* Ameise.

שַׁמָּשְׁתָּא *a. f., pl.* שַׁמָּשָׁן 1 S 8, 13 Dienerin.

שְׁמַת *a., pt. pass.* in den Bann gethan. *Pa.* in den Bann thun.

שַׁמְּתָא *a. f.* 1. Ct 2, 16 (MS שְׁמָתָא, Ausg. Ven. 1525 שַׁמַּתָּא) Bann; 2. Gebanntes.

שַׁמְּתִי *h. m.* Anhänger Schammaj's (?).

שְׁמַתִּית *h. f.* schwärzlich.

שֵׁן *h. f.* 1. Zahn. *du.* שִׁנַּיִם Zähne; 2. hervorstehende Teile in der weibl. Scham, im Mastdarm; 3. Zacke; 4. Felsen.

שִׁנָּא *a. m.* 1. Ex 21, 24, *c.* שֵׁן Dt 32, 24 Zahn; 2. *pl. c.* שִׁנֵּי Ob 3 Zacke, Spitze. שֵׁן דְּפִיל Elfenbein.

שְׁנָא *a. f.* s. שַׁתָּא.

שְׁנָא *a.* 1. Dt 34, 7 sich ändern; 2. לָא שְׁנָא es ist kein Unterschied. מַאי שְׁנָא was ist für ein Unterschied? 3. ungewöhnlich sein. *Pa.* 1. *pf.* שַׁנִּי Gn 41, 14 ändern, wechseln; 2. einen Unterschied aufzeigen (zur Auflösung eines scheinbaren Widerspruches); 3. *pt. pl.* מְשַׁנַּן Ri 20, 16 (MS מְשַׁנַּן) l. מַשְׁנַן, s. שְׁנָא. *Aph. pf.* אַשְׁנִי Dt 32, 5 verändern. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּנִּיו Dt 32, 5 (MS אִשְׁתַּנִּיו) sich verändern; 2. sich verstellen.

שְׁנָא *a. m.* s. בַּרְשַׁן.

שֶׁנְהַבִּין (= שֵׁן דְּפִיל) *a. m.* Elfenbein.

שָׁנָה I *h.* 1. wiederholen; 2. Mischna recitieren. *Ni.* 1. wiederholt werden; 2. gelehrt werden. *Pi.* wiederholen. *Hi.* Mischna recitieren lassen.

שָׁנָה II *h. Pi.* ändern. *Pu. pt.* 1. geändert; 2. ungewöhnlich. *Hitp.* sich ändern.

שָׁנָה *h. f.* Jahr.

שִׁנּוּי *h. m.* Veränderung.

שְׁנוּיָא I *a. m.* Antwort.

שִׁנּוּיָא II *a. m., c.* שִׁנּוּי Jes 28, 11 Änderung.

שִׁנּוּן *h. m.* Einschärfung.

שְׁנוֹנִית *h. f.* 1. Fels, Klippe; 2. eine Art Cassia.

שִׁנּוּקָא *a. m.* 1. Erwürgen; 2. Beängstigung.

שְׁנוּתָא *a. f.* 1. *ind.* שְׁנוּ Ho 6, 10 (MS שְׁנוּ) Umgekehrtes; 2. Ungewöhnliches, Entsetzliches.

שְׁנוּתָא s. שׁוֹנִיתָא.

שֵׁנִי *h. m., f.* שֵׁנִיָּה 1. zweiter; 2. zweiter Grad.

שְׁנָיָא *a. m., ind.* שְׁנֵי, שְׁאנֵי, *pl.* שְׁנָיִן Est II 3, 8 (MS שְׁנָיִין) Anderes. לָא שְׁנָיָא es ist kein Unterschied.

שְׁנַן *a., pt. pass.* geschärft. *Pa. imp. pl.* שַׁנִּינוּ Jer 51, 11 schärfen. *Itpe. pf.* 3 *sg. f.* אִשְׁתְּנִינַת Ez 21, 15 geschärft werden.

שִׁנָּנָא (Ri 3, 22, Praet. שְׁנָנָא) *a. m., c.* שְׁנַן Gn 3, 24 (MS שְׁנַן) Klinge.

שִׁנְּנָא *a. m.* mit grossen Zähnen versehen.

שׁוּנְּנָא *x. m.* Alkali.

שְׁנָנִים *h. m. pl.* Felsen.

שְׁנַץ, **שְׁנִיץ** *a.* 1. zusammengezogen sein; 2. *pt. pass.* zusammengezogen. *Pa.* zusammenziehen.

שֶׁנֶץ *h. m.* Zugschnur (zum Zusammenziehen).

שִׁנְצָא *x. m.* dass.

שָׁנַק *h. Pi.* erwürgen.

שְׁנַק *a. Pa.* 1. *pf.* שַׁנִּיק Ex 14, 27, *inf. c. s.* שַׁנָּקוּתְהוֹן Ct 1, 9 dass.; 2. *pf.* 2 *pl.* שַׁנִּיקְתּוּן Ma 1, 13 quälen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתַּנַּקוּ Ct 1, 9 erwürgt werden; 2. ersticken.

שִׁנְרָא (Est II 1, 2, MS שִׁנְאָרָא) *a. m.* Katze.

שִׁינְתָא s. שִׁנְתָא.
שְׁנָתוֹת h. f. pl. Zeichen, Kerben.
שָׁסָה h. Pi. hetzen.
שְׁסוּעַ h. m. 1. Zerreissen, Einreissen; 2. Zerrissenes (an den Klauen).
שָׁסַע h. Pu. pt. zerrissen.
שְׁסַע a. Pa. pf. c. s. שַׁסְּעָנִי Thr 3, 11 zerreissen.
שַׁסְקָא x. m. Mispel.
שַׁסְתַּב x. m. Lappen.
ש"ע, שע"ז, שע"ם s. Lex. d. Abbrev. s. v. שעמנו.
שְׁעָא I a. Pa. glatt machen.
שְׁעָא II a. Itpa. pf. אִשְׁתַּעִי Gn 24, 66, Ex 24, 3 erzählen.
שִׁעְבֵּד h., pt. pass. מְשֻׁעְבָּד 1. unterworfen; 2. mit Hypothek belastet. Pass. unterworfen sein.
שַׁעְבֵּד a. 1. pf. 3 pl. שַׁעְבִּידוּ Gn 12, 5 unterwerfen; 2. verpflichten. Pass. ipf. יִשְׁתַּעְבַּד Gn 25, 23 unterworfen werden, sich unterwerfen.
שִׁעְבּוּד h. m. 1. Unterjochung, Dienst; 2. Belastung mit Hypothek.
שִׁעְבּוּדָא a. m. 1. c. s. שִׁעְבּוּדְהוֹן Ex 4, 31 Unterjochung, Dienst; 2. Verpflichtung.
שְׁעַבְּז h. Pu. pt. mit langen Hoden.
שַׁעְבְּזָא a. m. Hode.
שָׁעָה h. f. 1. Zeit; 2. Stunde. שֵׁשׁ שָׁעוֹת sechs Uhr (Mittag). אֶבֶן הַשָּׁעוֹת Sonnenuhr.
שַׁעֲוָה h. f. Wachs.
שְׁעוּלָא a. m. 1. Jes 40, 12 hohle Hand; 2. Fusssohle.
שְׁעוּעִית h. f. eine Bohnenart.
שִׁעוּר h. m. Mass.
שִׁעוּרָא a. m. dass.
שְׁעוּתָא (Mi 1, 4, Merx שַׁעֲוָתָא) a. f. Wachs.
שַׁעַטְנֵיזָא (Lv 19, 19, Dt 22, 11) x. m. Mischgewebe.
שְׁעִיעָא a. m., ind. שְׁעִיעַ Gn 27, 11 glatt.
שְׁעִיעוּתָא a. f., c. שְׁעִיעוּת Gn 27, 16 Glätte.
שְׁעִיתָא (Mi 1, 4, Merx שַׁעֲוָתָא) a. f. Wachs.
שֹׁעַל h. m. Tiefe (?).
שַׁעֲלָא a. m. hohle Hand. S. שְׁעוּלָא.
שַׁעַם h. m. Kork.
שִׁעֲמוּם h. m. 1. Wahnsinn; 2. Wahnsinniger.
שַׁעֲמוּמָא a. m. Wahnsinn.
שִׁעֲמֵם h., pt. pass. מְשֻׁעֲמָם verwirrt, wahnsinnig. Pass. verwirrt werden.
שַׁעֲמֵם a., pt. pl. מְשַׁעַמְמִין Ho 9, 7 verwirren. Pass. ipf. 3 pl. יִשְׁתַּעַמְמוּן Jer 4, 9 verwirrt werden.
שַׁעֲמְמוּתָא a. f., c. שַׁעֲמְמוּת Dt 28, 28 Irrsinn, Wahnsinn.
שְׁעַן a. Aph. ipf. 3 pl. יַשְׁעֲנוּן Jes 55, 12 klopfen (?).
שָׁעַע h. Pilp. ergötzen. Hitpalp. sich ergötzen.
שְׁעַע a. 1. pf. 3 pl. שְׁעַעוּ Thr 4, 7 glatt sein; 2. pf. שְׁעַע Ez 13, 10 Ven. 1517 bestreichen; 3. überziehen; 4. schmeicheln. Itpe. pf. אִתְּשַׁע Lv 14, 43 bestrichen werden.
שַׁעֲפָא a. m., ind. שַׁעַף Gn 37, 25, שְׁעִיף Jer 46, 11 Balsam.
שָׁעַר I h. Pi. Pförtnerdienst leisten.
שָׁעַר II h. Pi. 1. abschätzen, berechnen; 2. annehmen.
שַׁעַר a. Pa. pf. 3 pl. c. s. שַׁעֲרוּהִי Gn 26, 11 abschätzen, berechnen.
שַׁעַר I h. m. Thor.
שַׁעַר II h. m. Marktpreis.
שַׁעֲרָא a. m. 1. dass.; 2. pl. Zinsen.
שעשעית (jKil 27[a]) l. שְׁעוּעִית.
שַׁעֲשַׁע s. שָׁעַע.
שעשיעת (GnJII 33, 4) l. שְׁעִיעוּת, s. שְׁעִיעוּתָא.
שַׁעֲתָא (Ct 1, 14) a. f., ind. שָׁעָה Ex 33, 5, EstII 3, 3, pl. שָׁעִין, שָׁעָן 1. kurze Zeit; 2. Zeit; 3. Stunde.
שף. ש ויתיב l. שְׁפִיתִיב Ortsname.

שְׁפָא *a. m.* s. שְׁפָיָא.
שְׁפָא I *a.* zermalmen. *Pa.* dass.
שְׁפָא II *a.* 1. glätten; 2. abziehen, abgiessen. *Pa.* 1. glätten; 2. beruhigen.
שְׁפָא III *a.* abschüssig machen.
שְׁפָאָה *a. m.* Weinküfer.
שְׁפַד *h.* aufspiessen.
שְׁפַד *a., pt. pass.* spitz. *Pa.* aufspiessen.
שָׁפָה *h.* 1. *pt. pass.* שָׁפוּי glatt; 2. ruhig sein. *pt. pass.* ruhig; 3. abgiessen. *Pi.* glätten, abhobeln. *Hitp.* beruhigt werden, vernünftig werden (von Wahnsinnigen).
שְׁפוּד *h. m.* Bratspiess.
שְׁפוּדָא *a. m.* dass.
שְׁפוּט I *h. m.* Beurteilung.
שְׁפוּט II *h. m.* Albernheit.
שְׁפוּי I *h. m.* Abgehauenes, Abfall.
שְׁפוּי II *h. m.* Abschüssiges.
שיפוין (ExJII 16, 31) l. אֲשִׁישִׁין, s. אֲשִׁישְׁתָא.
שְׁפוּכָא *a. m., c.* שְׁפוּךְ Nu 21, 15 (MS שְׁפִיךְ) Erguss.
שְׁפוּכָאָה *a. m.* Weinküfer.
שְׁפוּלָא *a. m.,* gewöhnl. *pl.* 1. *c. s.* שְׁפוּלוֹהִי Ex 28, 33 Saum; 2. *c.* שְׁפוּלֵי Ex 19, 17 Fuss (eines Berges).
שְׁפוּלִין *h. m. pl.* 1. Saum; 2. שְׁפוּלֵי מֵעַיִם weibliche Scham.
שְׁפוּעַ *h. m.* 1. abschüssiger Teil; 2. Herabhängendes.
שְׁפוּעָא *a. m.* 1. Schleppe; 2. Fuss (eines Berges).
שיפוף (jMoK 81[b])?
שְׁפוֹפֶרֶת *h. f.* Röhre, Höhlung.
שְׁפוּצָא *a. m.* Ausbesserung.
שְׁפוּרָא *a. m.* 1. Horn (zum Blasen); 2. Behältnis für Geld.
שְׁפוּעָה absichtl. Veränderung von שְׁבוּעָה.
שִׁפְחָה *h. f.* Magd.
שִׁפְחוּת *h. f.* Magdstellung.
שָׁפַט *h.* richten.
שִׁפְטָא s. שִׁבְטָא.
שְׁפַטְנָא *a. m.* albern.

שְׁפָיָא s. שְׁפָאָה.
שְׁפָיָא *a. m.* Abgenütztes, Geringes.
שְׁפָיָא I *a. m.* ruhig.
שְׁפָיָא II, שַׁפְיָא *a. m.* Ruhe, Beruhigung.
שְׁפִיּוּת *h. f.* Vergleich.
שְׁפִיוּתָא *a. f.* dass.
שְׁפִיחָלָא männnl. Personenname.
שְׁפִיטָה *h. f.* Richten.
שְׁפִיכָה *h. f.* Ausgiessen.
שְׁפִיכוּת *h. f.* 1. Vergiessen; 2. Weggiessen.
שְׁפִיכוּתָא *a. f.* 1. Vergiessen; 2. Guss.
שְׁפֵילְתָּא (Dt 1, 7) *a. f.* Niederung.
שְׁפִיפוֹנָא *a. m.* eine Schlangenart.
שַׁפִּיר *a.* trefflich.
שָׁפִיר *h. m.* Hautblase (des Embryo).
שְׁפִירָא *a. m.* dass.
שַׁפִּירָא *a. m., f. ind.* שַׁפִּירָא Gn 12, 14 schön.
שַׁפִּירוּתָא *a. f.* 1. *c.* שַׁפִּירוּת Dt 28, 47 Fröhlichkeit.
שְׁפִיתָה *h. f.* Ansetzen von Töpfen auf das Feuer.
שָׁפַךְ *h.* ausgiessen. *pt.* שׁוֹפְכִין Ausgusswasser. *Ni.* ausgegossen werden. *Pu. pt.* weggeschüttet.
שְׁפַךְ *a.* 1. *pf.* 1 *sg. c. s.* שְׁפַכְתֵּיהּ Ez 24, 7 vergiessen, ausgiessen; 2. wegschütten. *Itpe.* 1. *ipf.* יִשְׁתְּפֵיךְ Dt 19, 10 vergossen werden; 2. *ipf.* יִשְׁתְּפֵיךְ Dt 12, 27 ausgegossen werden; 3. *pt.* מִשְׁתְּפֵיךְ 1 K 13, 3 weggeschüttet werden.
שַׁפְכָא *a. m.* 1. Ausgussrohr; 2. *ind.* שְׁפִיךְ Nu 21, 15 Ausfluss.
שַׁפְכָנִי *h. m.* saftig (v. Oliven).
שָׁפַל *h. Hi.* erniedrigen. *Ho.* erniedrigt werden. *Hitp.* sich vernachlässigen.
שְׁפַל, שְׁפֵיל *a.* sich beugen. *Aph. pt.* מַשְׁפִּיל 1 S 2, 7 erniedrigen, niederdrücken. *Itpe. inf.* אִשְׁתְּפָלָא 1 S 2, 36 sich beugen.
שָׁפָל *h. m.* 1. gebeugt; 2. demütig; 3. nachlässig.

שִׁפְלָא *a. m.* dass.
שִׁפְלָה *h. f.* Niederung.
שִׁפְלוּת *h. f.* 1. Erniedrigung; 2. Demut.
שַׁפְלוּתָא (Jer 49, 24) *a. f.* Erniedrigung.
שְׁפָן Zauberwort.
שַׁפְנִינָא (Lv 12, 6) *a. m.* Turteltaube.
שִׁפְנָר (?) *h. m.* mit dünnem Gesäss.
שָׁפַע *h.* 1. reichlich fliessen, strömen; 2. reichlich sein; 3. herabhängen. *Pu. pt.* schräg, schief. *Hi.* 1. reichlich, im Überfluss geben; 2. überschiessen lassen, schräg machen. *Hitp. pt.* schief.
שְׁפַע *a.* reichlich fliessen, strömen. *Pa. pt. pass.* herabhängend. *Aph.* 1. reichlich geben; 2. herabhängen lassen.
שֶׁפַע *h. m.* Strom.
שִׁפְעָא *a. m.*, *c.* **שְׁפַע** Jes 48, 18 dass.
שִׁפְעָה *h. f.* 1. Menge; 2. Mächtigkeit.
שָׁפַף *h.*, *pt. pass.* niedergebeugt. *Pilp.* abreiben, glatt machen.
שְׁפַף *a.*, *pf.* **שָׁף** Ex 32, 20 zerreiben, zermalmen. *Pa.* zermalmen. *Itpa.* zermalmt werden.
שְׁפַץ *a. Pa.* ausbessern.
שִׁפְצָא *a. m.* Ausbesserung.
שָׁפַר *h. Pi.* 1. schön machen; 2. putzen.
שְׁפַר (Lv 10, 20) *a.* gefallen. *Pa. inf. c. s.* **שַׁפָּרוּתֵיהּ** Ex 30, 7 (MS **אַתְקָנוּתֵיהּ**) putzen. *Aph.* schön machen, putzen. *Itpe. pt. f.* **מִשְׁתַּפְרָא** Jer 2, 33 schön thun.
שֶׁפֶר *h. m.* Liebliches.
שִׁפְרָא *a. m.* 1. Est II 1, 3 Schönheit; 2. *c.* **שְׁפַר** Ex 22, 4, *c. s.* **שִׁפְרֵיהּ** Nu 18, 29 das Beste.
שִׁפְרַגָּז (Est II 6, 10, MS **שִׁיפְרְגָן**, Or 2377 **שִׁפְרְגָן**) Name eines Pferdes.
שׁוּפְרְזָא *x. m.* eine Art Trinkgefäss.
שִׁפְרְנוּנָא *a. m.* eine Fischart.
שַׁפְרְפָרָא (Thr 2, 19) *a. m.* Morgengrauen.
שָׁפַשׁ *h. Pu. pt.* verwickelt (? s. **פְּשַׁשׁ**).
שִׁפְשֵׁף s. **שָׁפַף**.
שַׁפְשָׁף *h. m.* Rute.
שָׁפַת *h.* auf den Herd setzen.
שִׁפְתָּא *a. m.* Griff.
שָׁצַף *h. Pi.* abtrennen.
שָׁצַת Ortsname.
שָׁקָא (Ex 29, 22) *a. m.* 1. Schenkel; 2. Bein, Fuss.
שְׁקָא I *a. Aph. pf.* **אַשְׁקִי** Gn 29, 10 tränken, zu trinken geben.
שְׁקָא II *a.* hinfallen.
שָׁקַד *h.* eifrig sein.
שְׁקַד *a.* wachen. *Itpe.* sich bestreben
שָׁקֵד *h. m.* 1. Mandel; 2. Mandelbaum.
שַׁקְדָן *h. m.* eifrig, strebsam.
שָׁקָה *h. Hi.* tränken, zu trinken geben.
שָׁקוּד *h. m.* strebsam, eifrig.
שִׁקּוּיָא *a. m.* Getränk.
שִׁקּוּל *h. m.* Abschätzung.
שַׁקּוּלָא *a. m.* Lastträger.
שְׁקוּעַ *h. m.* 1. Vertiefung; 2. Einsenkung.
שִׁקּוּעָא *a. m.* Verdeckung.
שְׁקוּעָה absichtl. Veränderung v. **שְׁבוּעָה**.
שְׁקוּף *h. m.* 1. Schwelle; 2. Oberschwelle.
שְׁקוּפָא *a. m.* dass.
שִׁקּוּצָא *a. m.* 1. *pl. c. s.* **שִׁקּוּצָךְ** Jer 4, 1 Greuel; 2. *pl. c. s.* **שִׁקּוּצֵיהוֹן** Dt 29, 16 (im MS beschädigt) Götze (Scheusal).
שִׁקּוּר *h. m.* Ableugnen.
שְׁקוּר *h. m.* eine Art Krug.
שְׁקוּרָה absichtl. Veränderung v. **שְׁבוּעָה**.
שָׁקוּתָא *a. f.* 1. Trinken; 2. *c. s.* **שָׁקוּתֵיהּ** 1 K 10, 5 (MS **שָׁקְיוּתֵיהּ**) Getränk.
שִׁקְוָמִי *x. f.* eine Speise.
שָׁקַם *h.*, *pt. pass.* gesenkt.
שְׁקַם *a.*, *ipf.* **יִשְׁקוּם** Ex 23, 12 ruhen. *Aph. ipf.* 1 *sg.* **אַשְׁקֵים** Jes 62, 1 ruhen lassen.
שֶׁקֶם *h. m.* Ruhe.
שָׁקְמָא *a. m.*, *ind. f.* **שָׁקְמָא** Sac 1, 11 ruhig.
שָׁקְיָא (Gn 40, 5) *a. m.* Mundschenk.

שְׁקָיָא *a. m.* 1. Tränken. בֵּית שְׁקָיָא Gn 24, 20 Tränke; 2. Bewässerung. בֵּית שְׁקָיָא Gn 13, 10 bewässertes Feld; 3. *pl. d.* שְׁקָיָא Jes 32, 20 (MS שְׁקָיָא) Bewässerungskanal.

שְׁקִיוּתָא *a. f.* 1. Getränk; 2. Bewässerung; 3. *c. s.* שְׁקִיוּתֵיה Gn 40, 21 Amt des Mundschenken.

שְׁקִימָנָא *a. m.* eine Vogelart.

שְׁקִינָא *a. m.* Getränk.

שְׁקִיעָה *h. f.* 1. Einsinken; 2. Untergang (der Sonne).

שְׁקִיעֲתָא *a. f.* 1. Vertiefung; 2. *pl.* שְׁקִיעָין hypothekarische Eintragung.

שְׁקִיף *h. m.* Felsspitze, Fels.

שְׁקִיפָא *a. m., c.* שְׁקִיף Ri 7, 25 (Praet. שְׁקִיף), Jes 10, 26 (MS שְׁקִיף) dass.

שְׁקִיקוּת *h. f.* Begehrlichkeit.

שְׁקִיתָא *a. f.* Tränktrog.

שְׁקִיתָא *a. f., pl.* שְׁקָיָן Koh 2, 5 Bewässerungsrinne (?).

שָׁקַל *h.* 1. wägen; 2. anrechnen, berechnen; 3. die Sekelsteuer entrichten. *pt. pass.* שָׁקוּל gleichgeschätzt. *Pi.* ins Gleichgewicht bringen. *Hi.* abwägen.

שְׁקַל I *a.* schätzen.

שְׁקַל II *a.* 1. *inf.* מִשְׁקַל Ex 23, 5 (MS מִשְׁבַּק) nehmen, abnehmen; 2. bringen; 3. heiraten; 4. שְׁקַל וּטְרָא, *pt. pl.* שָׁקְלִין וְטָרִין (Ven. 1525 שָׁקְלָן וְטָאְרָן) verhandeln. *Itpe.* genommen werden.

שֶׁקֶל *h. m.* 1. ein Gewicht; 2. eine Münze; 3. die Halbsekelsteuer für den Tempel. *pl.* Name eines Talmudtraktats.

שִׁקְמָא *a. m., pl. d.* שִׁקְמַיָּא 1 K 10, 27, שִׁקְמָן Maulbeerfeigenbaum (*Ficus Sycomorus*).

שִׁקְמָה *h. f.* dass. בְּתוּלַת שִׁקְמָה noch unbehauene Sykomore. סַדָּן behauene Sykomore.

שִׁקְמוֹנָא Ortsname.

שִׁקְמוֹנִי *h. m.* aus Schikmona.

שָׁקַע *h.* 1. versinken; 2. sich einbiegen; 3. untergehen (v. d. Sonne). *Pi.* versenken. *Pu. pt.* 1. eingesenkt; 2. tiefliegend; 3. vermischt. *Hi.* untergehen lassen. *Hitp.* 1. tief hineinsinken; 2. sich vermischen; 3. in Vergessenheit geraten.

שְׁקַע *a.* 1. versinken; 2. *pt. pass.* tiefliegend; 3. herunterkommen. *Pa.* 1. einsenken; 2. *inf.* שַׁקָּעָא Ex 25, 7 einsetzen; 3. besetzen, bedecken. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִשְׁתְּקַעוּ Ex 15, 10 versinken; 2. überschwemmt werden.

שָׁקַף I *h.* schlagen. *Hi.* dass.

שָׁקַף II *h. Ni.* herabschauen. *Hi.* 1. betrachten, bedenken; 2. aufsteigen; 3. hochmachen.

שְׁקַף *a.* 1. *pf. c. s.* שְׁקַפְתּוּן Nu 24, 10 schlagen; 2. *pt.* שָׁקֵיף Lv 26, 36 rauschen; 3. *pt. pass. pl. f.* שְׁקִיפָן Gn 41, 6 treffen. *Pa. Aph.* 1. *ipf.* יַשְׁקֵיף 1 S 2, 10 schlagen; 2. zuschlagen.

שַׁקְפָּא *a. m.* Felsen. S. שְׁקִיפָא.

שַׁקְפָּא (Ex 12, 7) *a. m.* Schwelle.

שָׁקַץ *h. Pu. pt.* abscheulich.

שְׁקַץ *a. Pa.* 1. *inf.* שַׁקָּצָא Dt 7, 26 verabscheuen; 2. *ipf.* 2 *pl.* תְּשַׁקְּצוּן Lv 11, 43 abscheulich machen, verunreinigen.

שֶׁקֶץ *h. m.* Reptil (Greuel).

שִׁקְצָא (Lv 11, 10) *a. m.* Greuel.

שֶׁקֶק *h. m.* Strasse.

שִׁקְקָא *a. m.* dass.

שָׁקַר *h. Pi.* betrügen, lügen. *Hitp.* der Lüge überführt werden.

שְׁקַר *a. Pa. pf.* שַׁקַּר Jos 22, 19 Praet., *ipf.* 2 *sg.* תְּשַׁקַּר Gn 21, 23, 1 *pl.* נְשַׁקַּר Ma 2, 10 betrügen, lügen, treulos handeln.

שַׁקָּר *h. m.* Lügner.

שֶׁקֶר *h. m.* Lüge.

שִׁקְרָא (Ex 20, 7) *a. m., ind.* שְׁקַר 1 S 12, 3 dass.

שַׁקְּרָא *a. m., pl.* שַׁקָּרִין Ze 3, 4 (MS שַׁקְרִין) Lügner.

שַׁקְרָאָה a. m. Lügner.
שַׁקְרוּרָאָה a. m. dass.
שַׁקְרָן h. m. dass.
שַׁקְרָנָא a. m. dass.
שִׁקְשֵׁק h. 1. befeuchten; 2. l. קִשְׁקֵשׁ.
שְׁקָתָא a. f. Strasse.
שְׁרָא a. 1. Gn 24, 32 lösen; 2. erlassen, erlauben; 3. Ex 10,14, pt. שָׁרֵי Gn 14,13, Ex 18, 5 (MS שְׁרֵי) pt. pl. שָׁרַן Nu 2, 17 lagern, wohnen; 4. (Trg. MS stets Pa.) einwilligen. Pa. 1. lösen; 2. pf. 3 pl. שָׁרִיאוּ Gn 6, 1 anfangen; 3. pf. שָׁרִי Jos 17, 12, Ri 1, 27. 35, 1. pl. שָׁרִינָא Jos 7, 7, imp. שָׁרִי Ri 19, 6 (alles bei Praet.) einwilligen. Aph. pf. c. s. אַשְׁרְיֵהּ Gn 2, 15 lagern lassen, wohnen lassen. Itpe. 1. ipf. יִשְׁתְּרֵי Jes 5, 27 sich lösen; 2. erlaubt werden. Itpa. beginnen.
שָׁרַב h. Hitp. ausgedörrt werden.
שְׁרַב, שְׁרֵיב a. ausgedörrt werden. Aph. dass.
שָׁרָב h. m. Sonnenglut, Hitze.
שְׁרָבָא (Gn 31, 40), שָׁרְבָא a. m. dass.
שִׁרְבֵּב h. herabhängen lassen. Pass. herabhängen.
שַׁרְבֵּב a. 1. dass.; 2. pf. 3 pl. שַׁרְבִּיבוּ Jer 38, 6 herablassen. Pass. herabkommen.
שִׁרְבֵּט I h. geisseln (?).
שִׁרְבֵּט II h. in Blasen aufgehen lassen.
שַׁרְבֵּט a. steif machen.
שַׁרְבִיט h. m. 1. Stab; 2. Szepter; 3. Stiel.
שַׁרְבִיטָא a. m. 1. pl. שַׁרְבִיטִין 1 K 12, 11 Stab; 2. Ranke.
שְׁרְבִּינָא a. m., pl. שְׁרְבִּינֵי Ct 3, 9 Cypresse (Cupressus sempervirens).
שְׁרַבְרוּבִיתָא a. f. Dürre.
שְׁרַג a. 1. hüpfen; 2. gleiten; 3. s. שְׂרַג.
שְׁרָגָא x. m. Lampe.
שַׁרְגֵּג a. überreden, verleiten. Pass. überredet werden.
שַׁרְגּוּשָׁא x. m. Löffel.
שָׁרְגִינָא a. m. leicht verführbar.
שָׁרָה h. 1. einweichen, auflösen; 2. erlauben; 3. lagern, wohnen. pt. pass. wohnend. Ni. aufgelöst werden. Hi. 1. wohnen lassen; 2. bekostigen lassen.
שָׁרוּבָא (Jes 35, 7, MS שַׁרְבָא) a. m. Dürres.
שְׁרָוָל x. m. Überärmel.
שָׁרוֹן Ortsname.
שְׁרוֹנָא (Jes 33, 9 Ven. 1517) a. m. dass. (die Saronsebene).
שָׁרוֹנִי h. m. aus Saron.
שְׁרַם a., ipf. 3 pl. יִשְׁרְמוּן Jes 38, 21, l. m. MS u. Ausg. Ven. 1517 יִשְׁמְרוּן, s. שְׁמַר.
שָׁרְיָא a. m. Erlaubender.
שְׁרִיבָא a. m. 1. heiss; 2. dürr.
שַׁרְיוּתָא (?) a. f., c. שְׁרְיוּת Dt 16, 9, Ho 1, 2 (MS שָׁרְיוּת), c. s. שַׁרְיוּתָךְ 1 S 15, 17 (Soc 59 שָׁרְיוּתָךְ) Anfang.
שְׁרִיתָא a. m., f. d. שְׁרִיתְתָא Ho 7, 11 (MS שְׁרִידְתָא) ausgelassen.
שִׁרְיוֹנָא, שִׁרְיָנָא a. m., ind. שִׁרְיָן Ex 28, 32 Panzer.
שְׁרִיָּקָא a. m. Streifen.
שְׁרִיקָא a. m. Abfluss.
שְׁרִירָא a. m. 1. fest; 2. feststehend.
שְׁרִירָאִית a. sicher.
שְׁרִירוּתָא a. f. Wahrheit.
שְׁרֵישׁ s. שְׁרָשָׁא.
שָׁרִיתָא a. f., c. s. שָׁרִיתִי Gn 17, 8, pl. שָׁרְוָן, שָׁרָוָן Balken.
שַׁרְכָא a. m. (Est II 9, 16, MS סְרְכָיָא) Rest.
שַׁרְכָּפָא a. m. Nest.
שַׁרְכַּפְתָּא a. f. dass.
שַׁרְנוּקָא s. שְׁנוּקָא.
שַׁרְנֵק s. שְׁנֵק.
שׁוּרְנְקָא (שָׁרְנְקָא) a. m. eine Vogelart.
שְׁרַע a. 1. herabhängen, herabfallen; 2. niederlegen; 3. ablassen.
שַׁרְעֲתָא a. f. Abhang, Böschung.
שְׁרַפְרַף h. m. Fussschemel.
שָׁרַץ h. Hi. Reptile hervorbringen.

שֶׁרֶץ *h. m.* Reptil.
שְׁרָצָא *a. m.* dass.
שְׂרְצִיפָא *a. m.* eine Fussbekleidung.
שָׁרַק *h.* pfeifen, zischen.
שְׁרַק I *a., pf.* 3 *pl.* שְׁרַקוּ Thr 2, 15 dass.
שְׁרַק II *a.* 1. abgleiten; 2. bestreichen. *Itpe.* ausgleiten.
שְׁרָק *h. m.* Schminke.
שִׁרְקָא *a. m.* Abfluss.
שַׁרְקוֹקִיתָא *a. f.* Pfeife.
שְׁרַקְרַק *h. m.* eine Vogelart.
שְׁרַקְרְקָא *a. m.* dass.
שְׁרַר, שְׁרוֹר *a.* festgeschlossen sein. *Pa.* festmachen. *Itpe.* fest werden.
שֹׁרֶר *h. m.* Nabel.
שֵׁרֵשׁ *h. Pi.* entwurzeln. *Hi.* Wurzel schlagen. *Hitpa.* eingewurzelt werden.
שָׁרֵשׁ *a. Pa.* 1. *inf.* שָׁרָשָׁא Koh 3, 2 entwurzeln; 2. Wurzel schlagen. *Aph.* Wurzel schlagen. *Itpe.* Gewinn bringen.
שָׁרְשָׁא, שֶׁרְשָׁא *a. m., pl. c. s.* שָׁרְשׁוֹהִי Jes 53, 2 Wurzel.
שַׁרְשׁוּרָא *a. m.* Strick.
שַׁרְשִׁפָּא *a. m.* Schemel.
שַׁרְשֶׁרֶת s. שַׁלְשֶׁלֶת.
שָׁרֵת *h. m.* Dienen, Dienst.
שַׁרְתּוּעַ *h. m.* Spiess, Spitze.
שֵׁשׁ *h. m., f.* שִׁשָּׁה sechs. *pl.* שִׁשִּׁים sechzig.
שְׁשִׁיתָא I *a. f.* Laterne.
שְׁשִׁיתָא II *a. f.* Kuchen.
שֵׁשַׁךְ männl. Personenname.
שֶׁשֶׁת dass.
שַׁתָּא (Lv 25, 50) *a. f., ind.* שְׁנָא Lv 25, 53, *pl. d.* שְׁנַיָּא Lv 25, 50 Jahr.
שְׁתָא I, שְׁתִי (Gn 9, 21), אִשְׁתִּי (Ex 34, 28, MS שְׁתִי) *a., pf.* 1 *sg.* שְׁתִיתִי Dt 9, 9, *imp. sg.* אִשְׁתְּ trinken. *Itpe. ipf.* יִשְׁתְּתֵי Lv 11, 34 getrunken werden.
שְׁתָא II *a., pt.* שָׁתֵי Jes 19, 10 Soc 59, *ipf.* 2 *sg. f.* תִּשְׁתַּן Ri 16, 13 weben. *Aph.* 1. dass.; 2. befestigen.

שַׁתְּאָה *a. m.* Trinker.
שָׁתָה I *h.* trinken. *pt. pass.* שָׁתוּי betrunken.
שָׁתָה II *h. Ni. Ho.* gegründet werden.
שַׁתּוֹיָא *a. m.* Trinker.
שַׁתּוּמָא *a. m.* Öffnung, Durchbohrung.
שִׁתּוּף *h. m.* Vereinigung, Verbindung.
שַׁתּוּק *h. m.* schweigsam.
שְׁתוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. Schweigen.
שְׁתוּקִי *h. m., f.* שְׁתוּקִית Kind mit unbekanntem Vater.
שְׁתוּתָא *a. m.* Sechstel.
שתותיים (Midr. Teh. 109 Ausg. Konst. 1512) l. גּוּנְתִּיִּים, s. גּוּנְתִּי.
שְׁתִי *h. m.* Aufzug (des Gewebes).
שִׁתְיָא (Lv 13, 48) *a. m.* dass.
שִׁתְיָא (Koh 3, 11) *a. m.* Grund, Unterlage.
שְׁתִיָּה I *h. f.* Trinken.
שְׁתִיָּה II *h. f.* Grund, Unterlage. אֶבֶן שְׁתִיָּה Stein im Allerheiligsten des Tempels.
שְׁתִילָא *a. m., pl.* שְׁתִילִין Jer 31, 5 (Soc 59 wohl שְׁתָלִין) Steckling.
שְׁתַּיִם *h. f. du.* zwei.
שְׁתִימָה *h. f.* Öffnen.
שְׁתִיקָה *h. f.* Schweigen.
שְׁתִיקוּת *h. f.* dass.
שְׁתִיקוּתָא *a. f.* dass.
שְׁתִיתָא *a. f.* Speise aus gerösteten Ähren.
שְׁתִיתָאָה (Nu 7, 42) *a. m., f. d.* שְׁתִיתַיְתָא Ex 26, 9 sechster.
שָׁתַךְ *h. Pu.* sich mit Rost überziehen.
שְׁתַךְ *a.* rostig werden. *Pa.* 1. dass.; 2. beschädigen (?).
שָׁתַל *h.* einsetzen, pflanzen. *Ni. Ho.* gepflanzt werden.
שְׁתַל *a., pt. pass. f.* שְׁתִילָא Ez 17, 8 pflanzen.
שְׁתָל *a. m.* Setzling.
שַׁתָּלָא *a. m.* Gärtner.
שָׁתַם *h.* öffnen.
שְׁתַם *a.* dass.
שָׁתַן *h. Hi.* Urin lassen.

שָׁתַן *a. Aph.* Urin lassen.
שֶׁתֶן *h. m.* Urin.
שְׁתַם *a.* feststellen. *Itpe.* festgestellt werden.
שְׁתָּסָא *a. m.* Grund, Grundpfeiler.
שָׁתַף *h. Pi.* verbinden, zusammengesellen. *Hitp.* sich vereinigen, sich beteiligen.
שְׁתַף *a.* zugesellen. *Pa. pt. pl.* מְשַׁתְּפִין Ct 1, 7 (MS. מְשַׁתְּתְּפִין) zugesellen. *Itpa.* 1. sich vereinigen; 2. sich beteiligen. *Itpo. pf.* אִשְׁתּוֹתַף Est II 3, 14 (nicht MS) sich vereinigen.
שֻׁתָּף *h. m.* Genosse.
שֻׁתָּפָא *a. m., pl.* שֻׁתָּפִין Jes 1, 23 Soc 59 dass.
שֻׁתָּפוּת *h. f.* 1. Genossenschaft; 2. Gemeinschaftlichkeit.
שֻׁתָּפוּתָא *a. f., c.* שֻׁתָּפוּת Lv 5, 21 Gemeinschaftlichkeit.
שֻׁתַּפְתָּא *a. f., c. s.* שֻׁתַּפְתָּךְ Ma 2, 14 Genossin.
שָׁתַק *h.* schweigen. *Pi.* schweigen lassen. *Hitp.* verstummen.
שְׁתַק, שְׁתֵיק (Lv 10, 3) *a.* schweigen, verstummen. *Pa.* 1. schweigen lassen; 2. *pt. pl. f.* מְשַׁתְּקָן Ez 1, 24 ruhen lassen. *Itpa.* verstummen.
שְׁתָקָאָה *a. m.* schweigend.
שְׁתַר *a. Pass.* אִשְׁתְּתַר zurückbleiben.
שָׁתַת I *h.* langsam fliessen.
שָׁתַת II *h.*, s. שָׁתָה II.

ת

ת 1. der zweiundzwanzigste Buchstabe des hebr. Alphabets; 2. als Zahlzeichen = 400.
תָּא *h. m.* Gemach.
תָּא *a., f.* תָּאִי, *pl.* תֹּו, s. אֲתָא.
תָּאַב *h.* begehren. *Hi.* 1. dass.; 2. begehren lassen.
תְּאֵיב I *a.* zurückkehren. S. תּוּב.
תְּאֵיב II *a., pt. pl.* תְּאֵיבִין Ho 13, 5 (MS צְרִיכִין) begehren.
תֵּיאֻבְתָּא *a. f., c. s.* תֵּיאֻבְתִּיךְ Gn 3, 16 (MS תְּיוּבְתִּיךְ) Begehren.
תֵּיאוֹדוֹרוֹס männl. Personenname (Θεόδωρος).
תְּאוֹ *h. m.* Wildochse (?).
תַּאֲוָה *h. f.* Verlangen.
תְּאוֹמָה *h. f.* 1. Zwillingsschwester; 2. *pl.* Backzähne.
תְּאוֹמִים *h. m. pl.* 1. Zwillinge; 2. ein Sternbild des Tierkreises.
תְּאוֹמְנִי männl. Personenname.
תֵּאַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον) Theater.
תְּאֵינְתָא *a. f.* s. תֵּינְתָא.
תָּאַם *h. Hi.* sich verdoppeln. *Pu.* doppelt sein. *Ho.* dazwischen gestellt werden.
תְּאֵנָה *h. f.* 1. Feige; 2. Feigenbaum.
תְּבָא *a. m.* Rumpf.
תְּבַב *a. Pa.* 1. *pf.* 2 *sg.* תַּבֵּיבְתָּא Ez 35, 5 überliefern; 2. hinziehen.
תְּבוּאָה *h. f.* Getreide.
תְּבוּסָה *h. f.* Vermischung.
תְּבוּרָא *a. m., c.* תְּבוּר Jes 30, 14 (MS תְּבָרָה) Zerbrechen.
תְּבִיעָה *h. f.* 1. Aufforderung; 2. Mahnung.
תְּבִירָא *a. m.* 1. Bruch; 2. *c. s.* תְּבִירֵיהּ Am 6, 6 (MS תְּבָרֵיהּ), תְּבִירְהוֹן Ob 12, 13 (Soc 59 תְּבָרְהוֹן) Verderben, Unglück.
תְּבִירוּתָא *a. f., c.* תְּבִירוּת Thr 3, 65 Zermalmung.
תֵּבֵל (1 S 2, 8) *h. f.* Welt.
תֶּבֶל *h. m.* 1. Würze; 2. Lieblichkeit.
תָּבַל *h. Pi.* würzen. *Pu. pt.* gewürzt.
תִּבְלָא (Lv 20, 12) *a. m.* Schändlichkeit.
תַּבְלָא *a. m.* Gewürz.
תַּבְלוּל *h. m.* Vermischung.

תיבלטרין 1. פִּיבַלְטְרִין *x. m.* (φιβουλατώριον) Kleid mit Fransen (?).
תַּבְלְיָא *a. m.* Strick.
תַּבְלָלָא *a. m.* Schnecke.
תַּבְלְתָא *a. f., pl.* תַּבְּלִין Ähre.
תֶּבֶן *h. m.* Stroh, Häcksel.
תָּבַן *h. Ni.* als Stroh verwandt werden.
תְּבַן *a. Itpe.* mit Stroh bestreut werden.
תִּבְנָא (Ex 5, 7) *a. m., ind.* תְּבַן Ez 13, 10 Stroh, Häcksel.
תַּבְנִית *h. f.* Form, Modell.
תָּבַע *h.* 1. auffordern (zur Ehe); 2. einfordern. *Ni.* aufgefordert werden.
תְּבַע *a.* 1. *ipf.* 1 *sg.* אֶתְבַּע Gn 9, 5 fordern; 2. mahnen; 3. auffordern (zur Ehe); 4. *inf.* מִתְבַּע Gn 25, 22 erbitten, nachsuchen; 5. *pf. c. s.* תַּבְעֵיה Lv 10, 16 suchen; 6. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְבְּעוּן Dt 12, 5 aufsuchen, besuchen. *Pa.* fordern. *Itpe.* untersucht werden.
תבקיון 1. תְּבִיקוֹן *x. m.* (θηβαϊκόν) von Theben.
תְּבַר *a.* 1. *inf.* מִתְבַּר Gn 19, 9 zerbrechen; 2. abbrechen; 3. *pt. pass.* תְּבִיר Lv 22, 22 verletzen. *Pa. pf.* תַּבַּר Ex 9, 25 zerschmettern. *Itpe.* 1. *inf.* אִתְּבְרָא Jon 1, 4 Soc 59 zerbrochen werden; 2. *pf.* אִתְּבַר Ex 22, 9 verletzt werden; 2. *ipf.* 2 *pl.* תִּתַּבְרוּן Dt 20, 3 zusammenbrechen, sich ängsten. *Itpa. pt. pl.* מִתַּבְּרִין Ex 32, 18 zerschmettert werden.
תִּבְרָא *a. m.* 1. Lv 24, 20 Bruch, Zerbrechen; 2. Jes 51, 20 Soc 59 Verderben, Unglück; 3. Widerspruch.
תַּבָּרָא *a. m.* Zerschmetterer (ein Gerät).
תִּבְרְנִי s. טִבְרְנִי.
תִּבְרוּשׁ Flussname (*Tiberis*).
תִּבְרְתָא *a. f.* 1. Widerlegung; 2. Quittung.
תַּבְשִׁיל *h. m.* gekochte Speise, Gericht.
תַּבְשִׁילָא (Gn 25, 29) *a. m.* dass.
תָּגָא *a. m.* 1. Est II 2, 17 (MS תַּגָּא) Krone; 2. Verzierung auf Buchstaben.
תְּגָאַלְתָא *a. f., ind.* תְּגָאַלָה Jes 4, 4 Besudelung.
תִּגְדָא *a. m.* 1. Stab; 2. Szepter.
תַּגְלָא männl. Personenname.
תִּגְלַחַת *h. f.* Scheeren, Abschneiden.
תַּגַּר *h. Pi.* in Sold nehmen, dingen.
תַּגַּר *a. Itpa.* 1. *ipf.* 2 *sg.* תִּתַּגַּר Dt 21, 14 Handel treiben.
תִּגָּר *h. m.* Streit.
תַּגָּר *h. m.* Kaufmann, Händler.
תַּגָּרָא *a. m., ind.* תַּגַּר Gn 38, 2 dass.
תִּגְרָא (Sac 14, 21), תִּגָּרָא *a. m.* Handel.
תִּגְרָא *a. m.* Streit.
תִּגְרוּתָא *a. f.* Handel.
תִּגְרָנָא *a. m.* streitsüchtig.
תִּגְרְתָא *a. f.* Streit.
תַּדַּי männl. Personenname (Θευδᾶς).
תַּדְיָא *a. m. pl., ind.* תַּדִּין Ho 9, 14 Brüste (des Weibes).
תדיוטום?
תָּדִיר *h. m.* beständig, dauernd.
תְּדִירָא *a. m., f.* תְּדִירָא Nu 4, 16 dass.
תְּדִירָא (Ex 28, 30) *a.* (auch 'בַּת) immer, beständig.
תַּדְמוֹר (1 K 9, 18) Ortsname (Palmyra).
תַּדְמוֹרָאָה *a. m.* Einwohner von Tadmor.
תַּדְמוֹרִי *h. m.* dass.
תודוס männl. Personenname (vgl. Θευδᾶς).
תודורוס, תודרוס dass. (Θεόδωρος).
תְּהָא I *a.* erstarrt sein, staunen.
תְּהָא II *a., pf.* 3 *f. sg.* תְּהַת Thr 1, 9 (Ven. 1517 תְּהַת) bereuen.
תְּהָא III *a.* riechen.
תָּהָה I *h.* erstarrt sein.
תָּהָה II *h.* bereuen.
תְּהוֹם *h. m. f.* Tiefe, Abgrund.
תְּהוֹמָא (Gn 1, 2) *a. m.* dass.
תְּהוּת *h. f.* Reue.
תְּהוּתָא *a. f.* dass.
תְּהִלִּים *h. m. pl.* Bezeichnung des Psalmbuchs.
תַּהְפּוּכְתָא *a. f.* Verkehrtheit.
תַּהְפְּכָנָא *a. m.* verkehrt.

תַּהְפְּכָנוּתָא *a. f.* 1. Verkehrtheit; 2. Umkehrung.
תו (= תוב) *a.* ferner, weiter.
תו s. אָתָא.
תָּו, תָּאו *h. m.* Zeichen, Mal.
תַּוָא I (Ez 9, 4) *a. m.* dass.
תַּוָא II (Ez 40, 7) *a. m.* Zimmer.
תְּוָא *a.* bereuen.
תוֹאֲנָה *h. f.* Anlass (zu Schlimmem).
תוֹאַר *h. m.* 1. Gestalt; 2. Schönheit.
תוב *a.* 1. *pf.* תָּב Gn 18, 33 zurückkehren; 2. *pf.* 3 *f. sg.* תָּבַת Ex 4, 7 wieder werden; 3. *ipf.* 1 *sg.* אֲתוּב Gn 30, 31 wieder thun. *Pa.* erwidern. *Aph.* 1. *pf.* אֲתִיב Nu 25, 11, הֲתִיב, אוֹתִיב umkehren machen, wenden; 2. *ipf.* יְתִיב Nu 5, 7 vergelten; 3. *pf.* 3 *pl.* אֲתִיבוּ Nu 13, 26 erwidern; 4. Einwendung erheben. *Ittaph.* 1. *pf.* אִתְּתַב Gn 42, 28, אִתּוֹתַב zurückgegeben werden, zurückgebracht werden; 2. wiederhergestellt werden; 3. vergolten werden; 4. *pt.* מִתְּתַב Jes 53, 7 Antwort erhalten; 5. widerlegt werden.
תוב (Est II 1, 7) *a.* ferner, wieder.
תוּבָא *a. m., c. s.* תּוּבֵיהּ Jes 19, 14 Auswurf.
תוּבָא Ortsname.
תוּבְיָה Flussname.
תוּבַן *a.* ferner, wieder.
תוּבְרוֹת *h. f. pl.* Zugschnur (?).
תוּדָה männl. Personenname (s. תֹּעִי).
תוֹדְתָא (Nu 7, 12) *a. f.* Dankopfer.
תָּוָה *h. Pi.* Zeichen machen.
תְּוַהּ (Gn 27, 33) *a.* 1. erschrecken, sich entsetzen; 2. unruhig sein.
תְּוָה *h. m.* Angst, Entsetzen.
תְּוָהָא (Gn 27, 33) I *a. m.* dass.
תְּוָהָא II *a. m.* Reue.
תְּוָהָא Flussname.
תּוֹהוּ *h. m.* Erstarrung, Öde.
תְּוָהוּת *h. f.* Reue.
תְּוָהוּתָא *a. f., c.* תְּוָהוּת Dt 28, 67 (MS תְּוָהַת) Entsetzen.
תּוֹחֶלֶת *h. f.* Hoffnung.

תְּוַי Flussname.
תְּוָךְ Ortsname.
תָּוֶךְ *h. m.* Mitte.
תּוֹךְ *h. m.* 1. Innenseite, Inneres; 2. תּוֹךְ, בְּתוֹךְ während. תּוֹךְ כְּדֵי innerhalb der Dauer von; 3. מִתּוֹךְ infolge. מִתּוֹךְ שֶׁ da ja. מִתּוֹךְ כָּךְ deshalb.
תָּוֵךְ *h. Pi.* die Mitte bilden.
תּוֹךְ schallnachahmendes Wort für das Geräusch von kochendem Gemüse.
תוך *a.* verletzen. *Itpe.* beschädigt werden.
תּוּכָא *a. m.* Schaden.
תּוֹכָחָה *h. f.* Zurechtweisung.
תּוֹכִיחְתָא *a. f., ind.* תּוֹכִיחָא Mi 6, 2 dass.
תּוֹלָדָה *h. f.* 1. Erzeugnis; 2. Unterart.
תּוֹלְדוּתָא *a. f., c. s.* תּוֹלְדוּתֵיהּ Est II 3, 3 (MS תּוֹלַדְתֵּיהּ) Geburt.
תּוֹלַדְתָּא *a. f., pl. c.* תּוֹלְדָת Gn 5, 1 Entstehung; 2. Geschlecht.
תּוֹלַעְנָא, תּוֹלְנָא *a. m.* kermesfarben, purpurn.
תּוֹלַעַת *h. f.* Wurm.
תּוֹלַעְתָּא (Dt 28, 39) *a. f.* dass.
תּוּם *h. m.* Knoblauch (*Allium sativum*).
תּוּמָא *a. m., pl.* תּוּמֵי Nu 11, 5 dass.
תּוֹמֶן *h. m.* Achtelmass.
תּוּמַנְתָּא *a. f.* dass.
תּוּמַרְתָּא s. תְּמַרְתָּא.
תּוּן *a.* ihr (= אַתּוּן).
תַּוְנָא *a. m., pl. d.* תַּוְנַיָּא Dt 32, 25 Gemach, Kammer.
תּוֹסְפָאָה *a. m.* 1. Hinzufüger; 2. Tosephtakundiger (?).
תּוֹסֶפֶת, תּוֹסָפָה *h. f.* 1. Hinzufügung; 2. Hinzugefügtes; 3. Zusatztradition zur Mischna.
תּוֹסַפְתָּא *a. f.* dass.
תּוֹעֵבָה *h. f.* Abscheu, Greuel.
תּוֹעֵיבְתָא *a. f., ind.* תּוֹעֵיבָא Lv 18, 22 dass.
תּוֹף *h. m., pl.* תֻּפִּים Pauke.
תּוֹפֶת Ortsname.

תּוֹצָאוֹת *h. f. pl.* Unterarten.
תּוֹקֶף *h. m.* 1. Macht; 2. Stärke.
תּוּר *h.* durchspähen.
תּוּר *a. Pa.* wecken.
תּוֹר I *h. m.* Stier, Ochs. **ראש תור** Ausläufer eines Grundstücks.
תּוֹר II *h. m.* Turteltaube.
תּוֹרָא *a. m.* 1. *ind.* **תור** Lv 4, 3 Stier, Ochs; 2. 2 K 12, 10 l. mit MS **חוֹרָא**.
תּוֹרָא *a. m.* 1. Ex 28, 32 Schnur; 2. Rand.
תַּוָּרָא *a. m.* Ochsentreiber.
תּוֹרְבָּלָא (Dt 14, 5) *a. m.* Wildochs.
תּוֹרָה *h. f.* 1. Gesetz; 2. Gesetzrolle; 3. heilige Schrift.
תּוֹרִיתָא *a. f.* Gestalt, Form.
תּוֹרֶן *h. m.* Mastbaum.
תּוֹרְנִיתָא *a. f.* Cypresse.
תּוֹרֶף I *h. m.* Scham.
תּוֹרֶף II *h. m.* das Wesentliche eines Dokuments (die Ausfüllung des Formulars).
תּוֹרְתָא *a. f.* 1. Lv 22, 28 Kuh; 2. Personenname; 3. **בֵּי תוֹרְתָא** Ortsname.
תּוֹרְתָיָא *a. m.* aus Be Torta.
תּוֹשָׁב *h. m.* 1. festsitzend; 2. **גֵּר תּוֹשָׁב** Beisass, auf israelitischem Gebiet wohnhafter Nichtisraelit.
תּוֹת *a.* 1. *c. s.* **תּוֹתֵיהּ** Est II 1, 2 (MS **תּוּתֵיהּ**) unter; 2. anstatt.
תּוּת *h. m.* 1. Maulbeere; 2. Maulbeerbaum.
תּוּתָא *a. m.* dass.
תּוֹתָב *h. m.* angesetzt. **שֵׁן תּוֹתֶבֶת** falscher Zahn.
תּוֹתָבָא *a. m.* 1. festsitzend; 2. *c. s.* **תּוֹתָבֵיהּ** Ex 22, 26 (MS **תּוֹתָבֵיהּ**), *pl. c. s.* **תּוֹתָבָנָא** Jos 9, 13 Praet., Gewand; 3. *d.* **תּוֹתָבָא** Ex 12, 45 Beisasse.
תּוֹתָבוּתָא *a. f., c.* **תּוֹתָבוּת** Gn 37, 1 Fremdlingsaufenthalt.
תּוֹתָבְתָא I *a. f., c. s.* **תּוֹתָבְתְכוֹן** Ez 16, 3 (MS **תּוֹתָבוּתְכוֹן**) dass.
תּוֹתָבְתָא II *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.
תּוּתֵי *a.* 1. unter; 2. anstatt.
תּוּתְרָא *a. m.* 1. Fessel; 2. besudelte Schafwolle.
תּוֹתָרָן *h. m.* mit Schnupfen behaftet (?).
תְּזָזִית *h. f.* Verwirrung.
תזקימא (KohR 7, 26, Ausg. Pes.) l. **תַּזְקִיפָא** *a. m.* Hinterhalt.
תָּחַב *h.* stecken, hineinstecken.
תַּחְבּוּלוֹת *h. f. pl.* ausgesonnener Scherz (Scheinkampf).
תְּחוּם *h. m.* 1. Grenze; 2. Gebiet.
תְּחוּמָא (Nu 34, 4) *a. m.* dass.
תְּחוֹת *a.* 1. *c. s.* **תְּחוֹתוֹהִי** Lv 15, 10 unter. **מִתְּחוֹת** Gn 1, 9 von unter; 2. *c. s.* **תְּחוֹתַהּ** Gn 2, 21 anstatt.
תַּחְוָתָא *a. f.* eine Vogelart.
תְּחוֹתֵי *a.* 1. unter; 2. anstatt. S. **תְּחוֹת**.
תָּחַח *h., pt.* **תּוֹחַח** locker.
תְּחִיָּה *h. f.* Auferstehung.
תְּחִיָּתָא, תְּחִיּוּתָא *a. f.* dass.
תָּחַל *h.* (v. **תְּחִלָּה**) *Hi.* anfangen.
תְּחַל *a. Aph.* dass.
תַּחְלָא *a. m.* unreife Dattel.
תַּחֲלוּאִים *h. m. pl.* Krankheit.
תַּחֲלוּסָא s. **תַּחֲלֵי**.
תַּחֲלֵי *a. m. pl.* Gartenkresse (*Lepidium sativum*).
תַּחֲלִיפָא männl. Personenname.
תָּחַם *h. Pi.* begrenzen, die Grenzen bezeichnen.
תְּחַם *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *m. sg.* **תְּתַחֵים** Ex 19, 12 dass.; 2. *pt. pass. pl. f.* **מְתַחֲמָן** Ex 28, 14 an den Enden anbringen.
תַּחְמַדְתָּא (Est II 1, 1, MS **חֲמִידְתָא**) *a. f.* Wohlgefallen.
תַּחְמוּדָא *a. m., pl. c.* **תַּחְמוּדֵי** Mi 7, 3 Gelüst.
תַּחְמוּדְתָא *a. f.* dass.
תַּחַנָה männl. Personenname.
תַּחֲנוּנִין (Est II 5, 1, MS **תַּחֲנוּנִים**) *a. m. pl.* Flehen.

תַּחַף s. תְּחַב.

תַּחְפַּנְחֵס (Jes 30, 4) Ortsname.

תַּחֲרוּת *h. f.* Streit.

תַּחֲרוּתָא (Hb 1, 3) *a. f.* dass.

תַּחַשׁ *h. m.* eine Tierart (von den Rabbinen nicht gekannt).

תַּחְשׁוֹן *h. m.* Quäler (?).

תַּחַת *h.* unter.

תַּחְתָּא *a.* לְתַחְתָּא Dt 28, 13 unten, herunter.

תַּחְתָּאָה (Jos 15, 19) *a. m.* unterer.

תַּחְתּוֹן *h. m.* dass. זְקַן הַתּ' Schamhaar.

תַּחְתּוֹנִיּוֹת *h. f. pl.* Unterleibsleiden.

תַּחְתִּית *h. f.* Untersatz.

תּוֹמִינִי männl. Personenname.

תֵּי (= תְּהֵי) s. הֲוָה.

תֵּיא. וְתֵיא (= וְאָתְיָא) s. אֲתָא.

תֵּיאָבוֹן *h. m.* Begierde.

תְּיָאָה, תְּיָה *h. f.* Wurzel von Hahnenfuss (*Ranunculus*).

תֵּיבָה *h. f.* 1. Kasten, Lade; 2. Arche; 3. Wort.

תֵּיבוּתָא *a. f.* 1. Ex 2, 3 (MS תֵּיבְתָא) Kasten; 2. Gn 6, 14 (MS תֵּיבְתָא) Arche.

תֵּיבְתָא *a. f.*, s. תֵּיבוּתָא.

תֵּיהָא *a. m.* בַּת תֵּיהָא Saugrohr (?).

תָּיו Name des 22. Buchstaben im hebr. Alphabet.

תְּיוּבָא *a. m.* Auswurf.

תְּיוּבְתָא *a. f.* 1. Ct 5, 5 Umkehr, Busse; 2. Jer 12, 5 Ven. 1517 Antwort; 3. Widerlegung; 4. *pl. c. s.* תְּיוּבְתְהוֹן Jer 5, 6 (Ven. 1517 תְּיוּבְתְּהוֹן) Entartung.

תְּיוּבְתָּא *a. f.*, *c. s.* תְּיוּבְתִּיךְ Gn 3, 16 Begehren.

תְּיוֹם *h. m.* Zwilling.

תְּיוֹמָא *a. m.*, *pl.* תְּיוֹמִין Gn 25, 14 dass.

תְּיוֹמֶת *h. f.* Zwilling.

תְּיוֹמְתָּא *a. f.* dass.

תֵּיַטְרוֹן *x. m.* (θέατρον) Theater.

תֵּיל s. תְּלָא.

תִּינוֹק *h. m.* Knabe, Kind.

תִּינוֹקֶת *h. f.* Mädchen.

תִּינַח 1. תְּנַח, s. נוּחַ.

תֵּינְתָא (Ri 9, 10 Praet.) *a. f.*, *pl.* תֵּינִין Dt 8, 8 1. Feige; 2. Feigenbaum.

תֵּיקוּ (תְּקוּ = תְּקוּם, *ipf.* 3 *f. sg.* v. קוּם) *a.* 1. es bleibt; 2. es bleibt unbeantwortet.

תִּיקָא I (Dt 22, 8) *a. m.* Geländer.

תִּיקָא II s. תֵּיקָא.

תִּיר *h. m.* wach.

תַּיָּר *h. m.* Späher, Kundschafter.

תַּיָּרָא *a. m.* dass.

תִּירָא *a. m.* Paar (Joch Ochsen).

תֵּירוּכִין (Thr 1, 1, nicht MS) *a. m. pl.* Verstossung.

תֵּירוֹמָא *a. m.*, *pl. c.* תֵּירוֹמֵי Ex 27, 6 Balken.

תֵּירוֹסָא *x. m.* Widerspenstigkeit.

תֵּירוּצָא *a. m.* Gradheit, Gerechtigkeit.

תִּירוֹשׁ *h. m.* Most.

תַּיִשׁ *h. m.* Ziegenbock.

תֵּישָׁא *a. m.*, *pl. d.* תֵּישַׁיָּא Gn 30, 34 dass.

תֵּישָׁה *h. f.* Ziege.

תִּיתוּרָא *a. m.* Brücke.

תַּכָּא *a. m.* Tisch.

תַּכְבּוֹסֶת *h. f.* Waschung.

תַּכְבְּרָא (1 S 25, 18) *a. m.* Braten mit Füllung.

תְּכָּה *h. f.*, *pl.* תְּכִּין Stich.

תַּכְלְתָא (Ex 28, 28) *a. f.*, *ind.* תַּכְלָא Ex 25, 4 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.

תְּכִיף *a.* בַּת' Nu 6, 9 1. plötzlich; 2. unversehens.

תְּכִיפָה *h. f.* 1. unmittelbare Aufeinanderfolge; 2. Verbindung.

תַּכְכָא *a. m.* Zernager (Motte).

תְּכַל *a.* vertrauen.

תְּכִיל, תְּכוֹל *a.*, *pf.* 1 *sg.* תְּכוֹלִית Gn 43, 14 (MS תְּכִילִית), *pt. f.* תַּכְלָא Ex 23, 26 kinderlos werden, kinderlos sein. *Pa. pt. f.* מְתַכְּלָא 2 K 2, 19 kinderlos machen, töten. *Aph. ipf.* 2 *sg. m.*

תַּתְכֵּיל Dt 32, 25 dass.; 2. *pf.* 3 *pl.* אַתְכִּילוּ Gn 31, 38 Fehlgeburt haben.
תַּכְלָא (תִּכְלָא) *a. m.* Kinderlosigkeit.
תִּכְלָא I *a. m.* 1. Motte; 2. Verderbnis; 3. Schmerz.
תִּכְלָא II s. תבלמירין.
תִּכְלָא III *a. m.* Vertrauen, Sicherheit.
תַּכְלוּתָא *a. f., ind.* תַּכְלוּ Jes 47, 8 Kinderlosigkeit.
תַּכְלִית *h. f.* 1. Ende; 2. Endzweck.
תִּכְלָנָא *a. m.* Hoffnung.
תְּכֵלֶת *h. f.* 1. purpurblaue Farbe; 2. purpurblauer Stoff.
תּוּכְמִידָא (PesR 23)?
תְּכַן *a. Pa.* bereiten. *Aph. pf.* 3 *pl. c. s.* אַתְכְּינוּנוּן Jes 48, 5 (MS אַתִּיכוּנוּן) dass.
תְּכַם *a.* stampfen.
תַּכְסִים s. מַכְסִים.
תַּכְסִיתָא *a. f.* Hülle.
תכספית (?) *x. f.* Schaar.
תָּכַף *h.* 1. einander anschliessen; 2. nacheinander treffen. *Hi.* anschliessen.
תְּכַף *a.* dass.
תָּכֶף *h. m.* תּ׳ לְ unmittelbar nach.
תַּכְרִיךְ *h. m.* 1. Bündel; 2. *pl.* Sterbekleid.
תַּכְרִיכָא *a. m.* 1. *pl.* תַּכְרִיכִין Ez 27, 16 Gewand; 2. *pl.* Sterbekleid.
תַּכְשִׁיט *h. m.* 1. Putz, Schmuck; 2. schönes Gewand.
תַּכְשִׁיטָא *a. m., pl.* תַּכְשִׁיטִין Ru 3, 3 dass.
תִּכְּתָא *a. f., pl. d.* תִּכְּיָא Ex 28, 14 Kette.
תֵּל *h. m., pl.* תִּלִּים 1. Haufen; 2. Steinhaufen.
תִּלָּא *a. m.* 1. *ind.* תֵּיל Dt 13, 17 dass.; 2. תֵּל אַרְזָא Ortsname.
תְּאַלָּא *a. m.* eine Palmenart.
תְּלָא *a.* 1. *pt. pass. pl.* תְּלַן Dt 28, 66 hängen, aufhängen; 2. sich stützen; 3. erheben; 4. zwingen. *Itpe.* 1. *pf.* 3 *pl.* אִתְּלִיוּן Est II 2, 23 gehenkt werden; 2. hingehalten werden; 3. sich erheben.

תְּלָא. אִילָן תּ׳ *h. m.* Frettchen.
תַּלְבּוּשׁ (תַּלְבִּישׁ) Ortsname.
תַּלְגָּא *a. m.* 1. Schnee; 2. Erkältung.
תָּלָה *h.* 1. hängen, aufhängen; 2. anhängen, abhängig machen; 3. in der Schwebe halten. אָשָׁם תָּלוּי Schuldopfer wegen zweifelhafter Vergehung; 4. erheben. *Ni.* 1. gehenkt werden; 2. abhängig gemacht werden.
תְּלָה s. תְּלַח.
תְּלָהָא s. תְּלָחָא.
תְּלוּי *h. m.* Henkel.
תִּלּוּי *h. m.* Erhebung.
תָּלוּי *h. m.* Darübergeschriebenes.
תִּלּוֹל *h. m.* Warze.
תְּלוּלִית *h. f.* Haufen.
תְּלוּת *h. f.* Darübergeschriebenes.
תְּלוּתָא *a. f.* Drängen.
תְּלַח *a.* sich spalten. *Itpe.* dass.
תִּלְחָא *a. m.* Stück.
תְּלִי *h. m.* Henkel.
תַּלְיָא *a. m.* Pflock.
תְּלִיָּה *h. f.* 1. Aufhängen; 2. Zweifel.
תְּלִים *h. m. pl.* Psalmbuch.
תְּלֵיסַר *a. m., f.* תְּלֵיסְרֵי dreizehn.
תְּלִישָׁה *h. f.* Abreissen.
תְּלִיתָאָה (Gn 2, 14) *a. m., f. d.* תְּלִיתַיְתָא Nu 2, 24 dritter.
תְּלִיל *a., pt. pass.* תְּלִיל erhaben.
תָּלַם *h. Hi.* Furchen ziehen.
תֶּלֶם *h. m.* Furche.
תַּלְמָא *a. m.* dass.
תַּלְמָא *x. m.* (τολμηρός) verwegen (?).
תַּלְמוּד *h. m.* 1. Belehrung. תַּלְמוּד לוֹמַר Belehrung (der Schrift) ist zu sagen; 2. Gesetzeslehre; 3. Gesetzesstudium; 4. Gesetzeskunde; 5. Erörterung der Mischna; 6. (später) Bezeichnung von Schriftwerken, welche diese Erörterung mitteilen.
תַּלְמוּדָא (Ct 1, 2) *a. m.* dass.
תַּלְמַי männl. Personenname.
תַּלְמִיד *h. m.* Schüler. תּ׳ חָכָם Gelehrter.

תַּלְמִידָא *a. m.*, *pl. c.* תַּלְמִידֵי 2 K 2, 15 Schüler.

תַּלְמְיוֹן männl. Personenname.

תַּלְמִיוּתָא *a. m.* Furchenziehen (?).

תַּלְמִית (?) *h. f.* Furche.

תַּלְמוּסָא *x. m.* (τόλμησις) Kühnheit.

תּוּלְפִּין *x. m. pl.* (θάλασσαι) Meerpurpur (?).

תַּלָּסִים *x. m.* (θαλάσσιος) Seemann.

תְּלַשַּׂר (Jes 37, 12) Ortsname.

תָּלַע *h. Hi.* 1. wurmfrässig werden; 2. Würmer ablesen.

תְּלַע I *a. Aph.* dass.

תְּלַע II s. תְּלַח.

תְּלַעְבָא (Jes 28, 11, MS תּוּלְעֲבָא) *a. m.* Spott.

תָּלַשׁ *h.* ausreissen, abreissen. *Ni.* losgerissen werden.

תְּלַשׁ *a.*, *pt. pass.* תְּלִישׁ Ex 22, 31 dass. *Pa.* dass. *Itpe. ipf.* יִתְּלַשׁ Sac 14, 4 losgerissen werden.

תְּלַת (Gn 11, 15) *a. m.*, *f.* תְּלָתָא drei. תְּלָתֵי die drei. תְּלָתִין Ex 26, 8 dreissig. תְּלָתָא dritter Wochentag (Dienstag).

תְּלַת *a. Pa.* 1. *ipf.* 2 *sg. m.* תְּתַלֵּית Dt 19, 3 in drei Teile teilen; 2. *inf. c.* תַּלָּתוּת Gn 38, 24 zum dritten Male wiederholen.

תִּלְתָּא, תְּלָתָא, תַּלְתָּא *a. m.* 1. *d.* תַּלְתָּא 2 K 11, 5 Drittel; 2. dreijährig.

תַּלְתּוּל *h. m.* Warze.

תַּלְתּוּתָא *a. f.* 1. *c.* תַּלְתּוּת Nu 15, 6 Drittel; 2. Dreijährigkeit.

תַּלְתּוּתָא *a. f.*, *c.* תַּלְתּוּת 1 S 20, 19 Verdreifachung. S. תְּלַת.

תלתכים (jMeg 74[a], Ausg. Ven. תלתסים) l. תַּלָּסִים.

תַּלְתַּלִּים *h. m. pl.* Hügel.

תִּלְתָּן *h. m.* Fönugrec (*Trigonella Foenum graecum*).

תַּלְתְּסַר Ortsname.

תָּם *h. m.* 1. unschädlich (nicht als stössig bekanntes Tier); 2. unversehrt.

תַּם *a.* dort.

תֻּמָּא *a. m.* 1. *pl. c. s.* תֻּמֵּיהוֹן 2 S 15, 11 (Ven. 1517 תּוּמֵּיהוֹן) Unschuld; 2. *pl. d.* תֻּמַּיָּא Ex 28, 30 Bestandteil des hohepriesterl. Loses.

תַּמָּא *a. m.* eine Vogelart.

תֶּמֶד *x. m.* (*temetum*) Tresterwein.

תָּמַד *x. Pi.* 1. Tresterwein aufgiessen; 2. mischen. *Ni.* gemischt werden.

תָּמַהּ *h.* sich wundern, staunen. *Hi.* Staunen erregen.

תְּמַהּ I *a.*, *pf.* 3 *pl.* תְּמַהוּ Hb 3, 10, *ipf.* 3 *pl.* יִתְמְהוּן Ez 32, 10 Ven. 1517 dass. *Aph.* 1. *pt.* מַתְמַהּ Jer 12, 5 Ven. 1517 dass.; 2. als Frage hinstellen.

תְּמַהּ II *a. Pa.* verdünnen.

תְּמָהָא I *a. m.*, *ind.* תְּמַהּ Est II 10, 1 Steuer (?).

תְּמָהָא II *a. m.* 1. *ind.* תֵּימַהּ Jer 5, 30 Staunen, Verwunderung; 2. Wunder.

תִּמָּהוֹן *h. m.* Staunen.

תְּמָהְתָא *a. f.* 1. Staunenerregendes; 2. s. תַּמְחָתָא.

תַּמּוּז s. תַּמִּיר.

תַּמּוּז (Ct 1, 7) Name des vierten Monats.

תַּמּוּזָא *a. m.* 1. Ez 8, 14 Ven. 1517 Name eines Abgotts; 2. männl. Personenname.

תַּמְוָן (Jes 13, 21) *a. f. pl.* eine Tierart.

תְּמוּסָה, תְּמוּקָה absichtl. Veränderungen v. תְּמוּרָה.

תִּמּוּר *h. m.* Emporsteigen.

תַּמּוּרָא *a. m.* Wimper.

תְּמוּרָה *h. f.* 1. Vertauschung; 2. Name eines talmud. Traktats.

תַּמּוּרְתָא *a. f.* Wimper.

תַּמּוּת *h. f.* 1. Unschädlichkeit; 2. Unversehrtheit.

תְּמוּתָה *h. f.* sterbend.

תַּמְחוּי *h. m.* 1. Schüssel; 2. Sammelstelle für Naturalgaben an Arme; 3. *pl.* תַּמְחוּיוֹת Vertiefung am Joch für den Nacken der Ochsen.

תַּמְחָתָא *a. f.* Abfall (von Bast).

תימיטינוס l. דִּימִיטָּנוֹס.

תָּמִיד *h. m.* 1. das tägliche Opfer im Tempel; 2. Name eines Mischnatraktats.

תְּמִידָא (Koh 10, 17) *a. m.* dass.

תָּמִיהַּ *h. m.* staunend.

תְּמִיהָא *a. m., f.* תְּמִיהָא Est II 1, 3 (MS תְּמִיהָא) dass.

תָּמִים *h. m.* makellos.

תְּמִימָא *a. m.* redlich.

תְּמִימוּת *h. f.* Redlichkeit.

תְּמִימוּתָא (Est II 8, 13) *a. f.* dass.

תְּמִינָאָה (Lv 9, 1) *a. m., f. d.* תְּמִינֵיתָא Lv 25, 22 achter.

תַּמִּיר *h. m.* mit ausgefallenen Wimpern.

תְּמַךְ *a. Pa.* festhalten.

תַּמְכָּה *h. f.* Möhre (*Daucus Carota*)?

תַּמְכְּתָא *a. f., ind.* תַּמְכָּה (Ct 2, 9, MS תַּמְּכָה) dass.

תְּמָלֵי (2 S 3, 17) *a.* gestern.

תמליון s. תַּלְמִיוֹן.

תֵּימְלִיּוֹס *x. m.* (θεμέλιος) Grundstein.

תימליוסים l. תֵּימְלְיוֹסִים *x. m.* (θεμελίωσις) Fundament.

תָּמַם *h. Pi.* 1. vollkommen machen; 2. redlich verfahren.

תַּמָּן (Gn 2, 8) *a.* dort.

תַּמְנֵי (Gn 5, 4), תְּמָנֵי *a. m., f.* תְּמָנְיָא Nu 29, 19 acht. *d.* תּוּמַנְתֵּי die acht. תְּמָנַת עֲסַר Gn 14, 14 achtzehn. *pl.* תְּמָנַן Gn 35, 28 achtzig.

תַּמְנֵיסַר *a. m.* achtzehn.

תַּמְנֵיסְרָאָה *a. m.* achtzehnter.

תְּמָנְתָּא s. תּוּמַנְתָּא.

תִּמְנַת Ortsname.

תַּמְצִית *h. f.* Zurückgebliebenes, Rest.

תָּמַר *h. Pi.* emporsteigen.

תָּמָר *h. m.* 1. Dattel; 2. Dattelpalme.

תַּמְרָא *a. m., ind.* תְּמַר Ct 2, 12 (MS תָּמָר) dass.

תִּמְרָה *h. f.* 1. dass.; 2. Zweig.

תִּמֹּרָה (תִּמְרָה) *h. f.* Rauchsäule.

תַּמְרוּקָא *a. m.* Salben.

תַּמְרוּרִים *h. m. pl.* Bitterkeit.

תְּמַרְתָּא *a. f.* 1. Dattelpalme; 2. Dattel.

תְּנָא I *a.* 1. *pf.* תְּנָא 2 S 20, 10 (MS תְּנָא) wiederholen, zum zweiten Mal thun; 2. als Rechtstradition mitteilen, lehren. תָּנֵי er lehrt; תָּנוּ רַבָּנַן unsere Lehrer lehrten; תַּנְיָא es ist gelehrt worden (Ausdrücke zur Einführung von Traditionen ausserhalb der Mischna). תְּנַן, תָּנֵינַן wir haben gelehrt (zur Einführung eines Mischnasatzes). *Pa.* erzählen, verkündigen. *Aph.* lehren. *Itpe. pf.* אִתְּנֵי Gn 41, 32 (MS *Itpa.* אִתַּנֵּי) wiederholt werden. *Itpa.* erzählt werden.

תְּנָא II *a. Pa.* verändern.

תְּנָא III *a. Aph.* verabreden.

תַּנָּא *h. m.* Traditionskundiger.

תַּנָּאָה *a. m.* dass.

תְּנָאָה *a. m.* 1. Bedingung; 2. Verabredung.

תַּנְבָּא *a. m.* Abspannung, Schwäche.

תָּנָה *h. Hi.* verabreden.

תְּנוֹיָא *a. m.* Traditionskundiger.

תְּנוּיָא *a. m.* 1. Traditionskunde; 2. Gespräch; 3. Spottrede.

תַּנּוּר *h. m.* Backofen.

תַּנּוּרָא *a. m., ind.* תַּנּוּר Gn 15, 17 dass.

תנח. אֲתַנְּח s. אֲנַח.

תַּנְחוּם *h. m.* 1. *pl.* תַּנְחוּמִין Tröstung; 2. männl. Personenname.

תַּנְחוּמָא *a. m.* 1. *pl.* תַּנְחוּמִין Gn 50, 21 Tröstung; 2. männl. Personenname.

תַּנְחוּמְתָּא *a. f., pl. c. s.* תַּנְחוּמָתָהָא Jes 66, 11 (MS תַּנְחוּמָהָא) Tröstung.

תַּנְחָתָא (Ez 2, 10) *a. f.* Seufzen.

תַּנְיָא s. תְּנָא I.

תַּנָּיָא s. תַּנָּאָה.

תַּנִּין *h. m.* grosse Schlange.

תַּנִּינָא *a. m.* 1. Ex 7, 9 dass.; 2. *pl. d.* תַּנִּינַיָּא Gn 1, 21 Seeungeheuer.

תִּנְיָנָא (Gn 2, 13) *a. m., f. d.* תִּנְיֵיתָא Ex 1, 15 zweiter.

תִּנְיָנוּת (Nu 10, 6) *a.* zum zweiten Mal.

תִּנְיָנוּתָא *a. f.* Wiederholung, zweites Mal.

תִּנְיָנִיתָא (Jes 42, 2, MS תִּנְיֵיתָא) *a. f.* ein zweites Mal.

תְּנַן *a. Pa. pf.* תַּנֵּן Ex 19, 18, *pt. m. pl. d.* מְתַנְּנַיָּא Jes 7, 4 rauchen.

תְּנָנָא, תַּנְנָא (Ex 19, 18) *a. m., ind.* תְּנָן! Gn 15, 17, Ri 20, 38 Praet., *c. s.* תַּנְנֵיהּ Ex 19, 18 Rauch.

תנופולין (EchR 1, 5) l. מְטְרוֹפּוֹלִין.

תֵּיסַבְרָא, תֵּיסַוְרָא *x. m.* (θησαυρός), *pl. h.* תֵּיסַבְרִיּוֹת, תֵּיסַבְרִין, *a.* תֵּיסַבְרָן, תֵּיסַבְרִין Schatz.

תְּסִיל *h. m.* eine Taubenart.

תְּסִילָא *a. m.* dass.

תְּסִיסָה *h. f.* Gähren.

תָּסַס *h.* 1. gähren; 2. sprudeln.

תְּסַס *a.* dass.

תִּסְפּוֹרֶת *h. f.* Scheeren.

תִּסְפַּרְתָּא *a. f.* dass.

תַּסְקוּפָא *a. m.* 1. *pl. c.* תַּסְקוּפֵי Dt 22, 14 Ränke; 2. Schickung.

תִּסְקַפְתָּא *a. f., ind.* תִּסְקֶפָא Ri 14, 4 Schickung, Geschick.

תְּעָא *a.* irren. *Aph.* irre führen.

תָּעַב I *h.* abscheulich sein. *Pi.* 1. verabscheuen; 2. für abscheulich erklären. *Pu.* verabscheut werden.

תָּעַב II s. תָּאַב.

תְּעַב *a. Aph. pf.* 2 *sg.* אַתְעֵיבְתְּ Ez 16, 52 abscheulich handeln.

תַּעֲבוּרָא *a. m., ind.* תַּעֲבוּר Jes 9, 18 Grimm.

תָּעָה *h.* irren.

תַּעֲלָא *a. m., pl.* תַּעֲלִין Thr 5, 18 Fuchs.

תַּעֲנוּג *h. m.* Vergnügen.

תַּעֲנִית *h. f.* 1. Fasten; 2. Name eines talmud. Traktats.

תַּעֲנִיתָא (Jes 58, 6 Soc 59) *a. f., ind.* תַּעֲנִי Jo 1, 14 (MS תַּעֲנֵי), *pl.* תַּעֲנְיָן Jes 58, 4 Soc 59 Fasten.

תַּעַר *h. m.* Rasiermesser.

תַּעֲרוֹבֶת *h. f.* 1. Vermischung; 2. Verwechselung.

תְּפָא *a., imp.* תְּפִי 2 K 4, 38 auf den Herd setzen.

תֻּפָּא (Ex 15, 20) *a. m.* Tamburin.

תַּפְנִי männl. Personenname.

תַּפּוּחַ *h. m.* 1. Apfel; 2. runder Haufen.

תַּפּוּחָא *a. m., pl. c.* תַּפּוּחֵי Ct 2, 5 Apfel.

תָּפוּס *h. m.* Sattelbügel.

תְּפוּסָה s. תְּפִיסָה.

תָּפַח *h.* schwellen, aufgehen. *Ni.* anschwellen.

תְּפַח *a.* dass. *Itpe.* genesen.

תְּפִי *h. m.* Kanne.

תְּפָיָא, תִּיפָיָא *a. m.* Kochherd.

תֻּפִינִים *h. m. pl.* (*bibl.*) eine Art Kuchen.

תְּפִינִין *a. m. pl., c.* תְּפִינֵי Lv 6, 14 dass.

תְּפִיסָה *h. f.* 1. Ergreifen, Angreifen; 2. Besitztum.

תְּפִירְתָּא *a. f.* Naht.

תְּפִישָׂה s. תְּפִיסָה.

תָּפַל I *h.* albern reden.

תָּפַל II s. טָפַל.

תְּפַל *a. Itpa. pf.* 3 *pl.* אִתַּפַּלוּ Dt 1, 1 albern reden.

תָּפֵל I *h. m.* ungesalzen.

תָּפֵל II s. טָפֵל.

תַּפְלָא s. טַבְלָא.

תִּפְלָה *h. f.* 1. Albernheit; 2. Albernes.

תְּפִלָּה *h. f.* 1. Gebet; 2. *pl.* תְּפִלִּין beim Gebet anzulegende Kapsel mit Gesetzesabschnitten.

תַּפְלֻגְתָּא *a. f.* Streit, Meinungsverschiedenheit.

תַּפְלוּת *h. f.* Albernheit.

תְּפִלְּתָא *a. f., pl.* תְּפִלִּין Ex 13, 16, Ct 8, 3 Gebetskapsel.

תַּפְנוּק *h. m.* Vergnügung.

תַּפְנוּקָא *a. m.* 1. dass.; 2. *pl. c.* תַּפְנוּקֵי Gn 49, 20 Leckerbissen.

תַּפְנִים Ortsname.

תָּפַס *h.* 1. ergreifen; 2. in Besitz nehmen; 3. tadeln; 4. an etw. haften. *Ni.* ergriffen werden. *Hi.* haften lassen.

תְּפַס *a., inf.* מִתְפּוֹס Est II 3, 8 (MS מִתְפַּס) ergreifen. *Itpe. pt.* מִתְּפַס (Koh 11, 4, MS מִתְּפַס) ergriffen werden.
תְּפַף *a.* ausspeien.
תַּפְקִיד *h. m.* 1. Heimsuchung, Begattung; 2. Befehl.
תַּפְקִידָא *a. m.* Deposit, in Verwahrung Gegebenes.
תַּפְקֵידְתָּא (Dt 6, 1) *a. f.* Befehl.
תַּפְקַן männl. Personenname.
תָּפַר *h.* zusammennähen.
תְּפַר *a.* dass.
תֶּפֶר *h. m.* Naht.
תָּפַשׂ s. תָּפַס.
תַּפְשִׁיתָא *a. m.* Abspalten.
תַּפְשִׁיטָא *a. m.* Bestimmtheit.
תַּפִּית *x. m.* (τάπης) Teppich.
תוציגוש l. תִּיצִינוּשׁ Name eines Flusses (*Ticinus*).
תִּיק *x. m.* (θήκη) 1. Scheide; 3. Behältnis.
תִּיקָא *x. m.* dass.
תִּקֵּי? (Ct 8, 3) *x.* Oberschwelle.
תַּפְתִּיתָא *a. m.* rissiges Feld (?).
תִּקְוָה *h. f.* Mass.
תַּקּוּלָא (Koh 9, 12, MS תַּקְלָא) *a. m.* Falle, Fallstrick.
תַּקּוּלְתָא *a. f.* Verderben.
תְּקוּמָה *h. f.* Bestand. אֶבֶן ת' Stein zur Verhütung des Abortierens.
תְּקוּמְתָא *a. f., ind.* תְּקוּמָה Lv 26, 37 dass.
תִּקּוּן *h. m.* 1. Verordnung, Einrichtung; 2. Verbesserung; 3. Ordnung.
תִּקּוּנָא *a. m.* 1. *c. s.* תִּקּוּנֵיהּ Ex 28, 8 Befestigung; 2. *c.* תִּקּוּן Ex 33, 6 Rüstung; 3. *pl. c.* תִּקּוּנֵי Dt 22, 5 Putz, Schmuck.
תְּקוֹעַ Ortsname.
תְּקוּפָה *h. f.* Sonnenwende.
תְּקוּפְתָא *a. f., c.* תְּקוּפַת Ct 1, 7 dass.
תַּקִּין (Gn 1, 31) *a.* recht.
תְּקִיעָה *h. f.* langanhaltender Stoss ins Horn.
תְּקִיעוּתָא *a. f.* Hornblasen.
תְּקִיעֲתָא *a. f.* 1. Benediktion mit Erwähnung des Hornblasens; 2. Tag des Hornblasens (Neujahr).
תַּקִּיפָא *a. m.* 1. *ind.* תַּקִּיף Dt 1, 28 mächtig, stark; 2. *c.* תַּקִּיף Dt 28, 50 hart.
תָּקַל *h. Ni.* straucheln.
תְּקַל I *a., ipf.* יִתְקַל Jes 31, 3 (MS *Itpe.* יִתְּקִיל) dass. *Pa.* dass. *Aph. pf.* 2 *pl.* אַתְקֵילְתּוּן Ma 2, 8 zu Fall bringen. *Itpe. ipf.* 2 *sg.* תִּתְּקִיל Dt 7, 25 straucheln. *Itpa. ipf.* 2 *sg.* תִּתַּקַּל Dt 12, 30 (MS *Itpe.* תִּתְּקִיל) zu Fall gebracht werden.
תְּקַל II *a., ipf.* יִתְקוֹל Ex 22, 16 wägen, zuwägen. *Pa.* dass. *Itpe.* gewogen werden.
תַּקְלָא I, תַּקָּלָא (Ex 10, 7, Lv 19, 14) *a. m.* 1. Anstoss, Fallstrick; 2. Verderben.
תִּקְלָא (Ex 38, 26) II *a. m.* Sekel (Gewicht u. Münze).
תַּקָּלָה *h. f.* Anstoss, Verleitung zur Sünde.
תַּקַּלְתָּא *a. f., pl. c.* תַּקְלַת Jes 57, 14 Soc 59 Verderben.
תַּקְלוּתָא *a. f., c. s.* תַּקְלוּתְכוֹן Jes 50, 11 (Soc 59 תַּקַּלְתְכוֹן) dass.
תִּקֵּן *h. Pi.* 1. anordnen. verordnen; 2. ausbessern, zurechtstellen; 3. den Zehnten abscheiden. *Hi.* 1. verordnen; 2. rüsten; 3. ordnen.
תַּקֵּן *a. Pa.* 1. *ipf.* 3 *pl.* יְתַקְּנוּן Ex 16, 5, *pt. pass.* מְתַקַּן Dt 23, 13 zubereiten, herstellen; 2. *ipf.* 3 *sg.* יְתַקֵּן Dt 22, 5 (MS יִתַּקַּן) ordnen, schmücken; 3. *pt. pass.* מְתַקַּן Ri 16, 26 Praet., befestigen; 4. den Zehnten abscheiden. *Aph.* 1. *imp. sg.* אַתְקֵין Gn 43, 16 zubereiten, ordnen; 2. *inf.* אַתְקָנָא Nu 10, 33 bereiten, hinstellen; 3. anordnen. *Itpa.* 1. bereitet sein; 2. *pf.* 3 *sg. f.* אִתַּקְּנַת 1 K 2, 12, *ipf.* יִתַּקַּן Jes 16, 5 befestigt sein; 3. *ipf.* יִתַּקַּן Dt 22, 5 sich schmücken; 4. sich bessern.

תְּקַן *h. m.* richtige Ordnung.
תְּקָנָא *a. m.* 1. *ind.* תְּקֵין Ex 18, 17, *pl.* תְּקָנִין Gn 24, 67, *d.* תְּקָנַיָּא Jos 21, 43 Praet., recht; 2. *ind.* תְּקֵין Gn 41, 32 fest.
תַּקָּנָה *h. f.* 1. Verordnung, Bestimmung; 2. Vorteil; 3. Ausbesserung, Besserung.
תַּקַּנְתָּא *a. f.* dass.
תָּקַע *h.* 1. stossen; 2. auf dem Horn blasen; 3. hineinblasen; 4. hineinstecken. *Ni.* 1. hineingesteckt werden; 2. in eine Lage gebracht werden. *Hi.* auf dem Horn blasen lassen.
תְּקַע *a.* 1. *ipf.* 2 *pl.* תִּתְקְעוּן Nu 10, 5 ins Horn stossen; 2. schlagen. *Itpe.* *ipf.* יִתְּקַע Am 3, 6 Soc 59 geblasen werden.
תָּקַף *h.* sich bemächtigen.
תְּקֵיף *a.* 1. *pf.* 3 *pl.* תְּקִיפוּ Gn 7, 19, *ipf.* יִתְקַף Gn 44, 18 stark werden; 2. *imp. sg.* תְּקַף Dt 12, 23 stark sein; 3. *pf.* תְּקֵיף Gn 47, 20 schwer sein; 4. *pf.* תְּקֵיף Gn 4, 5 zornig werden; 5. sauer werden. *Pa.* 1. *imp.* תַּקֵּיף Dt 1, 38 stark machen, stärken; 2. befestigen; 3. anstrengen; 4. festhalten. *Aph.* 1. *imp. sg.* אַתְקֵיף Ex 4, 4 ergreifen, festhalten; 2. fest anpacken; 3. stark machen; 4. hart machen. *Itpa.* 1. *pf.* אִתַּקַּף Gn 48, 2 sich stark machen, sich anstrengen; 2. *pf.* אִתַּקַּף Ex 7, 13 hart werden.
תֻּקְפָּא (Nu 24, 8) *a. m.* 1. *ind.* תְּקוֹף Nu 24, 9 Macht, Stärke, Heftigkeit; 2. *pl. c.* תֻּקְפֵי Dt 32, 13 fester Ort.
תִּקְרוֹבֶת *h. f.* Geschenk.
תִּקְרֻבְתָּא, תִּקְרָבְתָּא (Gn 32, 20) *a. f.*, *ind.* תִּקְרֻבָא Jer 51, 59 dass.
תִּקְרָה *h. f.* Gebälk.
תקרקים? (Siphre Dt 234) ein Kleidungsstück.
תַּקְשִׁיט s. תַּכְשִׁיט.
תְּרָא s. תּוֹרָא.
תְּרָא I *a. Aph.* verwarnen.
תְּרָא II *a.* einweichen, wässern. *Itpe.* eingeweicht werden.
תַּרְבָּא (Lv 3, 16) *a. m.*, *c.* תְּרַב Lv 4, 8 Fett.
תרכוכות (EchR 1, 2 Ar.) l. תַּרְבּוּסוֹת, s. תּוֹרִיבוּס.
תַּרְבּוּ. בֵּי ת׳ Ortsname.
תַּרְבּוּת *h. f.* 1. Zucht; 2. Zähmung; 3. Art.
תַּרְבּוּתָא *a. f.* dass.
תַּרְבְּיָנָא (Nu 11, 12) *a. m.* Erzieher.
תַּרְבְּיַנְתָּא *a. f.*, *c. s.* תַּרְבְּיַנְתֵּיהּ (Ru 4, 16, MS תַּרְבְּיָנוּתֵיהּ) Erzieherin.
תַּרְבִּיצָא *a. m.* 1. Hof; 2. Akademie.
תַּרְבִּית *h. f.* Zins (Differenzgeschäft).
תּוֹרִיבוּס *x. m.* (θόρυβος) Lärm.
תַּרְבִּיץ *h. m.* 1. Hof; 2. Teil des Schlundes.
תַּרְבֵּץ *a.* den Hof in Ordnung bringen.
תַּרְבְּקָנָה Ortsname.
תרובתור (?) *h. m.* eine Kohlart.
תָּרַג *h. Hi.* 1. citronenfarbig machen; 2. mit Citronen füttern.
תַּרְגּוּם *h. m.* Übersetzung, insbes. die aram. Übersetzung bibl. Bücher.
תַּרְגּוּמָא *a. m.* dass.
תִּרְגֵּם *h.* übersetzen, bes. im Gottesdienst. *Pass.* übersetzt werden.
תַּרְגֵּם *a.* 1. *pt. pl.* מְתַרְגְּמִין Est II 3, 8 dass.; 2. erklären.
תַּרְגִּימָא s. טַרְגִּימָא.
תַּרְגְּמָנָא s. תּוּרְגְּמִינָא.
תַּרְגְּמָן *h. m.* Übersetzer, Dolmetscher.
תַּרְגְּמָנָא *a. m.* 1. Est II 7, 5 dass.; 2. Übersetzung.
תַּרְגְּסָא *x. m.*, *pl.* תַּרְגְּסִין 1 K 5, 23 Floss.
תַּרְדָּא *a. m.* Verrückter (s. תַּרְדִּין?).
תַּרְדָּה männl. Personenname (vgl. *Tiridates*).
תַּרְדְּיוֹן männl. Personenname.
תְּרָדִין *h. m. pl.* Mangold (*Beta vulgaris*).
תַּרְדִּין *a. m. pl.* dass.
תַּרְדֵּמָה *h. f.* tiefer Schlaf.

תָּרָה *h. Hi.* warnen.
תְּרוֹנָא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).
תַּרְוָד *h. m.* Löffel.
תָּרוּם s. **טָרוּם**.
תַּרְוַי s. **תְּרֵי**.
תְּרוּמָה *h. f.* 1. Entfernung; 2. Priesterabgabe (vom Getreide); 3. *pl.* **תְּרוּמוֹת** Name eines Mischnatraktats.
תָּרוֹעָיָא *a. m.* Durchbrecher.
תְּרוּעָה *h. f.* Lärmblasen (mit dem Horn).
תָּרַז *h. Hi.* Ausleerung haben. *Ni.* entsetzt sein.
תְּרָזָא *a. m., ind.* **תְּרָז** Jes 44, 14 (MS **תּוֹרָז**) eine Baumart.
תְּרַח *a.* 1. *Itpa.* **אִתְּרַח** (= **אִתְאָחַר**) warten; 2. *pt.* **מתריח** jBabM 10[d], l. mit Ausg. Ven. **מְסָרִית**, s. **מְסַר**.
תְּרַחְאָ männl. Personenname.
תְּרִיטָא *x. f.* (τρίτη) Drittel (ein Gewicht).
תרטיות l. **מְאַמְרִיוֹת**, s. **תְּאַמְרוֹן**.
תרטימר s. **טַרְטִימַר**.
תְּרֵי *a. m., f.* **תַּרְתֵּי** zwei. S. **תְּרֵין**.
תְּרַיָּא *a. m.* 1. die zwei; 2. der zweite Wochentag.
תְּרִיכוּתָא *a. f.* Vertreibung.
תְּרֵין (Ex 26, 38) *a. m., f.* **תַּרְתֵּין** Gn 32, 22 zwei. *c. s.* **תַּרְוֵיהוֹן** Gn 2, 35, *f.* **תַּרְתֵּיהֵין** Ez 23, 13 (Ven. 1517 **תַּרְתְּהֶן**). **תְּרֵי עֲסַר** Ex 15, 27, *f.* **תַּרְתָּא עֶסְרֵי** Gn 5, 8 zwölf.
תְּרֵיסְקֵי ein medisches Fest.
תְּרֵיסַר *a. m., f.* **תְּרֵיסְרֵי** zwölf.
תְּרֵיסְרָאָה *a. m.* zwölfter.
תְּרִיעֲתָא s. **תְּרַעֲתָא**.
תְּרִיצָא *a. m., pl.* **תְּרִיצִין** Ex 23, 8 grade, redlich.
תְּרִיצָאִית *a.* grade.
תְּרִיצוּת *a.* dass.
תְּרִיצוּתָא *a. f., c.* **תְּרִיצוּת** 1 K 3, 6 Redlichkeit, Gerechtigkeit.
תְּרִיצְתָא *a. f.* dass.

תֵּירְיָקָא, תֵּירְיָקֵי *x. f.* (θηριακή) ein Heilmittel.
תְּרַךְ *a. Pa. pf.* **תָּרֵיךְ** Gn 3, 24 vertreiben; 2. *imp.* **תָּרֵיךְ** Nu 23, 7 vertilgen. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *pl.* **אִתְּרָכוּ** Ex 12, 39 vertrieben werden; 2. vertilgt werden.
תרכונתא s. **טַרְכְּנוּתָא**.
תַּרְכּוּס *h. m.* Untersatz.
תוריכוס l. **תּוּרִיבוּס**?
תָּרַם *h.* 1. entfernen; 2. die Priesterhebe entrichten.
תרמוד l. **תַּדְמוֹר**.
תרמודאה l. **תַּדְמוֹרָאָה**.
תְּרְמִיּוֹת *x. f. pl.* (τούρμα) Reiterabteilung.
תַּרְמִיל, תְּרְמִיל *h. m.* Ranzen.
תַּרְמִילָא *a. m.* 1. *c. s.* **תַּרְמִילֵיהּ** 1 S 17, 40 (MS **תְּרְמָלֵיהּ**) dass.; 2. s. **אַרְמִילוּס**.
תְּרְמָל *h. m.* dass.
תְּרְמַל *h.* Schoten bekommen.
תְּרְמוֹס *x. m.* (θέρμος) Lupine (*Lupinus termis*).
תְּרְמוּסָא *x. m.* dass.
תְּרְמְסַר *x. m.* (*thermasarius*) Bademeister.
תְּרְמְסְרָא *x. m.* dass.
תרמצא l. **טְרָמָנָא**, s. **טְרָמְנְטָא**.
תְּרְנָא *a. m., c. s.* **תְּרְנְהוֹן** Jes 33, 23 Mastbaum.
תְּרוּנְגָא *x. m.* Citronatcitrone (*Citrus medica cedra*).
תַּרְנְגוֹל *x. m.* Hahn.
תְּרְנְגוֹלָא *x. m., c.* **תְּרְנְגוֹל** Est II 1, 3, *pl.* **תְּרְנְגוֹלִין** Est II 1, 3 dass. **תְּרְנְגוֹל בָּרָא** Wiedehopf.
תַּרְנְגוֹלֶת *x. f.* Henne.
תְּרְנְגוֹלְתָא *x. f.* dass.
תְּרוֹנוֹס *x. m.* (θρόνος) Stuhl.
תְּרוֹנְתֵּק *x. m.* (τορνοθήκη) Behältnis für den Zirkel (?).
תְּרִיס *x. m.* (θυρεός) 1. Schalter, Klappe (zum Verschluss des Kaufladens); 2. Schild.

תְּרַם *x. Hi.* Schild erheben, streiten.
תְּרַם *x. Aph.* 1. streiten; 2. rüsten.
תְּרִיסָא I (1 S 17, 7) *x. m.* (θυρεός) Schild.
תְּרִיסָא II *x. m.* (θυρίς) Fenster.
תַּרְסִי s. טַרְסִי.
תְּרַסִּית, תְּרִיסִית *x. f.* ein Teil der Sandale.
תְּרַע *h. Hi.* Lärm blasen.
תְּרַע *a.* 1. Ri 6, 30 (MS *Pa.* תָּרַע) niederreissen; 2. verderben. *Pa.* 1. *pf.* 3 *pl.* תָּרַעוּ Gn 49, 6 niederreissen; 2. zerschlagen; 3. verderben. *Itpa.* 1. *pf.* 3 *sg. f.* אִתְּרַעַת Jer 39, 2 niedergerissen werden; 2. verderbt werden.
תַּרְעָא I *a. m., ind.* תְּרַע Ex 22, 39 Thür, Thor.
תַּרְעָא II *a. m.* Marktpreis.
תָּרְעָא *a. m., pl. d.* תָּרְעַיָּא 2 K 24, 14 (MS תַּרְעַיָּא) Thürhüter.
תַּרְעוֹמֶת *h. f.* Murren, Einrede.
תַּרְעִיתָא *a. f.* 1. Denken, Sinnen; 2. Ränke.
תְּרַעֲמוּתָא *a. f., c. s.* תְּרַעֲמוּתְהוֹן Nu 17, 25 (MS תְּרַעֲמָתְהוֹן) Murren.
תְּרַעֲמְתָּא *a. f., pl. c.* תְּרַעֲמַת Ex 16, 12 dass.
תְּרַעְתָּא (1 K 11, 27) *a. f.* Riss, Einsturz.
תְּרַף *h. Hi.* verderben.
תְּרַף *a. Aph.* schändlich handeln.
תַּרְפָּא *a. m.* בֵּית ת׳ weibl. Scham.
תְּרִפָּה *h. f.* Verderben.
תַּרְפּוּת *h. f.* 1. Schande; 2. Bezeichnung des heidn. Jahrmarkts.
תַּרְפּוּתָא *a. f.* Verachtung.
תְּרַפְיָה *x. f.* (θεραπεία) Heilung.
תְּרַפְיוֹן *x. m.* dass.
תְּרַץ *a.* grade machen, grade richten. *Pa.* 1. sich aufrichten; 2. anordnen; 3. zurechtstellen.
תְּרִיצָא s. תְּרִיסָא.
תִּרְקָא s. תַּרְקִי.

תְּרַקַב *x. m.* (τρίκαβος) Mass von drei Kab.
תְּרַקִי (Θράκη) Thracien.
תִּרְקָיָא s. טַרְקָיָא.
תֵּירָקִין *x. m. pl.* (θώραξ) Harnische.
תורקין (Spr 7, 6) l. תְּרִיסִין, s. תְּרִיסָא II (?).
תורקלינא s. טְרַקְלִינָא.
תַּרְקוּשׁ s. תַּרְכּוּס.
תרכא s. תַּרְדָּא.
תַּרְשִׁישׁ Ortsname.
תַּרְתֵּין s. תְּרֵין.
תַּרְתֵּיסְרֵי s. תְּרֵיסְרֵי.
תַּרְתַּר *a.* werfen.
תֻּשְׁבַּחְתָּא *a. f.* 1. Ruhm; 2. Dt 31, 19 Lobgesang.
תִּשׁוּב (2 K 1, 8) Ortsname.
תְּשׁוּבָה *h. f.* 1. Busse; 2. Entgegnung.
תַּשְׁוִיתָא *a. f.* 1. Ex 43, 13 Estrich; 2. Teppich, Polster.
תְּשׁוּעַ *h. m.* Neuntel.
תְּשׁוּקָה *h. f.* Begierde.
תַּשּׁוּתָא *a. f., c.* תַּשּׁוּת Thr 1, 6 Schwäche.
תִּשְׁחוֹרֶת *h. f.* Regierungsbeamter.
תַּשָּׁיָה *h. f.* schwächlich.
תַּשִּׁיוּתָא *a. f.* Schwäche.
תְּשִׁיעָאָה (Nu 7, 60) *a. m., f. d.* תְּשִׁיעֵיתָא Lv 25, 22 neunter.
תַּשִּׁישׁ *h. m.* schwach.
תַּשִּׁישָׁא *a. m.* dass.
תַּשִּׁישׁוּת *h. f.* Schwäche.
תַּשְׁלוּם *h. m.* Ersatz.
תַּשְׁלוּמָא *a. m.* 1. Bezahlung; 2. Vergeltung.
תַּשְׁלוּמְתָא (2 S 19, 3) *a. f.* Belohnung.
תִּשְׁלַחְתָּא *a. f., c. s.* תִּשְׁלַחְתֵּיהּ Ri 5, 15 (MS תִּשְׁלַחְתֵּיהּ) Sendung.
תִּשְׁלְמִי *h. m.* eine Vogelart.
תִּשְׁלַמְתָּא *a. f.* 1. *pl. c.* תִּשְׁלְמַת Dt 32, 32 Vergeltung, Bestrafung; 2. Bezahlung.
תַּשְׁמִישׁ *h. m.* 1. Benützung; 2. (auch mit מִטָּה) Beiwohnung; 3. Gebrauchsgegenstand.

תַּשְׁמִישָׁא *a. m.* dass.
תַּשְׁמִישְׁתָּא *a. f.* dass.
תַּשְׁנִיק *h. m.* Erstickung.
תְּשְׁסְרָאָה *a. m.* neunzehnter.
תֵּשַׁע *h. m., f.* **תִּשְׁעָה** neun. *pl.* **תִּשְׁעִין** neunzig.
תְּשַׁע (Gn 11, 24) *a. m., f.* **תִּשְׁעָה** Nu 34, 31 dass. **תְּשַׁע עֲסַרֵי** Gn 11, 25 neunzehn. *pl.* **תִּשְׁעִין** Gn 5, 9 neunzig.

תִּשְׁרִי Name des siebenten Monats.
תָּשַׁשׁ *h.* schwach werden. *Hi.* schwach machen.
תְּשַׁשׁ *a.* dass. *Po.* schwächen. *Itpe.* 1. schwach werden; 2. erkranken.
תַּתָּא *a. m.* unten.
תַּתָּאָה *a. m.* unterer.
תְּתוּבְתָּא *a. f.* 1. Busse; 2. Widerlegung.
תּוּתַי männl. Personenname.

Ergänzungen und Berichtigungen.

1b F. אֲבָבִית l.: אבבית (BerR 19) l. אֲבָבִית, s. חֲבָבִית.

2a F. אַבְדִּימוֹס l.: אַבְדְּמִי, אֲבוּדְמָא männl. Personenname (᾿Αβουδέμμος).

אֶבְדֵימוֹס männl. Personenname (Εὔδημος).

S. v. אבודינא str.: ᾿Αβυδηνός.

אֲבוּז *h. m.* kurz und dick.

F. אבויין ff. l.: אֲבוּיְתָא *a. f.* Eisen zum Reinigen der Pflugschar.

אבואנא l. אַבְוָנָא.

F. אֲבוּנָא l.: אַבּוּנָא.

S. v. אֲבוּם l.: 3. Schüssel.

2b אֶבָּטֵי *x. m.* (ἐμβατής) Modell.

Str. אַבֵּי ff.

S. v. אָבִיב str.: 3. Monatsname (Nisan).

S. v. אֲבִיבָא l.: 3. יַרְחָא דַאֲבִיבָא Ex 23, 15 Monat der Ährenreife.

3a S. v. אביו l.: (viell. zu lesen אֲבַיֵי).

אֲבַיֵי männl. Personenname.

F. אַבִּיק l.: אָבִיק. Str.: (ἄμβιξ).

F. אִיבִירְיְתָא ff. l.: איביריתא l. בְּרִירוּתָא.

3b אבלונס Ortsname.

אבמסים l. אֶבְמָתֵים männl. Personenname (Εὐμαθής).

אבננר l. אכננר, s. כַּנְנֵר.

אַבְנִימוֹס männl. Personenname (Οἰνόμαος).

אבום l. אָבִים Name eines Gottes (Ἆπις).

אובצנא l. אוּכְצָנָא.

4a אֶבִירוּדֵימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).

אברוטי l. אַבְרוֹסִי.

F. איברייא ff. l.: אַבְרָיְתָא *a. f.* Leichenmahl.

Ordne: אַבְרָיְתָא, אברית, אֲבָרַאי, אברוטי, אַבְרָיְתָא.

4b אַבְרוֹסִי *h. m.* eine Olivenart.

אברוצי, אברוש l. אַבְרוֹסִי.

אַגְדָּא *a. m.* 1. *ind.* אֲגַד 2 S 3, 29 (MS אֲגַר) Stab.

אגודי l. אֲגוּרִי.

5a F. אֲגַדְתָּא l. אַגַּדְתָּא.

אֲגוּף s. אָגַף.

אגופה (jGitt 48^d)?

אֲגוּרִי *h. m.* eine Olivenart.

אגין 1. jSabb 5^b l. חָגִין; 2. שוור את השליך את עַצְמוֹ l. אגינו.

אַגְמָא *a. m., pl.* אֲגַמִּין Jes 42, 15 Soc 59.

5b l.: אַגַּן, אָגָן.

אַגְנִימוֹס männl. Personenname (Ἀντώνιος?)

Str.: אָגַף *h.* verkleben.

אֲגַף (2 K 4, 33 Soc 59) *a., pf.* 3 *sg. f.* אֲגַפַת 2 K 4, 5. 21 Soc 59 schliessen.

Str.: אֲגַף ff.

S. v. אֲגַף *h. c.* l.: 1. Flügel; 2. Schulter; 3. Seite.

אָגַף *h. m.* Verschluss.

6a S. v. אֲגַר II l.: *Itpa.* 3. Gewinn haben.

S. v. אַגְרָא füge hinzu: Gewinn.

S. v. אֲגוּרָא füge hinzu: *pl.* אֲגוּרְיָאוֹת.
Str. אוּגְרָא ff.
אַגְרָדְמוֹס, אַגְרָדִימוֹס *x. m.* (vgl. ἀγορανόμος).
F. אַגְרוֹן ff. l.: אגרון l. אֲגוּרִי.
אֲגוּרִי *x. m.* (γῦρις) Feinmehl.
S. v. אַגְרִיאוֹן str.: *pl.* אֲגִירְיָסִין ff.
F. אֲגִירִיסָא ff. l.: אֲגִירְיָסָא *x. m.* (ἄγριος), *pl.* אֲגִירְיָסִין Jer 5, 8 wild.
6b F. אַד־ l. אַד־.
אדיבון (SchirR 3, 6) l. אִימִירוֹן.
F. אֲדוּרִי ff. l.: אדורי ein Götzenname.
Str.: אוּדְיָנָא, אוּדְיָינֵי *x. f.* Sessel.
7a אדנדקי l. אַוְתֶּנְתִּיקֵי *x. m. pl.* (αὐθεντικοί) selbständige.
7b S. v. אֲדָק l.: Wulst (?). S. עֲדָק.
אִדְּרָא II (Est II 7, 9), אִדְרָא *x. m.* (κέδρος) eine Cedernart.
אַדְּרַבָּא *a.* im Gegenteil.
אַדְּרָבָא *a.* gegenüber der Ansicht von Raba.
אַדְרִיכוּתָא *a. f., c. s.* אַדְרִיכוּתֵיהּ Jer 51, 32 Stampfen.
S. v. אַדְרִיָנוֹס l.: Ἀδριανός.
S. v. אַדְרְיָנֵי l.: Ἀδριανός.
8a F. אוּרְדְּךָ ff. l.: אוּרְדֵּךְ, s. אוּרְדְּכָא.
F. אַדַּרְכָּן ff. l.: אדרכן l. אַרְדְּבָן.
S. v. אהדורי str.: l. wie Ausg. L. ff. L.: s. אֲדוּרִי.
8b Str. אַהֲלֵי ff.
אהליא? Ortsname.
9a אוּדְיָנָא, אוּדְיָינֵי *a. m.* Estrade (?).
F. אוּהֲדָנָא l.: אוּהֲדָנָא, s. אֲחַדְנָא.
אוהדתא l. אוּחַדְתָּא.
אַוְזָא, אֲוָזָא *a. m.* Gans.
Str. אוּזְיָא ff.
F. אוחדתא ff. l.: אוּחַדְתָּא *a. f.* 1. Schlinge; 2. Rätsel.
אוּתְרֵי s. אוּתְרֵי.
אוּטָם *h. m.* 1. Verstopfung; 2. verstopfender Gegenstand; 3. Grundlage.
Art. אֲוִיר u. אֲוִירָא stelle S. 10a hinter אור. Lies: אֲוִיר *x. m.* 1. Luft; 2. Himmel; 3. Klima; 4. Wetter; 5. freier Raum.
9b אוּלָם s. אֲבָלָם.
אוּמָהָה s. אוּמְתָא.
F. אוּמָן l. אָמָּן.
F. אוּמְנָא l. אָמְּנָא.
אונין l. אֲנָנִין, s. אֲנִיץ.
10a Str. אוּנִיתָא ff.
F. אוּסְנָא l.: אוּסְנָא.
אֶוְרְדִימוֹס männl. Personenname (Εὐρύδημος).
10b אוּרִיוֹן männl. Personenname.
אוּרְיָתָא *a. f., ind.* אוּרָאָה Ma 2, 7 Or 1474, אוּרְיָה.
F. אוּרְנָם l.: אוּרְנָם.
אורוס s. אַבְרוּסֵי.
אוּרְעִיתָא *a. f., pl.* אורעיה LvJI 11, 20 MS l. אוּרְעָיָן Wespe.
11a Str. אוֹתְיָא ff.
F. אֲוְתָן l.: אותן l. זְוְתָן, s. זְוְתָנָא.
S. v. אַזְהָרָה l.: Verwarnung. Str.: 2. Aufklärung.
Str. אֲזוּרָה ff.
11b S. v. אִזְמֵל l.: 2. Meissel.
F. אַזָן ff. l.: אֹזֶן s. אוּזֶן.
אחפיה (LvJI 11, 20, MS אוריעה, Ed. princ. אודעיה) l. אוּרְעָיָן, s. אוּרְעִיתָא.
12a S. v. אָחָא l. אַחוּהִי.
12b אֲחָדָא ff. zu stellen hinter אָחַד.
אֲחוּדָא *a. m.* אָחוּד עֵינַיִן Gaukler.
אֲחוּרֵי (?) *a. f.* andere. S. אוּחְרֵי.
אֲחוֹרֵי *h.* hinter.
Str. אֲחִיָה ff.
13a אֲחִיזָה. בֵּית א' Handhabe.
S. v. אָחַר l.: 2. rücklings begatten. לְאַחַר יָדוֹ. אַחַר mit umgekehrter Hand.
S. v. אַחַר l.: דְּבַר א' 3. Coitus.
13b S. v. אַחְרָיָא l.: 1. haftbar; 2. letzter; 3. anderer (?).
S. v. אַחְרָיוּת str.: 3. Bürgschaft leistend.
S. v. אטא. *pl.* אטין l.: l. אֲבוּזִין, s. אֲבוּזִיתָא.
F. אַטְבָא l.: אַטְבָא.

14a אַטּוּנָא a. m., pl. c. s. אַטּוּנֵיהוֹן Ex 35, 18.
אַטִּיטַס männl. Personenname (Τίτος).
אִיטַלְיוֹן Personenname, aus Ἰταλία gebildet.
S. v. אַטְלֵיס l.: (ἀτελής) abgabenfrei.
Str. אַטְלִיסִיתָא ff.
Str. אֹטֶם ff.
אַטִימוֹס x. m. (ἄθυμος) entkräftet.
Str. אִיטָן, אִיטָנִי ff.
אַטִּינוּס männl. Personenname (*Attianus*?).
F. אַטַּקְסָא ff. l.: אַטַּקְסְיָא x. f. (ἀτακτία) Unordnung, Wildheit.
14b אִי, אַי. אִי מְנָן Jos 2, 4 Praet. woher?
15a אִיטוּנָא a. m. Leinwand.
אִיטָן h. m. eine Binsenart.
אִיטָנִי h. m. Rohr (?).
S. v. אַיִל l.: אֵיל קַמְצָא.
אִילָא s. אֵלָא.
F. אַיִם l.: אֵיִם.
15b אִימָה h. f. Wocken (Stab zum Aufwickeln der Wolle beim Spinnen).
S. v. אִימְתָנָא füge hinzu: Volksname.
F. אַיִן l.: אֵין.
Str. אִינְיָנֵי ff.
S. v. אייגים l.: l. אַטִימוֹס.
אִיסוּר h. m. Gefangenschaft.
F. איפוסיהין (MidrTill 87) l.: איפוסיהן (MidrTill 7b, 17).
S. v. אִיצָא l.: Dornenreis.
F. אַיְקָא ff. l.: איקא s. אִקָּא.
16a אִירָא a. m. Wollflocke.
F. אִירוֹנִית ff. l.: אדונית x. f. eine Art Topf.
L.: אֵירִינוֹן x. m. (ἀερινόν) himmelblau.
F. אֲכוּז l.: אֲכוּז.
אַכְוָאנָא x. m. Tisch.
16b אַכְזְרִיוּתָא a. f. Grausamkeit, Strenge.
S. v. אֲכָיָה füge hinzu: (Ἀχαΐα).
17a S. v. אוכלוסא füge hinzu: pl. אֻכְלוּסִין Est II 1, 3.
אַכְסַלְנוֹס x. m. (vgl. σαγδλινος) Teakholz (von *Tectona grandis*).
L.: אַכְסֵלִין x. m. (βήξιλλον) Fähnchen.

17b S. v. אַכְסְנָיָא l.: אַכְסְנַאי פַּרְכָא (ξενοπάροχος) Quartiermeister.
F. אַכְסַנְיָא ff. l.: אַכְסַנְיָאI x. f. (ξενία) 1. Herberge, Quartier; 2. Gastmahl; 3. Gastfreundschaft; 4. Mietsverhältnis; 5. Fremde.
אַכְסַנְיָא II x. f. (ξενία) Wirtin.
L.: אֻכָּף h. m. Packsattel.
L.: אוּכְצָנָא a. m. Überanstrengung.
S. v. אִכְּרוֹם l.: Nah 2, 11 (f. Am 2, 11).
L.: אַכְרוֹעַ h. m. Ricinus.
18b S. v. אַלְוָא l.: ἀλόη.
אִלּוּלֵי (Ez 4, 26, Koh 6, 6) a. wenn nicht.
אֱלֵיוְתְרוֹפּוֹלִים Ortsname (Ἐλευθερόπολις).
Str. אֵילְיוֹם ff.
19a Stelle אֵילְיוֹפּוֹלִים hinter אֲלֵיַסְטוֹן.
Str. אֱלֵיוּתְרוֹפּוֹלִים ff.
S. v. אליתרק l.: l. אֲלִירִיקֵי (?).
אֵילִיוֹס x. m. (ἥλιος) Sonne.
Str. אֲלִיסָא ff.
S. v. אוֹלִיר str.: 2. s. אוֹלָרִין.
אוֹלָרִין x. m. pl. (ὁλόβηρος) Gewänder aus reiner Purpurwolle.
אֲלִיתָא a. f. Holzspan.
אֲלֶכְסַנְדְּרָא, אֲלֶכְסַנְדְּרֵי, אֲלֶכְסַנְדְּרֵי männl. Personenname (Ἀλέξανδρος).
19b S. v. אֱלַם I l.: imp. pl. אִילְמוּ Dt 31, 6.
אַלְמָא I a. m. Bekräftigung.
אַלְמָא II a. 1. also, folglich; 2. warum?
20a אֲלַנְקֵי, viell. בְּאַלַנְקֵי.
אָלֵס männl. Personenname (Οὐάλης).
F. אַלְסִים ff. l.: אַלְסִים, אֲלִיסִים x. m. (ἄλσος) Wäldchen, Hain.
20b L.: אילופוסה l. אֲלוֹפִיסָא männl. Personenname (Ἀλόπιος).
L.: אלופסין l. אלופסון אֲלוֹפְסוֹן x. m. (ὀλοφύζων) wehklagend.
F. אֲלַקְטֵי ff. l.: אַלְקַטָּא a. m. Sommerhaus.
S. v. אֲלָרְיָא l.: ἱλάρια.
אולרייא (jSabb 8b) x. m. pl. (ὠράριον) Tuch, Schärpe.

F. אולרין ff. l.: אולרין s. אוֹלָרִין.
אִלִירִיקִי x. f. (Ἰλλυριακή) Illyrien.
21a אַמְבּוֹנָא x. m. (ἄμβων) Anhöhe.
S. v. אָמְבָּטָה l.: ἐμβάτη.
אָמְבָּטֵי II x. m. (ἐμβάτης) Modell.
S. v. אַמְבָּטִים l.: ἐμβάτης.
21b F. אָמְדוּתָא a. f. l.: אָמְדוּת h. f.
Str. אָמוֹן ff.
S. v. אָמוֹרָא l.: a. m.
S. v. אָמוֹרָאָה l.: אָמוֹרָאָה.
22a S. v. אַמְטוּל l. אַמְטוּלְתִּיךְ.
F. אֲמִיטַלְיָא ff. l.: אמיטליא s. מיטליא.
אימיקנטרון (KohR 2, 18), l. mit Ausg. Pes. אַמִּי קֻנְטְרוֹן.
אָמָן II h. m., pl. אָמָנִיּוֹת Erntestück (der von Einem Schnitter abzuerntende Teil des Feldes).
L.: אָמָנָא I a. m. 1. Handwerker, Künstler; 2. Handwerk (?).
אָמָנָא II a. m. Erntestück.
22b אומוניאה x. f. (ὁμόνοια) Einigkeit (?).
23a St. אִמְרָאָה ff.
23b F. אַמְתָּלָא l.: אַמְתָּלָא. Füge hinzu: 2. Grund.
אַנְגָרָא II x. m. eine Münze.
S. v. אַנְגָּרְוֹמָא l.: Aufseher über den Frohndienst.
S. v. אַנְגַּרְיָא l.: 1. Frohndienst.
אֲנִיגְרוֹן x. m. (ἐλαιόγαρον) Ölbrühe.
24a F. אַנְדִּיפָא ff. l.: אַנְדִּיפִי x. m. (νετώπιον) Schminke (?).
אנדרלומסיא x. f. (ἀνδρολημψία?) Strafe.
24b Str. אַנְדְּרוֹנִיטִים ff.
S. v. אַנְטִיגְרָפִי str.: 1. (ἀντίγραφον) Duplikat; 2.
S. v. אַנְטִידִיקוֹס str.: 1. Anwalt; 2.
F. אנטיכי ff. l.: אַנְטִיכִי x. m. antiochenisches Gefäss.
אַנְטְלִית x. f. (ἀγκύλη?) Schleife.
F. אַנְטְנָא ff. l.: אנטיניא x. m. pl. (vgl. *lintea*) Tücher.
F. אנטונס l.: אַנְטִינוֹס s. אָטִימוֹס.
Str. אַנְטִיפַּטְרִין.

F. אַנְטִיפַּטְרִי l.: אַנְטִיפַּטְרִין, אַנְטִיפַּטְרִית x. (wohl ἀφρόνιτρον) eine Natronart.
אַנְטִיפַּטְרוֹס männl. Personenname (Ἀντίπατρος).
25a אַנְיָנִי, אַנְיָא, אַנִּי männl. Personenname.
אַנְקָלָא s. אַנְכְּלָא.
F. אֵינְלָנִין l.: אָנְלָנִין.
אנליפתין l. אֶפִּלֶפְתִּין x. m. (ἐπίληψις) epileptischer Anfall.
F. אֵינְמְרָנוֹן l.: אינמרנון l. סְמְרְנִינוֹן x. m. (σμύρνινον) Myrrhenwein.
25b Str.: אוֹנִיתָא ff.
26a אַנְפּוֹלִי x. f. (ἐμπολή?) Kasse.
S. v. אַנְפִּלְיָא l.: x. f. (ἐμπίλιον).
S. v. אַנְפִּילוֹן l.: (ἔμβολον).
F. אַנְפּוֹרָא l. אַנְפּוֹרָא.
S. v. אַנְפָּרוּת l.: Darbringung, erzwungene Schenkung.
אָנֶץ h. m. Bündel.
F. אנקטם l.: אַנְקְטְמִין (ὄνος κατ' ὦμον) Eselsfigur.
אוּנְקְלִי x. f. 1. ein Arm voll, Gebund; 2. l. אַנְפּוֹלִי.
26b F. אַנְקְלוֹמָא ff. l.: אַנְקְלִימָא x. f. (ἔγκλημα) Beschwerde.
S. v. אנקלווסים l.: l. אַנְקְלֶוְסִים x. m. (ἐγκέλευσις) Befehl.
F. אַנְתָּא ff. l.: אנתא?
27a F. אַסְדָּא l.: אַסְדָּא x. f. (*esseda*) Wagen.
S. v. אֶסּוּר str.: 1. Band, Kette.
S. v. אסורין l.: Geräte der Ölpresse.
F. אִסְטְנְיָא l.: אִסְטְנֵי.
27b F. אִסְטַגְנִינָא ff. l.: אִסְטַגְנִינִין x. m. pl. (στεγανογράφος) Astrologen.
S. v. אִסְטַגְנִינוּת füge hinzu: 2. Astronomie.
S. v. אִסְטְוָנָא füge hinzu: (στῦλος).
S. v. אסטטי l.: אסטטית l. אִסְטָסִית x. f.
אִסְטְיוֹן, אִסְטְיָא männl. Personenname (Ἀστεῖος).
Str.: אסטטני ff.
S. v. אִסְטְכְטוֹן l.: eine Art Myrrhenöl.
אִסְטְכִיוֹן x. m. (στίχιον) ein Kleidungsstück.

אִסְטְכָרִין *x. m.* (στιχάριον) Leibrock.

F. אִסְטְמָא ff. l.: אִסְטְמָא *x. m.* (στέμμα) Stirnband.

אִסְטְמָא I *x. m.* (στόμωμα) Stählen.

אִסְטְמָא II *x. m.* 1. (στόμα) Mund; 2. Zauberformel.

28a S. v. אִסְטְמְטוֹן l.: eine Art Myrrhenöl.

S. v. אִסְטְרוֹבִילוֹס l.: Στρώβιλος.

S. v. אִסְטְרוֹבִיל l.: 1. konischer unterer Stein der Eselmühle.

אסטריגוס l. אִסְטְרַטִּינוֹס.

אסטרידא l. אִסְטְרְתְּרָא *x. m. pl.* (τέρθρα) Ösen am Mastbaum für die Takelage.

אִסְטְרַטְ *x. m.* (στρατιώτης) Soldat, Offizier.

S. v. אִסְטְרָטָא str.: gepflasterte.

S. v. אִסְטְרַטִּינָא l.: 3. 1 S 14, 15 Wachtposten.

S. v. אִסְטְרַטִּיוֹט l.: Soldat, Offizier.

S. v. אסטרכין l.: l. אִסְטְכָרִין.

28b S. v. אִסְטְרָקְלִילָא str.: *x. m.* Beinschiene (?).

F. אַסְיָא l.: אַסְיָא. Füge hinzu: (Ἀσία).

S. v. אוּסְיָא füge hinzu: 3. Vermögen.

S. v. אֲסִירָא füge hinzu: 2. verboten.

S. v. אִסְכָּלָא l.: אִסְכָּלָה —— 2. (*scala*) Leiter (?).

S. v. אִסְכּוּלֵי l.: 2. Palasttruppe (?).

Str. אִסְכּוּלֵי ff.

S. v. אִסְכּוּלְסְטִיקָא füge hinzu: 3. männl. Personenname.

29a S. v. אַסְלָא l.: אִסְלִין, אֲסָלָא, אֲסָלָא.

F. אִסְפְּמְיָא ff. l.: אספמליה l. אִסְפְּלִטְיָה (falsch אספמיא) *x. f.* (ἰσοπολιτεία) bürgerl. Gleichberechtigung.

29b S. v. אִסְפְּמְיָא füge hinzu: 3. l. פַּמְיָא (Πανέας) Ortsname.

F. אִסְפְּנִי l.: אִסְפְּנִין, אִסְפְּנָן *x. m.* (vgl. Ἰσπανία) Spanier, spanisch (?).

S. v. אִסְפְּיקוּלָא l.: Todesstrafe.

S. v. איספקסימין l.: *x. m.* (vgl. *spectatissimus*) erhabener (?).

Stelle אִסְפַּרְגוֹס auf S. 30a hinter אִסְפַּרְגְּלָא. L.: 2. mit Kohlkeim angesetzter Wein.

30a S. v. אִסְפַּרִיקָא l.: Hippodrom.

Stelle אִסְקוּפְתָּא ff. hinter אִסְקִפְּסְטֵי.

אִסְקוּטָא *x. f.* (σκοῦτον) Schild.

L.: אִסְקוּטְלָא *x. m.* (σκυτάλη) Schlag.

אִסְקוּטְלָא *x. m.* (σκουτέλλα) Schüssel.

L.: אסקיוסחות (?) *x. f.* (vgl. σκευασία) Zubereitung.

אִסְקְפָא *x. m.* (σκύφος) Kelch.

אִסְקוֹפָה *x. f.* (σκοπός) Ziel (?).

F. אִסְקְרִיטָן ff. l.: אִסְקְרִיטָא *x. f.* 1. (ἐσχαρίτης) *pl.* אִסְקְרִיטָן Ex 16, 31 Herdgebackenes; 2. *pl.* אִסְקְרִיטָן Sac 4, 12 l. מִקְסוֹטִירָן Ausgussrohr (μυξωτήρ).

30b S. v. אִסְקַדְיָא l.: 2. l. אִסְקַדְיָא, s. אִסְכַּדְיָא.

F. אִסְרְדִּיוֹט l. אִסְרְדִּיוֹט.

אסרטי s. אִסְטְרַטִּינָא.

31a S. v. איסתונגמין l.: (ἀστυνόμος) Polizeimeister (?).

S. v. אִסְתְּרוֹקְנִית l.: (vgl. Ὀστρακίνη) aus Ostracene.

F. אַעֲרָעָא l.: אערעא, s. אַרְעָא I.

S. v. אַפָּא füge hinzu: סְבַר אַפִּין בְּ berücksichtigen, אִשְׁתְּמוֹדַע, נְסַב אַפִּין die Person ansehen. עַל אַפֵּי auf.

31b S. v. אִפּוּדְרוֹמִין l.: *x. m. pl.*

Str. אֲפוּמָא ff.

אפופים (Jalk Jer 265, Ausg. Sal. תפופים) l. סְכוּפִים, s. סְכַף.

F. אֲפוּזָנָא ff. l.: אפוזנא?

32a אפטט s. פְּטוּט.

אֲפַטְנְיָא *x. f.* (φάτνη) Krippe.

S. v. אֲפִיָּה str.: 3. Kraut.

אפייה (jNed 40[b])?

32b אֲפוֹכֵי *x. f.* (ἐποχή) Termin.

S. v. אופיכיה l.: *x. f.* (ἀποχή) Zurückhaltung (?).

S. v. אִפְלוּטָס str.: Πλοῦτος, l.: Πιλᾶτος.

F. אֲפִילוֹן ff. l.: אֲפִילִין l. אַנְפִּילִין.

Str. אפילון ff.

אפיליות (bSabb 120[a]) l. אֲפָלִין.

33a איפומניטא l. אִיפּוּמְנִיטָא.
S. v. אפימוליא str.: l. אֲמִיטַלְיָא. L.: ?
Str. אֹפֶן ff., אוֹפָן ff., אֹפְנָא ff.
S. v. אָפָם l.: אָפָּם männl. Personenname (Ἆπις).
אפסרתיה (Der ErR 8)?.
33b F. אֲיִסְפְּלָאן x. m. l.: אַסְפְּלִין x. m. pl.
S. v. אָפְסֵן l.: אפסין l. לְפִּסִין x. m. pl. (λεπίς) Schuppen.
S. v. אַפְסוּנִין l.: 2. Kost.
S. v. אַפְסְקִימָא l.: (σφήκωμα) Strick von Kokosbast.
S. v. אֶפְסַר füge hinzu: (ψάλιον?).
S. v. אֲפִיפְיוֹרָא l.: 1. (παπίας) Palasthüter; 2. (später) (πάπας) Papst.
S. v. אַפִּיפְיָרוֹת l.: 1. Papyrosseile.
אפיפסרום (jTer 46b) Ortsname.
34a S. v. אֲפִיקוּלוּס füge hinzu: (Ἀμφίκουλος).
אֲפִיקוּלִימוֹן x. m. (ποικιλτόν) buntes Gewand.
אפיקלטורין l. אֲפִיקוּלִימוֹן.
S. v. אפיקומן l.: Tischlied (im babyl. Talm. nicht verstanden).
S. v. אַפְקַרְסִין füge hinzu: (ἐπικάρσιον).
S. v. אַפְקַשְׂיוֹן str.: (Πραξίων?).
34b S. v. אפרנים l.: אַפְּרָנִים x. m. (ἀπραγής).
S. v. אפרטומות l.: l. אִסְטְרַטְיוֹת, s. אִסְטְרַטְיָא.
אֲפִירֵיטוּס x. m. (ὑπηρέτης) Diener.
אַפְרִיקִי h. m. aus Afrika.
35a F. אֶפְתִּיסִים ff. l.: איפתיסים l. אִפְסִסְטוּס x. m. (ὕψιστος) höchster.
F. אפתנתין ff. l.: אַפְתֶּנְתִּין x. m. (αὐθεντής) ursprünglich.
S. v. אַפּוֹתִיקִי l.: 2. Pfandurkunde.
Str. אָצָאָר ff.
35b S. v. אִצְטְבָא l.: 1. Säulenhalle; 2. Balkon: 3. Steinbank.
F. אִצְטַדְיָא l.: אִצְטְדָיָא a. f. Zerstörung.
אִצְטְוָנִית x. f. (στοά) Säulenhalle.
S. v. אִצְטְלִית str.: אִצְטָלִים.
אִצְטְמָא s. אִסְטְמָא.

S. v. אִצְטְרוּבִיל l.: 1. s. אִסְטְרוּבִיל; 2. männl. Personenname. Str.: x. m. ff.
אִצְטְרוּבִילִי männl. Personenname (Στρόβιλος).
Str. אַצְקְדָא ff.
36a אַקָּא I a. m. eine Gazellenart.
אַקָּא II männl. Personenname.
S. v. אַקוּבִיטוֹן l.: אַקּוּבִּיטוֹן x. m. (ἀκκούβιτον).
F. אָקוֹן ff. l.: אָקוֹן x. m. (ὄγκινος) Fanggerät der Fischer. Stelle אָקוֹן ff. hinter אקמתא.
F. אַקוּפָא ff. l.: אַקוּפָא x. m. (κόμβος) Knoten. Stelle אַקוּפָא ff. hinter אַקְסִילְלוֹאָוֹן.
F. אַקְטִיסְפּוֹן ff. l.: אַקְטִיסְפּוֹן Ortsname (Κτησιφῶν).
S. v. אוקטורא l.: אַקְטוֹר x. m. (ἀκτωρός) Küstenwächter.
S. v. אַקְיָנוּס füge hinzu: Meer.
36b S. v. אֲקַן l.: präsumieren, annehmen (?).
S. v. אֲקוּנְבְּיָא l.: (κύμβη) Höhlung, Wölbung.
S. v. אַקְנָיְתָא str.: (von den Babyloniern festlich begangen).
אַקְנָיְתָא a. f. babylonisches Fest.
S. v. אֲקַנְתָּא l.: Präsumtion.
Stelle אוקצא ff. hinter אַקְפּוּתָא.
F. אָרָא ff. l.: אָרָא a. m. Lockvogel.
ארא 1. (Name eines Fisches) l. פרא; 2. c. s. אריהון. בתר א' SchirR 2, 17 l. בְּתְרֵיהוֹן, s. בָּתַר (?).
Str.: אִירָא ff.
S. v. אַרְאָנָא str.: ?
37a אַרְגְיָא, אָרְגְיוֹן x. m. (ὀργία) Gottesdienst.
37b אַרְגְּנְטִין x. m. (ἀργέντιον) Silberzeug.
S. v. אַרְגָּסְטִים l.: ἀργέστης.
S. v. אוּרְדְּכָא str.: grosse Nadel.
38a אֲרוֹנִית, אֵירוֹנִית x. f. Beiname einer Art Schüssel (vgl. hirnea?).

אֲרוּרָא *a. m.* Bibelspruch, welcher אָרוּר enthält.
ארורא s. אדורי.
S. v. אֲרוּרְתָא str.: 2. Götzenbild.
S. v. אַרְזָא füge hinzu: *pl.* אַרְזִין (אֲרָדִין?) trocknes Land.
S. v. אַרְחֲבוּנִית str.: ἐρυσίβη.
S. v. ארטסים füge hinzu: (?).
S. v. אַרְיָא füge hinzu: (viell. zu lesen *pt.* אָרְיָא).
39a Stelle אַרְיוֹם hinter אָרִים.
S. v. אָרִיחַ l.: 2. eine Art Baustein (?).
S. v. אֲרִיכוּת l.: 2. mit אַף.
39b S. v. אַרְכּוּבָה l.: 3. gebogene Ranke.
S. v. אַרְכֵּי I l.: 2. Anfang.
40a אַרְכָנוּת *x. f.* (vgl. ἄρχων) Archontenamt.
S. v. ארמא l.: מארמאין l. מִזְּדַמִּין, s. זְמָא.
אַרְמְנָאָה *a. m.* Armenier.
אֲרוֹמִי *h. m.* (vgl. Ῥώμη) Römer.
40b אַרְנוּנָא (Ex 15, 16) Flussname.
S. v. אַרְנוּנָא str.: 2. l. אָרוֹן. Stelle אַרְנוּנָא hinter אָרְנָטוֹם.
ארניא l. אָרְנְיָא.
אַרְנְסָא *a. m.* Spinnwocken.
Str. אָרָס ff., אריס ff., אָרְסָא ff.; l.:
אִירוֹס I *x. m.* (ἶρις) Schwertlilie.
אִירוֹס II *x. m.* ein Musikinstrument (Topftrommel).
אָרָס *x. m.* (*virus*?) Gift.
אָרְסָא *x. m.* dass.
S. v. אורוסטון l.: Rosenwasser.
S. v. אֲרִסְטוֹן l.: 1. Frühmahl, Mahl.
41a F. אַרְסְקִינָס ff. l.: אָרְסְקִינָס männl. Personenname (*Ursicinus*).
S. v. ארסקינון l.: l. סְמְסֶרִיקוֹן (σημισηρικόν) halbseidener Stoff.
41b Str. אוּרְעִיתָא ff., s. אוּרְעִיתָא.
ארקולאין ff., אַרְקְלִין stelle hinter ארקבסא.
אָרַר II *a.* Einwand erheben. S. עָרַר.
F. אָרַשׁ ff. l.: אָרַשׁ *h.* sprechen.
S. v. אַרְתּוֹסְיָא l.: Ὀρθωσία.

F. אָשׁוּר ff. l.: אשור *a.* (?).
אשטמיונו (BerR 66 Ausg. Konst.) l. אִסְטְמְיוֹנוּ, s. אִסְטְמִיוֹן.
42a S. v. אַשְׁלָג str.: (*Leontice Leontopetalum*).
43a F. אֲשֵׁרְתָא l.: אֲשֵׁירְתָא. Füge hinzu: *pl. c. s.* אֲשֵׁרֵיהוֹן Dt 7, 5.
Stelle אֲשֵׁירְתָא hinter אַשְׁנָא.
Str. אִשְׁתַּדּוּר ff.
L.: אִשְׁתַּדְּרוּתָא.
L.: אִשְׁתַּפּוּת?
L.: אִשְׁתַּלְּהוּתָא *a. f.* Schwachwerden.
43b אַתְּ *h. f.* du.
44a אוֹתְיָא *x. m.* (ὠτός) Ohreule (?).
אַתִּיקָא *a. m., pl. d.* אַתִּיקַיָּא Ez 41, 16 (?).
F. אַתְנָים ff. l.: אִתְנָים *a.* (v. נְסִים) schwach werden.
44b S. v. אֶתְרוֹג l.: Citronatcitrone.
45b L.: בְּגָר.
S. v. בגרון str.: l. פִּלְטִין. L.: (βιγλῶν, v. βίγλαι) Wache.
46b F. בְּדִין ff. l.: בְּדִין (Dt 18, 11, Jes 44, 25) verächtl. Bezeichnung einer Art Beschwörung (eigentl. Erdichtung).
S. v. בְּדִיקָה füge hinzu: 2. Kreuzverhör.
S. v. בְּדַל füge hinzu: 3. aufhören zu arbeiten.
47b S. v. בּוֹא füge hinzu: *Ho.* hereingebracht werden.
בּוּזָא (Est II 3, 1) männl. Personenname.
בוכיא 1. l. בּוּכְיָא; 2. l. בּוּבְיָא.
48b בורנית l. בִּירְנִית.
S. v. בָּזָה füge hinzu: *Pu.* verachtet werden.
49a בִּזְנָא, בִּזְנֵי männl. Personenname.
F. בִּזְתָא II l. בִּזְתָּא.
49b S. v. בְּחַר setze: *pt. pass.* ff. unter 2.; füge hinzu: *imp.* בְּחַר Ex 17, 9.
50a F. בִּיטִי ff. l.: ביטי (BerR 50) l. דִּיּוּטֵי.

F. בָּמִי ff. l.: באמי ,במי *x. m.* (βάτος) Roche.

בָּאמִי ,בַּמִי männl. Personenname.

בומי (bGitt 36[b]) s. פְּרָזְבָּוֹטִים.

S. v. בָּטַל füge hinzu: 4. unterbrechen.

50b S. v. בְּטֵלָה füge hinzu: לב' umsonst, zwecklos.

51a S. v. בַּיָא str.: 1. (via) Strasse; 3. (οὐαί) wehe; 4. (βίος) Lebensunterhalt.

Str. בַּיזְתָא ff.

51b S. v. בֵּין *h.* füge hinzu: 3. sei es — sei es.

S. v. בֵּיעוּרָא l.: Jes.

52a בֵּירָאָה *a. m.* aus Beraj.

בֵּירַי Ortsname.

F. בֵּירִיאֲתָא l.: ביריאתא l. בָּרִירוּתָא.

52b S. v. בֵּיתָא l.: בֵּי Est II 6, 11.

S. v. בַּיְתוֹס l.: (Βοηθός).

בירתא (jPea 20[a]) l. כּוּרְתָא.

53a בְּכוֹרוּתָא (Dt 21, 17, MS בְּכֵירוּתָא) *a. f.* Erstgeburt.

S. v. בְּכָיִים l.: eine Baumart.

F. ביכאי ff. l.: כּוּכָאי, s. כּוּכְיָא.

Str. בוכיא ff.

S. v. בַּכִּירָא füge hinzu: 2. *ind.* בָּכִּיר Dt 11, 14 Frühregen.

בַּכְיָרָא *a. m.* Weberschiffchen.

S. v. בּוּכְנָא füge hinzu: 3. Stiel.

53b S. v. בּוּכְרָיָא füge hinzu: (*Gnaphalium*).

בָּלְבִּית *x. f.* (βολβῖτις) Tintenfisch.

S. v. בּוּלְבּוּס füge hinzu: 2. (φιβάλεως) eine Feigenart.

S. v. בלבקי l.: l. גִּלְבְּקְיָא.

S. v. בְּלָאדִין l.: *x. m.* (*oblatio?*) Naturalverpflegung.

54a S. v. בלומיות l.: (vgl. πότος, πότισμα) Gelage.

S. v. בּוּלִי füge hinzu: 3. Ratsherr.

בולי 1. jAbZ 43[b] Name eines Götzen; 2. jTaan 64[a] l. בָּבְלָאֵי, s. בָּבְלָאָה.

בּוּלָוְמִי männl. Personenname.

S. v. בוליוטים füge hinzu: בּוּלָוְטָא.

בְּלִילָא *a. m.*, *ind.* בְּלִיל Jes 30, 24 Ven 1525 Mengfutter.

Str. בֵּילוֹן ff.

54b S. v. בֵּילוֹן l.: 1. (βῆλον) *pl. h.* בֵּילָיוֹת, *a.* בֵּילָוָן; 2. s. בְּלִיוֹנָא.

Str. בַּלָּנְקִי ff.

S. v. בַּלָּנְרָיָא l.: (*balnearia*) Badewäsche.

S. v. בולוס füge hinzu: בּוּלְסָא.

S. v. בַּלִּסְטְרָא l.: בָּלִסְטְרָא *x. f.* (βαλίστρα).

55a S. v. בָּלַע *Hi.* füge hinzu: 5. mitanrechnen.

בִּלְעֲדֵי *h. a.* מִבַּ' ohne, ausser.

S. v. בלופסין l.: *x. m. pl.* (φιβάλεως) eine Feigenart.

S. v. בּוּלְרָא ff. l.: בּוּלְרָא *x. m.* (φόλλερον) eine Münze (als Steuer).

55b S. v. בָּמָה l.: Höhe, illegitime Opferstätte.

S. v. באמי l.: l. בָּאמִי.

F. בִּימִין ff. l.: בימין l. בָּאיִין.

S. v. בָּמְתָא füge hinzu: *pl. c. s.* בָּמָתְהוֹן Nu 33, 52.

בַּנָּא *x. m.* (βαλανεύς) Bader.

56a S. v. בְּנְיוֹס l.: (Βουνέας).

בְּנְּרִיוֹת *x. f. pl.* (βανιάριον) Badewäsche.

S. v. בַּנְּרִיתָא str.: Bademantel.

ביניתוס männl. Personenname.

בָּסָּא männl. Personenname (Βάσσος). L.: בָּסָּאמָא.

56b S. v. בָּסִילִיאוּס füge hinzu: בָּסִלְגּוּס.

בִּיסֵל ,בִּיסְלִיּוֹן *x. m.* (*bisellium*) doppelsitziger Stuhl.

S. v. בָּסִילְיוֹן l.: *x. m. pl.* (βασιλέων) von Königen.

S. v. בָּסִילְקִי füge hinzu: 2. Landstrasse.

בִּסְנָא ,בִּסְנִי männl. Personenname.

57a S. v. בְּסַר I füge hinzu: *pt. pass. pl.* בְּסִירִין Ma 2, 9.

S. v. בְּסְרָא füge hinzu: בְּנֵי בְסְרָא Ho 11, 9 Soc 59 Menschen.

S. v. בְּעָא füge hinzu: *pt.* בָּעֵי Gn 37, 16 suchen. *pt.* בָּעֵי Gn 31, 39 fordern. *ipf.* 2 *sg.* תִּבְעֵי Dt 4, 29 bitten.

57b בְּעֵד (בְּעָד) *h.* 1. für; 2. in betreff.

S. v. בְּעוּמָא l.: s. בֵּיעוּמָא.

S. v. בְּעוּרָא l.: s. בֵּיעוּרָא.

S. v. בְּעוּתָא l.: s. בֵּיעוּתָא.

58a S. v. בְּעַל l.: בֵּית הַבַּעַל Feld ohne künstliche Bewässerung (das nur vom Regen befeuchtet wird).

S. v. בְּעֶלְתָא füge hinzu: *c.* בְּעֶלַת Mi 7, 8.

58b S. v. בְּעַשׁ l.: *Aph.* für *Pa.*

59a S. v. בְּצַע l.: 1. zerreissen (das Brot); 2. spalten, trennen; 3. einen Vergleich zu Stande bringen.

S. v. בְּצַע l.: zerreissen. Unter *Pa.* l.: in Stücke teilen, zerstücken.

בְּצַּרְתָּא (Ho 2, 5, Soc 59 בְּצָרְתָא) *a. f.* Regenmangel. S. בְּצוּרְתָּא.

59b F. בְּקְלָאן l.: בקלאנין (SchirR 1, 3) l. קוֹלְנִין, s. קוֹלָן.

S. v. בְּקְלְסָא l.: (*baculus*).

S. v. בְּקַע füge hinzu: *Pu.* gespalten, aufgesprungen sein.

S. v. בִּקְעֲתָא füge hinzu: *pl.* בִּקְעָן Dt 8, 7.

60a S. v. בָּקָר l.: Rinderhirt.

בָּר *x. m.* Erlaubnis.

בר (bSanh 98ᵃ) l. כְּאַר.

60b S. v. בְּרָא II füge hinzu: אַבְרֵי לְבֵּיהּ עֲלוֹי לְ er hat den Mut zu.

S. v. בַּרְבְּרָאָה l.: 2. Berber, Nordafrikaner.

61a בַּרְבְּרָיָה s. בַּרְבְּרָאָה.

S. v. בַּרְדְּלָא l.: 2. (*mardalis?*) Marder.

בּוּרְדָּם *x. m.* eine Krankheit.

S. v. ברדיניקוס l.: l. בְּרָדָנִיקוֹס *x. m.* (βραδινός = ῥαδινός) schlank, schmächtig.

בורדקי l. כּוֹנְדְּקֵי, s. קוֹנְדְּקָא.

61b בּוּרְמִינוֹנוֹן (?) *x. m.* (ὀρθόγραμμος?) gradlinig.

S. v. בּוּרְמְיָא l.: (βηρύττα).

62a S. v. בְּרִיְתָא l.: 2. Mensch. Str.: Trauermahlzeit.

בְּרִיְתָא II *a. f.* Trauermahl. S. הַבְרָיְתָא.

62b S. v. בְּרַךְ l.: 2. preisen.

בָּרָךְ *h. m.* Brut (von Tauben).

S. v. בִּרְכְּתָא l.: בִּרְכְּתָא, בִּרְכַּת.

F. בֵּירוּלִין l.: בֵּירוּלִין,

S. v. ברנטין l.: s. לברנטין.

63a F. בּוּרְסִיוֹן ff. l.: בורסינין (jSabb 7ᵇ) l. בּוּרְסִינוֹן *x. m.* (βύρσινον) gegerbtes Fell.

F. בְּרוֹסְתִּי ff. l.: ב׳ ביה ברוסתי. (jNed 38ᵃ) l. בְּרוֹס תִּימְיָה *x.* πρὸς τίμια zur Auszeichnung.

S. v. בַּר קוּרְיָאנֵי füge hinzu: viell. בְּרֶטוֹרְיָאנֵי (*praetoriani*).

64a S. v. בְּשַׂר füge hinzu: בַּעַל ב׳ fettleibig.

64b S. v. בְּתוּלָה l.: 3. *pl.* die Holzschrauben, auf denen der Pressbalken der Ölpresse auf und niederbewegt wird.

S. v. בֵּית אוּנְיָקָא l.: (Βιθυνιακή).

S. v. בָּתַר füge hinzu: יוֹמָא דְבָתְרוֹהִי Gn 19, 34, Ex 18, 13 der folgende Tag. *c. s.* מִבָּתְרֵיהוֹן Ex 14, 19 von hinter. בָּתַר כֵּין Gn 38, 30, מִן בָּתַר כֵּן nachher.

S. v. בַּתְרָא füge hinzu: *pl. d.* בַּתְרַיָּא Mi 7, 20 Soc 59.

F. בֵּיתַר ff. l.: בֵּיתְתַר, בֵּיתַּר Ortsname.

65a S. v. גַּב *h.* l.: 6. עַל גַּבֵּי, עַל גַּב *a*) auf, über; *b*) neben, bei; *c*) vermittelst, durch; *d*) wegen.

S. v. גַּב *a.* füge hinzu: *c. s.* גַּבִּיךְ 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). לְגַבֵּי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.). עַל גַּבֵּי Mi 7, 20 (Soc 59 nur עַל) auf.

65b S. v. גְּבַה *Hi.* l.: 2. aufheben, aufladen.

66a S. v. גַּבַּחַת str.: 2. glatte Aussenseite ff.

67a S. v. גּוּבְרָא füge hinzu: *ind.* גְּבַר Gn 40, 5 ein jeder.

F. גִּבְתָּא ff. l.: גְּבִתָּא *a. f.* 1. (Est II 1, 3, MS גְּבְתָּא) Rohr; 2. Ortsname.

67b גדינך s. גּוּרְזְקִי.

68a S. v. גְּדִירָא l.: Nu 22, 24.

68b S. v. גְּדַל II füge hinzu: *Pi.* zusammenbinden, zurechtmachen.

S. v. גְּדַע l.: abhauen, verstümmeln. *Pi.* dass.

S. v. גְּדַע l.: abhauen.

S. v. גְּדַף *Pi.* füge hinzu: 2. heftig anfahren.

S. v. גַּדְפָּא str.: 4. Ortsname.

גַּדְפֵי Ortsname.

S. v. גדרסן l.: s. גַּרְדִּינָא.

69a S. v. גַּו l.: Inneres, Mitte. לְגוֹ, בְּגוֹ in.

S. v. גַּוָּא l.: *c. s.* בְּגַוַּהּ Gn 18, 24.

69b S. v. גּוֹזַל füge hinzu: 2. Kind.

S. v. גְּוִיל l.: 2. starkes Pergament (von ungespaltenem Leder).

70a S. v. גְּוִיתָא füge hinzu: *pl. c.* גְּוִיַּת 1 S 2, 9.

S. v. גּוֹלָל füge hinzu: viell. doch: Deckstein der Leiche (im Grabe).

S. v. גּוֹנְכָּא l.: (vgl. γαυνάκης).

70b S. v. גּוּף l.: verschliessen, verstopfen.

F. גּוּפָן ff. l.: גופן l. גְּרָפָן *x. m.* (γραφικόν?) Schriftzug.

גּוּפִיתָא *a. f.* Deckel.

S. v. גּוּרָא füge hinzu: *c.* גּוּר Dt 33, 22.

71a S. v. גּוּרָן füge hinzu: 4. der Getreidehaufen auf der Tenne.

S. v. גַּזָּא II l.: (auch בַּר גַּזָּא).

גְּזִיזוֹת *h. m. pl.* abgeschorene Wolle.

S. v. גְּזִיזָא l.: 3. Scherbe.

72a S. v. גְּזַר l.: 2. *pf.* אִתְגְּזַר Gn 17, 26 beschnitten werden.

72b גְּיָא *x. f.* (γῆ) Erde.

S. v. גַּיידור l.: (γαίδαρον).

73a S. v. גֵּין füge hinzu: מִן בְּגֵין מָא weshalb?

גופן s. גיפן.

73b S. v. גִּירָא l.: Dt 32, 42.

S. v. גירקררין l.: eine Art Kalk.

בֵּית ג׳ גִּירָרָה *h. f.* Kerker.

גיתי (bBabK 114[a]) l. גְּזוּתָא *a. f.* Beraubung (?).

S. v. גַּל str.: 4. Schildkröte.

גַּל *h. m.* Schildkröte.

S. v. גַּלָּא l.: 3. Beiname einer Weidenart.

74a F. גַּלְבָא *x. m.* l.: גַּלָּבָא *a. m.* Str.: (vgl. γλύφω).

S. v. גְּלָבָא l.: *a. m.* Str.: (vgl. γλύφω).

S. v. גַּלָּבָא l.: 4. Bildhauer.

S. v. גלבמינון str.: *x. m.* ff.

S. v. גְּלוּנְדְקָא l.: (λεκτίκιον).

Stelle גּוּלְגִּיקִין hinter גְּלִינִם.

S. v. גְּלְגֵל l.: *Pass.* 1. sich rollen, sich wälzen; — 6. gerinnen.

74b גִּלְגָּלָא (Dt 11, 30) Ortsname.

S. v. גְּלָה *Hitp.* l.: 2. aufgedeckt sein.

S. v. גְּלָה l.: Stroh, dürres Gras.

75a S. v. גְּלוּלָא füge hinzu: *pl.* גְּלוּלִין Nu 23, 21.

F. גַּלְמוּרִי ff. l.: גַּלְמוּרִי *x. f.* (*siglatura*?) Eingraben.

Str. גְּלֵי ff. S. גְּלָא.

75b S. v. גִּלָּיוֹן füge hinzu: 3. (vgl. εὐαγγέλιον) Evangelium.

S. v. גלכא l.: גַּלָּבָא.

76a S. v. גלנו l.: גַּלְנֵי *x. f.* (γαλήνη).

S. v. גְּלוּסְקָא l.: (κόλλιξ, κολλίκιον) 1. dicke (aber feine) Brotsorte.

גִּלְעָדָאָה (Ri 11, 1 Praet.) *a. m.* Gileadit.

76b S. v. גְּלוּפְסָא l.: (κολυμβάς) in Salzlake eingemachte Olive.

S. v. גְּלוּפְקְרָא l.: (κερβικάριον) Polster

S. v. גַּלַקְטִינוֹן l.: (γαλάκτινος) milchfarben.

77a S. v. גַּמְמַטְרְיָא str.: (γραμματεία).

S. v. גְּמִיאָה l.: Einschlürfen, Schluck.

S. v. גְּמִירָא füge hinzu: 2. *ind.* גְּמִיר Dt 33, 10 Brandopfer.

77b S. v. גְּמִיקוֹן l.: (γαμικόν, γαμισκόν).

S. v. גְּמַר l.: Nu 21, 2.

78b S. v. גִּינְגִּידִין l.: eine Möhrenart (*Daucus Gingidium*).

79b Stelle גְּנִיסְתָא hinter גְּנִיסְיָא.

גְּנִיסָא *a. f.* (γένος) Geschlecht, Familie.

גְּנְתִּי *h. m.* Gete.

גְּנְתִּיָא *x. f.* (Γοτθία) Getien.

S. v. גְּסָא str.: 3. *pl.* Schätze.

גֵּיסָא *x. m.* (γάζα) Schatz.

S. v. גִּסְקָא. 1. und 2. gehört zu גְּסָא; statt 3. ff. l.: גֵּיסְקָא II *x. m.* (γαισός), *pl.* גִּסְקִין 2 S 18, 14 Wurfspiess.

80a S. v. גוּסְפְּנָא füge hinzu: (*capsus*).

80b S. v. גָּפַס l.: (vgl. γύψος) *Pi.* גּוּפְתִּיָה Ägypten (Αἴγυπτος).

S. v. גּוּפְתִּתָה str.: גּוּפְתִּיָה.

S. v. גֵּץ l.: יְוָנִי גֵּץ.

גֵּרָא (?) *a. m., pl.* גֵּרִין Hos 12, 12 (Soc 59 יְגָרִין) Haufe.

81a S. v. גֻּרְג l.: *x. m.* (γύργαθος).

S. v. גּוּרְגְּנָא l.: *x. m.*

S. v. גַּרְגְּינָא l.: *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.

S. v. גַּרְגְּלִידָא l.: eine Art Rübe.

גַּרְגִּישְׁתָא (1 K 7, 46) *a. f.* Erdkloss, Scholle.

גּוּרְגְּנָא. טַבְלָא ג׳ *x. m.* eine Trommelart.

S. v. גַּרְגֵּר l.: 1. schlürfen; 2. beerenweis abpflücken; 3. beerenweis auslesen.

S. v. גַּרְגֵּר str.: 2. zusammengeschrumpfte Olive.

81b גַּרְגְּתָנָא *x. m.* (vgl. γύργαθος) Korbmacher.

S. v. גְּרַד füge hinzu: *Hitp.* sich abkratzen.

S. v. גרדום l. גַּרְדּוֹם.

Str. גַּרְדְּסָנָא ff.

82a Stelle גְּרוּמִי hinter גַּרְמָא. L.: (vgl. γρυμέα).

S. v. גְּרִיזְמְטָא l.: Nachtisch, Leckereien.

S. v. גּוּרְזְקִי füge hinzu: (vgl. ζωγρεῖον).

83a S. v. גַּרְמְסִין l.: (γράμμος).

גְּרוּנְטִי männl. Personenname (Γερόντιος).

83b Str.: גַּרְדָה ff.

F. גַּרְרְקִי ff. l.: גררקי l. גַּדְרִיקִי Gebiet von Gadara (Γαδαρική).

S. v. גְּרַשׁ II l.: 1. ziehen; 2. führen.

84b S. v. דְּאַצִּיפָא l.: (viell. רְצִיפָא) *a. m.* eine Vogelart.

85a F. דִּיבְבָא ff. l.: דִּבְבָא (Koh 10, 1) *a. m., pl.* דִּבָבַיָּא Jes 7, 18 Fliege.

דְּבָבְתָא *a. f., c. s.* דְּבָבְתִי Mi 7, 10 Feindschaft.

דִּבְבָא s. דְּבוּבָא.

86a Str.: דְּגָא ff.

S. v. דוגור l.: רוֹגַר.

S. v. דּוּגְמָא l.: 1. Beispiel, Exempel; 2. Merkmal, Marke; 3. Aussehen.

S. v. דִּגְמַטְרִין l.: דִּגְמַטְרִין, דִּגְמָטְרִין *x. m.* (δεικματήριον).

F. דּוּגְמָנָא ff. l.: דוגמניות MidrTeh 118, 12, l. דִּיטַגְמָאוֹת, s. דִּיטַגְמָא.

86b F. דִּיגְנוֹסִים ff. l.: דיגנוסים l. דִּיטַגְסִים.

F. דדיונא ff. l.: דדיוני l. רְדִיוֹנֵי, s. רְדִיוֹנָא.

S. v. דְּדִין füge hinzu: דְּדִינַן.

87a F. דְּהֲנַן l.: דְּהֲנַן.

S. v. דּוּהֲקָא l.: Tragstange.

דּוּגָא *a. m.* Tiegel.

דּוּגִיּוֹת *h. f. pl.* dass.

87b Str.: דּוּק ff.

F. דּוּמִיתָא l.: דּוּמִיתָא.

88a S. v. דּוּפַק füge hinzu: doch wohl Bezeichnung des Seitensteins des Raumes für die Leiche im Grabe (viell. רוֹפֵק Stützer).

89b דוחקא l. דּוּהֲקָא.

90a Str.: דִּיאַטַגְמָא ff.

S. v. דִּיד l.: דִּידִי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).
Str.: דִּידְכִי ff.
L.: דִּיהָ.
S. v. דיאו str.: l. דִּירוּ (δεῦρο).
Alle Fremdwörter mit dem Anfange דִּיו sind ohne Berücksichtigung des ו umzustellen.
Str.: דִּיוּרִין ff.
S. v. דִּיוּזְנֵי l.: Zweigespann.
F. דִּיוּמְרִין ff. l.: דיוטרין l. דִּיַנְמְרִין *x. m.* (δίαντρον) Doppelhöhle.
F. דיומן ff. l.: דיומן (?) *x. m.* (ζημία) Strafe.
דיומרין l. רְדוּמִירוֹן *x. m.* (ῥοδόμυρον) Rosenöl.
S. v. דִּיוּסְטֵר l.: (ἱστάριον).
S. v. דִּיוּסְטְרָא füge hinzu: (viell. δίστομος). Str.: zweiseitig.
L.: דִּיוּסְפְּרָא.
S. v. דִּיוּפְלֵי l.: (διπλοῖ).
90b S. v. דִּיוּקְנָא l.: (εἰκών).
דיורין (jSanh 26[b]) l. דִּינְרִין, s. דִּינְרָא.
S. v. דְּיַמְנְמָא l.: דִּיַאמִינְמָא.
S. v. דַּיָּלָא füge hinzu: 2. Beamter.
91a S. v. דִּין *Ni.* füge hinzu: 3. beurteilt werden.
דִּינִי männl. Personenname.
S. v. דִּיוּם l.: männl. Personenname (*Divus*?).
91b S. v. דִּיוּסִים str.: sonst Διόνυσος ff.
92b S. v. דוכסוסטוס l.: l. דִּיסְכִּיסְטוּס *x. m.* (δίσχιστος) der innere Teil des gespaltenen Leders (von der Fleischseite).
93a S. v. דְּלָא l.: 3. Ex 21, 11, Am 2, 16 Soc 59 ohne.
דְּלָנִי männl. Personenname.
S. v. דְּלוּבָא füge hinzu. S. דּוּלְבָּא.
93b S. v. דֵּילַטוֹרְיָא l.: (δηλατορία).
F. דְּלֵי l.: דְּלִי.
S. v. דָּלִית l.: Zweig, Ranke.
S. v. דִּלְמָא l.: Ereignis, Geschichte.

94a S. v. דְּלַף l.: Traufen (durch das Dach im Hause).
S. v. דִּלְפָּה l.: בֵּית ד׳ Traufraum (zwischen Dach und Deckenverschalung).
דלפקי *x. m.* Verschnittener.
S. v. דָּם l.: 2. Menstruation; 3. Leben.
94b S. v. דְּמָא l.: *Itpe. Itpa.*
S. v. דְּמָה, דְּמָא str.: (אֲבְדִימוֹס Εὔδημος).
דְּמִי männl. Personenname.
S. v. דָּמִים l.: *h. m. pl.*
95a S. v. דֵּימוֹס l.: 3. Gefängnis. Str.: (δημόσιος) ff.
דֵּימוֹס II *x. m.* (δημόσιος) öffentlich.
S. v. דימוס l.: Ortsname. Str.: l. דֵּידִימוֹס.
S. v. דוּמוֹס str.: falsch.
S. v. דֵּימוֹסְיָא l.: 5. öffentl. Platz.
S. v. דֵּימְסִית füge hinzu: (Emmaus).
95b דינידאה s. סִינְדָאָה.
96a S. v. דְּסָא füge hinzu: דּוּסִי.
S. v. דִּיסִינְגִים l.: eine Marke (vgl. *duo signa*).
S. v. דִּסְקְרִין l.: 1. Schüssel; 2. Tischplatte.
S. v. דִּסְתּוּדַר l.: s. סוּדָר.
96b S. v. דֵּעָה füge hinzu: 4. Bewusstsein.
S. v. דְּעַץ füge hinzu: *Itpe.* gestochen werden.
F. דִּיפְּלוֹן ff. l.: דִּיפְלוּן *x. m.* (διπλοῦν) Verdoppelung.
97a S. v. דַּפְנֵי l.: (Δάφνη) bei Antiochien in Syrien.
S. v. דִּפְתְּרָא l.: 1. halbgebeiztes Leder (mit Salz und Mehl bearbeitet, aber nicht mit Galläpfeln; zweite Qualität); 2. Schriftstück, Verzeichnis.
97b S. v. דִּיקִי füge hinzu: 2. Strafe.
דִּקְלָרָא *a. m.* Korbmacher.
98a דוקני (Tos Kel BabM III 9) l. רוּקָנִי.
S. v. דּוּקְנִיתָא füge hinzu: (?).
S. v. דּוּקִינַר l.: ein Beamter.

S. v. דָּקַר füge hinzu: מֵי דְקָרִים ein Getränk.
F. דִּיקָרְטִים ff. l.: דִּירְקְטוֹס *x. m.* (διρέκτος) grade.
S. v. דּוּקְרָן l.: *x. m.* (δίκρανον) Gabelholz.
S. v. דּוּקְרָנָא l.: *x. m.*
F. דִּקְתָּא ff. l.: דִּקְתָּא *a. f.* feine Wergflocken.
דרא (bPes 56a) l. דְּרָא (?).
98b S. v. דּוּרְגּוֹן l.: (דּוּרְגּוֹן?) *x. m.* (δροῦγγος) Regiment.
S. v. דַּרְדַּנְיָא füge hinzu: Δαρδανία.
S. v. דָּרוֹ füge hinzu: (Δῶρος?).
Str.: דְּרוֹסָא ff.
F. דּוֹרְסָא ff. l.: דורמא l. דּוֹמְמָא *x. m. pl.* (δόματα) Geschenke.
S. v. דְּרֵי l.: דְּרֵי (?).
דּוֹרֵי männl. Personenname (Δῶρος).
99a S. v. דֶּרֶךְ füge hinzu: כְּדַרְכּוֹ wie gewöhnlich.
F. דּוּרְמוֹס l.: דורמוס s. דְּרוֹמוֹס.
99b דרניקום l. דְרָנִיקוֹם.
דְּרוּסָא, דְּרוּסִי männl. Personenname (Δροῦσος).
דורסתי s. דּוּסְתִּי.
F. דְּרָפַּתְקָא l.: דְּרָפַּתְקָא *x. m.* (δρύφακτος).
S. v. דְּרוּקָא l.: Regiment.
S. v. דּוּרְקְטֵי l.: (τρογητή).
100a דּוֹרְתַי männl. Personenname (Δωρόθεος).
S. v. דִּשְׁקָן l. (2 mal): Fettasche.
100b S. v. דִּשְׁדֵּשׁ füge hinzu: *Itpalp. pt.* מִדַּשְׁדֵּשׁ Jes 19, 14 Soc 59 taumeln.
101a הָבוּ (Gn 11, 4) *a.* wohlan.
הֲבִינֵנוּ. תְּפִלַּת ה׳ Bezeichnung eines Gebets.
101b S. v. הַגָּדָה l.: 3. nichtrechtliche religiöse Belehrung.
102a S. v. הדיו l. הוּדּוּ (Jes 11, 11 Soc 59).
102b S. v. הַדָּחָה str.: 1. Abspülung. הֲדָחָה *h. f.* Abspülung.

103a S. v. הדוסמא str.: l. הַרוּסְמָא. L.: eine Art Schuhe.
103b Str.: הַדְרָנִיקוֹס ff.
F. הדרם l. הדרם.
S. v. הָהוּא füge hinzu: 2. ein gewisser.
104a S. v. הָוָא füge hinzu: הֲוֵי folglich.
S. v. הוּגְנָא str.: *ind.*
S. v. הוּדְאָה 4. l.: die zweite.
105b S. v. הִסְּרִית l.: 2. eine Kürbisart.
S. v. הָאִי füge hinzu: הָאִיִּי 2 K 4, 2 Soc 59 (in marg.).
הֵידֵינוּ, הֵידֵין (= הֵידִין הוּא) *a.* welcher ist?
S. v. הֵיכָא l.: worauf bezieht sich der Tradent, wenn er lehrt?
106a S. v. הֵימֶנִ־ l. הֵימֶנּ־, הֵימֶנִּי. Stelle hinter הֵמְמְתָּא.
S. v. הֵימְנוּתָא l.: הֵימְנוּ.
Str.: הֵיפִּינוֹס ff.
106b S. v. הָכֵי füge hinzu: לְהָכֵי dazu.
107a F. הָלָה l.: הַלָּה.
107b F. הִלְכָךְ l.: הִלְכָּךְ.
F. הָלְלוּ l.: הַלָּלוּ.
108a F. הֶלְקְטֵי ff. l.: הַלְקְטָא *a. m.* Sommerhaus.
F. הֲמַמְלְיָא ff. l.: הממליא s. ממליא.
108b F. הֲמַמְתָּא l.: הֶמְמְתָּא.
S. v. הִימוּנָא l.: (ὑμέναιος) Hochzeitsgesang.
Stelle הימום ff. hinter הֲמוֹנוּתָא.
S. v. הֶמְסֵס l.: dritter Magen.
Str. הֲמִירָם ff.
109a הֲמִירוֹם, הֲמִירָם männl. Personenname (Ὅμηρος).
S. v. הֲנָא füge hinzu: הֲנֵי לִי es gefällt mir.
S. v. הֲנָאָה l.: Einrede.
S. v. הִנְדְּיָא l.: (Ἰνδία).
109b S. v. הָנְהוּ l.: *a. m. pl.* 1. jene; 2. gewisse.
S. v. הֲנָיָה l.: 1. Nutzen; 2. Nutzniessung; 3. Annehmlichkeit.

110b S. v. הֲפִיכְתָא l.: Dt 29, 22.
111a S. v. הַפַּרְכָּא l.: 2. s. הִפַּרְכְּיָא.
S. v. הַפַּרְכּוּס l.: 2. l. הִפּוֹדְרוֹמוֹס (ἱππόδρομος) Rennbahn.
S. v. הִפַּרְכְּיָא l.: ὑπαρχία.
S. v. הִפּוֹתִיקִי l.: Unterpfand.
112a הרבית l. חֲכָכִית.
F. הִרְגֵּיז ff. l.: הרגיז l. עֲכוּז.
S. v. הַרְדְּסִיּוֹת l.: (vgl. הוֹרוֹדוֹס?).
Vertausche הֶרְהוֹן mit הִרְהוֹן.
112b S. v. הִרְהוֹן l.: *h. m.* Pfand.
Str.: הִרְהֵן ff.
Str.: הֲרוּסְקָא ff.
הַרְזְבוֹנִית s. אַרְזְבוֹנִית.
S. v. הַרְזֵק l.: verwahren.
S. v. הַרְזִיקִי l.: Gewahrsam.
F. הֲרֵי II l.: הֲרֵי *h. m.* Eigentümlichkeit.
113a F. הֲרָנָא ff. l.: הרנא l. הִרְאָנָא *a. m.* Malve.
S. v. הַרְנוּנָא l.: 2. eine Parasitpflanze.
S. v. הרנירק l.: וִינְדִּקְטָרְיוּם.
S. v. הָרַם l.: 3. s. תְּרַם.
S. v. הרוסן str.: *x. m.* ff. L.: l. חַרְסָן.
S. v. הָרַף l.: הָרַף.
113b F. הָרַת ff. l.: הרת s. רַת.
114b וִילָא s. וִילוֹן.
115a F. וַלְדָּנִית *a. f.* l.: וַלְדָּנִית *h. f.*
F. וָנִי, וָאנִי l. וָאנִי, וָנִי.
S. v. וֶסֶת l.: *h. f.*; str.: (ἔθος).
S. v. וַסְתָּא l.: *a. f.*
S. v. וַסְתָּנִית l.: *h. f.*
S. v. וַרְדָּא str.: 3. Lappen der Lunge.
115b S. v. וֶשֶׁט l.: 1. Speiseröhre.
S. v. וַשְׁטָא l.: Speiseröhre.
F. וָתִיק l.: וַתִּיק.
S. v. וַתָּק l.: *x. m.* 1. (ἑκτική) Schwindsucht; 2. (ἑκτικός) schwindsüchtig.
S. v. וַתַּר füge hinzu: *Ni.* vogelfrei werden.
116a S. v. זָב str.: 2. schwach.
F. זבוח l.: זְבוּחַ.

S. v. זְבוּנָא l.: 3. Ware.
S. v. זְבוּרִית l.: זְבוּרִית.
116b S. v. זָבַל l.: בֵּית הַזְּבָלִים.
זוגא männl. Personenname (Ζύγος).
117a Spaltentitel זגא l. זגג.
S. v. זַגְדָּן l.: mit ungleichen Augenbrauen.
Str. זדניז ff.
F. זְהוֹרָא ff. l.: זְהוֹרָא s. וִיהוֹרָא.
117b S. v. זו l.: dies ist.
118a S. v. זוג füge hinzu: 5. grade Zahl.
Stelle זוג ff., זוגא hinter זָג.
זיווד l. זְמַר, s. זְמַר.
F. זְוֻעָ l.: זווע l. זָיַע, s. זְיָעָא.
118b S. v. זום l.: *h. m.*
119a זור II *h. Ho.* ausgedrückt werden.
119b S. v. זור II str.: einwickeln, festhalten, L.: זַר.
זור III *a.* zurückhalten.
120a זְהוֹרָא *a. m.* Bewahrtes, Schatz.
120b זִינְקִי s. סִינְקִי.
S. v. זִיעָה füge hinzu: 2. Saft.
121a S. v. זִירָא l.: Kelterpresse.
S. v. זָכָה l.: 6. berechtigt sein.
121b S. v. זַכְרוּתָא l.: jAbZ 40^{d}.
122a זִלָּה *h. f.* Verächtlichkeit.
122b S. v. זְמָא l.: (vgl. ζημία).
זומי *x. f.* (ζωμός) Brühe.
S. v. זומלסטרא l.: (ζωμάρυστρον).
123a S. v. זִמֵּן *Pi.* l.: 2. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
S. v. זַמֵּן *Pa.* l.: 5. zu gemeinsamem Tischgebet auffordern.
123b S. v. זָנַח str. bei *Pi.* und *Hi.*: reinigen.
124a זוני *x. f.* (ζώνη) Gürtel.
Stelle ליזניה ff. vor זוּנִין. L.: זניה. לז ff.
זונין *x. m.* (ζώνιον) Gürtel.
Str.: זוסמא ff.
S. v. זעטוט str.: (viell. aus ζητητής entstanden).
S. v. זַעֲטוּטָא l.: *a. m.* Str.: ein

aus jener Variante erschlossenes Wort).

124b Stelle זְפִּירִין zu זְפְּרָן ff.

S. v. זְפַק str.: *x. m.* ff. l.: *h. m.* Kropf.

S. v. זְפָקָא l.: *a. m.*

125a S. v. זְקִירָה l.: Springen.

S. v. זְקַף l.: 3. als Anleihe aufstellen.

S. v. זְקַף *Itpe.* l.: 2. gehängt werden, gehenkt werden.

125b S. v. זְקַק *Pa.* füge hinzu: *ipf.* יְזַקֵּיק Ma 3, 3 Soc 59.

126a S. v. זָרָה I füge hinzu: *Ni.* zerstreut werden.

F. זַרְזִף l.: זַרְזִף.

127a F. זָרַר ff. l.: זרר *h.* 1. s. זָרָה; 2. s. זור II.

127b F. חָבִי l.: חֲבִי.

128a S. v. חֲבִילָה 2. füge hinzu: *pl.* חֲבִילִין. 5. Haufe.

128b S. v. חָבַר füge hinzu: *Pu.* verbunden sein.

129a S. v. חָבֵר l.: חָבֵר עִיר Gemeindeverband.

F. חוּבַּשׁ ff. l.: חובש s. חַבּוּשׁ.

130a S. v. חַד füge hinzu: בְּחַד am ersten Monatstage.

S. v. חדודא l.: l. אָחוּדֵי עַיְנִין.

131a F. חַדְתְּנָא l.: חַדְתְּנָא.

S. v. חוב l.: 2. Nachteil bringen.

S. v. חוב füge hinzu: הִתְחַיֵּב בְּנַפְשׁוֹ sein Leben aufs Spiel setzen.

חוֹבָאָה (Gn 20, 9, MS חוֹבָא) s. חוֹבָא.

132a S. v. חוּל I füge hinzu: *Ho.* niedergelegt werden.

S. v. חוֹל III füge hinzu: חוֹל הַמּוֹעֵד Halbfeiertag.

Str.: חוּלְסִית ff.

132b S. v. חוּס *a.* l.: *Aph.* Erbarmen üben.

133a Str.: חוק *h.* ff.

L.: חוק *a.* durchgraben. *Pa.* eingraben, gravieren.

חיור (bSanh 98[a]) l. הָוָר.

S. v. חוֹרִין l.: 1. frei; 2. ohne Hypothek.

134b S. v. חָזַק füge hinzu: הֲוָה חָזִיק רֵישֵׁיהּ er hatte Kopfschmerz.

135a S. v. חֲזְרָר l.: Mispelart (*Crataegus Azarolus*).

S. v. חַטָּא l.: Reihe, Linie.

136a Str.: חֲטִיף ff.

S. v. חֲטַף l.: 2. eilig austeilen.

137a S. v. חַיְפָּה l.: 1. bloss eingesalzene Tierhaut (dritte Qualität des Pergaments).

137b S. v. חִירְתָא l.: פּוּם.

F. חכבית ff. l.: חכבית l. חֲכָבִית.

138a Stelle חֲכִינָה ff., חֲכִינְּנָא ff., חֲכִינְתָא ff. hinter חָכְמְתָא.

S. v. חֲכַם füge hinzu: *Itpe.* erkannt werden.

F. חככית ff. l.: חֲכָכִית *h. f.* 1. zehrend; 2. Zehrfieber.

138b חכרית (jMoK 80[b]) l. הַכָּרִית, s. כָּרִית.

S. v. חוּלָּא füge hinzu: חֻלָּא דְמוֹעֲדָא Halbfeiertag.

139a L.: חֲלְבִּיץ.

L.: חַלְבָּאנָא.

S. v. חֲלוּטִין l.: לַחֲלוּטִין Lv 25, 23.

140b F. חֲלִיפָה ff. l.: חֲלִיפִין *h. m. pl.* 1. Austauschung; 2. frischer Trieb.

חֲלִיפוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.

141b חֲלָסִית *h. f.* Kies.

חֲלָפוֹת *h. f. pl.* frischer Trieb.

S. v. חֲלַץ füge hinzu: 4. verlassen.

142a S. v. חִלְק l.: (ἄλιξ) Speltgraupe.

142b S. v. חֲמָא l.: *a. m.*

143a Str.: חוּמָה ff.

חֲמוּדִין *a. m. pl.* Begehren.

Str.: חֲמוּרֹת ff.

S. v. חֲמִיטַּרְיָא l.: Vogelknöterich (*Polyganum aviculare*).

143b F. חֲמִינָא ff. l.: חמינא l. חֲמִימָא.

S. v. חָמַם *Hi.* füge hinzu: 2. ein heisses Bad bereiten. *Hitp.* 2. ein heisses Bad nehmen; 3. zornig werden.

144b חֲמָרַת *h. f.* Eselkaravane.

F. חֲמָרְתָּא ff. l.: חֲמָרְתָּא *a. f.* Eselin.

חֲמָרְתָּא *a. f.* Eselkaravane.

S. v. חֲמַתָּא füge hinzu: 2. Gift.

145a S. v. חָנוּת l.: חֲנוּיוֹת.

145b S. v. חִנָּם l.: 2. grundlos.

146a S. v. חֲנִסְנְסָא l.: 2. verächtliche Bezeichnung der Sonnensäulen.

S. v. חָנַק füge hinzu: 2. sich ärgern.

147a חָסִיר s. חָסֵר.

147b S. v. חָסַן I l.: 1. *ipf.* 3 *pl.* יַחְסְנוּן Am 2, 6 mächtig werden.

S. v. חָסַר füge hinzu: *Hitp.* Verlust haben.

148a חפול. ח׳ סוטות (jBez 62[d]) l. חָפֵי לְסוּטוֹת?

149a חֲפַרְפְּרָא (JIIDt 14, 18 MS) *a. m.* eine Art Fledermaus.

149b S. v. חֲצוֹת füge hinzu: 3. Mittag.

150a S. v. חֲקִירָה l.: 2. Verhör in Bezug auf Zeit und Ort.

חָקָק *h. m.* Vertiefung.

151a S. v. חַרְחוֹר l.: 2. das zum Reinigen der Pflugschar dienende Ende des Ochsensteckens.

152a L.: חֲרִישָׁה I *h. f.* Pflügen.

L.: חֲרִישָׁה II *h. f.* 1. Schweigen; 2. Taubheit; Taubmachen.

L.: חֲרִישָׁה III *h. f.* Dickicht.

L.: חֲרִישׁוּתָא I *a. f.* Taubheit.

L.: חֲרִישׁוּתָא II *a. f.* Dickicht.

S. v. חָרַם *Hi.* l.: 2. bannen, in den Bann thun.

S. v. חָרַם *Aph.* l.: 2. (auch *Pa.*?) bannen, in den Bann thun.

152b חרנית s. ארונית.

חַרְסָן *h. m.* Thongeschirr, Topf.

F. חֲרַפְּתָא ff. l.: חרפתא (JIIDt 14, 18) l. mit MS חֲפַרְפְּרָא.

153b S. v. חָשַׁב l.: 1. denken, beabsichtigen; 2. aufzeichnen.

155b S. v. חָתַת füge hinzu: *Ni.* sich demütigen.

156a S. v. טְאָנִים füge hinzu: (Τάνις).

156b S. v. טְבִיעוּת l.: Eindruck, den jemand bekommt.

157a S. v. טְבַל *Pa.* l.: 1. eintauchen; 2. einen Imbiss nehmen.

S. v. טַבְלָא l.: 3. Schreibtafel; 4. Tisch.

L.: טַבְלָא, טַבְלַי männl. Personenname (Τάβλος).

157b S. v. טִיבְרִינוֹס füge hinzu: טִיבְרִינִי (Τιβερῖνος).

F. טְנָא l. טֻנָא, טוּנָא.

S. v. טִגְרוֹס l.: (τίγρις) Tiger.

158a S. v. טוֹהַר l.: 2. Fläche.

158b F. טְוָם l.: טְוּוֹם.

159b S. v. טְחַן l.: 1. mahlen; 2. reiben.

S. v. טֶטְרָמוּלִי l.: (τετράμουλον).

S. v. טִימְרוֹס l.: Seiher.

160a F. טיף ff. l.: טִיף *h. m.* Stückchen.

S. v. טִיפָּא str.: 2. Tropfen.

160b F. טילוי ff. l.: טִלּוּי *h. m.* Kindischkeit.

161b S. v. טְלוֹפְתָא l.: 2. Unterlage des Rollsteins der Ölmühle.

162a טמטום l. אַבְטוּמְטוּם.

163a F. טונם ff. l.: טוּנָם *x. m.* (δόναξ) Schilf (*Arundo donax*).

טוּנָם Ortsname (Τύνης).

S. v. טָם füge hinzu: 2. Vorrichtung zum Fischfang.

163b S. v. טַעַם füge hinzu: 3. Sinnabschnitt; 4. (später) Accent.

S. v. טְעַן *Ni.* füge hinzu: 3. verpflichtet sein.

S. v. טְעַן füge hinzu: 4. aufheben; 5. bringen.

164b S. v. טָפֵל füge hinzu: 3. pudern.

S. v. טְפַל l.: 2. Nebensache; 3. Kinder.

S. v. טְפֵלָה füge hinzu: 3. Nebensache.

S. v. טוּפוּס l.: 3. Formel.

165b S. v. טוּרְבָּל l.: (τρίβολος).

טרבנת (jMeg 75[b]) Ortsname.

S. v. טַרְגָּא l.: (*targa*) Schild.

F. טַרְגּוּל ff. l.: טַרְגּוּל l. פַּרְגּוּל.

166a S. v. טְרַח *Aph.* l.: 2. belästigen, drängen.

S. v. טְרוֹט l.: (θυροειδής?).

טְרִיטָא *x. m.* (τρίτη) Drittel.

S. v. טרטיטין l.: l. טַרְטִיטִין, s. טְרַדְיוֹט.

S. v. טרטימר str.: (ταρτήμορον).

166b S. v. טוּרְיָא str.: τουρή; l. (*turris?*).

טְרִיָּה (gedeutet τρία) drei.

S. v. טִירְיוֹן str.: Tag der wilden Tiere ff. Vgl. τυραννία.

S. v. טריון l.: l. סֶסְטֶרְטִיּוֹן *x.* (*sestertium*) von Sestertien.

טְרִיחוּתָא *a. f.* Mühe.

S. v. טְרָכָא l.: Verleumder.

S. v. טְרָכָא füge hinzu: (?).

167a S. v. טְרָכָן l.: Verleumder.

S. v. טְרָכָנוּתָא l.: Verleumdung.

S. v. טרכוש l.: *x. m.* eine Art Tisch. S. תרכוס.

S. v. טְרָמָא l.: Getränk aus Zerriebenem.

S. v. טְרוֹמִיטָא l.: (τρομητά).

S. v. טִירוֹן l.: (τίρων).

167b Zu טְרָסָאָה 3. füge hinzu: (τορεύς?).

S. v. טרסקל füge hinzu: 2. (*craticulum*) Netzwerk.

168a טְרָאפְּלִים Ortsname (Τρίπολις).

168b F. טְרוּקְטֵי ff. l.: טְרוּקְטֵי *x. f.* (τρυγητή) 1. trockene Frucht.

S. v. טְרַקְיָא l.: Türkis.

S. v. טְרַקְלִילָא füge hinzu: (περικνήμιον).

F. טְרַקְלָרִין ff. l.: טְרַקְלָרִין *x. m.* (τορκελλάριον) Kelter.

S. v. טְרוֹקְסִימוֹן l.: (τρώξιμον). Str.: 1. roh essbar; 2.

170b S. v. יָד l.: עַל יְדֵי *a.* durch; *b.* anstatt, für; *c.* bei, mit; *d.* in Bezug auf. עַל יַד עַל יַד ratenweise, stückweise.

S. v. יְדָא füge hinzu: עַל יְדִיכוֹן Ma 1, 11 Soc 59 durch.

172b S. v. יִחוּד l.: 2. Alleinsein zu zweien. בְּיִחוּד ausdrücklich.

174b S. v. יָם füge hinzu: 3. Unterlage des Rollsteins der Ölpresse.

175a S. v. יינם l.: l. יְוָנָם *x. m.* (ἔβενος) Ebenholz.

176b S. v. יָפֶה l.: יָפָה נֶפֶשׁ ,יָפָה דַּעַת. יָצַב *h. Ni.* נִצַּב stehen.

177b יָרֵא *h. m.* fürchtend. יְרֵא שָׁמַיִם Gottesfürchtiger.

S. v. יָרַד füge hinzu: יָרַד עִמּוֹ לְחַיָּיו jemanden bis aufs Blut peinigen.

S. v. ירדינון l.: l. וַרְדִּינוֹן (?).

178b S. v. יִרְקָא l.: *x. m.* (*virus*).

F. ירע ff. l.: יָרַע *h. Hi.* benachteiligen. *Ho.* benachteiligt sein.

182a Str.: כְּבְיָא ff.

185a כּוּבְיָא *a. m.* 1. Spinne; 2. Spinngewebe.

187b כֵּירוּבָא *a. m.* Garbe.

188b S. v. כַּלְבָּא füge hinzu: *pl. d.* כַּלְבַיָּא (!) Ri 9, 48 Praet.

S. v. כַּלְבּוֹס II l.: 1. Zange; 2. zangenförmiger Nagel.

189b F. כְּלִירְכִין (zweimal) l.: כְּלִירְכִין.

190a F. כְּלוֹנָס l.: כְּלוֹנָס *x. m.* (κολόνα) Pfahl.

F. כליסים ff. l.: כליסים s. אַכְסָלִין.

191b F. כְּתָא l.: כְּמְתָא.

196b כָּאר *x. m.* Esel.

198b F. כְּרְכְתָא l.: כְּרְכְתָא.

כְּרְכְתָא *a. f.* Bündel.

199b S. v. כְּרְסְפְּדֵי l.: (Κρισπίδης?).

209a S. v. לופר füge hinzu: (*rufilus*).

222a S. v. מטליא str.: l. הסמליא. L.: *x. m.* ein Kraut.

227a S. v. מַלְכוּת l.: מַלְכִיּוֹת.

239a S. v. מַקְרִין l.: (*Macrinus*).

269a S. v. סְבַּלְתָּא füge hinzu: Praet. סבולתא. Str.: Ähre. L.: S. שִׁבַּלְתָּא.

F. סְבַּלְתָּא ff. l.: סוּבַּלְתָּא (Ri 12, 6 Or 1471).

270b סָגָן (BerR 50) *x. m.* (σάγιον) Soldatenmantel.

275a S. v. סְמָנָא füge hinzu: (סַמָּנָא).

282b S. v. סִינָן str.: (σανίς) Brett. L.: Zapfen (viell. = שִׁנָּן).

283a S. v. סוּנִיתָא füge hinzu: viell. סְנִיתָא, s. סַנְיָא.

299a S. v. עכליה l.: l. פְּבְלֵיהּ, s. פְּבְלָא.

307a עקון s. אקון.

312b פְּבְלָא x. m. (φίβλα) Agraffe, Schnalle.

321b F. פִּלְכְּיָה ff. l.: פילכיה (jDem 24ᵃ) l. פְּבְלֵיהּ, s. פְּבְלָא.

323b S. v. פֻּנְדְּקִית l.: 1. Wirtin; 2. Kupplerin.

331a F. פּוּנָה ff. l.: פורה (jBabK 3ᵃ) l. פּוּרָה.

334a פרכא s. אַכְסְנַאי.

336a פְּרַסַן a. Pass. besteuert werden, taxiert werden.

356b S. v. קוֹלָן füge hinzu: 2. Sänger.

380b S. v. רְדַף füge hinzu: *Itpe. ipf.* יִתְרְדֵיף Jes 17,13 (Ven. 1525 יִתְיְרַדִּיק) gejagt werden.

386a רְמַשׁ a. *Pa. pt. pl.* מְרַמְּשִׁין Jes 5,11 (Ven. 1525 מְרַמְשִׁין) den Abend verbringen.

389a F. רְקָתָא l.: רְקָתָא (= רְקַעְתָּא?).

394b S. v. שִׁבְלְתָּא 3. füge hinzu: Praet. שִׁבְּלְתָּא. L.: Strom (?).

Druck von H. Itzkowski, Berlin N.

שלב״ם שיר לברית מילה.
שמ״נ שבעה מדורי גיהנם.
שמ״ה שני מאורות הגדולים (ס׳).
שמה״צ שחיטה מן הצואר.
שמס״ה שאלות מספר הנפש.
שמ״ע שנה מעוברת (ש״מ).
שנ״ל בנ״צ שנזכה לראות בנחמת ציון.
שנומ״א שחיטה נדה ומאכלות אסורות.
ש״ס שושן סודות (ס׳), שני סימנין (ב״ס).
ש״ס דב״ר שאר ספרי דבי רב (שסד״ר).
שס״ה ל״ת שס״ה לא תעשה.
שע״ה שער עבודת האלהים.
שע״ח שיר על חנוכה.
שע״ק שערי קדושה (ס׳).
שע״ת שערי תורה (ש״ת).
שע״ת לר״י שערי תשובה לרבינו יונה.
ש״צ שיבת ציון, שירי ציון.
ש״ר וע״ר שעת רחמים ועת רצון.
שרש״ח שבת ראשון של חנוכה.
ש״ש שלחן שלמה (ס׳).
שש״מ שבת של מי.
שש״ע שכינה שורה עליו.
שש״ש שחרית של שבת.
ששש״ח שבת שני של חנוכה.
ש״ת שבעה תמרים (ס׳).

ת.

ת״א תולדות אדם (ס׳), תורת אמת (ס׳).
תאב״ח תולדות אברהם בר חייא (ס׳).
תא״ה תורת אמונת הנוצרים.
תא״י תוצאות ארץ ישראל (ס׳).
תא״צ (ת״צ).
תב״נ תקע בשופר גדול (ת׳).
תב״י תשובת בית יהודה (תשב״י) (ס׳).
תג״י תולדות גדולי ישראל (ס׳).
תה״ק (תוה״ק).
תו״ב תפלות ובקשות.
תונפ״ל תקופות תכסוריות פרפריות לחכמה.
תוה״מ תגא והדר מפרש.
תוה״ק תורת הקנאות (ס׳).
תוה״ש (תולה״ש).
תו״כ תנור וכירים.
תולהש״ל (תוה״ש) תולדות השלמים (?).
תו״ת תוספות ותשובות.
ת״ח תוספות חדשים, תורת חטאת (ס׳).
תח״ה תיקון חיבוט הקבר (תחה״ק) (ס׳).
תמ״ה תורת טעמי המקרא (ס׳).
ת״י תולדות ישו (ס׳).
תכה״ש (תכ״ה).
ת״ל תימה לי.
תל״ה תורת לשון הקודש (ס׳).
תלע״נ תפלה לעצירת גשמים.
תל״ת תבוא לפניך תפלתנו (ת׳).
תמב״י תולדות מנשה בן ישראל (ס׳).
תמ״ל תניא מסייע ליה.
תפה״א ח״ש תשובת פרי הארץ חלק שני (ס׳) (תפה״א ח״ב).
ת״צ תאמי צביה (ס׳).
תקונפ״ל (תונפ״ל).
תק״ש תקון קריאת שמע, תקיעת שופר.
ת״ר תועפות ראם (ס׳).
תר״א תוכו רצוף אהבה (ס׳).
תר״י תלמידי רבנו יונה.
תרינ״ם תרי״ג מצות.
תר״ל תוספות ראשון לציון.
ת״ש תקיעת שופר (תק״ש), תיקון שלמה (ס׳), תקופת שמואל.
תש״מ תקון שלשה משמרות.
ת״ת תקון תשובה.
ת״ת ויהכ״ם תשובה תולה ויום הכפורים מכפר.
ת״ת בקמ״ש תלמוד תורה בקרית מאה שערים.

רדוי״א ראשית דעת ויראת אלהים (ס׳).
ר״ה רהטות הנהר (רה״נ) (ס׳), רביד הזהב (רה״ז), ריח השדה (רה״ש) (ס׳), רסיסי המליצה (רס״ה״מ) (ס׳).
רה״ב רודפיהם השלכת במצולות (שר של מצרים).
רה״ד רשעי הדור.
רו״י רנה וישועה (ס׳).
רו״מ רצה ומודים (ת׳).
רו״פ רוסלאנד ופולין, רוסי ופולאני.
רו״ת רמה ותולעה, רחמים ותחנונים.
ר״ח רוח חיים (ס׳), רוח חדשה (ס׳).
רח״ק ר׳ חסדאי קרקש.
ריא״ל ר׳ יצחק אבן לטיף.
ריח״ב ר׳ יאיר חיים בכרך.
ר״ל רעיוני לילה (ס׳), רמז לדבר.
רלב״ש ר׳ לוי בר שלמה.
רמ״ד ראש מר דוד (ס׳).
רמד״ב ר׳ מרדכי די ביטון.
רמה״ע רמ״ת עשין.
רמ״פ ר׳ משה פראבינציאלי (רמ״ף).
רמש״ג ר׳ מרדכי שמואל גירונדי.
ר״נ רפואת נשמה (ס׳).
ר״ס רשימת ספרים (ס׳).
ר״ע רוכב ערבות (ס׳).
רעב״מ ר׳ עזריה בן מנחם.
ר״פ רב פעלים (ס׳), ראש פנה (ס׳).
ר״ש רמת שמואל (ס׳).
רשב״ב ר׳ שמעון בן בתירה.
רש״ח ר׳ שבתי חיים.
רש״ס רוב שני סימנים (רב״ס).
רשעב״י רוב שלום עד בלי ירח.
ר״ת רזי תורה.

ש.

ש״א שומר אמונים (ס׳).
שא״א שיר אלף אלפין (ס׳).
שאב״מ שאין בהם ממש.
שא״י שער אהבת יי.
שאעמ״ל שאין עדים מצוים לקיימו.
ש״ב שדי בוכים (ס׳), שמות בנימין (ס׳), שירי בחינה (שה״ב), שערי בינה (ס׳), שיורי ברכה.
שבמ״ת שבמשנה תורה.
שב״ע שתי בלא ערב.
שב״צ שירי בת ציון.
שב״ר שער בת רבים (ס׳).
שבש״ח שבת שני של חנוכה.
שבת״כ שבתורת כהנים.
ש״ג שרשרות גבלות (ס׳).
שגה״(כ) שתי גולת הכותרת (ס׳).
שג״ע שערי גן עדן (ס׳), שני גזרי עצים.
ש״ד שערי דעה (ס׳).
שד״ה שערי דקדוק הלשון (ס׳).
ש״ה שתי הלחם (שה״ל), שונה הלכות, שונה הלכות, שולחן הפנים (שה״פ), שם הגדולים (שה״ג) (ס׳), שרביט הזהב (שה״ז) (ס׳), שמות הגרדפים (שה״נ), שרשרות העבותות (ס׳), שרשי הדת (שה״ד) (ס׳), שרשי התורה (שה״ת) (ס׳).
שה״ד שהמיר דתו, שרשי הדת.
שה״ז שרביט הזהב (ס׳).
שה״י שלשלת היוחסין.
שה״נ שמות הגרדפים (שמה״נ).
שה״ע שרשרות העבותות (ס׳).
שה״פ שולחן הפנים.
שה״ת מל״מ שהתלמוד מביא לידי מעשה.
שו״ת שירות ותשבחות.
שהח״מ שלשלת חכמי המשנה.
שחו״מ שעורין חציצין ומחיצין (הל״מ הלכה למשה מסיני).
ש״י שיר ידידות (ס׳), שם יעקב (ס׳).
שיה״ש שאר ימות השנה.
שיל״ס שמא יבא לידי סכנה, שיש להם סוף.
שיל״ר שלמה יהודה ליב ראפאפארט (שי״ר).
שי״ק שאו ידיכם קודש.
ש״כ שבירת כלים (ק׳), שברי כלי (ק׳).
שכ״א שאר כל אדם.
שכה״כ שכינה הכתוב.
ש״ל שי למורא (ס), שמן למאור (ס׳), שומרים לבוקר (ס׳), שושני לקט (ס׳).
של״א שברי לוחות און.

צה״מ צל המעלות (ס׳).
צה״ע צל העולם (ס׳).
צה״ת ציון הלא תשאלי (ת׳), צוהר התיבה (ס׳).
צו״ר צדיק ורשע (ס׳), צא וראה.
צי״ב צדיקים ילכו בם.
צי״ל צמח יי׳ לצבי (ס׳).
צ״ל צבי לצבי (צל״צ).
צמ״ז צפונית מזרחית.
צמ״ע צפונית מערבית.
צצ״מ צידת צבי מודה (ס׳).
צ״ק צאן קדשים (ס׳).
צ״ש צפורן שמיר (ס׳), צירופי שמות.

ק.

ק׳ קונטרס, קבלה.
ק״א קול אלהים (ס׳), קונטרס, אחרון, — אהרן.
קא״א קשוט אמרי אמת.
קא״ק קול אומר קרא.
ק״ב קול בוכים (ס׳), קול ברמה (ס׳).
קבה״מ קודם ביאת המשיח.
קב״נ קריאה בלי נקודות.
קדמש״ע קיצור דינים משלחן ערוך.
ק״ה קדיש הילולים, קץ הפלאות (קה״פ) (ס׳).
קה״ח קול המון חוגג (ס׳), קודם החוספת.
קה״ס קסת הסופר (ס׳).
קה״ע קורות העתים.
קה״פ קודם הפסח.
קה״ש קודם השבת.
קו״ב קדיש וברכו.
קוה״י קורות הימים.
קו״ח קל וחומר (ק״ו).
קו״מ קל וחומר מפורש, קשת ומגן (ס׳).
קומו״ר קל ומראה וריח (קמו״ר).
קו״ס קל וחומר סתום.
ק״ח קרית חנה (ס׳), קונה חזקה.
קחה״ב קודם חרבן הבית.
קחבבה״מ קודם חרבן בית המקדש.
קח״ד קרית חנה דוד.
קחוק״כ קול חתן וקול כלה.
ק״ט קן טהור.

ק״י קפיצת יד, קומץ ידו, קבלת יסורין, קסת יונתן (ס׳).
ק״כ קערת כסף (ס׳).
קכהרא״ש קיצור כללי הרא״ש (אשרי).
קלנ״ד קורעין לו גזר דינו.
ק״ל כר״ל קיימא לן כריש לקיש.
ק״מ קרית מלך, קול מבשר.
קמ״ל קונטרס מה לך (ס׳).
קמו״ר (קומו״ר).
קמ״מ קונטרס מלחמת מצוה (ס׳).
קמ״ע קונטרס מנחת ערב.
קמ״ש קרית מאה שערים.
ק״נ קשת נחושה (ס׳).
ק״ע קורי עכביש, קול ענות (ס׳).
קעכמדא״ר קונטרס על כל מלתא דאמר רחמנא.
קע״ש קיצור ענין שחיטה.
ק״צ קופת צדקה.
ק״ש קול שחל (ס׳), קול שמחה (ס׳), — ששון (ס׳).
ק״ת קול תרועה (ס׳), קרבן תענית.
קתכ״פ קונטרס תפלת כל פה (ס׳).
קת״נ קודם תפלת נעילה.
קת״ע קודם תפלת ערבית.
קת״ש קודם תפלת שחרית.

ר.

ר׳ ראיה, ראיות, ריש.
ר״א ראשי אבות (ס׳), רוממות אל (ס׳), רצוף אהבה (ס׳), רשפי אש (ס׳), רכב אליהו (ס׳), רבבות אפרים (ס׳).
ראב״ת ר׳ אליעזר בן תרסום.
ראב״ש ר׳ אליהו בעל שם.
רא״ג ר׳ אברהם גדליה.
רא״ל רחמנא אידכר לן.
רא״ש ר׳ אברהם שלום.
ר״ב ראשית ביכורים (ס׳), רפדוני בתפוחים (רב״ת) (ס׳).
רב״ס רוב ב׳ סימנים (רש״ס).
רב״ק ראשית ביכורי קציר.
ר״ד רנת דודים (ס׳).

עב׳ עברונות.
עבה״ג עד ביאת הגואל.
עבה״מ עד ביאת המשיח.
עבה״ש עוסקין בחיי שעה.
ע״ד עלילת דם. עדת דבורים (ס׳). עיר דוד (ס׳).
עד״ט עקרי דינים טראני.
עד״ע עתיקא דעתיקין (ק׳).
ע״ה עבודת הבורא (עה״ב).
עה״ג עצירת הגשמים.
עהת״מ עדים התומים מטה (עה״מ).
עה״ש עליו השלום. עליכם השלום (ע״ה).
ע״א (עזו״א).
ע״ג עובדי גלולים.
ע״מ עוברות ומניקות. ערמה ומרמה. עובד מאהבה.
עומ״א עובד מאהבה.
עומ״י עובד מיראה.
עועב״כ עד ועד בכלל.
ע״ז עין זיתים.
עזו״ע על זה ועל זה. עזא ועזא(ז)ל.
עט״ר עטרת ראשינו.
ע״מ עין משפט (ס׳).
ע״צ (ע״צ).
עכ״ג עבודת כהן גדול.
עכ״ח עיני כל חי (ס׳).
עכנ״כ עם כל נושאי כליו.
על״ל עיניו למטה ולבו למעלה (של״ה).
ע״מ עתים מזומנים.
עמ״י על משכבו ינוח.
עמלה״ח על מנת להחזיר.
ע״ע עצי עדן (ס׳). עקיצת עקרב (ס׳).
עעוע״א על עצים ועל אבנים.
עפ״ק עין פרי קודש.
עפ״ר על פי רמז.
ע״צ עיט צבוע (ס׳).
ע״ק עשר קדושות.
ע״ר עסים רמונים (ס׳).
ע״ש עניני שבת (ערב שבועות).

פ.

פ׳ פאה. פיוט. פירוש. פירש. פרקי. פתיחה.
פא״ב פעם אחת ביובל (פאב״י).
פב״י פליטת בית יהודה (ס׳).
פב״ע פרצוף בפני עצמו (ק׳).
פ״ד פשר דבר (ס׳).
פ״ה פלח הרמון (ס׳) (פה״ר). פאר הדור (פה״ד). פאת השולחן (פה״ש) (ס׳). פדיון הבכורים (פה״ב). פתשגן הכתב (פה״כ).
פה״ב פי הבאר (ס׳). פדיון הבכור.—הבן.
פה״ד פאר הדור (פ״ה).
פהל״י פיגול היא לא ירצה.
פה״פ פא הפעל (ד׳).
פה״ש פני השכינה.
פ״ח פרישת חלה.
פחה״מ פתיחת חיבור המשנה.
פמ״י פירוש מנחת יעקב.
פמש״פ פתות משוה פרוטה.
פס״י פתיחת ספר יצירה.
פ״ע פוקח עורים (עברים) (ס׳). פי עוללים (ס׳). פרק עליון.
פעהש״פ פירוש על הגדה של פסח.
פ״צ פרי צדיק (ס׳).
פר׳ פרק. פרשה.
פ״ר פסיקתא רבתא (ס׳). פענח רזא (ס׳).
פראב״ע פירוש ר׳ אברהם בן עזרא.
פרא״מ פירוש ר׳ אליהו מזרחי.
פרד״ק פירוש רד״ק (פירד״ק).
פ״ש פני שכינה (פה״ש). פתחי שערים (ס׳). פרח שושן (ס׳).
פשג״נ פת של גוים נקיה.
פש״ד פשטא דקרא.
פש״צ פתחו שערי צדק (ס׳).
פ״ת פתיל תכלת (ס׳). פתח תקוה.
פ״ת ונ״צ פתחי תשובה ונחלת צבי (ס׳).
צ׳ ציון.

צ.

צבא״ה צבי בארץ החיים (צבא״ה) (ס׳).
צ״ה צל העולם (צה״ע) (ס׳).

משי״ז מי שזכה.
משכ״ן מטה שולחן כסא נר.
משל״ל משום לועג לרש.
משי״צ מיכאל שליח צבור (ס׳).
משקו״ח משלם קרן וחומש (מקו״ח).
משקוחו״א משלם קרן וחומש ואשם (מקוחו״א).
משי״ר ומשי״ס מאי שנא רישא ומאי שנא סיפא.
משרבע״ה (מרע״ה).
משי״ת מחברת שערי תפלה.
מתי״ד מאמר תמים דעות (ס׳).
מתי״ח מאמר תא חזי (ס׳).
מתנו״כ מקרא תורה נביאים וכתובים.

נ.

נ״א נביאים אחרונים. (נ״ב)
נא״ב נאדר בקודש (ס׳).
נאי״ש נפתלי אילה שלוחה.
נאש״מ נברך אלהינו שאכלנו משלו.
נ״ב נאדר בקודש (נא״ב) (ס׳).
נבג״ע נשמתו בגן עדן.
נבמ״ב נודע ביהודה מהדורא תניינא.
נ״ז נעים זמירות.
נ״ח נתיבות חכמה (ס׳).
נ״ל נשמט להם.
נלו״ל נכנס לפני ולפנים.
נל״ז נעשה לזכרון.
נ״נ נמעי נעמנים (ס׳).
נ״ס נופך ספיר (ס׳).
נע״ז נחלת עץ זיתים.
נע״ר נפלה עטרת ראשנו.
נ״צ נחמת ציון.
נרנח״י נפש רוח נשמה חיה יחידה (נרוי״ח).
נש״ש נטיעה של שמחה.

ס.

ס׳ סני, סונה.
סא״ז סדר אליהו זוטא (ס׳).
סאר״ז סדר אליהו רבא וזוטא (ס׳).
סב״א סדר ברכות אחרונות.
סבאו״נ סדר ברכת אירוסין ונשואין.
סב״ט ספר ברכת טוב.
סגו״ח סדר גיטין וחליצה.
סדכ״פ סתימא דכל פתימין (ק׳).
סד״פ סיומא דפסקתא.
ס״ה סלע המחלקות (ס׳) (סה״מ).
סה״ח ספר החינוך.
סה״כ סדר הכונות, סך הכל.
סהע״ק ספר העקרים (סה״ע).
סה״צ (ס״צ).
סה״ק סדר הקריאה.
ס״ז ספר זכרונות (סה״ז), ספר זכרון, סדר זרעים, סמיכת זקנים.
ס״ח ספר חרדים, ספר חזקוני, סעודת חובה, סמיכת חכמים.
ס״ט סימני טרפות.
ס״י ספר יראים, ספר יוסיפון.
ס״ק ספורי ימי קדם (ס׳).
סל״ש סדר ליל שמורים, ספר לבושי שרד.
סמ״מ ספר מגיד מישרים.
ס״ס ספק סכנת.
סס״נ ספק סכנת נפשות.
ס״ע סעודת עראי.
סע״ב סידור עבודת בורא (ס׳) (סעה״ב).
סע״ב ספר עברונות (ס״ע).
סעתה״ש סדר עבודת תמיד השחר.
ס״צ ספר צחות.
ס״ק סדר קריאה, סעודת קבע, סדר קדשים.
ס״ק לחוה״מ סדר קריאה לחול המועד.
סקשע״ה סדר קריאת שמע על המטה (סקשעה״מ).
סת״ש סידור תיקון שבת.

ע.

ע׳ עַד, עֵד.
ע״א עבותות אהבה (ס׳), עטרת אליהו (ס׳).
עאח״ז עד אחר זמנו.
עאה״ח עד אחר החג.
עאה״פ עד אחר הפסח.
ע״ב עדות ביעקב (ס׳) (עב״י). — ביהוסף (ס׳), — בישראל (ס׳).

מהתוה״מ מאמר התורה והמצוה (ס׳).
מו״מ משל ומליצה.
מו״ע מעתה ועד עולם.
מועוא״ע מושך עצמו ואחר עמו.
מ״ז מושב זקנים
מזא״ה מזכה את הרבים.
מ״ח מלא חפנים (ס׳), מקור חיים (ס׳), מיכאל חזן, משנת חכמים, — חסידים.
מט״א מטמא טומאת אוכלין.
מ״י מטה יוסף (ס׳), מליצת ישורון (ס׳), מתנת יד, מקוה ישראל (ס׳), מרכבת יחזקאל (ס׳).
מי״ה מאמר יקוו המים (ס׳).
מילע״מ מי יקום לי עם מרעים.
מי״ן מאמיני ישוע נוצרי.
מי״פ מישעיה פיק.
מי״ק מיושבי קרנות.
מ״כ משכיות כסף (ס׳), מראה כהן (ס׳).
מכ״א מכל אחד.
מכאו״א מכל אחד ואחד.
מכ״מ מכמה מינים.
מכמ״ש מכל מינים שהוא, מכל מקום שהוא.
מכ״נ מלא כף נחת (ס׳).
מכ״ש משום כבוד שבת.
מכש״ע מפני כבודן של עניים.
מ״ל משנב לדך, משנה למלך (ס׳).
מל״ז מלמד זכות.
מל״ח מלכא לעלמין חיי.
מל״ל (משל״ל).
מלנ״ל מנא ליה נפקא ליה.
ממ״א מופנה מצד אחד (ממצ״א).
ממ״ב מכל מרעין בישין.
ממב״צ מופנה מב׳ צדדין.
ממקומ״י מחין מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון.
ממש״ה ממכון שבתו השגיח.
מ״נ משובב נתיבות (ס׳).
מנה״י מלכות נצח הוד יסוד (ק׳).
מנ״ז מנוול זה.
מ״ס מעולפת ספירים (ס׳).
מס״נ מסיג גבול.

מסה״ב מסילת הברזל.
מ״ע מחברת עמנואל (ס׳), מכתבי עברית (ס׳).
מע״א מוכת עץ אני.
מעא״ה מחללין עליו את השבת.
מעה״כ מראה עיני הכהן (ס׳).
מע״כ מחל על כבודו.
מע״ל מקשה עצמו לדעת.
מעמ״ל מתנה על מנת להחזיר.
מע״נ מפני עגמת נפש.
מע״ס מעולפת ספירים (מ״ס) (ס׳).
מע״ק מאמר עולם קטן (ס׳).
מע״ר מענה רך, (מרמ״ח מענה רך משיב חימה).
מעש״ת מעלבונה של תורה.
מ״פ מים פושרין.
מפה״כ מפני הכבוד.
מפה״מ מפי המתורגמן.
מפכש״ע (מכש״ע).
מפ״ל מאמר פרפראות לחכמה (ס׳).
מ״צ מאורעות צבי, מזרחית צפונית, מים צלולים.
מ״ק מאמר קדישין, משרי קטרין.
מק״ד מקיז דם (מ״ד).
מק״ה מאמר קידוש השם (ס׳).
מקה״ת מאמר קריאת התורה (ס׳).
מקו״ח משלם קרן וחומש.
מקוחו״א משלם קרן וחומש ואשם.
מ״ר מלא רצון, מים רותחין.
מר״י לר״י מריש ירחא לריש ירחא (מר״ח לר״ח).
מרכמ״ש מורא רבך כמורא שמים.
מרמ״י מה רבו מעשיך יי׳.
מר״ש לר״ש מריש שתא לריש שתא.
מ״ש משלי שועלים (ס׳), מכתבים שונים, משפט שלמה (ס׳), מלכות שמים, מחלל שבת.
משאצל״ג מלאכה שאינה צריכה לגופה.
משב״ש מדי שבת בשבתו.
מש״נ מרדכי שמואל ניראנדי (רמש״נ).
משו״מ מתפלל שבע ומתודה.
משו״ק משלי שיר השירים וקהלת.

לב״ה לבנין הבית.
לב״ו לבוש בוץ וארגמן (ס׳).
ל״ה להט החרב (לה״ח), לשון הזהב (לה״ז) (ס׳), לחות הברית (ס׳), לחם הפנים.
לה״א״ב לא הבים און ביעקב.
לה״פ לפני הפסח (לפה״פ).
להנ׳ להנוצרית.
לה״פ לחם הפנים.
לה״ש לקוטי הלכות שבת, לקוטי השרשים.
ל״ז לקוטי זהר (לק״ז) (לקה״ז) (ס׳).
לז״ש לקוטי זעיר שם (ס׳).
ל״ח לוית חן (ס׳), לב חכמים (ס׳).
לח״נ לחד גיסא.
לח״ד לחם דמעה (ס׳).
לח״ז לחודש זה.
לחטאו״ל לחיים טובים ארוכים ולשלום.
לח״צ לקוטי חכם צבי (ס׳).
ליו׳ ליונתן.
לי״ח לא יצא ידי חובתו.
לי״ם ליחודי סגולה.
ליקבה״ו (לשיקבה״ו).
לישש״נ ליום טוב שני של גליות.
לי״ת לידי תקלה.
למדש״ה לאו מלתא דשכיחא היא.
למש״ח (משי״ח).
למע״ר למבצע על רפתא (ת׳).
למש״ה לפנים משורת הדין (למשה״ד), (לפמשה״ד).
ל״ע לשון ערומים (ס׳).
לע״ו לעולם ועד.
לע״ם לעבודת ממון, לעדות ממון.
לע״נ לעדות נפשות.
לע״ת לא עשה תשובה.
לפול״ב לפלוג ולתני בדידיה.
לק״א לקוטי אמרים (ס׳).
לק״ה לאו קושיא היא.
לק״י לקט יוסף (ס׳).
לק״ת לקוטי תורה (ס׳).
לרא״ש לעשות רצון אביו שבשמים.
ל״ש לחם שערים (ס׳).
לשנ״ע (שנ״ע).
לשי״ח (שי״ח).
לש״מ לשם מצוה.
ל״ת לבוש תכלת (ס׳), לחמי תודה.
לתעה״ד לא תאכל על הדם (לתע״ה).
לת״ש לא תלבש שעטנז.

מ.

מ״א מגיד אמת (ס׳), מאורי אור (ס׳), מגיד אמונה (ס׳), מכתב אליהו (ס׳) משלי אגור (ס׳), משלי אפר, מנחת אהרן (ס׳).
מא״ב מדרש אגדת בראשית.
מא״ד (מ״ד).
מא״ז מהות איכות הזמן (של״ה).
מא״ק מענה אלהי קדם.
מ״ב מסורה ברורה (ס׳), מקום ברוך (מק״ב), מהדורא בתרא (ס׳).
מב״א מטמא באהל, מיתת בני אהרן.
מבי״ט משה בן יוסף טראני.
מבמו״מ מטמא במגע ומשא.
מב״ע מפתח בית עבר (ס׳).
מג״י מגר גרש ירחים (ס׳).
מ״ד מין דוכרין (ק׳), מגדל דוד (ס׳), מקיז דם.
מד״א מאריה דאברהם (מ״ד).
מדה״ד למדה״ר מדת הדין למדת הרחמים.
מד״ל מאן דכר ליה.
מד״מ מאמר דרכי משה (ס׳).
מדעמ״צ מצודת דוד עם מצודת ציון.
מד״ר מורחית דרומית.
מד״ש מאן דכר שמיה, מדיני שמים.
מדש״נ מדינה של ניהגם.
מד״ת מדרש תנחומא (ס׳).
מ״ה מסורת הברית (ס׳), מסגרת השולחן (ס׳), מאמר השכל (ס׳).
מה״ב מהדורא בתרא (ס׳).
מהיה״ד משום היסח הדעת.
מהרי״ף מורנו הרב ר׳ יחזקאל פייוועל.
מהרלב״ח מורנו הרב ר׳ לוי בן חביב.
מהר״ם ב״ב מורנו הרב רבי מאיר בר ברוך.
מה״ש מחצית השקל.
מה״ת מבוא התלמוד.

יל״ד יהודה ליב דוקעס.
יל״ה יסודי לשון הקודש (ילה״ק) (ס׳).
י״לח ילקוט חדש (ס׳).
יל״ש יחיאל ליכטענשטיין.
ילשה״ג יוצר לשבת הגדול.
ילשפה״ח יוצר לשבת פרשת החודש.
ילשפ״ז יוצר לשבת פרשת זכור.
ילשפ״פ יוצר לשבת פרשת פרה.
י״מ יואל משה (ס׳).
ימ״ב יהי מקורו ברוך.
ימב״מ יונה מצאה בו מנוח (ת׳).
ינמכ״ה יפה נוף משוש כל הארץ.
יסוש״ה (יוש״ה).
יעה״ע ידו על העליונה.
יעה״ת ידו על התחתונה.
י״צ יין צמוקים.
י״ק יושבי קרנות.
יר״ב יראתי במצותי (ת׳).
יר״ל (יהר״ל).
יר״מ (יהר״מ).
יר״ק יהי רעוא קמיה, — קדמיה, ילקוט ראובני קטן (ס׳).
ירשבב״(א) יהי רצון שיבנה במהרה בימינו (אמן).
ישל״מ יאוש שלא מדעת (יש״מ).
יש״ת יי׳ שפתי תפתח (ופ״ית ופי יגיד תהלתך).

כ.

כ׳ כתב, כתבים.
כ״א כוונות האר״י ז״ל (ס׳).
כאושח״ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
כא״נ כף אחת נחת (ס׳).
כ״ד כיסוי דם.
כדפ״ל כדפירש לעיל.
כדת״ר כא״ת כל דתקון רבנן כעין אוריתא תקון (כד״ר כא״ת).
כהב״ז כל הקודם בהן זכה.
כהב״ס כל הדרכים בחזקת סכנה (כהדב״ס).
כהחהאה״פ כל החלומות הולכין אחר הפה.
כה״ל יז״י כל הרוצה ליטול יבוא ויטול.
כה״נ כללי הנקוד.
כהשב״ג כצאת השמש בגבורתו.
כו״כ (כרו״כ).
כו״פ כמהין ופטריות (כמו״פ).
כ״ז כפות זהב (ס׳).
כ״ח כלי חפץ, כלי חמדה (ס׳).
כ״ח נ״ח כרם חמד נטע חדש (ס׳).
כטו״ב כטובל ושרץ בידו (כטוש״ב).
כ״י כוס ישועות (ס׳), כוונות ישרות (ס׳).
כיכ״א כן יאבדו כל אויביך.
כימ״ע כימי עולם (כי״ע).
כלבי״א כי לא בכח יגבר איש.
כל״ח כתב לחם תמודות.
כל״נ כל״י כי לו נאה כי לו יאה.
כמד״א כל מה דאפשר.
כמד״ר כללי מדרש רבה (ס׳).
כמה״ע כותבי מכתבי העתים.
כמשא״מ כל מקום שאתה מוצא.
כמש״ר כמוצא שלל רב.
כ״פ כלי פשתן, כוונות פשוטות (ס׳).
כפב״פ כמר פלוני בן פלוני.
כ״צ כל צרכי, — צרכיו.
כצהש״ב (כהשב״ג).
כצ״ש כל צרכי שבת.
כרו״כ כרים וכסתות.
כשבהמ״ז כוס של ברכת המזון (כשבה״מ).
כשב״ע כריתות שבערוה.
כשי״א כי שם יי׳ אקרא.

ל.

ל״א לב אהרן (ס׳), לוח ארש (ס׳), לקוטי אורות (ס׳), לחם אבירים (ס׳), לקח אליהו (ס׳).
לאב״ל לך אכול בשמחה לחמך.
לאה״ח לאחר החג.
לאה״י לבוש אדר היקר.
לאה״פ לאחר הפסח.
לא״ז לאחר זריקה.
לאחזמ״פ לאחר זמן פירעון.
לא״ט לאחר טבילה.
לא״י לבוש אבן יקרה (ס׳).

(ס׳) חשבון הנפש (חה״נ) (ס׳), חמדת הימים (חה״י) (ס׳).
חה״י חמדת הימים (ס׳).
חה״מ חבלי המשיח (ח״מ).
חה״נ חשבון הנפש (ס׳), חינוך הנערים.
חה״ע חשבון העבור.
חה״ק חילופי הקריאה.
חהר״ל חתיכה הראויה להתכבד (חה״ל).
חו״ב חורבן בית.
חוב״ש חורבן בית שני.
חו״מ חרב ומגן (ס׳).
חומ״ע (חמ״ע).
חוש״מ חולו של מועד.
חז״ל חזון למועד (ס׳).
ח״ט חיים טובים.
ח״י חלק יעקב (ס׳), חק יעקב (ס׳), חתימת יד, — ידי.
חיו״צ חי יי וברוך צורי.
חיי״ם חולי יסורים ים מדבר.
ח״ל חסד לאברהם (ס׳).
ח״מ חומרי מתניתא (ס׳), (חכמי משנה), חברת מקרא (חה״מ).
חמא״ד חברת משכיל אל דל.
חמוה״ק חסורי מחסרא והכי קתני.
חמ״נ חד מניהו נקט.
חמ״ע חומש מאור עינים (חומ״ע).
חמ״ש חמד משה צבי (ס׳).
חמשו״ל חמץ משש ולמעלה.
חנ״נ חרב נוקמת נקם (ס׳).
חעז״כ חייבים על זדונם כרת (ועש״ח ועל שגגתם חטאת).
חע״ש חבור עמודי שבע.
ח״פ חרב פיפיות (ס׳).
ח״צ חרבות צורים (ס׳).
ח״ק חזות קשה (ס׳).
ח״ש חלק שלמה (ס׳).
חשו״מ חברת ש״ס ומשניות.
ח״ת חמש תשובות (ס׳), חקל תפוחין (ס׳) (ק׳).
חת״ת חברת תלמוד תורה.

ט.

ט׳ טפח, טפחים, טיפה, טיפות, טבילה, טבילות, טור, טורים.
ט״א טור אודם (ס׳).
ט״ה טעון היה (הואה).
טה״ק טהרת הקודש (ס׳).
טו״ט טבח וטכר.
טו״נ טמיר ונעלם.
ט״ז טעון זריקה.
טז״ד טעון זריקת דם.
טחפ״ח ממצ״ד טבא חדא פלפלא חריפתא ממלא צנא דקרי.
ט״כ טירת כסף (ס׳).

י.

י׳ יוצר, יוצרות.
י״א יורשין אחריו, יורשי אחרי, יד אברהם (ס׳), יד אבשלום (ס׳), יד אפרים (ס׳).
יב״ש יהושע אבן שואב.
יגת״ו יגדיל תורה ויאדיר (יתי״ו).
יהב״ח ישמח האב ביוצאי חלציו.
יה״נ ימות הגשמים (ימה״נ).
יה״ד יסודי הדת (יסה״ד).
יהו״ה ישמחו השמים ותגל הארץ.
יה״ח ימות החמה (ימה״ח), יחוסי החכמים (ס׳).
יהר״ל יהי רצון לפניך.
יהר״מ אוא״א (ירמאוא״א).
יה״ת יסודי התשובה.
יוא״ל יוסף אלמנצי.
יו״ב יכין ובועז.
יוש״ט יד ושם טוב (ס׳).
י״ח ידיעת חשבון (ס׳), יישר חילך.
יי״ח יישר חילך.
יי״כ יין כשר.
יימכ״ר יא״נ יי ישמרך מכל רע ישמור את נפשך.
יי״צ (י״צ).
יי״ר ימין יי רוממה.
יכב״ט ויבכ״ט יכנס בכי טוב ויצא בכי טוב.
י״ל יצא לאור, יוצא לאור.

הקה״ח הלכות קידוש החודש.
הקו״כ הקרי וכתיב.
הק״ש הלכות קריאת שמע.
ה״ר הילולא רבא.
הרלנ״ט הראוי לנטילה.
ה״ש הלכות שבת. — שחיטה.
הש׳ השנות. השנה.
השו״ב השוחט ובודק. הלכות שחיטה ובדיקה.
השו״ט הלכות שחיטה וטריפות.
השו״י הלכות שמיטה ויובל.
השטמ״ק השטה מקובצת (ס׳).
התוה״מ התורה והמצוה (ס׳).
התוה״פ התחיה והפדות (ס׳).
התרינ״ם התרי״ג מצות.

ו.

ואבר״ח ואני ברוב חסדיך.
וא״ד ואין דוקא.
ובנ״י ובנוחה יאמר (ת׳).
ובעה״ח ובאתי על החתום.
והבר״ת והקורא בלי רשות ידקרנו חרב.
וה״ג וידוי הגדול.
וה״ר והוא רחום (ת׳).
ו״ל (וע״ל).
ולנ״ח ולוקח נפשות חכם.
ולר״ע ולר׳ עקיבה.
ול״ש ולא שנא.
ול״ת ולי תימה.
ומ״ר ומייתי ראיה. ומביא ראיה.
ומר״ל ומביא ראיה לדבריו.
ונלב״צ ונזכה לראות בנחמת ציון (ונלבנ״צ).
ונפ״ש ונשלמה פרים שפתינו.
ונ״ת ונתנה תוקף (ונת״ת) (ת׳).
ו״ע וי העמודים (ס׳).
וע״ל ועד לחכמים (ו״ל) (ס׳).
ועע״ע וערלתם ערלתו ערלים.
וצי״ע וצדיק יסוד עולם (צי״ע).
ור״ל ורצוני לומר. וראיה לדבר.
ושע״י ושלום על ישראל.
ות״ת ו״ת ו״צ ותשובה ותפלה וצדקה.

ותמ״ל ותנא מסייע ליה.
ות״ע ותערב עליך (ת׳).

ז.

ז״ב זכרון בספר (ס׳).
ז״ד זריקת דם.
זהו׳ זהובים.
זוער״ם זקנות ועוברות ומניקות.
זו״ש זוהר שני.
זו״ת זוהר תנינא.
ז״ח זהרי חמה (ס׳).
זח״א זוהר חלק א׳.
זח״ב זוהר חלק ב׳.
זח״ג זוהר חלק ג׳.
זח״ה זאת חוקת התורה (זחה״ת).
ז״ט זוהר טוב (ס׳).
ז״י זכרון יעקב (ס׳).
זימה״ל זכור יי׳ מה היה לנו.
זל״א זכרון ליום אחרון (ס׳). זכור לאברהם (ס׳).
זליה״ש זמירות ליום השבת (זליוה״ש).
זלש״ש זוכה לשתי שלחנות.
ז״מ זבחי מתים.
ז״צ זבחי צדק (ס׳).
ז״ק זרע קודש (ס׳). ז׳ קרואין.
זק״ד זקוקין דנורא (זקד״נ) (ס׳).
ז״ר זבחי רצון (ס׳).
זת״ל וזת״ל זמן תורה לחוד וזמן תפלה לחוד.

ח.

חא״ה חידושי אנשי השם (ס׳).
חאה״ר חטא אדם הראשון (חאדה״ר).
חאה״ת חידושי אגדות התלמוד.
ח״ב חזור בך.
חב״א חילופי בן אשר.
חב״י חינוך בחורי יה (ס׳). — בית יהודה (ס׳).
חב״נ חילופי בן נפתלי.
חג״ח חברת גמילות חסד. — גומלי חסדים.
ח״ד חתן דמים.
חד״ר חרם דרבנן. חלוקא דרבנן.
ח״ה חילופי הקריאה. חומ השני (חה״ש).

ד״מ ד׳ מינים, דרך משה (ס׳).
דמה״פ דישון מזבח הפנימי.
ד״נ דוד ניעטא.
דנ״כ דיני נשיאת כפים.
ד״ס דפוס סלאוויטא.
דסמדת״ו דברי סופרים מדברי תורה (יעב״ץ).
דעיו״כ דיני ערב יום כפור.
דע״פ דיני ערב פסח.
דער״ח דיני ערב ראש חדש.
ד״פ דפוס פעראדא (פיורדא).
דפ״פ דפוס פראנקפורט.
ד״צ דורשי ציון.
דק״ב דפוס קעניגסבערג.
דקה״ת דיני קריאת התורה.
דקו״ב דיני קדיש וברכו.
דר׳ דאקטאר.
ד״ר דורשי רשומות.
דר״א דורסת איש (ר״א).
דרוק״ש דרוש וקבל שכר.
ד״ש דיני שמים, דפוס שאנציגא.
דשב״פ (דשבע״פ).
דשו״ב דיני שחיטה ובדיקה (ס׳).
דתמ״ק ל״י דברי תורה מדברי קבלה לא ילפינן.
דת״ש דיני תקיעת שופר (דתק״ש).

ה.

ה׳ הושענות, הוריות, הגהה, הגהות.
האוב״ת הכנסת אורחים ובית תבשיל.
הא״י הנה אל ישועתי.
האר״יל (הארי״, האר״י ז״ל).
ה״ב הדר בית.
הבה״ב הלכות בית הבחירה.
הב״ית הבורא יתברך.
הבית״ש הבורא יתברך שמו (הב״יש).
הב״ש הילל בן שחר.
הגוה״ם הא גברא והא מסקא.
הג״כ (הגע״כ) הגעלת כלים.
הג״ר הגאון רבי.
הגרש״ס הגאון ר׳ שלמה סלנט (?).
ה״ד הוית דם.
הדא״ל (הד״ל).
הד״מ הגהות דרכי משה.
הה״ב הר הבית.
הה״פ הלכות הפסח.
הוא״א הואיל ואדחי אדחי.
הוא״ל הואיל ואתא לידן, — להכא.
הז״מ הרי זה משובח.
החוה״מ החוקר והמקובל (ס׳).
החוה״ש החיים והשלום (החו״ש—ושלום).
המש״נ המבת שתי נרות.
היסוש״ה (היוש״ה).
הכיג״א הנה כן יבורך גבר ירא יי.
הל״ו המבורך לעולם ועד.
הל״ל הוצרך לו לומר.
הל״מ הכל לאתויי מאי.
הל״ס הלכות סוכה.
הל״פ הלכות פסח.
המ׳ המהולל, המצוין, המומחה, המאמר, המרומם, המפואר.
המא״ה (המזא״ה).
המ״ב הואיל משה באר (ס׳).
המה״מ המלאך המות.
המוה״נ המרומם והנעלה.
המ״ע הלכות מתנת עניים.
המפח״ב המלבין פני חבירו ברבים (המפב״ח falso p. 31).
המק׳ המקובל.
המתו״צ הלכות מזוזה תפלין וציצית.
הנ׳ הנזכר, הניחא.
הנז׳ הנזכר, הנזכרים.
הנמ״י הלכות נטילת ידים.
ה״ס התראת ספק.
הס״ג הסגת גבול.
הסלש״ה התראת ספק לא שמה התראה (התסלש״ה).
הסש״ה התראת ספק שמה התראה.
הע״ח הלכות ערכין וחרמים.
הע״ת הלכות עירובין ותחומין.
ה״פ הלכות פסח.
הפו״פ הפלא ופלא.
ה״ק ה׳ קונטרסים.

בעהש״ם (בעה״ש).
בעוה״ת בעדים והתראות.
בע״ז בעלי עבודה זרה.
בעוה״ש (בעה״ש).
בעח״ד בעזרת חונן דלים.
בעמ״ח בעל משנת חסידים.
בע״נ בעשרה נסיונות.
בענ״ד בענין נזכר דנא.
בעצל״ד בעל צדה לדרך (בצל״ד).
בעש״נ בערכאות של גוים.
בע״ת ובלע״ת בין עשה תשובה ובין לא עשה תשובה.
ב״פ בן פלוני, — פלונית, בת פלוני, — פלונית, בן פקועה.
בפמ״ש בן פקועה טעון שחיטה.
ב״צ בן ציון, בת ציון.
בק״מ בקשת מחילה.
בקש״א בקדושתו של אהרן.
בר״א ברכה אחרונה.
ברד״ר ברייתא דרבנן.
ברה״נ (בה״נ).
ברז״ל בלהה רחל זלפה לאה.
ב״ש בלי שינוי, בנין שלמה (ס׳), בכור שור (ס׳), באמונה שלימה (באמ״ש), בית שמואל (ס׳), ביתר שאת (ב״ש), ברית שלום (ס׳).
בש״ח בשבועה חמורה.
בש״מ בשילהי מתניתין, — מסכתא.
בש״ש ותאעב״ם בעזרת שוכן שמים ותולה ארץ על בלימה.
בת״ם בית ספר.

ג.

ג״א גפן אדרת (ס׳).
גאנק״ר גברא אגברא קא רמית.
גא״י גור אריה יהודה (ס׳).
גא״פ גנזי אקספארד.
גב״פ גביהה בן פסיסה (גבב״פ).
ג״ד גירסא דינקות.
גדו״ד גדולת דוד (ס׳).
גד״ם (גד״ם).
גהא״ה גורינן האי אטו האי.
גה״נ גירסת הגאון.
גה״י גיהגם (גיה׳).
גו״ף בנ״ן גואל ולשבי פשע ביעקב נאם י״י ואני (שלי״ה).
גז״ה גזירת השם, — המלך, — המקום.
גזלגל״נ גזירה לגזירה לא גזרינן.
גח״ט גמר חתימה טובה.
גיר״ש (גר״ש).
גלה״ע גליל העליון.
גמ״ה גזירת מלך היא. (sic leg. p. 23.)
גנב״כ רקב״ש. (sic leg. p. 24.)
ג״ע גוזרין עליו.
גפ״ע ג׳ פעמים עליונים (ק׳).
גפ״ת ג׳ פעמים תחתונים (ק׳). (sic leg. p. 24.)
גר״ש גירסת רבנו שמשון (גיר״ש), גירסא שלימה.

ד.

ד׳ דיני.
ד״א דוחת איש (דר״א).
דא״א דאריך אנפין, דאברהם אבינו.
דָבְאָ״ךָ דירה נאה בר קודש אשה נאה כלים נאים (שלי״ה).
דבג״ה דבגיד הנשה.
דברי״ת דבי ר׳ ישמעאל תני.
דדא״ל דיוקא דמתניתין אתא לאשמעינן.
דד״פ דפוס דיהרענפורט.
דה״ט דקדוקי הטעמים (ד״ה).
דהי״ש דת הישראלית.
דה״ת דרכי התלמוד.
דומ״ץ דרשן ומורה צדק, (דיין ומורה צדק).
דו״נ זכר ונוקבא (דו״כ falso p. 26).
דונ״ל דונש לברט.
דחבע״פ דיני חמץ בערב פסח.
ד״ט דבק טוב (ס׳).
ד״י דן יחידי, דת יהודית.
ד״ל דפוס לובלין.
דלכ״ז (דל״ז).
דלל״ב דלית ליה בריירה.
דלל״ש דרשה לליל שמורים (דל״ש).

בה״ז בגדי הזהב (ב״ז). ביאורי הזוהר.
בה״ח ברית החדשה.
בהכ״ס בית הכסא (בה״כ).
בהמ״ד בית המרחץ.
בהנ״א בשם (בעזרת) ה׳ נעשה ונצליח אמן.
בה״ע בית העדה.
בה״ק בעל הדרת קודש (בעה״ק).
בה״ש דמ״ש בין השמשות דמוצאי שבת.
בהשמ״ר בית השחיטה מרווח רווח.
ב״ו בית ועד (ב״ע, בי״ע).
ב״כ בושה וכלימה.
ב״ז בגדי זהב, בנימין זאב.
בז״כ ברכת זוקף כפופים.
בז״ק בזקף קטן (ד׳).
ב״ח ברית חדשה (בה״ח). בעל חטא.
בחב״ש בחד בשבא.
בח״ה בית תנוך הנערים (ביח״ה, בחה״נ).
ב״ח וה״א ביקור חולים והכנסת אורחים.
בחי״ש בחיי שעה (בח״ש).
בח״ס בחזקת סכנה.
במ״ד כצ״ם רצ״ת וכו׳. (mutatio lite-rarum).
ביא״ה בני ישראל את השבת.
ביה״ח (יה״ח).
ביה״כ בית הכנסת (בה״כ).
ביהכ״נ בית הכנסת.
ביהכ״ס בית הכסא.
ביה״ע (בה״ע).
ביהת״ת בית התלמוד תורה.
ביוא״י ביהרג ואל יעבור.
ביוה״ד ביום הדין (ביה״ד).
בי״י בכל יום ויום (בכי״י).
בי״ח בית חולים (ביה״ח).
ביח״ה בית תנוך הנערים (בחה״נ).
בים״ע בעל יסוד עולם.
בירה״ג בילקוט ראובני הגדול.
בי״ש ביתר שאת (ב״ש).
בכ״ג בכבוד גדול.
בכה״ע בכורי העתים (ס׳).
בכ״י בכתיבת יד (בכת״י).
בכי״ב בכתיבת יד שני (בכי״ש).

בכ״כ בכל כחו.
בכמד״א בכל מה דאפשר (בכמ״ד).
בכמ״ש בכל מקום שהוא.
בכמש״א בכל מה שאפשר.
בכמשא״מ (במשא״מ).
בכ״פ בכלי פשתן.
ב״ל בגדי לבן.
בלה״ח בליל החיבור.
בלה״נ בלאו הכי נמי.
בל״י בית לחם יהודה (ס׳).
בל״פ בלשון פרס.
בל״צ בלשון צרפת.
בל״ש בלב שלם.
בל״ת בלי תכלית.
ב״מ בית מועד, — מחסה, בעל מדות, בעילת מצוה (בע״מ).
במד״א במה דאפשר.
במה״ר בית מדרש הרבנים.
במות״ר במקלו ותרמילו.
במ״ם בית מסחר ספרים.
במס״ה (במסה״ש).
בנה״ס בנעילת הסגרל (בנעה״ס).
בנז״נ בנוקי נוף, בין נוקי נוף, — נוק נוף.
בנז״ם בנוקי מטן, בנוק מטן.
בנ״ח א״ם בנקיטת חפץ אגב סודר (בנק״ח א״ם).
בנח״צ בנחמות ציון (ב״צ).
בנחצו״י בנחמות ציון וירושלים.
ב״ס ב׳ סימנים.
בסה״כ בסוד הכתוב (בס״ה).
בסוב״נ בסתר ובגלוי.
בס״ת ב׳ ספירות תחתוניות (ק׳).
בע׳ בעולם, בעונש, בשבעים.
ב״ע באר עשק (ס׳), בעל עבירה, בר עונשין.
בע״ה ובע״ד בעלמא הדין ובעלמא דאתי.
בעה״ח באתי על החתום.
בעה״נ בענין הנזכר.
בעהנו״נ בעזרת השם נתחיל ונגמור, — נעשה ונצליח, — נצא ונבוא.
בעה״ק בעל עבודת הקודש.

אל״י ונ״ע אם לא יגיד ונשא עונו.
אל״מ אלון מורה (ס׳), אורח לצדיק מישרים.
א״מ אבני מלואים (ס׳), אלון מורה (אל״מ) (ס׳), אברהם מפו, אמור מעתה, אלפי מנשה (ס׳).
אמ״ב אין מתענין בו, אמרי בינה (ס׳).
אמו״כ אחר מוצאי יום כפור (אחמו״כ).
אמעאה״ש אין מחללין עליו את השבת.
אמע״ר אש מים עפר רוח.
אמר״ע אש מים רוח עפר.
אמשב״ש אין מערבין שמחה בשמחה.
אמש״כ ארבע מאות שקל כסף (ס׳) (וימאל).
אמ״ת אש מים תפארת (ק׳) (?), אחר מתן תורה (אחמ״ת).
א״נ אימת נוראותיך (ת׳) (ס׳), אימך נשאתי (ת׳), אין נשבעין, אין נוטלין.
אס״ל אין סדר למשנה.
אס״ש אלכסנדר סענדר שור.
אע״פ שאר״ל אף על פי שאין ראיה לדבר (זכר לדבר) (ול״ד).
א״פ אבן פנה (ס׳), אקספארד.
אצב״ח אגרת צער בעלי חיים (ס׳).
אצו״מ אור צח ומצוחצח (ק׳).
אצלא״ע אין צריך לומר אתם עדי.
אק״ב אין קוברין בו.
אקה״ת אחר קריאת התורה.
אק״ם אשר קדש ידיד מבטן (רשב״ם שבת עין יעקב פ״ח).
אק״ם אדם קדמאה סתימאה (ק׳).
א״ר אשלי רברבא, אפי רברבא (ס׳).
אר״ה אחר ראש השנה (אחר״ה).
אר״י אבי רכב ישראל.
א״ש אמונת שמואל (ס׳), אפריון שלמה (ס׳), אשמת שומרון (ס׳).
אש״ב אין שייך בו, ארי שבתורה (ס׳) (ארש״ב).
א״ש ד״ת אמת שלום דין תורה.
אש״ט אבני שיש טהור (ק׳).
אש״ם אילן שענפיו מרובין (ס׳) (אשע״ם).
אש״ת אדני שפתי תפתח (ת׳).
אתד״ל אל תתנו דמי לו.
אס״ת אתקינו סעודתא (א״ם).
את״י אגרת תשועת ישראל (ס׳).
את״ל אתיתי לחננך (ת׳).
אתל״ת אנא תבוא לפניך תפלתנו.
את״מ אחר תפלת מנחה.
אתמ״פ אל תירא מפחד פתאום.
את״נ אחר תפלת נעילה (אחת״נ).
את״ע (אחת״ע).
אתר״נ אל תבואינו רגל גאוה.
את״ש אחר תפלת שחרית (אחת״ש).

ב.

ב׳ בחינה, בחינת, ברכה, ברכת.
ב״א ברכי אצולה (ת׳).
באד״ק (אד״ק).
באה״מ ביאור המלות.
באה״ת באגדות התלמוד (באגה״ת).
באמ״ח באר מים חיים (ס׳).
באמ״ש באמונה שלימה (בא״ש).
בא״נ ברכת אלהי נשמה.
בא״ש (באמ״ש).
בב״ד בבהמה דקה.
בבדא״א בברייתא דאברהם אבינו.
בבהמ״ב בברכה המשולשת בתורה.
בב״ז בבן זכר.
בב״ח בבשר חזיר.
בב״ש בני בלי שם.
בבשק״ו בן בנו של קל וחומר.
בנ״נ וט״מ בתר גנבא גנוב וטעמא טעים.
בנ״ע בני עולמות.
בנע״מ בגן עדן מנוחתו (= בע״מ בעדן מנוחתו).
בד״א בדברים אחרים, בדיני אדם.
בדבה״פ (בדה״פ).
בדה״ב ברק הבית (בד״ה ב״ה).
בדכ״ה בדרך כל הארץ.
בד״מ בדרך משל.
בהגר״א ביאור הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
בהגרמ״ס בן הגאון ר׳ משה סופר.
בהו״ת בהספד ותענית.

Nachtrag.

א.

א׳ אות, אגרת.
א״א אבי אסף (ס׳), אגרת אזוב (ס׳), איסור אכילה.
אא״א אחד איסור אכילה, ארומם אלהי אבי.
אאאא״א אמר אויב ארדף אשיג אחלק.
אאאאא״א איש אל אחיו אבל אשמים אנחנו.
אאור״ח ארך אפים ורב חסד.
אאו״ת אהבת אמנון ותמר.
אא״ח אחר אסרו חג.
אא״כ אגרת ארבע כוסות (ס׳).
אא״ע אם אינו ענין.
אאע״ל אם אינו ענין לפניו, — לכאן.
א״ב ארום בבל, אסור בהנאה (אב״ה).
אד״צ אגרת דורשי ציון.
אד״ק אדרא קדישא (ס׳).
אה״צ ארץ הצבי (א״צ).
או״ת אמנון ותמר.
א״ז אבני זכרון (ס׳), אליהו זוטא (ס׳), אפי זוטא (ס׳), אסיפת זקנים (ס׳), אות זכרון (ס׳), אחר זמן, — זמנו.
אזה״ק אור זרוע הקצר (אז״ק) (ס׳).
אזק״ש אחר זמן קריאת שמע.
אז״ת אחר זמן תפלה.
אחד״ס אסרו חג דסכות.
אחד״פ אסרו חג דפסח.
אחד״ש (אד״ש).
אחז״ת (אז״ת).
אחה״ס אחר הסוכות, אחר הסדר.
אחה״פ אחר הפסח.
אחה״ת אחר התפלה (אה״ת).
אחל״ל אורח חיים למעלה למשכיל.
אחל״ם (אח״ל).
אחמ״ת אחר מתן תורה (אמ״ת).
אח״ש אברהם חיים שור.
אחת״נ אחר תפלת נעילה (את״נ).
אחת״ע אחר תפלת ערבית (את״ע).
אחת״ש אחר תפלת שחרית (את״ש).
א״ט אינה טענת.
אט״ט אינו טען טבילה.
אטנ״י איננו טען נטילת ידים (אטנט״י).
אטקיו״ר אינו טען קידוש ידים ורגלים.
א״י אפיקי יהודה (ס׳).
אי״ב אורך ימים בימינה.
איבובעו״כ אורך ימים בימינה ובשמאלה עשר וכבוד.
איו״ט אחר יום טוב (אחיו״ט).
איו״כ אחר יום כפור (איוה״כ).
איוכ״ם אין יום כפור מכפר (איוהכ״ם).
איושחי״ל אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
אי״ט (איו״ט).
אי״כ (א״כ).
אי״ר איכה רבתי (ס׳).
אי״כ איומה כנרגלות (ס׳).
אככ״ח אוצר כל כלי חמדה (ס׳).
אכמ״נ אפילו כמלא נימה (אפכמ״נ).
א״ל אתא לידיה, אוי לי, — לו, איכא למפרך, אין להוש (אל״ח).
אלו״ל את לבבך ואת לבב (של״ה).
אל״י אם לא יגיד.
אליב״ה אתהלך לפני יי׳ בארצות החיים.

תפה״ש תפלת השחר.
תפ״מ תשובת פני משה (ס׳).
תפ״ע (ת״ע).
תפעת״פ (דמפעדמ״פ) (ארבע מאות פרסא על ארבע מאות פרסא).
תפ״ש תפלת שחרית.
ת״צ תענית צבור.
תצל״מ תורה צוה לנו משה.
ת״ק תפלה קצרה, תנועה קטנה, — (קלה) (ד׳), תלישא קטנה (ד׳), תנא קמא, תנאו קיים.
תקב״ל תשובת קול בן לוי (ס׳).
תקדר״א תקופת דרב אדא (תדר״א).
תק״ט תקופת טבת.
תק״ל תנאי קודם למעשה.
תק״נ תקופת ניסן.
תק״ס תנא קמא סבר.
תק״ע תקון עיבור, תקנת עיבור.
תקר״א תקופת ר׳ אדא.
תק״ש תקוני שבת (ת״ש), תקיעת שופר.
תק״ת תקופת תשרי, — תמוז.
ת״ר תנו רבנן, תהום רבה (ק׳), תרגום רומי, תיפח רוחן (תי״ר).
תר״א (תקר״א).
תרב״א תשובת ר׳ ברוך אנגיל (ס׳).
תר״ג תקנת רבנו גרשון.
תר״ג מ״ה תקנת רבנו גרשון מאור הגולה.
תר״ו תיפח רוחן ונשמתן.
תרו״ק תרומה וקדשים.
תרי״ג מ׳ תרי״ג מצות (נרת״י).
תר״ל תרתי לריעתא, — לטיבותא.
תר״ת תקיעה תרועה תקיעה.
ת״ש תא שמע, תפלת שחרית (תפ״ש), תפלת שוא, תחום שבת (תח״ש), תקוני שבת (תק״ש), תכנת שבת (ת׳), תשובה שלימה (תש״ש), תקון שמרות, תענית שעות, תמורת שלמים, תוך שלשים (ת״ל), תבואת שור (תב״ש) (ס׳), תולעת שני (ס׳), תולדות שמשון (ס׳), תקון שובבים (ס׳).
תשבה״ע תמיד של בין הערבים.

תשב״י תשובת בית יהודה (ס׳).
תשב״כ תשובת בתי כהונה (ס׳), תורה שבכתב (תושב״כ).
תשבע״פ תורה שבעל פה (תושבע״פ).
תשב״ץ תשובת שמעון בר צמח (ס׳), תשובת שמשון בר צדוק, תשובות שאלות במשפטיך צדק (?).
תשב״ר תינוקות של בית רבן.
תשדו״ה תשלומי ד׳ וה׳ (ארבעה וחמשה).
תש״ה תשמיש המטה (ת״ה).
תשה״ד תשלום הדנש (ד׳).
תשהע״מ תעל שכבת הטל על מלונו.
תש״ו תכלה שנה וקללותיה (וקלקלותיה).
תשוב״ה תענית שק ואפר בכיה הספד.
תש״י תפילין של יד, תשובת שב יעקב (ס׳).
תשיכ״ע תשועת יי׳ כהרף עין.
תש״ל תקוני שלמה לוריא.
תש״מ תקון שלש משמרות.
תשמ״נ תשובת מנן נבורים (ס׳) (תמ״נ).
תשמ״ש תשובת מנן שאול (ס׳).
תש״ע תגור של עכנאי, תפלת שמנה עשרה.
תש״ר תפילין של ראש.
תשר״ק (אותיות א״ב בסדר הפוך).
תשר״ת תקיעה שברים תרועה תקיעה.
תש״ש תמיד של שחר, תשובה שלימה, תקון שמירת שבת (ס׳).
תש״ת תרגום של תורה, תקיעה שברים תקיעה.
ת״ת תלמוד תורה, תלמיד תורה, תנא תנא, תקון תורה, תפארת (ק׳), תקוני תשובה (ס׳).
תתבל״ת תלא תניא בלא תניא (בדלא תניא).
תתו״צ תשובה תפלה וצדקה.
תתו״ש תלמוד תורה ושאילת שלום (יעב״ץ).
תתכ״כ תלמוד תורה כנגד כולם.
תתעד״א תלמוד תורה עם דרך ארץ.
תתק״ל תכון תפלתי קטורת לפניך.
תתר״ך שו״ת אלף ועשרים שאלות ותשובות (מהר״ם ראטענבורג).
תתש״ה תלי תלין של הלכות.
תתשכ״כ תלמוד תורה שקול כנגד כולם.

ת״ת תוסת ישרים תנחם. (וסב״י וסלף בוגדים ישדם).
ת״ת מ״ג תורת יי׳ תמימה משיבת נפש.
ת״כ תורת כהנים, תקיעת כף, תניא כוותיה, תנאי כפול, תוספות כתובה, תקפו כהן (ס׳), תשלומי כפל.
תכ״א תבנת כל אלה (ת׳).
תכ״ד תוך כדי דבור, תניא כוותיה ד׳ —.
תכ״ד ה״ד תוך כדי דבור היכי דמי.
תכ״ד כד״ד תוך כדי דבור כדבור דמי.
תכ״ד לכד״ד תוך כדי דבור לאו כדבור דמי.
תכ״ה תחת כנפי השכינה, תכונת השמים (ס׳) (תכה״ש).
תכ״ע תשובת כהונת עולם (ס׳).
ת״ל תלמוד לומר, תהלה לאל, תיפוק ליה (תי״ל), תאוה לעינים (ס׳) (תא״ל), תרצה לידע, תרי לישני, תדע לך, תוך שלשים (ת״ש).
תל״א תפוס לשון אחרון.
תלדת״ר תניא להא דתנו רבנן.
תלה״ר תקון ליל הושענא רבא.
תל״ח תרצה לחשוב, תפלה (תהלה) לאל חי.
תל״מ תרתי למיבותא.
תל״ל תרתי למה לי.
תל״ע תלמוד לשון עברי (ס׳).
תל״ר תפוס לשון ראשון, תלמיד לפני רבו, תרתי לריעותא.
תל״ש תקון ליל שבועות.
תל״ת תענית לתעניתא, תקנתא לתקנתא (ס׳).
ת״מ תבורך מנשים, תפלת מוסף, תורת משה (תר״מ), תפלת מנחה, תוכחת מוסר (ס׳), תוכחת מגלה (ס׳), תביעת ממון.
תמ״א תשובת מטה אשר (ס׳).
תמ״ב תבורך מנשים באהל (מב״ת).
תמבע״א תהי מנוחתו בעדן אמן.
תמ״ג תשובת מגן גבורים (ס׳).
תמג״ת תענית מגילת תענית (יעב״ץ).
תמ״ד תאומים מאוזנים דלי (ל׳).
תמ״כ תהי מנוחתו כבוד.
תמ״כ עוכ״י תהי מיתתו כפרה עליו ועל כל ישראל.

תמל״ת תפסת מרובה לא תפסת.
תמ״ם תשובת מגיד מראשית (ס׳), — משאת משה (ס׳).
תמ״נ תוציא ממצרה נפשי.
תמ״ע תפלת מעריב.
תמ״צ תענית מיתת צדיקים.
תמ״ש תפלת מוצאי שבת, תשובת מגן שאול (ס׳).
ת״נ תענית נדחה, תנוח נפשי, תיבת נח, תפלת נעילה (תנ״ע).
תנאצב״ה תהי נפש אדוני צרורה בצרור החיים.
תנב״ה תהי נפשו בצרור החיים.
תנב״כ תשובת נחפה בכסף (ס׳).
תנבע״א תנוח נפשו בעדן אמן.
תנ״ה תניא נמי הכי.
תנח׳ תנחומא.
תנ׳ תניא.
תנ״כ תניא כוותיה.
תנ״ך תורה נביאים כתובים.
תנ״ל תשובת נחלה ליהושע (ס׳).
תנ״ע תפלת נעילה.
תנצב״ה תהי נפשו צרורה בצרור החיים.
ת״ס תקון סופרים, תרגום סורי.
תס״ח תשובת סם חיים (ס׳).
ת״ע תפלת ערבית, תפלת עלינו, תמורת עולה, תורת עולה (ס׳), תפתח ערוך (ס׳), תרגום ע׳ (זקנים), תרי עשר, תני עלה, תקנת עיבור (תק״ע), ת׳ עלמין (ק׳).
תע״ב תבא עליו ברכה, תשובת עדות ביהוסף (ס׳).
תעב״י תעודה בישראל (ס׳) (תב״י).
תע״ד תפלת עוברי דרך.
תע״ח תעלומות חכמה (ת״ח).
תע״ל תפלת עלינו לשבת.
תע״ע תמה על עצמך.
תעש״ח תפלת ערבית של חול.
תעש״ש תפלת ערבית של שבת.
ת״פ ד׳ מאות פרסא.
תפדא״י ד׳ מאות פרסאות דארץ ישראל.
תפה״ד (תה״ד).

תה״ה תואר האדם המעלה (ס׳).
תהו״פ תנא הוא ופליג.
תה״ז תקוני הזוהר (ס׳), תואר הזמן (ס׳).
תה״ל תרומת הלשכה (ס׳).
תה״מ תבנית המשכן (ס׳) (ת״ה).
תה״ע תורת העולה (ס׳).
תהע״מ תעל הטל על מלונם.
תה״פ תואר הפעל (ד׳).
תה״ק תורת הקנאות (ס׳), תנא הכא קאי.
תה״ש תפלת השחר (ת״ה), תורף השטר (ת״ה), תולדות השמים (ס׳) (תו״ש).
תהש״ז תואר השם זכר (ד׳).
תהש״נ תור השם נקיבה (ד׳).
ת״ו תם ונשלם, (תחלה וסוף?), תבנה ותכונן (תו״ת).
תו׳ תוספות.
תוב״ב תבנה ותכונן במהרה בימינו.
תוב״ל תם ונשלם ברוך יי׳ לעולם.
תוגב״א תורה וגדולה במקום אחד (תוגבמ״א).
תוה״ע תורת העולה.
תוה״ק תורתנו הקדושה.
תוהר״י תוספות הרב רבנו יונה.
תוה״ש תואר השם (ד׳) (תה״ש), תולדות השמים (ס׳) (תה״ש).
תוהש״ז, תוהש״נ (תהש״ז תהש״נ).
תו״ז תוך זמנו.
תו״י תם וישר (תוי״ש).
תוי״ט תוספות יום טוב.
תולה״ש תולדות השמים (ס׳).
תולע״י תולעת יעקב (ס׳).
תו״מ תרומות ומעשרות, תפארת ומלכות (ק׳), תורה ומצות, תוריע ומצורע, תורת משה (ת״מ), תיכף ומיד.
תומ״ט תורה ומעשים טובים.
תוס׳ רי״ד תוספות ר׳ ישעיה דטראני.
תו״ע תופת ועדן (ס׳).
תו״ש תנא ושייר, תולדות שמים (תוה״ש) (ס׳), תוך שלשים (ת״ש), תוספת שבת.
תושאנ״ץ תוספות שאנץ (שמשון בן אלעזר שאנץ).
תושא״ת ת״ק תדיר ושאינו תדיר תדיר קודם.

תושב״כ תורה שבכתב.
תושבע״פ תורה שבעל פה.
תושלב״ע תם ונשלם שבח לאל בורא עולם.
תושלמ״ע תם ונשלם שבח לאל מלך עולם.
ת״ז תקוני זוהר (ס׳), תרי זמני, תקוני זבח, תפוחי זהב (ס׳).
תז״א תשובת זקן אהרן (ס׳), תשובת זרע אברהם (ס׳).
תז״ח תקוני זוהר חדש (ס׳).
ת״ח תלמיד חכם, תלמידי חכמים, תקון חצות (תק״ח), תא חזי, תפלת חובה, תענית חלום, תורת חטאת (ס׳). תשואות חן (ס׳), תוצאות חיים (ס׳), תורת חיים (ס׳), תעלומות חכמה (ס׳) (תע״ח), תקנת חכמים, תני חדא, תורת חכם (ס׳), תקונים חדשים (ס׳), תקלין חדתין (ס׳).
תח׳ תחנון, תחילה (תחי׳).
תחה״ש תקות חוט השני (תחוה״ש) (ס׳).
תחי׳ תחיה (ת׳).
תח״ל תקון חצות לילה.
תחצ״ל תענית חלום צריך למיסב (יעב״ץ).
תח״ש תחום שבת (תחו״ש).
תחשמע״כ תלמיד חכם שמחל על כבודו.
ת״י תרגום יונתן, — ירושלמי, תחת יד, — ידי, תענית יחיד, תפארת ישראל (ס׳), תפלת ישרים (ס׳), תקוני ישנים, תפיסת יד, תומת ישרים (ס׳), תוספת ישנים (תוס״י), תולדות יצחק (ס׳), תפארת יעקב (ס׳).
תי׳ תחיה (תחי׳).
תי״א תפיסת יד אמת (ס׳), תוספת יד אמת (?).
תיא״צ תענית יאהרצייט (תי״צ).
תיב״ח תוך י״ב חודש.
תיובת״א תשבי יבא ויגיד בפיו תירוץ אמת.
תי״ח תפלת שמונה עשרה.
תי״ל תשעה ירחי לידה, תיפוק ליה (ת״ל).
תי״צ תענית יאהרצייט (תיא״צ).
תיק״ו תשבי יתרץ קשיות ובעיות.
תי״ר תיפח רוחן.
תירו״ש תהי ראש, תהי רש.
תי״ש תריסר ירחי שתא.

תורה, שעת תפלה, שומע תפלה (ת׳), שלמא תנינא, שאול תחתיה, שירי תפארת (ס׳) (שת״ם), שני תנינא, שאלות תשובות (שו״ת) שיעור תקיעה.
שת׳ שתחיה.
שת״א שתרגם אונקלוס.
שתא״ר שתקות אנוש רמה.
שת״ה שתחיית המתים, שתי הלחם (שתה״ל).
שתו״מ שידה תיבה ומגדל.
שת״ז שם תואר זכר (ד׳).
שת״ח שימש תלמידי חכמים.
שת״י שתרגם יונתן, — ירושלמי.
שת״נ שם תואר נקיבה (ד׳).
שתע״ז שנגת תלמוד עולה זדון.
שת״ק . . של תקופת, שתק״ת תשרי, תמוז, שתק״ט טבת, שתק״נ ניסן.

ת

ת׳ תרגום, תלמוד, תקיעה, תמורה, תמורת, תורה, תורת, תימא, תענית, תשובות, תחת, תקון, תקוני, תולדות, תוספות, תוספי, תחנונות, תפלות, ארבע מאות.
ת״א תרגום אונקלוס, — אחר, — אשכנז, — ארמי, תירוץ אחר, תניא אידך, תורת אדם (ס׳), תולדות אהרן (ס׳), תענית אסתר, — אבל, תמניא אפי.
תא׳ תאמר.
תאה״ש תואר השם (ד׳) (תה״ש).
תאו״ח תולדות אדם וחוה (ס׳), תורת אדם וחוה.
תאוק״מ תענית אסתר וקריאת מגילה.
תאי״ תשובת אוהל יוסף (ס׳).
תא״ל תתן אמת ליעקב (ס׳), תאוה לענים (ס׳) (תי״ל).
תא״ם תהלים איוב משלי, תיבות אלו מיותרות, — מוקפות.
תא״ר תקות אנוש רמה.
ת״ב תלמוד בבלי, תשעה באב, תעודה בישראל (תע״ב) (ס׳), תנאו בטל.
תב״ד תנאי בית דין.
תבה״ב תענית שני וחמשי ושני.
תב״כ כגב״נ תפלה בלי כונה כגוף בלא נשמה.
[תבס״ל תעלא בעידנא סגיד ליה (תעבס״ל)].
תבפוסב״א תחילתו בפשיעה וסופו באונס.
תב״צ תירוצו בצדו (תרב״צ).
תב״ש תבואות שור (ס׳) (ת״ש).
תב״ר תגף באבן רגליך.
ת״נ תקיעה גדולה, תנועה גדולה (ד׳), תלישא גדולה (ד׳), תרומה גדולה, תרי גווני.
תגו״פ תוספות גמרא ופוסקים (תג״פ), תוספות גמרא ופירוש.
ת״ד תשלום דגש (ד׳), תמים דעים (ס׳), תומר דבורה (ס׳), תקוני דיקנא (ק׳).
תד״א תנא דבי אליהו, תהלים דפוס א׳, תוך ד׳ אמות.
תדאש״ת תוך ד׳ אמות של תפלה.
תדב״א (תד״א).
תדמ״ל תנא דמסייע ליה.
תדר״א תקופת דר׳ אדא (תקדר״א).
תדר״י תנא דבי ר׳ ישמעאל, (דרי״ת דבי ר׳ ישמעאל תני).
ת״ה תחיית המתים, תפלת הדרך (תה״ד), תחת השם (תה״ש) (ד׳), תואר השם (ד׳), תשמיש המטה (תה״מ), תפלת השחר (תה״ש), תבנית המשכן (תה״מ) (ס׳), תרומת הדשן (ס׳), תא הרצים (ס׳), תורת האדם (ס׳), תקון הנפש (ס׳), תורת הבית (ס׳), תוכן הדברים (תה״ד), תורף השטר (תה״ש).
תה״א תורת האדם (ס׳), תולדת הארץ (ס׳).
תה״ב תורת הבית (ס׳).
תה״ג תשובות הגאונים (תשה״ג).
תה״ד תפלת הדרך (ת״ה), תרומת הדשן (ס׳) (ת״ה), תוכן הדברים.

שערי צדק (ס׳), שמר צוואה, שבתי צבי, שמש צדקה (ס׳), שמרהו צורו, שערי ציון (ס׳), שפתי צדיק (ס׳).
שצ״ו שמרהו צורו וגואלו.
שצ״ל שצריך לומר, — להוסיף, — להיות, — להתענות, — לעשות, — לתרץ.
שצל״ח שצריך לחזור.
שצלע״ל של צדיקים לעתיד לבא.
ש״צ מ״צ שליח צבור מורה צדק.
שצ״ם חנכ״ל שבתי צדק מאדים חמה נוגה כוכב לבנה.
ש״ק שבת קודש, של קודש, שמע קולינו (ת׳), שינת קבע, שתי קדושות, שבועה קמייתא, שמטת קרקע, שם קבוץ (ד׳), שבעה קרואים, שלשלת קבלה (שה״ק), שנוי קונה.
שקה״ה שקיעת החמה.
שקו״ט שקלא וטריא (שו״ט).
שקור״מ שקצים ורמשים.
שק״ז שם קבוץ זכר (ד׳).
שק״ל שפיר קשיא ליה.
שקעא״ה שקיבל עליו את הדין.
שק״ת שהרי קתני (קא תני).
ש״ר שמות רבה, שלום רב, שם רע, של ראש, שלש רגלים, שפע רב, שימושא רבא (ס׳), ששים רבוא, שפתי רעננות (ס׳), שיר רבא (שהש״ר), שערי רחמים (ס׳), שמן רוקח (ס׳).
שר״א שלום רב אקרא, שערי ר׳ אלפס.
שרונ״ר שוטה רשע ונס רוח.
שר״ח שבת ראש חודש.
שר״י שם רשעים ירקב.
שר״ל שיש ראיה לדבר, — לדבריו, שיש רגלים לדבר, שנתן רשות למשחית, שרצונו לומר.
שרצ״ל שרצונו לומר (שר״ל).
שרר״ל שרה רבקה רחל לאה (שררו״ל) ולאה.
שר״ת שראשי תיבות.
שר״ת י״ס שראשי תיבות עשר ספירות (יעב״ץ).
ש״ש שם שמים, שבת שובה, שים שלום, (ת׳), של שבת, — שחרית, שכינה שורה, שם שדי, שומר שכר, שכר שכיר, שאילת שלום, של שמים, שמואל שולם, שש שעות, שם של . . ., שתי שערות, שמונה שרצים, שנוי שם (שה״ש), של שחר, שיעור שחיטה, שמן ששון (ס׳), של שבועות, שטר שיחרור, שבולת שועל, שבועת שוא, — שקר, שטיינשניידער, שיעור שופר, שערי שמים (שע״ש), שום שכל (ס׳), שב שמעתתא.
שש״א ששם אמר, — אמרו.
ששא״כ שלוחו של אדם כמותו.
ששא״ר שחיטה שאינה ראויה.
ששא״ר לש״ש שחיטה שאינה ראויה לא שמה שחיטה.
ששהא״ב שמונה שרצים האמורים בתורה.
שש״ב שכינה שרויה ביניהם.
ששה״ד שור של הדיוט.
ששה״ק שור של הקדש.
ששהקב״ה שמו של הקדוש ברוך הוא.
ששו״ע של שם ועבר.
ששוה״ש שומר שכר והשוכר.
ששוש״ש שלי שלי ושלך שלך.
שש״י שיר של יום.
ששכבב״א שם של כ״ב אותיות (שבכבב״א).
שש״ל שם שמים לבטלה, שיעור של לולב, שדרו של לולב, שומר שמסר לשומר (ששמ״ל).
שש״מ שמחה של מצוה.
ששמבב״א שם של מ״ב אותיות.
ששמ״ל שומר שמסר לשומר (שש״ל).
ששעב״א שם של ע״ב אותיות.
ששע״י שם שמים על ידו.
שש״ש שינה של שחרית, שר של שכחה.
ששנתע״ז ששנגת תלמוד עולה זדון.
ששׁשׁויש״צ מאהמה״ע שינה של שחרית ויין של צהרים מוציאין את האדם מן העולם.
שש״ת שיעור של תפילין.
ש״ת שערי תפלה (ס׳), שערי תשובה (ס׳), — תורה (ס׳), שור תם, שמא תאמר, שמחת

שנר״ל שנתן רשות למשחית.
שנתי״ם שמאל נר תדליק ימין מזוזה.
ש״ס ששה סדרים (סדרי משנה), של סוכות, של סופרים, שלוש סעודות, שמות סופרים, שמה סתומה(?).
שסד״ך שלמה סנחריב דריוש כורש (מגיל׳ י״א).
ש״ע שלחן ערוך, שמחה עצומה, שלום עליכם, של עולם, שמיני עצרת (שמ״ע), שמונה עשרה, שבילי עולם (שב״ע) (ס׳), שם עצם (שה״ע) (ד׳), שלש עשרה (י״ג), שינת עראי, שחרורי עבדים, שבועת עדות, שוכן עד (ת׳), שושן עדות (ס׳).
שע״א שער עבודת אלהים (ס׳), שערי אורה (ס׳).
ש״ע או״ח שלחן ערוך אורח חיים.
שעא״ע שלחן ערוך אבן עזר.
שעב״א שם ע״ב אותיות (ששעב״א) (ק׳).
שע״ג שעל גבי.
שעג״מ שעל גבי מזבח.
שע״ד שערי דורא (ש״ד) (ס׳), שערי דמעה (ס׳).
שע״ה שלמה עליו השלום, שעם הארץ, שעמי הארץ.
שעה״ג שער הגלגולים (ס׳).
שעה״כ שעת הכושר (ש״ה).
שעה״מ שעל המטה.
שעה״נ של עיר הנדחת.
שעה״ת שעת התפלה.
שע״ז שם עצם זכר (ד׳).
שעח״מ שולחן ערוך חושן משפט (שעחו״מ).
שע״ט שערי טבילה.
שעטנ״ז שוע טווי ונוז (נדה ס״א ב׳).
שעטנ״ז ג״ץ (אותיות שיש תגין עליהן).
שע״י שעל ידי, — ידיו, — ידם, שלום על ישראל.
שעי״ד שעל ידי (שע״י), שלחן ערוך יורה דעה (שעיו״ד).
שעי״ז שעל ידי זה.
שעי״כ שעל ידי כן.
שע״כ שם עצם כללי (ד׳), שעובדי כוכבים, שעל כרחך.
שעכו״ם שעובדי כוכבים ומזלות.
שעכ״ז שעם כל זה, שעל כל זה, שם עצם כללי זכר (ד׳).
שעכ״פ שעל כל פנים.
שע״ל שחור על לבן.
שע״ל ז״ל שחור על לבן זכר לחרבן.
שעלכ״צ שעשה לי כל צרכי (שלכ״צ).
שע״מ שעת מיתה, שעל מנת.
שעמו(ק)״ש שוכן עד מרום וקדוש שמו (ת׳).
שעמשהתנ״ב שלש עשרה מדות שהתורה נדרשת בהן (י״ג מ).
שע״נ שם עצם נקבה (ד׳), שעשה נסים.
שענ״ל שעשה נסים לאבותינו.
שע״ה שעלה עמוד השחר, שעבר עליו הפסח (שעעה״פ).
שעעה״פ שעבר עליו הפסח.
שע״פ שם עצם פרטי (ד׳).
שעפא״ח שעל פיהן אנו חיין (עפא״ח).
שע״צ שערי ציון (ס׳), שערי צדק (ש״צ) (ס׳).
שע״ר שעת רחמים.
שערוע״ר שעת רחמים ועת רצון.
שערש״ק שעשין רצונו של קונם, שערב שבת קדש.
שע״ש שערי שמים (ס׳), שלחן עצי שטים (ס׳).
שע״ת שערי תשובה (ש״ת) (ס׳).
ש״פ שושן פורים, שוה פרוטה, של פסח, של פורים, שאר פוסקים, שמן פסול, שנה פשוטה, שמונה פרקים, (להרמב״ם), שמחת פורים.
שפ״א שפת אמת, שפת אשכנז.
שפ״ד שתין פולסי דנורא (שפד״נ) (ספד״נ).
שפה״ח שבת פרשת החדש.
שפ״ז שבת פרשת זכור.
שפ״ח שפתי חכמים (ס׳).
שפ״י שומר פתאים יי׳.
שפי׳ שפירש, שפירושו.
שפ״ל שפירשתי לעיל, — לקמן.
שפ״נ שפרסה נדה.
שפ״ע שפת עבר.
שפ״פ שבת פרשת פרה.
ש״צ שליח צבור, של צדקה, של צבור,

שליט(א)״ם שיחיה לארך ימים טובים סלה.
שלכ״ד שלא כדרכה.
של״ל שלא לצורך.
של״מ שארי ליה מריה, שלא מדעת, שלוחי מצוה, שליח מצוה, שליח מיוחד.
שלמ״ה שבח לאל מלך העולם.
של״נ שלא נהגו, שלא נוצרת (ת׳), שלא נאמר, — נכתב, שלבו נוקפו.
של״פ שלא פירש, — פסק.
שלפ״ז שלפי זה.
שלש״ש שלא לשם שמים.
של״ר שלש רגלים (ש״ר), של ראש.
של״ש שלא לשמה, שלום לך שלום, שבת לפני שבועות, הירש מענדיל פינעלעש.
שלשא״כ שלוחו של אדם כמותו (ששא״כ).
של״ת שלא תאמר.
ש״מ שמע מניה, שליח מצוה, שליחי מצוה, שמענא מנא, שם מפורש (שה״מ), שלחן מלכים (ס׳), שם משמעון — משמואל (ס׳), שכיב מרע, שור מועד (שה״מ), שנוי מקום, שם משותף (ד׳), שנה מעוברת, שכר מצוה (שכ״מ), של מצוה, שבט מוסר (ס׳), שם מקרה (שה״מ) (ד׳), שם מופשט (ד׳), שבור מלכא, של מעלה, שטה מקובצת (שמ״מ) (ס׳), שמן משחה (ס׳), שולמאן.
שמא״נ שליחי מצוה אינן נזוקין.
שמב״כ של מה בכך.
שמב״נ שבע מצות בני נח.
שמב״ע שכר מצוה בהאי עלמא.
שמדה״ד שמדת הדין.
שמדה״ר שמדת הרחמים.
שמד״ת שמדין תורה.
שמה״ד שמן הדין, שמדת הדין (שמדה״ד).
שמהדמ״מ שמדת הדין מכל מקום (יעב״ץ).
שמה״מ שמן המשחה.
שמה״ם שמן הסתם.
שמה״ש שמלאכי השרת.
שמוי״ב שמטות ויובלות (שו״י).
שמו״ע (שמ״ע).
שמוע״נ שדוך מישך ועבד נגו.

שמ״רת שנים מקרא ואחד תרגום, שמוש תהלים.
שמ״ז שם מפשט זכר (ד׳), של מים זכים.
שמ״י שניאות מי יבין.
שמ״כ שמיטת כספים.
שמ״ל שיר מזמור לדוד.
שמלדבכ״כ שמע מניה לדברים ככתבן (יעב״ץ).
שמ״מ שמכל מקום.
שמ״נ שם מפשט נקיבה (ד׳), שמסרו נפשם.
שמ״נ עק״ה שמסרו נפשם על קדושת השם.
שמ״ע שמונה עשרה, שחרית מנחה ערבית, שמצות עשה, של מנין עולם, שאו מרום עיניכם, שדי מלך עולם, — עליון, שמיני עצרת (ש״ע).
שמ״ע מה״ת שמצות עשה מן התורה.
שמ״פ (ש״פ).
שמצה״ד שמצד הדין (מצה״ד).
שמ״ק שמן משחת קודש.
שמק״ט שהוא מקבל טומאה.
שמש״א שתי מתנות שהן ארבע (במשה״ד).
שמש״ב שמתן שכרה בצידה (שמשב״צ).
שמ״ת שמתן תורה, שמוש תהלים (שמ״רת).
ש״נ שיחיה נצח, שבת נחמו, שמות נרדפים (ד׳), שוא נח (שנ״ח) (ד׳), שוא נע (שנ״ע) (ד׳).
שנ׳ שנאמר.
שנא׳ שנאמר.
שנא״ן שור נשר אריה אנוש(?).
שנ״ב שהכל נהיה בדברו (שהנ״ב), שנעשה בסים, שנכתב בצדה.
שנבכ״ט שנכפל בו כי טוב.
שנ״ה שבע נתיבות התורה.
שנ״ח שוא נח (ד׳).
שנ״מ שומר נפשו ירחק מהם.
שנ״כ שנושאין כפיהם.
שנ״ל שנזכר לעיל, שנאמר לעיל, — למעלה, שניות לעריות (שנל״ע, ש״ל).
שנל״ע שנסתלק לעולמו, שניות לעריות (שנ״ל).
שנ״ע שוא נע (ד׳).

שיט״א שיום טוב אחרון.
שיא״יא שמע ישראל ״י אלהינו ״י אחד.
שיכה״ג שירי כנסת הגדולה.
שי״ל שיש לו, שיש לומר. — לברך. — להקשות, שיש לפרש. — לתרץ. — ליזהר. — לקיים.
שיל״א שיש לכל אחד.
שילא״י (שילי״ו) שיחיה לאורך ימים ושנים.
שילה״ק שילוח הקן (שלה״ק).
שילי״א שיחיה לאורך ימים אמן.
שילי״ע שארית ישראל לא יעשו עולה.
שיל״ל שיכול לומר לו.
שילנ״ע שם יפת לסך נח עבר.
שיל״ע שיש לומר עוד. — להקשות עוד, לקיים עוד. — לתרץ עוד.
שיל״פ שיש לפרש.
שיל״ת שיש לתרץ. שויתי ״י לנגדי תמיד.
שי״מ שעשר מכות (שע״מ). שיעבוד מלכיות.
שימד״נ שפתים ישק משיב דברים נכוחים.
שי״נ שיחיה נצח. שלומי יהי נצח.
שי״ע שי׳ עלמות. שאילת יעב״ץ.
שיע״ע שיש עליו עדים.
שי״פ שמואל יוסף פין.
שי״ק שעל ידי קדושין (יבמות נ״ה א׳).
שי״ק ובא״י שאו ידיכם קודש וברכו את ״י.
שיק״י שמע ״י קול יהודה.
שיקל״ו שמא יקדים קנה לושט.
שי״ר שלמה יהודה ראפאפארט.
שירא״י שובה ״י רבבות אלפי ישראל.
שי״כ שקול כנגד. שפתי כהן (ס׳). שלום כהן, של כסף, של כל, שפחה כנענית.
שכ״א שכל אחד. — איש. שכן. אמרו, שכך אמרו. שכך אומרים.
שכאו״א שכל אחד ואחד. שכל איש ואיש.
שכ״ג שכהן גדול (שכה״ג).
שכ״ד שכן דעת. שתיקה כהודאה דמיא (שכה״ד).
שכדע״ע שבשתא כיון דעל על.
שכ״ה שכן הוא. שכך היה.
שכה״א שכן הוא אומר.
שכה״ג שירי כנסת הגדולה (ס׳).

שכה״ד (שכ״ד).
שכה״ט שכל הימים טובים (יעב״ץ).
ש״כ הב״א שני כתובים הבאין כאחד.
ש״כ המ״כ זא״ז שני כתובים המכחישין זה את זה.
שכה״ת שכל התורה.
שכו״ג מ״ע שכחו וגבורתו מלא עולם (ת׳).
שכ״כ שכן כתבתי. — כתב. שקול כנגד כולם.
שכ״ל שבעה כוכבי לכת (זכ״ל).
שכ״מ שכיב מרע (ש״מ). שכן משמע.
שכ״נ שכן נהגו. שכן נראה.
שכ״פ שכן פירש. — פירושו. — פסק.
ש״ל שמחת לב. שברי לב. שייך לעיל. — לקמן. שבח לאל. של לולב. שיר למעלות (ש״ה). שחטאנו לפניך. שבולי לקט (ס׳). שלמה לוריא (מהרש״ל). שברי לוחות (ס׳). שניות לעריות (שנ״ל).
של״א שלא אמר. — אמרו.
שלא״ש שחל להיות אחר שבת.
של״ב שלא באחריות (שלב״א). שלא בפניו (שלב״פ).
שלב״א שלא באחריות.
שלב״כ שלא בכונה.
שלבב״ד שלא בפני בעל דין.
שלב״ל שלא בא לעולם.
שלב״מ שלא בשעת מלאכה.
שלב״ע שבח לאל בורא עולם.
שלב״פ שלא בפניו.
שלד״מ שליח לדבר מצוה.
שלד״ע שליח לדבר עבירה.
של״ה שני לוחות הברית (ס׳). שילוח הקן (שה״ק). שיר ליום השבת. שלמה המלך. שליח להולכה.
שלה״ג שלטי הגבורים (ס׳).
שלה״ק שלוח הקן (שילה״ק).
שלוא״ל שתים לפניה ואחת לאחריה.
של״ח שבק לן חיים.
שלח״ע שלא חל עליו. — עליהם.
שלטמ״ח שלא טעם טעם חטא.
שלי״ו (שילא״ו).
שליט״א שיחיה לאורך ימים טובים אמן.

שו״פ שריד ופליט. שמנים ופתילות. שוה פרוטה.
שופ״ר שמן ופגע רע. שמן ואין פגע רע (שואפ״ר).
שו״ק שריר וקיים (ש״ו).
שוק״ר שחוק וקלות ראש.
שו״ש ששון ושמחה. שמחה וששון. שלום ושלוה.
שוש״ב שוטה — שוטים שבעולם (שושב״ע).
שושר״ש שלים ולא שלימו רחמי שמיא.
שו״ת שאלות ותשובות.
שו״ת הב״ח שאלות ותשובות הבית חדש.
שו״ת ח״ס שאלות ותשובות חתם סופר.
שו״ת מהרש״ך שאלות ותשובות מהר׳ שלמה כהן.
ש״ז שם זכר (ד׳). שכבת זרע. שניאור זאכס (זאקס). שמן זית.
שז״ה שלמה זלמן הענא (רשז״ה).
שזח״ה שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.
שז״ל שכבת זרע לבטלה.
שזס״ה שזה סוד הכתוב.
שזפ״ה שזה פירוש הכתוב. — הפסוק.
שז״ש שזה שאמר.
ש״ח שפוך חמתך (ת׳). שומר חנם. של חול. שנאת חנם. שבת חנוכה (שב״ח). שטר חוב (שט״ח). שיחת חולין (ס׳). שיעור חלה. שפתי חכמים (ס׳). שטה חדשה (ס׳). שיר חדש (ס׳). שמלה חדשה (ס׳). שלמה חדשה (ס׳). שבועה חמורה. שבת חזון. שאלת חכם. שחוטי חוץ. שערי חכמה (ס׳).
שח״ה שער חשבון הנפש (שחה״נ).
שחה״מ שבת חול המועד (שחוה״מ).
שחה״נ שער חשבון הנפש (שח״ה).
שח״ט שחיק טמיא. שוחר טוב (ס׳).
שחי״ל שנות חיים יוסיפו לך.
שח״ל שחל להיות. שמירה חיוב למידה.
שחלב״ש שחל להיות בשבת.
שחל״ח שבק חיים לכל חי.
שח״ק שבא חולם קטן (ד׳).
שחש״נ שירה חדשה שבחו גאולים (ת׳).
שחשו״ק שור חרש שוטה וקטן.

שחשת״ח שיחת חולין של תלמידי חכמים.
ש״ט שם טוב. שוחר טוב (ס׳). שמונה טריפות. שכר טוב. שכל טוב (ס׳).
שטב״ז שטוף בזמה.
שט״ה שטר הרשאה. שטר הולכה.
שט״ז שטר זה.
שט״ח שטר חוב (ש״ח).
שטח״ז שטר חוב זה.
שטט״ג שטען טענת גנב.
שט״כ שטר כתובה.
שט״מ שטר מוקדם. שטה מקובצת (ש״מ) (שטמ״ק) (ס׳).
שט״ס שטעות סופר.
שט״צ שטר צוואה.
ש״י של יד. שונאי ישראל. של ישראל. שיח יצחק (ס׳). שבות יעקב (ס׳). שב יעקב (ס׳). שומר ישראל (ת׳). שארית ישראל (ס׳). שפת ישר (ס׳). שארית יוסף (ס׳). שפתי ישנים (ס׳). שתי ידות (ס׳). שמע ישראל (ת׳). שבט יהודה (ס׳) (שב״י). שבחי ירושלים (ס׳). שבטי ישורון. שפת יהודית. שאר ישוב (ס׳). שפתי ישנים (ס׳).
שי׳ שיחיה.
שי״א שיש אומרים.
שי״ב ששת ימי בראשית. שיש בו.
שיב״ה שתיקה יפה בשעת התפלה.
שיבח״א שיש בו חשש איסור.
שיבמנ״ט שיש בו משום נותן טעם.
שיב״ס שיש בה סכנה.
שיבק״ע שיש בה קום עשה.
שיבר״ח שיש בהם רוח חיים.
שיב״ש שני יוסף בן שמעון.
שינל״ת שיסמך גאולה לתפלה.
שיה״ב ששת ימי הבריאה.
שיה״ג שלשת ימי הגבלה.
שיה״ד שירי הדם.
שיה״י פיה״י (שה״י פה״י).
שיה״מ ששת ימי המעשה. שבעת ימי המשתה. שמונת ימי המילה (היה״מ).
שי״ח שיש חולקין. שיר חדש (ש״ח).
שיחל״א שיהיה לנצח אמן.

שערי דמעות (ס׳), שום דבר, שפתי דעת (ס׳), שערי דורא (ס׳) (שע״ד).
שד״א שבועה דאוריתא, שני דאוריתא.
שדב״ע שבעה דברים בגולם.
שד״נ שני דייני גזירות.
שד״ד שורא דדיינא.
שד״י שומר דלי יחדיו(?), שלמה דוד ישי, שומר דלתי ישראל.
שד״ח הגו״ע שהייה דרסה חלדה הגרמה ועיקור.
שד״ל שמואל דוד לוצאטו.
שדלו״ל שדרכן לילך ולהזיק.
שד״ת שם ד׳ תיבות (ששד״ת).
ש״ה שם המפורש (שה״מ), שיר היחוד, שבת הגדול (שה״ג), שלשלת הקבלה (שה״ק) (ס׳), שיר המעלות (ת׳), שמן המשחה (ס׳), שירת הים, שיר השירים (שה״ש), שלשלת היוחסין (שה״י), שר הפנים (שה״פ).
שה״א שהרי אמרו.
שהא״ח שהרי אמרו חכמים.
שה״ב שער הבטחון (שהב״ט), שור הבר.
שהב״א שני הפכים בנושא אחד (שהבנ״א) (הגיון).
שה״ג שבת הגדול (ש״ה), שלטי הגבורים (ס׳), שם הגדולים (ס׳), שהזמן גרמה (שהז״ג), שם הגוף (ד׳), שלימות הגוף.
שהגל״פ שהגיעה לפרקה.
שהג״ש שהגזירה שוה.
שה״ד שולי הדף, שורת הדין.
שה״ה שהוא הדין.
שהה״ז שיפוע — שפולי הר הזיתים (שה״ז).
שה״ו שיעור הדם וערבה (שה״ע).
שהז״ג שהזמן גרמא.
שה״ח שבת החדש.
שה״י שיר היחוד (ש״ה), שער היחוד.
שה״י פה״י שבת היום פסח היום (שה״י פה״י) (מגילה י״ג).
שה״כ שעת הכושר (שעה״כ).
שה״ל שהיה לו, שבלי הלקט (ס׳).
שה״מ שיר המעלות (ש״ה), שמן המשחה (ס׳), שער המזרח, שם המפורש (שמ״ם), שמן המור (ס׳), שם המספר (ד׳), שלמה המלך, שור המועד (ש״מ), שם המקרה (ד׳).
שה״מ וק״ל שבת היא מלזעוק ורפואה קרובה לבוא.
שה״נ שור הנסקל (שהנ״ס), שמחת הנפש (ס׳).
שהנ״ב שהכל נהיה בדברו, שהתורה נדרשת בהן (שהתנ״ב).
שהסמ״ג (סמ״ג).
שה״ע שער העבודה, שם העצם (ד׳) (ש״ע), שנת העיבור (ל׳), שבועת העדות.
שהע״ה שלמה המלך עליו השלום.
שה״פ שער הפרישות, שר הפנים, שעת הפנאי, שער הפנה (ס׳), שבועת הפקדון.
שה״צ שמעון הצדיק.
שה״ק שער הקדושה, שמואל הקטן, שם הקודש, שלשלת הקבלה (ש״ה), של הקדש, שלוח הקן (של״ה).
שהק׳ שהקשה.
שהקב״ה (הקב״ה).
שה״ש שיר השירים, שנוי השם.
שהש״צ (ש״צ).
שהש״ר שיר השירים רבה.
שה״ת שער התשובה, שם התואר (ד׳), שעת התפלה (שעה״ת).
שהתנ״ב שהתורה נדרשת בהן.
ש״ו שתי וערב, שקלא וטריא (שו״ט), שריר וקיים (שו״ק), שמים וארץ (שו״א), שממות ויובלות (שו״י).
שוא״ת שב ואל תעשה.
שו״ב שוחט ובודק, שחיטה ובדיקה, שומים ובצלים.
שובבי״ם ת״ת שמות וארא בא בשלח יתרו משפטים תרומה תצוה.
שוה״מ שור המועד.
שו״ח שם חכר.
שו״ט שוחר טוב (ס׳).
שוי״ט שבת ויום טוב, שבתות וימים טובים.
שו״מ שומר ומציל, שם ומלכות, שפייער וואָרמס מיינץ, שחרית ומוסף.
שו״ע שכר ועונש, שתי וערב (ש״ו), שן ועין, שם ועבר, שולחן ערוך.

שאית שאמרה תורה, שהרי אמרה תורה.
שאת״כ שאין תוכו כברו.
שאת״ל שאם תמצא לומר (את״ל), שפת אמת תכון לעד.
ש״ב שואל בשלומו, — בשלום, שבועת בטוי, שאר בשרי, שבע ברכות, שפה ברורה (ס׳), שבת בראשית (שב״ר), שבוע בתרייתא, שטוף בזמה (שמ״ב).
שב״א של בני אדם, שבני אדם, שני בני אהרן.
שבא״א שם בן ארבע אותיות (שבד״א).
שבא״ד שבתי בן אברהם דונולו.
שבא״י שבארץ ישראל.
שבא״ל שבין אדם לחבירו (שבאל״ח).
שבאל״מ שבין אדם למקום.
שבב״י שבבית יוסף.
שבב״ש שבברוך שאמר (יעב״ץ).
שבג״ע שבגן עדן.
שב״ד שליח בית דין, של בית דוד, שבן דוד.
שבד״א שם בן ד׳ אותיות (שבא״א).
שב״ה שמחת בית השואבה (שבה״ש), שמשון בלאך הלוי, שבית המקדש.
שבה״ג שבת הגדול (שה״ג).
שבה״ע של בין הערבים:
שב״ו שלמה בן וירגא (רשו״י).
שבו״מ שבור מלכא.
שב״ז שמעון בן זומא.
שב״ח שתיקה בריקה חשיקה.
שבחוה״מ שבחול המועד.
שבחוהמש״ם שבחול המועד של סוכות.
שבחוהמש״פ שבחול המועד של פסח.
שבחו״ל (שבח״ל).
שבח״ל שבחוץ לארץ (שבחו״ל).
שבי״ח שבשמונה עשרה.
שביכל״ם שבין יום כפור לסוכות.
שבכב״א שם בן כ״ב אותיות (ששכב״א).
שבכ״מ שבכל מקום.
שבכת׳ שבכתב.
שב״מ שבט מוסר (ס׳) (ש״מ).
שבמ״א ואתת״א שמע בני מוסר אביך ואל תטוש תורת אמך.

שבמב״א שם בן מ״ב אותיות.
שבמוי״כ שבמוצאי יום כפור.
שבמ״ע שבמצות עשה.
שבמ״ש שבמוצאי שבת.
שב״נ שום בר נש.
שב״נ שב״ק ושבמו״מ שליש בנכסים שליש בקרקע ושליש במשא ומתן.
שב״ס שבעל ספר.
שבס׳ שבספר.
שבסה״י שבסדר היום.
שב״ע שמעון בן עזאי, שבילי עולם (ס׳).
שבע׳ שבעולם.
שבעב״א שם בן ע״ב אותיות.
שבע״ה שהוא בן עולם הבא (שבעו״ה).
שבעו״ה שבעונותינו הרבים (שבעונ״ה).
שבעו״ה א״א שבעונותינו הרבים אי אפשר (יעב״ץ).
שבע״פ שבעל פה.
שב״פ שגור בפיו (ש״ב).
שב״ץ שבתי צבי (השב״ץ).
שבק״ש שבקריאת שמע.
שב״ש שמעון בן שטח, שובו בנים שובבים.
ש״ב ש״ב וש״ב (שב״ת שב״ם ושב״נ) שליש בתורה שליש במשנה ושליש בגמרא.
שבשה״ע שבשנה העברה (שבשש״ע).
שבש״מ שבשעת מלאכה.
שבשש״ע שבשנה שעברה (שבעוה״ע).
שב״ת שינה בשבת תענג, שבת בשבת תנמור, שבת בו תתעלה, שבן תורה, שטרייטל במקום תפילין.
שבת׳ שבתורה.
שבת״כ שבתורת כהנים.
שב״ת שב״נ ושבמו״ם שליש בתורה שליש בגמרא ושליש במשא ומתן.
ש״נ של גוי, — גוים, של גלות, — גליות, של גיהנם, של גריסין, שלמי נבורים (ס׳).
שגב״פ שגור בפיו.
שג״ע של גן עדן, שני גזרי עצים, שער גן עדן (ס׳).
ש״ד שאר דברים (שא״ד), שם דבר, שרש דבר, שפיכות דם, שופך דם, שפיר דמי,

שאא״א שאי אתה אומר.
שאאא״א שאין אומרים אל ארך אפים.
שאא״ב שאין אומרים בו.
שאא״י שאין אתה יכול. — יודע.
שאא״ל שאין אתה יכול לומר.
שאא״ל שאי אפשר לומר. — לתרץ וכ׳.
שאאלב״מ בכ״א שאי אפשר לב׳ מלכים בכתר אחד (יעב״ץ).
שאא״ע שאיסורם איסור עולם.
שאאר״ב שאי אתה רואה בו.
שאא״ת שאין אומרים תחנון.
שא״ב שאין בו.
שאב״א שאין בהם אחריות.
שאב״ב שאינו בן ברית.
שאבח״א שאין בו חשש איסור.
שאבח״כ שאין בו חסרון כיס.
שאב״י שאין בה ידיעה.
שאב״ל שאין בקיאין לשמה.
שאב״מ שאין בו מעשה.
שאבמנ״ט שאין בו משום נותן טעם.
שאב״ס שאין בה סכנה.
שאבק״ע שאין בה קום עשה.
שאבר״ח שאין בהם רוח חיים.
שאב״ת שאינו בן תורה, שאינם בני תורה.
שא״ד שאר דברים (ש״ד), — דרכים, שאין דרך.
שאדב״א שאין דרך בני אדם.
שאדה״ר שאדם הראשון.
שאדשב״א שאין דרכן של בני אדם (אדשב״א).
שא״ה שאינו הגון.
שאו״ד שאור ודבש.
שאוק״ש שאגת אריה וקול שחל (ס׳).
שא״ח שאמרו חכמים.
שאחז״ל שאמרו חכמינו זכרם לברכה.
שא״ט שאינו טעון.
שאט״ב שאינו טעון ברכה.
שאט״ט שאינו טעון טבילה.
שא״י שלומי אמוני ישראל (ת׳), שארית יוסף (ס׳).
שאי״ה שאר ימות השנה.

שאיל״ע (שיל״ע) שארית ישראל לא יעשו עולה.
שא״ל שאינו יודע לשאול.
שא״כ שאם כן.
שאכה״ל שאם כן היה לו.
שאכמ״ל שאם כן מה לו.
שא״ל שאין לומר, — לברך, — להקשות — לתרץ, — להתענות (שאלה״ת), שאין לו, — להם, שאירע לו, — להם.
שאל״א שאין להם אחריות (שאב״א).
שאל״ד שאין לך דבר.
שאלחל״ה שאין לו (להם) חלק לעולם הבא (שלחלעוה״ב).
שאל״כ שאם לא כן.
שאל״ר שקר אין לו רגלים.
שאל״ש שאין להם שיעור.
שא״מ שאין מברכין, — מתענין, שאתה מוצא, שאינה מהוגנת (שאמ״ה).
שאמ״ה שאינה מהוגנת.
שאמו״ע שאינו מצוה ועושה.
שאמ״ט שאין מקבל טומאה (שאמק״ט).
שאמ״ק שאין מקבלין, שאין מקיפין.
שאמק״ט שאינו מקבל טומאה (שאמ״ט).
שאנ״כ שאין נושאין כפיהם.
שאנע״פ שאין נופלין על פניהם.
שאעמ״ל שאין עדים מצוים לקיימו.
שאע״פ שאף על פי, שאינו עושה פירות.
שאעפ״ז שאף על פי זה.
שאעפ״כ שאף על פי כן, — כך.
שאע״ק שאין עולם קיים.
שא״ע רש״מ שאין עושין רצונו של מקום.
שאעב״י שלום אקרא עד בלי ירח.
שא״פ שבת אחר פסח.
שא״צ שאין צריך, — צריכין, שוב אין צריך.
שאצ״ב שאין צריך ברכה, שוב אין צריך ברכה.
שאצ״ה שאין צריכין התראה.
שאצ״ל שאין צריך לומר.
שאצל״ב שאין צריך לברך.
שא״ק שנוי אינו קונה.
שא״ש שבת אחר שבועות, שאילת שלום.
שאש״מ שאין שיירות מצויות.

ר״ש ר׳ שמעון, ר׳ שמשון (משאנץ) (רש״ם), רב שלום, רפואה שלימה, ר׳ שלמה, רודף שלום.
רש״א ר׳ שמואל אליעזר, רב שלום אקרא.
רשאי״ח רשות או חובה.
רשא״ם רוח שאינה מצוית.
רש״א עב״י רב שלום אקרא עד בלי ירח.
רשב״א ר׳ שמעון בן אלעזר, ר׳ שבתי בן אברהם, ר׳ שלמה בן אדרת, ר׳ שמשון בר אברהם.
רשבא״י רבותינו שבארץ ישראל.
רשב״ב רבותינו שבבבל.
רשב״ג ר׳ שמעון בן גמליאל, ר׳ שלמה בן גבירול.
רשב״ג ה״נ רבן שמעון בן גמליאל הנהרג.
רשבה״ת ר׳ שמשון (משאנץ) בעל התוספות.
רשב״ה ר׳ שמעון בן הלל.
רשב״ז ר׳ שמעון בן זומא.
רשב״ט ר׳ שמעון בר טוביה.
רשב״י ר׳ שמעון בן יוחאי.
רשבי״ם ר׳ שלמה בן יהושע מיימון.
רשב״ל ר׳ שמעון בן לוי, — בן לקיש.
רשב״ם ר׳ שמואל בר מאיר, ר׳ שלמה בן מלך.
רשב״ן ר׳ שמואל בר נחמני.
רשב״ע ר׳ שמעון בר עלאי, — בן עזאי.
רשב״פ ר׳ שמעון בן פזי.
רשב״צ ר׳ שמעון בר צמח (תשב״ץ), — בר צדוק.
רשב״ש ר׳ שמעון בן שטח, ר׳ שלמה בן שמעון (בן צמח).
רשב״ת ר׳ שמואל אבן תיבון.
רש״ג ר׳ שרירא גאון.
רש״ד ר׳ שלמה דובנא, ר׳ שבתי דונלו.
רשד״ל ר׳ שמואל דוד לוצאטו (שד״ל).
רשד״ם ר׳ שמואל די מאדינא.
רשה״ם רשימת הספרים.
רשה״ש ר׳ שמעון השזורי.
רש״ו ר׳ שלמה ווירנא (רש״ם).
רשז״ה ר׳ שלמה זלמן הענא.
רש״ט ר׳ שם טוב.
רש״י ר׳ שלמה יצחקי, ראש שבטי ישראל.
רש״כ ר׳ שלום כהן, ר׳ שלמה כהן (מהרש״ך).
רשכב״ה רבן של כל בני הגולה (רב״ש כבה״ג).
רש״ל ר׳ שלמה לוריא (מהרש״ל).
רשל״ע (רש״ע) רבונו של עולם.
רש״מ ר׳ שלמה מלכו.
רשמ״ש רבינו שמשון משאנץ (בעל התוספות).
[רש״צ ר׳ שמואל צרפתי].
רשר״ו ר׳ שלמה רופא ווירנא (רש״ו).
רש״ש ר׳ שמואל שטראשון.
רשש״ך ר׳ שמואל שאטטען כהן.
רש״ת רצועה של תפילין.
ר״ת רבנו תם (ר׳ יעקב בן מאיר), ראשי תיבות.
רת״ו רב תנא ופליג (רתו״פ).

ש

ש׳ שם, שמא, שורה, שעה, שנה, שער, שמואל, שלש מאות.
ש״א שמואל א׳, שטה אחרונה, שומר אמונים, (ס׳) שום אתתא, שאגת אריה (ס׳), שלום אמת (ס׳), שולחן ארבע (ס׳), שפת אמת (ס׳), שבילי אמונה (ס׳), שערי אורה (ס׳), שערי אפרים (ס׳), שבת אחים (ס׳), שאר אחרונים, שם אשה, שלום אקרא.
שא׳ שאלות, שאלה, שאפשר (שאפ׳), שאמר.
שא״א שאי אפשר, שאין אומרין, — אוכלין.

רמבה״נ ר׳ מאיר בעל הנס (רמבע״נ).
רמב״ח ר׳ מתיא בן חרש, ר׳ משה בן חסדא.
רמב״מ ר׳ מאיר בן מדרום.
רמב״י ר׳ מנשה בן ישראל.
רמב״ית ר׳ מאיר בן יוסף תאומים.
רמב״ם ר׳ משה בן מיימון (מיימוני).
רמבמ״ן ר׳ משה בן מנחם מענדלזאהן מדעסוי.
רמב״ן ר׳ משה בר נחמן.
רמב״ם ר׳ מנחם בן סרוק.
רמב״ע ר׳ משה בן עזרא.
רמבע״נ ר׳ מאיר בעל נס (בה״נ).
רמ״ג רצה מזה גבה, ר׳ משה גלנטי.
רמ״ד ר׳ משה דעסוי (מענדעלזאהן).
רמד״ל ר׳ משה די ליאן.
רמ״ה ר׳ משה הנקדן (רמה״נ), — הדרשן, (רמה״ד), ר׳ מאיר הלוי אבולאפיא.
רמו״ם ר״ש מתא ור״ש מתיבתא.
רמ״ז ר׳ מרדכי זאב, ר׳ משה זכות.
רמ״ח ר׳ משה חון, ר׳ משה חגיז.
רמח״ל ר׳ משה חיים לוצאטו.
רמ״ט ר׳ משה טראני.
רמ״י ר׳ מרדכי יפה.
רמ״כ ר׳ משה כהן, ר׳ מאיר כהן.
רמ״ל ר׳ מאיר לובלין (מהר״ם).
רמ״מ ר׳ משה מקוצי.
רמ״נ ר׳ משה נרבוני.
רמנ״ז ר׳ מרדכי נאמאנזאן.
רמ״ס ר׳ משה סופר, ר׳ מאיר סבר.
רמ״ע ר׳ מנחם עזריה (מפאנו).
רמ״ק ר׳ משה קמחי.
רמ״ש ר׳ משה שטיינשניידר (רמש״ש), ר׳ מתתיהו שטראשון.
רמש״נ ר׳ מרדכי שמואל גיראנדי.
רמ״ת ראיה מחמת תשמיש.
ר״ן ר׳ נסים.
ר״נ ר׳ נחמיה, ר׳ נהוראי, ריחה נודף.
רנב״א אב״ה ר׳ נחוניה בן אלנתן איש כפר הבבלי.
רנב״נ ר׳ נחוניה בן נודנדא.
רנבה״ע ר׳ נתן בעל הערוך.
רנבהע״ם ר׳ נתן בעל הערוך מרומי.

רנבה״ק ר׳ נחוניה בן הקנה.
רנב״י ר׳ נחמן בר יצחק, ר׳ נחמיה בן יוסף.
רנב״ר ר׳ נתן בן ראובן, ר׳ נסים בן ראובן.
רנ״ק ר׳ נפתלי קעללער, ר׳ נחמן קראכמאל.
ר״ס רבנן סבוראי, ר׳ ספרא, ר״ש סימן, ר״ש סדרא, רבנו סעדיה.
רס״ג ר׳ סעדיה גאון.
ר״ע ר׳ עקיבה, ר׳ עמרם, ר׳ עזריה, ר׳ עולא, רני עקרה, רע עין, רישא עילאי, רבי עמנואל (מחברת עמנואל).
רע״א ר׳ עקיבא איינער. — אומר.
רע״ב ר׳ עובדיה ברטנורא (רעמ״ב).
רעב״י ר׳ עקיבא בן יוסף.
רע״ה רבי עליו השלום (יהודה הנשיא), רבה עוקר הרים.
רע״מ שמא״צ רע עדלה ממא שונא מכשול אבן צפוני (שמות השטן).
רע״ם ר׳ עובדיה מברטנורא (רעמ״ב), ר׳ עזריה מפאנו (?).
רעמ״א ר׳ עזריא מן אדומים.
רעמ״ב ר׳ עובדיה מברטנורא (רע״ב).
רע״ם ר׳ עקיבא סבר.
רע״פ ר׳ עזריה פינו.
רעק״א ר׳ עקיבא איינער.
רע״ר רעות רוח.
ר״פ ראש פרק, ראשי פרקים, ראש פסוק, ר׳ פר״ץ, רב פנינים (ס׳), ר׳ פלוני.
רפב״י ר׳ פנחס בן יאיר.
רפ״כ ר׳ פאלק כהן.
רפ״ק ר״ש פרק קמא.
רפ״ש רפואה שלימה (ר״ש).
ר״צ רודף צדקה.
רצ״ו ונז״י רודף צדקה וחסד ונעים זמירות ישראל (על מצבה).
רצו״ם רצה ומודים (ת׳).
ר״ק רצון קונו, — קונם, רואה קרי, ריבית קצוצה, רוח קנאה (ס׳).
רקב״ש רועים קייצים בורגנין שומרי פירות (סוכה ח׳ ב׳).
ר״ר רוח רעה (רו״ר), ריח רע.
רר״ק ראשון ראשון קודם.

ריב״נ ר׳ יצחק בר נתן, ר׳ יהודה בר נתן, ר׳ יהודה בן נחמן, ר׳ יוחנן בן נורי.
ריב״ס ר׳ יצחק בן סיד.
ריב״ע ר׳ יצחק בן עראמה (עקידת יצחק).
ריב״פ ר׳ ישמעאל בן פאבי, ר׳ יהושע בן פרחיה.
ריב״ץ ר׳ יחיאל בן צבי (הירש).
ריב״ק ר׳ יהושע בן קרחה.
ריבק״א ר׳ יהושע בן קרחה אומר.
ריב״ש ר׳ יצחק בן ששת, ר׳ ישראל בעל שם.
רי״ב שרי״י ב״ב ר׳ ישמעאל בנו של ר׳ יוחנן בן ברוקא.
ריב״ת ר׳ יהודה בן תימא, ר׳ יהודה אבן תבון.
רי״ג ר׳ יוסף ניקטליא.
רי״ד ר׳ ישעיה דטראני.
רידי״ה ר׳ ידעיה הפניני (בדרשי).
רידי״מ ר׳ יהודה די מאדענא.
רי״ה ר׳ יהודה הלוי (ריה״ל), ר׳ יהודה הנשיא (ריה״נ).
ריהי״ח ר׳ יהודה החייט (רייח).
ריה״כ ר׳ יוסי הכהן, — יונתן הכהן.
ריה״נ ר׳ יהודה הנשיא.
ריה״ס ר׳ יוחנן הסנדלר.
רי״ו ר׳ יעקב ווייל, ר׳ יוסף וואזין (Voisin).
ריו״פ רכב ישראל ופרשיו.
רי״ח ר׳ יהודה חסיד, ר׳ יהודה חייט (החייט), — חיוג, ר׳ יחזקאל.
רי״ט ר׳ יוסף טראני.
ריטב״א ר׳ יום טוב בן אברהם.
ריטבמ״צ ר׳ יום טוב בן משה צהלון.
ריטבע״צ ר׳ יום טוב בן עקיבא צהלון.
ריט״ע ר׳ יוסף טוב עלם.
ריט״ץ (ריו״ט) ר׳ יום טוב צהלון.
ריכ״ג ר׳ ישמעאל כהן גדול (ריכה״ג).
רי״ל ר׳ יצחק לוריא (הארידל), ר׳ יעקב לוי (מהרי״ל).
רימ״ז ר׳ יחיאל מיכל זאכס.
רימ״ל ר׳ יהודה מעסיר ליאן.
רימ״ק ר׳ יעקב מקורביל (Corbeil).

רי״נ ר׳ יעקב נקדן, ר׳ יהודה נשיאה.
רי״ס ר׳ ייבא סבא, ר׳ יימר סבא (כתו׳ נ״נ).
רי״ע ר׳ יעקב עמדין (יעב״ץ).
רי״ף ר׳ יצחק אלפסי (בן יעקב), ר׳ יאשיה פנטו.
ריצב״א ר׳ יצחק בן אברהם.
ריצב״ח ר׳ יעקב צמח בן חיים.
ריצב״ט ר׳ יצחק בן טודרוס.
ריצ״ג (רי״ץ גאות) (ריב״ג).
רי״ק ר׳ יוסף קארו, ר׳ יוסף קולון, ר׳ יוסף קמחי.
ריק״ם ר׳ יוסף קמחי.
רי״ת ר׳ יונה תאומים, רוח יי׳ תניחנו.
רי״ש רגל ישרה (ס׳).
ריתב״ע רוח יי׳ תניחנו בגן עדן.
ר״כ ריש כלה, רישי כלה, ראשי כלות.
רכה״ע רבון כל העולמים.
ר״ל רצונו לומר, רצה לומר, ראוי לברכה, ראוי לתוספה (רל״ת), ראוי לתקן, ריש לקיש, ר׳ לוי, ראשון לציון (רל״צ), רחמנא לצלן, ראשית למודים (ס׳), רחמנא לשיזבון, רגלים לדבר (רנ״ל), רוב לילה, ראיה לדבר (רל״ד), ריח לבנון (רי״ל) (ס׳), ראויה להתכבד, רצה לישב.
רל״ב רחמנא לבא בעי.
רלב״ב ר׳ לוי בן בצלאל.
רלב״ג ר׳ לוי בן גרשון.
רלב״ח ר׳ לוי בן חביב.
רלב״ק ר׳ ליב בעל קבלה.
רל״ד ראיה לדבר, רמז לדבר (ר״ל), ר׳ ליב דוקעס.
רלמ״ד רחמנא לצלן מהאי דעתא.
רלמ״פ ר׳ לוי מפראג (מהר״ל).
ר״מ ריש מתיבתא, ר׳ משה (מקוצי) (רמ״ס), רעיא מהימנא, רוב מקומות, ריש מתא, ר׳ מאיר, רופא מומחא, — מופלא, ראש משפחה, רוח מצויה, רצון מלכים (ס׳).
רמ״א ר׳ משה איסרלס, ר׳ מאיר אומר, ר׳ משה אלשקר, ר׳ משה אלשיך.
רמב״א ועיה״ת רבות מחשבות בלב איש ועצת יי׳ היא תקום.

רוי״ה ר׳ וואלף היידענהיים.
רוו״ק ר׳ וואלף קיססאן.
רו״ם רום מעלתו.
רז״ם רישא וסיפא, רחיצה וסיכה.
רו״ר רוח רעה.
רו״ש רב ושמואל.
רו״ת רגזו ואל תחטאו.
רז״ה ר׳ זרחיה הלוי.
רז״ל רבותינו זכרונם לברכה.
ר״ח ראש חודש, ראשית חכמה (ס׳), ר׳ חסדא, רבנו חננאל, ר׳ חנינא, ר׳ חנניה, ר׳ חיים, ר׳ חייא, רב חסד.
רחאכ״ח ר׳ חלפתא איש כפר חנניה.
רחב״א ר׳ חנינא בן אנטיגנוס, — חייא בר אבא.
רחב״ג ר׳ חנינא בן גמליאל.
רחב״ד ר׳ חנינא בן דוסי.
רחב״ח ר׳ חנינא בן חכינאי.
רחב״ח ב״ג ר׳ חנניה בן חזקיה בן גריון.
רחב״ע ר׳ חנניה בן עקשיה, — עקביה, — עקיבא.
רחב״פ ר׳ חנינא בר פפא.
רחב״ת ר׳ חנניא בן תרדיון.
רח״ה רחב הזונה, ראשית חכמה הקצר (ס׳).
רח״ו ר׳ חיים וויטאל.
רחוי״ל רק חיים ושלום יוסיפו לך (רחושי״ל).
רחול״י רק חיים ושלום לך יאריך.
רחור״נ רבנו חננאל ורבנו נסים.
רחור״ע ר׳ חייא ורב אושעיא.
רח״י רגלי חסידיו ישמור.
רחי״א ראשית חכמה יראת יי׳.
רח״מ ר׳ חיים מיכל.
רחסה״כ ר׳ חנינא (חנניה) סגן הכהנים.
רח״ש ר׳ חיים שבתאי, רב חון שמש.
ר״ט ר׳ טרפון, רייכסטהאלער.
רט״א ר׳ טרפון אומר.
רטב״א ר׳ טוביה בן אליעזר.
רטב״ל ר׳ טודרוס בן לוי.
רטור״ע ר׳ טרפון ור׳ עקיבא.
רטל״י רב טוב לבית ישראל.
רטק״ש רייכסטהאלער קיזערליך.

ר״י ר׳ יצחק, ר׳ יוסי, ר׳ יוסף, ר׳ יעקב, ר׳ יהודה, ר׳ ירוחם, ר׳ יונה, ר׳ ישמעאל, ריש ירחא, רבנו יונה, רגל ישרה (רי״ש), רוב יום.
רי״א ר׳ יצחק אבוהב, ר׳ יוסף אלבו, ר׳ ישראל איסרליין, ר׳ ישעיה אחרון (ריא״ח).
ריא״ז ר׳ יצחק אור זרוע (טווינא) (ריבא״ז), ר׳ ישעיה אחרון ד״ל.
ריא״ח ר׳ יהודה אבן חיוג.
ריאכ״ע ר׳ יעקב איש כפר עכו.
רי״ב ר׳ ישעיה ברלין.
ריב״א ר׳ יצחק בן אשר, ר׳ יעקב בן אליעזר, ר׳ יהודה בן אלעאי, ר׳ ישמעאל בן אלישע (כה״ג).
ריב״א בה״(ט) ר׳ יעקב בן אשר בעל הטורים.
ריבא״ז ר׳ יצחק בעל אור זרוע.
ריב״ב ר׳ יהודה בן בתירא, — בן בבא.
ריבב״א ר׳ יהודה בן בתירא אומר, — יצחק בר ברוך אומר.
ריב״נ ר׳ יונה בן גנאח, ר׳ יוסף בן גריון, ר׳ יצחק בן ניאות (רי״ץ גאות).
ריב״ד ר׳ יהודה בן דוד (חיוג).
ריב״ה ר׳ יעקב (בן אשר) בעל הטורים.
ריבה״ד ר׳ יצחק בן הר׳ דורבל (?).
ריב״ז ר׳ יוחנן בן זכאי, ר׳ יצחק בן זכריה.
ריב״ח ר׳ יוסי בן חלפתא, ר׳ יהושע בן חנניה.
ריב״ט ר׳ יוסף ברבי טובים, ר׳ יוסף בן טוביה, ר׳ יעקב בן טודרוס.
ריב״י ר׳ יצחק בן ישראל (יסוד עולם).
ריב״י א״י ר׳ יוסי בן יוחנן איש ירושלים.
ריב״י אכ״ה ר׳ יוסי בן יהודה איש כפר הבבלי.
ריב״י א״צ ר׳ יוסי בן יועזר איש צרדה.
ריב״י״צ ר׳ יעקב בן ישראל צהלון.
ריב״ל ר׳ יהושע בן לוי, ר׳ יצחק בער לעווינזאהן, ר׳ יוסף בן ליב.
ריב״ם ר׳ יוסף אבן מיגאש, ר׳ יצחק בן משה, ר׳ יוסף בן משולם.

ראברש״א ר׳ אלעזר ברבי שמעון אומר.
ראב״ש ר׳ אלעזר בן שמוע.
ראב״ש ריה״ג ר׳ אליעזר בנו של ר׳ יוסי הגלילי.
רא״נ ר׳ אברהם ניינער.
ראד״מ ר׳ אריה די מאדענא (רידי״ם).
רא״ה ר׳ אהרון הלוי, ר׳ אייזיק הירש.
ראה״ח רואה את החדש.
ראה״כ רודף אחר הכבוד.
ראה״מ ר׳ אלעזר המודעי.
ראה״ק ר׳ אלעזר הקפר, — הקליר.
רא״ו ר׳ אליהו ווידאש.
רא״מ ר׳ אליהו מזרחי, ר׳ אליעזר מגרמייזא (בעל הרוקח), ר׳ אליעזר ממי״ץ.
ראמ״ח ר׳ אליהו מנחם חלפון.
רא״ס ר׳ אייזק סאמאנאוו (רי״ס), ר׳ אלעזר ספרא.
רא״ע רחמה אללה עליה (בל׳ ערב).
רא״פ ר׳ אברהם פריצול.
רא״ר רבוי אחר רבוי.
רא״ש רבנו אשר (בן יחיאל) (אשרי, ראב״י), ר׳ אהרון ששון.
ראשא״ח ראשי אברים שאינן חוזרין.
ר״ב ר׳ ברוך, רב בעל, רבנו ברטנורא.
רב״א רוב בני אדם.
רבב״ב ר׳ בבא בן בוטא.
רבב״ח רבה בר בר חנה.
רב״ג (רב״ח) רחמנים ביישנים גומלי חסדים.
רב״ד ראש בית דין.
ר״ב מ״ב ר׳ בעריש מראכענבערג.
רבי״ם רומיים בבלים יונים מדיים (רבי״ם קמים עלי, כי ברבי״ם היה עמדי).
ר״ב מ״ג ר׳ ברוך מגרמייזה.
רב״נ רבה בר נחמני.
רבצ״א ר׳ בצלאל אשכנזי.
רבש״כ בה״ג רבן של כל בני הגולה (רשכב״ה).
רבש״ע רבונו של עולם.
ר״ג ריש גלותא, רבן גמליאל, ריש גמרא, רשע גמור.
רגבשרי״ה ר׳ גמליאל בנו של ר׳ יהודה הנשיא.
רגה״ז רבן גמליאל הזקן.
רג״ל רגלים לדבר.
רגמ״ה רבנו גרשון מאור הגולה (ר״ג מאוה״ג).
ר״ד ראשית דבר, רבוניה דעלמא, ראשית דעת (ס׳).
רד״א ר׳ דוד אבודרהם, — אספינהיים, ר׳ דוסי אומר.
רדאכ״י ר׳ דוסתאי איש כפר יתמה.
רדב״ה ר׳ דוסא בן הרכינס.
רדבה״א ר׳ דוסא בן הרכינס אומר.
רדב״ז ר׳ דוד בן זמרא, — בן זכאי.
רדבר״י ר׳ דוסתאי ברבי ינאי.
רד״ג ר׳ דוד גאנז (צמח דוד).
רדי״א ר׳ דון יצחק אברבנאל.
רד״ך רבוניה דעלמא כולא.
רדכ״ע רבוניה דכולי עלמא.
רדע״כ רבוניה דעלמא כולא.
רד״פ ר׳ דוד פרידלענדער.
רד״ק ר׳ דוד קמחי, ר׳ דוד קאססעל.
רד״ש רודף שלום.
ר״ה ראש השנה, ראש הקהל, רבינו הקדוש, רשות הרבים (רה״ר), רבון העולמים (רה״ע).
רהב״א ר׳ הונא בר אילעא.
רה״ג ר׳ האי גאון, רפואת הגוף (רפה״ג), ראש הגויה, ראשית הגז (ס׳).
רהוב״ד ר׳ הלל ובית דינו.
רה״ט רוח הטומאה.
רה״י רשות היחיד.
רה״מ רות המואביה, ראש המעמד.
רה״מ ונה״ע רות המואביה ונעמה העמונית.
רה״מ נ״ה רוח המקום נוחה הימנו.
רה״נ ורה״ג רפואת הנפש ורפואת הגוף.
רה״ס ר׳ המנונא סבא.
רה״ק ראש הקהל (ר״ה), רבינו הקדוש (ר״ה), רוח הקודש (רוה״ק), רובע הקב.
רה״ר רשות הרבים.
רו״ד רב ודיין.
רוה״ט (רה״ט).
רוה״ק רוח הקודש.
רוה״ק ש״ע רוח הקודש שורה עליו.

ק"ר קלות ראש. קשר רשעים. קרבן ראשית (ס'). קורת רוח.
קרוב"ץ קול רנה וישועה באהלי צדיקים.
קרו"ש קול רנה וישועה.
קר"ח קיצור ראשית חכמה (ס').
קר"ע שמ"ן קולי שמעת אל תעלם אזנך לרוחתי לשועתי.
ראש דברך אמת ולעולם כל משפט צדקך.
ערוב עבדך לטוב אל יעשקוני זדים.
שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב.
טוב טעם ודעת למדני כי במצותיך האמנתי.
נדבות פי רצה נא יי ומשפטיך למדני.
ק"ש קריאת שמע. קבלת שבת. קרבן שבת. קרבן שלמים. קהלת שלמה (קה"ש)(ס'). קדיש שלם. קנה שביתה. קנאת שנאה.
קש"ב קופה של בשר.
קשב"ל קרבן שיר ברכה לינה (יומא ג' תוס').
קש"ה קרא שנה הלכה.
קשו"ש ת"ח קרא שנה ושימש תלמידי חכמים.
קש"ז קטן שעבר זמנו.
קש"י קונטרס שיח יצחק.
קש"ע קשוט עצמך. קיצור שולחן ערוך (ס').
קשע"ה קריאת שמע על המטה.
קש"ע ואח"כ קש"א קשוט עצמך ואחר כך קשוט אחרים.
קש"צ קופה של צדקה.
קש"ק קבלת שבת קודש. תקיעה שברים תקיעה.
קש"ש קופה של שרצים.
קששעה"מ קריאת שמע שעל המטה.
קש"ת קשר של תפילין. תקיעה שברים תרועה. קופה של תבן.
ק"ת קרבן תמיד. — תודה. קשר תפילין (קש"ת).

ר

ר' רב. רבי. רבן. רבנו. רבותינו. ראש. מאתים.
ר"א רבי אומר. — אמר. רב אמר. רוצה אני. ראשי אברים. ר' אליעזר. ר' אלעזר. ר' אלעי. אשי וכו'. ראשית אונים (ס'). ראש אמנה (ס').
רא"א ר' אליעזר אומר.
ראאב"ד ר' אבא אלעזר בן דולעאי.
ראב"א ר' אלישע בן אבויה. ר' אידי בר אבין.
ראב"ד ר' אברהם בן דוד. — דיאור. ראש — רב אב בית דין. ר' אלעזר בן דגלאי.
ראב"ה ר' אליעזר בן הורקנוס.
ראב"ח ר' אליהו בן חיים. ר' אלעזר בן חסמא.
ראב"י ר' אליעזר ברבי ינאי (ראבר"י). ר' אליעזר בן יהודה. — ברבי יעקב. ר' אשר בר יחיאל (אשר"י) (רא"ש).
ראבי"א"ב ר' אלעזר בן יהודה איש ברתותא.
ראבי"ה ר' אליעזר בן יוסי הגלילי. ר' אליעזר בן יואל הלוי. ר' אליהו בר יואל הלוי.
ראב"מ ר' אלעזר בן מתיא.
ראבמ"ו ר' אליהו בן משה ווידאש.
ראבמ"פ ר' אברהם בן מרדכי פריצול.
ראב"ן ר' אליעזר בר נתן. ר' אליהו בר נתן.
ראב"ע ר' אלעזר בן ערך (ראבע"ר). ר' אלעזר בן עזריה. ר' אליעזר בן עקיבא. ר' אברהם בן עזרא.
ראבע"ר ר' אלעזר בן ערך.
ראב"פ ר' אליעזר בן פדת.
ראב"צ ר' אלעזר בן צדוק.
ראבצ"א ר' אלעזר בן צדוק אומר.
ראבר"ש ר' אלעזר ברבי שמעון (ראב"ש).

(קה״ח) (ס׳), קנה חכמה (ס׳), קרית חנה (ס׳), קבלת חכם.
קחב״ר קודם חרבן בית ראשון.
קחב״ש קודם חרבן בית שני.
קחה״ב קודם חרבן הבית.
קחמ״י קנקן חדש מלא ישן.
קח״ש קטינא חריך שקי (ר׳ זעירא).
ק״ט קורע טפח.
ק״י קול יעקב (ס׳), קול יהודה (ס׳), קדיש יתום, קרבן יחיד.
ק״ב קול ײ בכח (ס׳).
קיה״ח (קה״ח).
קוי״א קומה ײ ויפוצו אויביך.
קי״ו קידוש ידים ורגלים (קידר).
קיוק״צ קרבן יחיד וקרבן צבור.
קיי״ל קיימא לן (קי״ל) (ק״ל).
קי״ל קדוש יאמר לו.
קינ״ה קידוש יין נר הבדלה (פס׳ ק״ב ב׳).
קי״ס קריעת ים סוף (קרי״ס).
קי״פ קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
ק״כ קבוצת כסף (ס׳).
קכ״ד קודם כל דבר.
ק״ל קשה לי, קל להבין, קיימא לן (קיי״ל), קודם לכן, קודם לדבר.
קלבה״ש קרוב לבין השמשות.
קלב״מ (קלבד״מ) קים ליה בדרבה מיניה.
קל״ח קלעים לחצר (ס׳).
קלט״ב (קלת״ב).
קל״כ קודם לכן, — לכך (ק״ל).
קל״מ קרוב למלכות.
קל״ש ולקל״ל קדשה לשעתה ולא קדשה לעתיד לבא.
קלת״ב קינות לתשעה באב.
ק״מ קרבן מנחה, — מוסף, קדשי מזבח, קטב מרירי, קבלה מעשיית (קב״מ).
קמ״ו קול מראה וריח.
קמוק״מ קרח מכאן וקרח מכאן.
קמ״י קיצור מעבר יבק.
קמ״ל קא משמע לן, קמשמע לן, קא מבעיא ליה, קמבעיא ליה.
קמל״ב קריאת מגילה לבני כפרים (יעב״ץ).

קמ״מ קבורת מת מצוה.
קממד״ש קבורת מת מצוה דוחה שבת.
קממ״ו קול מבשר מבשר ואומר.
קמ״ר קרית מלך רב (ס׳).
קמ״ש קבלת מלכות שמים.
קמ״ת קודם מתן תורה.
ק״נ קרבן נתנאל.
קנד״ע יחזקאל שנים עשר דניאל מגלת אסתר.
קנ״ח קנה חכמה (ס׳).
קני״ה קידוש נר יין הבדלה.
קנ״ס קטנה נגינה סוף (סימני שוא נח) (ד׳), קינות סעודה, קנין סודר.
ק״ס קרית ספר (ס׳), קנאת סופרים, קא סבר.
קס׳ קסבר, קא סברי.
קס״ד קא סלקא דעתך.
קס״ע קרבן סדר עבודה.
קסת״ח קנאת סופרים תרבה חכמה.
ק״ע קרבן עולה, קום עשה, קשה עורף, קרית עז (ס׳), קבלה עיונית (קב״ע).
קע״ג קיצור עמודי גולה (ס׳).
קע״ו קרבן עולה ויורד.
קע״י קיצור עקידת יצחק, קהל עדת ישורון.
קעמ״ש קבלת עול מלכות שמים.
קע״ע קונטרס עקיצת עקרב.
ק״פ קרבן פסח, קרני פרה (ד׳).
קפ״א קפיצת ארץ (ק״א).
קפ״ד קראים פייטנים דרשנים.
קפ״ת קריאת פרשת תוכחה.
ק״צ קרבן צבור, קן צפור.
קצ״ח קצות החשן (ס׳) (קצה״ח).
קצנ״צ קיצור ציצית נובל צבי.
קצ״ע קצת צריך עיון.
ק״ק קהלה קדושה, קצת קשה, קרן קיימת, קול קורא (ס׳), קדשי קדשים, קדשים קלים, קרא קדרש (קא דרש), קולי קולות.
קק״א קהלה קדושה אשכנזית, קורע קרע אחד.
קק״ד קרא קא דרש.
קק״ס קבול קנין סודר.
קק״ק קדוש קדוש קדוש.

ק

ק׳ קרי, קרא, קשה, קמא, קבין, קרבן, קדיש, קידוש, קיצר, קצוות, מאה.
ק״א קרבן אשם, קבר אבות, קפיצת ארץ, קרית ארבע (ס׳), קונטרס אחרון.
קא״ב קרא אסמכתא בעלמא, קיצור אבן בוחן (ס׳).
קא״ה קרוב אל השכל (קאה״ש).
קאה״ש קרוב אל השכל.
קאו״ת קרבן אשם ודאי ותלוי.
קא״י קוה אל יי׳.
קא״ל קאמר ליה, קא אמר ליה.
קא״ר קיצור אבן רש״ד, קאמר ר׳.
קא״ת (קאש״ת) קרבן אשם תלוי.
ק״ב מאה ברכות, קופת בשמים, קנה בינה (ס׳), קאצינעלענבאגען, קעניגסבערג.
קב״ה (קוב״ה) קודשא בריך הוא, קדשי בדק הבית (קבה״ב).
קב״ו קדשנו במצותיו וצונו, קבלה והולכה (קבו״ה).
קבו״ה קבלה והולכה (קב״ו).
קב״ל קול בן לוי (ס׳).
קב״מ קבלה מעשיית (ק״מ).
קב״נ קול ברמה נשמע.
קב״ע קבלה עיונית (ק״ע).
ק״ג קבוץ גליות, קנין גמור, קהלה גדולה.
קגא״ס קנין גמור אגב סודר.
קג״ה קא גרים הכי.
ק״ד קדיש דרבנן (קד״ר), קפיצת דם.
קד״ה קידוש השם, קודם התוספה (ק״ה).
קדו״א קרח דתן ואבירם (קודו״א).
ק״ה קריאת הגבר (קה״ג), קריאת ההלל, קידוש היום (קה״י), קידוש הלבנה (קה״ל), קידוש החודש (קה״ח), קידוש השם (קה״ש), קריאת המגילה (קה״מ), קריאת התורה (קה״ת), קריאת הפרשה (קה״פ), קורא הדורות (ס׳).
קה״א קהילות אשכנז.
קה״ג קריאת הגבר, קנין הגוף (ק״ה).
קה״ז (ק״ז) קיצור הזוהר (ס׳).
קה״ח קידוש החודש, קודם התוספה, קצות החשן (ס׳).
קה״י קידוש היום, קהלת יעקב.
קה״ל קידוש הלבנה (ק״ה).
קה״מ קריאת המגילה (ק״ה), קהלות מזרח.
קהמ״ש קבל האמת ממי שאמרו.
קה״ס קהלות ספרד.
קה״פ קריאת הפרשה, קהלות פולין.
קה״צ קרבן הצבור, קהלות צרפת.
קה״ר קופת הרוכלים.
קה״ש קידוש השם, קהלת שלמה (ס׳), — השבת (ק״ש).
קה״ת קריאת התורה, — התרנגול, קרבן התמיד.
ק״ו קל וחומר, קולא וחומרא (קו״ח), קב ונקי, קינה והגה.
קו׳ קושיא, קושיות.
ק״ו ב״ב שק״ו קל וחומר בן בנו של קל וחומר.
קוב״ה קודשא בריך הוא (קב״ה).
קו״ב שק״ו קל וחומר בנו של קל וחומר.
קו״ח קל וחומר (ק״ו), קרן וחומש.
קו״כ קרי וכתיב.
קו״מ קל וחומר מפרש.
קו״נ קב ונקי (ק״ו).
קו״ס קל וחומר סתום.
קו״ע קרח ועדתו.
קו״ף קרבן, מ״ם מעשר, דל״ת דמוע, ט״ית טבל, ת״ו תרומה, (יבמות קט״ו ב׳).
קו״ר קרן ורבית.
קו״ש קרחה ושריטה, קורא ושונה, קרא ושנה, (ושת״ח ושימש תלמידי חכמים).
קושט׳ קונסטאנטינאפל.
ק״ז קיצור זהר (קה״ז) (ס׳).
ק״ח קרבן חטאת, קללת חנם, קמץ חטף (ד׳), קודם חצות, קודם חופה, קצות חשן

צורת הבית, צרור המור (ס׳), צורת הפתח.
צה״ד צדוק הדין (צ״ה).
[צהה״ב ציני הר הברזל].
צה״כ צאת הכככים (צ״ה).
צה״מ צנצנת המן (צ״ה)(ס׳), צרור המור(ס׳).
צה״ש צד השוה, צד השלילה.
צה״ת צוהר התבה (צ״ה) (ס׳).
צוב״ה (צב״ה).
צובו״מ צום ובכי ומספד.
צו״נ צורך גדול (צ״נ).
צו״ח צא וחשוב.
צו״ל צא ולמד, צדיק וקדוש לברכה.
צו״מ צורת מטבע.
צו״צ צדקתך, וצדקתך, צדקתך (צדקתך צדק).
צו״ר צא וראה, צאינה וראינה (צאו״ר) (ס׳).
צור״מ צורבא מרבנן.
צח״מ צומח חי מדבר.
צ״ט צפרא טבא.
צי״ב צדיקים יבאו בו.
ציב״ד וחב״מ צדיק יי׳ בכל דרכיו וחסיד בכל מעשיו.
צי״ב ופ״ב צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם.
צ״י קבעי׳ צור ישראל קומה בעזרת ישראל.
צ״ל צריך לומר, — לפרש, — לתקן, — להיות, — לאכול, — לברך, —להוסיף, — ליזהר, — להמתין, — לחלק, — להשכים, — להתחיל, צריך להגרה, צפון לדרום, צידה לדרך (ס׳), צדיק לברכה, צבי לצדיק(ס׳).
צלא״ע צריך לומר אתם עדי.
צלבה״ד צריך להפריד בין הדבקים (ק׳) (יעב״ץ).
צלה״א צריך להאריך.
צלה״ת צריך להתענות.
צל״ח ציון לנפש חיה (ס׳).
צל״י צריך ליטול ידיו, צדק לפניו יהלך.
צל״י וילד״פ צדק לפניו יהלך וישם לדרך פעמיו.
צל״כ צריך לכוין.
צלכ״כ צריך להתענות כל כך.
צלל״ש צריך להעלות לו שכר.
צל״ע צריך לי עיון, צריך להתפלל ערבית, צריך להמתין עד.
צלע״י צריך לעשות על ידי.
צלעכ״פ צריך לאכול על כל פנים (יעב״ץ).
צל״צ צבי לצדיק (ס׳).
צל״ת צדק לעולם תעמוד, צריך להיות תחתיו.
צ״מ צא מהן, צורת מטבע (צו״מ).
צמ״א צור משלו אכלנו (ת׳).
צמ״נ צדיק מצרה נחלץ.
צמ״ר צורבא מרבנן (צומ״ר).
צנ״ה ציץ נזר הקודש (ס׳).
צנ״י צריך נטילת ידים.
צנ״צ ציצת נובל צבי (ס׳).
צ״ע צריך עיון, צדק עולמים (ס׳).
צעב״ח צער בעל חיים.
צע״ג צריך עיון גדול.
צ״ע מ״ט צריך עיון מאי טעמא (יעב״ץ).
צ״פ צפירת פאר (ס׳).
צפו״ד צפונית ודרומית, צפון ודרום.
צפנ״ת פענ״ח צדיק פטפט נפש תאוה, פוטיפר ענה נפשו חנם.
צפ״ע צמר פשתים עור (של״ה).
צפ״ר צפוני רקנטי.
צפ״ת צבי פאר תפארתו.
צ״צ צדקתך צדק (צו״צ), צמח צדק (ס׳), צמח צדיק.

פעת"א פירוש על תמניא אפי.
פעת"י ות"י פירוש על תרגום יונתן ותרגום ירושלמי.
פ"פ פראנקפורט. פתחון פה. פרשה פתוחה. פרשת פרה. פ"א פעל (ד').
פפ"א פרשת פרה אדומה.
פפד"א פראנקפורט דאדר.
פפד"מ פראנקפורט דמיין.
פפ"ח פדיון פטר חמור.
פפ"כ פתו פת כותי.
פפלע"א פתחון פה לעם ארץ (יעב"ץ).
פפלע"ע פתחון פה לעוברי עבירה.
פפ"מ פתח פתוח מצאתי.
פפ"ש פירוש פרק שירה.
פ"צ פרי צדק (ס'). פרחי צפון (ס').
פצע"ח פרי צדיק עץ חיים (ס').
פ"ק פרק קמא. פירוש קונטרס. פורים קטן. פה קהלתנו. פרחי קדם (ס'). פרס קטן. פסח קטן. פת קיבר.
פק"ה פרי קודש הלולים (ס').
פקר"נ פקוח נפש (פ"נ) (פק"נ).
פק"ל פרצה קוראה לגנב.
פק"נ פקוח נפש (פקר"נ).
פקנד"ש (פנד"ש).
פ"ר פגע רע. פגיעתן רע. פענח רזא (ס'). פרדס רמונים (ס'). פרשת רות.
פר"א (פדר"א) פרקי ר' אליעזר.
פרד"ס פשט רמז דרוש סוד.
פרד"ק פירוש רבי דוד קמחי (פירד"ק).
פר"ה פרי הארץ (ס'). פסקי ריקאנטי האחרונים (ס').
פר"ח פרי חדש (ס'). פירוש רבנו חננאל (פיר"ח).
פר"י פרפראות רבי יעקב.
פר"מ פאר רום מעלתו.
פרנ"ס פת רחמן נאמן סבלן.
פר"ס פירוש ר' סעדיה.
פרס"ג פירוש ר' סעדיה גאון.
פרע"ב פירוש ר' עובדיה ברטינורא.
פר"צ (פ"צ).
פרשד"מ פסקי ר' שמעון די מארענא.
פרש"ז פירש שדי זיו שכינתו (סוכה ה' א').
פרש"י פירוש ר' שלמה יצחקי.
פר"ת פירוש רבנו תם.
פ"ש פסח שני. פרק שירה. פרשת שקלים. פי שנים. פת שחרית. פעולת שכיר. פרק שלום. פרצוף שלם (ק'). פדיון שבוים. פני שלמה (ס'). פרח שושנים (ס').
פש"מ פסל של מיכה.
פ"ת פסקי תוספות. פתח תקוה (ס'). פתחי תשובה (ס').
פת"ל פן תמצא לומר.
פת"ק פתח תמורת קמץ (ד').

צ

צ' תשעים.
צא"ה צדיקי אומות העולם (צא"ע).
צא"ו צעיר אנכי ונבזה.
צאו"ר צאנה וראנה (צו"ר) (ס').
צא"ל צריך אתה לדעת. — לידע. — לפרש. — להבין.
צ"ב צריך ביאור. — בדיקה. צאן ברזל.
צב"א צריך בדיקה אחריו.
צב"ה צורת בית המקדש (ס').
צב"ח צער בעל חיים.
צב"י צדיק באמונתו יחיה.
צב"ש (צ"ש) צבי שבור.
צ"ג צום גדליה (צו"ג). צדיק גמור. צורך גדול (צו"ג).
צ"ד צמח דוד (ס'). צוף דבש (ס').
צ"ה צדוק הדין (צה"ד). צאת הכבבים (צה"כ). צרור החיים (ס). צורת הפרצוף (צה"פ). צוהר התבה (ס') (צה"ת). צנצנת המן (ס').

פהרמ״ר פסקי הלכות רבנו מנחם מרקנטי.
פה״ש פרק השלום. פאת השלחן (ס׳) (פ״ה).
פו׳ פריה ורביה (פו״ר). (פולישי).
פו״א פנים ואחור.
פו״י פודה ומציל ישראל.
פו״כ פרט וכלל.
פוכו״פ פרט וכלל ופרט.
פו״מ פרנס ומנהיג. פודה ומציל.
פו״ס פתוחות וסתומות.
פו״ר פריה ורביה. פרו ורבו. (פרייא ורבייא).
פ״ז פרשת זכור. פסיקתא זוטרתא. פטור זה (?).
פז״ר קש״ב פיס (לעצמו). זמן (לעצמו). רגל (לעצמו). קרבן (לעצמו). שיר (לעצמו). ברכה (לעצמו). (יומא נ׳. סוכה מ״ח).
פ״ח פתח חרטה. פוק חזי. פעל חוזר (ד׳). פנים חדשות (פנ״ח). פרי חדש (ס׳). פתרון חלומות (ס׳). פלפלא חריפתא (ס׳).
פ״ח מעד״ב פוק חזי מאי עמא דבר.
פח״נ פירוש חזון נחום.
פט״א פטירת אהרן.
פט״ב פעטערסבורג.
פט״מ פטירת משה.
פט״ר פטר רחם.
פ״י פושעי ישראל. פני יהושע. (ס׳). פחד יצחק. (ס׳). פעל יוצא (ד׳). פנת יקרת (ס׳). פני יצחק (ס׳). פנים יפות (ס׳). פורת יוסף (ס׳).
פ׳ בקו׳ פירוש בקונטרס.
פי״ל פעל יוצא לשלישי (ד׳).
פילב״פ פעל יוצא לשני פעולים (ד׳).
פירד״ק פירוש ר׳ דוד קמחי.
פיר״ח פירש רבנו חננאל (פר״ח).
פ״כ פת כותים. פרחי כהונה.
פ״כ ש״מ נ״א י״נ פותח כתב שלא מדעת נכתב אליו ישכנו נחש.
פ״ל פת לחם. פסח לעתיד. פסול לעדות (פס״ל). פרפראות לחכמה (ס׳) (פל״ח).
פל״א הפל״א: פותח לאגרת אחרים האדם פתן לנשוך אותו (?).
פלוכ״ה פלוני וכהן הוא.
פלש״פ פתות לשוה פרוטה.
פלש״צ פתחו לי שערי צדק.
פ״מ פסח מצרים. פרי מגדים (ס׳). פני משה (ס׳). פטירת משה (פט״מ). פועל ממש. פה מלא. פרקי משה (ס׳). פנים מאירות (ס׳).
פמב״ע פטומי מילי בעלמא.
פמג״ט פחות מג׳ טפחים.
פמ״ה פטור מן המצות (פטה״מ).
פמה״מ (פמ״ה).
פמה״ס פטור מן הסוכה.
פמה״צ פורש מן הצבור.
פמו״מ פסח מצה ומרור.
פמכ״ז פחות מכזית.
פמ״ש פירוש מה שכתב.
פמש״מ פמליא של מעלה.
פ״נ פלנא נוקא. פה נקבר. — נטמן. פתחי נדה (ס׳). פקוח נפש (פק״נ). פרוש נקפי. פירסה נדה.
פנד״ש פקוח נפש דוחה שבת.
פנ״מ פלנא נוקא ממונא.
פנ״ק פלנא נוקא קנסא.
פ״ס פרשה סתומה. פה ספון (פ״נ).
פס׳ (פסי׳) פסיקתא.
פס״נ פסיעה נסה (פ״נ).
פס״ד פסק דין (פ״ד).
פסדר״כ פסיקתא דר׳ כהנא.
פס״ה פסק הלכה.
פסהמ״ק פסולי המוקדשין.
פס״י פירוש ספר יצירה.
פס״ם פוטיפר סוחרים ישמעאלים מדינים.
פסל״ע פסול לעדות (פ״ע).
פ״ם מש״ק פרוש ספרי משלי שיר השירים קהלת.
פ״ע פעל עומד. — עובר (ד׳). פסול עדות. פורק עול. פתח עינים (ס׳). פקיחת עין.
פע״ה פרי עץ הדר.
פע״ו (פעו״י).
פעו״י פעל עומד ויוצא (ד׳) (פע״ו).
פע״ח פרי עץ חיים (ס׳).
פעי״ה פה עיר הקודש.
פעשה״ש פירוש על שיר השירים.
פע״ת פורק עול תורה. פירוש על תורה.

שתצא נפשו (עשת״נ), עד שיצאה נשמתו (עשי״נ), עד שלא נוצרתי.
ע״ש ס״ל ערב שבת סמוך לחשיכה.
עשע״ח ערב שבת עם חשיכה.
עש״ק ערב שבת קדש.
עשת״נ עד שתצא נפשו.
ע״ת על תנאי, עירובי תחומין (עת״ח) עירוב תבשילין, עיין תשובה. עפרות תבל (ס׳). עלי תרופה (ס׳). ענלא תילתא. עשה תשובה, עשרה תקנות.
עתאמדהרז״ל עיין תשובת אבי מורי הרב זכרונו לברכה.
עת״ב עירוב תבשילין.
עת״ה עסקי תשמיש המטה.
עת״ח עירוב תחומין (עית״ח).
עת״י עיין תפלת ישרים (ס׳). — תומת ישרים (ס׳).
עת״ט עיין תוספת יום טוב (עתי״ט).
עת״ע עין תחת עין.

פ

פ׳ פרק, פרשה, פסוק, פתוחה, פלוני, פעם *) פעמים, פשוטה (פש׳), פוסקים, פסקי, שמונים, פרצוף.
פ״א פעם אחת, פרק א׳, פירוש אחר, פה אחד, פרה אדומה, פרוטה אחרונה, פרקי אליהו, פרקי אבות, פי אריה (ס׳), פרא אדם, פרצוף אחד, פסירת אהרן (ס׳).
פא״א פירש אדוני אבי.
פאדר״נ פירש אבות דר׳ נתן (אבדר״נ).
פאה״ד פאר הדור.
פאה״ש פאת השולחן (ס׳) (פה״ש).
פא״מ פרק איזהו מקומן, פתח אוהל מועד (ס׳).
פא״פ פה אל פה, פנים אל פנים, פעם אחר פעם.
פב״א פנים באחור (ק׳).
פב״נ פלגש בגבעה (פלב״נ).
פב״ד פסק בית דין.
פבד״א וחב״ש פטור בדיני אדם וחייב בדיני שמים.
פב״ה פרוד בין הדבקים (ק׳) (פבה״ד).
פב״י פליטת בית יהודה, פנחס בן יאיר.
פב״ע פרצוף בפני עצמו (ק׳).
פב״פ פנים בפנים (ק׳). פלוני בן פלוני, פלונית בת פלונית.
פ״נ פתח נגובה (ד׳). פלונתא גדולה, פסיעה גסה (פס״נ). פורץ נדר. פת נוים.
פנ״ח פורץ נדר חכמים.
פני״ן פורץ גדר ישכנו נחש.
פנ״ע פתחי גן עדן.
פ״ד פתחא דספרא, פסק דין (פס״ד), פסח דורות, פסקא דספרא, פצוע דכה, פתח דברי (ס׳).
פד״ה פדיון הבן.
פד״ו פחד דרך ועון.
פד״ז פסוקי דזמרה (פסד״ז).
פ״ה פרשת החודש, פרנס החודש (פ״ח), פסוק הוא, פירוש הקונטרס, — הפסוק, — הכתוב, פרשת המן, פטיש החזק (פטה״ח), פיטום הקטורת, פרקי הלכות (ס׳), פסקי הלכות (ס׳), פאת השלחן (ס׳).
פה״א פותחין הארון.
פהא״ל פנחס הלוי איש הורוויטץ.
פה״ח פתרון החלומות (פ״ח).
פה״כ (פהי״כ) פרקי היכלות.
פה״מ עה״צ פרנס המתנאה על הצבור.
פהמ״ש פירוש המשניות (להרמב״ם).
פהע״ק פרשת העקידה.
פה״ר פריעת הראש, פלח הרמון (ס׳).

*) פ׳ לפני אותיות השרש הוא פעם למשל פעם ב׳ אחר אותיות השרש הוא פעמים למשל ב׳ פעמים.

עצבש״א עינו צרה בשל אחרים.
עצ״נ עצירת גשמים (ע״נ).
עצה״ד על צד הדין.
עצה״ח על צד החיוב.
עצה״י על צד היושר.
עצהיו״ט על צד היותר טוב.
עצה״ל על צד הלצה.
עצה״מ על צד המליצה.
עצה״ס על צד הסוד.
עצה״ע על צד העתיד.
עצה״פ על צד הפלגה.
עצה״ר על צד הרמז.
עצה״ש על צד השאלה, — השלילה.
עצ״צ עיין צמח צדיק, — צמח צדק.
עצ״ש עצת שלום (ס׳).
ע״ק עם קדוש, עתיקא קדישא (ק׳), עשרה קבין, עוד קשה (ע״ק), ערב קבלן, עיין קונטרס, עיבור קצוב (ס׳).
ע״ק בבי״ה עיין קונטרס בנין בית הבחירה (יעב״ץ).
עק״ה על קידוש השם (עקדה״ש), על קדושת השם (עקד״ה), עוקר הרים, עד קריאת הגבר (עקה״ג), עקרי האמונה (ס׳).
עקה״ג עד קריאת הגבר.
עקה״צ על קרן הצבי.
עק״י עיין קול יהודה, — יעקב, עקרת יצחק.
עקי״פ עיין קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
עק״ל עוד קשה לי.
עק״ע עם קשה עורף.
עק״ק עלית קיר קטנה (ס׳).
עקש״צ עיין קונטרס שמש צדקה (יעב״ץ).
ע״ר עת רצון, ערב רב, עולי רגלים, עולה רגל, עושה רושם, עמק רפאים (ס׳) (עמ״ר), עין רוגל (ס׳).
ער׳ ערך, ערוך (ס׳).
ער״ה ערב ראש השנה.
ערו׳ ערוך.
ער״ח ערב ראש חודש.
ער״ק עושים רצון קונם.
ער״ר על ראשון ראשון.
ערש״מ עושין רצונו של מקום.
ע״ש ערב שבת, עיין שם, עוד שם, על שם, עדות שקר, עד שקר, עיקר שכחתי, עם שלום, עד שאתה, עשר שמות, עונג שבת (ענ״ש), עיקר שהוא, על שולחן, עליו שלום, עמודי שש (ס׳), עצת שלום (ס׳), עלי שיח (ס׳), עמודי שלמה (ס׳), עמודי שש (ס׳).
עש״א עד שיבוא אליהו (עשי״א), עד שאתה (ע״ש), על שולחן אחד.
עש״ב עושה שלום במרומיו, עיין שם באריכות (עיש״ב).
עשב״א עיין שם באריכות (עש״ב).
עשבא״ג עיין שם באריכות גדול.
עשבאל״ח עבירות שבין אדם לחבירו.
עשבאל״מ עבירות שבין אדם למקום.
עשבב״י עיין שם בבית יוסף.
[עשב״י עיין שם בית יוסף]
עש״ג ערכאות של גוים, על שם גוזמא.
עש״ה על שם הכתוב, על שמע הכתוב, — הפסוק.
עשה״ד עשרת הדברות (ע״ה).
עש״ו עושה שמים וארץ.
עש״ח עשה שבתך חול.
עש״ח ואת״ל עשה שבתך חול ואל תצטרך לבריות.
עש״י עיין שאילת יעב״ץ.
עשי״א עד שיבא אליהו.
עשי״ג עד שיגמור.
עשיגב״ב עד שיגמור ב׳ ברכות.
עשיה״ת עשרת ימי התשובה (ע״ית).
עשיח״ב עד שיעלה חמור בסולם.
עשי״מ עד שידו מגעת.
עשי״נ עד שיצאה נשמתו.
עשי״ר עין שן יד רגל.
עש״כ עוד שם כתוב.
עשל״י עד שקרים לא ינקה.
עש״מ על שום מה, ערבית שחרית מנחה.
עש״נ (עמש״נ).
עש״נ עולם שנה נפש, עוד שם נאמר, עד

עסה״ק עד סוף הקונטרס.

עסה״ש עד סוף השנה.

עס״ם עני סומא ומצורע (חשוב כמת).

עסכ״ה עד סוף כל הדורות.

עס״ע עיין סדר עבודה (עסה״ע).

עסע״ז עיין סדר עולם זוטא.

עסע״ר עיין סדר עולם רבא. עיין ספר עסים רמונים.

עס״ק עד סוף קונטרס (עסה״ק).

ע״ע עבד עברי. על ענין. — עסק. — עסקי. עד עולם. על עצמו. עוברי עבירה. עד עתה. עיין עוד. עד עפר. עדן ערוך (ס׳). עמוד עבודה (ס׳). עלת עלתא. עידי עידיות. עד עכשיו. עמוד ענן (ע״ה). על עשה. עקיצת עקרב.

עע״א עובדי עבודת אלילים.

עעאו״ש על עסקי אכילה ושתיה.

עע״ג עבר עבירה גדולה. על עצירת גשמים (עעצ״ג). עובדי עבודת גלולים. עולה על גביהן. עומד על גביו.

עע״ד עומד על דעתו. עובר על דעת.

עעד״ח עובר על דברי חכמים.

עעד״ס עובר על דברי סופרים.

עעד״ת עובר על דברי תורה.

עעה״פ עבר עליו הפסח.

עעועל״ת על עשה ועל לא תעשה.

עע״ז עובדי עבודה זרה.

עע״י עיין עשר ידות.

עע״ל עיין עוד לקמן. — לעיל. — להלן.

עעל״ת עובר על לא תעשה.

עעמ״ש עיין עוד מה שאמר.—מה שכתבתי.

עעמש״ל עיין עוד מה שאמר למעלה.

עע״ע ענף עץ עבות.

עע״פ על עסקי פרנסה.

עע״צ על עסקי צבור.

עעצ״ג על עצירת גשמים (עע״ג).

ע״פ על פי (עפ״י). על פירוש. עשר פעמים. על פני. — פניהם. ערב פסח. (ער״פ). עזות פנים. עזי פנים. עקשות פה. על פיו. — פיהם. עיין פרק. — פירוש. עון פלילי. עירוב פרשיות (ע״פ).

עפ״א על פי אונס. על פי אחד. — אחרים. על פי אונקלוס. עד פרוסה אחרונה.

עפאא״כ על פניו אלא אם כן (יעב״ץ).

עפא״ח על פיהם אנו חיין.

ע״פ אש״ש ערב פסח אחר שש שעות.

עפב״ד על פי בית דין.

עפב״ע על פי שני עדים.

עפ״ג על פי נחמא.

עפ״ד על פי דקדוק. על פי דרך. — דרכו.

עפדה״ס על פי דרך הסוד.

עפדה״ס והמ״י על פי דרך הסוד והמשכיל יבין.

עפד״ס על פי דרך סוד.

עפ״ה על פי הגבורה (עפה״ג). על פי הדבור (עפה״ד). על פי הקבלה (עפה״ק). על פי הדמיון (עפה״ד). על פי הדין. על פי הרוב. על פדיון הבן (עפ״ה).

עפה״מ על פני המים (עפ״מ).

עפ״ז על פי זה. על פירוש זה.

עפ״ח על פי חכמים. על פי חדה.

עפ״י על פי. על פי ישרים.

עפ״ל עז פנים לגיהנם (עפל״ג). שבעים פנים לתורה (עפל״ת).

עפ״מ על פי משל. — מומחה. על פני מים (עפה״מ).

עפמ״א על פי מנהג אשכנז.

עפמ״ה על פי מדרש הנעלם.

עפמ״ס על פי מנהג ספרד. — מסכת סופרים.

עפמ״ש על פי מה שכתבתי. — שכתב.

עפמשכ״ל על פי מה שכתבתי. — שכתב למעלה (עפמש״ל).

עפ״נ על פי נס.

עפ״ס על פי סוד.

עפס״ה על פי ספר הזוהר (עפסה״ז).

עפ״ע על פי עדים. על פי עצמו.

עפע״א על פי עד אחד.

עפש״ע על פי שני עדים.

ע״צ על צד. עין צרה. עינו צרה. עובדי צלמים. עטרת צבי (ס׳). עשה צרכיו.

עצב״ע עושה צדקה בכל עת.

עצב״(ש) עינו צרה בשלו.

על״ת עולה לתורה (עו״ת), על לא תעשה.
ע״ם על מנת, על משקל (ד׳), על מחצה, על משפט, עדי מכירה, על מרת, על מה, על משוקץ, עשרה מאמרות, עשר מכות, עבודת המקדש (עמ״ק עהמ״ק), עבדי מלונ, ערך מילין (ס׳), עונש ממון, — מלקות, על מלונם, ערי מקלט, עשרה מאמרות (ס׳), על מנין, עיין משפט (ס׳).
עמ״א על משקל אחד, — אחר, עיין מגן אברהם.
עמ״ב עושה מעשה בראשית, עמק ברכה(ס׳).
עמב״ת עובר משום בל תלין, — בל תאחר.
עמד״א על מאי דאתמר, — דאמר (יעב״ץ).
עמ״ה עיין מהדורות עוג מלך הבשן (עמה״ב), עוקר מן השורש (עמה״ש), עמוד הענן (עהע״נ) (ע״ה).
עמה״ב עמק הברכה (ס׳), עמק הבכא (ס׳),
עמו״ק עיין מור וקציעה.
עמ״ז עיין מטת זהב.
עמ״ז ומשכ״פ עושה מעשי זמרי ומבקש שכר כפנחס.
עמ״י עזרי מעם יי׳, עיין מדרש ילקוט.
עמיב״ש על משכבו ינוח בשלום.
עמיל״ל עאש״ב על מי יש לנו להשען על אבינו שבשמים.
עמ״י עש״ו עזרי מעם יי׳ עושה שמים וארץ.
עמי״ש על משכבו ינוח שלום.
ע״ם ישי״ו על משכבו יבוא שלום וינוח.
ע״ם ישי״ על משכבו יבוא שלום ינוח.
עמ״כ עשר מכות (ע״מ), על מנת כן.
עמ״ל על מנת ללמוד.
עמל״פ על מנת לקבל פרס (ע״מ לק״פ).
עמל״ק על מנת לקבל, ערב מלוה לוקח קבלן.
עמלק״פ על מנת לקבל פרס.
עמל״ש עיין מהדורות לחם שמים (יעב״ץ).
עמל״ת כ״מ עובר משום לא תעשה כל מלאכה.
עמ״מ על מקרא מגילה, עושה משפט ממעונו.
עמ״נ על מה נחלקו.
עמ״ע על מצות עירוב, על מצות עשה.
עמ״צ על מצות ציצית.
עמ״ר עמק רפאים (ס׳).
עמר״א עפר מים רוח אש (אמר״ע).
עמ״ש עיין מה שכתב, — שכתבתי, — שכתבו (עמש״כ), עיין מה שמחלקין, על מה שכתב, — שכתבתי, על מלכות שמים (עמ״ש), על משקל (ד׳).
עמ״ש ב״ד עיין מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.
עמש״י על משכבו ינוח (עמי״ש).
עמש״ל עיין מה שכתבתי לעיל, — למעלה.
עמש״ע עיין מה שכתבתי עוד, — שאכתוב עוד.
עמ״ת על מצות תפילין.
ע״נ עשרה נסים, — נסיונות, ענמת נפש, עולת נדבה, עזרת נשים, ערבי נחל, עוללות נפתלי (ס׳), עונש נפשות, עינוי נפש.
ענ״ב על נהרות בבל (ת׳).
ענ״נ עדן נהר גן.
ענ״ד ענין נדכר דנא.
ענה״מ ענין המחייב.
ענה״ש ענין השולל, — השלילה.
ענמ״י על נטילת ידים (ענ״י).
ענמ״ל על נטילת לולב (ענ״ל).
ענ״י (ענמ״י).
ענ״ל ענין נאמר למעלה, — נזכר למעלה, על נטילת לולב (ענמ״ל).
ענ״צ עניני צדקה.
ענ״ש עניני שבת.
ע״ס עד סוף, עד סופו, על סוד, עט סופר (ס׳), עיטור סופרים (ס׳), עשר ספירות, ערב סוכות, עמק סוכות, (ס׳), על סדר, עניה סוערה, עם סגולה.
עסב״מ עשר ספירות בלימה (עסבל״מ).
עס״ד על סוף דעתו.
עס״ה עיין ספר הזהר (עסה״ז), עיין סדר העבודה, עד סוף הפרשה, — הפסוק, — הפרק, המאמר, — הענין, עיין ספר המצות (עסה״מ), עד סוף העולם, עד סוף הענין.
עסה״ע עד סוף הענין, — העולם, עיין סדר העבודה.

ע״נ עיר גבורים (ע״ג) (ס׳). על ידי נר.
ע״ד עיין יורה דעה (עיו״ד). על ידי (ע״י).
עיה״כ ערב יום הכפורים (עיוה״כ).
עיה״צ עיר הצדק.
עיה״ק עיר הקודש (עה״ק).
עיה״ת עשרת ימי התשובה (ע״ת).
עי״ח עם יוצאי חלציו. — חלציה.
עי״ט ערב יום טוב (ע״ט).
עיוע״י על יד ועל יד.
ע״כ על ידי כך. ערב יום כפור (עיה״כ).
ע״ל עוד יש לומר. עיין לעיל. — להלן. — לקמן. עוד יש לבאר. — לפרש. — להקשות.
עיל״ד עוד יש לדקדק.
עיל״ת עוד יש לתרץ.
ע״מ על ידי מוקדם. — מיוחד. עד יום מותו. עיר מלוכה.
ע״נ על ידי נאמנים.
עי״ע על ידי עדים. על ידי ערב.
עיע״א על ידי עובדי אלילים.
עיעכו״ם על ידי עובדי כוכבים ומזלות.
ע״פ עירוב פרשיות (ע״פ).
ע״ק תו״ו עיר קדשנו תבנה ותכונן.
ע״ר עיין ילקוט ראובני (ס׳).
ע״ש על ידי שליח. עיין שם (עיי״ש). עיין ילקוט שמעוני (ס׳).
עיש״ב עיין שם באריכות (עש״ב) (עיישי״ב).
עיש״מ על ידי שליח מיוחד.
עיש״צ על ידי שליח צבור.
עיש״ש עיסה של שבלת (עש״ש).
ע״ת עשרת ימי תשובה (עיה״ת). עיון תפלה.
ע״כ על כן. עד כאן. עבודת כוכבים. ערלת כרמים. על כרחו. — כרחך. עבד כנעני. על כסא. עצי כהנים (ס׳). עד כמה. ענוש כרת. עזרת כהנים. עד כותי.
עכ״א על כן אמרו. — אמר.
עכאו״א על כל אחד ואחד. — אחת ואחת. — איש ואיש.
עכ״ד עד כאן דבריו. על כולא דא.
עכ״ה על כל הארץ. — העולם. עד כאן הגהה. עד כסא הכבוד (עכה״כ). (עכה״ה).
עכ״ה וסכה״ם עלת כל העלות וסבת כל הסבות.
עכה״כ עד כסא הכבוד (עכ״ה).
עכה״ע עלת כל העלות.
עכו״ם עובדי כוכבים ומזלות (עכומ״ז).
עכומ״ז (עכו״ם).
עכומב״ד על כריתות ומיתת בית דין.
ע״כ וק״כ ר״כ ונ״כ עז כנמר וקל כנשר רץ כצבי וגבור כארי.
עכ״ז על כל זה. עם כל זה.
עכי״ח עם כל יוצאי חלציו. — חלציה.
עכ״ל עד כאן לשונו.
עכל״ה עד כאן לשון המחבר.
עכלה״ז עד כאן לשון הזוהר.
עכל״פ עד כאן לא פליגי.
עכמ״נ עולם כמנהגו נוהג (עכ״נ).
עכמ״ה עד כאן מקום הספר.
עכס״ה עד כאן ספר הזהר.
עכ״ע על כל עונות. — עונותיו.
עכ״פ על כל פנים.
עכצא״ל על כרחך צריך אתה לומר.
עכת״ה עד כאן תוכן הדבר.
ע״ל עלינו לשבח (ת׳). עובר לסוחר (על״ס). עיין לעיל. — לקמן (עיי״ל). עולה לתורה. — לדוכן. עת לעשות. שבעים לשונות. עדות לישראל (על״י).
על״א עלייהו אתמר.
עלא״ה עתיד ליתן את הדין.
על״ד עולה לדוכן (ע״ל).
עלדו״ח עתיד ליתן דין וחשבון.
על״ה עובר לפני התבה.
עלהד״א עיין לעיל הלכות דרך ארץ (יעב״ץ).
על״י עומד לפני יי׳. עדות לישראל (ס׳).
על״כ עלייהו כתיב.
עלל״י עת לעשות ליי׳.
עלל״ם עבד לוה לאיש מלוה.
על״מ עליון לנו מלך. עדו לעד מקוים (?).
על״נ ערוך לנר (ס׳).
על״ס עובר לסוחר (ע״ל).
על״ר א״ז עין לא ראתה אלהים זולתיך.
על״ש עלינו לשבח (ע״ל) (ת׳). עתיד לקבל שכר (עלק״ש). עלתה לו שנתו.

עה"ם עזרא הסופר (ע"ה) (עזה"ס).
עה"ע על העבודה, עולם העליון, עמוד הענן (ע"ה).
עה"פ על הפסוק, על הפתח, עולם הפוך.
עה"צ על הצבור, על הצדיקים (ת').
עה"ק עיר הקודש, עין הקורא (ס') (ע"ה), עבודת הקודש (ע"ה), עולם הקטן (עוה"ק).
עה"ר עין הרע.
עה"ש עמוד השחר (ע"ה), עלות השחר (ע"ה), עשרת השבטים, עולם השפל (עוה"ש), עליו השלום (ע"ה), עמר השכחה (ס').
עהשי"מ עד היכן שידו מגעת.
עהשי"ל עמי הארץ שאין להם (יעב"ץ).
עה"ת על התורה, עולם התחתון (עוה"ת), עולת התמיד.
עה"ת ועה"ע (עהוה"ע).
ע"ו עולם ועד.
עו"א עשרים וארבע, עובדי אלילים (ע"א).
עו"ב ערב ובוקר, עוסק בתורה, עבר ובטל.
עו"ב מה"ע עבר ובטל מן העולם.
עו"ג עובד גלולים.
עוה"ב עולם הבא.
עוה"ג עולם הגלגלים (עה"ג).
עוה"ז עולם הזה.
עוה"ש עולם השפל.
עוה"ת עולם התחתון.
עו"ט (ע"ט) עיקר וטפל.
עו"י עולה ויורד, עזי וזמרת יה.
עו"י ויל"ל עזי וזמרת יה ויהי לי לישועה.
עול"ת עשה ולא תעשה.
עו"מ עול מלכות, ערמה ומרמה, עמון ומואב.
עו"מ ועד"א עול מלכות ועול דרך ארץ.
עומ"ש עול מלכות שמים (עמ"ש).
עונ"ג עונש גדול.
עונ"ק עונש קטן.
עו"ס עזרא וסייעתו (עוז"ס).
עוע"ב עד ועד בכלל.
עוע"צ עלי ועל צוארי.
עו"ש עבר ושנה.
עו"ת עול תורה.
ע"ז עבודה זרה, על זה, עם זה, עבר זמנו, עד זומם, עיין זוהר, עדים זוממין, עטרת זקנים (עט"ז) (ס').
עז"א על זה אמר, — אומר.
עזב"ק עבר זמנו בטל קרבנו.
עז"נ עזרת נשים (ע"נ).
ע"ז ג"ע ש"ד עבודה זרה גלוי עריות שפיכת דמים.
עז"ה על זה האופן, — הדרך, הדבר.
עזה"א על זה הוא אומר.
עזה"ד על זה הדרך, — הדבר.
ע"ז וע"ז על זה ועל זה.
עז"ח עיין זוהר חדש.
עז"ח שה"ש עיין זוהר חדש שיר השירים (יעב"ץ).
עז"נ על זה נאמר, — נכתב, עוד זה נקרא.
עז"ק עבר זמן קריאת שמע (עבז"ק).
עז"ת עבר זמן תפלה (עבז"ת).
ע"ח על חטא (ת'), עץ חיים (ס'), ערובי חצירות, עולת חובה, עם חשיכה, עבירה חמורה.
עח"א עיין חידושי אגדות.
עח"ג עיין חידושי גמרא.
עח"י עולם חסר יבנה.
עח"מ עדים חתומים מטה, עיין חשן משפט (עיח"מ).
ע"ט עוף טהור, עופות טהורים, על טעם, עין טובה, עצה טובה, עדיף טפי, עברי טייטש.
עטה"ט עטיפת הטלית.
עט"ז עטרת זקנים (ס'), עטרת זהב (ס'), עיין טורי זהב (עיט"ז).
עטי"ד עיין טור יורה דעה.
עט"ם עופות טמאים.
עטקמ"ל עצה טובה קא משמע לן.
עטש"נ עטיו של נחש (עש"נ).
ע"י עין יעקב (ס'), עקידת יצחק, עתיק יומין (ק'), עתיק יומיא (ק'), עדת ישורון, — ישראל, על ידי, עדים ישרים, עשר ימים, — ידות, עין יפה, עשרה יוחסין, עזרת ישראל, עדי ישראל, עיון יעקב (ס'), עולת יצחק (ס').
עי"א על ידי אחרים, — אחר, — אחר,
עיב' עיבור,

ענה״ק על גבי הקרקע.
ענ״ל עבודה זרה גזל לשון הרע.
ענ״ם על גבי מובח.
ענ״ע עבירה גוררת עבירה. עגלה ערופה (ע״ע).
ענע״ח עיר גבורים עלה חכם.
ענ״ק (ענה״ק).
ענ״ת עבודה גמילות חסדים תורה.
ע״ד עשרה דברים. על דבר, — דברי, — דרך, — דבריו, — על דא, עניות דעתי, על דעת, — דעתך, עוברי דרך, — דרכים, עמא דבר, ערות דבר, ענין דנא.
עד״א על דרך אחד. — אחר, — אמת, על דא אסמך, על ד׳ אותיות, עול דרך ארץ.
עד״נ על דרך נחמא.
עד״ד על ד׳ דרכים.
עד״ה על דרך האמת, — האמור — המדרש, על דעת, — עד״ה השאלה (עדה״ש), — הפוסקים, — הסוד (עדה״ס), — הקבלה (עדה״ק), הסוברים (עדה״ס).
עדה״י על דרך היושר. — הישר.
עדה״ס על דרך הסוד. — הסוברים.
עדה״פ על דרך, — על דעת הפוסקים.
עדה״צ על דרך הצווי.
עדה״ק על דרך הקבלה. על דרך הפלגה.
עדה״ש על דרך השאלה. — השלילה.
עד״ז על דרך זה.
עדל״ת עשה דוחה לא תעשה.
עד״מ על דרך משל. על דבר מה. עדות ממון.
עדמ״א עיין דרוש מכתב אלהים (יעב״ץ).
עד״נ עדות נפשות.
עד״ס על דרך סוד, — סגולה, — סברא (עדה״ס), עיין דברי סופרים.
עד״ע על דעת עצמו. ערבא דערבא.
עד״ק על דעת קונו.
עד״ר על דרך רמז.
עד״ש על דרך שאמר, — שכתב.
עדש״ה על דרך שאמר הכתוב (עדשאה״כ).
עדשו״ת על דרך שאלות ותשובות.
עד״ת על דברי תורה.
ע״ה עליו השלום. ענין הזה. עם הארץ. עמוד השחר. עלות השחר. עשרת הדברות. עמוד הענן, — האש. עמוד הימיני. עבודת הקודש (עה״ק). עיר הקודש. עבודת הבורא. עבודת השם (עה״ש). עד היכן. על הכל. עבדים היינו. עוקר הרים. עורא הסופר (עה״ס)׳ עיר הנדחת. עולם הפוך. עולם הנפשות (עה״נ). עמק המלך (ס׳). עולם הזה (עוה״ז). עולם הבא (עוה״ב). עין הקורא (ס׳). עם הכולל (עה״כ). עון הדור (עה״ד). עמוד הגולה. על החתום (עה״ח). עבדך הלוי. עד האידנא. עד היכא. ערוך הקצר (עה״ק) (ס׳). עמק הברכה (ס׳). עמק הבכא (ס׳). עולת הבוקר (ס׳). עולת התמיד. ערוגת הבושם (ס׳). על התורה (עה״ת). על הפסוק (עה״פ). על הנסים (עה״נ) (ת׳). — הנר. עמי הארץ. עמוד העולם. עמנו הייתם. עץ הדעת. עם האותיות.
עה״א על האחרונים. — האתרונים.
עה״ב עולם הבא (עוה״ב). על הבשמים. ערוגת הבושם (ס׳). עמק הבכא (ע״ה) (ס׳). עמק הברכה (ס׳).
עה״נ על הגשמים. על הגפן. עולם הגלגלים (עוה״נ). עבודת הגרשוני (ס׳).
עה״נ ועפ״ה על הגפן ועל פרי הגפן.
עה״ד על הדרך. עץ הדעת (ס׳). עשרת הדברות (ע״ה). עני הדין. עוות הדין. עון הדור.
עה״ה על ההדס.
עהדמ״ו (עהמ״ו).
ע״ה ועה״ה על התורה ועל העבודה.
עה״ם עורא הסופר וסייעתו.
עה״ח עץ החיים. על החתום.
עהה״מ ערים התתומים מטה.
עהמ״ו עץ הדעת טוב ורע.
עה״כ על הכוס. עם הכולל (ע״ה).
עהכ״א עד היכן כבוד אב. עליו הכתוב אומר.
עה״ל עם הלכותיה.
עה״ם עשרה הרוני מלכות. עיר המלוכה, — המקלט. על המחיה. ענין המחייב (ענה״מ).
עה״מ ועה״כ על המחיה ועל הכלכלה.
עהמ״ק עבודת המקדש.
עה״נ על הנסים (ע״ה). עיר הנדחת (ע״ה). עולם הנפשות (ע״ה).

ע

ע׳ עמוד, ענין, עבירה, ערך, עולם, עולמות, עיין, שבעים.
ע״א עמוד א׳, ענין אחד, — אחר, עד אחד, על אודות, עבודת — עובדי אלילים (עו״א), עוללות אפרים (ס׳), ע׳ אומות (עא״ו), עקרי אמונה (ס׳), עלית אליהו (ס׳).
עא״א על איזה אופן, עכשיו אני אומר, על אשת איש.
עאא״א על אלה אני אבכה (ת׳).
עאב״צ עד אנה בכיה בציון.
עאד״ל עביד אינש דינא לנפשיה.
עאכו״כ על אחת כמה וכמה.
עא״מ על אכילת מצה, — מרור.
ע״ב עמוד ב׳, עשרה בטלנין (עב״ט) (יב״ט), עינא בישא, עיניו בראשו, עמק ברכה (עה״ב) (ס׳), עט ברזל (ס׳).
עב׳ עברונות
עב״א עיין ב׳ אלפים(?).
עבאל״י עובר באם לא יגיד (עבל״י).
עבב״י עיין בבית יוסף.
עבב״י וב״י עובר בבל יראה ובל ימצא.
עבב״ת עובר בבל תאחר, — בבל תלין.
עבב״ת פ״ש עובר בבל תלין פעולת שכיר.
עב״ד עד בלי די.
עבד״ת עוסק בדברי תורה.
עב״ה עבודת הבורא, — השם (עבה״ש).
עבהג״א עד ביאת הגואל אמן.
עבה״ק עבודת הקודש.
עב״ז שבעים ושנים זקנים, עבר זמנו (ע״ז).
עבז״ק (עז״ק) עבר זמן קריאת שמע.
עבז״ת עבר זמן תפלה.
עב״ח על ביעור חמץ (ת׳).
עב״ט עשרה בטבת.
עבמ״ז עיין בטורי זהב.
עב״י עזרי בשם יי׳, עזרנו בשם יי׳, ענני במרחב יה.
עב״י ועי״ כנ״ב על בית ישראל ועל עם יי׳ כי נפלו בחרב (ת׳).
עבי״ן טווי״ן ע״ב יתרונות מט״ז למ״ז (ק׳).
עב״ל עוסק בתורה לשמה (עבל״ש).
עבל״י (עבאל״י) עובר באם לא יגיד.
עבל״ת עובר בלא תעשה.
עבל״ת כ״ת עובר בלא תאכל כל תועבה.
עב״מ (עקב״מ) עקביה בן מהלאל.
עבמ״ע עבר במקום עתיד (ד׳).
עבס״פ (עב״פ).
עבע״ם עיין בעל עשרה מאמרות (יעב״ץ).
עב״פ עיין בספרי פוסקים (עבס״פ).
עבר׳ עברונות (סימני השנים).
בח״ג פ׳ ב׳ ר״ה חסירה ג׳ פסח פשוטה.
בח״ה מ׳ ב׳ " חסירה ה׳ " מעוברת.
בש״ה פ׳ ב׳ " שלימה ה׳ " פשוטה.
בש״ז מ׳ ב׳ " שלימה ז׳ " מעוברת.
גכ״ה פ׳ ג׳ " כסדרה ה׳ " פשוטה.
גכ״ז מ׳ ג׳ " כסדרה ז׳ " מעוברת.
הכ״ז פ׳ ה׳ " כסדרה ז׳ " פשוטה.
הכ״א מ׳ ה׳ " כסדרה א׳ " מעוברת.
הש״א פ׳ ה׳ " שלימה א׳ " פשוטה.
הש״ג מ׳ ה׳ " שלימה ג׳ " מעוברת.
זח״א פ׳ ז׳ " חסירה א׳ " פשוטה.
זח״ג מ׳ ז׳ " חסירה ג׳ " מעוברת.
זש״ג פ׳ ז׳ " שלימה ג׳ " פשוטה.
זש״ה מ׳ ז׳ " שלימה ה׳ " מעוברת.
עב״ר עיין בראשית רבא (ס׳).
עבשל״ש עוסק בתורה שלא לשמה.
עב״ת עיין בית תפלה (ס׳).
ע״ג על גב, — גבי, עמודי גולה (ס׳), עבודה גדולה, עדות גוים, עמרם גאון, עיר גבורים (ס׳), עזרת גוים, עד גוי, עצירת גשמים (עצ״ג).
עג״א עיין ג׳ אלפים(?), עדן גן אלהים(ס׳).
ענ״ד על ג׳ דברים.

סע״ם סעודת מצוה, ספר עשרה מאמרות.
סע״פ סעודת פורים.
סע״ד סדר עולם רבא (ס׳), ספר עסיס רמונים.
סע״ש סמוך על שולחנו.
סעש״ל סוכת עור של לויתן.
ס״פ סוף פרק,— פסוק,— פרשה,— פרשת, סופי פסוקים, סעודת פורים (סע״פ).
ספ״א סוף פרק א׳, — פרשה א׳.
ספ״ב סוף פרק ב׳, — בתרא.
ספד״א ספיקא דאורייתא.
ספדא״ל ספיקא דאורייתא לחומרא.
ספד״נ (שפד״נ).
ספ״ה סדר פדיון הבן (ספה״ב).
ספה״ק ספרי הקבלה.
ספ״י סבר פנים יפות.
ספ״מ סבר פנים מסבירות (ספמ״ס), ספר פני משה.
ספ״נ ספק פיקוח נפש.
ספס״ת סוף פרק סדר תענית (יעב״ץ).
ספ״צ ספר צחות (ס״צ).
ספ״ק סוף פרק קמא.
ספ״ר ספר רזיאל (ס״ר), ספר רוקח.
ס״ק סעיף קטן.
סק״ה ספר קורא הדורות, ספר קיצור העברונות.
סק״י סידור קול יעקב.
סק״מ סידור קרבן מנחה.
סק״פ סדר קרבן פסח.
סק״ש סדר קריאת שמע.
סקשע״ה ס׳ קריאת שמע על המטה.
ס״ר ספר רזיאל (ספ״ר), סבה ראשונה, ספר רוקח (ספ״ר), ששים רבוא (ש״ר), ספרא רבא, סימן רע, סברי רבנן.
סר״ה ספר רזיאל הגדול.
סר״ח ספר ראשית חכמה.
סר״י ספר רגל ישרה.
סרכ״ב סמיכות רבוי כנוי ידיעה בנין (ד׳).
סר״ל סביר רבי למימר, סימן רע לו.
סרנ״כ סמיכות רבוי נקבה כינוי (ד׳).
סר״ס סידור רבנו סעדיה (סשרס״ג).
סר״ע סידור ר׳ עמרם.
סרע״ג סידור ר׳ עמרם גאון.
ס״ש סכין שחיטה.
סש״א ספר שפת אמת, — שאגת אריה, — שערי אורה.
סשאמ״ל (סשמ״ל).
סשג״ע סידור שני גורי עצים.
סשהו״ח סקילה שריפה הרג וחנק (סקשהו״ח).
סש״ט ספר שוחר טוב, — שוחר טוב.
סש״י ספר שם יעקב, — שארית ישראל,— שבט יהודה.
סש״ל סעודה של לויתן (סעש״ל), סליחות שומרים לבקר.
סש״מ ספר שבט מוסר.
סשמ״ל סעודה שאינה מספקת לבעליה (סשאמ״ל).
סש״ס ספר שושן סודות.
סש״צ ספר שערי צדק.
סש״ת ספר שערי תשובה.
ס״ת ספר תורה, ספרי תורות, סופי תיבות, סרכא תלויה, סתרי תורה, סוף תיבה, ספר תרומה, סדר תשליך (סדת״ש), סידור תפלות.
סת״ב סדר תשעה באב.
סת״ד ספר תומר דבורה.
סת״ה ספר תרומת הדשן (סתה״ד).
סתה״ג ספר תרומות הגדול.
סתר״מ ספרים תפילין ומזוזות.
סתזא״ז (סזא״ז).
סת״י סתם יינם, ספר תפארת ישראל.
סת״ר סוף, תוך, ראש.
סת״ש סדר תקון שבת, סידור תקון שבת.
סתתר״ם ספרי תורה תפילין ומזוזות.

סמ״א סטרא אחרא (ק׳).
סמ״ה ספר טעמי המצות.
ס״ט ומ״ט סימן טוב ומזל טוב.
סמ״מ סופו טוב מאוד.
ס״ט פ״ב סאנקט פעטערסבורג.
ס״י ספר יצירה (סי״צ), ספר ישן, סימן יפה, סמיכת ידים, סתם יינם (סת״י), ספר יוחסין (סי״ח), סוד ישרים (ס׳), ספורי ישראל (ס׳), ספרי יראים.
סי״ל ספר יין לבנון, סוד יי׳ ליראיו, סימן יפה לבנים, סיג לחכמה, סיג לתורה (סיל״ת), סימן יפה לו.
סיל״ש סיג לחכמה שתיקה.
סיל״ת סיג לתורה.
סי״נ ספר ישן נושן.
סי״ע ספר יסוד עולם.
סי״צ ספר יצירה (ס״י).
ס״כ סדר כפרות, ספר כריתות.
סכה״ס סיבת כל הסיבות.
סכה״ק (כה״ק).
סכ״י ספר כלי יקר.
ס״ל סבירא ליה, סמיכא ליה, סח לי, סמוך למיתה, — לחשיכה (סל״ח), סמך לדבר.
סל״א ספר לוח ארז, — ארש.
סלבה״ש סמוך לבין השמשות.
סלב״ת סליחות לב׳ תנינא.
סל״ח ספר לחם חמודות, סמוך לחשיכה (ס״ל).
סליב״ט סליחות לעשרה בטבת.
סליו״כ סליחות ליום כפור.
סל״פ סמוך לפרקן.
סלשק״ה סמוך לשקיעת החמה (סמלשקה״ח).
ס״מ סעודת מצוה, ספר מאזנים (ספ״מ), סור מרע (ס׳), סדר מועד, סתם משנה, סעודה מפסקת (סה״מ), סדר מעמדות (סמ״ע), ספק משקין, סגולת מלכים (ס׳).
סמ״ג ספר מצות גדול.
סמג״ל — לאוין.
סמג״ע — עשין.
סמ״ד ספר מאה דפין, סדר מעמדות (ס״מ).
סמ״ה סימנא מלתא היא, סעודת מלוה המלכה.

סמה״ט ספר משפטי הטעמים.
סמו״ט סור מרע ועשה טוב (אמלי״ס).
סמ״י סדר מלכי ישראל, סוף מלכות ישמעאל (?), ספר מלחמות יי׳.
סמ״ל ספר מצרף לחכמה.
סמלשקה״ח סמוך לשקיעת החמה (סלשק״ה).
סמ״נ ספר מורה נבוכים.
סמ״ע ספר מגדל עוז, — מאירת עינים, סדר מעמדות, ספר מגלה עמוקות.
סמע״א סתם מקשן עם ארץ.
סמע״צ ספר מעין צדקה.
סמ״ק ספר מצות קטן.
ס״נ סימני נערות, סכנת נפשות (סכ״נ) — נפש, ספק נפשות, סימן נקיבה (ד׳), סדר נזיקין, — נשים, ספק נדה.
סנ״ג סנהדריה גדולה.
סנד״ש סכנת נפשות דוחה שבת.
סנ״ו ספר נגיד ומצוה (יעב״ץ).
סנז״ה ספר נזר הקודש (סנזה״ק).
סנ״ח ספר נובלות חכמה.
סנ״י סדר נטילת ידים.
סנ״מ ספר נועם מגדים.
סנ״ע ספר נתיבות עולם.
סנ״ק סנהדריה קטנה.
סנ״ת ספר נר תמיד.
ס״ס סוף ספר, סוף סוף, ספק ספיקא, סוף סימן, ספרי ספרד, סתרי סתרים, סתם ספרא.
סס״ק סוף סוף קשיא.
סס״ת ספר סתרי תורה.
ס״ע סדר עולם, סוד עמוק, סליחות עונות, סובל עונות, ספירת עומר (סה״ע), סמוך עניים, ספק עבירה.
סע״א סוף עמוד א׳, ספר עוללות אפרים.
סע״ב סוף עמוד ב׳.
סעג״ס סוכה על גבי סוכה.
סע״ד סעודה דלעתיד, סרטן עקרב דגים (ל׳).
סע״ה ספר עולת הבוקר (סעה״ב).
סעה״ת ספר עולות התמיד.
סע״ז סדר עולם זוטא.
סע״ל סעודת לויתן, ספר עלים לתרופה.

סג״ל סגן לויה.
סג״ם סגולת מלכים (ס״מ) (ס׳).
סג״נ סגי נהור (ס״נ).
סג״ר ספר גליא רזא.
ס״ד סלקא דעתך, סוף דבר, — דבור, סוף דף, — דרוש, סיעתא דשמיא, ספרא דצניעתא (סד״צ), סוכת דוד (ס׳), סרכא דבוקה.
סד״א סלקא דעתך אמינא.
סדאל״ח ספיקא דאוריתא לחומרא.
סד״ה סוף דבור המתחיל, סידור דרך החיים.
סדה״ח סידור דרך החיים.
סדה״י סדר היום (סה״י).
סדה״נ סוכת דוד הנופלת.
סדה״נ אא״י סוף דבר הכל נשמע את אלהים ירא.
סדו״ע סדום ועמורה.
סד״י ספר דרך ישרה.
סדל״ע סעודה דלעתיד.
סד״ס סבי דסורא.
סד״פ סבי דפומבדיתא.
סד״צ ספרא דצניעתא (ס׳).
סדק״פ סדר קרבן פסח (סק״פ).
סדרע״ג סידור ר׳ עמרם גאון.
סדת״ש סדר תשליך (ס״ת).
ס״ה סך הכל, סכום הכל, סימן המין, סם המות, סנית הש״ס (סה״ש), סימן המשקל (ד׳), ספר הזוהר (סה״ז), סעודה המפסקת (סה״ם), סדר היום (סדה״י), ספירת העומר (סה״ע).
סהאוה״ד ספר האמונות והדעות.
סה״ב ספר הבהיר, ספר הבחור, סימן הבנין (ד׳), סעודת הבראה.
סה״ג ספר הגלגולים.
סה״ד סדר הדורות (ס׳), סוף הדבור.
סה״ה ספר ההרכבה (סהה״ר).
סה״ז ספר הזוהר (ס״ה), ספר הזכרונות, — הזכות.
סה״ט סדר הטבת חלום.
סה״י ספר הישר.
סה״כ ספר הכוזרי, ספר הכונות.

סה״ם סעודה המפסקת (ס״ה), סידורים, ספרים המדויקים, ספר המצות.
סהמה״ק ספר המאור הקטן.
סהמ״ז סרס המקרא ודרשהו (סהמו״ד).
סה״נ ספר הנקוד, סדר התרת נדרים (סהת״נ), ספר הנצחון.
סהנ״צ ספר הנצחון (סה״נ).
סה״ס ספר הסוד.
סה״ע סדר העבודה, ספר העקרים, — הערוך, ספר העיטור, — העברונות (סהע״ב), ספירת העמר.
סהע״ב ספר העברונות, — העיבור.
סה״ע ליו״כ סדר העבודה ליום כפור.
סה״פ ספר הפרחון, — הפרדס.
סה״צ ספר הצבא.
סה״ק ספרי הקודש, (ספר הקנה) — הקבלה, ספרים הקדושים.
סה״ק להראב״ד ספר הקבלה להראב״ד.
סה״ר ספר הרקמה, — הרוקח.
סה״ש ספר השוהם.
סהש״ס סנית הש״ס.
סהש״פ סדר הגדה של פסח.
סה״ת ספרי התורות, ספר התנין, סגיות התלמוד, ספר התחיה.
סו״ח סופר וחזן.
סו״ט סוד וסימן טוב (סוס״ט).
סו״ע סדום ועמורה (סדו״ע).
סו״פ סוף פרק, — פסוק.
סו״ש סוכת שלום (ס״ש) (ס׳).
ס״ז ספרי זוטא (ספ״ז), סמיכת זקנים, סדר זרעים.
סזא״ז סותרין זה את זה (סתזא״ז).
ס״ז וע״ע סמיכת זקנים ועגלה ערופה (בשלשה).
סזלב״י ספר זכרון לבני ישראל.
ס״ח ספרים חצונים, ספר חסידים, סליחות חטאים, סכינא חריפא, סם חיים, סעודת חתנים.
סח״ל ספר חסד לאברהם.
סח״ק ספר חזות קשה.
ס״ט סופו טוב, ספק טומאה, ספק טריפה, סדר טהרות, סימן טוב.

נש״א נשיא אלהים. (נ״א) נשמת אדם (נ״א) (ס׳).
נשא״ז נדה שפחה אשת איש זונה.
נשאלא״(ח) נכסים שאין להם אחריות.
נשא״ש נגר שטיה אבר שמיה.
נש״ב חמשים שערי בינה.
נשנ״ז נדה שפחה נויה זונה.
נשיב״א נכסים שיש בהם אחריות.
נש״ם נברך שאכלנו משלו.
נ״ש מ״ב נחלת שבעה מהדורא בתרא (ס׳).
נשמ״ר נבחר שם מעושר רב.
נש״ע נרו של עולם.
נש״ר נפתלי שבע רצון.

נש״ש נר של שבת.
נת׳ נתיב (נתי׳).
נ״ת נתינת תורה. נר תמיד. נורא תהלות (ס׳). נר תורה (ס׳).
נת״א נקודות תגין אותיות.
נת״ב ג״ע נפשו תנוח בגן עדן.
נתבגע״ת נפשו תנוח בגן עדן תמיד.
נתבמ״ד נתבקש במתיבתא דרקיע.
נתבש״מ (נבש״מ).
נת״ע (נ״ע) נתיבות עולם (ס׳).
נתצב״ה נפשו תהי צרורה בצרור החיים (תנצב״ה).

ס

ס׳ סימן. ספר. סדר. סדרא. סבה. סגנון. סוד. סעיף. ספירה. ספירות. סמיכה. סומכות. סוף. סופי. סברה. סעודה.
ס״א ספרים אחרים. ספר אחד. — אחר. סברה אחרת. סבה אחרת. סעודה א׳. סטרא אחרא (ק׳). סדרי אותיות. ספר אֵלים. סגנון אחר. סעודת אירוסין. סומכוס אומר. סופג ארבעים. ספק איסור. סוגיא אחרינא. סדר אליהו (ס׳).
סא״א ספרים אחרים אינו. סופג את ארבעים. ספק אשת איש. ספר אגודת אזוב.
סא״ב ספר אבן בוחן.
סא״ה ספר אלה הדברים (סאה״ד). ספר אור החיים.
סאו״ז (סא״ז).
סאו״נ סעודת אירוסין ונשואין.
סאו״ת ספר אורים ותומים.
סא״ז ספר אור זרוע (סאו״ז).
סא״ח ספר אורחות חיים.
סא״כ ספר ארבע כוסות.
סא״ל סוף אין לאחדותו. סוד אלהים ליראיו.
סא״ל סב״ל סג״ל סוף אדם למות. סוף בהמה לשחיטה. סוף גנב לתליה.

סא״מ ספר אימת מפניע.
סא״נ ספר ארי נוהם.
סא״ע ספר ארחות עולם.
סא״ר סדר אליהו רבא.
סא״ש ספר אלה שמות.
סא״ת ספר ארבע תעניות.
ס״ב ספר בראשית. סימן ברכה. ספק ברכה. סדר ברכות. סתרי בראשית. סולת בלולה (ס׳).
סב״א סרח בת אשר.
סבא״י סמיכה בארץ ישראל.
סבנ״ע סדור ב׳ נוזרי עצים.
סבד״ה ספר בדק הבית (סב״ה).
סב״כ סדר ברכת כהנים.
סב״ל ספק ברכה לבטלה.
סבל״ר ספר באר לחי רואי.
סב״מ סדר ברית מילה.
סב״ע ספר בעל עקידה(?).
ס״ג סימן גאולה. סוף גמרא. סוד גדול. סנהדרי גדולה. סעודה שלישית. סדר גאונים. סידור גדולים(?). סעדיה גאון.
סג״א ספר גור אריה.
סג״ב ספר גבול בנימין.
סגה״כ סגן הכהנים.

נל״ה נחו ל״ה (ד׳).
נלהעה״ב נשמתו לחיי העולם הבא.
נל״ז נעשה לזכרוני.
נל״כ נסתר למעלה כבודו.
נלכ״פ נתבאר למעלה כמה פעמים.
נל״ל נראה לי לסמוך.
נל״ע נשמתו לחיי עולם. נחזור לענינו (נ״ל).
נלע״ד נראה לעניות דעתי. — לפי עניות דעתי.
נלע״ה נשמתו לחיי עולם הבא.
נל״פ נראה לי פירושו.
נלפ״ע נראה לפי ענינו.
נל״ק נוהגין לקרות (נהל״ק).
נל״ש נלקח לשמים.
נלשל״נ נוח לו שלא נברא.
נלש״מ נתבקש לישיבה של מעלה.
נ״מ נפקא מינה.— מניה. נכסי מלוג. נתיבות משפט (ס׳). נר מצוה (נמ״צ).
נ״מ ות״א נר מצוה ותורה אור.
נמ״ל נפקא מנה לדינא. נכסי מלוג (נ״מ).
נמ״ק נערץ מכל קדושיו.
נמר״צת נואף הוא. מואבי הוא. רוצח הוא. צורר הוא. תועבה הוא (שבת קי״ב).
נ״נ נח נסתר (נג״ס). נח נראה (נג״ר) (ד׳). נבוכד נצר. נעשה נבילה. נח נפשיה. נח נפשו. נוחו נפש (?). נחש נחושת.
ננב״כ נכרים נשים בהמה כותים.
ננ״ו נהרא נהרא ופשטיה (ננרפ).
נג״ס נח נסתר (ד׳).
נג״ר נח נראה (ד׳).
נס״ו נצח סלה ועד.
נסס״ל נזירא סחור סחור לכרמא.
נסת׳ נסתלק.
נ״ע נוחו עדן (נו״ע). נשמתו עדן. נר עליון. נאמן עדה. נתיבות עולם (ס׳). נחל עדנים (ס׳).
נע״ד נעילת דלת.
נעה״ח נוף עץ החיים (ס׳).
נע״ו נחו ע״ין וא״ו (ד׳).
נע״ח נוף עץ חיים (ס׳).
נע״פ נופלין על פניהן.

נ״ע ש׳ מ״ה י״ה נחש עקלתון. שטן. מלאך המות. יצר הרע.
נ״פ נושא פנים. נשוא פנים. נבול פה. נכתב פה.
נפ׳ נפטר.
נפ״א נחו פ״א אל״ף (ד׳).
נפ״י נחו פ״א יוד (ד׳).
נפ״ש נוטל פי שנים.
נפתל״י נתקבלה פה תפלתי לפני יי׳.
נ״צ נחלת צבי (ס׳). נופת צופים (ס׳). נשים צדקניות. נטילת צפרנים.
נצ״ב נכסי צאן ברזל.
נצב״ה נפשו צרורה בצרור החיים.
נצבח״א נפשו צרורה בצרור חיים אמן.
נצ״ו נצבים וילך.
נצטד״ק נכונים אנחנו. צדיקים אנחנו. טהורים אנחנו. דכים אנחנו. קדושים אנחנו.
נצ״ל נוח צדיק לברכה. נצטרך לבריות.
נצע״ה נפשו צרורה עם הצדיקים.
נצ״ר שו״ב נזק צער רפוי שבת ובושת.
נ״ק נחל קדומים (ס׳) (נח״ק). נחל קדרון (ס׳). נקיות קטנות. נטל קבלה (נט״ק).
נק׳ נקיות. נקרא.
נק״ה נקודות הכסף (נקה״כ) (ס׳).
נק״ח נקיטת חפץ.
נקי״ה נר קידוש יין הבדלה.
נ״ר נחת רוח. נתינת רשות. נביאים ראשונים.
נר״ו נטריה רחמנא ופרקיה.
נרו״ת נרו תמיד (יאיר).
נר״ח נשמת רוח חיים.
נר ישרא״ל נר יפה של רבי אברהם לוי.
נר״ל נראה לי (נ״ל). נתן רשות למשחית.
נר״נ נפש רוח נשמה.
נר״נ י״ח נפש רוח נשמה יחידה חיה.
נ״ש נוה שלום (ס׳). נוה שאנן (ס׳). נחלת שבעה (נח״ש). נזכר שם (נז״ש). נזק שלם (נד״ש). נמוקי שמואל (ס׳). נתינת שלום. נחלת שמעוני (ס׳). ניב שפתים (ס׳). נר שבת. נושא שכר. נטע שעשועים (ס׳).
נש׳ נשמת. נשמה.

נה״ב נחל הבשור (ס׳).
נה״ו נפתלי הירץ ווייזל.
נה״ח נץ החמה.
נה״י נצח הוד יסוד (ק׳).
נהי״ק נר הבדלה יין קידוש.
נה״ל נתום הלבלר.
נה״נ נחש הנחושת.
נה״ע נאמן העדה (נ״ע).
נה״ק נזר הקודש (נז״ה) (ס׳). נחמן הכהן קראכמאל.
נה״ש נהורא השלם (ס׳).
נ״ו נגיד ומצוה (נרמ) (ס׳).
נו׳ נוכח, נומער.
נוד״ב נודע ביהודה (נ״ב נו״ב) (ס׳).
נו״ה נצבים, וילך, האזינו.
נו״ט נבילה וטריפה (נבו״ט), נותן טעם (נ״ט).
נוט׳ נוטריקון.
נושו״ר נבילות וטריפות שקצים ורמשים.
נו״כ נביאים וכתובים.
נו״נ נעשה ונשמע, נע ונד, נדרים ונדבות, נעריצך ונקדישך (נע״נ) (ת׳), נוקם ונוטר.
נו״ע נחש ועקרב, נחשים ועקרבים.
נ״ז נאמר זה, נחל זרד (נח״ז) (ס׳).
נז״ה נזר הקודש (ס׳) (נה״ק).
נז״י נעים זמירות ישראל.
נז״ל נזכר למעלה, — לעיל.
נז״ש נזכר שם, נזק שלם (נ״ש).
נ״ח נר חנוכה, נשמת חיים (ס׳), נובלות חכמה (ס׳), נקימת חפץ (נק״ח).
נח״א (נ״א).
נח״ה נדה חלה הדלקה (חנ״ה), נחש הקדמוני (נחה״ק).
נחי״ת נסים עשית עמהם, חיים נתת להם, ים קרעת להם, תורה נתת להם.
נוראות עשית בשונאיהם, חרון אף שלחת בהם, ירד הולחמה אותם, תהומות כסית עליהם.
נפלאות עשית להם, חירות נתת להם, ימינך הושיע אותם, תלוי ראש נתת להם.
נביאים העמדת מהם, חסידים העמדת מהם, ישרים העמדת מהם, תמימים העמדת מהם.
(מדרש רבא פ׳ מסעי).

נח״ל נחזור לענינו, נוצר חסד לאלפים, נוצר חסד ליראיו.
נח״צ נחלת צבי (ס׳).
נח״ר נחת רוח (נ״ר).
נח״ש נדוי חרם שמתא, נחלת שבעה (ס׳).
נ״ט נותן טעם (נו״ט).
נ״ט בבשנ״ט נותן טעם בן בנו של נותן טעם.
נ״ט בנ״ט נותן טעם בר נותן טעם.
נט״י נטילת ידים (נ״י).
נט״י דבה״כ נטילת ידים דבית הכסא.
נט״ל נותן טעם לדבר, — לדבריו.
נטל״פ נותן טעם לפגם.
נטל״ש נותן טעם לשבח.
נ״י נרו יאיר, נר ישראל, נשמה יתירה (ק׳), נצח ישראל (ס׳), נימוקי יוסף (ס׳), נחלת יעקב (ס׳), נפוצות יהודה (ס׳), נשים יקרות, נדחי, — נפוצי ישראל, נטילת ידים (נט״י), נצח ישראל (נצ״י) (ס׳).
נ״י נדחי ישראל יכנס.
ניי״א נר יי׳ נשמת אדם.
נ״י פ״ה ע״ה נר ישראל, פטיש החזק, עמוד הימני (נ״י ע״ה פ״ה).
נ״כ נשיאת כפים, נושא כתבים, נביאים כתובים, נאמר כאן, נוהג כבוד, נושאי כליו. (נ״כ — ונ״ל) (נאמר כאן — ונאמר להלן).
נכ״ח נשמת כל חי (ת׳).
נכל״ש צמ״ח (שצ״ם חנכ״ל).
נ״ל נראה לי, נפקא לן, נזכר — נאמר למעלה, — להלן, נכתב למעלה, — לעיל, נוכל לומר, נראה לדרש, נראה לפרש, נשמט להם, נכון לדעת, — לדעתי, נבאר לקמן, — להלן, — למטה, נתבאר למעלה, ניחא ליה, נסתלק לעולמו (נסתל״ע), נחזור לענינו (נח״ל), נפשי לשלמא, נחלה ליהושע (ס׳), נוח לו (נו״ל).
נל״א נחי ליא (ד׳).
נלב״א נודה לשמך בתוך אמוני (ת׳).
נלבב״י נכון לבו בטוח בי״י.
נלב״ע נפטר לבית עולמו, נסתלק לבית עולמו.
נל״ד נראה לדעת — לדעתי, — לפי דעת, — דעתי.

מתע"מ מתרעם על מדותיו (מתרע"מ).
מת"ר מי תהום רבה.
מת"ש מתן שכר. מתן שכרם (מ"ש).
מתשא"א מתלמידיו של אברהם אבינו.
מתש"ב מתן שכרה בצדה.
מתשל"ל (משל"ל).
מתשללב"ל (משללב"ל).

נ

נ' נוסח. נוסחא. נתיב. ן' (אבן). נקודות. נאפאלי. חמשים.
נ"א נוסחא אחרינא. נוסח אחר. נר אלהים (ס'). נפילת אפים. נשמת אדם (ס'). נחל ארנן. — אשכול (ס"ס) (נהד"א). נסוג אחור (ד'). נא אדני. נתיב א'. נביאים אחרונים. נחל איתן (ס') (נהד"א). נשא אשה. נחלת אבות (ס'). נשיא אלהים. נועם אלימלך (ס').
נא"ה נביאי אומות העולם.
נא"כ נאמר כאן.
נ"ב נשמתו בעדן. נכתב בצדה. — בגליון. נשמט בגליון. נטע בעדות (נב"ע). נודע ביהודה (נוד"ב) (ס'). נודע בשערים. נחפה בכסף (נב"כ).
נב"א נתניא בן אלנתן.
נב"א אכ"ה נתניא בן אלנתן איש כפר הבבלי.
נב"א וחו"ל נוהג בארץ וחוץ לארץ.
נב"ע נפשו בגן עדן (נבג"ע). נקדימון בן גוריון.
נבנא"ת נפשו בגן אלהים תלין. — תתלונן (נבא"ת).
נב"ד נצח בינה דעת (ק').
נב"ה נפשו בצרור החיים (נבצ"ה). נכנס בעובי הקורה.
נב"ו נשב בדד ונבכה (ת').
נב"ו עאא"א נשב בדד ונבכה על אלה אני אבכה (ת').
נב"ט נפטר בשם טוב (נבש"ט).
נבט"ת נפשו בטוב תלין (נב"ת).
נב"י נפשו בחיי יברך.
נבי"א נפשו בגן ייי אמן. נפשו בטוב יירש ארץ (?).
נב"כ נוהג בו כבוד. נחפה בכסף (נ"ב) (ס').
(נב"מ נחלה בלי מצרים).
נב"נ נביא בן נביא. נס בתוך נס.
נב"ס נעשה בסים.
נב"ע נתנו בדרך עולם. נשמתו בעדן. נשמתו בגן עדן.
נבע"ת נפשו בעדן תלין. — תנוח. — תתלונן.
נב"ק נערץ בסוד קדושים.
נבש"ט (נב"ט) נפטר בשם טוב.
נבש"מ נתבקש בישיבה של מעלה.
נבש"ת נתן בן שמואל תיבון. נפשו בצל שדי תתלונן.
נב"ת נפשו בטוב תלין (נבט"ת).
נב"ת וזי"א נפשו בטוב תלין וזרעו יירש ארץ.
נג"ד נגמר דינו (נ"ד).
נגה"ד נגמר הדין.
נגה"ט נגד הטבע.
נג"ע ר"ע נפילים. גבורים. ענקים. רפאים. עמלקים.
נ"ד נראה דעת. נגמר דינו (נג"ד). נצוצא דנורא. נפש דוד (ס').
נד"ה נאלמתי דומיה החשיתי.
נדו"א נדב ואביהוא.
נד"ח נגינה. דגש. חיריק (ד').
נד"ל כ"פ נתבאר דינו לעיל כמה פעמים.
(נדנ"א נחית דרגא נסיב אתתא.)
נד"ק נשים דעתן קלות.
נדק"ע נשים דעתן קלה עליהן.
נ"ה נמי הכי. נר הבדלה. נשמה הטהורה. נגמר הדין (נגה"ד). נעילת הסנדל (נעה"ס). נחום המדי. נצח הוד (ק'). נסוך המים. — היין. נערה המאורשה (נעה"מ). נתאי הארבלי.

משר״פ משום פנים.
מש״ז משבצות זהב (ס׳) (מ״ז), משום זונות.
משז״ל מוציא שכבת זרע לבטלה (מז״ל).
מש״ז לש״ז מי ששנה זו לא שנה זו.
מש״ח מיתה של חיבה.
מש״ח ב״ה משחרב בית המקדש.
משח״ה מזמור שיר חנוכת הבית.
משחה״ל מזמור שיר חנוכת הבית לדוד.
מש״ט מדרש שוחר טוב, — שוחר טוב (ס׳), (מדרש״ט).
מש״י מהולל שם יי׳.
משי״ח מורי שיחיה.
משיל״ם מים שיש להם סוף, (אשתו מותרת).
מש״כ מה שכתוב כאן.
משכ״ל משכחת ליה (מ״ל) — לה, מה שכתבתי לעיל.
מש״ך תור״א קד״ש בכספ״א פס״ל במדבר״א של״ח בוכר״א (פס׳ קי״ד) משכו, שור, קדש, אם כסף, פסל (ראה אתה אומר), וידבר (במדבר), ויהי בשלח, כל הבכור (סימן הפרשיות מפסח).
מש״ל מה שנהגו לומר, — ליתן, מה שכתבתי לעיל, — לקמן (משכ״ל), מוציא שם לבטלה.
משל״ב מחאה שלא בפניו.
משל״ב ה״מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משבה״מ).
משל״ב לה״מ מחאה שלא בפניו לא הוה מחאה.
משלה״ל מה שטענו לא הודה לו.
משלי״ה מזמור שיר ליום השבת (משל״ה).
משללב״ל מתוך שלא לשמה בא לשמה (מתשל״ל ב״ל).
משל״ר מי שלא ראה.
משל״ש משבת לשבת, מחלוקה שהיא לשם שמים.
מש״מ משנה מקום, מתנת שכיב מרע, משום שלום מלכות.
מש״מ מ״מ משנה מקום משנה מזל.
מש״נ מקום שנהגו, משובב נתיבות (ס׳) (מ״נ), מי שעשה נסים (משע״נ).
מש״ס משום סכנה.
מש״ע מלחמה של עמלק.
משע״ה משעלה עמוד השחר.
משע״כ (משאע״כ).
משע״נ (מש״נ).
משע״ע מה שעשוי עשוי.
מש״פ משום פנים.
מש״ק מוצאי שבת קודש, מחלוקה של קרח.
מש״ר מוציא שם רע, משום ראיה.
משרז״ל מה שאמרו רבותינו ז״ל.
משרמ״ה מדרש של ר׳ משה הדרשן (מדרשרמ״ה).
מששׁ״ל מוציא שם שמים לבטלה (מש״ל).
משש״צ מתן שכרן של צדיקים.
משש״צ ל״ל מתן שכרן של צדיקים לעתיד לבוא.
משש״ק מערכה שניה של קטורת.
מש״ת מדבר שקר תרחק (מדרש״ת), מולד של תוהו (ל׳), מוצא שפתיך תשמור, משל תורה.
מ״ת מתן תורה, משנה תורה, מלמדי תינוקות (מל״ת), מעלת תפארתו, — תורתו, מאי תקנתיה, מגילת תענית (מג״ת), מכחישי תורה, מדרש תנחומא (מדר״ת), מרביץ תורה.
מת״א מתיר אסורים.
מת״ב(ר) מרביץ תורה ברבים, מקדיח תבשילו ברבים (מקתב״ר).
מתב״ו מתנת בשר ודם (מב״ו).
מתד״ה מתוך דבר הלכה.
מתדו״ה משלם תשלומי ד׳ וה׳.
מת״ה מאמר תחית המתים (מתה״מ).
מתוע״ם מתחילה ועד סוף (מתר״ם).
מת״ח מתנת חנם, ממזר תלמיד חכם.
מת״ח קלכ״ג ע״א ממזר תלמיד חכם קודם לכהן גדול עם ארץ.
מת״י מתחת יד, — ידי.
מת״כ משלם תשלומי כפל, מתורת כהנים.
מת״ל מה תלמוד לומר, מאן תנא להא.
מת״ל דת״ר מאן תנא להא דתנו רבנן.
מתני׳ מתניתא.
מת״ע מפני תקון עולם.

מק״ש למ״ד מקריאת שמע למאן דאמר (יעב״ץ).
מקת״מ משה קבל תורה מסיני.
מ״ר מלאכי רחמים, מים ראשונים, מורת רוח, משכל ראשון, מדרש רבות (מדר״ר) — רות, מי רגלים, מים רותחין, מדת רחמים (מה״ר), מעשר ראשון, מעשה רוקח (ס׳).
מר׳ מרבנו.
מר״א מדרש ר׳ אליעזר (מדר״א), משנת ר׳ אושעיא (משר״א).
מראב״י משנת ר׳ אליעזר בן יעקב.
מר״ב מסעות ר׳ בנימין (ס׳).
מרדכ״י מר דכי.
מר״ה מראש השנה, מרשות הרבים (מרה״ר).
מרה״י מרשות היחיד.
מרה״י לרה״ר מרשות היחיד לרשות הרבים.
מרה״ר לרה״י מרשות הרבים לשות היחיד.
מרז״ל מאמר — מפרשים רבותינו זכרונם לברכה.
מר״ח משנת ר׳ חייא.
מר״ל מה רצונו לומר, מה רצה לומר.
מר״מ מה ראית מסתברא.
מרמ״י מה רבו מעשיך יי׳.
מרמ״ע מלאכי רחמים משרתי עליון (ת׳).
מרע״ה משה רבנו עליו השלום.
מר״ר מרווח רווח.
מר״ת מראשי תיבות, מרבנו תם.
מ״ש מלכות שמים, מורא שמים, מי שברך, מה שנא, מאי שאני, מה שנוי, מנחת שי (ס׳), מה שאמר, — שכתב, — שכתבו, מה שנאמר, (מש״נ), משלי שועלים (ס׳), מנן שאול (ס׳), מרה שחורה, מצה שמורה, מוצאי שבת, מעשר שני (מע״ש), מאיר שפירא, מגיני שלמה (מג״ש) (ס׳), מוכה — מוכת שחין, מי שענה (ת׳), מכתב שלמה (ס׳), מה שנה, מסכת שמחות (אבל רבתי), מתן שכר, מולד שעבר (מש״ע ל׳), מלכות שאול, מלכת שבא, משפטי שמואל (ס׳), מקבל שכר (מק״ש).

מש׳ משרש.
מש״א משיטה אחרונה, מה שאפשר.
משא״א מה שאי אפשר.
משאב״ל מפני שאין בקיאין לשמה.
משאיל״ם מתוך שאינו יכול לישבע משלם.
משא״כ מה שאם כן, מה שאין כן, — שאינו כאן, מה שאמרו כאן, מה שכתב אחר כך.
משא״כ לא״כ מה שאמר כאן לא אמר כאן.
משא״כ ע״ה מה שאם כן עם הארץ (יעב״ץ).
משאל״ם מים שאין להם סוף (אשתו אסורה).
משאמ״ו מי שאינו מצווה ועושה.
משאע״כ מי שאינו עושה כן.
מש״ב מי שברך (ת׳) (מ״ש), משום שיש בו (מש״ב), מרבין שלום בעולם, מתן שכרה בצדה.
מש״ב ה״מ מחאה שלא בפניו הוה מחאה (משל״ב).
משבכ״ד מה שכתבתי בסייעתא דשמיא.
משבס״ה מה שכתוב בספר הזוהר.
משב״ע מה שכתוב בערוך.
משבע״ש י״ב(ש) מי שטרח בערב שבת יאכל בשבת.
משב״צ מתן שכרה בצדה (מש״ב).
מש״ג משלם גמול.
משדו״ה משלם ד׳ וה׳ (מתדו״ה).
משד״ל מה שדומה לו.
משד״ש מאי שייר דהאי שייר.
מש״ה משום הכי, משאמר הכתוב, מה שאמר —, מטטרון שר הפנים (מטש״ה), מהלך שבילי הדעת (ס׳), מדרש שיר השירים (מדרשה״ש), משורת הדין (משה״ד).
משה״ב משנה הבריות.
מש״ה ברל״ב מי שקורא הכתב בלא רשות לא יבא בקהל.
משה״ד משורת הדין (מש״ה).
משה וכלב איתן (ד׳) (איתן משה וכלב).
משהז״ג מצוה שהזמן גרמא.
משה״ח משניח החברה.
משה״ט משפטי הטעמים (ס׳).
משו״ם משכב ומושב (מו״ם).

משא פנים, מלכות פרס, מים פושרין (מנמת פניו).
מפ״א מפי אחרים, מפעם אחת, — ראשונה.
מפ״ב מגלה פנים בתורה.
מפבשל״ב מגלה פנים בתורה שלא כהלכה.
מפה״ג מפי הגבורה, מפתח הגמרא.
מפה״מ מפלג המנחה (יעב״ץ).
מפהמ״ת מפי המתרגמן.
מפ״ו מצות פריה ורביה (מפו״ר).
מפומק״ש משוי פנים ומקח שוחר (מפומ״ש).
מפ״ל מפורש לעיל.
מפח״ב מלבין פני חברו ברבים.
מפלכ״פ מפורש לעיל כמה פעמים (יעב״ץ).
מפלש״פ מפחות לשוה פרוטה.
מפ״ע מפי עצמו.
מפ״פ משום פתחון פה.
מפר״א מפרקי ר׳ אליעזר.
מפר״ת מפרש רבנו תם.
מפש״ג מפתו של גוי.
מפש״כ מפתו של כותי.
מפת״ח מטר פרנסה תחיה חיה.
מ״צ מורה צדק, משיח צדק, מצות ציצית, מצודת ציון (ס׳) (מצ״צ), מיתת צדיקים, מוכה צרעת, מאזני צדק (ס׳) (מא״צ), משום צער.
מצ״ד מצודת דוד (ס׳) (מ״ד).
מצ״ה מצד היושר (מצה״י).
מצה״ד מצד הדין.
מצהש״י מציאת השם יתעלה.
מצ״ו מצוה ועושה (מצו״ע).
מצו״ת מילה ציצית ותפילין.
מצ״ח מצות חליצה.
מצ״י מעוז צור ישועתי (ת׳).
מצ״ל מצרף לחכמה (ס׳), מצות לא תעשה (מל״ת).
מצ״ע מצות עשה (מ״ע).
מצפ״ף יהו״ה (בא״ת ב״ש).
מצש״ת מוצא שפתיך תשמר (מש״ת).
מ״ק מדרש קהלת (מד״ק) (מדר״ק), מועד קטן, מחזור קטן, מר קשישא, מספר קטן, מקרא קודש, מסורה קטנה, מנחה קטנה, מדבר קדימות (ס׳), מקום קבורת, — קבר, מאי קאמר, מאמר קדישין (ס׳).
מק״א מקום אחר, מאי קאמר (מ״ק), מאי קא אמר.
מק״ב מנין מאה ברכות.
מקב״ש מקולי בית שמאי.
מקב״ש ומחב״ה מקולי בית שמאי ומחומרי בית הלל.
מק״ה מקור הדין.
מקה״ג מקריאת הגבר.
מק״ה ובה״מ מקידוש היום וברכת המזון (יעב״ץ).
מקה״ש (מק״ה) מקדש השבת.
מק״ו מקל וחומר (מקו״ח).
מק״ו וגז״ש מקל וחומר וגזירה שוה (מק״ו וג״ש).
מקום נד״ד מתג, קלה, ו׳ אותיות (בג״ד כפ״ת), משרת, נסוג אחור, דומות, דגש (סימני שוא נע) (ד׳).
מקו״ם ג״ת נד״ד משרת, קלה, ו׳ אותיות, מתג, גדולה, תחלה, נסוג אחור, דומות, דגש (ד׳).
מק״ח מקור חיים.
מק״ט מקבל טומאה.
מקט״א מקטני אמונה.
מקי״א משומדים קראים יונים אפיקורסים.
מקי״ו מקדש ידיו ורגליו.
מק״ל מוציא קרי לבטלה.
מקל״ה(ר) מקבל לשון הרע.
מק״מ מאי קא מיירי, מקדש מלך (ס׳) (מ״מ).
מקמ״ל מאי קמשמע לן, — קא משמע לן, מאי קא מבעיא ליה, — לן.
מקמל״ת מאי קמשמע לן תנינא.
מק״ס מאי קא סבר, — קסבר, מקום סכנה (מ״ס).
מק״ע מאי קא עביד, — קעביד.
מקק״ל מאי קא קשיא ליה, —לך (הקק״ל).
מק״ר עב״כ מקרני ראמים עד ביצי כנים.
מק״ש מקבל שבת, מצות קריאת שמע, מקפח שכר, מקבל שכר (מ״ש).

מס״ת מוציאין ספר תורה (מוס״ת), מסתרי תורה, מסופי תבות.
מסת״ם מוכר ספרים תפילין ומזוזות.
מ״ע מנוחתו עדן, מצות עשה (מע״ש), מעשר עני, מכתב עתי (מכ״ע), מראית עין, מתנות עניים, מנחת ערב, מוטל עליו, מוכת עין, מגלה עמוקות (ס׳), מלך עליון, מטה עוז (ס׳), מגדול עוז (ס׳), מנהג עולם, מאור עינים (ס׳), מאירת עינים (ס׳), מחמת עצמו (מח״ע), מה ענין, מצות עירוב.
מע״א מעיר אחד, מענין אחר, מעבודת אלילים.
מעא״ק מעונה אלהי קדם (ת׳).
מע״ב מעשה בראשית (מ״ב), מעניש בראיה (מ״ב), משם ע״ב (ק׳).
מעבול״ם מעלין בקודש ולא מורידין (מבו״מ).
מע״ג מעל גבו, מעלה, — מעלי גרה, מעין גנים (ס׳).
מע״ד מעביר על דעת.
מעדי״ט מעדני יום טוב (ס׳).
מעדש״ם מעין דוגמא של מעלה.
מע״ה משה עליו השלום, מודה על האמת, מעלה עליו הכתוב, מעץ הדעת (מעה״ד), מראה עיני הכהן (ס׳).
מעה״ב מעין הברכה, מעין עולם הבא.
מעה״מ (מבעה״מ).
מעה״ס מעביר הסדרא.
מעהעה״ב מעין העולם הבא (מעה״ב).
מעה״פ מחזיר על הפתחים.
מעה״ק מעיר הקודש.
מעו׳ מעוברת.
מעומל״ת מצות עשה ומצות לא תעשה.
מעו״ע מעתה ועד עולם.
מעוע״ה מעתה ועד עולם הללויה.
מע״ז מעבודה זו, — זאת, — זרה.
מע״ח מאיר עיני חכמים (ס׳), מעין חתום (ס׳).
מע״ט מעשים טובים.
מע״י מעבר יבק (ס׳), מעשי ידי, מאיר עיני ישראל, מעגלי יצחק (ס׳).
מעי״א מעשה ידי אדם.
מעי״ח מעין שמונה עשרה.

מעי״ט מערב יום טוב.
מעי״כ מערב יום כפור.
מעי״ש מעיני ישועה (ס׳).
מע״כ מעלת כבוד, — כבודו, מחל על כבודו.
מעכ״ת מעלת כבוד תורתו — תפארתו (מכ״ת).
מע״ל מעת לעת (מעל״ע), מעבר לדף (מעל״ד), מעידן לעידן, מעשה לסתור, משה עלה למרום, מאבד עצמו לדעת (מאע״ל), מענה לשון (מ״ל) (ס׳), מעבר לים.
מעל״ל מעות לא יוכל לתקן.
מעל״ע מעת לעת (מע״ל), מעבר לעבר, מעיר לעיר.
מע״מ מעביר על מדותיו, מעמיד על מעותיו, מחצה על מחצה, מעדני מלך (ס׳) (מ״מ), מעשה מרכבה (מ״מ), מתרעם על מדותיו (מתע״מ).
מעמה״ת מצות עשה מן התורה (מעמ״ה).
מעמ״ל מתנה על מנת להחזיר.
מעמ״ס מעיקרא מאי סבר (מעקמ״ס).
מעמק״ס מעיקרא מאי קסבר.
מעמש״ב מתנה על מה שכתוב בתורה.
מע״נ מרכבות עמי נדיב (ס׳).
מע״ס מערב סוכות.
מעע״ה (מעהע״הב).
מעע״ז מעין עבודה זרה.
מע״פ מערב פסח, מעל פניו, מלוה על פה.
מע״צ מעל צוארו, מעט צרי (מ״צ) (ס׳), מעגלי צדק (מ״צ) (ס׳).
מע״ק מעתיקא קדישא (ק׳).
מעקמ״ס (מעמ״ס).
מע״ר מעשה רוקח (ס׳).
מערו״ת מקום עפר רימה ותולעה.
מע״ש מערב שבת, מעשה שהיה.
מעשהז״נ מצות עשה שהזמן גרמה (מעשז״נ).
מעש״י ביצ״ו מגדול עוז שם ײ׳ בו ירוץ צדיק ונשגב.
מע״ש לע״ש מערב שבת לערב שבת.
מעש״ק מערב שבת קודש, מצות עשה של קריאת (שמע).
מע״ת מתנה על תנאי.
מ״פ מנהג פולין, מצע פסוק, מי פירות,

ממו"ג הר"א מקרא משנה וגמרא הלכות ואגדות.
ממומ"ב מעשה מרכבה ומעשה בראשית.
ממ"ח מלח ממון חסר (חסד).
ממח"א ארבעים מלאכות חסר אחת.
ממ"כ ארבעים מכות.
ממכאה"פ מוציא מכה אל הפועל.
ממל"מ ממקום למקום.
ממ"מ ממלא מקומו. מתה מחמת מלאכה, מוקצה מחמת מצוה, — מיאוס, מקום מבועי מים, מחזה מול מחזה, מרשב מבועי מים, מערכה מול מערכה.
ממ"נ ממה נפשך.
ממ"ע מקרא מגילה עדיף, מפני מראית עין, ממצות עשה, מוקצה מחמת עצמו.
ממע"ד מזבח מוריד עליו דמעות.
ממעשז"ג (מעשהז"ג).
מממפ"ו (מפ"ו).
ממ"ק מחץ מתגים קמיו.
ממ"ק וממ"י מחץ מתנים קמיו ומשנאיו מן יקומון.
ממ"ש ממה שנאמר (ממש"נ), — שאמר, ממשמע שנאמר (ממש"נ), ממה שכתוב, — שכתב, — שכתבתי (ממש"כ), משום מעשה שהיה, מכל מקום שהוא.
ממש"נ ממשמע שנאמר, ממה שנאמר.
מ"נ מוסר נפש, מסירת נפש, מה נפשך, מאי ניהו, מגילה נקראת, משיבת נפש (ס'), מאן נימא, מאיר נתיב (ס'), מורה נבוכים (ס'), מהררי נמרים (ס'), משובב נתיבות (מש"נ) (ס'), מעשי נסים (ס'), משיב נפש (ס'), מיין נוקבין (ק').
מנ"א מנחם אבל, — אבלים, — אב, מנהג אשכנז (מ"א).
מנ"ד מלך נוצר דלים(?), מתנה נורא דירתו(?).
מנה"ז מורה נבוכי הזמן (ס').
מנה"מ מנא הני מילי, מנורת המאור (מה"מ) (ס').
מנו"א מנשה ואפרים.
מנו"ב מניה וביה.
מנוה"מ (מנה"מ).
מנומ"נ מה נאמר ומה נדבר.
מנ"ז מנורת זהב (ס'), מיתת נזיפה.
מנ"ח מדליקין נר חנוכה.
מנ"ט מנותן טעם.
מנ"י מקבץ נדחי ישראל.
מנ"ל מנא לן, מנלן, — ליה, מאי נפקא לן, — ליה, מנא נפקא לן.
מנ"מ מאי נפקא מנה, — מניה.
מנ"ס מנהג ספרד.
מנ"פ מנהג פולין.
מנ"ק מה נורא קדושתו.
מנ"ש משלם נזק שלם.
מ"ס מר סביר, מוכר ספרים, משה סופר, מנהג ספרדים, — ספרד, מצות סוכה, מאי סברי, מסכת סופרים — סוכה, מלח סדומית, מדת סדום (מד"ס), מגילת סתרים (ס'), ממתיק סוד, מדברי סופרים, מ' סאה.
מס' מסכת (מ'), מספר, מסמרא.
מס"א מספרים אחרים, מספר אחד, מסטרא אחרא (ק').
מסא"י מסכת ארץ ישראל (מא"י).
מס"ג מסורה גדולה (מסה"ג).
מסד"א מסכת דרך ארץ (מד"א), מסלקא דעתך אמינא.
מס"ה מספר הזוהר (מסה"ז), מספר הקדושים (מסה"ק), מסורה הגדולה (מסה"ג), מסילת הלימוד (מסה"ל) (ס'), מספר המורה, מסך הכל.
מסה"ג מסורה הגדולה.
מסה"מ מסורת המסורה (ס').
מסה"ע ועו"ס מסוף העולם ועד סופו.
מס"ו מלאך סמאל ולילית (מסו"ל).
מסו"מ מסית ומדיח (מו"מ).
מסו"ע מלחמת סיחון ועוג.
מס"י מסילת ישרים (ס').
מס"ל מסורת סיג לתורה (מסל"ת), מאי סביר למימר, מסייע ליה (מ"ל).
מסל"ת מסורת סיג לתורה (מס"ל), מסיח לפי תומו.
מס"ק מסורה קטנה.
מס"ר מששים רבוא.

מכל׳ מכלול (ס׳).
מכלאש״ה מכלל לאו אתה שומע הין.
מכלע״ו מנוחתו כבוד לעולם ועד (מכל״ו).
מכ״מ מכל מקום. מחשבה כמעשה. מדה כנגד מדה. מכת מרדות.
מכמ״ע משאת כפי מנחת ערב.
מכ״ע מכתב עתי. מוציא כתב עתי.
מכ״פ מבואר כמה פעמים.
מכ״צ מוכה — מוכת צרעת.
מכ״ש מכל שכן. מכל שהוא. מכח שכל.
מכש״ת מעלת כבוד שם תפארת.
מכ״ת מעלת כבוד תורתו (תפארתו) (מעכ״ת).
מכת״ם מָך תָם.
מ״ל מנא לן. מה לי. — לו. — לכם. מי לימא. מה להלן (אף כאן). משל למלך. מושב לצים. מתקיף ליה. מבעי ליה. מסייע ליה. מותר לך. מיעוט לילה. מובא לעיל. מזמור לתודה (ת׳). מרפא לשון (ס׳). משכחת ליה. מענה לשון (ס׳). מסור לעיל.
מל׳ מלכות.
מל״א מלכים א׳.
מלאש״ה (מכלאש״ה).
מל״ב מלוה בריבית (מ״ב). מנה לי בידך.
מלבב״כ מבואר לעיל בברכת כהנים (יעב״ץ).
מלב״ו משל למלך בשר ודם (מלבו״ד).
מלב״ם מאיר ליבוש בן יחיאל מיכל.
מלב״ק מאי לאו בהא קמיפלגי.
מל״ה מלכות הרשעה. מלת הקריאה (ד׳). מלכותו לעולמי העולמים (מלה״ע). משפט לשון הקודש (ס׳).
מלה״ד משל למה הדבר דומה.
מלה״כ מלשון הכתוב. מומר להכעיס (מול״ה).
מלה״פ מלשון הפסוק.
מלה״ק מלשון הקודש. מלאכת הקדש. מלת הקריאה (מל״ה).
מלה״ש מלאכת השם. מלאכי השרת. מה לצד השוה שבהן (מלהש״ש).
מלה״ת מומר לכל התורה.
מלח״מ מלחמת מצוה.
מליב״ם מברכין לישב בסוכה.
מלכ״פ מבואר למעלה כמה פעמים.

מל״ל מאן לימא לן. מה לי לשקר (מלל״ש).
מלל״מ מהאי ליכא למשמע מיניה.
מלל״נ מצות לאו ליהגות נתנו.
מל״מ משנה למלך (ס׳).
מלמ״ח מלאכת מחשבת (ס׳).
מל״ע משום לפני עור. מלביש ערומים.
מלעי׳ מלעיל.
מלר׳ מלרע.
מל״ש בע״ה מובטח לו שהוא בן עולם הבא.
מל״ש לל״ש מליל שבת לליל שבת.
מל״ת מזמור לתודה (מ״ל) (ת׳). מצות לא תעשה (מצ״ל). מומר לתיאבון.
מל״ת כ״ת מלא תאכל כל תועבה (יעב״ץ).
מ״מ מכל מקום (מכ״מ). מקרא מלא. מראה מקום. מפני מה. מאי משמע. מעשה מרכבה. מת מצוה. מאמר מרדכי (ס׳). מלאכת מחשבת (ס׳). מקדש מלך (ס׳). משאת משה (מש״מ). מגיד מראשית. מסירת מודעה. מיתה משונה. מכת מרדות. מתי מדבר. מי מנוחות (ס׳). מחמת מוקצה. מגיד משנה (ס׳). מגיד מישרים (ס׳). מלה מורכבת (ד׳). מעשה משונה. מלוה מלכה. משרת משה (ס׳). משוח מלחמה. מקום מנוחתו. מטה משה (מט״מ) (ס׳). מקרא מגילה (ממ״ג).
ממ״א ממין אחד. — אחר. ממקום אחד. — אחר. מגיד מראשית אחרית. ממלא מקום אבותיו. ממקרא אחד. — אחר.
ממא״ה מפני מה אמר הכתוב.
ממא״מ מצא מין את מינו.
ממא״ת מפני מה אמרה תורה.
ממ״ג מקרא מגילה.
ממ״ד ממאן דאמר.
ממד״ה ממדינת הים.
ממדל״מ ממדינה למדינה.
ממד״ש מצות מילה דוחה שבת.
ממ״ה(מ) מלך מלכי המלכים.
ממ״ה הקב״ה מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא.
ממה״ל מראה מקום הוא לו.
ממה״ש ממלאכי השרת. ממחיצת השכינה.

מחע״ה מצוה חובה על הצבור.
מח״ש (מחה״ש).
מ״ט מאי טעמא, מה טעם, מה טיבו, מה טובו (ת׳), משמע טעמיה (טעמא), מקח טעות, מעשים טובים (מע״ט), מגלה טמירין (ס׳), מעשה טוביה (ס׳), מקבל טומאה (מק״ט), מרגליות טובות (ס׳).
מט״א מטעם אחר.
מטא״ה מאי טעמא אמרינן התם, מטמא את הידים.
מטב״א מטמא באוהל.
מט״ה מאי טעמא התם, מפני טורח הדרך.
מטה״מ מטעם המלך — הממשלה (מטעה״מ).
מט״ז מטעם זה, מטורי זהב (ס׳), מטות זהב (ס׳).
מט״ח מה טוב חלקינו.
מטח״ו מדרש טעמי חסרות ויתירות.
מט״ט מטטרון, מט״ט ש״ה(פ) מטטרון שר הפנים.
מטל״א מאי טעמא לא אמרינן.
מט״מ מטה משה (ס׳).
מט״ס מטפה סרוחה.
מטעה״מ (מטה״מ).
מט״צ מפני טורח צבור (מט״ה).
מטשע״ז מה טיבו של עובר זה.
מ״י מנא ידעינן (מנ״י), מדרש ילקוט (זה ילקוט שמעוני)(מד״י), מתנת יד(ס׳), מלחמות יי׳ (ס׳), מעגלי יצחק (ס׳), מכלל יופי (ס׳), (מכ״י) מעבר יבק (ס׳), מליץ יושר, מלך ישראל, — יהודה, מעשה ידי, מה יפית (ת׳), מה ידידות (ת׳), מעשה יד, מיעוט יום (ק׳), מסלת ישרים (ס׳), מכירת יוסף, מעיני ישועה (ס׳), מלכות יון, — ישמעאל, מצות יבום, מי יתן, מדבר יהודה (ס׳), מפעלות יי׳ (ס׳).
מי״א מעשה ידי אדם (מעי״א).
מיב״ל מיבעיא ליה.
מיבמ״ע מצות יי׳ ברה מאירת עינים.
מיב״נ מימות יהושע בן נון.
מינע״מ (מיע״מ).
מיד״כ מעלי יומא דכפורי.

מיה״ר מלכות יון הרשעה.
מיו״כ מיום כפור.
מ״י ומ״י מעשיך יקרבוך ומעשיך ירחקוך.
מיחכ״ר מיחזי כריבית.
מי״ט מלבושי יום טוב (ס׳), מר יהיב טעמא.
מימ׳ מיימוני (רמב״ם).
מי״כ מי יעמוד כנגדו.
מיל״ה מוהל יורד לפני התיבה, מלאך יושב לפני הארון, מי יעלה לנו השמימה, משתה יעשה לכל הקרואים.
מיל״י מיד ליד.
מילע״מ מי יקום לי עם מרעים.
מימ״ל מהר יצא מצרה לרוחה.
מי״ס מים סוף.
מיע״מ מי יגלה עפר מעיניך (מינע״מ).
מי״ש מיום שחרב (מיש״ח) (מיו״ש).
מיש״(ח) בהי״מ מיום שחרב בית המקדש (מישב״ה).
מ״כ מנחתו כבוד, מעלת כבודו, — כבוד, מצאתי כתוב, מי כתיב, מי כמוך (ת׳), מרכא כפולה (ד׳), מחשבה כמעשה (מח״כ) (מכ״מ), מתנות כהונה (ס׳), מסכת כלה (ס׳), מנחת כהן (ס׳), ממלכת כהנים (ס׳).
מכ׳ מכה.
מכ״א מכתב אליהו (מ״א) (ס׳), מכתוב אחר.
מכא״ה מי כמוך אב הרחמים (ת׳).
מכאה״פ מכה אל הפועל.
מכא״ח מכאן אמרו חכמים.
מכב״י מי כמוך באלים יי׳.
מכ״ד מעשה כל דהו (מכד״ה).
מכ״ה מעלת כבודו הרמה, מאי כולי האי.
מכה״ד מצות כסוי הדם.
מכה״כ מלא כל הארץ כבודו (ת׳) (מכהא״כ).
מכה״ע מכתבי העתים.
מכו״א מכאן ואילך (מכוא״ל).
מכו״כ מכל וכל.
מכולה״נ מכאן ולהבא הוא נובה.
מכ״ז (מוכ״ז).
מכ״ט מכמה טעמים.
מכ״י מכירת יוסף (מ״י), מכלל יופי (ס׳) (מ״י).
מכי׳ מכילתא.

מ״ז מורי ורבי. (מ״ר) מורינו ורבינו. משה וישראל. מחזור ויטרי. (מו״ז).

מ״א מרדכי ואסתר.

מוא״מ מדה ואינה מדה.

מוב״ה ממזר ובן הנדה.

מוד״ה מודר הנאה.

מוהרי״י מורנו ורבנו הרב רבי יואל יפה.

מוהרי״ל (מהרי״ל).

מוהרי״ק (מהריק״א).

מוהר״נ — — נחמן מברסלוו.

מוהרשזח״ה — — שלמה זלמן חיים האלבערשטאם.

מו״ח מגיני ובו חסיתי. מורי ורבי חמי. מרדכי וויסמאן חזות.

מוח״ב מורה חטאים בדרך.

מוי״ט מוצאי יום טוב.

מוי״כ מוצאי יום כפור.

מוכ״ז מוציא כתב זה.

מו״ל מוציא לאור. מוסמך למורנו (מוס״ל).

מו״מ משא ומתן. מקח וממכר. מגע ומשא. משכב ומושב. מסית ומדיח. מושך ומנהיג. מוקדם ומאוחר (מומ״א). מטות ומסעי (מ״מ).

מומ״מ מלך וממליך מלכים.

מוסל״ם (מו״ל).

מוס״ת מוציאין ספר תורה (מס״ת).

מו״צ מגן וצנה (ס׳). מורה צדק (מ״ץ).

מוצי״ט מוצאי יום טוב.

מוצ״ש מוצאי שבת.

מוצש״ק מוצאי שבת קודש.

מו״ק מור וקציעה (ס׳).

מורמ״א מורנו ורבנו ר׳ משה איסרלס.

מות׳ מותר.

מ״ז מולד זקן. מר זוטרא. מים זכים. משכב זכר. מנחת זכרון (ס׳). משבצות זהב (ס׳). מחק זה.

מזאה״ר מזכה את הרבים.

מזב״ח מחילה זכות ברכה חיים. מילה זמנה ביום ח׳.

מז״ג מזלו גרם. — גורם (מ״ג).

מז״ה מורי זקני הרב. מזיו השכינה. מזרע המלוכה. — המלכות.

מזה״ש מזג השוה.

מז״ב מזל וברכה.

מזו״ח (מז״ח).

מזו״ת מזור ותרופה (ס׳).

מז״ח מזוהר חדש.

מז״ט מזל טוב.

מז״ל משכילנו זכרונם לברכה (משז״ל). מוציא זרע לבטלה.

מזלע״ה מזומן לחיי עולם הבא.

מז״מ מזבחי מתים.

מזעה״ג מזכירין על הגשמים.

מז״ק מזרע קדושים.

מזר״ח מצד זה רוח חיים.

מז״ש מלכיות זכרונות שופרות.

מ״ח מעשה חייא (ס׳). מיים חיים. מים חמים. מי חטאת. מה חזית. מלאכי חבלה. מלא חפניו. מגדל חננאל (ס׳). משותפי חמה (?). מצות חליצה. מצות חובה. מצות חופה.

מח׳ מחמת.

מח״א מחזירין אותו. מ׳ חסר אחת. מחמת אונס.

מח״ג מוריים תולתית גבינה.

מח״ה מלתא חדא היא. מחוט הסקרא (מחה״ס). מחצית השקל (מחה״ש).

מחה״ש מחצית השקל. מחוט השדרא.

מחו״ד מחשבה ודבור.

מחו״ל מחוץ לארץ (מח״ל). מחוץ למחנה. — לעירי.

מחי״ע מנוחתו חיי עד (מח״ע).

מח״כ משום חסרון כיס.

מחכ״מ מחשבה כמעשה (מכ״מ).

מח״ל משוך חסדך ליודעך. מחנה לויה. מחזיר למוטב. מחצר לחצר. משה חיים לוצאטו.

מחמו״ע מחנניה מישאל ועזריה.

מ״ח מיב״נ מוקפין חומה מימות יהושע בן נון.

מחמ״ע מחמת מעשה.

מחמ״ש מחמת מעשה שהיה.

מח״נ משלם חצי נזק (משח״נ).

מח״ס מחבר ספר.

מח״ע מנוחתו חיי עד (מחי״ע). מחמת עצמו.

מהנ״ב מצוה הנוהגת בארץ.
מהנה״ח ע״ם מהנץ החמה עד סופו (יעב״ץ).
מהנ״ע מדרש הנעלם (מה״נ, מ״ה).
מה״ם מן הסוכה, מן הספק, מן הסתם (מהס״ת), מהפכין הסדר, מהר סיני.
מה״ע מאי הוי עלה, מוסף הערוך (ס׳), מן העולם (מ״ה), מן העלייה, מכתבי העתים (מכה״ע).
מה״ע ועה״א מן העולם ועד העולם אמן.
מה״פ מהר פארן (ס׳), מבחר הפנינים (ס׳), מלשון המפסיק (?).
מהפ״ב מגדל הפורח באויר.
מה״צ מרדכי הצדיק, מראות הצובאות (ס׳), מן הצד.
מה״ק מזבח הקטרת, משל הקדמוני (ס׳), מנחת הקנאות (ס׳), מלת הקריאה (ד׳), מסורת הקבלה.
מהר״א מורנו הרב ר׳ אברהם, אליהו, אליעזר, אלעזר וגו׳.
מהרא״ז — — אברהם זכות.
מהרא״ט — — אייזק טירנא.
מהרא״י — — (מהרי״א?) ישראל איסרל.
מהרא״ל — — אפרים לונצאטו, אריה ליב.
מהרא״ם — — אליהו מזרחי.
מהראנ״ח — — אליהו ן׳ חיים.
מהרא״ק — — אהרן קלויזנער.
מהרב״י — — בית יוסף.
מהרדב״ז — — דוד בן זמרא.
מהרד״כ — — דוד כהן (מקארפו).
מהרז״ו — — זאב וואלף.
מהרח״ו — — חיים ויטאל.
מהרח״ש — — חיים שבתי.
מהר״י — — יצחק, יוסף, ישראל, יעקב, יהודה וכו׳.
מהרי״א — — יצחק אייזק (מוידימשוב), יצחק אבוהב.
מהריב״ה, מהר״י בה״ט (מהריב״ט) — — יעקב בעל הטורים.
מהריב״ל — — יוסף בן לוי — בן ליב.
מהריב״ש — — יצחק בן ששת.
מהרי״ו — — יעקב ווייל.
מהרי״ח — — יעקב חגיז, יהודה חסיד.
מהריח״ל — — יחזקאל לאנדויא.
מהרי״ט — — יוסף טראני.
מהריט״ץ — — יום טוב צהלון.
מהרי״ל — — יצחק למפרנטי (פחד יצחק), יצחק לוריא, יעקב לוי (מולין).
מהרי״ם — — יעקב מאיר.
מהרי״ס — — יואל סירקיש (הבית חדש).
מהריעב״ץ — — יעקב בן צבי (יעב״ץ).
מהרי״ף — — יצחק אלפסי, יעקב פאלק, — פאלואק, יחזקאל פייוועל.
מהרי״ק — — יוסף קולין, יוסף קארו.
מהריק״א — — יוסף קארו.
מהריק״ש — — יעקב קאשטרו.
מהריש״ף — — ישעיה פיק.
מהר״ל — — ליפמאן (בעל הנצחון).
מהרלב״ח — — לוי בן חביב.
מהר״ל מפ׳ — — לוי (בן בצלאל) מפראג.
מהר״ם — — מאיר.
מהרמ״א — — משה איסרלס, משה אברהם.
מהרמא״ש — — משה אייזענשטאדט.
מהרמ״ט — — משה טראני.
מהרמ״ק — — משה קורדוארו, מענדל קלויזנער.
מהר״ן — — נחמן, נתן, נסים, נחמיה.
מהרפ״כ — — פאלק כהן.
מהרפ״ש — — פרץ שיחיה.
מהר״ץ — — צבי.
מהר״ר — — מורנו הרב רבי.
מהר״ש — — שלמה, שמעון וכו׳.
מהרש״א — — שמואל איידלש.
מהרשד״ם — — שמואל די מודינא.
מהרש״כ — — שלום כהן.
מהרש״ל — — שלמה לוריא.
מה״ש מחלל השבת (מחה״ש), מלחמות השם (ס׳), מזג השוה, מוסף השבת (מוסה״ש), מפעלות השם (ס׳).
מהש״ד מהשאר דברים.
מה״ת מן התורה, מהיכא תיתא, מהלכות תשובה.
מהתב״א מצות התלויות בארץ.

מדמ״ד מבין דבר מתוך דבר.
מדמ״ח מרבה דברים מרבה חטא.
מדנ׳ מדנחא.
מד״נ מדברי נביאים.
מד״ס מדברי סופרים, מדת סדום.
מד״צ מדברי צדיקים.
מד״צ ח״מ מן דומם צומח חי מדבר (יעב״ץ).
מד״ק מדרך קצרה, מדרש קהלת (מ״ק).
מדקא״ל מדקאמר ליה.
מדר׳ מדרש, מדרבנן.
מד״ר מדרש רבה (רבות), מד׳ רוחות.
מדר״א מדרש ר׳ אליהו, — אליעזר.
מדרי״א מדרש יהי אור.
מדרי״ה מדות דר׳ יוסי הגלילי.
מדר״נ מדות דר׳ נתן.
מדר״ק (מד״ק).
מדר״ש מדרש שמואל.
מדר״ת מדרש תדשא, — תנחומא.
מד״ש מפני דרכי שלום, מילה דוחה שבת, מלתא דלא שכיחא, מדרש שמואל (ס׳).
מדש״נ מדינה של ניהגם.
מדשה״ש מדרש שיר השירים.
מדש״ל ונ״ל מדבר שבא ללמד ונמצא למד.
מדשרמ״ה מדרש של ר׳ משה הדרשן (משרמ״ה).
מדש״ת מדבר שקר תרחק.
מד״ת מדברי תורה, מדין תורה.
מדת״ל לת״ל מאן דתני להא לא תני להא (מד״ל לת״ל).
מ״ה מלך העולם, מלאך המות (מה״מ), מאור הגולה, מן התורה (מה״ת), מעשי ייי (ס׳), מתג האמה (ס׳), מלכי האומות, מלאכי השרת (מה״ש), מעשי השם, מן הסתם (מה״ס), משמרת הבית (ס׳), מפי הגבורה (מפ״ה), מן ההכרח, מן המובחר (מה״מ), מדינת הים, משום הכי, מדת הדין (מה״ד), מדת העולם (מה״ע), מדת הרחמים (מה״ר), מקדש השבת (מקה״ש), מלך המשיח (מהמ״ש), מן הדין (מה״ד), מן השמים (מה״ש), מן השוק (מה״ש), מחיה המתים, מה העדות, מן הסברה, מחצית השקל (מה״ש), מבחר הפנינים (ס׳), מה העבודה, מן השכל, מן העולם (מה״ע), משיב הרוח (משה״ר) (ת׳), מדר הגאה (מה״נ), מוריט הרב.
מה״א מתג האמה (מתה״א) (ס׳).
מה״ב מצות התלויות בארץ (מהב״א).
מהב״ע מצוה הבאה בעבירה.
מהב״ח ממון המוטל בספק חולקין.
מהגר״א מורנו הגאון ר׳ אליהו (מווילנא).
מה״ד מהו דתימא, מתחיל הדבור, משה הדרשן, מדת הדין (מ״ה), מזה הדבור (מזה״ד).
מהד״ב מהדורא בתרא.
מהד״ק מהדורא קמא.
מ״ה ומ״ה מן הרקם ומן החגר, משיב הרוח ומוריד הגשם.
מהר״ם (מסהער״ם).
מה״ז מורד הר הזתים, מעלה, — (מעה״ז), מזבח הזהב, מנורת הזהב (ס׳).
מה״ח מלת החבור (ד׳).
מה״ט מהאי טעמא.
מהטנ״ל מהאי טעמא ניחא ליה.
מהי״ח מלת היחס (ד׳).
מהיש״ר מורנו הרב יוסף שלמה רופא (יש״ר קאנדיא).
מה״כ מראה הכהן, מן הכלל, מעט הכמות (מעה״כ).
מה״כ ורה״א מעט הכמות ורב האיכות.
מה״ל מאיר הלוי לעטערים.
מהל״ח מן הסתם לא חיישינן.
מהלי״צ מקיש הויה ליציאה.
מהל״ל מאי הוה ליה למימר, מה היה לו לומר.
מה״מ מנא הני מילי, מלך המשיח (מ״ה), מלאך המות, מן המובחר (מ״ה), מחיה המתים (מחה״מ), מן ה׳ מינים, משום הפסד ממון (מהפ״מ), מרכבת המשנה (ס׳), מנורת המאור (מנה״מ) (ס׳), מלאך המליץ, מערת המכפלה (מעהמכ״פ).
מהמ״ב ממון המוטל בספק (מה״ב).
מה״מ דת״ר מנא הני מילי דתנו רבנן.
מה״נ מדרש הנעלם (מ״ה), מן הנמנע, מדר הגאה, מזבח הנחשת.

ישראל (מנב״י), מבני ישראל (מבנ״י), משום כל יראה.
מבי״א מתן בסתר יכפה אף.
מבי״ט משה בן יוסף (מ)טראני.
מב״כ מנוחתו בכבוד (מ״כ, מנב״כ).
מבל״ב מין במינו לא בטל (מבמל״ב).
מב״מ מין במינו, מזה בן מזה, מס׳ בבא מציעא.
מבמב״מ מין במינו במשהו.
מבנ״א מבני אדם (מב״א).
מב״ם מנחם בן סרוק.
מב״ע מבריאת עולם, מנוחתו בעדן (בגן עדן).
מבעה״כ מברכין על הכוס.
מבעה״מ מברך על המחיה (מעה״מ).
מבע״י מבעוד יום.
מב״פ מרגלא בפומיה (מ״ב).
מב״צ מבשר צדק.
מב״ק מס׳ בבא קמא.
מבקה״ק מבית קדשי הקדשים.
מבקו״מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב״ר מודיע ברבים, מעניש בראיה, מבעי רחמי.
מבר״א מר בר רב אשי.
מב״ש מיתה בידי שמים (מבי״ש), מלכות בית שאול.
מבש״כ מורה בתורה שלא כהלכה.
מבש״ל מוריקא בשרא שחור לבן.
מבש״ת מבשמחת תורה.
מב״ת מנשים באוהל תבורך, משום כל תלין (משב״ת).
מ״ג מחזור גדול, מספר גדול, מסורה גדולה, מעלה גרה (מע״ג), מסיג גבול, מזלו גרם, משלם גמול (מש״ג), מחמיר גדול, מעין גנים (ס׳), מקראות גדולות (מק״ג), מגן גבורים (ס׳).
מג״א מגן אברהם (מ״א) (ס׳), מגלת אסתר.
מג״ד מגן דוד (מ״ד).
מג״ם מלחמות גוג ומגוג.
מגז״ש מגזירה שוה.
מג״ח לג״ח מג׳ חדשים לג׳ חדשים.
מג״י מג׳ ימים.

מג״ל מביא גאולה לעולם.
מג״מ מצוה גוררת מצוה.
מג״נ מגעולי נכרים (מגע״נ).
מג״ע מגדל עוז (ס׳), מגילה עפה (ס׳), מגלה עמוקות (מ״ע) (ס׳), מנוחתו גן עדן.
מג״ש מגיני שלמה (ס׳), מגזרה שוה.
מ״ד מאן דאמר, מאי דאיתמר, מאן דתני, מי דמי, מאי דכתיב, מהו דתימא, מלין דרבנן, מה דעתך, מרי דיכי, מרי דאברהם (מד״א), מצודת דוד (ס׳), מצא דם.
מד״א מאן דאמר, מדבר אחר, מדרך ארץ, מלכותא דארעא, משום דרכי אמורי, מאי דאת אמר, מד׳ אמות, מפני דרכי אמורי, מסכת דרך ארץ, משום דבר אחר.
מדאב״א מינו דאי בעי אמר.
מדאו׳ מדאוריתא (מדאור׳).
מדא״ז מסכת דרך ארץ זוטא.
מדא״ל מהו דאמר לעיל, — לקמן.
מדא״ר מסכת דרך ארץ רבה.
מד״ב מצא דם בתולים, מינו דאי בעי.
מד״ג מאן דגרס.
מדדבה״מ מאן דאמר דברכת המזון (יעב״ץ).
מדד״ל מאן דליה דא ליה.
מדה״א מדברי האומר, מדברי הימים א׳.
מדה״ד מדת הדין.
מדה״כ מוציא דבה הוא כסיל, מדרך הכתוב.
מדהלת״ה מאן דתני הא לא תני הא.
מדה״נ מדרש הנעלם (מדהנ״ע).
מדה״ר מדת הרחמים.
מדז״ל מינו דזכי לנפשיה (זנ״ל זכי נמי לחבריה).
מד״ח מדברי חכמים, מתחיל דבור חדש.
מדחא״מ חנא״ש מינו דחשיד אממונא חשיד נמי אשבועתא.
מדחכי״ה מדחציף כולי האי.
מד״י מימרא דיי׳, מדברי יחיד.
מדי״ת מדין תורה.
מדכ״ה מדכתב הכי.
מדכ״מ מדה כנגד מדה.
מד״ל לת״ל מאן דתני להא לא תני להא.
מדל״ם מרן דבשמיא לך מתחנגן (ת׳).

מאבי״ מנהג אבותינו בידינו, — אבותיהם בידיהם.
מאבי״ע (אבי״ע).
מאד״ה משה אדון הנביאים.
מאדה״ש מארון השלום.
מאד״ם ר״ע מסכן, אביון, דל, מך, רש, עני.
מא״ה מאור הגדול, מאור הגולה, מלכי אומות העולם (מאה״ע), משה אדון הנביאים (מאד״ה).
מאהמ״ה(ע) מוציאין את האדם מן העולם.
מאה״פ מאין הפונות.
מאה״צ מארץ הצבי (אה״צ).
מאה״ק מארץ הקדושה.
מאר״ז מאור זרוע.
מאו״מ מאכלים ומשקים, מאוכלין ומשקין.
מא״ח מים אחרונים חובה (ואמ״ב ואין מעון ברכה).
מאחה״פ מאחורי הפרגוד.
מאח״ז מאחר זמן (מא״ז).
מא״י מארץ ישראל, מהולל אקרא יי״.
מא״ב מעשי אבות ירשו בנים, — יעשו בנים.
מא״כ מי אל כמוך, מאין כמוך (ת׳), מכריע את כולם.
מאכ״ח מאמר אם כל חי.
מא״ל מאי איכפת ליה, מאי איכא למימר, מנא אמינא לה, מידי אחרינא לא, מודה אני לפניך (ת׳), מודים אנחנו לך (ת׳), (מכתב אליהו (מ״א) (ס׳), (מאבד עצמו לדעת) (מאע״ל), מאיש לאיש, מובטח אני לו.
מאל״ל מאי אית לך, — ליה למימר, מאי איכא ליה למימר.
מא״מ מיעוט אחר מיעוט, מוציאין אותו מידו, מה אני מקיים.
מאמ״ט מצא אשה מצא טוב.
מא״ס מאין סוף, מאכלות אסורות, מראה אבן ספיר (ס׳).
מא״ס בכ״ע מאין סוף בכתר עליון (ק׳) (יעב״ץ).
מאע״ל מאבד עצמו לדעת (מע״ל).
מאעש״נ מכין אותו עד שתצא נפשו.

מארז״ל מאמר רבותינו זכרונם לברכה.
מ״ב מעשה — מעשי בראשית (מעב״ד), מודה במקצת, מתן בסתר, מנוחתו בכבוד (מב״כ), מתחייב בנפשו, מלכות בבל, מעשר שני, מאמר שני, מאה ברכות, מרגלא בפומיה, מה בכך, מעשר בהמה, מכות בכורות, מתנת בריא, מודה בקנס, מורד במלכות, מדה בחבל, מדבר בעדו (ד׳), מה בינייהו, מעניש בראיה, מלוה ברבית, משאת בנימין (ס׳), מסעות בנימין (ס׳).
מב״א מבני אדם, מיתת בני אהרן (מבנ״א), מבקש אמונה, מבנין אב.
מבא״י מברוך אתה יי״ (בא״י).
מב״ב מסכת בבא בתרא.
מבב״ל משמש בשתי לשונות.
מבב״פ משמש בשני פנים.
מבג״ע מנוחתו בגן עדן.
מבגע״א מנוחתו בגן עדן אמן.
מב״ד משיח בן דוד, מלכות בית דוד, מיתת בית דין, מאכל בן דרוסאי (מאב״ד).
מבה״א מבית האסורים.
מבה״ב מברכין שני וחמשי שני.
מבה״ג מבוא הגמרא = מבוא התלמוד.
מבה״ח מברכין החודש.
מבה״י מודה במקצת הטענה ישבע.
מבה״כ מבית הכנסת, מברכין הכוס.
מבהכ״ס מבית הכסא.
מבהמ״ד מבית המדרש.
מבהמ״ק מבית המקדש.
מבה״פ מבחר הפנינים (ס׳).
מבה״ת מבוא התלמוד.
מב״ו מלך בשר ודם (מבו״ד), מדת בשר ודם, מבשר ואומר, מורא בשר ודם, מתנת בשר ודם (מתב״ו).
מבואחכב״ע מודה בקנס ואחר כך באו עדים.
מבו״מ מעלין בקודש ולא מורידין.
מב״ח מדה בחבל.
מבח״א מעשה בחסיד אחד.
מב״ח ה״ח ה״י מדה בחבל הן חסר הן יתר.
מב״י משיח בן יוסף (משב״י), מנשה בן

לש״י לשם יתברך (לשי״ת).
לשיב״מ לאו שיש בו מעשה.
לשיה״מ (שיה״מ).
לשיקבה״ו(ש) לשם יחוד קודשא בריך הוא ושכנתיה.
לשי״ש לפני שמש ינון שמו.
לש״כ לשם כריתות.
לש״ל לא שייך למימר, לא שני לן, לשון למודים (ס׳).
לש״מ לשמש מטתו, לשום מתנה.
לשמ״ר לילית שדים מזיקין רוחין.
לש״ר לבן של ראשונים.
לש״ש לשם שמים.
ל״ת לא תעשה, לא תשא, לא תוסיפו, — תוסיף, לא תענה, לא תחסום, לשון תבונה, לא תימא, לא תרצח.
לתבע״ש לא תענה ברעך עד שקר.
לת״ג לא תבשל גדי, לא תסיג גבול, לתגועה גדולה (ד׳).
לתגב״א לא תבשל גדי בחלב אמו.
לתג״ר לא תסיג גבול רעך (ראשונים).
לת״ה לתחיית המתים (לתה״מ), לתרומת הדשן (ס׳) (לתה״ד).
לתה״ד לתרומת הדשן (ס׳).
לת״ו לתוהו ובוהו (לתו״ב).
לתול״ח ולמ״ט לתורה ולחופה ולמעשים טובים.
לת״ח (ת״ח).
לתכ״ת לא תאכל כל תועבה.
לת״ל לשון תורה לחוד.
לת״ל ולמ״ל לשון תורה לחוד ולשון משנה לחוד.
לת״ע לתפלת ערבית (לתפ״ע).
לתפ״מ לתפלת מנחה.
לתפ״נ לתפלת נעילה.
לתפ״ע (לת״ע).
לתפ״ר לא תקיפו פאת ראשכם.
לתפ״ש לא תלין פעולת שכיר.
לת״צ לתענית צבור.
לת״ק לתנועה קטנה (ד׳).
לת״ר לתרבות רעה.
לתש״ב לא תחסום שור בדישו.

מ

מ׳ מסכת (מס׳), מאמר, מנהג, מחזור, משנה, מרדכי, מלכים, מחמת, מרת.
מ״א מאמר א׳, מין אחד, — אחר, מַן אחד, מלכים א׳, משנה א׳, מנהג אשכנז (מנ״א), מדרש אגדה, מנהג אבותינו (מנ״א), מודה אני (ת׳), מים אחרונים, מדה אחרינא, מזה אמרו, מי אמרינן, מדרש איכה, — אחר, מקום אחד, — אחר, מלקות ארבעים, מנחם אב, מנחם אבלים, מעלה ארוכה, מלכות ארום, מגן אבות (ת׳), מעשה אלהינו (ת׳), מסכת אבות (מס״א), משקל אחד, מכתב אלהים (ס׳), משלי אגור (ס׳), מצח אהרן (ס׳), מגדנות אליעזר (ס׳), מצבת אבן (ס׳), משפט אמת (ס׳), משפטי אל (ס׳), מגן אברהם (ס׳) (מג״א), משנת אברהם (ס׳), מטה אשר (ס׳), מעשה אפוד (ס׳), מוסדי ארץ(ס׳), מענה אליהו (ס׳), מאיר איוב (ס׳), מתנה אלהים (ס׳), מתנת אלהים (ס׳), מכתב אליהו (ס׳), מתנה אפרים (ס׳).
מא״א מלתא אגב אורחא, מלכי אומת ארום, מאברהם אבינו, מאיש אחד, מאשת איש, מדרש אלה אזכרה.
מא״א קמ״ל מלתא אגב אורחא, — אורחיה קא משמע לן.
מא״ב מובטח אני בו, — בך, — בכם, מגן אבות בדברו (ת׳).
מאא״ם (מא״ם).
מאב״ד מאכל בן דרוסאי (מב״ד).

לפע"כ לפני עדים כשרים (לע"כ).
לפענ"ד נדלק"מ לפי עניות דעתי נראה דלא קשה מידי.
לפ"פ לפרשת פרה.
לפפש"מ לפי פשוטו של מקרא (לפש"מ).
לפ"ק לפרט קטן (לפרט ק').
לפקר"ע (בפקר"ע).
לפ"ר לפום ריהטא.
לפ"ש לפרשת שקלים.
לפר"ת לפירוש רבינו תם.
לפ"ש לפריון שבוים. לפי שעה.
לפשא"מ (לשא"מ).
לפ"ת לפי תומו.
ל"צ לא צריך. — צריכא.
לצ"ג לצורך גדול.
לצ"ל לא צריך לומר. למה צריך למימר. לא צריכא ליה. למה צריך לומר. למאי צריכא למימרא.
לצ"מ לצורבא מרבנן. לצורך מצוה.
לצ"ע לצורך עצמו.
לצ"פ לצרכי פרנסה.
לצ"ק לא צריך קרא.
ל"ק לא קרי. לא קאמר. — קשיא. — קשה. לישנא קמא. לימא קרא. לא קנה. ליכתב קרא. לא קתני. ליקוטי קדמוניות (ס').
לק"א לא קרי אל"ף. לקבר אבות.
לק"ב לקושטא בעלמא.
לק"ה לא קרי הא. לא קרי הכי.
לקה"ת לקריאת התורה.
לק"ט לקבל טומאה. לקח טוב (ס') (ל"ט).
לק"י לקבר ישראל. לישועתך קויתי יי'.
לק"ל לא קיימא לן. לא קשיא לי.
ל"ק ל"ז ול"ז לא קנה לא זה ולא זה.
לק"מ לא קשיא מידי. לא קא מבעיא (קמבעיא).
לקמ"ל לא קמשמע לן. — קמבעיא לן. — ליה.
לק"ס לקנות סעודה. לקנין סודר (לקנ"ס).
לק"פ לקבל פרס.
לק"צ ליקוטי צבי (ס').

לק"ק לקהילה קדושה.
לקר"נ לקדוש רבנו נתנאל(?). לקרבן נתנאל.
לק"ש לקבל שכר. לשמוע קול שופר. ליקוטי שושנים (ס'). לקט שכחה (ס').
לקש"ו לקט שכחה ופאה (לש"ו).
ל"ר לשון רבים (ד'). לחם רב (ס').
לר"א ור"ש לר' אליעזר ור' שמעון (יעב"ץ).
לר"ד לרוחא דמלתא.
לר"ה לראש השנה (לרה"ש). לרשות הרבים (לרה"ר).
לרה"ש לראש השנה.
לרול"ש לוה רשע ולא ישלם.
לר"ז לר' זירא.
לר"ז כר"ז לא ראי זה כראי זה.
לר"ח לראש חודש.
לר"ל לריש לקיש.
לר"מ לר' מאיר.
לר"ע לר' עקיבא.
ל"ש לא שייך. — שכיח. — שכיחא. לא שָנָה. — שָנו. לא שנא. להוות שניות. לקט שכחה (ס'). ליל שמורים (ל"ש). לבושי שרד (ס').
לשא"ה לשבר את האוזן.
לשאב"ל לפי שאין בקיאין לשמה.
לשאב"מ לאו שאין בו מעשה.
לשא"ה ואה"ת לשמוע אל הרנה ואל התפלה.
לשא"מ לפי שאין מקום (לפשא"מ).
לש"ב לשכוי בינה (יעב"ץ).
לשב"ח לשום בן חורין.
לשב"כ אל"ע לאו שבכללות אין לוקין עליו.
לש"ה לשנה הבאה (לשה"ב). לשכת הגזית (לשה"ג). לשום הלואה.
לשה"ב לשנה הבאה בירושלים.
לשה"ג לשכת הגזית.
לשהר"א לא שביק היתרא ואכל איסורא.
לשה"ל לשום הלואה (לש"ה).
לשה"ר לשון הרע (לה"ר. לשהר"ע).
לש"ו לקט שכחה ופאה (לשו"פ. לקש"ו).
לשו"ש לששון ושמחה.
לש"ז לשון של זהורית.

ל״נ זפ״ה לכן נראה זה פירוש הכתוב, — הפסוק.
לנ״ד לב נבון יבקש דעת.
לנ״כ לנשיאת כפים.
לנ״ל לא ניחא ליה, לכן נראה לי.
לנ״לכפ״ה לכן נראה לי כך פירוש הכתוב.
לנע״ל לשון נופל על לשון.
לנ״ק לביתך נאוה קודש.
ל״ם לידי סכנה (ל״ס).
לס״א לסטרא אחרא.
לסב״מ לספר ביציאת מצרים (לסב״ם).
לסה״ט לפי סדר הטבע.
לס״ט לסימן טוב.
לס״י לחם סתרים ינעם.
לס״ל לא סני ליה, לא סביר ליה.
לס״ת לספר תורה.
ל״ע לשון עבר, — עברי, — עתיד (ד׳), לפי ערכי, — ערך, לא עבר, לא עלינו, — עליכם, לחם עוני, לוחות עדות (ס׳), לפני עור.
לע׳ לערך.
לע״א לעבודת אלילים, לעם ארץ.
לע״ב לא עלתה בידו, לא עלה בידו.
לע״ד לעניות דעתי (לענ״ד), לפי עניות דעתי (לפענ״ד).
לע״ה לעולם הבא (לעוה״ב), לעם הארץ.
לע״ז לעבודה זרה, לשון עבודה זרה, — עם זר, לבוש עטרת זהב (ס׳).
לע״ט לב עין טהור.
לע״י לעמו ישראל, לעדת ישראל, לעין יעקב.
לעי״כ לערב יום כפור.
לעי״צ לזכר עולם יהי צדיק (לזעי״צ).
לע״כ לפני עדים כשרים (לפע״כ).
לעכו״ם לעובדי כוכבים ומזלות.
לע״ל לעתיד לבא.
לעל״ט לא עלתה לו טבילה.
לע״ל ת״ם לפני עור לא תתן מכשול.
לענ׳ לענין.
לענ״ד לפי עניות (לעניות) דעתי.
לע״ם לערב סוכות.
לע״ע לעת עתה, לעת ערב, לעבר עברי.

לע״פ לערב פסח.
לער״ה לערב ראש השנה.
לע״ש לערב שבת, — שבועות.
לעת״ב לערב תשעה באב.
לעת״ל לעתיד לבא.
ל״פ לא פליני, לפי פשוטו, — פירושו.
לפ״ג לפרט גדול.
לפ״ד לפי דעת, — דעתי, — דעתו, לפי דרך, — דרכו.
לפד״ה לפי דברי הכל.
לפד״ז לפי דרך זה.
לפ״ה לפרשת החודש (לפה״ח).
לפה״מ לפי המנהג, — המקום.
לפה״ע לפי הענין.
לפה״צ לפי הצורך.
ל״פ ול״י לא פחות ולא יותר.
ל״פ ול״נ לא פגע ולא נגע.
לפ״ז לפי זה, — זמנו, לפני זמנו, — זה, לפירוש זה, לפרשת זכור.
לפז״א לפי זה אמרו, — אמר.
לפ״ז ק״ו לפי זה קל וחומר (יעב״ץ).
לפ״ז (לפ״ז).
לפ״כ לפי כבודו.
לפי׳ לפירוש, לפיכך.
לפ״ל לית פליני ליה.
לפ״מ לפי מנהג, — מנהגו.
לפמ״א לפי מנהג אשכנז.
לפמאה״ק לפי מנהג ארץ הקדושה.
לפמ״ה לפי מנהג המקום.
לפמחוא״מ לפי מנהג חסידים ואנשי מעשה.
לפמ״ם לפי מנהג ספרד.
לפמ״צ לפי מנהג צרפת.
לפמ״ש לפי מה שכתבתי — שכתב (לפמש״כ), — שאמר, — שאמרתי (לפמש״א).
לפמש״ה לפנים משורת הדין (לפמשה״ד).
לפמש״ל לפי מה שכתבתי למעלה, — לעיל.
לפ״נ לפיקוח נפש.
לפנול״פ לפני ולפנים.
לפ״ע לפי ענין — ענינו, לפני עצמו.
לפע״ד לפי עניות דעתי (לפענ״ד).

לכ״ח לכף חובה.
לכ״י לכנסת ישראל (לכנ״י).
לככ״ע לא כתיב כל עיקר.
לכ״מ לכל מקום. לכאורה משמע.
לכנ״ל לכך נראה לי. לכן נראה לי (לנ״ל).
לכ״ע לכולי עלמא. לכל ענין. לכל עסק.
לכ״ש לא כל שכן. לכבוד שבת.
לכשו״ש לאו כל שעתא ושעתא (מ״נ מתרחש ניסא).
לכש״ק לכבוד שבת קודש.
לכ״ת לימא כתנאי.
ל״ל לית ליה. — לי. — להו. — לן. למה לי. — לן. — להו. — לך. ליכא-למימר. לאו למימרא. למטר לך. לשון למודים (ס׳). לא לבד.
ללי״א לא לימא איניש.
ללי״ב לית לן בה.
ללי״ה לו לבדו הממשלה.
ללה״נ ללשכת הגזית.
ללי״ח לשון לחם המורות(?).
ללי״א לא לנצח ישכח אביון.
ללו״ל ללמוד וללמד.
ללכ״ב ולל״כ ב״א לא לכבודי ולא לכבוד בית אבא.
לל״ל לית ליה למימר. למה לו לומר.
לל״מ ליכא למשמע מניה. ליכא לאקשויי מידי.
ללמ״ד ליכא למאן דאמר.
לל״ק לית ליה קלא.
לל״ר לא ליכתב רחמנא.
ל״מ לשון מקרא. — משנה. לא משמע. — מבעיא. למדין מכאן. לבוש מלכות (ס׳). לא משתבש. לא מצטרפי. לשון מזרחית. לא מצאתי. לא מצי. לא מהני. לב מרפא (ס׳).
למ״א למנהג אשכנז. למען אמתך (ל״א) (ת׳).
למ״ב למדבר בעדו (ד׳). למעשר שני. למעשה בראשית (למע״ב). למען בריתך.
למב״ד למלכות בית דוד.
למב״ו למלך בשר ודם (למבו״ד).
למב״י למספר בני ישראל.
למ״ג למחזור גדול. למספר גדול.
למ״ד למאן דאמר. לית מאן דפליג.
למד״ב למדבר בעדו (ד׳) (למ״ב).
למד״ה למדינת הים (למ״ה). למדת הדין (למ״ה).
למ״ה למדת הדין (למה״ד). למדינת הים (למד״ה). למאי הלכתא. לאו מלתא היא. לפנים משורת הדין (לפמ״ה). למען השם (למה״ש). למלאכי השרת. לחם מן הארץ.
למה״נ למפרע הוא נוכה.
למה״ד למה הדבר דומה. למאי הוא דומה. למדת הדין (למ״ה).
למהמ״ל למאי הלכתא מבעיא ליה.
למה״ש למען השם (למ״ה). למוצאי השבת (למצ״ש). למלאכי השרת.
למו״ב למזל וברכה.
למו״ל למזל ולברכה.
למו״מ (מו״מ).
למול״מ לא מעלה ולא מוריד.
למז״ט למזל טוב.
למז״ע (למ״ע).
למכ״ה למאי כולא האי.
למ״ל לימא מסייע ליה. לא משכחת ליה. לא מהני ליה. לשון משנה לחוד.
למ״מ למידין מכאן (ל״מ). לשון מעדני מלך.
לממהמ״ה קב״ה (ממה״מ הקב״ה).
למנ״מ למאי נפקא מנה.
למ״ס למנהג ספרד. — ספרדים. למוכר ספרים.
למ״ע למזכרת עולם (למז״ע). — עון. למכתב עתי. למצות עשה.
למע״ב למעשה בראשית (למ״ב).
למ״פ למנהג פולין.
למפה״נ (למה״נ).
למ״ק למחזור קטן. למנחה קטנה. למספר קטן. למועד קטן. למנין מאה.
למ״ש למה שכתב. — שכתבתי. למוצאי שבת. למנין שטרות. לפי מה שכתב (לפמ״ש).
למ״ת למתן תורה.
ל״נ לכו נרננה (ת׳). לכך נאמר (לכ״נ). לי נראה. לא נהירא. לשון נקבה (לנ״ק) (ד׳).
לנו״נ לב נשבר ונדכה.

לול״ב ליפלוג וליתני בדידיה. (בדידה).
לולה״ה לברכה ולחיי עולם הבא.
לול״ו לעד ולעולם ועד.
לו״צ ל״ו צדיקים.
לו״ר לאה ורחל.
ל״ז לשון זכר(ז׳). לשון זה.
לז״א לזה אומר. לזאת אמר. — אמרו.
לזא״ה לזכות את הרבים.
לזא״ז לא זו אף זו.
לזאז״ק לא זו אף זו קתני.
לזול״ז לא זה ולא זה.
לז״ע לזכר עולם. לזכרון עולם.
לז״ע י״צ לזכר עולם יהיה צדיק (לעי״צ).
לזת״מ לשון זכרו תורת משה (ס׳)(?).
ל״ח לא חייש. — חששו. — חיישינן. לא חפץ. לכל חי. למדני חקיך. לחם חמודות (ס׳). לוית חן (ס׳). לב חכם (ס׳). לב חדש (ס׳).
לחה״פ לחם הפנים (ל״ה).
לחו״נ לחרפות ונדופים (לחו).
לחו״ל לחוץ לארץ.
לח״ל לחוץ לארץ (לחו״ל). לב חכם לימינו.
לח״מ לחם משנה (ס׳).
לח״ס לחם סתרים.
לחס״י לחם סתרים ינעם.
לח״ע לחיי עולם.
לחע״ה לחיי עולם הבא (לחעה״ב).
לח״ר לא חששו רבנן.
לח״ש לחם שמים (ס׳). לפום חריפתא שבשתא (לפח״ש).
ל״ט לקח טוב (ס׳). לוח טעיות. לב טוב (ס׳).
לטה״כ לטובת הכלל.
לטה״ק לטובת הקהילה.
לט״ל עכ״ה לשון ט״ל. עד כאן הגה״ה (?).
לט״מ ל״ט מלאכות.
ל״י לשון יחיד. לישנא יתירא. לא יצא. לא ירצה. ל׳ יום. לשון יונית. לא ידעתי.
לי״א לעולם יירשו ארץ. לברכה יהיה אמן. ליש אומרים.
ליא״צ ליאהר צייט (יא״צ).
לי״ב לא יבא בקהל.
לידול״ד לית דין ולית דיין.

לי״ה(צ) לך י״י הצדקה.
ליה״מ לימות המשיח (לימה״מ).
ליה״מ ולחעה״ב לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
ליה״ש ליום השבת.
ליו״ח ליודעי חן (לי״ח).
ליו״כ (ליוה״כ לי״כ).
ליול״י לא יזכרו ולא יפקדו.
לי״ח לצאת ידי חובתו.
לי״כ ליום כפור (ליו״כ). לימא כתנאי.
ליל״מ לא יצלה לכל מלאכה.
ליל״ש לישרי לב שמחה.
לי״מ ליציאת מצרים (ליצ״מ).
לימ״נ לב יודע מרת נפשו.
לי״נ לידי נסיון.
לינ״ל לא יירא נכון לבו.
לי״ס לידי סכנה. — ספקא.
לי״ק לימא קרא. ליכתב קרא.
ליק״ז ליקוטי זוהר.
ליק״י לישועתך קויתי י״י.
לי״ש ליום טוב שני (ליט״ב). לצאת ידי שמים.
לישכ״ש ליום שכולו שבת.
לישש״ג ליום טוב שני של גליות (יוטש״ג).
לי״ת לא יתכן. לישרים תהלה (ס׳).
ל״כ לכן כתב. לא כתיב. לפי כבודו. לא כן.
לכ״א לכן אמר. לכל אחד. לכך אמרו.
לכא׳ לכאורה.
לכאו״א לכל אחד ואחד.
לכא״מ לכאורה משמע.
לכ״ב לנצח כבודו ברוך. לעולם כבודו בתחתוניות(?).
לכ״ג לכהן גדול.
לכגע״א לכהן גדול עם ארץ (לכגעה״א).
לכ״ה לכל העולם. — העמים. לא כך היה.
לכה״ד לכהן הדיוט.
לכה״פ לכל הפנים. — הפחות.
לכה״ק לכל הקרבנות. לכתבי הקדש.
לכו״ע (לכ״ע).
לכ״ז לכף זכות.

לב״ר לב׳ רשויות.
לב״ש לבית שמאי.
לב״ת לאו בכותא תליא.
לב״ת ולב״ס לא בתחלה ולא בסוף.
לבתי״ש לבתר תריסר ירחי שתא.
ל״ג לשון גמרא, לאו גוונא, לא גרסינן, לא גזרו, לית גירסא, להך גיסא, לא גזרינן.
לג״א לשלשה אבות.
לג״ב ל״ג בעומר.
לג״ח לגמול חסד, לגמילות חסדים, לא גזרו חכמים, לג׳ חדשים.
לג״ע לגן עדן, לג׳ עולמות.
לג״פ לג׳ פסוקים, — פרקים, — פנים.
לג״ר לג׳ ראשונות.
ל״ד לאו דוקא, לפי דעת — דעתי, למבין די, לפי דרכו (לפ״ד), לפי דרך, לא דק, לא די, לא דַּיָּךְ, לכה דודי, לית דכוותיה, לא דמי.
לד׳ לדעת, לדוגמא, לדעתי, לדברי.
לד״א לדעת אחרים, לדבר אחר, לדעת אונקלוס, לדברי אחרים, לדעת אחרונים.
לדא״ע לדעת אבן עזרא.
לד״ב לדוגמא בעלמא.
לדבה״א לדברי בעל הגהות אשרי.
לד״ד לדור דורים, לדורי דורות (לדרד).
לד״ה לדברי הכל, לדעת הכל, לדברי האומר (לדה״א).
לד״ח לדברי חכמים.
לדחז״ל לדברי חכמינו ז״ל.
לדמ״ז לדברי מורי זהב.
לד״י לדעת יונתן.
לד״כ לארבע כוסות.
לדכ״ה לא דק כולי האי.
לד״מ לדבר מצוה, לדיני ממונות.
לדמ״א לדברי מגן אברהם.
ל״ד מ״ט לא דק מכמה טעמים.
לד״נ לדברי נביאים, לדיני נפשות.
לד״ס לדברי סופרים.
לד״ע לדברי עצמו.
לדע׳ (לד׳) לדעת.
לד״ק לדעת קצת, לדעת קמחי.

לדק״מ לדעת קצת מפרשים, לפי דעת —.
ל״ה למען השם (למה״ש), למען הרחמים (למה״ר), לימא הכי, לוח השנה, לפני התיבה, לשון הזה (ד׳), לשנה הבאה (לש״ה), לחם הפנים (לחה״פ).
לה״א לבן הארמי (להא״ר), ליהודים היתה אורה (ליה״א).
לה״ב לשנה הבאה בירושלים (לשהב״י), למוד הוא בכך.
להב׳ להבדיל.
לה״ג לשכת הגזית (לשה״ג).
לה״ד למה הדבר דומה (למה״ד), לא הוה דוכתא.
להד״מ לא היו דברים מעולם.
לה״ה לא הוא הדין, לא הוה היקש, להר הבית.
לההז״ז להר הזיתים.
לה״ל להוציא לאור.
להול״נ לא היה ולא נברא.
לה״ז כה״ז לא הרי זה כהרי זה.
לה״ח לעולם הוא חי (?), לעולם הוא חסיד (?), לקוי החמה.
להחה״מ להט החרב המתהפכת (לחהמ״ת).
לה״ט לוח הטעיות (הטעות).
לה״ל לקוי הלבנה.
להל״ל לא הוה ליה למימר, לא היה לו לומר.
להמה״ע (המה״ע).
לה״נ להקת הנביאים (ס׳).
לה״ס לבנת הספיר (ס׳).
לה״פ לולב הפסול.
לה״צ לפי הצורך (לפה״צ).
לה״ק לשון הקודש, להכי קתני.
להקב״ה הקב״ה).
לה״ר להושענא רבא, ליל הושענא רבא, לשון הרע (לשה״ר).
להשלו״ל להשמיד להרוג ולאבד.
לו׳ לומר.
לו״א לוח ארז (ס׳), לוח ארש (ס׳) (ל״א).
לוה״פ לוח הפעלים (ד׳).
לוה״ח לילית וחברתה חוצה.
לו״ל לפני ולפנים.

ל׳ לית, לשון, לישנא, ליכא, שלושים.

ל״א לשון אחר, לישנא אחרינא, לשון ארמי, לשון אשכנז, לב אבות, ליל א׳, לא אמר, — אמרו, — אמרינן, — אמרין, לוח ארש, — ארז (ס׳) (לר״א), לקט אמרים (ס׳), למען אמתך (ת׳) (למ״א), לאו אורחא, לב אריה (ס׳).

לא״א לאדוני אבי, לאו אורח ארעא, לא אמרו אלא.

לאא״ם לאדוני אבי מורי.

לא״נ לאו אורח נברא, לאו נברא (ל״נ), לאידך ניסא.

לא״ד לאותו דבר (לאו״ד).

לא״ה לאותו האיש (לאו״ה).

לא״ה ואל״ה לשמוע אל הרנה ואל התפלה (ת׳).

לא״ו לשם איום ונורא, לשמו אדר ומלוכה, לו אדר וגדולה, לראות אדם וחי (?).

לאו״א לאביו ואמו.

לאו״ד לאותו דבר.

לאול״ם לאות ולמופת.

לאו״פ לארחא ופרחא, לארחי ופרחי.

לא״ז לאחר זמן (לאח״ז).

לאחמ״כ לאחר מכאן (לאח״כ).

לאח״מ לאחר מיתה (לא״מ).

לא״י לאורך ימים, לארץ ישראל, לא אלמן ישראל, לבוש אור יקרות (ס׳), להנחיל אוהבי יש.

לאי״ו לאורך ימים ושנים (לאיו״ש).

לאי״ש מר״ם ר״ע כיש״ו יתע״ם: לא יסור שבט מיהודה ומחוקק מבין רגליו עד כי יבא שילו ולו יקהת עמים.

לא״ל לא אמר ליה, לאו אורחא למידק, לאלתר לחיים, לא איכפת ליה, — לן, — להו.

לא״מ לאחר מיתה, — מותו, לאחר מכאן.

לאמל״ל לא אמרינן מה לו לשקר (מל״ל).

לאמ״מ לאחר מתן מעות.

לאמ״ת לאחר מתן תורה.

לא״ע ודאל״ת לא אתי עשה ודחי את לא תעשה.

ל״ב לא בטל.

לב״א לבני אדם (לבנ״א).

לב״ב לבני ביתו (לבנ״ב).

לבב״ת לבר בלי תבן.

לב״ד לבית דין.

לב״ה לבית הלל.

לבה״כ לבית הכנסת (לביה״כ).

לבהכ״ס לבית הכסא.

לבהמ״ד לבית המדרש (לביה״מ).

לבהמ״ק לבית המקדש (לביהמ״ק).

לבה״ק לבית הקברות (לביה״ק).

לבה״ש לבעל השטר (לבעה״ש).

לב״ו לבשר ודם (לבו״ד).

לב״ח (ב״ח).

לב״י לבני ישראל (לבנ״י).

לב״כ וב״מ לבתי כנסיות ובתי מדרשות (בכוכ״מ).

לב״מ לבוש מלכות (ס׳), ל״ב מדות.

לבמדרי״ה ל״ב מדות דר׳ יוסי הגלילי.

לב״נ לבן נח, לבר נש, ל״ב נתיבות.

לבנ״א לבני אדם.

לבנ״י לבני ישראל.

לב״ס לישב בסוכה.

לבסה״ז לבעל ספר הזוהר.

לב״ע לבריאת עולם, לבורא עליון, לבית עולמו, לבית עולם.

לבע״ד לבעל דין (לב״ד).

לבעה״ש (לבה״ש).

לבע״ח לבעל חוב, לבעל חובו, לבעלי חיים. (לב״ח).

לבע״ק לבעל קורא, לבעל קרי (לב״ק).

לב״צ לבני ציון, לראות בנחמת ציון.

לב״צ וי״ לראות בנחמת ציון וירושלים.

לב״ק לבעל קורא (לבע״ק), לבעל קרי, לבוא בקהל.

לבקה״ק (לבק״ק) לבית קדשי הקדשים (— קדשים).

ל״ב קמ״י כ״ש״ד״י״ם׳ (בא״ת ב״ש).

כר״א כר׳ אליעזר.
כר״ג כרבן גמליאל, כריש גלותא.
כר״י בן רש״י ישן, כר׳ יהודה, — יוסי, — יצחק, — וכו׳.
כר״ל כריש לקיש.
כרמ״ל כר מלא, כרם אל.
כרע״ם (רע״ם).
כרפ״ם כבוד רום פאר מעלתו.
כרפ״ת כבוד רום פאר תפארתו.
(כרשב״ל: כר׳ שמעון בן לקיש).
כ״ש כל שכן, כל שהוא, כל שעה, כבוד שמו, כבוד שבת, כיבוד שבת, כל שעתא, כלי שני, כך שמעתי, כולה שלי, כלי שרת, כדי שחיטה, כבבי שֶׁבת, כלי שטף, כבוד שם.
כש׳ כשם.
כש״א כשאמר, כשם שאמר, כמו שאמר (כמ״ש).
כש״א כסא של אליהו.
כשא״א כל שכן אי אמרינן, כשאי אפשר, כשם שאי אפשר.
כשא״ה כסא של אליהו הנביא.
כשא״מ כלל שאחריו מעשה.
כשא״ע רש״מ כשאין עושין רצונו של מקום.
כש״ב כסף שטר ביאה, כוס של ברכה.
כ״ש בבת״ח כל שישנו בבל תאכל חמץ.
כשב״ד כשבעל דין (בע״ד).
כ״ש בהמ״ז כוס של ברכת המזון.
כשב״י כשבני ישראל (ערש״מ עושין רצונו של מקום).
כש״ד כל שדרכו, כללו של דבר.
כש״ה כמו שהתבאר, כשולי הקדירה (כשוה״ק).
כשה״ב כוס של הבדלה.
כש״ה מל״ה כשגגה היוצא מלפני השליט.
כשו״ש כל שעה ושעה, — שנה ושנה, — שעתא ושעתא, — שתא ושתא.
כש״ז (כשע״ז).

כש״ח כשיעור חלה, כך שנו חכמים.
כשח״ל כשחל להיות.
כש״ט כתר שם טוב.
כשי׳ כשיעור.
כש״א הג״ל כי שם יי אקרא הבו גדל לאלהינו.
כשל״ד אמא״ם כיון שנפל ליד דיין אין מוציאין אותו מידו.
כשל״ה כתב שני לחות הברית (ס׳).
כשנר״ל כיון שניתן רשות למשחית (כשרל״ם).
כשנ״ע כשהוא נקשר עם (ד׳).
כשע״ז כיון שעבר זמנו.
כשפי׳ כשפירש, כשפרשתי.
כש״ק כוס של קידוש.
כש״ש כשם שאמר (כשש״א), כמו שכתבתי שם.
כש״ש איחור״מ כיון שהגיד שוב אין חוזר ומגיד.
כש״ת כוס של תנחומין, כלפי שאמרה תורה, כבוד שם תפארתו.
כ״ת כתר תורה, כבוד תפארתו, כי תימא, כי תצא, כי תשא, כי תבוא, כוס תנחומין, כליל תכלת (ס׳) כוס תרעלה.
כת״א כן תרגם אונקלוס.
כתה״ק כתבי הקודש.
כתו״ק כתובה וקדושין.
כת״ח כל תלמיד חכם, כתר חכמה, כתקון חכמים.
כתחז״ל כתקון חכמינו ז״ל.
כתי״ח (תי״ח, תש״ע).
כת״כ כלי תוך כלי.
כ״ת כ״כ וכ״מ כתר תורה, כתר כהונה, וכתר מלכות.
כתק״ח כתקון חכמים (כת״ח).
כתק״ר כתקון ראשונים.
כתקרז״ל כתקון רבותינו זכרונם לברכה.
כתרג׳ כתרגומו (כתר׳).
כתש׳ כתשובת.

כמש״ד כמו שדרשו, — שדרש.
כמש״ה כמו שאמר הכתוב, כמו שאמרו החכמים.
כמשח״ה כל מקום שיש חלול השם.
כמשחז״ל כמו שאמרו חכמינו ז״ל.
כמש״כ כמשמעו של כתוב.
כמש״ל כמו שכתבתי לעיל, — למעלה, — לקמן, — להלן, כמו שנתבאר למעלה, כמו שאבאר לך.
כמש״ל בס״ד כמו שאכתוב לקמן בסיעתא דשמיא.
כמש״ל בעה״ה (בע״ה) כמו שאכתוב לקמן בעזרת השם.
כמש״מ כל מקום שאתה מוצא (כמשא״מ).
כמשנ״ל כמו שנוהגין לעשות, כמו שנאמר (שנתבאר) לעיל.
כמש״ע ק״ר כל מה שקנה עבד קנה רבו.
כמש״פ כמו שפירש, — שפרשתי.
כמש״ק כמו שקדם.
כמשרז״ל כמו שאמרו רבותנו ז״ל.
כמ״ת כבוד מעלת תורתו, — תפארתו.
כמת״י כמתנת ידו.
כ״נ כל נדרי (ת׳), כן נקרא, כך נאמר, כנור נעים (ס׳), כסף נבחר (ס׳).
כנ״א כנוסחא אחרינא, כנוסח אשכנז.
כנ״ה כינוי השם (ד׳).
כנה׳ כנהוג.
כנה״ג כנסת הגדולה.
כנו״ח כלה נאה וחסודה.
כנז״ש כנזכר שם.
כנ״י כנסת ישראל (כ״י), כנסת יחזקאל (ס׳).
כנ״כ כל נושאי כליו.
כנ״ל כן נראה לי, כנזכר למעלה, — לעיל, כבר נתבאר לעיל.
כנלע״ד כן נראה (לעניות) לפי עניות דעתי.
כס׳ כסדרה (ל׳).
כ״ס כי סליק, כ׳ סיון.
כס״נ כל ספק נפשות.
כס״נ ד״ש כל ספק נפשות דוחה שבת.
כס״פ כל סופי פסוקים, כל סוף פסוק.
כסתו״ם כותבי ספרים תפילין ומזוזות.

כ״ע כולי עלמא, כל ענין, — עסק, — עיקר, כח עליון, כפרת עון, — עונות, כתב עתי, כתר עליון, — עילאי, כבוד ענין(?), כל עונותיו, כהונת עולם (ס׳).
כע׳ כעתירה, כערך.
כע״א כעובדי אלילים.
כעא״א כעובי אצבע אגודל.
כע״ה כענין הנזכר (כעה״נ).
כע״ה יא״ה כי עוף השמים יוליך את הקול.
כע״ל כל עורב למינו.
כעל״פ כולי עלמא לא פליגי.
כעמ״ח ובאנ״א כי עמך מקור חיים ובאורך נראה אור.
כעע״א כאלו עובד עבודת אלילים.
כעע״ז כאלו עובד עבודה זרה.
כעשב״ע כל עבירות שבעולם.
כע״ת כל עצמותי תאמרנה.
כ״פ כך פירש, — פירושו, כך פסק, כן פוסקין, כל פנים, כי פליגי, כלי פז (ס׳).
כפ״א כך פסקו אחרונים.
כפבה״ג ש״ע כך פוסקין בהגהות שלחן ערוך (יעב״ץ).
כפ״ה כפי הרוב (כפה״ר).
כפו״פ כל פעם ופעם, כפתור ופרח (ס׳).
כפמה״מ כפי מנהג המקום.
כפרע״ב כך פירש ר׳ עובדיה ברטנורא.
כפש״א כפתחו של אולם.
כפש״ה כפתחו של היכל.
כ״ץ כהן צדק, כל צרכי, — צרכיו, — צרכם, כן צריך.
כצה״ב כצאת השמש בגבורתו (כצהש״ב).
כצ״ל כן צריך להיות, — לומר, — לכתוב, — לבאר, — לפרש, — לתרץ.
כ״ק כלי קודש, כל קרי, — קרא, — קריא, כדי קליפה, כתובת קעקע.
כק״א כי קאמרינן.
כק״ה כקליפת השום (כק(ל)ה״ש).
כקה״נ כקנין הגוף.
כקי״ס כקריעת ים סוף (כקרי״ס).
כקש״ת כבוד קדושת שם תפארתו, — תורתו.
כ״ר כנף רננים (ס׳).

כיילי"ח לעוה"ב כל ישראל יש להם חלק לעולם הבא.
כיי"ע כיד יי עלי.
כיכוט"ב כיום כפור וחמשה עשר באב.
כי"ע כימי עולם.
כיעוכש"ק כימי עולם וכשנים קדמוניות.
כיעזב"ז כל ישראל ערבים זה בזה.
כי"ר כן יהי רצון.
כ"כ כל כך, כל כדנן, כן כתב, כמו כן, כך כתבתי, כבר כתבתי, כל כתבי, כלי כסף, כתוב כאן, כלאי כרם (כה"כ), כופרא כפרה, (כופרא ממונא), כתר כהונה, כתב כן.
ככנעה"א (כנעה"א).
ככה"ג ככהן הגדול.
ככ"ח ככלי חרס.
ככה"ע ככל העולם.
ככוז שב"ע כל כסף וזהב שבעולם.
ככ"ל כבר כתבתי למעלה.
ככ"ע ככולי עלמא.
כ"ל כל לשון, — לשנא, — לילה, ככבי לכת.
כלא"י כלאחר יד (כלאחי).
כלב"א כלשון בני אדם.
כל"ה כדי לאכול הימנו.
כלה"ק כלי הקודש.
כלו' כלומר, כלום.
כלו"ל כל לילה ולילה.
כל"ז (כ"ז).
כל"ח כי לעולם חסדו, כתב להם חמודות.
כל"י כהן לוי ישראל, כסאו — כתרו לעד יתרומם, כלי יקר (ס'), כבודו לישראל יכונה.
כללי"י כי לעולם לא ימוט.
כל"מ כלפי מעלה, כלי מתכות (כ"מ).
כל"מ עה"פ כלל מוסיף על הפרט.
כל"ע כלי עץ, — עור.
כלע"ז כומר לעבודה זרה.
כלשא"ה כדי לשבר את האוזן.
כל"ש צמה"נ (שצמחנכ"ל).
כלשה"ת כלפי שאמרה התורה.
כ"מ כבוד מנוחתו, כל מקום, כן מצאתי, כן משפט, כבוד מעלתו, כסף משנה (ס'), כתר מלכות, כל מי, כל מה, כלפי מעלה (כל"מ), כלי מתכות (כל"מ), כופרא ממונא (כופרא כפרה), כסף מזוקק (ס'), כן משמע — מוכח.
כמ"א כמנן אברהם, כמנהג אשכנז.
כמאב"ד כמאכל בן דרוסאי.
כמא"ה כבוד מעלת אדוני הרב.
כמבב"ש כן משמע בבאר שבע.
כמב"ה כבוד מנוחתו בעולם הבא.
כמבת"י כן מצאתי בתוספות ישנים.
כמ"ד כמאן דאמר.
כמד"א כמה דאת אמר.
כמדע"ר ל"ע כל מה דעביד רחמנא לטב עביד.
כמהה"ר כבוד מעלת הקודש הרב רבי.
כמהפ"ס כמהפכת סדום (וע' ועמורה).
כמהר"ר כבוד מעלת הרב רבי.
כמה"ש כמלאכי השרת.
כמוהר"ר כבוד מורנו ורבנו הרב רבי.
כמו"ר כבוד מורנו הרב.
כמ"ז כמר זוטרא.
כמז"ל כמאמרם זכרונם לברכה.
כמילש"(ש) כל מעשיך יהיו לשם שמים.
כמ"ל כל משאלות לבך.
כמלפ"מ כל מקום לפי מנהגו.
כמ"מ כהן משוח מלחמה, כתב מטה משה (ס').
כמ"נ כמלא נימא.
כמ"ס כמנהג ספרד.
כמ"פ כמנהג פולין, כמה פעמים (כ"פ).
כמפב"פ כמר פלוני בן פלוני (פב"פ).
כמ"צ כמנהג צרפת.
כמ"ר כל מום רע, כבוד מעלת רבי.
כמ"ש כמו שנאמר, — שכתוב, — שכתב, — שאמר, — שאמרו, כל מקום שכתב, — שאמר, — שכתוב, — שנאמר, כפי מה שאמר, כל מה שאפשר.
כמש' כמשמעו.
כמש"א כל מה שאפשר (כמ"ש).
כמ"ש בסה"ז כמו שמצאנו (שכתוב) בספר הזוהר (יעב"ץ).
כמ"ש בש"צ כמו שהוא בשערי ציון (יעב"ץ).
כמשב"ם כמו שהוא בכמה מקומות.

כה"ז כל הקודם זכה.
כה"ח כרכין המוקפין חומה (מיב"נ מימות יהושע בן נון).
כה"כ כסא הכבוד (כ"ה). כלאי הכרם (כלה"כ). כל התורה כולה.
כה"ל כהאי לשנא. כל הלילה. כל הראוי לבילה (כהל"ב).
כהל"ע כהא לחמא עניא.
כה"מ כבוד יי' ממקומו (?).
כהמ"ג כל המוסיף גורע.
כה"נ כל הנביאים. כן הנוסחה (כ"ה). כן הדעת נותנת. כן היא נוסחת. כל הנצרך.
כה"ם כן הסכים.
כה"ע כן העיקר. — הענין. כל העולם. כהרף עין. כבוד העמים (?). כח היתרא עדיף (כדה"ע). כום המישי עליו (?). כהונת עולם (ס') (כ"ע).
כהע"כ כל העולם כולו.
כה"פ כל הפוסקים. כת הפרושים.
כה"צ כל הצריך. כת הצדוקים.
כהצ"ל כלל הצריך לפרט.
כה"ק כל התחלות קשות. כתבי הקודש (כתה"ק). כף הקלע. כד הקמח (ס').
כהק"ז כל הקודם זכה.
כה"ר כסא הרחמים.
כהר"ר כבוד הרב רבי.
כה"ש כבוד השם.
כה"ת כבוד התורה. כתר הראש תפילין. כל הברואים תציל (?). כל התורה.
כהתי"ה כל הנשמה תהלל יה הללויה.
כו' כולי. כולהון.
כו"ד כורת דבורים.
כוד"ה כפל וד' ה'.
כו"ז כולו זכאי.
כוזו במוכסז כוזו יהוה אלהינו יהוה (בחילוף אותיות).
כוזמ"ם כסף וזהב מטהר ממורים.
כו"ח כולו חייב.
כוח"ט כתיבה וחתימה טובה.
כו"כ כך וכך. כמה וכמה. כאן וכאן.
כו"ם ככבים ומזלות (כומ"ז). כרעים ומשתחוים.

כומ"ז כאן מקום זמה (שבת כ"ד).
כו"נ כיחה וניעה (כיחו וניעו).
כו"ע כרת ועריריי.
כו"פ כלל ופרט. כרתי ופליתי (ס'). כפתור ופרח (ס').
כופו"כ כלל ופרט וכלל.
כו"ק כל ויעודין קדושים (?). כבודו ואמונתו קדוש. כתבין ולא קריין.
כ"ז כלי זהב. — זכוכית. — זין. כל זמן. כל זה. כלי זמר. כף זכות. כולו זכאי. כלאי זרעים.
כז' כזית.
כזשיער"ק כל זמן שישראל עושין רצון קונם.
כזשלע"ז כל זמן שלא עבר עליו זמנו.
כ"ח כל חמירא. כלי חרס. כולו חייב. כרם חמד (ס'). כף חובה. כה חפץ. כלי חמדה. כדי חלוקה.
כח' כחפץ.
כח"ב כתר חכמה בינה (ק').
כחה"ש כחוט השערה (כחוה"ש).
כחו"ח כל חד וחד.
כח"י כבוד חכמים ינחלו.
כחקה"ג כחוקות הגוים (כחה"ג).
כ"ט כי טוב. כפוי — כפויי טובה.
כט"ד כטופסא דשטרי. כטרפא דאסא.
כט"ה כטופס השטר (כטה"ש).
כטו"ט כל טיפה וטיפה.
כ"י כתב יד. — ידי. כתבי יד. כנפי יונה (ס'). כנסת ישראל (כנ"י). כלי יקר (ס'). כליל יופי (ס'). כוס ישועות. ככבי יצחק (ס').
כי"א כל ישראל אחים. — אחיהם. — אחינו. כיש אומרים.
כי"ב כיוצא בו. כמותו ירבו בישראל.
כיבב"א כיוצא בו במקום אחר.
כיב"נ כיהושע בן נון.
כיד"ה כתיבת ידך הנקייה.
כיה"נ כי האי גונא (כה"נ).
כי"ח כל ישראל חברים (חכ"י).
כי"ט כיבוד יום טוב.
כי"י כתב יד ישן.
כייה"ע כיד ד' הטובה עליו.

כב״י כבית יוסף (ס׳), כוס ביד יי׳ (ס׳).
כבי׳ כביכול.
כב״כ כלי בתוך כלי.
כב״מ כבודו במקומו מונח.
כבנ״א כבני אדם.
כבס״ח כתבנו בספר חיים (כבס״הח).
כבסח״ט כתבנו בספר חיים טובים.
כב״ע כופר בעיקר (כוב״ע), כבבת עינו.
כב״ש כבית שמאי, כסף ביאה שטר, כבנין שלמה.
כב״ת כתוב בתורה.
כ״ג כהן גדול, כלל גדול, כח גברא, כהאי גוונא (כה״ג), כך גרסינן.
כג׳ כגון, כגוונא.
כג״ד כן גזר דינו, כגוונא דא.
כגה״ח כגרגר החרדל.
כגמב״ע כגלוי מלתא בעלמא.
כגעה״א כהן גדול עם הארץ (כגע״א).
כ״ד כדי דבור, כל דבר, כה דברי, כמא דתימר, כמא דאיתמר, כך דרשו, כל דהו, כסא דין, כמא דוכתא, כל דוכתא.
כד״א כמא דאת אמר, כמא דאמר, — דאיתמר (כ״ד). כה דברי אביך, — אמך, כד׳ אמות.
כדא׳ כדאמרינן, כדאיתמר.
כדא״ג כל דאלים גבר.
כדא״פ כדי אכילת פרס (כא״פ).
כדארז״ל כדאמרו רבותינו ז״ל.
כד״ב כה דברי בנך, — בתך.
כדב״א כדרך בני אדם.
כדב״ו כדרך בשר ודם.
כדבל״ק כדבעינן למימר לקמן.
כדב״ש כדבית שמאי.
כד״ד כדי דבור (כ״ד).
כד״ה כדברי האומר, כדבר האמור, כסא דהרסנא (ס׳) (כדה״ד).
כדה״ע כחא דהיתרא עדיף.
כדהע״ט כחא דהיתרא עדיף טפי.
כד״ו כדת ודין (כדו״ד).
כד״ח כדי חייו.
כד״מ כלל דיני מוקצה.
כדמ״ו כדת משה וישראל.
כדמט״ל כדמפרש טעמא לקמן.
כדמ״כ כד׳ מתנות כהונה.
כדמפ״ו כדמפרש ואזיל.
כד״נ כן דעתי נותנת.
כדנ״ל כדנפקא לן.
כד״ס כדברי סופרים.
כדס״ד כדסלקא דעתא.
כד״ע כה דברי עבדך.
כד״ע ה״ש כה דברי עבדך הדורש שלומך.
כדע״ע כיון דעל על.
כדפ״ה כדפירש הכא.
כדפי׳ כדפירש.
כדפרש״י כדפירש רש״י.
כדק״ל כדקיימא לן.
כד״ר כדי רביעית.
כדרל״ט כל דעביד רחמנא לטב (עביד).
כד״ש כדרך שאמרו, כדי שחיטה, ככבא דשבים (ס׳), כל דבר שורש.
כדש״א כדרך שאמר, — שאמרו.
כ״ה כהן הדיוט, כופר הכל, כי היך, כן הוא, כסא הכבוד, כסוי הדם, כולא האי, כתבי הקודש (כה״ק), כתיב הכא, כל הפוסקים (כה״פ), כן הנוסח (כה״נ), כנסת הגדולה (כנסה״ג), כל היכא.
כה״א כן הוא אומר, כך היה אומר, כל האומר.
כהאר״י כתבי הא׳ רבי יצחק.
כהאריז״ל כתבי הא׳ ר׳ יצחק זכרונו לברכה.
כ״ה בב״י כן היה בבני ישראל.
כ״ה בב״ר כן הוא בבראשית רבה.
כ״ה ב״ז כל המחזיק בה זכה.
כהבכה״ס כן הנוסח בכל הסידורים.
כ״ה בנכה״ס כן הוא בנוסח כל הסידורים.
כה(פ)במ״פ כל הפוסל במומו פוסל (כהב״פ).
כה״ג כהאי גוונא, כהן הגדול, כנסת הגדולה (כנה״ג), כל הקודם גובה (כהק״ג).
כהג״ד כהאי גוונא דתנן.
כה״ד כהאי דלעיל, כי ההוא דלעיל, כהן הדיוט (כ״ה), כל היכא דתני, כסא הדין.
כה״ו כולי האי ואולי.

ישמ״ל יש שכר טוב לצדיקים.
ישי״ם יהי שם יי׳ מבורך.
ישי׳ ע״מ יבוא שלום ינוח על משכבו.
ישי׳ עמה״ן יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכחו.
ישכ״ש יום שכולו שבת.
יש״ל יהי שמו לעולם, יפה שתיקה לחכמים (קל וחומר למפשים).
יש״מ ישיבה של מעלה (ישש״מ), ישיבה של מטה (ישש״מ), יתרון שנה מעוברת (ל׳).
ישעכב״ו יתרומם שמו על כל ברכה ותהלה.
יש״פ יתרון שנה פשוטה (ל׳).
יש״צ ישמרם צורם (י״צ).
ישצ״ו ישמרהו צורו וגאלו.
יש״ר יהא שלמא רבא, יהא שמיה רבא, יוסף שלמה רופא, יחיה שנים רבות.

ישרא״ל יש ששים רבוא אותיות לתורה.
ישרו״א יחיה שנים רבות וטובות אמן.
יש״ש ים של שלמה (ס׳).
יששו״ג יום טוב שני של גליות.
יששי״מ ישיבה של מעלה (יש״מ), ישיבה של מטה (יש״מ).
י״ת יונתן תירגם, עשרה תבות, יפה תואר (יפ״ת) (ס׳).
ית׳ יתברך, יתבאר, יתיר.
יתו״י יתר תנועה ויתר (יותרי).
יתו״ם יפה תואר ויפה מראה (ס׳).
יתו״ית יתברך ויתעלה.
ית״ק יתום קטן.
יתק״ק ישעיה תרי עשר קינות קהלת.
ית״ש יתברך שמו.
ית״ת יפה תלמוד תורה (עם דרך ארץ).

כ

כ׳ כתב, כן, כך, עשרים, כמו.
כ״א כל אחד, — איש, — אדם, כה אמר, כך אמרו, כיבוד אב, כלל אחד, כבוד אלהים, כף אחת (ס׳), כופין אותו, כתנות אור (ס׳).
כא״א כאיש אחד, כאשר אמר, — אמרו, כתוב אחד אמר, כתוב אחד אומר.
כאבהפ״מ כי אם בהפסד מרובה.
כאב״ע כל אחד בפני עצמו (כאבפ״ע).
כאה״ד כבוד אלהים הסתר דבר.
כאו״א כיבוד אב ואם, כל אחד ואחד, — איש ואיש.
כאו״ה כאומות העולם (כאוה״ע).
כאו״ל כל אומה ולשון.
כאחז״ל כך אמרו חכמינו זכרונם לברכה.
כא״י כארץ ישראל.
כאיושנ״ח י״ל כי אורך ימים ושנות חיים יוסיפו לך.
כאי״ל (תאכלנו) כבריא ארומה ירוקה לאזור (מראה תכלת), (אהל יצחק).

כ״א כ״ב כ״ג כולם אהובים, כולם ברורים, כולם גבורים.
כאל״ם כל אחד לפי מנהגו.
כאל״ש כל אשר לך שלום.
כאלשוי״ר כל אשר לך שלום וישע רב.
כאע״י כי אם על ידי.
כאע״ש ר״א כופין אותו עד שיאמר רוצה אני.
כארז״ל כך אמרו רבותינו זכרונם לברכה.
כארל״פ כי אתה רחום לכל פועל (ח׳).
כ״ב כל בו (ס׳), כלי ברזל, כוס שני.
כב׳ כביצה.
כב״א כבני אדם (כבנ״א).
כבא״י כבארץ ישראל.
כב״ב כל בני ביתו, כל בעלת בית.
כבב״א כיוצא בו במקום אחר (כיבב״א).
כב״ה כבית הלל, כבנין הורדוס, כלהי בהדי.
כב״ו כבשר ודם, כמו בשר ודם, כדרך בשר ודם.
כ״ב וש״ב ומש״ב כתוב בתורה ושנוי בנביאים ומשולש בכתובים.

יע״ה ירום עליו הודו. יכוננה עד העולם. ינוח עליו השלום.
יע״ו יי עזי ומגיני.
יעו״י יעלה ויבא (ת׳).
יעו״יש יעוין שם.
יע״ל יי עזרתה לי.
יעל״א ישב עולם לפני אלהים.
יעל״ה ישב עולם לפני האלהים.
יעל״י יי עז לעמו יתן. (ייאע״ב יי יברך את עמו בשלום).
יע״ל קנ״ם יאוש (שלא מדעת) עד (זומם) לחי (העומד מאליו) קדושין (שאינן מסורין לביאה) גילוי (דעתא) מומר (לאכל נבילות) סימן (הלכות).
יעמבי״ש ינוח על משכבו בשלום.
יעמ״ש ינוח על משכבו שלום.
יעע״נ ישראל עומד על נביו.
יע״ק ישראל עם קדוש.
יעק״ב ברוך יוצרך ברוך עושך ברוך קונך ברוך בוראך.
יע״ש יעוין שם. ירעה עד שיסתאב (יעש״ים).
י״פ עשרת פעמים. יציב פתגם (ת׳). יקום פורקן (ת׳).
יפמ״ש יקום פורקן מן שמיא (ת׳).
יפ״ת יפת תואר. יפה תואר (ס׳).
י״צ ישמרם צורם. ישמרהו צורו.
יצא״א ב״ב יי צבאות אשרי אדם בוטח בך.
יצה״ט יצר הטוב.
יצה״ר יצר הרע.
יצ״ו ישמרהו צורו וגואלו. יבנה ציון וירושלים. יחיה צדיק וזרעו.
יצו״א ישמרהו צורו וגואלו אמן.
יצחק רבקה בפי ישרים תתרומם ובדברי צדיקים תתברך ובלשון חסידים תתקדש ובקרב קדושים תתהלל.
יצ״כ יום צום כפור.
יצ״מ יצאו מהם. יציאת מצרים (י״מ).
יצמ״ש ישמרהו צורו מאה שנים.
יצ״ע ישמרם צור עולמים.
יצע״ו ישמרם צור עולמים ויחיים.

יצ״ע מלא״ם יי צבאות עמנו משגב לנו אלהי יעקב סלה.
יצ״ש יציאות שבת.
יק״ב יחוד קדושה ברכה.
יקזנ״ה יין קדוש זמן נר הבדלה.
יקנ״ה יין קדוש נר הבדלה.
יקנה״ז יין קדוש נר הבדלה זמן.
יקנהס״ז יין קדוש נר הבדלה סוכה זמן (פס׳ ק״ב).
י״ר יהי רצון (יה״ר). יהי רעוא. יום ראשון. ילקוט ראובני (ס׳) (יל״ר). יצחק רבקה.
יר״א ירחמהו אל. יהי רצוי אחיו. ירא אלהים (י״א).
יר״ה ירום הודו.
ירה״א יריעות האוהל (ס׳).
ירה״נ ירמיה הנביא (ירמה״נ).
ירו׳ ירושלמי.
יר״ט יראה ראתה נטתה (שבת ק״ה).
ירל״א יי רועי לא אחסר (ת׳).
יר״מ יהי רצון מלפניך (ת׳).
יר״מ או״א יהי רצון מלפניך אלהי ואלהי אבותי (ת׳).
יר״ע יראו עינינו (ת׳).
ירע״ו יה רבון עלם ועלמיא (ת׳).
יר״ש ירא שמים. יראת שמים (י״ש). יריעות שלמה (ס׳).
ירש״פ יום ראשון של פסח (יאש״פ).
יר״ת יחדיו רוממו תהלה(?). ימתין רשע תשובתו(?).
י״ש ילקוט שמעוני (ס׳) (יל״ש). ימח שמו (ימ״ש). יראת שמים. ירא שמים (יר״ש). יבין שמועה (ס׳). יין שרף.
ישׂ׳ ישראל (ישר׳).
יש״ב יצא שכרו בהפסדו. יעשה שלום במרומיו. יהי שלום במנוחתו. יעקב שמואל ביק(?).
ישה״נ ישעיה הנביא.
יש״ו ימח שמו וזכרו (ימש״ו). ישמרנו ויצילנו. יבא שילה ולו (יקהת עמים).
ישו״ז יתברך שמו ויתעלה זכרו.
יש״ח ישני חברון.

י״ל דאה״נ יש לתרץ דאין הכי נמי.
ילדמ״ם יש לתרץ דמכל מקום.
יל״ד ש״ל יש לנו די שאם לו (יעב״ץ).
יל״ה יאתה לו הגדולה, יש להקל (ילה״ק), יש להחמיר (ילה״ח), יש להבין, יוכל להיות (י״ל), יוצא לכל הדעות (ילכ״ה).
יל״ה ולחעה״ב יזכה לימות המשיח ולחיי עולם הבא.
ילול״א יי׳ לי ולא אירא.
יל״ח יצא לידי חובתו (י״ח), יצא לחירות (י״ל), יש לו חזקה, יי׳ לעזרתי חושה (ת׳).
יל״י יי׳ לעד יתברך.
ילי״ב יום ליבשה (ת׳).
יל״י ב״א(ה) יתהלך לפני יי׳ בארצות החיים.
ילילי״ יד ליד לא ינקה.
יל״ם יש לו סימן.
יל״צ יום טוב ליפמאן צונץ.
יל״ר ילקוט ראובני (ס׳), ילמדנו רבנו.
יל״ש ילקוט שמעוני (ס׳), יפה לשכחה, יועיל לשכחה.
ילת״ר יצא לתרבות רעה.
י״ם יש מפרשים, — מקשין, — מתירין, — מוסיפין, — מתענין, ישמח משה (ת׳), ידי משה (ס׳), יפה מראה (ס׳), ישועות משיחו (ס׳), יציאת מצרים (יצ״ם), עשרה מאמרות, יום מיתת, יצאו מהם (יצ״ם).
ימאו״א יום מיתת אביו ואמו.
י״מ במ״ח ישמח משה במתנת חלקו (ימב״ח) (ת׳).
ימ״נ יסוד מלכות נבורה (ק׳).
ימנ״ל יי׳ מלך נאות לבש (ת׳).
ימ״ה ימות השנה, יצא מן הכלל (ימה״כ).
ימה״מ ימות המשיח.
ימ״ו ישראל מאיר וואהלמאן.
ימוי״פ יש מתירין ויש פוסלין.
ימ״ח מח״נ יין, מוריים, חלב, טלה, תולתית, נבינה (ע״ז ל״ם).
ימכ״ר (שומר) ידו מעשות כל רע (ליסא קע״א).
ימ״נ יש מקומות נוהנין.
ימעשי״א יהא מונח עד שיבא אליהו.
ימ״ש יהיה מה שיהיה, ימח שמו, יוסף מוקיר שבתא.
ימש״ו ימח שמו וזכרו.
ימש״ע כמבו״ד יהי מורא שמים עליכם כמורא בשר ודם.
ימש״ק ישעיה, משלי, שיר השירים, קהלת (ב״ב ט״ו).
ימש״ת יותר משל תורה.
י״נ יאיר נרו, יחיה נצח, ישוע נוצרי, ידיד נפש (ת׳), יצאה נשמתו, יפה נוף (ס׳), יין נסך (יי״נ), יש נוהגין, יאיר נתיב (ס׳), עשרה נסים, — נסיונות.
ינב״י ישראל נושע ביי׳ (ת׳).
ינב״י ת״ע ישראל נושע ביי׳ תשועת עולמים (ת׳).
ינה״ל יוסף נפתלי הירץ לוי.
ינה״ק יין נר הבדלה קידוש.
ינוי״ל יי׳ נתן ויי׳ לקח (ישי״מ יהי שם יי׳ מבורך).
ינח״ל יהי נא חסדך לנחמני.
ינ״ל יש נוהגין לומר. — להתענות.
ינע״מ ינוח על משכבו.
ינעמ״ב ינוח על משכבו בשלום.
י״ם עשר ספירות, ישיבת סוכה, יש ספרים, — סימנים, ים סוף.
יס״א יש ספרים אחרים, יסוד אש.
יסב״מ עשר ספירות בלי מה (עסב״מ).
יס״נ יש ספרים גורסין.
יס״ה יסוד הנקוד (יסה״נ) (ס׳).
יס״י יש ספרים ישנים.
יס״מ יש ספרים מדויקים, י׳ ספירות מקוריות (ק׳), יסוד מים.
יס״ע יסוד עולם (ס׳) (יי״ע), יסוד עפר.
יסש״א יסורין של אהבה.
י״ע ימות עולם, יסוד עולם (ס׳), יורש עצר, יכוננה עליון.
יע״א יהי עוזה אלהים, ינן עליהם אלהים, יכוננה עליון אמן, ישמעאלים עובדי אלילים.
יעב״ח יעקב בן חיים.
יעב״ץ יעקב בן צבי (עמדין), (יעקב בן יצחק הלוי) (?).
יע״ד יערת דבש (ס׳).

יהשר״ם לע׳ ולעע״ת יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמיא יתברך (ת׳).
יוא״ל יוסף אלמנצי.
יו״ב יעקב ובניו.
יו״ד יורה דעה (ס׳) (י״ד).
יוה״כ יום הכפורים (יו״כ, יה״כ), כי מלאכיו יצוה לך, יחיד ורבים הלכה כרבים.
יו״ט יום טוב, ימים טובים (י״ט).
יוט״א יום טוב ראשון.
יוט״ב יום טוב שני.
יו״ל יוצא לאור.
יו״ל ח״ע סא״נ יגדל ויחי לנצח חיי עד סלה אמן נצח (?).
יו״נ יוצא ונכנס (יונ״כ).
יו״ר יצחק ורבקה.
יושא״י יודע שאינו יודע.
יוש״ה יסוד ושורש העבודה (ס׳).
יו״ת יתר ותנועה (ר׳).
י״ז יראה זרע, יתעלה זכרו, שבעה עשר.
יז״י יראה זרע יאריך ימים.
יזי״א יראה זרע יאריך ימים אמן.
יז״ל יהי זכרו לעד.
יז״ת שבעה עשר בתמוז (יזב״ת).
י״ח שמֹנה עשרה, יהי חלקי, ידי חובתן, יום חול (יו״ח), ילקוט חדש (ס׳), ירא חטא (יר״ח), יוצאי חלציו. — חלציה, יאי חולקיה, יד חרוצים (ס׳), ישני חברון.
יח״א י״ח אזכרות.
יחב״א יהי חלקו בחיים אמן.
יח״ב יע״מ יעלוז חסידים בכבוד ירננו על משכבותם.
יח״ו יושב חביונו וסתרו (?).
יח״עכי״ל יהי חסדך יי׳ עלינו כאשר יחלנו לך.
יחל״ע יפול חבלו לחיי עולמים.
יחל״צ ית״ו יי׳ חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר.
י״ט יש טעם, יום טוב (יו״ט), יצר טוב (יצ״ט).
יטאש״פ יום טוב אחרון של פסח.
יטבש״ג יום טוב שני של גליות.
יט״ל יש טעם לדבר, — לדבריו, יום טוב ליפמאן.
יט״ש יום טוב שני.
יטש״ג יום טוב, — ימים טובים של גליות.
י״י יהוה, ישמח ישראל (ס׳), יסוד יוסף (ס׳).
ייא״ מו״ע יחל ישראל אל יי׳ מעתה ועד עולם (ת׳).
יי״ב ישמח יי׳ במעשיו, ישמח ישראל בעושיו.
יי״ז יי׳ יבנה זבולו, יתברך יתרומם זכרו.
יי״ח יצא ידי חובתו, יישר יי׳ חילך.
יי״י יחיד יחיד יחיד.
יי״כ יישר כחך, — כחכם, יין כשר.
ייכ״ע ישועת יי׳ כהרף עין.
יי״ל יין לבנון (ס׳).
יילאו״א ימלוך יי׳ לעולם אמן ואמן (ת׳).
יילא״צ לדוד״ה ימלוך יי׳ לעולם אלהיך ציון לדור ודור הללויה (ת׳).
ייל״ו יי׳ ימלוך לעולם ועד (ת׳).
יי״נ יין נסך (י״נ).
יי״נ בצה״ח יי׳ יצרור נשמתו בצרור החיים.
יי״ק יין קפריסין.
ייש״כ יין של כותים.
ייתי״ יראת יי׳ תוסיף ימים.
י״כ יש כאן, יום כפור (יוה״כ, יה״כ, יו״כ), יהי כבוד (ת׳).
יכ״ג יוחנן כהן גדול.
יכו״ב יכין ובעז.
יכי״ל יהי כבוד יי׳ לעולם (ת׳).
יכ״ק יום כפור קטן (יוכ״ק).
י״ל יש לומר, — להשיב, — להקשות, — לשאול, — להבין, — לתרץ, — לפרש (יל״פ), — לדחות, — לזהר, — לכון, — למחות, יער לבָנון (יע״ל) (ס׳), יוכל לדמות, — לומר, יוסיף לקח (ס׳), יוסף לחק (ס׳), יד לשון (ס׳), יין לבנון (ס׳), יחי לעד.
ילאנ״ם יחי לעד אמן נצח סלה.
ילא״פ ו״ל ליצ״ו יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי׳ צורי וגואלי.
יל״ב יש למחות בידם, יכול לחזור בו.
ילב״ש יחי לעד ביראת שמים.
יל״נ יורד לגיהנם, יהודה ליב נאַרדאן.
יל״ד יש לדקדק — לדרוש.

יא״ק יראת אלהים קודמת — קדמון.
יאש״מ יאוש שלא מדעת.
י״ב שנים עשר. ימי בראשית. יודעי בינה.
יש בו. יש בכור. יגדל בתורה.
יב״א יצחק בן אברהם.
יב״ג יוסף בן גריון.
יבגי״י יבורך גבר ירא יי׳ (יני״י).
יב״ה יש בקדשי המובח (יבה״מ). יעקב בעל הטורים (יבה״ט).
יבה״מצ״ל עשרת בני המן צריך לכתוב (יעב״ין).
י״ב וגבש״ש יציבא בארעא וניורא בשמי שמיא.
יבומ״ט ינדל בתורה ובמעשים טובים.
יב״ח י״ב חודש — חדשים. יצא בן תורין.
יב״ט עשרה בטלנין (עב״ט). יהודה בן טבאי.
יב״י יברך בית ישראל. ירבה בישראל. יבנה ישראל.
יבי״ו יברכך יי׳ וישמרך.
יבי״ו יברכך יי׳ וישמרך.
יאיפאי״ו יאר יי׳ פניו אליך ויחנך.
ישיפאול״ש ישא יי׳ פניו אליך וישם לך שלום.
יבי״ש יעקב בן יוסף שליט.
יבכ״ו ינדל בתורה כהוגן וכשורה.
יבכש״ד יפתח בדורו כשמואל בדורו.
יב״מ ירצה בכל מעשיו. יש בו משום.
יבמ״י ישא ברכה מאת יי׳.
יבמנ״ט יש בו משום נותן טעם.
יב״נ יהושע בן נון. יששכר בנימין נפתלי.
יבנ״ה יין בשמים נר הבדלה (פסח׳ ק״ד).
יב״ס ייבא סבא.
יב״ע יונתן בן עוזיאל. יצירה בריאה עשיה (ק׳). יושב בסתר עליון. (בצש״י בצל שדי יתלונן).
יב״צ יואב בן צרויה. י״ב צרופי (יעב״ין). ינחני במעגלי צדק. יפרח בימיו צדיק.
יב״ק יעננו ביום קראנו. קומה בעזרת ישראל.
יב״ר ישראל בני רחמנים.
יב״ש י״ב שנה — שעות. יבין שמועה (ס׳) (י״ש). יוסף בן שמעון (תרי יב״ש איכא בשוקא).
יבשוי״א י״ב שנה ויום אחד.
י״ג יש גורסין.
יג״י יבורך גבר ירא יי׳ (יבגי״י) (יג״ה).
יג״מ י״ג מדות. שלש עשרה מדות.
יג״מ שהתנ״ב י״ג מדות שהתורה נדרשת בהן.
יג״ע י״ג עקרים. שלוש עשרי עקרים.
י״ד יורה דעה (יו״ד) (ס׳). יוסף דעת (ס׳). יוצא דופן. יד דוד (ס׳).
ידה״ט ידיעת הטבע (יה״ט).
ידו״ר ידים ורגלים.
יד״מ ידי משה (ס׳). יודע מחשבות.
יד״נ יהי דן נחש. ידיד נפש (ת׳). ידיד נפשי.
יד״ס יומא דפגרא.
ידתה״ש ידיעת תכונת השמים (ידתכה״ש).
י״ה יד החזקה (ס׳). יסודי הדת (ס׳) (יסה״ד). יום הכפורים (יה״כ. יוה״כ. י״כ. יד״כ). ינאי המלך (ינה״ם).
יה״ב יצא הפסדו בשכרו (יהפב״ש).
יהב״י יקותיאל הנקדן בר יהודה.
יה״ג ים הגדול.
יהר״א (אהר״י) (ד׳).
יה״ז יום הזכרון.
יה״ח יד החזקה (י״ה) (ס׳).
יה״ט (ידה״ט).
יה״כ (י״ה. יוה״כ).
יה״ל יחכה יי׳ לחננכם (יי״ל).
יהלא״פ יהיו לרצון אמרי פי (ילא״פ).
יה״נ יסוד הוד נצח (ק׳). ישוע הנוצרי.
יהנ״ק יין הבדלה נר קידוש (פס׳ ק״ב ב׳).
יה״ע ירח העבר.
יהע״ל יי׳ היה עוזר לי — לנו.
יהק״נ יציאה הצלה קיחה גאולה.
יה״ר יהי רצון.
יהר״מ יהי רצון מלפניך.
יהר״מ י״א וא״א יהי רצון מלפניך יי׳ אלהי ואלהי אבותי.
יה״ש ייחוד השם (יחה״ש). ימות השנה (ימה״ש). ישוע העשיל שור.
יהש״ר יהא שמה רבא.

ט״ח טבילת חובה, טעם חטא, טהרת חולין (ס׳).
טחוז״ם טוביה חטא חינוך מגיד.
טחולב״ש טענו חטין והודה לו בשעורין.
טח״ם (טוח״ם).
ט״ט טוב טעם (ס׳) (טו״ט). טעון טבילה.
טט״ג טוען טענת גנב.
טט״ו טוב טעם ודעת (טוט״ו, טט״ד).
ט״י טבול יום (טבו״י).
ט״כ טירת כסף (ס׳).
טכלא״י טלטול כלאחר יד.
טלט״ד טלט״א טב למיתב טן דו טלמיתב ארמלו.
טל״פ (טעל״פ).
טל״ש (טעל״ש).
ט״ם טומאת מת, טבילת מצוה, טעמי מצות (ס׳), טפחא מונח (ד׳), טעמי מקרא, טריד מצוה, טעמא מאי, טומאת מצורע.
טמ״ד טעון מתן דמים.
טמדואעג״מ טעון מתן דמים ואימורין על גבי מזבח.
ט״נ טומאת נפש.

טנת״א טעמים נקודות תגין אותיות.
ט״ס טעות סופר, טפה סרוחה.
ט״ם שק״ץ נוזל״ם (ד׳) (מקבלין רק דגש חזק).
ט״ע טביעת עין, טעות עכו״ם, טב עלם (יוסף).
טע״ט טפח על טפח.
טעל״פ טעם לפנם (טל״פ).
טעל״ש טעם לשבח (טל״ש).
ט״פ טריפה פסול.
ט״צ טומאת צרעת.
ט״ק טבעת קידושין, טלית קטן, תשעה קבין.
טקיו״ר טעון קידוש ידים ורגלים.
ט״ר טפחא רביעי (ד׳).
טרידו״ר טעון רחיצת ידים ורגלים.
ט״ש טומאת שרץ.
טשבנ״ה טוב שבנוים הרוג.
טשברלנ״ה טוב שברופאים לגיהנם.
טשל״נ טוב שלא נברא.
טש״ש טומאת שמונה שרצים (טח״ש).
ט״ש״ת סא״ב טע״ק גד״ד טלה שור תאומים, סרטן אריה בתולה, מאזנים עקרב קשת, גדי דלי דגים.

י

י׳ יום, עשרה.
י״א יש אומרים — אומרין, יראת אלהים (ירא״א), יוסף אומץ (ס׳), ייחוד אלהים, יחננו אלהים, יסוד אמונה (ס׳), יונת אלם (ס׳), ישע אלהים (ס׳), ירחמהו אל, אחד עשר, יורשין אחריו, יהודה אריה, יד אליהו (ס׳), יד אפרים (ס׳), יסוד אלהות, ירא אלהים, (ירא״א).
יאב״ל ירא אלהים בכל לבבו.
יאו״א ײ אלהי ואלהי אבותי (יאוא״א), יהי אור ויהי אור.
יאו״מ ירא אלהים וסור מרע.
יאומ״א ײ אורי וישעי ממי אירא.

יא״ח יגדל אלהים חי (ת׳).
יאחו״ו יגדל אלהים חי וישתבח (ת׳).
יא״י ײ אלהי ישראל, ישוב ארץ ישראל.
יאי״א ײ אלהינו ײ אחד.
יאכ״ס יעקב איש כפר סכניה.
יאכרו״ל ישמך אלהים כרחל ולאה.
יא״ל יש אם למקרא, יש אם למסורת (יאלמ״ס) (יא״ל ויא״ל), יזכרם אלהים לטובה.
יאלס״ל יש אם למסורת סבירא ליה (יעב״ץ).
יא״מ ישיבת אהל משה (ס׳).
יא״ע יכוננה אל עליון.
יאע״ה יעקב — יצחק אבינו עליו השלום.
יא״צ יאהרצייט (יי״צ).

שלמה (ס׳), חצי שקל (מחה״ש), חציה שלי (חצ״ש), חוט שני (ס׳).
חש״א חברת שבת אחים, חשש איסור.
חשאב״ם חולי שאין בה סכנה.
חש״ד חסר שנת דפוס.
חשה״נ חשבון הנפש.
חש״ו חרש שוטה וקטן (חשו״ק).
חש״ו פ״ר חרש שוטה וקטן פניעתן רעה.
חשיב״ם חולי שיש בה סכנה.
חש״ם חולו של מועד, חזרת של מצוה.
חשמ״ן חיים שאל ממך נתת.
חש״נ חטאו של נחש.
חשנב״ע חולין שנכנסו בעזרה.
חש״ס חשש סכנה (ח״ס).
חש״ע חטאו של ענל.
חשעע״ה חמץ שעבר עליו הפסח (חשע״ה).
חשרפב״י חמורו של רבי פנחס בן יאיר.
ח״ת חתן תורה, חולקין תרומה, חותם תכנית (ס׳).
חת״ז חתימת זקן (ח״ז).

ט

ט׳ טעם, טענה, טפח, טעות, טור, טפה, טבילה, תשעה, טעון.
ט״א טעם אחר, טובה אחת, ט׳ ארומים, טל אורות (ס׳), טורי אבן (ס׳), טומאת אוכלין, טהרת אברהם (ס׳).
טא״ו(מ) טומאת אוכלין ומשקין.
טאוט״ש טוט אסר וטוט שרי.
טא״ח טור אורח חיים (טוא״ח, טאו״ח) (ס׳).
טא״ע טור אבן עזר (טוא״ע) (ס׳).
טא״ק טלה אריה קשת.
ט״ב ט׳ באב (ת״ב, תב״א), טעון ברכה.
טבא״ל באלב״ם = רמלא.
טב״ב טעון שתי ברכות.
טבו״י טבול יום (טב״י).
טב״י טבול יום.
טבלי״ר טעם בלי ריח.
ט״ג טלית גדול, טובה גדולה, טעות גוי, טופס גמין, ט״ב נמין (ס׳).
ט״ד טן דו, טרפא דאסא (עלי הדס).
טד״ש טופסא דשטרי.
ט״ה טעם הדבר — המקרא, טופס השטר (טה״ש), טובת הנאה, טורח הדרך, טומאת הגוף (טה״ג), טעון — טעונין הזאה (הזיה).
טה״ב טעות הוא בידם.
טה״ג טומאת הגוף (ט״ה).
טה״ד טעם הדבר (ט״ה), טורח הדרך (ט״ה).
טה״ז טעון — טעונין הזאה (הזיה) (ט״ה).
טה״מ טעמי המצות (ס׳), טעמי המסורה (ס׳) — המקרא (ס׳).
טהמ״ס טעמי המסורה (טה״מ).
טו״א ט״ו אב, טומטום ואנדרונינוס (טומא״נ), טומאת אוכלין (ט״א).
טוא״ח טור אורח חיים (טא״ח) (ס׳).
טוא״ע טור אבן עזר (טא״ע) (ס׳).
טו״ה טובת הנאה (ט״ה, טוה״נ).
טו״ז טורי זהב (ט״ז) (ס׳).
טוח״מ טור חושן משפט (טח״מ) (ס׳).
טו״ט טומאה וטהרה, טוב טעם (ס׳) (ט״ט).
טוי״ד טור יורה דעה (טויו״ד, טי״ד) (ס׳).
טו״מ טל ומטר (טומ״ט), טענה ומענה (טומ״ע) (זרובבל).
טו״נ ט״ו ניסן.
טו״פ טריפה ופסול.
טופעמלה״ט טופח על מנת להטפיח.
טו״ר טוב ורע.
טוש״ע טור שולחן ערוך (ס׳).
טו״ת טלית ותפילין, טענות ותביעות.
ט״ז טורי זהב (טו״ז) (ס׳), טומאת זב — זבה, טעם זקנים (ס׳).
טזו״מ טומאת זב ומצורע.

חל״ם חוץ לסוכה.
חלעוה״ב חלק לעולם הבא (חל״ה).
חל״ף חד לא פטם.
חל״ק חייב — חייבים לקרות.
חלר״ע חטאנו לפניך רחם עלינו (ת׳).
חל״ת חוץ לתחום (חול״ת).
ח״ם חתום מטה (חל״ם), חבלי משיח (חב״ם), חצי משי, חושן משפט (חו״מ) (ס׳), חייבי מיתות, חכמי משנה (חה״מ), חלקת מחוקק (ס׳), חייב מיתה, חמש מגילות (חמ״נ), חתימת מילה, חסורא מחסרא, חולי מעיים, חושך מצרים (חמ״צ).
חמב״ד חייבי מיתות בית דין.
חמ״נ חמש מגילות (ח״ם).
חמ״ד חמשת מיני דגן (המ״ד). חסר מקום דפוס.
חמדה״ט חוץ מדרך הטבע.
חמ״ה חברת מפיצי השכלה (חמפ״ה), חברת מחזיקי הדת (חמחד״ה).
חמ״ו(ע) חנניה מישאל ועזריה.
חמ״מ חברת מקרא ומשנה.
חמ״ק חסורא מחסרא והכי קתני (חמוה״ק).
חמ״ש חודש מועד ושבת (חמ״ש).
חמ״ת חדא מחדא.
חמ״י חברת מעוררי ישנים.
חמ״נ חברת מקיצי נרדמים.
חמ״ם חומשים סדורים מחזורים.
חמ״ע חבירו מוכיח עליו. חברת מלבישי ערומים.
חמפ״נ חולתית מוריים פת גבינה.
חמ״ש חודש מועד שבת (חמו״ש).
חמש״ם חול מועד של סכות.
חמש״פ חוץ משוה פרוסה. חול מועד של פסח.
חמש״ת חוקה מדה שנה תורה.
חמ״ת חברת מרביצי — מחזיקי תורה.
ח״נ חצי נזק, חי נפשי, חינוך נערים, חיי נצח, חכמה נסתרה.
חנ״א חברת נשמת אדם(?).
חנב״ב חכמת נשים בנתה ביתה.
חנ״ה חלה נדה הדלקת (הנר), חנוכת הבית.
חנ״נ חתיכה נעשית נבילה.
חנ״צ חצי נזק צרורות.
חס׳ חסר, חסידים, חסרה (ל׳).
ח״ס חשש סכנה (חש״ס).
חס״ט חסדים טובים.
חס״ל חסד לאברהם (ס׳).
ח״ע חתימת עדים, חיי עולם, חיי עד, חיבוט ערבה.
חע״ד חברת עוזר דלים.
חע״ד ול״מ חבל על דאבדין ולא משתכחין.
חע״ה חכמינו עליהם השלום (חעה״ש).
חעוה״ב חיי עולם הבא (חהעוה״ב).
חעוה״ז חיי עולם הזה.
חע״כ חתימת עדים כשרים.
חע״מ חכם עדיף מנביא, חפץ ערבות מושבו (?).
חעמ״פ חייבין עליהן משום פגול.
ח״פ חונה פה. חטף פתח (ד׳). ח׳ פרקים (להרמב״ם), חג פסח.
חפ״י חסרי פא יוד (ד׳).
חפ״מ חתיכה פריעה מציצה.
חפ״נ חסרי פא נון (ד׳).
חפ״ק(ק) חונה פה קהלה (קדושה).
חפ״ת חיים פלטיאל תולעת.
ח״צ חכם צבי, חובבי ציון, חמדת צבי (ס׳), חטאות צבור (חה״צ), חשבון צדק.
חצה״כ חצר הכבד.
חצו״מ חצופה ומרשעת.
חצסל״י חטאנו צורנו סלח לנו יוצרנו (ת׳).
חצ״ש חציה שלי (ח״ש).
ח״ק חטף קמץ (ד׳), חיריק קטן (ד׳), חסרי קצוות (ד׳), חצי קדיש, חברה קדישא.
חק״ל חקקי לב (ס׳).
ח״ר חיה רעה, חולי ראש.
חר״ו חירוף ונידוף, חירופים ונידופים.
חר״נ חידושי רבנו נסים.
חר״צ חברת רודפי צדק.
חר״ש חמישי רביעי ששי (הד״ו).
ח״ש חצי שעה, חצי שיעור, ח׳ שעות, חדש ששוני (ת׳), חזרת שלום, חיי שרה, חוקות שמים (ס׳), חילול שבת, חכמת

חו״ל חוץ לארץ, — למדינה, — למחנה, חוץ לעיר.
חולד״ה (חלד״ה).
חול״ז חוץ לזמנו.
חול״ל חוטא ולא לו.
חול״פ חנון ורחום לכל פועל (ת׳).
חול״ת (חל״ת).
חומדה״ט (חמדה״ט).
חו״נ חכם ונבון, חזק ונתחזק (ח״ו).
חו״נ מ״ק חי וקים נורא מרום וקדוש (ת׳).
חו״ם חיגר וסומא.
חועו״ד חיה ועופות ודגים (חעו״ד).
חועמ״ש חולדה ועכבר מצוים שם.
חו״פ חנוכה ופורים.
חופ״ק חונה פה קהלתנו.
חו״ש חומש שמרוני, חיים ושלום, חדש ושבת.
חוש״ח חוט של חסד.
חו״ת חותם תכנית (ס׳) (ח״ת).
ח״ז חוב זה, חתימת זקן (חת״ז).
חז״ה חזר הדין (חזה״ד).
חזו״ם חגי זכריה ומלאכי.
חז״ל חכמינו — חכמים זכרונם לברכה.
חז״ם חיים זעליג סלאנימסקי.
ח״ח חרם חכמים, — חמור, חדרי חדרים, חשש חמץ, — חימוץ.
חחא״ל חברך חברא אית ליה.
חח״ג חסד חכמה גבורה (ק׳).
חח״נ חסד חכמה נצח (ק׳).
חח״צ חברת חובבי ציון.
חח״ת חמשה חומשי תורה.
ח״ט חשש טרפות, חן טוב (ס׳), חמי טבריה.
ח״י חידושי.
ח״י שמונה עשר (י״ח).
ח״י״א ח״י אדומים.
ח״י״ג ח״י גדולים.
ח״י״ז ח״י זהובים.
ח״י״פ ח״י פנים, ח״י פרושות.
ח״י צ״ל ח״י צלמים (= קרייצער).
ח״י רו״כ ח״י רובל כסף.
ח״י ר״ט ח״י רייכסטאהלער.
ח״י חתימת יד — ידי, חכמי יון, חכמת יונית, חק יעקב (ס׳), חוסן ישועות (חי״ש) (ס׳), חות יאיר (חו״י) (ס׳), שמונה ימים, חלק יעקב (ס׳), חמדת ישראל (ס׳).
חי״ד חלק יורה דעה (חיו״ד).
חיד״א חיים יוסף דוד אזולאי.
חיה״ח חיבור יד החזקה.
חיה״ק (חה״ק).
חיה״ש (חה״ש).
חיו״צ חי יי וברוך צורי.
חי״ח ח׳ ימי חנוכה.
חיל״י חיו יחיה לא ימות.
ח״כ חסרון כיס, חביבי כנפשי, חייבי כריתות, חזקת כשרות, חצי כוסר, חלוף כתב, חולק כבוד, חשוב כמת (חכ״ם).
חכ״א חכמים אומרים (ח״א).
חכ״ב חכמה כתר בינה (ק׳).
חכה״ת חכמת התכונה (חהת״כ)
חכ״ח חלק כחלק.
חכ״י חברים כל ישראל.
חכי״ח חברת כל ישראל חברים.
חכ״ם חשוב כמת (ח״כ).
ח״ל חוץ לארץ (חו״ל). חייבי לאוין, חס לנו, חרם לזרים, חוץ לדרך — לדרכנו, חק לישראל (ס׳), חוזר לראש — למוטב, חבלי לידה, חכם להרע (חכלה״ר), חייב לברך (חל״ב).
חלא״א חוץ לארבע אמות (חלד״א).
חלאה״ש חל להיות אחר השבת.
חלא״ת (חלי״ת).
חל״ב חייב לברך (ח״ל). חרם לזרים בנדוי.
חלבנח״ש חרם לזרים בנדוי חרם שמתא.
חלבנח״ש דרגמ״ה חרם לזרים בנדוי חרם שמתא דרבנו גרשום מאור הגולה.
חלב״ש חל להיות בשבת.
חלד״ה חוץ לדרך הטבע (חולד״ה).
חל״ה (חלעה״ב).
חלי״ת חושה לעזרתי אדני תשועתי (אלהי).
חל״ם חוזר למוטב (ח״ל), חתום למטה (ח״ם), חזון למועד (ס׳), חמור למשא.
חל״ם כצנ״ש (שצ״ם חנכ״ל).
חל״נ חינוך לנערים.

חד״א חומש דפוס א׳, חידושי אגדה (ח״א).
חד״ב חומש דפוס ב׳.
חדול״ג חד דייק ולא גריס.
ח״ד כח״ד חושבנא דדין כחושבנא דדין.
חדל״ע חברת דורשי לשון עבר.
חדל״ש חירגא דיומא לא שכיח.
חד״צ חברת דורשי ציון, חי דומם צומח.
חדצ״מ חי דומם צומח מדבר.
חד״ר חסד דין רחמים (ק׳).
חדר״ג חרם דרבינו גרשום.
חדרגמ״ה חרם דרבינו גרשום מאור הגולה.
ח״ה חג המצות (חה״מ), חילול השם, — השבת (חה״ש), חוט השדרה (חוה״ש), חידוש הלבנה (חה״ל), חלופי הקריאה, חידוש העולם (חה״ע), חוט השערה (חוה״ש), חכמי הדור (חה״ד), חסידי הדור, חיקור הדין, חובת הלבבות (ס׳), חנוכת הבית, חוקת הבריח (ס׳), חוקת הבתים, חידושי הלכות, חצר הכבד (חה״כ).
חה״א חכמי — חסידי האומות.
חה״ב חכמי הבבלי.
חה״ג חוקות הגוים, חתימת הגמרא.
חה״ד חכמי — חסידי הדור.
חה״ט חכמי הטבע.
חה״כ חברת הכנסת כלה.
חה״ל חולין הוא לך, חובה היא לו, חתיכה הראויה להתכבד.
חה״מ חתימת המשנה, חילול המקום, חכמי המשנה, חכמת המזלות (חהמ״ז), חושן המשפט (חו״מ) (ס׳), חסדי השם, — המקום, חידושי המאירי.
חה״נ חכמי הנוצרים, חכמת ההגדסה.
חה״ס חוט הסיקרא (חוה״ס).
חה״ע חכמי העולם, חתימת העדים, חשבון העדים.
חה״פ חכמת הפרצוף.
חה״צ חטאת הצבור (ח״צ).
חה״ק חכמת הקבלה, חיבוט הקבר, חיות הקודש.
חה״ש חצרות השיר (ס׳), חשבון השוה, חבצלת השרון (ס׳), חוט השדרה (חוה״ש), חלול השם.
חהש״ם חתימת הש״ם.
חהת״כ (חכה״ת).
ח״ו חס ושלום, חס וחלילה, חלילה וחס, חזק ונתחזק, חי וקים (ת׳), חקירה ודרישה, חוקר ודורש (חו״ד), חסרות ויתרות (חוי״ת), חי ונשען (ס׳).
חו״א חסד ואמת (ס׳).
חוא״מ חסידים ואנשי מעשה.
חו״ב חזק ואמץ בתורה (חא״ב), חולדה וברדלס, חכמה ובינה, חסד ובינה, חריף ובקי.
חוב״א חזק ואמץ בתורה אמן.
חובה״מ (חבה״מ).
חוב״צ חובבי ציון.
חו״ג חסד וגבורה, חכמה וגבורה, — וגדולה, חסדים וגבורות (ק׳).
חו״ד חלב ודבש, חוקר ודורש (ח״ו), חות דעת (ס׳).
חו״ה חלה ופת הדלקה, חובת הלבבות (ח״ה) (ס׳), חול המועד (חה״מ).
חוה״ג חוקות הגוים, חוקת הגוי.
חוה״ט חוש הטעם (חה״ט).
חוה״מ חול המועד (חה״מ), חוש המשוש, חוני המעגל.
חוהמ״ס חול המועד סכות.
חוהמ״פ חול המועד פסח.
חוהמש״ס חול המועד של סכות.
חוהמש״פ חול המועד של פסח.
חוה״נ חולי הנופל.
חוה״ר חוש הריח, — הראות.
חוה״ש חוש השמע, חוט השדרה (חה״ש), חוט השני (ס׳).
חוז״ל חוזר לראש.
חו״ח חד וחד.
חו״ט חוכא וטלולא, חוכא ואטלולא.
חו״י חות יאיר (ס׳) (ח״י).
חוי״ל חזק ויאמץ לבך.
חוי״ת חסר ויתיר, חסרות ויתרות (ח״ו).
חו״כ חתן וכלה.

זת"ל זמן תורה לחוד, זמן תפלה לחוד.
זתלי"ל זה תפארת לבני ישראל לנצח.
זת"ם זכרו תורת משה (ס'), זמן תפלת מנחה.
זת"ע זמן תפלת ערבית.
זת"ש זמן תפלת שחרית.

ח

ח' חלק, — חלקים, חכמה, — חכמת, חלון, חומש, חברה, חודש, חסר, חסרה.
ח"א חיי אדם (ס'), חכמת אדם (ס'), חידושי אגדות (ס') (חד"א), חיזוק אמונה (ס'), חומת אנך (ס'), חכמת אברהם (ס'), חד אמר, חכמים אומרים, חודש אלול, חלק א', חזקת איסור (חד"א), חנן אלהים (ס').
חא"א מפבב"ח חזקה אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.
חאה"ר חטא אדם הראשון.
חא"ה חסידי—חכמי אומות העולם (חאה"ע, חא"ע), חלק אבן העזר (חא"ע), חטא אדם הראשון (חאדה"ר).
חא"ז תוספת אליהו זוטא (ס').
חא"ח חלק אורח חיים (חאו"ח).
חא"כ חנם אין כסף.
חא"ל חייב אדם לומר, — לברך (חאל"ב).
חאל"ב חזק אמץ לעד בתורה.
חא"מ חלק אלוה ממעל.
חא"ר תוספת אליהו רבא (ס').
ח"ב חכמי בבל, חתן בראשית (חב"ר), חוזר בך, חיי בשרים (ס'), חרבן ביתר, חרבן בית, חש בראשו (חב"ר) (חביע"ב חש בראשו יעסוק בתורה).
חב"א חרבן בית ראשון (חב"ר).
חב"ד חכמה בינה דעת (ק').
חבה"מ חרבן בית המקדש (חבהמ"ק).
חב"ו חפץ בתורה ומעשים, חכמה בינה ודעת.
חב"ח חברת בקור חולים, חדר בחדר, חנניה בן חזקיה.
חב"י חומץ בן יין.
חבי"ב חש בראשו יעסוק בתורה.
חביכ"ג חשמונאי בן יוחנן כהן גדול.
חבי"ת חלב בשר יין תכלת.
חב"כ חושד בכשרים (חבכ"ש).
חבל"י חזק בתורה לאורך ימים.
חבלי"ו חזק בתורה לאורך ימים ושנים.
חבל"מ חיי בשרים לב מרפא.
חב"מ חי בן מקיץ (ס'), חולי בני מעים (ח"מ).
חב"ס חכמת בן סירא (ס') (ב"ס).
חב"ע חולין בעזרה.
חבע"פ אש"ש חמץ בערב פסח אחר שש שעות.
חב"פ חייב בפשיעה, חמץ בפסח.
חב"ק חברת בני קודש.
חב"ש חרבן בית שני, חל בשבת (ח"ב).
חב"ת חוזר בתשובה, חפץ בתורה.
ח"ג חוכת גלות, חצי גרים, חד גדיא, חרם גמור, חמדה גנוזה (ס'), חלק גדול.
חג"ב חתימת גמרא בבלית (חגב"ב).
חגב"י חוסר גומץ בו יפול (ופגי"נ ופורץ גדר ישכנו נחש), חלב גבינה ביצים יין ישן.
חגב"ש חלב גבינה בצלים שחליים (לא יאכל אדם אחר הקזת דם).
חג"ד חתימת גמר דין.
חגול"ד חד גרים ולא דייק.
חג"י חדשים גם ישנים.
חג"ת נהי"ם חסד גבורה תפארת נצח הוד יסוד מלכות (ק').
חג"ת חסד גבורה תפארת (ק').
חגת"ם חסד גבורה תפארת מלכות (ק').
ח"ד חלוקא דרבנן, חוות דעת (ס'), חלש דעתיה.

זל״ש זכר לשם.
זל״ב זכותו לעד ינן בעדנו.
זל״מ זכר ליציאת מצרים (זי״מ).
זללה״ה זכרונו לברכה לחיי העולם הבא.
זלמ״ב זכרון — זכר למעשה בראשית.
זלמ״ש זמירות למוצאי שבת.
זל״ע זכרונו לחיי עד. — עולם.
זל״פ זכר לפסח.
זל״צ זרעו לכם צדקה.
זלקצ״ט זכרו לברכה קדוש צדיק טהור.
זלש״ב (זלשל״ב).
זלשל״ב זכין לאדם שלא בפניו (זלש״ב) (ואחלא״ב ואין חבין לו אלא בפניו).
ז״מ זקן ממרא. זרע מלוכה (זה״מ).
זמב״ד זרע מלכות בית דוד.
זמב״נ ז׳ מצות בני נח.
זמג״(ר) זמן גרמא.
זמה״ב זקן ממרא האמור בתורה (זמהא״ב).
זמה״ת זה מן התימא.
זמ״ז זה מזה.
זמ״ן נק״ט זרעים מועד נשים נזיקין קדשים טהרות.
זמעפב״ד זקן ממרא על פי בית דין.
זמ״פ ז׳ מיני פורענות.
זמ״ק זה מקום קבורת.
זמ״ש זה מה שאמר. — שאמרו (זמש״א). — שכתב (זמ״ש).
ז״נ ז׳ נקיים.
זנוזל״ח זה נהגה וזה לא חסר.
זנמ״ל זה נותן טעם לדבריו.
זנ״ל זכר נשיאתו (נשמתו?) לברכה.
ז״ס ז׳ ספירות (ק׳). זה סוד.
זס״נ זה סוד גדול.
זס״ע זה סוד עמוק.
זסג״ע זה סוד גן עדן.
זסשר״ץ (ממוצא השנים) (ד׳).
זס״ת ז׳ ספירות תחתונות (ק׳).
ז״ע זה עד. זכר — זכרון עולם.
זעה״א זקני עם הארץ.
זע״ז זה על זה. זה עם זה. ז׳ על ז׳.
זע״כ זמן עצי כהנים.
ז״פ ז׳ פעמים. — פנים. זה פירוש. פירושו. זמן פדיון. זבח פסח.
זפ״ה זה פירוש הכתוב.
זפ״ז ז׳ פעמים ז׳.
זצ״ל זכר צדיק וקדוש לברכה (זצוק״ל זצוקל״ב). זכר צדיק וזרעו לברכה.
זצוקל״א זכר צדיק וקדוש לברכה אמן.
זצוקל״ב זכר צדיק וקדוש לברכה.
זצוקללה״ה זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא.
זצ״ל זכר צדיק לברכה.
זצלה״ה זכר צדיק לחיי העולם הבא.
זצק״ל זכר צדיק קדוש לברכה (זצקל״ב).
ז״ק זקף קטן (ד׳). זרע קיים. זרעא קיימא. זרע קדושים. זרע קודש.
זק״ג זמן קבוץ גליות. זקף גדול (ד׳) (ד״ג).
זק״ד זקוקין דנורא.
זקוא״ל זכר קדושים ואדירים לברכה.
זקוצ״ל זכר קדוש וצדיק לברכה.
זק״ל זכר קדוש לברכה.
זק״נ זרע קיים נצח.
זק״ן שמ״י זכר קדוש נצח שלום משכבו יהיה.
זקצ״ל זכר קדוש צדיק לברכה.
זק״ש זמן קריאת שמע (זמק״ש).
זקשש״ש זמן קריאת שמע של שחרית.
ז״ר זית רענן (ס׳). זבחי ריב (ס׳).
זר״ק זרע קודש — קדושים (ז״ק).
ז״ש זה שאמר. — שאמרו (זש״א). — שכתב (זש״כ). זה שנאמר (זש״נ). זבח שמואל (ס׳). זבחי שלמים.
זש״א זה שאמר. — שאמרו (ז״ש).
זש״ה זה שאמר הכתוב.
זש״נ זה שנאמר (ז״ש). וזהמו של נחש.
זש״צ זבחי שלמי צבור.
זש״ת זקן ששכח תלמודו (זשש״ת).
ז״ת זכרון תרועה. זמן תפילין. זמן תפלה. ז׳ תחתונים. ז׳ תקונים (ק׳).
זת״ה זה תוכן הכתוב — הדברים. זאת תורת האדם (ס׳).
זת״ח זקני תלמידי חכמים.

זאר״נ זעיר אנפין ונוקבא (ק׳) (זא״ז).
זא״ז זה את זה. זה אחר זה. זה אל זה. זמרו אלהים זמרו.
זאכ״ש זה אומר כולה שלי.
ז״ב זכור ברית (ת׳). זמן במה. זרע ברך (ס׳).
זב״א זכור ברית אברהם (ת׳).
זב״ב ז׳ בנינים בו (ד׳).
זבד״ו ז״ו ב״ז ד״ד וב״ו (סימן הפסקות) (ל׳).
זב״י זרע ברך יי׳.
זב״ע זה בפני עצמו.
זבעוזב״ע זה בפני עצמו וזה בפני עצמו.
זב״ר ז״ל בתר רובא. זרע ברך ראשון (ס׳).
זב״ש זבח שמואל (ס׳). זרע ברך שני (ס׳).
ז״ג זקף גדול (ד׳). ז׳ גברא. זה גובר.
זג״כ זה גם כן.
ז״ד (זק״ד).
זדב״ג (שדב״ג).
זדדוה״ז ז׳ טפחים ד׳ אצבעות ד׳ טפחים ו׳ אצבעות ה׳ טפחים ז׳ אצבעות (מדת לחם הפנים).
זד״ל זו דומה לזו.
ז״ה זיו השכינה. זה הדבר. — הדבור. — הדין. — הדרך. — האיש (זה״א). — האות. זה הוא. זוכר הברית (זה״ב). זקני הדור. זוהר הקדוש (ס׳) (זוה״ק). זמרת הארץ (ס׳) (זה״א).
ז״ה אל״י זה השלחן אשר לפני יי׳.
זהונבוק״ב זוכר הברית ונאמן בבריתו וקים במאמרו.
זה״ז זמן הזה.
זה״ל זכות הוא לו.
זהלצי״ב זה השער ליי׳ צדיקים יבואו בו.
זה״מ זרע המלוכה. — זרע המלכות (ד״מ).
זהע״י זה היום עשה יי׳ (נגונ״ב נגילה ונשמחה בו).
זה״ק ז׳ הקפות. זוהר הקדוש (ס׳) (ז״ה. זוה״ק). זרע הקודש.
זה״ש זה הוא שאמר (זהש״א). — שאמרו. — שכתב (זהש״כ).
זה״ת זאת התורה.
זואצל״ז זו ואין צריך לומר זו.

זוה״ח זוהר החדש (ס׳) (ז״ח).
זו״ז זה וזה.
זוז״ב זה וזה בודק.
זוז״ג זה וזה גורם.
זו״מ זב ומצורע.
זו״נ זעיר (אנפין) ונוקבא (ק׳). זכר ונקבה.
זו״ס זולל וסובא.
זו״ש זכור ושמור.
זושב״א זכור ושמור בדבור אחד.
ז״ז זר זהב (ס׳).
ז״ח זכאה חולקיה. — חולקהון. זוהר חדש (ס׳). ז׳ חדשים. זסנא חדא.
זחא״ר זה חלק אדם רשע.
זחאר״ם ונא״ם זה חלק אדם רשע מאלהים ונחלת אמרו מאל.
זח״ו זבת חלב ודבש.
זטה״ע שבעה טובי העיר.
ז״י זרע ישראל. — יעקב. — יהודה. זמירות ישראל.
זי״א ז׳ ימי אבילות.
זי״ב ז׳ ימי בראשית.
זיה״ח ז׳ ימי החופה (זי״ח).
זיה״מ ז׳ ימי המשתה (זי״ה).
זי״ל זכרונו יהי לברכה. זכותו יעמוד לנו.
זי״מ זכר יציאת מצרים (זלי״ם).
זי״ע זכותו יגן עלינו. זכרונו יעמוד עולם.
זיע״א זכותו יגן עלינו אמן.
ז״כ זכרי כהונה. זה כפרתי.
זכ״א זכות אבות (ז״א).
זכ״ז זה כנגד זה.
זכ״ל ז׳ כוכבי לכת (שכי״ל).
ז״ל זכרו — זכרונו לברכה. זכור לטוב. זה לשונו. זכר לדבר. זכר לחרבן (זל״ח). זכרנו לחיים (ת׳) (זל״ח).
זלא״ל זכרה לי אלוה לטובה (וחעכ״ר ותוסה עלי כרוב רחמיך).
זלה״ה זכרונו לחיי העולם הבא (זללה״ה. זלע״ה).
זל״ז זה לזה.
זל״ח זכרנו לחיים (ד״ל). זכר לחרבן. זכר לחגינה.

ועע״ל ועיין עוד לקמן, — לעיל.
ועפ״א ועל פיהם אמרו, ועד פרוטה אחרונה.
ועפ״ז (עפ״ז).
וע״ק ועוד קשה.
וע״ר ועוד רמז.
וע״ש ועיין שם, ועוד שלום.
וע״ת ועירוב תבשילין, — תחומין.
וע״ת וע״ח ועירובי תחומין ועירובי חצרות (יעב״ץ).
ופ״א ופירוש אחד, — אחר, ופרק אחד, ופרשה א׳, ופעם א׳, ופסוק אחד.
ופנ״ן ופורץ גדר ישכנו נחש.
ופס״ד ופסוקי דזמרא, ופסק דין.
ופעס״ש ופרוש עלינו סוכת שלומך (ת׳).
וצא״ל וצריך אתה לדעת, — (לכתוב), — לומר, — לקרות, — להבין.
וצבמ״ט וצריך ביאור מהאי טעמא (יעב״ץ).
וצהוצ״צ וצדוק הדין וצדקתך צדק (יעב״ץ).
וצ״ל וצריך לומר, — לקרות, — לכתוב, — להבין, — לפרש, — להיות, — למחוק.
וצל״ד וצריך לדקדק, — לדייק.
וצ״ל דס״ל וצריך לומר דסבירא ליה.
וצלה״ת וצריך להתענות.
וצע״ג וצריך עיון גדול.
וק׳ וקרי.
ו״ק ו׳ קצוות, ואני קראתיך.
וקי״ל וקיימא לן.
וק״ל וקל להבין, וקשה לי, וקשיא ליה.
וקמ״ש וקבלת מלכות שמים.
וקמ״ש ובה״ת וקבלת מלכות שמים וברכת התורה (יעב״ץ).
ור״א (ר״א).
וראב״ש (ראב״ש).
ורד״א במ״כ ורוד אבודרהם במחילת כבודו (יעב״ץ).
ור״ל וראיה לדבר, ורצה לומר, ורחמנא לצלן.
ור״ם ויפק רצון מיי.
ור״ם ורבנן סברי, ורבנן סבוראי, ורבי סעדיה.
ור״ע ורבי עקיבא, ור׳ עמרם.
ושב״י ושמרו בני ישראל.
וש״ד ושאר דברים, ושפיכת דם, — דמים.
ושמ״נ ושבשתא ממילא נפקא.
וש״נ ושם נאמר, ושם נסמן.
ושעכ״י ושלום על כל ישראל.
וש״פ ושאר פוסקים, — פרושים.
וש״ר ושלום רב, ושם רע.
וש״ש ושא שלום, ושלום שני, ושבולת שועל, ושבת שירה.
ותב״צ ותירוצו בצדו.
ותה״כ וזה תוכן הכתוב.
ותותו״צ ותשובה ותפלה וצדקה (ת׳).
ותטו״מ ותן טל ומטר (ת׳).
ות״ל ותרצה לידע, ותהלה לאל, ותערב לפניך (ת׳), ותלמוד לומר.
ותל״מ ותו לא מידי.
ות״ע ותניא עליה.
ות״ת ותנא תנאי, ותלמוד תורה.
ותתכ״כ ותלמוד תורה כנגד כולם.

ז

ז׳ זוהר (ס׳), שבעה, זמן, זוזים, זהובים.
ז״א זכות אבות (זכ״א), זקן אברהם (ס׳), זרע אברהם, זעיר אנפין (ק׳), זה אומר, — אמר, — אינו.
זא״א זה אומר אני.
זאא״מ זה אומר אני מצאתיה.
זא״ב זה אומר בכה.
זאבוזא״ב זה אומר בכה וזה אומר בכה.
זא״ב ולב״א זכור את בוראך והצנע לכת ביראת אלהים.
זאה״ל זכור אותו האיש לטוב.
זא״ז זה אלי ואנוהו, זעיר אנפין ונוקבא (ק׳).

ולע"ח ולענין חדש.
ול"פ ולא פליגי, ולכן פירש.
ול"צ ולא צריך.
ולצ"ל ולא צריך לומר.
ולקל"ל ולא קדשה לעתיד לבא.
ולק"מ ולא קשי מידי.
ול"ר ולשון רבים.
ול"ש ולא שייך — שכיחא, ולא שמה.
ול"ת ולא תימא, ולא תעשה, ולא תשא.
ולתשו' ולתשובה.
ומ"א ומדרש אגדה.
ומא"ל ומידי אחרינא לא.
ומא"מ ומה אני מקיים.
ומבה"ח ומברכין החדש.
ומ"ד ומאן דאמר (מ"ד).
ומ"ה ומשום הכי (ומש"ה), וכן משמעות הלשון (וכמש"ה).
ומוי"ר ומודה ועוזב ירוחם.
ומלי"ב ומקשה לבו יפול ברעה.
ומ"מ ומכל מקום, ומארי מתניתין, ומשלוח מנות.
וממי"ל ומכל מקום יש לישב.
ומ"ס ומר סבר.
ומ"ע ומעשר עני.
ומעש"ט ומעשים טובים (ומעש"ט).
ומפ"ח ומפני חטאינו (ת').
ומפ"ל ומפורש לעיל — לקמן.
ומ"ר ומביא ראיה.
ומ"ש ומה שאמר, שאמרו, שנאמר — שכתב שכתבו, שנכתב, שנשאר, ומעשר שני.
ומשאז"ל ומה שאמרו זכרונם לברכה.
ומש"ה ומשום הכי (מש"ה).
ומש"ל ומי שרי למימר, ומה שאמר לעיל.
ומ"ת ומאן תני, ומתן תורה.
ומתבה"ב ומתענין שני וחמישי שני.
ומתחל"ה ומתחילין להתענות.
ומת"ל ומה תלמוד לומר.
ונ"ב ונכתב בצדו (נ"ב).
וניומע"ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת').
ונ"ל ונראה לי, ונפקי לן, ונאמר להלן.

ונל"ע ונראה לפי עניותי.
ונלע"ד ונראה לפי עניות דעתי.
ונלשא"צ ונראה לי שאין צריך.
ונ"מ ונפקא מניה, — מנה.
ונפ"ש ונשלמה פרים שפתינו.
וס' וסיעתיה (וסי"ע).
וס"א וסברא אחרת.
וס"ה וסך הכל, וסכום הכל.
וסכה"ס וסבת כל הסבות.
וס"ל וסבירא ליה, — להו.
וס"ע וסדר עולם (ס').
וע' ועיין, ועוד.
וע"א ועוד אמר, — אמרו, וענין אחר.
ועא"א ועכשיו אני אומר.
וע"ד ועל דרך, ועל דא, ועל דבר.
ועד"ז ועל דרך זה.
ועדז"א ועל דרך זה אמר.
וע"ה ועל הכל, ועץ הדעת (ס'), ועם הארץ, ועם הכולל.
ועה"ק ועיר הקודש, ועבודת הקודש.
וע"ז ועבודה זרה, ועל זה, ועוד זאת.
ועז"א ועל זה אמר.
ועז"נ ועל זה נאמר — נראה.
וע"ח ועירובי חצרות.
ועח"מ ועדים חתומים מטה.
ועחשח"ע ועל חטאים שאנו חייבים עליהם.
וע"י ועל ידי זה.
ועי"כ ועל ידי כן.
וע"כ ועל כולם.
ועכ"ז ועם כל זאת, ועם כל זה.
ועי"ל ועוד יש לומר — להקשות — לפרש, ועיין לעיל, ועיין לקמן.
ועכ"פ ועל כל פנים, ועוד כמה פעמים.
וע"ל ועד לחכמים (ס').
ועמש"ל ועיין מה שכתבתי לעיל — לקמן.
ועמש"ע ועיין מה שכתב עוד.
וע"נ ועוד נראה — נאמר — נכתב.
וענ"ל ועוד נראה לי.
ועס"ח ועיין ספר חסידים.
וע"ע ועיין עוד, ועל ענין, ועד עולם.
ועע"א ועוד ענין אחד — אחר.

ו״פ ויש פוסקין — פוסלין.
ו״ק וין קפריסין (יעב״ץ).
ויק״פ ויקהל פקודי.
ויק״ר ויקרא רבא (ס׳).
וי״ל ויש ראיה לדבר. ויהי רצון לפניך.
וירמ״מ ויהי רצון מלפניך, ויפק רצון מיי.
ויר״ש וירא שמים (וי״ש).
וי״ת ויונתן תרגם.
ויתל״ל ויתן לך (ת׳).
וכ׳ וכתיב.
וכ״ב וכתיב בתריה.
וכב״ב וכל בני ביתו.
וכ״ד וכן דעת, וכל דבר.
וכד״ל וכדומה לו, — לזה, וכל דדמי ליה.
וכד״ש וכל דבר שורש.
וכדת״נ לבעהש״מ וכל דבר תוקף נתון לבעל השמר.
וכ״ה וכתיב התם, וכן הוא, וכך הוא.
וכה״א וכן הוא אומר, וכך היה אומר.
וכהבמ״ר וכן הוא במדרש רבה.
וכה״נ וכהאי גוונא, וכהן גדול.
וכהד״ל וכל הדומה לו.
וכה״מ וכל המפרשים, וכך היה מנהגו, — מנהגם.
וכה״נ וכן הנוסחא.
וכהנ״ם וכן הוא נוסחת ספרדים.
וכה״ע וכל העולם, וכן הוא עיקר.
וכה״פ וכל הפוסקים.
וכו׳ וכוליה.
וכי״ב וכיוצא בו.
וכיבא״א וכיוצא בו אתה אומר.
וכי״כ וכיום כפור.
וכי״ר וכן יהי רצון.
וכ״כ וכן כתב, וכל כך.
וכ״ל וכן ליתא.
וכ״מ וכל מקום, וכן משמע — מבואר — מפורש, וכן מצאנו.
וכמבלק״פ וכן משמע בלקוטי פרדס (ס׳), (יעב״ץ).
וכמ״ה וכן משמעות הלשון.
וכמ״ש וכן כל מקום שאמר, וכמו שכתוב (וכמש״כ).
וכמש״א וכמו שאמר.
וכ״נ וכן נראה, וכן נוהגין.
וכנבכ״מ וכן נקרא בכל מקום.
וכ״פ וכל פעם, וכמה פעמים, וכן פסק.
וכפו״פ וכל פעם ופעם.
וכצ״ל וכן צריך להיות — לומר — לפרש — לתרץ, וכן צריך לכתוב.
וכר״ת וכראשי תיבות, וכרבינו תם.
וכ״ש וכל שכן, וכלי שני.
וכשילעמ״ש וכל שכן יש לתמוה על מה שכתבו.
וכ״ת וכי תימא — תאמר.
וכת״א וכן תרגם אונקלס.
וכתה״מ וכי תימא הני מילי.
וכת״י וכן תרגם יונתן — ירושלמי.
וכתי׳ וכתיב.
וכתע״ד וכי תעלה על דעתך.
ולבסמ״ם ולבסוף מאי סבר (מעמ״ס).
ול״ד ולאו דוקא, ולא דמי, ולא דקדק, ולא דק (ולד״ק).
ולדה״ג ולדברי הגמרא — הגאונים.
ולדזצ״ל ולדעת זה צריך לברך (יעב״ץ).
ולד״ח ולדברי חכמים.
ולד״ק (לד״ק).
ולדרז״ל ולדברי רבותינו ז״ל.
ולהשיותעב״ט ולהשומע יונעם ותבא עליו ברכת טוב.
ולז״א ולזה אמר — אמרו.
ול״ח ועד לחכמים (ס׳).
ולכ״נ ולכן נאמר — ולכך.
ולכ״ע ולכולי עלמא.
ולמ״ד ולמאן דאמר.
ולמט״ב ולמוצאי ט׳ באב (ולמוט״ב).
ולמ״ל ולא מצי למימר — לומר, ולמה לי.
ול״נ ולי נראה, ולכך נאמר.
ול״ע ולפי ערכי.
ולעא״ח ולא עם ארץ חסיד.
ולע״ד ולפי עניות דעתי (ולענ״ד, ולפע״ד).
ולעד״נ ולפי עניות דעתי נראה.

וה״ל והיה לו.
והל״ל והיה לו לומר, והוה ליה למימר.
והל״מ והלכה למשה מסיני.
והל״ש והושיענו למען שמך (ת׳).
והמ״ב והוא מובן בנקל.
והמ״י והמשכיל יבין.
והנ״א (הנ״א).
והנ״מ והני מילי.
וה״ס והיא סכתו (ת׳).
וה״פ והכי פירושו, והכי פסק.
והפבר״ח והפותח בלי רשות ידקרנו חרב.
והפבר״נ והפותח בלי רשות ישכנו נחש.
וה״ת והא תניא, והאי תנא.
וז״א וזה אומר.
וזא״ב וזה אומר בכה.
וזא״ז וזה את זה, וזה אומר זה.
וזה״ב וזאת הברכה (וז״ה).
וזה״ד וזה הדין.
וזה״ש וזה הוא שאמר, — שאמרו.
וזהש״ח וזה הוא שאמרו חכמינו, — חכמים.
וז״ל וזה לשונו.
וזמ״ב וזה מובן בנקל.
וזמ״ש וזה מה שאמרו.
וזמש״ח וזה מה שאמרו חכמינו (חכמים).
וז״ס וזה סוד, — סימן, — סדר.
וזס״ג וזה סוד גדול.
וזס״ה וזה סוד הכתוב.
וזסמ״ש וזה סוד מה שאמר.
וזס״ע וזה סוד עמוק.
וז״פ וזמן פרעון.
וזפ״ג וזה פלא גדול.
וזפה״כ וזה פירוש הכתוב.
וזק״ל וזה קל להבין.
וז״ש וזה שאמר.
וזש״ה וזה שאמר הכתוב.
וזש״ע וזה שאמר עוד.
וזת״ה(כ) וזה תוכן הכתב, וזה תוכן הדבר.
וח״א וחכמים אומרים, וחד אמר.
וחב״ס וחן בשלם סוכו (ת׳).
וח״ח וחזרת חלילה.
וח״י ויבאני חסדך יי׳ (ויח״י).

וחיב״י וחפץ יי׳ בידו יצלח.
וחיה״ק וחיות הקדש.
וח״ל וחרם לזרים.
וחל״ב וחרם לזרים בנדוי.
וחלבחדר״ג וחרם לזרים בחרם דרבנו גרשון.
וחמוה״ק (חמו״ק).
וחמו״ק (חמו״ק).
וט״ם ותן טל ומטר (ת׳), וטומאת מת (וט״מ).
וטלמ״ת וטוב לב משתה תמיד.
וט״ק וטלית קטן.
וי״א ויש אומרים — אוסרין, ויורשין אחריו.
ויאבתש״ה ויש אוסרין בתשמיש המטה.
ויאלמ״ם ויש אם למסורת.
ויב״ה ויהי בנסוע הארון (ת׳).
ויב״י וחפץ יי׳ בידו יצלח.
וי״ג ויש גורסין, וירדו גשמים.
ויה״ב שנ״ר דמעת״ו ואני יצחק הקטן בן שמואל נטריה רחמנא דמן עכו תבנה ותכונן.
וויש״ע וישמן ישורון ויבעט שמנת עבית (שלי״ה).
ויח״י ויבאני חסדך יי׳.
וי״ח ויש חולקין, ויראת חטא, ויוצאי חלציו.
ויטבג״ע ויום טוב בגן עדן (יעב״ץ).
ויט״ל ויש טעם לדבר.
וי״ל ויש לישב — לומר — להוסיף — לבאר — להקשות — לדקדק (ויל״ד), ויש להקל (ויל״ה) — להחמיר, ויתן לך (ת׳).
ויל״ב ויש לישב בדוחק.
ויל״ג וירדו להם גשמים.
ויל״ד ויש לדקדק.
וילעזבשה״ד ויש לסמוך על זה בשעת הדחק.
וי״מ ויש מפרשים.
וימ״ח ויש מחמירין.
וימש״א ויש מפרשים שאמרו.
וימשא״א ויש מקומות שאין אומרין.
וי״נ ויהי נועם (ת׳), ויש נוהגין.
וינ״ל ויש נוהגין לומר — לקרות — לתקוע — להתענות.
וי״ס ויש סותרין, ועשר ספירות (ק׳).
ויע״ל ויהי עוד לנצח.
ויע״ש ויעוין שם.

ובנ״פ ובגמרא פרק.
ובד״מ ובדי מינין.
ובי״ה ויהי בנסוע הארון (ויב״ה).
ובה״ב ובית הבחירה.
ובה״מ ובערת הרע מקרבך.
ובה״ר ובהושענא רבא.
ובה״ש ובין השמשות.
ובזוה״ק ובזוהר הקדוש (ס׳).
ובז״ח ובזוהר חדש (ס׳).
ובחזו״כ ובספר חיים זכרנו וכתבנו.
ובח״ל (ובחו״ל) ובחוץ לארץ.
ובחנזו״נ ובספר חיים נזכר ונכתב.
ובמ״י ובמבול יום.
וביה״ש וביום השבת, ובין השמשות.
ובי״ט וביום טוב.
ובי״כ וביום כפור.
ובי״כ וברכת כהנים, וב׳ כוללות (יעב״ץ).
ובכ״א ובכל אחד.
ובכא״א ובכל אחד ואחד.
ובכ״מ ובכל מקום, ובכמה מקומות, ובכסף משנה (ס׳).
ובכ״ע ובכל ענין.
ובכת״פ ובכן תן פחדך (ת׳).
ובל״א ובליל א׳.
ובלא״ה ובלאו הכי.
ובל״צ ובא לציון גואל (ת׳).
ובלג״ב ובל״ג בעומר.
ובלק״פ ובלקוטי פרדס (ס׳).
ובל שאל״ל ובלבד שיכון את לבו לשמים.
ובמ״א ובמגן אברהם (ס׳).
ובמס״ג ובמסורה גדולה, ובמסכת סופרים גרסינן.
ובמס״ק ובמסורה קטנה, ובמספר קטן.
ובמקע״ה ובמספר קטן עם הכולל (יעב״ץ).
ובנ״א ובנוסחא אחרינא, ובני אדם.
ובנא״ה ובזה נבוא אל הביאור.
ובנ״ר (בנ״ר).
ובסח״ל ובספר חסד לאברהם.
ובס״ס ובסוף סימן.
ובעה״ח ובאתי על החתום.
ובי״ע וב׳ ערבות.

ובע״מ ובעל עשרה מאמרות (ס׳).
ובע״פ ובעל פה.
ובפ׳ ובפרק, (ובפירוש), ובפרשת.
ובפדר״א ובפרקי דר׳ אליעזר.
ובפ״מ ובפה מלא, ובפרי מגדים (ס׳).
ובפפ״ש ובפירוש פרק שירה.
ובצ״ה ובצאת הכוכבים.
ובק״פ ובקונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
ובק״ק ובקצת קהלות.
וברב״נ וברבה בר נחמני.
ובר״ה ובראש השנה.
ובר״ח ובראש חדש, ובראשי חדשיכם (ת׳).
ובר״מ וברעיא מהימנא (ס׳).
ובש״ת ובספר שערי תורה, — תשובה.
ובת״י ובתענית יחיד.
ובת״צ ובתענית צבור.
וגא״ה(ה) וגומרין את ההלל.
וגו׳ וגומר.
וג״ח וגמילות חסדים.
וגעא״ה(ה) וגומרין עליו את ההלל.
וד״ב ודי בזה, — בזו.
ודב״ל ודי בזה למבין.
וד״ה ודברי הימים.
ודהד״ע ודברי הימים דניאל עזרא.
ודו״ק ודייק ותמצא קל.
ודכ״ע ודכולי עלמא.
וד״ל ודי למבין, ודי לחכימא.
ודל״ב ודי לחכימא ברמיזא.
ודל״נ ודעת לנבון נקל.
ודמ״ש ודע מה שתשיב.
וי״ה ווי העמודים (ס׳), ויכוח הדת.
והא״ר והא אמר רבי.
והא״ש והיה אם שמוע.
והב״ע והב׳ ענינים, והכי במאי עסקינן.
והב״ק והכא בהא קמפלגי.
וה״ד והיכי דמי, והא דכתיב, — דאתמר, והיינו דכתיב.
וההד״א והכל דבר אחד.
וה״ה והוא הדין.
וההד״נ והוא הדין נמי.
וה״ט והאי טעמא.

ו

ו׳ ויניציא.
וא׳ ואמר, ואמרו (ואמ׳).
וא״א ואני אומר, ואי אשמעינן, ואי אפשר, ואם אמר, ואין אומרין, ואי אמרת.
וא״א אא״א ואין אומרין אל ארך אפים.
וא״א א״ה ואין אומרין אב הרחמים.
וא״א ובר״ח ואין אומרין ובראשי חדשיכם.
ואא״ז ואדני אבי זקני.
ואא״ל ואם אין לו.
וא״א שמ״ל ואין אומרין שיר מזמור לאסף.
ואא״ת ואין אומרין תחנון.
ואב״א ואי בעית אימא.
ואבכ״כ (אבכ״כ) ואין בכך כלום.
וא״נ ואית נירסא, — נרסין.
ואג״ב ואגרת בקורת (ס׳).
וא״ה ואפילו הכי, ואי הכי.
ואה״ר ואלה הדברים רבא.
ואו׳ ואומר.
ואור״ת ואומר רבינו תם.
ואז״ב ואני זאת בריתי.
ואז״ל ואמרו זכרונם לברכה.
ואח״ו ואם חס ושלום.
ואח״כ ואחר כך.
ואח״כ ב״ע ואחר כך באו עדים.
ואט״ב (אט״ב).
וא״י ואם ירדו, ואורך ימינו.
וא״נ ואם ירדו נשמים.
ואכ״ח ואין כל חדש (תחת השמש).
ואכמ״ל ואין כאן מקום להאריך, ואכתי מבעי ליה.
ואכס״ל ואתה כרחום סלח לנו (ת׳) (ואכרס״ל).
וא״ל ואין לומר, ואמר ליה, ואין לזה, — להאריך, ואין להקשות — לתרץ — לחלק, ואם לאו, ואסור להדליק, ואזדו לטעמייהו.
ואל״א ואם לא אמר, — אכל.
ואל״א אכ״ז ואם לא אכל אלא כזית (יצא).
ואל״א אמ״א ואם לא אמר אין מחזירין אותו.
ואל״כ ואהבת לרעך כמוך, ואם לא כן.
וא״מ ואין מותר — מתירין — מפסיקין — מספידין — מברכין — מתענין, ואינו מתירא.
וא״מ ימאו״א ואין מתענין יום מיתת אב ואם.
וא״מ י״צ ואין מתענין יאהרצייט.
ואמ״ל ואכתי מבעיא ליה (ואכמ״ל).
וא״מ עה״ב ואין מברכין על הבשמים.
ואמ״ש ואין מברכין שהחינו.
ואנ״י מוע״ה ואנחנו נברך יה מעתה ועד עולם הללויה (ת׳).
ואע״נ ואף על נב.
ואעפ״כ ואף על פי כן.
ואפ״ה ואפילו הכי.
ואצ״ל ואין צריך לומר — לחוש — להתענות — לברך.
וא״צ לג״ר ואין צריך לג׳ ראשונות (יעב״ץ).
ואצ״ל עיד״א ואין צריך לומר על ידי דבר אחר (יעב״ץ).
וא״ק ואתה קדוש.
וא״ק ית״י א״נ ואתה קדוש יושב תהלות ישראל אל נא (ת׳).
וא״ש ואלה שמות (ס׳), ואתי שפיר.
ואש״ר ואלה שמות רבה (ס׳).
וא״ת ואם תאמר, ואל תעשה, ואל תתמה, ואני תפלתי (ת׳).
ואת״ל ואם תמצא לומר, ואי תקשי לך, ואם תרצה לידע.
וא״ת ליע״ר ואני תפלתי לך יי׳ עת רצון (ת׳).
ובא״י ובארץ ישראל.
וב״ב ובירך ברכת, ו׳ בנינים בו.
ובב״ה ובבית המקדש — המדרש (ובבה״מ).
ובבה״כ ובבית הכנסת.
ובבה״ת ובבית התפלה.
ובב״י ובבית ישראל (ס׳).
ובנ״ד ובנין דא.
ובנ״כ ובנין כך.

הק׳ של״ה הקדוש שני לוחות הברית (ס׳).
הה״ר (הו״ר) הושענא רבא.
הרא״ב הרב ר׳ אליהו בחור.
הראב״ד החכם ר׳ אברהם בן דוד — דיאור, הרב אב בית דין.
הראב״ד דפק״ק הרב אב בית דין דפה קהילה קדושה.
הראב״ע החכם ר׳ אברהם בן עזרא (ראב״ע).
הרא״ם הרב ר׳ אליהו מזרחי.
הרא״ש הרב רבנו אשר.
הר״ב הרצון בו. הרב ברטנורה.
הרב״ה הרחום ברוך הוא.
הרבה״ט הרב בעל הטורים.
הרב״י הרב בית יוסף.
הר״ד הרב ר׳ דוד.
הרד״ל הרב ר׳ דוד לוריא.
הרד״ק הרב ר׳ דוד קמחי.
הר״ה הרחבת הלשון.
הרח״ו הקדוש ר׳ חיים ויטאל.
הרט״ב הנותן ריח טוב בפירות.
הרי״א הרב ר׳ יצחק אברבנאל.
הריב״ח הרב ר׳ יעקב בן חביב.
הריב״ם הרב ר׳ יהודה בן טינאש.
הריב״ש הרב ר׳ יצחק בר ששת.
הרי״ד (רי״ד).
הרי״ח הרב ר׳ יהודה חסיד.
הריטב״א הרב ר׳ יום טוב בר אברהם.
הרי״ף הרב ר׳ יצחק אלפסי.
הרי״ץ הרב ר׳ יצחק (גאות).
הריצ״ג הרב ר׳ יצחק גאות.
הריצ״ם הרב ר׳ יעקב צבי מעקלענבורג.
הרי״ק הרב ר׳ יוסף קארו.
הריק״ם הרב ר׳ יוסף קמחי.
הרי״ש הרחום יתברך שמו.
הרי״ת הרב ר׳ יונה תאומים.
הר״ל היה ראוי לומר.
הרלב״ג (רלב״ג).
הר״ם הרב ר׳ מאיר, — משה.
הרמ״א הרב ר׳ משה איסרלש.
הרמב״ם (רמב״ם).
הרמ״ב (רמ״ב).

הרמ״ק הרב ר׳ משה קורדובירו.
הר״ן הרב רבנו ניסים.
הרע״א הרב רבי עקיבא איינער.
הרע״ב הרב ר׳ עובדיה ברטנורה (רע״ב).
הר״ף (= ר״ף).
הרפש״י הרב רבינו פרץ שיחיה.
הר״ר (ר״ר).
הרשב״ץ (רשב״ץ).
הרש״ג (רש״ג).
הרשטב״א הרב ר׳ שם טוב בר אברהם.
הרש״ק הרב ר׳ שמואל קיידאנאווער.
הר״ת (ר״ת).
השא״נ היזק שאינו ניכר.
השבא״ל הבאת שלום בין אדם לחברו.
השב״ה השם ברוך הוא.
השב״ץ השבתי צבי.
השה״י השיר היחוד.
הש״ו הכל שריר וקיים (השו״ק).
השט״מ השטה מקובצת (ס׳). השטר מכירה.
הש״י (השי״ת) השם יתברך, השל יד.
השי״א השם ישמרהו אמן.
השי״ד השם יקום דמו.
השיד״ע השם יקום דם עבדיו.
השי״ו השם ישמרהו ויחיהו, השם ישמרנו ויצילנו, השם יתברך ויתעלה.
השי״ת השם יתברך.
הש״ל הרי שלך לפניך.
הש״ע (השו״ע) השולחן ערוך.
הש״ר השל ראש.
הת״ב המרביץ תורה בישראל, — ברבים.
התו׳ התוספות.
התוב״פ התוספות בפרק (יעב״ץ).
התוה״ק (התה״ק) התורה הקדושה.
התולע״י התולעת יעקב (ס׳).
הת״ח (ת״ח).
ה״ת כה״ת האי תנא כהאי תנא.
הת״נ התרת נדרים.
הת״ם התראת ספק (לש״ה לא שמה התראה).
הת״ם ש״ה התראת ספק שמה התראה.
הת״פ הצור תמים פעלו (הצת״פ).
ה״ת הכי תרגמו.

הנ״א הנוסחא אחרינא, הכי נמי אמרינן.
הנא׳ הנאמר (הנ׳).
הנה״ח הנץ החמה.
הנה״ס הוא נוסח הספרדי.
הנו׳ הנוסחא, הנוקבא (ק׳).
הנז׳ הנזכר.
הנז״ש הנזכר שם.
הנ״ח הנשאר חיב (?).
הנ״כ הלכות נשיאת כפים, הנביאים כתובים.
הנ״ל הנזכר (הנכתב) לעיל — למעלה, הנאמר למעלה — לעיל, הנאמר לקמן — להלן.
הנל״כ הנותן ליעף כח.
הנלכ״פ הנזכר למעלה כמה פעמים.
הנ״מ הכי נמי מסתברא, הני מילי (ה״מ).
הנמ״ל הנמשך מעבר לדף, הנאמר מעבר לדף.
הנמע״ל הנזכר מעבר לדף.
הנעו״ע הנעלבים ואינם עולבים.
הנע״ל היה נא עוזר לנו.
הנ״פ הכי נמי פשיטא.
הנ״ר הנעלה — הנכבד — הנדיב רבי, הנחת רוח.
הנ״ת הנותן תשועה, הנחת תפילין (ה״ת).
הנת״ל הנותן תשועה למלכים.
ה״ס הר סיני.
הס׳ הספר, הסדרא.
הס״א הסטרא אחרא (הסט״א) (ק׳).
הס״ד הוא סוף דבור.
הסט״א הסטרא אחרא (סט״א) (ק׳).
הסט״א ח״ו הסטרא אחרא חס ושלום (ק׳).
הסע״ס הספר עד סופו.
הסרה״פ הסכמת רוב הפוסקים.
הס״ש הסיבת שמאל.
הס״ת הלכות ספר תורה.
ה״ע הוא עמוק, הנע עצמך (הנ״ע), הליכות עולם (ס׳), הרהור עבירה.
הע׳ העובדים.
העבמה״ק העוסק במלאכת הקדש.
העה״ב העולם הבא (העוה״ב).
העוה״ז העולם הזה.
העו״מ (הע״מ) העולה מזה.
העמ״ז העטרת זהב (ס׳).
העל״ה העובר לפני התבה.
הע״מ העשר מכות.
הע״ס העשר ספירות (ק׳).
הע״ר הערב רב, הערמת ריבית (הער״ר).
ה״פ הכי פירושו — פירש — פירשו, הכי פריך, השגחה פרטית, הברה פשוטה (ר׳).
הפ״ד (הפס״ד) הפסק דין.
הפו׳ הפוסקים.
הפו״ר (הפ״ו) הלכות פריה ורביה.
הפט׳ הפטורה.
הפלא״ה הקטן פנחס (ה)לוי איש הורוויץ.
הפ״ל שב״ע הפלאה שבערכין (הפש״ב) (ס׳).
הפ״מ הפסד ממון, הפסד מרובה (הפס״מ).
הפ״נ הפרת נדרים.
הפס׳ הפסקה, הפסד.
הפסהמ״ק הלכות פסולי המוקדשין.
הפס״ר (הפס״א) הפסקה ראשונה, הפסקא רבתי.
הפס״ש הפורש סכת שלום, הפסקה שניה (הפס״ב).
הפר׳ הפרק, הפרשה, הפרחון (ס׳).
הפר״ח (פר״ח).
הצב״י הן צדיק בארץ ישולם.
הצת״פ הצור תמים פעלו.
ה״ק הכי קאמר — קתני, האי קרא, הא קשיא.
הק׳ הקדוש, הקשה, הקטן.
הק״א הכי קא אמר (קאמר).
הק״ב הריום קופץ בראש.
הקב״ה הקדוש ברוך הוא.
הקבשל״ה הקדוש בעל שני לוחות הברית.
הקה״מ הקדמת המחבר.
הקה״ס הקדמת הספר.
הקיר״ה הקיסר ירום הודו.
הק״ל הא קיימא לן, הקודם לבוא.
הקמ״ל הא קמשמע לן.
הקק״ל הא קא קשיא ליה.
הק״ר הקדוש רבי.
הקרח״ו הקדוש רבי חיים ויטאל.
הקרשא״ת הקדמת ר׳ שמואל אבן תבון.

היצה״ר היצר הרע.
הישׁ״נ (= השׁ״נ).
היתי״ה היתר הוראה.
הכ״ד הלא כה דברי.
הכד״א (היכד״א) הי כמא דאמר.
הכד״ה (הלכד״ה) הלכה כדברי האומר.
הכ״ח (הי״ח) הכל חייבין.
הכל״ה הלכות כלאי הכרם.
הכ״מ הריני כפרת משכבו — מיתתו, הרי כפרת משכבו, הכסף משנה.
הכנ״א הכנסת אורחים (הכ״א).
הכנ״כ הכנסת כלה.
הכס״ת הלכה כסתם.
הכ״ש הכל שוחטין.
ה״ל היה לו, הוה ליה, הא לך, הרי לך.
הל׳ הלכה, הלכות.
הלבר״ש הנקרא לחיים ברכה ושלום.
הלה״ל הבא להורגך השכם להורגו.
הלוה״פ הלקח והפתרון (ס׳).
הל״כ הלכה כר׳ . . . הלכה כמותו.
הלכ״ע הבו לי״י כבוד ועוז.
הלכ״ט הודו לי״י כי טוב.
הל״ל היה לו לומר, הוה ליה למימר (הול״ל), הוה ליה למילף, (הלכה למעשה) (הל״מ).
הלל״מ הלכה למשה.
הל״מ הלכה למשה מסיני, הלכה למעשה.
הל״ע הליכות עולם (ס׳).
הלע״ל הליכות עולם לו.
הל״פ הגדת ליל פסח.
הלקה״ת הלכות קריאת התורה.
הלק״ט הלכות קטנות.
ה״מ הני מילי, הכי מאי, הלכות מזוזה, הברה מורכבת (ד׳), הוה מצי, הספד מרובה, הלל מצרי.
המ׳ המלכות.
המ״א הלכות מאכלות אסורות, המגן אברהם (ס׳).
המאב״ש המאריך בשלחנו.
המאוה״ג המאור הגדול (המה״ג).
המא״ל המאיר לארץ.
המא״מ הא מה אני מקיים.
המבה״ס השטן מקטרג בשעת הסכנה (השמבה״ס).
המבק״ל המבדיל בין קודש לחול (המק״ל).
המד״א היכמא דאמר, היך מה דאת אמר, היינו מה דאמר, — דאתמר.
המד״כ היינו מה דכתיב.
המה״ג המאור הגדול (המאוה״ג).
המה״ע המון העם.
המה״ר המאור הגדול רבי.
המו״ה המסס ובית הכוסות.
המו״מ הריני מוכן ומזומן.
המזא״ה המזכה את הרבים.
המח״ש המפיל חבלי שינה (ת׳).
המ״י המשכיל יבין.
המיב״ק המלך יעננו ביום קראנו.
המי״ע המקום ירחם עליך — עליו — עליהם.
המיר״ה המלך ירום הודו.
המי״ש המקום יתברך שמו.
המי״ת המקום יתברך.
המכ״ז המוציא כתב זה.
המ״ל המוציא לאור, היכא משכחת ליה, הוה מצי למימר.
המלבה״ד המביא לבית הדפוס.
המ״ל ומ״ל הוא מותיב לה והוא מפרק לה.
המלמ״ע המוציא לאור מכתב עתי.
המלתע״ב המגיע לידו תבוא עליו ברכה.
המ״מ המגיד משנה (ס׳).
המע״ד המעביר על דעתו.
המע״ה המוציא מחבירו עליו הראיה, המלך עליו השלום, המלוה על המשכון.
המעול״ת המצות עשה ולא תעשה.
המע״מ המעביר על מדותיו.
המע״פ הסר ממך עקשות פה.
המפב״ח המלבין פני חבירו ברבים.
המק״ל המוציא קרי לבטלה, המקשה (עצמו) לדעת.
המש״ל המוציא שם לבטלה.
המשש״ל המוציא שם שמים לבטלה.
המת׳ המתרגם.
ה״נ הכי נמי, הזכרות נשמות, הלכות נדרים.

הד״ל השתא דאתי להכי.
הדל״ע היכא דליכא עדים.
הדי״מ-ט״ב הבאה וידוי אסור טומאה ביעור (יבמות ע״ד:).
הד״ק היינו דקאמר.
הדרשב״י הילולא דר׳ שמעון בן יוחאי.
ה״ה הוא הדין, הוא הדבר, הלא הוא, הלא הם, הרי הוא, הכי השתא, היינו הך, היינו האי, הדא הוא, האיש הגדול, האשל הגדול, הגשר הגדול, החרם הגדול, היתר הוראה, הר הבית (הה״ב), הוי היקש.
הה״ג הלל הגדול.
הה״ד הדא הוא דכתיב — דאמר — דאתמר, היינו הך דאתמר — דכתיב.
הה״ז הר הזתים.
ההמ״כ האיש הגדול מנוחתו כבוד.
ההמ״ד היינו הך מהו דתימא.
הה״נ הוא הדין נמי, הטבת ה׳ נרות (הח״נ).
ההנ״ט ההרגל נעשה טבע.
הה״ע הוא האלהים עליון.
ההקע״פ הופכין הקערה על פיה.
ההר״ר החכם הגדול רבי, המן הרשע (המה״ר).
הה״ש הוברי השמים.
ההש״ב הצד השוה שבהן.
ההת״ב הרים התלוים בשערה.
הוא״ל הקנה והושט אדם ישחט לכתחלה.
משי״ה מקום שחיטת הצואר.
בא״ר בעוף אחד רוב.
א״ת אתה תבדוק.
התור״ה הסמנים תבדוק והיא רוב הסמנים.
הוא״ל הואיל ואתי לידן (נב״מ נימא ביה מלתא).
הוב״ד הלל ובית דינו.
הוד״ע הודאה עצומה.
הוה״ב הוצאה והכנסה (הוצוה״כ).
הול״ל (הל״ל) הוה ליה למימר.
הו״מ הוה מצי.
הומבה״י הבו לי״י בני אלים, ולרשע אמר אלהים, מי יקום לי עם מרעים, בינו בוערים בעם, הסירותי מסבל שכמו, ימוטו כל מוסדי ארץ (יומא דף נ׳ רש״י).

הו״ע הרס וערבה.
הו״ר הושענה רבא (הי״ר).
[הור״ר הבל ורעות רוח].
הו״ש הלל ושמאי.
הי״ז הרי זה, היינו זה, הדרת זקנים (ס׳).
הז״ג הזמן גרמא.
הזי״ו ל״ך האזינו, זכור, ירכיבהו, וירא, לולא, כי ידין.
הזכ״נ (הז״נ) הזכרת נשמות.
הזמ״ב הרי זה מתחייב בנפשו.
הז״ק הו׳ קרואים.
ה״ח ה׳ חסדים (ק׳), הלכות חליצה, הטבת חלום (הט״ח).
החה״י הן חסר הן יתיר.
הח״נ הטבת חמש נרות.
הח״ר החכם רבי.
הח״ש האל חנון שמו (?).
ה״ט האי טעמא, היינו טעמיה, ה׳ טפחים, הרי טוב, הלכות טומאה, האי טעייא.
הטו״ט הלכות טומאה וטהרה.
ה״י השם יתברך (הי״ת) (השי״ת), השם ישמרנו (השי״), הכל יודוך (ת׳).
הי״א השם ישמרהו אמן.
הי״ב המקום — השם יהיה בעזרו.
היב״ק השם יעננו ביום קראנו.
הי״ד השם ינקום דמו (דמם).
הידי״מ השם יודע מחשבות (הי״מ), הודי משה (ס׳).
הידי״ע השם יקום דם עבדיו.
הי״ו השם ישמרהו ויחיהו (ישמרנו ויצלנו).
היו״ל היוצא לאור.
היושי״ה היסוד ושורש העבודה (ס׳).
הי״ט היום טוב, הימים טובים.
היכד״א הי כמא דאת אמר.
הי״ל היה לו.
הי״נ השם יודע נסתרות, השם ינקום נקמתו.
היס״ב היד סולדת בו.
היסה״ד היסח הדעת.
הי״ע (המי״ע, היר״ע) המקום ירחם עליו (עלינו) עליהם.

האו"ה הלכות איסור והיתר.
האוה"א הם אסרו והם אסרו.
האוה"ה הם אסרו והם התירו.
האלב"א הולכין אחר לשון בני אדם.
האמ"ל הרי את מקודשת לי.
האמלכ"א הרי את מותרת לכל אדם.
הא'מ'נת"י (שמוש המלה) (ד').
הא"ס האין סוף (ק').
הא"ע החכם אבן עזרא, האבן עזר (ס').
הא"ר הולכין אחר רוב.
האר"י הקדוש אשכנזי (האלהי?) ר' יצחק (לוריא) (האר"י ז"ל).
ה"ב הא בעינן, הלכה ב'.
הב"א הצעיר בבית אבי.
הבב"י הבעל בית יוסף (ס').
הבב"ע הבא בעבירה.
הבב"ת הבלתי בעל תכלית, (הבעל בלתי תכלית).
הב"ד הדוני בית דין, הבעל דין (הבע"ד), הודאת בעל דין.
הבדכמ"ע הודאת בעל דין כמאה עדים.
הבד"צ הבית דין צדק.
הב"ה הקדוש ברוך הוא.
[הבוה"ב הפוך בה והפוך בה].
הבז"י הדר בזוהר ישיבתו.
הב"י הבית יוסף (ס').
הב"נ הטבת ב' נרות.
הב"ע הכי במאי עסקינן, הבאת עדים, הב' עדים.
הבע"ד הודאת בעל דין, הבעל דבר (הב"ד).
הבע"ה הבא על החתום.
הבע"ל הבא עלינו לטובה.
הבע"ת הבעל תפלה, — תוקע, — תשובה.
הבק"ל = המבק"ל.
הב"ש הכל בידי שמים.
[הב"ש חמ"ש הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים].
הג' הגהות, הגירסא.
ה"ג הכי גרסינן, האי גברא, הלכות גדולות, הסגת גבול, ה' גבורות (ק'), ת' גברי, האי גונא.

הג"א הגהות אשרי.
הגאב"ד הגאון אב בית דין.
הגאב"ד דפה"ק הגאון אב בית דין דפה הקהילה.
הגאה"ג הגונב אחר הגנב.
הגאמז"ל הגאון אדוני מורי ז"ל.
הגבר"ג (= הגר"ג).
הגבתו"י הגדול בתורה ויראה.
הגבתיו"ט הגאון בעל תוספות יום טוב.
הג"ה הגהת המחבר, — הכותב.
הגהש"ד הגהות שערי דורא.
הגו"ג הגבהה וגלילה.
הגוח"א ה' גבורות וחסד אחד (ק').
הג"נ הגהות יש נוחלין.
הגי' ע"ל הגירסא עיין לעיל.
הג"מ הגהות מיימוניות (הגמי"), — מרדכי (הגמ"ר), הג' מינים.
הגמה"ג הגונב מן הגנב.
הגמ"י הגהות מייטוני (הג"מ).
הגמ"נ הגהות מנהגים.
הגמ"ר הגהות מרדכי.
הג"ע הגע עצמך (ה"ע).
הג"צ ב"ב הגואל צדק במהרה בימינו (יעב"ץ).
הגר"א הגאון ר' אליהו (מווילנא).
הגרי"ב הגאון ר' ישעיה ברלין.
הגרי"ח הגאון ר' יחזקאל.
הגרמ"ס הגאון ר' משה סופר.
הגרע"א הגאון ר' עקיבא איגר.
הגר"צ הגאון ר' צבי.
הגש"ד (הגהש"ד).
ה"ד היכי דמי, הוא דרך, הוא דאמר, הדא דכתיב, היינו דכתיב, השתא דאמרת, ה' דברים, ה' דרכים, הכי דרשינן.
הד"א היינו דאמרי אנשי, הכל דבור אחד, הלכות דרך ארץ, הילוך ד' אמות.
הדגול"ד ההוא דגרים ולא דייק. (ושמ"נ ושבשתא ממילא נפקא).
הד"ה הדא הוא.
הד"ה הלא דין הוא.
הדהי"ד הדא הוא דכתיב.

דקיי״ל דקיימא לן, דהא קיימי ליה.
דקי״ל דקימא לן.
דק״נ דיני קנסות (ד״ק).
דקס״ד דקא סלקא דעתך.
דק״פ דיני קרבן פסח.
ד״ר דברים רבה (ס׳), ד׳ רוחות, דברי רבותינו — רבי, דברי ריבות (ס׳).
דר״ג דרבינו גרשון, דברי ר׳ גרשון.
דרגמ״ה דרבינו גרשון מאור הגולה.
דר״ה דראש השנה, דיני ראש השנה, דרב הונא, דברי רבינו הקדוש.
דרה״ע ד׳ רוחות העולם.
דרור״א דרבי ורבי אלעזר.
דרור״ע דר׳ ורבי עקיבה.
דר״ח וח״ה דראש חודש וחול המועד (יעב״ץ).
דר״י דר׳ יהודה — יוסי — ישמעאל.
דריב״ז דר׳ יוחנן בן זכאי.
דרי״ת דבי רבי ישמעאל תני.
ד״ש דרכי שלום, דיני שבת, דוחה שבת, דחיית שבת, דיני שחיטה, דורש שלומך, דרישת שלום, דם שחיטה, דברי שלום (ס׳), ד׳ שומרים, דיה שעתה, דיין שעתן, דפוס שאלוניקי.
דש״א דיוקנא של אבות.
דשאא״ל דבר שאי אפשר לקיימו.
דשא״ה דבר שאינו הגון.
דשא״ל דבר שאפשר לקיימו.
דשאל״מ דבר שאין לו מתירין.
דשא״מ דבר שאינו מתכוין.
דשב״כ דברים שבכתב.
דשב״כ אארלאב״פ דברים שבכתב אי אתה רשאי לאמרם בעל פה.
דשבע״פ דברים שבעל פה (דשב״נ).
דש״ג דינא של גיהנם.
דשה״ב דבר שהיה בכלל.
דשה״כ דשער הכנה (יעב״ץ).
דש״ח נ״ע (ונ״ע) אר״ק שד״ש (סימן הפטרות) דברי (ירמיהו), שמעו, חזון, נחמו ותאמר (ציון), עניה (סוערה), אנכי, רני (עקרה), קומי (אורי), שוש (אשיש), דרשו שובה.
דש״ט דשוחר טוב (דשח״ט) (ס׳).
דש״י דובב שפתי ישנים.
דשיל״מ דבר שיש לו מתירין (דשל״מ).
דשלב״ל דבר שלא בא לעולם.
דשמב״ע דשכר מצוה בהאי עלמא (דש״מ) (ש״מ).
דשבצ״נ דברים שבצנעה נוהג (דשנ״ן).
דש״ת דרכה של תורה, דורש שלומך תמיד.
ד״ת ד׳ תיבות, דברי תורה, דין תורה, ד׳ תקופות, ד׳ תעניתים.
דתה״ק דת תורתנו הקדושה.
דתה״ר דתהום רבה.
דתה״ת דתהום התחתון.
דת״ם דתמיד ומדות.
דת״י דעת תפארת יסוד (ק׳).
דתכלב״א דברה תורה כלשון בני אדם.
דתק״ע דברי הימים תהלים קהלת עזרא.
דת״ר דתנו רבנן.

ה

ה׳ השם, הלכה, הלכות, חמשה, הוד (ק׳).
ה״א הוה אמינא, הם אמרו, הלכה א׳, האשה, ה׳ אותיות, הליכות אלי (ס׳), הרי אומר.
הא״א הלכות אסורי אכילה, הוא אדני אבי, הוא אדון אחדותו, הלכות אשת איש.
הא״ב הלכות אסורי ביאה, האוחז ביד.
האב״ת היום אם בקולו תשמעו.
הא״ג האון גליון (האר״ג).
האה״ל המלה אשר הונחה להורות.
הא״ו הלכות איסור והיתר, הויות אביי ורבא.

דלק"ל דלא קימא לן.
דלק"מ דלא קשי מידי.
דל"ש דלא שייך. — שכיח — שכיחא.
דל"ת דוחה לא תעשה.
דלת"ה דלא תימא הכי.
[דלתש"ב די לתלמיד שיהיה כרבו].
ד"מ דרך משל. דיני ממונות. דבר מאום. ד' משמורות. ד' מראות — מאות. דרך משפט (ס'). דרכי משה (ס'). דבר מצוה. דפוס מאנטובה. ארבע מתנות. ד' מדות.
דמ"ב דע מאין באת. דיני ממונות בשלשה (דמב"ש).
דמג"ש דמגזירה שוה (דמגז"ש).
דמג"ת דמגילת תענית.
דמ"ד דמאן דאמר.
דמה"ח דבר מן החי.
דמה"ט דמהאי טעמא.
דמהל"מ דמהלכה למשה מסיני.
דמה"פ דשון מזבח הפנימי.
[דמה"ש דמוסף השבת] (? יעב"ץ).
דמוא"ב דון מניה ואוקי באתריה.
דמו"מ דון מניה ומנה.
ד"מ כבב"ל דין מוריקא כשותא בשרא ביצה לובן ביצה.
דמ"מ דמכל מקום.
דמ"ס דמר סבר.
דמעל"ד דמעבר לדף.
דמ"פ עדמ"פ ד' מאות פרסה על ד' מאות פרסה.
דמ"ר ד' מראות (ד"מ).
דמ"ש דמוצאי שבת. ד' מאות שנים. דע מה שתשיב.
דמש"ה דמשום הכי (דמשו"ה).
דמש"ק דע מי שהוא קונך.
דמ"ת = דמג"ת.
ד"נ דברי נביאים. דיני נפשות. דם נדה. דרכי נועם (ס'). דפוס נאפאלי.
ד"נ א"נ וכ"נ דירה נאה. אשה נאה. וכלים נאים.
דנ"א דנפילת אפים.
דנ"ה דנצח הוד (ק').

דנה"י דנצח הוד יסוד (ק').
דנ"מ דנפקא מינה.
ד"ס דברי סופרים. דקדוקי סופרים (ס').
דס"א דסטרא אחרא (ק').
דס"ב דספק ברכה.
דס"ד דסלקא דעתך.
דסד"א דסלקא דעתך אמינא.
דס"ל דסבירא ליה.
דס"ל ד"מ דסבירא ליה ד' משמורות (יעב"ץ).
דס"פ דסוף פרק — פסוק — פרשה.
ד"ע דעת עצמו. דברי עצמו. דרך עולם. דברי עזרא. דפוס עתיק. ד' עתיקים. ד' עולמות. דיני ערכין. דירת עראי. דקדוקי עניות. דורות עולם (ס'). דבר ערוה.
דע"ד ד' על ד'.
דע"ה דרך עץ החיים (ס').
דעו"ט דין עיקר וטפל.
דע"ז דעבודה זרה.
דעי"ז דעל ידי זה.
דע"כ דעל כרחך.
דעכה"פ דעל כרחך הכי פירוש.
דעכ"פ דעל כל פנים.
דעק"ל דעוד קשה לי.
ד"פ דו פרצופין. ד' פרשיות. דפוס פראנקפורט. — פיורדא —. פראג. דיני פסח. (דד"פ דיני דפסחא).
דפי"א ד' פעמים י' אמות.
דפפ"ח דברי פי חכם חן.
דפת"ה דפרק תפלת השחר.
ד"צ ד' צומות. דורשי ציון (חברה).
דצח"מ דומם צומח חי מדבר.
דצ"ך עד"ש באח"ב דם. צפרדע. כנים. ערוב דבר. שחין. ברד. ארבה. חשך. מכת בכורות.
ד"ק דגש קל (ד'). דיני קדיש. — קבלה. דברי קבלה. דפוס קדמון — קראקויא. — קושטנטינא. דיני קנסות (דק"נ). דירת קבע. דרך קבע. דוד קאססעל. דרך קדושים (ס').
דקא"ל דקאמר ליה.
דקב"ה דקודשא בריך הוא.

דה״מ דברי המחבר (ד״ה), המאסף — המעתיק, דרך המקור (ד׳).
[דה״מ ודה״מ דבר הלמד מענינו ודבר הלמד מסופו].
דהמ״ל דהוה מצי למימר.
דה״ם שה״ת דהתראת ספק שמה התראה.
דהע״ה דוד המלך עליו השלום.
דה״פ דברי הפסוק, דהכי פירש — פירושו.
דה״צ דרך הצווי (ד׳).
דה״ק דהכי קאמר, דהכי קתני.
דהקי״ל דהא קיימא לן.
דהקמ״ל דהא קמשמע לן.
דה״ת דם התמצית (ד״ה).
ד״ו דין וחשבון, דין ודברים, דת ודין (דו״ד).
דו״א דתן ואבירם.
דו״ד דת ודין.
דודא״ל דין ודברים אין לי (עליך).
דו״ה די והותר.
דו״ח דין וחשבון (ד״ו).
דו״ט דורש טוב (ס׳) (ד״ט).
דו״כ דכר ונוקבא (ק׳).
דושת״ה דורש שלום תפארתו הרמה.
ד״ז דרך זה, דבר זה, דעת זקנים (ס׳), דפוס זולצבאך.
דזפמ״ש דזה פירש מה שאמרו — שאמר.
ד״ח דברי חכמים, דברים חיצונים, דברי חול, דברים חמודים, דרך חיים (ס׳), דגש חזק (ד׳), דבר חדש, דם חטאת.
דח״א דיני חודש אלול.
דחב״נ דברי חכמים בנחת נשמעים.
דח״ו דברי חכמים וחידותם.
דח״י דבר חידוש.
דחמ״ע דניאל חנניה מישאל ועזריה.
דח״ק דחברה קדישא.
ד״ט ד׳ טפחים, דורש טוב (ס׳), (דו״ט).
דט״ז דברי טורי זהב (ס׳).
דט״ל דורש טוב לעמו.
דטלנ״ת (ממוצא הלשון) (ד׳).
ד״י דין יורשים, דרך ישרים (ס׳), ד׳ ימים, ד׳ יסודות (די״ם).

ד״יל דיש לומר — להקשות — לפרש — לתרץ.
די״ם ד׳ יסודות.
ד״כ ארבע כוסות, דרך כלל.
דכ״א דכל אחד, דם כפירה אשת איש, דירה כלים אשה (נאים).
דכאו״א דכל אחד ואחד.
דכ״נ דכר ונוקבא (ק׳).
דכו׳ דכוותיה.
דכו״כ דרך כנוי וכבוד כלפי.
דכ״כ דברים ככתבן.
דכ״ע דכולי עלמא.
דכ״ע ל״פ דכולי עלמא לא פליגי.
דכ״ר דאי כתב רחמנא (דאכ״ר).
ד״ל די למבין.
דל״א דלא אמר — אמרו.
דלא״ה דלאו הכי.
דל״ב (די למבין בנקל), די לחכימא ברמיזא, דיה לצרה בשעתה, דלית ביה.
דלבח״כ דלית ביה חסרון כיס.
דלבמ״ה די לבא מן הדין.
דלבש״פ דלית ביה שוה פרוטה.
דל״נ דלא גרסינן (ל״ג).
דל״ד דלאו דוקא, דלא דמי, דף לדף.
דל״ה דלמא להכי הוה.
דלה״מ דלאו הכי מסתברא.
דלהת״י דלהתרגום יונתן.
דל״ז דן לכף זכות.
[דל״י בא״ה לב״מ דלא ידע בין ארור המן לברוך מרדכי].
דל״ל דלית ליה (ל״ל).
דלמ״ה ל״כ די לבא מן הדין להיות כנידון.
דלמא״ע דע לפני מי אתה עומד.
דלמ״נ דעת למבין נקל.
דלכ״נ דלכך נאמר.
דלכ״ע דלכולי עלמא.
דל״פ דלא פירש — פסק, דלפי פירושו.
דלפ״ד דלפי דעתו — דעת.
דלפ״ז (לפ״ז).
דל״צ דלא צריך.
דלצ״ל דלא צריך לומר.

דא"ל דאם לאו, דאין לומר — לפרש — לתרץ — להקשות, דאיכא למימר — למפרך, דאית ליה.
דאל"ה דאי לאו הכי, דלאו הכי (דלא"ה), דאין להקשות (דא"ל).
דאל"כ דאם לא כן.
דאל"ם דין אם למקרא (ומסורת).
דאל"ת דאין לתרץ.
דאלת"ה דאי לא תימא הכי.
דאס"ד דאי סלקא דעתך.
דאע"ג דאף על גב.
דאפ"ה (אפ"ה) דאפילו הכי.
דאפ"ל דאפשר לומר — לקיים.
דאצ"ל דאין צריך לומר.
דא"ק דאמר קרא, דאי קשה, דאיכתיב קשה(?).
דא"ר דרך ארץ רבא.
דא"ש דאבא שאול.
דאש"א ק"ל ב"מ ד' אמות של אדם קונות לו בכל מקום.
דאש"ה ד' אמות של הלכה.
דאש"ת ד' אמות של תפלה.
דא"ת דאמרי תרוייהו.
דאת"ל דאם תמצא לומר.
ד"ב דברים בטלים, די בזה — בזו, דף ב', דם בתולים, דפוס ברלין, ד' ברכות, דמו בראשו, דפוס ב'.
דב"א דברי בני אדם, דרך בן — בני אדם.
דבא"ו דפוס באוויליא.
דבא"נ דברכת אלהי נשמה (יעב"ץ).
דב"ב ד' בנינים בו.
דבב"ח (בב"ח) דבשר בחלב.
דב"ג דברים בגו.
דב"ה דבית הלל.
דב"ו דרך בשר ודם.
דב"ח דאשתמש בתגא חלף.
דב"כ בי"ש דבתי כנסיות בישובן (יעב"ץ).
דבכה"ג דבכהאי גוונא.
דבכ"פ דבכל פנים — פעם.
דבכפו"פ דבכל פעם ופעם.
דב"ל די בזה למבין, דונש בן לברט.

דבלא"ה דבלאו הכי.
דב"ם דיני ברכת מצילה.
דב"נ דבן נח, דבר נש.
דבע"פ דבעל פה.
דב"ש דבית שמאי, דברי שלמה.
דב"ש ודב"ה דבית שמאי ודבית הלל.
דב"ת דבן תימא.
ד"ג ארבע גאלות (א"ג), דייני גליות—טלה — גזירות.
ד"ד ד' דברים, דרך דרוש, דברי דרוש, דורא דממונא (דד"מ).
דדב"מ = דד"מ.
דד"ג דינא דגהינם.
דד"ד דינא דמלכותא דינא.
דדד"ד דור דור ודורשיו (ס').
דד"מ דינא דבר מצרא (דדב"מ), דורא דממונא (ד"ד), דורש דרש משה (ס').
דד"נ דרכיה דרכי נעם.
דד"ע דברי הימים דניאל עזרא.
ד"ה דברי הימים, דברי הכל, דבור המתחיל, דוד המלך, דברי המחבר — הכותב, דרכי השם, דרך החיים (ס') (דה"ח), דין הוא, דא הוא, דור המבול (דוה"מ), דור הפלגה, דור המדבר, דם הגדה, דרכי התלמוד (דה"ת), דרך העולם, דברי הגאונים (דה"ג), דברי המקובלים (דהמ"ק), דם התמצית (דה"ת).
דה"א דברי הימים א', דהוה אמינא, דם האיברים, דהא אמרינן.
דהא"ע דהא אתמר עלה.
דה"ב דברי הימים ב'.
דהב"י דהבית יוסף (ס').
דהג"ל דבר הגורם לממון.
דהגל"מ כמ"ד דבר הגורם לממון כממון דמי.
דה"ה דהוא הדין, דהיינו הך.
דה"ח דרך החיים (ס').
דה"ט דהאי טעמא, דרך הטבע.
דה"י (ד"ה).
דה"ל דהוה ליה — להו.
דהל"ל דהוה ליה למימר.
דהלמ"ם דבר הלמד מסופו.
דהלמ"ע דבר הלמד מענינו.

גנא״ח נוטל נפשו איש חסיד.
גנב״ש רקב״ש גוים נשים בהמות כותים רועים קייצים ברנגין שומרי פירות.
גנ״ד גניבת דעת.
גנו״א גניבה ואבידה.
גנל״א גזרת נחי ל״א (ד׳).
גנל״ה גזרת נחי ל״ה (ד׳).
גנע״ו גזרת נחי ע״ו ואיו (ד׳).
גנ״ת גבורה נצח תפארת (ק׳), גימטריא נוטריקון תמורה.
גס״ת ג׳ ספרי תורות.
ג״ע גן עדן, גלוי עריות, ג׳ עדים, גליל עליון.
געאה״ה גומרין עליו את ההלל.
גע״ג גב על גב, שלש על שלש, גבוה על גבוה.
געש״ד גלוי עריות שפיכת דמים.
געת״מ גן עדן תהי מנוחתו.
ג״פ גט פטורין, גט פשוט, ג׳ פעמים, ג׳ פרשיות, — פסוקים, — פסיעות, — פנים.
גפ״א ג׳ פעמים אמצעים (ק׳).
גפ״ג ג׳ פעמים ג׳.
גפד״ש ג׳ פרשיות דקריאת שמע.
גפ״ה ג״ה ג׳ פעמים הולכה ג׳ הובאה (יעב״ץ).
גפ״ש ק״ש ג׳ פרשיות של קריאת שמע.
גפ״ת גמרא פוסקים תוספות, גמרא פירוש תוספות התחתונים (ק׳).
ג״צ גר צדק, ג׳ צדיקים, גבאי צדקה.
ג״ק גירסת קונטרס, ג׳ קהלות (אה״ו), גט קרת.
ג״ר ג׳ רביעות, גירסת רבנים, גאולה ראשונה, גס רוח, גסות רוח, גזירת רומיים, גזרה רעה, גברא רבא, ג׳ ראשונות — ראשונים, גליא רזא (ס׳), גילגולא רבא (ק׳).
גר׳ גרסינן, גרס, גרסה.
גרונ״ד גשמי רצון ונדבה.
גר״ל גורם רעה לעצמו.
גר״ש גרסא שניה.
ג״ש גירסת שמואל, גזירה שוה, גורל שוה, ג׳ שנים — שבועות — שעות, גזרת שמים, גזרת שלמים (ד׳), גלגול שבועה, גבעת שאול (ס׳), גרי שער.
גשא״כ ג׳ שאכלו כאחת.
גש״ל כ״ה גדול שמו לטוב כל הימים.
גש״נ כק״ש גר שנתגיר כקטן שנולד.
גש״ע גל של עצמות.
גשע״ב גוי שעסק בתורה.
ג״ת ג׳ תרגומין, גזור תענית, גר תושב, גבאי תמחוי.
גת״ת גבאי תלמוד תורה.

ד

ד׳ דף, דפוס, דגש, דרך, דין, דא, ארבעה, דעת.
ד״א דבר אחר, דרך אחר — אחד — אמת (ס׳), דרך ארץ, ד׳ אמות — ארצות — אותיות, ד׳ אלפים, דברי אמת (ס׳), דפוס אמסטרדם, דא איהו, דפוס א׳, דור אנוש, דרך ארעי, דמשק אליעזר (ס׳), דמשק ארש (ס׳).
דא״א דין ארבע ארצות, דאי אפשר, דאי אמרת, דברי איש אלהים.
ד״א ב״ה ד׳ אמות ברשות הרבים (מגילה).
דאב״י ד׳ אמות בארץ ישראל.
דא״ה דאי הכי, דין — דיני אומות העולם (דאה״ע), דוחין את השבת (ד״ש).
דאו׳ דאוריתא.
דא״ז דרך ארץ זוטא.
דא״ח דאין חוששין, דברי אלהים חיים, דניאל איש חמודות.
דא״י דבר אלהינו יקום, דייני ארץ ישראל.
דאיש״ר דאמן יהא שמה רבא (יעב״ץ).
דא״כ דאם כן.
דאכ״ר דאי כתב רחמנא.

נבא״נ נברא אנברא (נא״נ).
נבב״פ נביהה בן פסיסא.
נב״ב נ׳ בנינים בו.
נבה״ם נבעת המורה (ס׳) (נ״ה).
נב״י נם ברוך יהוה.
נב״ם מי נריסין, בשר שמן, מוריים.
נב״ע נביית עדות.
נב״ר נומלי חסדים, ביישנים, רחמנים.
נ״נ תלת תלת, נזירה נדולה, נבורה נדולה. נ׳ נדולים, נרש נרשיים, תלת נברי.
נג״ק נוזרין נזירות קשות.
נג״ר נוזרין נזירות רעות.
נ״ד נור דין.
נד״ם נדי ומלה.
נד״מ נדולת מרדכי (ס׳) (נד״מ).
נ״ה נבעת המורה (ס׳).
נהא״ה נוזרנן הא אמר הא.
נה״כ נזירת הכתוב.
נה״ם נזירת המקום.
ננ״ת נדולה נבורה תפארת (ק׳).
נ״ד נבאי דמתא, נ׳ דברים, נזר דין, נמר דין.
נד״י נרסא דינקותא, נעשיכטע דער יודען (ס׳).
נד״מ נדולת מרדכי (ס׳).
נד״פ נאמטעסדיענסטליכע סארמרענע (ס׳).
נ״ה ניד הנשה, נפי הלכות, נליל העליון, נירסת הספרים (הסופרים), נירסת הנאון, נדול הדור, נדולי הדור (נה״ד), נזירת הכתוב, נזירת המלך, — השם (נה״ש), נורת השלימים (ד׳), ניהנם (נה״י).
נה״ד נדולי הדור.
נה״נ ניד הנשה, נילנול הנשמות.
נה״ק נבאי הקהילה.
נה״ת נלילות התורה.
נ״ו ננת ורדים (ס׳).
נו״ה נבורה והוד (ק׳).
נוה״י נבורה והוד יסוד (ק׳).
נו״ח נבורה וחסד (ק׳).
נולכ״כ נלוי וידוע לפני כסא כבודך.
נו״מ ננ וסנו, נזר ומקיים, נורעין ומוסיפין.
נו״נ נוף ונשמה.
נו״ם נמיר וסביר.

נ״ז נם זו, נם זה, נ׳ זהובים.
נז״ד נזר דין (נ״ד).
נז״כ נם זמן כריתות.
נז״ל נם זו לטובה.
נזל״נ נזירה לנזירה (נל״נ).
נזל״נ ל״א נזירה לנזירה לא נזרינן.
נז״ש נזרה שוה, נם זה שם.
נ״ח נמילות חסד, — חסדים, נלנל חמה, נ׳ חרשים, נזירת חרם, נדר חכמים, נ׳ חסיבות, נביית חוב, נ׳ חלקים.
נחפ״נ נורת חסרי פ״א נרין (ד׳).
נ״ט נ׳ טפחים, נורל טוב.
נט״ק ע״ד איח נלנלתא טלא דבדולחא קרומא דאוירא עמר נקי רעוה דרעוין אשנתא פקיחא תוספא (ק׳).
נ״י נירסא, נירסת, ניטטריא.
נ״י נ׳ ימים, נלילות ידך, נאון יעקב (ס׳).
נ״ה נ׳ ימי הנבלה, נ׳ ימי החשיכה, נלילות ידיו הנכבדים.
ניכ״ק (ממתא החיך) (ד׳).
נ״ל נבריאל יהדל ליכטענפעלד.
נ״ת ניטטריא תיבות.
נ״כ נט כריתות, נם כן, נם כאן, נם כי.
נכ״ל נורם כליה לעולם.
נ״ל נ׳ לונין.
נל״נ נזירה לנזירה.
נל״ה נלנל התחתון (נלה״ת), נליל העליון (נ״ה).
נל״ר נואל לרופא.
נל״ש שת״מ נורם לשכינה שתסתלק מישראל.
נ״מ נמרא, נלות מצרים, נלנול מחילות, נט מקושר (נמ״ק), נזירת מלכות.
נמ״ב נלוי מלתא בעלמא.
נמ״ד נמר דין (נ״ד).
נמ״ה נזירת מלך הוא.
נמ״ח נמילות חסדים, נומל חסד (נ״ח).
נמ״ק נט מקושר.
נמר״א נבריאל, מיכאל, רפאל, אוריאל.
נמ״ש נדול מרבן שמו.
נ״נ נטי נשים, נלנול נשמות, נן נעול (ס׳), נורן נכון (ס׳), ניעולי נכרים, נורת נחות (ד׳).

בש״ח בשנאת חנם, בשפתי חכמים (ס׳).
בש״ט בשם טוב, בעל שם טוב (בעש״ט).
בש״י בשל יד, בשבט יהודה (ס׳), בצל שדי יתלונן, בשאילת יעב״ץ (ס׳).
בשי״ה בשאר ימות השנה.
בשכה״ג בעל שיורי כנסת הגדולה (ס׳).
בשכ״י בשם כל ישראל.
בשכמל״ו ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד.
בשל׳ בשלמא.
בש״ל בשבעים לשונות.
בשלב״ה בית שמאי לבית הלל.
בשלמ״ד בשלמא למאן דאמר.
בש״מ ברוך שחלק מכבודו, בשם מדרש.
בש״ס בששה סדרים, בשל סופרים.
בש״ע בשמיני עצרת, בשמחה עצומה, בשמנה עשרה.
בשעא״ה בשעת אמירת הגדה.
בשעל״ח בן שמונה עשר לחופה.
בשעה״מ בשער המלך (ס׳).
בשע״מ בשעת מלאכה.
בשע״צ בשערי ציון (ס׳), בשמיני עצרת (בש״ע).
בש״פ בשושן פורים, ברוך שפטרני.
בשפ״י בשפתי ישנים (ס׳).
בשפמ״ש ברוך שפטרני מעונשו שלזה.
בשפ״ע בשפת עבר.
בש״ק בשבת קודש.

בש״ר בשל ראש, בשמחה רבה, בשם רבי, בושה סרוחה רמה.
בש״ש בשאילת שלום, בשיח שפתותינו.
בשש״ע בשבוע שעברה (בש״ע).
בש״ת ברוך שומע תפלה, בשומע תפלה, בשמחת תורה.
ב״ת בעל תכלית, בעל תשובה (בעית), בל תוסיף, בעל תלמוד, בעלי תריסין, בל תשחית, בן תורה, ב׳ תיבות, (בעל תענוג — תאוה).
בת׳ בתרגום, בתשובה, בתורה.
בת״א בתרגום אונקלוס.
בת״ב בתשעה באב, בתקוני ברכות.
בת״ג בתגועה גדולה (ד׳).
בת״ה בתחיית המתים.
בתה״ג בתשובת הגאונים (ס׳).
בתה״מ בתפלת המנחה.
בתה״ס בתי הסֵפֶר.
בתה״ש בתכלית השלימות — השנאה.
בתי״ס בתי ספר.
בת״כ בתורת כהנים(ס׳), בתקיעת כף, בתורת כתובה, בתלמוד כן (נאמר).
בתמ׳ בתמיה.
בת״ק בתגועה קטנה (ד׳).
בת״ר בתר רובא, בעלי תריסין (ב״ת).
בתש׳ בתשובת.
בתש״ש בתשובה שלימה.
בת״ת בעל תלמוד תורה.

ג

ג׳ גדולה, גבורה, גאולה, גלות, גזירה, גאון, גדול, גדולים, שלשה, גירסא (גי׳).
ג״א גירסא אחרינא, גזירת אלהים, גלות אדום, גבורת אלהים, גאולה אחרונה, ג׳ אמות, ג׳ אלפים, גנת אגוז (ס׳), גור אריה (ס׳), ג׳ ארצות, גרי אריות, גנזי אקספארד (ס׳).
גא״ג גברא אגברא (גבא״ג).

גא״ה גומרין את ההלל.
גא״י גלילות ארץ ישראל.
גאל״ת גאולה לתפלה (גל״ת).
גא״צ ג׳ אצבעות.
ג״ב ג׳ ברכות, גלות בבל, (גוזמא בעלמא), ג׳ בתים, גבול בנימין (ס׳), גשמי ברכה.
גב״א ג׳ ברכות אחרונות, גדליה בן אחיקם.

(בע״ק), בעל קרי, בני קרח (בנ״ק), ב׳ קדושות (ש״ק), במה קטנה.
בק׳ בקיצור.
בק״א בכל קצוי ארץ.
בק״ג בקנין גמור.
בקה״מ בקריאת המגילה.
בקה״ק בית קדשי הקדשים.
בק״ו בקל וחומר.
בקו״ר בקול רם (בק״ר).
בקו״ת בית קדשו ותפארתו.
בק״ז בקומה זקופה, בקרן זווית.
בק״ח בקרבן חטאת.
בק׳ בקיצור.
בקס״ע בקונטרס סדר עבודה (יעב״ץ).
בק״ל בין קודש לחול.
בק״מ בהא קמפלני.
בק״ע בקום עשה.
בק״פ בקרבן פסח.
בק״ק בקצת קהלות, בקהלה קדושה.
בקק״א בקצת קהלות אשכנז.
בק״ר בקלות ראש, בקול רם (בקו״ר).
ב״ר בן רבי, בר״רב רבי, בראשית רבה, בן רכב, בית ראשון, ב׳ רשויות, בריך רחמנא, בני רחמנים, בעל רחמים.
בר״ד בתר רוב דעות (אר״ד).
בר״ה בראש השנה, ברשות הרבים (ברה״ר).
ברה״י ברשות היחיד.
בר״ה לי״כ בין ראש השנה ליום כפור.
ברה״ס בראש הספר.
ברה״פ בראש הפרק.
ברה״ק ברוח הקודש (ברוה״ק).
ברה״ר ברשות הרבים (בר״ה).
ברו״ע ברום עולם.
ברוב״ש בית ראשון ובית שני.
בר״ח בראש חודש, בראשית חכמה (ס׳),
בר״ט ברצון טוב.
בר״י ברשיי ישן.
ברי׳ ברייתא.
בר״מ ברוב מקומות, ברעיא מהימנא, ברוח מציא.
בר״ס בריש ספרא.
בר״ע בעי רחמי עליה.
בר״פ בריש פרקא — פרשה.
ברר״ל ב׳ רשויות רחמנא לצלן (יעב״ץ).
בר״ש ברית שלום.
ברשא״מ ברוח שאינה מצויה.
ברש״ע ברומו של עולם (ברוש״ע).
בר״ת בראשי תיבות, ברוגז רחם תזכור.
ב״ש בית שני, בית שמאי, בית שמואל (ס׳), ברוך שאמר, באר שבע (ס׳), בת שבע, בנין שלמה, בן שמעון — שמואל — שמה, באנק שיללינג.
בש׳ בשורש, בשנים.
בש״א בשום אופן, בשם אומרו, בשער אפרים (ס׳), בעל שער אפרים, בית שמאי אומרים.
בשא״א בשאי אפשר.
בשאז״ה בשביל שאני זכר הספרתי.
בשא״י בשארית יוסף (ס׳).
בשא״פ בשבת אחר פסח.
בשבנ״ת ברוך שאמר בנ׳ תחתוניות (מן הספירות) (יעב״ץ).
בשבו״ת בשב ואל תעשה.
בש״ג בעל שלטי גבורים (ס׳).
בש״ד שתים שהן ארבע, בשודא דדייני (בשד״ד), בשבועה דאורייתא (בשד״א).
בשד״א בשבועה דאורייתא.
בש״ד ט״ש צא״ת בור שחת דומה טיט היון שאול צלמות ארץ תחתית.
בשדמ״ע בריך שמה דמרי עלמא.
בשה״ג בשלימות הגוף.
בשה״ד בשעת הדחק, בשער הדנים.
בשה״ח ברכת שהחינו.
בשה״י בשנת היובל.
בשה״י פה״י בשבת היום פסח היום.
בשה״פ בשעת הפנאי, בשער הפנה (ס׳).
בשה״ת בשעת התפלה.
בש״ו בשר ודם (ב״ו).
בשוא״ת בשב ואל תעשה.
בש״מ בלי שם ומלכות, בורות שיחין ומערות.
בשו״נ בשובה ונחת.

בע״ל בשבעים לשונות (בש״ל).
בעלה״ר בעל לשון הרע.
בע״מ בעשרה מאמרות, בעל עשרה מאמרות (ס׳), בעל מלאכה, בעבודת מקדש, בעל מום (ב״מ), בעל מלחמה, בעל מחבר, בעל מניה (בעמ״נ), בעילת מצוה, בנן עדן מנוחתו.
בעמ״ב ברוך עושה מעשה בראשית (= בע״ב).
בעמ״ד בעל מדקדק.
בע״מ מאכ״ח בעל עשרה מאמרות מאמר אם כל חי (יעב״ץ).
בעמ״נ בעל מניה.
בעמז״ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
בעמ״מ (בעקמ״מ).
בעמ״ק בעל מקובל.
בעמ״ש בעמודי שמים (ס׳).
בע״נ בעל נפש.
בע״ס בעל ספר, בעל סוד.
בע״פ בערב פסח, בערבי פסחים, בעל פה, בעל פייטן, בעל פלונתא.
בע״ק בעל קבלה, בעל קרי, בעל קורא, בעל קנאה.
בעקמ״מ בעקבות מלכא משיחא.
בע״ר בקשו עלי רחמים, בקשו עליו רחמים, בעין רע (בעה״ר), בעלי ראתן.
בע״ש בערב שבת, בעל שם.
בעש״ב בורא עשבי בשמים (בע״ב).
בע״ש בה״ש בערב שבת בין השמשות.
בעש״ט בעל שם טוב.
בעש״י בענינו של יום.
בעשי״ת (בעי״ת) בעשרת ימי תשובה, (בעשיה״ת).
בעש״נ בעטיו של נחש.
בעשע״ה בערב שבת עם חשכה.
בעש״ק בערב שבת קדש.
בע״ת בעל תשובה, בעל תכלית, בעל תוקע, בעל תפלה, בעל תלמוד, בעלי תריסין (ב״ת).
ב״פ ב׳ פעמים, בושת פנים, בן פזי.
בפ׳ בפסיקתא — בפסיקתות, בפרק, בפרשה, בפסוק, בפירוש, בפרט, בפתיחת, בפרהסיא (בפר׳).
בפ״א בורא פרי אדמה, בפעם אחת, בפה אחד, בפרשה א׳, בפרק א׳, בפסוק א׳.
בפב״ד בפני בית דין (יעב״ץ).
בפד״א בפרישות דרך ארץ.
בפד״ז (פד״ז).
בפ״ה בפרשת המן (בפה״מ).
בפה״א בורא פרי האדמה.
בפה״ג בורא פרי הגפן.
בפה״ע בורא פרי העץ.
בפ״ו בפריה ורביה (בפו״ר), בינוני פועל (ד׳).
בפי׳ בפירוש.
בפל״ע בין פסח לעצרת.
בפ״מ בפה מלא, בפרי מגדים (ס׳), בפני משה (ס׳).
בפמש״פ בפתות משוה פרוסה.
בפ״נ בפח — בפחי נפש.
בפ״נ ובפ״נ בפני נכתב ובפני נחתם.
בפס״ד בפסוקי דזמרא.
בפסהמ״ק בפסולי המקודשין.
בפ״ע בפני עצמו, בפני עדים.
בפ״ע ד״ת בפני עצמו דין תורה (יעב״ץ).
בפ״פ בפתע פתאום.
בפפד״א בפרנקפורט דאדר.
בפפד״מ בפרנקפורט דמיין.
בפקו״ע בפני קהל ועדה (בקו״ע).
בפר׳ בפרהסיא.
בפ״ש בפריסת שמע.
ב״צ בני ציון, בנות צלפחד.
בצ״א בצלם אלהים, בצלאל אשכנזי.
בצ״ג בצרה גדולה.
בצה״כ בן ציצית הכסת.
בצימ׳ בצימצום (ק׳).
[ב(צ)מ״י בצאתי מירושלים].
[ב(צ)מ״מ בצאתי ממצרים].
בצ״ע בצריך עיון, בצרת עין.
בצ״צ בעל צמח צדיק (ס׳).
ב״ק בת קול, בן קדושים, בן קדוש, בבא קמא, בר קפרא, בית קיבול, בעל קורא

(בס״ב), בספר הגלגולים — הגלגלים, בסדר היום, בסוד הכתוב.
בסה״ב בספר הבהיר.
בסה״ד בסוף הדבור, בסדר הדורות (ס׳).
בסה״י בסדר היום (ס׳).
בסה״ר בעל ספר הרוקח.
בסהש״ם בסוגית הש״ס.
בסו״מ בן סורר ומורה.
בס״ח בספר חיים, בספר חסידים.
בסח״ה בספר חובת הלבבות.
בס״י בספר יצירה — יוחסין (ישעיה ירמי׳ יחזקאל).
בס״ד בסיעתא דשמיא (בס״ד).
בסל״א בספר לוח ארש.
בסמ״ג בספר מצות גדול.
בסמ״נ בספר מורה נבוכים.
בס״נ (ס״נ).
בסנ״ו בספר נגיד ומצוה.
בסנ״י בספר נצח ישראל.
בסנ״ע בספר נתיבות עולם.
בס״ע (בסק״ע).
בסע״ז בסדר עולם זוטא (ס׳).
בסעמ״ק בספר עבודת המקדש.
בסע״ר בסדר עולם רבא (ס׳).
בס״פ בסוף פרשה, — פרק, — פסוק, בסעודת פורים.
בספ״י בסבר פנים יפות.
בס״ק בספרים — בסדורים קדמונים.
בסקי״פ בספר קונטרס יציב פתגם (יעב״ץ).
בסק״ע בסיקור עין.
בס״ש בספר שני.
בסשל״ה בספר שני לוחות הברית.
בס״ת בספר תורה, בסתרי תורה (ס׳), בסופי תיבות.
ב״ע באר עשק (ס׳), בן עזרא, בן עזיאל, בית עולם — עולמים, בכורי עתים (ס׳), בריאת עולם, ברית עולם, בני עניים, בן עזאי, בני עלייה, בן עמרם, בדיקת עדים.
בע״א בעבודת אלילים, בענין אחר — אחד, בעצה אחרת, בעד אחד.

בעא״ע בתר עניא אזלא עניותא.
בע״ב בורא עצי בשמים, ברוך עושה בראשית, בעלי בתים, בעל ברית.
בע״ג בעל גמרא, בעל עגלה.
בעג״ח בעל גמילות חסדים.
בע״ד בעל דבבא, בעל דין, בעל דבר, בעל דקדוק, בעל דרשן.
בע״ה בעל הבית, בעץ הדעת (ס׳), בעזרת השם (בעה״ש).
בעה״ב = (בע״ב) בעל הבית.
בעה״ב = בעוה״ב.
בעהג״א בעל הגהות אשרי.
בעה״ו בעזרת השם וישועתו.
בעה״ד בעון הדור.
בעה״ז בענין הזה, בעולם הזה (בעוה״ז).
בעה״ח באתי על החתום, בעלי החיים (בע״ח).
בעה״ט בעל הטורים (ס׳) (כה״ט).
בעה״י בעבר הירדן, בעזרת השם יתברך.
בעה״מ בעל המחבר.
בעהמ״ס בעל המחבר ספר.
בעה״ע בעולם העליון (בעוה״ע).
בעה״ש בעזרת השם, בעל השער — השיר, בעל השמר (בעהש״ט).
בעה״ת בעלי התוספות.
בעוה״ב בעולם הבא (בעה״ב).
בעוה״ז בעולם הזה (בעה״ז).
בעוה״ע (בעה״ע).
בעוה״ר בעונותינו הרבים (בעה״ר) (בעו״ה).
בע״ז בעבודה זרה, בעילת זנות.
בעז״ה בעזרת השם (בעה״ש).
בעזה״י בעזרת השם יתברך (בעה״י).
בע״ח בעל חנות, בעל חוב, בעלי חיים (בעח״י).
בעח״ד בעל חיקור דין (ס׳).
בעט״ז בעל טורי זהב (ס׳), בעטרת זקנים (ס׳).
בע״י בעין יעקב (ס׳), בעשר ידות (ס׳), בעין יפה.
בע״כ בעל כרחו — כרחך, בעצי כהנים(?), בעל כישוף (ב״כ).

במ״מ בורא מיני מזונות, במעשה מרכבה, במה מצינו, בצאתי ממצרים (ת׳).
במנ׳ במנהגים, במנהג.
במ״ס במקום סכנה, במנהג ספרד, במסכת סופרים, במגילת סתרים (ס׳).
במסה״ש במספר השוה.
במסל״ת במסיח לפי תומו (מסל״ת).
במ״ע במקום עדים, במצות עשה.
במע׳ במערבא.
במע״א במערבא אמרי.
במעל״א במקום עדים לא אמרינן.
במעול״ת במצות עשה ולא תעשה.
במע״ז ברכת מעין שבע.
במע״ש ברכת מעין שלוש, במעלי שבתא.
במ״פ במיני פת, במי פירות, במנהג פולין.
במ״צ במצות ציצית.
במ״ק במחזור קטן, במספר קטן.
במק״א במקום אחר (במ״א) — אחר, במקרא אחד.
במק״מ במאי קמפלגי (קא מפלגי).
במ״ר במקדש ראשון, במדרש רבות, בית מרעים (ס׳).
במרא״מ במנהגי ר׳ אייזק מירנא.
במרז״ל במאמר רבותינו ז״ל.
במ״ש במה שאמרו, — שאמר, — שנאמר — שכתוב, במוצאי שבת, במלות שונות, במה שהוא.
[במשא״ת אדבל״כ במשלם שנין אילן תפוק ארעא דא בלא כסף].
במש״ד שתי מתנות שהן ארבע (בשה״ד).
במשח״ה במקום שיש חילול השם.
במש״ל במקום שנהגו לומר.
במש״מ במקום שאתה מוצא.
במש״ע במה שכתב עוד — שאמר עוד.
במשע״ה במה שאמר עבדים היינו (יעב״ץ).
במש״ק במוצאי שבת קודש (במ״ש).
במשרמ״ה במדרשו של ר׳ משה הדרשן.
במ״ת במתן תורה, במגילת תענית (ס׳).
ב״נ בן נפתלי, בר נש, בן נח, בני נח, בעל נס, בעל נכפה, בית נתן (ס׳), ברכי נפשי, בורא נפשות, בלי נקודות, בגליון נכתב (בג״נ), ברוך נמצא, בר נפחא (ר׳ יוחנן), בן נכר, בת נכרית.
בנ״א בנשימה אחת, בני אדם (ב״א).
בנא״י ברכי נפשי את יי.
בנ״ג בנמית גרון.
בנ״ד בנידון דידן, בנידון דידהו.
בנה״י בינה נצח הוד יסוד (ק׳).
בנה״כ בני היכלא.
בנו׳ בנוסח.
בנוב״נ בפני נכתב ובפני נחתם.
בנ״ח בנר חנוכה, בנקימת חפץ (בנק״ח).
בנח״ש בנדוי חרם שמתא.
בנ״ט בנותן טעם, בר נותן טעם.
בנט״י בנטילת ידים.
בנ״י בני ישראל, בני יעקב, בנטילת ידים (בנט״י).
בניי״צ בני ישראל ישמרם צורם.
בנ״כ בנשיאת כפים.
בנל״ך ולאע״י ברוך נותן ליעף כח ולאין אונים עצמה ירבה.
בנ״צ בני ציון.
בנצוי״ר בנחמת ציון וירושלים.
בנ״ק בני קרח (ב״ק).
בנ״ר בורא נפשות רבות.
בנש״א בנשימה אחת.
בנשנ״ז (נשנ״ז).
בנשב״ע בנוהג שבעולם.
בנת״ר בנוקבא דתהום רבה (ק׳).
ב״ס בן סירא, בן סורר, בלי ספק (בל״ס), בעל ספר (בע״ס), ב׳ סעודות, ב׳ סונים, (בשורת ספרים).
בס׳ בספר, בסדרא, בסעיף (בסעי׳).
בס״א בסינגון אחד — אחר, בספר אחד, בספרים אחרים, בסודות אחרים, בסטרא אחרא.
בסב״ר בסוף בית ראשון.
בס״ג בסכנה גדולה, בסעודת ג׳, בסימן ג׳.
בסג״י בספר גבורות יי.
בס״ד (בסי״ד) בסיעתא דשמיא.
בס״ה בספר הזוהר (בסה״ז), בספר הבהיר,

בלב״ע בינו לבין עצמו.
בלב״ש בלבושי שרד (ס׳) (בל״ש).
בל״ג בלשון גנאי.
בלד״ב בלא דברים בטלים.
בלה״פ בלחם הפנים (ס׳).
בלה״ק בלשון הקודש.
בלו״א בלוח ארש (ס׳).
בלו״ר בלאה ורחל (ק׳).
בל״ז בלא זה, בלשון זה, בלשון זכר.
בלח׳ בלחש.
בלח״ז בלא חתימת זקן.
בלח״ש בלחם שמים (ס׳).
בל״ט בלב טוב.
בלט״מ בלט מכות.
בל״י בלשון יון, — יונית, בכור לירושה.
בל״כ בלשון כבוד.
בל״נ בלי נדר, בלשון נקיה (בלנ״ק), בלשון נקבה, בכור לנחלה.
בל״ם בלשון סורי, בלי ספק.
בלס״נ בלשון סגי נהור.
בל״ע בלשון עברי (עבר), — ערבי, בינה לעתים (ב״ל) (ס׳).
בלע״ז בלשון לועז, בלשון עבודה זרה.
בל״פ בליל פסח, בכור לפדיון.
בל״צ בלשון צחות, ברכות לראש צדיק.
בל״ר בלוחות ראשונים, בלשון רבים (ד׳).
בלר״צ ברכה לראש צדיק.
בל״ש בליל שבת, — שמורים, — שני, בלבושי שרד (ס׳) (בלב״ש), בלי שנוי.
בלש״ה בלשכת הגזית.
בלשו״מ בלי שם ומלכות.
בלש״ק בליל שבת קודש.
בל״ת בלא תעשה, בלא תשא.
ב״ם ב׳ מדות, ב׳ מבואות, — מהדורות, ברית מילה, בר מנן, בר מצוה, במה מדליקין, בבא מציעא, בו מבואר, ברכת מזמן, בן מקרא, בעל מום, בעלי מומין, בתי מדרשות.
במ׳ במערבא, במזיד, במשנה, במדרש.
במ״א בר מן אחד, במדרש אחד, — אחר, במשקל אחד, במדינות אלו, (בן מקרא), במקום אחר, בעל מגן אברהם (במג״א), במנהג אשכנז, במכתב אליהו (ס׳) (מ״א).
במ״ב בורא מיני בשמים, בר מן תרין, במשאת בנימין (ס׳), במסעות בנימן (ס׳), במעשה בראשית.
במ״ג במשנה ג׳, במחזור גדול, ברכת מגלה (ב״מ).
במג״א בעל מגן אברהם (במ״א).
במג״ם במלחמות גוג ומגוג (במגו״ג).
במד׳ במדנחא, במדבר, במדרש (במדר׳).
במד״א (בד״א) במה דברים אמורים.
במדה״נ במדרש הנעלם (ס׳).
במד״ר במדרש רבה (במדר״ר), במדבר רבה.
במ״ה בורא מאורי האש, ברכת מאורי האש, במדרש הנעלם (ס׳), במדינות הללו, במקח השוה (במה״ש), ברוך משנה הבריות.
במה״ש במזג השוה (במזה״ש), במקח השוה.
במו״מ במשא ומתן, במקח וממכר, במגע ומשא.
במורו״ר ברשות מרנן ורבנן ורבותי.
במו״ש במוצאי שבת (במ״ש).
במ״ז במטת זהב (ס׳).
במזה״ש במזג השוה (במה״ש).
במז״ל בעדן מנוחתו זכרו לברכה.
במ״ח באר מים חיים (ס׳).
במח״כ במחילת כבודו (במ״כ).
במחכ״ת במחילת כבוד תורתו.
במ״ט (במע״ט) במעשים טובים.
במ״י בצאתי מירושלים (ת׳).
במי״א עמב״ד במהרה יבוא אלינו עם משיח בן דוד.
במיו״כ במוצאי יום כפור.
במי״ט במוצאי יום טוב.
במיט״א במוצאי י״ט אחרון (ראשון).
במי״כ במוצאי יום כפור (במיו״כ).
במ״כ במחילת כבודו.
במכ״ה במחילת כבודו הרב (-הרם).
במ״ל בעל מרפא לשון (ס׳), במשנה למלך (ס׳).
במל׳ במלכות.
במלזו״ש במלכיות זכרונות ושופרות.

ביה"ק בית הקברות (בה"ק).
ביה"ש בין השמשות (בה"ש, בהש"מ).
ביה"ת בימי התשובה.
ביוב"ש בית יוסף ובאר שבע (ס') (יעב"ץ).
ביו"ד בשר יין ודגים, ביורה דעה (ס').
ביו"ט ביום טוב.
ביז"ת בי"ז תמוז.
ביח"ל בן שמונה עשר לתוספה.
בימ"א ביום טוב ראשון.
בימ"ב ביום טוב שני.
בילב"ע בינו לבין עצמו.
בילא"ו ברוך יי' לעולם אמן ואמן.
בי"מ בעשרה מאמרות (ס').
בי"מ בל"פ ביציאת מצרים בליל פסח (יעב"ץ).
בי"ס בעשר ספירות (ק').
בי"ע בריאה, יצירה, עשיה (ק').
ביע"ו ביעלה ויבוא (ביע"ו).
ביר' בירה (בית המקדש), בירושלמי (בירו').
בי"ש (ביר"ש) ביראת שמים.
בישה"ד ביישוב הדעת.
ביש"מ בישיבה של מעלה.
ביש"ע ביום שמיני עצרת.
ביש"ק ביום שבת קודש.
ביש"ש בים של שלמה (ס').
בי"ת בשר, יין, תכלת; בימי תשובה.
ב"כ ברכת כהנים, בת כהן, בשביל כן (בש"כ), בנין כך, בגדי כהונה (ס'), ב' ככרות, בעל כנפים (ס'), בר כוכבא, בית כר, בת כותי, בנות כותיים, בתי כנסיות, באי כח.
בכ"א בכל אופן, בכמה אופנים, בכרך אחד.
בכא"ה בכבוד אלהים הסתר (דבר?).
בכא"פ בכדי אכילת פרס (כא"פ).
בכבו"ע בכבודו ועצמו.
בכ' בכ' בכיסו, בכוסו, בכעסו.
בכ"ג בכמה גווני, בכונה גדולה, בכהן גדול.
בכ"ד בכמה דוכתין.
בכ"ה (ס') בכל הסידורין, בכל השנה (בכה"ש), בכתבי הקודש (בכה"ק), בכורי העתים (ס').
בכה"ג בכהאי גוונא, בכנסת הגדולה (ס').
בכה"כ (בהתה"כ) בכל התורה כולה.
בכה"מ ברוך כבוד יי' ממקומו, בכל המקומות.
בכה"פ בכל הפוסקים, בכל הפירושים.
בכה"ק בכתבי הקודש (בכ"ה).
בכה"ת בכל התורה.
בכ"ו ב"כ בין כך ובין כך.
ב"כ וב"מ בתי כנסיות ובתי מדרשות.
בכח"ב בכתר, חכמה, בינה (ק').
בכ"ט בכמה טעמים, בכי טוב.
בכ"י בכל יום.
בכיו"י בכל יום ויום.
בכ"מ ברוך כבוד יי' ממקומו.
בכ"ל בכל לבבו (ב"ל).
בכל"א בכל לילה אחד.
בכל"ם (שימושי המקור) (ד').
בכל"ע בין כסא לעשור.
בכ"מ בכל מקום, בכמה מקומות, בכסף משנה (ס'), בכתר מלכות (ס'), בינה, כתר, מלכות (ק').
בכמ"ר בן כבוד מעלת רבי.
בכמש"מ (במש"מ) בכל מקום שאתה מוצא (במשא"מ).
בכ"ע בכל ענין, בכונה עצומה, בכלילות עשר, בכתר עליון (ק'), בכולי עלמא, בכל העולם (בכה"ע).
בכ"פ בכל פנים, בכל פעם.
בכפו"פ בכל פעם ופעם.
בכ"ק בכמה קהלות.
בכ"ש בכל שעה, בכל שהוא, בכור שוטה, בכסא שן (ס'), בעל כישוף, בעלת כשפים, (בן כלבא שבוע).
בכשו"ש בכל שעה ושעה, — שעתא ושעתא.
בכש"ת בכתרה של תורה.
בכ"ת בכבוד תורתו.
בכת"י בכתיבת יד (בכ"י), בכל תפוצות ישראל.
ב"ל בית לחם, ב' לילות, בן לוי, בכל לבבו (בכ"ל), בינה לעתים (ס') (בל"ע), ברכת לבנה.
בל"א בלשון אשכנז, — ארמי, בליל א' — אחרון.
בלא"א בן לאדני אבי.
בלא"ה בלאו הכי.
בל"ב ברוך לעולם בוראו, בליל ב', בינו לבינה.

בושבי׳ ערש״ם בזמן שבני ישראל עושין רצונו של מקום.
ב״ח בעל חוב, בעלי חיים (בע״ח), ב׳ חדשים, בן חורין, בני חורין, ביעור חמץ, בדיקת חמץ, בן חמיו, בן חלוצה, בית חדש (ס׳), ביום חודש, ביקור חולים.
בח״א בחידושי אגדות, בחלק א׳.
ב״ח אל״ש ביקור חולים אין לו שיעור.
בחג״ת בחסד, גבורה, תפארת (ק׳).
בחגת״מ בחסד, גבורה, תפארת, מלכות (ק׳).
בח״ד (בחו״ד) בעל חוות דעת (ס׳).
בחדר״ג בחרם דרבנו גרשון.
בחדרגמ״ה . . . . . מאור הגולה.
בח״ה בעל חובת הלבבות — חמדת הימים (ס׳).
בחה״ס בחג הסוכות, בחול המועד סוכות (בחהמ״ס).
בחה״פ בחג הפסח, (בחהמ״פ) בחול המועד פסח.
בחה״ש בחג השבועות.
בחו״א בחסד ואמת.
בחו״ב בחכמה ובינה (ק׳).
בחו״ג בחסד וגבורה (ק׳).
בחוה״ג בחוקות הגוים.
בחוה״מ בחול המועד.
בחו״ח בכל חרא וחרא.
בחו״י בעל חוות יאיר (ס׳).
בחוי״ת בחסרות ויתירות.
בחו״ל בחוץ לארץ.
בחו״ע בהמה חיה ועוף.
בחו״פ בחנוכה ופורים.
בח״ז בחתימת זקן.
בח״ח בחרם חמור.
בח״י בחתימת יד — ידי.
בח״י בחידושים, בחינה.
בחי״א בן חכם ישמח אב.
בח״כ בחזקת כשרות.
בח״ל (בחו״ל) בחוץ לארץ.
בח״מ בחושן משפט (בחש״מ) (ס׳).
בח״ס בחטף סגול (ד׳), בי״ח ספירות (יעב״ץ).
בחס״ל בעל חסד לאברהם (אזולאי) (ס׳).

בח״ע בחינת עולם (ס׳), בחזון עברית (?).
בח״פ בחטף פתח (ד׳), בליל חג פסח (בלח״פ).
בח״ש בחומר שבועה, בחכמת שלמה (ס׳).
בחש״מ בחולו של מועד, בחושן משפט (ס׳).
בח״ת ברכת חתנים.
בט׳ בטעם.
בטא״ח בטור אורח חיים (ס׳).
בטא״ע בטור אבן עזר (ס׳).
בט״ב בתשעה באב (ל׳).
בטוב״ב בלי טבול ובלי ברכה.
בט״ח בן ט׳ חי.
בטו״ט בטוב טעם.
בטוט״ד בטוב טעם ודעת.
בטח״מ בטור חושן משפט (ס׳).
בט״י בטבול יום.
בטי״ד בטור יורה דעה (ס׳).
בט״ל בין טוב לרע.
בט״מ בטומאת מת, בטעם מפסיק (ד׳).
בט״ש בטומאת שרץ.
ב״י בן־בר־בני ישראל, בני יעקב, בית יוסף (ס׳), בונה ירושלים (ת׳), בית ישראל, בני יונה, ב׳ יסודות, ב׳ ימים, בן יחיד, בת יחידה, בן יומו, בני יששכר, בת יומה, בית יהודה (ס׳).
בי״א (ביד״א) בידי אדם.
ביא״י בשם יי׳ אלהי ישראל.
ביאע״ה ביעקב אבינו עליו השלום.
בי״א עמב״ד במהרה יבא אלינו עם משיח בן דוד (ת׳).
ביב״ח בי״ב חודש.
בי״ד בשר, יין, דגים; ביורה דעה (ס׳), בית דין.
ביד״א בידי אדם.
ביד״ש בידי שמים.
ביה״ג בימות הגשמים.
ביה״ח בימות החמה, בית החולים.
ביה״כ (ביוה״כ) ביום הכפורים.
ביה״כ שלי״ב(ש) ביום הכפורים שחל להיות בשבת.
ביהל״ו ברוך יי׳ המבורך לעולם ועד.
ביה״ס (בה״ס) בית הספר.
ביה״ע(ר) בין הערבים.

בה״ט בעל הטורים (בעה״ט). בהלכת טומאת (יעב״ץ). באר היטב (ס׳).
בה״ט וה״מ ברכת הטוב והמטיב.
בהי״ט בהימים טובים.
בהיסה״ד בהיסח הדעת.
בה״כ ברכת הכוס. בית הכנסת. בית הכסא.
בה״ל בהאי לישנא. בזה הלשון (בזה״ל). בעל הלכה. בלע המות לנצח.
בהל׳ בהלכות.
ב״ה לא״י (בילא״י).
בה״מ בין המצרים (ב״ה). ביאור המלה. ברכת המזון (בהמ״ז. ב״ה). ברכת המינין. בני המן. בית המרחץ. בהספר מרובה.
בהמ״ג ברכת המגילה.
בהמ״ד בית המדרש (ביהמ״ד).
בהמ״ז ברכת המזון.
בהמ״ט בית המטבחים.
בה״מ וצ״ג בהספר מרובה וצורך גדול.
בהמ״ק בית המקדש (ביהמ״ק).
בה״נ ברכת הנהנין. בין הנרות. בן הנדה.
בהנה״ח בהנץ החמה.
[בה״נ וא״ק בעל הנפש ואגרת הקודש (יעב״ץ)].
בה״ס בעל הספר. בית הספר (ביה״ס).
בהסו״ת בהספר ותענית.
בה״ע בין הערבים (ביה״ע). בהאי עלמא. בעל העברונות.
בהע״א בהעלם אחד.
בהעי״ט בעל העיטור (ס׳).
בהע״ק בעל העקידה (ס׳).
בה״פ ברכת הפטורה.
בה״ק (ביה״ק) בית הקברות.
בהק״ר בר הקדוש רבי.
בה״ר בהרשענא רבא. בהונאת רע.
בהר״ד (מולד של תוהו) (ל׳).
בה״ש בין השמשות (ביה״ש). בית השואבה. ברכת השחר. בהאי שעתא. ברכת המעביר שינה.
בה״ש דמ״ש בין השמשות דמוצאי שבת.
בהש״ו בהשקט ובטח.
בהש״מ (בה״ש)

בה״ת ברכת התורה (ב״ה). בהלכות תפלה. בית התפלה.
ב״ו בשר ודם. ברי ושמא. ברכה והצלחה.
בוב״ב בנים ובני בנים. בניו ובני בניו.
בוג״ד וב״א (ל׳).
בו״ד בשר ודם (ב״ו).
בו״ע (בושב״ע) ברי ושמא ברי עדיף.
בוה״ע בעל ווי העמודים (ס׳).
בו״ז שני. ששי. שביעי.
בו״ח בשר וחלב.
בו״ט (בונ״ט) באו ונחזיק טובה.
בומ״ף (ממוצא השפתים) (ד׳).
בו״פ בושת ופגם.
בו״ר בא וראה. בקי ורגיל.
בו״ת בנו ותלמידו.
ב״ז בן זכאי. בן זומא. בן זכר. בעבור זה. בת זוגו. בזכות זה. בעילת זנות (בע״ז).
בז״א בזמן אחד.
בזבל״א בזה בורר לו אחד.
בזא״ז בזה אחר זה.
בזב״ש בזכח שמואל (ס׳).
בז״ג בזקף גדול.
בז״ה בזה הדרך.
בזה״א בזה האופן.
בזה״ב ברוך זוכר הברית.
בזה״ז בזה הזמן. בזמן הזה.
בזה״ל בזה הלשון.
בזה״ע בזה הענין.
בזה״ת בזה התנאי.
בזוב״ש בזדון ובשגגה.
בזוה״ק בזוהר הקדוש (ס׳).
בזכ׳ בזכות.
בזל״ז בין זה לזה.
בזמנו״מ בזמן נט ומנט (בזנו״מ).
בזמה״א בזמרת הארץ (ס׳).
בז״צ בזבחי צדק (ס׳).
בז״ק בזקף קטן.
בזק״ג בזמן קבוץ גליות.
בזשאבמ״ק בזמן שאין בית מקדש קיים.
בזשבה״ק בזמן שבית המקדש היה קיים.
בזשבהמ״ק בזמן שבית המקדש קיים.

ב״ג ב״נ בן נר, בן ניורת.
ב״נ וב״ח בן גרושה ובן חלוצה.
בג״ד בג׳ דברים, בגין דא, בגין דאתמר.
בג״ד כפ״ת (ד׳) (מקבלין ד״ח וד״ק).
בג״ד כפ״רת (ד׳).
בגד״ם בגמרא דבני מערבא.
בג״ה בגבורת השם — הבורא, בגזירת השם, בינה גבורה, הוד (ק׳).
בג״ח בעל גמילות חסדים (בעג״ח).
בגי׳ בגימטריא.
בג״כ בגין כך.
בג״לר בין גואל לרופא.
בג״לת בין גאולה לתפלה (בגא״לת).
בג״ם בג׳ מקומות. — מלאכות — מלכיות.
בג״ע בגן עדן, בגילוי עריות, ב׳ גוזרי עצים.
בג״ר בג׳ ראשונות, (מן הספירות) (יעב״ץ).
בד׳ בארבע, בדרך.
ב״ד בית דין, בעל דין, בן דעת, בר דעת, בני דיעה, בעל דבר, בן דרוסאי, ברח דודי (ת׳), בן דוד, בסיעתא דשמיא, בעל דקדוק.
בד״א במה דברים אמורים, ברוך דיין אמת, בדבור אחד, בדבר אחר, בדרך ארץ, בעל דרך ארץ (בעד״א), בדפוס א׳, בדרך אחר.
בדא״ה בדיני אומות העולם.
בדא״ח בדברי אלהים חיים.
בד״ב בדפוס ב׳ (ד״ב).
ב״ד ב״ד בת דינא בטל דינא.
בד״ג בדרך גוזמא.
בד״ה בדבור המתחיל, בדברי האומר (בדה״א), בדברי הימים, בדרך הפלגה (בדה״פ).
בדה״ג בית דין הגדול.
ב״ד ה״פ בתר דבעיא הדר פשטה.
בד״ו (לא בד״ו פסח) (ל׳), בדוק ומנוסה.
בד״ז בדבר זה, בדרך זה.
בד״ח בדברי חכמים, בדרך חידה (חיבה), בדברי חול, בדברים חיצונים.
בדו״(ר) בדחילו ורחימו.
בדחז״ל בדברי חכמינו ז״ל.
בד״י בדיני ישראל.
בדיע׳ בדיעבד.
בד״כ בד׳ כנפות, — כוסות.
בד״ל בד׳ לשונות.
בד״מ בדיני ממנות (ד״מ), בדבר מצוה, בדרכי משה (ס׳).
בדמש״א בדמשק ארש (סג׳).
בד״נ בדיני נפשות (ד״נ), בוצינא דנהורא (בוד״נ).
בד״פ בד׳ פרשיות.
בד״צ בית דין צדק.
בד״ק בדרך קיצור (בעל דין קשה), בדפוס קדמון — קונשטנטינה.
בד״ש בדיני שמים, בדמעות שליש.
בדש״י בית דין של ישראל.
בדש״מ בית דין של מעלה.
בדש״נ בית דין של נכרים.
בד״ת בדברי תורה, בדין תורה.
בדתה״ק בדת תורתנו הקדושה.
ב״ה ברוך השם (בה״ש), ברוך הבא, ברוך הוא, בית המקדש (בהמק׳), בית הכנסת (ביה״כ), בעזרת השם (בעה״ש), בעל הבית (בעה״ב), בעולם הבא (בעוה״ב), ברוך המקום, בין המצרים, בעל הכרח, ביאור המלה (בה״מ), ברכת הלבנה (בה״ל) בשעת הדחק (בשה״ד), בשעת הכושר (בשה״כ), בית הכסא (ביה״כ), בין השמשות (ביה״ש), בן הדבקים (בה״ד), ברכת התורה (בה״ת), בנין הורדוס, בית הלל, ביום השמיני (ת׳).
בה״א בהעלם אחד (בהע״א), בית הלל אומרים.
בה״ב שני וחמישי ושני, בית הבחירה, בין הבתרים, בהר בחקותי (ב״ב), בהר הבית.
בהב״ל בית הבליעה.
בה״ג בהאי גוונא, בעל הלכות גדולות, בהמה גסה (ב״ג), ברכת הגומל, ברכת הגשם, באר הגולה (ס׳) (באה״ג), בריאות הגוף.
בה״ג ובה״נ בריאות הגוף ובריאות הנפש (הנשמה).
בה״ד בהמה דקה (ב״ד).
בהה״ב (כה״ב) בהר הבית.
ב״ה וב״ש ברוך הוא וברוך שמו.
בה״ז בהאי זמנא, ברכת הזבח (ס׳).
בה״ח בית החיים (ביה״ח).

באי׳ אמ״ה ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם (ת׳).

באי׳ אמ״ה אקבמ״ו ברוך אתה יי׳ אלהינו מלך העולם אשר קדשנו במצותיו וצונו (ת׳).

באי״ה ברכו את יי׳ המבורך (ת׳).

ב״א י״ח בני אדם יושבי חושך (ת׳).

באי״י ברוך אדני יום יום.

באי׳ ש״ת ברוך אתה יי׳ שומע תפלה (ת׳).

באל״(ח) בין אדם לחברו.

בא״לם בין אדם למקום, בין אור לחושך.

בא״מ באיזהו מקומן, באבינו מלכינו (ת׳), בארץ מצרים, באוהל מועד.

בא״ק באיזו קהלות.

בא״ר בידך אפקיד רוחי, באר רחובות (ס׳).

באר״ות בן אדם רמה ותולעה.

באריכ׳ באריכות (בא׳).

בא״ש באר שבע (ס׳)׳ באותה שעה (באח״ש).

ב״ב בן בית, בני ביתו, בן ברית, בני ברית, בעל בית, בעלי בתים, בעל בית (בע״ב), בן בתירא, תרין תרין, בבא בתרא, בעל ברית, ב׳ בתים, בן בוטי, בטל ברוב, בו ביום, במהרה בימינו, בהר בחוקתי, בראיה בעלמא, בשר בחלב (בני ברק), בן בנו, בר בר.

בב״א בבת אחת, במהרה בימינו אמן, בן בתירא אומר, בבני אדם, בבית אל (ס׳).

בב״א כ״פ בבית אל כמה פעמים (יעב״ץ).

בב״ב ב׳ בנינים בו, בן בג בג, בברכה שניה, בלעם בן בעור.

בבבה״ב בברית בין הבתרים.

ב״ב בחיל בין בארץ בין חוץ לארץ.

בב״ד בבית דין, בבית דוד, בבלי דעת, בפני בעל דין.

בבדשי (בדש״י) **בבדש״נ** (בדש״נ).

בב״ה בנין בית הבחירה (המקדש), בבדיקת הבית (ס׳).

בב״הא בבית האסורים.

בב״הב ברית בין הבתרים, בבית הבליעה.

בב״הי בבית היין.

בב״הכ בבית הכנסת.

בב״הם (בב״ה) בביאת המשיח.

בב״המד בבית המדרש.

בב״המז בברכת המזון.

בב״המי בברכת המינין.

בב״הם יי״ר שיב״ב בבית המקדש יהי רצון שיבנה במהרה בימינו.

בב״המר בבית המרחץ.

בב״המש בבית המשתה.

בב״הס בבית הספר (ב״הס).

בב״הש בברכת השחר (בה״ש).

בב״הת בברכת התורה.

בב״ו בשל״ב בין במינו ובין שלא במינו.

בב״ז בעילתה בעילת זנות.

בב״ח בשר בחלב, בר בר חנה.

בבח׳ בבחינת.

בבמ״ג בקי בט״ב גטין.

בב״י בבן ישראל, בבני ישראל, בב׳ ימים, בתולת בת יהודה (ס׳), בבית יוסף (ס׳).

בב״י ובב״י בבל יראה ובל ימצא.

בב״כ בברכת כהנים.

בבל״י בבית לחם יהודה.

בב״מ בבעל מום (בבע״מ), בעל ברית מילה.

בב״ס בב׳ סעודות, בטל בששים (בב״ש).

בב״ע בבני עניים, בבית עולמים.

בבע״ח בבע״חי (בע״ח בע״חי).

בבע״מ בבעל מום.

בב״פ בב׳ פרשיות — פרקים — פסוקים.

בב״ק בבת קול.

בב״ר בטל ברוב, בבראשית רבה, בר בי רב.

בב״ש בבית שמואל (ס׳), בבת שבע, בבאר שבע (ס׳), בטל בששים (בב״ס), בשמת בת שלמה (ס׳), בבגדי שבת.

בב״ש א״א בבריתו של אברהם אבינו.

בב״ת בבל תוסיף, בבל תלין, בבל תשחית, בעל בלתי תכלית, בעל בית תפלה, בבל תאחר.

בבתה״ס בבתי הספר.

בבת״ח בבל תאכל חמץ.

בבת״ס בבתי ספר.

ב״ג בישול גוים, בן גוריון, בן גמליאל, בן גרושה, ברכת גשם, בהמה גסה (בה״ג), תרי גווני, במה גדולה, בער גאלדבערג.

בג׳ בשלושה.

בגא״לת בין גאולה לתפלה.

אש״ם אשם מצורע (א״מ), אש שמים מים (אמ״ש).
אש״נ אשם נזיר (א״נ).
אש״ע אין שם עדים.
אש״ש אמר שמואל שולם (יוחסין).
א״ש ת״ב אהבה שהיא תלויה בדבר.
א״ת אם תאמר, אי תימא, אל תקרי, אמרי תורה, אל תתמה, אמרה תורה, איפכא תניא, אהלי תם (ס׳), ארבע תעניות (ס׳).
אתב״ע אל תשכן באהליך עולה.
א״ת ב״ש (שבת ק״ד א׳)
א״ת אותי תעב, אתאוה לו?
ב״ש בי לא חשק, שמי יחול עליו?
ג״ר נטו סימא, ארחם עליו?
ד״ק דלתותי נעל קרניו לא אגדע?
א״ת ב״ש אם אתה בוש וגו׳.
א״ת: א׳ תשעה באב ב״ש: ב׳ שבועות. ג״ר: ג׳ ראש השנה ד״ק: ד׳ קריאת התורה ה״ץ: ה׳ צום כפור ו״ף: ו׳ פורים שעבר. (קביעת המועדות מימי הפסח).
את״ד אשרי תמימי דרך.
את״ה אגרת תחית המתים (ס׳).
את״י אל תעזבני יי׳.
את״כ אל תהי כאבותיך (ס׳).
א״ת כ״ל הדברי״ם אש״ר עש״ה (בראשית כ״ד ס״ז) ״אל ״תתמה ״כי ״לא ״הבאתי ״דם ״בתולי ״רבקה ״יש ״מקום ״אשר ״שם ״רובצים ״עופות ״שומרים ״הדם.
א״ת כ״ל הדברי״ם האל״ה (בראש׳ כ״ט י״נ) ״אל ״תתמה ״כי ״לא ״הבאתי ״דבר; ״בממון ״רב ״יצאתי ״מאבא, ״הלך ״אליפז ״לקח ״הכל.
את״ל אם תמצא לומר, אי תימא לי, אם תאמר לי, אם תקשה לך, אם תרצה לידע.
אתע״ד אל תעלה על דעתך.
א״ת ע״י אל תירא עבדי יעקב (ת׳).
את״ת אי תניא תניא.

ב

ב׳ בינה (ק׳).
ב״א בית אב, בן אדם, בני אדם, בן אשר, בר אורין, בן אחיו, בנין אב, ברכת אירוסין, ברכה אחרונה, בן אפרים, בית אפרים (ס׳), במקום אחר (במ״א), בדרך אחר (בד״א), ב׳ אמצעיות, ב׳ אחרנים, בני אהרן, בר אבא, בר אהבה.
בא׳ באריכות (באריכ׳).
בא״א באיזה אופן, באשת איש, באם אמרת(?), בית אב אחד, באופן אחר.
בא״א ע״ה באברהם אבינו עליו השלום.
בא״ב באלף בית, באלפא ביתא.
בא״ג באין גליון (באר״ג).
בא״ד באותו דבר (באו״ד) (באה״ד).
באד״ה באותו דבור המתחיל (?).
באה״ג באר הגולה (ס׳) (ב״ה).
באה״ד באותו הדבור (בא״ד).
באה״י באותו היום (באו״הי).
בא״ה לב״ם בין ארור המן לברוך מרדכי.
באה״מ באוהל מועד (ס׳).
באה״ר באהבה רבה (ת׳).
באה״ש באותה השעה.
באו׳ באונס.
בא״ו באבא ואימא (ק׳), ברכת אירוסין ונשואין, (באו״נ).
באוב״ר באונס וברצון.
בא״ום באוכלין ומשקין.
ב״א ומט״ז וש״הד בית אל ומטת זהב ושער הדלק (יעב״ץ).
בא״ונ ברכת אירוסין ונשואין (בא״ו).
באו״ש באותה שעה.
בא״ז (באו״ז) באור זרוע (ס׳).
בא״ח באורח חיים (ס׳) (באו״ח).
בא״י בארץ ישראל, ברוך אתה יי׳ (ת׳).

אע״ל אמרתי עת לעשות (יעב״ץ).
אענ״ע אבן עזרא נוחו עדן, אמר עולא נשמתו עדן.
אע״פ אף על פי.
אעפ״ז אף על פי זה.
אעפ״כ אף על פי כן.
אע״ש אערוך שועי (ת׳).
א״פ אכילת פרס, אין פותחין.
אפב״ל אין פרעניות בא לעולם.
אפ״ה אפילו הכי (אפ״ה).
אפוד״י אני פרופים דוראן (פראפט).
אפותק״י אפו תהי קאי.
אפ״ם אחד פסיק סימן.
אפ״ת אפילו תימא.
א״צ אין (אינו) צריך, — צריכין, ארץ צבי, אלי ציון (ת׳), אינו צריך.
אצ״ב אין צריך בדיקה.
אצ״ו אלי ציון ועריה (ת׳).
אצ״ל אין צריך לומר — לברך — להוסיף — להדליק — לחזר — לכתוב — להסך — לקדש — להתענות — להאריך.
אצ״ל בבה״פ אין צריך להדליק בכל הפתחים.
אצל״י אין צריך להאריך יותר.
א״צ לל״ש אין צריך להעלות לו שכר.
אצע״ש אין צועקין על שעבר.
א״ק אמר קרא, אלא קשה, איכתב קשה, אתה קדוש (ת׳), אדם קדמון — קדמאה (ק׳), אין קוראין, אחרי קדושים, איסור קדושה, אין קץ.
אקא״ה אין קוראין את ההלל.
אקא״ע אדם קרוב אצל עצמו (אל עצמו).
אקב״ו אשר קדשנו במצותיו וצונו (אקבמ״ו).
אקנ״ם אין קטינור נעשה סניגור.
אק״ש אין קונין שביתה.
א״ר אמר רבי, אמרו רבותנו, אמר רחמנא, איכה רבתי (ס׳), אליהו רבא (ס׳), אבל רבתי (ס׳), אל רחום.
אר״א אמר ר׳ אליעזר.
אר״א ר״י ת״א אחד ראש אחדותו — ראש יחודו — תמורתו אחד.
[ארבשמטמ״ק ש״א אדם רוצה בקב שלו מט׳ קבין של אחרים].
ארגמ״ן אוריאל, רפאל, גבריאל, מיכאל, נוריאל.
ארה״ל ארזי הלבנון (ת׳).
ארז״ל אמרו רבותנו ז״ל.
אר״ט אמר ר׳ טרפון.
אר״י אמר ר׳ יהודה, אשכנזי ר׳ יצחק (לוריא).
אריב״נ אמר ר׳ יהושע בן נדיא.
אריב״ל אמר ר׳ יהושע בן לוי.
ארי״ה אלול, ראש השנה, יום כפור, הושענא רבא (ארי״ה שאג מי לא יירא).
אר״ל אמר ריש לקיש, אין רצוננו לומר, אין ראוי לומר, אחרי רבים להטות.
ארמ״ע אש, רוח, מים, עפר.
אר״נ אז רוב נסים (ת׳), אין ריחה נודף.
ארס״ב(ל) אינו רואה סימן ברכה (לעולם).
אר״ד אחר רוב דיעות (בר״ד).
אר״ש ארבע ראשי שנים, אמר ר׳ שמעון, אל רחום שמך (ת׳).
ארשב״ג אמר ר׳ שמעון בן גמליאל (רשב״ג)
ארשב״י אמר ר׳ שמעון בן יוחאי (רשב״י).
ארשב״ל אמר ר׳ שמעון בן לקיש (אר״ל).
אר״ת אמר רבינו תם.
א״ש אמר שמואל, אלה שמות (ס׳), אבינו שבשמים, אבן שתיה (ת׳), אתי שפיר, אערוך שועי (ת׳), אשר שבת (?), ארבעה שומרים, אבא שאול, אותה שנה, אותה שעה, אדר שני, אין שוחטין, אנב שטפא, אמרי שפר (ס׳), איסור שבת, אילה שלוחה (ס׳).
אש״א אבא שאול אומר.
אשאה״פ אין שוחטין את הפסח.
אש״ב אבינו שבשמים, אלהינו שבשמים (א״ש).
אש״ה אשר הגיא (ת׳).
אש״ו אושר שלום ובינה.
אש״ח אשם שפחה חרופה.
אש״ט אמר שם טוב.
אש״י אדני שיתברך, אמוני שלומי ישראל (ת׳).
אשי״ב אור ששת ימי בראשית.
אשכ״ב איש שכל בו.
אש״ל אכילה, שתיה, לויה (ויטע א״ש״ל, ב״ר כ״א), אין שומעין לו.
אשלד״ע אין שליח לדבר עבירה.

אמח״ל אבינו מלכנו חטאנו לפניך (ת׳).
אמ״ט אינו מטמא.
אמ״י אחד מי יודע (ת׳).
אמ״י מ״פ אין מקרא יוצא מידי פשוטו.
אמ״יץ אבי מורי ישמרהו צורו.
אמיר״ה אדונינו מלכנו ירום הודו.
אמכ״ה אמאי כולי האי.
אמ״ל אדם מועד לעולם. איסור מלאכה. אם מותר לישאל. אין מזל לישראל.
אמל״ה אם מותר להתענות. אין מורידין לפני התבה.
אמ״נ אל מלך נאמן. אין מזכירין נשמות. (אדני מלך נאמן).
אמס״ת אין מוציאין ספר תורה.
אמ״ע אין מקבלין עדות.
אמע״ה אין מבדילין על הנר. אין מברכין על האור. אין משיבין על ההיקש.
אמ״פ (דמ״פ).
אמ״צ אין מצטרפין. אדני מלך צדק. (?)
אמ״ק אין מקבלין — מקיפין.
אמק״ט אינו מקבל טומאה.
אמ״ר אל מלא רחמים (ת׳). אין מביאין ראיה.
אמ״ר מה״ש אין מביאין ראיה מן השוטים.
אמ״ש אומרין מי שברך. אגדת מר שמואל. אש, מים, שמים.
אמ״ת איוב משלי תהלים. אין מתענין. אמת מארץ תצמח.
א״נ אם נאמר. אי נמי. אי נימא. אוהב נפשו. אינו נאמן. אלהי נשמה (ת׳). אלהי נצור (ת׳). אתה נגליתה (ת׳). ארי נוהם (ס׳). ארצר נחמד (ס׳). אין נוהגין. אין נותנין. איסור נבלה. אינו נרון. אינו נראה. אשם נזיר. אמרי נועם (ס׳).
אנד״ש אוהב נפשו דורש שלומו.
אנול״ל אנכי ולא יהיה לך.
אנ״ל אתה נותן יד לפושעים (ת׳). אי נמי יש לומר.
אנ״כ אוריתא נביאיא כתוביא. אין נשאין כפיהם. אורות נצוצות כלים (ת׳).
אנכה״ג (אכה״ג) אנשי כנסת הגדולה.
אנכ״י אנא נפשי כתיבת יהבית (שבת קה); אמירה. נעימה. כתיבה. יהיבה (שם); יהיבה. כתיבה. נאמנין אמריה (שם).
אנ״ל אין נותנין לו.
אנל״פ אין נראה לפרש.
אנלת״א אשר נתן לנו תורת אמת (ת׳).
אנס״ו אמן נצח סלה ועד.
אנע״פ אין נופלים על פניהם (ואא״ת=ואין אומרין תחנון).
אנקת״ם אל נא קרב תשועת מצפיך.
פסת״ם פחודך סר תוציאם ממאסר.
פספס״ים פדה סועים פתח סומים ישעך מצפים.
דיונס״ם דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמך מפלתינו.
אנ״ש אנשי שלומנו.
אנש״ב אלהי נשמה שנתת בי (ת׳).
א״ס אין סוף. אתקינו סעודתא (ת׳). אין ספק. אנב סדרה. אנשי סדום. אחריות סופר. אבן סנה (ן׳ סנה).
אס״ב אסור בהנאה. אסמכתא בעלמא.
אסב״ל אין סמיכה בחוץ לארץ.
אס״ד אי סלקא דעתך.
אס״ז אסיפת זקנים (ס׳).
אס״ל אלא סבירא ליה. אתה סתר לי.
אסנ״ת משבח״ת אנוסה. שנואה. נדה. תמורה. מורדת. שכורה. גרושת הלב. חצופה. תערובות.
אסע״ה(נ) אין סומכין על הנס.
אס״פ אתנח סוף פסוק.
א״ע אבן עזרא. אמר עולא. את עצמו. אבא עלאי (ק׳). אימא עלאה (ק׳). אדון עולם. אתם עדי. איסור עריות. אחיזת עינים (אח״ע). אמה עבריה. אמרו עליו. אכילת עראי.
אעא״מ אין עונשין אלא מזהירין.
אע״ג אף על גב.
אעה״ז אם עבר הזמן (אע״ז).
אעודל״ת אתי עשה ודחי לא תעשה.
אעו״ע את עונם ואת עון (יעב״ץ).
אע״ז אם עבר זמנו.
אע״כ אלא על כרחך.
אעכ״ם אלא על כל פנים.

אל״א אחד לאחד, אחת לאחת. אם לא אמר, אי לא אמרת. אין לי אלא. אדם לאדם.
אל״א אמ״א אם לא אמר אין מחזירין אותו.
אלא״ע אור לארבע עשר (אלי״ד).
[אל״א שאל״ש אין לך אדם שאין לו שעה].
א״ל ב״ם (mut. lit.) (שבת קי״ד א׳).
אל״ה אי לאו הכי.
אלהוא״ה אלהי האלהים ואדני האדנים.
אלה״ק = אולה״ק.
אלה״ר אבק לשון הרע.
אלו״ל אני לדודי ודודי לי. והאלהים אנ״ה לידו ושמתי לך.
אל״ח אין לו חזקה.
אל״ח לע״ה אין לו חלק לעולם הבא.
אל״י אתהלך לפני יי׳.
אלי״נ אם לא ירדו גשמים.
אלי״ד אור לי״ד (אלא״ע).
אל״י ונ״ע אם לא יגיד ונשא עונו.
אלי״ר אליבא ריקנא.
אלי״ש אור לישרים (ס׳).
אל״כ אם לא כן.
אלכה״ג אלמנה לכהן גדול.
אל״ל אית לן למימר.
אל״מ אל למושעות (א״ל), אמשל לך משל, אין לנו מלך.
אלמג״ם אין לך מדה גדולה מזו.
אלמ״ד אלא למאן דאמר.
אלמ״ה אין למדין מן הכללות.
אלמה״כ אין למידין מן הכלל.
אלנ״י אם לא נטל ידיו.
אל״ע אין לו עדים.
אלע״ב אין לנו עסק בנסתרות.
אלע״ז אין לסמוך על זה.
אלע״כ אין להם עליו כלום.
אל״פ אין לפסול.
אל״ק אית ליה קלא.
אל״ר אין לו רשות.
אלש״מ אלא לאו שמע מינה.
אל״ת אפשר לתרץ, אין לתרץ, אין להם תשובה.
אלת״ה אי לא תימא הכי.

א״מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו, ארץ מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה, אין מברכין, אל מסתתר (ת׳), אבינו מלכנו (ת׳), איזהו מקומן (ת׳), איפכא מסתברא, אנשי מעשה, אתא מרחוק (ד׳), אין מדליקין, אין מברכין, אין מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין, אשם מצורע (אש״מ), אני מאמין, אונאת ממון, אינו מאמין, אשם מעילה.
אמ״א אלא מה אמר. אין מחזירין אותו.
אמא״מ אין מוציאין אותו מידו.
אמ״ב אין מחזין בידו — (בידם), אין מברכין.
אמב״ד ארבע מיתות בית דין.
אמבב״ק אין משגיחין בבת קול.
א״מ בחוקו״תי אתם משאילין, איה מלכיכם, אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, איה מלכיכם אין משיבין, אנו משיבין, אלהיכם ממזר; וסימן: בית דין חונקין וקוטלין תלוי ישי.
אמ״בל״ת אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
אמב״ם אין מסיחין בסעודה (אמס״ב).
א״מב״ש אני מאמין באמונה שלימה.
אמ״ד אינו מאן דאמר, אמסטרדאם.
אמ״ד שלב״ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם (אאמ״ד שלב״ל).
אמ״ה אבר מן החי (אמה״ח), אלהינו מלך העולם, אמרו מלאכי השרת (אממ״ה).
אמה״י אמר השם יתברך (אה״י).
אמה״כ אמר הכתוב (א״ה).
אמה״ל אוי מה היה לנו.
אמ״ה להקב״ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב״ה.
אמה״מ אינו מן המנין.
אמ״ו (אמרי) אמת ויציב (ת׳), אל מלך ויעבור (ת׳).
אמוה״ק איפכא מסתברא והכי קתני.
אמומ״ב אין מוקדם ומאוחר בתורה.
א״מ ופר״י איזהו מקומן ופרקי ר׳ ישמעאל (יעב״ץ).
אמ״ז ארבע מאות זוז.
אמז״ל אבי מורי ז״ל.

אחמ״כ אחר מחילת כבודו.
אח״ם במ״ע (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אחס״ג אחר סעודה ג׳.
אח״ע אחוזת עינים.
אחע״ב אשת חיל עטרת בעלה.
אחא״ע איסור חל על איסור.
אחע״כ אין חייבין עליו כרת.
אח״פ אוזן, חוטם, פה.
אח״ק אחר קבורה.
אח״ש = אנח״ש.
אח״ת אנב חדא תרתי (תרין).
א״ט ארבע טורים (ס׳), אבנים טובות, איסור טרפה.
אט״ב אינו טען ברכה.
א״ט ב״ח (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אטל״ס אך טוב לך יהיה סלה.
אטל״ס אך טוב לישראל סלה (סטרט ק׳).
אטס״ה אחריות טעות סופר הוא.
א״י ארץ ישראל, אינו ידע, אינו יכול, אינם יכולין, אז ישיר (ת׳), אשר יצר (ת׳), אריכת ימים, אלהי ישראל, אור ישראל (ס׳), אתה יצרת (ת׳).
א״א איש ירא(ת) אלהים, אדם ילוד אשה, אינם יראים אלהים.
איא״ה אשר יצר את האדם (ת׳).
איאפ״ל אל יפתח אדם פיו לשטן.
א״ב (איו״ב) אשרי יושבי ביתך (ת׳).
איב״א אי בעית אימא.
איב״ל איבעיא להוא (אב״ל).
איבע״א (אב״א) אי בעית אימא, (איב״א).
אי״ג אמר יהודה גדליה.
איד״ז (אר״ז) אידרא זוטא (ס׳).
איד״ר אידרא רבא (ס׳).
אי״ה אם ירצה השם, אם ינזור — יעזור השם, אם יש השלום.
איה״נ אנא ייי הושיעה נא.
איהש״ר (איש״ר).
איו״י אברהם יצחק ויעקב.
איכ״ל (אכ״ל) איכא למימר.
איכ״ר איכה רבתי (ס׳).
איל״ב אין יכול לחזור בו.

איל״ם אכתי יכול למימר.
אימ״נ אנא ייי מלטה נפשי.
אי״ע אמר יעב״ץ, אלהים יכוננה עליון, אלהים יהי עוזרם.
איפמ״ש אומרים יקום פורקן מי שברך.(יעבץ).
אי״ק איסור קדושה.
אי״ק בכ״ר (mut. lit.).
אי״ש חי״ל אך ימי שנות חיים יוסיפו לו.
אישלד״ע (אשלד״ע).
איש״ר אמן יהא שמה רבא (איהש״ר).
אי״ת אדני יתברך (איתי״ש שמו), (יתעלה). אי תימא (א״ת).
אית״ן משי״ה וכל״ב (lit. servil. ד״):
א״כ אם כן, אינו כדאי, אין כסף, אין כאן, אין כמוך (ת׳), אין כאלהינו(ת׳), ארבע כוסות, ארבע כנפות, אתה כוננת (ת׳), אדם כשר.
אכ״א אכילת ארעי, (אכי״א).
אכאל״א אם כן אין לי אלא.
אכ״ה אמאי כולי האי.
אכה״ג (אנכה״ג אכנה״ג) אנשי כנסת הגדולת.
אכו״ש אכילה ושתיה.
אכ״ט אין כאן טענת.
אכי״ר אמן כן יהי רצון (אוכי״ר).
אכ״י ל״ה אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.
אכ״כ אין כתיב כאן.
אכל״ק אם כן לימא קרא.
אכל״ר אם כן ליכתב רחמנא.
אכ״מ אין כאן מקומו, אין כמוך (א״כ).
אכמ״ה אם כן מה הגיד.
אכמ״ל אין כאן מקום להאריך.
אכ״ע אכולי עלמא.
אכע״ז אם כן על זה.
אכש״מ אם כן שמע מינה.
א״ל אמר ליה, לו, להו, אי לימא, אית ליה (להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר, אידכר לן, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו, אחר למעשה (אח״ל), אין לו — לך, אין להתענות (אלה״ת), אין לברך, — לתרץ, אל למושעות (ת׳), איבעיא להו, אתרחיש ליה.

אהכס״ת (הכס״ת).
אה״ל אתה הראת לדעת (ת׳). אור הלבנה.
אהמ״ט אי הכי מאי טעמא.
אה״מ אוהל המת. אדון המושיע (ת׳). אוה״ל מועד (ס׳).
אה״מ ואה״מ (אהוא״ה).
אה״נ אי הכי נמי. אומות העולם נמי. אליהו הנביא. אור הנר.
אה״נ אה״ת אה״נ אליהו הנביא א׳ התשבי אליהו הגלעדי (במ״א עמב״ד) (ת׳).
אה״נ יל״ב אור הנר יפה לבדיקה.
אה״ע אבן העזר (ס׳). אהבת עולם (ת׳).
אהע״נ אשר הניא עצת גוים.
אהע״ד וע״ד את האדם על דעתו ועל דעת (יעב״ץ).
אה״פ אחר הפסח (אה״פ).
אה״ק ארון הקודש (א״ה).
אה״ר אב הרחמים(ת׳)(הרחמן). אהבה רבה(ת׳).
אה״ש אבן השוהם (ס׳). אין השכינה שורה. אוצר השרשים (ס׳) (אוה״ש).
אהשק״ל אי הכי שפיר קשיא ליה.
אה״ת אחר התפלה. אגדות התלמוד (ס׳).
א״ו איסור והיתר. אלא ודאי. אמן ואמן.
או״א (אוא״א) אלהינו ואלהי אבותינו (ת׳). אחת ואחת. אילו ואילו. אב ואם. אבא ואימא (ק׳). אחד ואחד. אידי ואידי. אמן ואמן. אמת ואמונה. אכלה ואכלה (ס׳). אות אמת (ס׳).
או״א דא״ח אלו ואלו דברי אלהים חיים.
או״ג אות גרונית (א״ג). און גליון.
אוגו׳ אוגוסטוס.
או״ה אומות העולם. איסור והיתר (ס׳).
אוה״מ אוהל מועד. אוהל המת (א״ה).
אוה״ע אומות העולם.
אוה״ש אוצר השרשים (ס׳). אותיות השמוש (ד׳).
או״ו (או״ת) אשם ודאי ותלוי.
או״ז אור זרוע (א״ז) (ס׳).
או״ח אדם וחוה. אורח חיים (ס׳) (א״ח).
אוח״ל אדם וחוה חוץ לילית.
או״י אמת ויציב.
אוי״ל אכול ושתה יאמר לך.
אוי״ר = **אוכי״ר**.
אוי״ש אדם וישמעאל.
אוכי״ר אמן וכן יהי רצון.
או״ל אומר להם. אומה ולשון.
אול״ד אור לארבע עשר.
אולה״ק אוצר לשון הקודש (ס׳).
אולי״ל אנכי ולא יהיה לך.
או״מ אותות ומופתים. אונאת ממון. אלדד ומידד
אונ׳ אונקלס (אונק׳).
או״פ ארחי ופרחי.
אופ׳ אופן.
אור״י אומר ר׳ יצחק.
או״ש אותה שנה.
או״ת אורים ותומים (ס׳).
א״ז אור זרוע (אר״ז) (ס׳). אמר זה. את זה. אם זה. אין זקוק. אדרא זוטא (ס׳). אנעים זמירות (ת׳). אתה זוכר (ת׳). (איוו ז).
אזוא״ז אחד זה ואחד זה.
אז״ל אבותינו זכרונם לברכה. אמרו ד״ל. אור זרוע לצדיק.
א״ח אחד חסר. אתה חונן (ת׳). אינו חייב. אין חוששין. אשת חיל. אלמנה חיה. אמרו חנ. אלהים חיים. אינו חוצץ. אמרו חכמים. אורח חיים (ס׳). אתה חוננתנו (ת׳). איסור חֵלֶב.
[**אח״ב וא״ב** = **אבואב**].
אחבב״י אינו חייב בכל יראה.
אחב״י אחינו בני ישראל — בית ישראל.
אחה״ב אחר חרבן הבית.
אחה״ז אחר הזמן (אח״ז).
אחה״ח אחר החרבן.
[**אחה״ק** אחר הקבורה].
אחו״א אחטא ואשוב.
אח״ז אחר זה. אחר זמנו.
אחז״ל אמרו חכמינו ד״ל.
אחיו״ט אחר יום טוב (אחי״ט).
אח״כ אחר כך. אחרי כן.
אחכ״א אחר כך אמר.
[**אחכב״נ** אין חכם כבעל נסיון].
אח״ל אחר למעשה.
אחלא״ד = **אחל״ד** אתה חונן לאדם דעת (ת׳).

אברה״ם הושענא רבא, ט׳ באב, יום כפור, ראש השנה, פורים.
אב״ש אנשי בית שאן (יעב״ץ), אדון בשפטך (ת׳).
אב״ת אבל תוסיף, (= על בל תוסיף).
אב״ת אב״ג ואב״כ = א״ב א״ב וא״ב.
א״ג אין גורסין, אגב גררא, אורח גברא, אולא גרשׂ, אות גרונית (ד׳), אשת גיסו, ארבע גאולות, ארבע גליות.
אג׳ אגרת.
אגא״ע (אא״ע).
אג״ב אגרת בקרת (ס׳).
אגגע״ה אין גוזרין גזירה על הצבור.
אג״ה (ס׳) אחר גמר הסעודה (אג״ס).
אגה״ז (ימים שפסח חל בהם) (ל׳).
אג״פ אגרא ופגרא.
אגח״ש אגב חריפתא שבשתא.
אגל״א אתה גבור לעולם אדני (ת׳ ק׳).
אג״ס אית גרסת ספרים, אחר גמר סעודה.
אג״ר אית גסות רוח.
אג״ש אית גזירה שוה, אגרת שלומים (ס׳), אגב שטפא (= לפ״ר).
אגת״ה אגרת תחית המתים (ס׳).
א״ד איכא דאמרי, אין דורשין, אינו דומה, או דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו דין, אין דנין, אונאת דברים, אפס דמים (ס׳), איידי דתנא.
אדאה״ש אינה דוחה את השבת (אד״ש).
אדב״א אין דרך בני אדם.
א״ד במ״ב אין דורשין במעשה בראשית.
אדב״ע אריה דבי עלאה.
אד״ג אית דגרסי.
אד״ה אדוני הרב.
אדה״ש איידי דשייר האי שייר.
אדהע״ה אמר דוד המלך עליו השלום.
אדה״ר אדם הראשון.
אד״ו יום א׳ ד׳ ו׳ בשבת (ל׳).
אד״ל אתת דתו להמית.
[אד״ט לל״ב איידי דטריד למפלט לא בלע].
אד״ם אדם, דוד, משיח, אפר, דם, מרה.
אמונה, דבור, מעשה. אוהב דבק מאד. (אחד דיני ממונות).
אדמ״ד אליבא דמאן דאמר.
אדמ״ו (אדמרר) אדוני מורי ורבי.
אד״ע אדון עולם, אלהא דמאיר ענני.
אדע״ה אמר דוד עליו השלום.
אד״צ (אדת״צ) אגרא דתעניתא צדקתא.
אדר״נ אבות דרבי נתן (ס׳).
אדר׳ אדרבה.
אד״ר אידרא רבה (ס׳).
אדר״י אדרבי יהודה (et similia).
אדר״ע אותיות דר׳ עקיבא (ס׳).
אד״ש אחר דרישת שלומו (אדר״ש), אינו דוחה שבת (אדאה״ש).
אדשב״א אין דרכן של בני אדם.
אדשהש״ה (אדש״ה שנ״ה) איידי דשייר הך שייר (נמי) הך.
אדש״ל אינו דומה שמיעה לראיה.
אדת״ה ת״ה אגב דתנא הגי תנא הגי.
א״ה אמר הפסוק — הכתוב — הכותב — המחבר — המעתיק, אמירת הגדה, אדם הגון, אב הטומאה (אה״ט), אומות העולם, (אה״ע) ארון הקודש (אה״ק), אדון המושיע (ת׳), אליהו הנביא, אב הרחמים (ת׳), אי הכי, אפילו הכי, אומרים הכי, אחר החרבן (אה״ח) איספקלריא המאירה, איסור הנאה, ארזי הלבנון (ת׳), את המגילה, את ההר, אותו האיש, אבן השוהם (ס׳) (אה״ש), אתה הראת (ת׳).
אה״א אדני הוא אלהים.
אהאע״ד וע״ד = אהע״ד וע״ד.
אה״ב אמת הבנין (א״ב).
אהב״ה אמר השם ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא.
אהה״נ אי הכי השתא נמי.
אה״ו (literae) (ד׳). אלטונא האמבורג וואנזבעק.
אהוא״ה אחד המרבה ואחד הממעיט.
אה״ח (אוה״ח) אור החמה, אחר החרבן (אחה״ח).
אהח״ם אז היה חגית סוכו (ת׳).
אהח״ע(ר) (literae) (ד׳).
אה״ט אב הטומאה (א״ה).

א״א מע״ר אין אדם משים עצמו רשע.
א״א מ״פ בב״ח אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.
אא״נ ארבעה אבות נזיקין.
אא״ס אמן אמן סלה.
אא״ע אברהם אבן עזרא, אגרת אורחות עולם (ס׳).
אאע״ה אברהם אבינו עליו השלום. אדוני אבי עליו השלום.
א״א צו״ץ אין אומרים צדקתך, וצדקתך, צדקתך. (= צדקתך צדק).
אאצ״ה אין אומרים צדוק הדין.
אאצו״ץ ואא״ה אין אומרים צו״ץ ואב הרחמים.
אא״ק א״ת אם אין קמח אין תורה.
אא״ר אי אתה רשאי.
א״ארחל אין אדם רואה חובה לעצמו
אאר״ל אי אתה רשאי לאומרן.
א״א שלה״ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.
אאש״ע אם אין שם עדים.
אא״ת אין אומרים תחנון, אלא אי תימא.
א״ב אלף בית, אלפא ביתא, איכא בינייהו, אין ביכלתו, אית ביה, אנשי ביתו, איסור בישול, אין ברירה, אמרי בינה (ס׳), אתה בחרתנו (ת׳), אסמכתא בעלמא (אב״ע), אבן בוחן (ס׳), אמת בנין (אה״ב), אין בו, אין בה,
אב״א אי בעית אימא (איב״א), אחור באחור. אחותו בת אביו. (מכות י״ד א׳).
א״ב א״ב (ו)א״ב אחד בתורה, אחד בנביאים, ואחד בכתובים.
אבב״י אתרוג, בצים, בשר שמן, יין ישן.
אב״ג ית״ץ אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה.
קר״ע שט״ן קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא.
נג״ד יכ״ש נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם.
בט״ר צת״ג ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם.
חק״ב טנ״ע חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.
יג״ל פז״ק יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך.
שק״ו צי״ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות.
אב״ג אברהם בער גאָטטלאָבער.
אב״ד אב בית דין, אין בן דוד.
אבד״ב אין בן דוד בא.
אב״ד דק״ק אב בית דין דקהלה קדושה.
אב״ה אמר ברוך הוא (אקב״ה).
אב״ו אדם, בשר, ודם.
א״ב ואי״ב אחד בפה ואחד בלב.
א״ב ומ״ח אתה בחרתנו, ומפני חטאינו (יעב״ץ).
אב״ח (אגב״ח) אגרת בעלי חיים (ס׳).
אבח״א אין בו חשש איסור.
אב״י אחזות ביד יסיני, אבוא בגבורת יי׳, אתרג, בצים, יין ישן, אודך בנים יי׳, אין בידיעה, אינו בן יומו. — בת יומה.
אבי״ב אברהם בן יחזקיה בשן.
אבי״ה אליעזר בן יוסי הגלילי, אליעזר בן יואל הלוי. אבי העזרי (ס׳).
א״ב י״ח אין בור ירא חטא, (ולא עם הארץ חסיד).
אבי״י אשר בך ירחם יתום (נחמני).
א״ב י״ע אצילות, בריאה, יצירה, עשיה (ק׳).
אבכי״ר אמן בימינו כן יהי רצון.
אבכ״כ אין בכך כלום, (אב״כ).
אב״ל איבעיא להו (איל), (אין בקיאין לשמה). אתהלך בתם לבב, אודך ביושר לבב, אודך בכל לבי.
אב״מ אין בו משום.
אבמד״א אין בו משום דרכי אמורי.
אב״מ מע״כ אין בו משום טעם כעיקר.
אבמ״מ אין בו משום מעילה.
אבמנ״ט אין בו משום נותן טעם.
אבנה״ס אסור בנעילת הסנדל.
אב״ס אין בו ספק.
אב״ע אברהם בן עזרא, אין בו עדים, אסמכתא בעלמא (א״ב), אלעזר בן עזריה, אחד בפני עצמו (אבפ״ע).
אבפ״ע אחד בפני עצמו.
אב״פ אדון בפקדך (ת׳).
[אבקק״ק אסתירא בלגינא קיש קיש קריא].
אב״ר אולינן בתר רובא, אב בן רוח (ק׳).

א

א׳ אל, אדני, אחד, ראשון, אחר, אחרון, אמר, אדם, אלף, אויר, אדומים.

א״א אדוני אבי, אני אומר, אחד אמר, אי אפשר, אי אפשי, אחרים אומרים, אין אדם, אי אמרת, — אמרית, אשת איש, אין אומרים, אלף אלפים, אמר אלידהו, אליהו אשכנזי, אלה אזכרה (ת׳), אל אדון (ת׳), אופן אחד, — אחר, אברהם אבינו, אמר אברהם, אמן אמן, אם אחד, אחד אחד, אגב אורחא, את אבותינו, ארך אפים, אריך אנפין (ק׳), את אשתו, אחד אלהינו, אדיר אדירנו (ת׳), אתה אחד (ת׳), איסור אכילה, אדרת אליהו (ס׳), או אינו, אשת איש.

אא״א אמן אמן אמן, אין אומרים אותו, אלא אי אמרת, אף אני אומר, אל ארך אפים (ת׳), אנשי אמונה אבדו (ת׳), אין אתם אומרים, — אתה אומר.

א״א אא״א אין אומרין אל ארך אפים.

א״א א״ה אין אומרים אב הרחמים, — את ההלל.

אא״א ואא״ה אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה.

אא״א ומ״ר אל ארך אפים ומלא רחמים.

אא״א ור״ח אל ארך אפים ורב חסד.

[**אאא״ל מ״ל** אם אין אני לי מי לי].

אא״ב אלהי אבותינו, אי אמרת בשלמא, אי אפשי בו, אליעזר איש ברתותא, אחד איסור בישול.

אאב״ב אשרי אדם בוטח בך.

אאב״מ אין אומרים במה מדליקין.

[**אא״ד** אי אתה דן].

אא״ה אלא אי הכי, אין אומרים הלל, אבי אבות הטומאה.

אאה״א אי אתמר הכי אתמר.

א״א הה״ג אין אומרים הלל הגדול.

אאה״ט אבי אבות הטומאה.

אא״ו אדיר איום ונורא (ת׳).

אאו״א אתה אחד ושמך אחד (ת׳).

אא״ז אדוני אבי זקני.

אאז״ל אברהם אבינו זכרונו לברכה. אמר אברהם זכרונו לברכה.

אא״ח אום אני חומה (ת׳), אבל אמרו חכמים, אלהים אחרים.

א״א חו״ל אין אדם חוטא ולא לו.

אאחע״א אין איסור חל על איסור.

אא״ט אינו אלא טועה.

אא״י אי אתה יכול, אין אנו יודעים.

אאיב״ח אין אדם יוצא בו ידי חובתו.

אא״כ אלא אם כן, אי אמרת כך.

אאכ״ק אלא אם כן קשה.

אא״ל אם אמר לו, אם אין לו — לי — להם. אין אפוטרופוס לעריות (אאל״ע).

אא״ל ע״מ אם אמר לו על מנת.

אאל״ס אי אגרא לא סגרא.

א״אל״ר ארך אפים לעוברי רצונו.

א״אמדשלב״ל אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.

אאמדשל״ל אין אדם מוכר דבר שלא לו.

א״א מ״ל אמר אלהים מה לך (יעב״ץ), אין אומרים מזמור לתודה.

אאמע״ע אין אדם מעיד על עצמו.

Ein Rabbi Jizchak könnte heissen ר״י, הר״י, הגר״י, החר״י, מוהר״י, מהר״י, מהורר״י, מוהרר״י. Ausserdem können noch כ für כָּבוֹד, ב für בֶּן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, dass einem Eigennamen א (= אֹמֵר, אוֹמֵר) vorangehen oder folgen kann.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ״ק (= לִפְרַט קָטֹן), statt dessen auch blosss ל an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon u. L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למב״י = למספר בני ישראל, zuweilen למטמונים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. ד׳ לס׳ והיית לנו לעינים = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird.

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, dass bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Ungenauer Weise werden selbst solche Wörter wie בלעז = „in fremder Sprache“ und ודוק = „und denke nach!“ mit Abkürzungszeichen versehen.

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichnis immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muss, was mit einer Abbreviatur gemeint ist. Der „Nachtrag“ S. 115 ff. möge indes nicht übersehen werden.

Gustaf Dalman.

Anweisung

für die Benutzung des Abbreviaturenlexikon's.

Der Anfänger wolle Folgendes beachten:

1. Abbreviaturen können auch mit Präpositionen und anderen kleinen Wörtchen verbunden erscheinen und sind nicht immer in diesen Verbindungen mitaufgeführt worden. Wenn eine nicht gefundene Abbreviatur mit ב, ל, כ, מ, ו, ש, ד, ה beginnt, ist zu überlegen, ob der Anfang nicht etwa in der Präposition בְּ, לְ, כְּ oder מִ (= מִן), in der Konjunktion וְ, in den Relativpartikeln שֶׁ oder דְּ, oder im Artikel הַ — oder in einer Kombination mehrerer dieser Präfixe besteht. Dann ist dieser Anfang zu streichen und der Rest im Lexikon zu suchen. וביוה״כ suche also unter יוה״כ, מר״ה unter ר״ה.

2. Bei Büchertiteln ist unter Umständen in derselben Weise von ס (= סֵפֶר) oder von ב (= בַּעַל „Verfasser") oder בעה״מ (בַּעַל הַמְחַבֵּר) zu abstrahieren.

3. Nicht zu übersehen sind die hebräischen Zahlbezeichnungen bei Citationen in Verbindung mit סֵפֶר (Buch), כֶּרֶךְ (Band), שָׁנָה (Jahrgang), מַסֶּכֶת (Traktat), חֵלֶק (Teil), שַׁעַר, פָּרָשָׁה, פֶּרֶק, פִּסְקָא, סְעִיף (Abschnitt), סִימָן, רֶמֶז (Paragraph), הֲלָכָה, מִשְׁנָה (Lehrsatz), דַּף, עַד, עָלֶה (Blatt), עַמּוּד (Kolumne) — oder entsprechenden Abkürzungen. פ״ט könnte z. B. bedeuten Parascha 9 oder Perek 9. Vorangehendes ר oder ס für ראש bez. סוף bezeichnet dann Anfang oder Schluss des Abschnitts. פ״ק bedeutet פֶּרֶק קַמָּא „erster Abschnitt", nicht „Abschnitt 100".

4. Eigennamen in den üblichen Abkürzungen können mit Titulaturen in verschiedenem Umfang verbunden sein. Es war unmöglich, alle verschiedenen Möglichkeiten im Lexikon aufzuzählen.

Vorbemerkung des Herausgebers.

Wo eine Abbreviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, dass das Vorkommen der Abbreviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

1) Abbreviaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbreviatur.
2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

ס' = Büchertitel (ספר).
ק' = Kabbala (קבלה).
יעב"ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
ד' = Grammatik (דקדוק).
ל' = Kalender (לוח).
ת' = Liturgisches (תפלה).

אמחד"ל אבינו מלכנו חטאנו לפניך (ת').
אמ"ט אינו מטמא.
אמ"י אחד מי יודע (ת').
אמ"י מ"פ אין מקרא יוצא מידי פשוטו.
אמ"י"ץ אבי מורי ישמרהו צורו.
אמיד"ה אדונינו מלכנו ירום הודו.
אמכ"ה אמאי כולי האי.
אמ"ל אדם מועד לעולם, איסור מלאכה. אם מותר לימול. אין מזל לישראל.
אמל"ה אם מותר להתענות. אין מורידין לפני התבה.
אמ"נ אל מלך נאמן. אין מזכירין נשמות, (אדני מלך נאמן).
אמס"ת אין מוציאין ספר תורה.
אמ"ע אין מקבלין עדות.
אמע"ה אין מבדילין על הגר. אין מברכין על האור. אין משיבין על ההיקש.
אמ"פ (דמ"פ).
אמ"צ אין מצטרפין, אדני מלך צדק. (?)
אמ"ק אין מקבלין — מקיפין.
אמק"ט אינו מקבל טומאה.
אמ"ר אל מלא רחמים (ת'), אין מביאין ראיה.
אמ"ר מה"ש אין מביאין ראיה מן השוטים.
אמ"ש אומרין מי שברך, אגדת מר שמואל, אש, מים, שמים.
אמ"ת איוב משלי תהלים, אין מתענין, אמת מארץ תצמח.
א"נ אם נאמר, אי נמי, אי נימא, אוהב נפשו, אינו נאמן, אלהי נשמה (ת'), אלהי נצור (ת'), אתה נגליתה (ת'), ארי נוהם (ס'), אוצר נחמד (ס'), אין נוהגין, אין נותנין, איסור נבלה, אינו נדון, אינו נראה, אשם נזיר, אמרי נועם (ס').
אנד"ש אוהב נפשו דורש שלומו.
אנולי"ל אנכי ולא יהיה לך.
אני"ל אתה נותן יד לפושעים (ת'), אי נמי יש לומר.
אנ"כ אוריתא נביאיא כתוביא, אין נושאין כפיהם, אורות נצוצות כלים (ת').
אנכה"נ (אכה"נ) אנשי כנסת הגדולה.
אנכ"י אנא נפשי כתיבת יהבית (שבת קה); אמירה, נעימה, כתיבה, יהיבה (שם); יהיבה, כתיבה, נאמנין אמריה (שם).
אנ"ל אין נותנין לו.
אנל"פ אין נראה לפרש.
אנלת"א אשר נתן לנו תורת אמת (ת').
אנס"ו אמן נצח סלה ועד.
אנע"פ אין נופלים על פניהם (ואא"ת=ואין אומרין תחנון).
אנקת"ם אל נא קרב תשועת מצפיך.
פסת"ם פחודך סר תוציאם ממאסר.
פספס"ים פדה סועים פתח סוטים ישעך מצפים.
דיונס"ם דלה יוקשים וקבץ נפוצים סמך ספלתינו.
אנ"ש אנשי שלומנו.
אנש"ב אלהי נשמה שנתת בי (ת').
א"ס אין סוף, אתקינו סעודתא (ת'), אין ספק, אנב סדרה, אנשי סדום, אחריות סופר, אבן סנה (ן' סנה).
אס"ב אסור בהנאה, אסמכתא בעלמא.
אסב"ל אין סמיכה בחוץ לארץ.
אס"ד אי סלקא דעתך.
אס"ז אסיפת זקנים (ס').
אס"ל אלא סבירא ליה, אתה סתר לי.
אסנ"ת משבח"ת אנוסה, שנואה, נדה, תמורה, מורדת, שכורה, גרושת הלב, חצופה, תערובות.
אסע"ה(נ) אין סומכין על הנס.
אס"ף אתנח סוף פסוק.
א"ע אבן עזרא, אמר עולא, את עצמו, אבא עלאי (ק'), אימא עלאה (ק'), ארון עולם, אתם עדי, איסור ערוות, אחיזת עינים (אחי"ע), אמה עבריה, אמרו עליו, אכילת עראי.
אעא"מ אין עונשין אלא מזהירין.
אע"נ אף על נב.
אעה"ז אם עבר הזמן (אע"ז).
אעודל"ת אתי עשה ודחי לא תעשה.
אעו"ע את עונם ואת עון (יעב"ץ).
אע"ז אם עבר זמנו.
אע"כ אלא על כרחך.
אעכ"פ אלא על כל פנים.

אל״א אחד לאחד, אחת לאחת, אם לא אמר, אי לא אמרת, אין לי אלא, אדם לאדם.
אל״א אמ״א אם לא אמר אין מחזירין אותו.
אלא״ע אור לארבע עשר (אלי״ד).
[אל״א שאל״ש אין לך אדם שאין לו שעה].
א״ל ב״מ (mut. lit.) (שבת קי״ד א׳).
אל״ה אי לאו הכי.
אלהוא״ה אלהי האלהים ואדני האדנים.
אלה״ק = אולה״ק.
אלה״ר אבק לשון הרע.
אלו״ל אני לדודי ודודי לי. והאלהים אנ״ה לידיו ושמתי לך.
אל״ח אין לו חזקה.
אל״ח לע״ה אין לו חלק לעולם הבא.
אל״י אתהלך לפני יי׳.
אלי״נ אם לא ירדו גשמים.
אלי״ד אור לי״ד (אלא״ע).
אל״י ונ״ע אם לא יגיד ונשא עונו.
אלי״ר אליבא ריקנא.
אלי״ש אור לישרים (ס׳).
אל״כ אם לא כן.
אלכה״ג אלמנה לכהן גדול.
אל״ל אית לן למימר.
אל״מ אל למושעות (א״ל), אמשל לך משל, אין לנו מלך.
אלמג״מ אין לך מדה גדולה מזו.
אלמ״ד אלא למאן דאמר.
אלמ״ה אין למדין מן הכללות.
אלמה״כ אין למידין מן הכלל.
אלנ״י אם לא נטל ידיו.
אל״ע אין לו עדים.
אלע״ב אין לנו עסק בנסתרות.
אלע״ז אין לסמוך על זה.
אלע״כ אין להם עליו כלום.
אל״פ אין לפסול.
אל״ק אית ליה קלא.
אל״ר אין לו רשות.
אלש״מ אלא לאו שמע מינה.
אל״ת אפשר לתרץ, אין לתרץ, אין להם תשובה.
אלת״ה אי לא תימא הכי.

א״מ אחד מלא, אמר מר, אחד מחצית, אינו מינו, ארץ מצרים, אחרי מות, אלא מעתה, אב מלאכה, אין מברכין, אל מסתתר (ת׳), אבינו מלכנו (ת׳), איזהו מקומן (ת׳), איפכא מסתברא, אנשי מעשה, אתא מרחוק (ד׳), אין מדליקין, אין מברכין, אין מאכילין, — מתענין, — מפסיקין, אין מוסרין, אשם מצורע (אש״מ), אני מאמין, אונאת ממון, אינו מאמין, אשם מעילה.
אמ״א אלא מה אמר. אין מחזירין אותו.
אמא״מ אין מוציאין אותו מידו.
אמ״ב אין מוחין בידו — (בידם), אין מברכין.
אמב״ד ארבע מיתות בית דין.
אמבב״ק אין משגיחין בבת קול.
א״מ בחוקו״תי אתם משאילין, איה מלכיכם, אנו משיבין, אלהינו מלך, אנו משאילין, איה מלכיכם אין משיבין, אנו משיבין, אלהיכם ממזר; וסימן: בית דין חונקין וקוטלין תלוי ישי.
אמ״בל״ת אין מספיקין בידו לעשות תשובה.
אמב״ם אין מסיחין בסעודה (אמס״ב).
א״מב״ש אני מאמין באמונה שלימה.
אמ״ד אינו מאן דאמר, אמסמרדאם.
אמ״ד שלב״ל אדם מקנה דבר שלא בא לעולם (אאמ״ד שלב״ל).
אמ״ה אבר מן החי (אמה״ח), אלהינו מלך העולם, אמרו מלאכי השרת (אממ״ה).
אמה״י אמר השם יתברך (אה״י).
אמה״כ אמר הכתוב (א״ה).
אמה״ל אוי מה היה לנו.
אמ״ה להקב״ה אמרו מלאכי השרת לפני הקב״ה.
אמה״מ אינו מן המנין.
אמ״ו (אמרי) אמת ויציב (ת׳), אל מלך ויעבור (ת׳).
אמוה״ק איפכא מסתברא והכי קתני.
אמומ״ב אין מוקדם ומאוחר בתורה.
א״מ ופר״י איזהו מקומן ופרקי ר׳ ישמעאל (יעב״ץ).
אמ״ז ארבע מאות זוז.
אמז״ל אבי מורי ז״ל.

אחמ״כ אחר מחילת כבודו.
אח״ם במ״ע (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אחס״ג אחר סעודה ג׳.
אח״ע אחוזת עינים.
אחע״ב אשת חיל עטרת בעלה.
אחא״ע איסור חל על איסור.
אחע״כ אין חייבין עליו כרת.
אח״פ און, חוטם, פה.
אח״ק אחר קבורה.
אח״ש = אנח״ש.
אח״ת אגב חדא תרתי (תר״ן).
א״ט ארבע טורים (ס׳). אבנים טובות, איסור טרפה.
אט״ב אינו טוען ברכה.
א״ט ב״ח (mut. lit.) (שבת ק״ד א׳).
אטל״ים אך טוב לך יהיה סלה.
אטל״ס אך טוב לישראל סלה (סטרט ק׳).
אטס״ה אחריות טעות סופר הוא.
א״י ארץ ישראל, אינו יודע, אינו יכול, אינם יכולין, אז ישיר (ת׳), אשר יצר (ת׳), אריכת ימים, אלהי ישראל, אור ישראל (ס׳), אתה יצרת (ת׳).
א״יא איש ירא(ת) אלהים, אדם ילוד אשה, אינם יראים אלהים.
איא״ה אשר יצר את האדם (ת׳).
איאפ״ל אל יפתח אדם פיו לשטן.
א״יב (איר״ב) אשרי יושבי ביתך (ת׳).
איב״א אי בעית אימא.
איב״ל איבעיא להוא (אב״ל).
איבע״א (אב״א) אי בעית אימא, (איב״א).
אי״ג אמר יהודה גדליה.
איד״ז (אד״ז) אידרא זוטא (ס׳).
איד״ר אידרא רבא (ס׳).
אי״ה אם ירצה השם, אם ינזור — יעזור השם, אם יש השלום.
איה״נ אנא יי׳ הושיעה נא.
איהש״ר (איש״ר).
איו״י אברהם יצחק ויעקב.
איכ״ל (אכ״ל) איכא למימר.
איכ״ר איכה רבתי (ס׳).
איל״ב אין יכול לחזור בו.

איל״ם אכתי יכול למימר.
אימ״נ אנא יי׳ מלטה נפשי.
אי״ע אמר יעב״ץ, אלהים יכוננה עליון, אלהים יהי עוזרם.
איפס״ש אומרים יקום פורקן מי שברך, (יעב״ץ).
אי״ק איסור קדושה.
אי״ק בכ״ר (mut. lit.).
אי״ש חי״ל אך ימי שנות חיים יוסיפו לו.
אישלד״ע (אשלד״ע).
איש״ר אמן יהא שמה רבא (איהש״ר).
אי״ת אדני יתברך (אית״ש שמו), (יתעלה). אי תימא (א״ת).
איתי״ן משי״ה וכל״ב (.lit. servil ד׳):
א״כ אם כן, אינו כדאי, אין כסף, אין כאן, אין כמוך (ת׳), אין כאלהינו(ת׳), ארבע כוסות, ארבע כנפות, אתה כוננת (ת׳), אדם כשר.
אכ״א אכילת ארעי, (אכ״א).
אכאל״א אם כן אין לי אלא.
אכ״ה אמאי כולי האי.
אכה״ג (אנכה״ג אכנה״ג) אנשי כנסת הגדולה.
אכו״ש אכילה ושתיה.
אכ״ט אין כאן טענה.
אכי״ר אמן כן יהי רצון (אוכי״ר).
אכ״י ל״ה אמרה כנסת ישראל לפני הקדוש ברוך הוא.
אכ״כ אין כתיב כאן.
אכל״ק אם כן ליסא קרא.
אכל״ר אם כן ליכתב רחמנא.
אכ״מ אין כאן מקומו, אין כמוך (א״כ).
אכמ״ה אם כן מה הגיד.
אכמ״ל אין כאן מקום להאריך.
אכ״ע אכולי עלמא.
אכע״ז אם כן על זה.
אכש״ס אם כן שמע סינה.
א״ל אמר ליה, לו, להו, אי לימא, אית ליה (להו), אין לומר, אמר לי, איכא למימר, אידכר לן, אסור לו, אשתעי לי, אם לאו, אחר למעשה (אח״ל), אין לו — לך, אין להתענות (אלה״ת), אין לברך, — לתרץ, אל למושעות (ת׳), איבעיא להו, אתרחיש ליה.

אהכס״ת (הכס״ת).
אה״ל אתה הראת לדעת (ת׳), אור הלבנה.
אהמ״ט אי הכי מאי טעמא.
אה״מ אוהל המת, ארון המושיע (ת׳), אוהל מועד (ס׳).
אה״מ ואה״מ (אהוא״ה).
אה״נ אי הכי נמי, אומות העולם נמי, אליהו הנביא, אור הגר.
אה״נ אה״ת אה״נ אליהו הנביא א׳ התשבי אליהו הגלעדי (במ״א עמב״ד) (ת׳).
אה״נ יל״ב אור הגר יפה לבדיקה.
אה״ע אבן העזר (ס׳), אהבת עולם (ת׳).
אהע״נ אשר הניא עצת גוים.
אהע״ד וע״ד את האדם על דעתו ועל דעת (יעב״ץ).
אה״פ אחר הפסח (אה״פ).
אה״ק ארון הקודש (א״ה).
אה״ר אב הרחמים (ת׳) (הרחמן), אהבה רבה (ת׳).
אה״ש אבן השוהם (ס׳), אין השכינה שורה, אוצר השרשים (ס׳) (אוה״ש).
אהשק״ל אי הכי שפיר קשיא ליה.
אה״ת אחר התפלה, אגדות התלמוד (ס׳).
או״א איסור והיתר, אלא וודאי, אמן ואמן.
או״א (אוא״א) אלהינו ואלהי אבותינו (ת׳), אחת ואחת, אילו ואילו, אב ואם, אבא ואימא (ק׳), אחד ואחד, אידי ואידי, אמן ואמן, אמת ואמונה, אכלה ואכלה (ס׳), אות אמת (ס׳).
או״א דא״ח אלו ואלו דברי אלהים חיים.
או״ג אות גרונית (א״ג), און גליון.
אוג׳ אוגוסטוס.
או״ה אומות העולם, איסור והיתר (ס׳).
אוה״מ אוהל מועד, אוהל המת (א״ה).
אוה״ע אומות העולם.
אוה״ש אוצר השרשים (ס׳), אותיות השמוש (ד׳).
או״ו (או״ת) אשם ודאי ותלוי.
או״ז אור זרוע (א״ז) (ס׳).
או״ח אדם וחוה, אורח חיים (ס׳) (א״ח).
אוח״ל אדם וחוה חוץ לילית.
או״י אמת ויציב.
אוי״ל אכול ושתה יאמר לך.

או״ר = אוכי״ר.
או״ש אדם וישמעאל.
אוכי״ר אמן וכן יהי רצון.
או״ל אומר להם, אומה ולשון.
אול״ד אור לארבע עשר.
אולה״ק אוצר לשון הקודש (ס׳).
אול״ל אנכי ולא יהיה לך.
או״מ אותות ומופתים, אונאת ממון, אלדד ומידד
אונ׳ אונקלס (אונק׳).
או״פ ארחי ופרחי.
אופ׳ אופן.
או״י אומר ר׳ יצחק.
או״ש אותה שנה.
או״ת אורים ותומים (ס׳).
א״ז אור זרוע (או״ז) (ס׳), אמר זה, את זה, אם זה, אין זקוק, אדרא זוטא (ס׳), אנעים זמירות (ת׳), אתה זוכר (ת׳), (איזו זו).
אזוא״ז אחד זה ואחד זה.
אז״ל אבותינו זכרונם לברכה, אמרו ד״ל, אור זרוע לצדיק.
א״ח אחד חסר, אתה חונן (ת׳), אינו חייב, אין תוששין, אשת חיל, אלמנה חיה, אסרו חג, אלהים חיים, אינו חוצץ, אמרו חכמים, אורח חיים (ס׳), אתה חוננתנו (ת׳), איסור חֵלֶב.
[אח״ב וא״ב = אבואב].
אחבב״י אינו חייב בכל יראה.
אחב״י אחינו בני ישראל — בית ישראל.
אחה״ב אחר חרבן הבית.
אחה״ז אחר הזמן (אח״ז).
אחה״ח אחר החרבן.
[אחה״ק אחר הקבורה].
אחו״א אחטא ואשוב.
אח״ז אחר זה, אחר זמנו.
אחז״ל אמרו חכמינו ד״ל.
אחיו״ט אחר יום טוב (אחי״ט).
אח״כ אחר כך, אחרי כן.
אחכ״א אחר כך אמר.
[אחכב״נ אין חכם כבעל נסיון].
אח״ל אחר למעשה.
אחלא״ד = אחל״ד אתה חונן לאדם דעת (ת׳).

אברה״ם הושענא רבא, ט׳ באב, יום כפור, ראש השנה, פורים.
אב״ש אנשי בית שאן (יעב״ץ), אדון בשפטך (ת׳).
אב״ת אבל תוסיף, (= על כל תוסיף).
אב״ת אב״ג ואב״כ = א״ב א״ב וא״ב.
א״ג אין גורסין, אנב גררא, אורח גברא, אולא גרש, אות גרונית (ד׳), אשת גיסו, ארבע גאולות, ארבע גליות.
אג׳ אגרת.
אגא״ע (אא״ע).
אג״ב אגרת בקרת (ס׳).
אגגע״ה אין גוזרין גזירה על הצבור.
אג״ה (ס׳) אחר גמר הסעודה (אג״ס).
אגה״ז (ימים שפסח חל בהם) (ל׳).
אג״פ אגרא ופגרא.
אגח״ש אגב חריפתא שבשתא.
אגל״א אתה גבור לעולם אדני (ת׳ ק׳).
אג״ס אית גרסת ספרים, אחר גמר סעודה.
אג״ר אית גסות רוח.
אג״ש אית גזירה שוה, אגרת שלומים (ס׳), אגב שטפא (= לפ״ר).
אגת״ה אגרת תחית המתים (ס׳).
א״ד איכא דאמרי, אין דורשין, אינו דומה, או דלמא, אלו דברים, אלא דוקא, אינו דין, אין דנין, אונאת דברים, אפס דמים (ס׳), איידי דתנא.
אדאה״ש אינה דוחה את השבת (אר״ש).
אדב״א אין דרך בני אדם.
א״ד במ״ב אין דורשין במעשה בראשית.
אדב״ע אריה דבי עלאה.
אד״ג אית דגרסי.
אד״ה אדוני הרב.
אדה״ש איידי דשייר האי שייר.
אדהע״ה אמר דוד המלך עליו השלום.
אדה״ר אדם הראשון.
אד״ו יום א׳ ד׳ ו׳ בשבת (ל׳).
אד״ל אחת דתו להמית.
[אד״ט לל״ב איידי דטריד למפלט לא בלע].
אד״ם אדם, דוד, משיח. אפר, דם, מרה, אמונה, דבור, מעשה. אוהב דבק מאת. (אחד דיני ממונות).
אדמ״ד אליבא דמאן דאמר.
אדמ״ו (אדמו״ר) אדוני מורי ורבי.
אד״ע אדון עולם, אלהא דמאיר ענני.
אדע״ה אמר דוד עליו השלום.
אד״צ (אדת״צ) אגרא דתעניתא צדקתא.
אדר״נ אבות דרבי נתן (ס׳).
אדר׳ אדרבה.
אד״ר אידרא רבה (ס׳).
אדר״י אדרבי יהודה (et similia).
אדר״ע אותיות דר׳ עקיבא (ס׳).
אד״ש אחר דרישת שלומו (אדר״ש), אינו דוחה שבת (אדאה״ש).
אדשב״א אין דרכן של בני אדם.
אדשהש״ה (אדש״ה שנ״ה) איידי דשייר הך שייר (נמי) הך.
אדש״ל אינו דומה שמיעה לראיה.
אדת״ה ת״ה אגב דתנא הני תנא הני.
א״ה אמר הספוק — הכתוב — הכותב — המחבר — המעתיק, אמירת הגדה, אדם הגון, אב הטומאה (אה״ט), אומות העולם, (אוה״ע) ארון הקודש (אה״ק), אדון המושיע (ת׳), אליהו הנביא, אב הרחמים (ת׳), אי הכי, אפילו הכי, אומרים הכי, אחר החרבן (אה״ח) איספקלריא המאירה, איסור הנאה, ארזי הלבנון (ת׳), את המגילה, את ההר, אותו האיש, אבן השוהם (ס׳) (אה״ש), אתה הראת (ת׳).
אה״א אדני הוא אלהים.
אהאע״ד ועי״ד = אהע״ד וע״ד.
אה״ב אמת הבנין (א״ב).
אהב״ה אמר השם ברוך הוא, הקדוש ברוך הוא.
אהה״נ אי הכי השתא נמי.
אה״ו (literae) (ד׳). אלפונא האמכורג וואנזובעק.
אהוא״ה אחד המרבה ואחד הממעיט.
אה״ח (אוה״ח) אור החמה, אחר החרבן (אחה״ח).
אהח״ם אז היה חנית סוכו (ת׳).
אהח״ע(ר) (literae) (ד׳).
אה״ט אב הטומאה (א״ה).

א״א מע״ר אין אדם משים עצמו רשע.
א״א מ״פ בב״ח אין אדם מעיז פניו בפני בעל חובו.
אא״נ ארבעה אבות נזיקין.
אא״ס אמן אמן סלה.
אא״ע אברהם אבן עזרא. אגרת אורחות עולם (ס׳).
אאע״ה אברהם אבינו עליו השלום. אדוני אבי עליו השלום.
א״א צו״ץ אין אומרים צדקתך, וצדקתך, צדקתך. (= צדקתך צדק).
אאצ״ה אין אומרים צדוק הדין.
אאצו״ץ וא״ה אין אומרים צו״ץ ואב הרחמים.
אא״ק א״ת אם אין קמח אין תורה.
אא״ר אי אתה רשאי.
א״ארחי״ל אין אדם רואה חובה לעצמו
אאר״ל אי אתה רשאי לאומרן.
א״א שלה״ב אשת אחיו שלא היה בעולמו.
אאש״ע אם אין שם עדים.
אא״ת אין אומרים תחנון. אלא אי תימא.
א״ב אלף בית, אלפא ביתא. איכא בינייהו. אין ביכלתו. אית ביה. אנשי ביתו. איסור בישול. אין ברירה. אמרי בינה (ס׳). אתה בחרתנו (ת׳). אסמכתא בעלמא (אב״ע). אבן בוחן (ס׳). אמת בנין (אה״ב). אין בו. אין בה.
אב״א אי בעית אימא (איב״א). אחור באחור. אחותו בת אביו. (מכות י״ד א׳).
א״ב א״ב (ו)א״ב אחד בתורה. אחד בנביאים. ואחד בכתובים.
אבב״י אתרוג. בצים. בשר שמן. יין ישן.
אב״ג ית״ץ אנא בכח גדולת ימינך תתיר צרורה.
קר״ע שט״ן קבל רנת עמך שגבנו טהרנו נורא.
נג״ד יכ״ש נא גבור דורשי יחודך כבבת שמרם.
בט״ר צת״ג ברכם טהרם רחמם צדקתך תמיד גמלם.
חק״ב טנ״ע חסין קדוש ברוב טובך נהל עדתך.
יג״ל פז״ק יחיד גאה לעמך פנה זוכרי קדושתך.
שק״ו צי״ת שועתנו קבל ושמע צעקתנו יודע תעלומות.
אב״ג אברהם בער גאָטטלאָבער.
אב״ד אב בית דין. אין בן דוד.
אבד״ב אין בן דוד בא.
אב״ד דק״ק אב בית דין דקהלה קדושה.
אב״ה אמר ברוך הוא (אקב״ה).
אב״ו אדם. בשר. ודם.
א״ב וא״ב אחד בפה ואחד בלב.
א״ב ומ״ח אתה בחרתנו.ומפני חטאינו (יעב״ץ).
אב״ח (אנב״ח) אגרת בעלי חיים (ס׳).
אבח״א אין בו חשש איסור.
אב״י אחות ביד ימיני. אבוא בגבורת יי׳. אתרג. בצים. יין ישן. אודך בנים יי׳. אין בידיעה. אינו בן יומו. — בת יומה.
אבי״ב אברהם בן יחזקיה בשן.
אבי״ה אליעזר בן יוסי הגלילי. אליעזר בן יואל הלוי. אבי העזרי (ס׳).
א״ב י״ח אין בור ירא חטא. (ולא עם הארץ חסיד).
אבי״י אשר בן ירחם יתום (נחמני).
א״ב י״ע אצילות. בריאה. יצירה. עשיה (ק׳).
אבכי״ר אמן בימינו כן יהי רצון.
אבכ״כ אין בכך כלום. (אב״כ).
אב״ל איבעיא להו (אי״ל). (אין בקיאין לשמה). אתהלך בתם לבב. אודך ביושר לבב. אודך בכל לבי.
אב״מ אין בו משום.
אבמד״א אין בו משום דרכי אמורי.
אב״מ טע״כ אין בו משום טעם כעיקר.
אבמ״מ אין בו משום מעילה.
אבמנ״ט אין בו משום נותן טעם.
אבנה״ס אסור בנעילת הסנדל.
אב״ס אין בו ספק.
אב״ע אברהם בן עזרא. אין בו עדים. אסמכתא בעלמא (א״ב). אלעזר בן עזריה. אחד בפני עצמו (אבפ״ע).
אבפ״ע אחד בפני עצמו.
אב״פ אדון בפקדך (ת׳).
[**אבקק״ק** אסתירא בלגינא קיש קיש קריא].
אב״ר אזלינן בתר רובא. אב בן רוח (ק׳).

א

א' אל, אדני, אחד, ראשון, אחר, אחרון, אמר, אדם, אלף, אויר, אדומים.
א"א אדוני אבי, אני אומר, אחד אמר, אי אפשר, אי אפשי, אחרים אומרים, אין אדם, אי אמרת, — אמרית, אשת איש, אין אומרים, אלף אלפים, אמר אליהו, אליהו אשכנזי, אלה אזכרה (ת'), אל אדון (ת'), אופן אחד, — אחר, אברהם אבינו, אמר אברהם, אמן אמן, אם אחד, אחד אחד, אגב אורחא, את אבותינו, ארך אפים, אריך אנפין (ק'), את אשתו, אחד אלהינו, אדיר אדירנו (ת'), אתה אחד (ת'), איסור אכילה, אדרת אליהו (ס'), או אינו, אשת איש.
אא"א אמן אמן אמן, אין אומרים אותו, אלא אי אמרת, אף אני אומר, אל ארך אפים (ת'), אנשי אמונה אבדו (ת'), אין אתם אומרים, — אתה אומר.
א"א אא"א אין אומרין אל ארך אפים.
א"א א"ה אין אומרים אב הרחמים, — את ההלל.
אא"א ואא"ה אחד איסור אכילה ואחד איסור הנאה.
אא"א ומ"ר אל ארך אפים ומלא רחמים.
אא"א ור"ח אל ארך אפים ורב חסד.
[אאא"ל מ"ל אם אין אני לי מי לי].
אא"ב אלהי אבותינו, אי אמרת בשלמא, אי אפשי בו, אליעזר איש ברתותא, אחד איסור בישול.
אאב"ב אשרי אדם בוטח בך.
אאב"מ אין אומרים במה מדליקין.
[אא"ד אי אתה דן].
אא"ה אלא אי הכי, אין אומרים הלל, אבי אבות הטומאה.
אאה"א אי אתמר הכי אתמר.
א"א הה"ג אין אומרים הלל הגדול.
אאה"ט אבי אבות הטומאה.
אא"ו אדיר איום ונורא (ת').
אאו"א אתה אחד ושמך אחד (ת').
אא"ז אדוני אבי זקני.
אאז"ל אברהם אבינו זכרונו לברכה. אמר אברהם זכרונו לברכה.
אא"ח אום אני חומה (ת'), אבל אמרו חכמים, אלהים אחרים.
א"א חו"ל אין אדם חוטא ולא לו.
אאחע"א אין איסור חל על איסור.
אא"ט אינו אלא טועה.
אא"י אי אתה יכול, אין אנו יודעים.
אאיבי"ח אין אדם יוצא בו ידי חובתו.
אא"כ אלא אם כן, אי אמרת כך.
אאכ"ק אלא אם כן קשה.
אא"ל אם אמר לו, אם אין לו — לי — להם. אין אפוטרופוס לעריות (אאל"ע).
אא"ל ע"מ אם אמר לו על מנת.
אאל"פ אי אגרא לא פגרא.
א"אל"ר ארך אפים לעוברי רצונו.
א"אמדשלב"ל אין אדם מקנה דבר שלא בא לעולם.
אאמדשל"ל אין אדם מוכר דבר שלא לו.
א"א מ"ל אמר אלהים מה לך (יעב"ץ), אין אומרים מזמור לתודה.
אאמע"ע אין אדם מעיד על עצמו.

Ein Rabbi Jizchak könnte heissen ר״י, הר״י, הגר״י, החר״י, מוהר״י, מהר״י, מהורר״י, מוהרר״י. Ausserdem können noch כ für כָּבוֹד, ב für בֵּן vorangehen. Auch sei nicht vergessen, dass einem Eigennamen א (= אָמַר, אוֹמֵר) vorangehen oder folgen kann.

5. Jahreszahlen in der gewöhnlichen Schreibweise mit Weglassung der Jahrtausende sind an dem darauf folgenden לפ״ק (= לִפְרָט קָטָן), statt dessen auch bloss ל an die Zahl angehängt werden kann, zu erkennen. Die Zahl der christlichen Zeitrechnung wird gewonnen durch Addition von 1240, wenn das vorausgesetzte jüdische Datum zwischen dem 1. Januar und dem jüdischen Neujahr des betr. Jahres liegt, von 1239, wenn das Datum zwischen das jüd. Neujahr und den 31. Dezember fällt. Zur Berechnung der Monatstage eines bestimmten Jahres sei empfohlen B. Zuckermann, Anleitung und Tabellen zur Vergleichung jüdischer und christlicher Zeitangaben, Breslau 1893, M. Simon u. L. Cohen, Ein neuer Maphteach, Berlin 1897. Die Tage zwischen Ostern und Pfingsten werden zuweilen nach der Omerzählung angegeben. Dann folgt auf die Zahl gewöhnlich למב״י = למספר בני ישראל, zuweilen למטמונים. Jeder Tag kann durch Angabe des Wochenabschnitts oder eines Satzes aus demselben bezeichnet werden. ד׳ לס׳ והיית לנו לעינים = Mittwoch der Woche, an deren Sabbat die Parascha בהעלותך verlesen wird.

6. Zuweilen sind Worte mit Abkürzungszeichen versehen, ohne Abkürzung zu sein. Das Zeichen dient dann nur dazu, ein Wort als Fremdwort oder Eigennamen kenntlich zu machen, oder anzudeuten, dass bei der Schreibung des Wortes ein Wortspiel beabsichtigt wurde. Ungenauer Weise werden selbst solche Wörter wie בלעז = „in fremder Sprache" und ודוק = „und denke nach!" mit Abkürzungszeichen versehen.

7. Da von jedem Schriftsteller neue Abbreviaturen gebildet werden können, wird auch das vollständigste Verzeichnis immer noch Fälle übrig lassen, in denen der Leser aus dem Zusammenhang und bei Namen und Büchertiteln mit Hilfe von Namen- und Bücherlisten festzustellen suchen muss, was mit einer Abbreviatur gemeint ist. Der „Nachtrag" S. 115ff. möge indes nicht übersehen werden.

Gustaf Dalman.

Anweisung

für die Benutzung des Abbreviaturenlexikon's.

Der Anfänger wolle Folgendes beachten:

1. Abbreviaturen können auch mit Präpositionen und anderen kleinen Wörtchen verbunden erscheinen und sind nicht immer in diesen Verbindungen mitaufgeführt worden. Wenn eine nicht gefundene Abbreviatur mit ב, ל, כ, מ, ו, ש, ד, ה beginnt, ist zu überlegen, ob der Anfang nicht etwa in der Präposition בְּ, לְ, כְּ oder מִ (= מִן), in der Konjunktion וְ, in den Relativpartikeln שֶׁ oder דְּ, oder im Artikel הַ — oder in einer Kombination mehrerer dieser Präfixe besteht. Dann ist dieser Anfang zu streichen und der Rest im Lexikon zu suchen. וביוה״כ suche also unter יוה״כ, מר״ה unter ר״ה.

2. Bei Büchertiteln ist unter Umständen in derselben Weise von ס (= סֵפֶר) oder von ב (= בַּעַל „Verfasser") oder בעה״מ (בַּעַל הַמְחַבֵּר) zu abstrahieren.

3. Nicht zu übersehen sind die hebräischen Zahlbezeichnungen bei Citationen in Verbindung mit סֵפֶר (Buch), כֶּרֶךְ (Band), שָׁנָה (Jahrgang), מַסֶּכֶת (Traktat), חֵלֶק (Teil), שַׁעַר, פָּרָשָׁה, פֶּרֶק, פִּסְקָא, סְעִיף (Abschnitt), סִימָן, רֶמֶז (Paragraph), הֲלָכָה, מִשְׁנָה (Lehrsatz), דַּף, צַד, עָלֶה (Blatt), עַמּוּד (Kolumne) — oder entsprechenden Abkürzungen. פ״ט könnte z. B. bedeuten Parascha 9 oder Perek 9. Vorangehendes ר oder ס für ראש bez. סוף bezeichnet dann Anfang oder Schluss des Abschnitts. פ״ק bedeutet פֶּרֶק קַמָּא „erster Abschnitt", nicht „Abschnitt 100".

4. Eigennamen in den üblichen Abkürzungen können mit Titulaturen in verschiedenem Umfang verbunden sein. Es war unmöglich, alle verschiedenen Möglichkeiten im Lexikon aufzuzählen.

Vorbemerkung des Herausgebers.

Wo eine Abbreviatur mit der Auflösung in eckige Klammern gesetzt ist, besagt dies, dass das Vorkommen der Abbreviatur zweifelhaft ist. In runde Klammern wurden gesetzt:

1) Abbreviaturen, welche eine mitgeteilte Auflösung etwas anders wiedergeben als die an der Spitze stehende Abbreviatur.
2) Wörter, welche für ein entsprechendes Wort einer Auflösung eingesetzt werden können.
3) Die Bezeichnungen für verschiedene Kategorien von Abkürzungen.

Folgende Kategorien von Abkürzungen sind durch besondere Bezeichnungen kenntlich gemacht:

ס' = Büchertitel (ספר).
ק' = Kabbala (קבלה).
יעב"ץ = Jakob Emden (bes. dessen Siddur).
ד' = Grammatik (דקדוק).
ל' = Kalender (לוח).
ת' = Liturgisches (תפלה).

ערכי הנוטריקין.

LEXIKON DER ABBREVIATUREN

GESAMMELT

VON

G. H. HÄNDLER.

ANHANG

ZUM

ARAMÄISCH-NEUHEBRÄISCHEN WÖRTERBUCH

VON

GUSTAF H. DALMAN.

FRANKFURT A. M.

J. KAUFFMANN.

1897.

